

Giới thiệu Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng

Đây mà một câu chuyện hiện đại trong tác phẩm ngôn tình Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng được xen lẫn với các yếu tố cổ điển khi mà giữa thế kỷ hai mươi mốt lại có chuyện hứa hôn từ bé như thế .

Một nam thượng tướng tài ba và một nữ cảnh sát gương mẫu, vừa nghe thoáng qua thôi thì ta đã biết đúng là một cặp trời cho. Nhưng tại sao cô lại cứng đầu như thế? Ngay cả một vị tướng xuất chúng như thế mà lại từ chối thẳng thừng không một chút suy nghĩ. Liệu anh chàng thượng tướng ấy có phải tay để yên hay là bỏ qua cô???

Vì mong muốn cuối cùng của ông nội quá cố để lại mà cô đành phải cưới hán mặc dù không biết tên tướng ấy thực sự là một con người như thế nào. Có lẽ một cuộc nổi loạn nội bộ gia đình sắp được trình diễn, vậy. Cô sẽ chịu trôi trước anh hay anh sẽ buông tha cho cô?!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Mưu kế của ông nội

Vào sáng sớm, ánh nắng mặt trời êm dịu chiếu xuống khắp nơi, Yên Oanh ca hát, yên tĩnh và thanh bình, không khí mát mẻ trong lành. Vậy mà, trong một biệt thự nép mình dưới những tán cây xanh um tươi tốt ——

"Đình linh. . . . . Đình linh. . . . ."

Ngọc Sinh Đình chợt từ trên giường ngồi bật dậy, cầm điện thoại lên nói: "Tôi là Ngọc Sinh Đình, có chuyện gì xin mời nói!" Từng chữ rõ ràng, vang lên mạnh mẽ. Gương mặt cô trông rất xinh đẹp, nhưng đầu tóc lại rối bời, một thân mặc bộ đồ ngủ in những nhân vật trong phim hoạt hình, rộng thùng thình, tuy nhiên vẻ buồn ngủ trên gương mặt đã biến mất.

"Sinh Đình, ông là ông nội!"

Giọng nói của đối phương rất ôn hòa, khiến Ngọc Sinh Đình nhất thời nhụt chí, đổ người ngã xuống giường.

"Ông nội, là ông a!"

Còn tưởng rằng cục cảnh sát có chuyện gì, trong tháng này mỗi ngày đều bận điều tra vụ án giết người liên hoàn, đã một tháng nay cô chưa được nghỉ ngơi, ngày hôm qua mới phá án thật vất vả, vậy mà mới sáng tinh mơ ông nội đã gọi điện thoại tới, khiến cô sợ hết hồn, còn tưởng rằng lại có vụ án nào xảy ra!

Ngọc Kỳ Lâm cười ha ha mấy tiếng, âm thanh ấm áp cung chiều, nếu ai không biết trước kia ông là cảnh sát trưởng của cục cảnh sát, chắc chắn sẽ nghĩ ông chỉ là một ông già bình thường.

"Sinh Đình, năm nay cháu bao nhiêu tuổi?" Ngọc Kỳ Lâm nghiêng răng, Sinh Đình năm nay cũng đã 23 rồi, đúng lúc phải gả cô đi rồi, hơn nữa cháu trai của lão Mạc kia cũng đã đến tuổi kết hôn, mấy ngày trước hai người vừa gặp nhau, nâng cốc nói cười, liền định xong hôn sự của hai đứa bé.

Ông và lão Mạc là chiến hữu cùng vào sinh ra tử ngày trước, khi vợ họ mang thai đã bàn bạc, nếu sinh được một nam một nữ sẽ kết làm thông gia, nhưng hai người đều sinh con trai, chuyện kết thông gia này liền tiếp tục rơi vào hai đứa con trai của họ. Cũng may hai đứa đã sinh một nam một nữ, cho nên hôn sự này rốt cuộc cũng đã định xong.

Chỉ có điều tính khí của nhà đầu Sinh Đình này rất nóng nảy, giống y như ông vậy, không nóng tính thì không chịu được, tuổi còn trẻ nhưng đã là cảnh sát điều tra, hàng ngày đều đắm chìm trong vụ án, nếu muốn cô kết hôn, dường như không có khả năng!

Hiện tại ông chỉ còn mỗi cô là người thân, con trai con dâu cũng là cảnh sát điều tra, nhưng không may đã mất sớm.

"23, còn trẻ. Không còn việc gì cháu ngủ tiếp!"

Ngọc Sinh Đình vừa nghe thấy ông nội hỏi tuổi mình liền muốn cúp điện thoại, ý đồ của ông nội sao mà cô không biết, từ khi cô được 20 tuổi đã bắt đầu muốn cô lập gia đình, nhưng điểm chết người chính là, ông nội nói cô đã có một vị hôn phu được hứa hôn từ bé!

Mẹ nó, ai biết người đàn ông kia có vẻ ngoài ra sao, nếu là chó hay mèo cũng muốn gả cho cô sao? Dù sao cô cũng là một cành hoa trong giới cảnh sát, sao có thể để ông nội cô hủ gả cho một người đàn ông chưa từng gặp mặt chứ.

Đánh chết cô cũng không gả!

"Chờ một chút!"

Ngọc Kỳ Lân tức giận rống to một câu, "Giới hạn cho con mười phút phải quay về biệt thự!"

Lão già ta không phát uy thì cháu tướng ta già rồi phải không, tính khí của Ngọc Kỳ Lân cũng tương đối nóng nảy, mà Ngọc Sính Đình chính là di truyền tính khí của ông nội, nóng nảy khác thường, nhóm cảnh sát dưới tay cô, không có mấy người là chưa bị cô oanh tạc.!

"Không về được, cháu còn có chuyện!"

Chết tiệt, cô cũng biết ông nội vừa ốm vừa xoa, nhưng mà lần này nghiêm trọng đến độ gọi cô trở về biệt thự, nhất định là có chuyện.

Đánh chết cũng không về.

"Không trở lại cháu sẽ chờ nhật xác ta đi!" Ngọc Kỳ Lân nóng nảy rống to một câu, không chờ Sính Đình cúp điện thoại đã cúp trước.

"Chết tiệt, lại giờ chiều này!"

Ngọc Sính Đình nổi trận lôi đình, cầm gối đầu trên giường ném ra phía cửa, gương mặt xinh đẹp đầy vẻ tức giận.

Tuy nhiên cô vẫn phải rời giường, mặc xong bộ trang phục màu đen, sau khi rửa mặt, cầm túi xách và chìa khóa xe, đóng sầm cửa rồi đi tới nhà để xe. . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chăm sóc vị hôn phu!

Giữa ô phố, một chiếc xe thể thao cao cấp hiệu SCK màu trắng bạc nổ máy chạy băng băng từ nội ô thành phố A tới một khu biệt thự vùng ngoại ô.

Ngọc Sính Đình xách giỏ tức giận dừng dừng đi tới một ngôi biệt thự cổ kính rộng khoảng 200m² cách đó không xa, không thèm nhìn những đám cây xanh hai bên, đạp trên con đường nhỏ trải đầy đá cuội đi tới cửa chính.

Còn chưa kịp bước vào, đã nghe thấy một tiếng cười sang sảng bên trong, phóng khoáng nhẹ nhàng khoan khoái.

"Ha ha ha. . . . . Như vậy là tốt nhất, tôi thấy tiểu tử kia quá khô khan, tôi nghĩ cháu gái của ông tuyệt đối thích hợp với nó!"

Mạc Từ Khiêm toàn thân mặc quân phục, nhìn cô gái đang nổi giận dừng dừng đi tới, cau mày.

"Cháu chính là Sính Đình sao, đã lớn như vậy, đúng là đã đến tuổi kết hôn rồi!"

Mạc Từ Khiêm rất hài lòng về cô cháu dâu này.

Mặc dù thoát nhìn có vẻ nóng tính, nhưng lại xinh đẹp nổi trội mà không mất đi vẻ chính khí bên ngoài, cứng cỏi hơn nhiều so với những cô gái Yển Yển Oanh Oanh giàu có khác.

Ngọc Sính Đình lúc này mới phát hiện ra có khách, nỗ lực kềm nén lửa giận, nhìn nụ cười cưng chiều trên gương mặt của ông nội.

Rõ ràng đã là một ông già bảy mươi tuổi, khuôn mặt thon gầy, làn da ngăm đen, hàng lông mày nhàn nhạt, ánh mắt lấp lánh có hồn, nhưng rõ ràng không phải là một ông lão hiền lành, tính khí nóng nảy muốn chết, hơn nữa còn giống như một đứa bé, la lối om sòm. (Chính là uy hiếp cô về nhật xác đó a)

"Xin chào, cháu là Ngọc Sính Đình!" Sính Đình rất nỗ lực kềm nén của mình lửa giận đang bùng cháy trong lòng mình, nhưng khi vừa nhìn thấy gương mặt đó ông nội liền không chế không được, gương mặt xinh đẹp vì kìm nén mà đỏ bừng.

Dưới ánh mắt của người nhìn, thật sự rất xinh đẹp.

"Ừ, không tệ!"

Sính Đình cười gượng hai tiếng, rất lễ phép nhìn ông nội bên cạnh nói.

"Ông nội, cháu có việc tìm ông, ông qua đây một chút!"

Mang trên mặt một nụ cười nhàn nhạt, cũng không quản Ngọc Kỳ Lân có đồng ý hay không, kéo ông lên lầu hai.

"Ông nội, cầu xin ông đừng trêu chọc cháu có được hay không, cháu rất bận!"

Ngọc Sính Đình cố gắng nói đạo lý với ông nội, nhưng bây giờ Ngọc Kỳ Lân chỉ chấp nhận đúng một chuyện, đó chính là phải gả cô cháu trai của lão Mạc.

"Sính Đình a! Ông nội già rồi, không sống được mấy ngày, cháu thuận theo ông nội một lần đi, trước hết chỉ cần cháu và tiểu tử kia sống chung mấy ngày, nếu không thích nhau thì ông cũng có một lý do tốt để cự tuyệt người ta không phải sao? Nếu cứ nói như cháu không lấy cũng không gả, ông nội rất khó nói chuyện với lão Mạc. Cháu cũng biết đấy, lão Mạc và ông nội là bạn chí cốt, cháu hãy thuận theo ông nội lần này đi!" Trong giọng nói của Ngọc Kỳ Lân tất cả đều là bắt buộc dĩ và bi thương, Ngọc Sính Đình đang muốn phát giận, nhưng ngọn lửa đã bị những lời nói này dập tắt.

"Ông nội, ông sẽ sống lâu trăm tuổi!" Ngọc Sính Đình đột nhiên ôm ông nội, giọng nói nghẹn ngào, ông nội là người thân duy nhất của mình ở trên cõi đời này, cô không thể không có ông nội.

"Chỉ cần ông sống khỏe mạnh, Sính Đình đều đồng ý với ông!"

Không phải chỉ là gặp mặt thôi sao? Xem mắt, cô đồng ý, chỉ cần ông nội sống lâu một chút.

"Nó đang bị thương, lão Mạc đã sắp xếp xong xuôi rồi, cháu đi chăm sóc nó mấy ngày, chờ nó phục hồi như cũ, nếu như cháu vẫn không thích nó, đến lúc đó ông nội sẽ giúp cháu nói với lão Mạc." Vẫn là một ông nội hiền lành như cũ, khi nghe thấy người trong ngực ‘vâng’ một câu, trên khuôn mặt già nua tất cả đều là nụ cười.

"Ông nội, tại sao anh ta bị thương?" Sính Đình tò mò hỏi, chẳng lẽ là người tàn phế?

"Nó tên là Mạc Thiên Kinh, là sĩ quan trong quân đội, chức vị thượng tướng!"

"Cái gì, thượng tướng mà còn bị thương!"

Cái gì mà thượng tướng cô thấy chính là nhuyển tướng thì có, đoán chừng tám phần chính là dựa vào thể lực của ông nội anh ta để mà leo lên, khinh thường!

"Nhiệm vụ lần này quá nguy hiểm!"

Ngọc Kỳ Lân không giải thích nhiều, bí mật quân sự không thể tiết lộ, mà ông cũng không biết rõ lắm.

"Vâng!"

Chết tiệt, mềm yếu vô dụng làm mình bị thương lại còn nói do nhiệm vụ quá nguy hiểm, anh ta cho rằng cô không hiểu biết chút nào sao?

Muốn cô chăm sóc anh ta, OK, không thành vấn đề! Cô sẽ tận tình chăm sóc vị hôn phu của cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Thượng tướng? Nhuyển tướng!

Trong một biệt thự xa hoa rộng 200m² tại khu ngoại ô phía Bắc một, một người đàn ông đang ngồi ở xe lăn, tay chân quấn đầy băng gạc màu trắng, vẻ ngoài lạnh lùng kiên nghị, sóng mũi thẳng đứng, bờ môi mỏng khêu gợi, đôi mắt đen sâu như biển, nhìn chăm chăm những người công nhân đang làm việc ở đối diện, đôi môi mỏng mím chặt, thỉnh thoảng cau mày, hình như không hài lòng với những biểu hiện của bọn họ.

Mặc dù giờ phút này anh đang ngồi trên xe lăn, nhưng vẫn có thể thấy được dáng người của anh cao lớn rắn rỏi, một cái chân thon dài không có bị thương gác trên ghế salon ở một bên, làn da màu đồng khỏe mạnh, tuy trên người mặc một cái áo sơ mi màu trắng nhưng có thể nhìn thấy rất rõ bộ ngực và cơ bụng cường tráng, dáng người cũng không tệ.

Ước chừng sau một tiếng đồng hồ, cuối cùng công trình cũng hoàn thành!

"Như thế mà có thể bảo vệ tốt an toàn của cháu?"

Mạc Thiên Kinh nhíu lông mày, nhìn ông nội vận động người giúp anh cài đặt công nghệ cao trong biệt thự, thật không biết nói gì.

Nếu không phải do lần này mình bị thương quá nặng, thì có một trăm người tới giết anh cũng chưa hẳn là đối thủ của anh, nhưng mà anh lựa chọn đường thương ở chỗ này, là bởi vì ông nội nói, vị hôn thê của anh sẽ qua đây!

Không biết là người phụ nữ như thế nào?

Trong lòng có chút mong đợi, nhưng cũng có chút sợ sệt, nếu là cô gái mê trai thì làm thế nào?

Anh cũng không muốn bị một người phụ nữ mê trai đánh vào mình.

Đang suy nghĩ, ngoài cửa chợt truyền đến tiếng phanh xe khẩn cấp, cường độ vừa phải.

Mạc Thiên Kinh nhượng mi, vẻ mặt khá hài lòng, ánh mắt không khỏi nhìn ra.

Trước mặt biệt thự là một cửa kiếng cực lớn, có thể nhìn thấy rõ ràng những tình huống xảy ra bên ngoài.

Một chiếc xe thể thao hiện SCK màu trắng bạc mở nóc chạy băng băng vào rồi dừng ở cửa, một người vóc dáng nóng bỏng, mặc một bộ trang phục màu đen, trong tay mang theo một cái túi du lịch đi nhẹ nhàng tới biệt thự.

Vệ sĩ?

Chân mày Mạc Thiên Kinh nhăn thành dấu ngã, anh không yếu ớt đến nỗi phải cần một nữ vệ sĩ chứ? Ông nội rốt cuộc đang làm cái gì!

"Mạc Thiên Kinh!"

Âm thanh tiếng chuông mạnh mẽ vang lên, một đôi giày cao bảy tấc bước vào biệt thự, cô gái ngoài cửa đi vào, liếc nhìn xung quanh một cái, rồi đem chiếc túi du lịch ném trên ghế sa lon, ánh mắt cuối cùng rơi vào người bị thương đang ngồi trên xe lăn.

Cau mày, rồi lại cau mày!

Đi tới, chiều cao 170cm từ trên cao nhìn xuống Mạc Thiên Kinh.

"Cô là vệ sĩ do ông nội mời tới?"

Giọng nói Mạc Thiên Kinh rất lạnh, trên mặt hiện đầy vẻ không vui, xem ra mình đoán không sai!

Ngọc Sính Đình sững sờ, tùy tiện nói.

"Tôi là do ông nội anh phái tới chăm sóc anh, vị hôn thê chưa cưới được hứa hôn từ trong bụng mẹ!"

Ngọc Sính Đình gương mặt cười một tiếng, đem mấy từ “vị hôn thê hứa hôn từ bé” nói rất rõ ràng.

Chỉ cần vừa nghĩ tới những suy nghĩ bảo thủ của ông nội và ông lão nhà anh, cô liền nổi giận!

"Cô là Ngọc Sính Đình?"

Mạc Thiên Kinh kinh ngạc, không ngờ vị hôn thê chưa từng gặp mặt lại là cái bộ dáng này, xem ra không phải là dê non ngây thơ!

"Thượng tướng, đã hoạt động tốt, chúng tôi đi trước!"

Cảm giác hơi thở áp bức tràn ngập trong không khí, những công nhân kia co cẳng chạy, lúc ra không quên đóng cửa cho bọn họ!

"Thượng tướng? Hừ. . . . . Mình thấy là nhuyển tướng mới đúng, dễ dàng bị thương như vậy, thật là vô dụng!"

Ánh mắt lạnh lẽo của Ngọc Sính Đình quét qua, bình luận rất không khách khí.

"Cô nói cái gì!"

Mạc Thiên Kinh chưa từng nghĩ tới miệng lưỡi người phụ nữ này lại lợi hại như thế, thực lực của anh ai từng thấy đều sợ hãi, vậy mà cô lại nói anh là nhuyển tướng?

Nếu sau khi cô ta biết mình phải chiến đấu với hơn một trăm tên, mới bị như vậy cô còn có thể nói thế sao?

Nhưng mà nếu ông nội nói đây là vị hôn thê, như vậy anh cũng sẽ hân hạnh tiếp đón cô .

Ai bảo trong cuộc đời này anh nhất định chỉ có thể cưới người phụ nữ này!

Chương 4: Nhìn thấy vết thương mà giết mình!

Ngọc Sính Đình không nhìn thẳng vào anh, nhìn bộ dáng như hiện giờ của anh, dù tức giận như thế nào, anh còn có thể là đối thủ của cô sao?

Đôi chân thon dài bước tới một bước, ngồi xuống ghế sa lon, quay đầu nhìn xung quanh.

"Không có người giúp việc?"

Ngọc Sính Đình phát hiện, trong biệt thự này trừ giọng nói của hai người ra thì hoàn toàn yên tĩnh, ngay cả vũng nước đọng trên sàn nhà do vừa làm xong cũng không có ai lau.

"Không có, chỉ có một mình cô!"

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy sắc mặt kinh ngạc của cô, khóe miệng vênh lên, giọng nói cũng trở nên vui vẻ.

"Chết tiệt, bọn họ, cứ nhiên kêu mình tới làm người giúp việc, làm vệ sinh, nấu cơm, ta đây không làm!"

Ngọc Sính Đình vừa nghe anh nói xong lập tức bảo tố nổi lên thốt ra câu nói này, khiến Mạc Thiên Kinh ở một bên không nhịn được bật cười.

Người phụ nữ này thật sự là rất thú vị, anh cảm giác mình trong khoảng thời gian dưỡng thương này chắc mình sẽ không cảm thấy hui quạnh!

"Anh cười cái gì!"

Ngọc Sính Đình đang muốn gọi điện thoại cho ông nội, không ngờ nhìn thấy anh cười đến bí ối như vậy. . . . .

(Thật ra thì anh chỉ là bị tiếng la mắng của cô khiến bật cười thôi, ai nói là bí ối?)

Mạc Thiên Kinh nghiêm sắc mặt, cười nhạt nói, "Không có gì, cô thật đáng yêu!"

Ngọc Sính Đình nghe anh nói thế, gương mặt trở nên ngây dại, lạnh lùng trừng mắt liếc anh một cái, xoay người đi lên lầu.

"Ngọc Sính Đình, tôi đói rồi!"

Sính Đình vừa mới lên lầu, Mạc Thiên Kinh đã ở phía dưới kêu lên, Sính Đình tiện tay cầm lên một vật đánh vào người Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh vội vàng né, tránh khỏi kiếp nạn này.

"Bản lĩnh không tệ!"

Mạc Thiên Kinh khen ngợi nói, Ngọc Sính Đình cũng không quay đầu lại đi tìm phòng, trống không? Nhìn lại, vẫn là trống không.

Cả lầu hai cứ nhiên chỉ có một phòng?

"Mạc Thiên Kinh, anh nói xem tại sao nơi này chỉ có một căn phòng?"

Cô sắp phát điên, phong thái tu dưỡng 23 năm của cô đã bị sự tức giận làm cho mất hết!

Mạc Thiên Kinh nhún nhún vai, vẻ mặt không sợ nói.

"Bây giờ cái gì tôi cũng không làm được, vì vậy việc ăn uống vệ sinh cô hoàn toàn chịu trách nhiệm, cho nên cô phải ở cùng một phòng với tôi!"

Cười rất tà ác, thật ra thì anh hoàn toàn không nghĩ như vậy.

Chỉ có điều khi nhìn thấy bộ dáng muốn phát điên của cô, anh nhịn không được muốn trêu chọc cô !

Ngọc Sính Đình nghe anh nói ăn uống vệ sinh đều do cô phục vụ, cả người cũng bối rối.

Cô đến để chăm sóc em bé sao? Tại sao còn phải đổ cắt đồ nước tiểu!

"Tôi không làm!"

Ngọc Sính Đình đập mạnh vào vách tường một cước, bị đau đến nhăn cả mặt!

"Ha ha ha. . . . . Ha ha. . . . ."

Mạc Thiên Kinh không không chế nổi nữa, ôm bụng cười lăn lộn, đụng tới tay chân bị thương, không khỏi đau đến co quắp lại.

Ngọc Sính Đình nhìn thấy anh đau đến như vậy, không khỏi giễu cợt.

"Ai bảo anh cười, cho đau chết anh!"

Lại dám cười nhạo ta, đáng đời, cho đau chết!

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh tái nhợt, trên lớp băng gạc màu trắng đã bắt đầu rịn ra máu đỏ, khiến anh không khỏi mở miệng.

"Ngọc Sính Đình, vết thương của tôi hình như bị rách ra!"

Nói xong cả người đỏ mồ hôi nhễ nhại, Ngọc Sính Đình đứng ở lầu hai liếc mắt nhìn lớp băng gạc trên tay chân của anh, rồi cau mày đi xuống.

Nhìn thấy anh mồ hôi nhễ nhại thì mới ý thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện này, lạnh lùng liếc nhìn vẻ mặt tái nhợt của Mạc Thiên Kinh, thật rất muốn đánh anh một trận.

"Anh chờ một chút, tôi sẽ xử lý cho anh!"

Không nói thêm một câu, mắt phượng đảo qua, nhìn thấy tủ thuốc ở một bên, bên trong có đầy đủ mọi thứ, cái gì cần có đều có.

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, bây giờ thật sự anh không còn dư thừa hơi sức để mà nói chuyện.

Ngọc Sính Đình chuẩn bị xong mọi thứ liền bắt đầu tháo băng gạc, khi cô nhìn thấy vết thương ở dưới lớp gạc thì vẻ bình tĩnh trên mặt cô đột nhiên biến mất.

Chỉ thấy trên làn da màu đồng đầy vết dao chém, trên bắp chân vẫn còn một cái lỗ lớn chừng ngón cái cái, nhìn qua là biết do trúng đạn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Tôi muốn đi tiểu!

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt xinh đẹp nhưng biến sắc của cô, muốn nói gì đó, nhưng lực bất tòng tâm, đau đớn từ miệng vết thương truyền đến thấu tận tâm can khiến anh không ngừng đổ mồ hôi, mồ hôi nhễ nhại.

"Kiên nhẫn một chút, sẽ rất đau!"

Sính Đình cắn răng, đây chính là vết thương kinh khủng nhất mà cô gặp qua, trước kia có một người bị chém mười mấy dao mà cô cũng không cảm thấy kinh khủng như thế!

Nhìn anh chân, chẳng lẽ sẽ tàn phế sao?

Sính Đình cảm miếng bông gòn trong tay, nhẹ nhàng nhúng vào dung dịch sát khuẩn thật trọng lau trên bề mặt vết thương, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Mạc Thiên Kinh, đôi môi mỏng của anh mím chặt, không một tiếng động, trên trán đầy đặc mồ hôi, tí tách nhỏ xuống sàn nhà, hơi thở nặng nề.

"Tôi đã nói với anh chưa, trước kia khi tôi điều tra án mạng thường nhìn thấy những thi thể bị chém, máu thịt lẫn lộn những tên tội phạm giết người thật con mẹ nó biến thái, tàn nhẫn cắt rời những thi thể đó. . . . ."

Sính Đình vừa nói, vừa băng bó rửa ráy, mặc dù cô đang nói chuyện, nhưng nguyên nhân chính là cô muốn bản thân mình vì nghĩ đến những hình ảnh kia sẽ quên đi vết thương rất kinh khủng này!

"Cánh tay trúng một viên đạn, dao chém bảy nhát!"

Mạc Thiên Kinh cắn răng thốt ra những lời này, anh thấy cô chẳng những không sợ mà còn trẻ môi nói không ngừng, nên nhớ rằng anh chưa từng nhìn thấy người phụ nữ nào nhìn thấy vết thương của anh như bây giờ mà không ngất đi, cô là người đầu tiên!

"Biết rồi!"

Ngọc Sính Đình không thèm ngắt đầu, nhàn nhạt nói xong, mặt không có cảm xúc gì xử lý vết thương xong, trên trán đã đầy mồ hôi, mái tóc ướt đầm

"Khô cho cô rồi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, âm thanh nhỏ bé yếu ớt.

Sính Đình nhìn anh một cái, đứng dậy đi xuống nhà bếp.

"Muốn ăn cái gì!"

Buộc tạp dề, giọng nói của Sính Đình hơi lạnh, tuy nhiên ít nhất bây giờ anh cũng là một bệnh nhân đặc biệt, vì vậy cô tạm thời lần đầu tiên làm người giúp việc.

"Tùy tiện làm, cái gì cũng được!"

Anh không hay bắt bẻ trong chuyện ăn uống, hướng chỉ trong tình huống đang đói là như thế này mà nói, có ăn là tốt rồi!

"Chờ một chút!"

Sính Đình nói xong bắt đầu công việc lu bù trong bếp, mở tủ lạnh ra, bên trong tràn đầy thức ăn, cái gì cũng có.

Cắt chút thịt nạc, xúc một ít gạo nấu cháo thịt nạc.

Đợi sau khi cô đi ra khỏi bếp, đã là một tiếng sau rồi, Mạc Thiên Kinh vẫn ngồi chỗ cũ không hề nhúc nhích, hai mắt khép hờ, nghe thấy âm thanh liền mở mắt ra.

Khi nhìn thấy Ngọc Sính Đình bưng bát cháo tới không khỏi sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền nhỏ giọng cảm ơn!

Bây giờ anh thật sự rất suy yếu, mỗi khi chạm vào vết thương, đau đớn thấu tim, khiến anh không con hơi sức mà nói chuyện với cô .

"Nấu ít cháo thịt nạc, tạm thời ăn đi!"

Không phải hỏi thăm, mà là ra lệnh!

Sính Đình đem cháo thịt nạc đặt ở trước mặt anh, nhưng Mạc Thiên Kinh không hề động tay, cô nhìn thấy không biết nên nói gì mới phải, nhưng không nói không được!

"Sao, ghét cháo thịt nạc tôi nấu?"

Sính Đình nhìn anh không ăn bèn nổi giận, bản thân cô cũng rất ít khi nấu đồ ăn, vậy mà anh lại còn ghét bỏ tay nghề của cô.

Gương mặt đẹp trainhung tái nhợt của Mạc Thiên Kinh khẽ ửng hồng, lúng túng mở to hai mắt, trầm giọng nói.

"Tôi muốn con gái!"

"Những câu như vậy mà anh cũng nói ra được! Tôi nhổ vào anh!"

Sính Đình nổi giận, đã như vậy rồi, lại còn muốn chơi con gái, hơn nữa còn dám nói trước mặt mình, đầu gì mình cũng là vợ chưa cưới của anh ta chứ!

Mặc dù có thành hay không là một chuyện khác, nhưng những lời lẽ này của anh thật sự là quá đáng!

"Không phải, tôi muốn đi tiểu một chút!" Mạc Thiên Kinh bị cô hiểu lầm, chỉ biết lúng túng nói ra như một bé trai, sau khi Sính Đình nghe rõ lời của anh lập tức sắc mặt đỏ hồng.

Nhìn anh ngồi trên xe lăn, một tay một chân bị thương, anh có khả năng tự đi tiểu sao?

Nếu có thể, chẳng lẽ còn muốn cô đưa đi tiểu sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Cháu không muốn chăm sóc một bé trai lớn như vậy!

"Cô giúp tôi cầm cái bồn tiểu!"

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng, gương mặt đẹp trịa lúng lờng đỏ ửng, quay đầu tránh tầm mắt của cô, hiện tại vết thương của anh bị nứt ra, anh căn bản không cách nào đi tiểu.

Nhưng anh cũng không có khả năng tè ra quần, dưới tình huống như thế anh cũng chỉ có thể đỏ mặt gọi cô giúp một tay cầm cái bồn tiểu thôi!

Sính Đình nóng bừng mặt, vẻ mặt cũng bắt đầu mất tự nhiên, "Cái bồn tiểu ở đâu?"

"Phòng vệ sinh có một cái!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, Sính Đình bỏ chạy vào phòng vệ sinh, xoay người lấy một cái bồn tiểu màu đỏ đi ra đặt ở dưới người anh.

"Cái đó. . . . . Chính anh có thể chứ?"

Phải có thể chứ? Đừng nói là kêu cô kéo ra, cô cũng không muốn.

"Có thể!"

Giọng nói Mạc Thiên Kinh rất nhỏ, Sính Đình nghe xong xoay người rời đi, nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang trên lầu hai, Sính Đình lập tức chạy đi.

"Sính Đình, chung sống như thế nào?"

Ngọc Kỳ Lân vừa mở miệng liền hỏi, Sính Đình bị ông nhắc tới liền nổi trận lôi đình, nhớ tới chuyện vừa xảy ra, trên mặt vẫn còn cảm giác nóng bừng khó chịu.

"Ông nội, ông kêu cháu tới đây làm vú em hả, thương thế của anh ta nghiêm trọng như vậy, ngay cả đồ nước tiểu cũng không thể tự lo liệu, ông kêu cháu phải chăm sóc thế nào. . . . ."

Sính Đình nổi giận hăm hở, bây giờ chỉ là cái bồn nước tiểu đó thôi, nếu là chất thải kia thì sao đây?

Cô giúp thế nào, giúp anh cởi quần, hay chùi đít cho anh?

A a ! !

Cô không phải bà vú!

Ngọc Kỳ Lân đem điện thoại cách xa lỗ tai một chút, nghe thấy tiếng Sính Đình gào thét, không khỏi cau mày, con bé này cũng sắp kết hôn rồi, sao còn nóng nảy như vậy!

"Sính Đình, cháu cứ coi nó như một đứa bé trai đi, chăm sóc xi ỉa xi đái một chút!" Nếu như thấy hết cũng không có quan hệ gì a, ông chính là nghĩ như vậy, tốt nhất khi trở về gạo sông nấu thành cơm chín, thì ông có thể ôm chặt rồi!

Trong mắt Ngọc Kỳ Lân tất cả đều là nụ cười, Mạc Từ Khiêm ngồi một bên nghe chiến hữu cũ nói như thế cũng gật đầu tán đồng.

Mặc dù lần này cháu trai bị thương là trọng điểm, nhưng ít nhất cũng cho các ông sáng tạo ra rất nhiều cơ hội.

Đến lúc đó ông lại nói cơ thể Thiên Kinh đã bị cô nhìn thấy hết rồi, cô phải phụ trách!

Ha ha, ông thật sự là quá thông minh!

"Bé trai? Chết tiệt! Làm sao có thể!"

Có bé trai nào lớn như thế sao? Xi ỉa xi đái, cô làm sao có thể ẵm một người đàn ông lớn đến như vậy được, làm sao có thể bùng phân đi đổ được!

"Ha ha. . . . ." Ngọc Kỳ Lân cười gượng mấy tiếng, Sính Đình lớn tiếng nói, .

"Ông nhanh phái một người y tá tới đây, cháu muốn trở về đi làm!"

Cô không làm! Cô thà rằng ngày đêm phá án không nghỉ ngơi! Cũng không muốn chăm sóc một "bé trai" lớn như vậy!

"Sính Đình, ông nội quên nói cho cháu biết, chỗ của cháu toàn bộ đã cài đặt hệ thống bảo vệ, căn bản không ra khỏi được, cháu nên ở đó ở mấy ngày đi!"

Ngọc Kỳ Lân giả hoạt nói, nhìn chiến hữu cũ bên cạnh, nụ cười tràn đầy.

"Cái gì!"

Ngọc Sính Đình không dám tin, nổi trận lôi đình, cô bị trúng kế!

"Ông không cho cháu về, cháu sẽ chết cho ông xem!"

Ngọc Sính Đình nổi giận, cũng học ông nội uy hiếp ông.

"Này . . . . . Này. . . . . Sính Đình, cháu nói cái gì, sao lại không nghe thấy, có phải tin hiệu không tốt hay không? Sính Đình!"

Ngọc Kỳ Lân giả bộ không nghe được, lớn tiếng kêu mấy câu sau đó cúp điện thoại, hai ông già liếc mắt nhìn nhau, gian trá vô cùng.

"Ông nội xấu xa!"

Sính Đình nổi giận vứt điện thoại trên sàn nhà, mang cô "giả trư ăn cạp" sao, xem cô chạy thoát thể nào!

"Phốc . . . . ."

Dưới lầu phát ra một âm thanh gì đó, Sính Đình vừa đi xuống, lập tức ngửi thấy một mùi vô cùng hôi thối, gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh trở nên xanh mét, vẻ mặt đầy khổ sở.

Sính Đình bóp mũi, nổi giận hỏi, "Anh sao thế?"

Mạc Thiên Kinh sắc mặt không tốt, chỉ vào bát cháo thịt nạc kia, "Sau khi ăn xong đau bụng, muốn đi tiêu!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Lúng túng vì đau bụng!

"Cái gì?"

Sính Đình vừa dứt lời đã nghe thấy tiếng vang từ bụng Mạc Thiên Kinh òng ọc òng ọc truyền đến, tiếp theo đó là từng tiếng từng tiếng đánh rầm nhảy ra, hôi thối vô cùng.

"Anh. . . . ."

Sính Đình đang muốn nổi giận, lại nghe giọng nói trầm thấp nhưng có lực của Mạc Thiên Kinh: "Mau đỡ tôi vào nhà vệ sinh!"

Bây giờ, cái anh cần nhất chính là bồn cầu, quá tệ hại, thanh danh một đời của anh oàn bộ bị hủy ở bát cháo thịt nạc này, hơn nữa, điểm chết người nhất chính là hiện tại anh kìm nén thật vất vả, đau bụng, lại bắt đầu đau bụng.

"Nhanh lên một chút!"

Mạc Thiên Kinh không nhịn được kêu to, anh sắp không chịu nổi!

"Ồ!"

Sính Đình phản ứng kịp vội vàng đẩy anh đến toilet, sau đó đỡ anh tới bồn cầu, mỗi một bước hai người đều rất ảm đạm.

Mạc Thiên Kinh đánh rầm thúi liên tiếp, Sính Đình không thể hít thở được, điểm chết người nhất chính là Mạc Thiên Kinh, anh bây giờ còn không biết phải làm sao để còi quần ra!

"Được rồi!"

Cuối cùng cũng tới bồn cầu, Sính Đình vừa mới mở miệng, liền bị mùi rắm thúi của Mạc Thiên Kinh tấn công, Sính Đình gần như muốn điên rồi, Mạc Thiên Kinh vội vàng nói.

"Giúp tôi cởi quần, nhanh lên một chút!"

Anh sắp không nhịn nổi, một luồng chất thải cố gắng kềm chế ở nơi nào đó ngay lập tức sẽ bộc phát!

"Cái gì!"

Kêu cô cởi quần!

"Nhanh lên một chút, tôi không nhịn nổi nữa!"

Mạc Thiên Kinh tức giận quát, Sinh Đình vội vàng kéo quần anh, hai mắt nhắm chặt dùng sức kéo, cả quần dài và quần lót cùng lúc bị kéo xuống.

"Phốc. . . . ."

Một tiếng vang thật lớn kèm theo mùi phân vô cùng thúi khiến Sinh Đình không nhịn được chạy ra cửa, há mồm thờ đốc, thúi quá, thật là thúi!

Cô thề nhất định phải rời đi lúc này thôi, đây chính là cuộc sống “chung đụng” mà ông nội nói, cô thật muốn điên rồi!

"Ọc ọc ọc ọc. . . . . Phốc. . . . . Phốc. . . . ."

Bên trong lại truyền tới một tràng âm thanh, Sinh Đình vội vàng chạy đi, không chịu nổi, không chịu nổi!

Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên bồn cầu, trên gương mặt đẹp trai là một mảnh đỏ ửng, không ngờ cảnh tượng bọn họ gặp mặt lần đầu tiên lại là như vậy, khủng khiếp hơn chính là bây giờ anh hoàn toàn giống như một đứa bé cần chăm sóc.

Anh cũng biết hiện tại cô hận không thể biến thành con muỗi bay ra khỏi biệt thự, nhưng anh rõ ràng hơn biết cô căn bản không thể ra được!

"Mẹ nó! Sao lại thế này!"

Sinh Đình trong trong ngoài ngoài loang quanh vài vòng, kết quả rõ ràng nhìn thấy có một cái cửa sổ, nhưng cô nhảy xuống cư nhiên bị một chiếc lồng thủy tinh trong suốt nhốt lại, cô thật sự không thể đi ra ngoài.

Cô mò mẫm tìm nơi có gió thổi vào để tìm cửa ra, nhưng lại không ra được!

Lấy điện thoại di động ra, Sinh Đình nổi giận gọi điện thoại cho ông nội!

"Xin chào, số điện thoại quý khách gọi hiện ngoài vùng phủ sóng, xin hãy bật hộp thư thoại!"

Sinh Đình nổi giận nhấn hộp thư thoại, hét lớn.

"Ông nội, thả cháu ra ngoài ngay, nếu không ông sẽ còn được thấy cháu nữa!"

Trước khi giận dữ cúp điện thoại, tiếng báo có tin nhắn trong hộp thư thoại lại vang lên, nhấn một cái, truyền đến giọng nói đáng đánh đòn của ông nội:

"Sắp tới ngày giỗ của bà nội cháu, ông nội đi thăm mộ bà nội cháu một chút, đại khái khoảng một tháng nữa mới về, sống chung với Thiên Kinh thật tốt nha!"

Sinh Đình cắn răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm chiếc điện thoại di động, ngày giỗ của bà nội?

Chết tiệt, khi dễ cô ngu ngốc sao? Cô còn nhớ ngày giỗ của bà nội còn cách hai tháng nữa mới tới!

Đợi sau khi cô ra ngoài cô tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ông!

Trong ngực Sinh Đình không ngừng bùng lên ngọn lửa, nhưng không có chỗ phát tiết, tức giận đến sắc mặt đỏ bừng!

"Ngọc Sinh Đình, cầm giúp tôi cuộn giấy toilet đây!"

Trong phòng vệ sinh, âm thanh trầm thấp như bị bóp nghẹt của Mạc Thiên Kinh vang lên, Sinh Đình cắn môi, bóp mũi đi vào phòng vệ sinh.

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy bộ dáng của cô, áy náy nói.

"Xin lỗi, tôi không thể lau được, cô giúp tôi!"

Anh bây giờ không có biện pháp, ngồi xổm lâu như vậy, đã đụng chạm đến vết thương, rất đau đớn khó chịu.

Sinh Đình thật muốn khóc, anh cư nhiên gọi cô chùi đít.

"Thuận tiện giải quyết luôn bồn cầu, hơi nhiều. . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Chùi dít giúp tôi!

Sính Đình thở một hơi thật dài, bây giờ hoàn toàn không còn xấu hổ, có còn thì cũng chỉ là sự tức giận của cô.

"Anh phải mất thời gian bao lâu mới có thể tự chăm sóc bản thân?"

Sính Đình dè dặt xả nước, giọng điệu hỏi rất quái lạ, sắc mặt Mạc Thiên Kinh không tốt.

"Cô chờ một chút hãy lau, tôi còn muốn. . . . . Phốc. . . . ."

Mạc Thiên Kinh còn chưa nói hết, đã nghe "phốc" một tiếng, sắc mặt Sính Đình cũng thay đổi, mùi hôi bốc lên ngát trời.

"Có thuốc thanh tẩy không khí không?"

Sính Đình bóp mũi, thật sự bị mùi rắm thúi của anh hun đến chết lặng!

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh rất khó coi, quan sát đáng vẻ của cô, "Cô tìm xem, chắc có!"

Hôm nay anh cũng mới đến, tất nhiên không biết rõ, nhưng mà anh biết, bọn họ cũng đã sẵn sàng!

"Anh. . . . . Tiếp tục!"

Sính Đình bóp mũi, quăng lại một câu rồi vọt ra khỏi phòng vệ sinh, thuận tiện đóng cửa lại, Mạc Thiên Kinh lúng túng, mùi hôi lần này tự mình gửi!

Chỉ có điều khiến anh giật mình là, mặc dù cô rất tức giận, nhưng không còn tạt lửa lên người anh!

Điểm này anh thật rất bội phục.

Sính Đình vừa quạt lỗ mũi, vừa thở từng ngum từng ngum, vào phòng bếp tìm, cuối cùng cũng nhìn thấy bình thuốc tẩy ở lầu hai, y như tìm được của quý cảm phun xung quanh, cho đến khi trong không khí tràn ngập mùi thơm hoa Bách Hợp, lúc này mới hài lòng thở phào một cái.

Mạc Thiên Kinh rút cuộc cũng đi xong, cả người mất nước đến khô héo, đây lần đầu tiên anh đau bụng như vậy, anh thật hoài nghi có phải Ngọc Sính Đình đem bột bã đậu bỏ vào bát cháo cho anh ăn hay không.

Anh thà rằng bị tập huấn quan sự cả một ngày chứ không muốn như vậy, bây giờ tay chân cũng run rẩy, trong bụng trống rỗng.

"Ngọc Sính Đình, giúp tôi!"

Mạc Thiên Kinh kêu to một tiếng, nhìn băng gạc trên tay chân, không khỏi cau mày, mới vừa rồi cố gắng dùng sức, bây giờ miệng vết thương lại bị vỡ, anh lần này lại phải phiền toái cô !

Sính Đình đi vào phòng vệ sinh, vừa vào tới cửa liền cầm chai xịt phòng thơm ngát phun khắp mọi nơi, cũng may, quạt gió đã hút đi một chút mùi hôi, cộng thêm phòng vệ sinh rất lớn, vì vậy không khí cũng thoáng hơn rất nhiều.

"Tôi lấy khăn giấy cho anh, tự anh lau!"

Muốn cô chùi dít cho, chẳng phải là cô sẽ nhìn thấy cái mông của anh, lại còn cái tiểu kê kê kia nữa sao?

Mạc Thiên Kinh đứng lên, chân trái chống đỡ thân thể, một cái tay khác cũng chống thân thể, "Phiền cô!"

"Anh kêu tôi lau, nhưng tôi không muốn nhìn thấy của anh!"

Sính Đình nhìn trên trán anh hiện đầy mồ hôi, băng gạc ở tay chân cũng đã rỉ ra vết máu, có thể thấy được bây giờ anh rất đau!

"Ừ!"

Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng nói xong, Sính Đình lúi cúi kéo mấy tầng khăn giấy liếc nhìn cái mông không lồ, lau, cách tầng khăn giấy, cảm giác tay của cô

đụng vào cái mông của mình, thân thể Mạc Thiên Kinh khẽ chấn động.

Chỗ chết người nhất chính là anh cảm giác tiểu huynh đệ của mình lại đang ngẩng đầu lên .

Sinh Đình lau qua quít mấy cái đã xong, chỉ sợ mình đụng phải cái gì.

"Tôi giúp anh kéo quần!"

Sinh Đình đứng sau lưng anh, căn bản không nhìn thấy tiểu đệ của anh đã ngẩng đầu rất hùng dũng oai vệ, Mạc Thiên Kinh nỗ lực khắc chế dục vọng, gật đầu một cái, chỉ mong cô đừng chạm vào. . . . .

"Cái gì đó, sao nóng như vậy?"

Sinh Đình ở phía sau kéo quần, liền đụng phải vật thể nóng rực, lập tức hỏi.

Mạc Thiên Kinh cứng ngắc lắc đầu, "Không có gì!"

Không có việc gì mới là lạ, anh càng muốn nó mềm xuống, thế nhưng nó lại hùng dũng khiêu chiến.

"A, vậy tôi kéo khóa kéo lên cho anh!"

"Không cần, tự tôi có thể!"

Mạc Thiên Kinh lấy tay kéo khóa kéo lên, trời mới biết giờ phút này cơ thể anh hoàn toàn dựa vào chân trái chống đỡ, cả người run rẩy dữ dội, cho đến khi kéo được khóa kéo lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Phiền cô quá" Trên mặt Mạc Thiên Kinh rất nóng, lần đầu tiên cảm giác mình bị mất mặt, hình tượng vốn chói lọi của mình trong chốc lát bị hủy trước mặt cô.

"Tôi giúp anh thay băng, ướt hết rồi!"

Sinh Đình nhìn anh, biết giờ phút này anh rất mất thể diện, có người đàn ông nào mà có thể chấp nhận tình huống mất mặt này xảy ra trước mặt một người phụ nữ được .

"Ừ!"

Thân thiết gật đầu, Sinh Đình đỡ Mạc Thiên Kinh ngồi vào xe lăn.

"Cô biết truyền dịch không?"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên hỏi ra một câu!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Truyền dịch!

"Truyền dịch?" Truyền dịch gì?

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt không hiểu của cô, chỉ vào tủ thuốc bên kia, "Cầm máu! Bên kia có, truyền cho tôi! "

Trải qua chuyện này, hiện tại anh chỉ muốn nhanh khỏi một chút, anh không muốn trải qua chuyện này thêm một lần nào nữa, thật sự là quá kinh khủng!

Mặc dù nhập ngũ đã mười hai năm, nhưng anh chưa bao giờ trải qua khổ sở như hôm nay

"Ồ!"

Sinh Đình đi tới, nhìn tủ thuốc chất đầy mọi thứ, tìm chai dịch truyền, thuốc cầm máu và 1 lọ thuốc kháng sinh 500mg.

"Tôi chưa từng truyền dịch cho ai bao giờ!"

Sính Đình nuốt một ngụm nước bọt, chuẩn bị tốt những thứ này, kế tiếp chính đâm kim vào mạch máu cho anh, cô chưa từng làm qua, nhưng chắc là không có chuyện gì đâu!

Sẽ không thể vừa cắm vào liền chảy máu chứ?

Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, lạnh nhạt nói.

"Không sao, cô làm đi, tôi dạy cho cô!"

Truyền dịch rất đơn giản, ở trong quân đội, khi có đồng đội bị thương, tất cả mọi việc bọn họ đều phải chăm sóc, truyền dịch xem như là chuyện nhỏ, bao gồm cả tiêm thuốc.

"Ồ!"

Sính Đình chen vào một câu, lấy thuốc cầm máu và dịch truyền đi tới trước mặt anh, bị hành hạ lâu như vậy, sắc trời đã có chút tối, Sính Đình mở đèn các nơi, bên trong nhà chột sáng như ban ngày.

"Cái đó, tôi thật sự không biết truyền dịch! Nếu đau, anh có thể nhịn được thì nhịn!"

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, truyền dịch, có thể sẽ rất đau!

"Nắm tay lại!"

Sau khi treo chai dịch truyền lên, Sính Đình học bộ dạng giống những người y tá, kêu Mạc Thiên Kinh nắm tay, sau đó vỗ vỗ lên mu bàn tay một chút để tìm kiếm mạch máu.

"Đây rồi!" Sính Đình nhìn thấy mạch máu của anh đã lộ ra, bèn cầm kim nhẹ nhàng đâm vào ngay.

Sao không đâm kim vào được, Sính Đình cau mày, lực chú ý tập trung tất cả trên tay anh, dùng thêm mấy phần sức lực, lông mày Mạc Thiên Kinh vừa nhú, mu bàn tay đã truyền đến cảm giác đau đớn.

"Chết tiệt! Mẹ kiếp, thật sự đâm không vào!"

Sính Đình rút kim ra, dùng bông xoa xoa vết đâm, rồi lại cầm kim tiếp tục hăng hái chiến đấu.

Mạc Thiên Kinh nhìn tay anh bị cô đâm tới đâm lui, nhưng căn bản lại không đâm trúng.

"Cô thả lỏng một chút!"

Đau đớn anh cũng không thèm để ý, chỉ là đau hơn so với dự đoán một chút thôi!

Dù sao tay chân cũng toàn vết thương, đau đớn cũng không kém mu bàn tay chút xíu nào!

Sính Đình đâm kim cả nửa ngày, vẫn chưa thành công, không khỏi cá giận!

"Cái kim này muốn bị đánh đòn đi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn mu bàn tay mình, mặc dù tay mình có hơi thô ráp, nhưng không phải vì vậy mà hành hạ nó chứ, điều anh sợ nhất chính là bị kim đâm, hơn nữa còn ở trước mặt vị hôn thê của chính mình.

Nhưng so với sự hành hạ như vừa rồi, anh thà bị kim đâm còn hơn.

"Thì ra cái kim cũng sợ bị đánh đòn, sao anh không nói sớm!"

Sính Đình liếc anh một cái, bắt mắt oán trách, còn làm hại cô đâm cả nửa ngày, mệt chết đi được!

(Cũng không biết người nào mệt mỏi, bị cô đâm tóe máu ra rồi, mu bàn tay cũng thành cái tổ ong mật rồi)

Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, bình thường anh cũng ít nói, đối với phụ nữ càng ít nói hơn. Đối mặt với những lời chỉ trích của cô, anh lựa chọn im lặng.

"Thuốc cầm máu và thuốc kháng sinh, cô dùng ống tiêm rút ra, tiêm cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt chỉ huy, bước chân Sính Đình đã dời đi.

"Anh chờ chút!"

Sính Đình đi tới, nhìn thuốc cầm máu và thuốc kháng sinh, theo như lời anh nói, cầm một ống tiêm lớn nhất, rút thuốc cầm máu và thuốc kháng sinh, sau đó quay lại!

Mạc Thiên Kinh ra lệnh xong liền cúp điện thoại!

Sính Đình ở phòng bếp bận rộn, nhìn trong tủ lạnh gì đó, lấy ra ít thịt bò cùng cần tây, tùy ý xào một ít thịt bò thái nhỏ, bắc nồi com điện, sau một tiếng đồng hồ, mới bung thức ăn ra ngoài.

"Mạc Thiên Kinh, sao anh có com ăn?"

Sính Đình đem bát đĩa ném lên bàn, nhìn món ngon đầy bàn, vẻ mặt kinh ngạc.

"Tôi gọi tới đây!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, trong giọng nói không có bất kỳ cảm xúc gì, giống như tất cả mọi chuyện đều diễn ra một cách hết sức tự nhiên.

Sính Đình vốn định nổi giận, nhưng khi nhìn thấy những món ngon kia, cầm chén com lên ăn từng ngụm từng ngụm, không thêm quan tâm Mạc Thiên Kinh ở một bên đang đói.

Lại dám đùa bỡn cô, thật là quá đáng, cô muốn ăn hết những món ăn này, không để cho anh ta ăn! Cho anh ta đói chết luôn!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, gương mặt đẹp trai hiện lên một nụ cười nhạt, lạnh lùng nói.

"Tôi đói rồi!"

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái, "Đói bụng thì tự mình ăn!"

Mạc Thiên Kinh giơ hai tay của mình lên, một tay băng kín gạc, một tay khác thì mu bàn tay đều là vết thương.

Sính Đình giận dữ bỏ bát đĩa xuống, mức cho anh một chén com, sau đó đẩy đến trước mặt anh.

Mạc Thiên Kinh cầm đĩa, từ từ ăn, bởi vì tay phải bị thương, cho nên gấp thức ăn thật sự bất tiện, vắt và gấp lên lại rồi xuống.

"Tôi gấp không được!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Sính Đình ăn như hổ đói lạnh nhạt nói, Sính Đình nhìn anh một cái, đi vào phòng bếp lấy cho anh một cái muỗng.

"Ăn đi, bảo bối!"

Mạc Thiên Kinh cầm cái muỗng, gương mặt đẹp trai không khỏi cháy dài ra, bảo bối, đó không phải là con chó cô nuôi sao?

Người phụ nữ này lại coi anh như con chó cô ta nuôi, được, chờ anh khỏe lại, anh sẽ từ từ báo đáp cô.

Trên bàn ăn, hai người không nói gì, Sính Đình ăn xong cũng không dọn dẹp, ngáp một cái liền tính đi lên lầu nghỉ ngơi.

"Đờ tôi trở về phòng! Bên kia có thang máy!" Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nếu như không nói, Sính Đình nhất định sẽ nổi giận, làm sao anh lên phòng được, chỉ có điều trên lầu chỉ có một cái giường, tối nay ngủ làm sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vết thương rách ra!

Ngọc Sính Đình ngừng bước chân, quay đầu lại nhìn Mạc Thiên Kinh ngồi trên xe lăn, vẻ mặt bình tĩnh, hai mắt nhìn cô chăm chăm.

"Trên lầu chỉ có một cái giường, anh lên ngủ, vậy tôi làm thế nào?"

Cô không muốn ngủ cùng anh ở trên một cái giường, nhưng anh là bệnh nhân, bệnh nhân tàn tật, mà cô lại ngủ vô cùng bất ổn, đến lúc đó cô thật sợ ngày mai anh lại biến thành kẻ tàn tật đứng nghĩa.

Mạc Thiên Kinh hướng cô ngoắc ngoắc tay, "Cô xuống đỡ tôi lên, tôi có biện pháp!"

Anh cũng không muốn ngủ cùng cô, đặc biệt là với bộ dáng bây giờ của anh, hôm nay cô đã mang đến cho anh quá nhiều bất ngờ, anh thật sự sợ nếu ngủ cùng cô trên một cái giường không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"Được!"

Sính Đình đi xuống, mở thang máy từ một cửa bên hông đưa Mạc Thiên Kinh lên lầu.

Trong gian phòng khoảng 50 m², ghế sa lon, TV, cái gì cần có đều có, trần nhà màu gỗ, vách tường màu trắng, rèm cửa sổ màu vàng nhạt, toàn bộ gian phòng được bố trí rất ấm áp.

Một chiếc giường lớn rộng khoảng vài mét đặt ở trung gian, drap trải giường màu vàng nhạt mềm mại, thoạt nhìn đã cảm thấy rất thoải mái.

Sính Đình thật sự rất muốn nhào qua, tối nay chiếm đoạt chiếc giường lớn!

"Tối nay tôi ngủ trên ghế sa lon ngủ, cô ngủ trên giường!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt mở miệng, Sính Đình không chút suy nghĩ liền vội vàng gật đầu.

"Cám ơn, tôi đi tắm!"

Bỏ lại anh, Sính Đình đi tới trước giường, kéo túi du lịch lấy đồ ngủ của mình ra. Một bộ đồ ngủ bảo thủ có in hình chú heo con trên phim hoạt họa.

Trước khi đến, Sính Đình đã mua mấy bộ áo ngủ bảo thủ, chính là muốn bảo vệ mình thật an toàn.

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng, nhìn vẻ mặt mệt mỏi của Sính Đình, mặc dù rất không muốn quấy rầy, nhưng là vẫn không có cách nào, mình không nhìn được a!

"Cô đỡ tôi đi phòng vệ sinh, tôi muốn đi tiểu!"

Lần này anh không có nói tiểu giải nữa, giảm bớt bị cô mắng!

Sính Đình bỏ lại áo ngủ của mình, vì anh ta đã nhường giường cho mình, vậy thì OK.

Cũng may, cửa phòng vệ sinh bằng phẳng, không có bậc, rất dễ dàng đẩy xe lăn đi vào, sau khi Sính Đình đẩy anh vào liền quay ra ngay.

Một tay Mạc Thiên Kinh mở khóa kéo, sau khi được xả ra, cả người không nhìn được run rẩy, thật là thoải mái.

Không thể nào rửa được tay, tắm cũng không thể, gọi Ngọc Sính Đình sát bên người, càng không thể nào, cho nên anh có thể phải để thói hoặc thể này mấy ngày thôi.

"Ngọc Sính Đình, tôi xong rồi!" Mạc Thiên Kinh lên tiếng, tuy nhiên không có tiếng trả lời, lại kêu thêm mấy tiếng nữa, không ngờ vẫn không có tiếng đáp lại.

Mạc Thiên Kinh lấy tay đẩy xe lăn, một tay hoạt động rất là khổ cực, từng giọt mồ hôi từ trên trán rơi xuống, bởi vì dùng sức, máu lại rịn ra, nhiễm đỏ cả băng gạc.

"Bang!"

Một tiếng động lớn, Sính Đình chợt mở mắt ra, mình nhào vào giường nằm, vậy mà rất nhanh đã ngủ mất, nghe thấy tiếng vang lập tức nghĩ đến Mạc Thiên Kinh trong phòng vệ sinh, vội vàng chạy tới.

"Này, anh không sao chứ!"

Sính Đình không ngờ Mạc Thiên Kinh tự mình đẩy xe lăn ra ngoài, nhưng bởi vì không thăng bằng được, nên một bên đụng vào khung cửa.

Nhìn tay chân anh từ từ rỉ ra vết máu nhuộm đỏ gạc trắng, Sính Đình thật ngại quá bèn nói xin lỗi.

"Thật xin lỗi, tôi mới vừa ngủ thiếp đi!"

Trong khoảng thời gian này cô thật sự là quá mệt mỏi, công việc không còn nguy hiểm, lập tức trở nên thích ngủ.

Mạc Thiên Kinh ần nhần chịu đựng đau đớn, nói với cô .

"Làm phiền cô thay băng vết thương cho tôi, hình như lại bị rách ra!"

Anh thật không biết có tính là gặp xui xẻo hay không, ban đầu đang làm một vết thương tốt, vậy mà bị nứt ra mấy lần, xem ra để phục hồi lại thật tốt như cũ phải mất mấy ngày.

"Dĩ nhiên có thể, anh nằm lên giường đi, tôi thay băng cho anh!"

Sính Đình biết, vết thương này có ở đây không đời nào có thể sẽ phát nùng rồi !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tè ra quần rồi!

Nói xong không đợi Mạc Thiên Kinh nói được hay là không, liền đẩy xe anh đến trước giường.

"Anh phải cố gắng không được dùng sức, để tôi đỡ anh lên giường, vết thương mà nứt ra nữa sẽ không tốt!"

Giờ phút này Sính Đình hoàn toàn không có quan niệm nam nữ, cô cầm cánh tay không bị thương của Mạc Thiên Kinh khoác lên vai mình, sử dụng toàn lực để sức nặng cơ thể anh đều dựa vào mình.

Mạc Thiên Kinh bị thân thể của cô vừa chạm vào, cả người cảm thấy nóng lên, anh không phải lần đầu tiên tiếp xúc với cơ thể phụ nữ, trước kia đi ra ngoài cũng thường gặp phải những phụ nữ hoa si nhào vào ngực của anh, nhưng anh hoàn toàn không có cảm giác.

Sính Đình sử dụng toàn bộ sức mạnh chuyển anh lên giường, nhẹ nhàng để xuống, Mạc Thiên Kinh nhìn dáng vẻ thận trọng của cô, buộc phải nặng nề ngã xuống giường. Sính Đình bị anh tay đè một cái, cả người cũng nhào vào trong ngực anh, mặt đối mặt, mũi đối mũi, đôi môi đỏ mọng cũng ép lên trên môi anh.

Trong nháy mắt khi hai bờ môi mỏng tiếp xúc với nhau, hai người đều như có một dòng điện chạy qua, cả người phát run, loại cảm giác đó chưa ai từng trải qua.

Hai người sững sờ khoảng một giây, nhưng ngay sau đó Sính Đình vội vàng đẩy anh ra đứng dậy, mặt lập tức đỏ bừng!

Gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh cũng khẽ ửng hồng, nhưng trong lòng lại thấy rất tốt, anh cư nhiên hôn cô, mặc dù chỉ là nhẹ nhàng đụng vào, nhưng đã để anh cảm nhận được sự ngọt ngào của cô.

Sính Đình mở to hai mắt, đi tới cửa.

"Tôi đi lấy gạc, một hồi sẽ lên!"

Nói xong "Thình thịch" chạy xuống lầu, nhịp tim vẫn đập bùm bùm, nhưng nhịp này hình như rất nhanh.

Thật là xấu hổ, tự nhiên lại lấy đi nụ hôn đầu của mình, Sính Đình mắng thầm trong lòng, nghĩ đến vết thương trên người anh, lại cầm băng gạc và dung dịch sát khuẩn đi lên lầu.

Sau khi trở lại phòng, Sính Đình phát hiện Mạc Thiên Kinh đã ngủ thiếp đi.

Đi tới trước giường ngồi xuống, cời băng gạc trên tay anh ra, nhìn thấy những vết máu kia mà hoảng, không khỏi phát run trong lòng.

Nhẹ nhàng dùng dung dịch sát khuẩn rửa sạch vết thương cho anh, sau đó thận trọng băng bó kỹ, tiếp đó là tới chân, cuối cùng tất cả đều xử lý xong.

Sính Đình ngáp một cái, đắp cho anh một cái mền, rồi cầm áo ngủ của mình đi vào phòng vệ sinh.

Rất nhanh phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy, Mạc Thiên Kinh mở hai mắt ra, anh vẫn chưa ngủ, anh sợ cô cảm thấy lúng túng, cho nên giả bộ ngủ.

Giấc ngủ của anh vẫn luôn rất nông, một ngày ngủ tối đa cũng tám giờ, bây giờ lại càng không ngủ được.

Nghe tiếng nước chảy trong phòng tắm, nghĩ tới cô vừa dịu dàng chăm sóc vết thương cho mình, anh hài lòng nhếch khóe môi lên.

Ngọc Sính Đình, em chắc chắn sẽ là của tôi!

Sau khi Sính Đình tắm xong, liền đi ra khỏi phòng tắm, cô vốn vẫn còn muốn ngâm mình trong bồn tắm thư giãn nhưng cô thật sự đã quá mệt, cho nên chỉ tắm sơ một cái rồi ra ngoài.

Trong phòng, máy điều hòa không khí đang mở, nhiệt độ 22°C, mặc áo tay dài, đắp một cái chăn mỏng là có thể ngủ.

Liếc nhìn Mạc Thiên Kinh chiếm đoạt giường lớn, nhìn lại chiếc ghế sa lon cũng không tính là nhỏ, thờ dài, cam chịu mờ tù treo quần áo, lấy ra một tấm chăn mỏng nằm xuống ghế salon, rất nhanh liền ngủ thiếp đi.

Ngày hôm sau, Mạc Thiên Kinh bị mắc tiểu làm cho tỉnh ngủ, cả một buổi tối anh rất muốn đi tiểu, nhưng nhìn Ngọc Sính Đình ngủ rất ngon lành, anh đành chịu đựng không gọi, tuy nhiên anh không hề nghĩ tới một cái chân có lực đập vào bụng anh, nơi nào đó bành trướng mà đau đớn khiến anh mở mắt ra, kinh ngạc phát hiện Ngọc Sính Đình đang nằm bên cạnh anh.

Hơn nữa cái chân rất không lịch sự kia còn đập vào bụng của anh, vốn anh đã rất mắc tiểu, nếu không phải anh cố nén, anh thật sự đã tè ra quần.

"Ngọc Sính Đình, tỉnh dậy!"

Mạc Thiên Kinh nhẹ giọng kêu, Sính Đình trở mình nhắc chân ra.

Mạc Thiên Kinh vừa thở phào một cái, bụng lập tức lại truyền tới một hồi đau đớn, tiếp đó quần lót có một chút ướt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Lại bị hôn

Mạc Thiên Kinh không ngờ mình bị cô đè mà xuất ra nước tiểu, hình ảnh xấu hổ như thế nếu để cô nhìn thấy, chẳng phải là khiến cô cười nhạo sao.

Mạc Thiên Kinh đưa tay nhắc cánh tay cô đang gác ở bụng mình dời đi, Sính Đình lại lật người, nằm nghiêng qua phía anh, chiếc áo ngủ in hình chú heo con phim hoạt họa tự nhiên trở xuống, để lộ ra khe hở ở giữa trắng nõn mê người, dù người ta tưởng tượng xa xôi.

Mà cô hình như không nhận thức được, vẫn nằm nghiêng qua phía anh, ép khe hở xuống, bộ ngực đầy đặn dường như bị chèn ép quá mạnh, khe hở càng sâu nhìn thấy rất rõ ràng.

Trong mũi Mạc Thiên Kinh cảm giác nóng bỏng, rất không có khí phách chảy ra một chất lỏng ẩm áp, máu mũi!

Phía dưới nơi nào đó cũng bắt đầu nổi lên phản ứng, đây là lần đầu tiên anh cùng một người phụ nữ ngủ trên một cái giường, hơn nữa còn nhìn thấy đáng người bốc lửa kia, thật sự là đau khổ.

Sính Đình hình như không có cảm giác được người khác đang quần bách, lại di chuyển sát vào ngực của anh, đôi tay cũng vòng lên hông của anh, tư thế kia của hai người thật là muốn có bao nhiêu mập mờ thì sẽ có bao nhiêu mập mờ!

Mạc Thiên Kinh không nhịn được nữa, liền kè sát lỗ tai cô lớn tiếng hét một lên tiếng, bởi vì anh thật sự là không muốn bị “Dục hỏa công thân” mà chết.

"Ngọc Sính Đình!"

Có lẽ do âm thanh của Mạc Thiên Kinh quá lớn, Ngọc Sính Đình lập tức mở mắt ra, đập vào mắt chính là gương mặt đẹp trai đang phóng đại của Mạc Thiên Kinh, cúi đầu nhìn mình, cái đó [囧], thật là làm cho cô muốn đập đầu vào tường.

Vội vàng buông ra anh, mặt Ngọc Sính Đình đỏ bừng lên, ho khan mấy tiếng, ý đồ che giấu sự bối rối của mình.

"Cái đó. . . . . Lỗ mũi của anh sao lại chảy máu?"

Đang muốn giải thích vì nửa đêm mình ngủ trên ghế sa lon không thoải mái cho nên muốn ngủ thẳng trên giường, lại không nghĩ rằng liếc thấy lỗ mũi anh chảy máu.

"Bị cô đánh!"

Mạc Thiên Kinh không chút nghĩ ngợi liền nói, anh cũng không thể nói là do nhìn lên thân thể của cô mà phún ra máu mũi, như vậy sẽ chết rất thê thảm.

"A!"

Sính Đình lúng túng cười cười, từ khi nào mà cô lại biết đánh người rồi, xem ra tư thế ngủ của mình càng ngày càng xấu.

"Ngọc Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh cố nén kêu.

"Hả?"

"Đỡ tôi đi phòng vệ sinh, quần của tôi ướt!" Mạc Thiên Kinh thật sự rất quýnh 𠂇, không còn cách nào khác, quần lót ướt chèm nhẹp rất không thoải mái, không thay sẽ không chịu được.

Dù sao sớm muộn gì cô cũng là người phụ nữ của mình, coi như thấy hết cũng không có quan hệ.

Mạc Thiên Kinh bắt đầu cho mình lý do, để cho mình tìm lý do thích hợp đi thay quần lúc này.

"Cái gì!"

Sính Đình lớn tiếng hỏi, mở to đôi mắt nhìn anh rồi theo ánh mắt anh nhìn vào nơi nào đó, cảm rõ quan sát.

"Anh tè ra quần?"

Sính Đình nhìn thấy quần anh ướt, cô có cảm giác kích động muốn cười thật to.

Mạc Thiên Kinh thề, chờ sau khi anh có thể tự do hoạt động, nhất định anh sẽ đề cô ở phía dưới ăn sạch sẽ, đến lúc biến cô trở thành người phụ nữ của mình, thì chuyện xấu này mới có thể giữ được.

"Do cô đạp chân vào bụng tôi, tôi gọi cô cả một đêm, nhưng cô lại ngủ như chết, làm hại tôi không nhịn được!"

Mạc Thiên Kinh rất không muốn mất mặt, đem tất cả mọi chuyện đổ thừa hết cho cô, che giấu quần bách của mình.

Sính Đình đang muốn nổi giận, nhưng nhìn anh đang bị băng bó như vậy, không thể làm gì khác hơn là nhịn, anh nói cũng không sai.

Nếu không phải mình ngủ như chết, anh cũng có thể đi tiểu một chút, cũng sẽ không tè ra quần.

Chỉ có điều, một người đàn ông lớn như vậy mà tè ra quần, thật sự là rất muốn cười.

"Ha ha. . . . . Ha ha ha. . . . ."

Sính Đình không nhịn được, cười ra tiếng, một giây sau, môi liền bị Mạc Thiên Kinh ngăn chặn, Mạc Thiên Kinh dùng bàn tay không bị thương giữ cằm của cô, tùy ý hôn môi của cô .

Vốn ý định ban đầu là chỉ muốn trừng phạt cô, nhưng không ngờ mùi vị của cô thơm ngọt như vậy, khiến anh hoàn toàn quên mất ý định chỉ muốn trừng phạt cô của mình.

Sính Đình tròn to hai mắt, nụ hôn đầu của cô đã bị anh đoạt đi, bây giờ anh lại hôn cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: cuộc sống của tôi cô hoàn toàn chịu trách nhiệm!

Editor: Caoviyen-73 ^^ DĐLQĐ

Mạc Thiên Kinh cũng là lần đầu tiên hôn phụ nữ, mùi vị của cô thật sự là quá ngọt ngào, khiến anh không khống chế được nên càng hôn sâu, có người nói, đàn ông đối với phương diện này là trời sanh, không ngờ quả thật như thế, mình lần đầu hôn phụ nữ, nhưng không ngờ lại quen thuộc như vậy.

Sính Đình bị anh hôn đến đầu óc trống rỗng, cô thân là cảnh sát điều tra, căn bản không có thời gian nói chuyện yêu thương, chứ nói chi là hôn môi, cho nên hiện tại cô hoàn toàn không biết nên làm cái gì!

Mạc Thiên Kinh hôn rất sâu, bàn tay mất tự nhiên doạ động trên người cô, đến khi chạm vào nơi mềm mại trước ngực của cô thì Sính Đình giống như bị sét đánh, lập tức tỉnh táo lại, đẩy tay anh ra .

"Thật xin lỗi, tôi thất lễ!"

Mạc Thiên Kinh nhìn đôi môi sưng đỏ của Sính Đình áy náy nói, không ngờ một giây sau, trên mặt liền truyền đến một cảm giác nóng hừng hực, Ngọc Sính Đình cư nhiên động thủ đánh anh.

"Mạc Thiên Kinh, sao anh có thể cướp đi nụ hôn đầu của tôi!"

Nụ hôn đầu của cô là phải để cho người đàn ông mình yêu thích, lần trước thiếu thận trọng đụng vào coi như xong, bây giờ là chuyện gì đây?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô , một lần nữa áy náy nói lời xin lỗi.

"Thật xin lỗi, tại tôi lung túng quá!"

Sinh Đình tức giận sắc mặt cũng thay đổi, ôm chân bước xuống giường, đến ghế salon ngồi.

Mạc Thiên Kinh lúc này mới cảm giác con mắc tiểu mình đã cố kìm nén trước đó, bây giờ một lần nữa lại cuốn tới, khiến anh không mở miệng không được.

"Ngọc Sinh Đình, tôi muốn đi tiểu, rất gấp!"

Sinh Đình tức giận quay đầu lại, trên gương mặt đẹp tất cả đều là khinh thường.

"Sao vừa rồi anh không nói, vẫn còn thời gian hôn môi cơ mà!"

Mặc dù đã nhìn thấy rất nhiều nam nữ hôn nhau, nhưng cô lần đầu tiên bị đàn ông hôn, hơn nữa còn là vị hôn phu hứa hôn từ bé của mình, đương nhiên là rất tức giận được rồi.

"Đờ tôi đi trước đã!"

Mạc Thiên Kinh không muốn nhiều lời nói nhảm, bây giờ mình thật sự sắp không nhịn nổi, vốn bị cô đề một cái đã đủ khó chịu, giờ phút này càng thêm mắc tiểu.

Sinh Đình tâm bất cam tình bất nguyện đi tới, đỡ Mạc Thiên Kinh ngồi lên xe lăn đẩy vào toilet.

Sau khi được phóng thích, Mạc Thiên Kinh nhất thời rùng mình, cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu, chỉ có điều cái quần lót ướt chèm nhẹp của mình sẽ thay như thế nào đây.

"Ngọc Sinh Đình!" Mạc Thiên Kinh lại thẹn thùng hô, Sinh Đình đi vào, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh ngồi trên xe lăn, tức giận hỏi.

"Sao?"

Mạc Thiên Kinh rất không tự nhiên mở to mắt.

"Quần lót tôi ướt!"

Sinh Đình sững sốt một chút, ngay sau đó tròn to hai mắt hỏi.

"Chẳng lẽ anh muốn kêu tôi thay quần lót cho anh sao?"

Đây chẳng phải là sẽ nhìn thấy hết thân thể anh, ngay cả bộ phận sinh dục riêng tư nhất của phái nam cũng sẽ nhìn thấy?

Vừa nghĩ tới, gương mặt không lý do tự nhiên nóng lên, bọn họ chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, không cần phải như vậy đi.

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng.

"Cô cứ xem như cô là y tá bệnh viện đi, thay cho tôi, ướt chèm nhẹp, rất khó chịu."

Mạc Thiên Kinh rất căng thẳng, anh chưa bao giờ chịu qua sự dâm dục kích thích như vậy, 26 năm qua, thân thể của mình chưa bao giờ cho phụ nữ xem qua.

Sinh Đình đỏ mặt, không khí rất khó xử, lạnh nhạt nói.

"Không phải anh có thể kêu người đưa com sao tới sao? Anh gọi một người y tá nam tới thay quần cho anh đi!"

"Không được!" Mạc Thiên Kinh không chút suy nghĩ liền từ chối, thân phận của anh bây giờ rất bí mật, đặc biệt là ở nơi này chỉ có ông nội và mấy người thân tín biết.

Nếu để cho những người đó biết, nhất định sẽ tới giết anh.

Mà bây giờ anh hoàn toàn không có bản lãnh tự bảo vệ mình, chớ đừng nói chỉ là còn có cô ở chỗ này.

"Ngọc Sinh Đình, tôi có rất nhiều kẻ thù, không thể ra ánh sáng, cho nên sau khi cô vào nhà đã nhìn thấy toàn bộ nơi này đã bị phong bế, cho đến khi thương thế của tôi hoàn toàn khỏi hẳn mới có thể mở ra!"

Mạc Thiên Kinh hít sâu một hơi, Sinh Đình trừng to mắt mà nhìn anh.

"Ý của anh là, trong khoảng thời gian này, tất cả mọi chuyện của anh đều do tôi làm?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bị thấy hết!

Editor: Caoviyen-73

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, nhìn thấy Ngọc Sính Đình sắp hét lên, chỉ biết im lặng, người thua thiệt là anh, cô kích động như thế làm gì!

"Ngoài thời gian tắm rửa thay quần áo cho anh, phải giúp anh mát xa, phục vụ anh ăn uống thì tôi còn phải ngủ với anh có đúng hay không?"

Sính Đình cơ hồ muốn điên rồi, ông nội sao lại gọi cô tới xem mắt lúc này, cái vị hôn phu có phải quá tệ hay không.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái.

"Là như thế!"

Sính Đình vừa nghĩ tới mình có thể sẽ nhìn thấy thân thể anh, nhìn thấy bộ phận đặc biệt của phái nam, trái tim của cô liền không kiềm chế được đập bịch bịch, nếu mình từng có kinh nghiệm trong phương diện này cũng được, nhưng mà mình lại không hề có.

Chỉ có điều là, anh không ngại, thì mình có gì phải ngại, Sính Đình nỗ lực kìm nén cơn sóng trong nội tâm của mình.

"Bây giờ coi sao?"

Hít sâu một hơi, Sính Đình mở ra mắt to, có hàng lông mi dài nháy mấy cái, vô cùng thần kỳ.

Mạc Thiên Kinh mất hồn một giây, ngay sau đó gật đầu.

"Cô đi lấy khăn tắm và quần lót của tôi đi, ở tủ đó!"

Mạc Thiên Kinh cũng rất căng thẳng a, mình sắp phải phơi bày trước mặt cô, mặc dù 26 năm qua, mình đã xác định cô chính là vợ chưa cưới của mình, nhưng là dù sao hai người cũng chỉ mới gặp mặt, còn biết bao nhiêu lúng túng.

Ông nội nói, muốn trong lúc anh ở đây dưỡng thương sẽ giải quyết cô luôn, tốt nhất là để cô mang thai.

Anh nghĩ tới lời của ông nội, cả người liền kích động, mình còn chưa đựng vào phụ nữ bao giờ, mình phải làm thế nào mới có thể lừa gạt cô lên giường?

Tấn công mạnh mẽ như Bá Vương? Hay học theo trên ti vi bỏ thuốc?

Không được, không được, quá dễ tiện, Mạc Thiên Kinh khò sở lắc đầu một cái, đối mặt với nhiệm vụ khó khăn ông nội giao cho, trong đầu đầy rối rắm!

Sính Đình mở ra tủ, lấy ra một cái khăn tắm màu trắng, nhìn bên trong treo mấy chục cái quần lót các loại của đàn ông, không khỏi muốn nhìn thêm một chút, đàn ông mặc quần lót dạng gì đây!

Tiện tay cầm một cái, đi vào phòng tắm.

"Nè!"

Mạc Thiên Kinh cầm khăn tắm, nhìn quần lót trong tay cô, cực kỳ lúng túng.

"Cô coi quần lót xuống cho tôi, quần kỳ khăn tắm vào là tốt nhất, chứ dường như rất khó mặc quần."

Đặc biệt như anh bây giờ, quả thật không thuận tiện tí nào, tay chân đều là vết thương, nếu không cẩn thận một chút, có thể sẽ làm cho vết thương của anh rách ra một lần nữa.

"Được!"

Sính Đình hít sâu một hơi, cánh tay không bị thương của Mạc Thiên Kinh đỡ một bên, nhắc hông của mình, để cô có thể coi quần.

Sính Đình hít sâu một hơi, mặt nóng hừng hực, rất khó chịu, coi quần anh ra, kéo xuống quần, lột luôn cả quần lót.

Làn da màu đồng ở bắp đùi nhất thời phơi bày trước mặt cô, Sính Đình biết giờ phút này nửa người dưới của anh không hề mặc gì.

Lấy khăn tắm quây từ vùng eo anh trở xuống, nhưng ánh mắt không cẩn thận đã nhìn thấy bộ phận sinh dục, vật tượng trưng cho người đàn ông, trong đầu tất cả đều là nghi vấn?

Tại sao bộ phận sinh dục của anh lại ngắn như vậy, hơn nữa giống y như xúc xích vậy, hoàn toàn không giống như trong tiểu thuyết nói, phải cứng rắn hay sao?

Giương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh cũng vô cùng nóng, bị một người phụ nữ nhìn thấy hết nửa người dưới của mình, hơn nữa còn vào lúc này, thật sự là vô cùng xấu hổ.

Sính Đình vừa quây, mắt thỉnh thoảng lại len lén liếc xuống nơi nào đó, nét ngưng ngững trên mặt dần dần biến chuyển thành nghi ngờ? Nhưng cô lại không dám mở miệng hỏi, đành phải kìm nén một loạt những nghi vấn trong lòng.

Sau khi bao kín người xong, Mạc Thiên Kinh ngồi xuống, vừa rồi anh căn bản không có ý định xem Ngọc Sính Đình xử lý như thế nào, bởi vì tay chân bị thương hình như dùng sức quá độ, nên đau đớn khó chịu.

"Đỡ tôi về giường đi!"

Âm thanh Mạc Thiên Kinh có chút run rẩy, đau đớn từ miệng vết thương từng đợt từng đợt cuốn tới, khiến anh không khỏi đỏ mặt hời hợt.

"Ừ!"

Sính Đình nhìn anh một cái, trong lòng âm thầm có một quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Xem lén phim cấm!

Sau khi đỡ Mạc Thiên Kinh lên giường, Sính Đình nằm trên ghế sa lon nhưng không hề buồn ngủ, trong đầu đều là những hình ảnh về vật mà mình mới nhìn thấy, tâm trí đều là những cảnh sắc!

"Ngọc Sính Đình!" Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt gọi, Sính Đình chợt lấy lại tinh thần, liền vội vàng hỏi.

"Sao?"

Giăng co cả đêm, cô không ngủ được, cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay, hiện tại sáu giờ rưỡi rồi, nên rời giường nấu bữa ăn sáng.

"Chờ tôi khỏe lại, cô phải gả cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, giọng nói có chút bá đạo, giống y như ra lệnh đối với binh lính của mình.

Sính Đình tức giận vọt tới trước mặt anh, hét to lên.

"Tại sao, tại sao tôi phải gả cho anh! Chẳng lẽ là vì có hôn ước từ nhỏ? Hay bởi vì tôi đã nhìn thấy hết cơ thể của anh?"

Mẹ nó, cô mới không cần, cô không cần hôn nhân không có tình cảm, cô không cần, mặc dù nụ hôn của anh quả thật khiến cô mơ hồ một chút, khiến cô say mê, nhưng cô không nên chỉ vì như vậy mà kết hôn.

Mạc Thiên Kinh không ngờ phản ứng của cô lớn như vậy, hơn nữa ý nghĩ của mình đều bị cô nhìn thấu.

"Nếu cô không muốn thì thôi!"

Tạm thời không nên ép buộc cô, anh tin tưởng, chờ sau khi bọn anh ra ngoài, anh nhất định sẽ khiến cô phải gả cho anh.

Sính Đình không ngờ anh lại nói như vậy, toàn bộ tức giận nhất thời tiêu tán, đi xuống nấu đồ ăn.

"Mạc Thiên Kinh, anh muốn ăn cái gì!"

Hét lớn một tiếng, ở bên trong biệt thự, vô cùng vang.

"Cô nấu cái gì thì ăn cái đó!"

Mạc Thiên Kinh nói xong nhắm hai mắt lại, muốn nghỉ ngơi, hôm qua quá mệt mỏi, anh muốn nghỉ ngơi.

Sính Đình lấy trong tủ lạnh ra trứng muối, nấu một chút cháo trứng muối thịt nạc, khi bụng lên, phát hiện anh đã ngủ say, liền bụng trở lại phòng bếp, sau đó vui người trên ghế sa lon mờ ti vi.

"Thật nhàm chán!"

Chuyển kênh mấy lần cũng không có phim gì hay, không phải là loại phim yêu nhau chết đi sống lại, thì lại là những phim tình cảm ngu ngốc, nhàm chán muốn chết.

Đi tới bên cạnh TV, nhìn thấy một hộp đựng DVD, Sính Đình mở hộp ra, lật những CD ra xem.

100 chiêu để có tình yêu, Hậu cung bí sử. . . . .

Đợi chút, lật lại một lần nữa, vậy mà một CD đứng đắn nghiêm chỉnh cũng không có?

"Nhìn hình ảnh phía trên, nam nữ thân thể trần truồng đầy dục, vốn định bỏ qua những CD đó, trong đầu đột nhiên hiện lên hình ảnh nơi nào đó của Mạc Thiên Kinh!"

Cẩn rắng một cái, nhét CD vào máy.

Trở lại ghế sa lon, chọn cơ thể trên ghế, chờ đợi xem phim.

Hình ảnh đầu tiên đập vào mắt là một gian phòng, một giường lớn, giường rất lớn, một cô gái mặc quần áo cổ đại ánh mắt động tình đang vén bắp đùi, ánh mắt quyến rũ.

"Thật ghê tởm!"

Sính Đình khinh bỉ mắng, một người đàn ông đáng về tục tần đi tới, không nói hai lời liền bắt đầu hôn cô gái, sau đó quần áo hai người bị xé ra, tiếp theo đó là hôn môi.

Sính Đình ngừng thờ, nhìn bọn họ, chẳng lẽ đây chính là nam nữ kết hợp?

Trợn to hai mắt, Sính Đình nhìn người đàn ông giãy xéo nụ hoa trước ngực của người phụ nữ, người phụ nữ lập tức phát ra những âm thanh khiến người ta đỏ mặt tía tai.

Sính Đình có cảm giác mình mặt đỏ rần, đang chuẩn bị tắt đi, đã nhìn thấy người đàn ông đứng dậy, toàn thân không mảnh vải, cái bụng đầy vô cùng mỡ ghê tởm.

Nhưng cái làm cho Sính Đình trợn to hai mắt chính là, tiểu đệ đệ của hắn ta rất dài rất lớn, hoàn toàn khác với Mạc Thiên Kinh.

Đang suy nghĩ, đã nhìn thấy người đàn ông cười trên người phụ nữ, tiếp theo đó là một tràng âm thanh chạy nước rút.

Người đàn ông thờ rất nặng nề, tiếng phụ nữ mập mờ rên rỉ cùng tiếng quát tháo, vang lên trong biệt thự, nghe rất rõ ràng.

Sính Đình nhìn, hoàn toàn bị cảnh phim này làm chấn động, nhìn nơi nào đó của người đàn ông ra ra vào vào chỗ kín của người phụ nữ, còn có tiếng rên rỉ, nóng bỏng khó chịu.

"Ngọc Sính Đình!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tôi là người đàn ông của cô!

Mạc Thiên Kinh làm sao cũng không thể ngờ, Ngọc Sính Đình lại có thể núp ở ngoài xem phim cấm, hơn nữa âm thanh đáng chết còn mờ khá lớn, bên trong biệt thự, tất cả đều là tràn ngập những âm thanh mập mờ.

Sính Đình nghe thấy giọng của Mạc Thiên Kinh lập tức tắt DVD, chạy tới, tìm vẫn đang còn đập phù phù phù phù, Một màn vừa xảy ra kia thật sự là quá bốc lửa.

Cô rõ cuộc cũng biết, nam nữ hoan ái là việc như thế nào, nhìn người phụ nữ kia kêu thoải mái như vậy, trong lòng cô tất cả đều là nghi vấn, chuyện kia.

. . . . . Thật sự thoải mái như vậy sao?

"Mạc Thiên Kinh, anh kêu tôi?"

Vừa bước vào phòng đã nhìn thấy gương mặt đẹp trai nhưng vừa đen vừa thối của Mạc Thiên Kinh thối, nhất thời không hiểu cau mày.

"Anh làm sao vậy? Chẳng lẽ lại tè ra quần?"

Sính Đình vừa nói dứt, Mạc Thiên Kinh vốn gương mặt đã khó coi giờ lại càng trở nên khó coi hơn, ho khan mấy tiếng.

"Cô vừa làm cái gì ngoài đó?!"

"Xem ti vi!"

Sính Đình không chút do dự trả lời, chỉ có điều cái cô xem là phim cấm, nhưng nói thật, vóc dáng người đàn ông kia thật sự chả ra gì.

Mất không khỏi liếc nhìn thân thể Mạc Thiên Kinh, không biết dáng người của anh như thế nào, tình huống buổi sáng toàn bộ là lúng túng, nên không có nhìn kỹ.

"Phim gì?"

Mạc Thiên Kinh mặt không đỏ hơi thở không gấp hỏi, anh mặc dù chưa chạm qua phụ nữ, nhưng cũng đã xem qua những cuộn phim kia, mặc dù là quân nhân, nhưng cũng có thời niên thiếu, khi đó, anh cũng từng tò mò xem qua.

"Là phim đàn ông và phụ nữ XXOO!"

Sính Đình đặt mộng ngồi trước mặt anh, hoàn toàn không có dấu hiệu ngưng ngừng.

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh lúc trắng lúc xanh, người phụ nữ này cư nhiên ở trước mặt anh dám nói chuyện này.

"Cô chưa kết hôn, xem phim đó làm gì?"

Mạc Thiên Kinh hỏi vẻ khó chịu, chết tiệt, nhất định là trò hay của ông nội.

"Tại sao không thể xem, tìm thấy trong biệt thự của anh, anh đừng nói với tôi, anh chưa từng xem qua, chẳng qua tôi có chuyện rất tò mò!"

Sính Đình nhìn sắc mặt không tốt của anh, cả gan hỏi.

"Chuyện gì!"

Mạc Thiên Kinh biết mình lúc này mà mình giải thích mình chưa từng xem qua những CD kia là giả, nhưng anh hoàn toàn không biết nơi đó có nhiều CD như vậy.

"Cái kia của anh tại sao không giống như người đàn ông trong phim kia?"

Một người thì to lớn, một người thì giống như xúc xích!

"Cái kia là cái gì?"

Mạc Thiên Kinh không hiểu, nhìn cô duỗi ngón tay chỉ vào tiểu đệ đệ ở nơi nào đó của mình.

"Người đàn ông kia cũng giống như trong tiểu thuyết mô tả, nhưng anh không giống, rất nhỏ, rất ngắn. ."

"Ngọc Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh không kềm chế được nữa gầm hét lên, nếu bây giờ anh không bị thương, anh nhất định sẽ bắt cô phải phụ trách những lời nói này.

Cái gì mà nói là của anh nhỏ như vậy, ngắn như vậy, có biết tôn nghiêm của đàn ông hay không, mặt mũi của đàn ông đều bị cô dày xéo hết rồi!

Nhưng Sính Đình lại không biết mình nói sai cái gì, nhìn bộ dạng anh nổi trận lôi đình, thật sự không biết tại sao anh tức giận như vậy.

"Không nói coi như xong, tôi đi ăn cơm!"

Sính Đình liếc anh một cái, rồi ra khỏi phòng, Mạc Thiên Kinh tức giận thiếu chút nữa nổi khùng.

Đặt em lòng bàn tay thành khăn thấp nén hương

Chỉ một ngọn nến cũng đủ thấp sáng kinh luân

Không cần da diết nào lòng, chỉ mong được yêu một lần,

Yêu đến phút cuối lại bị tổn thương, khóc trong tuyệt vọng

Ta nguyện trọn đời trọn kiếp cung đường người*

Chỉ cần ánh mắt đang xoay chuyển của người dừng lại

Xin ban cho ta sức mạnh vô hạn của tình yêu và được yêu

Để ta có thể an tâm suy nghĩ dưới gốc Bơ Đề. . . . .

Sính Đình mới đi xuống lầu liền nghe thấy tiếng điện thoại di động của mình vang lên, lập tức chạy lên lầu, nhưng không ngờ Mạc Thiên Kinh lại nhận giúp cô.

"Tôi là người đàn ông của cô ấy, xin hỏi tìm cô ấy có chuyện gì?"

Mạc Thiên Kinh cứ như vậy mở miệng nói một câu, từ ngoài cửa Sính Đình vọt vào, cướp lấy điện thoại di động!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Gãi cho tôi!

"Này, Mạc Thiên Kinh, anh chém gió cái gì đấy! Cái gì mà anh là người đàn ông của tôi, anh không cần nói lung tung có được hay không, sẽ hại chết người thật sự đấy!"

Sính Đình căng thẳng về hậu quả của cuộc nói chuyện điện thoại, tức giận nhìn anh chăm chăm, xoay người ra khỏi phòng.

"A lô, cảnh sát trưởng Khoa!"

Sính Đình ôn tồn nói, vị cảnh sát trưởng này tên gọi là Cody, anh là cảnh sát trưởng trẻ tuổi nhất, 29 tuổi, đáng đáp anh tuần tiêu sái, nhưng anh cũng rất lạnh lùng cương quyết, làm việc tỉnh táo, điều tra án vô cùng thông minh!

Chẳng những là thần tượng mà cô sùng bái, mà còn là ứng cử viên bạch mã hoàng tử của cô.

"Sính Đình, ông nội cô nói với tôi, cô có nhiệm vụ, tôi gọi điện thoại hỏi thăm một chút, nhiệm vụ có khó khăn không?" Giọng nói trầm ấm của Cody từ trong điện thoại truyền tới, tìm Sính Đình chợt căng thẳng, không biết làm sao, nhip tim tự nhiên đập thình thịch, trước kia mình không hề như vậy.

"Cám ơn cảnh sát trưởng Khoa, tôi không sao, rất nhanh sẽ có thể về!"

Âm thanh ngọt ngào của Sính Đình truyền vào trong phòng của Mạc Thiên Kinh, nội tâm anh lập tức vô cùng buồn bực, trong mắt anh, Sính Đình chính là người phụ nữ của anh, bây giờ cô lại cùng người đàn ông khác nói chuyện điện thoại, trong lòng anh rất không thoải mái, đặc biệt không thoải mái.

"Sính Đình, nên thay thuốc rồi!"

Mạc Thiên Kinh lớn tiếng kêu một câu, âm thanh vô cùng dịu dàng, khiến người ta nghe dù thế nào cũng cảm thấy có chút mập mờ, cảnh sát trưởng Khoa lập tức hỏi.

"Sính Đình, anh ta chính là đối tượng của nhiệm vụ lần này sao?"

"Vâng, là cháu trai bạn chiến đấu cũ của ông nội tôi, nhưng chức vị thật ra vô cùng cao, là thượng tướng!"

Sính Đình bĩu môi, đáng chết, tự nhiên lại gọi thân mật như vậy, bọn họ có thân mật như vậy sao?

Tức chết anh!

"Ồ!"

Bên kia Cody ‘a’ một tiếng, thượng tướng, chức vị không phải là cao lắm, mà là đặc biệt cao.

"Chăm sóc thật tốt thượng tướng, chuyện trong cục cảnh sát tôi sẽ sắp xếp, cô cứ yên tâm hoàn thành nhiệm vụ của cô đi!"

Cody dận dò, giọng nói của Mạc Thiên Kinh lại truyền tới.

"Sính Đình, anh đói rồi !"

Sính Đình gần như cắn răng nghiêng lợi rống lên: " đợi thêm một chút, không để anh chết đói!"

Tức chết anh, thời điểm quan trọng khi cô nói chuyện điện thoại để cho anh quấy rối sao? Tức chết anh, thật sự là quá ghê tởm!

Cody cười gượng mấy tiếng.

Sính Đình lấy lại tinh thần, giọng nói lấy lòng.

"Cảnh trưởng Khoa, chờ tôi hoàn thành nhiệm vụ lập tức trở về, hi vọng đến lúc đó chúng ta còn có thể làm việc với nhau!"

"Được!"

Cody nói chuyện đơn giản mấy câu, liền cúp điện thoại.

Đi tới phòng bếp bưng lên một bát cháo trắng cho anh, rồi nhìn anh nói với vẻ không hài lòng.

"Lần sau khi tôi gọi điện thoại không cho phép anh nói chuyện!"

Tức chết anh, thật vất vả mới nhận được điện thoại của Cody, người này chẳng những chửi bới quan hệ của bọn họ, lại còn trong lúc cô nói chuyện điện thoại âm ỉ hết mức....

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng hỏi, "Cảnh trưởng Khoa đó, cô thích anh ta?"

Sính Đình sững sốt một chút, ngay sau đó gương mặt khể ừng hồng, vẻ đáng yêu của con gái hiển thị rõ ra ngoài, Mạc Thiên Kinh nhìn thấy, trong ngực vô cùng khó chịu.

"Về sau, cách xa anh ta một chút!"

"Tại sao!"

Sính Đình hét lớn, tính tình nóng nảy cũng nổi lên, cũng không có lớn có nhỏ, hoàn toàn quên mất anh là cá người bị thương.

Mạc Thiên Kinh mím chặt làn môi mỏng, không quan tâm tới lửa giận của cô.

"Ngọc Sính Đình, trên người tôi rất ngứa, cô gãi cho tôi!"

Thật ra thì không ngứa chút nào, nhưng mà nếu không thể ăn cô , biện pháp duy nhất là . . . . .

Sính Đình nhìn anh chằm chằm, tức giận hỏi, "Tại sao tôi phải giúp anh gãi ngứa?"

Mạc Thiên Kinh vung tay chân lên, tảng băng gạc trắng chói mắt kia lập tức khiến Sính Đình cắn răng nghiêng lợi.

"Ngứa chỗ nào?"

"Chỗ này!"

Mạc Thiên Kinh dùng tay chỉ bắp đùi của mình, Sính Đình tròn tròn mắt, nơi đó không phải là đáy quần của anh sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Đốt lửa nhưng không dập tắt lửa!

Sính Đình nuốt một ngụm nước bọt, chỉ vào đáy quần anh, "Mạc Thiên Kinh, nơi đó là nơi riêng tư của anh, có phải do anh chơi gái bị bệnh hay không?"

Làm sao có thể chứ? Nơi đó ngứa, tuyệt đối là có bệnh!

Trán Mạc Thiên Kinh lập tức xuất hiện ba đường vạch đen, anh thật rất bội phục trí tưởng tượng của cô, anh nói là bắp đùi ngứa, cô cứ nhiên cho là chỗ

kín của mình. . . . .

Im lặng. . . . .

"Thật ra thì anh cũng không cần xin lỗi, bây giờ cũng là thế kỷ 21 rồi, có bệnh thì chờ khi vết thương của anh lành phải đi khám!"

Sính Đình tưởng anh muốn xin lỗi, vội vàng giải thích, không ngờ gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh càng thêm tối!

"Ngọc Sính Đình, tôi rất khỏe, không có bệnh, một chút bệnh cũng không có, tôi rất khỏe mạnh, người phụ nữ duy nhất sẽ là cô, cho nên mời nhớ, tôi không ngứa vì bị bệnh!"

Mạc Thiên Kinh gần như cắn răng nghiêng lợi khi nói, Sính Đình nghe xong tròn to hai mắt.

"Anh là xử nam?"

Giống như thấy được khủng long Kỷ Jura, Sính Đình hoàn toàn không dám tin tưởng, thời đại này lại còn có một người đàn ông trẻ tuổi chưa từng chạm qua phụ nữ.

Những năm này, anh chịu đựng thế nào, cô thật sự rất tò mò, chỉ là. . . . .

"Tôi lặp lại một lần nữa, tôi không phải là người phụ nữ của anh!"

Mạc Thiên Kinh vừa thẹn thùng vừa lúng túng, cư nhiên mình bị người phụ nữ này cười nhạo, đáng chết, nếu không phải thương thể của mình quá nặng, anh tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô.

"Ngọc Sính Đình, gái!"

Than nhẹ một tiếng, Mạc Thiên Kinh quyết định không nói nhảm với cô nữa, mà hưởng thụ cảm giác cô vuốt ve

Anh thừa nhận, anh đối với người phụ nữ khác không có hứng thú, hơn nữa những người phụ nữ khác cũng không dám chọc giận anh, nhưng người phụ nữ này lại không cùng một dạng, cô ba lần bốn lượt chọc giận anh, khiêu chiến ranh giới cuối cùng của anh.

"Gãi chỗ này?"

Sính Đình nuốt một ngụm nước bọt, nơi đó là nơi tư mật của anh, nếu sờ tới chỗ không nên sờ chẳng phải rất tệ sao!

"Dĩ nhiên!"

Mạc Thiên Kinh mới vừa nói, tay Sính Đình liền đưa vào đáy quần anh, khi cô cầm vào nơi nào đó của anh, đột nhiên xúc cảm, khiến toàn thân Mạc Thiên Kinh như bị điện giật, mãnh liệt nổi lên phản ứng, nơi nào đó bắt đầu đầy máu, trở nên cứng rắn.

"A!"

Sính Đình chột buông tay ra, mặc dù mình chưa từng thấy qua nửa người dưới của anh, nhưng trong phim không phải chính là hình dạng như thế sao?

Tím đột nhiên nhảy rất nhanh, trên mặt cũng nóng bức khó chịu.

Mạc Thiên Kinh nói nhỏ.

"Tôi kêu cô gái, không phải bảo cô quyến rũ tôi!"

Đáng chết, mới đụng vào liền nổi lên phản ứng, hơn nữa còn rất mãnh liệt, khiến hô hấp của anh cũng bắt đầu dồn dập!

"Là anh kêu tôi gãi đây!"

Sính Đình tức giận cãi lại, vừa rồi cảm giác kia đã khiến cô kinh ngạc, giật mình.

Không ngờ vẫn còn rất có cảm giác, Sính Đình tà ác nghĩ, trong đầu tất cả đều là hình ảnh nam nữ dây dưa trong phim.

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói thật sự sắp phát điên, "Tôi kêu cô gãi đùi, không phải gãi tiểu đệ đệ của tôi!"

Chỉ phụ trách đốt lửa, không chịu dập tắt lửa, anh thật sự bị cô hại chết.

Sính Đình bĩu môi, nhìn gương mặt đẹp trai của anh vừa đỏ lại vừa quần bách, bèn cười ha ha.

"Ai bảo anh không nói rõ ràng, tôi đương nhiên không rõ lắm, hơn nữa, vừa rồi không bị gì, anh khăn trương cái gì!"

"Ngọc Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh tức giận lại rống to một hồi, Sính Đình tâm trạng cực tốt huyêt gió, tà ác hướng anh nhảy nhảy mắt, nhe răng cười một tiếng.

"Tôi nói này thượng tướng đại nhân, việc trước tiên chính là anh nên giải quyết cái đó của mình rồi hãy nói, tôi đi ăn điểm tâm!"

Muốn ăn cô, anh cho rằng Ngọc Sính Đình cô là người ngu sao? Nào có người đàn ông nào ngứa, mà còn có thể kêu người phụ nữ mới một lần gặp gỡ gãi ngứa cho anh, hơn nữa lại là ở bắp đùi.

Cô không nhờ vào cơ hội đó để lật mặt anh, cô thật sự để anh khi dễ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cô nhất định sẽ yêu tôi!

Nhìn Ngọc Sính Đình từ từ đi xuống lầu, Mạc Thiên Kinh tức giận cắn răng, quá bức mình, cứ như thế đối đãi với anh!

Sính Đình đi tới phòng bếp, bung bát cháo trứng muối thịt nạc mình mới vừa nấu xong, ngồi cạnh TV, mở DVD ra, tiếp tục xem!

"Ừm . . . . . Ah. . . . ."

Bên trong biệt thự lại vang lên âm thanh nam nữ hoan ái, Mạc Thiên Kinh vừa định nhắm hai mắt chột trợn to, giận dữ hét.

"Ngọc Sính Đình, cô bị thần kinh à?"

Người phụ nữ này đến tốt cùng đang giờ trò quý gì, có người phụ nữ nào mà không biết xấu hổ ở cùng đàn ông trong một biệt thự mà xem phim cấm, hơn nữa còn mở âm thanh lớn đến như vậy!

Sính Đình không lên tiếng, gia tăng âm thanh, tiếp tục ăn bữa ăn sáng dinh dưỡng, nụ cười thỏa mãn hiện trên mặt.

"Ngọc Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh không chịu được hét lớn một tiếng, âm thanh mập mờ càng lúc càng lớn, thân thể của anh cũng bắt đầu kêu gào, khiến anh cảm hận đến nổi không thể xông xuống lầu để cô xuống.

Sính Đình chậm rãi đi lên lầu, nhìn Mạc Thiên Kinh tức giận không ít.

"Đói bụng không, ăn cơm!"

Âm thanh dưới lầu vẫn đang tiếp tục, Sính Đình nhìn sắc mặt anh bị chọc tức biến thành màu gan heo, nụ cười càng lúc càng lớn.

"Không muốn ăn sao? Không muốn ăn thì tôi đi đồ!"

Nói xong bung bát cháo trắng chuẩn bị rồi đi, Mạc Thiên Kinh thất bại nhìn cô chằm chằm.

"Đề xuống đi, tôi đói rồi!"

Anh thật không biết mình tạo nghiệt gì, tại sao anh lại bị cô giày vò thành cái bộ dáng này.

Sính Đình mỉm cười, để bát cháo xuống, liếc nhìn Mạc Thiên Kinh bị cô chọc cho tức giận không nhẹ, nụ cười trên khóe miệng càng hả hê hơn.

Mạc Thiên Kinh nhìn bát cháo trắng, không nhìn được lại nhìn cô ngồi ở một bên.

Sính Đình hiểu ý tứ của anh, "Yên tâm ăn đi, tuyệt đối không có vấn đề!"

Bát cháo trắng này chắc chắn là sẽ không xảy ra vấn đề gì, lần trước không biết có phải do cô bỏ lộn gia vị không, cho nên mới khiến anh đau bụng, giờ cô cũng sẽ không ngu ngốc thêm một lần nữa.

Nên biết rằng anh đau bụng, cô cũng không sung sướng gì!

Nhớ tới một trận điên cuồng ngày hôm qua, cô không nhịn được cười lên, ai có thể nghĩ tới bộ dáng đau bụng của thượng tướng đẹp trai lại buồn cười như vậy.

"Hắn là không có vấn đề sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn bát cháo trắng, không hề thêm cái gì, nếu lại có vấn đề, anh thật sự sẽ không dám ăn đồ của cô nữa!

"Mạc Thiên Kinh, anh thật sự muốn thực hiện hôn ước, lấy tôi làm vợ sao?"

Sính Đình ngồi đối diện anh, hai chân tréo nguẩy hỏi.

Mạc Thiên Kinh buông cái muỗng trong tay ra, gật đầu một cái.

"Không sai, tôi và cô vốn đã có hôn ước, hơn nữa đáng đáp của tôi cũng không tồi, đối với cô mà nói, cô cũng không mất mát gì!"

Mạc Thiên Kinh cho là chuyện đương nhiên bởi vì cô chính là vợ chưa cưới của anh, đây là sự thật không thể thay đổi!

Ngọc Sính Đình trừng mắt nhìn anh, bĩu môi, khinh bỉ nói:

"Bây giờ là thời đại gì, sao còn muốn dựa vào suy nghĩ cổ hủ trước kia mà kết hôn, Mạc Thiên Kinh, chẳng lẽ anh không muốn tìm người phụ nữ mình thích mà kết hôn sao?"

Cô chỉ muốn gả cho người đàn ông mình thích, hôn nhân phải có tình yêu mới là hoàn mỹ.

"Muốn!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, trên mặt Sính Đình lập tức xuất hiện ánh sáng, xem ra có hi vọng rồi.

"Chỉ có điều, tôi tin tưởng, tôi sẽ yêu cô, mà cô cũng sẽ yêu tôi!"

Nụ cười vốn đang xuất hiện trên mặt nhất thời cứng ngắc, trùng to mắt mà nhìn Mạc Thiên Kinh, Sính Đình tức giận muốn điên rồi.

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh cho rằng tôi sẽ yêu anh và coi trọng anh!"

Không phải anh chỉ có đáng đáp đẹp trai một chút, chức vị cao một chút thôi sao, ngoài ra có gì đặc biệt hơn người, tại sao cô sẽ phải yêu anh!

Mạc Thiên Kinh không để ý đến việc cô đang rống giận, lạnh nhạt nói: "Rất nhanh cô sẽ biết rõ, nếu như đến lúc đó cô vẫn không thể yêu tôi..., tôi sẽ suy nghĩ thả cô đi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, Sính Đình vốn đang tức giận chợt lộ ra một nụ cười, nhưng ngay sau đó liền bị những câu nói kế tiếp chọc tức không đến nỗi cười được.

"Bởi vì cô nhất định sẽ yêu tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: tôi muốn tắm

"Mạc Thiên Kinh!" Sính Đình gần như muốn nhào qua cắn anh đến chết, cái người đàn ông ghê tởm cứ đùa bỡn cô như vậy, quá ghê tởm!

Mạc Thiên Kinh vô tội nhún nhún vai, nhìn bộ dáng phát điên của cô, nhếch miệng cười nhợt nhạt, âm thanh trầm thấp lại vang lên lần nữa.

"Sính Đình, nếu như cô muốn biết nam nữ làm sao làm chuyện yêu, cô có thể trực tiếp tìm tôi, tôi sẽ dạy cô, không cần cố gắng xem CD, cái đó xem nhiều không tốt. . . . ."

Mạc Thiên Kinh còn chưa nói hết, Sính Đình đã nhanh chóng cầm một cái gối đầu hướng anh ném tới, vừa đúng đập vào đầu Mạc Thiên Kinh, muỗng cháo trong tay Mạc Thiên Kinh đổ hết.

"Trùng cái gì mà trùng, có tính lực muốn những chuyện này, tôi để cho anh đói bụng!"

Người đàn ông xấu xa, đáng chết, không ngờ anh lại nói những lời đó với cô, thật là đáng đánh đòn.

Sính Đình vừa nểng xong, thì nhìn thấy gương mặt Mạc Thiên Kinh xanh mét, cho rằng anh giả bộ, nhưng một lúc sau đã nhìn thấy băng gạc trên tay anh rỉ ra vết máu.

"Mạc Thiên Kinh, anh chảy máu!"

Sính Đình đi tới nâng cánh tay của anh lên, Mạc Thiên Kinh đang đau không muốn nói chuyện với cô, quay đầu đi, ngã xuống giường.

"Mạc Thiên Kinh, anh. . . . ."

Sính Đình còn muốn nói gì đó, nhưng khi nhìn thấy gương mặt đẹp trai đang cố chịu đau của anh hiện đầy mồ hôi, vội vàng chạy xuống lầu, cầm băng gạc đi lên.

Mạc Thiên Kinh tròn to hai mắt, vết thương đau đớn khiến anh không khỏi cau mày, cô thật sự là nghiệp chướng a. Liên tục bị cô gây xéo, thương thế kia lúc nào thì mới có thể khỏi!

Sính Đình vội vàng tháo lớp băng gạc trên tay anh bỏ đi, sau đó sát trùng, rồi lại một lần nữa băng miệng vết thương lại, Mạc Thiên Kinh một câu cũng không nói, Sính Đình cũng không dám nói câu nào.

"Mạc Thiên Kinh, trong khoảng thời gian này chúng ta đừng chọc tức đối phương nữa, về sau anh ngủ trên giường tôi ngủ trên sofa!"

Sính Đình nói xong xoay người xuống lầu.

Mạc Thiên Kinh nằm ở trên giường không lên tiếng, điện thoại đầu giường nhà vang lên, thuận tay nhận.

"Alo!"di❖en❖danlequyd☼n☼c☼m

"Thiên Kinh, sống chung như thế nào, thương thế khôi phục như thế nào? Nha đầu Sính Đình kia không tệ chứ?"

Mạc Từ Khiêm tốt bụng quan tâm cháu trai duy nhất, nhưng càng muốn biết hơn là hai ngày nay bọn họ có tiến triển gì.

Mạc Thiên Kinh trực tiếp cúp điện thoại!

"Thiên Kinh. . . . ."

Mạc Từ Khiêm hét lớn một tiếng, tức giận đến sắc mặt cũng thay đổi, "Tiểu tử thú! lần sau xem ta thu thập tiểu tử anh như thế nào!"

Cúp điện thoại, Mạc Thiên Kinh liền nhắm mắt ngủ!

Buổi trưa, Sính Đình nấu xong cơm bung lên, buổi tối rúc vào ghế sa lon ngủ, hai người bắt đầu chiến tranh lạnh.

"Ngọc Sính Đình!"

Lại qua thêm một ngày, Mạc Thiên Kinh không chịu được kêu lên, không ngờ người phụ nữ này hai ngày nay không hề nói một tiếng, buồn muốn chết!

"Có phải muốn đi tiểu không?"

Sính Đình buông thức ăn trong tay, hai ngày nay cô cố gắng không tiếp xúc với anh, chính là vì không muốn trong lúc nổi giận đã thương anh, nếu không thương thế không biết khi nào mới lành, cô đã có chút nhớ nhưng công việc bận rộn ở cục cảnh sát!

"Không phải, tôi muốn tắm!"

Ba ngày không tắm, trên người anh khó chịu chết rồi, anh nghi ngờ, có phải người phụ nữ này chê anh thú cho nên không nói với anh một lời nào không.

Sính Đình cau mày, cúi đầu nhìn vết thương của anh, hai ngày nay vết thương cầm máu rồi, vết thương đã bắt đầu khép miệng lại, có thể tắm sao?

"Vết thương vẫn không thể đựng nước!"

Sính Đình không chút do dự từ chối, bây giờ cô thật sự đã coi anh như một đứa bé mà chăm sóc rồi.

Mỗi ngày đẩy anh đi tiểu một chút, đi tiêu, chùi dít, hoàn toàn cảm giác như một bà mẹ chăm sóc cho bảo bối.

"Trên người tôi ngứa!"diễn❖đàn❖lê❖quý❖đôn.

Mạc Thiên Kinh kéo cánh tay của cô, mấy ngày không có tắm, trên người rất khó chịu.

"Vậy cũng không được, bây giờ anh tắm, vết thương sẽ nhiễm trùng, ngoan, ngủ đi!"

Sính Đình đẩy tay của anh, kéo chăn đắp cho anh.

"Vậy cô phải lau sạch sẽ cho tôi đi, thật sự dính dấp rất khó chịu, còn ngứa nữa!"

Mạc Thiên Kinh giờ phút này giống như đứa bé, vô cùng uất ức.

Vết thương của mình không tốt, hành động bất tiện, người duy nhất khả dĩ có thể cứu chính là người phụ nữ này!

Sinh Đình vẻ mặt nghi ngờ theo dõi anh: "Anh nhất định phải tắm?" "điển-đàn-lê-quý-đôn."

Mạc Thiên Kinh không chút do dự gạt đầu một cái, Sinh Đình đi tới phòng tắm, rất nhanh sau đó xách một thùng nước nóng đi vào!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: anh rất giống ngư lang

Mạc Thiên Kinh nhìn thùng nước nóng sùng sốt một hồi: "Cô định tắm cho tôi ở trên giường sao?"

"Đúng, chẳng lẽ anh muốn đi ra phòng tắm sao?"

Sinh Đình liếc anh một cái, hôm nay cô mặc một áo thun màu trắng có in nhân vật phim hoạt hình và quần jean, tóc buộc thành đuôi ngựa, cả người nhìn rất nhẹ nhàng khoan khoái, tinh thần phấn chấn.

Đi tới trước mặt của Mạc Thiên Kinh, Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh tròn to hai mắt, không nhận được hỏi cô:

"Không phải cô sợ nhìn thấy thân thể tôi sao?"

Sinh Đình cau mày, khoe miệng nở một nụ cười hài hước: "Yên tâm, nửa người dưới đều đã nhìn qua, nửa người trên hẳn không còn gì hay mà nhìn!"

Nói xong kéo anh đứng dậy, đôi tay bắt đầu cởi nút áo của anh, mặc dù miệng nói như vậy, nhưng trong lòng lại khẩn trương muốn chết, chính mình lại là lần đầu tiên cởi quần áo cho đàn ông.

"Cháu cứ coi như đang chăm sóc một bé trai đi!"

Sinh Đình đột nhiên nhớ lại lời nói của ông nội, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, tay cũng nhanh nhẹn hơn rất nhiều.

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Sinh Đình, thật ra thì dung mạo của cô thật sự rất đẹp, mặt trái xoan, chân mày lá liễu, sóng mũi cao thon nhỏ, đôi môi đỏ thắm, da thịt trắng nõn không có chút nào giống như một người phụ nữ thường làm việc dưới ánh nắng mặt trời.

Mất vô ý liếc thấy trước ngực cô lồi lồi, giờ phút này cô đang cúi đầu, khom nửa người cởi nút áo cho anh, anh có thể nhìn thấy khe hở giữa ngực ô rất rõ ràng, còn có nụ hoa màu hồng, vô cùng quyến rũ.

Sinh Đình rất chuyên tâm cởi quần áo cho anh, hoàn toàn không phát hiện mình bị ánh mắt của người khác nhìn thấy sạch bách rồi!

"Được rồi, anh chờ chút!"

Sinh Đình đứng lên, đem áo sơ mi của anh ném qua một bên, đi tới lấy nước, xoa9n lông ướt nhẹp, vắt khô một chút, lau nửa người trên cho anh!

Sinh Đình cố gắng xem anh như một bé trai, nhưng làn da anh màu đồng khỏe mạnh, trên người còn phát ra hơi thở phái nam, không ngừng nhắc nhở cô, anh là người đàn ông. Đại người đàn ông! điển/đàn/lê/ quý/đôn.

Cầm khăn lông, Sinh Đình lau chùi rất quy củ, khi chạm trước ngực hoặc cơ bụng anh thì không khỏi dừng lại, nhéo, hi hi, rất co dãn!

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, nhìn cô ở nơi đó siết chặt rồi xoa một chút, hưởng thụ.

"Được rồi, nửa người trên lau xong rồi, mặc áo cho anh trước rồi lau nửa người dưới!"

Sinh Đình nói lời này mặc dù hết sức bình tĩnh, nhưng vừa nghĩ tới mình sẽ thấy nửa người dưới của anh, tim lại phù phù phù phù đập càng thêm nhanh!

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt cô hồng hồng, không khỏi muốn trêu chọc cô.

"Đợi lát nữa mặc đi!"

Nói xong liền nằm xuống, chờ cô cởi khăn tắm cho anh!

Sinh Đình hít sâu mấy hơi, suy nghĩ mình còn phải đối mặt mấy lần, bao giờ cũng phải có lần đầu tiên, cắn răng, vội vàng gạt khăn tắm của anh ra.

Mạc Thiên Kinh chỉ có cảm giác phía dưới của mình chợt lạnh, đã thấy Sính Đình đỏ đỏ mặt cầm khăn tắm lau lau chân nhỏ của anh, mặt cúi thấp tưởng chừng muốn hôn chân của anh luôn rồi. **điên đàn-lê-quý đôn.**

"Ngọc Sính Đình, cô cảm thấy chân của tôi rất thơm ư, sao đầu lại cúi thấp như vậy!"

Mạc Thiên Kinh nằm ở trên giường, ngược đầu nhìn là có thể thấy động tác của cô.

Sính Đình đỏ mặt ngẩng đầu lên, nhìn anh chăm chăm, nhìn thấy khóe miệng anh hiện lên nụ cười, thật cảm thấy anh rất vô sỉ.

Mạc Thiên Kinh nhìn về mặt hồng hồng của cô, không kìm chế nổi, trên mặt liền nở nụ cười mê người, chỉ có điều phối hợp với bộ dáng của anh bây giờ, thì trông thật khôi hài!

Một người đàn ông đang trần như nhộng lại nở một nụ cười mê người như thế, sẽ ý vị như thế nào, quyến rũ ra sao?

"Mạc Thiên Kinh!" Sính Đình dịu dàng kêu, ánh mắt đầy ham muốn.

"Ừ!" **điên đàn-lê-quý đôn.**

Nhẹ nhàng lên tiếng, chỉ cần nghe Sính Đình nói ra một câu, cả người đã ở trong trạng thái cứng như đá.

"Mạc Thiên Kinh, bây giờ anh như vậy, rất giống Nguru Lang!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: nguy hiểm tập kích

Mạc Thiên Kinh hoàn toàn hóa đá, không ngờ ánh mắt đầy ham muốn mà cô còn nói ra được một câu như vậy, thật sự khiến anh không phản ứng không được.

"Chỉ có điều, vì cô, tôi nguyện ý làm trâu ngựa cho cô!"

Một giây kế tiếp, những lời nói ra từ trong miệng Mạc Thiên Kinh lập tức khiến Sính Đình phát điên, hơn nữa còn rất hoài nghi, Mạc Thiên Kinh có phải là cao thủ tình trường không, nếu không làm sao lại nói ra những lời vô sỉ như vậy.

Cầm khăn lông, Sính Đình cẩn thận nghiêng lợi lau chùi nửa người dưới của anh, bấp đầu, bấp chân cũng lau qua, nơi duy nhất không lau chính là nơi tư mật của anh.

"Tại sao không lau chỗ đó?"

Mạc Thiên Kinh nhìn bộ dạng lúng túng đỏ mặt của cô, không khỏi vui vẻ hỏi, Sính Đình trừng mắt liếc anh một cái, cầm khăn lông lên hướng giữa hai chân anh lau!

"Ồi!"

Mạc Thiên Kinh bị tay của cô chạm vào, lập tức nổi lên phản ứng, ngẩng đầu dậy, nóng hằm hập, dọa Sính Đình giật mình.

Chỗ chết người nhất chính là Mạc Thiên Kinh vừa kêu nhỏ một tiếng, rồi lại rên rỉ ra tiếng!

"Vô sỉ, hạ lưu!"

Sính Đình đỏ mặt đỏ đem khăn lông đắp lên chỗ của anh, nhìn nơi nào đó đội chiếc khăn bị đội lên thành một cái lều nhỏ, cắn răng tức giận.

Nhưng Mạc Thiên Kinh lại không hề có vẻ ngượng ngùng.

"Sính Đình, đây là phản ứng tự nhiên của người đàn ông, lần trước không phải còn nói rất ngắn, rất nhỏ sao? Hiện tại cho cô cơ hội nhìn kỹ một chút, là lớn hay là nhỏ. . . . . A!"

Mạc Thiên Kinh còn chưa dứt lời, chỉ cảm giữa hai đùi một trận đau đớn như kim châm muối xát truyền đến, đau khiến anh đỏ mồ hôi lạnh!

"Chết tiệt, sao có thể nói những câu đó mà không biết xấu hổ như vậy, Mạc Thiên Kinh tôi cho anh biết, mau đứng lên sớm cho tôi, nếu không tôi liền thiến anh!"

Quá không biết xấu hổ, trong lúc cô lau người cho anh lại nổi lên phản ứng, nói thế nào thì cô cũng là cô gái chưa từng kết hôn có được hay không, như vậy sau này bọn họ chung đụng gặp mặt như thế nào đây.

Mạc Thiên Kinh dùng một cái tay che nơi vô cùng đau đớn, nhìn chăm chăm Sính Đình.

"Cô không thể nhả nhận một chút được sao, nếu làm hỏng, về sau cô cũng không có "tính phúc" rồi!"

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng ở đây nói lung tung, về sau anh cũng không có "tính phúc" đâu!"

Sính Đình nổi trận lôi đình rống giận, Mạc Thiên Kinh vội vàng nói.

"Được rồi, được rồi, không phải chỉ là đùa một chút thôi sao? Sao lại phải kích động như thế?"

Ừm, thật sự là rất đau!

Cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới chỗ đó của anh yếu ớt như thế!

Sính Đình lúc này mới thu hồi lửa giận, nhìn nơi nào đó của anh đã xù xuống, không khỏi cau mày.

Mình ra tay có phải quá nặng hay không.

Trước kia cũng đã từng gặp tội phạm rất lợi hại, cũng dùng qua một chiêu này, đáng vẻ bọn họ hình như cũng đúng như vậy, đau đớn che nơi nào đó, mồ hôi lạnh đầm đìa.

"Mạc Thiên Kinh, rất đau sao?"

Sính Đình nhàn nhạt hỏi, Mạc Thiên Kinh cắn răng gật đầu.

"Hiện tại cả người tôi đều đau!"

Tay chân cũng đau muốn chết!

Sính Đình nhìn bộ dáng của anh bây giờ, sau đó đi tới tủ quần áo lấy ra một bộ áo ngủ giúp anh mặc vào.

"Mạc Thiên Kinh, lần sau không cho nói giỡn, nếu không tôi xuống tay không lưu tình đâu!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, nào dám còn có lần sau, anh sẽ chờ sau khi mình khỏe lại sẽ ra tay.

Kể từ sau hôm đó, Mạc Thiên Kinh và Sính Đình không bao giờ cười giỡn nữa, hai người mỗi ngày chỉ tán dóc vài câu, sau đó làm chuyện của mình.

"Mạc Thiên Kinh, hôm nay tự anh có thể tắm rồi!"

Sính Đình nhanh chóng lấy một bộ đồ ngủ vút lên giường, gần đây việc làm bảo mẫu cũng quá thuận tay rồi, Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên giường, trải qua nửa tháng dưỡng thương, vết thương đã kết vảy, có thể đi lại được rồi!

"Cảm ơn!"

Mạc Thiên Kinh đi xuống giường, bởi vì vết dao chém sâu tận tới xương, cho nên bây giờ mặc dù tốt hơn rồi, nhưng vẫn còn chút đau.

Hoạt động gân cốt một chút, Mạc Thiên Kinh cầm khăn tắm bên cạnh đi vào phòng tắm.

"Đình linh linh!"

Điện thoại đột nhiên vang lên, trong nửa tháng đến đây, là lần đầu tiên nó vang lên, khiến cho Sính Đình giật nảy mình.

"Alo!"

"Sính Đình, mấy ngày này cháu với Thiên Kinh cẩn thận một chút, tổng bộ đã báo tới một tin tức mới nhất, tổ chức "Hắc Lang" đã tìm đến chỗ các cháu rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: hành động

"Cái gì?" Sính Đình hoàn toàn không ngờ mình sẽ nhận được điện thoại của ông nội, "Hắc Lang?" Chính là tổ chức ma quỷ kinh khủng nhất, tổ chức khát máu tàn bạo nhất thế giới sao?

"Sính Đình, nhớ nhất định phải nói cho Thiên Kinh, nó sẽ biết sắp xếp tất cả." Ngọc Kỳ Lân dặn dò xong, điện thoại đột nhiên bị cắt đứt, Sính Đình cảm giác hình như ông nội bên kia đã xảy ra chuyện!

"Mặc Thiên Kinh, Hắc Lang tìm tới!" Sính Đình lớn tiếng nói, bên trong phòng tắm ngoại trừ tiếng nước chảy, thì rất yên tĩnh.

Mặc Thiên Kinh ở bên trong, nghe thấy câu nói của Sính Đình, lập tức ra khỏi bồn tắm, quần khăn tắm đi ra!

"Sao anh không mặc quần áo!"

Sính Đình không ngờ anh chỉ mới quần khăn tắm đã đi ra, nhưng mà như tình cảnh của anh bây giờ lại vô cùng đẹp trai, rất hấp dẫn.

Mới vừa tắm xong, trên mái tóc ngắn vẫn còn đọng nước, ngũ quan anh tuấn giống như được điêu khắc, vô cùng tinh xảo.

Mặc Thiên Kinh không để ý đến cô, đi tới tủ quần áo, rồi lại đến ghế sa lon mở ra, năm ngón tay thon dài của Mặc Thiên Kinh nhanh chóng đánh trên bàn phím, rất nhanh trên màn hình liền xuất hiện một người đàn ông tầm 30 tuổi, dung mạo rất đẹp trai, nhưng ánh mắt lại tràn đầy tà ác.

"Anh ta là ai, đáng vẻ rất đẹp mắt!"

Sính Đình ngồi ở bên cạnh Mặc Thiên Kinh, nhìn người đàn ông trên máy vi tính, không khỏi tán dương diện mạo của đối phương, năm ngón tay của Mặc Thiên Kinh nhẹ nhàng nhấn một cái, lập tức hiện ra tư liệu của người đàn ông kia.

Hắc Lang: 34 tuổi, kẻ bị Liên Hợp Quốc truy nã khẩn cấp, tên thật không rõ, sát thủ số một của tổ chức Hắc Lang, cũng là người sáng lập Hắc Lang, đặc biệt thường ám sát nhân viên cao cấp trong chính phủ của quốc tế.

Từ khi xuất đạo năm 17 tuổi, đã ám sát thành công hơn mười nhân viên cao cấp ưu tú trong chính phủ của các quốc gia trên toàn thế giới, chỗ ẩn thân vô cùng bí mật, mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ xong thì không người nào có thể tìm tới hắn.

Lần duy nhất ám sát thất bại chính là thượng tướng lục quân Mặc Thiên Kinh. . . . .

. . . . .

Sính Đình nhìn đến gần người, phía dưới đều là giới thiệu về hắn, nhưng điều làm cô vô cùng kinh ngạc hơn nữa chính là, nhiệm vụ của hắn ta bây giờ chính là giết Mặc Thiên Kinh, chỉ có điều. . . . .

Sính Đình nhìn Mặc Thiên Kinh, anh lợi hại như vậy sao? Ngay cả Hắc Lang cũng giết không được anh?

Mặc Thiên Kinh tiếp tục gõ bàn phím, rất nhanh liền mở liên kết mạng lưới video, một người đàn ông trung niên mặc quần phục xuất hiện trước mặt.

Mặc Thiên Kinh nhìn anh ta chào, sau đó liền bắt đầu đối thoại.

"Lão K, cài đặt hệ thống định vị trong máy vi tính cho tôi, tôi muốn theo dõi hành tung của Hắc Lang!"

"Dạ, thượng tướng Mặc!" Đổi lại là người đàn ông tên K lập tức tay chân lanh lẹ gõ bàn phím, mấy phút sau, đã hoàn thành!

"Toàn bộ đã xong!"

"Anh giúp tôi sắp xếp nhóm nhân thủ số một đến biệt thự của tôi ở đây, tôi muốn vây bắt Hắc Lang!"

Mặc Thiên Kinh vẻ mặt không thay đổi nói, lão K kinh ngạc nhìn anh.

"Thượng tướng, ngài thật sự quyết định vây bắt hắn ta, lần trước chính hắn đã làm ngài bị thương nặng như vậy!" Lần trước vây bắt, anh thiếu chút nữa bị nhóm người của Hắc Lang giết chết, vết sẹo của hắn không còn đâu nữa sao!

Mặc Thiên Kinh hơi mỉm cười, lông mày nhíu lại: "Lần này hắn ta sẽ không có vận khí tốt như vậy!"

Hắc Lang, lần này anh tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn!

Lão K gật gật khóe môi, vẫn không thể mở miệng, nhìn người phụ nữ sau lưng thượng tướng, đây chắc là vợ chưa cưới của thượng tướng đi!

"Lão K, chuẩn bị tất cả mọi thứ đi, tôi muốn trong một thời gian ngắn nhất giải quyết xong Hắc Lang!"

Mặc Thiên Kinh nói xong liền tắt video, Sính Đình trừng to mắt nhìn Mặc Thiên Kinh.

"Mạc Thiên Kinh, anh không có phát sốt đấy chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: muốn tham chiến

"Cái gì mà phát sốt?"

Mạc Thiên Kinh nghe không hiểu câu này của cô là có ý gì, mắt vẫn nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính không chớp.

Sinh Đình đưa tay sờ sờ vào trán anh, lẩm bẩm nói: "Không sốt, nhưng sao anh lại đưa ra một quyết định ngu xuẩn như vậy!"

Mạc Thiên Kinh liếc cô một cái, lạnh nhạt nói: "Nếu tôi không giết hắn ta, hắn ta cũng sẽ giết tôi, chẳng lẽ tôi ở nơi này chờ chết hay sao!"

Tay lại khua khua gõ gõ trên bàn phím, rất nhanh liền mở vệ tinh định vị ra, dò xét vị trí của Hắc Lang.

Nhưng vị trí kia di động rất nhanh, trong chốc lát anh không thể xác định rõ rốt cuộc là ở chỗ nào.

"Này, Mạc Thiên Kinh, anh làm sao mà phá giải được chuyện này?"

Nên biết rằng những hệ thống vệ tinh này phải là cao thủ máy tính mới có thể đột nhập, mặc dù cô cũng thừa nhận mình cũng là một cao thủ, nhưng so với Mạc Thiên Kinh, cô chính là đồ bỏ đi.

"Ngày mai, cô sẽ rời đi!"

Ánh mắt Mạc Thiên Kinh tập trung vào máy vi tính, nhàn nhạt ra lệnh.

Sinh Đình cau mày không vui, nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh.

"Ý củ anh là gì, dùng xong rồi ném tôi đi hả?"

Cô cũng không phải là đồ bỏ đi, hơn nữa cô biết rất rõ ràng, mấy ngày nữa, một khi Hắc Lang tới sẽ có một cuộc chiến ác liệt.

Mà cô lại rất muốn tham dự, nhưng tức giận chính là cô còn chưa nói muốn tham dự, người này đã bắt đầu đuổi người!

"Hắc Lang rất nguy hiểm, tôi không có dư thừa năng lực bảo vệ cô!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, tay lại nhanh chóng gõ trên bàn phím, rất nhanh, anh liền thiết kế ra một phương án vây bắt, Sinh Đình nhìn đến miệng cũng không khép lại được.

Thật là quá sâu sắc rồi, biệt thự bây giờ là biệt thự bọn họ ở, nhưng anh đã bố trí không chê vào đâu được, tất cả mọi người ở trong bóng tối nhìn chăm chăm Hắc Lang, giống y như là bộ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn. Hai người là ve, Hắc Lang là bộ ngựa, mà anh lại bố trí những người đó chính là chim Hoàng Tước, tình vi khiến cô không thể không nhìn anh với cặp mắt khác xưa.

Chỉ có điều, cho dù là như thế . . . . .

"Mạc Thiên Kinh, tôi không cần anh bảo vệ, tự tôi có thể bảo vệ mình!"

"Chỉ cần cô đánh thắng được tôi, cơ sẽ được ở lại!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, hoàn toàn không có chỗ cho cô thương lượng, sau khi nhấn xuống nút truyền phát, quay đầu lại, nhìn chăm chăm vào gương mặt xinh đẹp của Sinh Đình.

Trong những ngày chung đụng vừa qua, anh đã xác định, mình yêu người phụ nữ này, nhưng anh cũng biết, nhiệm vụ lần này thật sự rất nguy hiểm, anh không thể để cho cô mạo hiểm.

Cuộc chiến đầu sinh tử, anh tuyệt đối sẽ không cho cô tham dự.

"Mạc Thiên Kinh, nếu như anh cho tôi ở lại, tôi có thể giúp anh rất nhiều, đầu gì tôi cũng xuất thân từ cảnh sát vũ trang. . . . ."

Đánh nhau với anh, không phải cô sợ, cô chỉ lo lắng, ngộ nhờ mình đánh không thắng tên kia, chẳng phải là mình phải rời đi sao.

Một trận chiến kịch thích đầy màu sắc như vậy, cô thật sự không muốn bỏ qua.

"Không được, trù phi cô đánh thắng tôi!"

Mạc Thiên Kinh từ chối không chút do dự, nếu không phải bây giờ anh đang đối nghịch với cô, Sính Đình thật sự cảm thấy anh rất nam tính.

Nhưng giờ phút này, cô tức giận đến cắn răng nghiến lợi.

"Được, Mạc Thiên Kinh, đánh thì đánh, nhưng tôi nói cho anh biết, bây giờ thương thế của anh còn chưa có khỏi hẳn, đến lúc đó đừng bảo là tôi xuống tay quá ác!"

Dẫu gì chính mình cũng là cảnh sát vũ trang, hơn nữa võ công cũng coi là hạng nhất, trong giới cảnh sát hình như không có ai chưa bị đánh bại bởi cô, ngay cả ông nội cũng phải khen võ công cô rất giỏi.

Cô cũng không tin, cô đánh không thắng cái tên đeo quân hàm thượng tướng này!

"Được, nếu cô đánh thắng tôi, tôi sẽ cho cô tham chiến!"

Mạc Thiên Kinh liền nở nụ cười đầy tự tin, cô tuyệt đối không thể nào đánh thắng mình được!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: bị chơi xỏ

Sính Đình khinh thường trừng mắt liếc anh một cái, người đàn ông ngông cuồng, cô sẽ cho anh biết khinh thường phụ nữ hậu quả sẽ nghiêm trọng đến mức nào.

"Mạc Thiên Kinh, thay quần áo đi, chúng ta xuống dưới!"

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười nhạt, nhìn xuống thân thể mình, chính xác là nên thay quần áo, mình chỉ quần khăn tắm, thật sự không thuận tiện.

"Sính Đình, tôi hỏi lại cô lần nữa, cô thật sự muốn đánh nhau với tôi sao, tôi sẽ không xuống tay lưu tình đâu!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, Sính Đình lập tức ném cho anh một cái nhìn xem thường.

"Mạc Thiên Kinh, hãy bớt nói nhảm đi, tôi cho anh biết, tôi mới là người sẽ không xuống tay lưu tình với anh, chính anh nên cẩn thận đi!"

Mẹ nó, con bà nó, cư nhiên như thế khi dễ phụ nữ, lần này cô tuyệt đối sẽ không xuống tay lưu tình.

Sính Đình giận dữ nhìn chằm chằm Mạc Thiên Kinh đi tới tủ treo quần áo, lấy ra một bộ đồ thể thao đứng trước mặt cô mặc vào.

"Này, Mạc Thiên Kinh, anh không thể vào phòng tắm thay quần áo sao? Tôi là con gái đấy!"

Sính Đình bất mãn kháng nghị, nhưng Mạc Thiên Kinh không thèm để ý, cời khăn tắm ra, lộ ra cơ thể trần trụi rất khỏe mạnh, Sính Đình tức giận vội vàng quay lưng lại.

Này choáng nha, càng ngày càng không có liêm sỉ, kể từ ngày cô lau rửa cơ thể cho anh, anh thường đứng trước mặt cô làm như vậy, nếu không phải là quần khăn tắm, thì cũng mặc áo ba lỗ, tức chết cô!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình quay lưng lại, bộ dáng vừa tức vừa xấu hổ, nhếch môi cười nhẹ.

"Ngọc Sính Đình, cô đã nhìn nhiều lần như vậy, cô còn xấu hổ cái gì!"

Câu nói của Mạc Thiên Kinh khiến Sính Đình nổi trận lôi đình, tại sao anh có thể nói giống như giữa bọn họ quen thuộc đến như vậy, hơn nữa còn mập mờ nữa!

Nếu ông nội nghe thấy câu này, thì trong sạch của cô coi như xong rồi!

"Mạc Thiên Kinh, tôi cảnh cáo anh, chỉ khi nào tôi chăm sóc anh mới cời quần áo của anh, từ giờ về sau không cho anh ở trước mặt người khác nhắc tới, nhất là trước mặt ông nội tôi, biết không!"

Sính Đình lạnh mặt cảnh cáo, Mạc Thiên Kinh suy nghĩ một lát rồi gật đầu.

"OK. Tôi hiểu ý của cô rồi, cô muốn tôi nói trước mặt ông nội tôi!"

"Mạc Thiên Kinh!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói dứt, giọng nói tức giận của Sính Đình như sấm dội vào tai vang lên trong biệt thự, đôi mắt phượng nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, hận không thể dùng ánh mắt mà xé nát cái miệng anh.

Làm cho Mạc Thiên Kinh cười mãi không ngừng.

"Anh còn dám nói lung tung, tôi và nát miệng anh!"

Sính Đình uy hiếp trắng trợn, Mạc Thiên Kinh khinh thường cười một tiếng.

Uy hiếp anh, chi bằng cô, có khả năng sao?

Sính Đình hừ lạnh một tiếng, nhìn Mạc Thiên Kinh nói.

"Đi, chúng ta đi tranh tài!"

Hiện tại tức giận đang dâng lên bùng bùng, cô nhất định phải dạy dỗ anh thật tốt, để cho anh phải thay đổi cái nhìn đối với người phụ nữ như cô.

"Đi thôi!"

Mạc Thiên Kinh vừa định đi, nhưng nhìn thấy Sính Đình mặc quần jean cùng áo thun, không khỏi cau mày.

"Cô không cần phải thay quần áo?"

Sính Đình cúi đầu liếc mắt nhìn qua quần áo của mình!

"Không cần!"

Trước kia không phải cô hay mặc dạng này sao, mặc dù cô mặc quần jean, nhưng đánh nhau lại vô cùng đã nghiền .

"Được rồi, tùy cô, xuống hoa viên tầng trệt!"

Mạc Thiên Kinh đi xuống lầu, khi tới cửa trước nhẹ nhàng nhấn một cái, liền mở ra lớp bảo vệ, đi ra ngoài.

Sính Đình trừng to mắt nhìn Mạc Thiên Kinh đi tới hoa viên sau biệt thự, tức giận đến mặt cũng xanh mét.

Không phải ông nội nói nơi này hoàn toàn không ra được sao? Tại sao Mạc Thiên Kinh ngay lập tức có thể mở ra được!

"Mạc Thiên Kinh, anh nói đi, sao anh có thể đi ra ngoài! Sao anh không nói cho tôi biết!"

Mạc Thiên Kinh vô tội nhún nhún vai: "Cô không hỏi tôi, tôi việc gì phải nói cho cô!"

Một câu nói liền chặn họng khiến Sính Đình chỉ biết dậm chân đứng nhìn.

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình hét lớn một tiếng, tung một cú đá vào anh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: tranh tài

Mạc Thiên Kinh vội vàng né, nhìn Sính Đình nổi giận đùng đùng, cau mày nói: "Sính Đình, tính khí của cô thật sự không tốt, nếu không thay đổi, nhất định sẽ thua thiệt!"

Chờ sau khi anh cười cô, anh tuyệt đối sẽ đem tính khí nóng như lửa này của cô sửa lại một chút, nếu không nếu khi gặp người như Hắc Lang, nhất định cô sẽ thiệt thòi lớn .

Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm.

"Mạc Thiên Kinh, còn anh, ngay cả phong cách nóng nảy cũng không có!"

Sính Đình thực sự nói thật, thời gian qua, cô đã đem tính khí nóng nảy của mình biến thành phong cách, không ngờ sau khi tới nơi này liền toàn bộ bộc phát!

"A, xem ra tôi phải chịu trách nhiệm!"

Mạc Thiên Kinh vuốt cằm, vóc người cao lớn rắn rỏi, anh tuấn phóng khoáng, thật khiến người ta phải choáng váng.

Sính Đình căm tức nhìn anh, không vui nói.

"Anh rốt cuộc có muốn so tài hay không?"

Nói nhảm nhiều như vậy, vừa nói xong, bày ra tư thế chuẩn bị bắt đầu.

Mạc Thiên Kinh gật đầu: "So, dĩ nhiên so!"

"Sính Đình, tôi sẽ không xuống tay lưu tình, cô phải cẩn thận!"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nói, thu hồi vẻ mặt trêu đùa, Sính Đình trừng mắt lạnh lẽo nhìn anh: "Tôi không cần lời nhắc nhở của anh!"

Mạc Thiên Kinh hài lòng gật gù đầu, hai người chuẩn bị xong liền đánh nhau.

Động tác của Mạc Thiên Kinh nhanh nhẹn, mạnh mẽ, mỗi một chiêu đều RẤT chính xác, lực đạo vừa phải.

Còn thân thủ của Sính Đình thì lại thoăn thoắt, mặc dù vóc dáng không cao to, nhưng mỗi một cú đá, mỗi một động tác đều mạnh mẽ mười phần, nhìn có vẻ nhu nhu nhược, nhưng khi bộc phát lại mãnh liệt khác thường. Ra tay vừa nhanh, vừa tàn nhẫn, vô cùng chính xác!

Lúc mới bắt đầu Mạc Thiên Kinh còn hơi khinh thường, nhưng khi nhìn được quyền pháp của cô thì chợt giật mình, ngay sau đó liền nhếch môi cười nhẹ, chuyên tâm ứng chiến.

Sính Đình cũng không ngờ Mạc Thiên Kinh này quyền pháp lợi hại như thế, vốn còn tưởng rằng mình có phần thắng, nhưng khi thấy anh càng ngày càng tiếp cận gần hơn, ngày càng ứng phó không xuể.

Vốn muốn dùng mười phần sức lực, nhưng nghĩ đến việc tay chân anh vẫn chưa có hoàn toàn bình phục, nên giảm đi mấy phần, Mạc Thiên Kinh hình như cũng phát hiện ra điều này.

"Tập trung tinh thần chút đi, đánh cũng không tệ!"

Sính Đình thấy anh ứng phó rất tự nhiên, bắp đùi thon dài liền đá ra một cước, tốc độ cực nhanh, khiến Mạc Thiên Kinh thất kinh, chân đột nhiên truyền đến một cảm giác tê dại, có chút không cẩn thận, một cước cứng rắn đá vào lồng ngực, không khỏi lui về phía sau mấy bước.

"Này, anh không sao chứ!"

Sính Đình thấy anh bị đá trúng vội vàng dừng động tác lại, Mạc Thiên Kinh lắc đầu đáp: "Không việc gì!"

"Anh thua!"

Sính Đình cao ngạo ngẩng đầu lên nói, Mạc Thiên Kinh liền gật đầu khen: "Không tệ, nhưng cô còn phải so bắn súng với tôi!"

Bắn lựu đạn dù rất quan trọng, nhưng một việc cũng quan trọng không kém, đó chính là bắn súng, ở thế kỷ 21, võ thuật không tệ, nhưng bắn súng cũng phải giỏi, bởi vì thời đại này không giống như thời cổ đại chỉ dựa vào võ công mà quyết định mọi việc.

Sính Đình nhếch môi cười nhạt, dáng vẻ vô cùng quyến rũ đáp:

"OK, Mạc Thiên Kinh, tôi sẽ cho anh xem một chút cái gì gọi là xạ thủ chân chính!"

Bắn súng vẫn là việc khiến cô luôn tự tin nhất, nói tới xạ thủ bách phát bách trúng, cũng chính là nói người như cô.

Mạc Thiên Kinh chỉ cười không nói.

Mạc Thiên Kinh đưa Sính Đình vào một gian phòng bí mật ở tầng một, bên trong toàn bộ đều là súng ống và đạn dược, khiến Sính Đình mở mang tầm mắt, hàng bày la liệt, hơn nữa toàn bộ đều là các loại súng thuộc hàng thượng đẳng.

"Tùy tiện chọn một cái đi!"

Mạc Thiên Kinh đã bắt đầu chọn súng, động tác thuần thục không còn ngượng nghịu nữa, đạn được thượng hạng, quay đầu nhìn lại Sính Đình, không thể nín được cười!

"Xem ra chúng ta thật là tâm linh tương thông, chọn súng đều giống nhau!"

Mạc Thiên Kinh nhìn khẩu NC trong tay Sính Đình, Sính Đình trừng mắt nhìn anh, phản bác.

"Không biết xấu hổ, đợi đấy, sẽ khiến anh mở mang kiến thức về tài thiện xạ của bản cô nương."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: xạ thủ chân chính

"Ha ha, vậy tôi cũng muốn mở mắt một chút, cái mà cô gọi là tay súng thiện xạ có bao nhiêu lợi hại!"

Mạc Thiên Kinh cười nhạt, đùa giỡn với khẩu NC màu bạc trong tay, nở nụ cười mê người.

Sính Đình không để ý đến anh: "Đi thôi!"

Mạc Thiên Kinh đưa cô vào mật thất, mở cửa ra, một thao trường hơn 100m² liền xuất hiện trước mắt cô, toàn bộ là thiết kế khép kín, hiệu quả cách âm siêu mạnh, Sính Đình kinh ngạc tròn to hai mắt, mình ở trong biệt thự đã hơn mười ngày, vậy mà lại không biết bên trong biệt thự còn có chỗ như thế.

"Sao, có thể bắt đầu chưa?"

Mạc Thiên Kinh đi tới một bên, mặc xong áo phòng hộ, xoay người Sính Đình vẫn còn đang nhìn ngây ngốc, nhẹ nhàng hỏi.

Sính Đình liền vội vàng đi tới, về mặt lưng cuống ban đầu đã biến mất, tay chân lạnh lẽo mặc áo phòng hộ, đi tới vị trí của mình, nâng khẩu NC của mình lên, nhìn cái bia đối diện, cự ly chỉ có mười mét, ngắn.

"Bắt đầu đi!"

Sính Đình hít một hơi, nhìn chăm chăm cái bia đối diện, Mạc Thiên Kinh gật đầu.

"Bắn!"

Lời vừa dứt, hai người đồng thời bắn ra một phát, ngay giữa hồng tâm!

Sính Đình há hê nâng khóe môi lên, nhìn Mạc Thiên Kinh tựa như khiêu khích, khóe môi Thiên Kinh vĩnh viễn cao chứa một nụ cười nhạt, nhìn chăm chăm hồng tâm bị Sính Đình bắn trúng, không khỏi tán thưởng.

"Ngay giữa hồng tâm, 10 điểm!"

Sính Đình nhếch môi cười, há hê hást cảm lên đáp: "Đó là tất nhiên, thế mới là tay súng thiện xạ chứ!"

Mạc Thiên Kinh lắc đầu nói với cô: "Mặc dù bản lĩnh không tệ, nhưng nếu đối mặt với Hắc Lang, vẫn không được!"

Tài nghệ bắn súng của Hắc Lang mới gọi xuất thần nhập quỷ, tài nghệ của Sính Đình mặc dù không tệ, nhưng nếu cùng Hắc Lang đại chiến, tuyệt đối không được!

"Tại sao không được, Mạc Thiên Kinh, anh chính là trọng nam khinh nữ, tôi cho anh biết, tôi muốn tham gia, không muốn anh xen vào!"

Tức chết anh, mới vừa còn nói điểm tuyệt đối, bây giờ còn nói không được, rõ ràng là đùa bỡn cô!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, thờ dãi: "Sính Đình, đừng có giờ tỉnh trẻ con ra nữa, cô cũng biết, lần này Hắc Lang tới chẳng qua là muốn lấy mạng của tôi, không phải là trò chơi."

Anh không muốn cuốn Sính Đình vào trận chiến này, cũng không muốn cô bị thương!

Anh không chắc chắn rằng mình có đủ khả năng để bảo vệ cô hay không, cho nên anh thật sự không muốn cô tham chiến.

"Hừ, Mạc Thiên Kinh, anh đang khi dễ phụ nữ đấy, tôi muốn tham gia!"

Cái gì mà Hắc Lang lợi hại, Hắc Lang lợi hại, vậy chẳng khác gì nói cô kém cỏi sao? Cô muốn tham chiến, đây là cơ hội để luyện tập, nếu như mình có thể bắt được Hắc Lang, vậy thì chứng tỏ thực lực của mình đã đủ.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, không nói chuyện, anh biết bây giờ mình có nói gì vô ích, giờ súng trong tay lên, nhắm ngay hồng tâm, “Bùm bùm bùm” mấy phát bắn vào hồng tâm

"Tôi đi xem một chút, nãy vòng!" Sính Đình chạy tới, khi thấy chỉ có một lỗ không thể nín được cười .

"Mạc Thiên Kinh, tài bắn súng của anh thật tệ!"

Mấy phát còn lại không biết bắn tới nơi nào đây.

Mạc Thiên Kinh đi tới, cười nhạt nói.

"Sính Đình, cô thật sự cảm thấy tài nghệ của tôi rất kém cỏi?"

Nói xong, đưa tay ra phía sau tấm bia, lấy toàn bộ 3 viên đạn ra, Sính Đình kinh ngạc không thốt nên lời.

"Làm sao có thể. . . . ."

Ba viên đạn bắn vào một lỗ, hơn nữa không sai lệch chút nào, kỹ thuật bắn chính xác như thế, ngay cả cô tự nhận mình là tay súng thiện xạ cũng làm không được.

"Mạc Thiên Kinh, anh từ đâu tới?"

Sính Đình đột nhiên hỏi, Mạc Thiên Kinh cau mày.

"Cô nói cái gì?"

"Tôi nói làm sao anh có thể bắn chuẩn xác đến như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: mạc thiên kinh

Mạc Thiên Kinh cười nhạt, nhìn về mặt nghi ngờ của cô, không khỏi bốc lên mồ hôi lạnh!

Người phụ nữ ngu ngốc này, nếu biết anh bị huấn luyện như thế nào, đoán chừng cũng sẽ không nói như vậy đi!

"Mạc Thiên Kinh, sao anh không nói?"

Sính Đình thấy anh trầm mặc không nói, không khỏi cá giận, Mạc Thiên Kinh nhìn cô, điểm vào trán cô một cái, rồi xoay người rời đi.

"Này, Mạc Thiên Kinh, anh còn chưa nói cho tôi biết!"

Sính Đình vội vàng đuổi theo, miệng liến thoắng không ngừng, đuổi theo anh lên lầu!

Mạc Thiên Kinh không để ý tới cô, đi tới máy tính ngồi xuống, bây giờ anh phải xử lý tốt một số chuyện!

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình thấy anh không thèm để ý chọc cô nổi trận lôi đình, chết tiệt, mẹ kiếp người đàn ông xấu xa, có cần phải chảnh như vậy không?

Mạc Thiên Kinh cuối cùng cũng ngẩng đầu lên nhìn cô: "Cho cô hai lựa chọn, một là nói cho cô biết đáp án, cô phải rời đi, hai là, không nói cho cô biết đáp án!"

"Anh không cần nói, tôi muốn ở lại!"

Sính Đình trừng mắt nhìn anh, có gì đặc biệt hơn người, không phải là tài nghệ chính xác hơn cô một chút thôi sao?

Không nói, không nói thì thôi!

"Đi làm cơm đi, tôi đói rồi!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, ánh mắt liền chuyển sang máy vi tính, hoàn toàn không thèm liếc nhìn cô!

Sính Đình tức giận đùng đùng trừng mắt liếc anh, đột nhiên trong bụng truyền ra một âm thanh.

“Ừng ục! Ủng ục!"

Mạc Thiên Kinh không thèm quay đầu lại, Sính Đình cắn răng đi xuống cầu thang.

Nhìn Sính Đình đi xuống lầu, Mạc Thiên Kinh nhấn xuống một cái nút, nhìn xuống phía dưới kêu lên.

"Ngọc Sính Đình, hàng rào bảo vệ đã mở, cô có thể rời đi!"

Bước chân Sính Đình vừa đi xuống lầu dưới đột nhiên ngừng lại, hướng về phía Mạc Thiên Kinh hét lớn.

"Mạc Thiên Kinh, anh thật là khốn kiếp, anh càng không muốn tôi ở lại, tôi càng phải ở lại!"

Tức chết cô, người đàn ông này lại cứ coi rẻ năng lực của cô, bây giờ thương thế đã lành, lại muốn đuổi người, con bà nó, cô còn chưa đồng ý!

Suy nghĩ một chút, liền cảm thấy tức tối, tại sao người đàn ông này lại phách lối như vậy chứ.

Sau khi rống to, biệt thự lại khôi phục sự yên tĩnh như cũ, Mạc Thiên Kinh căn bản không để ý tới cô, giờ phút này cặp mắt anh nhìn chăm chăm máy vi tính trước mặt, nhìn hệ thống theo dõi không ngừng di động theo bóng dáng của Hắc Lang, không khỏi cau mày.

"Đây là đâu? Hắc ta ở nơi đó làm gì?"

Mạc Thiên Kinh nhìn máy vi tính, không ngờ mình không thể theo dõi được vị trí của Hắc Lang ở nơi nào!

Nhưng cũng may mắn là đã xác định được một chuyện, đó chính là hắc ta ở tương đối gần nước Mỹ.

Lấy điện thoại di động ra, Mạc Thiên Kinh bấm một mã số, nhấn nhủ vài câu liền cúp!

Đi xuống lầu, lập tức ngửi thấy mùi cơm chín bên trong phòng bếp bay khắp bốn phía.

Không thể không thừa nhận, tài nấu ăn của Ngọc Sính Đình quả thật là thiên phú, lúc mới bắt đầu nấu ăn chỉ có bỏ đi, đến bây giờ nấu toàn cao lương mỹ vị, bụng anh đột nhiên cảm thấy rất đói!

"Thơm quá!"

Mạc Thiên Kinh đi vào phòng bếp, nhìn cô đang nấu bò sốt vang, đang rắc thêm tiêu bắc, thơm lừng nhức cả mũi!

Sính Đình vừa nhìn thấy anh, tức giận trừng mắt liếc anh một cái, nhìn thấy anh thuần thục mở tủ chén ra, lấy bát đũa, bộ dáng kia, cảm giác bọn họ thật sự rất giống một cặp vợ chồng đang cùng nấu cơm.

"Mạc Thiên Kinh, đây là cơm của tôi, không phải nấu cho anh ăn!"

Sính Đình rất không vui đề cao âm lượng, Mạc Thiên Kinh cười nhạt nói.

"Không sao, cô mà không cho tôi ăn, buổi tối tôi sẽ ăn cô!"

Trên gương mặt đẹp trai đột nhiên tràn ngập tà ác, Sính Đình bị câu nói của anh làm cho thiếu chút nữa bị sặc, cầm lên cái sạn chiến thức ăn đánh anh.

"Mạc Thiên Kinh, anh đi chết đi!"

Người đàn ông này quả thật thật là háo sắc, hạ lưu, càng chung đụng, cô càng cảm thấy anh không biết xấu hổ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: qua đêm ở bên ngoài

Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng tránh thoát khỏi kiếp nạn này, nhìn gương mặt Sính Đình đang đỏ ửng lên, nụ cười trên mặt càng đậm.

"Tôi thấy cô đã xem rất nhiều phim cảm rồi, nếu không tôi đâu muốn nói với cô cái đó!"

Mạc Thiên Kinh bật cười nói, vẻ mặt Sính Đình tím quẩn, cảm hận nhìn anh chằm chằm, Mạc Thiên Kinh cầm bát đũa trong tay đi ra bên ngoài, sau đó liền vào bưng thức ăn.

Sính Đình dọn dẹp xong, Mạc Thiên Kinh liền bê thức ăn ra, sau khi Sính Đình ngồi vào bàn, mọi thứ đều đã bày biện sẵn sàng.

"Ăn đi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, giống như anh chính là người vừa nấu ăn xong, hơn nữa còn đi tới giúp Sính Đình kéo ghế ngồi, khiến Sính Đình vô cùng bất ngờ.

"Mạc Thiên Kinh, anh không phát sốt chứ?"

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh lập tức tối lại, mình chỉ là muốn học cách ở chung hòa thuận với cô như thế nào thôi, có cần “chân chó” như vậy không?

"Ăn cơm đi!"

Mạc Thiên Kinh rút tay về, đi tới vị trí của mình ngồi xuống, bới cơm vào chén của mình rồi bắt đầu ăn, Sính Đình nhìn dáng vẻ cổ quái của anh, không khỏi bĩu môi!

"Mạc Thiên Kinh, tôi không trở về đâu!"

Sính Đình đột nhiên buông chén đũa xuống, nổi giận nói.

"Tôi biết rồi!"

Mạc Thiên Kinh tiếp tục ăn, lạnh nhạt nói, Sính Đình nhìn anh, thận trọng hỏi, "Anh không phải định đuổi tôi đi sao?"

Mạc Thiên Kinh buông chén xuống, quan sát cô, rồi hỏi rất nghiêm túc.

"Cô cảm thấy tôi đuổi cô đi, cô sẽ đi sao?"

Sính Đình lập tức lắc đầu: "Dĩ nhiên sẽ không!" Cô mới sẽ không rời đi, cô quyết định mặc kệ anh phản đối thế nào cũng sẽ không rời đi!

Mạc Thiên Kinh liếc mắt: "Chính là như vậy!"

Nếu cô không chịu rời đi, vậy anh thì cho cô một cơ hội, để cho cô rèn luyện kinh nghiệm!

Anh mới vừa ở trên lầu bận rộn lâu như vậy, vì chính là muốn bố trí cô vào đội hình, lại làm giảm nguy hiểm đến mức thấp nhất cho cô!

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình nhìn anh, trong mắt tất cả đều là hưng phấn!

"Tôi đột nhiên cảm thấy anh cũng không đến nỗi khó tính như vậy, nói xong liền bắt đầu ăn cơm, lúc này cô mới cảm thấy được thức ăn mà mình nấu rất ngon.

Mạc Thiên Kinh lắc đầu không đáp, người phụ nữ này thật là!

Xem ra anh nên suy nghĩ thật kỹ, nếu sau khi kết hôn, mình nên để cho cô bắt đầu công việc như thế nào, đối với anh, chuyện vợ của mình làm việc ở cục cảnh sát có sự uy hiếp rất lớn.

Bởi vì anh làm những chuyện rất nguy hiểm, kẻ địch rất nhiều, có rất nhiều người sẽ tìm anh xuống tay, mà sau khi kết hôn, Sính Đình tất nhiên là người được chọn lựa đầu tiên.

Sau khi ăn no, Mạc Thiên Kinh liền chủ động dọn dẹp chén đũa, không để cho Sính Đình sờ vào.

Sính Đình ở một bên nhìn, nhìn động tác thuần thục của anh, không khỏi tò mò.

"Mạc Thiên Kinh, anh rất biết làm việc nhà?"

Nhìn bộ dáng làm việc nhanh nhẹn của anh, thật rất hoài nghi anh chính là “bà nội trợ”.

"Không có, chỉ thỉnh thoảng làm một chút thôi!"

Mạc Thiên Kinh rửa chén đĩa xong, lau khô bỏ vào tủ chén!

"Có muốn ra ngoài ngồi một chút hay không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình đứng một bên nhìn vườn hoa ngoài cửa sổ nhàn nhạt hỏi, Sính Đình quay đầu lại: "Có thể không?"

Cuộc chiến lớn sắp diễn ra, bọn họ đi ra ngoài như vậy có thể bị nguy hiểm hay không?

Cô đã biết, Mạc Thiên Kinh có thể tự do ra vào ngôi biệt thự này.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái.

"Hắc Lang không thể hành động nhanh như vậy được!"

Nếu như anh không tính toán sai, giờ phút này hẳn đang sắp xếp xem ám sát anh như thế nào, dù sao anh cũng là thượng tướng, ám sát anh, cũng không phải là chuyện dễ dàng!

"Được, tối nay tôi ngủ bên ngoài!"

Sính Đình hưng phấn chạy đi, bất ngờ đụng đầu vào cây dù, bị dội ngược trở về

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: mạc thiên kinh

Sính Đình che đầu, khổ sở kêu to: "Đầu của tôi. . . . ."

"Ai bảo cô nóng lòng như thế chứ!"

Mạc Thiên Kinh cố nhịn cười, cầm cái điều khiển điện tử mang bên mình nhẹ nhàng nhấn một cái, loại trừ lớp bảo vệ, Sính Đình ôm đầu, tức giận nhìn anh chằm chằm.

"Sao anh không sớm mở cửa ra, đều do anh làm hại hết!"

Đau chết rồi, Sính Đình đem tất cả tội lỗi trút hết trên đầu anh, Mạc Thiên Kinh khẽ cười, nhìn dáng vẻ hiện tại của cô thật sự là đáng yêu vô cùng.

"Không thể ngủ bên ngoài, chỉ có thể đi tản bộ một lúc thôi!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, Sính Đình đang muốn mắng to, thì anh đã nói tiếp: "Vì an toàn, chúng ta chỉ có thể dạo bên ngoài một lúc!"

Nghe anh nói như thế, Sính Đình liền nghĩ đến chuyện của Hắc Lang, cũng không tức giận nữa, bây giờ, đối mặt với người đàn ông này, số lần cô tức giận thật sự càng ngày càng nhiều!

Nếu là cả đời ở cùng một chỗ với anh ta chẳng phải cô sẽ điên mất sao?

Sính Đình lắc đầu xua đi những suy nghĩ vớ vẩn, giữ vững niềm tin trong lòng, mình tuyệt đối không thể gả cho anh ta được!

"Cô ở đây chờ tôi một chút, lát nữa tôi sẽ quay lại!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, quay người đi lên lầu, Sính Đình bước ra khỏi cánh cửa kia, kích động từ đáy lòng thật sự là khó có thể diễn tả được, đây đã là ngày thứ mười lăm, lần đầu tiên được bước ra khỏi cửa chính, làm sao cô không kích động cho được chứ.

Trong khoảng thời gian này, phần lớn thức ăn đều do Mạc Thiên Kinh gọi người đưa vào, chỉ có điều cô cũng là người được lợi, không cần bỏ tiền cũng có ăn, tâm trạng tự nhiên cũng tốt hơn, hình như còn béo lên một chút!

Ban đêm biệt thự yên tĩnh khác thường, Sính Đình nằm dưới bãi cỏ, ánh đèn âm đạm hắt lên thảm cỏ xanh mướt, ngược lên liền nhìn thấy những vì sao lấp lánh đầy trời, còn có cả vầng trăng tròn vành vạnh nữa.

"Ngọc Sính Đình, mở các đèn pha ra!"

Mạc Thiên Kinh vừa thốt lên, mạch suy tư của Sính Đình liền bị cắt đứt, quét mắt ra phía cửa, Mạc Thiên Kinh đang cầm máy vi tính, đi đến ngồi ở trước mặt cô.

"Mạc Thiên Kinh, anh giờ trò quý gì vậy?"

Sính Đình cất tiếng hỏi, Mạc Thiên Kinh cầm laptop nhanh chóng gõ lên bàn phím, trên màn ảnh liền xuất hiện nơi họ đang đứng.

"Cài đặt vệ tinh định vị!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, thúc giục: "Đi mở đèn pha!"

Sính Đình chu đôi môi đỏ mọng đi tới mở đèn pha ra, lúc đi ngang qua Mạc Thiên Kinh thấy anh không còn đánh máy vi tính nữa, mà đang nằm trên cỏ, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

"Này, Mạc Thiên Kinh, anh bảo tôi mở đèn làm gì?"

Máy vi tính không hề bật thì mở đèn làm gì?

Mạc Thiên Kinh cũng không quay đầu lại, vẫn nhìn chăm chăm lên bầu trời đầy sao: "Ở đây quá tối, tôi sợ cô làm điều bất lợi với tôi!"

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình lập tức liền ý thức được mình đang bị anh lừa bỡn, đá vào chân anh một cái, Mạc Thiên Kinh không ngờ cô xuống tay hung ác như thế, bị cô đập một cước đau đốn rên lên.

Gương mặt đẹp trai hơi tái đi, môi mím chặt, chân mày cũng nhíu lại, vô cùng khổ sở!

"Này, Mạc Thiên Kinh, anh không sao chứ?"

Sính Đình nhìn thấy bộ dạng đau đốn của anh, liền giật mình, vừa rồi hình như mình đập phải vết thương rồi, chắc chắn rất đau.

Cúi người, Sính Đình vừa định xem kỹ vết thương của anh, liền bị anh kéo lại, nằm đè lên người anh, mặt đối mặt, mũi đối mũi, môi đối môi.

Một giây sau, Sính Đình liền chột đẩy Mạc Thiên Kinh ra, tay vừa cử động, liền bị Mạc Thiên Kinh kéo vào bên hông, thoạt nhìn thì lại là hai tay cô đang ôm lấy hông của Mạc Thiên Kinh, tựa như đang muốn vô lễ với anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: mạc thiên kinh

"Mạc Thiên Kinh, anh làm gì thế!"

Sính Đình bị anh ôm, giật mình, vội vàng ngẩng đầu lên, cả người cứng ngắc không dám lộn xộn, Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười, đôi tay vòng vào hông của cô, kéo gần hơn khoảng cách của hai người.

"Cô sợ hãi cái gì?"

Mạc Thiên Kinh lộ ra một nụ cười mê người, độ cong duyên dáng khiến Sính Đình không nhận được nuốt nước miếng, chết tiệt, thật khiến người ta muốn phạm tội.

"Mạc Thiên Kinh, anh buông tôi ra trước có được hay không?"

Dán chặt vào anh như vậy, ngực của cô đè xuống lồng ngực anh, nửa người dưới đè xuống nửa người dưới của anh, mặc dù cách hai lớp quần áo, nhưng chỉ cần người nào vừa động, hai người cũng sẽ có phản ứng sinh lý.

Mạc Thiên Kinh lắc đầu một cái, hướng về phía cô, hơi thở ấm áp thổi vào bên tai cô, tê dại tê dại, giống như một dòng điện truyền qua, khiến cô không nhận được run rẩy.

Mạc Thiên Kinh bị bộ ngực mềm mại của cô đè xuống, thoải mái sắp rên rỉ thành tiếng, nhưng mà anh cũng không dự định làm gì cô, chỉ muốn trừng phạt người phụ nữ này một chút mà thôi.

Nghĩ đến vài ngày trước đó bản thân anh nằm ở trên giường không thể động đậy, người phụ nữ này lại dám xem phim cấm ở lầu một, hơn nữa mở âm thanh rất lớn, làm hại anh nổi lên phản ứng, cả người nóng ran khó tả, cuối cùng còn phải dùng một bàn tay duy nhất không bị thương để giải quyết nhu cầu.

"Ngọc Sinh Đình, không phải cô rất thích xem phim A sao? Thế nào, như bây giờ cô có thích không?"

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười vô cùng mê người, vừa nói, vừa thổi hơi bên tai cô, hai tay vòng chắc hông của cô, chợt kéo, Sinh Đình còn chưa kịp phản ứng, liền phát hiện môi của mình bị anh hôn lên, hơn nữa lần này cực kỳ bá đạo.

"Uhm. . . . ."

Sinh Đình giãy dụa thân thể, Mạc Thiên Kinh vốn chỉ là muốn trừng phạt cô, nhưng bị cô lăn lộn giãy vò một hồi, hạ thân lập tức có phản ứng, hùng dũng ngẩng đầu kêu gào.

Vật thể cứng rắn chống trên bụng của cô khiến toàn thân Ngọc Sinh Đình trở nên cứng đờ, liền cắn vào đầu lưỡi của anh, Mạc Thiên Kinh bị đau nhả ra, Sinh Đình mượn cơ hội này đâm một quyền vào ngực của anh, vội vàng lật người qua, mặt đỏ rực, thờ hồng hộc.

"Mạc Thiên Kinh, anh là đồ không biết xấu hổ!"

Nghĩ đến vật cứng rắn vừa đụng vào bụng mình kia, trong đầu lập tức hiện lên bộ phận to lớn của người đàn ông trong phim cảm đã từng xem, mặt vừa đỏ vừa nóng.

Mạc Thiên Kinh vô tội tròn to hai mắt, nhìn mặt cô đang đỏ bừng lên, nhún nhún vai nói: "Là do cô giãy giụa đấy chứ, giờ lại còn mắng tôi không biết xấu hổ."

"Là anh ép tôi nằm trên người của anh, tôi đây là đang tự bảo vệ mình!"

Sinh Đình thở phì phò, nghĩ đến mới rồi cả người anh nóng hầm hập thì cảm giác như bị tê liệt, toàn thân không nhận được mà run lên.

"Tự bảo vệ mình?" Mạc Thiên Kinh buồn cười nhìn cô, trêu chọc: "Có phải cô chưa thỏa mãn dục vọng, cho nên mới. . . . ."

"Mạc Thiên Kinh, tôi thiên anh. . . . ."

Tức chết cô, dù sao con gái chưa chồng, anh lại còn nói cô chưa thỏa mãn dục vọng, quá đáng. . . . . Thật là quá đáng!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô phản ứng như thế, nụ cười trên mặt càng thêm mở rộng, nếu không phải bây giờ chuyện Hắc Lang còn chưa giải quyết xong, anh thật rất muốn ăn sạch cô, sau đó cưới về nhà ngày đêm hành hạ.

"Ngọc Sinh Đình, cô đừng nghĩ như vậy, đây chính là hạnh phúc nửa đời sau của cô. . . . ."

Mạc Thiên Kinh vẫn chưa nói hết, Sinh Đình liền nâng chân lên hướng nơi nào đó của anh đá vào, Mạc Thiên Kinh vội vàng né tránh, Sinh Đình lần này hình như thật sự rất tức giận, càng đánh càng mạnh, Mạc Thiên Kinh vốn có thể ứng phó thoải mái, nhưng chân mới vừa bị cô đá bị thương, hiện tại lại đánh một trận, nhất thời chân mềm nhũn, bị Sinh Đình một cước cứng rắn đánh trúng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: trúng mục tiêu

Ừm. . . . .

Mạc Thiên Kinh lập tức che nửa người dưới, ngồi chồm hổm trên mặt đất, trên trán mồ hôi lạnh đầm đìa, hung dữ nhìn chăm chăm Ngọc Sinh Đình, người phụ nữ đáng chết, chân đá cũng quá tàn nhẫn, tiểu đệ đệ của anh, không biết có còn dùng được hay không?

Sinh Đình bị ánh mắt của anh trừng sợ hết hồn, một cước kia của mình thật đã trúng rồi sao, nhìn anh sầm mặt lại, đầu đầy mồ hôi, chắc rất đau chứ?

Không phải nói điểm yếu ốt nhất của đàn ông chính là chỗ đó sao? Anh sẽ không thật sự vô dụng chứ?

"Ngọc Sinh Đình, cô thật ác độc. . . . ."

Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ một tiếng, đau, thật là đau, mệnh căn của anh a!

Sinh Đình bĩu môi, bất mãn oán trách: "Anh không phải lợi hại hơn tôi sao? Làm sao tôi biết anh lại vô dụng như thế, bị tôi đá trúng!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô chăm chăm, nhìn cô vẫn còn đứng đó trêu chọc, không khỏi rống lên nói: "Còn không qua đây đỡ tôi!"

Sính Đình bấu môi, nhìn anh chăm chăm, trong ánh mắt tất cả đều là khi dễ cùng xem thường, vẫn đứng ở nơi đó, vững chắc như cây cột!

Thái độ gì, anh đây là cầu người sao? Cô có ý tốt chăm sóc anh nửa tháng, vậy mà anh anh lại rồng cô, anh nghĩ cô là gì?

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt khinh thường của cô, vẫn đứng ở nơi đó, cổ nén đau nhức, ở trong lòng một lần lại một lần nhắc nhở, quân tử báo thù mười năm không muộn!

Một ngày nào đó, anh muốn cô phải trả giá thật lớn!

"Ngọc Sính Đình, nếu tiểu đệ đệ của tôi vô dụng, thì đời này cô không gả cho tôi là không thể!"

Uy hiếp trắng trợn, vốn Sính Đình còn chưa nghe được câu này, lập tức đi tới, kéo anh lên, kéo tay anh khoác lên vai cô.

"Mạc Thiên Kinh, đi lên lầu, tôi bôi thuốc cho anh!"

Cô cũng không nên gả cho anh, trong khoảng thời gian cùng anh chung sống này, cô phát hiện, hai người bọn họ thật sự là không thích hợp!

Vô cùng không thích hợp!

Mạc Thiên Kinh ần nhẫn, người phụ nữ này lại muốn thoát khỏi anh, được lắm, anh thật muốn xem cô bôi thuốc gì cho anh!

Sau khi lên lầu, Sính Đình để Mạc Thiên Kinh ở trên giường, mình xuống lầu một lấy phim cảm cảm luôn lên lầu, mở DVD ra, hình ảnh lộ liễu lập tức đập vào mắt Mạc Thiên Kinh, chỗ chết người nhất chính là những tiếng rên rỉ mập mờ kia.

"Ngọc Sính Đình, cô đang làm cái gì vậy!"

Mạc Thiên Kinh thật sự tức muốn chết, người phụ nữ này lại cho anh xem cuộn phim này, cô có biết đối với cô nam quả nữ, sống chung một phòng nguy hiểm cỡ nào hay không?

Mặc dù nơi nào đó của anh bị thương nặng, nhưng là cũng không đến nỗi trở thành vô dụng!

Sính Đình xoa xoa mồ hôi trán, nói với cô .

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng vội, anh xem một chút, nói không chừng chỗ của anh sẽ có phản ứng, sẽ không vô dụng!"

Sính Đình nói xong, mắt thỉnh thoảng liếc nhìn về phía đáy quần của Mạc Thiên Kinh, hi vọng cái cô muốn nhìn thấy sẽ thấy!

"Ngọc Sính Đình, cô qua đây!"

Mạc Thiên Kinh hướng cô ngoắc ngoắc tay, Sính Đình do dự, Mạc Thiên Kinh mở miệng nói: "Tôi bị như vậy rồi, còn có thể làm gì cô!"

Lời này vừa nói ra, Sính Đình lập tức xấu hổ cúi đầu, phải biết, cái mà người đàn ông quan tâm nhất chính là nơi đó, nếu anh thật sự đã trở thành phế nhân, trách nhiệm của mình cũng rất lớn, nếu ông nội biết, nhất định sẽ đem cô gả cho Mạc Thiên Kinh, đến lúc đó nửa đời sau tính phúc của cô thật có thể vô dụng!

Sính Đình đi tới bên giường, Mạc Thiên Kinh kêu cô ngồi ở trên giường: "Tôi nay ngủ chung đi!"

"Cái gì!"

Sính Đình lập tức đứng lên, Mạc Thiên Kinh bật cười nói.

"Tôi sẽ không đụng cô!"

Giờ phút này anh không biết, sau một giờ cũng không biết, bởi vì CD vẫn còn tiếp tục!

"Không được sao?"

Sính Đình nhìn chiếc giường lớn, nửa tháng nay mình ngủ trên ghế sa lon, sự dụ hoặc của chiếc giường lớn thật sự rất mạnh a!

"Sợ cái gì, tôi còn ăn được cô sao?"

Mạc Thiên Kinh hướng cô ngoắc ngoắc tay, Sính Đình nhìn anh một cái, rồi trèo lên giường!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: bị mắc lừa

Nhìn Sính Đình lên giường, Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười đầy ẩn ý, khiến cô cảm thấy tê dại cả da đầu.

Ngồi cứng ngắc trên giường, mắt không khỏi nhìn tới màn ảnh khổng lồ ở đối diện, nam nữ quần lấy nhau, thân thể lỏa lồ, bộ phận sinh dục của người đàn ông hiện ra phóng đại trước mắt Sính Đình.

Tiếng đàn ông thờ dục thô ráp, tiếng rên rỉ kiều mỵ của cô gái, kèm theo tiếng va chạm thân thể, ngày càng lớn tiếng.

Sính Đình liếc mắt nhìn, mặt đỏ như nước thủy triều, trái tim nhỏ đập thình thịch, xấu hổ nhìn Mạc Thiên Kinh.

Vừa quay đầu lại, liền phát hiện ánh mắt Mạc Thiên Kinh đang nhìn cô chằm chằm, Sính Đình ho khan mấy tiếng, hắng giọng, giả bộ bình tĩnh.

"Mạc Thiên Kinh, anh có phản ứng sao?"

Hỏi xong, mặt đầy lo lắng nhìn anh, thật sự sợ anh lắc đầu.

Nếu đúng thì không được rồi, điều đó chứng tỏ về sau cô thật phải gả cho anh sao?

Nghĩ đến đây, Sính Đình liền khản trương, hoàn toàn không phát hiện, hô hấp của Mạc Thiên Kinh bắt đầu thay đổi trở nên nặng nề hơn, ánh mắt đã dâng đầy dục vọng.

"Ngọc Sính Đình!" Mạc Thiên Kinh khô khốc gọi, nuốt nuốt nước bọt, nhìn chằm chằm làn môi đỏ mọng của cô, thật sự rất muốn hôn lên đó.

"Mạc Thiên Kinh, rốt cuộc anh có phản ứng hay không hả?"

Sính Đình bị anh gọi tên, lập tức nóng nảy hỏi, đột nhiên Mạc Thiên Kinh nhào tới, đè cô xuống, âm thanh trầm thấp vang lên bên tai.

"Tôi nghĩ tôi sẽ dùng sự thật chứng minh cho em xem, cô nam quả nữ ở một phòng, nằm trên một cái giường xem phim cảm, hậu quả sẽ nghiêm trọng như thế nào!"

Sính Đình còn chưa kịp phản ứng liền bị môi của anh chặn lại, cơ thể bần chắc đè lên trên người cô, hai chân kim chặt hai chân của cô, hai tay nâng mặt cô lên, điên cuồng hôn.

"Ừm ừm. . . . ."

Sính Đình bị hành động của anh dọa sợ, anh bị cô làm cho như thế, nên muốn thử cảm giác trên người cô hay sao?

Nếu như không được, cô có thể giữ được trong sạch, nếu như có thể, cô sẽ thất thân!

Sính Đình nhanh chóng phân tích, vừa định kêu, đầu lưỡi Mạc Thiên Kinh liền linh hoạt đưa vào bên trong, dùng cái lưỡi của mình quần lấy, làm cho cả người cô nhất thời giống như bị điện giật, tê dại vô lực.

"Sính Đình, anh muốn em!"

Qua một hồi lâu, Mạc Thiên Kinh mới thả cô ra, Sính Đình cố gắng hít thở, mặt đỏ như gấc, nhìn ánh mắt Mạc Thiên Kinh dâng đầy dục vọng, không nhận được mà rung mình một cái.

"Mạc Thiên Kinh, anh không thể đối với tôi. . . . . Ừm. . . . ."

Sính Đình còn chưa nói xong, mới vừa lấy được chút oxy thì môi đã bị che lại, đôi tay không ngừng giãy giụa, đột nhiên nụ hoa trên ngực bị nắm lấy, cả người tự dưng mềm nhũn, run lên bần bật.

Mạc Thiên Kinh cũng giống như vậy, nhưng giờ phút này cái anh cần nhất không phải là cái này, đôi tay dao động ở trước ngực của cô, một tay vờ nắn, một tay trượt đến phía sau lưng của cô, cởi quần áo cô ra.

"Mạc Thiên Kinh! A!"

Mạc Thiên Kinh buông môi Sính Đình ra, Sính Đình vừa tỉnh kêu ngừng, nụ hoa trước ngực đã bị anh găm cắn, nhất thời kêu lên sợ hãi, trong TV lại truyền tới tiếng rên rỉ mập mờ của nam nữ, Mạc Thiên Kinh ngồi dậy, nhanh chóng cởi quần áo của mình đi, lộ ra thân thể cường tráng.

"Anh. . . . ."

Đúng lúc đó Sính Đình cũng nhìn thấy nơi nào đó của Mạc Thiên Kinh, giờ phút này trở nên to lớn, vừa cứng vừa dài, rất hùng dũng, so với người đàn ông trên ti vi còn dọa người hơn!

"Sính Đình, cho anh . . . . ."

Mạc Thiên Kinh nói xong, nhào tới cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: thật xin lỗi

Sính Đình chưa kịp phản ứng đã bị Mạc Thiên Kinh đè xuống dưới thân, hô hấp nóng bỏng, ánh mắt tràn ngập ngọn lửa dục vọng khóa chặt trên cơ thể cô, khiến cô vô cùng sợ hãi.

"Mạc Thiên Kinh, anh điên rồi, sao anh có thể đối với tôi như vậy!"

Sính Đình bị bộ dạng của anh hù sợ, đôi tay càng không ngừng đẩy anh ra, thân thể không ngừng giãy dụa, âm thanh trên TV hình như càng lúc càng trở nên mập mờ khiến giọng nói của cô trở nên nhỏ đi rất nhiều.

Mạc Thiên Kinh thờ hồn hển, giờ phút này, anh đã bị lửa dục cháy tới não, đôi mắt toàn bộ đều là ham muốn, nhìn Sính Đình sắp bị anh ăn sạch, những tia sáng hưng phấn lóe ra trong đôi mắt.

"Ngọc Sính Đình, anh muốn em!"

Mạc Thiên Kinh nuốt nước miếng, rất khó khăn khi nói ra mấy chữ này, hạ thể bành trướng khiến anh hận không được lập tức vọt vào trong cơ thể cô, cùng cô hợp lại làm một, Sính Đình nghe thấy lời nói trắng trợn của anh, hồn phách cũng bị hù dọa bay mất.

"Mạc Thiên Kinh, phía dưới của anh không có việc gì, anh không cần như vậy. . . . . Ừm. . . . ."

Sính Đình còn muốn nói điều gì, Mạc Thiên Kinh đã che kín môi cô, đè trên người cô, bàn tay xé rách quần áo của cô, điên cuồng đòi lấy ngọt ngào của cô, thuần thục trôi chảy, rất nhanh đã khiến Sính Đình từ từ không còn giãy giụa nữa!

"Sính Đình, anh sẽ yêu em thật nhiều . . . . ."

Sau khi Mạc Thiên Kinh kéo chiếc quần lót còn sót lại trên người cô xuống liền cất lời hứa hẹn.

Sính Đình kẹp chặt hai chân, cả người run rẩy, trong lúc mơ hồ nhưng rõ ràng nhìn thấy vết hôn đỏ hồng.

Trợn to hai mắt, Sính Đình rất muốn nói gì đó, nhưng cũng phát hiện hình như mình cũng đang mong đợi!

"Chuẩn bị xong chưa? Anh muốn tiến vào!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, đè nén dục vọng của mình, cố gắng dặn lòng phải tôn trọng suy nghĩ của cô, Sính Đình nhìn anh, nửa người dưới vẫn đang hùng dũng kêu gào, mặt vừa đỏ vừa nóng, cô bỗng dưng phát hiện, thật ra thì anh rất đẹp trai, rất hấp dẫn!

Quý thần xui khiến, cô cư nhiên rất chờ mong có mối liên quan với anh, đầu khẽ gật nhẹ, một giây kế tiếp, vật nam tính đặc biệt của Mạc Thiên Kinh liền đè vào chỗ tư mật cô, ma sát qua lại, khiến toàn thân trở nên run rẩy.

Sính Đình không tự chủ nắm chặt hông của anh, vừa mong đợi vừa sợ.

"Sẽ có chút đau, em nhẫn nại một chút!"

Mạc Thiên Kinh khó khăn nói, Sính Đình theo bản năng kẹp chặt hai chân, khi thi hành nhiệm vụ cô cũng không sợ đau, nhưng bây giờ cô thật rất sợ rất sợ!

"Mạc Thiên Kinh, em không muốn làm . . . . ."

Sính Đình nhìn anh, run rẩy nói, trong lòng sợ hãi khiến cả người cô cũng run rẩy, đôi tay cũng bắt đầu đẩy cơ thể cường tráng của Mạc Thiên Kinh ra.

Nhưng bây giờ tên đã lấp vào cung, không bắn thì không được, trừ phi. . . . .

Anh không phải là đàn ông, nếu không sẽ không bỏ qua cơ hội này.

"Anh hôn em, nhẹ nhàng, sẽ không làm em đau . . . . ."

Mạc Thiên Kinh vừa nhẹ nhàng nói, vừa bắt đầu hành động, ở bên ngoài u cốc của cô mà ma sát qua lại, vật nóng rục vừa đến gần, cả người Sính Đình liền như bị điện giật, tê dại hẳn đi.

Mạc Thiên Kinh ần nhẫn khó chịu, cúi đầu, mồ hôi trán nhỏ xuống tí tách, khổng chế không nổi nữa hướng phía trước đâm tới!

"A. . . . ."

Sính Đình kêu thảm một tiếng, Mạc Thiên Kinh sợ hãi lập tức dừng động tác lại, Sính Đình đau nước mắt chảy ròng, trừng to mắt mà nhìn Mạc Thiên Kinh, vẻ mặt khổ sở.

"Cái mộng của em thật là đau!"

Mạc Thiên Kinh cư nhiên đem đồ chơi kia đâm vào mộng cô, đau chết!

Gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh trở nên xanh mét, ngay sau đó liền đỏ bừng lên, vội vàng lên tiếng:

"Thật xin lỗi, đây cũng là lần đầu tiên của anh!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: trong sạch không còn

Sính Đình sầm mặt lại, nước mắt liền chảy ra, hai tay mãnh liệt đẩy Mạc Thiên Kinh ra, lại phát hiện anh vẫn còn dừng lại ở cái mộng của mình. Vừa thấy tức, vừa thẹn nhìn anh chằm chằm.

Lần đầu tiên của người đàn ông rõ ràng cũng phạm sai lầm, thật là làm cho cô mở rộng tầm mắt, chỗ chết người nhất chính là, cái mộng của cô thật sự rất đau.

"Mạc Thiên Kinh, anh ra ngoài!"

Sính Đình tức giận quát, Mạc Thiên Kinh lúc này mới phản ứng được, rút vật thể kia ra, lại phát hiện nơi nào đó càng thêm cứng rắn bành trướng.

"Lần này anh sẽ không làm!"

Mạc Thiên Kinh than nhẹ, dang rộng hai đùi cô ra, nâng cao chân của cô, nhắm trúng đích vọt vào!

"A ! ! ! ! !" Sính Đình đau quá kêu to lên, người ta kêu là mất hồn, mà cô thế nào, so với heo bị chọc tiết còn khó nghe hơn.

Mạc Thiên Kinh hưng phấn dừng ở trong cơ thể cô , nghe tiếng kêu thảm thiết của cô, cúi đầu hôn môi của cô, êm ái trần trọc, Sính Đình cảm giác nửa người dưới của mình như bị xé rách vô cùng đau đớn, hai tay đẩy Mạc Thiên Kinh ra.

Nhưng Mạc Thiên Kinh đòi nào cho cô cơ hội, vừa hôn cô, vừa vuốt ve nụ hoa của cô, ở trong cơ thể cô từ từ chuyển động, mỗi một cái đều làm cho hai người khẽ run không dứt.

Sính Đình chưa bao giờ thể nghiệm qua cảm giác này, cảm giác tê liệt toàn thân, khiến cô không nhịn được than nhẹ ra tiếng, âm thanh mắc cỡ vừa ra khỏi miệng, liền cho Mạc Thiên Kinh sự ủng hộ lớn hơn, khiến động tác vốn đang thận trọng trở nên cuồng bạo, chạy nước rút càng lúc càng nhanh!

Tiếng thờ dốc nặng nề khiến Sính Đình cảm giác cơ thể mình xảy ra cảm giác kỳ quái, Mạc Thiên Kinh đâm vào rút ra khiến cả người cô lâng lâng, đầu cũng trống rỗng, giống như bay lên thiên đường. . . . .

"Uhm . . . . .Ah . . . . ."

Âm thanh kiều mị từ trong miệng cô tràn ra, đau đớn từ từ biến thành sung sướng, hai người lần đầu tiên ăn ý phối hợp, đạt được sự thỏa mãn chưa bao giờ có.

Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ một tiếng, đem nhiệt lưu toàn bộ rót hết vào trong cơ thể cô , mồ hôi đầm đề nằm ở trên người cô , thờ hổn hển từng ngụm từng ngụm .

Sính Đình không ngờ lần đầu tiên của mình lại có thể có cảm giác thỏa mãn như vậy, hoàn toàn giống như trong phim, vô cùng thỏa mãn.

Một lát sau, thấy Mạc Thiên Kinh giật giật, Sính Đình lập tức cảm thấy anh lại ngo ngoáy, hơn nữa, còn cảm giác nơi nào đó của anh lại cứng lên rồi.

"Mạc Thiên Kinh, em mệt rồi, đừng làm nữa!" Sính Đình bị phản ứng của anh hù dọa, vội vàng nói, nhưng rất nhanh, Mạc Thiên Kinh lại bắt đầu ở trong cơ thể cô luật động, hơn nữa vừa xem ti vi, vừa thay đổi động tác.

Câu nói của Sính Đình liền bị hành động của Mạc Thiên Kinh bao phủ lại rồi, chỉ còn lại tiếng va chạm của cơ thể.

Cả đêm, Sính Đình bị Mạc Thiên Kinh yêu cầu bảy lần, điên cuồng đòi hỏi khiến bây giờ cô đang ngủ mê man.

Tỉnh lại lần nữa, đã là hơn ba giờ chiều ngày hôm sau, trên giường chỉ có một mình cô nằm, Mạc Thiên Kinh không biết đã đi nơi nào.

Hai chân đau đớn như tê liệt, tối hôm qua kích tình điên cuồng khiến cô xấu hổ đỏ mặt, Mạc Thiên Kinh đáng chết, không ngờ lần đầu tiên của người đàn ông lại cuồng bạo như vậy, cư nhiên hung hăng muốn cô nhiều lần như vậy, hơn nữa lần nào cũng đến cao trào.

Cúi đầu nhìn chiếc giường xóc xếch, trên tấm ga giường màu trắng, một khối đồ tươi chói mắt, to bằng nắm đấm khiến lỗ mũi cô có chút đau xót, nước mắt không tự chủ được liên chảy ra.

Hai mươi ba năm trong sạch của mình, đêm qua đã bị Mạc Thiên Kinh cướp đi mất.

"Sính Đình, em đã tỉnh rồi sao, anh làm cơm xong rồi, trước tiên em đi tắm một cái, rồi xuống ăn cơm, tối hôm qua mệt muốn chết rồi, em nhất định rất đói bụng!"

Mạc Thiên Kinh tinh thần sáng láng đi vào trong phòng, trên gương mặt anh tuấn là nụ cười rạng rỡ, lộ ra sức hấp dẫn không thể phủ nhận của người đàn ông trưởng thành!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: làm lại tám lần

"Mạc Thiên Kinh, sao tinh thần của anh lại tốt như vậy! Anh không đau sao?"

Sính Đình nhìn vẻ mặt anh tràn ngập nụ cười, không khỏi nổi trận lôi đình, cả người đều cô đơn giống như bị xe đè nát, đau đớn khó chịu, vậy mà không ngờ anh lại đầy sức sống như vậy, hơn nữa còn càng lộ ra sức hấp dẫn của người đàn ông trưởng thành, tức chết cô !

Mạc Thiên Kinh cúi thấp đầu cười nhẹ, đi tới trước mặt cô, lấy ra bộ quần áo đã sớm chuẩn bị xong cho cô .

"Đàn ông sẽ không đau, nhớ, từ giờ về sau em là người phụ nữ của anh rồi!"

Từ giờ về sau anh không bao giờ còn phải trải qua cuộc sống không có phụ nữ nữa, anh có thể mỗi đêm cùng cô làm, thể nghiệm sự tuyệt vời trong đó.

Sính Đình nổi trận lôi đình nhảy lên, hét lớn, "Mạc Thiên Kinh, cái gì mà kêu tôi là người phụ nữ của anh, chúng ta chỉ xảy ra quan hệ, không hơn, anh vẫn là anh, tôi vẫn là tôi!"

Tức chết cô, không ngờ cô cứ như vậy rơi vào mơ hồ bị anh ăn sạch sẽ, hơn nữa cái tội này còn do tự mình chuốc lấy, nếu là mình không cho anh xem phim đó, sao cô có thể thất thân được, sao anh có thể như hổ đói bỏ nhào vào cô như thế.

Bực mình hơn là, mình rõ ràng đã đá tiểu đệ đệ của anh ta một cước không đứng dậy nổi, tại sao tối hôm qua anh còn có thể cả đêm bảy lần, mạnh mẽ như vậy!

Càng nghĩ, trong lòng càng bốc lửa!

Mạc Thiên Kinh nhíu chặt mày, nhìn cô tức giận đến đỏ bừng cả mặt, đứng khoanh tay, ánh mắt quan sát kiệt tác tối hôm qua của mình, trên người cô rậm rạp chẳng chút vết hằn.

Nhìn cô phơi bày trước mặt mình, cơ thể không mảnh vải che thân, dưới bụng lại căng thẳng.

"Mạc Thiên Kinh, anh còn dám nhìn!"

Sính Đình cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của anh đảo quanh trên người cô, cúi đầu nhìn xuống mới phát hiện, cả người mình trần truồng, vội vàng cầm chăn bông bó chặt thân thể của mình, cảm hận nhìn Mạc Thiên Kinh chằm chằm.

"Ngọc Sính Đình, em nên đi tắm!"

Mạc Thiên Kinh đi tới ôm cô, Sính Đình một cước mạnh mẽ đá qua, thật may Mạc Thiên Kinh đã nhanh chóng né tránh, nếu không cặp chân kia nhất định sẽ đá thương lồng ngực của anh.

"Mạc Thiên Kinh, tên khốn kiếp, 8000 năm qua anh chưa có chạm qua phụ nữ sao, tối hôm qua lại muốn tôi bảy lần, đau chết tôi rồi!"

Sính Đình lớn tiếng oán trách, căm hận nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm, con bà nó, anh quả thật như một cầm thú, tại sao có thể đối với cô như vậy, quá không thương hương tiếc ngọc, chẳng lẽ anh không biết, tối hôm qua là lần đầu tiên của cô sao? Hơn nữa tối hôm qua đến cái môn cũng phá!

"Ý của em là lần đầu tiên như vậy là quá nhiều, về sau có thể mỗi ngày nhiều như vậy, hoặc là nhiều hơn!" Mạc Thiên Kinh kéo cằm, bộ dáng ra vẻ đang cố gắng suy tính, Sính Đình tức giận cầm lên gối đầu hướng anh ném tới.

"Mạc Thiên Kinh, tôi sẽ không lên giường với anh nữa!"

Tức chết cô, nào có người đàn ông nào không biết xấu hổ như vậy, trước kia tại sao cô không phát hiện ra, thật sự anh chính là một con sói xám lớn bị thương, chờ sau khi anh khỏe lại, lập tức liền đem Tiểu Bạch Thỏ đáng yêu ăn sạch sẽ.

Mạc Thiên Kinh nhìn dáng vẻ vô cùng tức giận của cô, thu hồi nụ cười trên khóe miệng.

"Thật xin lỗi, tối hôm qua là anh quá thô lỗ, lần sau anh sẽ không như thế, chờ giải quyết Hắc Lang xong, chúng ta liền kết hôn!"

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười nhẹ, cũng xem như anh đã hoàn thành nhiệm vụ ông nội giao cho anh!

Nếu ông nội biết, khẳng định sẽ rất vui mừng đấy!

"Cái gì? Kết hôn? Cùng anh? Tại sao có thể!"

Sính Đình hét lớn, cô mới không cần cùng người đàn ông như anh kết hôn, vốn là cô cũng không muốn cùng anh kết hôn, mặc dù bọn họ đã xảy ra quan hệ, nhưng đó cũng là do anh ép buộc.

Đúng, chính là như vậy, là anh ép buộc mình!

Hai tay Mạc Thiên Kinh chống trước giường, nhìn chăm chăm cô đang tức giận đùng đùng, nở nụ cười, uy hiếp nói, "Nếu như em còn dám nói không, bây giờ anh sẽ ăn em tám lần!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: ngày mai quay về

"Tám lần?" Sính Đình bị lời của anh dọa sợ, cô cũng chưa nhìn thấy người đàn ông nào cả đêm làm tám lần, nhất thời bị anh dọa sợ.

Mạc Thiên Kinh phả hơi lên mặt cô, đôi môi tuấn mỹ khẽ hôn lên môi cô rồi nói: "Nhớ, em là của anh!"

Sính Đình nghe thấy câu này, lập tức cả người bùng lên lửa nóng, kéo tay của anh, cắn một cái, dùng sức cắn, cho đến cảm thấy mùi máu tươi mới thôi.

Mạc Thiên Kinh không rút tay ra, trên gương mặt tuấn dật chỉ nhẹ nhàng cau mày, giống như chỉ đang bị con muỗi cắn, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Tại sao anh không tránh?"

Sính Đình nhả ra, nhìn nơi bị cô cắn, vết máu đỏ tươi từ đầu răng của cô chảy ra, đỏ đến chói mắt.

"Tại sao lại tránh?"

Đau đớn này anh không quan tâm, anh chỉ quan tâm cô có đồng ý kết hôn với anh không thôi, nghĩ kích tình đến tối hôm qua, cả người đều trở nên mạnh mẽ.

Sính Đình tức giận trừng mắt nhìn anh, ôm chặt quần lấy người, cổ nén đau nhức đi vào phòng tắm!

Bên trong phòng tắm, đã sớm chuẩn bị bồn nước ấm áp, đầy tràn, Sính Đình bước vào bên trong, làn nước ấm áp khiến đau đớn giữa hai chân cô trở nên đau hơn, nhưng chỉ một lúc sau, đau đớn dần dần biến mất.

Cô thật sự bội phục gã kia, sau khi hành hạ người khác một phen như vậy, vẫn còn có thể đi lại bình thường được.

Cúi đầu quan sát, cả người đầy vết dẫu tây, nhớ tới kích tình đêm qua, trên mặt liền lập tức nóng bừng, không ngờ người đàn ông nhìn chính trực như Mạc Thiên Kinh, trong chuyện nam nữ cũng có lằm lằm.

Đáng thương cho cái mông của cô, đến bây giờ cũng còn đau !

"Mạc Thiên Kinh, anh vào đây làm gì!"

Đang tắm, Mạc Thiên Kinh đột nhiên đẩy cửa vào, khiến cô sợ hãi dẫu người vào trong làn nước, chỉ lộ ra cái đầu, tròn to hai mắt, vẻ mặt đề phòng nhìn anh chăm chăm.

Mạc Thiên Kinh nhe răng cười một tiếng, khoe miệng bọc phát nụ cười mê người.

"Toàn thân cao thấp anh đều đã nhìn thấy, có gì mà phải che chắn!"

"Mạc Thiên Kinh, anh đi chết. . . . ."

Sính Đình cầm chiếc khăn lông trong bồn tắm đột ngột ném về phía anh, Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng tránh thoát!

"Anh nghe nói làm ở phòng tắm cảm giác rất khác, em có cần thử một lần không?"

Mạc Thiên Kinh lộ ra nụ cười tà ác, nhìn cô bằng ánh mắt mập mờ, Sính Đình lập tức quát.

"Mạc Thiên Kinh, anh còn dám đụng vào tôi, tôi liền thiên anh!"

Đau nhức trên người vẫn còn kéo dài, anh lại đã nghĩ tới cái đó. . . . .

Quá ghê tởm. . . . .

Mạc Thiên Kinh đi tới trước mặt cô, bàn tay trượt trên lưng cô, khi chạm vào, cả người chấn động mạnh một cái, cảm giác như tê liệt.

Cả người Sính Đình cũng cứng ngắc, đang muốn nói gì, Mạc Thiên Kinh liền mở miệng nói.

"Em bây giờ cần bản cũng không phải là đối thủ của anh, anh vào để đưa điện thoại cho em đây!"

Mạc Thiên Kinh tà ác cười cười, lấy điện thoại di động sau lưng ra đưa cho Sính Đình, Sính Đình lập tức đề phòng hỏi.

"Điện thoại của ai?"

Chỉ mong không phải ông nội! Sính Đình khần cầu trong lòng một vụn lần.

Mạc Thiên Kinh nhìn bộ dáng khần trương của cô, nhếch môi cười nhẹ.

"Hình như là cảnh sát trưởng Khoa ở cục cảnh sát của em đây!"

"Cái gì!"

Sính Đình chỉ cảm thấy như có một đạo thiên lôi từ trên trời giáng xuống, choảng vào đầu của cô, chạy dọc toàn thân, điện thoại của cảnh sát trưởng Cody, như vậy không phải anh đã nghe toàn bộ sao?

Hung dữ nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm, nhận lấy điện thoại đặt ở bên tai, trong lòng suy nghĩ phải giải thích với anh như thế nào về mối quan hệ với Mạc Thiên Kinh.

"Alo!"

Sính Đình nhẹ nhàng nói, âm thanh mềm mại đi rất nhiều!

"Đội trưởng Ngọc, ở phía Đông thành phố xảy ra một vụ đánh bom liên hoàn, ngày mai cô quay về nhận vụ án này!"

Cody không quanh co lòng vòng, nói thẳng ra mục đích.

"Cái gì?" Ngày mai sẽ phải trở về đi làm? Chẳng phải cô sẽ không thể ở lại đối phó với Hắc Lang sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: chỉ có thể yêu anh

Cody cảm thấy có gì đó khác thường, liền vội vàng hỏi, "Sao? Đội trưởng Ngọc, có phải cô có chuyện không thể trở về hay không?"

Câu nói của Cody lập tức làm khó Sính Đình, muốn cô trả lời thế nào, cô rất muốn ở lại đối phó với Hắc Lang, nhưng chỉ thị của cấp trên không thể không nghe, khổ sở nhìn Mạc Thiên Kinh đang say đắm nhìn mình chăm chăm, Sính Đình cắn răng nghiêng lợi, hung hăng trừng mắt liếc anh một cái.

"Nếu như không thể trở về, vậy tôi sẽ sắp xếp người khác!"

Cody rất thông cảm với cô, chỉ có điều vào tai Sính Đình lại là ý tứ khác.

Vừa rồi bọn họ nói gì khẳng định anh đều nghe thấy, bây giờ lại hỏi, nhất định là bởi vì chuyện đó rồi.

Sính Đình tức giận nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm, hung hăng trừng anh!

"Ngày mai tôi sẽ về đúng giờ!"

Âm thanh Sính Đình ngọt ngào, nhưng thái độ lại tức giận tới cực điểm.

Mạc Thiên Kinh vô cùng khó chịu, nhìn cô dịu dàng nói chuyện điện thoại với một người đàn ông, tâm tình khó chịu tới cực điểm!

"Được, vé máy bay ngày mai đã đặt, chín giờ sáng mai chúng ta sẽ gặp nhau ở sân bay!"

Âm thanh dịu dàng của Cody vang lên, tim Sính Đình cũng sắp nhảy ra ngoài: "Anh với tôi cùng phá án?"

"Đúng, vụ án này rất quan trọng, cấp trên giao phó mau sớm phá án!"

Giọng nói trầm thấp của Cody vang lên khiến Sính Đình càng thêm choáng váng, trên mặt khó có thể che giấu sự hưng phấn.

"Được, ngày mai tôi nhất định sẽ đến đúng giờ!" Sính Đình nói xong, Cody liền cúp điện thoại.

Thật tốt quá, cô muốn phá án cùng với Cody, tất cả lo lắng đều biến mất, Hắc Lang cái gì, cô chẳng còn muốn đi để ý tới, cô muốn cùng thân tượng của mình, bạch mã hoàng tử trong lòng mình cùng phá án!

Dáng vẻ hưng phấn của Sính Đình rơi vào trong mắt của Mạc Thiên Kinh, chói mắt vô cùng.

Nhưng anh lại không muốn ngăn cản, hành động của Hắc Lang quá nguy hiểm, cô rời đi là chuyện tốt, nhưng anh lại không nghĩ tới chuyện cô sẽ rời khỏi anh mà ở cùng một chỗ với người đàn ông kia.

Trong lòng chưa xót muốn chết, thật muốn đem cô giam cầm ở bên người, vĩnh viễn đều không cho rời đi, nhưng mà bây giờ lại không được!

"Vui mừng như vậy sao?" Mạc Thiên Kinh chưa xót hỏi, tâm tình rất khó chịu, thật là quá đáng, cứ ở trước mặt anh mà nghĩ tới người đàn ông khác như vậy.

Sính Đình liếc anh một cái, lộ ra tư thái mềm mại của người phụ nữ: "Sao anh biết, anh ấy là bạch mã hoàng tử trong lòng tôi! Cũng là thân tượng của tôi, kỹ thuật bắn súng của anh ấy rất lợi hại, anh không biết đâu, lần trước. . . . ."

Khi Sính Đình nói đến Cody, cô thao thao bất tuyệt, hoàn toàn không phát hiện sắc mặt người đàn ông bên cạnh tối sầm, tệ đến cực điểm.

Mạc Thiên Kinh dứt khoát cởi quần áo xuống, bước vào hồ tắm, động tác này dọa Sính Đình giật mình, vội vàng lui về phía sau, về mặt đề phòng rộng giận.

"Mạc Thiên Kinh, bây giờ tôi đang tắm!"

Mẹ nó, anh đây là có ý gì, tắm cũng giành với cô sao?

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, gương mặt đẹp trai âm u tới cực điểm, thân thể khỏe mạnh hoàn toàn trần trụi lộ trong không khí, xuất hiện trong mắt Sính Đình, tinh thần và thể xác này khiến Sính Đình không nhận được nuốt nước miếng.

Thật sự khỏe mạnh là không còn nghi ngờ, chỉ tiếc anh không phải là bạch mã hoàng tử của mình!

"Mạc Thiên Kinh, tôi và anh nói chuyện. . . . . Ừm. . . . ."

Sính Đình đang còn muốn nói gì, Mạc Thiên Kinh liền nhào qua ôm cô, đem cơ thể trần trụi của cô kéo vào trong ngực, dán thật chặt vào nhau.

"Ngọc Sính Đình, em là người phụ nữ của anh, không cho yêu người đàn ông khác, cả đời này, em chỉ có thể yêu anh, chỉ có thể thuộc về anh!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, bắt đầu hôn vào môi cô, rồi dòi xuống xương quai xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: tối nay sẽ không động vào em

Sính Đình đột nhiên bị hôn liền giật mình, dọa người hơn chính là lời nói của anh, cái gì gọi là chỉ có thể yêu anh, chỉ có thể thuộc về anh, người đàn ông này có phải rất bá đạo hay không, chứ sao lại có thể như vậy.

Đang suy nghĩ, cô chợt có cảm giác hai luồng mềm mại trước ngực mình bị anh nắm lấy, vuốt ve qua lại, cảm giác tê dại lại đánh tới!

"Mạc Thiên Kinh, ừh. . . . . Đừng. . . . ." Sính Đình muốn khuyên anh không được xâm phạm mình nữa, chỉ có điều anh vừa chạm vào mềm mại của mình, cả người cô liền trở nên mềm yếu, không biết xấu hổ rên rỉ ra tiếng.

đã che giấu

"Ừm. . . . ."

Mạc Thiên Kinh đáng chết, lại nữa rồi!

Mạc Thiên Kinh ôm cô, ở trong nước điên cuồng rung động thân thể của mình, # đã che giấu #

Mạc Thiên Kinh đem hai chân cô vòng bên hông mình, từ trong nước đứng dậy, ôm cô sai bước đi vào trong phòng, hô hấp dồn dập.

Sính Đình không dám động, chỉ vừa động nhẹ nhàng, là có thể cảm giác sự hiện hữu của anh, nóng bỏng mà cứng rắn.

"Sính Đình, em là của anh, chỉ có thể là của anh!"

Mạc Thiên Kinh đặt cô ở trên giường, điên cuồng lướt động, ra ra vào vào thân thể của cô, Sính Đình rất nhanh không kìm chế được mà kêu lên thành tiếng, dục vọng che mất hết cả lý trí !

"Thật đói!"

Vừa bị anh đòi hỏi hai lần, Sính Đình vô lực nằm lỳ ở trên giường, không buồn động tay động chân, bụng thì réo rất kêu gào đòi ăn.

Mạc Thiên Kinh vốn vẫn còn muốn nữa, nhưng vừa nhìn thấy bộ dáng bây giờ của cô, giữa hai chân vừa đỏ vừa sưng, nếu thêm mấy lần nữa, đoán chừng thật không có biện pháp xuống giường!

"Em chờ một chút, anh sẽ lấy thức ăn cho em!"

Mạc Thiên Kinh vẫn để nguyên thân thể trần truồng bước xuống giường, nơi nào đó vẫn ngẩng cao đầu như cũ, nhưng vẫn lịch sự quấn khăn tắm lên rồi mới đi xuống.

Rất nhanh anh liền bưng một chén thức ăn đi lên.

Sính Đình liếc nhìn sườn kho và rau cải trong chén, trông rất ngon, cũng không quản có thể ăn được hay không, cầm đũa lên ăn như hổ đói, giống như phạm nhân bị giam trong ngục mấy ngày chưa được ăn cơm vậy.

Đói, thật sự là thật đói!

Sính Đình vừa ăn vừa nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm, nhìn thấy gương mặt đẹp trai của anh, khóe miệng chứa đựng nụ cười cưng chiều, cô cảm hận muốn cắn răng.

Người đàn ông đáng chết, không ngờ lại ăn cô thêm hai lần, ai có thể nghĩ tới lần đầu tiên của cô lại liên tục đến chín lần, nếu cho người khác biết, chắc chắn sẽ khẳng định cô bị một quái vật đã cầm dục 8000 năm cường bạo.

Hiện tại cô thật rất bị thống, ngay cả xuống giường cũng không còn hơi sức, thật không biết, tối nay anh có còn đối với cô hay không . . . . .

Nếu là còn, ngày mai cô thật sự sẽ không thể xuống giường!

Ăn một chén to, cuối cùng Sính Đình cũng có chút hơi sức, nhìn Mạc Thiên Kinh vẫn đang nhìn cô chăm chú, lấy dũng khí nói.

"Mạc Thiên Kinh, hôm nay anh không thể làm vậy với tôi nữa, ngày mai tôi còn phải đi phá án, phải đến sân bay nữa!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu đáp: "Anh biết, tối nay sẽ không đụng vào em!"

Anh cũng biết mình có chút quá kinh khủng, đối với lần đầu tiên của cô, anh không để đến lúc tân hôn, nhưng mà sau này anh sẽ bồi thường cho cô thật nhiều.

"Thật?"

Sính Đình không ngờ anh lại đồng ý!

Mạc Thiên Kinh gật đầu, đưa tay lấy hạt com dính bên khóe miệng của cô đi: "Thật, chỉ là. . . ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: không cho quyền rũ người đàn ông khác

Sính Đình nghe thấy câu nói của anh, khuôn mặt tươi cười lập tức đông lại, trừng to mắt nhìn anh, Mạc Thiên Kinh khẽ hôn lên môi cô, hứa hẹn rất khí phách: "Nếu em dám cùng anh chàng Cody đó mập mờ, khi trở lại anh sẽ khiến cho em ba ngày ba đêm không thể xuống giường được!"

Sính Đình nghe lời của anh, thật muốn nổi trận lôi đình, liền chỉ vào Mạc Thiên Kinh hét lớn: "Mạc Thiên Kinh, anh đây là có ý gì, tôi đi phá án, tôi muốn kết giao bạn bè, hẹn hò cũng được, mắc mớ gì tới anh, tại sao anh lại uy hiếp tôi!"

Tức chết cô, cô vốn còn dự định mượn cơ hội này bồi dưỡng tình cảm với Cody, Cody là bạch mã hoàng tử của cô, chẳng lẽ cô không thể theo đuổi hạnh phúc của mình sao?

Cô và Mạc Thiên Kinh chẳng qua là quan hệ hứa hôn lúc nhỏ, bây giờ nhiều lắm cũng chỉ là thêm một tầng quan hệ thân thể, sao anh lại dùng thân phận chồng chưa cưới mà gò bó cô, tại sao!

Mạc Thiên Kinh hoàn toàn không quan tâm đến giận dữ của cô, lật người đè cô dưới thân, gương mặt đẹp trai nở nụ cười lạnh.

"Xem ra lời của anh nói em không đồng ý rồi, vậy anh phải khiến em không đi được đến đó!"

Nói xong cúi đầu muốn hôn cô, Sính Đình vội vàng dùng tay ngăn môi anh lại, lửa giận hoàn toàn biến mất, nín nọt nói.

"Em làm theo lời dặn dò của anh là được, anh đừng tới nữa, em thật sự vô cùng mệt mỏi!"

Cô đã rất sợ, lão xử nam 8000 năm chưa chạm qua phụ nữ này, không ngờ vừa được khai trai, lại giống như mãnh thú, ra sức yêu cầu, mệt chết cô.

Cô đồng ý cũng có sao? Đến lúc đó bọn họ một ở đông, một ở tây, anh làm sao mà biết cô và cảnh sát trưởng Cody sẽ như thế nào, đến lúc đó gạo sòng nấu thành com chín, kết hôn quay trở lại, nhìn xem anh làm thế nào!

Sính Đình ở trong lòng trộm nghĩ, Mạc Thiên Kinh ghé vào bên tai cô, nhẹ nhàng nói: "Ngán vạn lần không được làm chuyện xấu, nếu để anh biết chuyện sẽ rất nghiêm trọng!"

Nụ cười khóe miệng Sính Đình lập tức cứng ngắc, hung tợn trừng mắt liếc anh một cái, che chắn, hét lên lạnh lùng.

Mạc Thiên Kinh thấy cô như vậy, nụ cười khóe miệng càng sâu hơn, nhưng lo lắng lại nhiều thêm một phần.

Cũng không biết lần này cô đi, sẽ bao lâu, lo lắng nhất chính là an toàn của cô, vụ án đánh bom liên hoàn, xem ra đối phương cũng là nhân vật biến thái.

"Ngọc Sính Đình, em đi đâu, mỗi ngày đều phải gọi điện thoại cho anh!"

Mạc Thiên Kinh cầu nhàu, Sính Đình núp ở trong chăn, nhưng không lên tiếng, Mạc Thiên Kinh dứt khoát cũng trèo lên giường, ôm cô.

"Có nghe thấy không!"

Bàn tay đặt lên eo thon của cô ngắt nhẹ, Sính Đình tức giận lộ đầu ra, hét lớn: "Tôi nghe thấy rồi, anh để cho tôi ngủ đi, tôi buồn ngủ quá!"

Sính Đình nói xong cũng không để ý tới anh, muốn gọi điện thoại cho anh sao, nằm mơ đi.

Mạc Thiên Kinh thở dài, lại nhớ tới Hắc Lang liền nói: "Thôi, không cần gọi, chỉ cần bình an là tốt rồi!"

Cho dù cô gọi cho anh, anh cũng chưa chắc có thời gian nhận, hơn nữa nếu để cho Hắc Lang phát hiện sự tồn tại của Sính Đình, cô càng gặp nhiều nguy hiểm hơn.

"Ngủ đi!"

Mạc Thiên Kinh lăm bầm nói, phát hiện Sính Đình đã ngủ rồi, tiếng hít thở rất đều, thở dài, liếc nhìn nơi nào đó của mình bành trướng, nhẹ nhàng vỗ, đi tới phòng tắm, mở nước lạnh, dội từ đầu dội xuống.

Một đêm này, Sính Đình ngủ rất ngon lành nên tinh thần rất phấn chấn, đau đớn giữa hai chân đã biến mất, cả người cũng đầy sức sống, điều không đạt duy nhất chính là vết hôn ở trên cổ.

Mạc Thiên Kinh nhìn bộ dáng trang điểm tỉ mỉ của cô, hàng lông mày nhíu chặt lại.

"Về sau không cho ăn mặc xinh đẹp như vậy!"

Đi phá vụ án đặc biệt, cần thiết phải ăn mặc đẹp như thế sao?

Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm, cô chỉ là mặc quần jean áo thun, cột tóc đuôi ngựa, như vậy cũng coi là ăn mặc xinh đẹp sao.

Nhanh chóng lấy trong túi xách ra một chiếc khăn lụa buộc lại, cuối cùng cũng che kín những vết hôn kia rồi !

"Tôi đi đây, bảo trọng!"

Sính Đình cầm túi, xoay người chuẩn bị xuống lầu, lại bị Mạc Thiên Kinh kéo lại!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: có phải anh thiếu phụ nữ hay không

"Mạc Thiên Kinh, gì thế?"

Câu nói của Sính Đình chưa dứt đã bị anh điên cuồng hôn chặn lại, kế tiếp chính là một cái hôn sâu, cho đến khi cô sắp không thể hít thở, lúc này mới buông cô ra.

Oh o. . . . .

Sính Đình thở hổn hển, hung dữ nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh chưa thỏa mãn dục vọng, tính khí vừa dịu lại, lại một lần nữa bốc cháy mắng to.

"Mạc Thiên Kinh, có phải anh thiếu phụ nữ đến như vậy hay không, vì cái gì mà cứ phải . . . . . Umh. . . . ."

Sính Đình vẫn chưa nói hết lại bị Mạc Thiên Kinh hôn, hôn cho đến khi cô choáng váng mới buông cô ra.

"Nhớ, đừng kêu anh đi tìm phụ nữ nữa! Nếu không em sẽ không thể đến phi trường nữa đâu!"

Người phụ nữ ngốc này, người ta còn ước gì người đàn ông của mình mạnh mẽ một chút, như vậy mới có thể hạnh phúc, còn cô thì ngược lại, cứ nhiên ghét bỏ anh, thật là đáng đánh đòn.

Sính Đình lập tức dừng lại, không thể không thừa nhận, công phu uy hiếp của người này rất lợi hại.

Không phải dự tính cứ tạm thời thừa nhận sao? OK, cô có thể thừa nhận tạm thời cô sẽ ngoan ngoãn, đợi sau khi cô rời đi, xem cô còn có thể nhớ anh hay không, nhất định sẽ cô sẽ quên sạch anh không còn một mống, cái chó má gì mà hứa hôn từ nhỏ, cái gì mà thượng tướng, thượng tướng thì sao?

"Tôi biết rồi, Mạc Thiên Kinh, tôi có thể đi được chưa?"

Sính Đình kèm nén tức giận, theo ý của anh hỏi, Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, vẫn như cũ không buông tay!

Sính Đình vốn đang kèm nén lửa giận lại muốn bùng lên!

"Anh đưa em đến phi trường!" Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng nói, tay ôm lấy hông của cô, thân mật khiến Sính Đình muốn tát một cái quật chết anh.

Hai người chỉ là quen biết nửa tháng rồi đưa nhau lên giường, mà bây giờ như vậy, tính là cái gì?

Người yêu? Chó má, cô mới không cần trở thành người yêu của anh!

Chỉ có điều vừa mới được dạy dỗ, Sính Đình chỉ biết ngoan ngoãn ngậm miệng!

Không phải là đưa đến phi trường sao? Cô nhin, đến phi trường sẽ rất nhanh rời khỏi anh, sau đó cô cũng không còn bị anh ép buộc nữa!

Nản lòng, nản chí đi theo Mạc Thiên Kinh ra khỏi biệt thự, điện thoại di động kêu lên.

"Alo, Cảnh sát trưởng...Cody!"

Sính Đình vốn định kêu Cody, ai biết Mạc Thiên Kinh vừa nghe thấy cô kêu Cody thì lông mày cũng nhú lại, chưa xót nhìn cô chăm chăm, làm hại cô khăn trương muốn chết.

"Đội trưởng Ngọc, đã tới chưa, máy bay sẽ lập tức cất cánh!"

Giọng nói của Cody ở bên kia rất nóng nảy, cũng đã tám giờ năm mươi phút rồi, Ngọc Sính Đình vẫn còn chưa tới.

Sính Đình liếc nhìn đồng hồ đeo tay, má ơi, 50 phút rồi, cô tới không kịp!

"Cody, anh chờ tôi, tôi lập tức tới đây!"

Giọng nói của Sính Đình rất nóng nảy, Mạc Thiên Kinh đã đi ra mở chiếc xe thể thao cao cấp hiệu SKC của Sính Đình, cầm chìa khóa trong tay cô, Sính Đình cắn răng nghiền lợi trừng mắt liếc anh một cái, ngồi lên xe.

Mạc Thiên Kinh nịt chặt dây an toàn cho cô, sau đó dặn dò.

"Ngồi cho vững vào!"

Vừa dứt lời, chiếc xe thể thao “vèo” chạy đi, tốc độ nhanh khiến Sính Đình hét lên một tiếng. Cody ở một chỗ khác bị tiếng thét chói tai chấn động màng nhĩ cảm điện thoại di động cách xa ra.

"Mạc Thiên Kinh, anh đang làm gì!"

Cái này giống như là đua xe, đây quả thực là liều mạng đi, cô tự nhận tài lái xe của mình đã là hạng nhất, không ngờ người này cư nhiên lại điên cuồng đua xe giống như không muốn sống vậy!

Tám phút sau, xe thuận lợi chạy tới phi trường, vốn lộ trình phải mất 25 phút, nhưng Mạc Thiên Kinh tám phút đã chạy tới rồi !

"Đội trưởng Ngọc!"

Sính Đình còn chưa tỉnh hồn, còn chưa kịp mắng, đã nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Cody, trầm thấp mê người!

"Cảnh sát trưởng Cody!"

Về mặt Sính Đình lập tức tươi tỉnh đi ra khỏi xe, trên mặt tất cả đều là nụ cười, Mạc Thiên Kinh mím môi rất không hài lòng, đi tới, ôm bả vai Sính Đình.

"Xin chào, tôi là Mạc Thiên Kinh, làm phiền anh chăm sóc cho người phụ nữ của tôi thật tốt !"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: vụ án nổ bom

Sau khi nghe thất anh giới thiệu, Sính Đình thiếu điều chưa bị bị tức chết, chọt đập anh một cước, hung dữ nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, cảnh cáo:

"Mạc Thiên Kinh, anh còn nói bậy bạ, tôi sẽ không khách khí với anh đâu!"

Quá. . . . . Thật là quá đáng, tại sao có thể ở trước mặt bạch mã hoàng tử của cô mà bôi nhọ danh tiết của cô như vậy, cứ xem như bọn họ có quan hệ thân thể thì như thế nào, anh và cô vẫn khác nhau, anh cần phải nói như vậy sao!

Tức chết cô !

Sắc mặt Cody khê biến đổi , ngay sau đó cười nhạt nói.

" ánh mắt của thượng tướng Mạc thật không tệ, đội trưởng Ngọc đúng là một ứng cử viên thích hợp cho chức vụ làm vợ!"

Chỉ tiếc, anh hình như đã chậm một bước, anh tình mắt, đã sớm nhìn thấy vết hôn trên cổ cô rồi, trời nóng bức như thế này, ai lại quàng theo khăn lụa, huống chi còn là một cảnh sát, hơn nữa đối tượng còn là Ngọc Sính Đình, làm việc với nhau hơn một năm, anh đối với thói quen hàng ngày của cô cũng có chút hiểu biết!

Trong lòng ngẫm thờ dài, đối với Mạc Thiên Kinh lại thêm mấy phần tán thưởng.

Mạc Thiên Kinh nở nụ cười, trên gương mặt tuấn dật tỏa ra ánh sáng tự hào, nhưng Cody lại ngược lại, cao 180 cm, thể lực cường tráng, cơ thể cao lớn rắn rỏi, ngũ quan lạnh lùng tinh xảo, ánh mắt lấp lánh có hồn, hàng chân mày rậm, bất cứ lúc nào cũng duy trì sự cảnh giác cao độ.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, liếc nhìn Sính Đình vẫn đang nhìn lên Cody, gương mặt đẹp trai cau lại, nhếch miệng cười yếu ớt, ở bên môi cô nhẹ nhàng rơi xuống một nụ hôn.

"Mạc Thiên Kinh, anh lại muốn làm gì!"

Sính Đình nổi trận lôi đình, anh như vậy là có ý gì, ở trước mặt của Cody nói một đồng chuyện bỏ đi coi như xong, lại còn trước mặt anh mà cợt nhả với mình, Cody sẽ nghĩ như thế nào về cô!

"Cảnh sát trưởng Cody, anh ta đùa giỡn với tôi, tôi và anh ta không có bất kỳ quan hệ gì, chúng ta mau tới máy bay đi!"

Sính Đình vội vàng phui sạch quan hệ, lôi Cody lên máy bay, Mạc Thiên Kinh nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, không khỏi nheo lại mắt, lấy điện thoại di động ra, bấm điện thoại. . . . .

"O o. . . . . Rốt cuộc lên máy bay rồi !"

Sính Đình thờ hồng học, nghĩ đến chuyện mình đã có thể cáo biệt người đàn ông kia, lại cùng thần tượng của mình phá án, tâm trạng rất phấn khích.

Cody ngồi bên cạnh cô , nhìn bộ dáng cô như trút được gánh nặng, không khỏi cảm thấy bi ai thay Mạc Thiên Kinh, yêu người phụ nữ như vậy không biết là may mắn hay là bất hạnh.

"Đội trưởng Ngọc, những giấy tờ này là tư liệu, cô nên xem trước một chút!"

Cody lấy ra một tập tư liệu đưa cho cô, Sính Đình nhận lấy, lập tức tập trung nghiên cứu, cô biết Cody muốn cho cô hiểu sơ tình hình, như vậy khi tới đó có thể lập tức tiếp nhận!

Tuy nhiên ở trên máy bay, hai người không thể lớn tiếng thảo luận được, vì vậy chỉ có thể tự nghiên cứu tư liệu!

Máy bay bay thẳng đến Thượng Hải, hai người không hề nghỉ ngơi giây phút nào lập tức đi ngay đến hiện trường vụ án đánh bom liên hoàn, theo như tư liệu điều tra đã thể hiện, vụ án này là do những phần tử khủng bố cố ý đặt ở nhà máy kia, mà các nhà máy khác xảy ra vụ nổ đều là vào buổi tối, thời điểm đêm khuya yên tĩnh, đột nhiên bị nổ, tử vong đều là nhân viên an ninh.

Đối với sự kiện này, cảnh sát Thượng Hải vô cùng nhức đầu, hơn nữa điều khiến bọn họ nhức đầu hơn chính là bọn khủng bố mấy ngày nay điên cuồng gây án, đã có năm nhà máy bị đánh bom, khiến cho lòng người bàng hoàng!

"Đội trưởng Ngọc, đối với sự kiện này cô thấy thế nào!"

Cody cầm tư liệu mới nhất, đây là một nhà máy hóa chất , đêm qua bị đánh bom, cả nhà máy bị nổ thiêu rụi, chết hai nhân viên an ninh!

Sính Đình ngồi trên ghế, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đoạn video mới nhất vừa truyền tới, không hề chớp, hi vọng có thể thấy một chút đầu mối trong đoạn video này, nhưng lại không ngờ rằng máy theo dõi bên kia toàn bộ đã bị phá hủy!

"Tại sao có thể như vậy?"

Sính Đình kinh ngạc nhìn vào năm máy theo dõi, không ngờ toàn bộ đã bị hủy hoại, không hề có chứng cứ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: điện thoại của mạc thiên kinh

Cody có thể nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của cô, lông mày hơi nhíu lại: "Ý định của đối phương rất kín đáo, tất cả chúng có đều bị tiêu hủy!"

Sính Đình mệt mỏi ngã ngồi trên ghế, cảm thấy vô cùng nhứt đầu, liếc nhìn tư liệu mới nhất mà Cody đưa cho cô, nhưng vẫn không có kết quả gì.

Cody nhìn cô, nhẹ nhàng nói.

"Có lẽ chúng ta có thể xem xét lại từ nhà máy đầu tiên, những nhà máy này toàn bộ đều là nhà máy hóa chất, hơn nữa địa điểm bị nổ bom đều ở khu A, nói cách khác, toàn bộ các nhà máy hóa chất ở khu A đều có thể trở thành mục tiêu gây án lần sau của bọn lưu manh, cho nên chúng ta chỉ cần lưu ý những nhà máy đó, âm thầm lần theo dấu vết là được!"

Cody rất tỉnh táo phân tích tình hình, đầu óc linh hoạt, năng lực phân tích mạnh mẽ khiến Sính Đình không khỏi âm thầm bội phục.

"Vậy bây giờ chúng ta phải đi theo dõi hung thủ!" Sính Đình đứng dậy, Cody gọi cô lại:

"Chúng ta có thể phái người đảm nhiệm hay không? Vừa xuống máy bay, trước nghỉ ngơi đã!"

Cody nhìn quảng thâm ở khóe mắt cô, rõ ràng là nghỉ ngơi không đầy đủ, lại nói bây giờ cũng đã hơn một giờ đêm rồi !

Bọn lưu manh vừa làm nổ tung một nhà máy, hiện tại anh cũng muốn có chút thời gian đi bố trí!

"Tôi không mệt, chúng ta tiếp tục thảo luận, tôi nghĩ nhất định sẽ có chỗ sơ hở!"

Sính Đình vừa nghĩ tới những nhân viên an ninh bị nổ bom chết, trong lòng liền khó chịu, những hung thủ giết người liên hoàn chính là biến thái như vậy, hoàn toàn không coi mệnh người là quan trọng!

"Cần phải duy trì thể lực thật đầy đủ, ngày mai chúng ta phải xuống mấy nhà máy xem một chút, nghỉ ngơi sớm một chút đi!"

Cody nhẹ nhàng nói, Sính Đình còn muốn nói điều gì, nhưng dù sao Cody cũng là cấp trên, mà mình bây giờ thật sự là mệt chết đi, đều do Mạc Thiên Kinh, nếu không phải do anh, cô cũng sẽ không mệt như vậy!

Nhưng khi nhắc tới Mạc Thiên Kinh, cô cũng không biết con lợn giống kia đang làm gì!

Trở lại khách sạn, Sính Đình chỉ tắm sơ một cái liền nằm xuống, thật mệt chết đi!

Đặt Ngươi* trong lòng tay thành khăn thấp nén hương

Chỉ một ngọn nến cũng đủ thấp sáng kinh luân

Không cần da diết não lòng, chỉ mong được yêu một lần,

Yêu đến phút cuối lại bị tổn thương, khóc trong tuyệt vọng

Ta nguyện trọn đời trọn kiếp cung đường ngươi*

Chỉ cần ánh mắt đang xoay chuyển của người dừng lại

Xin ban cho ta sức mạnh vô hạn của tình yêu và được yêu

Đề ta có thể an tâm suy nghĩ dưới gốc Bồ Đề. . . . .

Đề người ngự trong tim ta, cùng nhau nắm tay,

Nguyện cầu trời xanh hãy chỉ đường cho ta,

Chẳng mong thiên trường địa cửu, chỉ mong được nương thân. . . . .

(Tên bài hát: Cung đường ái tình – Dương Mịch)

[http://chiasenhac.com/hd/video/c-video/ ... 02906.html](http://chiasenhac.com/hd/video/c-video/...02906.html)

Tiếng chuông quen thuộc vang lên, Sính Đình buồn bực với tay lấy di động, lại là một số điện thoại lạ hoắc?

"Alo, tôi là Ngọc Sính Đình!"

Sính Đình rất lễ phép trả lời, khiến Mạc Thiên Kinh thoáng mỉm cười.

"Sính Đình, là anh!"

Giọng nói trầm thấp lập tức khiến Sính Đình chột phản ứng kịp, hét lớn: "Mạc Thiên Kinh, làm sao anh lại biết số của tôi?"

Cô cũng không nhớ mình điện thoại cho anh lúc nào, làm sao anh lại biết số điện thoại của mình?

Mạc Thiên Kinh cười thật thấp, không phải cô rất thông minh sao, anh không biết cầm điện thoại di động của cô copy số điện thoại sao?

Hơn nữa, chung sống lâu như vậy, đến cả số điện thoại cũng không lấy được, chẳng phải là quá tệ sao!

"Anh lấy số lúc em còn ngủ. Sính Đình, có nhớ anh không?"

Anh rất nhớ cô, từ lúc cô đi đến bây giờ, trong đầu toàn bộ đều là hình bóng của cô .

"Không có, tôi làm sao có thời giờ để nhớ anh!"

Sính Đình không chút nghĩ ngợi đã nói, vẻ mặt lập tức hiện trên mặt Mạc Thiên Kinh.

Cô ở chỗ này lo điều tra vụ án, ngay cả ngủ cũng không có thời gian, làm sao có thời giờ nhớ đến anh, hơn nữa, anh là cái loại chim nhỏ, tại sao phải nhớ anh!

Sính Đình mắng thầm trong lòng, nhưng trong đầu lại hiện lên hình ảnh hai người "này nọ í ề í ề" cùng nhau, tình cảm rất mãnh liệt. . . . .

"Mạc Thiên Kinh, anh đã ngủ chưa?"

Sính Đình chờ cả ngày, Mạc Thiên Kinh cứ nhiên không có lên tiếng, cô chỉ có thể gọi, chỉ nghe “bùm” một tiếng sùng vang lên, dọa cô giật nảy người.

"Mạc Thiên Kinh, anh làm sao vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: sính đình anh nhớ em lắm

Tiếng sùng quen thuộc vang lên khiến Sính Đình lập tức cảnh giác, trong đầu hiện lên lời nói của Mạc Thiên Kinh, Hắc Lang sẽ đến, tính toán thời gian, hình như Hắc Lang mấy ngày qua đã ở đó rồi, chỉ không ngờ lại nhanh như vậy?

"Mạc Thiên Kinh, anh phải giữ lại mạng sống cho tôi. . . . ."

Sính Đình còn chưa nói xong, điện thoại của Mạc Thiên Kinh đã cúp rồi, chỉ truyền đến âm thanh “tút tut. . . .” Tìm Sính Đình như muốn vọt lên khỏi cổ họng, Hắc Lang đánh lên, Mạc Thiên Kinh sẽ không có chuyện gì chứ?

Trong lòng bất ổn, Mạc Thiên Kinh cũng thiết là, anh không phải thượng tướng sao? Không phải đã cài đặt vệ tinh theo dõi Hắc Lang sao? Làm sao lại bị Hắc Lang đánh lên!

Càng nghĩ trong lòng càng thấy lo lắng, chẳng lẽ anh đã xảy ra chuyện gì sao? Thiết là, biết rõ Hắc Lang sắp hành động, lại còn gọi điện thoại cho cô, chỗ chết người nhất chính là làm hại cô lo lắng gần chết. . . . .

Sính Đình buồn bực hỏi mình, mình tại sao phải lo lắng cho anh, anh là cái khi gì?

Nhưng. . . . .

Cô thật vẫn rất lo lắng a! Tiếng sùng, không biết có thể gặp chuyện không may hay không, chân của anh hình như chưa có hoàn toàn bình phục?

Nhưng đêm đó lại mạnh mẽ như vậy, cũng "này nọ í ề í ề" bảy tám lần, cũng khỏe rồi, phải không?

Trong lòng Sính Đình phân tích rồi lại phân tích, thật kinh khủng, vậy mà cô lại mất ngủ!

"Nâng niu em trong lòng bàn tay. . . . ."

Điện thoại di động lại kêu lên, Sính Đình vội vàng cầm lên, hỏi gấp: "Mạc Thiên Kinh, anh có bị thương không?"

Bên trong truyền đến tiếng xe cảnh sát kêu to. . . . .

Trái tim nhỏ của Sính Đình đã nhảy ra khỏi miệng, gọi Mạc Thiên Kinh rất mạnh mẽ, tốc độ rất mau lẹ nha!

Thì ra là người phụ nữ của anh cũng quan tâm tới anh như vậy, trong lòng nhất thời ngọt như mật, nụ cười mỉm nơi khóe miệng lập tức trở nên tươi rói!

"Mạc Thiên Kinh, đang nói chuyện với anh đấy, anh không có chết chứ?"

Sính Đình không thấy anh trả lời, vội vàng nói to, Mạc Thiên Kinh nhú mồm lại, không vui hỏi.

"Ngọc Sính Đình, em hi vọng anh chết như vậy sao, anh chết để cho em vui về tái giá hả?"

Tâm trạng vui sướng vừa rồi liền biến mất hoàn toàn!

Không ngờ lại có cướp bóc, cướp tới nhà anh, lại còn gan to đeo súng, hấn tới rất đúng lúc để anh luyện tập.

"Không phải, tôi chỉ hỏi thế thôi, ai bảo anh nửa ngày cũng không lên tiếng!"

Sính Đình nói có chút uất ức, cô sắp bị hù chết rồi, ai bảo anh nửa ngày cũng không nói một tiếng nào, làm sao cô không đoán mò được chứ, huống chi, tiếng còi cảnh sát bên đó cũng vang lên, bảo cô không sợ sao được!

Mạc Thiên Kinh nghe giọng của cô có chút uất ức, lập tức trở nên mềm nhũn.

"Không việc gì, chỉ là có người muốn ăn cướp nhà chúng ta, anh đã giải quyết hấn, cảnh sát bây giờ đang làm hồ sơ!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, nghe thấy Sính Đình thở phào nhẹ nhõm, nụ cười khóe miệng lại càng rộng hơn.

"A, vậy thì tốt!"

Lo lắng trong lòng Sính Đình cũng buông lỏng xuống, Mạc Thiên Kinh biết cô nhất định đã bị dọa sợ, dịu dàng điềm tỉnh nói.

"Bên đó có mấy vi tính hay không, chúng ta nói chuyện qua video một chút, anh rất nhớ em!"

Âm thanh rất ngọt, rất dịu dàng, khiến cho Sính Đình sắp chết chìm trong đó.

"Xử lý tốt mọi chuyện của anh đi rồi hãy nói, ngày mai em còn phải phá án, tối nay phải ngủ sớm!"

Bầu môi, hừ. . . . . Lời ngon tiếng ngọt, cô mới không bị mắc lừa, muốn dụ dỗ cô sao?

Bọn họ mới tách ra, hơn nữa không có tình cảm gì nha, mẹ nó, không phải. . . . .

"Mạc Thiên Kinh, cái tên cảm thú này, 8000 năm chưa chạm qua phụ nữ, cảm thú!"

Tức không nhịn nổi, Sính Đình lớn tiếng quát, hoàn toàn không biết âm thanh của mình lớn tới cỡ nào, Mạc Thiên Kinh cau mày, tại sao lại mắng anh rồi?

"Ngọc Sính Đình, anh nhớ em, có cái gì không đúng sao? Em là vợ tương lai của anh, anh nhớ em, em có cần phải tức giận lớn như vậy không?"

Thật là có chút không hiểu, anh nhớ cô, chẳng lẽ cũng có lỗi sao, Mạc Thiên Kinh nhìn mấy vi tính, không phải trong này đều nói, phụ nữ đều thích nghe lời ngon tiếng ngọt sao? Chẳng lẽ sai rồi?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: vì câu nói của em

Sính Đình nổi giận đùng đùng, đỏ từ mặt la đến cổ, may mắn Mạc Thiên Kinh không nhìn thấy, "Mạc Thiên Kinh, anh nói đi, tại sao anh nhớ tôi?"

Bọn họ chỉ là có quan hệ thân thể, chung đụng mười lăm ngày, chẳng lẽ sẽ có tình cảm gì sao?

Không phải là muốn thân thể cô chứ còn gì nữa!

Mạc Thiên Kinh ở bên kia còn không kịp phản ứng, câu hỏi này của Ngọc Sính Đình là có ý gì, cau mày, nheo mắt.

"Anh. . . . ."

Nhớ cô còn phải tại sao nữa sao? Anh chỉ là nhớ cô, muốn nhìn thấy cô, chẳng lẽ cũng không được?

Nghe giọng điệu của cô, hình như đối với việc anh nhớ cô cô rất bất mãn, chẳng lẽ là. . . . .

"Ngọc Sinh Đình, có phải em ở bên đó cùng Cody liếc mắt đưa tình?"

Nếu không tại sao khi anh nói anh nhớ cô, cô lại tức giận như vậy, tuyệt đối là có vấn đề, trong lòng Mạc Thiên Kinh lập tức rất khó chịu, giọng nói cũng hơi quá khích rồi.

Sinh Đình nghe anh hỏi, thiếu chút nữa muốn phun lửa, giận dữ hét lên: "Mạc Thiên Kinh, cái đồ cận bã này, tôi và Cody liếc mắt đưa tình lúc nào, con mắt nào của anh nhìn thấy, anh không cần ở đó mà vũ nhục tôi, nếu không tôi không khách khí với anh đâu!"

Thật đáng ghét!

Lỗ mũi Sinh Đình như muốn bốc lửa, tên Mạc Thiên Kinh này, anh ta cho mình là ai chứ, cứ nhiên can thiệp vào chuyện riêng của cô, tội tệ nhất là lại còn nói cô câu tam đáp tứ, cô câu tam đáp tứ với Cody lúc nào, cô chỉ ở đây ngủ, cô câu người nào đáp người nào!

Mạc Thiên Kinh biết cô tức giận, hít sâu một hơi, liếc nhìn mấy vi tính, đối với phụ nữ phải dễ dàng. . . . .

Đúng, chính là như vậy, dụ dỗ. . . . .

"Được rồi, được rồi, xem như anh không đúng được chưa, đừng nóng giận, anh vừa hết bận đã gọi điện thoại cho em, không phải là sợ em lo lắng sao? Ai bảo em, anh nói nhớ em, em lại có ý kiến lớn như vậy làm gì, chúng ta là vợ chồng, nhớ em không phải là rất bình thường sao?"

Bây giờ bọn họ đang trong giai đoạn yêu, anh cũng không muốn sau khi kết hôn, cô trách cứ anh không có chút lãng mạn nào, không có cảm giác yêu!

"Cái gì mà xem như anh không đúng, vốn chính là anh không đúng!"

Sinh Đình nổi giận quát, còn không đợi Mạc Thiên Kinh tiếp tục mở miệng, cô lại quát: "Mạc Thiên Kinh, tôi còn chưa đồng ý cùng anh kết hôn, đừng ở trước mặt tôi nói chúng ta là vợ chồng!"

Cô vẫn còn muốn tìm bạch mã hoàng tử của mình, đang trong giai đoạn gặp gỡ lãng mạn, người đàn ông này thật sự là quá đáng ghét!

Cứ nhiên ở trước mặt Cody nói là người đàn ông của cô, ghê tởm nhất chính là lại còn đem sự thanh bạch của cô làm mất sạch!

"Ngọc Sinh Đình, em thử nói thêm một câu như thế nữa xem!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh trầm thấp nhưng tràn đầy tính chất uy hiếp bay vào lỗ tai Sinh Đình, Sinh Đình khinh bỉ ném ra một cái xem thường, cảm điện thoại nhét lên giương!

"Mạc Thiên Kinh, tôi chính là không đồng ý gả cho anh, sao, như thế nào!"

Nói xong nhấn nút cúp máy!

"Hừ. . . . . Uy hiếp tôi sao, Mạc Thiên Kinh, anh cho rằng tôi còn sợ anh sao?"

Bây giờ bọn họ cách xa nhau mấy ngàn dặm, cô mới không sợ uy hiếp của anh!

Ở một chỗ khác, Mạc Thiên Kinh nghe thấy câu trả lời của Sinh Đình đang muốn nổi giận, không ngờ cô lại cúp điện thoại, tức giận nhất thời muốn bốc hỏa lên đến đỉnh đầu!

Nắm điện thoại di động, hận không thể đập nát điện thoại di động thành mảnh vụn, tức đến cắn răng nghiến lợi!

"Ngọc Sinh Đình, chờ tôi giải quyết Hắc Lang xong, đến lúc đó tôi sẽ khiến em phải trả giá thật nhiều cho những câu nói kia!"

Lại còn dám nói chuyện với anh như vậy, đã là người phụ nữ của anh, lại còn không muốn gả cho anh, nhìn xem anh sẽ trừng trị cô thế nào!

Sinh Đình không nhịn được hắt hơi một cái, kéo cao chân, xoa xoa lỗ mũi, hừ lạnh một tiếng, người nào đang chửi cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: nghi phạm xuất hiện

Mạc Thiên Kinh tức giận không vui, sau khi xử lý xong những tên cướp bóc kia, liền bắt đầu liên lạc với lão K.

"Thượng tướng!"

Lão K ở đầu kia hành lễ với Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh gật đầu, đáp lễ!

"Lão K, hiện tại Hắc Lang đang có hành động gì?"

"Hắc Lang đã chuẩn bị tốt, hình như tối nay bay tới thành phố K, đoán chừng tối mai sẽ hành động!"

Lão K nhanh chóng phân tích, đem những động thái mới nhất của Hắc Lang báo cho Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh hài lòng giương giương khoe mồm.

"Lão K, làm rất tốt, anh lập tức đem người tôi đã bố trí sáng ngày mai đến biệt thự của tôi, tất cả cứ theo kế hoạch làm việc!"

Giương mặt tuấn tú của Mạc Thiên Kinh đầy lạnh lùng, vẻ mặt nghiêm túc phát ra mệnh lệnh, lão K gật đầu, lập tức cúp điện thoại!

Sau khi khôi phục lại bình tĩnh, Mạc Thiên Kinh nhìn căn phòng lớn, tối nay xem ra sẽ mất ngủ!

Ngọc Sính Đình, chờ tôi giải quyết Hắc Lang xong, mục tiêu kế tiếp chính là em!

Trên mặt Mạc Thiên Kinh đầy vẻ lạnh lùng, cực kỳ phúc hắc!

Ngày hôm sau, mới sáng sớm Sính Đình đã bị Cody đánh thức, nói là có tình huống mới nhất, nghi phạm vụ đánh bom liên hoàn xuất hiện, ngày vụ án xảy ra, có người nhìn thấy một người đàn ông áo đen từ một căn phòng trong nhà máy đi ra, sau đó căn phòng kia liền nổ tung!

Ban đầu anh ta còn không dám khẳng định, nhưng mấy ngày sau ở một ở một căn phòng khác trong nhà máy lại nhìn thấy người nọ, sau khi hắn ta ra ngoài không lâu cũng nổ tung!

Sau đó liên tiếp xảy ra mấy lần nổ bom nữa, nhìn hung thủ ngoan cường như thế, anh ta liền nói ra tung tích của nghi phạm!

Nhưng mà anh ta cũng hi vọng trước khi bắt được nghi phạm có thể bảo vệ an toàn của anh ta!

"Cảnh sát trưởng Cody, tên nghi phạm kia thật sự có thể là hung thủ sao?"

Toàn thân Sính Đình áo thun trắng và quần jean, mái tóc dài vấn cột thành đuôi ngựa như cũ, nhìn rất nhẹ nhàng lão luyện!

"Khả năng rất lớn! Bây giờ nhân chứng đang tả lại hình dáng người đàn ông kia, đoán chừng sẽ rất nhanh có kết quả!"

Cody mặc trang phục màu đen nhả nhặn, cao lớn rắn rỏi, gương mặt đẹp trai khểnh nhặn lại, môi mỏng mím chặt.

"Vậy chúng ta nhanh đi xem một chút, đoán chừng rất nhanh sẽ có kết quả!"

Sính Đình vừa nghĩ tới tên kia có thể là thủ phạm vụ án, toàn thân kích động, hận không thể nhanh chóng bắt được người nọ, một cước hung hăng đánh cho hắn ta toi đời!

Cody gật đầu, hai người nhanh chóng đi tới sở cảnh sát, liếc mắt liền nhìn thấy một người đàn ông khoảng ba mươi mấy tuổi đang đứng gần một cảnh sát.

"Sao?"

Sính Đình đi tới, nhìn hình ảnh chấp vá bảy tám phần cau mày hỏi.

"Anh ta nói không phải!"

Tiểu Chương lạnh nhạt nói, trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ!

Sính Đình ngồi ở bên cạnh anh ta, nhìn người đàn ông kia nhàu mày, có vẻ như đang nghiên cứu, nhàn nhạt hỏi.

"Anh cảm thấy cần thay đổi chỗ nào, ở đây có rất nhiều hình ảnh, anh thử ghép vào xem!"

Người đàn ông nhìn Sính Đình một cái, bị lời của cô làm doạ động, Cody nhìn anh.

"Tự anh ghép, có thể tương đối chính xác hơn!"

Người đàn ông cầm những tấm ảnh vụn vặt kia lên, (chính là tai, mũi, tóc, ...) vừa suy nghĩ vừa dán, sau đó lại hủy đi, lại đổi, khoảng hơn nửa giờ sau, vẫn chưa thành hình

"Anh rốt cuộc có nhớ hay không?"

Tiểu Chương có chút nóng nảy, đã lâu như vậy, sao một chút kết quả cũng không có, người đàn ông kia vừa nghe cô hỏi, sợ đến độ không dám hé răng!

"Đừng làm rộn, anh cứ tiếp tục! Không nên hốt hoảng, cứ từ từ ghép!"

Sính Đình ý bảo Tiểu Chương rời đi, cô và Cody canh giữ ở đây, người đàn ông kia nhìn Sính Đình một cái, sau đó từ từ chấp vá, một giờ qua đi, người đàn ông kia hưng phấn đứng dậy nói.

"Ghép xong rồi, chính là hấn ta!"

Sính Đình cầm lên xem xét, sao người này lại quen thuộc như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: hung thủ biến thái

Cody cũng liếc nhìn hình ảnh, chưa kịp lên tiếng đã nghe thấy Sính Đình nói tiếp: "Hình như tôi đã nhìn thấy hấn ta ở đâu rồi thì phải?"

Người đàn ông này thật sự rất quen thuộc, đến tột cùng là người nào vậy?

"Cô đã gặp qua hấn ta?"

Cody kinh ngạc nhìn Sính Đình, Sính Đình gật đầu một cái, ngay sau đó liền tỉnh táo giao hình cho nhân viên điều tra thân phận của đối phương, sau khi có ảnh, thân phận của người đó sẽ tra ra được!

"Vu Minh Huy, 29 tuổi, tốt nghiệp đại học, sau khi tốt nghiệp làm việc ở nhà máy hóa chất Tề Nhiên, một tháng trước vì nguyên nhân cá nhân khiến nhà máy tổn thất một trăm vạn tiền nhiên liệu, bị nhà máy đuổi, trước mắt không nghề nghiệp. . . . ."

"Vu Minh Huy?"

Sính Đình lẩm bẩm thì thầm, không lẽ cái tên Vu Minh Huy này chính là bạn học Vu Minh Huy của mình sao?

Cody nhìn Sính Đình, nhú mày hỏi: "Cô biết hấn?"

Sính Đình gật đầu một cái: "Hấn là bạn học thời cấp 3 của tôi, không ngờ hấn ta chính là nghi phạm!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, ngay sau đó nhân viên cảnh sát tuần tra nói: "Điều tra những động thái gần đây nhất của Vu Minh Huy!"

Người nọ thoãn thoắt gõ bàn phím, nhưng tra xét nửa ngày cũng không điều tra ra được động thái gần đây của hấn!

Sính Đình kêu người nọ tránh ra, tự mình mở máy vi tính, vào hệ thống điện tử kiểm tra khoảng thời gian Minh Huy ở trường cấp 3, trang web đó là do cô và hấn trước kia ngồi cùng bàn học vì tính sáng lập ra, không ngờ bây giờ lại có thể vào tìm kiếm!

Ngày tám tháng bảy: Tôi bị nhà máy hóa chất Tề Nhiên đuổi việc, bồi thường một trăm vạn, tôi và vợ cãi nhau, muốn mang con trai về nhà mẹ đẻ, tôi cầu xin cô ấy cho tôi một cơ hội, nhưng bọn họ không thèm để ý đến tôi, cho nên tôi giết họ!

Sính Đình nhìn thấy đoạn viết này, không nhận được rung mình một cái, đây là Vu Minh Huy mà cô biết sao?

Cody cau mày nhìn, Sính Đình tiếp tục di chuyển con chuột.

Tôi mang thi thể của bọn họ luộc lên, sau đó mỗi ngày ăn thịt, ăn thịt của bọn họ!

"Nôn. . . . ."

Sính Đình không thể ngờ được, Vu Minh Huy lại biến thái như thế, đem vợ con giết sạch, sau đó còn luộc rồi ăn. . . . .

Thật là ác độc!

Cody vuốt lưng cho cô, nhẹ nhàng nói: "Cô còn chịu đựng được không?"

Nhìn nhật ký của Vu Minh Huy, những lời trích dẫn biến thái kia khiến anh cau mày lại.

"Có thể, tiếp tục xem đi!"

Ăn ba ngày, ăn không hết thịt, tôi băm thịt nát vụn cho vào bồn cầu, xương tôi cũng đem chôn phía sau núi, tất cả đều xử lý sạch sẽ.

Tiếp đó, tôi liền đi mua một đồng thuốc nổ, len lén đặt ở nhà máy hóa chất Tề Nhiên, “bùm” một tiếng, nổ tung, tôi cho nổ tung nhà máy này, ai bảo tội mày phách lối, tội mày bắt tao bồi thường tiền!

Sau khi cho nổ nhà máy hóa chất Tề Nhiên xong, tôi liền đến những nhà máy hóa chất khác xin việc, không ngờ bọn họ cũng không thèm quan tâm đến tôi, cho nên tôi liền cho nổ tung bọn họ, ai không quan tâm tôi, tôi liền cho nổ tung kẻ đó, tôi nổ chết chúng nó, ha ha ha. . . . . Ha ha ha. . . . .

Nhật ký đến đây chấm dứt, lần ghi cuối là khoảng ba giờ sáng!

Sính Đình đứng dậy, hít sâu một hơi, nhìn Cody, bình tĩnh nói.

"Hung thủ biến thái, cảnh sát trưởng Cody, ra lệnh đi!"

Cody nhìn cô, cười nhạt.

"Ngọc Sính Đình, cô thật sự rất may mắn, như vậy mà cô cũng có thể tìm được hung thủ!"

Cody thế nào cũng không ngờ tới, hung thủ biến thái này lại là bạn học của Ngọc Sính Đình, Sính Đình cũng khổ sở cười một tiếng.

"Đúng vậy! Thật là may mắn!"

Năm đó cô còn âm thầm thích hắn ta một thời gian, may mắn là không gả cho hắn, nếu không bây giờ mình cũng bị luộc rồi, haizz, không biết Mạc Thiên Kinh có phải người như vậy hay không!

Nghĩ tới đây, Sính Đình không nhịn được khi dễ chính mình, tại sao lại nhớ tới Mạc Thiên Kinh rồi!

"Lập tức lùng bắt Vu Minh Huy, chính thức bắt hắn!"

Sau khi Cody ra lệnh xong, nhìn Sính Đình nói: "Chúng ta cùng đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: truy nã tên giết người

Sính Đình gạt đầu một cái, mặc dù trong lòng rất phức tạp, dù sao người bị vây bắt chính là bạn học cũ của mình, hơn nữa còn là người đàn ông mình đã từng thầm mến, nhưng thân là cảnh sát, Vu Minh Huy đã giết nhiều mạng người như vậy, phá hủy nhiều nhà máy như vậy, mức độ biến thái của hắn đã khiến người người phẫn nộ, bắt luận từ phương diện nào, cô cũng phải tiến hành bắt hắn!

Cody lái xe cảnh sát, theo điều tra mới nhất đã tìm được nơi ở của Vu Minh Huy, một tòa nhà ba tầng tại khu dân cư ngoại ô Thành Nam!

Mười mấy chiếc xe cảnh sát nhanh chóng lái tới đó, Cody và Sính Đình lái xe điều khiển đến chỗ ở của Minh Huy, cảnh sát vũ trang đã bao vây toàn bộ nhà của hắn ta.

Người ở bên trong hình như có tất giạt mình, sau khi nghe thấy tiếng còi cảnh sát, từ bên trong len lén nhìn ra bên ngoài, lập tức liền trốn ở trong phòng, hắn ta đang chuẩn bị cầm thuốc nổ đi đánh bom một nhà máy khác vừa không chấp nhận hắn .

"Vu Minh Huy, lập tức ra ngoài đầu hàng, anh đã bị bao vây!"

Cody cầm cái loa kêu lớn, Vu Minh Huy ló đầu ra, nhìn cảnh sát phía ngoài, lộ ra nụ cười tà ác.

Sính Đình chỉ liếc mắt một cái, đã nhận ra Vu Minh Huy, càng thêm khẳng định, người nọ chính là bạn học cũ của mình, Vu Minh Huy!

"Vu Minh Huy, tôi là Ngọc Sính Đình, anh còn nhớ không? Tôi là bạn học thời cấp 3 của anh, ngồi cùng bàn với anh, chúng ta ra ngoài nói chuyện được không?"

Sính Đình đoạt lấy cái loa trong tay Cody hướng vào bên trong la lớn, Cody cũng không ngăn cản cô.

Vu Minh Huy nghe thấy giọng nói của Sính Đình, đi tới bộ cửa sổ lầu hai, nhìn thấy cô gái xinh đẹp đang cầm loa, đầu tiên là chấn động, ngay sau đó liền hiểu ra.

Mới đầu hắn còn không biết tại sao lại mình lại nhanh chóng bị bại lộ thân phận như vậy, không ngờ thật sự là cô!

Hắn ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không nghĩ đến, bản thân mình luôn luôn xử lý mọi chuyện vô cùng an toàn, tại sao lại bị cảnh sát tìm được nhanh như vậy!

Thì ra là cô, Ngọc Sinh Đình, người phụ nữ này, thật sự là cô!

Trông mặt đen lập tức trở nên đỏ quạch, rất dữ tợn khiến gương mặt đẹp trai cũng trở nên vằn vẹo, trở nên vô cùng kinh khủng.

"Vu Minh Huy, anh ra ngoài đi, chúng ta sẽ bình tĩnh nói chuyện . . . . ."

"Cảnh sát trường Khoa, hải cốt cũng tìm thấy rồi, đúng là hải cốt của một người phụ nữ và một đứa bé!"

Một cảnh sát đã chạy tới hướng Cody hồi báo, hai bộ xương trắng hếu lập tức được người phía sau mang tới, trắng đến dọa người!

Sinh Đình nhìn những bộ hải cốt trắng toát kia, chỉ cảm thấy một hồi gió lạnh thổi qua, rất lạnh lẽo!

Vu Minh Huy không ngờ bọn họ cũng đã đào ra hải cốt của vợ con mình, đôi mắt đen càng thêm đỏ đến dọa người!

"Vu Minh Huy, cái tên Đại Biến Thái này, không ngờ anh thật sự giết vợ con mình!"

Sinh Đình không kiềm chế được nữa giận dữ hét lên, âm thanh gầm thét khiến tất cả cảnh sát đều nhìn cô rùng rợn không có chút hình tượng nào.

"Ngọc Sinh Đình, người phụ nữ đề tiện này, không ngờ đã tìm ra được ông đây, hôm nay, tao sẽ chôn mày theo cùng!"

Vu Minh Huy dùng ánh mắt ác độc nhìn chằm chằm Ngọc Sinh Đình, Sinh Đình đứng ở phía dưới, nhưng cũng bị bộ dáng dữ tợn của hắn làm sợ hết hồn.

"Vu Minh Huy, hãy khoan tay chịu trời đi, anh đã bị chúng tôi bao vây!"

Cody là lớn, Vu Minh Huy đột nhiên cười như điên.

"Chúng mày có bản lĩnh thì vào bắt tao đi! Nơi này toàn bộ đều là thuốc nổ, đứa nào dám vào, tao sẽ cùng đứa đó đồng quy vu tận!"

Câu nói này của Vu Minh Huy khiến tất cả mọi người căng thẳng nghiêng lợi, cảm ông nhòm lên kiểm tra, đúng là sau lưng hắn có một đồng thuốc nổ, khi nhìn thấy khiến bọn họ nhũn nhũn lại!

"Vu Minh Huy, tên biến thái này, chẳng lẽ anh không còn chút nhân tính nào sao? Anh giết hại vợ con, còn đặt bom hủy máy nhà máy, nhân viên an ninh trong xưởng chết đi, anh thấy yên tâm thoải mái sao?"

Sinh Đình lớn tiếng mắng, Cody ra hiệu cho mấy cảnh sát đã qua huấn luyện bài bản lên từ phía sau đi vào.

"Tụi mày đứng lại, kêu Ngọc Sinh Đình tới đây!"

Vu Minh Huy tỉnh mắt nhìn thấy bọn họ di động, rống to, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Ngọc Sinh Đình!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: đánh lừa bắt tên cuồng biến thái

"Sinh Đình, không được qua đây!"

Cody không chút suy nghĩ lập tức ngăn cô lại, nắm chặt cánh tay của cô .

Sinh Đình không ngờ hắn ta lại muốn gặp mình, trước kia nếu hắn ta gọi cô qua, cô chắc chắn sẽ qua đó, nhưng bây giờ, hắn lại là tên giết người điên cuồng và vô cùng biến thái, cô không muốn qua để chịu chết!

Dừng mày liễu lên, khinh bỉ nhìn chằm chằm Vu Minh Huy !

"Vu Minh Huy, anh cho rằng tôi sẽ ngoan ngoãn đi qua sao? Anh không muốn tự thú, vậy tôi sẽ bắt mẹ anh, đem mẹ anh đập chết, tôi xem khi anh chứng kiến người thân của anh chết đi, xem anh có ngu được không?" Sinh Đình nổi trận lôi đình, tà ác nhìn Minh Huy hét lớn, nhìn thấy ánh mắt hắn lóe lên một vẻ bối rối, nụ cười khóe miệng càng thêm tà ác.

Cody không ngờ Sính Đình lại nói ra như vậy, ai cũng biết Ngọc Sính Đình tính khí nóng nảy tới cực điểm, phá án cũng không theo quy tắc thường quy, nhưng không ngờ cô lại còn nói muốn giết mẹ người ta!

Đây thật sự là một bài học cho anh!

Mọi người càng thêm kinh ngạc nhìn nữ cảnh sát nóng tính trong truyền thuyết, nhưng không dám hé răng thờ ơ!

"Ngọc Sính Đình, cô đừng nghĩ như vậy có thể hù được tôi...tôi sẽ không mắc mưu của cô!"

Rất nhanh Vu Minh Huy đã tỉnh táo lại, nhìn Ngọc Sính Đình kêu gào.

Ngọc Sính Đình cười lạnh, lấy giấy bút soạn soạn viết xuống một địa chỉ giao cho hai cảnh sát phía sau, dặn dò bọn họ đi đón mẹ hắn!

"Vu Minh Huy, đợi tôi đập chết mẹ anh đã, để xem cái gì gọi là nợ cha con trả, con nợ mẹ trả, tôi nhớ hình như mẹ anh cũng hơn sáu mươi tuổi rồi, sống cũng đủ rồi, dứt khoát giết bà ta bằng một phát súng, sau đó nấu cho anh ăn!"

Sính Đình gắng nhịn sự ghê tởm trong lòng, cái này gọi là nắm bắt tâm lý, đối với kẻ biến thái, cũng phải dùng phương pháp biến thái.

Đây cũng là điểm đặc biệt của Sính Đình khi phá án!

"Ngọc Sính Đình, tên biến thái!"

Vu Minh Huy rống to, cả người cũng không ngừng run rẩy, người hắn quan tâm nhất đúng là mẹ hắn, hắn không thể để cho mẹ hắn chết!

Sính Đình lại cười lạnh lẽo muốn đi ngẩng đầu, chăm chọc nhìn hắn.

"Vu Minh Huy, chúng ta đều như vậy!"

Bộ dáng kia, muốn có bao nhiêu đáng ghét thì sẽ có bấy nhiêu đáng ghét!

Vu Minh Huy lấy súng lục hướng về phía Sính Đình đột ngột bắn một phát, Cody liền nhanh chóng kéo Sính Đình ra, đề cô ngã xuống đất, tránh thoát kiếp này!

Vu Minh Huy bắn thêm vài phát súng ra các phía, Cody và Sính Đình vội vàng né tránh, tránh hắn đang bắn loạn!

"Vu Minh Huy, nếu anh còn bắn loạn, chúng tôi liền giết mẹ anh!"

Hai người cảnh sát theo Ngọc Sính Đình làm việc rất nhanh đã đem mẹ Vu Minh Huy tới, dùng súng chia vào đầu bà lão.

Bà lão còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra liền bị cảnh sát chia súng vào đầu!

"Con à! Cảnh sát này làm gì vậy, sao lại muốn giết mẹ?"

Mẹ Vu Minh Huy la lớn, Vu Minh Huy nhìn thấy mẹ mình bị súng chia vào đầu, vẻ mặt đầy hốt hoảng.

"Mẹ!"

Sính Đình đi tới, cầm lấy khẩu súng của người cảnh sát, giáng vào đầu mẹ của Minh Huy, nhìn Minh Huy nói lớn tiếng.

"Vu Minh Huy, anh còn không chịu đầu hàng, tôi sẽ giết chết mẹ anh, dù sao anh cũng đã giết vợ con anh rồi!"

Âm thanh lạnh lẽo của Sính Đình khiến tay chân Minh Huy tê dại!

"Minh Huy, con. . . . ."

Nói xong liền tức giận ngã quỵ xuống!

Vu Minh Huy không ngờ Ngọc Sính Đình lại hèn hạ như thế, đem sự thật tàn nhẫn như vậy nói cho mẹ hắn biết, nhìn mẹ mình sắp xỉu, vội vàng nói.

"Ngọc Sính Đình, thả mẹ tao ra!"

Sính Đình cười lạnh, đưa bốn cây súng lục nhỏ màu bạc trong tay, chăm chọc nói: "Tại sao tôi lại phải thả mẹ anh, anh còn không tới đây tự thú, tôi liền giết bà ta!"

Nói qua đặt tay vào cò súng, Vu Minh Huy sợ hãi ngay lập tức vứt súng đi, còn chưa kịp nói gì, liền bị hai người cảnh sát vũ trang giữ chặt, không thể động đậy!

"Ngọc Sinh Đình!"

Vu Minh Huy cắn răng nghiêng lợi rống to, người cảnh sát khác nhanh chóng tháo bỏ thuốc nổ, mẹ của Vu Minh Huy cũng lộ ra bộ mặt thật, một nữ cảnh sát khoảng hơn hai mươi tuổi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: mạc thiên kinh anh đừng chết

Cody nhìn thấy một màn này, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, sau đó nhìn Sinh Đình giờ ngón tay cái lên!

"Xem ra truyền thuyết cũng không hẳn chỉ là truyền thuyết, nữ cảnh sát nóng tính phá án rất cao thủ quả thật khiến người ta rung động!"

Lời nói của Cody ngay lập tức khiến Sinh Đình có chút ngượng ngùng.

"Lần này chỉ là trùng hợp, tôi và Vu Minh Huy tương đối quen thuộc, mọi chuyện của hắn tương đối rõ ràng, vừa mới tới tôi đã kêu nữ cảnh sát tra xét Vu Minh Huy đóng giả làm mẹ hắn, sau đó liên hóa trang cho cô ấy giống với mẹ của hắn ta, cứ như vậy đối phó với Vu Minh Huy, không ngờ lại thành công!"

Sinh Đình nhẹ nhàng giải thích, trên mặt dâng lên một tầng đỏ hồng nhàn nhạt .

Cô không muốn nói cho anh biết, bởi vì năm đó thăm mếu Vu Minh Huy, cho nên mọi chuyện về hắn điều tra rất rõ ràng, chỉ có điều không ai ngờ được, vì hiểu rõ bạch mã hoàng tử trước kia, mà hôm nay lại làm công cụ cho mình phá án!

Cody cười nhẹ một tiếng.

"Cô thật sự rất đặc biệt, nếu không phải chân tướng bị vạch trần, tôi nghĩ về sau thật sự không có ai còn dám tin tưởng cảnh sát!"

Câu nói của Cody khiến Sinh Đình dở khóc dở cười, nếu thật lợi dụng mẹ người ta đi đối phó với con trai, đặc biệt như cách Ngọc Sinh Đình vừa làm, nếu truyền ra ngoài, không chừng có đánh chết cũng không người nào dám phạm pháp, trừ phi người đó không hề có ngược điểm!

Con nợ mẹ trả! Chỉ có cô nghĩ ra được!

Sinh Đình ngượng ngùng cười ha hả, nghe Cody nói, cô thật không biết là anh khen ngợi hay khiển trách cô .

"Nhưng lần này, cô thật sự làm rất tuyệt, tôi sẽ ghi công cho cô!"

Cody nói rất nghiêm túc, trên khuôn mặt tuấn dật đều là nụ cười, dưới ánh sáng mặt trời, đặc biệt mê người.

Trái tim nhỏ của Sinh Đình nhanh chóng đập thình thịch, mặt cũng khẽ ửng hồng, nhìn Cody há hốc miệng!

Đôi mắt chim ưng nhìn cô chằm chằm, trong ánh mắt nhiều hơn một tia tình ý.

"Cảnh sát trưởng Khoa, những hài cốt này xử trí như thế nào?"

Một cảnh sát chạy tới, phá vỡ không khí mập mờ, Cody thu hồi ánh mắt, nghiêm mặt nói.

"Chờ phán quyết rồi giao cho hai bên cha mẹ họ xử lý!"

"Ai!" Sinh Đình thờ dài, nếu mẹ Vu Minh Huy biết con trai của mình giết nhiều người như vậy, nhay cả vợ con cũng giết, rồi luộc ăn sẽ phản ứng như thế nào, khẳng định rất khó tiếp nhận đi!

Suy nghĩ một chút, không khỏi lắc đầu một cái.

Cody nhìn cô, nhỏ giọng nói: "Điện thoại của cô đang kêu kìa!"

Sinh Đình lúc này mới phản ứng kịp, bài hát "Cung đường ái tình" của Dương Mịch cũng đã hát được một nửa.

Cầm điện thoại di động lên, vừa nhìn thấy cái số kia, không khỏi chột dạ .

Nhưng rất nhanh sau đó Sinh Đình tự an ủi trong lòng, chết tiệt, cô chột dạ thì sao, cô cũng không làm chuyện gì có lỗi với anh, hơn nữa bây giờ cô là người tự do, liên quan gì đến Mạc Thiên Kinh chứ!

Hắng giọng, ấn nút nghe.

"Ngọc Sinh Đình, đang bận gì thế?"

Sinh Đình bủn rủn môi, sinh ra một ý tưởng ác độc.

"Tôi mới vừa cùng lưu manh đánh nhau một trận, thiếu chút nữa. . . . ."

"Thiếu chút nữa cái gì. . . . . Em có sao không?"

Mạc Thiên Kinh bị dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, liền vội vàng hỏi, Sinh Đình nghe âm thanh lo lắng của anh, có chút ngượng ngùng!

"Tôi không sao, rất khỏe, Hắc Lang hành động chưa?"

Mạc Thiên Kinh thở phào một cái, căng thẳng trong lòng cũng giảm xuống!

"Tôi nay có thể! Tôi nay anh không có thời gian điện thoại cho em, hai ngày nữa hãy về, bây giờ không nên quay lại, rất nguy hiểm!"

Mạc Thiên Kinh trầm giọng dặn dò, Sinh Đình thấy trái tim ấm áp, anh đặc biệt gọi điện thoại cho cô, vì muốn dặn cô không cần vội về nhà sao?

"Mạc Thiên Kinh!"

Sinh Đình nhỏ giọng kêu, Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng lên tiếng.

"Anh đừng chết, nếu không về sau tôi không còn ai để gây gổ nữa!"

"Phụt. . . . ."

Lời Sinh Đình vừa thoát khỏi miệng, Cody ở một bên không nhịn được cười ra tiếng, Sinh Đình đỏ mặt lên, lập tức cúp điện thoại, vội vàng giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Cuộc chiến với Hắc Lang 1

"Cody, anh đừng hiểu lầm, tôi và Mạc Thiên Kinh căn bản không có bất kỳ quan hệ gì, anh đừng hiểu lầm a!"

Sinh Đình giải thích khiến Cody lung túng!

Bọn họ có quan hệ hay không anh cũng không phải kẻ ngốc, ngày đó cô có vết hôn anh thấy rất rõ, nói không có quan hệ không phải là lừa anh sao!

"Sinh Đình, thật ra thì thượng tướng Mạc là một người đàn ông rất tốt!"

Cody tự nhận mình còn theo không kịp người đàn ông kia, anh cảm thấy mặc dù chức vị của anh ta cao như vậy có lẽ là dựa vào cha mình mới có được, nhưng về khí thế và về cương quyết trên mặt anh ta khiến anh ngưỡng mộ.

Sinh Đình vô cùng nóng nảy, cũng không phải loại hình anh thích, mặc dù anh thích người phụ nữ một mình đảm đương được nhiệm vụ, nhưng Ngọc Sinh Đình tuyệt đối không phải là người phụ nữ kia!

Sinh Đình nghe anh nói, tính tình nóng nảy liền bộc phát!

"Nếu anh ta là người đàn ông tốt, thì heo mẹ cũng biết leo cây rồi!"

Nếu anh là người đàn ông tốt sẽ ăn cô sạch sẽ không còn một mảnh, còn không chút nào thương hương tiếc ngọc đêm đầu tiên đã muốn cô bảy lần?

-

Không phải chỉ có chút lợi hại trên giường thôi sao? Ngoài vóc người có đẹp trai chút, có chỗ nào xem là người đàn ông tốt?

Bởi vì anh còn là một trai tân?

Nhớ tới đêm đó, Sinh Đình không khỏi đau lòng cho cái mộng của mình, cứ vậy bị anh mở ra!

Cody nhìn tỉnh tỉnh nóng này của cô, nếu đối với tình cảm cũng khôn khéo như lúc phá án, có lẽ anh sẽ động lòng.

Chỉ là. . . . .

Cody nhìn Sính Đình, không khỏi thở dài!

"Xử lý xong, tối nay chúng ta trở về!"

Cody nhàn nhạt nói, Sính Đình chợt nhìn Cody, "Anh nói cái gì? Tối nay?"

Mạc Thiên Kinh không phải nói tối nay mình không nên về không? Rất nguy hiểm?

Nhưng khi nghĩ tới mình có thể chiến đấu với Hắc Lang, máu trong người cũng sôi trào.

Cody gật đầu, cau mày hỏi, "Cô có ý kiến gì không?"

Sính Đình lắc đầu một cái, cười gian nói.

"Không có việc gì, tôi muốn trở về! Làm xong thủ tục bàn giao chúng ta trở về!"

Hắc Lang, ta tới đây!

Sính Đình kêu lên trong lòng, Cody nhìn nụ cười trên mặt cô, thân nhiên lộ ra một nụ cười nhạt.

Cuộc chiến đấu diễn ra vào ban đêm luôn khiến người ta cảm thấy nồng nặc sát khí, làm người ta có chút không thở được.

Chín giờ, Mạc Thiên Kinh ngồi bên trong biệt thự, hai chân tréo ngược, mắt nhìn chăm chăm màn ảnh TV, nhếch miệng lên cười như có như không, áo trắng quần đen, tao nhã như một thân sĩ, bụng trong tay một ly rượu đỏ, khẽ đưa đưa, làn môi mỏng mím chặt thỉnh thoảng khẽ nhấp một cái, bình tĩnh thong dong.

Bên trong biệt thự không chỉ có một mình anh, tuy biết vậy nhưng lúc này chỉ xuất hiện một mình anh, những người khác đã theo đúng kế hoạch ẩn nấp rồi.

Sính Đình sau khi chia tay với Cody ở phi trường, lập tức chạy như bay đến đây, không phải vì nhớ Mạc Thiên Kinh, mà là hi vọng mình có thể tham gia vào trận đấu này.

Mạc Thiên Kinh ngồi bên cạnh TV, nhìn thấy trên màn ảnh xuất hiện một người phụ nữ, gương mặt đẹp trai khẽ co quắp, tức giận lập tức tràn ngập gương mặt tuấn tú của anh, nụ cười trên khóe miệng nhất thời bị bóp chết, biến thành ngấm ngấm tức giận.

Trong một góc nào đó, đã có người nhẹ nhàng thủ sẵn cò súng, chỉ cần người ở bên trong ra lệnh một tiếng, người phụ nữ trước mặt sẽ biến thành tổ ong vò vẽ!

"Để cô ấy vào đi!"

Âm thanh trầm thấp nhưng có lực của Mạc Thiên Kinh vang lên, nòng súng thối lui, Sính Đình mở cửa nhìn ánh đèn bên trong nhà, thận trọng đến gần, tính cảnh giác cao khiến Mạc Thiên Kinh hài lòng nâng lên khóe môi.

Nếu là cô ào ào chạy vào, anh tuyệt đối sẽ bắt cô!

"Thượng tướng, Hắc Lang đến rồi!"

Điện thoại trong tay vang lên, Sính Đình bước vào biệt thự, vừa nhìn thấy Mạc Thiên Kinh liền bị Mạc Thiên Kinh kéo vào trong ngực, kín đáo đưa cho cô hai cây súng lục.

"Hắc Lang tới rồi, cẩn thận một chút!"

Nói xong, liền đẩy cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Cuộc chiến với Hắc Lang 2

Sính Đình bị lời của anh làm cho giật mình, Mạc Thiên Kinh đưa súng lục cho cô, vậy anh làm thế nào?

"Mạc Thiên Kinh, cho anh một khẩu!"

Sính Đình hạ thấp giọng, hướng về phía Mạc Thiên Kinh ném qua một cây súng lục, vẻ mặt của Mạc Thiên Kinh khẽ nổi giận, người phụ nữ ngu xuẩn này, có biết là rất nguy hiểm hay không, nhanh chóng nhặt súng lên, bóng dáng nhanh nhẹn ẩn vào bên kia.

Anh không thể theo sát cô, bằng không Hắc Lang nhìn thấy, chắc chắn sẽ xuống tay với Sính Đình, tài nghệ và thủ đoạn của Hắc Lang vô cùng hung dữ anh đã biết, anh cũng không muốn để Sính Đình bị thương!

Nắm chặt khẩu súng lục màu bạc trong tay, nhếch miệng lên nở một nụ cười khát máu, không ai biết được, trong đêm đen, kinh khủng nhất chính là một nụ cười nhẹ nhàng của một người tao nhã, nhưng sẽ gây thương tổn cho bạn!

Cả tòa biệt thự trở nên áp lực khác thường, trong không khí ngưng tụ không khí chém giết, ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh, rất sợ bại lộ vị trí của mình.

Sính Đình lần đầu tiên tham dự một nhiệm vụ như vậy, nén chặt hô hấp, đặc biệt đề cao cảnh giác, giờ phút này tựa như con báo trong đêm tối, đôi mắt đen gắt gao khóa chặt vào màn hình lặng lẽ theo dõi con mồi đang di động.

Hắc Lang cau mày, đi tới biệt thự rất rộng rãi, đi theo phía sau là một nhóm người áo đen đã được huấn luyện đặc biệt, vẻ mặt của mỗi người đều rất giống nhau, đàng đàng sát khí!

Nói thật, đối với nhân vật tên Mạc Thiên Kinh này, hắn rất bội phục, là người đầu tiên còn sống rời đi trước mặt hắn đi, nhưng chỉ có một cơ hội duy nhất như vậy mà thôi, lần này, anh ta phải chết!

Đi vào biệt thự, trông mắt sắc bén quét nhìn xung quanh một cái, nhếch miệng lên một nụ cười thần nhiên.

Một thân trang phục màu đen bó sát người, khiến thân phận sát thủ của hắn hiển thị rõ trong đó.

Bề ngoài anh tuấn, giữa hai lông mày hiện ra vẻ cương quyết bướng bỉnh.

"Mạc Thiên Kinh, bạn bè của anh đã tới, sao không đón tiếp một cái!"

Hắc Lang thoải mái tự nhiên đi đến ghế salon ngồi xuống, mười người áo đen lập tức đứng thành hai hàng, tạo thành một vòng bảo vệ!

Mạc Thiên Kinh không ngờ hắn không trực tiếp đánh, sau khi ám hiệu cho Sính Đình không nên tùy tiện hành động, bóng dáng lóe lên, xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Hắc Lang, anh tới thật là nhanh!"

Trên mặt Mạc Thiên Kinh chứa đựng một chút ý cười, không nhìn ra cảm xúc của anh, Hắc Lang nhìn Mạc Thiên Kinh ăn mặc rất lịch sự, cười ra tiếng.

"Thượng tướng Mạc, xem ra thương thế đã không tệ! Hơn nữa còn tăng thêm sức hấp dẫn của đàn ông!"

Câu nói của Hắc Lang thiếu chút nữa khiến Sính Đình núp ở một bên phun nước miếng, sức hấp dẫn của đàn ông?

Chẳng lẽ Hắc Lang là “đồng chí”?

Mạc Thiên Kinh cười một tiếng đi qua, tới ghế salon đối diện ngồi xuống, cười nhạt nói.

"Hôm nay Hắc Lang không phải tới đây để khích lệ sức hấp dẫn của tôi chứ?"

Rõ ràng là tới giết anh, lại biểu hiện giống như tới làm khách, Mạc Thiên Kinh nhìn Hắc Lang, có chút không hiểu hắn ta suy nghĩ gì, nhưng, bất kể hắn muốn chơi đùa kiểu gì, anh cũng theo đến cùng!

"Thượng tướng Mạc, lần này, tôi không có ý định để cho anh tiếp tục sống!"

Hắc Lang cảm khẩu súng lục bằng bạc bên hông lên, Sính Đình lập tức nắm chặt khẩu súng lục trong tay, chuẩn bị bất cứ lúc nào, chỉ cần hắn vừa động thủ, cô lập tức hướng hắn nhả đạn!

Mạc Thiên Kinh cười cười, "Tôi biết!"

Rất dễ dàng nghe thấy câu trả lời của anh, Sính Đình âm thầm mắng to.

Mạc Thiên Kinh đáng chết, chẳng lẽ anh không biết đối phương nói gì sao? Giết anh nha!

Giết anh đấy! Ngu ngốc, tức chết anh!

"Tôi không muốn nhiều người lộn xộn như vậy, giống y như lần trước, thật sự rất không thú vị, tôi muốn đổi lại cách chơi!"

Hắc Lang ưu nhã thối thối hòng sủng, gương mặt đẹp trai hiển thị rõ vẻ côn đồ.

Mạc Thiên Kinh không ngờ hắn lại chơi đùa kiểu này, nhưng như vậy cũng tốt, tôi thiếu có thể giữ được nhiều mạng sống hơn!

"Anh muốn chơi như thế nào!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi.

"Hai bên chúng ta, tất cả tìm ba người đối chiến, người này thắng, người kia sẽ chết!"

Hắc Lang nói về rất khinh thường, Mạc Thiên Kinh nhìn hắn.

"Anh cho rằng anh nhất định sẽ thắng?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Cuộc chiến với Hắc Lang 3

"Đó là đương nhiên!"

Hắc Lang tự tin nói, Mạc Thiên Kinh mỉm cười, lạnh nhạt nhìn hắn.

"Anh tìm ai so với tôi?"

Hiển nhiên, Mạc Thiên Kinh đồng ý!

Hắc Lang liếc nhìn hai hàng người sau lưng, lạnh nhạt nói: "Giữa bọn họ chọn hai, cộng thêm tôi, là ba!"

Mạc Thiên Kinh liếc nhìn những tên sát thủ áo đen kia, tất cả đều là sát thủ hàng đầu, Hắc Lang nắm chắc thắng lợi cao hơn so với anh.

Anh và Hắc Lang đối chiến, còn lại nên chọn những người nào?

"Cho anh thời gian một ngày, ngày mai ở “Mã Nhĩ á” bắt đầu đấu súng!"

Hắc Lang nhàn nhạt nói, rất rõ ràng chính là cho anh thí sinh!

"Đừng có giờ thù đoạn!"

Hắc Lang đứng dậy không quên dặn dò thêm một câu, Mạc Thiên Kinh cười nhạt, nhìn anh nghênh ngang rời đi.

"Mạc Thiên Kinh, anh tại sao không giết hắn!"

Sinh Đình đi ra, khí thế hung hăng, nhìn Mạc Thiên Kinh rất tức giận.

Không phải anh đã bố trí xong sao? Vừa rồi có thể hành động một lần là tiêu diệt được Hắc Lang diệt, tại sao không xuống tay, tức chết anh!

Mạc Thiên Kinh ngồi trên ghế sa lon, mắt nhìn chăm chăm vào màn ảnh, suy nghĩ, đến tột cùng là mình sợ chỗ nào?

Hắc Lang lại có thể ngang nhiên đi vào như vậy, hơn nữa hình như hắn ta hoàn toàn nắm rõ cách thức bố trí của anh, nếu tối nay khai hỏa, bọn họ nhất định thua rất thê thảm!

"Thượng tướng Mạc!"

Những người ẩn mình trong bóng tối lần lượt đi ra, có khoảng mười mấy người, người nào cũng mặc áo chống đạn, tinh thần cũng rất phấn chấn, nhưng trên mặt tràn đầy nghi ngờ.

"Ngồi xuống hết đi!"

Mạc Thiên Kinh ra lệnh!

Mọi người ngồi xuống, lão K không nhin được liền đặt câu hỏi,

"Thượng tướng Mạc, tại sao vừa rồi không vây bắt Hắc Lang?"

Đây chính là cơ hội tốt a, bọn họ có thể giết Hắc Lang không chừa mảnh giáp.

Mạc Thiên Kinh lắc đầu một cái, nhìn bọn họ.

"Các anh hoàn toàn sai lầm rồi, Hắc Lang đã biết kế hoạch của chúng ta, cho dù có khai hỏa, người thua cũng là chúng ta!"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh khiến bọn họ không khỏi nhăn đầu lông mày.

"Hắn biết?"

Chẳng những Sính Đình, ngay cả những thủ hạ của anh cũng kinh ngạc tròn to mắt, không thể tin được.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái: "Hắc Lang cũng được xem là một quân tử trong giới hắc đạo, chúng ta ngênh chiến, là kết quả tốt nhất! Có thể khiến tổn thương giảm đến mức thấp nhất!"

Hy sinh là khó tránh khỏi, bây giờ là bọn họ dùng súng thật đạn thật bắn nhau.

"Vậy chúng ta thật sự phải đi sao?" Lão K vận lông mày, anh không sợ chết, sợ nhất là bị Hắc Lang giở trò, nếu Hắc Lang giở trò, đến lúc đó bọn họ thắng cũng phải chết, vậy thì rất phiền toái!

"Những lời vừa rồi của Hắc Lang tất cả mọi người đều nghe rõ ràng chứ?"

"Dạ!"

"Các anh đều là thuộc hạ có năng lực của tôi, nhưng lần này xuất chiến rất có thể sẽ hy sinh, nhưng cũng phải chọn lựa hai người để đối chiến!"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nói, Sính Đình lập tức gơ tay.

"Tính tôi một người!"

Cô muốn đi giết Hắc Lang, tên kia đáng đáp không tề, nhưng lại là một phần tử xấu!

"Không được!" Không chút nghĩ ngợi, Mạc Thiên Kinh lập tức liền phủ quyết cô, Sính Đình nổi trận lôi đình nhìn anh chăm chăm, rống to.

"Tại sao tôi không thể!"

Cô là cảnh sát, tại sao cô không thể đi!

"Tôi nói không thể đi chính là không thể đi, em không phải là lính của tôi!"

Mạc Thiên Kinh nghiêm mặt, gương mặt đẹp trai lạnh lẽo, âm thanh bá đạo ngang ngược, Sính Đình tức giận nghiến răng.

"Anh nói không cũng không sao, bây giờ tôi gia nhập đội ngũ của anh!"

"Tôi không phê chuẩn!"

Mạc Thiên Kinh xụ mặt, mọi người thấy hai người bọn họ, khóe miệng giật giật, không ai dám lên tiếng.

"Tôi muốn đi, Mạc Thiên Kinh, tại sao anh không để cho tôi đi!"

Tức chết cô, cô có chỗ nào không phù hợp, rõ ràng là anh khi dễ cô, khi dễ cô

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Cường hôn!

"Nói không cho phép em đi chính là không cho phép em đi, hiện tại về phòng cho anh!"

Giọng nói Mạc Thiên Kinh trở nên lạnh lẽo, ra lệnh.

Sính Đình nổi giận đi qua, một cước hướng Mạc Thiên Kinh đạp tới, giận dữ mắng: "Mạc Thiên Kinh, anh tính làm gì, dựa vào cái gì ra lệnh cho tôi?"

Tức chết cô, không ngờ Mạc Thiên Kinh ra lệnh cho cô trở về phòng, đây rõ ràng là khi dễ cô, cô tuyệt đối không đồng ý!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, gương mặt đẹp trai càng thêm tức giận, nhìn những người lính đang trừng to mắt nhìn bọn họ gây gổ, lạnh nhạt nói.

"Các anh đi về trước, suy nghĩ một chút, ai muốn tham gia!"

"Dạ!"

Mọi người có chút lưu luyến liếc mắt nhìn, cho tới bây giờ bọn họ chưa từng thấy thượng tướng quan tâm tới một người phụ nữ như thế, chẳng lẽ người phụ nữ này chính là vị nữ cảnh sát trong truyền thuyết được hứa hôn từ nhỏ sao?

Nhưng mà bọn họ ai cũng không dám hỏi, vội vàng rút lui!

Trong tức khắc, biệt thự to như vậy chỉ còn sót hai người bọn họ, nhìn nhau chăm chăm tựa như hai con gà chọi.

"Mạc Thiên Kinh, tôi nói tôi muốn tham gia!"

Sính Đình lớn tiếng gào thét, trên mặt Mạc Thiên Kinh chứa đựng nụ cười lạnh, hướng Sính Đình đi tới.

"Ngọc Sính Đình, anh xem em có vẻ không hiểu rõ lời anh nói..., chúng ta hình như có chuyện còn chưa tính toán!"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh khiến Sính Đình đột nhiên nhớ lại ngày đó trong điện thoại, Mạc Thiên Kinh căn rằng nghiêng lợi nói.

"Mạc Thiên Kinh, tôi cho anh biết, tôi chính là cảnh sát, anh đừng tới đây, nếu không tôi sẽ bắt anh!"

Sính Đình lui về phía sau mấy bước, bởi vì giờ phút này ánh mắt của Mạc Thiên Kinh thật sự quá đáng sợ, cô cảm giác như có một con sói xám lớn muốn ăn Tiểu Bạch Thỏ.

"Thật sao?" Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười nhẹ, cười đến thật tà ác!

Sính Đình lui lại mấy bước, dựa lưng vào tường, tức giận đứng đứng nhìn anh.

"Mạc Thiên Kinh, tôi cho anh biết, anh mà tới nữa tôi không khách khí!"

Tức chết cô, cô không có đắc tội anh, mà vẻ mặt anh như vậy là ý gì, bộ dạng như muốn ăn thịt người bộ, không phải. . . . .

Sính Đình nhớ tới đêm đó, lại nhìn tình huống hôm nay.

Biệt thự to như vậy, cô nam quả nữ sống chung một phòng.

Không được cô tuyệt đối không thể để Mạc Thiên Kinh tiến tới.

Mất thấy Mạc Thiên Kinh đã cố định cô trên tường, Sính Đình tròn to hai mắt, trong ánh mắt có chút bối rối, Mạc Thiên Kinh thẳng vào mắt cô .

"Em nói xem, tới nay anh nên trừng phạt em như thế nào!"

Sính Đình lắc đầu một cái, nói rất nghiêm túc: "Mạc Thiên Kinh, anh không nên đối xử với tôi. . . . . Ừm. . . . ."

Sính Đình còn chưa dứt lời đã bị Mạc Thiên Kinh hôn rất bá đạo, đôi tay Sính Đình giãy giụa, Mạc Thiên Kinh giữ tay cô thật chặt, cạy hàm răng cô ra, đầu lưỡi xâm nhập vào trong, thưởng thức ngọt ngào của cô.

Sính Đình thế nào cũng không nghĩ tới con heo này lại tấn công thần tốc như thế, vốn còn tính giãy giụa, nhưng bị anh hôn đến cả người tê dại, dần dần mất đi phản kháng, ngây ngốc đáp lại anh, Mạc Thiên Kinh mừng rỡ, buông đôi tay đang bị giam cầm của cô ra, chuyển bàn tay ra sau lưng cô, khiến khoảng cách của hai người gần hơn, vật cứng rắn chống lên bụng Sính Đình, Sính Đình nhếch miệng cười nhạt một cái, rồi chột nhấc chân, hung dữ đá lên.

"Ừm. . . . ."

Mạc Thiên Kinh lập tức buông Sính Đình ra, ngồi xổm người xuống, đau đến tái xanh cả mặt!

"Ngọc Sính Đình, em lại đá anh. . . . ."

Lần thứ hai, lần thứ hai cô hướng về phía tiểu đệ đệ của anh xuống tay.

Sính Đình cười lạnh, nhìn anh chăm chăm.

"Mạc Thiên Kinh, tôi đã sớm nói với anh, đừng nghĩ coi thường tôi!"

Chết tiệt, anh nghĩ rằng mình hôn môi rất tuyệt, có thể khiến cô bị mất hồn sao!

Cô chỉ cần một cú c, không uống phí với anh!

"Ngọc Sính Đình, nơi đó là ‘tính phúc’ cả đời của em!"

Người phụ nữ đáng chết, quá độc ác, thật không biết mình còn có thể thức dậy hay không!

Sính Đình bấu môi, hà hê nói.

"Vừa đúng lúc tu thân dưỡng tính!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Không ngờ lại ám hại anh!

Mạc Thiên Kinh tức giận cắn răng, nhìn về mặt hà hê của Sính Đình, thật sự hận không thể đè cô trên giường hung hăng giày xéo, để cho cô ba ngày ba đêm cũng không xuống giường được!

Sính Đình hà hê ngẩng đầu lên, vẻ mặt rực rỡ như hoa, nhìn Mạc Thiên Kinh còn ngồi chồm hổm trên mặt đất, tâm trạng rất, thực sự rất gây ấn tượng với anh a!

Mạc Thiên Kinh cố gắng đứng lên, nhưng rất nhanh lại ngồi chồm hổm xuống, đau, thật sự rất đau!

Đây chính là nơi yếu ớt nhất của người đàn ông, người phụ nữ này cư nhiên không để ý tới cả đời tính phúc của anh, xuống tay ác như vậy!

"Ồ! Đúng rồi, tôi nay phòng này thuộc về tôi, anh tìm một chỗ khác mà ngủ!"

Sính Đình đi lên lầu hai không quên quay đầu lại dặn dò một tiếng, con mắt Mạc Thiên Kinh tròn trắng như muốn lòi ra: "Ngọc Sính Đình, đừng để anh bắt được em, nếu không anh nhất định sẽ làm em ba ngày ba đêm không xuống giường được!"

Mạc Thiên Kinh lớn tiếng gào thét, Sính Đình ngoái đầu nhìn anh khẽ mỉm cười, nụ cười quyến rũ chết người!

"Thượng tướng Mạc, nếu anh không muốn từ hôm nay đoạn tử tuyệt tôn, tôi có thể thành toàn cho anh!"

Sính Đình nói về ngụ ý rồi theo dõi nơi nào đó của anh, lộ ra nụ cười tà ác, nhìn Mạc Thiên Kinh giận cắn răng nghiến lợi.

Người phụ nữ đáng chết!

Xem ra về sau anh muốn chinh phục người phụ nữ này còn một đoạn trường chinh phải đi, nhưng mà Mạc Thiên Kinh anh chưa bao giờ sợ hãi những khiêu chiến như vậy!

Cắn răng nghiến lợi nhìn Ngọc Sính Đình đóng cửa ‘rầm’ một tiếng, đi tới ghế sa lon ngồi xuống, không chút hình tượng mà che nơi nào đó, khổ sở xoa nhẹ!

Sính Đình tâm trạng hưng khởi ngâm nga bài hát đi vào phòng tắm, khoan khoái tắm.

Thật là vô cùng thoải mái, nghĩ đến về mặt màu gan heo của Mạc Thiên Kinh, gần như cười lăn lộn, ha ha. . . . .

Ha ha. . . . . Thật sự là quá đã!

Sau khi tắm xong, Sính Đình nằm ở trên giường lớn, dang tay chân thành hình chữ đại, thật thoải mái a!

Chiếc giường lớn như vậy, chỉ có một mình mình ngủ, không biết người kia bây giờ thế nào!

Có phải vẫn còn che nơi nào đó khổ sở kêu rên hay không?

"Mặc kệ, ngủ!" Sính Đình trùm chăn thờ phào ngủ!

Mạc Thiên Kinh bò vào phòng, lần đầu tiên anh trở về phòng mà phải bò, người phụ nữ này, đợi khi anh hết đau sẽ trừng trị cô .

Tiến lên cầm quần áo đi vào phòng tắm, khoan khoái tắm một cái, liếc nhìn tiểu đệ nhũn như con chi chi, thật là bị thương nghiêm trọng a.

Nhưng giờ phút này điều anh lo lắng hơn chính là trận đánh ngày mai, Ngọc Sính Đình luôn muốn đi, anh làm sao để cô không đi được đây?

Nếu như không cho cô đi, người phụ nữ này nhất định sẽ lằng nhằng đòi tham gia , nhưng nếu cho cô đi, mình lo lắng cô sẽ bị thương.

Mặc dù bản lĩnh của cô không tệ, nhưng những sát thủ bên cạnh Hắc Lang kia đều không phải là ẽ đối phó, nhứt đầu a!

Rửa mặt xong, Mạc Thiên Kinh chỉ khoác vào người một chiếc khăn tắm liền bò lên giường, còn chưa kịp nằm xuống liền truyền đến âm thanh u ám của Sính Đình.

"Đi xuống. . . . ."

Người đàn ông đáng chết, không ngờ lại leo cửa sổ vào, cho rằng cô không biết sao?

Cô chỉ nghĩ là anh vào tắm, không ngờ lại còn dám leo lên giường của cô, thật là vô cùng đáng ghét!

Mạc Thiên Kinh làm mặt dày chui vào chăn, về mặt bị thương nói.

"Ngọc Sính Đình, phía dưới của anh bị em đá không thể có phản ứng nữa rồi, em để cho anh ngủ ở đây đi!"

Dựa sát vào người cô, một mùi thơm của phụ nữ bay vào lỗ mũi, chuyện gì xảy ra?

Phía dưới không phản ứng chút nào!

Mạc Thiên Kinh giật mình, từ trên giường ngồi bật dậy, về mặt nặng nề.

Sính Đình bị phản ứng của anh làm cho giật mình, hét lớn.

"Mạc Thiên Kinh, anh làm gì thế?"

Hon nữa đêm rồi có để cô ngủ hay không, thật là phiền chết rồi !

Mạc Thiên Kinh nhìn cô chăm chăm, gương mặt đẹp trai tề tể tới cực điểm!

"Ngọc Sính Đình, em biến anh thành bất lực rồi!"

Mạc Thiên Kinh ngấm ngấm tức giận, cảm giác tiểu đệ của mình không phản ứng chút nào, lòng tự ái bị tổn thương rất lớn!

Sính Đình tròn to hai mắt, về mặt không tin.

"Mạc Thiên Kinh, đừng có giờ trò lừa bịp hai lần!"

Lần trước không phải anh cũng bị đập sao? Sao không thất anh bất lực, còn đem cô ăn cả đêm bảy lần!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn!

Mạc Thiên Kinh tức giận nhìn cô, sắc mặt thật sự không tốt: "Ngọc Sính Đình, lần này là thật!"

Đáng chết, tại sao một chút phản ứng mình cũng không có?

Sính Đình nghe anh nói, sắc mặt lập tức thay đổi, thực sự bị cô đá tới như vậy sao! Cô hình như không dùng hết sức a!

"Mạc Thiên Kinh, tôi chỉ đập nhẹ một cái!"

Sính Đình giải thích thật sự cô không dùng hết sức, nhưng khi nhìn sắc mặt của Mạc Thiên Kinh, có vẻ rất nghiêm trọng đi?

"Anh mặc kệ, nếu sáng sớm ngày mai nó không vỉnh lên, em phải chữa cho anh!"

Trong lòng Mạc Thiên Kinh cũng không khẳng định là không được, chỉ vì tối nay anh muốn ngủ trên cái giường này!

Sính Đình vẻ mặt không hiểu, "Tại sao phải đến sáng mai?"

Mạc Thiên Kinh hung dữ trừng mắt nhìn cô, mang ý xấu nói bên tai cô.

"Chẳng lẽ em không biết vào mỗi sáng sớm, người đàn ông sẽ thân bột (*cứng buổi sáng) sao?"

"Còn có chuyện như vậy?"

Sính Đình lớn tiếng nói, giống như nghe được chuyện đại sự gì, nhưng thật ra cô lại hi vọng nơi nào đó của anh tắt lửa luôn, tối thiểu trong thời gian bọn họ chung sống cô sẽ an toàn!

Mạc Thiên Kinh tức giận trừng mắt nhìn cô, kéo chăn, trầm thấp nói.

"Câm miệng, ngủ!"

Sính Đình gạt đầu một cái, ngủ thì ngủ, tối nay xem ra anh bị thương không nhẹ, cô ra ngủ ở ghế sa lon một lần nữa vậy!

Dù sao cũng không phải là lần đầu tiên, chỉ là hình như cô đặc biệt có duyên với ghế sa lon!

Chỉ là. . . . .

"Mạc Thiên Kinh, anh kéo tôi làm gì?"

Cô đang nghĩ tại sao mình không rời giường được, không ngờ Mạc Thiên Kinh này lại kéo lại, cô không vui nhìn anh chằm chằm.

Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng nói.

"Anh bị như vậy rồi, em còn trốn đi đâu!"

Mặc dù không thể làm, nhưng tối thiểu vẫn có thể ôm ấp, vẫn có thể giấy xéo chứ!

Sính Đình liếc nhìn gương mặt rất đáng ghét của Mạc Thiên Kinh, lại trở về ổ chăn.

Thôi, dù sao cũng không còn lực sát thương, cô cũng không so đo, vừa ngồi máy bay trở về, lại lăn qua lăn lại như vậy cô thật sự là rất mệt nhọc.

Bất chấp tất cả, lật người liền ngủ thiếp đi!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô ngủ, nhăn mày rất không hài lòng.

Vốn còn muốn hôn cô một cái, không ngờ cô lại coi anh như không khí, không thèm để ý tới!

Giận dữ trừng mắt tiểu đệ đệ nhũn như con chi chi của mình, Mạc Thiên Kinh nằm xuống, hai người ngủ đưa lưng về phía nhau, cả đêm bình an vô sự!

Sáng hôm sau, tự nhiên hai người tỉnh lại, Sính Đình mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt phóng đại của người đàn ông hiện ra ở trước mặt mình, còn chưa kịp lên tiếng, đã bị anh hôn lên.

Sính Đình nhớ tới lời nói tối hôm qua của Mạc Thiên Kinh, bàn tay bèn sờ vào chỗ kín của anh.

Cũng may, không có vỉnh lên!

Mạc Thiên Kinh toàn thân cứng đờ, đáng chết, người phụ nữ này có biết cô đang làm gì sao?

Anh là thật vất vả mới dập tắt được lửa dục, cô như vậy có tính tự đưa mình tới cửa hay không!

"Đây là em tự tìm!"

Mạc Thiên Kinh thì thảo nói, Sính Đình còn chưa kịp phản ứng, Mạc Thiên Kinh đã lật người đè cô ở phía dưới, điên cuồng hôn lên mặt cô như mưa rơi.

Sính Đình vội vàng dùng tay đẩy anh ra, chỉ là Mạc Thiên Kinh hôm nay trở nên rất mạnh mẽ, cô bị anh đè chặt phía dưới!

"Ô ô. . . . ."

Sính Đình phản kháng, thân thể giấy dứa không chịu yên, lửa dục lập tức bị kích thích, Mạc Thiên Kinh hai mắt tràn đầy lửa dục, gương mặt chăm chú nhìn Sính Đình.

Sinh Đình bị ánh mắt của anh làm cho giật mình.

Đó là ánh mắt đục vọng a, cô còn nhớ rất rõ.

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn a, tôi cho anh biết, mặc dù anh bắt lực, nhưng như vậy cũng vô ích, tôi sẽ tìm bác sĩ cho anh, tôi sẽ chữa lành cho anh! Ừm. . . . ."

Sinh Đình chưa dứt lời đã bị Mạc Thiên Kinh hung hăng hôn, người phụ nữ đáng chết, lại còn nói anh bắt lực, giờ phút này nơi nào đó của anh bành trướng sắp nổ tung, ai nói bắt lực! Mạc Thiên Kinh tức giận nhìn cô, sắc mặt thật sự không tốt: "Ngọc Sinh Đình, lần này là thật!" Đáng chết, tại sao một chút phản ứng mình cũng không có? Sinh Đình nghe anh nói, sắc mặt lập tức thay đổi, thực sự bị cô đá tới như vậy sao! Cô hình như không dùng hết sức a! "Mạc Thiên Kinh, tôi chỉ đập nhẹ một cái!" Sinh Đình giải thích thật sự cô không dùng hết sức, nhưng khi nhìn sắc mặt của Mạc Thiên Kinh, có vẻ rất nghiêm trọng đi? "Anh mặc kệ, nếu sáng sớm ngày mai nó không vênh lên, em phải chữa cho anh!" Trong lòng Mạc Thiên Kinh cũng không khẳng định là không được, chỉ vì tối nay anh muốn ngủ trên cái giường này! Sinh Đình về mặt không hiểu, "Tại sao phải đến sáng mai?" Mạc Thiên Kinh hung dữ trừng mắt nhìn cô, mang ý xấu nói bên tai cô. "Chẳng lẽ em không biết vào mỗi sáng sớm, người đàn ông sẽ thần bốt (*cứng buổi sáng) sao?" "Còn có chuyện như vậy?" Sinh Đình lớn tiếng nói, giống như nghe được chuyện đại sự gì, nhưng thật ra cô lại hi vọng nơi nào đó của anh tắt lửa luôn, tối thiểu trong thời gian bọn họ chung sống cô sẽ an toàn! Mạc Thiên Kinh tức giận trừng mắt nhìn cô, kéo chăn, trầm thấp nói. "Câm miệng, ngủ!" Sinh Đình gật đầu một cái, ngủ thì ngủ, tối nay xem ra anh bị thương không nhẹ, cô ra ngủ ở ghế sa lon một lần nữa vậy! Dù sao cũng không phải là lần đầu tiên, chỉ là hình như cô đặc biệt có duyên với ghế sa lon! Chỉ là. . . . . "Mạc Thiên Kinh, anh kéo tôi làm gì?" Cô đang nghĩ tại sao mình không rời giường được, không ngờ Mạc Thiên Kinh này lại kéo lại, cô không vui nhìn anh chăm chăm. Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng nói. "Anh bị như vậy rồi, em còn trốn đi đâu!" Mặc dù không thể làm, nhưng tối thiểu vẫn có thể ôm ấp, vẫn có thể giãy xéo chứ! Sinh Đình liếc nhìn gương mặt rất đáng ghét của Mạc Thiên Kinh, lại trở về ô chán. Thôi, dù sao cũng không còn lực sát thương, cô cũng không so đo, vừa ngồi máy bay trở về, lại lần qua lần lại như vậy cô thật sự là rất mệt nhọc. Bất chấp tất cả, lật người liền ngủ thiếp đi! Mạc Thiên Kinh nhìn cô ngủ, nhàn mảy rất không hài lòng. Vốn còn muốn hôn cô một cái, không ngờ cô lại coi anh như không khí, không thèm để ý tới! Giận dữ trừng mắt tiểu đệ đệ nhũn như con chi chi của mình, Mạc Thiên Kinh nằm xuống, hai người ngủ đưa lưng về phía nhau, cả đêm bình an vô sự! Sáng hôm sau, tự nhiên hai người tỉnh lại, Sinh Đình mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt phóng đại của người đàn ông hiện ra ở trước mặt mình, còn chưa kịp lên tiếng, đã bị anh hôn lên. Sinh Đình nhớ tới lời nói tối hôm qua của Mạc Thiên Kinh, bàn tay bèn sờ vào chỗ kín của anh. Cũng may, không có vênh lên! Mạc Thiên Kinh toàn thân cứng đờ, đáng chết, người phụ nữ này có biết cô đang làm gì sao? Anh là thật vất vả mới dập tắt được lửa dục, cô như vậy có tính tự đưa mình tới cửa hay không! "Đây là em tự tìm!" Mạc Thiên Kinh thì thầm nói, Sinh Đình còn chưa kịp phản ứng, Mạc Thiên Kinh đã lật người đè cô ở phía dưới, điên cuồng hôn lên mặt cô như mưa roi. Sinh Đình vội vàng dùng tay đẩy anh ra, chỉ là Mạc Thiên Kinh hôm nay trở nên rất mạnh mẽ, cô bị anh đè chặt phía dưới! "Ồ ô. . . . ." Sinh Đình phản kháng, thân thể giãy dụa không chịu yên, lửa dục lập tức bị kích thích, Mạc Thiên Kinh hai mắt tràn đầy lửa dục, gương mặt chăm chú nhìn Sinh Đình. Sinh Đình bị ánh mắt của anh làm cho giật mình. Đó là ánh mắt đục vọng a, cô còn nhớ rất rõ. "Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn a, tôi cho anh biết, mặc dù anh bắt lực, nhưng như vậy cũng vô ích, tôi sẽ tìm bác sĩ cho anh, tôi sẽ chữa lành cho anh! Ừm. . . . ." Sinh Đình chưa dứt lời đã bị Mạc Thiên Kinh hung hăng hôn, người phụ nữ đáng chết, lại còn nói anh bắt lực, giờ phút này nơi nào đó của anh bành trướng sắp nổ tung, ai nói bắt lực!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?f=142&t=313522> Mạc Thiên Kinh tức giận nhìn cô, sắc mặt thật sự không tốt: "Ngọc Sinh Đình, lần này là thật!" Đáng chết, tại sao một chút phản ứng mình cũng không có? Sinh Đình nghe anh nói, sắc mặt lập tức thay đổi, thực sự bị cô đá tới như vậy sao! Cô hình như không dùng hết sức a! "Mạc Thiên Kinh, tôi chỉ đập nhẹ một cái!" Sinh Đình giải thích thật sự cô không dùng hết sức, nhưng khi nhìn sắc mặt của Mạc Thiên Kinh, có vẻ rất nghiêm trọng đi? "Anh mặc kệ, nếu sáng sớm ngày mai nó không vênh lên, em phải chữa cho anh!" Trong lòng Mạc Thiên Kinh cũng không khẳng định là không được, chỉ vì tối nay anh muốn ngủ trên cái giường này! Sinh Đình về mặt không hiểu, "Tại sao phải đến sáng mai?" Mạc Thiên Kinh hung dữ trừng mắt nhìn cô, mang ý xấu nói bên tai cô. "Chẳng lẽ em không biết vào mỗi sáng sớm, người đàn ông sẽ thần bốt (*cứng buổi sáng) sao?" "Còn có chuyện như vậy?" Sinh Đình lớn tiếng nói, giống như nghe được chuyện đại sự gì, nhưng thật ra cô lại hi vọng nơi nào đó của anh tắt lửa luôn, tối thiểu trong thời gian bọn họ chung sống cô sẽ an toàn! Mạc Thiên Kinh tức giận trừng mắt nhìn cô, kéo chăn, trầm thấp nói. "Câm miệng, ngủ!" Sinh Đình gật đầu một cái, ngủ thì ngủ, tối nay xem ra anh bị thương không nhẹ, cô ra ngủ ở ghế sa lon một lần nữa vậy! Dù sao cũng không phải là lần đầu tiên, chỉ là hình như cô đặc biệt có duyên với ghế sa lon! Chỉ là. . . . . "Mạc Thiên Kinh, anh kéo tôi làm gì?" Cô đang nghĩ tại sao mình không rời giường được, không ngờ Mạc Thiên Kinh này lại kéo lại, cô không vui nhìn anh chăm chăm. Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng nói. "Anh bị như vậy rồi, em còn trốn đi đâu!" Mặc dù không thể làm, nhưng tối thiểu vẫn có thể ôm ấp, vẫn có thể giãy xéo chứ! Sinh Đình liếc nhìn gương mặt rất đáng ghét của Mạc Thiên Kinh, lại trở về ô chán. Thôi, dù sao cũng không còn lực sát thương, cô cũng không so đo, vừa ngồi máy bay trở về, lại lần qua lần lại như vậy cô thật sự là rất mệt nhọc. Bất chấp tất cả, lật người liền ngủ thiếp đi! Mạc Thiên Kinh nhìn cô ngủ, nhàn mảy rất không hài lòng. Vốn còn muốn hôn cô một cái, không ngờ cô lại coi anh như không khí, không thèm để ý tới! Giận dữ trừng mắt tiểu đệ đệ nhũn như con chi chi của mình, Mạc Thiên Kinh nằm xuống, hai người ngủ đưa lưng về phía nhau, cả đêm bình an vô sự! Sáng hôm sau, tự nhiên hai người tỉnh lại, Sinh Đình mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt phóng đại của người đàn ông hiện ra ở trước mặt mình, còn chưa kịp lên tiếng, đã bị anh hôn lên. Sinh Đình nhớ tới lời nói tối hôm qua của Mạc Thiên Kinh, bàn tay bèn sờ vào chỗ kín của anh. Cũng may, không có vênh lên! Mạc Thiên Kinh toàn thân cứng đờ, đáng chết, người phụ nữ này có biết cô đang làm gì sao? Anh là thật vất vả mới dập tắt được lửa dục, cô như vậy có tính tự đưa mình tới cửa hay không! "Đây là em tự tìm!" Mạc Thiên Kinh thì thầm nói, Sinh Đình còn chưa kịp phản ứng, Mạc Thiên Kinh đã lật người đè cô ở phía dưới, điên cuồng hôn lên mặt cô như mưa roi. Sinh Đình vội vàng dùng tay đẩy anh ra, chỉ là Mạc Thiên Kinh hôm nay trở nên rất mạnh mẽ, cô bị anh đè chặt phía dưới! "Ồ ô. . . . ." Sinh Đình phản kháng, thân thể giãy dụa không chịu yên, lửa dục lập tức bị kích thích, Mạc Thiên Kinh hai mắt tràn đầy lửa dục, gương mặt chăm chú nhìn Sinh Đình. Sinh Đình bị ánh mắt của anh làm cho giật mình. Đó là ánh mắt đục vọng a, cô còn nhớ rất rõ. "Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn a, tôi cho anh biết, mặc dù anh bắt lực, nhưng như vậy cũng vô ích, tôi sẽ tìm bác sĩ cho anh, tôi sẽ chữa lành cho anh! Ừm. . . . ." Sinh Đình chưa dứt lời đã bị Mạc Thiên Kinh hung hăng hôn, người phụ nữ đáng chết, lại còn nói anh bắt lực, giờ phút này nơi nào đó của anh bành trướng sắp nổ tung, ai nói bắt lực!

Xem thêm: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?f=142&t=313522>

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Nói sai rồi!

Sính Đình làm sao biết được, Mạc Thiên Kinh bây giờ đang “Nhất Trụ Kinh Thiên”, cô chỉ biết tối hôm qua anh nói anh bắt lực rồi, cho nên sợ mình bị anh mang ra làm vật thí nghiệm để phát tiết!

"Tiểu yêu tinh, anh cho em biết, hiện giờ anh rất khỏe mạnh, anh quyết định áp dụng kế hoạch “tạo người”!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, liền bắt đầu cởi quần áo của mình, thuận tiện cũng bắt đầu cởi quần áo của Sính Đình, sợ Sính Đình phản kháng, nên Mạc Thiên Kinh đặt mông ngồi trên người cô, hai chân kẹp chặt hai chân của cô, khiến cô không thể động đậy.

"Mạc Thiên Kinh, anh không thể lại làm loại chuyện đó với tôi! Tôi không phải là vợ của anh, cũng không phải là “Gà”, anh đừng làm loạn a!"

Sính Đình vội vàng quát, nhìn ánh mắt chứa đầy dục vọng của Mạc Thiên Kinh, cô biết anh thật sự không nói giỡn.

Mạc Thiên Kinh cởi hết quần áo của mình, rồi xé áo ngực của Sính Đình ra, lộ ra bộ ngực mềm mại, nụ ô mai lộ đầu ra nhìn hấn chằm chằm.

Sính Đình chỉ có cảm giác trên người mình chột lạnh, tiếp đó liền bị Mạc Thiên Kinh cúi đầu hôn lên nụ hoa của cô, đáng chết lại còn dùng đầu lưỡi treu đùa cô, càng đáng chết hơn là cư nhiên cô lại có cảm giác, tê dại, khoái cảm mãnh liệt!

"Mạc Thiên Kinh. . . . . Không. . . . . Không cần. . . . ."

Toàn thân Sính Đình run rẩy, từng đợt khoái cảm cuốn tới, đánh thẳng vào từng tế bào não của cô, khiến cô không tự giác kẹp chặt hai chân, nhưng lại bị chân của Mạc Thiên Kinh tách ra, tiếp theo đó là một ngón tay dò xét đi vào, một giây sau, Sính Đình không nhận được kêu lên thành tiếng.

"Mạc Thiên Kinh đáng chết. . . . . Ôi!"

Mạc Thiên Kinh cười nhạt, nhìn người phụ nữ nằm phía dưới, đây chính là kết quả bảo bối đã đá hấn!

"Đình linh linh! Đình linh linh. . . . ."

Chuông cửa đột nhiên vang lên, trên mặt Sính Đình thoáng qua một tia hi vọng, "Mạc Thiên Kinh, chuông cửa kêu, nhanh ra mở cửa đi!"

Thật tốt quá, cuối cùng cứu binh cũng tới!

Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, không quan tâm đến, gạt hai tay Sính Đình đang che giữa đùi, đột ngột động thân liền đoạt lấy thân thể của cô .

Sính Đình không khỏi kêu to ra tiếng, Mạc Thiên Kinh đáng chết, vẫn còn ý định làm chuyện này!

"Mạc Thiên Kinh. . . . . Ủ. . . . ."

Sính Đình vừa mới mở miệng, Mạc Thiên Kinh liền điên cuồng đâm chọc vào, để cho lời nói của cô biến thành những tiếng rên rỉ.

Mạc Thiên Kinh mím môi, điên cuồng va chạm, trong khi tiếng chuông cửa vẫn kéo dài!

"Mạc Thiên Kinh, ưm. . . . . Chuông cửa reo! Ah. . . . . Linh của anh đến tìm anh rồi!"

Sính Đình câu được câu mất, khoái cảm mãnh liệt trong cơ thể cuốn tới rất nhanh khiến cô không thể nói chuyện được!

Mạc Thiên Kinh vẫn không thèm quan tâm đến, tiếp tục đâm chọc vào, người phụ nữ đáng chết, anh muốn cô phải trả giá thật lớn.

"Chuông cửa ngừng rồi, tiếp tục!"

Mạc Thiên Kinh chứa đựng nụ cười tà ác, tiếp tục luật động trong cơ thể của cô, Sính Đình gần như muốn điên rồi!

"Đình linh linh. . . . . Đình linh linh. . . . ."

Sính Đình tức giận, không ngờ điện thoại cũng reo, nhất thời hét lớn.

"Mạc Thiên Kinh, nghe điện thoại!"

Mạc Thiên Kinh dừng lại, vật nóng bỏng vẫn chôn trong cơ thể của cô như cũ, cầm điện thoại, nói chuyện đơn giản mấy câu, rồi cúp!

"Mạc Thiên Kinh, anh ra ngoài!"

Cảm giác bây giờ của Sính Đình thật vô cùng khó chịu, khi hắn bất động, mình lại cảm thấy trống rỗng. . . . .

Gặp quý!

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười đáp: "Đợi tí nữa, anh sẽ ra ngoài!"

Nói xong gầm nhẹ chạy nước rút, cho đến khi phóng thích nhiệt lưu nóng bỏng của mình, đem mầm mống rót vào người cô mới thôi!

Sính Đình nằm ở trên giường, mặt ửng hồng, nhìn Mạc Thiên Kinh vẫn nằm gục trên người cô, anh vẫn còn ở trong cơ thể cô, nhưng cô có thể cảm giác anh đã mềm mại.

"Mạc Thiên Kinh, so với cuộc so tài ngày mai, giữ vững thể lực là quan trọng hơn!"

Hiện giờ cô thật sự không dám chọc giận anh, tục ngữ nói không sai, đại trượng phu có được dân được.

Ai kêu thân thể của mình vừa bị anh giày xéo lập tức không nghe lý trí sai khiến cùng anh dây dưa!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, cười cười tà ác.

"Em biết không? Người đàn ông càng làm cái này, thể lực khôi phục càng nhanh, hơn nữa tinh thần cũng tốt hơn!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Mạc Thiên Kinh, bái bai!

"Vô sỉ!"

Sính Đình tức giận mắng to, chỉ thấy Mạc Thiên Kinh giật giật, rút khỏi cơ thể cô, đứng dậy.

"Hôm nay anh tha cho em một mạng, nếu lần sau em còn dám như vậy với anh, đừng trách anh khiến em ba ngày ba đêm không xuống giường được!" Mạc Thiên Kinh tràn đầy cảnh cáo, Sính Đình tức giận nhìn anh chằm chằm. Đùa gì thế, còn có lần sau sao!

Nếu còn có lần sau, thì cô không phải là Ngọc Sính Đình rồi !

Không ngờ đi xem mắt chăm sóc mà lại bị người đàn ông này ăn ba lượt!

Quá ghê tởm, cô quyết định cách người đàn ông này thật xa!

"Mạc Thiên Kinh, tôi không tham gia nữa!"

Ngọc Sính Đình nhân nhật nói, cầm quần áo đi vào phòng tắm, nhìn trong gương một thân trần đầy dấu tây, tức giận nghiến răng.

Cô sẽ không bao giờ gặp lại cái này người đàn ông xấu xa này!

"Ngọc Sính Đình, anh nói đều là sự thật!"

Mạc Thiên Kinh đi vào phòng tắm, Sính Đình tức giận nhìn anh chằm chằm, anh không thể lễ phép lịch sự một chút sao?

Tối thiểu nên tôn trọng cô một chút đi, bây giờ cô đang tắm!

"Không sai!"

Cô quyết định, cô muốn cách xa người đàn ông này!

Người đàn ông này thật sự quá ghê tởm, quá đáng sợ!

"Được, coi như em thức thòi, tắm xong, chờ anh!"

Mạc Thiên Kinh nói xong xoay người rời đi!

"Cái chó má gì !" Sính Đình hướng về bóng lưng của anh hét lớn, đùa gì thế, tại sao tắm xong cô phải chờ anh, chờ anh giày xéo lần nữa?

Không được, cô không thể ở lại chỗ này, người đàn ông này thật sự là quá ghê tởm, nếu như cô ở lại, nói không chừng ngày nào đó sẽ bị lớn bụng!

Vừa nghĩ tới bụng bự, Sính Đình mới phát hiện rất tệ, cô cứ như vậy quên mất ngửa thai?

Có thể mang thai hay không?

Sính Đình rất sợ, rất sợ, nếu mà mang thai, cô chẳng phải sẽ sinh con, sẽ cùng anh kết hôn sao?

Cùng anh kết hôn, sau đó mỗi đêm bị anh hành hạ?

Làm sao có thể?

Không được, cô nhất định phải chạy trốn, tuyệt đối không thể cho anh tìm được, đi nơi nào tránh ba năm rưỡi hãy trở về nữa, đến lúc đó anh cũng kết hôn, cô ở bên ngoài cũng tìm chồng, như vậy tất cả đều vui vẻ!

Không sai, chính là như vậy!

Quyết định chủ ý, Sính Đình đứng dậy mặc quần áo tử tế, xoay người đi xuống dưới lầu.

"Các anh đã quyết định, vậy ngày mai cùng đi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Lão K cùng với Trương Vượng, hai người này xem như kỹ thuật bắn súng và võ thuật nổi bật hơn người, hơn nữa hai người cũng đã 28 tuổi, nhưng vẫn chưa kết hôn, lại càng không có cha mẹ, bọn họ tự nguyện tham gia, anh cũng cảm thấy rất tốt.

"Thượng tướng, tôi cũng đi. . . . ."

"Tôi cũng muốn đi. . . . ."

Những người khác nhao nhao yêu cầu, Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, mọi người đều là anh em tốt vào sinh ra tử, hôm nay là trận chiến sống chết, bọn họ hoàn nguyện ý hăng hái tham gia, quốc gia có những người này, sao có thể không bình yên!

"Lần này để cho chúng tôi đi trước, lần sau sẽ đổi phiên các anh!"

Lão K hào sảng nói, Trương Vượng cũng nói.

"Lần sau, tôi sẽ để cho các anh đã nghiên, lần này chúng ta ghi danh trước!"

"Được, lần sau thì lần sau!"

Mọi người nhìn họ, mọi người đều biết, bất kể là một lần, mọi người rất buống bình!

"Hôm nay chúng ta luyện tập cho tốt, ngày mai tranh thủ toàn thắng!"

Mạc Thiên Kinh dặn dò, mang theo bọn họ hướng sân huấn luyện đi tới, Sính Đình cảm bọc đồ của mình nhanh chân đi ra biệt thự, khoe miệng lộ ra nụ cười nhạt!

"Mạc Thiên Kinh, goodbye!"

Đi tới nhà để xe, cô lên xe chạy như bay rời khỏi biệt thự.

Đến tối thì huấn luyện xong, Mạc Thiên Kinh quay lại biệt thự, vốn cho là sẽ có một bàn thức ăn ngon, không ngờ trong biệt thự tối đen, mở đèn nhìn xung quanh, trên giường để lại một tờ giấy.

"Mạc Thiên Kinh, tôi quay về đi làm!"

Không ngờ cô bỏ lại mình, đi làm?

Mạc Thiên Kinh cắn răng nghiêng lợi, người phụ nữ đáng chết, không tham gia còn chưa tính, thậm chí còn không ở lại đây với anh?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Mạc Thiên Kinh, anh là tên siêu cấp khốn kiếp!

Sính Đình chợt hắt hơi một cái, đáng chết, người nào đang chửi cô, mặc kệ, hiện giờ tâm trạng cô rất tốt, Mạc Thiên Kinh, Ngọc Sính Đình tôi quăng anh!

Sính Đình chạy thẳng một đường trở lại biệt thự của mình, bài hát “Cung đường tình yêu” của Dương Mịch lại vang lên!

Liếc nhìn màn ảnh, cau mày ấn nút nhận nghe.

"Có chuyện gì sao?"

Sính Đình tâm trạng rất tốt thoải mái nằm trên giường lớn của mình, thật là thoải mái a!

"Em chạy đi đâu rồi hả?"

Mạc Thiên Kinh rất không vui hỏi, nghe âm thanh của cô hình như tâm trạng không tệ, người phụ nữ đáng chết, rồi anh đi, tâm trạng lại tốt như vậy sao?

Sính Đình cười nhạt: "Thượng tướng Mạc, tôi về nhà, ngày mai còn phải đi làm, anh có chuyện gì sao? Không có việc gì thì tôi cúp!"

Hừ, cái loại chim nhỏ, nếu không phải vì sợ anh nghi ngờ động cơ của mình, cô mới lười phải tiếp điện thoại của anh, anh cho là anh là ai ?

Chủ tịch nước sao?

Tại sao cô phải báo cáo tình hình của mình với anh , thiệt là!

Mạc Thiên Kinh rất tức giận, nhúu chặt lông mày, cô lại muốn phui tay nhanh như vậy sao.

"Ngọc Sính Đình, em ngoan ngoãn đi làm, chờ anh giải quyết Hắc Lang xong, sẽ đi tìm em, đến lúc đó chúng ta đi đăng ký kết hôn!"

"Cái gì!"

Sính Đình từ trên giường ngồi bật dậy, âm thanh lớn khiến Mạc Thiên Kinh nhúu mày, còn chưa mở lời, Sính Đình đã rất tức giận chất vấn.

"Mạc Thiên Kinh, có phải không có người phụ nữ nào muốn anh hay không, tại sao anh cứ muốn lấy tôi...tôi đã nói tôi không thích anh, không muốn kết hôn với anh!"

Sao chứ, cô tuyệt đối không muốn cùng cưới người đàn ông hứa hôn từ nhỏ ở với nhau cả đời, chỉ nghĩ tới chuyện hứa hôn thì cô đã không chịu nổi, nếu không phải để cho ông nội cô có khước từ, sao cô có thể đi gặp mặt anh được, chỗ chết người nhất chính là cứ như vậy bị anh đè xuống giường ăn thịt!

Mà người đàn ông này lại là xử nam, buồn cười hơn chính là cả đêm anh phá tới hai nơi của cô!

Đáng ghét, vô cùng đáng ghét!

"Ngọc Sính Đình, em nói lời này là có ý gì, hứa hôn từ bé thì sao, mấu chốt là ở chúng ta, sau khi kết hôn, tình cảm có thể từ từ bồi dưỡng, lại nói, em đã là người của anh rồi, chẳng lẽ em còn muốn gả cho người đàn ông khác sao? Ai sẽ muốn em, một người phụ nữ không còn trong sạch!"

Mạc Thiên Kinh rất không hài lòng chỉ trích, Sính Đình bị chọc giận muốn động kinh luôn rồi!

Cầm điện thoại hét lớn với anh: "Mạc Thiên Kinh, anh nói cái gì, cái gì mà kêu tôi là người của anh, tôi không trong sạch, Ngọc Sính Đình tôi đáng đáp như hoa như ngọc, muốn ngực có ngực, muốn mông có mông, hơn nữa náo của tôi cũng không phải làm từ đậu hũ, tôi là cái gì mà không có ai muốn!"

Tức chết cô, người đàn ông xấu xa này, anh cho anh là ai ?

Lại còn nói không ai muốn cô, cô nhất định sẽ tìm người đàn ông có gây to hơn so với anh, đến lúc đó tức chết anh, tức chết anh!

Cố gắng trấn tĩnh bởi vì tức giận mà thở hổn hển, có thể thấy được giờ phút này cô tức giận đến thế nào!

Mạc Thiên Kinh nhếch miệng cười tà ác: "Ngọc Sính Đình, nơi nào trên người em mà anh chưa nhìn qua chứ, không cần phải nói anh cũng biết rõ số đo của em!"

"Mạc Thiên Kinh! Tên khốn kiếp này!"

Tức chết anh, không phải chỉ vì anh mạnh hơn thôi sao? Không phải chỉ là tình một đêm thôi sao? Ách... . Hai đêm thôi sao?

Vậy mà đã nhớ được số đo của cô, người đàn ông như vậy tuyệt đối không phải là người đàn ông tốt!

"Ồ! Thì ra là Ngọc Sính Đình em thích khốn kiếp?"

Mạc Thiên Kinh vừa dứt lời, Sính Đình mắng to: "Ai thích anh!"

Anh khôn kiếp, tuyệt đối là tên siêu cấp khôn kiếp!

Chỉ là. . . . .

"Mạc Thiên Kinh, tôi cho anh biết một chuyện rất quan trọng!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Nếu như anh thua, chúng ta giải trừ hôn ước!

Sính Đình rất rất nghiêm túc nói, Mạc Thiên Kinh cau mày, nhàn nhạt hỏi: "Chuyện gì?"

Chuyện quan trọng, là chuyện gì?

"Mạc Thiên Kinh, anh hãy nghe cho kỹ, Ngọc Sính Đình tôi đã quyết định, đời này tuyệt đối không gả cho anh!"

Sính Đình há hê ngẩng đầu lên, còn không đợi Mạc Thiên Kinh lên tiếng, cô nói tiếp: "Từ nay về sau anh đừng tới tìm tôi nữa!"

Nếu anh tìm tôi, tôi cũng không thèm để ý đến anh!

Sính Đình bỏ sung thêm trong lòng, cô nên suy nghĩ thật kỹ xem nói thế nào để ông nội đồng ý chuyện giải trừ hôn ước của cô!

Mạc Thiên Kinh nghe thấy, nhưng không lên tiếng!

Một lát sau, Sính Đình không nghe thấy giọng nói của Mạc Thiên Kinh, còn tưởng rằng do anh bị mình mắng nên im lặng, vừa định cúp điện thoại, thì giọng nói trầm thấp của Mạc Thiên Kinh vang lên.

"Nếu ngày mai anh thua Hắc Lang, anh liền đồng ý giải trừ hôn ước, nếu như anh thắng, em nhất định phải gả cho anh!"

Nói xong cũng không chờ Sính Đình đáp lời liền cúp điện thoại!

Sính Đình nhìn điện thoại, anh nói câu này có ý tứ gì?

Không đánh thắng Hắc Lang sẽ giải trừ hôn ước, vậy có phải muốn nói thua Hắc Lang thì sẽ chết? Sau đó sẽ để cô gả cho người đàn ông khác?

Sính Đình vô cùng buồn bực, cầm điện thoại di động lên, muốn gọi điện thoại cho ông nội, nhưng cuối cùng lại không gọi nữa.

Thôi, dù có hỏi cũng không thể thay đổi được trận ác chiến ngày mai!

Ngã xuống giường, nhắm hai mắt, ngủ o o!

Mạc Thiên Kinh cúp điện thoại, tắt một cái rồi đi ngủ!

*****

Sáng hôm sau, mặt trời vừa ló dạng, Mạc Thiên Kinh đã thức dậy, Lão K và Trương Vượng cũng đến biệt thự đúng giờ, sau khi ba người trang bị xong liền lái xe đi về hướng Mã Nhĩ Á!

Hắc Lang đã sớm có mặt chờ anh, hôm nay hắn vẫn trang phục màu đen như cũ, đang vận động cho nóng người, khi thấy xe Mạc Thiên Kinh đến, hắn nhếch miệng nở một nụ cười khát máu.

Mạc Thiên Kinh xuống xe, liếc xung quanh dò xét một lần, đứng ở một khoảng trống rộng mấy trăm thước vuông trong một rừng cây xanh rì, hôm nay anh mặc một thân quân phục, nhìn rất uy phong, những cánh sao trên bả vai sáng lấp lánh, đại diện cho thân phận thượng tướng hiển hách của anh!

Đôi môi mỏng hé mở, ung dung đi tới phía Hắc Lang, khi nhìn thấy hai tên sát thủ đứng bên cạnh hắn thì lông mày hơi nhíu, quả thật, thù hạ của Hắc Lang đều là những sát thủ hàng đầu!

"Thượng tướng Mạc, anh đến rất đúng giờ!"

Hắc Lang xoay xoay cổ của mình, hoạt động cho giãn gân cốt.

Mạc Thiên Kinh đi tới, nhàn nhạt quét mắt nhìn xung quanh.

"Không phải Hắc Lang cũng thế sao?"

Mắt vẫn sắc bén liếc xung quanh như cũ, ra vẻ hài lòng nhếch lên nụ cười nhạt.

"Không cần nhìn, Hắc Lang tôi đã nói công bằng đối chiến, sẽ không sử dụng thủ đoạn!"

Hơn nữa hắn cũng rất xem thường những kẻ gian lận!

"Ha ha, xem ra anh có vẻ chờ ngày này trong một thời gian rất lâu rồi!"

Mạc Thiên Kinh tự tin nói, xung quanh bố trí rất tốt, rất thích hợp để bắn nhau, hơn nữa nhìn rừng cây có vẻ bình thường, nhưng hiệu quả cách âm lại rất tốt, bốn phía đều là tường rào, vây trọn khu rừng lại, không sợ thương tổn những kẻ vô tội bất ngờ xông vào!

"Nơi này là địa bàn của tôi, nếu như anh còn sống đi ra ngoài, nơi này sẽ biến thành của anh!"

Mà anh sẽ biến thành lịch sử, chỉ có điều, chuyện này là không thể nào!

Hắc Lang tự tin khiến Mạc Thiên Kinh không khỏi nhăn đầu lông mày, cười nhạt.

"Có thể bắt đầu được rồi!"

Hắc Lang gạt đầu một cái, nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Một chọi một, ai bắt đầu trước?"

Hắc Lang vẫn ở chỗ cũ làm nóng người!

"Thượng tướng, tôi bắt đầu trước!"

Lão K lạnh nhạt nói, đối mặt với hai gã sát thủ kia, anh hoàn toàn chắc chắn có thể đánh thắng!

"Bản thân phải cẩn thận, nhớ, giữ lại mạng sống!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt dặn dò, ánh mắt chìm Ứng nhìn chăm chăm khoé miệng Hắc Lang ẩn hiện nụ cười như có như không.

"Đây chính là nhược điểm của anh!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Tôi thắng!

Mạc Thiên Kinh liếc mắt nhìn hắn một cái, trào phúng nói: "Anh sẽ không hiểu!"

Hắc Lang hừ lạnh một tiếng, xoay người ngồi xuống một bên, đối với hắn mà nói, ai đánh trước cũng không quan hệ, hơn nữa ai thua ai thắng cũng không có quan hệ, mấu chốt chính là trận đấu của hắn và Mạc Thiên Kinh, hắn muốn thắng!

"Nên nhớ rằng, phải theo quy tắc, mỗi người chỉ có thể bắn ra ba phát đạn, nếu sau khi bắn xong ba phát, đối phương vẫn không chết, thì tiếp tục đánh tay không, cho đến khi đánh thắng mới thôi!"

Hắc Lang nhàn nhạt nói!

"Chúng ta kiểm tra lẫn nhau!"

Mạc Thiên Kinh trầm thấp nói, chuyện này là trọng yếu nhất, nếu ai có thêm một viên đạn, rất có thể đối phương thì sẽ chết ở viên đạn đó!

Hắc Lang làm động tác OK, rất nhanh, một gã sát thủ liền kiểm tra Lão K, Trương Vượng cũng kiểm tra đối phương, cho đến khi hai người đều gạt đầu.

Lão K mới cùng gã sát thủ bên Hắc Lang đi vào rừng cây, chỉ chốc lát sau liền vang lên vài tiếng súng "bùm bùm bùm", rất kịch liệt, tiếng súng khiến Mạc Thiên Kinh nhăn đầu lông mày, nếu nói không lo lắng cho Lão K đó là giả, dù sao Lão K cũng là thuộc hạ của anh, mặc dù tài nghệ bắn súng của anh ta rất tinh xảo, nhưng lo lắng vẫn là lo lắng.

Một lát sau, 6 phát đạn cũng đã bắn xong, nhưng không thấy ai bước ra ngoài, chân mày Mạc Thiên Kinh nhíu chặt hơn, nhìn về mặt thần nhiên lạnh nhạt của Hắc Lang, Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng hỏi:

"Có nên vào kiểm tra hay không?"

Hắc Lang cười nhạt nói, "Thượng tướng Mạc không cần lo lắng, A Phi chính là thích như vậy, bắn hết đạn xong, sau đó đánh nhau!"

Mạc Thiên Kinh nghe hắn nói, chân mày càng nhíu chặt hơn, lại qua nửa giờ, rốt cuộc cũng có động tĩnh.

Chỉ thấy Lão K mặt sung như cái đầu heo đi ra, kêu lớn.

"Thượng tướng Mạc, tôi thắng!"

Mạc Thiên Kinh thờ phào nhẹ nhõm, nhìn Lão K, cười nhẹ nói.

"Làm rất khá!"

Lão K cười ha ha, xoa xoa cái đầu heo, bộ dáng rất khôi hài.

"Tên kia không chết chứ?"

Lão K lắc đầu đáp: "Không, chỉ là không thể động đậy thôi!"

Lão K cười ha ha, vừa rồi đánh một trận rất thỏa mãn, đáng tiếc thượng tướng lại không nhìn thấy!

"Muốn vào khiêng hắn ta ra không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Hắc Lang, Hắc Lang lắc đầu nói: "Không cần!"

Người thua còn sống cũng rất mất mặt, còn không bằng để cho hắn nằm ở đó, tùy theo ý trời!

"A Phi thua, A Phong, tới cứu rồi!"

Hắc Lang đốt một điếu thuốc, nhàn nhạt nói, trong giọng nói xen lẫn ý cảnh cáo.

A Phong gật đầu một cái, cùng Trương Vượng đi vào rừng cây!

Hai người đi vào, thỉnh thoảng mới truyền đến một tiếng súng, nhưng, rất nhanh sau đó là vài tiếng vang lên liên tiếp, cuối cùng, Trương Vượng lê cái chân bị thương đi ra!

Hắc Lang có chút kinh ngạc, không ngờ người đàn ông nhìn có vẻ gầy yếu này lại có thể thắng A Phong, A Phong cũng đi theo phía sau ra ngoài, gương mặt sung phù lên từng mảng xanh tím, hai tay rũ xuống, máu chảy nhỏ giọt, sắc mặt tái nhợt.

"Trương Vượng, anh không sao chứ?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, vẻ mặt quan tâm, ngược lại trên mặt Trương Vượng không bị thương tích gì, nhưng cái chân kia có thể bị tàn phế!

"Không việc gì, chỉ bị thương ngoài da!"

Viên đạn của A Phong bắn vào bắp chân, đi bệnh viện lấy đạn ra là không sao, trước kia bị thương nặng hơn còn chịu được, bây giờ chỉ là nhỏ nhặt!

"Đại ca, tôi thua!"

A Phong cúi đầu, sắc mặt tái nhợt, hai tay đã bị cắt đứt, từ giờ trở thành tàn phế!

Hắc Lang hơi híp mắt, nhướng mày.

"Mạc Thiên Kinh, người của anh đã thắng hai thủ hạ của tôi, bây giờ đến phiên chúng ta!"

Hắc Lang đứng lên, cầm khẩu súng lục màu bạc đưa giong trong tay!

Mạc Thiên Kinh cười nhạt.

"Hắc Lang, chỉ mong chúng ta không ai phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Nhận thua đi!

Hắc Lang cười nhạt đi vào rừng cây, Mạc Thiên Kinh đi theo phía sau!

Trong rừng cây to như vậy, chỉ có hai người bọn họ quyết đấu, bốn mắt nhìn nhau, ánh lửa bắn ra bốn phía!

Mạc Thiên Kinh nhìn hắc Lang, Hắc Lang vẫn đùa giỡn với khẩu súng trong tay, có vẻ chưa muốn bắt đầu.

"Mạc Thiên Kinh, anh biết vì sao tôi nhất định muốn giết anh không?"

Hắc Lang thổi thổi nòng súng, nhẹ nhàng đôi mắt không hề sát khí, có chăng chỉ là chút nhạo báng và hài hước!

Mạc Thiên Kinh lấy khẩu súng lục màu bạc của mình ra, cẩn thận kiểm tra lại một lần nữa, lạnh nhạt nói.

"Tôi biết rõ quá nhiều chuyện của anh, mặt khác tôi cũng là người đầu tiên anh không thể giết chết!"

Mạc Thiên Kinh nhìn A Phi đang nằm dưới đất, hiện giờ hắc Lang máu me khắp người, nằm trên mặt đất, thoi thóp thoi.

"Ha ha, Mạc Thiên Kinh anh rất thông minh, nhưng phạm những người thông minh sẽ chết vô cùng thảm thiết!"

Hắc Lang nâng khóe môi cười lạnh, sát ý nhất thời tràn ngập hai mắt, lạnh lẽo tàn sát toàn thân, nòng súng khiến cả rừng cây cũng trở nên yên lặng.

Mạc Thiên Kinh cảm thấy sự thay đổi của hắc Lang, anh biết, trận chiến này không thể tránh được.

"Bắt đầu đi!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói dứt, tay Hắc Lang đã chuyển một cái, hướng Mạc Thiên Kinh đột ngột nổ một phát súng, Mạc Thiên Kinh vội vàng nghiêng người tránh né, thật may là tốc độ của anh khá nhanh, nếu không, đạn đã găm vào ngực của anh.

Không chút lưu tình, trông mắt sắc bén như chim ưng khóa chặt nơi cổ tay Hắc Lang, nhanh chóng và tàn nhẫn bắn ra một phát. Hắc Lang nhếch môi cười, nghiêng người tránh đạn.

Mạc Thiên Kinh nhân cơ hội này hướng hắc Lang đá một cước, Hắc Lang cũng không khách sáo, sử dụng cả tay chân, vội vàng phản kích, tốc độ, nhanh, hung ác, tuyệt tình. Mạc Thiên Kinh cũng không thua kém chút nào, tung ra một quả đấm mang theo hơi gió tấn công thẳng vào Hắc Lang, Hắc Lang vội vàng nghiêng người chuyển một cái, tránh thoát một kiếp.

Thân hình hai người thoăn thoắt như gió, nhanh đến độ khiến người ta không thấy rõ người nào đang công kích người nào, chỉ nghe thấy tiếng va chạm vào nhau, quả đấm của Mạc Thiên Kinh mạnh mẽ khiến Hắc Lang lập tức đỏ thắm cả mặt, một quyền đánh trả, hung hăng đánh vào ngực Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh lui về phía sau hai bước, đau đớn lập tức lan khắp toàn thân.

Không hề nghỉ ngơi, Mạc Thiên Kinh lập tức phản kích, một cú đá liên hoàn nhanh gọn và tàn nhẫn trúng vào người Hắc Lang, Hắc Lang không ngờ anh lại nhanh như vậy, mạnh mẽ bị đánh trúng, lui về phía sau mấy bước.

Mạc Thiên Kinh quỳ trên mặt đất, nâng trông mắt đen nhìn Hắc Lang bị mình đánh lui, vội vàng rút súng ra, nhắm vào cổ tay trái hắc Lang nhả đạn.

Hắc Lang không ngờ Mạc Thiên Kinh lại nổ súng, hơn nữa còn bắn trúng cổ tay trái của mình, sắc mặt lập tức tái nhợt.

Người khác thường thấy Hắc Lang chơi đùa với súng đều dùng tay phải, nhưng không ai ngờ cánh tay Bách Phát Bách Trúng của hắc Lang lại là tay trái, tay phải của hắc Lang bị gãy xương không xử trí đúng đã bị lệch, hoàn toàn không cách nào sử dụng súng, chỉ là lừa gạt người thôi!

Không ngờ Mạc Thiên Kinh lại phát hiện!

"Hắc Lang, cho tới nay người khác đều cho rằng tay phải của anh bắn xúng thiện xạ, nhưng mà tôi lại biết, anh đều dùng tay trái bắn súng, chỉ vì tốc độ của anh quá nhanh, nên khiến người ta lầm tưởng anh vẫn luôn dùng tay phải bắn súng!"

Câu nói của Mạc Thiên Kinh khiến sắc mặt Hắc Lang càng thêm tái nhợt, cắn răng nghiêng lợi nhìn Mạc Thiên Kinh: "Không ngờ tôi che giấu rất kỹ vậy mà lại bị anh phát hiện!"

Hắc Lang hung dữ nhìn chằm chằm Mạc Thiên Kinh, trong mắt tràn đầy oán hận.

Đứng lên, mặc dù tay trái đã bị phế, nhưng hai chân và tay phải vẫn còn, hắc Lang không thể nhận thua như vậy được!

"Hắc Lang, nhận thua đi!"

Mạc Thiên Kinh cau mày, khóa chặt tay phải cầm súng của hắn!

Cặp mắt Hắc Lang đỏ bừng, hung ác nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm.

"Tôi sẽ không nhận thua, Mạc Thiên Kinh, tôi quên nói cho anh biết một chuyện, tôi không chỉ có tay trái là bắn súng thiện xạ, mà ngay cả tay phải cũng có thể Bách Phát Bách Trung!"

Hắc Lang nói xong, xoay người, hướng Mạc Thiên Kinh bắn hai phát.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Mạc Thiên Kinh bị thương!

Hắc Lang đột nhiên bắn hai phát, khiến Mạc Thiên Kinh có chút bất ngờ, dù cho anh có bản lĩnh lợi hại thế nào cũng khó tránh khỏi một kiếp, đạn “vèo” trúng vào cánh tay trái của anh, máu tươi lập tức chảy dọc theo cánh tay xuống, đau đớn kịch liệt truyền đến ngay sau đó, khiến mồ hôi trán từng giọt từng giọt chảy xuống, nhưng cũng thật may mắn, chỉ trúng một viên đạn.

Hắc Lang không cam lòng nhìn Mạc Thiên Kinh, làm sao có thể, làm sao anh ta có thể tránh thoát viên đạn của hắn?

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng, nâng súng lên, hướng về tay phải của phía Hắc Lang bóp cò, “bùm” một tiếng, khẩu súng trong tay phải của Hắc Lang trong nháy mắt rơi xuống đất, nơi cổ tay máu tươi chảy ròng, sắc mặt tái nhợt nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Mạc Thiên Kinh, anh thắng!"

Sắc mặt Hắc Lang tái nhợt, hung hăng nhìn Mạc Thiên Kinh, đôi tay của hắn đã bị tàn phế.

Về mặt Mạc Thiên Kinh không có chút cảm xúc gì, đi tới, lấy còng tay bên hông ra, còng hắn lại.

"Hắc Lang, tôi nói, tôi sẽ thắng!"

Từ cánh tay Mạc Thiên Kinh truyền đến đau đớn kịch liệt, tay phải đưa vào túi quần, lấy điện thoại di động ra bấm một chuỗi con số!

Hắc Lang ngồi dưới đất, nhìn Mạc Thiên Kinh đứng ở nơi đó, dáng người anh cao lớn rắn rỏi, giống như một con con cạp đang nổi giận, mà hắn chính là con mồi bị tóm kia.

Hắc Lang khổ sở cười một tiếng, mấy chục năm dốc sức, không ngờ lại có thể rơi vào tay anh, xem ra mình cách chỗ chết không còn xa!

"Hắc Lang, tôi hi vọng anh có thể mang những tội ác anh đã phạm nói hết ra, có lẽ anh sẽ không phải chết!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, Hắc Lang nhìn anh một cái!

"Mạc Thiên Kinh, anh quá tự tin đi, cho dù có chết, tôi cũng sẽ không nói!"

Hắn chính là muốn Mạc Thiên Kinh phải luôn nhớ đến hắn, khiến anh tiếp tục phiền não trong những vụ án này.

Hai người vừa nói xong, bên ngoài liền truyền đến tiếng còi cảnh sát, rất nhanh bọn họ liền bị cảnh sát bao vây, ngay cả xe cứu thương cũng tới!

"Thượng tướng Mạc!"

Cody đi tới, liếc mắt liền nhìn thấy cánh tay Mạc Thiên Kinh chảy máu tươi ròng ròng, vội vàng kêu lên, Ngọc Sính Đình cũng nhìn thấy, nhưng khi cô liếc thấy hai tay Hắc Lang cũng chảy máu thì không khỏi cau mày.

Xem ra, Mạc Thiên Kinh đã thắng!

Không ngờ vừa rồi Cody nói thi hành nhiệm vụ khẩn cấp, cô hỏi nửa ngày anh ta cũng không nói, thì ra là tới đây.

"Băng bó cánh tay Hắc Lang cẩn thận một chút, cầm máu, đưa vào ngục giam, chờ xử án!"

Mạc Thiên Kinh dặn dò, nhưng ánh mắt lại không rời Ngọc Sính Đình, không ngờ người phụ nữ này không thèm liếc mắt nhìn mình một cái, chẳng lẽ một chút cũng không quan tâm đến anh sao?

Cau mày, Sính Đình đương nhiên là nhìn thấy, chỉ là cô đã thề không để ý tới Mạc Thiên Kinh rồi, nếu như bây giờ đi qua, chẳng phải là lại dính vào nhau sao?

Nhíu nhíu mày, Sính Đình vẫn không biết nên làm cái gì!

"Ngọc Sính Đình, anh đưa thượng tướng Mạc đi bệnh viện bằng bó! !" Cody nghiêm mặt ra lệnh, Ngọc Sính Đình lập tức cau mày, mặc dù rất không tình nguyện, nhưng nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Cody, cũng không dám nói thêm cái gì!

Dù sao phục tùng cấp trên là trách nhiệm của cấp dưới!

Đi tới, liếc nhìn Mạc Thiên Kinh, lạnh nhạt nói.

"Thượng tướng Mạc, xin mời!"

Mạc Thiên Kinh đi theo cô tới bên cạnh xe, liếc mắt nhìn Cody tỏ ý cảm tạ, sao đó theo Ngọc Sính Đình rời đi!

Cody nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, khổ sở cười cười.

"Trực tiếp trở về biệt thự!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, anh không thích đi bệnh viện, ở đó mùi thuốc quá nặng.

"Không được, Cody dẫn dắt anh đi bệnh viện!"

Sính Đình ngay cả liếc cũng không liếc anh, cô mới không trở về biệt thự, trở về sẽ không có chuyện gì tốt!

Nếu đã quyết định không muốn dính dáng gì với anh, vậy thì tốt nhất không nên về biệt thự!

"Thượng tướng, anh không sao chứ!"

Trương Vượng và Lão K nhìn thấy Mạc Thiên Kinh ôm cánh tay đi ra, liền vội vàng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ở lại làm vệ sĩ, làm bảo mẫu!

"Không có việc gì, đạn bắn vào tay trái, lấy ra là vô sự! Trương Vượng, anh sao rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn sắc mặt tái nhợt của Trương Vượng, chân mày nhíu lại, vốn bọn họ có thể được đi đến bệnh viện trước, nhưng vẫn ở chỗ này chờ anh, anh em tốt!

Sính Đình liếc nhìn vết máu trên chân của Trương Vượng, lại nhìn cái đầu sưng như đầu heo của Lão K, không khỏi cau mày, nếu người tới hôm nay là mình, không biết sẽ như thế nào?

"Cùng lên xe đi, tôi đưa các anh đi bệnh viện, đạn ở bên trong lâu quá cũng không hay!"

Trương Vượng và Lão K lập tức nhìn Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh gật đầu.

"Lên xe, đi bệnh viện!"

Trong lòng lại vô cùng không thoải mái, người phụ nữ đáng chết, quan tâm bọn họ mà lại không quan tâm anh, chẳng lẽ không nhìn thấy anh cũng trúng đạn sao?

Trương Vượng và Lão K liếc mắt nhìn nhau, lên xe, Sính Đình một đường chạy điên cuồng đến bệnh viện trung tâm thành phố, sắc mặt ba người không tốt từ trên xe đi xuống, nhìn Ngọc Sính Đình một thân mặc thường phục, Mạc Thiên Kinh không nhận được quát.

"Ngọc Sính Đình, lần sau không cho đưa xe!"

Người phụ nữ này vừa đưa xe với tốc độ quá thật không kém cạnh anh chút nào, có như vậy mọi người rất nguy hiểm hay không, cô cứ nhiên cả gan phóng như điên, chẳng lẽ là vì không phải là của mình xe?

Ngọc Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái, rồi nhìn hai đồng chí ở một bên cũng không khòe khoắn gì.

"Đi thôi, tôi đưa các anh đi băng bó!"

Sính Đình không để ý đến Mạc Thiên Kinh, tư thái cao ngạo này khiến Mạc Thiên Kinh nghiêng rằng tức giận, người phụ nữ đáng chết, cũng biết gây phiền toái cho anh!

Mình thật là hạ tiện, có xe đặc biệt lại không cần, lại muốn người phụ nữ này đưa mình đi, bây giờ phải chịu tội!

Sính Đình rất quen thuộc đi đến quầy làm thủ tục, rất nhanh, ngay sau đó có bác sĩ đẩy giường tới, cung kính đưa Trương Vượng và Mạc Thiên Kinh vào phòng phẫu thuật!

Lão K sau khi vào phòng kiểm tra kỹ lưỡng sau đó được băng bó lại!

Ba giờ sau, Mạc Thiên Kinh cũng bị băng bó đi ra, gương mặt đẹp trai trở nên xanh mét.

Nhìn Ngọc Sính Đình ngồi bình tĩnh ung dung ở trên ghế, tức giận nghiêng rằng.

"Phẫu thuật tốt rồi hả?"

Ngọc Sính Đình nhướn mí mắt, liếc nhìn cánh tay băng bó trắng toát của Mạc Thiên Kinh, nhàn nhạt hỏi, thái độ không có vẻ gì là quan tâm.

"Đưa tôi về nhà!"

Mạc Thiên Kinh nghiêm mặt đi ra ngoài cửa, Ngọc Sính Đình vẫn cứ ngồi ở chỗ đó, tiếp tục bình tĩnh.

Sau khi Mạc Thiên Kinh đi được mấy bước, thì quay đầu nhìn lại, người phụ nữ kia lại vẫn còn ngồi ở đó!

"Ngọc Sính Đình, bây giờ tôi đem thân phận của mình ra lệnh cho cô, lập tức đưa tôi về nhà!"

Ngữ khí của Mạc Thiên Kinh thật sự không tốt, Ngọc Sính Đình chậm rãi đứng dậy, trừng mắt liếc anh một cái, tâm bất cam tình bất nguyện đi theo phía sau anh, sau khi Mạc Thiên Kinh lên xe cũng không nói một lời, hai người yên lặng quay về biệt thự!

"Được rồi, tôi đã đưa anh về nhà an toàn, tốt nhất anh nên nghỉ ngơi, bảo trọng, tạm biệt!" Ngọc Sính Đình rất tận tụy nói, nhưng khi nhìn tới gương mặt rất đáng ghét của Mạc Thiên Kinh, thì trong lòng vô cùng hoảng sợ!

Đáng ghét, phách lối cái gì, không phải chỉ là thân phận cao thôi sao? Cứ nhiên dùng cấp bậc đàn áp cô, hừ. . . . .

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, lạnh lùng nói, "Tạm biệt, tôi nói cô được đi chưa?"

Giọng nói lạnh lẽo hoàn toàn không có sự bình thản như trước kia, Sính Đình quay đầu lại nhìn anh chăm chăm, cố gắng đè nén sự tức giận của chính mình.

"Anh còn muốn như thế nào! Tôi đã theo lời dặn của cảnh sát trưởng Cody đưa anh đi bệnh viện, đưa anh về nhà, anh còn có cái gì không hài lòng!"

Tức chết cô, cô cũng không phải là bảo mẫu, chẳng lẽ còn muốn giống như lần trước, kiêm chức bảo mẫu.

Đang suy nghĩ, điện thoại di động liên vang lên, là Cody gọi tới, trên mặt Sính Đình trên hiện lên một nụ cười.

"Alo, Cody!"

Mấy ngày nay, mỗi lần gọi điện thoại, cô đều gọi cho Cody, bởi vì cô quyết định theo đuổi Cody.

"Ngọc Sính Đình, vừa mới nhận được mệnh lệnh của cấp trên, kêu cô tạm thời ở lại bên cạnh làm vệ sĩ cho thượng tướng Mạc, kiêm việc chăm sóc anh ta cho đến bình phục mới thôi!"

Sính Đình cảm thấy như có một quả bom nện trên đầu mình, oanh một tiếng, cô cũng muốn nổ tung!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Vẫn bị theo dõi!

Gặp quý, cấp trên làm sao biết Mạc Thiên Kinh bị thương, hơn nữa còn đặc biệt kêu mình tới phục vụ người này!

"Cody, anh phải người khác đi, tôi không làm được!"

Ngọc Sính Đình không chút do dự từ chối, cô không muốn phục vụ người đàn ông này, nói là vệ sĩ, nhưng ngay cả ăn uống vệ sinh đều do mình giải quyết, chẳng phải cô lại trở thành bảo mẫu cho Mạc Thiên Kinh rồi sao ?

Mạc Thiên Kinh cũng lười nghe bọn cô đối thoại, đi tới ghế sofa ngồi xuống.

"Không được, đây là chỉ thị của cấp trên, cứ như vậy mà làm!"

Cody nói xong liền cúp điện thoại.

Mạc Thiên Kinh mở ti vi, cầm điều khiển tv chuyển kênh, gương mặt đẹp trai không còn tức giận như lần trước, thay vào đó, khóe miệng lại mỉm cười thân thiện, rất mê người!

Sính Đình đi tới ngồi cạnh Mạc Thiên Kinh, thờ phỉ phò nhìn anh chăm chăm: "Mạc Thiên Kinh, lại là anh giờ trò quý có đúng không!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, "Không sai, hiện tại tôi đang bị thương, cần vệ sĩ, cũng cần một người tới chăm sóc tôi! Mà em là người thích hợp nhất để chọn lựa!"

Miệng nói chuyện, ánh mắt lại vẫn nhìn chăm chú vào màn hình TV như cũ, cố ý không nhìn Sính Đình.

Anh đương nhiên biết, giờ phút này cô tức giận nhiều như thế nào, sắc mặt khó coi như thế nào, nhưng tâm tình của anh lại quá tốt!

Anh phát hiện, thật ra thì gây gổ với cô cũng là một chuyện đặc biệt thích thú, mấu chốt là sức lực của mình đủ!

"Anh. . . . . Anh. . . . ."

Sính Đình không ngờ anh cư nhiên thừa nhận, hơn nữa còn nói những câu rất có lý, vệ sĩ? Bảo mẫu!

Cẩn rằng, lại cẩn rằng, lửa giận hùng hực xông lên đầu, còn chưa kịp bùng ra mắng to, thì điện thoại di động liền vang lên!

Cúi đầu nhìn, cau mày, lại cau mày!

Sao lại là ông nội!

"Alo!" Tiếp điện thoại không hề có chút tinh thần, lập tức giọng nói của Ngọc Kỳ Lân truyền tới với âm lượng rất lớn.

"Sính Đình, có phải Mạc Thiên Kinh bị thương hay không? Bị thương chỗ nào? Có tổn thương đến chỗ đó không, nếu bị thương nơi đó thì rất phiền toái. . . . ."

Ngọc Kỳ Lân cái gì cũng không sợ, chỉ sợ nhất là đạn không có mất, nếu bắn trúng bảo bối của Mạc Thiên Kinh, vậy hạnh phúc suốt đời của cháu gái bảo bối của ông cũng không còn, mà chất trai đích tôn cũng sẽ không có!

"Ông nội!"

Sính Đình sắp điên rồi!

Ông nội sao lại bất quái như vậy, nhưng cũng rất kỳ lạ, sao nhanh như vậy mà đã biết chuyện Mạc Thiên Kinh bị thương!

"Ông nội, làm sao nhanh như vậy mà ông cũng biết tên khốn kia bị thương? Nói, có phải ông giám sát cháu hay không?"

Sính Đình lập tức hỏi tới, Ngọc Kỳ Lân che miệng!

Hồngбет, lộ ra sơ hở rồi!

"Sính Đình, chăm sóc thật tốt Thiên Kinh a, ông nội còn có việc, cứ như vậy, bái bai!"

Nói xong liền cúp, Sính Đình cầm điện thoại di động, tức giận đến mặt cũng xanh mét!

Ông nội biết Mạc Thiên Kinh bị thương, chắc chắn như vậy cũng biết cô và Mạc Thiên Kinh lên giường?

"Bây giờ xin thông báo một tin tức mới nhất, xế chiều hôm nay, Hắc Lang bị bắt bỏ tù, đôi tay bị đạn bắn xuyên qua, người bắn và người bắt Hắc Lang vẫn thượng tướng Mạc Thiên Kinh xử sự khiêm tốn. . . . ."

Sính Đình đang tính nổi giận, nhưng sau khi nghe được tin tức trên ti vi, bèn trợn mắt nhìn Mạc Thiên Kinh một cái rất khinh bỉ!

"Không phải chỉ là bắt Hắc Lang thôi sao? Còn nói khiêm tốn, khiêm tốn mà đưa tin trên TV sao!"

Mạc Thiên Kinh tiếp tục xem TV không để ý đến cô .

Sính Đình cảm giác giống như mình đang Đàn Gảy Tai Trâu, đoạt lấy chiếc điều khiển ti vi của Mạc Thiên Kinh, rất tức giận hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, anh sao không nói gì cả, không nghe thấy tôi nói chuyện với anh sao?"

"Tôi đói rồi, nấu cơm cho tôi ăn!" Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, mắt vẫn chăm chú nhìn TV như cũ!

Sính Đình nổi đóa, đứng lên!

"Tôi nấu cơm cho anh? Anh mơ đi!"

Thật đúng là coi cô như bà nấu cơm rồi ! Nhưng cô còn có chuyện phải lập tức đi giải quyết.

Sính Đình đi vào phòng gọi điện thoại cho Cody xong, lúc này mới xoay người đi vào bếp nấu cơm!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, lắc đầu một cái, xem ra tối nay chính mình phải chịu uất ức rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: A Hoàng là ai?

Nửa giờ sau, Sính Đình bưng hai món mặn, một canh đi ra, để lên bàn, cà rốt xào thịt bò, thịt kho tàu, canh thịt viên nấm đông cô, đều là những món ăn đơn giản thường ngày!

Mạc Thiên Kinh liếc mắt nhìn, khóe miệng lộ ra nụ cười thân nhiên, xem ra có lẽ không tệ.

"Mạc Thiên Kinh, ăn nhanh đi, ăn cho no, ngủ cho ngon!"

Sính Đình nhàn nhạt dặn dò, nếu muốn chăm sóc anh, làm vệ sĩ, làm bảo mẫu, cô cũng không thể bạc đãi mình, ngày mai cô tính nói cho Mạc Thiên Kinh biết, mời cô làm chức vệ sĩ, bảo mẫu này thì phải trả giá đắt cỡ nào!

Mạc Thiên Kinh đi vào phòng vệ sinh, sau khi rửa tay xong đi ra, Sính Đình đã ngồi trên bàn ăn như hổ đói rồi, vẻ mặt thỏa mãn, khiến Mạc Thiên Kinh không khỏi bật cười.

Chỉ sợ là người phụ nữ này có ý lộ ra bộ dáng này ở trước mặt mình, muốn cho mình thay đổi cái nhìn đối với cô, sau đó thả cô đi!

Song làm sao cô biết được, cô càng tùy tiện, anh lại càng thích!

"Bớt cơm cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, Sính Đình nhìn anh một cái, Mạc Thiên Kinh lắc lắc tay, Sính Đình khẽ mỉm cười.

"Được, anh chờ một chút!"

Sính Đình đi vào phòng bếp, Mạc Thiên Kinh nghi ngờ, trên bàn có chén cô vào bếp làm gì!

Nhưng một giây sau, anh liền cười không nổi.

Sính Đình cầm một cái tô cực kỳ lớn đi ra, múc cho anh một tô cơm đầy, sau đó đưa cho anh.

"A Hoàng, ăn cơm!"

Mạc Thiên Kinh cau mày, cái tên đẹp đẽ này sao giống như tên súc vật thế?

"A Hoàng là ai?"

Sính Đình cố nén cười, vẻ mặt xin lỗi nói.

"Thật xin lỗi, gọi sai, tôi có nuôi một con chó, tên nó là A Hoàng!"

Sính Đình vừa dứt lời, đã nhìn thấy gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh co rút lại, âm u dọa người!

"Ngọc Sính Đình, cô có ý!"

Mạc Thiên Kinh mặt đen lại, nhìn một tô com to trước mắt, nhất thời mắt cả hứng thú ăn.

Sính Đình bĩu môi, học bộ dạng của anh, nhướn mày: "Không sai, tôi chính là cô ý đấy, sao nào?"

Anh có bản lĩnh thì đuổi tôi đi đi!

Trong lòng Sính Đình vui vẻ nghĩ tới, Mạc Thiên Kinh nhìn cô, rất không khách khí trả lời: "Người phụ nữ của A hoàng, gấp món ăn cho tôi!"

"Phụt. . . . ."

Nghe thấy câu nói này của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình vừa uống vào miệng một ngụm canh liền toàn bộ phun ra ngoài, phun thẳng vào mặt Mạc Thiên Kinh, nhất thời sắc mặt Mạc Thiên Kinh trở nên khó coi tới cực điểm.

Sính Đình vội vàng nói.

"Không thể trách tôi à, là anh tự nói những lời dọa người như vậy, nếu không tôi cũng sẽ không phun canh lên mặt anh!"

Nói rất có lý, toàn bộ trách nhiệm đẩy hết cho Mạc Thiên Kinh.

Nhìn bộ mặt đen tối khó coi của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình cầm khăn ở một bên lau cho Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, cái mùi gì, sao khó ngửi như vậy?

"Cô lấy cái khăn ở đâu ra?"

Sính Đình giơ tay lên nhìn chiếc khăn, sắc mặt rất lúng túng, "Cái khăn này hình như là cái giẻ!"

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh tệ tới cực điểm, hung dữ nhìn cô chăm chăm, cắn răng nghiêng lợi nói.

"Ngọc Sính Đình, cô lại dám dùng giẻ lau mặt cho tôi?"

Vốn muốn bình tĩnh, nhưng hình như thật rất khó bình tĩnh.

"Thật xin lỗi, anh chờ một chút, tôi đổi cái khác!"

Sính Đình chạy đến bên sofa, cầm lên một chiếc khăn lông sạch sẽ đi tới, lau cho Mạc Thiên Kinh, một mùi mồ hôi chân nhàn nhạt truyền vào mũi Mạc Thiên Kinh, nhất thời vung tay lên, đẩy Sính Đình ra vài bước.

"Ngọc Sính Đình, cô đủ rồi! Cứ nhiên cầm khăn lau chân lau mặt cho tôi!"

Nếu không phải là người được cái mùi mồ hôi chân này, anh cũng không biết, còn tưởng rằng cô thật lòng.

Sính Đình nhún nhún vai, vứt khăn lông trên mặt đất, hai tay chống nạnh, mặt không vui.

"Mạc Thiên Kinh, làm người không nên quá mức, tôi làm sao biết đó là cái khăn anh lau chân, người như anh sao anh khó phục vụ như vậy, không hài lòng tôi, anh đổi người đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Mạc Thiên Kinh, da của anh cũng thật dày đấy!

Cô thật sự không biết đó là khăn lau chân, hơn nữa nếu không phải là nhìn sắc mặt anh thúi như vậy, cô mới không vội vã làm sai, còn bị anh mắng, Sính Đình càng nghĩ càng uất ức, từ nhỏ mình vẫn luôn rất thông minh, kể từ sau khi gặp anh, không biết vì sao sao liền thay đổi trở nên ngu độn như thế!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô quệt đôi môi đỏ mọng, bộ dạng uất ức, vốn vẻ mặt đang tức giận cũng nhất thời biến mất không thấy dấu vết!

"Mở nước cho tôi tắm rửa đi!"

Thờ dài, Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, lẩn qua lẩn lại như vậy, không tắm sao ngủ được!

Sính Đình nhìn cánh tay của anh, cau mày hỏi.

"Tay của anh có thể đựng nước sao?"

Máu chốt anh chỉ có một tay có thể tắm sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, "Không phải còn cô nữa sao? Đừng nhìn tôi nói không, cô đều đã giúp tôi tắm rồi!" Mạc Thiên Kinh nói một hơi, Sính Đình chu môi đỏ mọng, không phải là giúp anh tắm mấy lần sao?

Khi đó không phải là mình khăn trương muốn chết sao, nhưng bây giờ mình lại phải giúp anh tắm sao?

"Cô xấu hổ sao? Sợ cái gì, cái gì nên nhìn cũng đã nhìn, cái gì nên làm cũng đã làm, còn gì mà xấu hổ!" Câu nói của Mạc Thiên Kinh khiến Sính Đình nhớ tới lần đầu tiên của anh và cô, nhất thời trên mặt lập tức nóng hừng hực!

Người đàn ông đáng chết, chỉ là nhìn anh đi vào phòng tắm, cư nhiên mình rất không xương sống cũng đi vào.

Đổ đầy nước, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh.

Anh đứng ở nơi đó, cao cao tại thượng giống như ông hoàng, chờ đợi cô phục vụ.

Sính Đình đi tới, cởi nút áo của anh ra, khi nhìn thấy bắp thịt mạnh khỏe cường tráng trước ngực anh thì không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, đáng chết, bộ dạng xinh đẹp, vóc người cũng tốt như vậy, cô nhìn có chút không dứt ánh mắt ra được nữa rồi.

Những cơ bụng kia, mỗi một khối cũng làm cho cô nhìn mà nuốt nước miếng.

Lòng không yên cời hết áo, lại giúp anh cời quần, chuyện nàu cũng xem như là đơn giản, khóa kéo cời ra, dùng sức kéo, quần lót và quần dài cùng lúc được kéo xuống!

Ngồi chồm hóm trên mặt đất, ngẩng đầu lên, cư nhiên nhìn thấy tiểu đệ đệ của anh hùng dũng ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Nhìn được không?"

Mạc Thiên Kinh cau mày hỏi, nhẹ nhàng cười hỏi.

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái.

"Có cái gì tốt mà nhìn, lộn giống!"

Không có việc gì thì vênh lên làm gì! Thật muốn dùng tay đập bẹp!

Mạc Thiên Kinh cười nhạt đi vào bồn tắm, thoải mái rên rỉ lên một tiếng, Sính Đình nhìn anh chăm chăm, mắng nhỏ.

"Biến thái!"

Tắm cũng rên rỉ, khiến không khí mập mờ như thế!

"Ngọc Sính Đình, chà lưng cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh ngồi ở chỗ đó lạnh nhạt nói, Sính Đình rất muốn nổi giận, mắt liếc thấy bàn chải đang nằm một bên, toét miệng, nhếch môi cười.

"Được, anh không được nói tôi dùng sức quá độ a, anh cũng biết, tôi là quân nhân, động tác cũng không dịu dàng gì!"

Nói xong cầm bàn chải chà trên lưng anh, vốn cho rằng Mạc Thiên Kinh sẽ gào thét, không ngờ anh cư nhiên thoải mái rên rỉ ra tiếng, hơn nữa âm thanh càng ngày càng vang.

Sính Đình nghe thấy âm thanh của anh thì trong đầu không ngừng hiện lên tình cảnh hôm đó, không khỏi cắn môi, đáng chết, thì ra anh là cố ý!

"Rửa sạch xoàn xoạt, bên trái xoàn xoạt xoàn xoạt, bên phải xoàn xoạt xoàn xoạt, bồn cầu xoàn xoạt xoàn xoạt! Rửa thật sạch sẽ, thật sáng bóng!"

Sính Đình thuận miệng thì thầm, Mạc Thiên Kinh đang thoải mái tiếng rên rỉ lập tức ngừng, gương mặt đẹp trai trở thành màu gan heo, thì ra người phụ nữ này xem lưng anh như bồn cầu mà chà!

"Ngọc Sính Đình, nhẹ một chút!"

Cảm giác sức lực của cô ăng thêm, Mạc Thiên Kinh rống lên.

Sính Đình "a" một tiếng, tiếp đó lại bắt đầu chà xoàn xoạt!

"Mạc Thiên Kinh, da sau lưng của anh thật dày, thật giống như da heo!"

"Ngọc Sinh Đình, cô là cô ý!"

Cuối cùng Mạc Thiên Kinh cũng hiểu, cô đây là cô ý chọc giận anh!

Nhếch miệng lên nở nụ cười lạnh.

"Ngọc Sinh Đình, tắm cho tiểu đệ đệ của tôi một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Cứ xem như là xúc xích!

"Mạc Thiên Kinh, anh không biết xấu hổ hả?"

Mạc Thiên Kinh vừa nói xong, ngay lập tức Sính Đình vô cùng tức giận mắng to, người đàn ông xấu xa đáng chết, tự nhiên gọi cô tắm chỗ đó cho anh, chính anh tắm không được sao?

Rõ ràng cô ý đùa bỡn cô!

"Tôi không biết xấu hổ, em còn phải giúp tôi rửa mặt, vừa rồi mặt tôi đã bị em dùng giẻ lau chân lau, rất bẩn!"

Về mặt Mạc Thiên Kinh nghiêm chỉnh, nhìn dáng vẻ nóng nảy của Sính Đình, anh cảm thấy rất thỏa mãn, rất thoải mái!

Sính Đình cắn răng nghiêng lợi nhìn anh, nơi nào đó vẫn hùng dũng ngẩng cao đầu, Mạc Thiên Kinh nhẫn nhịn rất khó chịu, cời hết ngay trước mặt một người phụ nữ, hơn nữa nơi nào đó bành trướng lại không có được sự an ủi, cảm giác khó chịu như thế nào!

"Mạc Thiên Kinh, anh nhất định phải bắt tôi tắm chỗ này cho anh?"

Sính Đình nhếch lên một nụ cười tà ác, Mạc Thiên Kinh cười nhạt, muốn ám hại anh, có khả năng sao? diễn❀đàn-lê-quý❀đôn.

"Dĩ nhiên, chỗ này của người đàn ông rất quan trọng, mặc dù sau này em không cần, nhưng tôi cũng phải để dành cho người phụ nữ cần nó chứ! Em thấy có đúng không?"

Mạc Thiên Kinh nói rất nghiêm túc, nhịp tim Sính Đình nhanh chóng đập thình thịch, hưng phấn thiếu chút nữa kêu thành tiếng.

"Mạc Thiên Kinh, ý của anh là anh sẽ giải trừ hôn ước với tôi sao?"

Nếu như vậy thì cô nhất định sẽ hầu hạ anh thật tốt!

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nhìn cô một cái, "Xem xem khoảng thời gian này em biểu hiện thế nào, nếu như khiến tôi hài lòng, dĩ nhiên tôi sẽ suy tính!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, nhìn ánh mắt hưng phấn của cô không ngừng lóe lên những tia sáng, thật là kìm nén tới cực điểm.

Anh tệ đến vậy sao? Đến nỗi khi cô nghe được mình có thể được giải trừ hôn ước liền vui mừng đến như vậy?

Sính Đình đi tới trước mặt anh, hào hứng nói, "Anh phải nhớ kỹ, nói lời phải giữ lời, đến lúc đó sẽ giải trừ hôn ước với tôi, tôi sẽ làm tốt vai trò vệ sĩ, bảo mẫu, chăm sóc anh không công, đến lúc đó anh sẽ đi tìm mười tám người phụ nữ, tha hồ ân ái hàng đêm!"

Sính Đình vì quá hưng phấn nên lời nói không được mạch lạc, hoàn toàn không nhìn thấy gương mặt anh tuấn của Mạc Thiên Kinh đã đen tới cực điểm.

Đôi tay cầm trên tiểu đệ đệ của anh, nhẹ nhàng xoa xoa rửa rửa, cảm giác anh căng thẳng, trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng.

Mạc Thiên Kinh lại thoải mái tới cực điểm, cô vừa chạm vào, càng thêm ngẩng đầu lợi hại, hận không thể tìm được cái động chui vào.

Nhưng Sính Đình lại nghĩ tới việc sau khi mình và Mạc Thiên Kinh giải trừ hôn ước, cô và Cody lãng mạn nói yêu thương, cùng làm việc với nhau!

Kể từ sau lần Cody cứu mình, tình cảm của cô đối với Cody càng tăng cao, cô cảm thấy người đàn ông mình cần phải giống như Cody vậy, đáng đáp đẹp trai, tính tình ôn hòa, không giống Mạc Thiên Kinh, lúc nắng lúc mưa, tuyệt đối không phải là loại người cô thích, nguyên nhân chủ yếu nhất hai người có liên quan với nhau là do được đính hôn từ bé mà thôi.

Cô chán ghét nhất chính là thói quen cở hủ cứng nhắc, hứa hôn từ bé, nếu truyền đi sẽ khiến người ta chê cười đến chết mất!

Mạc Thiên Kinh cầm tay của cô, để cho hai tay của cô, lúc lên lúc xuống rửa sạch, Sính Đình nắm tiểu đệ đệ của anh, lúc mới bắt đầu còn có chút không được tự nhiên, sau đó lại nghĩ, coi như là nắm xúc xích đi!

Cho nên lúc rửa lên rửa xuống, trong đầu chỉ tưởng tượng lan man, hoàn toàn không nhìn thấy Mạc Thiên Kinh thoải mái tới cực điểm, tiếng thở dốc nặng nề, cho đến khi cảm giác có gì đó phun trên tay mình, lúc này mới cúi đầu, nhìn chất lỏng màu trắng trên tay, nhất thời sắc mặt hồng thắm.

Mạc Thiên Kinh thở hổn hển, không ngờ bàn tay mà cũng có thể khiến anh thoải mái như thế, nằm ở trên bồn tắm miệng há to để thở!

"Mạc Thiên Kinh!" diễn-~~o~~đần-lê-quý-~~o~~đồn

Sính Đình thật sự nhện không nổi nữa, hướng về phía anh rống to, đáng chết, cư nhiên bị anh lừa, lần đầu tiên lấy tay giải quyết cho anh!

"Đình linh linh!" Còn không chờ Mạc Thiên Kinh trả lời, chuông cửa liền vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Anh có ngựa thai không?

"Tại sao chuông cửa lại vang lên?" Mạc Thiên Kinh không để ý đến việc cô gằm thét, mới vừa rồi thật là thoải mái, cùng với làm thật cũng không sai biệt lắm a, thật là thoải mái!

Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm, nhìn bộ dáng bình tĩnh của anh, rất nhanh hiểu, tự làm tự chịu!

"Đình linh linh. . . . ."

Chuông cửa vang lên lần nữa, Mạc Thiên Kinh cau mày nhìn cô, Sính Đình đột nhiên đạt được thứ mình muốn, vội vàng bỏ lại Mạc Thiên Kinh chạy vội ra ngoài.

Mở cửa, nhìn thấy mấy công nhân đứng ở cửa, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Xin hỏi cô Ngọc Sính Đình ở chỗ này sao?"

Người nọ nhú mày hỏi, Sính Đình gật đầu một cái, "Là tôi, tôi kêu giường có tới không?"

Người nọ đem biên lai giao cho cô, Sính Đình cười nhẹ ký tên!

"Mau mang lên lầu hai đi!"

Sính Đình nhìn bọn họ nói, mấy công nhân liền tranh thủ mang giường, mền và tất cả các đồ vật khác lên lầu hai, chuyển vào gian phòng cách vách Mạc Thiên Kinh.

Mạc Thiên Kinh bọc chiếc khăn tắm đi ra, trên tóc còn nhỏ những giọt nước lớn đọng trên người khiến Sính Đình không nhận được hình dung ra hai chữ.

Mê người!

"Những đồ này đều là em mua?"

Mạc Thiên Kinh cau mày nhìn các công nhân đang khiêng đồ, Sính Đình gật đầu một cái, "Không sai, tối thiểu tôi cũng phải ở đây một thời gian, cho nên giường nhất định phải có, tủ treo quần áo, chăn, còn có mấy vi tính để tôi gửi tin nhắn!"

Sính Đình cười nhạt, đưa biên lai trong tay giao cho anh, nâng lên một nụ cười thích thú.

"Những thứ này đều là mua cho nhà anh, cho nên anh phải là người trả tiền!"

Mạc Thiên Kinh nhận lấy biên lai, liếc nhìn, lông mày không nhú một chút nào.

"Cũng may, tôi còn tưởng rằng em sẽ mua rất nhiều tiền đấy!"

Giá tất cả mọi thứ gom chung lại cũng không bằng cái giường anh đang ngủ kia!

Chẳng qua chỉ có mấy vạn, anh trả được!

Sính Đình nghe thấy câu nói của anh, vô cùng hối hận, sớm biết vậy thì cô đã mua loại đất tiền nhất rồi, nếu không phải sợ Cody hiểu lầm cô là loại phụ nữ không biết giữ tiền, thì cô cũng sẽ không chọn đồ vật bình thường, có thể nào cũng sẽ chọn thứ đắt tiền nhất!

Ai! Tính sai một nước!

Mạc Thiên Kinh đi tới ghế sa lon ngồi xuống, Sính Đình cũng ngồi xuống theo, tay ôm đầu gối, về mặt thành thật nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Mạc Thiên Kinh, anh nhớ nhá, chờ sau khi tôi chăm sóc anh khỏe lại, nhớ giải trừ hôn ước!"

"Ngọc Sính Đình, em rất ghét tôi sao?"

Mạc Thiên Kinh cau mày hỏi, Sính Đình có chút mơ hồ nhìn anh, rất đáng ghét sao?

Hình như cô cũng không rõ, chỉ là trong lòng vẫn luôn nghĩ tới chuyện muốn giải trừ hôn ước, không thể kết hôn với anh!

Cô không tiếp nhận nổi kiểu đính hôn phong kiến cổ hủ như vậy.

"Trả lời tôi, em rất ghét tôi sao?"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nhìn cô chăm chú, Sính Đình nhìn anh, lạnh nhạt nói, "Nói chung là, nếu không phải lúc anh chọc tôi, thì tôi cũng không ghét anh!" Chỉ khi nào chọc giận cô, cô liền hận không thể bóp chết anh!

"Chúng ta thử lui tới được không?"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên mở miệng hỏi, Sính Đình trừng to mắt mà nhìn anh, kiên quyết lắc đầu.

"Không được, tôi không thể lui tới với anh!"

Cô thích người đàn ông như Cody, chứ không phải anh.

Anh nói thật dễ nghe thì chính là lui tới, còn không dễ nghe thì chính là lên giường!

Cô mới không cần, từ lần trước lên giường đến bây giờ, cô đều không đi kiểm tra, thật sự rất sợ hãi, nếu mang thai vậy phải làm thế nào?

Cô còn trẻ, cô không muốn sinh con, mấu chốt là đứa bé này không phải là của đối tượng cô muốn kết hôn, nếu là Cody, cô nhất định sẽ muốn!

Ai! Suy nghĩ đi nơi nào rồi!

Sính Đình lắc đầu một cái, nhưng vẫn không nhận được nhìn Mạc Thiên Kinh, nhỏ giọng hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, lúc chúng ta cùng nhau anh có ngừa thai không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Sao anh không mặc quần áo!

"Ngừa thai?" Mạc Thiên Kinh cau mày, ngay sau đó về mặt không dám tin nhìn cô hỏi lại: "Ngọc Sính Đình, em mang thai?"

Không thể nào, bọn họ lên giường hình như chưa bao lâu, mang thai, không biết sao lại mau như thế chứ?

"Phi phi phi. . . . . Mạc Thiên Kinh, anh đừng nói lung tung, tôi không có mang thai, làm gì mà nhanh chóng chiều như vậy, tôi chỉ muốn hỏi một chút thôi."

Lo lắng nhất đương nhiên là sợ mang thai, nếu mang thai mà cho người này biết, không biết sẽ như thế nào!

Mạc Thiên Kinh nghiêm túc nhìn cô.

"Một tháng sau tôi dẫn em đi bệnh viện kiểm tra, tôi nghĩ chúng ta làm nhiều lần như vậy, nhất định sẽ mang thai, đến lúc đó chúng ta phải kết hôn gấp!"

Anh cũng không thể để đưa bé sinh ra rồi mới kết hôn, đây cũng không phải là tác phong của anh!

Sính Đình cười khan đáp: "Làm sao có thể, chúng ta chỉ mới làm mấy lần, sao có thể mang thai, thể anh đã đói chưa, tôi nấu mì cho anh ăn!"

Nếu còn thảo luận, không biết sẽ như thế nào!

Sính Đình thề, đợi khi cô hoàn thành nhiệm vụ lần này, cô sẽ phải trốn thật xa, không nghĩ tới lần này để anh hại thảm rồi, nếu tiếp tục ở lại, thật sự mang thai, thì cô rất phiền toái!

"Hình như cũng hơi đói rồi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, trông mắt khóa chặt cô, người phụ nữ này cư nhiên lại sợ như vậy, nhưng mà anh tin chắc, cô nhất định sẽ mang thai, xem ra thật sự phải chuẩn bị tốt một chút, phải kết hôn rồi!

Trong lòng Sính Đình bất ổn, rối bời, thương tích của Mạc Thiên Kinh không nặng, ước chừng nhiều nhất mười ngày thì có thể khỏe lại, đến lúc đó cô nhất định phải trốn thật xa, chờ Mạc Thiên Kinh có vợ rồi mới trở về.

Không thể trách cô được, chỉ cần nghĩ đến thú tính của Mạc Thiên Kinh, cô liền không kìm được run rẩy, gả cho người đàn ông như vậy, còn không biết ngày nào đó chết ở dưới háng của anh!

Tùy ý nấu tô mì cho anh ăn, phía trên công nhân đã chuẩn bị mọi thứ xong xuôi, Sính Đình gấp một cái, sắc mặt buồn ngủ.

"Anh ăn xong đi nằm ngủ đi, tôi mệt rồi, muốn ngủ trước!"

Nói xong liền đi lên lầu, đã mười giờ, bận bịu cả ngày, mệt chết cô!

Mạc Thiên Kinh ăn mì xong cũng lên lầu, miệng vết thương đã chăm sóc qua, hôm nay không cần xử lý, một tay đi tiểu vẫn có thể được, Ngọc Sính Đình không muốn ngủ cùng anh trong một phòng, nói trắng ra đúng là sợ anh bộc phát thú tính đem cô ăn hết.

Chỉ có điều không phải còn rất nhiều thời gian sao? Anh sẽ từ từ, dù sao cô cũng chạy không thoát lòng bàn tay của anh!

Cả đêm bình an vô sự, Sính Đình ngủ một giấc thật ngon, cho đến khi ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa của Mạc Thiên Kinh, lúc này mới lười biếng đi tới mở cửa.

"Có chuyện gì!"

Mạc Thiên Kinh không ngờ mình sẽ thấy diện mạo này của cô, áo ngủ thật mỏng, mơ màng buồn ngủ, đầu tóc rối bời phủ xuống vai, ngũ quan xinh xắn hiện đầy vẻ bực mình, dưới áo ngủ, cơ thể như ẩn như hiện khiến anh không khỏi chăm chú nhìn thêm.

Sính Đình hình như nghĩ đến cái gì, "bùm" một tiếng đóng kỹ cửa, ở bên trong mắng Mạc Thiên Kinh thật to, một lát sau mới mở cửa.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình đã ăn mặc chỉnh tề, rất mong đợi một ngày nào đó cô cũng mặc áo ngủ khêu gợi nằm ở bên cạnh mình, chỉ là ảo tưởng rất nhanh đã bị tiếng kêu trong bụng làm cho tan vỡ!

"Ừng ục. . . . . Ừng ục. . . . ."

Sính Đình cúi đầu nhìn bụng của anh, người này cư nhiên không có mặc quần áo, chỉ vây quanh cái khăn tắm tối hôm qua!

"Anh đói bụng?"

Mạc Thiên Kinh có chút xấu hổ ho khan mấy tiếng: "Ừ, rất đói! Tối hôm qua chưa ăn no!"

Tô mì tối hôm qua đối với người đàn ông cường tráng này mà nói chỉ như muối bỏ bể, quả thật quá ít!

Sính Đình nhàn nhạt quét mắt nhìn anh một cái, nhìn dáng vẻ quần khăn tắm của anh, không nhịn được mở miệng hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh không mặc quần áo, chẳng lẽ anh để như vậy rất đẹp mắt sao?"

Một người đàn ông quần khăn tắm đứng trước mặt người phụ nữ sắp cưới, như vậy có lịch sự sao?

Mạc Thiên Kinh vô tội nhún nhún vai, "Tôi không mặc được!" Nói xong gờ cánh tay bị thương lên!

Sính Đình tức giận cắn chặt răng, giận dữ nhìn anh chằm chằm.

"Tôi mặc cho!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 72: Cô mang thai sao?

"Được!" Mạc Thiên Kinh nhìn dáng vẻ Sính Đình cẩn rằng nghiêng lợi, tâm tình tốt tới cực điểm, người phụ nữ này, nếu vẫn luôn là như vậy thì cuộc sống sau này của anh sẽ không cô đơn!

Sính Đình giận dữ cắn răng, vào trong tìm một bộ quần áo ngủ màu trắng đi ra.

Nhìn anh đứng ở đó với bộ dạng ngoan ngoãn, chỉ cảm thấy thật buồn nôn, một người đàn ông đã lớn như vậy rồi mà còn lộ ra bộ dạng ngoan ngoãn, ghê tởm nhất chính là trên mặt anh thoáng hiện nụ cười, khiến cô nhìn thấy liền bốc lửa.

Đi tới rút khăn tắm của anh ra, lửa giận cô vốn cố đè nén lập tức phun ra ngoài!

Cô nhìn thấy phía dưới của Mạc Thiên Kinh ngay cả quần lót cũng không có, hơn nữa tiểu đệ đệ của anh lại còn hung dũng oai vệ, trên mặt Sính Đình lập tức đỏ hồng.

Mặc dù bọn họ đã lên giường rồi, cũng đã nhìn thấy nơi nào đó của anh, nhưng anh không thể cứ như vậy lộ liễu ở trước mặt cô, cô còn chưa có kết hôn a!

"Mạc Thiên Kinh! Tên biến thái này! Vậy mà lại không mặc quần lót!"

Mạc Thiên Kinh cau mày, nhìn sắc mặt cô đỏ hồng, không khỏi muốn trêu chọc cô .

"Ngọc Sính Đình, tôi biến thái chỗ nào, đàn ông ai cũng không thích mặc quần lót đi ngủ, hơn nữa cái này gọi là thần bột (*cứng buổi sáng), tôi đã từng nói với cô rồi đấy!"

Mạc Thiên Kinh rất không muốn giải thích, nhìn mặt Ngọc Sính Đình càng ngày càng đỏ, tâm tình thật tốt.

"Mạc Thiên Kinh mau cho nó nằm xuống, nếu không đừng trách tôi hạ thủ vô tình!"

Sính Đình lạnh lùng uy hiếp, Mạc Thiên Kinh lập tức lấy tay che tiểu đệ đệ của anh, câu nói của người phụ nữ này quả thật rất có tính uy hiếp, nhớ tới kinh nghiệm hai lần trước đây, anh cũng không muốn thử thêm.

Bởi vì cảm giác đó căn bản không thể hình dung, chỉ có người nào trải nghiệm qua mới biết đau đến thế nào!

Nhìn Ngọc Sính Đình cầm quần áo mặc vào người anh, Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói.

"Ngọc Sính Đình, không phải em giúp tôi mặc quần lót sao?"

Anh cũng không thể chỉ mặc quần áo ngủ, ngay cả quần lót cũng không mặc được?

Sính Đình lạnh lùng trừng mắt nhìn anh, "Phải tự mình động thủ, tôi không muốn nhìn thấy cái thứ ghê tởm kia của anh!"

Mỗi lần gặp anh, luôn là có một đồng chuyện mắc cỡ xảy ra, Sính Đình thề, cô thật sự rất tức giận, rất tức giận, cũng rất ghét nhìn thấy nơi nào đó của anh!

"Cái gì gọi là thứ ghê tởm, đây chính là hạnh phúc nửa đời sau của em . . . ."

"Mạc Thiên Kinh, tôi đã nói rồi, anh nói đi, cẩn thận đoạn tử tuyệt tôn đấy!"

Sính Đình tức giận hét lớn, CMN, cô sắp điên rồi!

Người đàn ông này không phải nghiêm túc huấn luyện quân nhân sao? Không phải thượng tướng tư cách cao quý sao? Tại sao lại hạ lưu như thế, ở trước mặt cô mà nói một đồng những lời nói ghê tởm!

"Tôi đói rồi!"

Mạc Thiên Kinh rất thức thời cầm miệng, đối với tình huống bây giờ, anh cảm thấy an phận dưỡng thương thì an toàn hơn!

Về phần trừng trị cô, chờ sau khi vết thương của anh lành lại, anh sẽ từ từ trừng trị cô!

"Đàng hoàng cho tôi, tôi sẽ cho phía dưới của anh ăn!"

Sính Đình nói xong liền rời đi, Mạc Thiên Kinh ở sau lưng cười rất tà ác!

Nhìn người phụ nữ đi tới đi lui trong phòng bếp, Mạc Thiên Kinh rất muốn cuộc sống về về sau cũng sẽ như thế này, chỉ tiếc, người phụ nữ nào đó căn bản lại không hiểu anh!

Cầm điện thoại lên, Mạc Thiên Kinh gọi điện thoại cho Cody!

"Mạc Thiên Kinh!"

Cody có chút kinh ngạc khi nhận được điện thoại của anh!

"Cody, sắp xếp cho Ngọc Sính Đình thời gian nghỉ kết hôn và nghỉ sinh, ý định của tôi là sau khi thương thế tốt lên tôi sẽ kết hôn với cô ấy!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, Cody nghe thấy anh nói không khỏi cau mày.

"Mạc Thiên Kinh, cô ấy mang thai sao?"

Chẳng lẽ Sính Đình thật sự có đứa bé với Mạc Thiên Kinh, mình thật sự không có hi vọng gì nữa sao?

Cody nắm chặt tay, nếu không phải chỉ thị của cấp trên, anh thật rất không muốn kêu Sính Đình đi chăm sóc Mạc Thiên Kinh, vì anh biết, nếu đi, cơ hội của anh và Sính Đình sẽ ngày càng ít đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Ngọc Sính Đình, em đi đâu?

"Tạm thời không có, chỉ là qua một thời gian nữa đoán chừng sẽ có!"

Mạc Thiên Kinh nâng khóe môi, ra sức làm việc, nếu còn không có bảo bảo, vậy anh sẽ phải đi bệnh viện kiểm tra!

Cody nghe thấy câu nói của Mạc Thiên Kinh, trái tim cũng lạnh đi, bọn họ đã có quan hệ, nếu có bảo bảo, anh có còn cơ hội không?

"Cody, tất cả đều nhờ vả anh rồi!"

Mạc Thiên Kinh thành thật nói, hoàn toàn không biết về mặt của đối phương khó coi thế nào, nhưng cũng có thể đoán được một chút!

"Được. . . . Tôi biết rồi!"

Hồi lâu, Cody nghẹn giọng trả lời, nắm tay siết chặt hơn!

"Một việc nữa, nếu Sính Đình điện thoại cho anh, anh cũng đừng nói cho cô ấy biết, ý định của tôi là sẽ cho cô ấy một sự ngạc nhiên!"

Mạc Thiên Kinh nhẹ giọng, trong giọng nói tất cả đều là cung chiều, khiến Cody nghe càng khó chịu!

"Dạ!"

Cody nói xong liền cúp điện thoại, mặt mày té trên ghế xích đu, như đầu vô cùng, không ngờ mình đã chậm một bước, bọn họ đã đến lúc bàn tới việc kết hôn rồi!

Mạc Thiên Kinh cúp điện thoại, nhếch miệng lên cười nhạt, Ngọc Sính Đình, xem em lần này trốn đi đâu, thích Cody sao?

Trừ anh ra, ai cũng không được thích!

Sính Đình bung mí sợi đi ra, liếc mắt liền nhìn thấy người đàn ông đang ngồi trên ghế sa lon cười khúc khích, không khỏi khi dễ, người đàn ông đáng chết, cười đến bi ối như vậy, tuyệt đối không phải chuyện tốt!

【Mạc Thiên Kinh: Anh nào có cười đến bi ối, anh là cười tràn đầy tự tin có được hay không!】

"A Hoàng, ăn mì!"

Sính Đình cười tà ác kêu, Mạc Thiên Kinh vốn khóe miệng đang cười nhất thời cứng đờ, nhìn về mặt tà ác của Sính Đình, không khỏi than thở.

"Người phụ nữ của A Hoàng, em cũng cùng ăn đi!"

Sính Đình nhất thời không cười nổi, nụ cười cứng ngắt, Mạc Thiên Kinh đáng chết, mỗi lần đều có thể hòa nhau một ván như vậy!

Đem mì sợi để lên bàn, xoay người lấy chén của mình ra, ăn rất nghiêm túc.

"Mạc Thiên Kinh, về sau không có việc gì không nên nói chuyện với tôi, tôi phát hiện mỗi lần nói chuyện với anh tôi đều vô cùng tức giận!"

Vừa ăn, Sính Đình vừa nói, nhìn Mạc Thiên Kinh bên kia đang vui đầu gian khổ ăn mì, anh cứ nhiên không để ý tới cô!

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình dừng động tác lại, rống to!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô lạnh nhạt nói.

"Không phải em nói không muốn nói chuyện với tôi sao, nói chuyện có tức giận không?"

Sính Đình nhất thời im lặng, Mạc Thiên Kinh câu khoe môi, ăn no! Tâm tình cũng tốt tới cực điểm!

Sính Đình ăn không nổi nữa, sau khi dọn dẹp xong bát đũa sau, cầm túi xách chuẩn bị đi ra cửa!

"Ngọc Sính Đình, em đi đâu?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Sính Đình cầm túi xách chuẩn bị ra cửa, vội vàng kêu, làm anh giật mình nhất chính là, Ngọc Sính Đình lại mặc một bộ váy tơ màu xanh nhạt, tóc cũng chải chuốt rất đặc biệt, mà chiều dài chiếc váy lại chỉ trên đầu gối, mặt cũng trang điểm, hoàn toàn không thấy được một chút đáng vẻ của cảnh sát!

Sính Đình nhìn anh, lạnh nhạt nói, "Tôi đi ra ngoài mua chút đồ, anh ở nhà ngoan chút, đóng kỹ cửa phòng hộ, chờ tôi về sẽ điện thoại cho anh!"

Nói xong bỏ đi không quay đầu lại.

"Ngọc Sính Đình, em quay lại cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh kêu to mấy tiếng, chỉ thấy một chiếc SCK chạy băng băng ra cửa chính, sau đó cấp tốc biến mất trước mặt anh.

"Ngọc Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh sắp phát điên, người phụ nữ đáng chết, anh gọi cô đến là để làm vệ sĩ, vậy mà cô lại dám đi ra ngoài!

Một giờ trôi qua, Mạc Thiên Kinh âm thầm thề ở trong lòng, chờ cô trở lại, anh nhất định sẽ dạy dỗ cô thật tốt!

Hai giờ đã qua, Mạc Thiên Kinh ngồi ở trước cửa kính, nhìn ra ngoài cửa.

Ba giờ đã qua. . . . .

Bốn giờ, Mạc Thiên Kinh rốt cuộc không nhận được cảm điện thoại lên gọi!

"Ngọc Sính Đình, tôi gia hạn trong vòng mười phút em lập tức phải trở về, nếu không em sẽ biết tay đấy!" Mạc Thiên Kinh còn chưa đợi đối phương mở miệng liền gầm thét.

"Alo, chào anh!" Một âm thanh phái nam trầm thấp vang lên!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Sính Đình gặp gỡ bạn học!

Diệp Thần Băng cau mày, sao Sính Đình lại quen biết với người đàn ông tính khí so với cô còn nóng nảy hơn chứ?

Mạc Thiên Kinh cũng nhúu chặt chân mày, nơi đó tiếng nhạc cực kỳ lớn, hơn nữa người nghe điện thoại lại là đàn ông, chẳng lẽ cô đến quán bar?

"Này, anh là ai?" Bat(©đi©nđàn①ê☺quý☺đ①n.

Diệp Thần Băng dễ chịu hỏi, phong độ thân sĩ được tu dưỡng từ nhỏ khiến anh lịch sự hỏi thêm lần nữa.

"Anh là ai, Ngọc Sinh Đình đâu?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, gương mặt không vui, người đàn ông này có giọng nói nghe hay như vậy, không phải Ngọc Sinh Đình đang ở cùng người đàn ông này chứ?

Nhớ lại lúc sáng cô mặc váy ra cửa, càng nghĩ càng cảm thấy giống như đi hẹn hò!

Đang suy nghĩ, giọng nói rất lịch sự của đối phương truyền đến: "Chào anh, xin hỏi anh tìm Sinh Đình có chuyện gì không? Bây giờ cô ấy đang hát, đợi lát nữa tôi sẽ nói cho cô ấy biết anh gọi điện thoại cho cô ấy!"

Diệp Thần Băng nhận giải thích, mắt nhìn chằm chằm Sinh Đình đang ca hát, không ngờ năm nay tụ họp bạn học, anh lại có thể gặp lại Ngọc Sinh Đình, người anh đã thầm mến nhiều năm, càng khiến anh vui mừng hơn là cô còn chưa kết hôn, thêm nữa ngay cả bạn trai cũng không có!

Nghĩ tới chuyện mình vẫn còn cơ hội, tâm tình của Diệp Thần Băng trở nên rất tốt!

"Hát?"

Mạc Thiên Kinh tức giận đến cắn răng, Sinh Đình? Gọi thật là thân thiết, người phụ nữ đáng chết, ăn mặc xinh đẹp như vậy chính là đi ra ngoài ca hát!

"Mạc Thiên Kinh đứng không? Đợi tôi kêu Sinh Đình gọi điện thoại cho anh, cứ như vậy nhé, bái bai!"

Diệp Thần Băng nhìn thấy Sinh Đình vẫy tay về phía anh, liếc nhìn điện thoại gọi tới sau đó liền cúp máy!

Mạc Thiên Kinh đang tính nói, không ngờ đối phương lại cúp điện thoại, anh tức giận vô cùng!

"Ngọc Sinh Đình, cô trở về đây, xem tôi xử trí cô như thế nào!"

Mạc Thiên Kinh hung dữ bỏ điện thoại di động xuống, nhìn đồng hồ treo tường, đã bốn giờ chiều, vậy mà cô còn chưa về!

Bên trong quán bar, âm nhạc huyền ảo, tiếng nói hân hoan của nam nữ thật đỉnh tai nhức óc!Batđiểnhđànđếqlệquýđôn.

Diệp Thần Băng đi tới chỗ Sinh Đình, nhìn gương mặt tràn ngập nụ cười của cô, hôm nay là lần đầu tiên anh nhìn thấy cô mặc váy, ở trong trí nhớ của anh, Sinh Đình chưa từng mặc váy bao giờ!

Không ngờ bây giờ vóc dáng của cô lại đẹp như vậy, hơn nữa còn là đội trưởng đội cảnh sát vũ trang.

"Uống nước!"

Diệp Thần Băng rất sẵn sàng bưng chén nước cho Sinh Đình, Sinh Đình cười nhận lấy, nhẹ nhàng uống vài ngụm.

"Diệp Thần Băng, anh thật là càng ngày càng có phong độ thân sĩ!"

Diệp Thần Băng cười nhẹ một tiếng, năm nay anh 25 tuổi, thừa kế sự nghiệp của cha, đã là tổng giám đốc tập đoàn Diệp Thị, nhân vậy giàu có điển hình!

"Sinh Đình, em cũng càng ngày càng đẹp!"

Diệp Thần Băng dịu dàng nói, khoe miệng còn treo một nụ cười thần nhiên, bộ dạng anh tuấn, làn da tương đối trắng, cao lớn rắn rỏi, một đôi mắt đào hoa quyến rũ, gia thế hùng hậu, là người tình trong mộng của tất cả phụ nữ!

Sinh Đình cười ha ha, "Tôi làm gì mà xinh đẹp, anh vẫn chưa biết, tôi vẫn luôn ở trong quân đội, sau lưng tôi người khác đều nói tôi là nữ giả!"

Sinh Đình tâm sự với Diệp Thần Băng, chủ yếu là bởi vì hai người đã từng ngồi cùng bàn, hơn nữa Diệp Thần Băng cũng là người không tệ, không giống những người có tiền chảnh chọe kiêu căng khác!

Chỉ là không ngờ, mấy năm không thấy, bộ dạng anh tuấn tú khác thường, cao lớn rắn rỏi, hơn nữa còn là người tình trong mộng trong ánh mắt của những người phụ nữ!

"Tôi cảm thấy được em là một mỹ nữ khó gặp!"

Diệp Thần Băng thật lòng nói, Sinh Đình sùng sốt một chút, ngay sau đó nở nụ cười.

"Diệp Thần Băng, nói như anh vậy, sẽ làm tôi hiểu lầm anh có ý, muốn theo đuổi tôi!"

Hôm nay Sinh Đình thật sự rất cao hứng, ở trên đường đột nhiên nhận được thông báo tạm thời của bạn học, nói có mấy bạn học cũ tới, gọi cô tới đây tụ họp, không ngờ lại đụng phải bạn học cũ - Diệp Thần Băng !Batđiểnhđànđếqlệquýđôn.

"Nếu như tôi muốn theo đuổi em, em có cho tôi cơ hội hay không?"

Diệp Thần Băng hỏi rất nghiêm túc, ánh mắt chân thành tha thiết, không có một tia dối trá!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Cùng tôi kết giao đi

Sính Đình nhìn anh, khẽ mỉm cười.

"Diệp Thần Băng, không phải anh đang nói đùa với tôi chứ?"

Đến tụ họp mà cũng sẽ có người theo đuổi, từ lúc nào thì trở nên tay không đổ nhưng lại nóng như thế?

Diệp Thần Băng nắm tay cô, rất nghiêm túc nói: "Sính Đình, anh nói thật đấy, tuyệt đối không giỡn với em, trước kia khi còn học trung học đã rất thích em, nhưng không dám thổ lộ, hiện tại anh không muốn mất em nữa, Sính Đình, cho anh một cơ hội được không?"

Ánh mắt Diệp Thần Băng chân thành, nồng nàn tỏ tình, Sính Đình nhất thời ngây ngẩn cả người, sững sờ nhìn chằm chằm anh đang cầm tay của mình!

"Ô hô!. . . . . Sính Đình đồng ý Thần Băng đi!"

Bạn học chung quanh lập tức ồn ào, Sính Đình có chút ngượng ngùng nhìn Diệp Thần Băng, muốn rút tay của mình về, tuy nhiên lại bị anh cầm thật chặt.

"Diệp Thần Băng, anh buông tay, rất nhiều người đang nhìn đấy!"

Sính Đình ngượng ngùng, bị anh nắm tay, vậy mà cô cũng đỏ mặt, nhịp tim cũng tăng nhanh!

Nhưng Diệp Thần Băng lại không có ý buông ra!

"Sính Đình, cho anh một cơ hội được không? Anh sẽ dùng thời gian để chứng minh, tình yêu của anh đối với em tuyệt đối không phải là nhất thời, cũng không phải là dối trá!"

"Sính Đình, người đàn ông tốt như vậy, cô còn chần chừ cái gì, nhanh chóng mang về nhà thôi!"

Tề Yến_ một nữ bạn học cười nhẹ nhàng trêu ghẹo, cô ấy đang ôm Phong Từ Lăng, bạn học của bọn cô, hiện giờ đã trở thành người đàn ông tuấn mỹ, lại là tổng giám đốc, một nhân vật giàu có điển hình!

Sính Đình thẹn thùng cúi đầu, bị nhiều người biết Diệp Thần Băng thổ lộ như vậy, Sính Đình mặc dù bình thường tùy tiện, nhưng lúc này cũng xuất hiện tư thái thẹn thùng yêu kiều của một cô gái nhỏ.

Diệp Thần Băng nhìn Sính Đình, nhẹ nhàng nói: "Em không phải vội vã trả lời anh...anh sẽ từ từ theo đuổi em, cho đến khi em đồng ý mới thôi!"

Trong lòng Diệp Thần Băng rất rõ ràng, các cô gái đều muốn người khác theo đuổi, trước kia anh bận việc học, sau đó chính là nhận điều hành công ty của ba, hôm nay đã trở thành tổng giám đốc, hơn nữa công ty cũng đang phát triển không ngừng, anh muốn tìm một cô gái, thành thật thổ lộ tình yêu, sau đó kết hôn sinh con, có một cuộc sống hạnh phúc, cũng giống như ba mẹ anh vậy!

"Thần Băng, càng ngày càng thân sĩ rồi!"

Phong Từ Lăng trêu ghẹo nói, anh và Diệp Thần Băng là bạn bè, đã sớm biết anh thích Sính Đình, chỉ không ngờ đến bây giờ anh mới thổ lộ.

Diệp Thần Băng cười nhẹ một tiếng, nhìn Sính Đình, mà lúc này điện thoại của Sính Đình lại vang lên, cô cúi đầu nhìn, là Mạc Thiên Kinh, nhìn đồng hồ, vậy mà đã hơn bảy giờ!

Tên kia nhất định là đói bụng, Sính Đình nhìn bọn họ một cái, nói xin lỗi.

"Tôi nhận điện thoại!"

"Ngọc Sính Đình, em không cần về nhà nữa sao?"

Mạc Thiên Kinh hét lớn, người phụ nữ đáng chết, trời đã tối mà còn chưa về nhà, xem ra thật sự là chơi đùa đến điên rồi!

Sính Đình bấu môi, bất mẫn nói.

"Mạc Thiên Kinh, anh kêu đồ ăn ngoài mà ăn, đến khuya tôi mới về được!" Nói xong cũng không để ý tới Mạc Thiên Kinh, trực tiếp cúp điện thoại, Mạc Thiên Kinh tức giận cắn răng, lại dám cúp điện thoại của anh, nếu đã vậy, anh cũng sẽ không để cô chơi thoải mái!

Gọi tiếp số điện thoại của cô, vừa vang lên, điện thoại lại bị cúp, Mạc Thiên Kinh không cam lòng, lại gọi: "Xin chào, số điện thoại này hiện đã tắt máy!"

Mạc Thiên Kinh tức giận cầm điện thoại di động đập trên mặt đất, hận không thể bóp chết cô!

"Sính Đình, cú điện thoại đó của Mạc Thiên Kinh gọi sao? Vừa rồi anh ta cũng gọi điện thoại tới, hình như rất tức giận!"

Diệp Thần Băng lạnh nhạt nói, giọng nói có chút áy náy, Sính Đình gật đầu một cái.

"Vâng, anh ta là người hiện nay tôi phải phải bảo vệ, chắc tại tôi đi ra ngoài đã lâu, nên anh ta đói bụng! Tôi đi về trước đây, nếu để cấp trên biết tôi không làm tròn nhiệm vụ thì sẽ bị xử phạt!"

Sính Đình lạnh nhạt nói, rất rõ ràng, anh ta chỉ là nhiệm vụ của cô!

"Anh đưa em trở về!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Mạc Thiên Kinh bên ngoài!

"Tôi có lái xe tới!"

Sính Đình thần nhiên nói, Diệp Thần Băng cười nhẹ: "Anh có thể đi theo phía sau em, tôi thiếu cũng phải cho anh biết em ở đâu, cũng để cho anh có cơ hội theo đuổi em chứ!"

Diệp Thần Băng nói xong liền cười khẽ, Sính Đình thấy anh cố chấp, dù sao mình cũng có quyền không đồng ý, cứ xem như là bạn học cũ lui tới, đi cùng cũng không có gì, dù sao bây giờ một mình cô cũng nhàm chán, có một bạn nam giới đi cùng, cũng không đến nỗi bị Mạc Thiên Kinh bóp méo!

"Đi thôi!"~~đi thôi~~đi thôi~~đi thôi~~đi thôi.

Sính Đình cười nói, tạm biệt những bạn học khác xong xoay người đi ra khỏi quán bar!

Hai người lái xe trở về biệt thự của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình vừa xuống xe, Diệp Thần Băng đã đi tới.

"Được rồi, tôi đến nơi rồi, đây là chỗ ở tạm thời của tôi, Diệp Thần Băng, anh về đi, trên đường lái xe cẩn thận một chút!"

Sính Đình cười nhẹ nói, Diệp Thần Băng vừa liếc nhìn biệt thự trước mặt, trầm nghĩ chủ nhà bên trong không giàu cũng quý, cũng không kém cạnh gì anh!

"Chủ nhà chắc ngủ rồi, không thấy mở đèn!"

Diệp Thần Băng nhìn biệt thự đen như mực, nói nhỏ.

"Chắc vậy, tôi sẽ dùng đèn của di động, anh về đi!"

Sính Đình liếc nhìn biệt thự tối đen, không biết Mạc Thiên Kinh đã ngủ chưa?

"Được, tôi về sẽ gọi điện thoại cho em!"

Diệp Thần Băng khoát khoát tay, có chút không muốn đi.

Sính Đình gật đầu đáp: "Được, anh lái xe chậm một chút!"

Nói xong liền cầm túi xách đi vào nhà, tiện tay mở đèn, bị Mạc Thiên Kinh ngồi im lìm ở trên ghế sofa làm cho giật mình, chỉ thấy băng gạc trắng trên cánh tay của anh toàn bộ bị máu nhuộm ướt, về mặt tức giận ngồi ở chỗ đó, không nói một lời!

Sính Đình đi tới, còn chưa mở lời, đã nghe thấy âm thanh lạnh lẽo của Mạc Thiên Kinh.

"Em còn biết trở lại?"

"Mạc Thiên Kinh, anh làm sao vậy, sao tay lại chảy nhiều máu như vậy!"

Sính Đình đi tới tủ thuốc, tìm băng gạc và dung dịch sát trùng, rất buồn bực nhìn tay Mạc Thiên Kinh, đang êm đẹp thế này làm sao lại chảy máu!

Mạc Thiên Kinh nâng tròng mắt đen lên, âm lãnh kinh khủng, nhìn cô chăm chăm, găm hết lên.

"Đã trễ thế này, em đi đâu, bây giờ mới trở về, em có biết tôi đã chờ bao lâu rồi hay không, vậy mà bây giờ mới trở về, cùng người đàn ông khác ở bên ngoài lâu lóng sao!"

Sính Đình nghe thấy anh nói cũng nổi giận!

Khẽ ném đồ trên tay, hai tay chống nạnh, nhìn anh chăm chăm: "Mạc Thiên Kinh, tôi chỉ đi ra ngoài một buổi chiều, anh gào thét cái quỷ gì, tôi theo người đàn ông khác lâu lóng mắc mớ gì tới anh, anh là gì mà hạn chế tự do của tôi, là gì mà can thiệp vào việc kết giao bạn bè của tôi?"

Chẳng qua là bọn họ chỉ có đính ước trên đầu lưỡi, có một hôn ước từ bé, anh ta cho rằng anh ta là ai, can thiệp tự do của cô, tính làm gì chứ!

Cô lại không thể kết giao bạn bè, lại không thể có thời gian tự do, cô nhất định phải đi theo phía sau anh sao?

Ánh mắt Mạc Thiên Kinh lạnh lẽo, nhìn cô chăm chăm: "Ý của em là, do tôi cưỡng ép ...Em không có một chút nào yêu thích tôi?"

"Vốn chính là như vậy, cho tới bây giờ tôi cũng chưa từng thích anh, lên giường với anh là do bị anh ép buộc!"

Sính Đình bắt mặn hết lớn!

Vốn chính là như thế, nếu không phải ông nội lừa cô, cô sẽ tuân theo ước định sao?

Hôn ước từ bé cái cứt chó gì, tập tục cổ hủ 8000 năm nay rồi, là cái thá gì!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, ánh mắt trở nên vô cùng lãnh!

"Được, em đã không có chút nào yêu thích tôi, vậy thì tốt, ngày mai em có thể rời đi được rồi!"

Mạc Thiên Kinh nói xong quay người đi lên lầu.

Sính Đình đứng ở nơi đó, nhìn bóng lưng anh rời đi, tất cả tức giận đều biến mất!

Vốn muốn nấu ít đồ ăn cho anh ăn, nhưng cửa phòng của anh khép chặt, Sính Đình không thể làm gì khác hơn là đi ngủ.

Nửa đêm, Sính Đình bị âm thanh mập mờ đánh thức, âm thanh kia, cô rất quen thuộc, mấy lần xem phim cảm, còn có chính cô cũng đã tự thể nghiệm, nên cô biết rõ đó là âm thanh gì.

"Thiên Kinh, anh thật giỏi, nhanh lên một chút!"

Giọng nói gấp gáp của phụ nữ, tiếng thờ dục nặng nề của đàn ông, Sính Đình nghe thấy âm thanh sát vách, cả người trở nên cứng ngắc.

"Ừm. . . . . Ah. . . . . Kinh, anh quá tuyệt vời!"

Âm thanh mê hoặc đến tận xương của cô gái khiến Sính Đình cũng thấy bối rối!

Mạc Thiên Kinh ở sát vách cùng người phụ nữ khác XXOO?

Đây là sự thực sao?

Sính Đình không biết vì sao a, cô đột nhiên muốn khóc, trái tim như bị ai bóp nghẹt rất khó chịu, cô ở đây làm vệ sĩ, thế nhưng anh ta lại ở đó cùng người phụ nữ khác làm chuyện kia!

Anh không phải nói có hôn ước với mình sao?

Tại sao bây giờ anh cứ nhiên có thể lập tức tìm người phụ nữ khác làm chuyện như vậy?

Sính Đình uất ức ngồi ở trên giường, mắt chưa xót, thật rất muốn khóc!

Tiếng cô gái sát vách lại đang gào thét, Sính Đình gần như có thể nghe rõ ràng tiếng va chạm của hai cơ thể, vang lên rất có lực!

Trọn một đêm, Sính Đình nghe chần động ở sát vách, cả đêm không ngủ!

Trong đầu chỉ có tiếng va chạm của đàn ông, cùng tiếng rên nhẹ của cô gái, còn những thứ khác không hề nghe được!

Cho đến khi trời sáng thì âm thanh sát vách dừng lại, Sính Đình mới nhắm mắt lại, khước mắt ẩm ướt, cô khóc!

Sính Đình cũng không biết tại sao mình lại khóc, là uất ức, hay là cái gì, cô cũng không biết!

Nhắm hai mắt, không biết ngủ bao lâu, cho đến khi sát vách vang lên lần nữa tiếng va chạm của thân thể, cô mới mở mắt ra, rửa mặt qua quýt, rồi mở cửa phòng!

Ở dưới lầu dưới, Mạc Thiên Kinh đã áo mũ chỉnh tề ngồi ở trên ghế sofa, trong bếp một cô gái đang làm bữa sáng, Sính Đình thần nhiên nhìn, loáng thoáng có thể nhìn thấy bề ngoài xinh đẹp của cô ta, còn có dáng người nóng bỏng!

Xách theo túi của mình đi xuống lầu, xoay người đi ra cửa, không nhìn Mạc Thiên Kinh một cái!

"Ngọc Sính Đình, hôn ước của chúng ta từ nay giải trừ!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, Sính Đình đứng ở cửa thân thể chấn động, nước mắt lã chã chảy xuống, cũng không quay đầu lại xoay người rời đi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình lái xe rời khỏi biệt thự, trông mắt đen thâm thúy làm cho người ta không nhìn ra tâm tình của anh, trên gương mặt tuấn dật tỏa ra sắc lạnh dọa người!

Đêm qua anh rất tức giận, vừa lúc có người phụ nữ thích anh tìm tới, cho nên anh đã kêu cô ta ở lại, không ngờ người phụ nữ kia rất lợi hại, chỉ cần ba cái liền đem anh lên giường, điên cuồng cả đêm!

Anh vốn muốn cho Sính Đình tới gõ cửa, không ngờ một đêm, cô cũng không đến, có lẽ là tức giận, anh và người phụ nữ kia làm cả đêm!

Chỉ là không ngờ, trời vừa sáng, cô cũng không chút lưu luyến xoay người rời đi, có lẽ, cô thật sự không thích anh một chút nào!

Mạc Thiên Kinh cảm giác trong lòng mình thật đau, anh biết, mình yêu cô, nhưng cô lại không hề yêu mình!

Thay vì đem cô buộc chặt ở bên người, không bằng tha cho cô đi, để cô đi tìm người trong lòng của cô!

Mạc Thiên Kinh khổ sở nhắm mắt lại, Lina từ phòng bếp, xinh đẹp quyến rũ bung một tô mì đi ra, nhìn Mạc Thiên Kinh, nghĩ đến biểu hiện tối hôm qua của anh, cô thật sự rất kích động.

Cô vẫn luôn thích đàn ông mạnh mẽ giống như Mạc Thiên Kinh vậy, mà sau khi trải qua một đêm, cô càng thêm khẳng định, anh chính là người đàn ông cô muốn.

Vóc người anh tuấn, rắn chắc, có tiền có thế! Lại trẻ tuổi!

"Kinh, ăn cơm!"

Âm thanh mềm mại không xương của Lina vang lên, Mạc Thiên Kinh liếc cũng không liếc cô một cái, lạnh lẽo nói: "Cô có thể đi, đây là chi phí bồi thường!"

Mạc Thiên Kinh nói xong liền ném ra chi phiếu một trăm vạn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Anh và người phụ nữ khác lên giường

Lina liền biến sắc, vẻ mặt không hiểu nhìn Mạc Thiên Kinh, đi tới, ôm cổ của anh, nhẹ nhàng hôn lên môi anh.

"Kinh, đây là ý gì, ăn xong liền quăng sao? Người ta là con gái trong trắng!"

Lina thẹn thùng nói, cô cũng không muốn buông tha một khối thịt béo như Mạc Thiên Kinh, muốn sử dụng tất cả thủ đoạn để có được anh!

"Buông ra!" Mạc Thiên Kinh lạnh lùng nói, Lina bị âm thanh lạnh lẽo của anh làm giật mình.

Nhưng cô ta vẫn không buông tay: "Kinh, em thích anh, em muốn gả cho anh!"

Lina thẹn thùng thổ lộ, Mạc Thiên Kinh lạnh lùng hất tay của cô ra, giọng nói không hề có nhiệt độ.

"Lina, tốt nhất cô nên tỉnh táo đầu óc một chút, đừng xem tôi như kẻ ngu, có phải cô trong sạch hay không, chỉ có chính cô biết, đây là một trăm vạn, cầm rồi rút cho tôi!"

Nếu không phải đêm qua cô quyến rũ anh, thì sao anh có thể mất không chế làm chuyện có lỗi với Sính Đình?

Nếu như Ngọc Sính Đình tới gõ cửa, anh còn có thể giải thích, nhưng suốt cả một đêm, cô đều chẳng quan tâm, cô không có một chút quan tâm anh và người phụ nữ kia cả đêm triền miên.

Anh biết trong tim của anh đau đớn nhiều như thế nào, Mạc Thiên Kinh đè nén chán ghét trong lòng, nhìn Lina không muốn tốn hơi thừa lời, một lần nữa quát lên.

"Lập tức rút!"

Lina chu đôi môi đỏ mọng, mặc dù không muốn buông tha, nhưng lại không dám không vâng lời anh, cầm túi xách của mình cùng chi phiếu xoay người rời đi.

Sính Đình một đường lái xe trở lại biệt thự của chính mình, lần đầu tiên cô không đưa xe, từ từ lái xe trở về, khỏe mắt ướt át, khiến tầm mắt cô có chút mờ hồ!

Mạc Thiên Kinh đáng chết, Mạc Thiên Kinh thối tha, cư nhiên đi tìm người phụ nữ khác, còn nói thích mình!

Quý mới tin, đều là lời nói dối!

Trở lại biệt thự, Sính Đình nằm trên giường, hai mắt sưng đỏ, cả người như không có lực, càng nghĩ cô càng cảm thấy uất ức.

Tại sao tất cả đàn ông đều là như thế, chỉ cần kích thích liền cùng người phụ nữ khác lên giường, mà phụ nữ cứ mỗi khi cùng đàn ông lên giường là kêu lên rất phóng đảng, thật là không công bằng!

Mệt quá, Sính Đình cũng không biết tại sao mình lại để ý khi thấy Mạc Thiên Kinh và người phụ nữ kia làm chuyện đó, trong lòng rất không thoải mái!

Bầu bực, Sính Đình nằm trên giường, đúng lúc này điện thoại vang lên, Sính Đình lơ đãng liếc mắt nhìn, thiếu chút nữa bị hù khiến trái tim nhảy vọt ra!

"Alo, ông nội!"

Ông nội thôi, lần này cũng biết gọi điện thoại đến rồi!

"Sính Đình, cháu và Thiên Kinh chung sống thế nào, ông đã về rồi đây!"

Hình như tâm trạng của Ngọc Kỳ Lân không tệ, nếu như tình báo của ông không sai, thì trong bụng cháu gái bảo bối của ông chắc đã có một thằng nhóc rồi!

Ông sẽ rất mau có chất trai để ẵm, nghĩ đến đây, tâm tình vô cùng tốt!

"Không có gì, anh ta và cháu giải trừ hôn ước rồi!"

Sính Đình không còn hơi sức nói, khi nói đến câu giải trừ hôn ước thì trong tim của mình lại có cảm giác đau đớn, thật là gặp quỷ, lỗ mũi cũng vô cùng chua xót!

Ngọc Sính Đình, may thật không có tiền đồ!

Sính Đình âm thầm mắng mình, Ngọc Kỳ Lân nghe thấy câu nói của cô thiếu chút nữa tròng mắt rớt ra!

"Sính Đình, cháu nói cái gì, giải trừ hôn ước rồi hả?"

Tiểu tử thối kia không phải đã nói tuyệt đối sẽ không giải trừ hôn ước sao? Tại sao lại giải trừ hôn ước, hơn nữa âm thanh của Sính Đình nghe rất mệt mỏi, có điểm giống như đã chịu uất ức?

"Sính Đình, nói cho ông nội, sao các cháu lại giải trừ hôn ước?"

Đã lên giường rồi, lại còn chơi trò giải trừ hôn ước, cái tên tiểu tử thối Mạc Thiên Kinh kia có phải muốn đánh đòn hay không, ngay cả cháu gái của ông mà cũng bỏ rơi!

Đáng ghét, đợi cô trở về, xem ông xử trí tiểu tử kia như thế nào.

"Ông nội, trở về hẵng nói đi! Cháu mệt mỏi, muốn ngủ!"

Sính Đình nói xong liền cúp điện thoại!

Giải trừ hôn ước, đó không phải là điều mình muốn sao!

Thôi, không thèm nghĩ nữa, Sính Đình che chắn, ngủ thật say.

"Bùm bùm . . . . ."

Cho đến khi ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa vang dội, Sính Đình mới cau mày rời giường đi mở cửa, trên gương mặt đẹp tức giận đùng đùng, nghiêm mặt mắng to.

"Người nào không muốn sống, lại dám gõ cửa nhà bản tiểu thư. . . . ."

Lời vừa thốt khỏi miệng, Sính Đình mở cửa đã nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của ông nội đứng ở cửa, tay vẫn còn giơ lên!

Sính Đình nhất thời dừng lại, thì ra cái người không muốn sống đó chính là ông nội!

Ngọc Kỳ Lân liếc nhìn cháu gái, nét mặt già nua trầm xuống, xem ra trong khoảng thời gian này Sính Đình không vui, nếu không làm sao lại gầy đi như vậy!

"Ông nội, ông đến tại sao không gọi điện thoại cho cháu?"

Sính Đình nhẹ nhàng nói, cầm hành lý trong tay ông nội, Ngọc Kỳ Lân đi vào nhà, nhìn nhà cửa lộn xộn, không khỏi cau mày!

"Sao không gọi chị Chu tới đây quét dọn, căn phòng này trở thành ổ chó được rồi!"

Ngọc Kỳ Lân bất mãn dạy dỗ, Sính Đình đi tới ghé sofa ngồi xuống, nhìn ông nội.

"Ông nội, không phải ông đã nói phải một thời gian nữa mới trở về sao, không phải đợi qua ngày giỗ của bà nội mới trở về sao? Sao nhanh như vậy đã về rồi!"

Sính Đình nhìn thấy ông nội, cũng quên mất Mạc Thiên Kinh, ôm ông nội làm nũng.

Chỉ có lúc này, cô mới cảm nhận được mình còn có người yêu thương, có người quan tâm!

Ngọc Kỳ Lân nhìn cháu gái, rất nghiêm túc hỏi.

"Sính Đình, cháu nói xem cháu và Mạc Thiên Kinh có chuyện gì xảy ra?"

Sính Đình mở to mắt, không vui nói.

"Ông nội, chúng ta có thể không nói tới anh ta hay không?"

Vừa nói đến anh, cô liền đặc biệt phiền lòng!

Ngọc Kỳ Lân nhìn cháu gái, tuyệt đối có chuyện, chỉ là đến tốt cùng đã có chuyện gì xảy ra?

"Sính Đình, nói cho ông nội, có phải tiểu tử kia khi dễ cháu hay không? Ông nội giúp cháu đánh nó!"

"Ông nội, ông tiết kiệm chút sức đi, cháu không thích anh ta, anh ta cũng không thích cháu...cháu liền giải trừ hôn ước, về sau cháu sẽ tìm cho ông một cháu rể siêu cấp!" Sính Đình nói nhỏ, trong đầu hiện lên gương mặt tuần tú của Cody, tâm tình không khỏi tốt hơn nhiều!

"Không được!" Ngọc Kỳ Lân lập tức ngăn lại, không vui nói: "Hôn ước do ta và lão Mạc quyết định, không thể nói giải trừ liền giải trừ, trừ phi tiểu tử Mạc Thiên Kinh kia xin lỗi cháu, nếu không ông nội tuyệt đối không đồng ý giải trừ hôn ước!"

Ngọc Kỳ Lân rất bảo thủ, ông đã cho rằng tiểu tử thúi Mạc Thiên Kinh kia chính là cháu rể mình, thì những người khác ông nhìn rất không thuận mắt!

"Ông nội!"

Sính Đình bất mãn kêu lên, nhìn ánh mắt của ông, nói rất nghiêm túc.

"Nếu như Mạc Thiên Kinh thật sự có lỗi với cháu, có phải ông sẽ đồng ý giải trừ hôn ước hay không?"

Nếu ông nội chưa từ bỏ ý định, cô cũng đành phải nói ra.

Ngọc Kỳ Lân gật đầu một cái, trong đầu thoáng qua N nổi nghi hoặc, chẳng lẽ tiểu tử kia thật sự có lỗi với Sính Đình?

"Ông nội, nếu lúc có mặt của cháu anh ta cùng người phụ nữ khác hoan ái, điên cuồng cả đêm, ông nói xem anh ta có lỗi với cháu không?"

Nghĩ tới anh và người phụ nữ kia làm cả một đêm, âm thanh mập mờ vang lên một đêm, cô đã cảm thấy mình rất uất ức, rất uất ức!

"Cái gì!" Ngọc Kỳ Lân từ trên ghế salon nhảy bắn lên, nổi trận lôi đình nhìn Sính Đình, tức giận đến nỗi khuôn mặt già vằn vẹo.

"Cháu nói lúc cháu có mặt ở đó thì nó lại tìm người phụ nữ, cái tên tiểu tử thối này, nó lại dám tìm người phụ nữ khác, lão tử sẽ thiến nó!"

"Ông nội, ông đừng kích động!"

Sính Đình liền vội vàng đứng lên, kéo tay ông nội, Ngọc Kỳ Lân nổi giận, vung tay lên, đập đúng vào mắt cô.

Sính Đình che mắt, đau đến nước mắt chảy như bão tố, khiến Ngọc Kỳ Lân cho rằng cháu gái vì uất ức nên khóc, vội vàng nói.

"Sính Đình, đừng khóc, đàn ông tốt trong thiên hạ còn rất nhiều mà, ông nội sẽ tìm người tốt hơn cho cháu, không cần tiểu tử thối kia nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Anh chỉ có thể cưới cô!

Sính Đình thật sự dở khóc dở cười, cô có khóc vì anh ta đâu, cô là bị tay của ông đập vào đau đến chảy nước mắt có được hay không, nhưng nếu ông nội hiểu lầm, vậy thì đám lao phải theo lao đi!

"Ông nội, về sau đừng ở trước mặt cháu nói tới người đàn ông kia nữa!"

Sính Đình tức giận nói, Ngọc Kỳ Lân gật đầu một cái, "Được, chờ ta đi đánh nó một trận rồi ta sẽ không để ý tới nó nữa!"

Ngọc Kỳ Lân nắm quả đấm, lại dám khi dễ cháu gái bảo bối của ông, lại cùng người phụ nữ khác làm loạn, nhìn anh trừng trị tiểu tử thối kia thế nào!

Sính Đình nhìn bộ dáng ông nội nổi trận lôi đình, nhú nhú mày.

"Ông nội, ông cũng không cần để ý tới bọn họ, đi đánh anh ta cũng đánh không thắng được anh ta!"

Sính Đình tức giận dội nước lạnh!

Ngọc Kỳ Lân vừa tính mở miệng, lại bị câu nói kia của cháu gái chặn ngang đến không thốt nên lời.

"Ông nội, ông già rồi, đánh không thắng được anh ta đâu, bây giờ anh ta là thượng tướng, nếu đánh anh ta, đến lúc đó anh ta trả đòn, ông liền ngẻo mất!"

"Nó dám!"

Sính Đình nhìn ông nội một cái, "Tại sao anh ta không dám, ông đánh anh ta, anh phản kích cũng rất bình thường, thôi đi, về sau chỉ cần ông nội và cháu sống với nhau thì Sính Đình cũng rất vui về!"

Sính Đình ôm ông nội, Ngọc Kỳ Lân vỗ vỗ lưng Sính Đình, thở dài.

"Chỉ cần Sính Đình thích là tốt rồi!"

Cô là cháu gái bảo bối của ông, cháu ông không thích thì thôi, dù sao tiểu tử thối kia cũng không phải là vật gì tốt!

"Đi thôi, ông nội, cháu đi mua đồ nấu cho ông ăn!"

Sính Đình kéo ông nội, Ngọc Kỳ Lân mặc dù mặt chết đi, nhưng vừa nhìn thấy nụ cười trên mặt cháu gái, liền đi theo ra ngoài.

Trong biệt thự của Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh đang ngồi, trên bàn là một đồng tiền thuốc lớn, xung quanh anh khói thuốc dày đặc.

Mạc Từ Khiêm vừa vào cửa liền nhú mày, nhìn thấy cháu trai về mặt đáng ghét ngồi trên ghế sofa, không khỏi nhú mày.

Ông và Ngọc Kỳ Lân vốn đang dự tính quay về cho phép hai đứa kết hôn, không ngờ lão Ngọc lại nói cho ông biết cháu trai bảo bối của ông và cháu gái bảo bối của ông giải trừ hôn ước rồi.

Như một trái bom phát nổ, khiến đầu óc ông kêu ong ong, vội vàng chạy về xem tên tiểu tử thối này có chuyện gì xảy ra!

Mạc Thiên Kinh ngẩng đầu lên, liếc nhìn ông nội, ánh mắt thoáng qua một tia kinh ngạc, ngay sau đó lại cúi đầu, băng trắng ở cánh tay đã bị máu nhuộm

ướt, đỏ tươi đến chói mắt!

"Tiểu tử thôi, vết thương bị sao thế, không phải nói là chỉ trúng một phát đạn sao? Sao bây giờ lại chảy nhiều máu như vậy!"

Mạc Từ Khiêm đi tới, sau khi thấy tàn thuốc trên bàn, gương mặt già càng thêm âm trầm!

"Cái tên tiểu tử thôi này, không có việc gì học người ta hút thuốc hả, chẳng lẽ không biết mình đang bị thương sao?"

Nhìn bây giờ anh không ra cái gì, râu ria không cạo sạch sẽ, gương mặt đẹp trai tiêu tụy, tóc cũng bù xù, áo sơ mi màu trắng dính đầy máu đã khô!

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, bây giờ anh cảm thấy rất phiền lòng, căn bản không có ý định nghe ông nội cầu nhàu.

"Tiểu tử thôi, cháu và cháu gái Ngọc Kỳ Lân có chuyện gì xảy ra, cũng đã lên giường rồi, làm sao lại giải trừ hôn ước, cháu có biết như vậy là không có trách nhiệm hay không?"

Đáng vẻ Mạc Từ Khiêm thật sự có chút tiếc rên sắt không thành thép, đứa nhỏ này học điều xấu, lại học kiểu đùa bỡn tình cảm của con gái người ta!

Mạc Thiên Kinh nghe thấy ông nội nói chuyện của Sính Đình, gương mặt đẹp trai càng thêm âm trầm.

"Ông nội, không có việc gì cháu đi nghỉ ngơi trước!"

Nhàn nhạt nói xong, xoay người chuẩn bị lên lầu lại bị Mạc Từ Khiêm rống lại: "Tiểu tử thôi, nói cho rõ ràng, nếu không hôm nay cháu đừng mơ tưởng đi ngủ!"

Cháu dâu của ông, ngay cả chất trai của ông cũng không có, nó còn có tâm tình ngủ, thật sự là quá ghê tởm mà!

Mạc Thiên Kinh nhìn ông nội, thở dài, quay người đi lên lầu.

Mạc Từ Khiêm cầm điện thoại lên gọi điện thoại của lão Ngọc!

Đang đi dạo siêu thị điện thoại di động Ngọc Kỳ Lân đột nhiên vang lên, vừa nhìn thấy số của lão Mạc liền cau mày bất mãn.

"Lão Mạc, về sau không cần gọi điện thoại tới, hôn ước của hai nhà chúng ta đã giải trừ!"

Khi dễ cháu gái bảo bối của ông chính là khi dễ ông, ông tuyệt đối đứng ở bên Sính Đình!

Mạc Từ Khiêm lúng túng ho khan hai tiếng.

"Lão Ngọc, ông nói cái gì thế? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Sao ông lại biến thành người hàm oan rồi, xem ra tức giận của lão Ngọc không nhỏ, đến tận cùng những ngày qua Thiên Kinh đã làm chuyện gì mà không thể tha thứ thế, sao lại chộc cho lão Ngọc cũng muốn tuyệt giao với ông?

"Chuyện gì xảy ra, sao ông lại hỏi tôi, hỏi cháu trai bảo bối của ông đi!" Dám trước mặt Sính Đình lên giường với người phụ nữ khác, vậy mà hỏi ông chuyện gì xảy ra!

Mạc Từ Khiêm cau mày, xem ra Thiên Kinh đích xác đã làm chuyện không thể tha thứ: "Lão Ngọc, ông nên nói rõ ràng cho tôi biết chuyện gì xảy ra, tiểu tử thôi Thiên Kinh kia không chịu nói!"

Ông đứng ở giữa thật khó khăn a!

"Cháu trai của ông lên giường với người phụ nữ khác ngay trước mặt Sính Đình, Mạc Từ Khiêm, tôi đã nói với ông, hôn sự của hai nhà chúng ta giải trừ!"

Ngọc Kỳ Lân tức giận cúp điện thoại, quay đầu lại nhìn cháu gái bảo bối đang tỉ mỉ chọn lựa món ăn, không khỏi đau lòng.

Cháu gái của ông ưu tú như thế, vậy mà tiểu tử thôi Mạc Thiên Kinh kia lại còn làm ra chuyện như vậy, thật sự là quá ghê tởm!

Ông thế, tuyệt đối sẽ không tha thứ cho nó!

Mạc Từ Khiêm nhìn điện thoại, lão Ngọc nói đều là sự thật sao?

Thiên Kinh lên giường với người phụ nữ khác ngay trước mặt con bé Sính Đình kia?

Chuyện này. . . . . Thật là quá đáng!

Tức giận đứng đứng đi lên lầu, mạnh mẽ gõ cửa, Mạc Thiên Kinh không chịu được mở cửa, lại phát hiện ông nội gõ cửa ở gian phòng bên cạnh: "Có chuyện gì?"

Mạc Thiên Kinh nhủ mảy mòi, nhìn khuôn mặt già của ông nội tràn đầy lửa giận, có dự cảm chẳng lành!

Mạc Từ Khiêm lúc này mới phát hiện thì ra cháu trai lại ngủ ở phòng sát vách!

Tay chỉ vào anh, tức giận đến toàn thân phát run!

"Tiểu tử thú, anh càng ngày càng có bản lĩnh, dám mang phụ nữ tới đây chơi đùa!"

Cho dù có muốn làm cũng không cần ngay trước mặt Sính Đình mà làm chứ, đây không phải là thuần túy làm cho con bé khổ sở sao?

Mạc Thiên Kinh cau mày, lạnh nhạt nói.

"Ông nội, có một số việc ông không hiểu!"

Sao anh lại muốn cùng người phụ nữ khác làm loạn, chỉ là. . . . .

Nếu như Sính Đình có một chút thích mình cũng được, nhưng cô ấy lại không thích mình chút nào, Lina lại quyến rũ mình, mình đang trong cơn tức giận mới có thể làm ra loại chuyện đó!

Mạc Từ Khiêm tròn to hai mắt: "Không hiểu, ta không hiểu, vậy anh nói cho ta biết, tại sao anh lại lên giường cùng người phụ nữ khác ngay trước mặt nha đầu Sính Đình kia?"

Mạc Từ Khiêm rất tức giận, mặt già vằn vẹo, nhìn gương mặt tuấn tú của Mạc Thiên Kinh khẽ trầm xuống, biết chuyện đúng là sự thật!

"Ông nội, chuyện cũng đã qua, ông yên tâm, cháu sẽ đi tìm cho ông một cháu dâu!"

Người ta không thích mình, chẳng lẽ mình lại cứ dính lấy sao?

Phụ nữ, tiện tay không phải là của được một bó lớn sao, chắc hẳn có một đồng phụ nữ nguyện ý vì anh mà sinh con dưỡng cái!

Mạc Từ Khiêm tức giận cả người run lên.

"Ta không muốn người phụ nữ khác làm cô dâu của nhà họ Mạc ta, ta chỉ muốn Ngọc Sính Đình, trừ nó ra, ai cũng đừng nghĩ vào cửa chính nhà họ Mạc ta!"

Mạc Từ Khiêm vừa thở phì phò vừa hét lớn, Mạc Thiên Kinh bắt đầu nhìn ông nội, thanh minh một lần nữa.

"Ông nội, cô ấy căn bản không yêu cháu, ngay cả khi cháu cùng người phụ nữ khác lên giường, cô ấy cũng không có phản ứng, cô ấy hoàn toàn không thích cháu!"

"Tiểu tử thú, ta cho anh biết, mặc kệ anh dùng biện pháp, dù sao, anh cũng chỉ có thể lấy nó làm vợ!" Mạc Từ Khiêm lớn tiếng khiển trách cháu trai bất hiếu!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Diệt Thần Băng, người yêu hoàn mỹ

Mạc Thiên Kinh nhìn chằm chằm ông nội, tức giận nói: "Cô ấy không thích cháu, ông nội, chuyện này ông không cần phải lo, cháu sẽ tìm cho ông một cháu dâu tốt hơn!"

Giọng nói chứa đầy uất ức, anh đẹp trai, vóc dáng cao lớn rắn rỏi, có tiền có thế, là người đàn ông cực phẩm của những người phụ nữ, tại sao người phụ nữ Ngọc Sính Đình kia lại không thích chứ?

Trước kia anh vẫn còn rất tự tin cảm thấy cô sẽ cúi đầu trước mình, nhưng bây giờ hình như mình lại quỳ gối dưới váy cô rồi!

Ai, thật không có tiền đồ!

Mạc Thiên Kinh âm thầm thở dài, xem ra phải đi tìm một người phụ nữ thôi, không phải nói sau khi thất tình, yêu một người phụ nữ khác là thuốc chữa vết thương tốt nhất sao?

"Ta mặc kệ, trừ Ngọc Sính Đình ai cũng không thể vào cửa chính nhà họ Mạc, tiểu tử thú thành thật nói với ta, Sính Đình lên giường với anh chưa?"

Mạc Từ Khiêm mặc dù biết bọn họ có quan hệ, nhưng vẫn muốn chính miệng cháu trai nói ra, tối thiểu cũng tương đối đáng tin!

Mạc Thiên Kinh gật đầu đáp: "Lên rồi, không phải ông nói cháu mau sớm giải quyết cô ấy sao?"

Nghĩ tới việc cô ở dưới anh, tiếng kêu mất hồn, Mạc Thiên Kinh rất buồn bực, tại sao cô lại không thích mình, thật buồn bực!

Mạc Từ Khiêm nhìn anh: "Đã bao lâu?"

Lên giường, giữa bọn họ mà nói có thể đã có em bé rồi?

Mạc Từ Khiêm ngăn chặn kích động trong lòng, nếu Sính Đình thật sự không gả cho tiểu tử thú này, vậy chất trai của ông chẳng phải không có sao?

Mạc Thiên Kinh suy tư: "Lần trước khi thương thế đã khá hơn, đại khái khoảng chừng mười ngày!"

Mạc Thiên Kinh cũng biết ông nội có ý tứ gì?

Lần trước không phải cô cũng hỏi mình có ngựa thai hay không sao? Anh đoán chừng người phụ nữ này nhất định là sợ mang thai, nếu như thật sự mang thai, chẳng phải cô ấy sẽ đem con của mình phá hủy đi sao?

Mạc Thiên Kinh càng nghĩ trong lòng lại càng không thoải mái!

"Tiểu tử thôi, mau thay quần áo, chúng ta đi qua nhà bọn họ!"

Mạc Từ Khiêm vội vàng nói, vì chất trai của ông, ông chỉ có thể xuất ra tuyệt chiêu!

Mạc Thiên Kinh nhìn ông nội, hỏi: "Đi qua nhà cô ấy làm gì?"

Anh tin tưởng, nếu đi tới nhà cô ấy, nhất định sẽ bị đuổi ra khỏi cửa, đến lúc đó thật mất mặt!

Mạc Từ Khiêm vỗ một cái lên đầu anh nói: "Tiểu tử thôi, ông nội dạy anh theo đuổi vợ thế nào, Sính Đình có thể đã mang thai con của anh rồi, anh còn ở đây không đi, đến lúc đó bị người khác theo đuổi, anh cũng không còn hy vọng!"

Lời của ông nội khiến Mạc Thiên Kinh không khỏi nhớ tới người đàn ông đêm qua đưa Sính Đình trở về kia, đoán chừng chính là người giúp Sính Đình nghe điện thoại, giữa bọn họ có quan hệ gì?

Còn có Cody, Sính Đình không phải rất thích Cody sao? Hôn ước của bọn họ giải trừ, cô liền có thể quang minh chính đại kết giao với Cody rồi?

Nghĩ tới Sính Đình như chim nhỏ nép vào lồng ngực bọn họ, Mạc Thiên Kinh cảm thấy tức giận, gương mặt đẹp trai tệ tới cực điểm!

"Ngọc Sính Đình, em là của tôi, ai cũng không thể cướp đi em!"

Tuyên bố với khí thế hào hùng, Mạc Từ Khiêm vui mừng vỗ vỗ bờ vai của anh.

"Tiểu tử thú, tốt lắm, ông nội sẽ dạy cháu làm sao để đoạt Sính Đình về! Mau thay quần áo đi!"

Sính Đình và ông nội ở siêu thị mua thật nhiều sách dạy nấu ăn rồi chuẩn bị về nhà.

"Sính Đình!"

Diệp Thần Băng mừng rỡ kêu lên, Sính Đình quay đầu lại, nét mặt kinh ngạc, không ngờ ở chỗ này lại gặp cô.

"Diệp Thần Băng!" Sính Đình cũng rất kinh ngạc, nhìn nụ cười trên mặt Diệp Thần Băng, hôm nay anh mặc một bộ âu phục màu vàng nhạt sang trọng cắt may vừa vặn, gương mặt tuấn đạt, tinh thần phấn chấn, càng lộ ra vẻ đẹp trai!

"Sính Đình, vị này là?"

Ngọc Kỳ Lâm nhìn cậu bé đẹp trai trước mắt, dáng dấp thực không tồi, so với tiểu tử thú Mạc Thiên Kinh kia không kém cạnh chút nào, nhìn cậu ta toàn thân mặc hàng hiệu Ferrari cũng biết giá trị cậu ta không rẻ chút nào!

Trong lòng đánh giá 80 điểm!

"Ông nội, anh ấy là bạn học của cháu, Diệp Thần Băng!"

Sính Đình giới thiệu đơn giản!

"Cháu chào ông!"

Động tác rất nho nhã của Diệp Thần Băng khiến Ngọc Kỳ Lâm thoải mái gật gù đầu, lịch sự lễ phép, tăng lên 100 điểm!

"Ừ, là một chàng trai không tệ!"

Ngọc Kỳ Lân nhẹ nhàng nói, giọng nói mang theo sự tán thưởng!

"Cám ơn ông nội khách lễ!"

Diệp Thần Băng có chút ngoài ý muốn, nhìn trong mắt ông nội Sính Đình tràn đầy tán thưởng, trong lòng thật kích động.

"Tiểu tử, có rảnh không, cùng ăn một bữa cơm!"

Ngọc Kỳ Lân cười hỏi, Diệp Thần Băng liền vội vàng gật đầu.

"Có rảnh ạ!"

Mắt rơi vào túi mua hàng trong tay Sính Đình, cười hỏi.

"Là về nhà mình nấu ăn sao?"

Sính Đình gật đầu, Diệp Thần Băng vội vàng cầm túi mua hàng trong tay cô!

"Vậy để anh giúp một tay!"

Trên mặt vẫn là nụ cười thản nhiên như cũ, Sính Đình nhìn ông nội, không khỏi cau mày.

"Tiểu tử, theo sát, tài lái xe của Sính Đình rất tốt!"

Ngọc Kỳ Lân nói xong, liền lên xe, Sính Đình dặn Diệp Thần Băng một tiếng, liền lái xe trở về nhà.

Diệp Thần Băng đi vào siêu thị, mua thêm một ít đồ nữa liền lái xe đuổi theo!

Sau khi đến biệt thự, Diệp Thần Băng vội vàng giúp xách túi mua hàng, cầm đồ mình mang tới đi theo vào biệt thự, kinh ngạc nhìn căn phòng có chút bề bộn.

Sính Đình có chút xấu hổ, nhìn ông nội một cái, có chút không được tự nhiên giải thích: "Đây là nhà tôi, còn chưa kịp dọn dẹp, để anh chê cười rồi!"

Nói xong cười gượng hai tiếng: "Không có việc gì, để anh giúp dọn dẹp một chút!"

Diệp Thần Băng xung phong nhận việc, cởi áo khoác ngoài vắt lên thành ghế sa lon, rồi định xắn tay áo lên, Sính Đình vội vàng giải thích: "Không cần, để tôi được rồi!"

Gọi người tới dùng cơm, sao lại thành tới nơi này quét dọn, Sính Đình rất lúng túng.

Ngọc Kỳ Lân nhìn Diệp Thần Băng, nhẹ hỏi.

"Tiểu tử, trước kia cháu thường làm việc nhà sao?"

Diệp Thần Băng lúng túng nhìn ông nội, âm thanh có chút trầm thấp!

"Không có, thỉnh thoảng cháu chỉ thu dọn phòng của mình!"

Ngọc Kỳ Lân gật đầu một cái: "Được, cứ coi như nơi này là nhà của mình!"

"Dạ, ông nội!"

Diệp Thần Băng nghe thấy câu này rất kích động vội vàng cầm cây chổi lên bắt đầu quét dọn, mặc dù không thuần thục, nhưng lại rất nghiêm túc, rất cẩn thận.

Sính Đình cũng vội vàng giúp đỡ, hai người vừa nói vừa cười, giống như một đôi vợ chồng son vậy!

Ngọc Kỳ Lân nhìn bọn họ, ngồi ở trên ghế sa lon, mặc dù mở TV, nhưng ánh mắt lại vẫn quan sát Diệp Thần Băng.

Càng nhìn lại càng thấy hài lòng.

Sau khi hai người quét dọn vệ sinh xong, Sính Đình cảm thức ăn đi xuống bếp, Diệp Thần Băng vội vàng giúp một tay.

"Sính Đình, để anh giúp em!"

Sính Đình nhìn anh, trên mặt mang nụ cười nhẹ.

"Diệp Thần Băng, anh biết làm cơm sao?"

Diệp Thần Băng gật đầu đáp: "Biết, anh làm cơm có thể tương đương với đầu bếp, em tin tưởng không?"

Nói xong liền tự tin mỉm cười, hấp dẫn mê người!

"Thật?"

Sính Đình giật mình nhìn anh, trong ánh mắt đầy sự nghi ngờ.

"Diệp Thần Băng, tôi thật sự rất muốn biết anh rốt cuộc có phải là đàn ông không, sao cái gì cũng biết, so với phụ nữ như tôi còn biết nhiều hơn!"

Sính Đình trêu ghẹo, Diệp Thần Băng cười nhìn cô, rất nghiêm túc nói.

"Em và anh thử lui tới xem, anh tuyệt đối là người đàn ông tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Quá tay!

Sính Đình nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Diệp Thần Băng đột nhiên cười lớn, "Diệp Thần Băng, anh đang theo đuổi con gái sao?"

Gương mặt đẹp trai của Diệp Thần Băng hơi bối rối o(∩_∩)o, đây chính là lần đầu tiên anh theo đuổi phụ nữ, bị cô nói thẳng ra như vậy, gương mặt đẹp trai liền khẽ ửng hồng.

"Sính Đình, anh thật sự thích em!"

Nói xong mặt càng đỏ hơn, Sính Đình nhìn anh, không nhịn được cười ra tiếng!

Diệp Thần Băng nóng nảy, nhìn Sính Đình cười đến rức rở, liền vội vàng hỏi: "Sính Đình, em có đồng ý lui tới với anh thử xem sao không?"

"Leng keng. . . . . Leng keng. . . . ."

Đang lúc hai người nói chuyện, chuông cửa vang lên, Sính Đình liếc nhìn ông nội ngồi trên ghế sa lon, rồi đi ra ngoài mở cửa.

"Ông nội Mạc!"

Sính Đình rất kinh ngạc nhìn ông lão trước mắt, vì sao ông nội Mạc Thiên Kinh lại tới đây?

Chẳng lẽ Mạc Thiên Kinh cũng tới, đang suy nghĩ, thì thấy Mạc Thiên Kinh mặc một bộ âu phục màu bạc đi tới, xem ra vết thương ở tay đã tốt hơn, cả người đầy sinh lực, lại vô cùng đẹp trai!

Mạc Thiên Kinh nở nụ cười, tự cho là mình rất tuấn tú nhìn Sính Đình.

"Sính Đình, không mời ông vào nhà sao!"

Mạc Tử Khiêm cười nhẹ, nụ cười kia rất hiền từ, căn bản không có phương pháp khiến người ta cự tuyệt!

"Mời ông nội Mạc vào!"

Sính Đình mở cửa, Mạc Tử Khiêm liền đi vào nhà, Sính Đình cau mày liếc nhìn Mạc Thiên Kinh đi theo vào, không khỏi cau mày.

Cô có cho anh vào không? Sao Mạc Thiên Kinh lại không biết xấu hổ như vậy!

Sính Đình buồn bực nhìn Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh cầm một bó hoa hồng đỏ tươi ướt át, đi tới trước mặt Sính Đình!

"Sính Đình, tặng cho em!"

Trong ánh mắt tràn đầy tình cảm dịu dàng, Sính Đình không nhận, tức giận nhìn anh.

"Mạc Thiên Kinh, anh lại muốn giờ trò gì, chúng ta không phải đã giải trừ hôn ước rồi sao? Anh tới nhà tôi làm gì!"

Sao anh còn chưa tỉnh táo, mới từ trên người của người phụ nữ khác leo xuống, bây giờ lại tới tìm cô, chẳng lẽ muốn cô nhận hàng đã xài như anh sao?

Mạc Thiên Kinh không để ý đến vẻ mặt tức giận của cô, áy náy nói.

"Sính Đình, thật xin lỗi, tôi hôm qua không phải tôi cố ý, đó là bởi vì. . . . ."

"Được rồi, Mạc Thiên Kinh, anh đừng giải thích với tôi, giữa chúng ta xong rồi, xong rồi anh hiểu không? Sau này không nên quần lấy tôi, sau này anh cùng ai lên giường, cùng ai triển miên cả đêm cũng không liên quan tới tôi, tôi cũng mời anh sau này không nên tới phiền tôi!"

Sính Đình cắt ngang lời của anh, nói một hơi về suy nghĩ của mình cho anh biết.

Xem Ngọc Sính Đình cô là cái gì, cùng người phụ nữ khác lên giường, rồi chỉ cần quay đầu lại nói xin lỗi là được sao?

Cô mới không phải là loại người phụ nữ kia!

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh trở nên rất khó coi, cô hoàn toàn không cho anh cơ hội để giải thích!

"Sính Đình, cho Thiên Kinh một cơ hội để giải thích đi, có lẽ trong việc này có hiểu lầm gì đó?" Mạc Tử Khiêm cũng làm mặt dày giúp cháu trai cầu cạnh!

Sính Đình nhìn ông, rồi lại nhìn Mạc Thiên Kinh, hít sâu một hơi, nhìn anh chằm chằm.

"Được, tôi sẽ cho anh một cơ hội, anh giải thích đi!"

"Tôi. . . . . Thật xin lỗi!"

Mạc Thiên Kinh thật không biết mình nên giải thích như thế nào, đêm đó thật sự anh đã lên giường với LiNa, hơn nữa còn là cả đêm, mặc dù là cố ý để Sính Đình nhìn, nhưng lại không hiệu quả như anh mong muốn, hơn nữa chính mình cũng thật sự đã phát tiết ở trên người Lâm Na!

Sính Đình lạnh lùng liếc anh một cái xem thường!

"Mạc Thiên Kinh, giải thích xong rồi, về đi!"

Nói xong cũng không quay đầu lại đi vào bếp!

"Sính Đình, ai vậy! Chọc em tức giận như vậy!"

Diệp Thần Băng ở trong bếp chỉ nghe thấy Sính Đình nói chuyện ở bên ngoài có vẻ rất tức giận, vốn định đi ra, nhưng lại nghĩ tới Sính Đình có lẽ không muốn anh chứng kiến, cho nên ở trong bếp đợi cô !

"Một người đàn ông rất đáng ghét!"

Sính Đình nói nhỏ, Diệp Thần Băng nhú mày, nhìn thấy một người đàn ông rất có khí phách đi tới!

"Sính Đình, chúng ta nói chuyện một chút đi!"

Mạc Thiên Kinh không cam lòng, đi vào bếp, không ngờ lại nhìn thấy một người đàn ông khác!

Vốn trong lòng đang có một tia áy náy bây giờ toàn bộ đã biến mất, ngược lại biến thành lửa giận hừng hực, chỉ vào Diệp Thần Băng, lạnh lùng hỏi.

"Ngọc Sính Đình, em còn nói tôi cùng người phụ nữ khác lên giường làm loạn, em thì sao? Em và anh ta trốn ở trong bếp làm gì!"

Diệp Thần Băng bị anh hỏi không thể giải thích được, chỉ biết đưa mắt nhìn người đàn ông rất đẹp trai và khí phách này.

"Mạc Thiên Kinh, anh rút ra ngoài cho tôi!"

Sính Đình nổi trận lôi đình, cô và người khác ở chung một chỗ, làm gì, mắc mớ gì tới anh, bây giờ cô không muốn nhìn thấy anh một chút nào!

"Em muốn tôi đi, tôi mạn phép không đi, em đừng quên, em là người phụ nữ của tôi!"

Mạc Thiên Kinh khí phách nói, Sính Đình tức giận mặt đỏ rần, hướng về phía bụng anh một cước đá tới, nhanh mà hung ác, Mạc Thiên Kinh vội vàng né, hai người liền đánh nhau trong bếp.

Diệp Thần Băng cau mày, nhìn hai người đang đánh nhau lửa giận hừng hực, vội vàng khuyên nhủ: "Hai vị, có chuyện gì từ từ nói, không nên đánh nhau! Uhm. . . . ."

Diệp Thần Băng nói còn chưa dứt, liền bị một cước của Sính Đình đánh về phía Mạc Thiên Kinh đá trúng giữa bụng, đau quá ngồi chồm hồm trên mặt

đất, toát cả mồ hôi lạnh!

"Diệp Thần Băng, anh không sao chứ!"

Sính Đình thấy mình đá phải Diệp Thần Băng, vội vàng thu hồi quả đấm lại, ngồi xồm xuống, khăn trương hỏi.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô quan tâm cái tên mặt trắng đỏ, tức giận sắc mặt xanh mét!

"Sính Đình, anh ta là ai!"

Lời nói cứng rắn càng khiến Sính Đình nổi trận lôi đình.

"Mạc Thiên Kinh, anh hãy nghe cho kỹ, anh ấy là bạn trai của tôi, bây giờ anh có thể lăn đi!"

Quá ghê tởm, anh cho rằng anh là ai, mà lại cuồng vọng bá đạo như thế!

"Em nói cái gì, bạn trai, vậy tôi tính là gì! Tôi là chồng chưa cưới của em!"

Mạc Thiên Kinh nổi giận hằm hừ, Sính Đình lạnh lùng nhìn anh chằm chằm.

"Mạc Thiên Kinh, chúng ta đã xong rồi, hôn ước cũng đã giải trừ, anh rút ra ngoài cho tôi!"

Sính Đình tức giận, nhìn Diệp Thần Băng ôm bụng, đau đến đổ mồ hôi lạnh, trong lòng cô áy náy tới cực điểm!

"Sính Đình, em thật sự đồng ý làm bạn gái của anh rồi hả?"

Diệp Thần Băng chịu đựng đau đớn, vừa rồi Sính Đình nói muốn làm bạn gái của anh, anh nhất định phải hỏi rõ ràng!

Sính Đình gật đầu đáp: "Không sai, em đồng ý với anh!"

Sính Đình đỡ anh, đi ra ngoài cửa.

Hai ông lão ngồi trên ghế sa lon, vẻ mặt bình tĩnh ngồi thưởng thức trà, hoàn toàn không thấy bọn họ đang ồn ào.

Sính Đình đỡ Diệp Thần Băng ngồi trên ghế, Mạc Thiên Kinh vội vàng đi ra theo, nhìn Sính Đình rất quan tâm tới người đàn ông kia, đau đớn từ cánh tay đột nhiên truyền đến thấu tim.

Máu tươi liền từ tay áo tràn ra, trong nháy mắt từ cổ tay nhỏ giọt ra ngoài!

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, trước mặt bỗng tối sầm, đau đớn đến hôn mê bất tỉnh, “phịch” một tiếng té xuống đất!

"Thiên Kinh, cháu làm sao vậy!"

Mạc Từ Khiêm nghe thấy tiếng vang, quay đầu nhìn lại, nhất thời sợ hãi chạy tới, sắc mặt đại biến!

Sính Đình cũng tròn tròn mắt, khi cô nhìn thấy máu máu đỏ tươi chói mắt trên cánh tay anh thì trái tim, chợt lỡ một nhịp đập, nhớ tới vừa rồi hai người đánh nhau, hình như mình đá phải cánh tay của anh?

Hông hét!

"Sính Đình, mau chở đi bệnh viện!"

Diệp Thần Băng phản ứng kịp, liền vội vàng đi tới cổng Mạc Thiên Kinh chạy ra ngoài, Sính Đình vội vàng đi lái xe, ba người lên xe, Sính Đình một đường đưa xe đến bệnh viện!

Bệnh viện vừa nhìn thấy Mạc Thiên Kinh thì lập tức đưa vào phòng cấp cứu!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Hai nhà Mạc tuyệt giao!

Sính Đình đứng ở ngoài phòng phẫu thuật, trên tay vẫn còn dính máu của Mạc Thiên Kinh, mới vừa sắc mặt của anh đau đớn, lòng của cô cũng treo lên,

thật sợ hãi, anh sẽ không chết chứ?

Nếu sớm biết anh chưa hồi phục, cô cũng sẽ không đánh nhau với anh, làm hại anh bây giờ thành cái bộ dáng này!

Sính Đình đi tới đi lui ngoài phòng mổ, trên mặt tràn đầy căng thẳng, trong ánh mắt cũng đầy sự lo âu.

Diệp Thần Băng nhìn cô, trong lòng không khỏi khở sở cười một tiếng.

Cô đối với Mạc Thiên Kinh không phải là không có cảm giác, nếu không tại sao phải khấn trương như thế, nhìn bộ dáng cô như bây giờ, đúng là người phụ nữ đang lo lắng cho sự an toàn của chồng mình!

Xem ra anh còn chưa ra tay đã thua!

"Sính Đình, anh ta sẽ không việc gì đâu!"

Diệp Thần Băng đi tới an ủi, nhìn sắc mặt cô tái mét đi tới đi lui, anh thật sự rất đau lòng.

Sính Đình nhìn Diệp Thần Băng, nắm thật chặt hai cánh tay anh lại, ánh mắt cô nhìn chăm chăm, giống như anh chính là thần thánh, rất nghiêm túc hỏi.

"Thần Băng, anh nói thật sao? Anh ấy sẽ không có chuyện gì đúng không?"

Diệp Thần Băng gật đầu: "Ừ", anh ta không có chuyện gì, anh ta không phải là thượng tướng sao? Em thử suy nghĩ xem một người lợi hại như vậy sao có thể dễ dàng chết như thế?"

Đưa tay vuốt tóc của cô, dịu dàng khuyến khích, lôi cô vào trong ngực của mình, cho cô thêm lòng tin!

"Đúng, anh ấy sẽ không có việc gì!"

Sính Đình nghe Thần Băng nói như thế cảm thấy bớt lo lắng hơn rất nhiều, không còn sợ hãi nhiều nữa!

Khi Mạc Từ Khiêm và Ngọc Kỳ Lân chạy tới bệnh viện, thì nhìn thấy hai người đang ôm nhau, sắc mặt càng thêm lo lắng.

Nghiêm mặt đi tới, ho khan mấy tiếng, Sính Đình lập tức đẩy vòm ngực ấm áp của Diệp Thần Băng ra, nhìn hai người, phát hiện sắc mặt ông nội Mạc rất khó coi, mà ông nội mình thì lại giống như không có xảy ra, rất bình tĩnh!

"Sính Đình, Thiên Kinh mới vừa đi vào phòng phẫu thuật, ta hi vọng cháu có thể tiết chế một chút, nói thế nào thì cháu cũng là người phụ nữ của Thiên Kinh, nói không chừng trong bụng bây giờ còn có hương khói của Mạc gia ta, cùng người đàn ông khác áp áp ôm ôm như vậy, có vẻ không hay lắm!"

Giọng nói Mạc Từ Khiêm rất lạnh, rất cay nghiệt, khiến Sính Đình nghe rất khó chịu.

Sắc mặt Ngọc Kỳ Lân cũng không tốt, nhìn Mạc Từ Khiêm, còn chưa mở lời thì đã nghe thấy âm thanh không vui của Sính Đình.

"Ông Mạc, hình như ông đã lầm, bây giờ cháu vẫn đang còn tự do, cho dù đã cùng Mạc Thiên Kinh lên giường, thì cũng đã là quá khứ, cũng là do anh ta ép buộc, thậm chí cho dù không cẩn thận mang thai con của anh ta, thì cũng phá bỏ, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng tới anh ta cả!"

Con bà nó, kêu cô là gì, người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh?

Thật buồn cười, ông ta đưa Mạc Thiên Kinh tới nhà cô đoán chừng cũng vì cô có thể mang thai hương khói của Mạc gia đi!

Cô còn tưởng rằng Mạc Thiên Kinh thật sự thích cô, thì ra là chỉ muốn tìm một người phụ nữ sinh con thôi!

"Còn nữa, anh ấy không phải người đàn ông khác, anh ấy là bạn trai của cháu, rất có thể sẽ là chồng của cháu sau này!"

Sính Đình chính thức giới thiệu Diệp Thần Băng, sắc mặt của Mạc Từ Khiêm càng thêm khó coi.

"Cháu đã cùng Thiên Kinh lên giường, hơn nữa có thể trong bụng đã có đứa bé, mà lại còn muốn gả cho người đàn ông khác, thật là không biết xấu hổ!"

Mạc Từ Khiêm càng nói càng tức giận, không khỏi mắng ra tiếng.

Sính Đình cười lạnh, nhìn ông nội.

"Ông nội, đây chính là gia đình tốt mà ông muốn gả Sính Đình đi sao? Không biết xấu hổ, Đúng! Cháu không biết xấu hổ, nhưng cho dù không tìm được người đàn ông nào khác, thì cũng sẽ không gả cho cháu ông!"

Cho dù cô có mang thai con của Mạc Thiên Kinh, cô cũng sẽ không gả cho anh ta!

"Mạc Từ Khiêm, lời của ông thật khó nghe!"

Ngọc Kỳ Lân này giờ vẫn im lặng bắt đầu lên tiếng, cho dù ông ta đã từng là anh em tốt của mình thì thế nào, bây giờ ông ta cứ nhiên nói cháu gái của mình không biết xấu hổ, đó không phải là một cái tát mạnh vào khuôn mặt già nua của mình sao?

"Hừ, Lão Ngọc, đây là ông quản giáo không nghiêm! Đã cùng cháu của tôi lên giường, lại còn muốn gả cho người đàn ông khác, người phụ nữ như vậy chẳng lẽ không phải là không biết xấu hổ sao? Quả thật chính là hạ tiện!"

Mạc Từ Khiêm càng nói càng quá đáng, Sính Đình giận đến nổi tay nắm chặt thành quyền, nếu không phải xem ông là bề trên, cô thật sự muốn đấm cho ông một đấm!

Ngọc Kỳ Lân cũng nổi giận, cháu gái của mình cứ nhiên bị ông ta nói là hạ tiện!

Trong sạch của cháu gái ông cũng bị tiểu tử thú nhà ông ta cướp đi, ông ta lại còn dám chỉ trích nó.

"Cháu gái của tôi hạ tiện, vậy cháu trai của ông thì sao? Ngay trước mặt cháu gái tôi lên giường với người phụ nữ khác, ông quản giáo tốt chỗ nào!"

Tính tình nóng nảy của Ngọc Kỳ Lân cũng bộc phát, miệng cũng bắt đầu mắng to.

Mạc Từ Khiêm nhìn anh giận không ít, cười khinh miệt nói.

"Đó là do cháu trai tôi có bản lĩnh, đàn ông tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường, nhưng người phụ nữ nên giữ bổn phận, ai dám lấy một người phụ nữ hạ tiện như vậy!"

Sính Đình nắm tay, cả người run rẩy, ông ta còn nói thêm câu nào, cô sẽ đánh chết ông ta.

"Tôi dám!" Diệp Thần Băng đứng ra ôm bờ vai Sính Đình, vẻ mặt kiên định nói.

"Sính Đình là một cô gái tốt mà đót đèn lồng cũng rất khó tìm, cái gì mà hạ tiện, cái gì mà xấu hổ, tôi đều không quan tâm, chỉ cần Sính Đình nguyện ý gả cho tôi, thì cho dù cô ấy có mang thai con của Mạc Thiên Kinh, tôi cũng nguyện ý cưới cô ấy!"

Lời nói của Diệp Thần Băng khiến Mạc Từ Khiêm và Sính Đình cũng ngây ngẩn cả người, Sính Đình không ngờ lúc này anh lại đứng ra trợ giúp mình, hơn nữa còn nói ra những lời như vậy.

Mạc Từ Khiêm nhìn anh, đầy khinh bỉ.

"Tôi thấy cậu là đang diễn trò đi, còn chưa kết hôn thì vợ anh đã cho anh đội nón xanh, anh chấp nhận được không? Tiểu tử!"

"Mạc Từ Khiêm, từ hôm nay trở đi, Ngọc Kỳ Lân tôi tuyệt giao với anh, hôn sự của hai đứa nhỏ cũng kết thúc, sau này Ngọc gia tôi cùng Mạc gia ông không còn liên quan gì nữa!"

Ngọc Kỳ Lân tức giận gầm lên, kéo tay Sính Đình bỏ đi.

Diệp Thần Băng vội vàng đi theo, Mạc Từ Khiêm nhìn bóng lưng họ rời đi, trong ánh mắt tràn đầy chán ghét.

Một tiếng đồng hồ sau, Mạc Thiên Kinh được đưa ra phòng hậu phẫu, bị mất máu quá nhiều, nhưng cũng đã thoát khỏi nguy hiểm!

Mạc Từ Khiêm lập tức gọi điện thoại cho người tới trông chừng, ngày đêm chăm sóc bên cạnh cháu trai mình!

Kể từ sau ngày gây gỗ đó, Ngọc Kỳ Lân và Mạc Từ Khiêm thật sự đoạn giao, Ngọc Kỳ Lân mỗi ngày đều ở nhà chơi với Sính Đình, Những lời xúc phạm ngày đó của Mạc Từ Khiêm là một đòn nghiêm trọng giáng xuống Sính Đình, khiến tâm trạng cô mấy ngày nay không tốt!

Diệp Thần Băng gần như mỗi ngày đều đến thăm cô, hoàn toàn coi cô như bạn gái mà chăm sóc!

Sính Đình nằm trên giường, đã mấy ngày qua rồi, không biết Mạc Thiên Kinh có an toàn hay không, cô ở nhà nên không nghe được gì, bên đồn cảnh sát thì lại đang nghỉ phép, không cần phải tới, gọi điện thoại cho Cody, Cody nói hiện tại không có việc gì làm, kêu cô tiếp tục nghỉ phép!

Thời gian vội vã trôi qua, mới đó mà đã hơn nửa tháng, Sính Đình nghe lời ông nội tiếp nhận sự theo đuổi của Diệp Thần Băng, hai người chính thức lui tới, Mạc Thiên Kinh cũng xuất viện, hình như đã đi Mi làm việc, không có ở trong nước!

Sính Đình không biết vì sao, trong lòng mình rất trống rỗng, có chút nhớ nhưng thời gian mình hay gây gỗ với Mạc Thiên Kinh!

Suy nghĩ này khiến cô hoảng hốt, tim đập rộn lên, có chút nghi ngờ có phải mình thích Mạc Thiên Kinh hay không!

Ngày lại trôi qua như bình thường, khác biệt duy nhất là hiện tại cô có thêm một người bạn trai, mà với Cody hình như cô cũng không còn cảm giác như trước nữa, có lúc Sính Đình cũng không biết tình cảm của mình dành cho Cody trước kia là gì?

"Sính Đình, ngày mai có rảnh không? Theo anh tham gia một buổi tiệc khiêu vũ!"

Giờ tan việc, Diệp Thần Băng gọi điện thoại cho cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Sính Đình mang thai!

"Tiệc khiêu vũ?" Sính Đình lẩm bẩm nói.

"Ừ, một buổi tiệc khiêu vũ thương nghiệp, phải dẫn theo bạn gái đi, em là bạn gái của anh, anh muốn dẫn em đi, sau này những trường hợp như thế này em phải thường xuyên có mặt!" Diệp Thần Băng dịu dàng giải thích.

Sính Đình mặc dù rất không muốn, nhưng bây giờ cô đang cùng anh lui tới, yêu cầu của anh cũng không phải là quá đáng, nhưng. . . . .

"Thần Băng, em không biết khiêu vũ!"

Sính Đình rất lúng túng, mình cái gì cũng tốt, chỉ có không biết khiêu vũ thôi!

"Không sao, có anh ở đây, sẽ không để cho em không được tự nhiên!"

Diệp Thần Băng dịu dàng nói, khoảng thời gian chung đụng này khiến tình cảm của anh dành cho Sính Đình ngày càng sâu hơn, anh quyết định chờ khi buổi tiệc khiêu vũ kết thúc sẽ giới thiệu cô cho anh ba mẹ biết, sau đó tìm một cơ hội để cầu hôn Sính Đình!

"Vây cũng được!"

Trong lòng Sính Đình rất sợ, cô chưa từng đi tiệc khiêu vũ bao giờ, dường như phải mặc lễ phục?

Nhưng cô chưa từng mặc lễ phục, cô nên làm sao đây?

"Sính Đình, cái này cho cô ăn!" Cody đến phòng làm việc của cô, cầm trong tay một quả sầu riêng, anh nhớ hình như cô rất thích ăn, còn anh lại không thích cái mùi kia, những tên kia mua để lót dạ đây!

"Sầu riêng!"

Ánh mắt Sính Đình sáng lên, cô thích ăn sầu riêng nhất nha, vừa nghe thấy mùi vị đó, liền rất muốn ăn.

"Cody, cho tôi ăn thật sao? Cảm ơn a!"

Sính Đình nhận đĩa sầu riêng trong tay anh, cầm nữa xĩa một miếng đưa vào trong miệng. . . . .

"Oe. . . . ."

Một cảm giác buồn nôn mãnh liệt khiến cô buông miếng sầu riêng ra cầm đầu vào thùng rác không ngừng nôn mửa, dạ dày cũng vô cùng khó chịu.

Cody cau mày nhìn cô, rồi bưng cho cô một chén nước.

Sính Đình nhận lấy, sau khi súc miệng xong, thoải mái hơn rất nhiều, nhưng sắc mặt vẫn vô cùng nhợt nhạt!

"Cô làm sao vậy, có phải không thoải mái hay không?"

Cody cau mày nhìn cô, vẻ mặt Sính Đình ngơ ngác.

"Tôi cũng không biết, mấy ngày gần đây khi đánh răng cũng sẽ nôn mửa, chắc bị cảm lạnh rồi!"

Sính Đình nhẹ nhàng giải thích, Cody nhìn sắc mặt tái nhợt của cô, trong lòng cảm thấy lo lắng, nhưng vẫn không nói ra.

"Có muốn đi bệnh viện kiểm tra một chút hay không?"

"Không cần, chỉ bị cảm sơ sơ!"

Sính Đình cười nhạt nói, bị cảm, về nhà mua ít thuốc cảm uống là được rồi, chuyện cô không thích nhất chính là đi bệnh viện!

Sính Đình cầm sầu riêng ăn tiếp, nhưng vừa cắn một miếng, lại không chịu được bỏ qua hướng về phía thùng rác nôn mửa liên tục.

Cody cau mày, khấn trương nói.

"Tôi thấy cô đừng ăn nữa, đi bệnh viện kiểm tra xem, sao lại luôn nôn mửa!"

Sính Đình nhíu nhíu mày: "Được rồi, tôi sẽ đi kiểm tra một chút!"

Cody gật đầu: "Vậy cô tan việc sớm một chút đi, dù sao cũng không có chuyện gì làm!"

Sính Đình dọn dẹp rồi lo lắng khi phải đi bệnh viện, nên gọi tổng đài tư vấn hỏi thăm, thế nhưng họ lại khuyên cô nên đến khoa sản để khám!

"Cô y tá, cô xác định là khoa sản sao?"

Sính Đình cau mày, khoa sản, cô nôn mửa liên quan gì đến khoa sản chứ?

Cô y tá rất lễ phép gật đầu.

"Đúng, nên đến khoa sản khám!"

Sính Đình còn muốn hỏi thêm, nhưng tổng đài còn phải cố vấn cho rất nhiều người, Sính Đình không thể làm gì khác hơn là đi tới khoa sản.

Không ngờ sau khi đi vào, bác sĩ lại kêu cô đi xét nghiệm nước tiểu, Sính Đình có chút không bình tĩnh, nhớ lại hình như gì cả của mình mấy ngày nay chưa tới, không khỏi nghĩ đến mấy lần mình quan hệ với Mạc Thiên Kinh!

Sẽ không đúng lúc như vậy chứ, để cô trúng thưởng đi!

Tâm thần thấp thòm chờ đợi kết quả kiểm tra ở ngoài, ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

"Đó không phải là người phụ nữ cùng Mạc Thiên Kinh lên giường sao?"

Sính Đình lầm bầm nói, nhìn thấy cô đang đi tới, trên mặt hiện lên một nụ cười, trên tay cầm một trang giấy, hơn nữa còn là từ khoa phụ khoa đi ra.

"Cô mang thai?"

Sính Đình không xác định hỏi, Lina không nhận ra Sính Đình, cười nhạt nói.

"Đúng vậy a, một tháng, không ngờ chỉ một lần mà đã có!"

Lina cười đến mức vô cùng sáng lạng, nụ cười làm đau nhói mắt Sính Đình, theo thời gian mà tính ra, thì đứa bé này là của Mạc Thiên Kinh!

"Chúc mừng cô... tại sao bạn trai cô không đi cùng cô!"

Sính Đình giả bộ bình tĩnh hỏi, Lina yêu kiều cười nhẹ: "Tôi và anh ấy mới chỉ lên giường lần đầu tiên, anh ấy còn chưa biết tôi mang thai, tôi nghĩ khi có thai hẳn định anh ấy sẽ đồng ý lấy tôi!"

Lina cười thẹn thùng, còn Sính Đình có cảm giác ngực mình giống như bị kim đâm, đau đớn khó chịu!

"Thật sao? Xem ra anh ta rất yêu cô!"

Sính Đình vô tâm hỏi, Lina gật đầu: "Tôi cũng rất yêu anh ấy!"

Lina vừa nghĩ tới chuyện có thể kết hôn với Mạc Thiên Kinh, trên mặt liền dâng lên nụ cười ngọt ngào.

"Cô thật hạnh phúc!" Sính Đình lạnh nhạt nói, Lina nở nụ cười, nói với cô:

"Tôi phải về rồi, hôm nay anh ấy về nước, tôi phải tới tìm anh ấy!"

Nói xong liền lắc mông rời đi, Sính Đình nhìn theo bóng lưng của cô.

Hôm nay anh về nước, kể từ sau ngày đó anh cũng không tới tìm mình, xem ra anh ta không phải thật lòng thích cô, Sính Đình cười cười về tự giễu.

Xem ra cô thật sự rất hạ tiện, rõ ràng mình cự tuyệt tình yêu của anh, nhưng bây giờ lại để ý chuyện anh và người phụ nữ khác ở chung một chỗ!

"Ngọc Sính Đình!"

Phòng khám phụ khoa truyền đến tiếng kêu của bác sĩ, Sính Đình đi vào, nhìn thấy nụ cười tươi rói của bác sĩ, có loại dự cảm rất xấu.

"Chúc mừng cô, mang thai! Em bé đã được 35 ngày!"

Sính Đình cảm thấy trong đầu nổ tung, trống rỗng, sau đó bác sĩ nói gì cô cũng không biết, nắm thật kết quả kiểm tra, cũng không biết mình về nhà như thế nào!

"Ông nội, cháu đã trở về!"

Sính Đình không còn sức để nói, Ngọc Kỳ Lân nhìn bộ dáng của cháu gái bảo bối như vậy, vội vàng hỏi:

"Sính Đình, cháu làm sao thế?"

Mắt rơi vào tờ xét nghiệm trên tay cô!

Sính Đình đi tới ngồi vào ghế sofa, nước mắt bắt đầu chảy ra!

Sau khi Ngọc Kỳ Lân xem xong, sắc mặt cũng rất nặng nề, không ngờ Sính Đình thật sự mang thai con của Mạc Thiên Kinh, chuyện này nên làm thế nào!

Hiện tại cô đang lui tới với Diệp Thần Băng, nếu như anh ta biết Sính Đình mang thai đứa con của Mạc Thiên Kinh, anh ta sẽ tiếp tục lui tới với Sính Đình sao?

Đứa bé này nên giữ hay không nên giữ, một đống câu hỏi làm cho Ngọc Kỳ Lân đau đầu nhức óc!

Đi tới, ngồi bên cạnh Sính Đình, còn chưa kịp mở lời, Sính Đình đã nói:

"Ông nội, chiều nay khi con tới bệnh viện kiểm tra cũng nhìn thấy người phụ nữ đã lên giường với Mạc Thiên Kinh, cô ta cũng mang thai!"

Nói xong, nước mắt uất ức càng tràn lan!

"Sính Đình, cháu có muốn đứa bé này không?"

Trong khoảng thời gian này ông phát hiện hình như Sính Đình cũng không phải là vô tình với Mạc Thiên Kinh, nhưng chuyện đã xảy ra như vậy, cô và Mạc Thiên Kinh đã không còn khả năng, bây giờ đứa bé thật sự là một vấn đề, đặc biệt là đối với Diệp Thần Băng!

"Cháu cũng không biết, dù sao đây cũng là một sinh mạng!"

Hai tay Sính Đình ôm ngực, mấy năm làm cảnh sát, cho tới bây giờ cô đều sống với vẻ kiên cường, nhưng hiện tại, đứa con đột nhiên đến, khiến cô rất kinh hoàng!

Mạc Thiên Kinh sẽ cùng người phụ nữ kia kết hôn sao?

"Sính Đình, bây giờ cháu đang cùng Diệp Thần Băng lui tới, nó sẽ dễ dàng tha thứ khi trong bụng cháu có đứa con của Mạc Thiên Kinh sao?"

Lời nói của ông nội khiến Sính Đình giống như rơi vào hầm băng, cả người cũng cứng ngắc không thể động đậy, đúng lúc này chuông cửa vang lên!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Chúng ta chia tay đi!

Nghe thấy tiếng chuông cửa, Sính Đình rất hồi hộp, cảm giác như có tật gật mình, chỉ là Ngọc Kỳ Lân lại có chủ ý.

Bình tĩnh đi tới cửa, vừa mở cửa liền bị mùi hoa hồng xông vào mũi khiến ông nhảy mũi mấy cái.

Diệp Thần băng vội vàng nói xin lỗi: "Thật xin lỗi, ông nội!"

Ngọc Kỳ Lân treo nụ cười thần nhiên, cho anh đi vào.

"Không có việc gì, mới vừa còn đang suy nghĩ sao anh chưa có tới, không ngờ tiểu tử anh chuẩn bị một bó hoa to đến như thế!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Diệp Thần Băng, đứa nhỏ này càng tiếp xúc càng thấy hài lòng, chỉ nó sẽ tiếp nhận chuyện Sính Đình có đứa nhỏ thực sao? Nó sẽ không ghét bỏ Sính Đình?

Tâm trạng của Ngọc Kỳ Lân rất nặng nề, nếu mình không cố chấp muốn Sính Đình gả cho Mạc Thiên Kinh, cũng sẽ xảy ra những việc này.

Có lẽ Mạc Thiên Kinh cũng không thích Sính Đình, kể từ sau chuyện đó, đã một tháng qua, vậy mà nó cũng không tới tìm Sính Đình, có lẽ thật sự không có tình cảm

Ngọc Kỳ Lân càng nghĩ thì càng tức, Lão già Mạc Tử Khiêm đáng chết kia, nói trở mặt liền trở mặt, anh em mấy chục năm, vậy mà lão chỉ vì một cái ôm của Sính Đình và Diệp Thần Băng liền dứt khoát đoạn tuyệt quan hệ.

Ông tức a, ông hối hận a, sao ông lại kết giao với một người bạn như vậy, hôm nay còn lừa gạt Sính Đình!

"Sính Đình, tặng cho em!"

Diệp Thần Băng cầm bó hoa hồng rất lớn đưa đến trước mặt Sính Đình, mùi hoa xông vào mũi khiến dạ dày Sính Đình nhộn nhạo, đẩy bó hoa của anh ra, vội vàng chạy vào phòng vệ sinh, không ngừng nôn ọe!

Diệp Thần Băng ngờ ngẩn, anh lại nghĩ rằng tất cả phụ nữ đều thích hoa hồng, cho nên mới hào hứng mua 99 bông, không ngờ làm hại Sính Đình không ngừng nôn mửa.

Sau khi nôn xong, sắc mặt Sính Đình tái nhợt như tờ giấy, khiến ai nhìn thấy cũng đau lòng, Diệp Thần Băng bỏ bó hoa, vẻ mặt áy náy nói xin lỗi.

"Sính Đình, thật xin lỗi, anh nghĩ rằng em sẽ thích, không ngờ em lại dị ứng với mùi hoa, anh thật sự xấu hổ!"

Gương mặt Diệp Thần Băng áy náy, càng làm cho nội tâm Sính Đình phiền loạn không dứt.

Muốn mở miệng nói cho anh biết chuyện cô mang thai, lại không biết phải mở miệng như thế nào, nếu anh biết rồi, anh còn có thể yêu mình sao?

Trong khoảng thời gian này, cô rất cảm ơn anh, ở cùng với anh, thật sự rất vui vẻ, anh rất săn sóc, khiến cô có cảm giác được hưởng thụ quyền lợi của người phụ nữ, chỉ là không biết vì sao mình đối với anh không phát sinh được tình cảm nam nữ, cảm giác tình cảm anh chiều chuộng mình giống như tình cảm của anh trai dành cho em gái.

"Thần Băng, sao anh lại đối xử tốt với em như vậy?"

Sính Đình đột nhiên hỏi, Thần Băng sững sờ, cười nhẹ đỡ cô ngồi xuống, vẻ mặt tràn đầy tình cảm nhìn cô .

"Sính Đình, em là bạn gái của anh, anh không đối tốt với em thì tốt với ai đây?"

Giọng nói cung chiều khiến Sính Đình càng thêm áy náy.

"Thần Băng, em có thai!"

Sính Đình cúi đầu, cắn răng nói ra sự thật này, nội tâm rất phức tạp, len lén liếc Thần Băng một cái, nhìn thấy thân thể anh chấn động.

Ngọc Kỳ Lân đi tới ngồi xuống một bên, nhìn thân thể anh rõ ràng chấn động, trong lòng cũng rất hồi hộp, xem ra đàn ông đều sẽ quan tâm tới chuyện này.

Diệp Thần Băng ngồi thẳng người bên cạnh Sính Đình, hai tay đặt ở trên đầu gối.

"Anh ta có biết không?"

Giọng nói rất nhẹ rất mềm, khiến người ta không biết cảm xúc của anh vui hay buồn, nhưng lại có cảm giác quan tâm như người thân!

Sính Đình lắc đầu một cái: "Không biết!"

Anh ta làm sao có thể biết được? Anh ta bây giờ cùng lúc có hai đứa bé, nếu anh biết thì chỉ là đứa bé của người phụ nữ kia, cô nghĩ chắc chắn người phụ nữ kia sẽ nói cho anh biết, chuyện cô ta có đứa nhỏ, sau đó hai người sẽ kết hôn đi!

Nghĩ tới, trong lòng cảm thấy rất không thoải mái!

Một lát sau, Diệp Thần Băng nhìn cô, rất nghiêm túc hỏi.

"Em định làm như thế nào?"

Sính Đình cắn môi: "Em muốn sinh đứa bé!"

"Sính Đình, cháu điên rồi, đứa bé này là con của Mạc Thiên Kinh, cháu sinh đứa bé này, Thần Băng phải làm thế nào?"

Ngọc Kỳ Lân ở một bên vội vàng nói, ông biết, Sính Đình có tình cảm với Mạc Thiên Kinh, nhưng bây giờ hai đứa không thể nào ở cùng nhau, đứa bé còn để làm gì!

"Vậy anh thì sao?"

Diệp Thần băng nhẹ nhàng hỏi, tim rất đau, người anh thích đã mang thai, nhưng đứa bé lại không phải của anh.

Bọn họ ở chung đã gần một tháng, anh thậm chí còn chưa hôn qua cô, hai người quá lắm cũng chỉ là nắm tay, một bước phát triển thêm cũng không có.

Hiện tại cô lại nói muốn sinh đứa bé của anh ta, vậy anh thì sao?

Anh tính là gì? Giúp anh ta nuôi đứa bé sao?

Thần Băng không biết tại sao mình lại đột nhiên hỏi như vậy, nhưng trong nội tâm lại là nghĩ khác!

"Nếu như anh không muốn cùng em nuôi dưỡng đứa bé, chúng ta chia tay đi!"

Sính Đình ra một quyết định, đứng!

Cô muốn sinh em bé, cô không muốn vì ở cùng Thần Băng mà bỏ đi đứa bé.

Dù sao đứa bé không chỉ là của riêng Mạc Thiên Kinh, cô cũng là mẹ đứa bé, đứa bé trong cơ thể cô cũng có máu của anh, cô không thể ích kỷ tước đoạt sinh mạng của nó!

Thần Băng nghe câu nói của Sính Đình xong không dám tin nhìn cô, kèm chế đau đớn, nhắm hai mắt lại, gương mặt đẹp trai cũng run rẩy.

"Sính Đình, em có biết em đang nói gì hay không?"

Vì đứa bé của Mạc Thiên Kinh mà chia tay với anh, chẳng lẽ cô có tình cảm với Mạc Thiên Kinh, còn đối với anh chỉ là vui đùa một chút mà thôi?

Tức giận trong lòng nhất thời vọt lên, đè nén, trong lòng rất không thẳng băng.

Sính Đình nhìn anh, cô biết mình rất ích kỷ, nhưng nếu chọn lựa giữa con mình và đàn ông, cô tình nguyện lựa chọn đứa bé.

"Thật xin lỗi, Thần Băng, anh đáng được một cô gái tốt hơn yêu anh!"

Nói xong liền xoay người đi vào phòng, không ở đây nhìn về mặt anh biến chuyển thành tức giận, Thần Băng nhìn Sính Đình, tức giận đi ra cửa!

Ngọc Kỳ Lân ngồi ở đó, nhìn bọn họ, trong lòng rất khó chịu, đi lên lầu.

"Ông nội, ông sẽ ủng hộ cháu đúng không?"

Sính Đình nhàn nhạt nói, hiện tại cô thật sự rất cần ông nội ủng hộ, nếu không, một người phụ nữ 23 tuổi như không biết phải làm sao đối mặt với chuyện như vậy.

Ngọc Kỳ Lân thở dài, ngồi ở bên giường.

"Sính Đình, Thần Băng là một người đàn ông tốt, cháu nói như vậy quả thật có chút hơi quá ! Dù sao nó đối với cháu rất chân tình, một người đàn ông không chấp nhận người phụ nữ của mình ôm đứa con của người đàn ông khác cũng là chuyện bình thường!"

"Ông nội, ông đừng nói nữa, cháu hiểu, Thần Băng là một người đàn ông tốt, cho nên cháu không muốn anh ấy tiếp tục trễ nải vì cháu nữa." Sính Đình khổ sở cười một tiếng, kể từ khi gặp Mạc Thiên Kinh, tính tình cô đã thay đổi rất nhiều.

"Sính Đình, ông nội thực xin lỗi cháu! Nếu không phải do ông nội, bây giờ cháu vẫn vui vẻ làm việc ở đồn cảnh sát, sẽ không có những phiền não này, có lẽ còn có thể tìm được người chồng tốt! Bây giờ. . . . . Ai!"

Ngọc Kỳ Lân vô cùng tự trách!

Sính Đình nhìn ông nội, rồi ngồi xuống bên cạnh ôm cánh tay ông: "Ông nội, đừng nói vậy ahhh... Mọi chuyện đều đã qua rồi, cháu chỉ cần có ông thôi, thật ra thì như vậy lại tốt, tối thiểu không có ai đoạt bảo bối, cục cưng có thể ở với chúng ta, ông thấy đúng không?"

Sính Đình vội vàng thu hồi bi thương, nói rất nghiêm túc.

"Ông nội, cháu muốn nghỉ việc ở đồn cảnh sát!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Phá bỏ đũa bé!

Ngọc Kỳ Lân nghe được cô nói không khỏi cau mày, vẻ mặt âm trầm, nghiêm túc nhìn Sính Đình hỏi.

"Cháu thật sự muốn nghỉ việc ở đồn cảnh sát sao?"

Ngọc gia gần như mọi thế hệ đều là cảnh sát, thêm vào đó mỗi một thế hệ đều để lại tiếng thơm, nhưng đến phiên Sính Đình, ông bất hạnh chỉ còn lại mỗi một mình cô.

Trước kia ông đã từng khuyên Sính Đình đừng làm cảnh sát, nhưng Sính Đình quật cường lại dai như trâu, nói thế nào cũng không chịu, không nghĩ tới bây giờ khi mang thai đứa bé lại chủ động muốn buông tha công việc cảnh sát.

Sính Đình gật đầu một cái, nhìn ông nội.

"Cháu muốn, vì tương lai của con cháu, cháu nghĩ cháu sẽ không làm cảnh sát nữa, cháu không muốn đứa bé về sau cũng đi vào ngành này!"

"Có lẽ ông nội sẽ cảm thấy cháu rất ích kỷ, từ nhỏ ba mẹ cháu đã chết, chính vì làm cảnh sát, trước kia cháu vì muốn báo thù, cảm thấy người xấu đều là hung thủ sát hại ba mẹ, cho nên cháu hận bọn người xấu kia, nhưng bây giờ cháu lại càng muốn để cho mình có một gia đình hoàn chỉnh hơn."

Sính Đình nhàn nhạt nói xong, thật ra thì cô còn có một nguyên nhân không muốn tới đồn cảnh sát, nếu không chuyện mang thai nhất định Mạc Thiên Kinh sẽ biết, không thể phủ nhận cô sợ Mạc Thiên Kinh cướp đi đứa bé.

"Ông đồng ý với cháu!" Ngọc Kỳ Lân lạnh nhạt nói, thờ dãi.

"Ngọc gia chúng ta cũng đã nhiều năm làm cảnh sát, bảo vệ nhân dân lâu như vậy, bây giờ cũng nên để cho người khác giúp ta rồi!"

Sính Đình nghe ông nội nói như vậy không khỏi cảm thấy chua xót, nhào vào ngực của ông gọi: "Ông nội!"

Sau khi xuất viện Mạc Thiên Kinh liền đi Mỹ, hôm đó anh tình lại nghe thấy ông nội vô tình nhìn anh nói, hôn ước của anh và Sính Đình đã giải trừ, nói cái gì mà Sính Đình đã cầu được Diệp Thần Băng, trong khi anh đang cấp cứu trong phòng phẫu thuật, thì hai người ở bên ngoài trái ôm phải ấp.

Lúc ấy anh nghe xác thực rất tức giận, nhưng lại cho là cô sẽ đến bệnh viện chăm sóc mình, không ngờ cho đến khi xuất viện cũng không nhìn thấy bóng dáng của cô, không khỏi thất vọng!

Vốn nghĩ rằng đi Mỹ, sẽ có thể quên lãng cô một chút, không ngờ mỗi tối trong đầu luôn xuất hiện dáng vẻ tức giận của cô, làm hại anh luôn mất ngủ.

Hơn một tháng đã qua, cũng không biết cô như thế nào, nếu như anh không nhớ lầm, cô có thể phải kiểm tra xem có thai hay không!

Mạc Thiên Kinh long đong mệt mỏi chạy về, không ngờ khi trở lại biệt thự, ông nội không có ở đây, lại nhìn thấy một người phụ nữ mình thật sự không muốn nhìn thấy!

Lina sáng sớm đã tới đến biệt thự của Mạc Thiên Kinh, hôm nay cô mặc một cái váy hoa nhỏ màu vàng nhạt, cả người ăn mặc đơn giản nhưng xinh đẹp, vẻ mặt vốn rất yêu mị, giờ phút này cũng trở nên trong sáng vô cùng, đôi mắt quả hạnh chớp chớp, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh trở lại, cả người giống như bướm bướm bay tới.

Mạc Thiên Kinh cau mày đi xuống xe, một thân tây trang màu đen, cắt may rất vừa vặn, dáng người cao lớn rắn rỏi, màu da lúa mạch, ngũ quan lạnh lùng cương nghị, vô cùng tuấn mỹ.

Nhìn thấy Lina, môi mím chặt, vẻ mặt không biểu hiện gì.

"Thiên Kinh, anh đã trở lại!"

Lina cố làm ra vẻ thanh thuần, âm thanh mềm mại khiến người nghe cực kỳ thoải mái, nhưng Mạc Thiên Kinh lại không có một tia cảm giác, nghiêm mặt đi vào biệt thự.

Lina vẫn vẻ mặt tươi cười như cũ đi vào biệt thự, nhìn Mạc Thiên Kinh bỏ áo khoác, vắt trên thành ghế sa lon, tùy tiện ngồi trên ghế salon, bộ dáng kia, có chút tà mị, lại làm cho cô càng thêm động lòng.

Nắm thật chặt túi xách trong tay, Lina đi tới bên cạnh anh ngồi xuống.

"Có chuyện gì sao?"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, liếc nhìn biệt thự sạch sẽ, xem ra những người làm thêm giờ không ăn không ngồi, dọn dẹp rất sạch sẽ!

Tùy ý rót chén nước, uống từng ngụm lớn!

Lina ngồi ở bên cạnh anh, trong tay tất cả đều là mồ hôi, bây giờ cô có nên nói cho anh biết hay không?

Không biết phản ứng của anh thế nào, có đồng ý cưới cô hay không?

"Có chuyện thì nói, không có việc gì thì về, tôi muốn nghỉ ngơi!"

Mạc Thiên Kinh rất không khách khí hạ lệnh đuổi khách, đối với cô, anh chưa bao giờ có tính khí tốt, gần đây xử lý một vụ án, anh không có thời gian nghỉ ngơi thật tốt, hiện tại anh chỉ muốn nghỉ ngơi một chút, sau đó xem người phụ nữ tên Ngọc Sinh Đình kia đang làm gì!

Có phải thật như ông nội nói không, hẹn hò với Diệp Thần Băng mà quên mất anh!

"Thiên Kinh, anh không cần như vậy nha, người ta hiện tại cũng không phải là một người bình thường, bác sĩ nói, phụ nữ có thai phải giữ gìn cho tốt!"

Lina thẹn thùng nói xong, ý đồ đến gần anh, Mạc Thiên Kinh nhũn mảy: "Phụ nữ có thai?"

Lina gật đầu đáp: "Vâng, em mang thai!"

Mạc Thiên Kinh khinh thường nhìn cô: "Chuyện có liên quan gì tới tôi!"

Hôm đó anh nói rất rõ ràng, giữa bọn họ chỉ là một cuộc giao dịch, cô cũng đã cầm một trăm vạn rồi đi, cũng phải biết, nên xử lý khắc phục hậu quả như thế nào.

Lina bắt mắt bấu đôi môi đỏ mọng.

"Đây chính là con của anh, đêm đó, anh một đêm bảy lần, em có con của anh!"

Lina nhớ tới đêm điên cuồng đó, trong lòng liền không nhịn được run rẩy, người đàn ông này, cô thật sự rất thích!

"Phá đi!"

Lời nói không một chút tình cảm từ trong miệng Mạc Thiên Kinh phun ra, Lina nhất thời tròn tròn mắt, chính mình không thể tin được sự thật anh vừa nói.

"Anh nói phá bỏ đứa bé?"

Lắm bầm hỏi một câu, Mạc Thiên Kinh phiền não liếc cô một cái, tuyệt tình:

"Tốt nhất là cô nên phá bỏ đứa bé, tôi không hy vọng đứa bé này ra đời!"

Không biết vì sao, vừa nghe nói có đứa bé, điều đầu tiên anh nghĩ tới chính là phá bỏ đứa bé này, anh không dám nói đứa bé này không phải là của mình, nhưng anh không muốn đứa bé này!

"Mạc Thiên Kinh, đó là con anh?"

Lina cố gắng dịu dàng khuyên nhủ, không phải nói hồ đứ không ăn thịt con sao?

Mạc Thiên Kinh lại còn nói phá bỏ đứa bé, thật tuyệt tình như thế sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, nói rất lạnh lùng:

"Phá bỏ, tôi không hy vọng con của tôi ra đời trong một gia đình không hoàn mỹ!"

Anh muốn sinh con thì cũng phải cùng người phụ nữ mình yêu sinh, chứ không phải với một người phụ nữ phóng túng như vậy!

Anh không thể nào cưới một người phụ nữ như vậy, mà đứa bé trong bụng của cô, anh cũng không dám hoàn toàn bảo đảm là của mình.

Lina vốn không phải xử nữ, ai biết có phải là đứa bé của người khác hay không!

Có một khoảnh khắc, Mạc Thiên Kinh rất hi vọng đứa bé này không phải là của mình!

Lina nghe được câu này, nhất thời sắc mặt trắng bệch, ý tứ của anh rất rõ ràng rồi, anh sẽ không vì đứa bé mà cưới cô !

"Mạc Thiên Kinh, anh không thể tuyệt tình như thế, đứa bé là một sinh mạng!"

Lina cắn răng nói, nặn ra vài giọt nước mắt, hi vọng nước mắt của mình có thể cảm hóa anh.

"Ha ha ha, nói thật tốt, vậy trước đây khi cô lên giường với người đàn ông khác rồi mang thai, vậy cô cũng nói đó là sinh mạng của đứa bé sao?"

Lời nói độc ác của Mạc Thiên Kinh khiến Lina nhất thời im lặng. . . . .

Trước kia khi lên giường với đàn ông cô cũng từng mang thai hai lần, nhưng hai lần đều tự mình đi phá thai, bởi vì đối phương không đủ ưu tú!

"Bây giờ em muốn sinh con rồi!"

Lina cắn răng, rất uất ức.

Mạc Thiên Kinh quay đầu lại, nhìn chăm chăm về mặt uất ức của cô, nếu không phải mình đã từng biết cô ta, thật sự sẽ bị bộ dáng của cô ta đánh lừa.

"Nếu như cô muốn dùng đứa bé để gả vào Mạc gia, có được quyền thế, xem ra chủ ý của cô thất bại rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Mạc Thiên Kinh, Em chỉ yêu anh!

Lời nói lạnh lùng của Mạc Thiên Kinh đâm vào trong tim Lina, suy nghĩ của mình hoàn toàn bị anh nói trúng, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm, nhưng lại không cam lòng buông tha miếng thịt đã dâng đến miệng!

Nước mắt uất ức nhất thời tràn lan, ngồi bên cạnh Mạc Thiên Kinh nức nở.

"Em không có, em yêu anh, chỉ muốn gả cho anh mà thôi, anh đừng nghĩ xấu về em, em không phải người phụ nữ như thế!"

Lina rất uất ức nói, bộ dáng vừa thấy đã thương kia khiến chân mày Mạc Thiên Kinh càng nhíu chặt hơn, gương mặt đẹp trai càng đen hơn!

"Yêu tôi?"

Mạc Thiên Kinh cười lạnh, ngưng mắt nhìn gương mặt xinh đẹp kia nói: "Cô biết không? Rất nhiều người phụ nữ đều nói yêu tôi, nhưng đều là yêu quyền thế cùng tiền của tôi, cô thì sao? Cô đặc biệt hơn sao?"

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười lạnh, nụ cười này khiến đau nhói tim cô, khiến cô có cảm giác mình càng thêm hèn mọn ở trước mặt anh.

Đúng là cô yêu tiền, cô yêu quyền thế, nhưng cô cũng yêu anh!

Cô có tình cảm với anh, chứ không thuần túy chỉ là tiền và quyền thế.

Lina nhìn anh, uất ức rơi lệ, tay vỗ vỗ vào vùng bụng phẳng lì của mình, cắn răng hỏi: "Phải như thế nào thì anh mới tin tưởng là em yêu anh!"

"Phá bỏ đứa bé, tôi sẽ tin tưởng cô!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói xong, đứng dậy, nện bước chân đi lên lầu hai.

Lina nhìn bóng lưng của anh, cắn răng: "Được, em sẽ đi phá hủy đứa bé, để chứng minh em yêu anh là thật!"

Lina xoay người rời đi, Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười yếu ớt, người phụ nữ này muốn chơi anh sao, quá ngây thơ!

Lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại, giao phó mấy câu, liền cắt đứt, rồi đi vào phòng tắm, một lát sau liền quấn khăn tắm đi ra!

Mạc Thiên Kinh nằm trên giường, nhìn số điện thoại của Ngọc Sính Đình trên màn hình, đã 27 ngày, bọn họ chưa từng gặp mặt, không gọi điện thoại, thậm chí ngay cả tin tức của cô cũng không nghe được, không biết có phải cô thật sự quên anh không còn chút nào!

Do dự, muốn gọi điện thoại cho cô, lại cảm thấy mình như bị coi thường, giờ phút này có thể cô đang hẹn hò với Diệp Thần Băng, mình gọi điện thoại qua làm gì đây?

Ai! Thờ dài, Mạc Thiên Kinh bỏ qua điện thoại, nhìn chăm chăm lên trần nhà!

Sáng hôm sau mới rạng sáng Sính Đình đã tới đồn cảnh sát, đem đêm qua sửa sang xong đơn xin từ chức giao cho Cody.

Cody ngồi ở bàn làm việc nhìn thấy đơn xin từ chức to hai mắt, nhìn thấy cái tên phía trong càng thêm kinh ngạc nhẩn mày!

Sính Đình hít sâu một hơi rồi mới nói: "Tôi muốn từ chức, xin cảnh sát trưởng phê chuẩn!"

Cody không hủy đơn xin từ chức, chỉ nhàn nhạt hỏi.

"Nguyên nhân gì khiến cô nhanh chóng quyết định từ chức như vậy?"

Cody nhớ tới chuyện nôn mửa của cô hôm qua cô, chẳng lẽ chính là . . . . .

Cody không dám ngẫm nghĩ, anh cũng không muốn tin tưởng.

"Tôi mang thai, muốn ở nhà an dưỡng, không muốn làm cảnh sát nữa!"

Sính Đình nhẹ nhàng nói, tôi thiếu lúc này là không được, cô nôn mửa rất thường xuyên, cũng rất dữ dội.

"Anh ta có biết không?"

Cody không ngẩng đầu, vẫn nhìn công văn, Sính Đình ngồi ở một bên.

"Sẽ không nói cho anh ấy biết, đúng không!"

Cô biết, Cody có liên lạc với Mạc Thiên Kinh!

"Không biết, vậy phải xem ý tứ của tôi!"

Cody nhàn nhạt nói, về mặt Sính Đình vô cùng nghi hoặc.

"Có ý tứ gì?"

Cái gì gọi là xem ý tứ của anh?

Cody ngẩng đầu lên, trong lòng mắt nhiều hơn một tia nhu tình, "Cô có biết, tôi thích cô! Tôi muốn cô làm bạn gái của tôi, nếu như cô đồng ý lui tới với tôi, thì đứa bé này chính là của tôi, tôi sẽ coi nó như ruột thịt."

"Cody, anh không cần nói nữa!"

Sính Đình lạnh lùng cắt đứt lời của anh, cô không thể tin được, Cody lại nói ra những lời như vậy, nếu là lúc trước cô sẽ rất vui mừng, nhưng hiện nay cô lại không có chút vui mừng nào.

Cô cảm thấy Cody thật là quá đáng, dám uy hiếp cô, trước kia khi cô thích anh, anh không đáp lại tình cảm của cô, bây giờ anh đáp lại, lại là lợi dụng vào đơn xin từ chức!

Sính Đình cảm thấy anh rất buồn cười, lạnh lùng nhìn anh.

"Cody, anh cũng biết, tôi làm đơn xin từ chức chỉ là một hình thức, nếu tôi từ chức hình như cũng không cần phải có sự phê chuẩn của anh!"

Sính Đình cầm đơn xin từ chức xoay người đi ra khỏi phòng làm việc, trực tiếp rời khỏi đồn cảnh sát!

"Alo, ông nội, ông giúp cháu trực tiếp xin nghỉ nhé!"

Sính Đình nhàn nhạt nói xong liền cúp điện thoại, lái xe đi vào bệnh viện!

Hôm nay cô muốn đi kiểm tra, xem tình trạng phát triển của bào thai.

Lina nằm trên bàn mổ, đây là lần thứ ba cô nạo thai, rất không muốn nạo thai, nhưng Mạc Thiên Kinh nói, chỉ có bỏ đứa bé mới có thể chứng minh cô yêu anh!

Vì có thể gả cho Mạc Thiên Kinh, đau đớn này tính là gì!

Nắm hai mắt, cảm thụ dụng cụ lạnh lẽo đi động trong tử cung của chính mình, đau đớn tan lòng nát dạ khiến cô cắn chặt môi!

Cô có thể lựa chọn không đau, nhưng cô lại không có làm như vậy, cô phải nhớ kỹ nỗi đau này, vì Mạc Thiên Kinh, cô nhất định phải chịu cho bằng được, vì mình, vì ba mẹ, cô phải từng bước từng bước đến gần anh, hủy diệt anh!

Nghĩ tới ba mẹ vẫn còn bị giam khổ sở trong nhà tù, cô thề, cô nhất định phải khiến Mạc Thiên Kinh trả giá thật lớn!

Không biết đã trải qua bao lâu, phẫu thuật rốt cuộc cũng hoàn thành, quần áo trên người của cô cũng đã ướt đẫm, lạnh lẽo dính vào người cô, nhưng cô không cảm giác lạnh, chỉ cảm thấy trong lòng lạnh hơn.

Cô cũng nhìn thấy ánh mắt khi dễ của bác sĩ, chắc xem cô như kỹ nữ!

Chỉ là cô không quan tâm, bởi vì cô biết, đợi lát nữa cô có thể tìm Mạc Thiên Kinh, tuyên thệ cô yêu anh thật lòng, để anh cười cô !

Sính Đình cảm kết quả mới vừa làm, về mặt kinh ngạc không che giấu được.

Làm thế nào cũng không nghĩ tới, trong bụng của cô lại có hai tiểu tử, thật không thể tưởng tượng nổi.

Cô nhất định phải đem tin tức tốt này nói cho ông nội, để ông cũng vui mừng.

Sính Đình hưng phấn đi, hoàn toàn không ngờ phía trước có người, chợt đụng một cái, người phía trước bị té trên đất.

"Thật xin lỗi!"

Sính Đình vội vàng nói xin lỗi, cúi người đỡ cô gái, nhìn thấy sắc mặt cô ta trắng bệch như tờ giấy mà giật mình.

"Là cô. . . . ."

Sính Đình kinh ngạc nhìn cô ta, hôm qua cô tới bệnh viện thì bắt gặp người phụ nữ này có gương mặt hạnh phúc, sao bây giờ sắc mặt lại tái nhợt thành ra như vậy?

". . . . ."

Lina lạnh lùng liếc người phụ nữ trước mặt một cái, đẩy cô ra, lao đảo rời khỏi bệnh viện.

Sính Đình nhìn cô, rồi nhìn lại kết quả siêu âm, mặc kệ cô ta, xoay người lái xe về nhà!

Mạc Thiên Kinh vừa tỉnh ngủ, liền nhận được điện thoại của Lão K, giọng nói có chút nóng nảy.

"Chuyện gì vội vã như vậy? Lina phá thai chưa?"

Mạc Thiên Kinh có chút nhức đầu xoa xoa huyệt Thái Dương của mình.

"Phá rồi, thượng tướng, tôi nhìn thấy Ngọc Sính Đình rồi!"

Giọng nói của Lão K rất kích động, trái tim Mạc Thiên Kinh căng thẳng, liền vội vàng hỏi.

"Ở đâu?"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên cảm thấy mình lại khẩn cấp muốn biết hành tung của cô như thế.

"Ở bệnh viện, tôi nhìn thấy cô ấy cầm một tờ giấy đi ra, tôi liền đi vào hỏi bác sĩ, nhưng nhưng bác sĩ giữ bí mật thông tin của khách hàng không nói cho tôi biết!"

Lão K rất ảo não, anh muốn biết có phải Ngọc Sính Đình có phải mang thai hay không, bởi vì cô từ khoa sản đi ra!

"Thật vô dụng, anh ở đó đợi tôi... bây giờ tôi sẽ qua liền!"

Anh muốn hỏi rõ ràng, Sính Đình có phải thật sự mang thai hay không!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Gặp lại lần nữa

Mạc Thiên Kinh chạy tới bệnh viện, Lão K ngồi ở trên ghế, đang gọi điện thoại, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh tới, lập tức ngắt điện thoại.

"Mạc thượng tướng!"

Lão K lễ phép chào hỏi, Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, liếc nhìn bảng hiệu cạnh cửa, trên đó viết phòng khám sản 2.

"Chính là chỗ này sao?"

Lão K gật đầu, chính là chỗ này, tôi nhìn thấy Ngọc Sính Đình từ bên trong đi ra, trong tay còn cầm một tờ giấy."

Mạc Thiên Kinh nện bước chân đi vào phòng khám, trong lòng cực kỳ rối loạn, ngay cả bác sĩ cũng bị anh dọa giật phất mình, những người phụ nữ đang chờ khám bệnh bên trong nhìn anh không rời mắt.

Mạc Thiên Kinh vóc người cường tráng, lại trẻ tuổi, mặc trên người bộ quần áo hàng hiệu số lượng có hạn, cộng thêm khí chất lại tốt, những người phụ nữ kia vừa nhìn đã bị hoa si rồi.

Mạc Thiên Kinh đi tới trước mặt bác sĩ, nhàn nhạt hỏi.

"Xin chào bác sĩ, tôi muốn hỏi, có phải có một người phụ nữ tên là Ngọc Sính Đình đã tới đây khám bệnh không?"

Âm thanh trầm thấp mê người của Mạc Thiên Kinh khiến bác sĩ tuổi gần 30 mấy không khỏi mở cò trong bụng, mặt cũng không tự giác đỏ bừng!

Nhìn Mạc Thiên Kinh, đỏ mặt gật đầu.

Mạc Thiên Kinh cau mày, cảm thụ ánh mắt nóng bỏng của bọn họ: "Có thể nói cho tôi biết cô ấy kiểm tra cái gì không? Có phải mang thai hay không?"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh nhất thời khiến những người phụ nữ kia không khỏi lau mắt mà nhìn, không biết anh đã có vợ hay đang còn là người đàn ông phong lưu?

"Cái này tôi không thể nói, thông tin của khách hàng chúng tôi phải giữ bí mật!"

Mạc Thiên Kinh liếc nhìn mấy người phụ nữ trong phòng, rất lễ phép nhìn bọn họ nói.

"Phiền toái các vị đi ra ngoài một chút được không? Tôi có mấy lời muốn nói riêng với bác sĩ!"

Trên mặt hiện lên một nụ cười, thật rất mê người, mấy người phụ nữ không cam lòng đi ra phòng, Lão K vội vàng đóng kín cửa, Mạc Thiên Kinh cười nhạt nói.

"Bác sĩ, bây giờ có thể nói sao? Tôi cam đoan với cô, tuyệt đối sẽ không nói ra!"

Mạc Thiên Kinh nói rất nghiêm túc, bác sĩ nhìn anh.

"Xin hỏi anh là gì của cô ấy?"

Là gì sao?

Mạc Thiên Kinh cười nhạt nói: "Tôi là người đàn ông của cô ấy, mấy ngày qua cô ấy đang giận, nên không chịu nói cho tôi biết!"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh khiến bác sĩ không khỏi kinh ngạc, vốn muốn cự tuyệt, Mạc Thiên Kinh lại nói thêm

"Tôi muốn nói xin lỗi cô ấy, cho nên muốn biết cô ấy có phải thật sự mang thai hay không!"

"Đúng, cô ấy mang thai, hơn nữa còn là thai đôi!"

Bác sĩ nhẹ nhàng mở miệng, thấy biểu tình trên mặt anh vừa khiếp sợ vừa vui mừng, không khỏi hài lòng, xem ra thật sự là người đàn ông tốt!

"Cảm ơn!"

Mạc Thiên Kinh vừa dứt lời, liền mở cửa, sai bước dài rời khỏi bệnh viện, Lão K vội vàng đuổi theo.

"Thượng tướng, anh đi đâu vậy!"

Lão K nhìn thượng tướng vội vã đi tới bãi đậu xe, vội vàng hỏi.

"Đi tìm cô ấy!"

Nói xong ngồi lên ghế lái, lái xe rời khỏi bệnh viện, Lão K bĩu môi, xoay người lái xe rời đi.

Hình như thượng tướng quên mất một chuyện, đó chính là lão Mạc không cho phép anh và Ngọc Sính Đình ở cùng một chỗ!

"Ông nội, cháu đã trở về!"

Sính Đình vẻ mặt tươi cười mở cửa, nhìn thấy ông nội đang ngồi ở trên ghế sofa đọc báo, nụ cười càng đậm.

Ngọc Kỳ Lân bỏ qua tờ báo nhìn Sính Đình, cô đi tới bên ghế ngồi xuống.

"Thưa cô, sữa của cô!"

Một người giúp việc khoảng hơn bốn mươi tuổi bụng một ly sữa tươi đi tới.

Sính Đình nhìn ông nội nói: "Ông nội, sao thím Vương lại tới đây?"

Sính Đình nhìn thím Vương thường chăm sóc ông nội ở biệt thự của ông, không khỏi thắc mắc.

Ngọc Kỳ Lân cười đáp: "Hiện tại cháu gái bảo bối của ông đã có thai nên ông liền gọi thím Vương tới đây chăm sóc cháu!"

Ngọc Kỳ Lân từ ái nói, giọng nói cung chiều tới cực điểm, hiện tại ông cảm thấy thật rất đầy đủ, cùng cháu gái duy nhất sống nương tựa lẫn nhau, sau này chết vẫn có cháu đội khăn, nếu Sính Đình nguyện ý, tìm thêm một người đàn ông có thể chấp nhận nó, như vậy càng thêm hoàn mỹ.

"Thím Vương, thím không phải khách khí như thế, gọi cháu là Sính Đình được rồi!" Sính Đình nở nụ cười, trên mặt đều là vui vẻ không che giấu được.

Thím Vương gật đầu đáp: "Vâng, Sính Đình!"

Ngay sau đó lại hỏi: "Sính Đình, cháu đi kiểm tra bác sĩ nói thế nào?"

Sau khi chồng bà chết thì bà vẫn luôn ở Ngọc gia làm người giúp việc, đối với cô gái mình chăm sóc từ nhỏ đến lớn vẫn luôn xem cô giống như con gái của mình.

Nếu không phải do ông Ngọc quan tâm, sao bà có thể nuôi lớn được hai đứa con trưởng thành chứ!

"Hi hi. . . . . Ông nội, cháu nói cho ông và thím biết một tin tức tốt, trong bụng cháu có hai cục cưng!"

Sính Đình nở nụ cười, nhìn vẻ mặt kinh ngạc của ông nội và thím Vương, nụ cười càng đậm.

Nói thật, cô thật sự cảm tạ Mạc Thiên Kinh, tối thiểu cô có thể không cần giống như những người phụ nữ khác, phải sinh hai lần, chỉ cần một lần mà có thể có hai cục cưng đáng yêu!

"Ha ha. . . . . Thật tốt quá, Sính Đình, ông nội có hai chất trai rồi!"

Ngọc Kỳ Lân sáng khoái cười lên, phải biết, Ngọc gia đã bao nhiêu đời rồi, chỉ có độc nhất một đứa con, bây giờ trong bụng Sính Đình có hai bảo bối, khiến ông thật sự cao hứng!

"Đúng vậy, thật tốt quá, Sính Đình, cháu thật là quá may mắn!"

Thím Vương cũng vui mừng thay cô mà nói.

"Đúng vậy, ông nội, chúng ta cần phải chuẩn bị quần áo cho bảo bối, đặt mua giường trẻ và các thứ khác nữa!"

Sính Đình không có kinh nghiệm, vừa nghĩ tới sẽ có hai đứa bé, tất cả mọi phiền não đều bay biến hết!

"Đó là đương nhiên, chất của Ngọc Kỳ Lân ta, sao có thể qua loa được!"

Về mặt Ngọc Kỳ Lân kiêu ngạo, trên khuôn mặt già nua tràn ngập vẻ thỏa mãn, nụ cười không ngớt.

"Thím Vương, thím gọi điện thoại cho chú Trương thu dọn một số thứ cần thiết mang đến đây!"

Thím Vương cũng hiểu ý tứ của lão gia, liền vội vàng gật đầu.

"Tôi biết rồi!"

Nói qua, rồi nở nụ cười đi gọi điện thoại!

"Ông nội, cho ông xem này!"

Sính Đình lấy từ trong túi xách ra một tờ siêu âm cho ông nội nhìn, Ngọc Kỳ Lân nhìn hình ảnh trong đó, cau mày không hiểu.

"Ông nội, ông nhìn xem, đây chính là chất của ông!"

Sính Đình chỉ vào cái bóng mờ hồ trong tờ giấy, trên mặt là nụ cười tươi rói.

Ngọc Kỳ Lân cẩn thận nhìn, trên mặt cười a a, hai người trò chuyện với nhau, chuông cửa đột nhiên vang lên, tiếng cười của hai người liền ngừng lại.

Sính Đình đứng dậy đi mở cửa liền bị Ngọc Kỳ Lân kéo.

"Ông nội đi, bây giờ cháu là quốc bảo của nhà chúng ta rồi!"

Nói xong đi ra mở cửa.

"Là anh!"

Ngọc Kỳ Lân kinh ngạc nhìn người tới, mặt già trầm xuống, rất là mất hứng!

"Ông nội, ai vậy?"

Sính Đình nằm trên ghế sa lon, nghe thấy giọng nói của ông nội âm thanh liền vội vàng hỏi, mắt rơi vào gương mặt tuần tú sau lưng ông nội, nhất thời sắc mặt đại biến!

Vì sao anh lại tới đây?

"Ông nội, cháu có việc muốn tìm Sính Đình nói chuyện một chút!"

Mạc Thiên Kinh nói chuyện rất lễ phép, nhìn sắc mặt nặng nề của Ngọc Kỳ Lân biết ông vẫn còn đang tức giận!

Nghe thấy âm thanh quen thuộc, thân thể Sính Đình chấn động, còn chưa kịp nói không, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đi vào biệt thự!

Mạc Thiên Kinh mặc tây trang màu đen, một tháng không thấy anh, vậy mà anh càng trở nên anh tuấn mê người, ngũ quan tuần tú, trông mắt sắc bén, khí chất bao quanh anh giống như một bậc đế vương.

Sính Đình đột nhiên cảm thấy, có thể làm đến chức vị thượng tướng, người này quả thật không phải nhân vật đơn giản!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Anh muốn kết hôn với em!

Mạc Thiên Kinh đi vào trong nhà, ánh mắt bình tĩnh rơi vào người Sính Đình, nhìn đến nỗi Sính Đình cảm thấy rất không thoải mái.

Sính Đình nhìn anh, cũng không biết nên nói cái gì, muốn đuổi anh đi, nhưng trong lòng lại không nỡ, nhưng hiện tại hai người không còn quan hệ gì rồi, nhìn hay không nhìn có sao!

Ngọc Kỳ Lân không nói một lời ngồi ở trên ghế sa lon, Mạc Thiên Kinh rất tự nhiên đi tới ngồi xuống bên cạnh Sính Đình, Sính Đình mắt tự nhiên dời vị trí khác.

Mạc Thiên Kinh khẽ sờ cười thầm một tiếng, ánh mắt tự nhiên rơi vào tờ giấy trong tay Sính Đình.

"Em mang thai!"

Không phải hỏi, mà là khẳng định.

Trong lòng Sính Đình căng thẳng, làm sao anh biết, liền tranh thủ cắt tờ giấy trong tay, che dấu vẻ mặt hốt hoảng của mình.

"Mạc Thiên Kinh, chúng ta đã không còn hôn ước, ông nội anh cũng nói, giữa chúng ta không còn quan hệ gì nữa! Anh còn tới đây làm gì!"

Sính Đình cố ý chuyển đề tài, cô không muốn bàn luận chuyện mình có thai, trong lòng rất sợ anh sẽ cướp đi con của mình.

Mặc dù nói đứa bé có một phần máu thịt của anh, nhưng dù sao hiện tại đứa bé đang ở trong bụng cô.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô.

"Em cũng biết, anh yêu em!"

Mạc Thiên Kinh nói rất nghiêm túc, Sính Đình nghe thấy anh nói những lời này không khỏi cười lạnh thành tiếng.

"Yêu tôi? Yêu tôi mà ở trước mặt tôi triển miên với người phụ nữ khác cả đêm, yêu tôi mà bỏ đi cả một tháng nay, chẳng thèm quan tâm tới tôi, đây chính tình yêu của anh sao, Thượng tướng Mạc?"

Âm thanh rất lạnh, trong lòng cũng rất khó chịu, cô biết mình không phải hoàn toàn không có cảm giác với anh, nhưng cho dù anh có quý xuống cầu xin cô, cô cũng không thể tha thứ cho anh, huống chi hiện tại người phụ nữ kia còn mang thai, nghi ngờ là con của anh!

Anh có thể có rất nhiều con, nhưng cô hiện chỉ có đứa con trong bụng!

Nhìn Mạc Thiên Kinh, cô càng thêm kiên định, đứa bé này tuyệt đối sẽ không giao cho anh!

"Anh thừa nhận anh cùng người phụ nữ kia lên giường là không đúng, nhưng em thì sao? Khi anh ở trong phòng phẫu thuật, em lại cùng người đàn ông khác ôm nhau, thậm chí trong lúc anh nằm viện, em không hề tới liếc nhìn anh lấy một cái! Em xem Mạc Thiên Kinh anh là cái gì!"

Trong lòng Mạc Thiên Kinh rất đau, cô có biết hay không, nếu như đêm đó cô chỉ cần gõ cửa hoặc tạo ra một âm thanh gì đó, thì anh không sẽ cùng người phụ nữ kia dây dưa, nhưng cả đêm, cô cũng chẳng quan tâm, lòng anh thấy lạnh lẽo, buồn bực mới có thể ôm Lina!

"Chỉ cho phép anh và người phụ nữ khác lên giường, còn không cho tôi ôm người đàn ông khác, Mạc Thiên Kinh, Diệp Thần Băng là bạn trai của tôi, ngay cả chuyện tôi có cùng anh ta lên giường thì cũng hợp tình hợp lý!"

Sính Đình không hề nóng giận, nhưng trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, thì ra là anh cũng nói tới chuyện cô không tới thăm anh, vậy anh thì sao?

Khi cùng người phụ nữ kia lên giường sao lại không suy nghĩ một chút, cô có thể cảm thấy khó chịu hay không!

Chỉ cho phép quan lớn phóng hỏa, không cho dân chúng thấp đèn sao?

Ha ha. . . . . Cô không làm được!

"Được, chúng ta không nói chuyện trước kia, hãy nói chuyện bây giờ một chút!"

Mạc Thiên Kinh hít sâu một hơi, anh và người phụ nữ khác lên giường, cô và người đàn ông khác ôm, dù sao cũng xảy ra rồi, hai người đều không nên so đo.

Sính Đình nhìn anh, âm thanh vũng vằng

"Hiện tại có chuyện gì để nói!"

Cô không có chuyện gì để nói, nhưng cô nhớ rất rõ ràng, ông nội anh nói mình thế nào đấy!

Người phụ nữ hạ tiện!

Cô hạ tiện, còn cháu trai của ông ta cùng người phụ nữ khác lên giường thì có bán linh!

Trong lòng Sính Đình hừ lạnh, mặc kệ như thế nào, cô đều không thể đem con giao cho anh!

"Em tính xử trí con như thế nào? Đứa bé không thể ra đời trong một gia đình không thuộc về gia đình của anh!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh rất gấp, anh muốn cùng cô và bé con tạo thành một gia đình!

Sính Đình nghe anh nói, cuối cùng cũng hiểu ra ý tứ của anh, đứa bé không thuộc gia đình anh, là sợ cô mang theo bé con gả cho Diệp Thần Băng!

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng nghĩ tới đứa con trong bụng tôi, người phụ nữ cùng anh cùng anh triền miên cả đêm cũng mang thai, anh không phải nên cùng cô ta xây dựng một gia đình, cho đứa con của anh và cô ta một gia đình ấm áp sao?"

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh đột nhiên biến sắc: "Làm sao em biết?"

Cô làm sao sẽ biết cô ta mang thai? Chẳng lẽ Lina đã tới tìm cô?

Sính Đình chăm chọc nhìn anh, nhìn sắc mặt anh hơi biến: "Nếu muốn không có người biết, trừ phi mình đừng làm!"

"Mạc Thiên Kinh, hãy sống một cuộc sống của anh, với con anh và người phụ nữ kia đi, đừng ở đây quấy rầy tôi!"

Cho dù quần vào nhau thì thế nào, giữa bọn họ chắc sẽ không có kết quả, cô không thể tha thứ cho anh, chưa kết hôn mà đã như thế, kết hôn chẳng phải là càng thêm tệ hại hơn sao, hơn nữa còn ông nội anh. . . . .

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ kiên định trên mặt cô, nói rất nghiêm túc.

"Anh sẽ xử lý cô ta và đứa bé, em chờ anh sẽ cùng em kết hôn, anh chỉ hi vọng đứa con của anh và em có thể trưởng thành trong một hoàn cảnh thật tốt!"

Anh sẽ xử lý tốt!

Trong lòng Mạc Thiên Kinh ở âm thầm thề, có lẽ là từ nhỏ đã cho rằng Sính Đình chính là cô dâu của anh, cho nên trong suy nghĩ của anh, cô chính là vợ của anh!

Anh cũng chỉ muốn kết hôn với cô, sau khi chung đụng một thời gian anh cảm giác mình thích Sính Đình, thậm chí là yêu.

"Anh về đi, Ngọc gia ta không muốn cùng Mạc gia anh có dính líu gì! Hôm đó ông nội anh nói rất rõ ràng, Sính Đình là người phụ nữ hạ tiện, không xứng làm cháu dâu nhà anh, cho nên anh đi tìm người khác đi, đừng tới tìm Sính Đình!"

Ngọc Kỳ Lân lạnh lùng nói, Mạc Thiên Kinh nghe câu nói của ông, nhú mồm.

"Ông nội nói Sính Đình như vậy?"

Mạc Thiên Kinh giật mình, sao lại như thế, ông nội thật sự đã nói Sính Đình như vậy sao?

Sính Đình cúi đầu, quay lưng lại: "Anh đi đi, tôi và anh không thích hợp!"

"Có phải hay không thì về mà hỏi ông nội anh!"

Ngọc Kỳ Lân có chút tức giận, tính tình nóng nảy lại bộc phát, chạy ra mở cửa, không ngờ lại nhìn thấy Diệp Thần Băng xách theo một túi đồ gì đó đứng ở cửa.

"Thần Băng, sao cháu tới đây?"

Ngọc Kỳ Lân nhúc nhích nhìn anh, Diệp Thần Băng liếc nhìn bên trong, ánh mắt có một tia không vui, ngay sau đó liền biến mất.

"Ông nội, cháu suy nghĩ thông suốt rồi rồi, cháu muốn cưới Sính Đình, không quan tâm trong bụng cô ấy có con của người khác!"

Cho dù có vậy thì thế nào, về sau Sính Đình còn có thể sinh, mình không phải cũng có con sao?

Ngọc Kỳ Lân nghe anh nói như thế, để cho anh đi tới, Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Thần Băng xách theo một túi đồ rất lớn, cũng là một người đàn ông anh tuấn, chỉ là Diệp Thần Băng so Mạc Thiên Kinh ít hơn một chút khí phách, toàn thân xem ra ôn hòa hơn rất nhiều.

Mạc Thiên Kinh hí hóp mắt, dò xét anh cẩn thận, khí phách tuyên bố.

"Diệp Thần Băng, người phụ nữ của tôi, con của tôi, không cần anh tới chăm sóc!"

Lại muốn cưới Sính Đình, còn muốn cướp đi đứa con của anh, anh làm sao có thể đồng ý.

Diệp Thần Băng đứng ở trước mặt Mạc Thiên Kinh, hai người cùng cao lớn rắn rỏi, khí phách bất phàm.

"Người phụ nữ của anh? Con của anh?" Diệp Thần Băng bình tĩnh cười nói, khiến Mạc Thiên Kinh nhú mồm.

"Nếu như anh thật sự thích Sính Đình, sao lại ở chung một chỗ cùng người phụ nữ khác, anh căn bản không xứng với Sính Đình!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Hai người đàn ông tranh chấp!

Diệp Thần Băng lạnh lùng chất vấn, Mạc Thiên Kinh siết chặt quả đấm, căm tức nhìn anh: "Chuyện của tôi và cô ấy không cần người ngoài để ý tới!"

Anh làm sai là anh có lỗi, nhưng bây giờ không phải anh đã nói xin lỗi sao?

Mà anh ta, tại sao muốn tiếp quản vị trí của anh, tại sao lại muốn cướp đi người phụ nữ và đứa con của anh!

Lừa gạt trong lòng nhất thời vọt lên, hận không thể đem anh đánh cho nhừ tử!

"Thật xin lỗi, hiện tại cô ấy là bạn gái của tôi, cũng là vợ tương lai của tôi, anh mới là người ngoài!"

Diệp Thần Băng nhân nhật nói xong, bình tĩnh khiến Mạc Thiên Kinh càng thêm phát điên!

Anh là người ngoài, người phụ nữ là của anh, đứa con cũng là của anh đấy! Anh ta lại nói anh là người ngoài!

"Mặc kệ anh bây giờ là bạn trai hay không phải bạn trai của cô ấy, nhưng sự thật không thể thay đổi, Sính Đình là người phụ nữ của tôi, đứa con cũng là của tôi! Mạc Thiên Kinh nâng lên một nụ cười nhạt, tưởng tượng như vậy, tâm trạng hình như tốt hơn nhiều!

"Vậy thì có ý nghĩa gì, ít nhất hiện tại Sính Đình là bạn gái của tôi, anh căn bản không có cơ hội, đã từng là người đàn ông của Sính Đình thì như thế nào, còn không phải bị ném bỏ rồi sao!"

Diệp Thần Băng phân bác, giọng nói êm ái, giọng của Mạc Thiên Kinh cũng giống như vậy, chua chát, sắp làm không khí bên trong biệt thự bị ô nhiễm, Ngọc Kỳ Lân nghe thấy cũng cau mày.

Sính Đình càng thêm khó chịu, bọn họ một nói mình là người phụ nữ của anh ta, một nói là bạn gái của anh ta, vợ tương lai, bọn họ có hỏi qua ý kiến của cô sao?

Thiệt là, xem cô là cái gì, hàng hóa để thảo luận sao?

"Mạc Thiên Kinh, tôi quyết định câu hôn Sính Đình! Mong cô ấy sẽ kết hôn với tôi, anh trở về cưới người phụ nữ kia của anh đi!"

"Diệp Thần Băng, anh không cảm thấy rất mất mặt sao? Anh cưới Sính Đình anh không sợ cha mẹ anh phản đối sao? Cô ấy đang mang thai đứa con của tôi, cha mẹ anh chẳng lẽ nguyện ý nhìn thấy anh cưới người phụ nữ mang thai con của người đàn ông khác làm vợ sao?"

Mạc Thiên Kinh không chút khách khí phân bác, hai người anh một câu tốt câu phân bác, Sính Đình nghe mà bốc hỏa!

"Hai người các anh đủ rồi!"

Sính Đình nổi giận quát, âm thanh tranh luận lập tức dừng lại, hai người đàn ông này bốn mắt nhìn nhau, tia lửa bắn ra bốn phía!

Sính Đình nhìn dáng vẻ bọn họ vẫn còn mắt lớn trừng mắt nhỏ, không nhịn được mắng to.

"Các anh nào đủ chưa?"

Ánh mắt sắc bén nhìn Mạc Thiên Kinh, "Anh trở về mà cùng người phụ nữ của anh nói chuyện, không nên tới phiền tôi, đứa con này là của tôi, không có phần của anh!"

Diệp Thần Băng nghe Sính Đình nói thế hả hê nhìn anh chăm chăm, Mạc Thiên Kinh còn tính giải thích, nhưng khi nghĩ tới mình còn chưa xử lý tốt chuyện của Lina, cho nên không thể làm gì khác hơn là im lặng, chờ lần sau anh trở lại, nhất định sẽ đoạt lại Sính Đình.

"Sính Đình, em chờ đấy, anh sẽ quay lại, anh sẽ không để em và con gả cho người đàn ông này đâu!"

Nói xong rất khí phách cho Diệp Thần Băng một ánh mắt cảnh cáo, rồi xoay người rời đi.

Diệp Thần Băng nhìn Mạc Thiên Kinh rời đi, vội vàng lấy lòng đi tới trước mặt của Sính Đình, nét mặt áy náy.

Sính Đình nhìn vẻ mặt áy náy của anh, nhàn nhạt nói.

"Anh cũng về đi, hôm nay em có chút mệt mỏi!"

Cô không muốn nói gì với anh, giống như Mạc Thiên Kinh nói, cho dù Diệp Thần Băng thật sự đồng ý cưới mình, mình cũng không thể nào gả cho anh, anh có cha mẹ, cha mẹ anh sao có thể để con trai cưới một người phụ nữ mang thai con của người đàn ông khác làm vợ.

Diệp Thần Băng nhìn nụ cười của Sính Đình có chút mệt mỏi, rất nghiêm túc nói:

"Sính Đình, thật xin lỗi, tối qua anh đã suy nghĩ cả đêm, anh cảm thấy người anh yêu chính là em, cho nên anh sẽ tiếp nhận tất cả những gì thuộc về em, bao gồm cả đứa con, anh hi vọng em suy nghĩ lại một chút, anh muốn cưới em!"

Sính Đình nghe anh nói, kinh ngạc mở to hai mắt, bị lời nói của anh làm cho kinh hãi.

Một lát sau, phục hồi tinh thần, Sính Đình nói.

"Thần Băng, thật xin lỗi, em sẽ không gả cho anh!"

"Tại sao?"

Nét mặt Thần Băng đau đớn, gương mặt đẹp trai tràn đầy ưu thương, nắm cánh tay Sính Đình, không thể tin được cô cứ vậy mà cự tuyệt mình!

Sính Đình đẩy tay anh ra, ánh mắt âm trầm, nhìn sự đau xót trên mặt anh, trong lòng cũng rất khổ sở, nhưng cô phải làm như vậy.

"Thần Băng, giống như Mạc Thiên Kinh nói, cho dù anh đồng ý, cha mẹ của anh cũng không thể tiếp nhận em! Hơn nữa điều kiện của anh tốt như vậy, hoàn toàn có thể tìm được người phụ nữ tốt hơn so với em, em không muốn sau này anh sẽ hối hận!"

Quan trọng nhất là, cô cảm thấy mình không có cảm giác tình yêu nam nữ với anh, nói ra, lại sợ tổn thương anh, không nói, lại sợ anh tiếp tục dây dưa.

"Sẽ không, Sính Đình, em phải tin tưởng anh, cha mẹ của anh không phải loại người như vậy, anh có thể thuyết phục ba mẹ anh, để họ tiếp nhận em!"
Diệp Thần Băng nói rất tự tin, trông mắt màu đen chăm chú nhìn Sính Đình chăm chăm, hi vọng cô sẽ suy nghĩ lại.

Sính Đình đẩy cánh tay anh ra, nhìn anh về xin lỗi.

"Thần Băng, tỉnh táo một chút, chúng ta không thể nào!"

Có lẽ trước đây cô quá ích kỷ, tiếp nhận tình cảm của anh, nhưng bây giờ, cô không muốn, cô không muốn anh giúp mình nuôi dưỡng đứa bé.

Mặc kệ là mẹ ghẻ, hay là cha ghẻ, tuyệt đối không thể nào xem đứa con của người khác như con ruột của mình được.

"Tại sao em không tin tưởng anh, có phải vì Mạc Thiên Kinh hay không, em yêu anh ta đúng hay không, có phải em muốn quay lại với anh ta không?"

Diệp Thần Băng cười, ánh mắt nhìn Sính Đình trở nên lạnh lẽo, Sính Đình lắc đầu, không nhìn thấy sự lạnh lùng trong mắt anh.

"Không phải, Thần Băng, tin tưởng em, em vì muốn tốt cho anh!"

Cô không muốn nói gì nữa, chỉ hy vọng anh sẽ rời đi, cô nghĩ kỹ tốt hơn nên yên lặng!

"Vì muốn tốt cho anh?"

Diệp Thần băng lẩm bẩm nói, gương mặt đẹp trai trở nên lạnh lùng, âm thanh trầm thấp lạnh lẽo: "Vì muốn tốt cho anh, vậy tại sao em không đồng ý gả cho anh! Em có biết anh đã yêu em nhiều năm như vậy, thật vất vả mới được em đồng ý để anh lui tới, giờ em lại nói chia tay! Em quá tàn nhẫn!"

Lời nói của Diệp Thần Băng khiến Sính Đình có chút tức giận, cô và anh lui tới đúng là bởi vì Mạc Thiên Kinh, nhưng khi bọn họ lui tới cũng không nói nhất định sẽ bàn hôn luận cưới, anh lại còn nói mình tàn nhẫn, chẳng lẽ nếu người nói những lời này là anh, như vậy mới không coi là tàn nhẫn sao?

Sính Đình nhắm hai mắt, đứng dậy chuẩn bị lên lầu.

"Ông nội, giúp cháu tiễn khách!"

Nói xong cũng không quay đầu lại lên lầu, Diệp Thần Băng nhìn bóng lưng của cô, trái tim như bị kim đâm, có lẽ do mình đã quá gấp gáp!

Không đợi Ngọc Kỳ Lân mở miệng, anh liền đi ra khỏi biệt thự Ngọc gia, lái xe rời đi.

Sính Đình trở về phòng, nhìn tờ giấy siêu âm trong tay, không khỏi cười khổ.

Có lẽ cô chỉ thích hợp sống một mình!

Mạc Thiên Kinh trở lại biệt thự đã nhìn thấy một bóng hình xinh đẹp đứng ở cửa biệt thự, sắc mặt trầm xuống, còn chưa mở lời, liền nhìn thấy cô đứng dậy chạy về phía mình.

"Thiên Kinh, anh đã trở lại!"

Sắc mặt Lina sắc mặt tái nhợt, mới vừa bỏ đứa bé, thân thể rất suy yếu, nhưng vì cô muốn cho Thiên Kinh thấy quyết tâm của mình, nên đã quay lại đây, đợi anh hết ba tiếng đồng hồ.

"Lên xe, tôi đưa cô về!"

Âm thanh Mạc Thiên Kinh rất lạnh, không liếc nhìn cô dù chỉ một cái!

Anh biết, cô đã đi phá thai rồi, cho nên là một người đàn ông, anh sẽ đưa cô về nhà!

Lina tiến lên ôm sau lưng của anh, khóc:

"Mạc Thiên Kinh, anh có thể đừng tuyệt tình như vậy hay không, em vì anh mà phá hủy đứa con của mình, anh đã nói nếu em phá bỏ đứa bé thì có thể chứng minh là em thật lòng yêu anh mà!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Nỗi khổ tâm trong lòng Mạc Thiên Kinh!

Mạc Thiên Kinh không chút khách khí đẩy tay cô ra, vô tình nhìn vào vệt nước mắt ràn rụa.

"Lina, cô nên biết, giữa tôi và cô là không thể nào, cô phá bỏ đứa bé, chẳng những không thể chứng minh cô yêu tôi, mà càng thêm chứng minh là cô chỉ

vì tiền tài và quyền thế mới muốn lấy tôi!"

Mạc Thiên Kinh lãnh khốc vô tình nói, chuyện đêm đó, chỉ có anh mới hiểu rõ ràng chuyện gì xảy ra, chỉ là bây giờ anh không thể nói, nếu nói ra thì tất cả đều trở nên không còn chút ý nghĩa nào, chứng cứ còn chưa thu thập đủ, sao anh có thể nói ra.

Nếu như anh nói cho cô ta biết, người đàn ông đêm đó không phải là anh, chỉ là một người đàn ông có thể hình gần giống anh, cô ta có tin không?

Nếu như mình nói cho Sinh Đình biết, cô cũng sẽ không tin tưởng.

Anh bố trí hiện trường, chỉ có anh rõ ràng nhất.

"Không phải vậy, thật không phải vậy mà, em thật sự yêu anh!"

Lina cầm cánh tay anh, khóc rất lớn.

"Đi, tôi đưa cô về."

Mạc Thiên Kinh không thêm quan tâm cô ta khóc như thế nào, bởi vì cô ta mà hiểu lầm giữa anh và Sinh Đình càng sâu hơn, giống như chỉ cần một mũi tên mà hạ được hai con chim, không ngờ bây giờ nỗi oan của anh có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch. Trong sạch của anh đều bị phá hủy.

Lina nhìn bóng lưng tuyệt tình của anh, thật hận không thể một dao đâm vào thân thể của anh, nhưng mình còn chưa đạt tới mục đích, sao có thể dễ dàng xuống tay với anh như thế.

Hạ thân đau đớn khiến cô ôm chặt cơ thể, ban đêm hình như gió lạnh hơn rất nhiều, thổi vào khiến cô lạnh run hết cả người.

"Mạc Thiên Kinh, em..."

Ánh mắt hoa lên, cả người đổ xuống.

Mạc Thiên Kinh đi một lúc, phát hiện không thấy cô đi theo, xoay người lại, không ngờ cô đã té xỉu.

Sải bước đi tới, ôm cô lên đặt trên xe, chạy thẳng tới bệnh viện.

Trong bệnh viện, sau khi bác sĩ kiểm tra cho Lina xong, sắc mặt không vui nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Ngài Mạc, cô ấy vừa phá thai xong, thân thể rất suy yếu, lại chưa ăn gì nên mới ngất xỉu, nên chăm sóc cô ấy cho tốt."

Thao thao bất tuyệt, không thêm đợi Mạc Thiên Kinh giải thích, lại nghe bác sĩ tiếp tục nói:

"Đàn ông nếu không muốn có con thì nên thực hiện tốt các biện pháp ngừa thai, phá thai nhiều lần không những khiến cô ấy vô sinh mà còn không tốt cho cơ thể."

Mạc Thiên Kinh đang sầm mặt, nghe xong lời của bác sĩ, sắc mặt nhất thời càng thêm khó coi.

Liếc nhìn người phụ nữ nằm trên giường, lấy điện thoại ra nhấn một dãy số, nói mấy câu rồi cúp điện thoại.

"Bác sĩ, cô ấy có cần nằm viện không?"

Bác sĩ nhìn anh: "Không cần, về nhà nên chăm sóc cho tốt, trong vòng một tháng không thể cùng phòng."

Câu nói của bác sĩ khiến Mạc Thiên Kinh không khỏi cau mày, cho dù cô ta muốn anh đụng vào, anh cũng không muốn đụng, bác sĩ đã hiểu lầm.

Nhú nhú mày, bác sĩ đưa cho anh một bìch thuốc.

"Một ngày 3 lần, nên điều dưỡng cơ thể cho tốt."

Mạc Thiên Kinh nhận bìch thuốc, xoay người ôm Lina ra khỏi bệnh viện.

Lão K nhận được điện thoại của Mạc Thiên Kinh, nhanh chóng lái xe tới biệt thự, không ngờ anh còn chưa trở về, cầm chìa khóa dự phòng Mạc Thiên Kinh đưa cho mở cửa biệt thự, xử lý tốt mọi chuyện!

Mạc Thiên Kinh ôm Lina trở về, đem Lina đặt trong phòng anh, lão K đeo mặt nạ xong ra gặp anh.

Mạc Thiên Kinh nhìn lão K trước mặt, không khỏi cười khổ.

"Lão K, chăm sóc cô ta thật tốt, chò cô ta tỉnh lại, sẽ đưa cô ta đi, tôi có việc, ngàn vạn lần không được để cho cô ta đem lòng sinh nghi, căn phòng cách vách không cho phép đi vào!"

Mạc Thiên Kinh dặn dò, lão K gật đầu đồng ý.

Mạc Thiên Kinh ra khỏi phòng, lái xe rời khỏi biệt thự.

Mạc Thiên Kinh lái xe trở lại biệt thự của ông nội, vừa bước vào cửa đã thấy ông nội ngồi trên ghế sa lon, sắc mặt không được tốt lắm.

“Ông nội, sao ông còn chưa nghỉ ngơi?”

Nhìn đồng hồ trên tay, đã mười giờ rồi, sao ông nội còn chưa chịu đi nghỉ?

Mạc Từ Khiêm thở dài, giọng nói không được tốt:

“Có phải ngày đó ông nội nói quá nặng lời không, lão Ngọc thật sự không thêm đề ý đến ông nữa”.

Ông và Ngọc Kỳ Lân đã là bạn bè tốt hơn bốn mươi năm nay, chỉ tiếc lão già kia tính khí rất nóng nảy, không thông cảm cho nỗi khổ của ông chút nào.

Mạc Thiên Kinh đi tới bên cạnh ông ngồi xuống: "Ông nội, cháu hiểu ông đã vì họ, mặc dù bây giờ họ chưa hiểu nguyên nhân tại sao chúng ta làm thế, nhưng chờ sau khi vụ án này được phá xong chúng ta có thể sum họp rồi!"

Không phải là anh không khó chịu, thế nhưng sau lưng vụ án này có quá nhiều bí mật, anh biết ông nội cũng là vì bảo vệ họ, cố tình cách ly họ, không muốn họ bị thương tổn, nhưng hình như cách làm này đã gây tổn thương cho ông nội rất nhiều.

Ông nội Sinh Đình hình như rất giận ông nội anh, chỉ mong khi sự thật được vén lên, họ có thể tha thứ cho ông!

“Hy vọng ông nội có thể đợi được đến ngày này.”

Mạc Từ Khiêm thở dài nói, chỉ sợ lòng tốt của ông biến thành lòng lang dạ thú, bây giờ chắc họ đang hận lão già này lắm.

Mạc Thiên Kinh nhìn bộ dạng đau lòng của ông nội, trong lòng cũng không dễ chịu gì.

“Ông nội, cháu báo cho ông biết một tin vui, Sinh Đình đã có thai, hơn nữa còn là thai đôi.”

“Thật sao? Thai đôi?”

Mạc Từ Khiêm lập tức lộ ra nụ cười, đáng vẻ rất kích động.

Mạc Thiên Kinh nhớ lại, vì nhớ Sinh Đình mà thiếu chút nữa anh đẩy họ vào hố lửa.

"Thiên Kinh, ông nội biết cháu rất nhớ Sinh Đình, nhưng bây giờ nên âm thầm chịu đựng, vì an toàn của nó, chúng ta không thể gặp nó, hơn nữa còn phải ra vẻ tuyệt tình hơn, như vậy mới có thể bảo đảm an toàn cho nó và lão Ngọc, cháu biết không?"

Mạc Thiên Kinh gật đầu: "Ông nội, cháu biết rồi, cháu biết phải làm thế nào rồi!"

Mạc Từ Khiêm hài lòng nhìn đứa cháu trai, rất thông cảm cho nỗi khổ tâm riêng của anh, nhưng thân là thượng tướng, thì phải khống chế tốt tình cảm của mình, rất nhiều chuyện xảy ra mà bản thân chỉ biết đứng nhìn bất lực không làm gì được.

"Lina thật sự nạo thai rồi hả?"

Mạc Từ Khiêm nhàn nhạt hỏi, Mạc Thiên Kinh có chút kinh ngạc nhìn ông nội, không khỏi bội phục năng lực của ông, ngày ngày chỉ ngồi ở trong nhà mà có thể biết những chuyện đã xảy ra ở bên ngoài.

"Tiểu tử thôi, đừng có dùng ánh mắt ấy nhìn ta, anh đừng quên, trước kia ta cũng là thượng tướng!"

Mạc Thiên Kinh cười nhẹ: "Biết, thượng tướng!"

"Vâng, Lão K thấy cô ta đi nạo thai, vừa rồi cô ta ngắt đi, cháu đưa cô ta đi bệnh viện, bác sĩ cũng nói cô ta mới phá thai!"

Mạc Thiên Kinh nhớ lại chuyện vừa rồi, không khỏi cau mày.

"Làm gì cũng phải giữ bí mật, không được để Lina phát hiện ra sơ hở, người phụ nữ này lòng dạ độc ác, nếu mà biết rõ chuyện của cháu và Sinh Đình, đến lúc đó sẽ gây ra tổn thương rất lớn cho Sinh Đình!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Chồng cô thật là lợi hại!

"Ông nội yên tâm, lão K làm việc tuyệt đối an toàn!"

Ngược lại là mình, lần nào cũng không thể không được muốn đi tìm Sính Đình, anh biết bây giờ rất không đúng lúc, nhưng trong lòng lại không kiềm chế được muốn chạy qua bên đó.

"Đứa bé kia không tệ, chỉ là ông không ngờ nó lại đụng phải Lina!"

Mạc Từ Khiêm nói, trong giọng nói có rất nhiều kinh ngạc, Mạc Thiên Kinh cũng gật đầu, đêm đó khi anh gọi điện thoại cho Lão K, hai người đang suy nghĩ làm sao có tiếp cận bên kia, không ngờ Lina cư nhiên chủ động gọi điện nói tới đây, hơn nữa còn nói sẽ đến tìm anh.

Anh vốn muốn cự tuyệt cô ta, nhưng lại bị Lão K ngăn lại, nói ra chủ ý kia, mới đầu anh không muốn đáp ứng, nhưng Lão K nói nếu không tiếp cận như thế, thì làm sao có thể biết Ngọc Sính Đình có tình cảm với anh hay không, quý thần xui khiến, nhưng vì trong lòng cũng có tâm tư riêng, nên anh đồng ý!

Lão K cảm mặt nạ giống y khuôn mặt của anh đeo lên, đợi đến khi Lina quyến rũ anh, anh sẽ nói là đi tắm, sau đó để lão K đeo mặt nạ đi vào cùng cô phóng túng cả đêm, mà anh cũng ở trong phòng tắm tự giải quyết cả đêm!

Suy nghĩ tới cái đêm điên cuồng đó, tay của anh cho đến bây giờ vẫn còn đau nhức!

"Tiểu tử kia chưa chạm qua phụ nữ, nên rất đói khát!"

Mạc Thiên Kinh cười nhạt nói, Mạc Từ Khiêm cười cười, rồi không bàn luận chuyện này nữa.

"Mặc kệ như thế nào, luôn luôn không được lơ là, đi ngủ sớm một chút đi, ông cũng mệt rồi!"

Mạc Từ Khiêm nhẹ nhàng dặn dò một tiếng, sau đó lên lầu!

Mạc Thiên Kinh trở về phòng, mở máy vi tính ra, ngón trỏ thon dài gõ ở trên bàn phím, khi nhìn thấy người phụ nữ hiện ra trước mặt thì trên mặt lộ ra nụ cười nhẹ.

Vừa rồi ở nhà họ Ngọc anh đã cài đặt thiết bị điện tử theo dõi cao cấp, khi anh vào nhà, đúng lúc gây gổ với Diệp Thần, không ai chú ý, anh liền thuận tay cài thiết bị điện tử lên trên trần nhà, chỉ cần mở thiết bị này ra, anh có thể nhìn thấy rõ tất cả các góc ngách trong nhà họ Ngọc!

Nhìn Sính Đình nằm ở trên giường, bàn tay mát tự nhiên lau máy vi tính, trên gương mặt xinh đẹp đầy vẻ bi thương khổ sở.

Nhìn bộ dáng vuốt ve cái bụng kia của cô, thật khiến anh động lòng.

Anh biết, mình là quân nhân, chưa từng nói yêu ai, người phụ nữ duy nhất anh chạm qua cũng chỉ là Sính Đình, Thiên Kinh anh sống một thời gian đã dài như vậy, chẳng lẽ còn chưa đụng vào người phụ nữ nào sao?

Nhưng chỉ có chính anh mới biết, anh vẫn rất truyền thống, diễn trò thì có thể, nhưng nếu thật sự cùng một người phụ nữ không yêu lên giường anh không làm được, nói đơn giản là, về phương diện kia anh rất sạch sẽ, chỉ muốn làm chuyện đó với Sính Đình!

Nhìn một lúc, Mạc Thiên Kinh không đành lòng tắt thiết bị theo dõi, mà còn dùng thân phận hacker chui vào tổng bộ cơ mật của đối phương, hi vọng có thể tìm được một chút tài liệu hữu dụng.

Bận rộn, cho đến lúc trời sáng, mới thu thập được một chút tài liệu, sau khi sửa sang xong, mới đi ngủ.

Sáng sớm tỉnh mơ hôm sau, Sính Đình tỉnh dậy, cả đêm cô nằm mộng, hơn nữa rất mất mặt khi mơ thấy mình và Mạc Thiên Kinh XXOO, lại còn làm cả đêm, sau khi rời giường, cô cảm thấy ghê tởm cả nửa ngày.

Xem ra thật sự là bị ảnh hưởng bởi Mạc Thiên Kinh!

Hôm nay cô mặc một bộ đồ màu trắng, tính đi ra vườn hoa tập thể dục buổi sáng một chút.

Ngọc Kỳ Lân đã sớm tập thể dục bên ngoài, nhìn thấy Sính Đình đi ra, trên mặt lộ ra một nụ cười.

"Chào buổi sáng!"

Sính Đình cười đi tới, có cảm giác không biết đã bao lâu mình không sống cùng một chỗ với ông nội, hương thụ không khí yên tĩnh trong làn buổi sáng sớm, hít thở mùi hương hoa trong vườn, thấy sáng khoái tinh thần!

Ngọc Kỳ Lân mặc bộ quần áo màu xám tro, mới vừa múa xong bài Thái Cực Quyền, trên trán có chút mồ hôi, tinh thần phấn chấn, trên khuôn mặt già nua tràn ngập tươi cười, thân thể thoạt nhìn rất khỏe mạnh!

"Sinh Đình, sáng sớm ra ngoài hít thở không khí mới mẻ một chút, đối với bảo bối cùng cơ thể cháu đều có chỗ tốt!"

Sinh Đình gật đầu đáp: "Cháu cũng nghĩ như vậy, ông nội, hôm nay chúng ta đi ra ngoài mua đồ cho cục cưng có được hay không?"

Bây giờ chuyện Sinh Đình muốn làm nhất chính là đi ra ngoài mua đồ cho em bé, như vậy cô vừa có thể giết thời gian, cũng có thể quên đi bóng dáng Mạc Thiên Kinh ở trong đầu.

Ngọc Kỳ Lâm nhìn cô, gật đầu nói: "Được, đợi ông gọi chú Trương chuẩn bị, chúng ta cùng đi!"

"Vâng, ông nội!"

Sinh Đình cười, hiện tại có thai, cô biết làm chuyện gì cũng phải cẩn thận một chút, không thể cẩu thả giống như trước đây được!

Sau khi ăn cơm no, Sinh Đình cùng ông nội đi siêu thị chọn lựa đồ cho cục cưng, nhìn trong siêu thị bày đủ các loại đồ dùng của em bé rực rỡ muôn màu, Sinh Đình có chút lúng túng không biết chọn lựa thế nào.

"Ông nội, ông xem bộ quần áo này nè, thật nhỏ! Bảo bối làm sao mặc được!" Sinh Đình nở nụ cười cầm bộ quần áo sơ sinh, rất nhỏ, Sinh Đình chưa bao giờ mua qua bộ quần áo nhỏ như vậy, khiến cô kinh ngạc không thôi, trên mặt vẫn luôn treo nụ cười.

"Khi cục cưng ra đời mặc cái này vẫn còn có chút lớn, cô không cần lo lắng!"

Cô nhân viên phục vụ nở nụ cười nói, nhìn cô gái trước mắt, nhìn nụ cười tươi rói của cô khi chọn lựa quần áo, kiên nhẫn giải thích!

"Có thật không? Vậy em bé không phải rất nhỏ sao?"

Sinh Đình vốn không biết, trẻ sơ sinh vừa ra đời phần lớn chỉ khoảng sáu đến bảy cân (khoảng 3 – 3,5kg), suy nghĩ xem sáu, bảy cân thịt heo là bao nhiêu, suy nghĩ thì sẽ biết rồi!

Hơn nữa cô còn là sanh đôi, càng thêm nhỏ, đoán chừng nhiều nhất chỉ khoảng bốn đến năm cân một bé (khoảng 2 – 2,5kg)!

"Đúng a! Bảo bối rất nhỏ, nên mua những thứ này là đúng rồi!"

Nhân viên phục vụ rất kiên nhẫn giảng giải, Sinh Đình nhìn bộ quần áo trong tay cô nhân viên đưa mình, thật sự rất nhỏ, có chút xiu.

Sinh Đình kinh ngạc nhìn ông nội, Ngọc Kỳ Lâm vẫn luôn quan sát Sinh Đình, đã lâu rồi ông không còn nhìn thấy Sinh Đình vui vẻ như thế, kể từ sau khi ba mẹ Sinh Đình qua đời, cô rất ít khi cười vui vẻ như vậy, trước sau gì vẫn luôn là huấn luyện, ông hoàn toàn không biết, thì ra là Sinh Đình cũng có thể cười vui vẻ đến như thế!

Nụ cười phát ra từ nội tâm, rất đẹp, rất ấm áp.

Mà ở chỗ khác, cũng có một đôi mắt đang nhìn cô chăm chăm, hoàn toàn bị nụ cười của cô chinh phục!

"Sinh Đình, bây giờ bụng cháu đang nhỏ như vậy nhưng sẽ dần lớn lên, nếu như bảo bối lớn, cháu suy nghĩ xem bụng của cháu sẽ biến thành hình dáng gì?"

Sinh Đình nhìn vùng bụng bằng phẳng của mình, nghĩ tới sau mười tháng, trong bụng có hai bảo bối, bụng sẽ lớn bao nhiêu?

Đang suy nghĩ, thì nhìn thấy một phụ nữ có thai nâng cái bụng rất lớn đi tới bên cạnh bọn họ, tư thái uyển chuyển mạch lạc chọn y phục.

Dung mạo của cô rất đẹp, mặc dù không trang điểm, nhưng không vì thế mà mất đi vẻ sang trọng trên người!

Sinh Đình nhìn cái bụng bự của cô ta, trong đầu không khỏi hiện lên hình ảnh của mình sau mấy tháng, không khỏi rung mình một cái.

"Ông nội, trong bụng của cô ấy là một bảo bối hay hai, cái bụng thật lớn!"

Sinh Đình nhỏ giọng hỏi, nhưng người nọ đã nghe thấy, quay đầu lại nhìn Sinh Đình, cười ngọt ngào.

"Tôi là thai một, cuối tháng sẽ sinh, cô cũng mang thai sao?"

Sinh Đình gật đầu một cái.

"Tôi mới vừa hoài thai, tôi muốn hỏi, bụng của người mang song thai có phải lớn gấp hai lần cô hay không?"

"Ha ha, không phải vậy, song thai chỉ lớn hơn so với tôi một chút, cô thai đôi sao?"

Người phụ nữ có thai nói chuyện rất nhẹ nhàng, Sinh Đình gật đầu, sắc mặt có chút hồng.

"Chồng cô thật rất lợi hại, chỉ một lần mà mang thai đôi!"

Cô ta nói xong, sắc mặt không khỏi tối sầm lại.

"Phu nhân, chồng cô kêu cô không được chậm trễ quá lâu!"

Một người đàn ông mặc áo đen đi tới bên cạnh cô gái cung kính nói, cô gái gật đầu một cái, sắc mặt càng thêm tối.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Tham gia dạ vũ với anh!

"Tôi biết rồi!" Cô gái lạnh nhạt nói, rồi bắt đầu nghiêm túc chọn quần áo sơ sinh, Sính Đình đi tới trước mặt cô, nhìn cô, tò mò hỏi.

"Chồng cô không yêu cô sao?" **điễn đàn** **lê quý** **đôn**.

Cô gái không quay đầu lại, chỉ hỏi: "Tại sao hỏi như thế!"

Anh ta đối với cô không tốt sao? Đó là phủ nhận, cô có thể nói, không có ai tốt hơn so với anh ta, chỉ là loại đối xử tốt kiểu này, khiến cô có cảm giác hít thở không thông, cô rất muốn giống như người phụ nữ khác, có thể cùng bạn bè nói chuyện phiếm, đi dạo siêu thị, nhưng cô lại không thể!

Giống như hôm nay, nếu không phải anh thấy cảm xúc cô không tốt, cũng sẽ không để cho cô ra ngoài đi siêu thị mua quần áo.

Trong nhà đồ đạc của bảo bối đã có một đồng lớn, nhưng những thứ này đều không phải do cô chọn, đều là anh kêu người mua về, cô rất muốn tự tay mua quần áo cho cục cưng, nói rất nhiều lần, hôm nay cũng coi như được toại nguyện!

"Tôi cảm thấy cô dường như rất không vui vẻ, cảm giác như con chim bị nhốt trong lồng vàng vậy!"

Câu nói của Sính Đình vừa thốt ra, liền nghe thấy cô thở dài.

Rất thành tâm chọn lựa quần áo cho bảo bối, nhưng trên mặt vẫn không che giấu được phiền muộn.

Sính Đình nhìn cô, quan tâm hỏi: "Có phải tôi nói sai cái gì nên khiến cô mất hứng không?"

Nhìn cô, Sính Đình cảm giác trong lòng người phụ nữ này có rất nhiều bí mật, khiến cô rất muốn tiếp cận.

"Không, tôi tên là Trình Từ, tôi phải đi, có duyên sẽ gặp lại!" Trình Từ nhẹ mở miệng, đưa quần áo đã chọn xong giao cho nhân viên phục vụ, sau đó xoay người rời đi, không dừng lại thêm một giây phút nào.

Người đàn ông áo đen nhìn Sính Đình mang đầy ý vị sâu xa, sau đó liền đi theo Trình Từ.

"Sính Đình, thân phận người phụ nữ kia rất đặc biệt!"

Ngọc Kỳ Lân thân nhiên nói, nhưng giọng nói rất nghiêm túc, Sính Đình gật đầu.

"Cháu cũng cảm thấy như thế, có rất nhiều bí mật!"

Bình thường sau lưng những người phụ nữ có bí mật sẽ có rất nhiều chuyện xưa, chỉ có điều hôm nay cô đã không còn là cảnh sát để mà xen vào việc của người khác, hiện tại cô chỉ muốn nuôi dưỡng và sinh bảo bối mạnh khỏe, sau đó mới nghĩ tới những chuyện khác.

"Chọn quần áo đi!"

Ngọc Kỳ Lân cầm những bộ quần áo nhỏ nhỏ, trong đầu lại hiện lên ánh mắt sâu xa của người đàn ông lúc gần bỏ đi, xem ra mình phải cẩn thận một chút.

"Được rồi"

Sính Đình xua đi cảm xúc lộn xộn tron gđầu, tiếp tục tỉ mỉ lựa chọn quần áo sơ sinh, không khỏi nhíu mày,

"Ông nội, ông nói chúng ta mua cái gì thì được, cũng không biết trong bụng là con trai hay con gái, nếu như là con trai, mà cháu mua đồ con gái, con gái lại mua con trai, đến lúc đó rất lãng phí!"

Sính Đình nhìn những bộ đồ đáng yêu trong tay, thật sự thật thích a, quần áo đơn giản mềm mại, khiến cô yêu thích không muốn buông tay.

"Sính Đình!" Một âm thanh quen thuộc vang lên, Sính Đình ngẩng đầu lên, nhìn thấy Diệp Thần Băng mặc một bộ âu phục màu bạc, trên gương mặt anh tuấn mang theo ý cười nhợt nhạt, ánh mắt nhìn cô tất cả đều là cưng chiều.

"Thần Băng, sao anh lại ở đây?" diễ❖ đàn❖ lê❖ quý❖ đôn.

Sính Đình rất kinh ngạc, không phải anh đi làm sao? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Thần Băng cười nhẹ, nhìn dáng vẻ kinh ngạc của cô không thể làm gì khác hơn là nói cho cô biết: "Siêu thị này của nhà anh, anh tới kiểm tra nghiệp vụ!"

Thần Băng không muốn nói cho cô biết rằng, bởi vì biết cô tới nơi này, cho nên đi theo tới, anh sợ Sính Đình sẽ ghét bỏ anh, cho nên không thể làm gì khác hơn là nói đi kiểm tra nghiệp vụ.

Ngọc Kỳ Lân nhìn anh, biết rõ người này nói dối, nhưng lời nói dối của anh ta có ý tốt, nên ông cũng không truy cứu!

Nên biết rằng, nếu tổng giám đốc đích thân đến chi nhánh công ty kiểm tra nghiệp vụ, thì cấp dưới chính là những kẻ bất tài.

"Ồ!" Sính Đình hiểu gật đầu một cái, ngay sau đó lại nhìn quần áo.

Diệp Thần Băng nhìn cô nghiêm túc chọn quần áo, dịu dàng hỏi.

"Thích những thứ đó sao, anh tặng em!"

"Không cần, đây là mua cho con em, em có tiền mà!"

Sính Đình không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, sắc mặt của Thần Băng có chút khó coi, Sính Đình vội vàng giải thích.

"Em chỉ cảm thấy đồ đặc của bảo bối tự mình bỏ tiền ra mua, như vậy mới có ý nghĩa!"

"Ồ!"

Thần Băng gật đầu, nhìn những bộ đồ đã được chọn ở một bên, hỏi: "Muốn mua toàn bộ những thứ này sao?"

Đếm thử, những mười mấy bộ, hình như hơi nhiều!

"Đúng vậy, hai bảo bối, đương nhiên là phải mua nhiều hơn một chút!"

Sính Đình tiếp tục chọn, Thần Băng không hiểu, hỏi lại: "Hai bảo bối? Em mang thai rồi?"

"Vâng!" Sính Đình nhẹ nhàng trả lời, chợt nhớ tới cái gì, áy náy nhìn Thần Băng nói: "Bữa tiệc tối nay em không thể đi cùng anh được, anh đi tìm một bạn nhảy khác đi!"

Cô mang thai, cô không muốn đi khiêu vũ, sợ sẽ không tốt đối với bảo bối.

"Sính Đình, tối nay theo anh đi đi, anh bảo đảm, em không cần khiêu vũ, chúng ta chỉ cần tới cho có mặt là được!"

Anh thực sự nói thật, bữa tiệc tối nay rất quan trọng, nhưng không cần khiêu vũ cũng được, có rất nhiều nhân vật phong vân trong thương trường đều tới.

"Thần Băng, em mang thai, em không muốn đi. . . . ."

"Sính Đình, em giúp anh một lần đi, anh đã chuẩn bị lễ phục cho em xong, hơn nữa anh cũng không có bạn gái!" Về mặt Thần Băng có chút hồng, anh rất ít khi tiếp xúc với phụ nữ, tạm thời tìm bạn nhảy rất khó, hơn nữa anh cũng muốn giới thiệu Sính Đình cho ba mẹ biết, hi vọng có thể lưu lại ấn tượng tốt.

"Chuyện này. . . . ."

Sính Đình có chút khó xử, Thần Băng đối với mình không tệ, bây giờ anh lại cầu xin mình giúp một tay, mình không giúp một tay hình như không hay lắm, nhưng nếu như giúp anh, có thể ảnh hưởng tới bảo bối hay không?

"Anh dùng tính mạng bảo đảm, chỉ là đi cho có mặt, rất nhanh sẽ đưa em trở về!"

Thần Băng vội vàng bảo đảm, Sính Đình bị câu nói của anh làm cho đỡ khóc đỡ cười: "Làm gì tới nỗi cần dùng tính mạng của anh bảo đảm, em đi là được, chỉ có điều, em muốn bộ lễ phục phải thoải mái phần bụng, không đè chặt vào bảo bối!"

Sính Đình không lo lắng gì hết, nhưng chỉ sợ bộ lễ phục quá ôm, khiến bảo bối của cô phải chịu uất ức.

Về mặt Thần Băng mừng rỡ, đáp: "Yên tâm, anh sẽ tìm cho em bộ lễ phục đặc biệt không ảnh hưởng đến bảo bối, em yên tâm!"

"Vậy cũng được! Bây giờ đây?"

Anh nói như vậy rồi, cho dù không muốn đi như thế nào, thì cũng không thể cự tuyệt!

"Bây giờ, đợi anh đưa em về nhà, tối nay anh ăn cơm ở nhà em được không?"

Thần Băng quan tâm hỏi, chỉ cần Sính Đình nói không, anh sẽ không đi.

Anh muốn chạm tới trái tim của Sính Đình, anh muốn theo đuổi Sính Đình, giống như trên TV vậy, nếu cô không đồng ý, anh tuyệt đối sẽ không đi.

Sính Đình nhìn về mặt chờ đợi của anh, gật đầu một cái.

"Được rồi, buổi tối ăn cơm no rồi chúng ta cùng đi, nhưng anh nên nhớ, sau khi có mặt xong thì đưa em về!"

Thần Băng mừng rỡ gật đầu: "Yên tâm, anh tuyệt đối sẽ không lừa gạt em!"

"Em còn muốn đi đâu, anh đi cùng em!"

Thần Băng nhìn thấy ánh mắt cô đang chuyển động xung quanh, liền vội vàng hỏi, Sính Đình nhìn ông nội, đột nhiên rất muốn ăn KFC.

"Ông nội, chúng ta đi ăn KFC có được không?"

"Không nên ăn nhiều như vậy, không tốt đối với bảo bảo!"

Ngọc Kỳ Lâm biết đây là biểu hiện của thai nghén, trước đây Sính Đình không thích ăn lắm, nhưng bây giờ lại khác!

"Dạ, cảnh sát trưởng!"

Sính Đình giơ tay lên chào kiểu quân đội, rất khôi hài.

"Đi thôi, để anh giúp em đi tính tiền!"

Thần Băng cung chiêu nhìn Sính Đình, Sính Đình gật đầu, "Đi thôi, chúng ta cùng đi!"

*****điền♥đàn♥lê♥quý♥đón.

"Thượng tướng, tin tức mới nhất, tối nay nhà họ Quan có tiệc khiêu vũ, Nam Cung Tước sẽ đi, có thể sẽ có thu hoạch!"

Lão K tranh thủ báo cáo tin tức mới nhất cho Mạc Thiên Kinh, hi vọng tối nay có thể tra được chút dấu vết gì!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Đêm Dạ vũ kinh hoàng!

Trở lại biệt thự, Thần Băng đem túi lớn, túi nhỏ đồ dùng sơ sinh đặt trên giường của Sính Đình, Sính Đình nhìn những đồ dùng kia, mỉm cười dịu dàng.

Thần Băng lấy bộ lễ phục mình đã mang tới, bộ lễ phục này là do anh đã đặt hết tâm tư thiết kế ra, cũng chính tay anh may!

Sính Đình nhìn bộ lễ phục màu tím trước mắt, trên mặt thoáng qua nét kinh ngạc: "Thật sự rất xinh đẹp!"

Xa hoa sang trọng, khiến người nào chỉ cần nhìn một cái liền yêu thích không muốn buông tay.

Thần Băng nhìn nụ cười kinh ngạc trên mặt cô, đi tới trước mặt cô, cầm bộ lễ phục lên, trong thoáng chốc bộ lễ phục hoàn toàn lộ ra rất hoàn mỹ, Sính Đình nhìn mà tròn to hai mắt.

"Thử đi, xem có chỗ nào không vừa vặn hay không, để còn kịp sửa!"

Sính Đình không hiểu nhìn anh: "Anh có thể sửa được sao?"

Thần Băng gật đầu, "Có thể, bởi vì người may đang đứng ở trước mặt em!"

"Cái gì? Đừng có nói với em rằng, bộ lễ phục này là do anh làm đấy?"

Sính Đình kinh ngạc há to mồm, thật sự không thể tin được, người đàn ông như Diệp Thần Băng mà có thể may được quần áo, hơn nữa còn may đẹp đến như vậy.

Thần Băng nhếch môi cười nhẹ, thần bí nhìn cô nháy mắt mấy cái: "Như vậy mà đã kinh ngạc sao, anh nói cho em biết bộ lễ phục này là do anh thiết kế, độc nhất vô nhị, giống như em, ở trong mắt anh là độc nhất vô nhị!"

Lời nói của Thần Băng rất ngọt, rất đẹp, Sính Đình nhìn anh, trong lòng ấm áp, bị hành động của anh làm cho cảm động!

Thần Băng nhìn cô, đôi môi đỏ mọng ướt át của cô thật khiến anh muốn vuốt ve.

"Anh đi ra ngoài đi, em mặc thử một chút!"

Sính Đình bị ánh mắt nóng bỏng của anh làm có chút không được tự nhiên, cầm bộ lễ phục trong tay anh, bắt đầu đuỗi người!

Thần Băng nhìn cô một cái rồi sau đó xoay người đi ra khỏi phòng, còn cẩn thận đóng cửa cho cô, ở ngoài cửa chờ đợi.

Một lát sau, Sính Đình mặc xong lễ phục, không ngờ Thần Băng may lại vừa vặn như vậy, vòng eo ôm khít, thật vừa vặn với dáng người cô.

Quan sát trong gương, cảm thấy hài lòng lộ ra một nụ cười nhẹ.

"Vào đi, em mặc xong rồi!"

Sính Đình la lớn, Thần Băng đẩy cửa ra, bị cô làm cho chấn động, bộ lễ phục ôm sát khiến đáng vẻ cô rất xinh đẹp, trước ngực lộ ra một mảng da thịt, trắng hồng mịn màng.

Bộ lễ phục dài đến gót chân, trên vùng vai được may bằng vải voan mỏng nhẹ nhàng bao phủ nửa người trên của cô, mang theo một vẻ đẹp mơ hồ, khiến Thần Băng nhìn không khỏi ngây dại.

"Như thế nào, có lộ liễu quá hay không?"

Sính Đình nhìn vùng ngực mình hơi lộ ra, không khỏi kéo kéo bộ lễ phục, hi vọng có thể che thêm được một ít, nhưng dường như không có tác dụng.

Nếu như không phải có tấm áo choàng, cô thật ngượng ngùng khi mặc bộ lễ phục này, so với cách ăn mặc trước đây của cô thì quá lộ liễu!

Thần Băng gật đầu, rất không có tiền đồ, trong mũi chảy ra hai dòng chất lỏng màu đỏ, vội vàng ngẩng đầu lên.

Sính Đình nhìn bộ dạng mặt mặt của anh, không thể nhìn được phi cười.

"Xem ra em thật sự vô cùng quyến rũ!"

Sính Đình tự tin xoay một vòng, Thần Băng vội vàng chạy vào nhà vệ sinh, qua một lúc mới đi ra ngoài, hình như mũi có vết máu.

"Cứ như vậy đi, nếu anh thích, tốt nhất anh nên nhìn nhiều cho quen, tránh cho tối nay chảy máu mũi!"

Sính Đình cười nhẹ một tiếng, sắc mặt Thần Băng biến thành đỏ bừng, không thể không thừa nhận, bộ dáng bây giờ của Sính Đình thật rất đẹp, rất quyến rũ!

Ăn cơm tối xong, Sính Đình mặc lễ phục, chải tóc rất đơn giản, nhưng khí chất vẫn cao quý, đơn thuần sang trọng, toàn thân như thay đổi thành một người khác!

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sính Đình ăn mặc xinh đẹp như vậy, không khỏi sửng sốt một lúc, ngay sau đó liền cười to lên.

"Ha ha. . . . . Cháu gái của ông thật là xinh đẹp, đoán chừng tối nay có thể khiến người ta hâm mộ không thôi!"

Sính Đình xinh đẹp cười một tiếng, tự tin nói.

"Dĩ nhiên, cháu là cháu gái của ông mà, cháu không xinh đẹp thì còn ai xinh đẹp nữa!"

"Đúng vậy, Sính Đình rất đẹp!"

Thần Băng cũng khen ngợi, cô không đẹp thì sao vừa rồi anh lại chảy máu mũi được!

Tối nay ba mẹ nhất định sẽ thích người con dâu này!

"Ông nội, cháu đi, rất nhanh cháu sẽ trở về!"

Sính Đình dặn dò, đã sáu giờ rưỡi rồi, hai người chào hỏi xong liền chạy tới khu nhà cao cấp của gia đình họ Thượng Quan.

Gia đình Thượng Quan ở trong một khu nhà cao cấp, trong phòng khách rộng lớn, mười chùm đèn pha lê treo thật cao trên trần nhà, tản ra ánh sáng màu vàng dịu dịu, khắp nơi đều là trai đẹp gái xinh, trong tay bung ly rượu sòng sánh, có đôi có cặp, đứng thành một đám đang nói nói cười cười, trên mặt luôn treo một nụ cười.

Sinh Đình bước xuống xe, theo Thần Băng đi vào đại sảnh của dạ tiệc, lập tức đưa tới sự rối loạn tung bùng, một người đàn ông mặc bộ âu phục trang nhã, cắt may rất vừa vặn, đẹp trai đến bức người, trong vũ hội lập tức bàn luận âm ỉ, còn có những ánh mắt nóng bỏng!

Sinh Đình khoác tay Thần Băng, điềm tĩnh đi tới đại sảnh, nhưng trong lòng căng thẳng tới cực điểm.

"Đừng căng thẳng, có anh ở đây!"

Thần Băng an ủi cô, anh không ngờ cô lại căng thẳng như thế.

Sinh Đình nhìn khắp xung quanh, nhìn thấy ánh mắt quan sát của mọi người, không khỏi hást cảm lên, cao ngạo đi vào đại sảnh!

Sợ cái gì, hôm nay cô rất đẹp, rất có phong cách, có gì phải sợ!

Sinh Đình tự an ủi trong lòng, Thần Băng hài lòng nhìn cô, trên mặt lộ ra nụ cười dịu dàng, toàn thân đẹp trai đến bức người!

"Vâng!"

Sinh Đình nhẹ nhàng trả lời, khoe môi nhếch lên ý cười yếu ớt, phong cách sang trọng và quý phái tập hợp đủ trên người, khiến rất nhiều người đàn ông nhìn thấy mắt cũng híp lại.

"Tổng giám đốc Diệp, bạn gái của anh thật xinh đẹp!"

Một người đàn ông mặc âu phục màu đen, dáng dấp cực kỳ anh tuấn đi tới, nhìn chăm chăm Sinh Đình, ánh mắt nóng bỏng như ngọn lửa khiến Sinh Đình rất không thoải mái, đứng sát vào Thần Băng.

Thần Băng rất lịch sự cười cười, "Cảm ơn tổng giám đốc Thượng Quan khách lễ, cô ấy là bạn gái của tôi, cũng là vợ tương lai của tôi."

Thần Băng cười thân nhiên, sau đó giới thiệu với Sinh Đình.

"Sinh Đình, vị này là tổng giám đốc Thượng Quan, dạ tiệc khiêu vũ lần này là do ba ngài ấy chủ trì!"

"Xin chào, tôi tên là Thượng Quan Quân Triết!"

Thượng Quan Quân Triết vươn tay, rất là lịch sự.

Sinh Đình nhìn anh, nhẹ nhàng vươn tay, vừa chạm vào liền bị anh nắm chặt, muốn rút ra lại bị giữ chặt lại, không khỏi dùng chút sức, sắc mặt của Thượng Quan Quân Triết vẫn như cũ, nhưng sắc mặt Sinh Đình có chút khó coi!

Người đàn ông xấu xa đáng chết, thì ra cũng là người luyện võ!

Thần Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết nắm chặt tay Sinh Đình, cười nhạt nói.

"Tổng giám đốc Thượng Quan nắm tay bạn gái của tôi như vậy hình như không tốt lắm đâu!" Trên gương mặt bình tĩnh có chút không vui.

Sinh Đình vội vàng dùng lực vùng tay, rút tay của mình về, nhìn bàn tay có chút sưng đỏ, không khỏi có chút tức giận.

"Tổng giám đốc Diệp, bàn tay của bạn gái anh rất trắng, rất trơn mềm, khiến người ta yêu thích không muốn buông tay!"

Sinh Đình nghe câu nói của anh ta không khỏi tức đỏ mặt, mồm miệng mắng to.

"Không biết xấu hổ!"

"Ha ha, Cảm ơn đã khen!"

Thượng Quan Quân Triết chẳng những không tức giận, mà nụ cười còn càng thêm mê người, nếu như không phải anh ta xấu xa như thế, Sinh Đình thật sự hoài nghi mình sẽ bị nụ cười của anh ta mê hoặc.

Hung dữ nhìn anh chăm chăm, lại phát hiện một bóng người quen thuộc, mà dường như anh ta còn đi tới hướng mình?

"Mạc Thiên Kinh!"

Sinh Đình tròn to cặp mắt, nhìn người đàn ông đang đi về phía cô, hình như anh có vẻ rất tức giận, sắc mặt rất khó coi!

"Sao anh ta lại tới đây?"

Thần Băng cũng có chút kinh ngạc, không khỏi nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Ngọc Sính Đình, cô thật đủ đề tiện!

Cặp mắt Mạc Thiên Kinh bốc lửa, nhìn Sính Đình ăn mặc hấp dẫn như thế, xinh đẹp như thế, hơn nữa lại còn đi cùng Diệp Thần Băng, ánh mắt đỏ kị như muốn bốc lửa.

Vốn chỉ muốn tới tham gia một chút, thuận tiện thăm dò xem Nam Cung Tước có hành động đặc biệt gì hay không, không ngờ còn chưa nhìn thấy Nam Cung Tước, đã nhìn thấy cô, mới đầu còn đè nén sự phẫn nộ và đố kỵ trong lòng mình, nhưng khi nhìn thấy cô và Thượng Quan Quân Triết bắt tay nhau thật lâu cũng không buông ra, không khống chế nổi nữa, bước đi thật nhanh tới phía cô!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, anh hôm nay mặc rất nghiêm chỉnh, bộ âu phục màu trắng, đáng người cao lớn, ngũ quan anh tuấn, chỉ có điều sắc mặt rất khó coi, buồn bực nhìn cô, dường như muốn bốc trăn cô ra vậy.

"Ngọc Sính Đình, hôm nay em rất đẹp!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt mở miệng, có loại kích động muốn đè cô xuống phía dưới XXOO, anh thề chờ sau khi anh phá xong vụ án này, nhất định sẽ đè cô dưới thân để XXOO một đêm, bồi thường lại cho mình!

Lại dám đi cùng người đàn ông khác, còn ăn mặc hấp dẫn như vậy!

"Thật sao? Tôi cũng cảm thấy như vậy, bộ lễ phục này quả thật rất thích hợp với tôi! Hoàn toàn tôn lên vóc dáng xinh đẹp của tôi!"

Sính Đình khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng kéo áo choàng che đi lớp voan mỏng làm lộ một mảng lớn da thịt trước ngực, cảm nhận tiếng hít thở nặng nề xung quanh, hải lòng nhếch khóe môi, cô dám cam đoan, có rất nhiều người đàn ông đều mơ tưởng muốn cô.

Chỉ là hôm nay cô không muốn làm cho Mạc Thiên Kinh coi thường mình, không phải là chỉ là đàn ông thôi sao?

Ngọc Sính Đình cô chỉ cần tùy tiện câu một lần, đàn ông sẽ giống như con chó Nhật ngoắt ngoắt cái đuôi tìm đến cô !

Mạc Thiên Kinh nhìn cô chăm chăm, nhìn trước ngực cô, mặc dù có áo ngực che đậy, nhưng bộ ngực ngạo nhân của cô cũng bị đè ép tạo thành một rãnh sâu như ấn như hiện, làm cho người ta suy nghĩ sâu xa, đáng chết hơn nữa là hôm nay cô trang điểm, mang đồ trang sức rất trang nhã, đẹp đến độ khiến người ta động lòng.

"Sao thế? Cô thiếu đàn ông sao?"

Mạc Thiên Kinh châm biếm, Sính Đình nắm quyền, khóe miệng giật giật, cô đang rất tức giận, rất tức giận.

Cô thiếu đàn ông, đây là anh đang khoe khoang anh khác biệt phụ nữ sao?

Phách lối cái gì! Sính Đình ở trong lòng căm hận nhìn anh chăm chăm!

Sính Đình cười ha ha, nâng lên khóe môi, nhú mày.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói thật là buồn cười, một mỹ nữ như tôi, anh cảm thấy tôi sẽ thiếu đàn ông sao? Ngược lại đó là anh, một người cô đơn, ngay cả bạn gái cũng không có, tôi thấy dường như anh thiếu phụ nữ đi!"

Lời nói lạnh nhạt của Sính Đình khiến Mạc Thiên Kinh sắp phát điên, nếu không phải vì bảo vệ cô, anh có thể để cô coi thường mình như vậy sao!

Cô rất tốt, mình vì cô mà thù thân như ngọc, cô lại ở chỗ này trên hoa gheo nguyệt, quá khinh người!

Anh thề, chờ sau khi anh bắt được hung thủ, nhất định sẽ đè cô dưới thân, XXOO mấy ngày, để cô một tuần lễ cũng không dậy nổi!

Mạc Thiên Kinh suy nghĩ xấu xa trong lòng, cuối cùng cũng giảm đi mấy phần tức giận.

Nhếch môi, cười lạnh.

"Tôi nay, em làm bạn gái tôi đi!" Dùng sức kéo cô vào ngực của anh, Sính Đình còn chưa kịp phản ứng đã bị anh kéo vào trong ngực, mùi vị nam tính

quen thuộc khiến trai tim cô không khỏi run sợ.

Mạc Thiên Kinh ôm cô vào trong ngực, đôi môi áp sát bên tai của cô, dùng âm thanh vừa đủ chỉ có cô nghe.

"Tối nay ở đây có bắn nhau, nhanh đi về đi!"

Nói xong, liền đẩy cô ra ngoài, Sính Đình nhìn anh, anh lại khôi phục vẻ mặt giễu cợt, khuôn mặt khinh bỉ.

"Tư vị rất tốt, khó trách những người đàn ông này lại xoay chuyển quanh cô như vậy!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh châm chọc, tuy nhiên Sính Đình lại không tức giận, nhìn anh, nhếch môi cười quyền rũ một tiếng.

"Đó là đương nhiên!"

Đàn ông cả hội trường đều vì động tác vừa rồi của Mạc Thiên Kinh mà cảm thấy kinh ngạc không dứt, nhưng còn chưa đợi bọn họ phản ứng kịp, Mạc Thiên Kinh đã duỗi tay về phía cô, mạnh mẽ bắt tay cô.

Sính Đình cảm nhận được anh kín đáo đưa cho cô gì đó, nhưng chưa kịp phản ứng, anh đã rút tay ra rồi !

Ngọc Sính Đình, cô thật là dễ tiện!"

Mạc Thiên Kinh nhạo báng xong, tiêu sái xoay người rời đi.

Tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng, Mạc Thiên Kinh đã biến mất trong đám đông, Thượng Quan Quân Triết liếc nhìn mọi người rồi vội vàng đuổi theo.

Đám người bắt đầu tản ra, Sính Đình nắm chặt tay, Mạc Thiên Kinh đáng chết lại còn nói cô dễ tiện, tức chết cô !

Ngẩng đầu lên, phát hiện sắc mặt của Thần Băng rất không vui, đoán chừng là vừa rồi mình và Mạc Thiên Kinh nói chuyện khiến anh cảm thấy khó chịu đi!

"Sính Đình, có phải anh dẫn em tới đây khiến em khó chịu không?"

Về mặt Thần Băng phức tạp, không ngờ nơi này cũng có Mạc Thiên Kinh, buổi dạ tiệc này rõ ràng là dạ tiệc thương mại, không ngờ một thượng tướng như Mạc Thiên Kinh cũng tham gia!

Trên thương trường anh ta không có danh tiếng, không biết tại sao nhà họ Thượng Quan lại mời anh ta, càng không nghĩ tới anh lại có thể vũ nhục Sính Đình như thế!

Sính Đình bĩu môi, nhìn Thần Băng, nhớ tới lời nói vừa rồi của Mạc Thiên Kinh ở bên tai, kéo Thần Băng đi tới một bên, lặng lẽ mở tay ra, nhìn tờ giấy trong tay, chỉ một câu nói đơn giản:

Nơi này có nguy hiểm, nhanh rời đi!

Thần băng nhìn tờ giấy trong tay Sính Đình, rồi nhìn cô vẻ không hiểu.

Sính Đình mím môi, cẩn thận suy nghĩ, rất nhanh đã biết nguyên nhân tại sao vừa rồi Mạc Thiên Kinh lại làm như vậy.

Cố ý đi tới nói chuyện với mình, cố ý nhục nhã mình, chính là muốn nói cho mình biết ở đây sẽ gặp nguy hiểm, kêu cô rời đi.

Chỉ có điều ở đây có cái gì nguy hiểm, nhìn hiện trường dạ vũ xa hoa, trai đẹp gái xinh mỗi người một vẻ, mỗi một người đều là nhân vật nổi danh trên thương trường, đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra?

Không biết vì sao cô tự nhiên lựa chọn tin tưởng Mạc Thiên Kinh, ở đây sẽ gặp nguy hiểm .

Sĩ nhục cô mặc dù cô rất tức giận, nhưng cô rất rõ ràng, Mạc Thiên Kinh làm như vậy là muốn cho cô tức giận, cũng muốn cho người núp trong bóng tối biết đến sự hiện hữu của anh.

Tuy nhiên Mạc Thiên Kinh làm như vậy, đối với mình là tốt hay xấu?

Sính Đình cau mày suy nghĩ sâu xa, kéo Thần Băng đi ra phía ngoài.

"Sính Đình, dạ vũ còn chưa có bắt đầu, ba mẹ anh còn chưa tới, đợi một chút được không?"

Thần Băng cho rằng cô tức giận, vội vàng giải thích.

"Thần Băng, một khắc em cũng không muốn ở chỗ này, tên khốn kiếp Mạc Thiên Kinh kia cứ nhục nhã em như thế, thật là tức chết em rồi!"

Sính Đình vừa kéo Thần Băng đi ra ngoài, vừa tức giận mắng to.

Những ánh mắt vốn đã tản đi bây giờ lại tập trung trên người bọn họ, Thần Băng cảm giác thể diện của mình đã bị mất hết, thậm chí còn hối hận vì đã dẫn cô tới đây!

Tư thái lịch sự toàn bộ biến mất, giờ phút này Sính Đình một con thú đang tức giận, tất cả đàn ông đều bị ngôn ngữ của cô làm cho mất đi hứng thú.

Mạc Thiên Kinh đứng ở lầu hai, nhìn Sính Đình đang mắng anh phía dưới, không khỏi nhếch miệng lên.

Người phụ nữ của anh không phải là ngu ngốc!

"Anh, người phụ nữ kia là của anh?"

Thượng Quan Quân Triết cười hi hi hời, ánh mắt đảo hoa nhìn chăm chăm người phụ nữ phía dưới hoàn toàn không có phong cách dịu dàng thanh lịch chút nào, vô cùng hung dữ

"Đừng có động vào cô ấy, cô ấy là người phụ nữ của tôi!"

Cho đến khi Sính Đình và Diệp Thần Băng biến mất ở cửa ra vào, Mạc Thiên Kinh mới thu hồi ánh mắt, trực tiếp ra lệnh cho Thượng Quan Quân Triết.

"Phải người đi theo cô ấy, không để cô ấy bị thương tổn!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Mạc Thiên Kinh, anh bị phá trinh rồi!

"Dạ!"

Thượng Quan quân triết lập tức lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại, sau khi thông báo xong, lại khôi phục bộ dạng cột nhà.

"Anh, nói một chút coi, người phụ nữ kia có phải là bà xã được đính hôn từ nhỏ của anh hay không?"

Mạc Thiên Kinh không nhịn được trừng mắt liếc anh một cái, "Làm sao cậu lại có tính bát quái như vậy!"

Thượng Quan Quân Triết sờ mũi một cái, "Mới vừa khi em cầm tay cô ấy, em phát hiện sức lực của cô ấy cũng không tệ! Những người kia không thể nào làm tôi hại được cô ấy! Anh lo lắng cái gì!"

Anh mới vừa thử thăm dò, bản lĩnh của cô tuyệt đối có thể coi như là đứng đầu, không biết tại sao Mạc Thiên Kinh còn muốn anh kêu người bảo vệ cô ấy, thật là buồn bực!

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng liếc anh một cái.

"Cậu xác định tối nay Nam Cung Trúoc sẽ đến?"

Không trả lời vấn đề của anh, trực tiếp hỏi chuyện Nam Cung Trúoc, tiểu tử này cái gì cũng tốt, chỉ có điều quá bát quái, quá trắng hoa rồi!

Thượng Quan Quân Triết, tổng giám đốc tập đoàn Lam Ứng, 25 tuổi, nhỏ hơn anh một tuổi, dáng dấp anh tuấn, rất phong lưu, đôi mắt đảo hoa câu nhân khiến rất nhiều phụ nữ đều bị anh câu lên giường, tệ nhất là, anh chưa bao giờ lên giường với một người phụ nữ nào tới lần thứ hai!

Thượng Quan Quân Triết thu hồi nụ cười, gương mặt đẹp trai lạnh lùng trở lại, vẻ mặt nghiêm túc.

"Đương nhiên có, nếu không tại sao em lại tổ chức một buổi dạ vũ lớn như vậy, anh biết phải lãng phí biết bao nhiêu tiền không?"

Câu nói của Thượng Quan Quân Triết mới rơi ra liền gặp phải ánh mắt lạnh lùng của Mạc Thiên Kinh.

"Cậu cái gì cũng không nhiều, chỉ có tiền là nhiều nhất, chút tiền lẻ này, còn chưa bằng số tiền cậu đã bỏ cho những người phụ nữ kia!"

"Vậy đi! Anh, anh còn chưa nói là nguyên nhân gì!"

Thượng Quan Quân Triết mặt dày tiếp tục truy vấn, thành thật mà nói anh rất tò mò, hiếu kỳ vô cùng, người phụ nữ kia khẳng định rất quan trọng với Mạc Thiên Kinh, nếu không tại sao anh lại như vậy, còn phải người bảo vệ, thật quá như bảo vật quốc gia!

Mạc Thiên Kinh nhìn chăm chăm vào anh, nhàn nhạt hỏi, "Cậu muốn biết?"

Thượng Quan Quân Triết gật đầu.

"Tôi cho cậu biết, cô ấy là người phụ nữ của tôi, vợ tương lai, người phụ nữ được hứa hôn từ nhỏ, mẹ của con tôi!"

Mạc Thiên Kinh nói một hơi, Thượng Quan Quân Triết đơ miệng không sao khép lại được.

Kinh ngạc nhìn Mạc Thiên Kinh, một lát sau mới áp chế được kích động trong lòng: "Anh, anh bị phá trinh rồi!"

Thật không thể tưởng tượng nổi, trước kia khi anh đưa tới cho Mạc Thiên Kinh rất nhiều phụ nữ, nhưng lần nào anh cũng không muốn, chỉ uống rượu, làm hại lúc ấy anh (Quân Triết) còn tưởng rằng anh (Thiên Kinh) là gay, hoặc là mất năng lực!

Anh nhớ có một lần anh không nhận được mở miệng hỏi Thiên Kinh, liền bị Thiên Kinh đánh cho một trận rồi mới nói cho anh biết, anh đã có vợ được hứa hôn từ nhỏ, anh muốn thủ thân vì cô ta.

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng trừng mắt liếc anh một cái, mím chặt môi mỏng không trả lời những câu nhảm nhí của anh!

Thượng Quan Quân Triết kích động tiếp tục truy vấn.

"Anh, cùng phụ nữ "hàny nọ í é" cảm giác có phải rất sáng khoái hay không? Một đêm mấy lần?"

Anh thật sự rất tò mò, người đàn ông này cho tới bây giờ chưa từng chạm qua phụ nữ, một khi đã phá trinh rồi, nhất định là giường bão tới, khí thế hào hùng.

"Bây, tám lần!" Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nhớ lại đêm đó, mình vụng về cùng kích động, chọc vào mộng cô, nhớ lại, khoe miệng không khỏi nâng lên một nụ cười.

Sinh Đình thật sự rất dừng mảnh, nhưng anh lại rất thích cô!

Nghĩ tới lần đó ở bồn tắm cô dùng tay giúp mình giải quyết, anh đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Thượng Quan Quân Triết miệng cũng há to thành chữ O rồi, hướng Mạc Thiên Kinh giờ ngón tay cái lên.

"Anh, anh thật là đủ mãnh liệt!"

Một buổi tối mà làm tới bảy, tám lần, thật là thích hợp làm Ngưu Lang!

Nghĩ tới mình, anh rất ít khi có thể đạt tới bảy tám lần một đêm, xem ra còn phải tăng cường thêm sức lực!

"Đến rồi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, ánh mắt như chim ưng khóa thật chặt một nam một nữ đang đi vào dạ vũ, khoe miệng không khỏi nâng lên một nụ cười lạnh.

Thượng Quan Quân Triết lập tức hướng ánh mắt của anh nhìn lại thì thấy một nam một nữ đang đi vào bữa tiệc, người đàn ông cao lớn anh tuân phi phạm, người nữ xinh đẹp diễm lệ, đúng là một đôi hoàn hảo!

Nhưng người tới không phải là Nam Cung Tước, mà là hai sát thủ đặc lực nhất dưới tay hắn, có danh hiệu "Huyết sắc và Tà Dương".

"Huyết sắc và Tà Dương, bọn họ là sát thủ lợi hại nhất của Nam Cung Tước, theo tin đồn nếu bọn họ chưa giết được người, nghĩa là chưa hoàn thành nhiệm vụ!" Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, những chuyện này đều do những ngày qua anh khổ cực lắm mới tìm được tài liệu.

"Chỉ có điều bọn họ tới đây làm gì?"

Ánh mắt Mạc Thiên Kinh khóa chặt vào bọn họ, không hề rời đi một giây một phút nào, chỉ sợ sẽ xảy ra sai sót gì!

"Em cũng rất tò mò, chắc chắn không chỉ đơn thuần là tham gia dạ vũ!"

Thượng Quan Quân Triết lặng lẽ sờ sờ khẩu súng màu bạc bên hông, nội tâm che giấu kích động, thật là muốn xông lên chiến đấu với bọn họ.

Chỉ là, bây giờ không đủ sức, nếu không, thì anh phỏng đoán tại sao mình chết cũng không biết!

"Nói nhảm!" Mạc Thiên Kinh rất khinh bỉ trừng mắt liếc anh một cái, đột nhiên ánh mắt chăm chú nhìn người phụ nữ đang đưa ánh mắt sắc bén liếc ra bốn phía, không khỏi cau mày, ngay sau đó hình như nghĩ đến mình, vội vàng nói.

"Nhanh, bọn họ muốn giết ba mẹ cậu!"

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh rất tệ, nên biết rằng đối với hai tên kia anh quả thật có chút thấp thỏm không yên, là sát thủ hàng đầu của Nam Cung Tước, khẳng định không phải là nhân vật đơn giản.

Thượng Quan Quân Triết nghe xong, vội vàng đi theo Mạc Thiên Kinh chạy lên lầu tới chỗ ba mẹ mình.

Mạc Thiên Kinh vừa gấp gáp chạy, vừa quan sát xung quanh để theo dõi bóng dáng bọn họ, sau khi nhìn thấy bọn họ đã biến mất không thấy dấu vết, vội vàng nhảy ra cửa sổ, từ cửa sổ trực tiếp leo lên phòng của ba mẹ Quân Triết trên lầu ba.

"Thiên Kinh!"

Mạc Thiên Kinh lật người vào cửa sổ, Thượng Quan Hạo và vợ kinh ngạc nhìn Mạc Thiên Kinh, nhưng Mạc Thiên Kinh còn chưa kịp mở miệng, cửa đã bị phá ra, Mạc Thiên Kinh liền tranh thủ lúc bọn họ đẩy cửa ra, hướng hai người ngoài cửa nổ súng!

Thượng Quan Hạo và vợ bị một màn trước mắt làm cho sợ hết hồn, hai người mặc dù là thương nhân, nhưng bây giờ khi đối mặt với súng ống thật thì trong lòng rất run sợ!

"Không được, là Mạc Thiên Kinh!"

Sắc mặt Huyết Sắc không tốt, Nam Cung Tước đã dặn dò, nếu như vô tình gặp Mạc Thiên Kinh sẽ phải rút lui.

Bởi vì sau chuyện của Hắc Lang, danh tiếng của Mạc Thiên Kinh đã rất vang dội, ai cũng biết anh có bao nhiêu lợi hại!

Cho dù bọn họ là sát thủ đứng đầu, cũng chưa chắc có thể ở dưới mắt anh mà giết chết được người anh bảo vệ!

"Huyết Sắc, Tà Dương, hai người đứng thật là muốn giết bọn họ!"

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười lạnh, thật may là anh phản ứng kịp thời, nếu không hai vị nhà Thượng Quan đã bị bọn họ giết chết!

Huyết Sắc lạnh lùng nhìn Mạc Thiên Kinh, súng trong tay cũng không dám chĩa về phía anh, bên ngoài truyền đến tiếng xôn xao, trong lòng biết những người ở ngoài đã biết, nhưng giết chết Thượng Quan Hạo là nhiệm vụ của bọn hắn.

Vội vàng chĩa súng về phía vợ chồng Thượng Quan Hạo bắn hai phát, Mạc Thiên Kinh gần như cùng lúc cũng bắn ra hai phát, đích tới chính xác là hai viên đạn vừa bắn ra của bọn họ, nhìn ánh mắt kinh ngạc của bọn họ!

"Mạc Thiên Kinh. . . . ."

Hai người Huyết Sắc Tà Dương trừng to mắt mà nhìn anh, vẫn chưa nói hết, sau lưng liền truyền đến một hồi đau đớn, khiến bọn họ té xuống đất!

"Các người đáng chết!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, ánh mắt không có một tia nhiệt độ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Gặp cướp!

Thượng Quan Quân Triết đứng ở cửa phòng, hai phát súng này là do anh bắn, cách lồng ngực của bọn họ khoảng 1cm mới nổ súng, không cần mạng của bọn họ.

Mạc Thiên Kinh vội vàng đi tới, đá văng sung của hai người, rồi còng bọn họ lại, nhìn nhìn vết thương do sung bắn trên lưng bọn họ, lạnh nhạt nói.

"Thủ pháp có tiến bộ!"

Thượng Quan Quân Triết há hê ngậm đầu, "Đó là đương nhiên!"

Nhìn người phía sau chạy tới, ra lệnh:

"Đưa bọn họ đi điều trị, không được để bọn họ chết!"

Mấy người đàn ông áo đen đeo súng liền tranh thủ đưa bọn họ đi, Thượng Quan Quân Triết thu hồi súng, vội vàng đi tới trước mặt ba mẹ, khẩn trương hỏi.

"Ba mẹ, hai người không sao chứ?"

Anh thật không thể tưởng tượng được nếu Mạc Thiên Kinh không chạy đến kịp, thì giờ phút này cái anh nhìn thấy chính là thi thể của ba mẹ.

"Không có việc gì, có Thiên Kinh, ba mẹ không có việc gì!"

Thượng Quan Hạo từ trong kinh hoảng lấy lại tinh thần, nhìn Mạc Thiên Kinh tán thưởng!

"Anh, cảm ơn anh!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh, vẻ mặt cảm kích.

Mạc Thiên Kinh cười nhẹ, "Còn khách khí với tôi sao?"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh, từ đáy lòng rất bội phục Mạc Thiên Kinh.

Anh còn nhớ rõ bởi vì cơ thể anh không khỏe mạnh, nên mới đăng ký vào quân đội, Mạc Thiên Kinh cùng huấn luyện một chỗ với anh, bởi vì bản thân mình là công tử con nhà Thượng Quan, vốn không khổ cực bao giờ, lại bị Mạc Thiên Kinh huấn luyện kiểu ma quỷ địa ngục, mỗi ngày đều mệt giống như con chó Nhật, thêm vào đó mặt mũi cũng thường xuyên bầm dập.

Mới đầu anh rất hận Mạc Thiên Kinh, nhưng dần dần anh phát hiện ra Mạc Thiên Kinh đối với anh rất tốt, cơ thể anh từ từ trở nên cường tráng, bản lĩnh cũng càng ngày càng tốt, dần dần thích làm lính, còn gọi Mạc Thiên Kinh là anh, cùng vào sinh ra tử.

Bởi vì tuổi của hai người cách nhau không nhiều, cho nên hai người trở thành anh em tốt, nhưng đối với Mạc Thiên Kinh, trong công việc, anh rất sợ, bởi vì anh ta rất nghiêm khắc!

Hai người nhìn nhau cười cười, Mạc Thiên Kinh nhìn màn đêm đen nhánh ngoài cửa sổ, không biết Sính Đình có an toàn về đến nhà không?

"Anh, em thấy anh nên để Ngọc Sính Đình ở bên cạnh anh, bây giờ chúng ta đã bắt được Huyết Sắc và Tà Dương trong tay Nam Cung Tước, em nghĩ hẳn ta sẽ rất tức giận, với năng lực của hẳn ta mà nói làm sao có thể không điều tra ra quan hệ của anh và Ngọc Sính Đình, đến lúc đó nhất định sẽ xuống tay với cô ấy!"

Thượng Quan Quân Triết nói rất nghiêm túc, Mạc Thiên Kinh cũng lâm vào trầm tư!

"Tôi sẽ suy tính, cậu tiếp tục chú ý tới Nam Cung Tước, có gì điện thoại cho tôi, tôi đi về trước!"

Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng dặn dò, anh muốn xem Sính Đình có an toàn về đến nhà hay không.

"Được, liên lạc qua điện thoại!"

Thượng Quan Quân Triết nhẹ giọng, Mạc Thiên Kinh chào tạm biệt vợ chồng Thượng Quan Hạo rồi xoay người rời đi!

Thần Băng và Sính Đình ngồi trên xe, hai người không ai nói một câu nào, sắc mặt của Thần Băng rất khó coi, dấu hiệu có chút tức giận.

"Vừa rồi Mạc Thiên Kinh nói cho em biết, Buổi dạ vũ tối nay có thể có bắn súng rất nguy hiểm, kêu em rời đi trước!"

Sính Đình nhẹ mở miệng, cô biết Thần Băng đang tức giận.

"Em có vẻ rất tin tưởng anh ta!"

Âm thanh của Thần Băng có chút lạnh lùng, có bắn súng, thật là buồn cười, muốn chiếu phim sao?

"Anh ta không mang những chuyện như vậy ra đùa giỡn, hơn nữa em đang mang thai, em không muốn có bất kỳ nguy hiểm khiến bảo bảo bị thương tổn!"

Sính Đình lạnh nhạt nói, cô thừa nhận cô có chút ích kỷ, cô làm Thần Băng mất thể diện, nhưng nếu không làm như vậy, cô không biết, bọn người kia núp trong bóng tối có xuống tay hay không.

Cô có bảo bảo, cô phải vì bảo bảo mà suy tính!

"Cho nên em thà để anh mất thể diện!"

Thần Băng tức giận nói, trên gương mặt đẹp trai tràn đầy tức giận, xe đột nhiên dừng lại, dừng ở bên lề đường, đèn đường chiếu xuống những ánh sáng vàng vọt mờ ảo, rất ít người qua lại!

Sính Đình không ngờ anh đột nhiên ngừng xe, thiếu chút nữa đụng vào phía trước xe, không khỏi có chút tức giận.

"Thần Băng, em biết mình làm như vậy có chút quá đáng, nhưng anh cũng biết, hiện tại em không thể để cho mình bị bất kỳ tổn thương nào!"

Cô có bảo bảo, nếu chỉ có mình cô, có lẽ cô có thể tiếp tục ở lại cùng anh, quá lắm thì là đại chiến một trận thôi, nhưng bây giờ có bảo bảo, không giống như trước nữa!

"Không thể có bất kỳ thương tổn nào? Em quan tâm tới đứa con của Mạc Thiên Kinh như vậy sao? Em thương anh ta có đúng không?"

Thần Băng cao giọng, nhớ tới vừa rồi hai người nói chuyện trong buổi dạ vũ, anh không nhìn được nắm chặt tay.

Anh nói với Thượng Quan Quân Triết, cô là vợ tương lai của mình, thế nhưng cô lại cùng Mạc Thiên Kinh nói qua nói lại như vậy, không phải khiến tất cả mọi người biết bạn gái của anh cho anh đội nón xanh sao?

Anh là đàn ông, anh cũng có tự trọng của mình, anh là tổng giám đốc của Diệp Thị, anh cũng muốn thể diện, hôm nay một chút cô cũng không suy nghĩ cho anh, khiến anh mất hết thể diện!

Sính Đình nhìn Thần Băng, không ngờ anh tức giận như vậy, lại còn nói hoài nghi mình vẫn còn một chân (gian dối) với Mạc Thiên Kinh.

Nhìn anh cười lạnh một cái, Sính Đình mở cửa xe, Thần Băng nhìn cô, hỏi có vẻ buồn bực.

"Em đang làm cái gì vậy?"

Chẳng lẽ anh nói vài lời đều không thể? Chỉ có cô là được nói thôi sao?

"Anh về đi, tôi tự kêu xe về nhà!"

Sính Đình giận dữ, nhìn con đường vắng vẻ, ở đây làm gì có xe, ngay cả người qua lại mà cũng vắng tanh!

Thần Băng phiến toái gãi gãi đầu, nổi giận nói.

"Lên xe!"

"Anh đi đi, tự tôi có thể trở về!"

Sính Đình nổi giận, nhìn thấy một chiếc xe đang chạy về hướng mình, vội vàng ngoắc, nhìn thấy xe ngừng lại, đang chuẩn bị mở cửa bước vào, thì cửa mở ra, có mấy thanh niên tóc đỏ còn trẻ tuổi đáng vẻ lưu manh bước ra, nhìn Sính Đình rất bỉ ổi.

"Các anh muốn làm gì!"

Mẹ, đủ xui xẻo!

Sính Đình khê nguyên rửa trong lòng, buồn bực nhìn ánh mắt bỉ ổi của bốn, năm tên đàn ông trước mặt, phiến não tới cực điểm!

Thần Băng nhìn thấy tình hình có vẻ không ổn, vội vàng nhìn Sính Đình kêu, "Sính Đình, nhanh lên xe!"

Sính Đình vừa xoay người, một bàn tay đã nắm chặt cổ tay cô, tiếp đó cô liền bị vây!

"Cô em, ở lại chơi!"

"buông tay!"

Sính Đình lạnh lùng nhìn bọn họ, mấy tên oắt con mà muốn gây phiền toái cho cô!

Tên tóc vàng thô bỉ nhìn vào ngực cô, thiếu chút nữa đã chảy máu mũi, không ngờ hôm nay lại có thể gặp được người phụ nữ cực phẩm như thế!

Thần Băng vội vàng xuống xe, hướng về phía mấy tên đàn ông kia hét lớn, "Buông tay!"

"Úm. . . . ."

Vừa dứt lời, bụng đã bị tên tóc đỏ đá trúng, đau đến khiến anh ôm bụng vật vã.

Sính Đình siết chặt quả đấm

"Các người chán sống phải không, tự nhiên động thủ đánh người!"

Sính Đình nổi giận quát, tay chộp vào cánh tay đang giữ tay cô, dùng sức quật một phát, tên tóc vàng lập tức bị cô quăng xuống đất, tiếp đó đánh một quyền vào bụng hắn ta.

"Mẹ, lại là một cô em! Lên!"

Tên tóc đỏ nhỏ một bãi nước miếng, lau lau nước miếng còn dính khóe miệng, ánh mắt hung ác!

"Sính Đình cẩn thận!"

Thần Băng nói xong, liền lao vào tên tóc vàng bên cạnh, nhưng anh không biết võ công, nên vừa tung ra quả đấm, đã bị đối phương đập một đập văng ra ngoài, nằm xoài trên mặt đất.

Sính Đình hoàn toàn nổi giận, nâng chân, một cước mạnh mẽ hướng vào tên tóc đỏ đối diện.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Hình như bọn họ che dấu chuyện gì đó!

"Ừm. . . . ."

Tên tóc vàng che nửa người dưới, đầu đón ngòi chòm hỏm xuống rồi trực tiếp té lăn ra đất, Sính Đình không đợi bọn họ công kích, tiếp tục nhấc vẩy lên, một cước quét qua, ba tên còn lại trong nháy mắt té xuống đất, cả nửa ngày không dậy nổi!

Sính Đình hít sâu, rồi lại hít sâu, sờ bụng một cái.

Sẽ không thương tổn đến bảo bảo chứ!

Hung dữ nhìn chằm chằm mấy tên liều mạng, cầm điện thoại di động, gọi điện thoại, sau đó mới đi tới trước mặt Thần Băng, đỡ anh dậy.

Thần Băng lúng túng tới cực điểm, không có anh hùng cứu mỹ nhân, mà ngược lại còn được mỹ nữ cứu, thật là vô cùng xấu hổ!

"Có đau không?"

Sính Đình nhìn máu bầm trên mặt Thần Băng, không khỏi cau mày, nhìn mấy tên côn đồ phía sau, thấy bọn chúng muốn chạy trốn, không khỏi nổi giận, đi tới, đạp chân trên người một tên, quát lên vẻ không vui.

"Đàng hoàng một chút cho tôi!"

Vừa nói vừa giơ chân lên, lại phát hiện ánh mắt tên côn đồ kia nhìn vào trong váy cô, càng thêm nổi giận, tát một cái vào mặt hắn ta.

Mẹ, sắp chết đến nơi rồi mà còn muốn nhìn nội y của cô.

"Cô nghĩ như thế nào?"

Tên tóc vàng che nửa người dưới đầu đón, vẻ mặt xấu xa nhìn người phụ nữ, dáng dấp đẹp như vậy, ăn mặc cũng rất hấp dẫn, không ngờ con mẹ nó lại mạnh mẽ như thế.

Mệnh căn của mình không biết có còn dùng được hay không.

"Tiền các người đến nơi cần đến!"

Sính Đình nở nụ cười lạnh, nghe thấy tiếng còi xe cảnh sát truyền tới bên tai, nụ cười trên khóe miệng giống như ác ma.

"Sau này tốt nhất không nên tái phạm, nếu không các người không chỉ đi cải tạo đơn giản như vậy đâu!"

Sính Đình vừa nói xong, xe cảnh sát đã đến, mấy cảnh sát bước xuống, thấy mấy tên côn đồ đang nửa sống nửa chết nằm trên mặt đất, nhìn lại Ngọc Sính Đình toàn thân mặc bộ lễ phục màu tím, không khỏi bật cười.

"Lại dám chọc cảnh sát trưởng Ngọc Sính Đình của chúng ta, xem ra bọn nó thật sự chán sống rồi!"

Trương Tuệ cười nhìn Ngọc Sính Đình, Sính Đình nhìn thì ra là lính của mình, lạnh giọng nói.

"Trương Tuệ, tôi không phải cảnh sát trưởng của cô nữa, gọi tôi Sính Đình là tốt rồi!"

"Sính Đình, sau này gặp chuyện như vậy, không cần nương tay với bọn chúng, trực tiếp thiến!"

Lời nói của Trương Tuệ khiến Thần Băng đứng ở một bên không nhịn được sắc mặt tái nhợt.

Cô gái này nhìn rất thanh thuần xinh đẹp sao so với Sính Đình còn kinh khủng và ác độc hơn, khó trách có câu nói là, độc nhất là lòng dạ đàn bà!

Thật là khủng khiếp!

"Người đàn ông của cô?"

Trương Tuệ nhìn Thần Băng đứng ở một bên trên ghẹo, Sính Đình nhìn cô, "Để tôi giới thiệu anh ấy cho cô, thế nào?"

Cô nhớ hình như Trương Tuệ cũng chưa có bạn trai, không khỏi muốn làm mai cho cô (trương Tuệ), Trương Tuệ là một cô gái tốt!

Trương Tuệ quan sát Thần Băng một cái, bờ môi mông khê nhếch, lạnh nhạt nói.

"Dáng dấp tạm được, nhưng cơ thể quá yếu, không!"

Lời nói đơn giản nhưng lại không cho Thần Băng chút mặt mũi nào, cô cư nhiên trước mặt anh, nói những lời khó nghe như thế.

"Từ từ sẽ phát hiện cái tốt của anh ta!"

Sính Đình cười nhạt, nhìn gương mặt anh tuấn đang rất tức giận của Thần Băng, tâm trạng vui vẻ hơn rất nhiều, ai bảo anh nổi giận với cô, không trả thù anh, trong lòng cô sao có thể thoải mái được.

"Sính Đình, khuya lắm rồi, anh đưa em về!"

Thần Băng nhân nhạ mở miệng, âm thanh có chút lạnh lùng!

Cô lại muốn làm mai anh cho người khác, đây chính là người phụ nữ anh vẫn yêu, anh thật sự có chút không hiểu nổi đến tột cùng cô là người phụ nữ như thế nào, sao lại làm mai anh cho người khác.

Dù là đùa giỡn, nhưng vui đùa này một chút cũng không thấy buồn cười!

"Ừ!"

Sính Đình gật đầu, chào Trương Tuệ và mấy cảnh sát kia, sau đó ngồi lên xe về nhà.

Cho đến khi về tới biệt thự, hai người cũng không nói với nhau một câu nào.

Sính Đình xuống xe, Thần Băng cũng không nói gì, liền lái xe rời đi!

Sính Đình nhìn anh, nhíu nhíu mày, xoay người vào nhà!

Không ngờ ông nội lại còn chưa ngủ, xem đồng hồ, cư nhiên hơn mười giờ.

Ngọc Kỳ Lâm nhìn thấy Sính Đình đã về, thấy bộ lễ phục trên người cô có chút xốc xếch, không khỏi cau mày.

"Chuyện gì xảy ra, Thần Băng đưa cháu về sao? Tại sao không thấy anh ta?"

Sính Đình đi tới ghế sa lon ngồi xuống, đùng đưa cánh tay nhức mỏi.

"Chúng cháu cãi nhau!"

Sính Đình thần nhiên nói, Ngọc Kỳ Lâm lập tức khẩn trương hỏi tới, Sính Đình đem mọi chuyện nói hết một lần cho ông nội nghe.

"Ý của cháu là, Mạc Thiên Kinh và lão Mạc có chuyện gạt chúng ta?"

Sính Đình nhún nhún vai, cầm quả táo trên bàn gặm cắn.

"Không biết a, cháu chỉ suy đoán thôi, chẳng qua cháu cảm thấy hình như cháu xử sự có chút quá phận rồi, Nhưng Thần Băng quả thật cũng rất hẹp hòi!"

Nhớ lại những lời anh nói, trong lòng Sính Đình có chút lửa giận!

Mặc dù đứa con cũng có phần của Mạc Thiên Kinh, nhưng cô là mẹ của bảo bảo, dĩ nhiên là đau lòng, đương nhiên là muốn bảo vệ bảo bảo!

Miệng hung hăng cắn quả táo, nhìn vẻ mặt đang suy nghĩ của ông nội.

"Ông nội, thật ra thì mặc kệ như thế nào cũng tốt, Mạc Thiên Kinh ở sau lưng cháu tìm người phụ nữ khác, cháu nhất định sẽ không tha thứ cho anh ta!"

Nhìn bộ dáng của ông nội, Sính Đình sợ một giây kế tiếp, sau khi ông nội và ông nội Mạc nói rõ ràng, lại đem mình gả cho Mạc Thiên Kinh.

Nhớ tới chuyện Mạc Thiên Kinh cùng người phụ nữ khác lên giường, Sính Đình đã cảm thấy anh rất bẩn!

"Đó là đương nhiên, ông chỉ đang suy nghĩ, Mạc Thiên Kinh và lão Mạc đến cùng có phải thật sự có chuyện gạt chúng ta hay không?"

Sính Đình cắn quả táo rắc rắc rắc rắc.

"Cháu không thêm quan tâm đến chuyện của anh ta, có muốn đi du lịch hay không?"

Sính Đình cảm giác mình nên đi du lịch, như vậy vừa có thể giải sầu, lại vừa có thể quên đi Mạc Thiên Kinh, vẹn cả đôi đường.

Ngọc Kỳ Lân nhìn cô, nghiêm túc hỏi.

"Cháu không có chút nào nhớ tới tên tiểu tử Mạc Thiên Kinh kia?"

Sính Đình lắc đầu "Không nghĩ, tên kia rất đáng ghét, cư nhiên mắng cháu hạ tiện!" Mặc dù cô biết anh vì muốn đuổi cô đi nên mới cố tình nói như thế, nhưng anh ta cũng rất quá đáng, trong lòng tràn đầy khó chịu.

"Vậy cũng tốt, ngày mai chúng ta sẽ sắp xếp hành lý, ông nội dẫn cháu đi Mi tìm bạn bè của ông nội chơi!"

"Vâng, được, cháu cũng muốn đi Mi tham quan một chút!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, có chút không yên lòng, tùy tiện hàn huyên thêm mấy câu, ngáp một cái rồi lên lầu.

Sau khi Mạc Thiên Kinh xác định Sính Đình không có chuyện gì xảy ra liền trở về Mạc gia, ông nội còn chưa ngủ.

"Ông nội!"

Mạc Thiên Kinh lễ phép kêu, Mạc Từ Khiêm gật đầu.

"Mọi chuyện xử lý thuận lợi chứ?"

Mạc Từ Khiêm gật đầu, "Dạ!"

Đi tới ghế sa lon ngồi xuống, cởi áo khoác, gương mặt đẹp trai vô cùng mệt mỏi.

"Ông nội, Hai sát thủ của Nam Cung Tước tên là Huyết Sắc và Tà Dương đã bắt được, tối nay Nam Cung Tước không hề xuất hiện, ở vũ hội tối nay có Sính Đình đi, cháu muốn đem mọi việc nói cho cô ấy biết!"

Mạc Thiên Kinh nói ra suy nghĩ của mình, dù sao bây giờ nguy hiểm cũng tứ phía, giống như Quân Triết nói, lòng dạ Nam Cung Tước độc ác, Sính Đình lại mang thai, còn có ông nội, bọn họ đều có thể sẽ bị Nam Cung Tước để mất tới.

"Cháu đến nhà bọn họ ở đi, thuận tiện báo lên trên luôn!"

Mạc Từ Khiêm trầm tư một hồi rồi nói, ngày mai ông cũng đi tìm Ngọc Kỳ Lân, bọn họ sẽ tiếp tục đi du lịch!

"Vậy ông làm sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn ông nội, an toàn của ông nội cũng không thể coi thường, ông nội là người thân duy nhất của anh!

"Tiểu tử thú, lo mà bảo vệ chất của ta, chờ khi ông nội trở về là phải bồng cháu đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Làm sao anh lại tới đây!

Mạc Thiên Kinh nghe thấy lời của ông nội, lập tức hỏi tới, "Ông nội, ông đi đâu?"

"Cháu không cần lo lắng cho ông, ông tính cùng lão Ngọc đi Mi ở một thời gian ngắn, cháu phải bảo vệ Sính Đình và cháu trai của ông cho tốt biết không?"

Bọn họ rời đi, khiến Thiên Kinh dễ dàng hơn rất nhiều, hai ông già đi xa, như vậy cũng sẽ không liên lụy đến Thiên Kinh, cũng tạo cho Thiên Kinh có cơ

hội cùng Sinh Đình chung sống!

"Như vậy cũng tốt, bên Mi bọn chúng sẽ không có cách nào động được đến hai ông, ở bên này cháu cũng thấy yên tâm!"

Mạc Thiên Kinh suy nghĩ, nước Mi là quốc gia anh đã xây căn cứ, ở nơi đó tuyệt đối an toàn, "Sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai cùng đi tìm Sinh Đình!"

Mạc Từ Khiêm đứng dậy đi vào trong phòng, mười một giờ, vẫn chưa buồn ngủ, ông còn phải suy nghĩ xem phải giải thích với lão Ngọc như thế nào!

"Vâng!"

Đưa mắt nhìn ông nội lên lầu, Thiên Kinh cũng đi lên lầu, mở máy vi tính ra, nhìn Sinh Đình đã ngủ, trong lòng an tâm rất nhiều.

Vừa rồi anh theo phía sau, nghe mọi người nói cô bị mấy tên côn đồ trêu chọc, nhưng cũng may là tuy gặp kinh hoàng nhưng không nguy hiểm đến tính mạng, xem ra tin tức còn chưa truyền tới Nam Cung Tước, nếu không bọn họ nhất định không sẽ yên tĩnh như vậy.

Sau khi rửa mặt xong liền thấy buồn ngủ!

*****

"Thiên Kinh. . . . . Em . . . . ."

Lina rất uất ức, hai ngày nay, Mạc Thiên Kinh nếu không vào mạng thì chính là xem ti vi, hoàn toàn xem cô như không khí, mặc kệ cô quyền rũ anh thế nào, anh cũng không lên giường với cô.

"Lina, cô mới vừa phá thai, bác sĩ nói trong vòng một tháng không thể cùng phòng!"

Lina cắn môi, chính mình cũng biết rõ phía dưới của mình chưa sạch lắm, nhưng cô rất muốn.

Nhìn Mạc Thiên Kinh lần lượt cự tuyệt mình, cô thật sự hoài nghi không biết có đúng là Mạc Thiên Kinh quan tâm tới mình như vậy, nên mới không động vào mình hay không, "Thiên Kinh, em không nói cái này, em muốn nói, tối nay anh và em ngủ chung đi!"

Hai ngày nay, anh đều ngủ trên ghế sa lon, cô có cảm giác mình giống như bị anh giám thị, ngoại trừ uống thuốc ăn cơm, thì chỉ có thể đi lòng vòng trong biệt thự, hơn nữa cô gần như tìm khắp biệt thự, nhưng cũng không tìm được bất kỳ dấu vết gì!

"Lina, tôi đã nói rồi, giữa chúng ta không thể nào! Cô không cần lãng phí thời gian nữa!" Thiên Kinh rất không bình tĩnh mà nói, tiếp tục nhìn máy vi tính trước mặt, hai ngày nay trôi qua thật đúng là như nước sôi lửa bỏng, cũng không biết xử lý như thế nào!

"Thiên Kinh, em thật sự vô cùng yêu anh, anh đừng nói như vậy!"

Lina uất ức ôm ngực mình, mùi vị đêm đó, khiến cô mê luyến, khiến cô vô cùng gấp gáp muốn có được người đàn ông này!

"Lina, buông tay đi, cô cũng biết, tôi hoàn toàn không yêu cô, dù có dây dưa đi nữa thì tôi cũng vẫn như thế thôi!"

Anh thật là có chút phiền não, nếu không phải còn chưa điều tra được thứ mình muốn, anh sớm đã bắt cô ta lại.

Lina ôm anh, nước mắt từng viên lớn chảy xuống, gất gao nói, "Em không buông, em không buông, dù có chết em cũng không buông tay!"

Tại sao anh không có chút tình cảm nào với cô, mọi mảnh khốc cô đều đã sử dụng rồi, không phải nói nữ theo đuổi nam chỉ cách một tầng sa mỏng hay sao? Tại sao mình không theo đuổi được!

Cô không cam lòng, cô muốn gả cho Mạc Thiên Kinh, phải tìm cơ hội báo thù, cô muốn báo thù!

Mạc Thiên Kinh, tôi muốn anh sống không bằng chết!

Lina ôm anh thật chặt, chỉ tiếc ánh mắt ác độc này của cô anh không nhìn thấy!

"Ai!" Mạc Thiên Kinh thở dài, sao anh lại xui xẻo như vậy chứ?

Người phụ nữ này cũng quá khó xử lý đi!

"Lina, buông tay!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh thoáng mềm mại đi rất nhiều, xoay người nhìn gương mặt khốc như hoa lê đài vũ của cô, nếu không phải anh đã biết cô ta là con người như thế nào, anh thật sự sẽ bị bộ dáng vừa thấy đã thương này làm cho động lòng.

Nhưng đối với người phụ nữ trước mặt có lòng dạ như rắn rết này, một chút cảm động anh cũng không có, nếu có thì chỉ là sự đề phòng!

Lina thấy anh xoay người, không hề do dự hôn lên bờ môi mỏng kêu gọi của anh, chiếc lưỡi màu hồng phấn linh hoạt chui vào miệng của anh, trêu đùa lưỡi anh êm ái, bàn tay tự nhiên trượt xuống đi vào trong quần, cảm nhận thân thể anh chấn động, nhếch miệng nở một nụ cười.

Mạc Thiên Kinh không ngờ cô lại lớn mật như thế, trong khoảnh khắc ngăn ngừ quên mất phải đẩy cô ta ra.

Nhưng anh cũng muốn xem cô ta tính làm gì!

Lina thấy anh không phản kháng, càng thêm điên cuồng, tay vuốt ve qua lại nơi dừng quần anh, lực độ trên tay vừa phải, cảm nhận được thân thể anh rung động, không khỏi cười vui vẻ hơn.

Buồng cánh môi anh ra, nhẹ nhàng kéo khóa quần anh xuống, kéo quần lót của anh ra, Mạc Thiên Kinh còn chưa kịp phản ứng, đã cảm giác nơi nào đó của anh bị Lina ngậm, ma sát phun ra nuốt vào.

"Ahhh . . . . ."

Mạc Thiên Kinh không khỏi rên rỉ ra tiếng, người phụ nữ này thật là lợi hại, lại dùng miệng, sao anh có thể không chế, chỉ có thể rên rỉ, hưởng thụ.

Lina nâng khoe môi, nhìn dáng vẻ hưởng thụ của anh, trong lòng âm thầm hả hê .

Đàn ông chẳng phải chính là loài động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới sao, cảm nhận được dục vọng bành trướng của anh, cô đột nhiên nhả ra, Mạc Thiên Kinh nhất thời cực kỳ khó chịu, vẻ mặt tràn đầy dục vọng nhìn cô chăm chăm, thờ hồn hèn.

Lina cỡi xuống y phục của mình, lộ ra bộ ngực kiêu ngạo, hai đỉnh núi trước ngực phồng hồng sáng bóng mê người, toàn thân nằm đè trên người Mạc Thiên Kinh.

Toàn Mạc Thiên Kinh toàn thân chấn động, đôi tay không thể khống chế ôm lấy cô, đáng chết, cô muốn cưỡng gian mình sao?

"Thiên Kinh, yêu em!"

Lina bật hơi, khiến cho dục vọng của anh càng thêm bành trướng, hùng dũng kêu gào.

Lina nhìn dục vọng của anh bị khống chế, trực tiếp ngồi trên người của anh, hướng về phía dục vọng của anh tiếp tục chà sát.

"Nha. . . . ."

Đột nhiên khoái cảm khiến Mạc Thiên Kinh rên lên thành tiếng, còn chưa đợi anh động, đã nhìn thấy Lina uốn éo người, lên xuống trên dưới, tiếng rên rỉ kiêu ngạo nhất thời vang lên trong phòng.

(Lời tác giả: e...hèm, Mạc Thiên Kinh này không phải là Mạc Thiên Kinh đại danh鼎鼎 của chúng ta nha.)

*****

Sáng sớm hôm sau, Mạc Thiên Kinh tỉnh dậy, sắp xếp xong hành lý liền lái xe đưa ông nội đến nhà Sính Đình.

"Thím Vương, bữa sáng xong chưa? Rất đói!"

Sáng sớm Sính Đình bị con đối bụng làm cho tỉnh dậy, đi xuống lầu, liền bắt đầu kêu la!

"Xong ngay đây, uống trước ly sữa nóng, tôi sẽ bung lại cho cô!"

Thím Vương bung tới một ly sữa nóng, Sính Đình nhìn ông nội vẫn đang còn tập thể dục buổi sáng, kêu lớn.

"Ông nội, ăn sáng!"

Ngọc Kỳ Lân đi tới, Sính Đình đã ngồi đó uống sữa tươi, ánh mắt nhìn TV chăm chăm.

"Ông nội, sắp xếp xong hết rồi sao?"

Miệng Sính Đình đang nhai bánh bao, chỉ cảm thấy trong dạ dày quay cuồng một hồi, che miệng, vội vàng chạy vào phòng vệ sinh!

"Oe. . . . . Oe. . . . ."

Sữa tươi vừa mới uống vào nôn ra toàn bộ, Sính Đình lau miệng, sắc mặt tái nhợt đi ra khỏi phòng vệ sinh.

"Sính Đình, tại sao vẫn còn nôn?"

Ngọc Kỳ Lân cau mày hỏi, hai ngày nay không phải vô cùng tốt sao? Tại sao lại bị nôn nữa?

"Ông nội, vừa ăn xong lại nôn, bảo bảo thật là ghê vò!"

Sính Đình ào nã đi ra cửa, đã nhìn thấy một chiếc quen thuộc xe chậm rãi dừng ở cửa, không khỏi cau mày.

"Tại sao anh ta lại tới đây nữa?"

Mạc Thiên Kinh bước xuống xe, không ngờ đã nhìn thấy Sính Đình đứng ở cửa nhà, bèn cười cười đi vào, "Sính Đình, em ra đón anh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Mạc Thiên Kinh, anh thật vô sỉ!

Đón anh? Anh là cái thá gì! Sính Đình lạnh lùng liếc anh một cái, sau đó xoay người đi tới vườn hoa, bắt đầu tập thể dục buổi sáng.

Mạc Thiên Kinh vội vàng đi tới, "Sính Đình, em đã có bảo bảo, không thể vận động mạnh được." Nhìn Sính Đình đứng đó giờ tay đá chân, anh sợ hãi vội vã đi tới khuyên bảo.

"Cút ngay!"

Sính Đình nổi giận, anh có ý gì, cô vận động liên quan đến anh cái rắm ấy.

Mạc Thiên Kinh lại không có dấu hiệu giận dữ nào, vô cùng dịu dàng kéo cô ngồi trên ghế.

Sính Đình không phải là không muốn giãi giụa, mà cô chỉ sợ mình không khống chế được, đến lúc đó sẽ khiến bảo bảo gặp chuyện không may, cho nên cô nhịn!

"Mạc Thiên Kinh, anh đến tốt cùng là muốn làm gì?"

"Sính Đình, anh có chuyện muốn nói với em, em đừng tức giận như vậy được không, phụ nữ tức giận sẽ dễ dàng có nếp nhăn, sẽ rất mau già!"

Mạc Thiên Kinh kiên nhẫn giảng giải, Sính Đình tức giận trừng mắt nhìn anh.

"Có già hay không, có nếp nhăn hay không mắc mớ gì tới anh, anh có lời gì, không phải là những lời nói nhảm này chứ!"

Thiệt là, sáng sớm tinh mơ đã chạy tới nơi này nói những lời vô nghĩa, đơn giản chính muốn cô phiền lòng mà.

"Già rồi thì rất xấu xí a, chẳng lẽ em muốn bảo bảo nhìn thấy bộ dáng em vừa già vừa xấu sao?"

Mạc Thiên Kinh vừa nói vừa làm mặt quỷ, Sính Đình tức giận cắn răng.

Từ trên ghế đứng bật lên, nổi giận nhìn Mạc Thiên Kinh chằm chằm, không thêm nói lại một câu nào, đi thẳng về biệt thự, Mạc Thiên Kinh vừa cười vừa vội vàng đi theo sau, mới đi tới cửa đã nghe âm thanh gào thét như sấm bên trong biệt thự.

Sính Đình vội vàng chạy vào, nhìn ông nội nổi giận hằm hừ ông nội Mạc Thiên Kinh, lông mày cau lại, trực tiếp đi tới ghé sa lon ngồi xuống, bắt chéo hai chân, bình tĩnh uống sữa tươi tiếp tục uống.

Mạc Thiên Kinh đi vào biệt thự, ngồi xuống bên cạnh Sính Đình, nhìn cô bình tĩnh uống sữa tươi, không khỏi cau mày.

Người phụ nữ này, người gây gỗ là ông nội của mình, sao cô không đi khuyên can, lại còn tréo nguẩy hai chân ngồi đây uống sữa, chẳng lẽ một chút đồng tình cũng không có sao?

Nhìn Ngọc Kỳ Lân nổi giận gầm thét với ông nội, nhưng gương mặt ông nội vẫn tươi cười, anh thật sự bội phục ông nội, có lẽ mình nên học tập ông nội, khi đối mặt với Sính Đình anh có thể giống như ông nội, khuôn mặt tươi cười!

"Em không cảm thấy ông nội anh rất đáng thương sao? Ông nội anh bị ông nội em mắng xối xả như thế!"

Nhìn Ngọc Kỳ Lân mắng tới mấy phút đồng hồ, Mạc Thiên Kinh rốt cuộc không nhịn được mở miệng hỏi, Sính Đình lắc đầu một cái.

"Có gì đáng thương, người đáng thương cũng có chỗ đáng hận!"

Gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh chợt co quắp, lời nói này của Sính Đình cũng quá ác độc đi!

Ông nội anh rất đáng thương, còn anh rất đáng hận sao?

Suy nghĩ tới chuyện họ giấu giếm Sính Đình rõ ràng là do tốt bụng, sao ở trong mắt bọn họ lại biến thành lừa gạt chứ!

Không chút lo lắng uống xong phần sữa tươi còn lại, Sính Đình không để ý đến gương mặt bí xị của Mạc Thiên Kinh, chậm rãi đứng dậy, đi tới hai người đang cãi nhau.

"Ông nội, chúng ta chuẩn bị đi, lần sau tiếp tục cãi nhau đi!"

Sính Đình nhàn nhạt nhìn Mạc Tử Khiêm, sự tôn trọng đối với ông sớm đã mất, kể từ khi ông chữ cô là hạ tiện, không biết xấu hổ, cô không còn tôn trọng ông nữa!

Mạc Tử Khiêm bị ánh mắt lạnh nhạt của cô nhìn rất chột dạ, không phải là mình cũng có nỗi khổ tâm sao, quay đầu hung hăng trợn mắt nhìn cháu trai một cái.

Thật là người không có tiền đồ, lại còn chưa nói rõ ràng, để cho lão già như ông còn phải chịu uất ức!

"Đi thôi!"

Ngọc Kỳ Lâm trì hoãn hô hấp, trợn mắt nhìn Mạc Tử Khiêm một cái, rồi xoay người đi vào trong phòng, chuẩn bị xách hành lý đi du lịch!

"Lão Ngọc, ông hãy nghe tôi nói. . . . ."

Mạc Tử Khiêm vội vàng đuổi theo, miệng thao thao bất tuyệt, Sính Đình nhú nhú mày, đi lên lầu hai!

Mạc Thiên Kinh vội vàng đuổi theo, la lớn, "Sính Đình, chờ anh một chút!"

"Mạc Tử Khiêm, ông nói đều là sự thật sao?"

Vào phòng, Ngọc Kỳ Lâm mặt nghiêm chỉnh hỏi ông, Mạc Tử Khiêm gật đầu, nụ cười trên mặt vẫn không mất đi.

"Ừ, Thiên Kinh thật sự không làm chuyện có lỗi với Sính Đình, đêm đó chẳng qua là một thuộc hạ của Thiên Kinh đeo mặt nạ giống Thiên Kinh lên giường với người phụ nữ kia!"

Mạc Tử Khiêm nhìn Ngọc Kỳ Lâm, chậm rãi đem tất cả mọi chuyện nói hết một lần.

Ngọc Kỳ Lâm nhấc túi du lịch, đi thẳng ra ngoài cửa.

"Lão Ngọc, ông đi đâu. . . . ."

Mạc Tử Khiêm vội vàng đuổi theo ra, bước chân Ngọc Kỳ Lâm vẫn không ngừng, lạnh nhạt nói.

"Không phải nói muốn đi Mĩ sao? Còn không mau!"

Về phần Sính Đình, để lại cho Mạc Thiên Kinh từ từ giải quyết đi!

Lại dám lừa gạt Sính Đình, hậu quả sẽ rất kinh khủng, Ngọc Kỳ Lâm chỉ cần vừa nghĩ tới bộ dạng phát giận của Sính Đình liền không nhịn được thay Mạc Thiên Kinh lau mồ hôi lạnh!

Chỉ mong chiến tranh không quá kịch liệt, nếu không ông thật sự không dám nghĩ tới. . . . .

"Ừ, chúng ta nhanh lên, vé máy bay tôi đã mua xong rồi!"

Mạc Tử Khiêm nghe thấy ông nói vội vàng chạy theo, cầm hành lý trên xe, hai người chạy thẳng tới phi trường!

Sính Đình đi vào phòng, Mạc Thiên Kinh theo vào, còn đóng cửa, khóa trái lại!

Sính Đình nhìn anh chằm chằm vẻ không vui, nhìn hành động quái dị của anh, tức giận hỏi, "Mạc Thiên Kinh, anh lại muốn giờ trò gì, tôi không muốn nói nhảm với anh nữa, tôi cho anh biết, tôi muốn đi Mĩ du lịch, anh đừng ngăn cản tôi!"

Thật là phiền chết rồi, sao anh lại đáng ghét như vậy, nhìn anh dựa vào cánh cửa, cô liền không thể khống chế cơn giận của mình.

Thiên Kinh nở nụ cười yếu ớt.

"Sính Đình, chúng ta nên hòa thuận nói chuyện!"

Nói qua liền đi về phía cô, nhưng ánh mắt kia thật sự có chút kỳ lạ, khiến Sính Đình không nhịn được sợ run cả người.

"Mạc Thiên Kinh, anh đến cùng muốn làm cái gì, tôi cho anh biết, tôi mang thai, bác sĩ nói ba tháng đầu không thể cùng phòng, anh đừng làm loạn, umh. . . . ."

Sính Đình vẫn chưa nói hết liền bị Mạc Thiên Kinh đẩy ngã xuống giường, tiếp theo đó là thân thể anh đè trên người cô, đôi môi mỏng khẽ gọi dán sát vào môi của cô, trần trọc cắn mút, tỉ mỉ thưởng thức.

Sính Đình tròn to hai mắt, căm hận nhìn anh, Mạc Thiên Kinh bắt được hai tay của cô, dịu dàng hôn nhẹ, từng trận cảm giác tê dại như chạm phải điện từ lòng bàn chân truyền tới đỉnh đầu, khiến toàn thân Sính Đình vô lực.

Mạc Thiên Kinh buông đôi môi đỏ mọng của cô ra, giọng nói có chút khàn khàn.

"Lần sau không cần dữ như vậy, nếu không anh sẽ không nhận được muốn hôn...Mùi vị của em thật rất ngọt!"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh khiến Sính Đình nhất thời tỉnh táo, nhưng chỉ cần động một cái, cũng cảm nhận được nơi cứng rắn ở bụng Mạc Thiên Kinh, nhất thời sắc mặt đỏ bừng.

"Mạc Thiên Kinh, anh thật vô si!"

Cư nhiên đã nổi lên phản ứng rồi!

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười nhẹ, nụ cười rất mê người, tràn đầy sức quyến rũ phái nam.

"Em biết không? Nếu khi anh đè em dưới thân thể của mình mà lại không có phản ứng, anh thật sự không phải đàn ông rồi!"

"Anh, anh chết đi!"

Sính Đình bị nơi cứng rắn của anh làm cho rất khó chịu, còn Mạc Thiên Kinh lại dưới sự ma sát của cô càng thêm bành trướng muốn chết!

"Sính Đình, giúp anh lấy tay giải quyết một lần được không?"

Dục vọng càng ngày càng mãnh liệt, nhớ lại lần trước cô dùng tay giúp anh giải quyết, cảm giác đó vô cùng thoải mái, dục vọng càng thêm căng trướng đến khó chịu.

"Bóp. . . . ."

Sính Đình nổi trận lôi đình tát cho anh một bạt tai, hét lớn.

"Mạc Thiên Kinh anh thật là không biết xấu hổ, cư nhiên kêu tôi giải quyết cho anh. . . ."

Quá bỉ ổi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Sính Đình, anh muốn em!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô tức giận, nụ cười càng xấu xa, nhưng vẻ mặt lại vô tội, "Đây là nhu cầu sinh lý của anh, Sính Đình, nếu một chút phản ứng anh cũng không có, thì anh còn có thể là đàn ông sao? Em nói đúng không?"

Nói rất nghiêm trang, khiến Sính Đình tức giận cắn răng.

Nhìn anh chăm chăm, hận không thể bóp chết được anh.

"Mạc Thiên Kinh, rút ra cho tôi, nếu không tôi sẽ khiến tiểu đệ đệ của anh cả đời cũng không lên nổi!"

Tức chết cô, dám ăn đậu hũ cô, Mạc Thiên Kinh lập tức đứng dậy, nghe câu nói này của cô, tất cả dục vọng nhất thời bị dập tắt, nhớ tới kinh nghiệm hai lần trước, anh liền không nhận được rung mình, thật là quá đau!

Sính Đình ngồi dậy, hung dữ nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, tức giận nói.

"Anh nói nhầm cái gì thì nhanh nói, nói xong rút nhanh lên!"

Cô sợ hai người cứ như vậy, cô tuyệt đối sẽ là người thua thiệt, Mạc Thiên Kinh đúng là loại đàn ông sắc dục, không làm được sẽ bắt chấp tất cả đè cô

xuống ăn hết!

Bây giờ cô thật sự không dám khinh thường, vì bảo bảo, cô tuyệt đối ....nhìn!

Mạc Thiên Kinh ngồi bên cạnh cô, nhìn cô có vẻ tức giận, thu hồi về cợt nhả.

"Sính Đình, đêm đó người cùng Lina lên giường không phải là anh, là Lão K, anh ta đã hóa trang thành bộ dáng của anh cùng cô ta lên giường. Lina là thù hạp của Nam Cung Tước – Lão đại của tổ chức ngầm Hắc bang ở Trung Quốc.

Cha mẹ cô ta là nguyên lão của nhà Nam Cung, bị anh bắt giam vào ngục, lần này cô ta tới đây với mục đích muốn dụ dỗ anh yêu cô ta, sau đó sẽ tiến hành trả thù anh!"

"Hóa trang, trả thù! Anh xác định anh thật sự không đụng cô ta, vậy đêm hôm đó anh làm gì?"

Cô không nhìn thấy anh đi ra ngoài, nói không chừng ở trong phòng thực hiện cuộc đại chiến 3 người, ai biết anh nói thật hay giả!

Trong lòng Sính Đình buồn bực nghĩ, hoàn toàn không biết giọng điệu của mình giống như là một oán phụ!

Mạc Thiên Kinh câu khéo môi, cười nhẹ:

"Đêm đó anh ở trong phòng tắm, tự mình dùng tay giải quyết, một buổi tối năm sáu lần, tay mỏi chết đi được, em không biết Lão K thật sự hung mãnh thế nào đâu, cứ nhiên cả đêm bảy lần, chỗ chết người nhất chính là tiếng kêu của bọn họ quá lớn, khiến tiểu đệ đệ của anh cũng cứng đầu cứng cổ kêu gào."

Lúc ấy anh thật sự rất muốn cô ở trước mặt anh, cứ như vậy anh có thể đè cô dưới thân để XXOO, cả đêm bảy lần, tuyệt đối có thể làm được.

Ai! Anh thật sự rất đáng thương, những người đàn ông khác đều có thể lên giường XXOO với bất kỳ người phụ nữ nào, nhưng anh lại vì người phụ nữ không biết đủ này mà thù thân như ngọc!

Khổ nhất chính là, người phụ nữ này cứ nhiên không có chút tình thương nào, phải biết đàn ông sau khi phá trinh cũng có nhu cầu của mình!

Sính Đình nghe anh nói những lời đó mà không biết xấu hổ, mặt đỏ bừng.

Anh không thể không chế ngôn ngữ của mình một chút sao? Cần phải nói kích tình nóng bỏng như vậy sao?

Bầu môi, về mặt không tin.

"Buổi sáng hôm đó sao anh không giải thích với tôi, bây giờ còn nói ra làm gì!"

Sau khi đi quá giới hạn mới đến nói xin lỗi, có tác dụng không!

Trong lòng Sính Đình rất không bình tĩnh, nhìn anh chăm chăm, tức giận hít thở không thông.

"Còn không phải bởi vì em sao?"

Ngày đó Mạc Thiên Kinh chọc tức cô, chính vì sợ Lina nhớ bộ dáng của cô, đến lúc đó đem đem điểm yếu nhắm ngay anh, như vậy sẽ uy hiếp được tánh mạng của anh.

"Bởi vì tôi, Mạc Thiên Kinh, anh nói cho rõ ràng, chuyện này có liên quan gì tới tôi!"

Anh lại còn nói là bởi vì cô, đùa gì thế, xem cô như kẻ ngu sao?

Mạc Thiên Kinh liếc cô một cái, có chút khi dễ cô.

"Anh không biết vài năm nay em làm cảnh sát thì đã làm những gì, Lina là một trong những sát thủ đặc lực nhất trong tay Nam Cung Tước, nếu như cô ta biết quan hệ của anh và em, đến lúc đó sẽ không quyến rũ anh nữa, mà sẽ xuống tay với em, vậy không phải em trở thành vật hy sinh sao!"

"Hừ, đừng có tự khen mình!"

Sính Đình bất mãn phản bác, lộn giống như anh sao có thể bị mắc lừa.

"Anh vốn là rất đẹp trai, không tự khen mình một chút sao được!"

Mạc Thiên Kinh cười nói, bộ dáng tự tin kia khiến cô cảm thấy rất đáng ghét, rất đáng đánh đòn.

"Hừ, cỏi hết ý phục quyến rũ anh, tôi xem anh có sớm kéo cô ta lên giường không!"

Vừa nghĩ tới lần đầu tiên của họ, Sính Đình liền tức giận bốc hỏa, cái mộng của cô, lần đầu tiên của cô, cứ như vậy bị anh thô lỗ làm không!

"Thật ra thì anh cũng cảm thấy rất tò mò, sao anh lại không có dục vọng với cô ta? Nói thế nào thì vóc người và vẻ ngoài của Lina cũng không thua kém so với em a! Nhưng sao anh lại không có phản ứng?"

Mạc Thiên Kinh nhìn chằm chằm bộ ngực lộ ra của Sính Đình, Sính Đình nhìn ánh mắt của anh, tức giận cầm gối đầu lên ném về phía anh.

Mạc Thiên Kinh vội vàng né tránh công kích của cô.

"Em còn như vậy, anh sẽ không khách khí nữa!"

Âm thanh khàn khàn, ánh mắt nóng bỏng, sau khi Sính Đình đã có kinh nghiệm, dù có ngu ngốc cỡ nào cũng biết ánh mắt kia đại biểu cho cái gì!

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn, tôi có bảo bảo, không thể cùng phòng!"

Sính Đình vội vàng ngồi xuống đối diện, nhìn Mạc Thiên Kinh đến gần cô, nhịp tim đập vô cùng nhanh, mùi vị nam tính của anh tràn ngập cả căn phòng, ánh mắt nóng bỏng, tràn đầy dục vọng nhìn cô, giống như con báo đen đang để mắt tới con mồi của mình, khiến cho cô có chút kinh hãi!

Mạc Thiên Kinh không để ý đến cô, nuốt nuốt cổ họng khô khốc, có thể thấy rõ hầu kết di động, khiến Sính Đình càng thêm hoảng hốt!

"Sính Đình, anh sẽ rất dịu dàng, bác sĩ nói có thể, chúng ta có thể làm nhẹ!"

Anh thật sự đã rất lâu chưa đụng tới cô, trước kia cấm dục rất nhiều năm cũng không giống bây giờ cấm dục hơn một tháng, khiến cho khát vọng của anh đối với cô càng sâu thêm một bậc.

Sính Đình bị anh lời nói dọa sợ, anh thật muốn ăn cô?

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn, bảo bảo rất nhỏ, không thể!"

Sính Đình vội vàng chạy về phía cửa, Mạc Thiên Kinh sai bước đi tới hướng cô, bộ dạng tràn đầy dục vọng say mê khiến Sính Đình rất sợ, vội vàng mở khóa cửa.

Mạc Thiên Kinh đi tới liền ôm cô vào trong ngực, bờ môi không hề báo trước hôn lên cô, Sính Đình sợ hãi vội vàng phản kháng, nhưng anh lại càng hôn sâu hơn.

"Mạc Thiên Kinh, anh không thể!"

Sính Đình đẩy anh, hôm nay anh bị sao thế, sao hoàn toàn bị dục vọng khống chế.

Thật chẳng lẽ đồng ý cho anh ăn sao?

Bác sĩ nói không có thể, sẽ ảnh hưởng đến bảo bảo!

"Sính Đình, cho anh, anh muốn em!"

Âm thanh của Mạc Thiên Kinh khàn khàn vang lên bên tai Sính Đình, nhẹ nhàng ma sát, từng trận cảm giác y như dòng điện lan tỏa toàn thân, Sính Đình không nhận được run rẩy cả người.

Mạc Thiên Kinh ôm Sính Đình, tay luôn vào trong quần áo của cô, nắm bắt nơi tròn trịa của cô, nhẹ nhàng xoa xoa rồi xiết chặt, Sính Đình chỉ cảm thấy đầu như bị nổ tung, cả người cũng cứng ngắt!

"Mạc Thiên Kinh, không thể. . . . . umh!"

Mạc Thiên Kinh đang nhẹ nhàng thổi khó bên tai, liếm láp với lực độ thích hợp, Sính Đình không nhận được rên rỉ ra tiếng.

Mạc Thiên Kinh nhếch môi cười, một tay khác nhẹ nhàng trượt hông cô, kéo gần hơn khoảng cách của hai người, ma sát, Sính Đình có thể cảm thụ được dục vọng nóng bỏng cứng rắn của anh.

"Sính Đình, anh muốn em. . . . ."

Mạc Thiên Kinh si mê kêu lên, ôm cô lên đi về phía giường.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Mạc Thiên Kinh, anh có thể ít vô sỉ một chút không?

Sính Đình bị hành động của anh dọa sợ, anh thật muốn mình sao?

"Mạc Thiên Kinh, tôi cho anh biết, tôi có bảo bảo, ngộ nhờ anh làm ảnh hưởng đến bảo bảo, tôi sẽ khiến cho anh cả đời cũng không đụng được vào phụ nữ!"

Cô rất tức giận cảnh cáo, Mạc Thiên Kinh nhìn cô, dịu dàng xoa bờ môi của cô, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve ở môi cô.

"Yên tâm, anh sẽ không để em và con xảy ra chuyện!"

Sính Đình bị ngón tay anh sờ cả người tê dại, nhìn anh chuẩn bị cúi đầu hôn môi của mình, thì ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng gõ dồn dập, để cho hai người nhất thời ngừng lại.

Dục vọng biến thành lửa giận, Sính Đình vội vàng đẩy anh ra, bước xuống giường, sửa sang quần áo của mình, đi tới mở cửa.

"Thím Vương! Có chuyện gì không?"

Sắc mặt đỏ bừng của Sính Đình còn chưa hết, thím Vương nhìn thấy sắc mặt cô có chút xấu hổ, trong lòng cũng hiểu vài phần.

"Sính Đình, ngoài cửa có một người đàn ông trẻ tuổi anh tuần tìm cô!"

Sính Đình nhú nhú mày, nhìn thím Vương.

"Thím Vương, không phải Thần Băng sao?"

Thím Vương lắc đầu, "Là một người đàn ông lạ, tôi chưa từng thấy anh ta, anh ta nói là bạn tốt của cô!"

"Bạn tốt?"

Sính Đình càng thêm kinh ngạc, mình làm gì có bạn tốt là nam giới, cau mày, Sính Đình đi ra ngoài cửa, liền nhìn thấy một người đàn ông trẻ tuổi rất đẹp trai ngồi trong một chiếc xe thể thao mở nóc hiệu Bugatti, một đôi mắt đào hoa giờ phút này đang nhìn cô chăm chú, nở nụ cười nồng đậm.

Nhìn thấy cô đi ra, từ trên xe bước xuống, trong tay cầm một túi du lịch đi về phía cô.

"Là anh!"

Sính Đình kinh ngạc nhìn anh ta, anh ta chính là người đàn ông đã bắt tay cô vào cái đêm dạ vũ kia, nhưng sao anh ta lại xuất hiện ở đây, trong tay lại còn cầm một túi du lịch, có cảm giác giống như đi vào nhà mình!

"Xin chào, mỹ nữ, còn nhớ tôi không? Thượng Quan Quân Triết!"

Thượng Quan Quân Triết cười tươi rồi chào hỏi cô, không thèm quan tâm tới ánh mắt kinh ngạc của cô, bước thật nhanh vào biệt thự, trên người mặc một bộ đồ màu trắng trang nhã thanh lịch lại càng tôn lên vẻ đẹp trai sẵn có.

Sính Đình vội vàng đuổi theo, kêu lớn, "Này, anh tới nhà tôi làm gì!"

Cô còn chưa mời anh vào nhà, sao anh ta lại tự ý đi vào, giống như nơi này là nhà anh ta vậy, quá tùy tiện đi!

Thượng Quan Quân Triết dừng bước, cười nhẹ nói.

"Mang thai lại còn muốn sinh hoạt vợ chồng, Mạc Thiên Kinh đâu?"

Giọng nói rất đáng đánh đòn, cặp mắt hoa đào câu hồn liếc nhìn vết hôn hiện rõ ràng trên cổ cô sau đó đi vào biệt thự, hoàn toàn không chú ý người phụ nữ phía sau mặt đỏ bừng.

Sính Đình vội vàng đi vào biệt thự, Mạc Thiên Kinh đáng chết, cô mắc cỡ muốn chết đây!

Người đàn ông này đến tột cùng muốn làm gì a! Tại sao tự nhiên đi tới nhà của cô, cô còn chưa đồng ý nha!

Thượng Quan Quân Triết đi vào biệt thự, để túi du lịch ở một bên, đi tới ghế sa lon ngồi xuống, dựa vào đó nhìn người giúp việc đang đi về phía anh, cười nói.

"Một ly cà phê, cảm ơn!"

Thím Vương sừng sốt một hồi, nhìn thấy cô chủ đi tới, bèn xoay người đi vào bếp pha cà phê!

Sính Đình thật sự là sắp bị anh làm cho tức chết rồi, người này quá lớn lối đi, đây là nhà của cô, nhìn dáng vẻ nhàn nhã tự đắc của anh, ngồi lên ghế sa lon của cô, gọi thím Vương pha cà phê cho anh, người đàn ông này thật sự là. . . . .

"Ngồi đi, mang thai, đứng lâu không được!"

Thượng Quan Quân Triết nở nụ cười, ôn hòa kêu cô.

Sính Đình đi tới ghế sa lon ngồi xuống, buồn bực tới cực điểm. Nơi này là nhà cô à, sao cô có cảm giác mình giống như là khách, mà người đàn ông này mới là chủ nhân, thật con mẹ nó gặp quỷ!

"Thượng Quan Quân Triết, rốt cuộc anh tới nhà tôi làm gì?"

Sính Đình nhìn xuống lửa giận đang hùng hực trong lòng, cố gắng không gầm thét.

Thượng Quan Quân Triết tùy ý quét nhìn xung quanh biệt thự một cái, lạnh nhạt nói.

"Đơn giản mà ấm áp, không xa hoa cũng không mộc mạc, không tệ!"

Sau này mình phải ở chỗ này một thời gian, cũng không biết nhà này có chiếc giường thích hợp với anh không, anh có chút khốn đốn rồi, đêm qua kích tỉnh cả đêm, thật đúng là mệt mỏi, nhưng mà anh cũng không làm được cả đêm bảy lần, xem ra lần phải lãnh giáo anh ấy (Thiên Kinh) nhiều hơn.

Sính Đình nghe anh nói thiếu chút nữa bị chọc giận cho tức chết, nhìn anh chằm chằm, rống to.

"Anh rốt cuộc tới chỗ của tôi làm gì!"

Bọn họ không quen biết, chỉ có duyên phận gặp mặt một lần, nếu không phải hiện tại cô mang thai, cô thật sự muốn một cước đạp anh ta ra ngoài.

Thím Vương bụng cà phê đi vào, để xuống sau liền rời đi.

Thượng Quan Quân Triết bụng cà phê lên uống một hớp nhỏ, môi mỏng mím chặt lộ ra nụ cười tròn, cười nhẹ nói.

"Đừng tức giận như vậy, tức giận là có nếp nhăn, tôi là người Mạc Thiên Kinh phải tôi bảo vệ cô, mỹ nữ có hài lòng tôi không?"

Thượng Quan Quân Triết hướng Sính Đình mập mờ đá lông nheo, ánh mắt đảo hoa nhẹ nhàng nhướng lên, rất là câu hồn.

"Oe . . . . .Oe. . . . ."

Sính Đình không nhịn được nôn ra một trận, Thượng Quan Quân Triết bị đá kích, nhìn cô hướng về phía thùng rác nôn ọe, không khỏi che lỗ mũi.

"Mị lực của tôi thật kém như vậy sao? Lại khiến cô nôn ọe. . . . ."

Thật là quá tổn hại tới cô, Thượng Quan Quân Triết đau lòng,

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái, sau khi nôn ọe xong, sắc mặt cũng tái nhợt, Thượng Quan Quân Triết rút ra khăn tay giấy đưa tới trước mặt cô, lạnh nhạt nói.

"Lau miệng đi!"

Đây chính là lần khiêm nhường đầu tiên của anh, anh không muốn dụ dỗ cô, chỉ muốn trêu chọc cô mà thôi, để xem đại ca kia có suy nghĩ gì.

"Cám ơn!"

Sính Đình cầm khăn giấy lau miệng, mấy ngày nay hình như tình trạng nôn mửa càng ngày càng trở nên tệ hại, chỉ cần ngửi thấy mùi vị không thích sẽ nôn ói rất dữ!

"Thượng Quan Quân Triết, tôi không cần anh bảo vệ, tôi có thể tự bảo vệ mình!"

Sau khi Sính Đình lau mặt xong, vẻ mặt nghiêm túc nhìn anh nói.

Mí mắt Thượng Quan Quân Triết nhướng lên, nhìn Mạc Thiên Kinh đứng ở lầu hai, thấy những dục vọng trong ánh mắt anh đã biến mất, nụ cười càng đậm đà!

Mạc Thiên Kinh sắc mặt lạnh lùng đi xuống lầu, nhìn anh chằm chằm không vui.

"Anh, chưa thỏa mãn dục vọng sao?"

Thượng Quan Quân Triết nhìn sắc mặt không tốt của anh, muốn huyết gió reo mừng, ngay lập tức gấp phải cái liếc mắt xem thường của Mạc Thiên Kinh.

Vừa rồi ở trên lầu, Sính Đình đột nhiên rời đi, làm hại anh chỉ còn cách ở trên lầu dùng tay giải quyết!

"Hôm nay sao thức dậy sớm thế?"

Mạc Thiên Kinh nói châm chọc, rất bất mãn, muốn tới thì cũng phải tìm thời gian thích hợp chứ, tới đúng lúc này, quả thật đúng là hành hạ anh!

Thượng Quan Quân Triết cười nhạt nói, "Tối hôm qua cả đêm em chưa ngủ, nhưng mà vẫn không có bản lĩnh, cả đêm bảy lần!"

Thượng Quan Quân Triết không chút nào liêm sỉ mà nói ra tối hôm qua mình đã làm gì!

Sính Đình biến sắc mặt, bởi vậy cô mới nói tại sao Mạc Thiên Kinh lại giống như lợn giống thế, thì ra ngay cả người bên cạnh cũng đều là lợn giống!

Phấn đấu một đêm, suy nghĩ một chút đã cảm thấy đáng sợ.

Mạc Thiên Kinh hừ lạnh một tiếng, có chút hài lòng.

"Cậu cho rằng ai cũng có thể cả đêm bảy lần sao? Muốn vậy phải có đầy đủ năng lực, hơn nữa thân thể cũng phải có nhu cầu mạnh mẽ!"

Giống như anh, cả đêm bảy lần, thật có chút lòng thành!

"Mạc Thiên Kinh, anh có thể ít vô sỉ đi một chút được không?"

Cả đêm bảy lần, lạy trời, hai người đàn ông này có nhìn thấy người phụ nữ là cô đang ngồi ở chỗ này không? Sao lại cứ lớn tiếng bàn luận những chuyện này!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Sính Đình, có phải em bị bệnh hay không?

Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết bị cô cấp cho câu hỏi khó, nhìn về mặt bị chọc tức không nhẹ của cô, Mạc Thiên Kinh có cảm giác hình như mình đang đùa với thuốc nổ!

Cười gượng mấy tiếng, Mạc Thiên Kinh trừng mắt với Thượng Quan Quân Triết, nếu không phải do tiểu tử thói này, thì sao anh có thể nói ra những lời hạ lưu như thế, nhìn sắc mặt tức giận của Sính Đình, có chút không chế không được đổ mồ hôi lạnh!

Thượng Quan Quân Triết nhìn dáng vẻ của Mạc Thiên Kinh trong lúc này, quả thật đúng là nô lệ của vợ, còn chưa kết hôn mà bị ăn gắt gao như vậy, nếu kết hôn rồi, sau này không biết sống nổi bao nhiêu ngày!

"Anh, anh thật là bi thảm!"

"Im miệng!"

"Im miệng!"

Thượng Quan Quân Triết còn chưa nói hết đã bị hai người đồng thanh oanh tạc, nhất thời có chút buồn cười, "Anh, ai người thật là vợ chồng đồng lòng a! Nói mà cũng giống nhau như đúc!"

"Đó là đương nhiên, chúng ta không đồng lòng, chẳng lẽ cùng cậu đồng lòng hay sao!"

Mạc Thiên Kinh nghe Thượng Quan Quân Triết nói thế nên đắc ý ghéch đầu lên.

Sính Đình hung dữ trợn mắt nhìn Mạc Thiên Kinh một cái, nhìn về mặt anh cười đến rục rịch, hận không thể tiến lên xé cái miệng của anh.

"Anh, người phụ nữ của anh hung hãn thế này, em nghĩ cho dù có người xấu cũng bị cô ấy dọa cho chạy mất, sao còn phải kêu em tới bảo vệ cô ấy!"

Thượng Quan Quân Triết đang tay ra, tựa người vào ghế sa lon, về mặt lười biếng, ánh mắt đào hoa mê người, lười biếng mà hấp dẫn!

"Cô ấy mang thai!"

Mạc Thiên Kinh nói đơn giản, Sính Đình mang thai, cho dù bản lĩnh không tệ, nhưng nếu như đối phó với Nam Cung Tuyết, nhất định là cô sẽ không ứng phó được.

"Mang thai thật không đúng thời điểm!"

Thượng Quan Quân Triết lạnh nhạt nói, nhẹ nhàng nhướn mí mắt, ưu nhã ngáp một cái, nhìn Sính Đình.

"Phòng của tôi ở đâu, có chút mệt mỏi rồi, muốn ngủ bù!"

Đoán chừng trong khoảng thời gian này chắc chắn anh không có cơ hội ăn chơi đàng điếm, cũng không có cơ hội ngủ ngon giấc rồi !

"Trừ hai căn phòng kia, thì tự mình tùy tiện chọn!"

Mạc Thiên Kinh hào phóng nói, hoàn toàn không nhìn thấy ánh mắt bốc lửa của Sính Đình.

Thượng Quan Quân Triết liếc nhìn lâu hai, nhú nhú mày, còn là ngủ bên trên đi, tiết kiệm buổi tối bị bọn họ làm cho Dục Hóa công tâm!

Chỉ có điều Dục Hóa công tâm có thể không nhiều lắm, mà nhiều hơn chính là không cách nào ngủ được.

Cầm túi của mình, nhìn Sính Đình làm một động tác hôn gió, sau đó quay người đi lên lầu.

Sính Đình tức giận cắn răng, giận đùng đùng nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, trợn mắt nhìn một hồi mới phát hiện một chuyện.

"Thím Vương, ông nội đi đâu rồi?"

Hình như từ lúc cô xuống đây không hề nhìn thấy hai lão đầu ở chỗ này, đi đâu rồi?

"Lão gia cùng lão Mạc cầm vali đi ra ngoài!"

Thím Vương nhẹ nhàng nói, người vẫn như cũ bận rộn trong bếp.

Sính Đình nhăn mày, cầm vali, cùng Mạc Từ Khiêm, chẳng lẽ là. . . . .

Đứng dậy, vội vàng đi vào trong phòng, trong phòng không có một bóng người, hơn nữa hành lý thu xếp xong cũng không nhìn thấy đâu, vội vàng tìm hộ chiếu của ông nội, cư nhiên đã mang đi!

"Tôi lại bị lừa bỡn!"

Sính Đình tức giận, ông nội đã đi cùng Mạc lão đầu, để cô ở lại!

"Đừng tìm nữa, ông nội em cùng ông nội anh đi Mỹ, chỉ có nơi đó bọn họ mới có thể an toàn!"

Mạc Thiên Kinh ở sau lưng cô thản nhiên nói, nhìn sắc mặt tức giận của cô, trong lòng có chút băn khoăn.

Anh cũng không ngờ ông nội anh và ông nội cô lại len lén rời đi, ngay cả chào hỏi cũng không có!

Sính Đình nhìn anh chăm chăm, cảm thấy trong dạ dày quay cuồng một hồi, che miệng, vội vàng hướng nhà VS chạy đi, Mạc Thiên Kinh cùng đi tới, chỉ nghe thấy bên trong truyền đến một tràng âm thanh nôn ọe khô khóc.

Đi vào, Sính Đình đang ngồi sụp xuống ôm bồn cầu nôn ọe, Mạc Thiên Kinh đi tới vỗ vỗ sau lưng cho cô, nhìn sắc mặt tái nhợt của cô, có chút lo lắng.

"Em không sao chứ! Sao lại nôn ói dữ dội như vậy! Có phải ăn phải đồ hư hay không?"

Mạc Thiên Kinh còn không biết Sính Đình nôn nghén, Sính Đình muốn mắng anh, nhưng trong dạ dày cuộn lên lợi hại hơn, khiến sắc mặt cô càng thêm tái nhợt, ói càng dữ hơn.

Một lát sau, Sính Đình mới ói xong, yếu đuối chống tay trên bồn cầu, vô lực ngồi bệt xuống, đê xuống khóa xả nước!

Sính Đình nhìn cô ói dữ dội như vậy, càng thêm lo lắng!

"Đi, anh dẫn em đến bệnh viện kiểm tra một chút!"

Nói xong đỡ cô dậy đi ra cửa.

Sính Đình vô lực trừng mắt liếc anh một cái.

"Tôi đây là nôn nghén, đỡ tôi lên lầu, tôi muốn ngủ!"

Sính Đình mới vừa ói một hồi, bây giờ bụng trống rỗng, mệt mỏi cũng cuốn tới, bắt đầu muốn ngủ!

"Nôn nghén?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, hoàn toàn không biết phụ nữ mang thai còn sẽ có triệu chứng nôn nghén như thế!

"Không sai!" Sính Đình không còn sức lực lên tiếng. Nói xong, nhìn Thím Vương trong nhà bếp kêu to.

"Thím Vương, khi nào đi ra ngoài mua thức ăn thì mua cho cháu chút ô mai!"

Vẫn là hương vị kia dễ chịu nhất, vừa nghĩ tới đã rất thèm ăn!

Nhưng âm thanh quá nhỏ, hoàn toàn không nghe được, Thím Vương vẫn ở chỗ cũ làm việc.

Mạc Thiên Kinh bỗng nhiên ôm eo cô, Sính Đình kinh ngạc một chút, nhưng ngay sau đó là đi theo anh.

"Có muốn ăn cái gì nữa, anh đi mua giúp em?"

Đặt cô ở trên giường, săn sóc tháo giày giúp cô, đắp kín mền cho cô, Mạc Thiên Kinh dịu dàng hỏi.

Sính Đình nhượng nhượng mí mắt, buồn ngủ quá a!

Nhắm hai mắt, miệng giật giật, liền yên tĩnh ngủ!

Mạc Thiên Kinh nhìn bộ dạng ngủ say của cô, không khỏi nhúu mày, chuyện này cũng quá nhanh đi!

Nhưng hồi nãy chứng kiến cô mới vừa ói dữ dội như vậy, khẳng định rất khó chịu, nhẹ nhàng đi ra ngoài, đóng kín cửa, dặn dò Thím Vương một câu, rồi xoay người rời khỏi biệt thự.

Chờ khi Mạc Thiên Kinh trở về thì đã qua một giờ đồng hồ, Sính Đình vẫn còn đang ngủ, Mạc Thiên Kinh tới sập trái cây, siêu thị mua rất nhiều trái cây, còn có các loại ô mai đủ mùi vị.

"Ngài Mạc, ăn com!"

Thím Vương nhẹ nhàng kêu, bắt đầu dọn món ăn ra.

Mạc Thiên Kinh đưa trái cây giao cho Thím Vương rồi đi lên lầu, đẩy cửa phòng ra, Sính Đình vẫn còn ngủ, vẫn duy trì tư thế khi nãy.

Đi tới trước giường ngồi xuống, Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng lắc lắc cô, Sính Đình phiền não lật người, tiếp tục ngủ.

"Sính Đình, dậy ăn com!"

Mạc Thiên Kinh nhúu mày, sao lại ngủ say như vậy.

"Sính Đình, ăn no rồi ngủ tiếp!"

Gọi mấy tiếng, nhưng Sính Đình dường như không dậy nổi, che chăn kín tiếp tục ngủ.

Mạc Thiên Kinh lại kêu mấy câu, Sính Đình vô lực rên rĩ.

"Buồn ngủ quá, đừng làm ồn!"

Nói xong miệng lại bắt động ngủ tiếp!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô một cái, xoay người đi xuống lầu.

Thượng Quan Quân Triết ngủ được một giấc, tinh thần tốt hơn nhiều, giờ phút này đang ngồi ở trên bàn miệng há to ăn com, vẻ mặt thỏa mãn hưởng thụ, nhìn Mạc Thiên Kinh đi xuống, vẫn không quên kêu một câu.

"Anh, ăn com!"

Mạc Thiên Kinh không để ý tới anh, đi tới nhà bếp.

"Thím Vương, thường ngày Sính Đình đều thích ngủ như vậy sao?"

Thím Vương dừng động tác trong tay lại, quay đầu nhìn người đàn ông đẹp trai trước mắt.

"Vâng, mấy ngày nay Sính Đình đều như vậy, mang thai chính là như vậy, thích ngủ, một ngày có thể ngủ mười bảy mười tám tiếng!"

"Ngủ lâu như vậy!"

Mạc Thiên Kinh có chút giật mình, lo lắng hỏi, "Có phải không bình thường hay không?" Làm gì có người nào ngủ lâu như vậy, cho dù mang thai cũng không thể ngủ lâu như vậy đi!

"Không phải, phụ nữ mang thai đều là như vậy, Mạc thiếu gia, Sính Đình thích ăn ô mai, tỉnh lại sẽ muốn ăn!"

Thím Vương tốt bụng nhắc nhở.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Tôi không phải là Mạc Thiên Kinh

Mạc Thiên Kinh nghe Thím Vương nói thế, nhất thời lộ ra một nụ cười, "Thím Vương, cảm ơn thím!"

Thím Vương cười dịu dàng, Mạc Thiên Kinh đi ra khỏi bếp, Thượng Quan Quân Triết đã ăn no, bây giờ đang lười biếng tựa vào ghế sa lon, vẻ mặt rất thỏa mãn.

Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên bàn, từ từ ăn cơm.

"Thương thế của Huyết Sắc Tà Dương như thế nào, tỉnh chưa?"

Mạc Thiên Kinh vừa ăn, vừa hỏi.

Thượng Quan Quân Triết quay đầu lại nhìn anh, nhìn tướng ăn lịch sự của anh không khỏi nhủ thầm, nếu không phải anh (Quân Triết) đã nghe rõ câu hỏi của anh (Thiên Kinh) thật sự còn tưởng rằng người đàn ông này là thân sĩ gì đó, đang lịch sự ăn một bữa cơm cùng một người phụ nữ.

Mạc Thiên Kinh không để ý đến ánh mắt của anh, tiếp tục ăn chậm rãi.

Thời điểm khi anh ăn cơm đều thông thả như vậy, mạch lạc uyển chuyển.

"Đang trị liệu, ước chừng chiều nay sẽ tỉnh, anh, anh nói em không cần tìm người đang ẩn úp gần đây, nhưng em thật sự sợ một khi em không chú ý sẽ bị người của Nam Cung Tước thừa cơ."

Người phụ nữ của anh lại thích ngủ như vậy, hơn nữa còn đang mang thai, một đồng phiền phức lớn, thật sự rất không an toàn!"

Thượng Quan Quân Triết nằm dài trên ghế sa lon, đôi tay gối đầu, rất nghiêm túc nói.

Mạc Thiên Kinh vừa ăn, vừa suy nghĩ.

"Lão K còn chưa giải quyết Lina, Nam Cung Tước mất đi Huyết Sắc Tà Dương, hai sát thủ đứng đầu nhất định sẽ có hành động, chúng ta bây giờ ở ngoài sáng, hẳn ta trong tối, dĩ nhiên là khó lòng phòng bị!"

Mạc Thiên Kinh cau mày, anh cũng rất không yên lòng.

"Phân tích hoàn toàn chính xác, không biết có phải lão K đã bị Lina chinh phục rồi hay không, sao lâu như vậy còn chưa điện thoại, em nghe nói người phụ nữ kia một đảm nữ, rất nổi danh, chẳng những lòng dạ độc ác, thêm vào đó khi đã vừa ý người đàn ông nào thì nhất định phải chinh phục cho bằng được!"

Giày vò tàn phá, nghĩ một chút thấy sợ!

"Tôi nay gọi điện thoại qua cho anh ta, có lẽ tiểu tử kia đúng thật là túng dục quá độ!"

Mạc Thiên Kinh có chút bận tâm, tiểu tử kia đã hai ngày không báo cáo tình hình cho anh, không phải đã xảy ra chuyện gì rồi chứ?

Trong lòng không khỏi lo lắng.

"Vâng!"

Thượng Quan Quân Triết cũng biết chuyện có gì bất thường rồi, lên lầu thu xếp một chút, sau đó xoay người rời khỏi biệt thự!

Sau khi Mạc Thiên Kinh ăn cơm no liền trở lại phòng của Sính Đình, lấy laptop của mình mở ra, sau đó cài kim điện tử tại khắp các nơi khác nhau trong biệt thự, sau khi cài đặt xong, cả biệt thự giống như trong suốt.

"Thiên Kinh, anh thật giỏi! Nhanh hơn chút nữa!"

*****

Lina ôm vùng eo cường tráng của anh, kiều mỵ kêu lên, hai ngày nay số lần Mạc Thiên Kinh cùng cô dây dưa càng ngày càng nhiều, mỗi một lần cũng đều làm đến thỏa mãn mà ngủ mất, trừ ăn cơm ra, vẫn luôn ở trên giường!

Nhìn gương mặt anh tuấn của Mạc Thiên Kinh, thân thể cường tráng, không ngừng đụng thân thể của cô, đụng đến phát ra âm thanh, hơi thở đậm mỵ làm cho cả phòng cũng tràn đầy hơi thở tình dục.

"Ừ. . . . . Thật thoải mái, ở đây. . . . . Nhanh lên một chút. . . . ."

Lina ôm cơ thể anh thật chặt, thét to.

"Lina, cô thoải mái sao?" Thiên Kinh nâng lên nụ cười lạnh, quả nhiên không hổ là dân nữ như trong tin đồn, dục vọng quả nhiên cao dọa người, khiến cho thân thể cường tráng như anh cũng có chút chịu không nổi!

"Thoải mái. . . . ." Lina đã sớm không phân rõ nam bắc, Thiên Kinh tăng nhanh lượt động, dẫn đến từng tiếng thét chói tai liên tiếp của cô, bay thẳng lên trời.

"Thật thoải mái!"

Lina vô lực rên rỉ, cả người mềm nhũn.

Mạc Thiên Kinh đứng dậy lấy một chiếc còng tay trong ngăn kéo còng tay cô vào đầu giường, Lina lập tức luống cuống.

"Thiên Kinh, anh làm gì đấy!"

Thiên Kinh nâng lên một nụ cười nhạt, mê người vô cùng.

"Chúng ta đổi lại phương thức, sẽ khiến cho cô mất hồn!"

Không để ý tới hốt hoảng của cô, Thiên Kinh lấy ra sợi dây trói hai chân cô lại, tách ra treo lên, hiện ra hình người nằm dang tay dang chân hình chữ đại.

Tay chuyển qua chỗ kín của cô, đưa vào hai ngón tay.

"Ừm. . . . . Ân. . . . ."

Lina thẹn thùng rên rỉ, nụ cười của Thiên Kinh càng lạnh hơn, dùng sức ngoáy đều, khiến cô thét chói tai, .

"Lina, Nam Cung Tước ở đâu?"

Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, ánh mắt Lina hốt hoảng, nhưng lại cảm thấy sức lực tay anh lớn hơn vài phần!

"A. . . . ."

"Nam Cung Tước ở đâu?"

"Em. . . . . Em không. . . . . Không biết. . . . . Uhm. . . . ."

Lina mơ mơ màng màng, bị dục vọng tập kích vào đầu, cảm thấy chóng mặt.

"Cô biết, có phải không?"

Điên cuồng đâm chọc vào, khiến Lina không chỗ nào lẩn trốn!

"Ở thành phố XX. . . . ."

Lấy được đáp án, Thiên Kinh đột nhiên rút tay ra, liếc nhìn vẻ xốc xếch và mái tóc ướt chèm nhẹp của cô về chán ghét, chán ghét tới cực điểm!

Lina đột nhiên bị trống không làm cho khó chịu tới cực điểm, đầu óc cũng bắt đầu tỉnh táo.

"Mạc Thiên Kinh, anh. . . . ."

Lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh kéo từ trên mặt xuống một tầng da thật mỏng, lộ ra diện mạo thật sự!

"Anh không phải là Mạc Thiên Kinh!"

Lina kinh ngạc, hốt hoảng chỉ chỉ tay, nhưng hoàn toàn không có tác dụng, chỉ có thể hung tợn nhìn anh chăm chăm.

"Đến tốt cùng anh là ai, tại sao muốn hỏi vị trí của Nam Cung Tước!"

Ánh mắt Lina trở nên rất lạnh, sát khí nặng nề nhìn anh chăm chăm.

Lão K nở nụ cười lạnh, "Tôi là ai không quan trọng, quan trọng là cô phối hợp rất tốt."

Mấy ngày nay anh đã tra được lai lịch của cô, bỏ sức lực cơ thể ra mấy ngày, rốt cuộc đã hoàn thành nhiệm vụ!

Lina tức giận cắn môi, hận không thể giết chết được anh.

"Người ngủ với tôi lần đầu tiên là anh có đúng hay không?"

Lina lạnh lẽo hỏi, âm thanh có chút run rẩy.

Mùi vị của anh cô còn nhớ rõ, cho nên vẫn muốn cùng anh lên giường!

"Không sai, vẫn luôn là tôi!"

Lão K nhàn nhạt cười một tiếng, trên gương mặt anh tuần hiện ra vẻ giễu cợt, khiến Lina hoàn toàn ngã xuống giường.

"Không ngờ tôi lại cùng một người đàn ông không biết thân phận phóng đảng lâu như vậy!"

Lina thế nào cũng không ngờ, cô vẫn luôn cho rằng anh là Mạc Thiên Kinh, lại còn luôn suy nghĩ biện pháp để gả cho anh, trả thù anh, không ngờ cư nhiên bị Mạc Thiên Kinh gây ông đập lưng ông, hận, thật sự rất hận!

"Nghỉ ngơi thật tốt đi, nửa đời sau chuẩn bị trải qua trong ngục giam!"

Lão K lãnh khốc vô tình đứng dậy đi vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ đi ra, liếc nhìn Lina không thể động dậy, cầm điện thoại gọi cho Mạc Thiên Kinh.

Mạc Thiên Kinh đang sắp xếp tư liệu, điện thoại di động đột nhiên vang lên, vội vàng cầm, ra khỏi phòng.

"Alo!"

"Thượng tướng, hoàn thành nhiệm vụ rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhếch miệng lên nở một nụ cười nhẹ: "Làm rất tốt, dẫn cô ta trở về, trông nom cho thật kỹ!"

Không ngờ Lão K sau hai ngày im hơi lặng tiếng, nhanh như vậy đã xử lý xong Lina, xem ra Lão K rất tiến bộ!

Đơn giản dặn dò mấy câu, Mạc Thiên Kinh cúp điện thoại đi vào phòng, nhìn đồng hồ, Sính Đình vẫn chưa tỉnh dậy, không khỏi cau mày.

"Sính Đình, dậy, em đã ngủ bảy tiếng rồi!"

Sao lại thích ngủ như vậy, Mạc Thiên Kinh có chút không yên lòng.

Sính Đình cúi kinh từ trên giường ngồi dậy, nhìn Mạc Thiên Kinh, tức giận hét lớn.

"Mạc Thiên Kinh, anh gào cái quỷ gì, tôi còn chưa ngủ no, anh cứ ở đây gọi, chờ tôi ném anh ra ngoài hả?"

Muốn ngủ một giấc yên ổn anh cũng không cho, ồn ào chết đi được...!

Phiền quá à!

"Sính Đình, em còn nói nữa, anh sẽ hôn cho đến khi em tỉnh!"

Mạc Thiên Kinh uy hiếp, Sính Đình nhìn anh chăm chăm, ngáp một cái, buồn ngủ mông lung, nhưng tức giận lại mười phần!

"Mạc Thiên Kinh, rốt cuộc anh gọi tôi dậy làm gì vậy?"

Cô không cần đi làm, sao lại gọi cô rời giường, cô buồn ngủ quá!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: chương 103

Mạc Thiên Kinh bị bộ dáng này của cô làm cho mơ hồ, buồn ngủ mà tức giận lại còn lớn như vậy, xem ra những ngày sau này sẽ không yên bình rồi!

Nói không chừng khi hai người ngủ chung, đại tiểu thư cô mà mất hứng, đem anh đạp xuống dưới gầm giường.

Suy nghĩ một chút, Mạc Thiên Kinh đã cảm thấy dưới bụng một hồi xao động.

Thật là không có tiền đồ, bộ dáng 8000 năm mới gặp qua phụ nữ sao? Vênh lên cái gì mà vênh!

Mạc Thiên Kinh rất không hài lòng mắng thầm tiểu đệ đệ của mình, nhìn về mặt tức giận của Sính Đình, haizzz, không biết lúc nào thì mới có thể dễ cho anh ăn no nề a!

"Em đã ngủ bây giờ rồi, anh sợ em đói bụng, dậy ăn một chút gì đã, ăn no rồi ngủ tiếp, ngoan nào!"

Mạc Thiên Kinh dịu dàng dụ dỗ, lấy ra gói ô mai mình mới mua đưa tới, Sính Đình vừa nhìn thấy ô mai, tức giận nhất thời giảm đi rất nhiều, bụng cũng cảm thấy rất đói!

"Mạc Thiên Kinh, mau chuẩn bị thức ăn, tôi đói rồi!"

Sính Đình vén chăn lên, rời giường, liếc nhìn đồng hồ đeo ở cổ tay, đã sáu giờ rồi?

Xem ra mình thật sự ngủ đã rất lâu.

"Thím Vương đã chuẩn bị, sau khi em rửa mặt xong, chuẩn bị đi ăn cơm!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh rất dịu dàng, trong ánh mắt tất cả đều là cưng chiều, Sính Đình nhìn anh, trong nháy mắt lắc lắc đầu, có chút hoài nghi có phải mình nhìn lầm rồi hay không.

Anh lại có thể biết dùng ánh mắt cưng chiều kia mà nhìn mình chứ?

Sính Đình đi vào phòng tắm, thời điểm đánh răng lại không nhận được nôn mửa, Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, đi vào phòng tắm, nhìn Sính Đình đang nằm trên bồn cầu nôn mửa, tới đỡ cô.

"Sao, có khỏe không?"

Nhìn sắc mặt tái nhợt của cô, Mạc Thiên Kinh thật đau lòng, anh không ngờ mang thai lại có thể khổ cực như thế, nhìn cô ỏi đến sắc mặt tái nhợt, thật có chút hối hận vì đã khiến cô mang thai.

Sính Đình vô lực ngồi trên ghế, hung dữ trừng mắt nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Khỏe cái rắm a, nếu không phải tại anh khốn kiếp, 8000 năm không có đụng phụ nữ, thì bây giờ tôi có thể biến thành bộ dáng này hay sao?"

Thật sự là chịu đủ rồi, mấy ngày nay mỗi lần đánh răng hoặc là ngửi thấy mùi vị không thích liền ói dữ dội, mà mỗi lần ói xong thì hai chân như nhũn ra.

"Tiểu tử thú, ta cho cậu biết, ở trong đây mà không đáng hoàng một chút, chờ cậu ra ngoài xem ta trừng phạt cậu như thế nào, ta sẽ đánh bệt cái mông cậu ra!"

Sính Đình thấy Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, nổi giận hương bụng của mình lớn tiếng chỉ trích, Mạc Thiên Kinh nhìn thấy không nhận được bật cười ra tiếng.

"Sính Đình, em mắng nó, sao nó biết được, hay là mắng anh đi!"

Bắt qua cô mắng thì anh không nói lại, dù sao cô có mắng đôi câu cũng sẽ không mất miếng thịt! nào

Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm, trong ánh mắt tất cả đều là tức giận, Mạc Thiên Kinh cũng nhìn vào mắt cô, chuẩn bị cho cô mắng.

Sính Đình chán ghét xoay người xuống lầu, cô thật sự muốn điên rồi!

Đi xuống lầu, Thím Vương đã dọn xong thức ăn, Sính Đình không còn thấy đói bụng nên tùy tiện ăn một chút, sau đó liền quay người đi lên lầu tiếp tục ngủ.

Mạc Thiên Kinh thấy cô có tâm trạng không tốt, nên cũng không nói gì, tiếp tục làm việc.

Ba giờ sáng, Sính Đình bị cơn nôn đến mức không thể không rời giường, sau khi xuống giường, lại đảo trở lại, nhìn người đàn ông trên giường, tất cả

tức giận đều xông ra, con ngủ gật cũng mất!

"Mạc Thiên Kinh, anh đứng lên cho tôi!"

Sính Đình nổi giận đi tới kêu anh dậy, tại sao có thể ngủ ở trên giường của cô như vậy!

Bọn họ chưa có kết hôn, ngoại trừ đứa bé, bọn họ chẳng còn quan hệ gì!

Sao anh lại ngủ ở trên giường của cô.

Mạc Thiên Kinh mở ánh mắt có chút khô khốc ra, vừa mới ngủ được một chút, mắt đau muốn chết, nhìn Sính Đình đang tức giận đùng đùng không khỏi nhú mày.

"Sính Đình, sao thế, sao lại tức giận như vậy?"

Sính Đình chỉ vào anh, tức giận chất vấn.

"Mạc Thiên Kinh, sao anh lại ngủ ở trên giường của tôi!"

Hơn nữa còn không mặc quần áo, chỉ quấn một chiếc khăn tắm màu trắng, lộ ra nửa người trên cường tráng.

"Anh không ngủ ở đây thì ngủ ở đâu, Sính Đình, anh vừa mới ngủ, bận bịu cả ngày, mệt quá rồi, ngủ trước đây!"

Mạc Thiên Kinh nói xong ngả xuống tiếp tục ngủ.

Sính Đình nhìn anh, tức giận cắn răng, nhưng nhìn ánh mắt sưng đỏ của anh nên kèm chế lại, thôi, tối nay sẽ để cho anh ngủ một giấc, ngày mai sẽ bắt anh cút đi.

Đi vệ sinh xong, từ trong ngăn tủ lấy ra một cái chăn bông, lên giường tiếp tục ngủ.

Tỉnh lại lần nữa, Mạc Thiên Kinh đã không còn ở trên giường, nhìn đồng hồ, đã là mười giờ sáng rồi, Sính Đình thật sự có chút bội phục mình, thật sự rất có khả năng ngủ, bên cạnh bàn để một bọc ô mai.

Sính Đình nhìn liền thấy muốn ăn, liền vội vàng đứng lên, sau khi rửa mặt xong liền cầm ô mai ăn.

"Thượng tướng, địa chỉ của Nam Cung Tước đã có, Lina cũng đã bị đưa đi! Bước kế tiếp chúng ta nên làm gì?"

Lão K và Mạc Thiên Kinh ngồi trên ghế sa lon, nói loạn lên.

Hiện tại Lina cũng bị bắt, địa chỉ của Nam Cung Tước cũng đã điều tra được, còn Thượng Quan Quân Triết bên kia, không biết bên anh ta tình huống như thế nào, tiểu tử kia, từ chiều hôm qua đi ra ngoài đến bây giờ vẫn chưa xuất hiện.

"Thật vất vả cho cậu rồi!"

Mạc Thiên Kinh vỗ vỗ vai Lão K, lần này anh ta hoàn thành công việc không tệ, so với thời gian dự tính nhanh hơn rất nhiều, Nam Cung Tước một mặt là lão đại của giới hắc, mặt khác lại là người buôn bán, sau lưng lại là trùm buôn thuốc phiện tội ác tày trời.

Lão K liếc nhìn Mạc Thiên Kinh, "Chỉ cần có thể trói được tên Nam Cung Tước thì chút khổ cực này không đáng kể chút nào!"

Đề anh và dâm nữ Lina kia điên cuồng mấy buổi tối, nhưng cũng may, tình lực của anh chưa bị ép khô!

Mạc Thiên Kinh gật đầu, mắt vẫn nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính trước mắt, hoàn toàn không phát hiện Sính Đình đã đi xuống.

"Chào cô!"

Lão K nhìn thấy Sính Đình đi xuống lầu, rất lễ phép chào một cái, Sính Đình gật đầu, lạnh nhạt nói.

"Chào anh!"

Đây là tình huống gì, Mạc Thiên Kinh biến gia sản của cô thành phòng làm việc của anh?

Nhú nhú mày, đi tới ghế sa lon ngồi xuống, bây giờ mặc dù tâm tình vô cùng khó chịu, nhưng nhìn người khách ngồi ngay trước mặt, cô tạm thời không gây gổ với anh, đợi cơ hội thật tốt sẽ hỏi rõ ràng.

"Thím Vương, cho cháu một ly sữa nóng!"

Sính Đình ngồi ở đó la lớn, chỉ là. . . . .

"Thím Vương . . . . ."

"Thím Vương anh đã cho về rồi, những người giúp việc trong biệt thự đều đi về hết rồi !"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, đáng vẻ không có một chút đùa giỡn, xoay người đứng dậy đi vào bếp, bung ra một ly sữa nóng cho cô .

"Anh giải thích đi?"

Sính Đình thờ phỉ phò nhìn anh chăm chăm, tại sao lại đuổi bọn họ đi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lão K một cái, Lão K xoay người lên lầu hai, Sính Đình càng thêm kinh ngạc tới cực điểm.

"Mạc Thiên Kinh, đây là nhà tôi, anh có ý tứ gì?"

Sính Đình chỉ vào Lão K hỏi, ngày hôm qua là Thượng Quan Quân Triết, bây giờ lại là Lão K, ngày mai đoán chừng còn có chó hay mèo gì đó cũng sẽ chuyển vào biệt thự của cô đi!

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt tức giận của cô, nói rất nghiêm túc.

"Sính Đình, địa chỉ của Nam Cung Tước đã tìm được, Lina cũng đã bị bắt, bây giờ tất cả chúng ta phải ở hết nơi này, hỗ trợ lẫn nhau, về phần Thím Vương và những người khác, em không hi vọng bọn họ bị dính líu vào với chúng ta chứ?"

Sính Đình nhìn anh, tức giận trên mặt giảm bớt một chút.

Cô quả thật không hy vọng nhìn thấy Thím Vương bọn họ bị dính líu, nhưng là. . . . .

"Nam Cung Tước là ai?"

"Nam Cung Tước chính là lão đại của tổ chức Hắc bang lớn nhất Trung Quốc, anh đã điều tra được gần đây hắn ta đang buôn lậu một số vũ khí đạn dược, nếu như hắn ta và đối phương giao dịch thành công, quốc gia chúng ta sẽ phải chịu tổn thương!"

"Sính Đình, đồng ý với anh, trong khoảng thời gian này nên ở sát bên cạnh anh, không để cho anh lo lắng!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Tối nay tôi ngủ với cô!

Mạc Thiên Kinh nghiêm túc nói, trong mắt hữu tình có ý, khiến Sính Đình cảm thấy chuyện lần này rất nghiêm trọng.

"Mạc Thiên Kinh, lần này rất nguy hiểm phải không?"

"Đúng!" Mạc Thiên Kinh không muốn lừa gạt cô, lần này tính nguy hiểm so với lần trước đấu súng cùng Hắc Lang nguy hiểm hơn gấp mấy trăm lần, không bỏ hơn một chút, là Nam Cung Tước tùy lúc đều có thể hành động, tùy lúc đều có thể dẫn người tới nơi này, tùy lúc đều có thể sẽ có một cuộc đấu súng.

Hiện tại anh đã an bài người qua bên này, dự định sắp xếp Sính Đình ở đây, tất cả thiết bị điện tử anh đều đã cài đặt rất tốt, chờ mọi người người tới, sẽ bắt đầu kế hoạch, theo dõi từng hành động Nam Cung Tước, tuyệt đối không để cho hắn ta buôn lậu súng ống đạn dược thành công!

"Anh có nắm chắc không?"

Sính Đình có chút lo lắng, mặc dù cô cũng đã tiếp xúc với rất nhiều vụ án, nhưng dù sao cũng chỉ là điều tra vụ án, đối mặt với chiến tranh súng đạn vẫn tương đối ít, nghe Mạc Thiên Kinh nói, có chút lo lắng.

Cô ở lại đây, có trở thành gánh nặng cho Mạc Thiên Kinh không?

"50%, Nam Cung Tước không phải nhân vật đơn giản, sát thủ dưới tay hắn ta thì có ngoài 100 thậm chí hơn ngàn, súng ống càng thêm đầy đủ, cùng hắn ta chiến đấu, ta chỉ có dùng trí, liều chết là không có một chút phần thắng ."

Nhưng anh cũng biết rõ, nếu Nam Cung Tước có khả năng phát triển Hắc bang trở thành trung tâm buôn bán như bây giờ, buôn lậu súng ống đạn dược , buôn bán ma túy, hắn ta nhất định phải là người thông minh.

Cho nên bây giờ anh rất lo lắng, cũng rất hối hận, ban đầu tại sao không để cô đi cùng ông nội, nhưng bây giờ đưa đi là không thể nữa rồi!

Nam Cung Tước đã để mất tôi anh, an toàn của Sinh Đình biến thành phiền não lớn nhất của anh.

"Mạc Thiên Kinh, anh như vậy không phải giống như bộ ngựa đầu xe sao?"

Tì lệ như vậy, anh lại muốn tiếp nhận vụ án như vậy, hơn nữa bây giờ lại còn giữ cô ở bên người, chuyện này không phải là gia tăng thêm phiền toái cho anh sao?

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, nhìn cô, ánh mắt trong suốt.

"Chỉ cần e đừng gây gỗ với anh, thì anh có thể an tâm nghiên cứu làm sao để đối phó với Nam Cung Tước !"

"Mạc Thiên Kinh, đến lúc nào rồi, mà anh còn có tâm tư nói giỡn!"

Sinh Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái, nhìn gương mặt tuần dật của anh, nhìn quảng thâm nơi khóe mắt anh, nói không đau lòng đó là già, chỉ là muốn cô nói quan tâm anh thì có chút khó khăn!

Mạc Thiên Kinh đưa tay xoa xoa tóc cô, dịu dàng nói.

"Sinh Đình, thật xin lỗi, lần này thật sự dọ dỗ em rồi!"

Mặc dù thân thể anh trải qua bách chiến, nhưng giờ phút này anh lại có chút sợ hãi, không phải lo lắng rằng mình sẽ bị thương, mà là lo lắng cho cô, nếu như cô không mang thai, thì anh cũng không có lo lắng như vậy, nhưng giờ phút này anh thật sự rất lo lắng, nếu có điều gì xảy ra ngoài ý muốn, anh nên làm cái gì!

"Không vấn đề gì, nói thế nào thì tôi cũng xuất thân là cảnh sát, có gì phải sợ, đến lúc đó anh chỉ để ý chịu trách nhiệm bắt Nam Cung Tước , không cần phải để ý đến tôi! Tôi có thể tự bảo vệ mình!"

"Sinh Đình, cảm ơn em!"

"Ồ, thượng tướng Mạc của chúng ta cũng sẽ nói những lời dịu dàng này sao, thật là làm cho tôi thất kinh a!"

Một bóng dáng màu đỏ chột lóe, nhảy cửa sổ chui vào biệt thự, trên gương mặt xinh đẹp tất cả đều là nụ cười, chỉ là nụ cười kia rất lạnh!

Mỹ nữ băng giá!

Đây là đánh giá đầu tiên của Sinh Đình dành cho cô ta, khuôn mặt xinh đẹp trắng nõn, chiều cao 1m75, một thân trang phục màu đỏ, khiến dáng người có lỗi có lờm của cô hoàn toàn lộ hết ra ngoài!

"Tiêu Thủy Nhi, cô lại leo tường!"

Mạc Thiên Kinh cau mày, người phụ nữ này lúc nào thì có thể từ cửa chính đi vào!

Sinh Đình nhìn mỹ nữ băng giá, lại nhìn Mạc Thiên Kinh đang chau mày, trong lòng suy đoán Tiêu Thủy Nhi này có thân phận gì, cái mà hiện giờ cô có thể khẳng định, đó chính là bản lĩnh của cô ta rất tốt!

Tiêu Thủy Nhi đi tới ghé sa lon ngồi xuống, nhử mày tí mỉa quan sát Sinh Đình, nhìn đến độ Sinh Đình thấy khó chịu cả người.

"Tôi nói, thượng tướng Mạc, đáng đáp người phụ nữ của anh thực là không tồi, chỉ tiếc đã gặp phải anh, thân thể đoán chừng cũng bị giày vò rồi!"

Sắc mặt tái nhợt của Sinh Đình từ từ trở nên đỏ ửng, như vậy mà cô ta cũng nhìn ra?

"Cô rất nhàn rồi sao?"

Mạc Thiên Kinh nín cười, không vui nhìn cô.

Cô không thể nói điều nào nghe cho hay sao? Nhất định ở trước mặt Sinh Đình tổn hại mình như vậy!

Tiêu Thủy Nhi nhướn nhướn mí mắt, môi mòng kéo ra, "Tại sao không nhìn thấy tên khốn Thượng Quan Quân Triết kia?"

Sinh Đình bị lời nói của cô làm cho thiếu chút nữa sặc chết, khốn kiếp, xem ra có thù oán với Thượng Quan Quân Triết!

"Vẫn chưa về, có muốn sắp xếp cho hai người ở cùng một phòng hay không?"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, trong giọng nói không giấu diếm được vẻ khiêu khích.

"Có thể a, chờ tối nay giải quyết xong anh ta sẽ tìm tới anh!"

Tiêu Thủy Nhi nói rất tự nhiên, Sính Đình nghe chỉ cảm thấy sống lưng phát rét, người phụ nữ này sao so với cô còn lợi hại hơn, lời của cô ta sao chứa đầy hàm ý!

"Xem ra Thượng Quan Quân Triết không thỏa mãn được cô!"

Mạc Thiên Kinh cau mày nhìn cô, giọng nói mập mờ, Sính Đình nghe mà cả người khó chịu, nhìn Tiêu Thủy Nhi, nhàn nhạt hỏi.

"Cô cũng đến làm việc ở đây sao?"

Tiêu Thủy Nhi nhìn cô, gật đầu, "Không sai, cô tên là Sính Đình đi! Tôi nay tôi ngủ với cô!"

Lời của Tiêu Thủy Nhi vừa rơi ra liền bị ánh mắt lạnh lẽo của Mạc Thiên Kinh nhìn chăm chăm, chỉ là người ta không nhìn anh.

"Tốt, tôi nay tôi ngủ với cô!"

Sính Đình hoàn toàn đồng ý, Mạc Thiên Kinh nhìn cô, Sính Đình chỉ nhìn Tiêu Thủy Nhi, Mạc Thiên Kinh chắc chắn sẽ không phải người không an toàn, hơn nữa cô cảm thấy ngủ cùng với Tiêu Thủy Nhi tối thiểu so với ngủ cùng Mạc Thiên Kinh thì an toàn hơn rất nhiều.

"Tiêu Thủy Nhi, không cho cô dạy hư Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh rất bá đạo kéo Sính Đình lại gần mình, cảnh cáo Tiêu Thủy Nhi, người phụ nữ này, coi trời bằng vung!

"Làm sao dám a! Sính Đình, cô cảm thấy tôi sẽ làm hư cô sao?"

Tiêu Thủy Nhi nhìn Sính Đình lộ ra nụ cười nhạt, rất mê người, Sính Đình có chút hiểu!

"Không biết, Mạc Thiên Kinh, chúng ta không có quan hệ gì, anh không ngủ phòng của tôi được, tôi quyết định sau này sẽ ngủ cùng Thủy Nhi, trong biệt thự còn rất nhiều phòng, anh tùy tiện chọn một cái đi!"

Sính Đình cảm giác mình có chút thích cô gái tên Tiêu Thủy Nhi này rồi, cô ấy mang đến cho cô một cảm giác giống như mặt khác của mình, bọn họ ở chung một chỗ, tuyệt đối sẽ không hư, mà sẽ là càng hư!

". . . . ."

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, không cam lòng nói tiếp.

"Đồ của anh toàn bộ đều ở phòng của em, hơn nữa anh đã có thói quen ngủ cùng em! Không có em không ngủ được!"

Dù thế nào đi nữa bọn anh sớm muộn gì cũng sẽ kết hôn, đến lúc đó còn không phải ngủ ở một giường lớn như vậy sao, hơn nữa bọn họ cũng không phải là lần đầu tiên cùng ngủ một giường.

Tiêu Thủy Nhi nhìn vẻ mặt uất ức của thượng tướng Mạc, không nhịn được phì cười ra tiếng, thật buồn cười!

Không ngờ một thượng tướng Mạc luôn nghiêm túc rõ ràng cũng sẽ có thời điểm khả ái!

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng trừng mắt nhìn cô, tiếp tục uất ức nhìn Sính Đình.

"Đồ của anh tôi sẽ giúp anh thu dọn lại!"

Sính Đình còn chưa mở lời, Tiêu Thủy Nhi cả gan nói tiếp.

Sính Đình bắt đầu dĩ nhiên Mạc Thiên Kinh, "Ngoan, làm việc cho giỏi!"

Mặc dù bản thân muốn tách ra khỏi Mạc Thiên Kinh, nhưng khi thật sự tách ra, trong lòng lại có chút không bỏ được.

Sính Đình tự giễu cười cười, tại sao mình lại có tư tưởng như vậy?

"Thượng tướng, Nam Cung Tước xuất hiện ở bến tàu “Băng Hải”!"

Lão K đột nhiên chạy đến lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Sính Đình bị bắt cóc rồi!

"Bến tàu Băng Hải?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, vội vàng mở máy vi tính ra, mười ngón tay thon dài gõ thật nhanh ở phía trên, gương mặt nghiêm túc.

"Lão K, ai báo tin?"

Tiêu Thủy Nhi rất tỉnh táo hỏi, cô cảm giác chuyện này sao có chút kỳ lạ, Nam Cung Tước sao có thể nhanh như vậy liền bắt đầu buôn lậu vũ khí, chẳng lẽ bọn họ phát hiện Huyết Sắc Tà Dương và Lina đều bị bắt, cho nên tiến hành nhanh kế hoạch?

Chuyện đó là không thể nào, Nam Cung Tước không có ngu ngốc như vậy!

Lão K trầm mặt đi xuống lầu, nhìn Tiêu Thủy Nhi, lạnh nhạt nói.

"Là điện thoại của Thượng Quan Quân Triết, anh ta đã bắt đầu dẫn người tới bến tàu Băng Hải!"

Anh cũng đã chuẩn bị xong!

Cầm súng lục bên hông, có chút rục rịch góc đầu dây.

"Đã điều tra được, lần vận chuyển này của Nam Cung Tước chính là nha phiến, các anh chuẩn bị đi, chúng ta lập tức lên đường!"

Mạc Thiên Kinh nhìn tin tình báo mới nhất, nghiêm túc ra lệnh!

"Dạ!"

Tiêu Thủy Nhi cùng Lão K lập tức chuẩn bị, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh đi lên lầu, vội vàng đuổi theo.

"Sính Đình, tối nay đoán chừng anh sẽ không về ngủ, em ở nhà cẩn thận một chút!"

Mạc Thiên Kinh vừa thay quần áo, vừa dặn dò, mặc dù có chút không yên lòng về Sính Đình, nhưng anh cũng không thể kêu Lão K hoặc là Tiêu Thủy Nhi ở lại bảo vệ cô.

Đây là kỷ luật, cho dù mình rất không yên tâm, cũng chỉ có thể tạm thời để cô ở nhà!

"Được, tôi sẽ gọi Trương Tuệ tới đây với tôi!"

Sính Đình biết anh lo lắng cho mình, người của anh còn chưa tới, cô cũng chỉ có thể kêu Trương Tuệ tới đây làm bạn với mình.

"Ừ, như vậy là tốt nhất!"

Nghe thấy cô nói kêu bạn tới đây, Mạc Thiên Kinh yên tâm hơn một chút, mặc quần áo tử tế, gắn đạn đầy đủ vào súng lục, sau khi vũ trang đầy đủ, xoay người, yên tâm khi thấy Sính Đình đang nhìn anh.

"Mạc Thiên Kinh, anh cứ yên tâm!"

Hiện giờ Sính Đình thật sự có chút lo lắng, bây giờ anh phải đi thực chiến, hai bên gặp mặt chính là đạn pháo oanh tạc, dù cô không để ý tới anh thế nào đi nữa, nhưng trong thời khắc như vậy, cô vẫn cứ lo lắng!

Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng vuốt mặt của cô.

"Yên tâm đi, chồng em không có dễ dàng bị đánh bại như vậy, nên chăm sóc tốt cho chính mình, đừng để cho anh lo lắng!"

Mạc Thiên Kinh nói xong khẽ hôn lên môi cô, rồi đi xuống dưới lầu, Lão K và Tiêu Thủy Nhi đã chuẩn bị tốt, nhìn anh xuống lầu, ba người liền đi ra khỏi biệt thự, xe vèo một tiếng liền lái ra khỏi biệt thự, biến mất không thấy gì nữa!

Sính Đình nhìn biệt thự trống rỗng, rồi sờ sờ bụng của mình, có chút đói đói rồi!

Đóng kín cửa, đi tới bếp kiểm ăn, một bóng người màu đen xông vào biệt thự, lặng lẽ cùng cô đi vào bếp, "Ài?"

Sính Đình cảm thấy dường như có người sau lưng, vừa quay đầu, đã nhìn thấy một cái tay đánh vào bả vai cô, trước mặt bỗng tối sầm, toàn thân hôn mê bất tỉnh!

Mạc Thiên Kinh ba người một đường điên cuồng chạy tới bến tàu Băng Hải, xa xa đã nhìn thấy một đám người đang chuyên chở hàng hóa.

Đang tính xuống xe, điện thoại di động kêu lên, Mạc Thiên Kinh nhận điện thoại, hạ thấp giọng.

"Alo!"

"Anh, chúng ta ở phía sau anh, có thể hành động!"

Anh đã đợi hơn một tiếng đồng hồ rồi, nhìn thấy bọn họ đem từng rương nha phiến vận chuyển lên bờ, hận không thể xông lên tiêu diệt bọn họ.

Bến tàu Băng Hải là một bến tàu đen, rất nhiều trùm buôn thuốc phiện vận chuyển hàng hóa ở đây, không ngờ Nam Cung Tước cũng dám vận chuyển ở nơi này, hơn nữa còn là món hàng lớn như vậy.

"Nghe hiệu lệnh của tôi!"

Mạc Thiên Kinh hạ thấp giọng lạnh nhạt nói, ánh mắt không chớp nhìn chăm chăm những bóng dáng đang ngo ngoáy bên kia!

Lấy Ống Nhòm ra, kiểm tra tình huống bên kia, chuyện gì xảy ra, nửa ngày cũng không nhìn thấy Nam Cung Tước?

Mạc Thiên Kinh nhìn kỹ một chút, chỉ nhìn thấy một người đàn ông, dáng ngoài có điểm giống Nam Cung Tước đứng ở nơi đó, gương mặt nở nụ cười đang chỉ huy.

"Thượng Quan Quân Triết, chúng ta rút lui, đối phương căn bản không phải là Nam Cung Tước, giải quyết bọn họ!"

Mạc Thiên Kinh vô cùng ảo não, Nam Cung Tước giao hoạt, dám đùa bốn anh!

Thượng Quan Quân Triết nghe thấy câu nói của Mạc Thiên Kinh, lập tức kêu người của mình xông lên, Tiêu Thủy Nhi và Lão K cũng nhảy xuống xe chạy tới.

"Không được nhúc nhích! Giơ tay lên!"

Thượng Quan Quân Triết nghiêm mặt quát, những bọn người kia bắt đầu phản kích, người đàn ông có dáng dấp rất giống Nam Cung Tước, cầm súng bắn về phía anh, Thượng Quan Quân Triết vội vàng tránh đi, cầm cây súng bạc của mình bắn trả về phía hắn.

Mạc Thiên Kinh ở trên xe lạnh lùng quan sát một màn trước mắt, trên gương mặt đẹp trai lạnh như băng sương, Nam Cung Tước đáng chết, cư nhiên dám đùa bốn anh, đến tốt cùng hắn ta muốn làm gì!

Sau mười mấy phút, mấy người Thượng Quan Quân Triết bắt được toàn bộ bọn người kia, kêu Lão K đưa bọn họ về nhốt!

Trực tiếp đi tới kiểm tra những hàng hóa kia!

"Anh, thật xin lỗi, em nhìn lầm!"

Mặc dù đối phương cũng là trùm buôn thuốc phiện, nhưng tuyệt đối không phải là thủ hạ của Nam Cung Tước, đoán chừng do Nam Cung Tước giả trò quỷ, không ngờ anh lại mắc bẫy của hắn, về mặt Thượng Quan Quân Triết rất tức giận!

"Không thể trách cậu, Nam Cung Tước quá giao hoạt rồi!"

Mạc Thiên Kinh nín chặt môi mỏng, nắm quyền đi tới kiểm tra những hàng hóa kia, càng xem, sắc mặt càng khó nhìn.

Trong những cái rương đó trên mặt toàn bộ đều là muối, nhưng phía dưới là những bao nha phiến, đây là phương thức ẩn náu đặc sắc nhất của trùm buôn thuốc phiện, không ngờ những người này lại có nhiều hàng như vậy!

"Thông báo cho thuế quan gần đây, xử lý các loại hàng hóa này đi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng ra lệnh, nhìn Tiêu Thủy Nhi đứng ở một bên, nhớ tới Sính Đình ở nhà, không khỏi có chút cảm giác nóng lòng muốn trở về.

"Tiêu Thủy Nhi, cô và Thượng Quan Quân Triết cùng đi chứ!"

Nhiều người khiến anh yên tâm hơn!

Tiêu Thủy Nhi gật đầu, môi mỏng nín chặt liếc nhìn Thượng Quan Quân Triết, vỗ vỗ bờ vai của anh, dùng âm thanh chỉ hai người mới có thể nghe nói.

"Thượng Quan Quân Triết, nghe nói anh lại đi tìm phụ nữ?"

Thượng Quan Quân Triết rung mình một cái, cảm giác lát nữa mình sẽ bị định tội!

"Thủy Nhi, chúng ta làm việc trước đi, có chuyện gì đợi xử lý xong sẽ nói!"

Thượng Quan Quân Triết giả bộ dáng vẻ nghiêm túc, Tiêu Thủy Nhi lạnh lùng nhìn anh, rồi hướng xe của anh đi tới.

Mạc Thiên Kinh lái xe rời đi, trở về biệt thự, đã mười một giờ đêm rồi!

Vẫn chưa ngủ sao? Mạc Thiên Kinh cau mày, nhìn ánh đèn bên trong biệt thự, không biết làm sao, có dự cảm chẳng lành.

Mở cửa, xem xét chung quanh một chút, không có phát hiện bất kỳ bất thường nào, liền đi lên lầu, sao yên tĩnh như vậy!

Không phải là ngủ thiếp đi mà quên tắt đèn rồi chứ?

Mạc Thiên Kinh đi vào phòng, Sính Đình không có ở trong phòng, tìm xung quanh một lần, Mạc Thiên Kinh có chút không thể bình tĩnh, lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho cô, không ngờ có tiếng chuông vang lên trên đầu giường.

Trái tim Mạc Thiên Kinh như muốn treo lên, Sính Đình không thấy, điện thoại di động cũng không mang, trong phòng và biệt thự cũng không có bất kỳ nào động nào, cô đi đâu rồi?

Vội vàng đi tới bên máy tính, mở màn hình giám sát ra, hi vọng có thể tìm được dấu vết, tua tới thời gian sau khi anh rời đi, Sính Đình đi vào bếp, một bóng đen xông vào biệt thự, đánh cô ngất, sau đó liền rời đi!

Mạc Thiên Kinh liền tranh thủ chụp được đáng về người kia, tra tìm tài liệu trong máy vi tính!

Nhưng hoàn toàn không tra được cái gì!

Tìm như bị treo lên, anh cái gì cũng không sợ, chỉ sợ đối phương là người của Nam Cung Tước!

Mạc Thiên Kinh nhìn dáng người trong máy vi tính, hận đến cắn răng, nhưng lại không có cách nào, anh nên đi tìm Sính Đình thế nào, cầm điện thoại lên, gọi cho Thượng Quan Quân Triết!

"Quân Triết, Sính Đình bị người ta bắt cóc!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Chuẩn bị một trăm triệu!

"Cái gì?"

Vừa xử lý xong những hàng hóa kia, Thượng Quan Quân Triết nghe thấy Mạc Thiên Kinh nói thiếu chút nữa cầm bị rớt xuống, làm sao có thể, chỉ có mấy tiếng đồng hồ, tại sao lại bị bắt cóc!

"Anh, anh biết là ai mang cô ấy đi không?"

Người phụ nữ kia cũng có kẻ thù, hay là do Nam Cung Tước hành động?

"Tôi cũng không biết đối phương là ai, không biết có phải là Nam Cung Tước hay không, cậu về đây cùng tôi đi tới nơi Nam Cung Tước xuất hiện, tôi muốn kiểm chứng một chút!"

Mặc dù Mạc Thiên Kinh biết, nếu Nam Cung Tước mà bắt cóc Sính Đình sẽ gọi điện thoại thông báo cho anh, nhưng anh thật không kiềm chế được ngay bây giờ phải biết!

Thượng Quan Quân Triết nhíu nhíu mày, "Anh, anh kêu Lão K về điều tra đi, tiểu tử kia khẳng định có thể điều tra được . . . . ."

Thượng Quan Quân Triết vẫn chưa nói hết đã bị Mạc Thiên Kinh cúp điện thoại, gương mặt đẹp trai không khỏi nhíu lại .

"Cường điệu đến vậy ư?"

Thượng Quan Quân Triết vận lông mày, Tiêu Thủy Nhi đi tới, nhìn về mặt u ám của anh, "Sao thế?"

"Lên xe, người phụ nữ của anh ấy bị người ta mang đi!"

Giờ phút này Thượng Quan Quân Triết không còn tâm trạng nào mà đùa giỡn với cô, nhìn thấy cô đã lên xe, nhấn ga một cái, nhanh chóng lái về biệt thự.

Khi Sính Đình tỉnh lại, chỉ cảm thấy bả vai đau nhức muốn chết, nhìn xung quanh một cái, phát hiện mình đang nằm trong một căn phòng bị bỏ hoang, khắp nơi đều là đồ phế thải, mùi hôi ngạt trời.

Tay chân bị trói lại, không thể động đậy, miệng cũng bị dán băng dính, hoàn toàn không thể nói chuyện!

Cố gắng muốn tháo sợi dây, nhưng đối phương trói quá chặt, cô không thể động đậy!

Sính Đình liếc nhìn ngoài cửa sổ, phát hiện đối diện có chữ “Chợ hải sản”, đang suy nghĩ xem chạy trốn thế nào, thì nghe thấy một loạt bước chân.

Một người người đàn ông dáng dấp thô bỉ cầm điện thoại di động đi tới.

"Này, Diệp Thần Băng, người phụ nữ của mày ở trong tay tao, mau chuẩn bị cho tao mười triệu, nếu không tao sẽ giết con tin!"

Diệp Thần Băng đang lái xe, đột nhiên điện thoại di động kêu lên, ấn nút nghe thì nghe thấy một câu như vậy, khiến cho anh buồn bực tới cực điểm.

"Người phụ nữ của tôi?"

Diệp Thần Băng có chút không hiểu, người phụ nữ của anh, gần đây hình như anh không có người phụ nữ nào thì phải?

"Diệp Thần Băng, mày đừng giả bộ, người phụ nữ của mày không phải là mỹ nữ mà ngày đó mày mang theo dự buổi dạ vũ sao, mày nhất định phải đưa tao mười triệu, nếu không tao sẽ lập tức giết con tin, hơn nữa còn Tiền Dâm Hậu Sát!"

"Anh nói cái gì, người phụ nữ trong buổi dạ vũ?"

Đó không phải là Sính Đình sao? Sao anh ta lại bắt Sính Đình!

Nỗ lực trấn định, Diệp Thần Băng bình tĩnh nói, "Trước hết anh để tôi xác định thân phận của cô ấy, một khi đã xác nhận được thân phận thì tôi lập tức chuẩn bị tiền cho anh!"

Diệp Thần Băng có chút không tin tưởng, bản lĩnh của Sính Đình không tệ, sao lại bị bọn họ bắt cóc, chuyện này có chút không thể đi!

Tên đàn ông thô bỉ đi tới gần Sính Đình rồi ngồi xổm xuống, xé miếng băng dán trên miệng cô ra, hung hăng ra lệnh, "Nói nhanh một chút, bảo bạn cô nhanh đưa tiền tới cứu cô!"

Sính Đình nhìn anh, giả bộ sợ hãi nói.

"Diệp Thần Băng, cứu em, em muốn ăn hải sản!"

Lời còn chưa nói hết thì bị tên đàn ông thô bỉ tát một cái vào mặt, cả người bị hất ta đánh ngã trên mặt đất.

"Mẹ, lẳng lơ, chết đến nơi rồi lại còn muốn ăn hải sản, chờ Diệp Thần Băng đưa tiền cho tao, thì mày ở đây mà ăn!"

Hắn đang nợ rất nhiều tiền, đã nợ mà còn bị lãi suất rất cao, nếu không phải người phụ nữ này là người phụ nữ của Diệp Thần Băng, thì thật sự hắn vẫn không biết, Diệp Thần Băng máu lạnh như vậy, lại cũng thích phụ nữ!

Số tiền kia sẽ bắt anh ta đưa ra!

"Sính Đình! Này, anh không cần đánh cô ấy, tôi chuẩn bị tiền cho anh là được!"

Diệp Thần Băng nghe thấy tiếng bạt tai và tiếng chửi rủa của tên đàn ông kia, trong lòng không khỏi thấy căng thẳng!

"Diệp Thần Băng, tao cho mày biết, tốt nhất đừng giờ trò, không được báo cảnh sát, nếu không tao lập tức giết nó!"

Dù sao không có tiền thì cũng chết, trước khi chết có thêm một người phụ nữ xinh đẹp như thế ở bên cạnh làm đệm lưng cũng coi như đáng giá!

Diệp Thần Băng nghe hắn nói thế vội vàng nói, "Anh yên tâm, tôi sẽ không báo cảnh sát, tôi ngàn vạn lần không được báo cảnh sát!"

"Bố mày cho mày ba giờ, ba giờ mày còn chưa chuẩn bị xong, tao sẽ giết nó!"

Tên đàn ông thô bỉ uy hiếp, Diệp Thần Băng vội vàng nói.

"Được được, ba giờ, anh muốn tôi đưa tiền cho anh ở đâu?"

"Đến lúc đó bố mày sẽ thông báo!"

Nói xong liền cắt điện thoại!

"Đại ca, anh rất thiếu tiền sao? Tôi còn có một người bạn trai, anh ta rất có tiền, anh gọi cho anh ta đòi tiền đi, so với Diệp Thần Băng thì anh ta còn nhiều tiền hơn, anh ta rất thích tôi, anh chỉ cần nói tên tôi là anh ta sẽ cho anh tiền, anh ta sẽ đưa cho anh!"

Sính Đình giả bộ rất sợ hãi, vừa nói chuyện với hắn ta, vừa nghĩ xem mình còi đây trối như thế nào!

Tên đàn ông thô bỉ nhìn cô một cái, trong ánh mắt tất cả đều là khi dễ cùng chán ghét.

"Quả thật là con đĩ, dáng dấp xinh đẹp như thế, không ngờ lại có nhiều cái bô như vậy, cái bô đó tên gọi là gì!"

Có tiền, vậy hắn sẽ gọi, không ngờ người phụ nữ này lại sợ chết đến thế, nhưng như vậy cũng không tồi, hai cái bô, một mười triệu, một 50 triệu, nửa đời sau của hắn không cần buồn nữa!

"Tên là Mạc Thiên Kinh, anh ta rất có tiền, anh có thể gọi kêu anh ta đưa anh một trăm triệu, anh ta cái gì cũng không nhiều, nhiều nhất chỉ có tiền, tôi đang qua lại với anh ta, anh ta đã cho tôi rất nhiều tiền để xài!"

Sính Đình tiếp tục dụ dỗ hắn, những tên luôn coi trọng đồng tiền, nhất chịu sẽ bị kim tiền hấp dẫn, huống chi còn là một trăm triệu.

"Một trăm triệu!"

Tên đàn ông thô bỉ nhìn cô có chút không khống chế được, lần thật mình thật sự bắt được bảo bối rồi, vốn cho rằng Diệp Thần Băng là đủ rồi, không ngờ còn có thêm người khác, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Đúng! Anh ta kinh doanh cửa hàng châu báu, cái anh ta có chỉ là tiền!"

Sính Đình tiếp tục dụ dỗ, nhìn hắn ta sắp mắc câu, trong lòng vui vẻ.

"Mau nói số điện thoại của hắn ta cho tao!"

Tên đàn ông thô bỉ rốt cuộc không kiềm chế được lòng tham, nhưng lúc này Sính Đình mới nhớ giờ phút này Mạc Thiên Kinh vẫn còn đang vây bắt Nam Cung Tuyết, mình nên làm sao đây?

Gọi điện thoại nhà đi, nếu như anh ta đã trở lại thì có thể nhận, nếu như gọi điện thoại di động, mà Mạc Thiên Kinh đang bắn nhau, sẽ làm anh bị thương!

"7584020, " Sính Đình đọc số điện thoại nhà cho hắn, tên đàn ông thô bỉ cau mày nhìn cô .

"Không có điện thoại di động sao?"

Điện thoại nhà?

"Lúc này anh ta đã về nhà, vì anh ta rất cổ quái, không thích mang điện thoại di động!"

Sính Đình tiếp tục nói dóc mà không có căn cứ, quan trọng nhất là trì hoãn thời gian!

Mặc dù tên đàn ông thô bỉ có chút cẩn thận, nhưng vẫn không nhận được gọi đi, trái tim Sính Đình như muốn treo lên, thật sự rất hi vọng Mạc Thiên Kinh đã về.

Chỉ cần liên lạc được với Mạc Thiên Kinh, cô tin chắc, Mạc Thiên Kinh nhất định có thể cứu cô!

Mạc Thiên Kinh ở trong biệt thự đang rất lo lắng, thì điện thoại trong phòng khách đột nhiên vang lên, anh lập tức xông tới nghe điện thoại!

"Alo!"

"Mạc Thiên Kinh sao?"

Tên đàn ông thô bỉ cau mày, nhanh như vậy đã nhận điện thoại, xem ra quả thật rất quan tâm tới người phụ nữ này!

"Đúng, tôi là Mạc Thiên Kinh!"

Mạc Thiên Kinh vừa trả lời, vừa sai Lão K truy tìm số nơi số điện thoại này gọi tới.

"Mạc Thiên Kinh, người phụ nữ của mày đang ở trong tay tao, mày hãy chuẩn bị cho tao một trăm triệu, cho mày thời gian bốn giờ, nếu không tao lập tức Tiên Dâm Hậu Sát!"

"Anh để cho cô ấy nói một câu, tôi muốn xác định thân phận của cô ấy, một trăm triệu, không thành vấn đề!"

Mạc Thiên Kinh cố gắng kiềm chế căng thẳng trong lòng, một trăm triệu, đoán chừng là Sính Đình nói ra đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Một đao trí mạng!

"Được, mày chờ đó!"

Tên đàn ông thô bỉ đè nén sự hưng phấn trong nội tâm, người người đàn ông kia quả thật có tiền, một trăm triệu, lại còn nói là không thành vấn đề, lần này có vẻ thật sự phát tài rồi, ngồi xổm xuống đưa điện thoại di động đặt ở trước mặt cô .

"Thiên Kinh, cứu em! Em muốn ăn hải sản!"

Sinh Đình lớn tiếng kêu lên, Tên đàn ông thô bỉ hưng dữ lờm cô một cái, hoàn toàn xem cô là loại phụ nữ chỉ biết ăn sung mặc sướng!

Lúc này rồi, lại còn muốn ăn hải sản, Mạc Thiên Kinh nghe được câu này, nhếch miệng lên nở nụ cười nhẹ, người phụ nữ của anh quả thật không phải ngu ngốc!

"Sao, nghe thấy chưa? Mau chuẩn bị cho tao một trăm triệu, đừng có giờ trò lừa bịp, sau bốn tiếng nữa tao muốn nhìn thấy tiền, nếu không tao sẽ giết nó!"

Tên đàn ông thô bỉ lớn tiếng uy hiếp, Mạc Thiên Kinh thoáng cười.

"Không cần lâu như vậy, một giờ là được, tôi lập tức kêu người chuẩn bị, anh đừng khi dễ cô ấy, một giờ sau tôi sẽ đem tiền đến!"

Mạc Thiên Kinh giả bộ có chút sợ hãi, khiến đối phương lơ lửng cảnh giác.

"Được, rất thẳng thắn, một giờ sau tao sẽ điện thoại cho mày!"

Tên đàn ông thô bỉ cúp điện thoại, gian xảo nhìn chằm chằm Sinh Đình, trên mặt nở nụ cười rất đậm đặc.

"Không ngờ mày rất được ngưỡng mộ, hai tên đàn ông có tiền đều đồng ý bỏ ra số tiền lớn tới cứu mày!"

Sinh Đình cố làm ra vẻ thẹn thùng cười một tiếng, nhìn rất mê người và quyến rũ, tên đàn ông thô bỉ nhìn thấy mà cả người nóng ran.

"Gái điểm thú, nhìn mày rất quyến rũ!"

Tên đàn ông thô bỉ ham sắc mê mẩn nhìn chằm chằm vào ngực Sinh Đình, bộ ngực cao vút ngạo nghễ, khiến cho dục vọng của hắn bùng nổ.

Sinh Đình giả bộ giống như cô gái đang ngượng ngùng, càng làm cho hắn động lòng không dứt.

Tên đàn ông thô bỉ đi tới phía cô, nhìn cô chằm chằm rất bỉ ổi, trong ánh mắt tất cả đều là dục vọng nóng bỏng.

Sinh Đình rất rõ ràng cái này đại biểu cho cái gì, nhưng hiện tại cô chỉ có thể thử một lần.

"Đại ca, anh tháo sợi dây ra đi, trói như vậy không tiện!"

Sinh Đình nhìn hắn ta nháy mắt rất mập mờ, vẻ mặt thẹn thùng, tên đàn ông thô bỉ càng thêm nóng ran khó chịu.

"Buông mày ra, nếu mày chạy trốn, vậy tao phải làm thế nào!"

Hắn không phải kẻ ngu, tuy nhiên nhìn dáng vẻ cô rất gầy yếu, thật sự có thể trốn đi được sao?

Sinh Đình nhìn hắn vẻ yếu ớt, uất ức nói, "Đại ca, anh xem tôi đây thân thể mềm mại làm sao có thể trốn, anh trói tôi như vậy...chân tôi không dưng ra được a!"

Sinh Đình nói vô cùng mập mờ, nhìn dục vọng trong ánh mắt hắn, cô biết hắn nhất định sẽ cởi trói!

Tên đàn ông thô bỉ nghe cô nói thế cũng hiểu được, bèn đi tới cởi trói trên chân cô, sau đó đứng lên cởi quần.

Sinh Đình nhìn hắn cởi quần xuống, lộ ra bộ máy đàn ông ghê tởm, cổ nén cảm giác buồn ói như điên, nhìn hắn đi tới, hai chân quỳ gối hai bên chân của cô, chuẩn bị cởi quần cô ra.

Sinh Đình nhắm ngay thời cơ, nhấc chân lên, nhắm ngay tiểu đệ đệ của hắn một cước đá tới, Tên đàn ông thô bỉ lập tức đau đớn ngồi bệt xuống, trán vã mồ hôi lạnh!

Sinh Đình liền vội vàng đứng lên, dùng răng cắn đi sợi dây trói, Tên đàn ông thô bỉ nhìn đau, chỉ vào cô.

"Dâm dăng, mày dám đá tao!"

Nói xong liền đứng lên, nhìn cô như hung thần ác sát, trong ánh mắt tất cả đều là sát ý.

Sính Đình vừa cắn sợi dây, vừa nhìn hấn chăm chăm, tên đàn ông thô bỉ nhặt con dao găm để ở một bên lên, đi tới phía cô.

Sính Đình cắn xong, tay dùng sức xé, sợi dây bung ra, hai mắt lập tức trở nên vô cùng sắc bén, đối mặt với con dao trong tay hấn, cô vẫn có một chút kiêng kỵ.

Dù sao trong bụng mình cũng có đứa bé, nếu không, cô hoàn toàn không sợ con dao nhỏ nhỏ này, hơn nữa cô còn có võ công, đánh bại hấn ta căn bản là việc rất nhỏ!

Tên đàn ông thô bỉ tiến tới gần cô, Sính Đình từ từ lui về phía sau, mặt đất rất ghồ ghề, rất nhiều đá cục, Sính Đình ngồi xuống, nhặt lên một cục đá ném về phía hấn.

"A!"

Tên đàn ông thô bỉ kêu lên thảm thiết một tiếng, con dao trong tay bị ném rơi, bàn tay bị ném chảy ra máu tươi, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn cô chăm chăm, hết lớn.

"Gái điếm thú! tao giết chết mày!"

Không có mặc quần, còi truồng, Tên đàn ông thô bỉ đánh về phía Sính Đình, Sính Đình nâng chân nhanh và chuẩn xác đá vào bụng hấn, Tên đàn ông thô bỉ lập tức bị cô đá ngã trên mặt đất, cái mông đập xuống mặt đất trào xước chảy máu, da thịt cũng bị trào mòn!

Sính Đình lạnh lùng nhìn hấn.

"Mày muốn tiền cũng không nên có chủ ý này, hôm nay coi như mày sẽ thất bại trong tay Ngọc Sính Đình tao!"

Mẹ, lại dám bắt cóc cô , còn muốn cưỡng bạo cô, có vẻ hấn không muốn sống nữa rồi!

Sính Đình nâng chân lên, thờ phỉ phò đá liên hoàn vào hấn, tên đàn ông thô bỉ đau đớn lăn lộn trên mặt đất, liên tục kêu lên thảm thiết!

"Tiểu thư, tha mạng a!"

Tên đàn ông thô bỉ bị cô đá đau muốn chết, không mặc quần, cái mông và tiểu đệ đệ cũng bị mài đến hồng rồi, đau đớn và chảy máu ròng ròng.

Sính Đình lạnh lùng nhìn hấn chăm chăm, hung dữ ra lệnh.

"Mau mặc quần vào, bằng không tao sẽ thiến!"

Lời nói mang theo uy hiếp mười phần, tên đàn ông thô bỉ lập tức lăn một vòng nhặt quần lên, cuống quýt mặc vào!

Mắt liếc đến con dao ở một bên, nhặt thời ánh mắt lộ ra hung quang, cầm con dao lên liền hướng cô đâm tới.

Sính Đình không ngờ hấn lại còn dám phản kháng, nhìn thấy con dao đâm tới, theo bản năng dùng chân đỡ, cảm giác lạnh lẽo lưỡi dao lạnh lẽo đâm vào trong thịt, một dòng chất lỏng chảy ra.

Bắp chân bị hấn đâm bị thương, dòng máu đỏ tươi nhất thời chảy xuống, sắc mặt Sính Đình vốn đã rất yếu ớt càng thêm tái nhợt.

Tên đàn ông thô bỉ nhìn vết máu trên con dao, hung dữ nhìn cô chăm chăm, đằng đằng sát khí ,

"Là mày buộc tao, tao sẽ giết chết mày!"

Tên đàn ông thô bỉ dường như phát điên cầm con dao đâm tới phía cô, Sính Đình chịu đựng đau đớn vội vàng né tránh, đau đớn ở chân khiến cô có chút khó khăn, động tác cũng chậm chạp theo.

Thân hình chuyển một cái, nhưng vẫn không tránh khỏi một dao của hấn.

"Rẹc!"

Cánh tay cũng bị rạch, máu tươi nhất thời chảy ra, sắc mặt Sính Đình càng thêm trắng bệch, nhìn tên đàn ông thô bỉ điên cuồng cách quá gần nam, trong lòng không khỏi dâng lên một tia sợ hãi.

Người có lý trí thì không đáng sợ, đáng sợ nhất chính là người mất lý trí, điên cuồng!

Mà giờ khắc này trước mặt của cô là một tên đàn ông điên cuồng không có lý trí!

Tên đàn ông thô bỉ đứng ở nơi đó, nhìn sắc mặt càng ngày càng tái nhợt của cô, nụ cười trên mặt trở nên vô cùng dữ tợn.

Sính Đình đứng đối diện hắn, ánh mắt một khắc cũng không dám rời khỏi con dao trong tay hắn, chỉ cần hắn vừa động, cô sẽ phải nghĩ biện pháp né đi.

Không phải cô sợ bị thương, mà vì trong bụng của cô bây giờ đang có bảo bối, cô không thể để cho bảo bối xảy ra chuyện được.

Tên đàn ông thô bỉ bước về trước mấy bước, thì Sính Đình cũng lui về sau từng đó bước, bắp chân bị đâm rách ra, máu tươi chảy ròng ròng, từng hồi đau đớn khiến cô không nhận được cau mày.

Sính Đình có chút hối hận vì đã trêu chọc hắn, bây giờ tay chân đều bị thương, đau đớn tan lòng nát dạ khiến cô co rúm, nhìn chòng chọc vào con dao trong tay hắn.

Tên đàn ông thô bỉ nhìn thấy vết thương trên chân cô, rồi lại nhìn cơ thể cô không nhận được đang run rẩy, gương mặt bị ố ỉ càng thêm dữ tợn, điên cuồng hét lớn.

"Đi chết đi!"

Tên đàn ông thô bỉ cầm con dao hướng về ngực cô đâm tới, Sính Đình vừa định chạy, trong bụng đột nhiên truyền đến đau đớn, nhất thời sắc mặt tái nhợt, đau đến không thể động đậy, chỉ có thể trợn to hai mắt, chờ đợi một đao trí mạng của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Sính Đình bị thương!

"A!" Sính Đình không kịp đợi một đao trí mạng kia, đã nghe thấy tên đàn ông thô bỉ kêu lên thảm thiết như heo bị thọc tiết, mở choàng mắt ra, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh giống như điên điên đá tới tấp vào hắn, cảm thấy an tâm, nên té xuống.

"Anh, đừng đánh nữa, Sính Đình hôn mê rồi!"

Thượng Quan Quân Triết từ phía sau chạy tới liếc mắt liền nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đang điên cuồng đánh người cùng Ngọc Sính Đình đang bất tỉnh nằm dưới đất, nhìn thấy vết dao trên tay và chân cô, lông mày nhíu lại.

Mạc Thiên Kinh vội vàng bỏ lại tên khốn kia, chạy đến trước mặt Sính Đình, nhìn thấy tay chân bị thương chảy máu, tim như bị đao cắt, ôm cô chạy thẳng đi, không quên nhìn Thượng Quan Quân Triết dận dò.

"Đánh thật nhiều cho tôi, chỉ cần không chết là được!"

Dám đá thương người phụ nữ của anh, muốn tìm chết!

Thượng Quan Quân Triết cười yếu ớt nhìn tên đàn ông đã bị đánh sưng mặt sưng mũi, nhủ nhủ mày, "Đã như vậy, vậy thì đánh trên người đi!"

Nói xong giơ chân lên điên cuồng đá vào người hắn, trong ngôi nhà hoang phế lập tức truyền đến tiếng kêu gào như heo bị thọc tiết.

Mạc Thiên Kinh ôm Sính Đình đặt ở trên xe, một đường điên cuồng chạy đến bệnh viện, ôm cô chạy thẳng tới phòng cấp cứu!

"Bác sĩ, mau cứu người!"

Mạc Thiên Kinh hét lớn, bác sĩ kia liếc nhìn người phụ nữ trong ngực anh, vội vàng kêu anh để xuống, nhanh chóng đẩy vào phòng phẫu thuật!

Nhìn Sính Đình được đưa vào cấp cứu, Mạc Thiên Kinh vô lực dựa vào tường, trong lòng khẩn trương muốn chết, tại sao lại như vậy, sao cô lại bị thương, nhìn thấy vết thương trên tay chân cô, Mạc Thiên Kinh hận không thể giết chết tên đàn ông kia!

Phẫu thuật kéo dài hơn một giờ, vẫn chưa ra ngoài, Mạc Thiên Kinh lo lắng ở ngoài cửa đi tới đi lui, Thượng Quan Quân Triết xử lý tốt tên đàn ông thô bỉ xong chạy tới bệnh viện, nhìn vẻ mặt lo lắng cùng tự trách của Mạc Thiên Kinh, khẩn trương nhìn phòng phẫu thuật đèn đỏ đang sáng!

Chỉ mong không xảy ra chuyện gì a, nếu như có chuyện xảy ra, anh thật không biết Mạc Thiên Kinh sẽ đối đãi như thế nào với tên kia!

Giết thì quá đơn giản, sống không bằng chết có thể là cơ hội lớn đi!

"Tên đó xử trí như thế nào rồi?"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng hỏi, siết chặt nắm đấm, hai mắt không che giấu được sát ý.

Thượng Quan Quân Triết vỗ vỗ bờ vai của anh.

"Em đã giao cho cảnh sát, chuyện như vậy giao cho cảnh sát là thích hợp nhất, em đã phé hấn!"

Thượng Quan Quân Triết nhàn nhạt nói, Mạc Thiên Kinh lúc này mới bình tĩnh một chút, cặp mắt nhìn chăm chăm đèn phòng phẫu thuật!

Cửa đột nhiên mở ra, một y tá lo lắng đi ra, "Xin hỏi ai có nhóm máu A, bệnh nhân mất máu quá nhiều, kho máu không đủ! Nếu như không đủ máu, mẹ và đứa trẻ trong bụng đều nguy hiểm."

Mạc Thiên Kinh lập tức nhìn Thượng Quan Quân Triết, Thượng Quan Quân Triết tự nhận trong khoảng thời gian này không làm chuyện gì xấu, tại sao lại xui xẻo như vậy.

"Tôi, lấy máu tôi đi!"

Y tá liếc nhìn Đại Suất Ca trước mắt, thẹn thùng gật đầu, đưa anh đi lấy máu.

Lại qua một giờ nữa, đèn phòng phẫu thuật tắt cuộc cũng tắt.

Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết liền vội vàng đi tới, bác sĩ đi ra, nở nụ cười.

"Bệnh nhân mang bầu lại bị đắm, mất máu quá nhiều, nhưng bây giờ đã không sao!"

"Đứa bé đâu? Vẫn còn chứ?"

Mạc Thiên Kinh khẩn trương hỏi, Sính Đình không có việc gì, anh thật vui mừng, nhưng bào thai anh cũng rất quan tâm, đứa bé của cô ấy, Sính Đình so với anh còn lo lắng hơn.

"Đứa bé rất tốt!"

Lời của bác sĩ khiến Mạc Thiên Kinh thở phào nhẹ nhõm, nhìn Sính Đình được đưa ra ngoài, sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ, Mạc Thiên Kinh vội vàng đi tới.

"Đi đóng tiền viện phí đi, bệnh nhân cần nằm viện theo dõi mấy ngày! "

Bác sĩ nhàn nhạt giao phó, Mạc Thiên Kinh có chút khó xử.

Vụ án Nam Cung Tước còn chưa xong, ở bệnh viện quả thật rất lo lắng, nhưng về nhà lại sợ khi phát bệnh không thể chăm sóc.

"Bác sĩ, cô ấy có thể về nhà điều trị không?"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày hỏi, bác sĩ nhìn anh một cái, "Có thể, đợi lát nữa tôi phát cho cô ấy thuốc kháng sinh!"

"Cám ơn!"

Mạc Thiên Kinh thở phào nhẹ nhõm, xoay người dặn dò Thượng Quan Quân Triết, "Cậu đi lấy thuốc với bác sĩ, tôi đưa Sính Đình về nhà trước!"

"Anh, anh cứ như vậy mang cô ấy về sao?"

Thượng Quan Quân Triết cau mày, nhìn trên cánh tay Sính Đình đang truyền nước, bởi vì vừa mất mấy trăm ml máu, giờ phút này sắc mặt có chút tái nhợt !

"Chờ một lát truyền xong thì về!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nhìn sắc mặt tái nhợt của Sính Đình, kêu y tá đẩy tới phòng bệnh.

Sau hơn một giờ, Mạc Thiên Kinh ôm Sính Đình đang ngủ mê man trở về biệt thự, Tiêu Thủy Nhi lập tức ra đón, nhìn thấy Sính Đình quần băng, không khỏi hỏi tới.

"Sao lại bị thương như vậy, đến tột cùng có chuyện gì xảy ra?"

Sao lại bị thương như vậy?

Mạc Thiên Kinh không trả lời, ôm Sính Đình lên lầu hai, sắc mặt rất tệ!

Thượng Quan Quân Triết ôm một bọc gồm những bình bình lon lon cùng đi phía sau, lên lầu hai.

Tiêu Thủy Nhi cũng vội vàng lên lầu.

Mạc Thiên Kinh đang treo chai nước cho Sính Đình, nhìn thấy Sính Đình trên giường vẫn chưa tỉnh, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm, Mạc Thiên Kinh vô cùng đau lòng!

Thật sự rất hận mình, tại sao không tới sớm một chút, không nhanh một chút, để cho cô bị thương, vết thương trên bắp chân thương sâu tới tận xương, nếu không chăm sóc tốt, đến lúc đó sẽ lưu lại vết sẹo rất khó coi, cô ấy nhất định sẽ rất khó sở.

Không có cô gái hi vọng trên chân của mình có sẹo cả.

"Anh, đừng quá đau lòng, chị dâu không có chuyện gì!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh đau lòng tự trách, an ủi.

"Thượng Quan, có phải tên khốn kiếp bắt cóc Sính Đình làm cô ấy bị thương hay không, bây giờ hắn đang ở đâu, tôi sẽ giết hắn!"

Tiêu Thủy Nhi nổi giận chát vắn, nhìn cô gái vốn rất đáng yêu hiện tại bộ dáng này, tức giận nghiêng răng.

Thượng Quan Quân Triết trừng mắt liếc cô một cái: "Cô không cần ở không đi gây sự, nếu thật sự muốn giúp đỡ thì đi nấu chút cháo gà đi, đợi lát nữa chị dâu thức dậy sẽ ăn, bồi bổ thân thể!"

"Được rồi!"

Tiêu Thủy Nhi vốn còn muốn cùng anh gây gổ, nhưng nhìn thấy gương mặt của anh rất nghiêm chỉnh, nên im lặng, đi xuống lầu.

"Quân Triết, cậu đi nghỉ ngơi một chút đi, vừa rồi rất cảm ơn cậu!"

Mạc Thiên Kinh cảm ơn, vừa rồi nếu không phải có Quân Triết ở đây, Sính Đình căn bản cũng không đủ máu, sinh mạng gặp nguy hiểm không nói, ngay cả đứa bé cũng có khả năng không giữ nổi.

Thượng Quan Quân Triết cười nhẹ một tiếng, "Anh, không có chuyện gì, không phải là chỉ lấy chút máu sao? Có thể trợ giúp chị dâu, cũng coi như đáng giá a! Chờ sau khi hai bảo bối của em ra đời, để cho hai đứa nhận em làm ba nuôi là được!"

"Được!"

Mạc Thiên Kinh đồng ý một tiếng, cậu ta quả thật có tư cách làm ba nuôi bảo bối, nói thế nào, đứa bé cũng xem như là do cậu ta cứu trở về!

"Vậy em đi nghỉ ngơi một chút!"

Thượng Quan Quân Triết cười, đầu có chút choáng váng khó chịu, vừa mất máu quá nhiều, xem ra cũng muốn ăn cháo gà bồi bổ rồi!

Thượng Quan Quân Triết vừa bước đi, điện thoại của Mạc Thiên Kinh liền vang lên.

Đi tới bên cửa nhận điện thoại.

"Alo, Lão K, có chuyện gì?"

Mạc Thiên Kinh hạ thấp giọng, sợ ồn đến Sính Đình.

"Thượng tướng, không xong, Lina trốn thoát rồi!"

"Cái gì? Tại sao có thể như vậy?"

Phòng giam của họ canh phòng nghiêm ngặt như vậy, sao cô ta có thể trốn thoát?

Nguyên nhân duy nhất có thể giải thích, có nội gian!

"Hai người canh giữ bị giết, Lina vượt ngục trốn!"

Lão K ném ra một tin tức như bom nổ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Mạc Thiên Kinh, tôi muốn anh tan xương nát thịt!

Nghe Lão K nói, chân mày Mạc Thiên Kinh càng nhíu chặt hơn, không ngờ người phụ nữ tên Lina này cũng rất có bản lĩnh, nhưng đến tột cùng là ai trong ứng ngoài hợp với cô ta, nếu không thì phòng giam phòng bị nghiêm ngặt như thế, làm sao cô ta có thể trốn thoát!

Đến tột cùng là người nào? Mạc Thiên Kinh hình dung lại tất cả những người trong trong ngoài ngoài một lần, nhưng thật sự rất khó đoán được ai có khả năng này.

Lina là do Lão K bắt được, thì cậu ta không thể là nội gian, Mạc Thiên Kinh nghĩ đến điều này, hàng chân mày anh tuấn nhíu chặt hơn.

"Thượng tướng, Lina trốn thoát về nhất định sẽ đem chuyện chúng ta bắt được Huyết Sắc Tà Dương nói cho Nam Cung Tước, đối với kế hoạch của chúng ta sẽ có ảnh hưởng tương đối lớn, chúng ta phải lập tức đuổi bắt Lina!"

Lão K suy nghĩ sâu xa đem mọi chuyện phân tích thấu đáo, bờ môi mỏng của Mạc Thiên Kinh mím chặt, chuyện này quả thật rất phức tạp, khiến kế hoạch của anh cũng phá hư.

"Cậu tiếp tục truy lùng, có tình huống gì lập tức nói cho tôi biết!"

Mạc Thiên Kinh lựa chọn tạm thời tin tưởng anh, hi vọng tên nội gian đó thật sự không phải là Lão K.

"Dạ, thượng tướng!"

Mạc Thiên Kinh cúp điện thoại, xoay người đi vào phòng, mở máy vi tính ra, nhanh chóng mang tất cả những người làm việc dưới quyền mình tra xét một lần, nhưng tra tới tra lui, thì người có khả năng nhất chừng vẫn là Lão K.

Mạc Thiên Kinh không biết là có phải vì Lão K đã cùng cô ta lên giường hay không, mà mình có sự nghi ngờ nhiều hơn với cậu ta.

Nhưng Lão K làm việc vẫn luôn khiến anh rất yên tâm, cậu ta chắc chắn không phải là loại người sẽ làm ra những chuyện như vậy.

Day day huyết thái dương, Mạc Thiên Kinh nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, rơi vào trầm tư.

Trong Thiên Môn, Lina đứng trong phòng khách, nhìn Nam Cung Tước cao cao tại thượng giống như vương giả. Về mặt ấy này.

"Xin lỗi, tôi đã thất bại, còn làm lộ vị trí của Thiên Môn, xin Môn chủ giáng tội!"

"Cô cũng biết quy củ của Thiên Môn, tiết lộ vị trí của Thiên Môn, hậu quả sẽ như thế nào!"

Âm thanh Nam Cung Tước lạnh lẽo, đôi mắt đen lạnh lùng quan sát cô, gương mặt tuấn dật lạnh lùng mang theo tức giận ngấm ngầm, toàn thân toát ra khí thế làm cho người ta có cảm giác như Tu La ở địa ngục.

Mười bốn tuổi hấn đã bước vào Thiên Môn, trời sanh tính tình tàn bạo, thủ đoạn tàn nhẫn, mười lăm năm, Thiên Môn được hấn dẫn dắt, ngày càng lớn mạnh, biến thành tổ chức Hắc Băng lớn nhất Trung Quốc hiện nay, vũ khí đạn dược, ma túy đều chủ yếu do hấn ta buôn bán.

Sắc mặt Lina tái nhợt như tờ giấy, gạt đầu lấy ra khẩu súng lục bên hông, chìa vào đầu, tính bóp cò súng.

"Chờ một chút!"

Nam Cung Tước nhìn cô, nhếch miệng nở một nụ cười lạnh.

"Nhiệm vụ của cô còn chưa hoàn thành, cái mạng này còn có giá trị!"

Trong mắt Nam Cung Tước hấn, người không có giá trị, cũng không có cơ hội sinh tồn.

Lina nhìn Môn Chủ về không hiểu, nhưng cũng vội vàng tạ ơn!

"Xin Môn chủ phân phó!"

"Lina cô lợi hại thông minh, cô đã có biện pháp khiến Mạc Thiên Kinh hiểu lầm người đàn ông lên giường với cô đang đồng lõa với cô, tôi muốn lừa gạt bọn họ!"

Nam Cung Tước nhếch môi cười lạnh, Mạc Thiên Kinh, anh lại muốn bắt tôi, tôi sẽ cho anh biết, Nam Cung Tước tôi không phải anh muốn bắt là có thể bắt!

Lina nghe xong ..., lập tức hiểu ý Môn chủ, vội vàng trả lời.

"Môn chủ yên tâm, lần này Lina nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ!"

Mạc Thiên Kinh, lần này tôi muốn anh phải tan xương nát thịt!

Lâm Na dữ tợn siết chặt tay, nụ cười trên mặt lạnh lẽo khiến Nam Cung Tước càng thêm thương thức.

Sính Đình tỉnh lại lần nữa thì đã là buổi tối, Mạc Thiên Kinh vẫn còn chiến đấu với mấy vị tính.

Chậm rãi mở mắt ra, trong bụng truyền đến cảm giác đói, tay và chân cũng truyền đến đau đớn, Sính Đình nhớ lại việc mình đã bị bắt cóc, không khỏi cảm môi.

Bên giường còn treo bình truyền dịch, trên mu bàn tay cắm kim dịch truyền, tay chân cũng quấn băng gạc trắng toát, cả người giống y như một bệnh nhân đang bị bệnh nghiêm trọng.

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình yếu đuối kêu lên, Thiên Kinh đang bận nhưng nghe thấy tiếng kêu của cô, vội vàng xoay người lại, đi tới bên cạnh cô, vẻ mặt mừng rỡ.

Sính Đình nhìn gương mặt tuấn tú của anh tiêu tụy đi rất nhiều, râu ria cũng nhô ra, khoe mắt sưng đỏ mang theo quãng thâm.

"Sính Đình, em đã tỉnh, có cảm thấy chỗ nào không thoải mái không?"

Mạc Thiên Kinh quan tâm hỏi, nhìn sắc mặt cô còn rất yếu ớt, đau lòng vuốt ve mặt của cô.

"Đói bụng rồi, tay chân vẫn còn đau!"

"Đói bụng, em chờ chút, anh lập tức xuống bếp lấy cháo gà cho em!"

Mạc Thiên Kinh hoàn toàn không nhìn thấy khoe mắt Sính Đình dần dần ướt át, chỉ một lòng lo lắng cô đói bụng.

Sính Đình không kềm chế được rơi nước mắt, anh ấy thật sự rất quan tâm đến mình, trước kia khi mình chăm sóc anh mỗi ngày vẫn hung dữ mắng anh, bây giờ suy nghĩ lại, cảm thấy rất xấu hổ a!

Mạc Thiên Kinh rất nhanh mang cháo gà lên, để nguội bớt rồi đưa đến bên giường, múc một muỗng, thổi thổi rồi dứt cho cô ăn!

Sính Đình hé miệng, hưởng thụ sự đãi ngộ cho bệnh nhân, trong lòng thấy ấm áp, thật ra thì Mạc Thiên Kinh cũng không đáng ghét như vậy!

"Ăn nhiều một chút, em mất máu quá nhiều, nên cố gắng bồi bổ!"

Mạc Thiên Kinh vừa dứt cháo vừa nói, âm thanh rất dịu dàng.

Sính Đình gật đầu, anh dứt cô ăn, không buồn ói, ăn liền hai chén.

"Mạc Thiên Kinh, em đã no!"

Nhìn Mạc Thiên Kinh còn muốn lấy tiếp cho cô ăn, Sính Đình vội vàng nói.

Mạc Thiên Kinh buông chén xuống.

"Em chờ chút, để anh xem vết thương của em!"

Nhìn đồng hồ, thời gian thay băng cũng đã tới rồi!

Sính Đình nhìn anh, anh thật rất cẩn thận, tháo gạc cho cô, động tác vô cùng dịu dàng, Sính Đình căn bản không cảm thấy đau, chỉ lo nhìn anh.

"Mạc Thiên Kinh, trước kia khi em chăm sóc anh thô lỗ thế, sao giờ anh lại đối tốt với em như vậy?"

Sính Đình hỏi có chút không tự nhiên, nhớ lại khi bọn họ sống chung với nhau, không cãi nhau thì lại đánh nhau, chưa bao giờ ngừng.

Mạc Thiên Kinh không nhìn cô, thận trọng tháo gạc, cố gắng không đụng vào vết thương của cô:

"Ha ha, em là người phụ nữ của anh, đương nhiên anh phải đối xử tốt với em chứ, em chưa đối tốt với anh, là bởi vì em còn yêu anh chưa đủ!"

Mạc Thiên Kinh cười nhẹ, giọng nói dịu dàng, tràn đầy cưng chiều!

Sính Đình nghe anh nói xong sắc mặt có chút nóng lên, ý tứ của anh là anh yêu cô sao?

Cúi đầu, Sính Đình cắn chặt cánh môi, "Thật xin lỗi!"

Mạc Thiên Kinh ngẩng đầu nhìn cô, "Xin lỗi cái gì?"

Nhìn cô cắn chặt cánh môi, Mạc Thiên Kinh cảm thấy thật ra thì cô cũng không phải là hoàn toàn không có cảm giác đối với mình, có lẽ lần bị thương này có thể khiến bọn anh phát triển thêm tình cảm.

"Mạc Thiên Kinh, em . . . . ."

Sính Đình vừa định mở miệng, cửa đã bị mở ra, Tiêu Thủy Nhi toàn thân mặc trang phục màu đen đi tới, nhìn thấy bọn họ đang nói chuyện, trên mặt một hồi kinh ngạc, cũng có chút xấu hổ.

"Xem ra đã rất tốt!"

Tiêu Thủy Nhi đi vào phòng, nhìn Mạc Thiên Kinh thay băng cho Sính Đình, bộ dáng Sính Đình thì cứ như đang muốn nói lại thôi, xem ra cô đã đến nhầm thời điểm!

"Có chuyện gì không?"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, giọng nói có chút mệt mỏi, suy nghĩ một chút cũng biết, một người chỉ ngủ hai đến ba giờ một ngày, làm sao có thể không mệt mỏi.

Tiêu Thủy Nhi tinh thần sáng láng nhìn anh, hướng anh ngoắc ngoắc tay.

"Ra ngoài nói đi!"

Ở bên ngoài cô báo cáo tin tức đã thu nhận được cho anh, một đêm không ngủ!

Cuối cùng ông trời cũng không phụ lòng người, đã khiến cô tìm được dấu vết!

"Đợi lát nữa, tôi băng xong vết thương cho Sính Đình rồi sẽ ra!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, nghiêm túc băng bó vết thương, nhìn vết may rỉ máu, dùng bông gòn lau nhẹ nhẹ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Em muốn phá thai!

Sính Đình nhìn động tác tỉ mỉ của Mạc Thiên Kinh, trên mặt lộ ra nụ cười, tuy nhiên trong lòng vẫn đang tò mò, giữa Mạc Thiên Kinh và Tiêu Thủy Nhi có chuyện gì muốn nói, tại sao không cho cô biết!

Tuy nhiên vì đây là bí mật quân sự của người ta, không nói cho cô nghe cũng rất bình thường, Sính Đình tự nhủ thâm trong lòng, ánh mắt nhìn Mạc Thiên Kinh không chớp, làm cho Mạc Thiên Kinh có chút ngượng ngùng.

"Sính Đình, em nhìn anh chăm chăm như vậy có phải có gì muốn nói hay không?"

"Mạc Thiên Kinh, có phải là có chuyện gì hay không? Tinh thần anh không tốt chút nào?"

Sính Đình hỏi nhỏ, cắn chặt cánh môi, chỉ mong mình không nhầm, nhưng dù sao mình cũng xuất thân là cảnh sát, nói không hiểu kỳ đó là gạt người!

Mạc Thiên Kinh dán băng keo vết thương cho cô rất kỹ, rồi gật đầu một cái.

"Ừ, thời gian tới có thể anh sẽ rất bận, em phải nghỉ ngơi thật tốt, dưỡng vết thương cho nhanh khỏi!"

Anh không muốn nói cho cô biết chuyện Lina đã trốn thoát, sợ cô sẽ lo lắng cho anh.

"Mạc Thiên Kinh, chờ em khỏe rồi, em sẽ đi phá thai!"

Sính Đình do dự rất lâu mới quyết định, mặc dù mình không muốn bỏ, nhưng tình huống bây giờ của mình chỉ làm liên lụy đến Mạc Thiên Kinh, còn có khả năng trở thành đối tượng bị đối phương ra tay.

Cô thật sự không muốn mình trở thành một người vô tích sự như vậy!

"Không được!"

Mạc Thiên Kinh không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, nhìn cô chăm chăm nói với vẻ rất tức giận.

"Em có trách nhiệm phải dưỡng thương cho tốt, đừng nói tới chuyện phá thai, con là của chúng ta, anh không thể ích kỷ giết chết bảo bối như vậy, đó là hai sinh mạng!"

Mạc Thiên Kinh không biết tại sao Sính Đình lại có ý tưởng phá thai, anh không biết vì sao, nhưng anh cảm thấy rất sợ.

Sính Đình nhìn anh có vẻ tức giận, uất ức cắn môi, "Bây giờ em thế này chỉ mang đến phiền toái cho anh, em không muốn, con sau này vẫn còn có thể có, nhưng nếu bây giờ giữ bảo bối lại, anh rất có khả năng sẽ bị uy hiếp, em không muốn biến thành gánh nặng của anh!"

Hiện tại cô có chút ghét mình, tại sao ngay lúc này lại mang thai.

Mạc Thiên Kinh bị lời nói của cô làm cho rung động, thì ra là vì cô sợ liên lụy đến mình!

Nhìn đáng vẻ cô khổ sở cắn môi, hỏi có chút không xác định.

"Sính Đình, em thật sự muốn phá thai sao?"

Sính Đình nhìn anh, "Không muốn, anh biết em rất muốn giữ bảo bối, nhưng em lại sợ em mang thai sẽ ảnh hưởng đến anh!"

Nếu đối phương mà biết cô là người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh, lại còn đang mang thai, đối phương nhất định sẽ bắt cô, sau đó uy hiếp anh, Nam Cung Tước là loại người Thập Ác Bất Xá (tội ác tây trời), sao có thể để cô an ổn giữ lại bảo bối.

"Sính Đình, em nên biết, người như em, mỗi giờ mỗi phút đều có thể nguy hiểm, cho nên bây giờ sanh con hoặc là sau này sinh, thật ra thì đều giống nhau.

Em yên tâm, anh nhất định sẽ bảo vệ em và con, tuyệt đối sẽ không để cho em bị thương!"

Nếu như ngay cả mình người phụ nữ và đứa con của mình cũng không bảo vệ được, vậy anh làm thượng tướng còn có ý nghĩa gì.

Sính Đình nghe anh nói như vậy, cũng cảm thấy rất có lý, dù sao hôn nhân của quân nhân cũng không phải giống như dân thường, nên bình tĩnh, giờ phút nào cũng có thể gặp nguy hiểm, giờ phút nào cũng có thể hy sinh.

Giống như cảnh sát các cô, khi tham gia bắt người, cũng có lúc gặp tên giết người điên cuồng biến thái, nếu như vận khí không tốt, hoặc là thực lực đối phương quá mạnh mẽ, sẽ bị thương, thậm chí sẽ hy sinh.

Lúc bắt đầu làm cảnh sát đã biết, mà bây giờ cô cũng phải hiểu, kết hôn với Mạc Thiên Kinh, những ngày sau đều có thể như thế này.

Kết hôn?

Sính Đình bị ý tưởng của chính mình làm sợ hết hồn, cô nghĩ như thế nào mà lại muốn cùng Mạc Thiên Kinh kết hôn?

Lắc lắc đầu, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đứng lên, cất hòm thuốc, nhẹ nói.

"Sính Đình, em nghỉ ngơi một chút, anh xuống dưới, rất nhanh sẽ lên với em! Anh sẽ mở TV cho em coi!"

Mạc Thiên Kinh đi tới mở ti vi, đưa hộp điều khiển ti vi đưa cho cô, rồi đi xuống dưới lầu.

Khi Mạc Thiên Kinh đi xuống lầu, Lão K và Tiêu Thủy Nhi đã ngồi trên ghế sa lon, sắc mặt hai người đều không tốt!

Nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đi xuống, liền vội vàng đứng lên.

"Ngồi xuống nói chuyện!"

Mạc Thiên Kinh trầm thấp nói, nhìn sắc mặt bọn họ âm trầm, có dự cảm chẳng lành!

"Thượng tướng, không bắt được Lina!"

Về mặt Lão K xấu hổ, anh không làm tròn chức trách!

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt anh ấy vậy, lạnh nhạt nói.

"Nếu cô ta có bản lĩnh trốn thoát khỏi nhà giam, sao còn có thể để cậu đuổi kịp, Lão K, cậu không cần quá khổ sở! Lina đã trốn thoát, tôi thiếu cậu cũng lấy được địa chỉ của Nam Cung Tước, lập tức điều tra, vị trí đó của hắn ta là ở đâu, cuối cùng tấn công vào, xem bố cục bên trong của hắn!"

Người đã trốn, nhưng Lão K đã lấy được địa chỉ của Nam Cung Tước, cũng chính là nơi ở của hắn, bây giờ anh cần làm rõ sào huyệt của hắn bố trí thế nào, bên trong có những ai, có bao nhiêu người, bao nhiêu vũ khí.

"Dạ!"

Lão K trả lời, vội vàng mở laptop, mười ngón tay thon dài bắt đầu làm việc, hoàn toàn không vì bây giờ trời đã rạng sáng mà cảm thấy mệt mỏi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Tiêu Thủy Nhi: "Cô đi điều tra được gì?"

"Nam Cung Tước không phải là ông già như tin đồn, anh xem!"

Tiêu Thủy Nhi lấy ra hình ảnh và tài liệu mình vô cùng khổ cực mới tìm được giao cho Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh nhìn người đàn ông anh tuấn trong hình, không khỏi nhún mày.

"Nam Cung Tước, nam, 29 tuổi, ông chủ của Thiên Môn, đứng đầu tổ chức Hắc Bang lớn nhất Trung Quốc, mười bốn tuổi đã giết chết môn chủ của Thiên Môn đời trước, cướp lấy Thiên Môn, chỉ trong mười lăm năm, đã biến Thiên Môn thành tổ chức Hắc Bang đứng đầu các tổ chức ngầm ở Trung Quốc! Chủ yếu là kinh doanh ma túy và vũ khí đạn dược, là người có lòng dạ độc ác, khát máu tàn bạo, mạng người trong mắt hắn ta giống như cỏ rác, theo điều tra, hai năm trước Nam Cung Tước đã kết hôn, vợ hắn đang mang thai, thời gian cụ thể không biết."

Tiêu Thủy Nhi nhớ lại, đây là kết quả trong mấy đêm cô thức trắng!

Sau khi Mạc Thiên Kinh xem tài liệu xong, trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng.

Nhìn Tiêu Thủy Nhi, tán dương.

"Thủy Nhi, lần này cô làm rất tốt!"

Có thể có được những tài liệu này, đối với anh mà nói thật sự như hổ thêm cánh, lần này Nam Cung Tước đồng nghĩa với xuất hiện trần trụi trước mặt anh rồi.

Thủy Nhi nhếch môi cười nhạt, "Tôi cũng không ngờ số mình lại may mắn như thế khi điều tra được những thứ này, thượng tướng, kế tiếp phải làm sao?"

Lấy được những tin tức có lợi nhất, nên kêu cấp dưới mau chóng bắt Nam Cung Tước đi?

Mới nghĩ thôi, Tiêu Thủy Nhi đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, có lẽ trên người của cô vẫn luôn cất giấu vẻ khát máu tiềm ẩn.

Mạc Thiên Kinh cúi đầu nhìn tài liệu mới nhất trong tay, rồi nhìn Lão K vẫn còn cố gắng làm việc lạnh nhạt nói.

"Hai người về nghỉ trước đi, chờ tôi suy nghĩ cẩn thận đã!"

Ít nhất anh phải biết bên kia Nam Cung Tước như thế nào, bọn họ không thể không tới cứu hai sát thủ đặc lực nhất là Huyết Sắc - Tà Dương?

Nếu tạm thời không đến, anh sẽ có kế hoạch, chờ Lão K tìm được bố cục của Thiên Môn, anh sẽ quyết định làm thế nào.

Tùy tiện hành động sẽ trả giá bằng máu, dù sao những người này cũng là cấp dưới của anh, cũng là anh em tốt của anh, anh sẽ không tùy ý hành động thiếu suy nghĩ!

"Bụp. . . . ."

Trên lầu đột nhiên truyền đến một tiếng vang, Mạc Thiên Kinh vội vàng xông lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Mạc Thiên Kinh, anh muốn làm gì!

"Đã xảy ra chuyện gì?" Lão K và Thủy Nhi liếc mắt nhìn nhau, hai người vội vàng chạy lên trên lầu.

Mạc Thiên Kinh vừa mở cửa đã nhìn thấy Sính Đình nằm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, băng gạc trên tay và chân cũng bị nhuộm đỏ, không khỏi tức giận rùng rợn.

"Em đang làm cái gì vậy?"

Sính Đình vốn đang cảm thấy uất ức, bị anh gào, nước mắt ầm ầm rơi xuống, Mạc Thiên Kinh đi tới ôm cô đặt lên giường, nhìn sắc mặt tái nhợt và nước mắt tràn trề của cô, nấp mấy môi.

"Em khát nước, muốn lấy nước Uống....uồ...ng!"

Sao cô biết được khi mình di chuyển tới mép giường, còn chưa rót đầy ly đã bị té xuống, đau đến nước mắt trực tiếp chảy ra, anh vừa vào còn gào lên với cô.

"Muốn uống nước nói một tiếng với anh là được rồi, bây giờ thương thế của em còn chưa lành, đừng cậy mạnh!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh thoáng mềm mại, nhìn thấy vẻ mặt tủi thân của cô, tức giận nhất thời biến mất.

"Em sợ anh bận rộn, không muốn quấy nhiễu anh!"

Cô cũng không ngờ mình lại vô dụng như thế, chỉ thoáng chuyển động, đã ngã xuống mặt đất rồi !

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, đau lòng lau nước mắt trên mặt cô, rồi đi tới bàn bên cạnh rót cho cô một chén nước ấm.

Sính Đình uống hết nước, cảm giác thoải mái hơn rất nhiều, cổ họng không còn khô khốc nữa!

"Không sao chứ?"

Lão K và Thủy Nhi vừa lên tới liền vội vàng hỏi, thấy băng gạc trắng trên tay chân Sính Đình biến thành màu đỏ, mặt cũng cau lại.

"Không có việc gì!"

Sính Đình có chút xấu hổ, chính cô không cẩn thận, làm hại bọn họ cũng lo lắng cho cô.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, lạnh nhạt nói, "Hai người đi nghỉ ngơi đi, ngày mai còn có việc phải làm!"

Bọn họ cũng đã mệt mỏi, bận rộn cả ngày.

"Vậy cũng được, có chuyện gì cứ nói chúng tôi!"

Thủy Nhi nói xong xoay người về phòng của mình, thật ra thì tiểu tử thái Thượng Quan Quân Triết kia còn chưa về, tối nay cô đi ngủ vậy.

Phòng của Lão K sát vách phòng cô, Sính Đình ở giữa, có gió thổi cô lay gì bọn họ cũng có thể biết trước tiên.

"Mạc Thiên Kinh, thật xin lỗi!"

Sính Đình nhìn sắc mặt mệt mỏi của Mạc Thiên Kinh, biết mình lại rước lấy phiền phức cho anh!

Không biết sao mình lại thế, kể từ sau khi ở chung với Mạc Thiên Kinh, mình có chút trở nên ngây ngô, phản ứng có chút chậm lụt.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, giúp cô vén mấy sợi tóc lòa xòa trước trán.

"Không sao, về sau không cho cậy mạnh, có chuyện gọi anh! Đừng làm cho mình bị thương, anh sẽ đau lòng!"

Mạc Thiên Kinh nói an ủi khiến Sính Đình càng thêm áy náy, gật đầu một cái, nhìn anh lại phải tiếp tục tháo băng gạc, lau rửa vết thương cho mình.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói xem chân em có thể lưu lại vết sẹo rất khó coi hay không?"

Sính Đình nhìn vết thương đã may lại trên chân mình, có mười mấy mũi khâu như vậy, cho dù khâu cũng sẽ lưu lại vết sẹo rất khó coi?

Ai, mặc dù cô không phải là người phụ nữ nổi tiếng, nhưng trên chân có vết sẹo dài như vậy, nhìn thấy cũng rất khó chịu!

Mạc Thiên Kinh nghiêm túc thay băng, dùng nước muối cẩn thận lau máu trên miệng vết thương.

"Sẽ không, anh sẽ nghĩ cách xóa vết sẹo này, bây giờ khoa học kỹ thuật phát triển như vậy, vết sẹo nhỏ như thế này sẽ không thành vấn đề! Cho dù có sẹo, anh cũng không ghét bỏ! Mạc Thiên Kinh anh không phải là loại đàn ông nông cạn đó!"

"Có thật không?"

Sính Đình rất khó tin, Mạc Thiên Kinh không ghét bỏ "con rết" xấu xí kia?

Mạc Thiên Kinh quần gạc xong, nhìn cô, nói về cung chiêu.

"Đương nhiên là thật."

Nói xong ngáp một cái, đã hơn hai giờ rồi, sắp ba giờ rồi, đã rất lâu anh chưa được nghỉ ngơi, rất mệt.

"Ngủ đi! Anh mệt chết rồi!"

Sính Đình nhìn gương mặt tuấn tú rất mê mẩn của anh, có chút đau lòng!

Mạc Thiên Kinh gạt đầu, "Ừ", anh thật sự có chút mê mẩn rồi!"

Xoay người đi vào phòng tắm, bên trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy róc rách, một lát sau, Mạc Thiên Kinh quấn khăn tắm đi ra, vóc người cường tráng rất hấp dẫn khiến Sính Đình nhìn đến ngây ngẩn.

Mới vừa tắm rửa xong, mang theo mùi sữa tắm nhàn nhạt, làn da màu khỏe mạnh màu lúa mạch, còn có mấy khối cơ bụng mê người, dưới ánh đèn lóe ra ánh sáng óng ánh.

Mạc Thiên Kinh đi tới, thấy cô nhìn thân thể mình chăm chăm, không khỏi reo ghẹo.

"Nước miếng rớt ra kia!"

Sính Đình vội vàng dùng tay lau.

Nhìn thấy nụ cười hả hê của anh, nhất thời sắc mặt bạo hồng.

"Mạc Thiên Kinh, anh lại gạt em!"

Cô căn bản không chảy nước miếng, cô chỉ là chăm chú nhìn, vóc người của anh thật rất đẹp, cô chỉ chăm chú nhìn mà thôi!

Mạc Thiên Kinh cúi đầu cười nhẹ, sau khi râu ria đã cạo hết, toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái nên đẹp trai hơn rất nhiều.

"Là em nhìn tới chảy nước miếng, sao có thể trách anh!"

Nói xong liền vén chăn ngồi lên giường, mùi vị đặc biệt của đàn ông phả vào mặt, cả người Sính Đình run lên, có chút xấu hổ.

Đây là lần thứ hai họ ngủ một giường!

"Mạc Thiên Kinh, ngày mai anh qua phòng sát vách ngủ đi! Chúng ta chưa kết hôn, anh không thể luôn ngủ với em, tin đồn sẽ rất khó nghe đấy!"

Mạc Thiên Kinh lật người, nằm nghiêng nhìn cô, gương mặt đẹp trai có vẻ hơi giận.

"Ngọc Sính Đình, ý của em là em còn muốn gả cho người đàn ông khác?"

Sính Đình lắc đầu, chột dạ cúi đầu, "Không có, nhưng anh cũng không thể cứ ngủ chung một giường với em như vậy!"

Bị ảnh hưởng không tốt, lại còn không mặc quần áo, nói không chừng dưới khăn tắm trống rỗng, chỉ có cái xúc xích kia!

Vừa nghĩ tới xúc xích, mặt Sính Đình liền đỏ, lần trước Mạc Thiên Kinh hại cô dùng tay giải quyết cho anh một lần, nhớ lại chỗ đó của anh phun ra chất lỏng màu trắng cô đã cảm thấy buồn nôn!

"Sính Đình, em đang suy nghĩ xem phía dưới của anh có mặc quần lót hay không phải không?"

Mạc Thiên Kinh kề sát vào mặt của cô, hơi thở nóng hôi hổi thổi vào mặt Sính Đình, tê tê dại dại!

"Không có, em tuyệt đối không nghĩ đồng nghĩ tây về cái đó của anh!"

Sính Đình nói xong nhìn thấy nụ cười trên mặt Mạc Thiên Kinh, mặt càng đỏ bừng.

"Mạc Thiên Kinh, ngủ, đừng nói nữa!"

Câu nói kia không phải giấu đầu lòi đuôi sao?

Không nghĩ anh mặc quần hay không, lại nghĩ tới đồ phía dưới của anh, ha ha. . . . .

Người phụ nữ này, không ngờ cô lại đáng yêu như thế, cuồng mê sắc như vậy!

"Không được cười, cười thì đi ra ngoài ngủ!"

Nhìn anh cười lảng lơi, phóng đảng, bi ối, Sính Đình không khỏi tức giận, Mạc Thiên Kinh đang một tay rồi nhấc đầu cô đặt lên trên tay, Sính Đình kêu lên.

"Mạc Thiên Kinh, anh muốn làm gì!"

Bây giờ cô đang bị thương, hơn nữa còn mang thai, anh không thể như vậy đối với mình!

Mạc Thiên Kinh bộ dáng khấn trương nhìn cô, cười nhẹ.

"Người phụ nữ ngốc nghếch, ngu đi, anh cũng không phải là cảm thú, sẽ không lợi dụng lúc em bị thương mà làm gì em!"

Chờ vết thương lành thì chưa chắc!

"Anh nói, không thể. . . . ."

Sính Đình còn chưa nói hết đã nghe thấy tiếng hít thở đều đặn của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình nhìn anh, biết anh đã rất mệt nhọc, nhắm mắt lại, tựa vào trong ngực anh yên tâm ngủ.

Nửa đêm, Sính Đình đang chìm trong giấc ngủ sâu bị tiếng ồn ào sát vách đánh thức, mở mắt ra, thì nghe thấy sát vách truyền đến âm thanh rất xấu hổ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Không cần làm tôi!

Tiêu Thủy Nhi vô cùng tức giận nhìn người đàn ông đề ở trên người cô, nổi trận lôi đình.

"Thượng Quan Quân Triết, anh ra ngoài mà tìm phụ nữ, không cần làm tôi! Ừm. . . . ."

Thủy Nhi vừa dứt lời, liền bị anh hôn, đầu lưỡi linh hoạt treu chọc môi của cô, cạy hàm răng cô ra, chui vào trong miệng cô, cùng lưỡi cô quăn quít dây dưa.

Thủy Nhi tròn to hai mắt, người đàn ông xấu xa đáng chết, cư nhiên muốn leo lên cô!

Nhưng tại sao một chút hơi sức mình cũng không có, cả người tê dại tê dại, hơn nữa hô hấp cũng có chút không ổn định, sắp không thể hít thở được!

"đừng căng thẳng, anh sẽ dịu dàng yêu em!"

Quân Triết dịu dàng cùng cô triển miên, bàn tay linh hoạt dao động trước ngực của cô, vuốt ve xoa nắn trên bộ ngực cao vút của cô ve, sức lực vừa phải, rước lấy Thủy Nhi từng trận khê run.

"Thượng Quan. . . . . Quân Triết, đừng. . . . . Uhm. . . . . Sờ. . . . ."

Thủy Nhi sắp bị cảm giác tê dại đánh thẳng vào đại não, cảm giác tay anh vuốt ve, vừa muốn tiếp tục, nhưng lại vừa sợ.

Muốn đẩy ra nhưng lại có chút mong đợi!

"Thủy Nhi, không sợ, anh sẽ dịu dàng!"

Thượng Quan Quân Triết mềm mại nói, hôn môi của cô, sau đó từ từ chuyển qua xương quai xanh, vành tai, bàn tay cũng bắt đầu cời quần áo của cô, lộ ra bộ ngực trắng nõn kiêu ngạo, Thủy Nhi còn chưa kịp đẩy anh ra, thì môi của anh đã hôn vào nhụy hoa trước ngực, một tay khác cũng vuốt ve nhụy hoa còn lại của cô, cả người run lên, không còn lực để phản kích.

"Uhm. . . . ."

Thủy Nhi cắn môi, không muốn kêu thành tiếng, nhưng Thượng Quan Quân Triết sao có thể để cô như ý, thuần thực gặm cắn, hôn hít, khiến Thủy Nhi kềm chế không được mở miệng rên thành tiếng.

"Không cần. . . . . Ừ. . . . . Không cần. . . . ."

Cảm nhận được anh đang cời quần mình, theo bản năng Thủy Nhi kẹp chặt hai chân, lại bị Thượng Quan Quân Triết dùng chân tách ra, bàn tay nhanh chóng cời nhanh chiếc quần ngủ mỏng của cô, lộ ra chiếc quần lót nhỏ rất đáng yêu.

Thủy Nhi thẹn thùng tới cực điểm, toàn thân chỉ còn sót lại một cái quần lót!

Thượng Quan Quân Triết nhanh chóng tháo tung khăn tắm trên người mình, lộ ra vóc người tinh tráng màu đồng, nơi nào đó dưới bụng đã nghe lên hùng dũng, ngẩng đầu ưỡn ngực.

Mắt nhìn của Thủy Nhi cũng đáng giá, cho tới bây giờ cô cũng không biết vật kia của đàn ông sẽ có bộ dáng này, còn không có đợi cô kịp phản ứng.

quần lót đã bị gạt ra, Thượng Quan Quân Triết đè trên người cô, nơi nào đó cũng ở giữa hai chân cô ma sát qua lại, từng trận khoái cảm khiến cô không nhịn được kêu lên thành tiếng."Ừ. . . . . Ừ. . . . ."

Tay gắt gao nắm chặt ga giường, Thượng Quan Quân Triết nâng mông cô lên, đem vật của chính mình chen vào nơi chật hẹp của cô.

"A!!!!!!!!!"

Thủy Nhi đau quá kêu lên thành tiếng, nước mắt chảy ra, tay không ngừng đẩy người đàn ông trên người ra, Thượng Quan Quân Triết ấn nhẫn, vẫn không nhúc nhích.

Miền hôn cô, êm ái, đối xử với cô giống như bảo bối, che chở, rồi từ từ bắt đầu ngo ngoáy.

Một lát sau, cảm giác cô không còn phản kháng, lúc này mới bắt đầu gia tăng tốc độ, ở trong cơ thể cô, như ngựa hoang mất cương, điên cuồng phi nhanh.

"Ừm . . . . . Ừm . . . . ."

Tiếng kêu xấu hổ từ miệng Thủy Nhi tràn ra, Thượng Quan Quân Triết giống như được kích lệ, càng thêm ra sức, điên cuồng va chạm thân thể của hai người, trong phòng tràn đầy hơi thở dâm nộ.

Sính Đình đỏ mặt tới cực điểm, nói cơ thể mình không có phản ứng là giả, âm thanh sát vách dường như có ý giống, kêu to như vậy, ngay cả Mạc Thiên Kinh vẫn đang ngủ say cũng nhú chân mày.

"Ừ. . . . . Nha. . . . ."

Sính Đình đang muốn nhắm mắt, sát vách lại truyền tới âm thanh mập mờ mất hồn, Mạc Thiên Kinh cho dù một mối thế nào cũng bị âm thanh sát vách đánh thức.

Chưa tới năm giờ, tiểu tử thái Thượng Quan Quân kia trở về thật sự đã phá hủy Thủy Nhi!

Mất nhìn Sính Đình, chỉ thấy sắc mặt cô đỏ bừng, vẻ thẹn thùng toàn bộ viết ở trên mặt, rất là mê người.

"Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt mở miệng, âm thanh có chút khàn khàn, trong đôi mắt tràn đầy dự vọng, Sính Đình vội vàng đẩy anh ra.

"Mạc Thiên Kinh, chân của em thương, anh không cần. . . . ."

"Yên tâm, anh sẽ không đụng em, em dùng tay giúp anh!"

Mạc Thiên Kinh nắm bàn tay không bị thương của cô luồn vào khăn tắm, nơi đó đã sớm ngẩng đầu rồi.

Sính Đình đỏ mặt, nhìn ánh mắt nóng bỏng của anh, muốn rút tay về, nhưng Mạc Thiên Kinh đã giữ chặt tay cô, đặt tay cô lên bảo bối của anh, chuyển động lên xuống, anh nhắm hai mắt, mặt hướng thụ.

"Nha. . . . ."

Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng hàm hừ, chỉ cần là Sính Đình, làm gì cũng khiến anh thoải mái tới cực điểm!

"Sính Đình, mau hơn chút nữa!"

Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ, nắm tay của cô, tăng nhanh tốc độ.

Sính Đình vừa thẹn thùng vừa lúng túng, đây là lần thứ hai cô dùng tay giải quyết cho anh, nhưng sao Mạc Thiên Kinh lại thoải mái như vậy!

Bên kia, Lão K che chắn, ảo não nhìn nơi nào đó của mình, bây giờ là thời gian thần bột (*cứng buổi sáng), sát vách lại diễn cảnh nóng, lại còn lớn tiếng như vậy.

Dầu gì chính mình cũng là đàn ông a, nghe âm thanh mất hồn như thế làm sao có thể không phản ứng được?

Nhìn tiểu đệ đệ kêu gào, ảo não vỗ một cái, nắm nó, một lần nữa dùng tay giải quyết!

"Nha. . . . ."

Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ một tiếng, Sính Đình chỉ có cảm giác mu bàn tay mình có một cổ chất lỏng ẩm áp, nhất thời ghé tòm muốn ới, vung tay lên, giận dữ nhìn anh chằm chằm.

Mạc Thiên Kinh thoải mái mở mắt, thấy tay Sính Đình, lấy khăn giấy lau sạch sẽ cho cô.

"Ngủ đi!"

Sính Đình chu môi đỏ mọng, nhìn Mạc Thiên Kinh, thật sợ anh tiếp tục kêu cô làm một lần nữa, mới một lần mà tay của cô đã đủ mệt mỏi!

Mạc Thiên Kinh đưa tay ôm cô, khẽ hôn lên môi cô.

"Anh có thể thấy đường như em chưa thỏa mãn dục vọng đi?"

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái.

"Ngủ đi!"

Mạc Thiên Kinh cười cười, tay lại đưa về phía giữa chân của cô.

"Anh cũng dùng tay giải quyết cho em?"

Sính Đình lập tức kẹp chặt hai chân, sợ hãi.

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng làm loạn, bác sĩ nói trong vòng ba tháng không thể cùng phòng đấy!"

Mạc Thiên Kinh rút tay về, sờ sờ mũi của anh, cung chiều nói.

"Yên tâm đi, anh sẽ không!" Ôm cô, rất nhanh lại tiến vào mộng đẹp.

"Thượng Quan Quân Triết, em không muốn rồi. . . . . Ừ. . . . ."

Thủy Nhi sắp bị dục vọng mãnh liệt bao phủ, sóng trước chưa dừng sóng sau lại đến.

Thượng Quan Quân Triết giống như bị uống thuốc kích thích, một đêm không ngừng, còn không ngừng thay đổi tư thế, nửa người dưới của cô cũng sắp không còn cảm giác rồi!

"Thủy Nhi, anh còn muốn! Cho anh!"

Thượng Quan Quân Triết vừa nói vừa bắt đầu luật động, tiếng thân thể va chạm lớn hơn, hơi thở dầm mịt càng đậm.

"Thượng Quan Quân Triết, em không được!"

Một luồng khoái cảm mãnh liệt như sóng tràn tới cuốn lấy toàn thân, đem cô đang từ dưới đất tung lên trên trời.

Một đêm, Thủy Nhi cũng không biết Thượng Quan Quân Triết đã làm mấy lần, mấy lần cô mệt mỏi ngủ thiếp đi, anh tựa như nổi điên, lấy đi của mình một lần lại một lần.

Sính Đình tỉnh lại lần nữa, đã là mười giờ sáng, Mạc Thiên Kinh vẫn chưa tỉnh, âm thanh sát vách cũng đã ngừng, Sính Đình cảm giác mình chân của mình có chút đau, nhức nhích, một cảm giác đau đớn cuốn lấy toàn thân.

Đau đớn khiến cô đỏ mặt hơi lạnh, đưa tay đánh thức Mạc Thiên Kinh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Xin lỗi, đã để cho anh lo lắng!

Mạc Thiên Kinh mở mắt ra nhìn thấy sắc mặt trắng bệch của Sính Đình, mồ hôi lạnh đầm đìa, gương mặt cau chặt, khổ sở sắp khóc!

"Sính Đình, em bị làm sao?"

Con buồn ngủ bỗng dưng biến mất toàn bộ, vén chăn lên, băng gạc máu trắng trên chân đã bị nhuộm đỏ, đỏ tươi đến chói mắt.

Mạc Thiên Kinh vội vàng xuống giường mặc quần áo, ôm Sính Đình ra khỏi phòng, kêu lớn.

"Lão K, mau dậy, vết thương của Sính Đình rách ra!"

Lão K trong phòng nghe thấy Mạc Thiên Kinh kêu, lập tức từ trên giường bật dậy, xông ra mở cửa đầu tiên, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh ôm Sính Đình đi ra ngoài cửa, sắc hồng chời mắt chiếu vào mắt của anh, khiến anh vội vàng lao xuống lầu.

Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi cũng tỉnh, người đã trải qua huấn luyện đặc biệt, thính lực rất nhạy bén, hơn nữa tính cảnh giác cũng rất cao, lật người rời giường, vội vàng xuống lầu.

Mạc Thiên Kinh đã ôm Sính Đình lên xe, lái xe chạy như điên đến bệnh viện.

"Lão K, xảy ra chuyện gì?"

Sắc mặt Thủy Nhi không được tốt, khóe mắt đều là quầng thâm, toàn thân giống như bị xe nghiền nát, đau đớn toàn thân, mà Thượng Quan Quân Triết lại là tươi cười hơn hờ, vẻ mặt nhẹ nhàng khoan khoái.

"Chân của Sính Đình chảy máu, chúng ta nhanh tới bệnh viện!"

Lão K vừa nói, vừa đi ra phía ngoài, lái xe của mình vội vàng đuổi theo.

"Chúng ta cũng đi!"

Thủy Nhi chịu đựng đau đớn trên người, chuẩn bị đi ra ngoài, Thượng Quan Quân Triết kéo cô .

"Em ở nhà, anh đi là được rồi, coi chừng nhà cửa, chờ anh trở lại!"

Tiêu sái đi ra cửa, không quên gửi lại cho cô một nụ hôn gió!

Thủy Nhi xấu hổ, chăm chú nhìn anh lái xe rời đi!

Mạc Thiên Kinh một đường điên cuồng đến bệnh viện, đưa Sính Đình vào phòng cấp cứu, nhìn Sính Đình lại một lần nữa bị phẫu thuật, trái tim như bị dao cắt, đến tận cùng là có chuyện gì xảy ra, tại sao đang êm đẹp, lại bị chảy máu!

Mạc Thiên Kinh đứng ở ngoài phòng phẫu thuật, lo lắng đi tới đi lui, Lão K và Thượng Quan Quân Triết theo thứ tự chạy tới.

"Anh, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, sao lại bị chảy máu?"

Thượng Quan Quân Triết cau mày, hôm qua không phải còn rất tốt sao?

Mạc Thiên Kinh lo lắng: "Tôi cũng không biết, Sính Đình vừa gọi tôi dậy...tôi đã nhìn thấy băng gạc trên chân cô ấy ướt đẫm, máu chảy đầm đề, tôi cũng không biết chuyện gì xảy ra!"

Trái tim Mạc Thiên Kinh như bị treo lên, trong lòng không ngừng khẩn cầu, chỉ mong không xảy ra chuyện gì.

"Thượng tướng, chân của anh có đè lên chân của cô ấy hay không?"

Lão K đột nhiên hỏi, Mạc Thiên Kinh cũng ngây ngẩn cả người, anh ngủ luôn luôn nghiêm túc, huống chi anh biết Sính Đình bị thương, căn bản không dám đụng vào chân của cô.

"Không có!"

Anh chắc chắn mình không đè lên chân cô ấy.

"Tôi thấy vết thương rách ra!"

Thượng Quan Quân Triết lạnh nhạt nói, sắc mặt âm trầm, có chút khó coi.

"Nếu sớm biết như thế, tôi đã không nên đón cô ấy về nhà!"

Mạc Thiên Kinh vô cùng tự trách, anh thà rằng hàng đêm đều ở bệnh viện chăm sóc cô, chứ không hi vọng cô gặp chuyện không may!

Càng nghĩ càng tự trách, Mạc Thiên Kinh ngồi trên ghế, vẻ mặt tràn đầy lo lắng.

"Anh, đừng lo lắng, sẽ không có chuyện gì!"

Thượng Quan Quân Triết ngồi ở bên cạnh an ủi anh, nhưng ánh mắt lại nhìn đèn phòng phẫu thuật không hề chớp.

Thời gian chờ đợi khá dài, mới một giờ, mà Mạc Thiên Kinh đã cảm thấy lâu như một thế kỷ, đi tới đi lui, lo lắng vô cùng!

Lại qua một giờ nữa, cuối cùng cửa phòng phẫu thuật cũng mở ra, bác sĩ mệt mỏi bước ra, sắc mặt không tốt

Mạc Thiên Kinh vội vàng nghênh đón.

"Bác sĩ, thế nào!"

Bác sĩ nhìn anh một cái, nói có vẻ chỉ trích.

"Nếu trễ một chút, đứa bé sẽ không còn! Làm sao anh không cẩn thận như vậy, vết thương của cô ấy rách ra cũng không biết!"

Nếu để đến tối, cô ấy sẽ mất nhiều máu, đứa con cũng không giữ được!

Mạc Thiên Kinh nghe bác sĩ nói, kinh hoàng không thể nhúc nhích, đứa con thiếu chút nữa không còn!

Anh thật không dám tưởng tượng, nếu không có đứa con, anh phải làm thế nào để Sinh Đình ở bên cạnh anh, mới nghĩ tới, anh đã cảm thấy rất sợ.

"Bác sĩ, hiện tại không sao rồi chứ!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn vẻ mặt tự trách của Mạc Thiên Kinh, thay anh hỏi thăm.

"Không sao, phải ở bệnh viện dưỡng thương cho tốt, nếu không, đừng nghĩ tới xuất viện! Đi làm thủ tục nằm viện đi!"

Bác sĩ dặn dò xong, Sinh Đình được đẩy ra, vết thương trên chân bị quần băng gạc rất dày, cả người không thể động đậy, sắc mặt trắng bệch, trên mu bàn tay gắn kim truyền nước biển." Bác sĩ, lúc nào cô ấy tỉnh?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sinh Đình nhắm chặt hai mắt, trong lòng càng thêm áy náy tới cực điểm: "Khoảng tới tối, bởi vì mang thai, lại bị thương, cho nên thân thể rất yếu ớt, sao cô ấy lại bị thương!"

Một phụ nữ có thai lại bị thương nặng như vậy, thật là làm cho ông ta tò mò.

"Cô ấy là cảnh sát!"

Mạc Thiên Kinh còn chưa mở lời, Lão K liền trả lời, ánh mắt bác sĩ sau thoáng qua kinh ngạc sau, thì hiện lên vẻ bội phục nhìn Sinh Đình nằm trên giường bệnh.

"Chồng cô ấy đâu? Ai là chồng cô ấy?"

Bác sĩ nhìn ba người đàn ông ưu tú trước mắt này, không khỏi có chút ngạc nhiên, Mạc Thiên Kinh nắm tay Sinh Đình.

"Tôi!" Anh không bảo vệ cô tốt, anh thật sự có chút không xứng làm người đàn ông của cô, không xứng làm cha đứa bé, không xứng làm thượng tướng.

Ngay cả người phụ nữ của mình cũng không bảo vệ được, anh thật vô dụng.

Mạc Thiên Kinh tự trách thật sâu, bác sĩ cũng không nói gì nữa, dặn dò đơn giản mấy câu, liền rời đi.

Sinh Đình được đưa vào phòng bệnh VIP, phòng bệnh tốt nhất bệnh viện, Mạc Thiên Kinh đem thân phận thật của mình nói cho viện trưởng biết, kêu viện trưởng sắp xếp một phòng bệnh, nói là phòng bệnh, không bằng nói là một căn nhà, hai phòng ngủ một phòng khách, trang hoàng y như nhà ở.

Sinh Đình được đưa vào, Mạc Thiên Kinh kêu Thượng Quan Quân Triết đi làm thủ tục nằm viện, kêu Lão K quay về nói cho Thủy Nhi biết, thuận tiện nấu chút cháo gà.

Mãi cho đến tối, Sinh Đình mới tỉnh lại, nhìn Mạc Thiên Kinh ngồi ở một bên tiếp tục làm việc, trong lòng lại thấy áy náy thêm mấy phần.

Nhìn xung quanh một lần, không khỏi mở miệng hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, đây là nơi nào?"

Sao không phải ở nhà, cũng không phải là bệnh viện?

Chẳng lẽ cô đã chết? Nhớ lại trước khi hôn mê cô nhìn thấy vết thương trên đùi bị xé rách, đau đớn khiến cô toát mồ hôi lạnh đầm đìa.

Mạc Thiên Kinh thấy cô hỏi, lập tức quay đầu sang, nhìn thấy cô đã mở mắt, sắc mặt mừng rỡ.

"Sinh Đình, em đã tỉnh! Làm anh sợ muốn chết!"

Lo lắng của Mạc Thiên Kinh cuối cùng cũng giảm, công việc trong tay chất đống như núi, anh muốn chăm sóc cô thật tốt cũng không được, chỉ có thể tranh thủ lúc cô chưa tỉnh cố gắng làm việc, dành nhiều thời gian hơn để chăm sóc cô.

"Xin lỗi, đã để cho anh phải lo lắng!"

Sính Đình áy náy, áy náy tới cực điểm, nhìn anh lo lắng cho mình như vậy, cô thật sự cảm giác mình rất vô dụng, mới bị thương nhẹ đã biến thành như vậy.

Mạc Thiên Kinh đưa ngón tay đặt vào môi của cô, nói với về tự trách.

"Sính Đình, là anh có lỗi, em bị thương, anh còn không cho em ở bệnh viện, còn để cho vết thương của em nứt ra, anh thật sự đáng chết!"

Lần này anh nhất định sẽ đợi vết thương của cô hoàn toàn bình phục mới ra viện, chuyện Nam Cung Tước, anh tạm thời sẽ không đi động đến hần!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Tính toán nợ cũ

Sính Đình nhìn thấy anh một mực tự trách, bèn khuyên nhủ, "Không trách anh được, đều tại em, lúc đầu em không nên cậy mạnh, nếu như em chờ thêm một chút, có lẽ em sẽ không bị thương, cũng không để anh phải khổ cực, một bên lo chuyện Nam Cung Tước, một bên còn phải chăm sóc một gánh nặng là em!"

Sính Đình vô cùng ân hận, cô rất rõ ràng, trong thời điểm quan trọng, một đội viên bị thương, đồng nghiệp sẽ không bỏ lại cô, mà còn bỏ ra bao nhiêu sức lực để bảo vệ cô .

Nghe Sính Đình nhắc tới chuyện ngày đó, Mạc Thiên Kinh có chút tò mò, "Ngày đó em bị bắt đi như thế nào, sao đối phương lại bắt em?"

Lần trước quá khẩn trương, đem tên khốn kiếp đánh cho một trận nên chưa truy cứu, bây giờ nhắc tới, đương nhiên anh muốn hỏi cho rõ ràng.

Sính Đình cũng không hiểu, "Em cũng không biết, ngày đó sau khi anh rời đi, em chỉ muốn vào bếp nấu chút gì ăn, khi em cảm giác có người ở phía sau, em vừa quay đầu lại đã bị hần đánh ngất rồi !"

Nhớ tới chuyện ngày đó cô rất kinh ngạc, trực giác nói cho cô biết, người bắt cóc cô và người nhốt cô ở đó để đòi tiền chuộc chắc chắn không phải là một người.

Nên biết biệt thự của cô cũng được coi là rất nghiêm ngặt, người đàn ông kia ngay cả cô cũng đánh không thắng , sao có thể đi vào bắt cóc cô đi, cô cảm thấy người bắt cóc cô bản lĩnh không tệ!

"Chẳng qua em cảm thấy rất kỳ quái, tên đàn ông thô bỉ đòi tiền chuộc trong căn nhà hoang đó vốn không có một chút võ công, nhưng người đàn ông bắt cóc em, em cảm thấy bản lĩnh của hần không tệ, hơn nữa hần còn che mặt.

Em suy nghĩ, nếu là cùng một người, tại sao hần ta lại che mặt bắt em đi, sau khi đưa em tới căn nhà hoang lại coi mặt nạ của mình, không phải là rất kỳ quái sao?

Còn nữa, em nhớ ánh mắt của hần lạnh, mà ánh mắt của tên đàn ông thô bỉ đó đều là dục vọng, tiền bạc cùng đê tiện!"

Nghĩ tới tên khốn kiếp kia muốn vô lễ với cô, Sính Đình đã cảm thấy rất tức giận.

"tên đàn ông thô bỉ đó, hần có làm gì em không?"

Mạc Thiên Kinh nghe thấy cô gọi tên đàn ông kia là bỉ ổi, không khỏi nhún lông mày.

"Đương nhiên là có á!"

Lời Sính Đình mới thốt ra, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh siết chặt quả đấm, sắc mặt lạnh tới cực điểm, bèn nuốt một ngụm nước bọt, nói tiếp.

"Lúc hần đứng trước mặt em coi hết quần, muốn cường bạo em!"

"Cái gì, hần lại tính cường bạo em?"

Gân xanh trên trán Mạc Thiên Kinh nổi hết lên, mơ hồ chuyển động, rõ ràng rất tức giận.

"Đúng vậy, cho nên em không thể làm gì khác hơn là giả bộ rất sợ, sau đó đập vào mệnh căn của hần một cước, sau đó nữa dùng răng tháo sợi dây trên tay, hần thẹn quá hóa giận, cầm dao găm đuổi theo em, muốn giết em.

Em làm sao chịu như thế, cho nên đánh nhau. Ai biết hần đau quá nên trở thành một con Chó Diên, cầm con dao diên cuồng xông lại giết em, chân của em bị thương trong thời điểm đó, sau đó tay cũng bị thương.

Cuối cùng, ý định của em là dùng hết toàn lực giải quyết tên kia, không ngờ trong bụng lại truyền đến một cơn đau đớn, nếu không phải anh kịp thời chạy tới, đoán chừng em đã bị hấn giết!"

Sính Đình nhớ lại mà trong lòng vẫn còn sợ hãi, suy nghĩ một chút, nếu như lúc ấy Mạc Thiên Kinh không kịp chạy tới, cô nhất định sẽ bị tên đàn ông thô bỉ đó Tiên Dâm Hậu Sát!

Mạc Thiên Kinh nghe xong bóp chặt tay kêu rắc rắc, bây giờ anh cũng nhớ lại, nếu lúc ấy mình thật sự không tới kịp, Sính Đình sẽ bị hấn giết chết, nói không chừng còn bị cưỡng dâm, đứa bé và người phụ nữ của anh, thiếu chút nữa đã bị tên đàn ông kia hủy diệt.

"Xem ra anh thật sự vẫn còn để tên kia tiện nghi!"

Mạc Thiên Kinh cắn răng nghiêng lợi nói.

Sính Đình nhìn anh cắn răng, tò mò hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, anh xử trí hấn thế nào, có cắt của hấn hay không?"

Nhớ lại tên kia cỡi truồng đuổi giết cô, cô liền bốc hỏa.

Mạc Thiên Kinh mấp máy môi, "Không có!"

Loại chuyện như vậy, anh làm sao làm được, anh muốn chính là để cho hấn sống không bằng chết!

"Đúng rồi, Mạc Thiên Kinh, đưa điện thoại cho em...em muốn gọi điện thoại cho Diệp Thần Băng."

Ngày đó tên lưu manh gọi điện thoại đòi tiền, cô đã nghe được, Diệp Thần Băng cũng rất quan tâm cô.

Cô đã thoát ra lâu như vậy, không biết Diệp Thần Băng đợi điện thoại của tên lưu manh kia không có sẽ gấp thành cái dạng gì.

"Gọi điện thoại cho anh ta làm gì? "

Mạc Thiên Kinh có chút ghen tỵ, nhưng vẫn ngoan ngoãn đưa điện thoại di động cho cô.

Sính Đình cầm di động gọi điện thoại cho Diệp Thần Băng.

"Alo!"

"Thần Băng, em là Sính Đình!"

"Sính Đình, rốt cuộc em cũng xuất hiện, em làm sao rồi, tên côn đồ kia không có gọi điện thoại cho anh, anh báo cảnh sát, nhưng cảnh sát không tìm được em, anh bị dọa chết rồi, bây giờ em ở nơi nào?"

Diệp Thần Băng cầm điện thoại nói một hơi dài.

Sính Đình áy náy, "Thần Băng, em không có gì đáng ngại, chỉ bị thương nhẹ, ở bệnh viện nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, Diệp Thần Băng vừa nghe thấy cô ở bệnh viện lập tức hỏi,

"Em bị thương, em ở bệnh viện nào, anh lập tức sẽ tới?"

Giọng nói nóng nảy lo lắng, Sính Đình rất áy náy, nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Bệnh viện Dân Đệ!"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh truyền vào điện thoại di động, trong nhất thời Diệp Thần Băng có cảm giác an tâm, cảm thấy có anh ta bên cạnh Sính Đình, anh rất yên tâm

Tại sao lại như vậy, không phải mình rất thích Sính Đình sao? Tại sao bên cạnh cô có một người đàn ông khác, anh lại không tức giận, ngược lại còn rất an tâm?

Chẳng lẽ mình không thương cô ấy sao?

Diệp Thần Băng chất vấn mình, rồi cúp điện thoại!

"Anh ta hình như rất quan tâm em?"

Mạc Thiên Kinh có chút ghen tuông, Sính Đình nhìn anh.

"Ngày đó tên lưu manh đó tìm anh ta đầu tiên, muốn anh ta cầm mười triệu tới chuộc em...em thấy tên đàn ông thô bỉ muốn tiền như thế, em liền nói cho hắn biết, anh là bạn trai cũ của em, có rất nhiều tiền, có thể cho hắn một trăm triệu, cho nên hắn mới bị hấp dẫn mà gọi điện thoại cho anh!"

Chỉ tiếc anh ta lại không thông minh như vậy, em cũng nói với anh ta là em rất muốn ăn hải sản, nhưng anh ta lại không hiểu ám hiệu của em, may mắn là anh kịp thời chạy tới! Bằng không em thật sự chết oan a!"

Mình ra ám hiệu, hai người lại không một người nào biết.

"Ý của em là gần đó có chợ hải sản?"

Mạc Thiên Kinh chau mày, đáng chết, mình lại không hiểu được thâm ý của câu nói kia, còn tưởng rằng cô đói bụng!

Sinh Đình bĩu môi.

"Đúng vậy a, đối diện có một chợ hải sản! Em không thể làm gì khác hơn là nói như vậy, ai bảo anh ngu ngốc, lại còn không biết em ra ám hiệu!"

Không ngờ ám hiệu cầu cứu của cô một chút cũng không dùng được!

Ai, thật là bi thương!

"Lúc ấy anh quá khẩn trương, tên lưu manh vừa gọi điện thoại anh liền kêu Lão K tìm địa chỉ, sau đó lập tức đi cứu em!"

Mạc Thiên Kinh áy náy!

"Thôi, dù sao bây giờ em cũng không có chuyện gì rồi, chẳng qua em thật sự tò mò, người bắt cóc em và người đòi tiền chuộc có phải là một người hay không?"

Sinh Đình càng nghĩ thì càng cảm thấy không thể, người kia bản lĩnh không tệ, còn tên đàn ông thô bỉ không giống chút nào.

Tên đàn ông thô bỉ lại gọi cho Diệp Thần Băng, chẳng lẽ chuyện này có liên quan đến Diệp Thần Băng, là kẻ thù của anh ta sao?

"Anh nghĩ chờ Diệp Thần Băng tới, em nên hỏi một chút!"

Mạc Thiên Kinh kéo cằm lạnh nhạt nói, anh cũng muốn Thượng Quan Quân Triết đi thăm vấn tên đàn ông thô bỉ đó, điều tra rõ chân tướng chuyện này!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Mạc Thiên Kinh, anh có thể biết xấu hổ một chút hay không?

"Đó là đương nhiên, Diệp Thần Băng còn thiếu em một lời giải thích!"

Cô cũng rất muốn biết Diệp Thần Băng đã chọc tới ai, sao tên lưu manh đó lại có thể biết mà đem người vô tội như cô ra đòi tiền chuộc, nếu không phải cô có chút bản lĩnh, đoán chừng đã sớm đã bị cái tên đàn ông thô bỉ đó hại, suy nghĩ một chút, lửa giận trong lòng Sinh Đình khó tiêu.

"Sinh Đình, tại sao em lại nói anh là bạn trai cũ của em?"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên như phát hiện ra cái gì, hơi híp mắt, môi mím căng ra, thở ra hơi thở nguy hiểm.

Sinh Đình nhìn anh, xem thường nguy hiểm của anh, "Tên lưu manh đó bắt em, lại uy hiếp Diệp Thần Băng đòi tiền, anh nghĩ xem, hắn coi em là người phụ nữ của Diệp Thần Băng, vậy anh dĩ nhiên là bạn trai cũ của em rồi! Cũng không thể nói anh là bạn của em, như vậy làm sao hắn tin tưởng anh sẽ cầm tiền cứu em!"

Cho dù cô có quan hệ với Mạc Thiên Kinh, thì cũng là chuyện một tháng trước rồi, mà Diệp Thần Băng lại là bạn trai bây giờ, giữa bọn họ mặc dù có chút không vui, nhưng dù sao anh ta cũng từng là bạn trai của mình, cho nên suy ra, Mạc Thiên Kinh chỉ có thể là bạn trai cũ.

"Em cảm thấy anh chính là bạn trai cũ?"

Mạc Thiên Kinh rất ghen, con anh còn ở trong bụng Sinh Đình, cô lại nói anh chỉ là bạn trai cũ, có ai đã từng thấy người phụ nữ sau khi chia tay lại còn ôm đứa bé của bạn trai cũ?

Càng nghĩ, trong lòng lại càng buồn bực, khiến anh khó chịu.

"Đúng vậy, khi em và anh ở chung với nhau còn chưa cùng Diệp Thần Băng lui tới, bây giờ em vẫn là bạn gái của Diệp Thần Băng, anh nói xem có phải anh chỉ có thể được xem là bạn trai cũ hay không đây?"

Tức giận, ghen tuông đi, hừ, ai bảo anh kêu cô dùng tay giải quyết cho anh, nhớ lại chuyện tối hôm qua cô đã cảm thấy tức giận.

Cô cũng có cảm giác có được hay không, anh hay quá, lại chỉ muốn giải quyết của mình, vênh lên thì rất giỏi sao?

Mạc Thiên Kinh bị cô nói sắc mặt tức giận cũng biến thành màu gan heo, nhưng thấy cô bây giờ vừa là phụ nữ có thai vừa là bệnh nhân, mình có muốn nói lại cũng không thể nói, muốn mắng lại không dám mắng.

Bực bội vô cùng!

"Diệp Thần Băng này mặc dù là bạn trai em nhưng trong thời điểm em nguy hiểm nhất cũng không có bên cạnh, trong thời điểm tính mạng em treo lơ lửng thì người cứu em lại là anh!"

Bất mãn oán trách, ghen tức mủi phần, nồng nặc bay đầy phòng.

Sính Đình nháy mắt ra vẻ vô tội, bộ dáng giống y như là người phụ nữ của Diệp Thần Băng.

"Làm sao anh lại so với anh ấy được? Anh là thượng tướng, bản lĩnh tốt như vậy, có tiền có thế, còn anh ấy chỉ là một thương nhân, chỉ có chút tiền, làm sao anh ấy có thể so sánh với anh! Thật ra thì lúc ấy khi gọi điện thoại tới anh ấy cũng rất lo lắng cho em!"

Nhìn thấy anh càng tức giận, bực bội, trong lòng Sính Đình lại càng vui.

Thật ra thì thấy anh tức giận như bây giờ, Sính Đình cảm thấy rất vui.

Chỉ là không nên đùa quá trớn là tốt rồi!

Nhìn thấy sắc mặt Mạc Thiên Kinh tệ tới cực điểm, Sính Đình giả bộ không nhìn thấy nói tiếp.

"Thật ra thì anh cũng xem như là người tốt, nghe em có nguy hiểm lập tức chạy tới, cũng không hổ em đã chăm sóc anh hơn nửa tháng!"

"Vậy mà cũng coi là chăm sóc sao?"

Mạc Thiên Kinh rất bất mãn oán trách, nhớ lại thời gian anh và cô chung sống, mấy ngày đầu, đặc biệt là ngày đầu tiên, anh quả thật đúng là như chịu tội.

"Nấu bát cháo cá cho anh cũng không nổi, truyền dịch mà đâm mu bàn tay anh như tổ ong vỡ, tiêm mông thì lại khiến cái mông anh đau đớn nửa ngày, mỗi ngày đều ăn thức ăn so với thức ăn cho heo còn tệ hơn, vậy mà em kêu đó là chăm sóc anh sao?"

Nhớ lại thời gian chung sống với cô, anh cảm thấy trong lòng vẫn còn sợ hãi!

Mình vốn có thể mượn cơ hội này dưỡng thương cho tốt, nhưng lại biến thành hành hạ, vốn là mười ngày có thể phục hồi, nhưng cố tình kéo dài hơn mười ngày.

Sính Đình nghe Mạc Thiên Kinh lẩm bẩm cần nhắc lại nhớ, không ngờ ngày đó bọn họ xảy ra nhiều chuyện như vậy, thật là thú vị.

"Vậy cũng không thể trách em a, anh thử nghĩ xem, em làm sao biết anh bị thương, vốn muốn tới giải trừ hôn ước, ai biết, vừa thấy mặt đã bị ông nội lừa đi chăm sóc anh, chăm sóc anh khổ cực coi như xong, anh lại còn cường bạo em!"

Sính Đình bất mãn oán trách, nhớ tới lần đầu tiên, đôi môi mọng vênh cao hơn.

"Vậy có thể trách anh sao? Không biết là người nào mỗi ngày đều ở dưới lầu xem phim đồi trụy, còn vận âm thanh lớn như vậy, hay nhất chính là, khi anh và em cùng nằm ở trên giường, em vẫn còn mở cái phim đó, nếu như vậy mà anh cũng không đụng vào em, vậy anh còn được coi là đàn ông sao?"

Hơn nữa, cô lại là vị hôn thê của mình, dù sao sớm muộn cũng phải làm, chẳng qua là làm sớm một chút mà thôi.

"Em nói là anh cường bạo em cũng không đúng, đêm đó không phải em rất lớn tiếng sao, ôm anh chặt như vậy, không phải cũng rất dễ chịu à?"

Mạc Thiên Kinh nhớ tới đêm đó, dưới bụng lại có phản ứng.

Sính Đình đỏ mặt, anh lại còn nói lý, nhưng mà anh nói cũng đúng, mình không có lời gì để nói được nữa.

"Vậy anh còn làm cái mông em như thế, làm hại em một buổi tối đau đớn hai lần!"

Tức giận nhìn anh chằm chằm, cũng không biết là do tức hay là xấu hổ, mà lúc này mặt Sính Đình đỏ bừng.

Mạc Thiên Kinh có chút xấu hổ, ho khan hai tiếng rồi mở to mắt.

"Đó là lần đầu tiên của anh, vì quá khân trương, cho nên mới sai chỗ!"

Nhớ lại đêm đó, cũng đủ mất mặt!

"Thì ra cùng người không có kinh nghiệm XXOO cũng là chịu tội!"

Sính Đình nhỏ giọng nói thầm, Mạc Thiên Kinh híp mắt, tiến tới trước mặt cô .

"Ý của em là nếu anh có kinh nghiệm phong phú em sẽ thích?"

"Anh. . . . . Không biết xấu hổ!"

Sính Đình tức giận mặt xanh mét, sao Mạc Thiên Kinh càng ngày càng không biết xấu hổ thế!

"Anh nào có không biết xấu hổ, chẳng phải là chuyện quá kinh khủng, máu chảy đầm dề gì!"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng nói, Sính Đình nghe anh nói, không khỏi rùng mình một cái.

"Em vẫn chưa trả lời anh? Có phải nếu anh có kinh nghiệm phong phú, em sẽ nguyện ý cùng anh làm!"

Mạc Thiên Kinh da mặt dày tiếp tục hỏi, Sính Đình hung dữ nhìn anh chăm chăm, chu bờ môi đỏ mọng, cắn răng nghiêng lợi nhìn anh.

"Mạc Thiên Kinh, anh có thể biết biết xấu hổ một chút hay không, ai nói chúng ta còn phải XXOO, bằng vào kỹ thuật kia của anh, còn có. . . . . Ừm. . . . ."

Sính Đình còn chưa mắng xong, đã bị Mạc Thiên Kinh hôn, Mạc Thiên Kinh ấn cô dưới thân, cánh môi nhẹ nhàng gặm cắn, khi nhẹ khi mạnh, từng trận cảm giác tê liệt từ lòng bàn chân vọt tới đỉnh đầu, khiến cô nắm chặt cánh tay của anh.

Mạc Thiên Kinh tà mị cười một tiếng, tiếp tục hôn sâu, nhẹ nhàng cạy hàm răng cô ra, cuốn đầu lưỡi của cô, nhẹ nhàng dây dưa, Sính Đình chỉ cảm thấy dạ dày quay cuồng một hồi, vội vàng đẩy Mạc Thiên Kinh ra, nhưng Mạc Thiên Kinh lại ôm chặt lấy cô, gắt gao không chịu nhả ra.

"Oe. . . . ."

Sính Đình không nhìn được nữa, nước chua trong dạ dày trào lên cổ họng, trực tiếp rót vào miệng Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh biến sắc, vội vàng buông cô ra, vọt vào WC, nhất thời trong WC truyền đến tiếng nôn mửa của Mạc Thiên Kinh!

"Ha ha ha. . . . ." Sính Đình không chế không được cười lớn thành tiếng!

Thật sự buồn cười! Cái này kêu là trộm gà không được còn mất nắm gạo! Ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Ghen

Mạc Thiên Kinh từ toilet đi ra, nhìn thấy Sính Đình cười đến cả người run rẩy, sắc mặt tái xanh.

Sính Đình vội vàng che miệng, nhìn Mạc Thiên Kinh tức giận xanh cả mặt, cố nín cười, âm thầm tán dương bảo bảo trong lòng, thật là có năng lực!

"Mạc Thiên Kinh, vừa rồi em có đẩy anh ra, là anh cứ ôm dù chết cũng không thả, anh không thể trách em được!"

Đánh đòn phủ đầu, hi hi, như vậy anh không thể trách cô!

Mạc Thiên Kinh tức giận lườm cô một cái, khó trách vừa cô cố sức muốn đẩy mình ra, thì ra là muốn nôn.

Nhìn cô vui vẻ như vậy, tâm tình của Mạc Thiên Kinh cũng tốt hơn một chút, anh phát hiện hình như mình có chút không tự trọng, lại thấy có chút đã nghiền khi bị cô hành hạ!

Mạc Thiên Kinh mặt đen đi tới phía cô, Sính Đình vội vàng nói.

"Mạc Thiên Kinh, là con trai quấy phá, không thể trách em, anh có trách thì trách con trai anh a!"

Mạc Thiên Kinh bị lời của cô làm cho ghen hờn, vậy mà cô cũng nghĩ ra, con trai, mất rơi vào vùng bụng bằng phẳng của cô, nơi đó cho dù có con trai, thì hiện tại cũng không biết cái gì đi!

"Sính Đình, lần sau em muốn ới phải nói trước một tiếng!"

Mới vừa nuốt vào dạ dày chất nôn ới của cô, cảm giác kia thật sự là rất kinh khủng!

Sính Đình nhìn anh không tức giận, có chút được vui đòi tiền.

"Em làm biết lúc nào sẽ ới, phụ nữ có thai nôn nghén là chuyện rất bình thường, em cũng không biết lúc nào sẽ phát tác, anh không cần hôn loạn thì em không cũng không ới!"

Ai bảo anh háo sắc như vậy, thậm chí cô bị thương cũng không bỏ qua cho.

"Thôi, đoạn thời gian này anh sẽ không hôn em nữa, chờ em khỏe hơn, anh sẽ đòi lại gấp bội lần!"

Mạc Thiên Kinh có chút đồng tình, chuyện vừa rồi anh cũng không muốn xảy ra thêm một lần nào nữa, Sính Đình cười khan, đến lúc đó còn không biết là ai đòi lại gấp bội lần, ăn đậu hũ của cô, dễ dàng như vậy sao?

"Đợi lát nữa Diệp Thần Băng tới, em và anh ta phải nói chia tay!"

Mạc Thiên Kinh ngồi ở một bên, khí phách ra lệnh, người phụ nữ của anh cùng người đàn ông khác lui tới, vậy bây giờ anh tính là gì, người thứ ba?

"Tại sao, Mạc Thiên Kinh, em kết giao với bạn trai anh cũng muốn can thiệp sao?"

Sính Đình bất mãn khiêu nại, hiện tại cô chỉ là tạm thời tha thứ anh, anh còn muốn leo lên đỉnh đầu, lấn áp cô sao?

"Em là người phụ nữ của anh, mang thai con của anh, chẳng lẽ em còn muốn kết hôn với Diệp Thần Băng, tiểu tử kia không thích hợp với em!"

Mạc Thiên Kinh rất khí phách ra lệnh, người phụ nữ của anh, đứa bé của anh tại sao có thể gọi người đàn ông khác là ba!

Sính Đình bất mãn nhìn anh chăm chăm.

"Anh ta không thích hợp với em, chẳng lẽ anh thích hợp với em sao?"

Mạc Thiên Kinh nghe câu nói của cô có chút tức giận, "Nói thế nào anh cũng là cha của đứa bé, em cũng không thể thật sự kết hôn với Diệp Thần Băng chứ, em muốn anh làm người thứ ba sao?"

"Lúc nào mà anh đã làm người thứ ba rồi, chúng ta bây giờ cũng không có quan hệ gì, có chia tay với Diệp Thần Băng hay không là chuyện của em, anh có bản lĩnh thì theo đuổi em đi, đuổi tới tay rồi, hãy cùng em nói, đừng cứ mãi dùng phương thức thô kệch thể hiện mạnh hơn em, quan hệ thân thể cũng không thể làm em yêu anh!"

Tức chết cô, anh cho rằng XXOO với mình xong rồi, thì cô chính là người của anh?

Người đàn ông nào cũng đều có ý nghĩ như vậy, chẳng lẽ không hề quan tâm đến cảm nhận của người phụ nữ sao?

Cô cũng muốn trải nghiệm qua quá trình yêu, được hưởng cảm giác có đàn ông theo đuổi, chứ không phải cảm giác XXOO dưới người anh ta!

"Được, từ hôm nay trở đi, anh chính thức theo đuổi em, nhất định anh sẽ mạnh hơn với Diệp Thần Băng!"

Mạc Thiên Kinh xem như cũng hiểu, cô ghét bỏ mình thô kệch qua loa, vậy anh sẽ theo đuổi cô, để cho cô chỉ một mực yêu anh.

Sính Đình cười lạnh, nhìn dáng vẻ kiên định của anh.

"Anh tiếp tục cố gắng đi, mong anh có thể thành công!"

Cho rằng tìm cô làm bằng đậu hũ sao? Bản tiểu thư lần này là tâm địa sắt đá, anh không theo đuổi được cô cho tới khi con trai sinh ra thì cô cũng sẽ không đồng ý nữa.

"Mạc Thiên Kinh, nếu như trong bụng em chính là thai Long Phượng thì em sẽ gả cho anh, nếu như không phải, em sẽ không gả cho anh!"

Lời nói của Sính Đình khiến Mạc Thiên Kinh buồn bực tới cực điểm.

"Tại sao! Tỷ lệ thai Long Phượng rất thấp đấy!"

Thai Long Phượng, đây không phải là điều khó khăn nhất sao?

Sanh đôi rất ít khi là thai Long Phụng, không phải là rõ ràng là không muốn gả cho anh sao?

Sính Đình liếc anh một cái, nói rất nghiêm túc.

"Nếu như anh đủ thành tâm, Thượng Đế sẽ tặng cho anh một đôi thai Long Phụng, nếu như anh chỉ vì đứa bé, vì hôn ước với em, như vậy tự nhiên không có cách nào lấy được thai Long Phụng!"

Sính Đình nói ra lý do ngụy biện, nghe xong Mạc Thiên Kinh rất bứt rứt.

"Em nói như vậy không phải là vô ích sao?"

Mạc Thiên Kinh rất bất mãn, Sính Đình nhìn anh chăm chăm.

"Nếu anh không muốn thì có thể buông tha a, em không bắt buộc anh!"

Nếu như không đủ thành tâm, sau khi gả cho anh ai biết anh có thể đối xử tốt với cô hay, đàn ông đều là dựa vào miệng lưỡi ăn cơm, không phải thật tâm yêu nhau, đối đãi thật lòng, ai biết cuộc sống sau này sẽ như thế nào.

Mạc Thiên Kinh có chút chấp nhận!

"Được, cứ quyết định như vậy!"

Anh cũng không tin, Mạc Thiên Kinh anh không đủ thành tâm, có lẽ cô nói cũng không sai, chỉ cần mình thật tâm, Thượng Đế sẽ ban cho anh một đôi thai Long Phụng!

Cho dù không phải là thai Long Phụng, mình cũng sẽ dùng tấm lòng cảm động cô, để cô cam tâm tình nguyện gả cho mình!

"Như vậy mới đúng, có khí phách!"

Sính Đình tán dương, Mạc Thiên Kinh bất đắc dĩ trợn trắng mắt, điện thoại đột nhiên phát lên, Sính Đình vội vàng bắt máy.

"Sính Đình, anh đang ở bệnh viện, nhưng bệnh viện nói em cần bản không ở chỗ này, có phải em nhầm hay không!"

Diệp Thần Băng rất bức, mình chạy đi tìm mấy lần, đây đúng là bệnh viện Dân Đệ a, sao anh không tìm được Sính Đình.

Đi hỏi y tá, lại còn nói không có tên người này.

"Đi thang máy trực tiếp đến Tầng 15!"

Mạc Thiên Kinh buồn bực trả lời, Diệp Thần Băng nhú nhú mày, không phải anh đã cắt ngang chuyện tốt của bọn họ chứ?

Sao giọng nói lại chua như vậy?

"Thần Băng, có nghe thấy không, Tầng 15, một lúc nữa Mạc Thiên Kinh sẽ đi đón anh!"

Sính Đình nói xong, quay đầu lại đã nhìn thấy gương mặt u ám của Mạc Thiên Kinh, cau mày không hiểu hỏi.

"Anh không muốn đi? Vậy tự em đi!"

Giả bộ vén chăn xuống giường, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh tâm bất cam tình bất nguyện đi ra ngoài, khoe miệng lộ ra nụ cười chiến thắng.

Mấy phút sau, Mạc Thiên Kinh đưa Diệp Thần Băng vào, sau lưng còn có thêm một người!

"Trương Tuệ!"

Sính Đình kinh ngạc kêu lên, Trương Tuệ xách theo một giỏ trái cây đi tới phía cô, khi nhìn thấy băng gạc trắng xóa trên tay chân cô thì lộ ra vẻ lo lắng.

"Sính Đình, sao lại bị thương thành như vậy?"

Diệp Thần Băng đã chạy tới, để hoa tươi ở một bên, vẻ mặt nóng nảy cùng lo lắng.

Sính Đình nhìn bộ dáng khảm trương của anh, mấy ngày nay hình như gầy không ít.

"Thần Băng, thật xin lỗi, để cho anh lo lắng!"

Sính Đình áy náy nhìn anh, Diệp Thần Băng lắc đầu một cái, "Ngày đó bọn lưu manh gọi điện thoại cho anh nói đợi ba tiếng, nhưng sau đó không gọi, gọi điện thoại cho em thì lại tắt máy, anh liền đi báo cảnh sát, nhưng cảnh sát tìm khắp nơi cũng không tìm được em!"

"Đúng vậy, lúc ấy sau khi báo cảnh sát, tôi phụ trách tìm cậu, nhưng tôi bị dọa sợ, còn tưởng rằng cậu bị giết, mấy ngày đó ngày nào tôi cũng rất khó chịu, cậu ngược lại rất tốt, ở chỗ này đường thương, vậy mà không báo cho chúng ta biết một tiếng!" Trương Tuệ bắt mẫn oán trách.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Đây là, vết hôn?

"Thật xin lỗi, là tôi sơ sót, hôm đó lưu manh gọi điện thoại đòi Thần Băng mười triệu tiền chuộc, tôi sợ chỉ có một mình anh ấy, đến lúc đó chẳng những tiền lại còn không cứu được tôi ra ngoài, nên tôi dụ hấn kêu Mạc Thiên Kinh, hơn nữa nói cho hấn biết Mạc Thiên Kinh sẽ cho hấn một trăm triệu, may mắn là do hấn ham tiền nên đồng ý, Mạc Thiên Kinh mới có thể kịp thời cứu tôi ra ngoài!"

Sính Đình đơn giản hóa mọi chuyện, cô không muốn họ lo lắng, nếu để cho bọn họ biết mình liều chết quyền rũ tên lưu manh, cùng hấn ta độ sức, thiếu chút nữa chết trong tay hấn, không biết bọn họ sẽ phản ứng như thế nào.

Diệp Thần Băng ngồi ở mép giường, nắm tay Sính Đình, nhìn trên cánh tay của cô quần băng trắng đầy cộm, vẻ mặt áy náy.

"Thật xin lỗi, anh thật sự rất vô dụng, anh đã chuẩn bị tiền xong, nhưng vẫn không có biện pháp cứu em ra ngoài!"

Giờ phút này Diệp Thần Băng có quá nhiều áy náy, cảm thấy anh rất vô dụng, ngay cả người phụ nữ của mình cũng không bảo vệ được.

"Sính Đình, nếu Mạc Thiên Kinh đã cứu cậu, vậy tại sao cậu còn có thể bị thương, có phải xảy ra chuyện gì hay không?"

Trương Tuệ cũng không quan sát vết thương trên người cô, xem ra bị thương không nhẹ, nếu không sao lại quần băng đầy như vậy, hơn nữa còn phải nằm viện.

Chỉ là người đàn ông này thật đúng là không tệ, có thể tìm được một căn phòng riêng tư như thế này ở trong bệnh viện, so với nhà trọ của cô còn tốt hơn, xem ra lại lịch không nhỏ.

"Ha ha. . . ." Sính Đình cười gượng hai tiếng, lừa dối cô, "Thật ra thì cũng không có chuyện gì, tên đó lưu manh muốn giờ trò khiếm nhã với tôi, cho nên liền đánh nhau, sau đó tôi bị đá thương!"

"Cái gì, tên khốn kiếp kia muốn giờ trò khiếm nhã với cậu!"

Trương Tuệ lớn tiếng la ầm lên, trên mặt tất cả đều là lửa giận.

Sính Đình gạt đầu một cái, liền nghe Trương Tuệ mắng một câu thô tục.

"Mẹ, đừng cho bà đây gặp lại hấn, nếu không bà sẽ thiên hấn!"

Diệp Thần Băng và Mạc Thiên Kinh nghe cô nói không khỏi ho khan mấy tiếng, nhìn Sính Đình, Sính Đình cũng có chút ngoài ý muốn, xem ra cấp dưới của mình cũng bị lây tính tình nóng nảy của mình.

"Trương Tuệ, đừng nói tục, bằng không không tìm được đàn ông!"

Sính Đình nhỏ giọng nhắc nhở, hai người đàn ông ngồi tại chỗ gạt đầu tán đồng một cái, Trương Tuệ nhìn Sính Đình, vẻ mặt khinh thường.

"Nếu như đàn ông thật sự thích cậu, thì cho dù cậu là đồ bỏ đi anh ta cũng sẽ yêu cậu, nếu không thích, dù cậu có dè dặt thế nào, hẳn thực dễ thương thế nào thì anh ta cũng sẽ không nhìn cậu lấy một cái!"

Cô cũng không phải thiếu đàn ông, Sính Đình nghe cô nói cũng cảm thấy rất có lý, nếu quả thật yêu thích một người, cho dù người đó có khuyết điểm khắp người, cô cũng sẽ thích, nếu như không thích, cho dù toàn thân đều là ưu điểm, cũng không nhất định sẽ thích anh ta!

"Cậu nói không sai!" Sính Đình tán thưởng, nhìn hai người đàn ông bên cạnh sắc mặt không tốt lắm, trong lòng càng thêm khẳng định câu nói này.

"Diệp Thần Băng, anh và tên đó lưu manh có biết nhau không? Tại sao đối phương lại muốn bắt cóc Sính Đình, hơn nữa còn đòi anh mười triệu!"

Bây giờ Mạc Thiên Kinh suy nghĩ lại cũng thật cảm thấy chuyện này không đơn giản, tại sao lại trùng hợp như thế, vừa đúng lúc bọn họ rời đi thì hấn liền vào bắt cóc, hơn nữa người đối phương đòi tiền chuộc lại là Diệp Thần Băng.

Nếu đúng như suy đoán của anh, anh còn hiểu, anh có thể cho rằng đối phương đã để mắt tới bọn anh.

Dù sao trong khoảng thời gian này anh vẫn ở tại nhà Sính Đình, đối phương có thể biết được.

Diệp Thần Băng lắc đầu, "Tôi cũng không biết, tôi cũng rất buồn bực, tôi không có người đối địch, cũng không thiếu tiền ai, tại sao lại bị người ta đòi tiền chuộc!"

Chẳng lẽ anh có tiền nên bị người ta để mắt tới, chỉ có khả năng này mới tương đối có lý.

"Xem ra chuyện này không phải đơn giản như vậy!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nhìn Sính Đình, lại nhìn Trương Tuệ.

"Tôi nghĩ chúng ta cần thiết phải hỏi một tên lưu manh đó một chút!"

Ít nhất cũng phải hỏi để biết, giống như Sính Đình nói, nếu như người đàn ông kia quả thật không phải là người đàn ông bắt cóc Sính Đình ra khỏi biệt thự, như vậy chuyện này đúng là không đơn giản.

"Hai người đi đi, tôi ở lại bảo vệ Sính Đình!" Trương Tuệ nhìn bọn họ, Mạc Thiên Kinh nhìn cô, trong lòng anh đang tính toán rốt cuộc cô có đáng tin tưởng hay không.

"Ừ, cũng được, đợi tôi kêu Lão K và Thủy Nhi tới đây, một người tôi không thấy yên tâm!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, rồi cầm điện thoại gọi.

"Thủy Nhi mười phút sau sẽ tới, Trương Tuệ, làm phiền cô!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nhìn Sính Đình, trong ánh mắt không che giấu được lo lắng.

"Không có việc gì, tạm thời em cũng không có chuyện gì." Sính Đình nhìn Trương Tuệ, có chút cau mày.

Mười phút sau, Thủy Nhi chạy tới bệnh viện, trong tay xách theo bình cháo gà, trên người mặc quần áo rất thoải mái, che toàn thân khiến gió thổi cũng không lọt!

"Sính Đình, như thế nào, khá hơn chút nào không, tôi mang cháo gà tới cho cô!"

Thủy Nhi không lạnh lẽo như thường ngày, nhiệt tình mức cháo gà cho Sính, tô cháo gà này phải mất mấy giờ cô mới nấu xong.

Trương Tuệ nhìn Thủy Nhi ăn mặc như thế, không khỏi cau mày.

"Cô mặc như vậy gió thổi không lọt không thấy nóng sao?"

Mặc dù ở đây mở máy điều hòa không khí, nhưng cũng không cần mặc dày như thế này đi!

Thủy Nhi có chút đỏ mặt, kéo khóa kéo ra, cần cổ trắng như tuyết lộ ra mấy vết hôn màu hồng, mặc dù đã nhiều giờ trôi qua, nhưng vẫn có thể thấy rõ.

"Đây là. . . . . Vết hôn?"

Trương Tuệ kinh ngạc tròn to hai mắt, ngay cả Diệp Thần Băng và Mạc Thiên Kinh đứng một bên cũng không nhận được chăm chú nhìn.

"Không sai, tôi qua tên Thượng Thượng Quan Quân Triết khôn kiếp kia nửa đêm mò vào cư nhiên cường bạo tôi, ở trên người tôi cắn loạn suốt đêm, bây giờ toàn thân tôi đau đớn khó chịu. Thượng tướng, Sính Đình, hai người làm chứng, chờ tôi bắt được tiểu tử thú kia, xem tôi trừng trị anh ta như thế nào!"

Thủy Nhi tức giận nắm chặt quả đấm, bóp quả đấm kêu lên răng rắc, tỏ vẻ phẫn nộ.

Mạc Thiên Kinh và Diệp Thần Băng không nhận được rung mình thay Thượng Quan Quân Triết, có chút lo lắng lần sau anh ta gặp lại người phụ nữ này, sẽ xảy ra tình huống như thế nào.

"Tôi hôm qua hai người thật sự rất điên cuồng!"

Sính Đình nói có chút đỏ mặt, nhớ tới âm thanh mập mờ trong căn phòng cách vách tối hôm qua, bây giờ cô vẫn còn cảm thấy tim đập rộn lên, suy nghĩ một chút cũng có thể cảm nhận được kích tình bên kia mạnh mẽ như thế nào.

"Đúng, tối hôm qua nhất định phải bảy tám lần đi, nhìn cũng biết đã bị giày vò thành cái dạng gì rồi!"

Quả thật đúng là một đóa hoa hồng bị tàn phá.

"Trương Tuệ, cậu đều còn chưa từng chạm qua đàn ông, sao cậu lại rõ ràng như thế!"

Sính Đình không nhịn được lên tiếng, sự can đảm của Trương Tuệ càng ngày càng khiến Sính Đình bội phục, lại còn kinh nghiệm hơn so với cô.

Trương Tuệ liếc mắt nhìn Sính Đình, "Bây giờ khắp nơi đều là phim A, Sính Đình cậu quên rồi sao, trước kia chúng ta đã tịch thu rất nhiều!"

Lúc ấy chính cô đã cầm mấy cuốn về nhà thưởng thức, lần đầu tiên xem đã chảy máu mũi, quả thật đúng là nhiệt huyết sôi trào.

Mạc Thiên Kinh lập tức nhìn Sính Đình, chẳng lẽ trước kia cô cũng thường xem phim A, hay là có sở thích như vậy?

Sính Đình tức giận tròn mắt nhìn Mạc Thiên Kinh một cái, "Anh không phải là nói muốn đi thăm vấn cái tên thô bỉ đó sao? Còn không đi?"

"Đi thôi!"

Diệp Thần Băng nhìn Mạc Thiên Kinh nói, rồi xoay người đi ra cửa phòng, Mạc Thiên Kinh dẫn dò mấy câu, rồi cũng rời đi!

"Sính Đình, chẳng lẽ cậu với anh ta XXOO?"

Trương Tuệ nhìn Mạc Thiên Kinh rời đi, bất quá hỏi.

"Nào chỉ là XXOO, thậm chí đứa bé cũng có rồi!" Thủy Nhi ở một bên lạnh lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Có ẩn tình khác?

"Cái gì? Đứa bé?" Trương Tuệ hoàn toàn bị lời nói của Thủy Nhi làm cho chấn động, lớn tiếng la ầm lên, mắt sáng như đèn lồng, nhìn Sính Đình không dám tin, hi vọng thấy cô lắc đầu, Sính Đình bị phản ứng của cô khiến có chút xấu hổ.

Gật đầu một cái, vuốt cái bụng bằng phẳng của mình, nói thật cô vẫn rất khó tin tưởng trong bụng mình có em bé.

"Trời ạ, tôi sắp điên rồi!"

Trương Tuệ nhìn thấy cô gật đầu rất khó tin tưởng hét rầm lên, nhìn về mặt từ mẫu của Sính Đình, cô cảm thấy trời sắp đổ mưa máu rồi!

"Hồngбет!" Thủy Nhi đột nhiên lớn tiếng hét rầm lên, Sính Đình và Trương Tuệ lập tức nhìn cô, hỏi.

"Sao?"

Bộ mặt Thủy Nhi như bị ăn mướp đắng, "Tôi hôm qua tôi và Thượng Quan Quân Triết cũng không có ngửa thai, chúng tôi có thể mang thai hay không?"

Cô cũng không muốn mang thai, thời gian quý báu của mình còn chưa bắt đầu, cô không muốn mang thai!

"Không phải là hai người sẽ mang thai, mà là cậu sẽ mang thai!"

Trương Tuệ rất không khách khí cái chính, hiện tại chỉ có cô bình tĩnh nhất, xem ra đàn ông thật sự không phải đồ tốt, sau khi XXOO, bọn họ vui mừng giống như Thần Tiên, còn mình lại phải gánh vác chuyện mang thai trong lòng.

Thủy Nhi nghe thấy sắc mặt đại biến, " vậy tôi nên làm cái gì? Tôi không muốn mang thai a!"

Thượng Quan Quân Triết, tên khốn kiếp kia, khắp nơi đều có phụ nữ, tại sao lại muốn bức cô, nhớ tới tối hôm qua anh giằng vò cô cả một đêm, cô liền nổi trận lôi đình.

Sính Đình nhìn về mặt tức giận không nhẹ của cô, cố gắng an ủi.

"Thủy Nhi, thật ra thì mang thai cũng không tồi a, sinh được một bảo bảo cũng rất hoàn mỹ, nếu như cậu thích thì sinh cho Thượng Quan Quân Triết một em bé, hơn nữa, với điều kiện của anh ta còn sợ không thể dưỡng dục một đứa bé sao?"

Giống như cô, cô đã từng muốn có một người nuôi bảo bảo, cô không muốn nghĩ tới Mạc Thiên Kinh, ngoại trừ việc anh đóng góp một con tinh trùng, thì ngoài ra cô cũng không yêu cầu anh phải chăm sóc cô, đều do một mình cô chịu đựng.

"Nói cũng phải!"

Thủy Nhi hình như đón nhận ý kiến của Sính Đình rất nhanh, rồi lộ ra một nụ cười âm hiểm tá ác.

"Thượng Quan Quân Triết, anh dám cưỡng bạo tôi...tôi sẽ sinh em bé, hành hạ chết anh, khiến anh còn chưa kết hôn thì đã có một đứa bé, để đứa bé hại chết anh, hành hạ chết anh! Ha ha!" Nghĩ tới liền thấy vô cùng thoải mái!

"Đúng, chính là như vậy, Mạc Thiên Kinh cũng rất khốn kiếp, tôi còn chưa đồng ý, anh t đã XXOO tôi rồi, chờ sau khi tôi sinh bảo bảo xong, tôi nhất định kêu bảo bảo hành hạ anh ta, để cho anh ta có thể lĩnh hội một chút cái gì gọi là sống không bằng chết." Đến lúc đó cô mang theo hai bảo bối bay mất, để cho anh ở đây cô đơn một mình, tức chết anh!

Hai người phụ nữ đều có suy tính riêng, Trương Tuệ nhìn thấy không nhịn được sợ run cả người.

"Hai người các cậu đứng là xấu xa!"

Trương Tuệ không nhịn được bật thốt lên nói, Sính Đình nhìn cô, cười hề hề.

"Trương Tuệ, không phải cậu nên cưỡng bạo Diệp Thần Băng sao, đến lúc đó cũng có bảo bảo, tôi thấy anh ta cũng là một cao thủ, đoán chừng một đêm bảy tám lần không thành vấn đề. . . . ."

"Chớ kéo tôi vào cùng anh ta!"

Sính Đình vẫn chưa nói hết, Trương Tuệ lập tức quát bảo ngưng lại, người đàn ông kia nhu nhu nhược nhược, vừa nhìn thấy cũng biết không phải là mãnh nam.

Người đàn ông của cô nhất định phải là mãnh nam, là mãnh nam thì phụ nữ đều thích.

"Không muốn thì thôi vậy, chờ ngày nào đó tâm tình tôi tốt hơn một chút, tôi sẽ thử một lần, tôi thiếu tên kia so với Thượng Quan Quân Triết còn sạch sẽ hơn nhiều!"

Thủy Nhi nhớ tới tên lợn giống Thượng Quan Quân Triết khắp nơi lưu tình, trong lòng liền bốc hỏa, mấy năm qua, bọn họ cãi nhau ầm ĩ, cùng giường chung gối cũng không chỉ một lần, nhưng cô không ngờ tên khốn kiếp kia lại có thể biết ăn cô sạch sẽ, không ngờ quan hệ của bọn họ lại biến thành như vậy!

"Cậu muốn thì cho cậu!"

Trương Tuệ hoàn toàn không đau lòng, ba người phụ nữ nói nhăng nói cuội một hồi, bên kia, Mạc Thiên Kinh và Diệp Thần Băng đến nhà giam, đã nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết đang thăm vấn Huyết Sắc Tà Dương.

Nhìn thấy Mạc Thiên Kinh tới, vội vàng chào một cái!

"Bọn họ không chịu nói sao?"

Mạc Thiên Kinh thân nhiên nhìn bọn họ một cái, Huyết Sắc Tà Dương mắt lạnh nhìn Mạc Thiên Kinh chằm chằm, chỉ cần một ánh mắt đã khiến Diệp Thần Băng đi phía sau phải rùng mình một cái.

Ánh mắt rất lạnh!

"Vững như Bàn Thạch!"

Thượng Quan Quân Triết có chút không vui nhìn Huyết Sắc Tà Dương đang bị còng, thương thế đã ổn định, mặc dù sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng vẫn cứng rắn như cũ!

Mạc Thiên Kinh ngồi đối diện bọn họ, nhìn bọn họ, lộ ra một nụ cười lạnh.

"Các người chống đỡ như vậy là đang hy vọng Nam Cung Tước tới cứu các người sao?"

"Hừ. . . . ."

Huyết Sắc Tà Dương hừ lạnh, không để ý tới anh.

"Các anh nhìn Li na đi! Cô ta tới quyến rũ tôi, muốn đánh cắp cơ mật bị tôi bắt được, tuy nhiên cô ta đã trốn, các người có biết bây giờ cô ta thế nào không?"

Mạc Thiên Kinh vẫn không chút để ý cùng bọn họ “nói chuyện phiếm”.

Sắc mặt Huyết Sắc Tà Dương có chút tò mò, nhưng ngay sau đó lại quay mất đi.

"Mạc Thiên Kinh, anh muốn giết thì giết đi, hãy bớt nói nhảm đi!"

Hôm nay bọn họ thua, không còn gì để nói.

"Ha ha, tôi không phải là Nam Cung Tước, sao có thể nói giết các người liền giết, nếu như tùy tiện giết các người, vậy tôi có gì khác biệt Nam Cung Tước đâu!"

"Hừ, Mạc Thiên Kinh, anh đừng nghĩ lấy được bất cứ tin tức gì trên người chúng tôi."

Huyết Sắc ngao nghể nói, Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt cười một tiếng.

"Bởi vì Lina để lộ ra vị trí Thiên Môn nên bị Nam Cung Tước giết chết!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nhìn thấy thân thể chấn động bọn họ, nói tiếp.

"Các người cảm thấy các người sống trong phòng giam cả đời thì Nam Cung Tước sẽ đến cứu các người sao, hoặc là, bởi vì sợ các người lộ ra tin tức, sẽ đến nơi này giết người?"

Mạc Thiên Kinh nói chậm chạp nhưng rất mạch lạc, quan sát thấy sắc mặt bọn họ không tốt, biết mình nói trúng tâm sự của bọn họ.

"Mấy năm nay, các người đi theo Nam Cung Tước cũng chẳng có gì tốt, nhiệm vụ hoàn thành có lẽ sẽ thưởng cho các người, nhưng bây giờ nhiệm vụ của hai người đã thất bại, thậm chí bây giờ tôi thả các người đi, các người cảm thấy liệu mạng trở về còn có cơ hội sao? Nam Cung Tước sẽ tin tưởng các người một chữ cũng không tiết lộ sao?"

Sắc mặt Huyết Sắc Tà Dương biến đổi càng thêm khó coi, nhưng vẫn không lên tiếng.

"Nam Cung Tước tàn bạo khát máu, hấn buôn bán vũ khí, buôn lậu ma túy, hại biết bao nhiêu mạng người, chẳng lẽ ha người muốn cả đời bán mạng cho hạng người như vậy, khiến hai tay mình dính nhiều máu tươi hơn sao?"

Mạc Thiên Kinh biết lời nói của anh khiến bọn họ từ từ dao động, anh tin tưởng, ai cũng đều có một chút lương tâm, chỉ là bị che mắt mà thôi.

Nếu như có thể, anh sẽ cho bọn họ một cơ hội, nếu như không thay đổi, anh sẽ đưa bọn họ ra công lý.

"Đưa bọn họ về nhà giam, trông nom thật kỹ, khi nào suy nghĩ thấu đáo, thì sẽ tiếp tục thẩm vấn."

Mạc Thiên Kinh dặn dò mọi chuyện, rồi để cấp dưới áp giải bọn họ đi.

"Anh, anh quá tàn bạo rồi, em nhìn thấy sắc mặt bọn họ cũng thay đổi, mệnh của anh quả thật lợi hại!"

Nhưng không biết tại sao khi gặp Ngọc Sính Đình, thì lại thay đổi không nói được câu nào, Thượng Quan Quân Triết bổ sung thêm trong lòng.

Mạc Thiên Kinh nhìn anh một cái, phớt lờ không thêm quan tâm.

Anh phải dựa vào những thứ này ăn com, không lợi hại tại sao có thể ngồi vững vàng ở chức thượng tướng.

"Cái tên đòi tiền chuộc Sính Đình đưa đến đây chưa?"

"Đã đưa đến, anh vừa nói có ân tình, em lập tức đưa tới, trông chừng rất kỹ!"

Thượng Quan Quân Triết vội vàng nói, ra lệnh đi thẩm vấn phạm nhân!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Cậu ta sao có thể là nội gian ?

"Diệp Thần Băng , anh nên nhìn cho kỹ và cẩn thận, người này và vụ án bắt cóc Sính Đình có rất liên hệ rất lớn."

Mạc Thiên Kinh nghiêm túc dặn dò, Diệp Thần Băng gật đầu, rồi nhìn thấy một người mặc áo tù nhân khoảng ba mươi mấy tuổi được đưa vào.

Diệp Thần Băng liếc nhìn tên lưu manh đó, lúc nhìn thấy máu ứ đọng trên mặt hắn không nhận được rằng mình một cái, thật không biết ngày đó đã bị đánh thành cái dạng gì, bây giờ trên mặt vẫn còn bầm dập như đầu heo!

"Anh, anh cảm thấy có ân tình sao?"

Thượng Quan Quân Triết đứng ở một bên, nhìn người đàn ông trước mắt, thật không nhìn ra hắn có bản lĩnh gì mà đi vào được biệt thự để bắt cóc Sính

Đình.

"Tài liệu thăm vấn hán đầu?"

Mạc Thiên Kinh không để ý đến vấn đề của anh, nhàn nhạt hỏi, trên người phát tán ra vẻ uy nghiêm khiến Thượng Quan Quân Triết thu hồi vẻ cợt nhả.

Diệp Thần Băng nhìn Mạc Thiên Kinh một cái, bị khí phách trên người anh làm cho rất khấn trương.

Thượng Quan Quân Triết vội vàng lấy hồ sơ của hán ra, Mạc Thiên Kinh tùy ý lật xem, nhìn mặt tên lưu manh trước mắt còn chưa hết sung.

"Trương Mậu, anh còn nhớ tôi không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn phạm nhân trước mắt, lạnh nhạt nói, giọng nói không có một chút tâm tình gì, Trương Mậu lắc đầu.

"Không nhớ rồi!"

Làm sao hán còn nhớ được, hán chỉ nhớ ngày đó thiếu chút nữa hán đã giết được cái con dê tiện đó rồi, ai biết con dao lại bị người ta đá văng ra, tiếp đó hán còn chưa nhìn thấy rõ đối phương là ai đã bị đối phương hung hăng đánh một trận.

Thật vất vả mới thấy người đó ngừng lại, nhưng sau đó lại chạy tới một người khác, xuống tay còn ác hơn, đá liên hoàn trên người hán, thiếu chút nữa phá hủy hết toàn bộ xương cốt trên người hán.

"Anh còn nhớ người phụ nữ bị anh bắt cóc không?"

Mạc Thiên Kinh tiếp tục hỏi, Trương Mậu ngẩng đầu lên, nhưng khi nhìn người đàn ông đối diện một cái, lập tức bị ánh mắt sắc bén của anh làm hán sợ hãi cúi đầu.

"Nhớ!" Âm thanh còn nhỏ hơn tiếng muỗi kêu, nếu hán biết người phụ nữ kia lợi hại như thế, hán cũng không bắt cóc cô ta.

Cô ta không đơn giản, chỗ dựa phía sau càng không đơn giản, mỗi lần xuống tay đều hung ác.

"Anh bắt cóc cô ấy là vì tiền sao?"

Trương Mậu gật đầu, "Đúng, tôi vì tiền!"

Mạc Thiên Kinh nheo lông mày, "Trước đây anh thiếu rất nhiều tiền nợ do đánh bạc, làm sao anh biết bắt cóc người phụ nữ kia sẽ có được nhiều tiền, anh có biết Diệp Thần Băng sao?"

Trương Mậu áp úng cúi đầu, không lên tiếng.

"Trương Mậu, anh có vợ con, chẳng lẽ anh không phải muốn trở về đoàn tụ với họ sao? Thành thật khai báo, ra sức cải tạo để nhanh ra tù!"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên lạnh giọng quát lên, Trương Mậu sợ hãi run cầm cập.

Nghe anh nói, hán nhớ tới vợ con ở nhà, vội vàng thỉnh cầu.

"Thưa trưởng quan, tôi thật sự không thể nói, tôi mà nói, bọn họ sẽ giết vợ con tôi mất!"

Hán thiếu một khoản nợ cũng đã đủ liên lụy bọn họ, bọn chúng đồng ý, chỉ cần bắt cóc người phụ nữ kia, có được tiền, bọn chúng sẽ thả vợ con hán, nhưng phải giữ bí mật.

"Anh cảm thấy bọn họ tin tưởng được không? Tôi cho anh biết, anh chỉ có thể hợp tác với chúng tôi, mới có thể bảo đảm vợ con anh được bình an, nói cho chúng tôi biết, người ngày đó bắt cóc người phụ nữ kia có phải là anh hay không, là ai bảo anh đòi tiền chuộc Diệp Thần Băng?"

Ngôn ngữ sắc bén của Mạc Thiên Kinh khiến Trương Mậu rất nhanh không nhịn được, càng nghe anh nói, hán càng lo lắng cho sự an toàn của vợ con hán.

"Trưởng quan, nếu tôi nói, có phải anh sẽ giúp tôi và vợ con tôi được an toàn hay không, tôi còn cơ hội ra tù hay không?"

Trương Mậu chỉ là một tên cờ bạc, Mạc Thiên Kinh vừa nói như thế, lập tức lựa chọn tin tưởng anh, dù sao những người đó cũng là những tên rất hung tàn, tàn bạo khát máu.

"Ừ, chỉ cần anh khai báo thành thật, anh chỉ bị phạt tù, cũng còn cơ hội có thể ra tù!"

Mạc Thiên Kinh nghiêm túc nói.

Trương Mậu nhìn bọn họ, rồi khai báo.

"Tôi có thiếu sòng bạc mấy triệu với lãi suất rất cao, không có tiền trả, cả ngày cũng bị bọn họ đuổi theo đòi nợ, vợ tôi suốt ngày ảm ỉ, con trai lại nhỏ, bọn họ còn uy hiếp tôi, nếu như không trả tiền thì mang vợ tôi bán đi làm "Gà", đem con trai tôi bán đi cho người ta làm con nuôi để gán nợ.

Đúng lúc tôi không còn đường nào để đi, thì có một người đàn ông tìm tới tôi, đưa người phụ nữ đó giao cho tôi, còn nói cho tôi biết, chỉ cần gọi điện thoại cho Diệp Thần Bằng thì anh ta sẽ cho tôi rất nhiều tiền, ít nhất là mười triệu, đúng lúc tôi đang thiếu tiền, hơn nữa người kia cũng do người ta bắt tôi, mọi chuyện đã sẵn sàng, cho nên tôi đồng ý!"

Bây giờ Trương Mậu rất hối hận, tại sao lúc trước mình lại đi mượn tiền với lãi suất cao.

Làm hại bây giờ hần biến thành như vậy, cũng không biết hiện tại vợ con thế nào, nhớ tới vợ mình, hần cảm thấy thấy thẹn với cô ta, kết hôn đã sáu năm rồi, mà hần chưa từng cho cô ta được một ngày hạnh phúc.

"Anh còn nhớ rõ hình dạng người kia như thế nào sao?"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng hỏi tiếp, quả nhiên là có ẩn tình, nếu không phải do Sinh Đình nhắc nhở, thật sự mình đã bỏ qua cho cái tên xấu xa kia!

Trương Mậu suy nghĩ, trong đầu hiện lên một bóng dáng mơ hồ.

"Không rõ ràng lắm, người kia toàn thân mặc áo đen, nói chuyện có chút khàn khàn, đại khái cao như thế này!"

Trương Mậu khoa tay múa chân, Mạc Thiên Kinh cau mày, như vậy chẳng phải giống như mò kim đáy biển sao?

"Anh không cần gấp, cứ từ từ suy nghĩ!"

Mạc Thiên Kinh khuyên nhủ, kêu Thượng Quan Quân Triết lấy bút ra.

"Anh nói xem đáng ngoài của hần ta có gì đặc biệt?"

Thượng Quan Quân Triết nhàn nhạt nói.

"Khoảng 1m8, tóc đen, mắt rất có thần, lỗ mũi là như thế này, lông mày như thế này. . . . ."

Trương Mậu từ từ nghĩ, rồi khoa tay múa chân, Thượng Quan Quân Triết chậm rãi vẽ ra, khoảng hơn một giờ, mới vẽ ra một dáng người.

"Anh xem một chút, giống hay không?"

Thượng Quan Quân Triết bức hình do mình vẽ cho hần nhìn, Trương Mậu nhìn xong, chỉ vào mũi.

"Mũi của hần rất cao, lông mày không phải như vậy, là như thế này!"

Trương Mậu cầm bút từ từ xoá và sửa, rồi lại xoá và sửa.

"Anh cũng có chút thiên phú đấy!"

Thượng Quan Quân Triết có chút kinh ngạc, nhìn hần vẽ.

Lại nửa giờ trôi qua, Trương Mậu đem bản vẽ giao cho anh.

"Cũng có chút giống rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhận bản vẽ, nhìn thấy người trong hình không khỏi nhăn đầu lông mày.

"Anh, hần ta có vẻ giống Trương Vượng!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu, chân mày nhíu chặt hơn, làm sao có thể?

Trương Vượng? Chẳng lẽ Trương Vượng thật sự là nội gian?

"Anh xác định thật sự là hần?"

Mạc Thiên Kinh trầm giọng hỏi, Trương Mậu gật đầu, Mạc Thiên Kinh cảm giác đầu mình đột nhiên rất đau.

Sao lại có thể như thế, sao lại là Trương Vượng, nhớ lần trước, khi anh, Trương Vượng và Lão K cùng nhau đối phó với Hắc Lang, anh ta còn bị đạn bắn gây bị thương, sao anh ta có thể là nội gian?

Mạc Thiên Kinh thật sự không muốn tin, nhưng bây giờ sự thật đang đặt ở trước mắt, anh có chút mơ hồ!

"Trưởng quan, anh sẽ giúp tôi và vợ con tôi an toàn chứ?"

"Yên tâm, chúng tôi đã đồng ý với anh thì sẽ làm được, anh tiếp tục suy nghĩ xem, người đó thật sự là người trong tấm hình này sao?"

Thượng Quan Quân Triết cũng rất khó tin, Trương Vượng sao lại là nội gian?

Trương Mậu nhìn lại mấy lần, sau đó gật đầu nói.

"Ừ, chính là hắn ta!"

"Tốt nhất là anh nên ngầm nghĩ cho kỹ, nếu nghĩ ra cái gì thông báo bọn họ bất cứ lúc nào cũng được!"

Thượng Quan Quân Triết biết Mạc Thiên Kinh khó mà tin được Trương Vượng chính là nội gian, xem ra bọn họ phải điều tra cho rõ ràng!

"Được!"

Trương Mậu bị đưa về nhà giam, Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, ra lệnh.

"Cậu đi điều tra hành tung của Trương Vượng, xác nhận lại một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Rất đau sao?

"Anh, anh có tin Trương Vượng là nội gian không?"

Khi đi ra khỏi cửa nhà giam, Thượng Quan Quân Triết vẫn chưa từ bỏ ý định, có thể nào anh cũng không dám tin, Trương Vượng lại là nội gian, nên biết rằng Trương Vượng nhập ngũ đã hơn mười năm rồi, có thể nói không ít hơn Mạc Thiên Kinh bao nhiêu.

Ba người bọn họ cũng coi là anh em tốt mấy lần vào sinh ra tử, bây giờ đột nhiên nói anh ta có thể là nội gian, làm thế nào anh cũng có chút không thể tiếp nhận.

Mạc Thiên Kinh cau mày, ngồi lên xe, "Thật ra thì tôi cũng không tin sự thật này, nhưng cậu cũng biết chúng ta làm nghề này, nếu như không điều tra rõ chân tướng, đến lúc đó sẽ khiến rất nhiều người chết oan!"

Thượng Quan Quân Triết mím chặt làn môi mỏng, chuyện này quả thật rất khó xử lý, kêu anh đi thăm dò hành tung của Trương Vượng, nếu anh điều tra ra cái gì, anh thật sự có thể tự tay giết chết người anh em vào sinh ra tử sao?

"Chúng ta về bệnh viện trước đi!"

Anh còn phải hỏi Sinh Đình, có lẽ còn có thêm được một chút đầu mối.

Vùng ngoại ô thành phố X, trong một biệt thự xa hoa nằm cô lập, một thiếu phụ xinh đẹp ngồi trên ghế sa lon, trên vẻ mặt hiện đầy đau đớn, một người đàn ông tuần dật ngồi ở một bên, nhìn người vợ khó chịu, trên mặt tất cả đều là vẻ lo âu và đau lòng.

"Trình Từ, rất đau sao?"

Nam Cung Tước yêu thương đỡ người vợ dù đau cũng không lên tiếng, chỉ cắn chặt cánh môi, mang thai đã mười tháng, hôm nay con của anh ta sắp ra đời rồi!

Trình Từ gật đầu, bàn tay bám chặt vào tay anh ta, trên mặt tràn ngập đau đớn.

"Đừng rời khỏi em!"

Hiện tại cái gì cô cũng không cần, chỉ cần chồng ở bên cạnh mình.

"Yên tâm, anh sẽ không rời em!"

Nam Cung Tước ôm vợ, nhìn bác sĩ đang đứng ở một bên dặn dò.

"Lập tức đi chuẩn bị, lát nữa phu nhân sẽ sinh con!"

"Dạ!"

Bác sĩ kia vội vàng đi vào, cũng biết nếu mình chỉ cần sợ ý một chút, rất có thể sẽ chết trong tay người đàn ông này.

Bởi vì trong tin đồn, anh ta thật sự rất khát máu, rất bạo lực!

"A! Đau quá!"

Trình Tử đau đến hét rầm lên, nắm chặt tay anh ta, đau đến sắp chết rồi!

"Lý Băng, sao cô ấy lại đau như thế này?"

Nam Cung Tước nhìn thấy vợ mình đau đến như thế, lập tức gầm lên, Lý Băng bị anh ta rống khiến giật cả mình.

"Phụ nữ sinh con đều như vậy!"

Làm gì có người phụ nữ nào sinh con mà không đau, Lý Băng cảm giác ngay cả chân của mình cũng có chút run rẩy, nếu không phải mình bị ép tới đây, có thể nào cô cũng không tới.

"Tước, em đau quá!"

Trình Tử đau đến sắc mặt tái nhợt, nắm thật chặt cánh tay Nam Cung Tước, mồ hôi tuôn đầm đìa.

Nam Cung Tước ôm cô vào trong nhà, nhìn Lý Băng ra lệnh.

"Lập tức nghỉ biện pháp lấy đứa bé ra, không để Trình Tử đau, nếu không thì cô đi chết đi!"

Nam Cung Tước lạnh lùng ra lệnh, Lý Băng sợ hãi thiếu chút nữa té ngã, liền vội vàng đi tới kiểm tra, thật may mắn, tử cung đã mở, có thể sống rồi.

"Môn chủ, ngài có thể đi ra ngoài không? Phụ nữ sinh con, đàn ông không nên ở chỗ này!"

Lý Băng nhỏ giọng hỏi, lập tức bị ánh mắt lạnh lẽo của Nam Cung Tước liếc tới sợ hãi rung mình không còn dám hé răng.

"Mau làm đi!"

Lý Băng vội vàng cúi đầu kiểm tra, sau khi thở một hơi sâu, bèn cởi quần Trình Tử ra, mở rộng đùi của cô, kêu cô chống lên.

"Phụ nhân, cô thử một chút, xem có thể sinh được không?"

Lý Băng xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, mình đã đỡ đẻ bao nhiêu đứa bé, nhưng đối mặt với không khí áp bức như thế này là lần đầu tiên, nên không ngừng lau mồ hôi, giọng nói cũng có chút run rẩy.

"A! !" Trình Tử đau chết đi sống lại, liên tiếp hét lên, khủng khiếp như heo bị chọc tiết, Nam Cung Tước nắm tay của cô, gương mặt đẹp trai hiện lên vẻ đau lòng.

"Trình Tử, không sợ, anh đang ở bên em!"

Cho tới bây giờ Nam Cung Tước cũng không biết sinh con lại khổ sở như vậy, nhìn thấy cô đau đến như thế, anh ta thật hối hận vì đã để cô mang thai.

"Phụ nhân, nghe lời dặn của tôi. Hít vào, thở ra, hít vào, thở ra, sau đó dùng lực!"

Lý Băng tinh táo dặn dò, Trình Tử nghe lời của cô ta, thì cảm thấy tử cung giống như bị xé ra, một luồng nóng bỏng từ nơi đó chảy ra.

"Phụ nhân cố gắng lên, đầu của đứa bé đã ra!"

Lý Băng vội vàng kêu lên, Trình Tử cắn môi, dùng hết hơi sức toàn thân, "A! !"

"Oa! !!"

"Sinh rồi, sinh rồi! Là một công chúa!"

Lý Băng nói xong, vội vàng cắt rốn, tắm rửa sạch sẽ cho bảo bảo, bàn tay Nam Cung Tước đang nắm tay Trình Tử đột nhiên nói lỏng, gương mặt đẹp trai vì câu nói "công chúa" kia trở nên lạnh lùng.

Trình Tử nhìn thấy vẻ mặt trên mặt anh ta, trái tim đau đến từng hồi.

Anh ta nói không quan tâm trai hay gái, nhưng bây giờ thật sự là con gái, trên mặt anh ta hiện lên vẻ lạnh lùng, vậy là có ý gì?

Lý Băng vừa tắm rửa sạch sẽ cho bảo bảo, vừa len lén liếc nhìn phản ứng của họ.

"Tức, anh không mừng sao?"

Trình Từ có chút suy yếu, âm thanh rất nhỏ, cô cũng biết anh ta nói yêu cô không phải là thật, cô cũng biết anh ta rất muốn cô sinh cho anh ta một đứa con trai, thừa kế sự nghiệp của anh ta.

Nhưng khi cô nghe mình sinh con gái thì cô lại thờ phào nhẹ nhõm, tối thiểu thì con gái cô có thể thoát khỏi cuộc sống tràn đầy giết chóc, máu tanh đó.

Nam Cung Tức nhìn thấy ưu thương trên mặt cô, nhẹ nhàng vuốt ve mặt cô .

"Không có, chỉ cần là em sinh ra, anh đều thích!"

"Là thật sao?"

Trình Từ nhìn anh, lời nói của người đàn ông này có thể tin tưởng mấy phần, anh ta nói yêu cô, mấy năm nay anh ta đúng là rất yêu cô, nhưng khi anh ta vừa nghe được giới tính đứa bé thì sắc mặt đau đớn và không vui, cô có thể nhìn thấy!

"Ừ, em nghỉ ngơi đi!"

Nam Cung Tức lạnh nhạt nói, đi tới nhìn đứa bé.

Trình Từ cảm giác không khí trên người mình như bị rút đi rồi, anh ta quan tâm đến đứa bé nhiều hơn so với cô.

Yêu cô, đến tột cùng là yêu cô, hay là yêu đứa bé!

Trình Từ cảm giác mình rất uất ức, gả cho anh, mặc dù trải qua những ngày sống trong nhung gấm, nhưng cô hoàn toàn không có tự do, muốn đi đâu, anh ta cũng kêu một đám hộ vệ đi cùng cô, muốn một mình yên tĩnh cũng không được.

Giờ giờ phút phút đều bị anh ta giám sát.

"Gân cốt của em bé cũng không tệ, nếu dạy dỗ tốt, sau này cũng có thể trở thành người nối nghiệp của tôi!"

Nam Cung Tức lạnh lùng nói, nhìn con gái khỏe mạnh khác thường tốt, trên gương mặt lạnh lùng cuối cùng cũng có chút vui mừng, hoàn toàn không để ý đến vợ mình khi nghe thấy những lời này thì sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

"Tức, anh thật muốn cho đứa bé kế thừa sự nghiệp của anh sao?"

Anh ta là lão đại của Hắc bang, vậy con gái anh ta cũng phải cả đời trải qua những ngày tháng gió tanh mưa máu sao?

Nam Cung Tức ngay cả đầu cũng không quay lại, "Đó là đương nhiên, con của Nam Cung Tức, cho dù là trai hay gái, đều phải kế thừa sự nghiệp của tôi, trừ phi nó là phế vật!"

Nếu là phế vật, vậy thì không xứng làm con của Nam Cung Tức hán!

Tàn bạo khát máu là bản tính của hán, giành giật cướp đoạt là sức mạnh của hán, Trình Từ nghe hán nói, sắc mặt trở nên tái nhợt, rất yếu ớt.

"Tức, nếu thật sự có khả năng, tôi muốn dùng tính mạng của tôi đổi lấy cuộc sống an bình cho con mình!"

Trình Từ lẩm bẩm nói, khoe mắt đã sớm rơi đầy lệ, Nam Cung Tức xoay người, nhìn dung nhan tái nhợt đầy lệ của cô, đi tới trước mặt cô, nhẹ nhàng vuốt ve.

"Trình Từ, em muốn gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 121: Ba người đàn bà thành một cái chợ!

"Tức, đồng ý với em, nếu như có thể! Em chỉ hi vọng con mình có thể trải qua một cuộc sống như những người bình thường khác, em không muốn hai tay nó dính đầy máu tươi, em không hy vọng. . . . ."

"Trình Từ, em cảm thấy nó có thể có cuộc sống như thế sao?" Nam Cung Tức đau đớn nhắm mắt lại, sao cô còn chưa hiểu, hiện tại hán sống cuộc sống như thế này, căn bản hán hoàn toàn không có sự lựa chọn, hán không giết người khác, thì cũng có biết bao nhiêu người khác sẽ giết hán, không

phải hấn trời sinh đã tàn bạo khát máu, nhưng một khi đã đi trên con đường này, còn có thể lựa chọn sao?

Trình Tử bị anh hỏi, nhất thời im lặng, mặc cho nước mắt yên lặng chảy xuống, gương mặt không còn chút máu ngày càng tái nhợt.

Vốn cô muốn tại thời điểm này kêu Nam Cung Tước buông tha chuyện thừa kế của con mình, không ngờ kết cục, cô vẫn còn quá đơn thuần!

Dã tâm của Nam Cung Tước, bản tính tàn bạo khát máu của hắn, căn bản không thể thay đổi.

Nhắm mắt lại, mặc cho nước mắt yên lặng rơi xuống, Nam Cung Tước nhìn cô tuôn rơi nước mắt, kiên quyết xoay người rời đi.

Sau khi Lý Băng chuẩn bị cho Trình Tử xong, liền rời khỏi biệt thự.

Mạc Thiên Kinh trở lại bệnh viện, Sính Đình đã ngủ thiếp đi, Thủy Nhi và Trương Tuệ đang trò chuyện khí thế ngất trời, hai người đều có cảm giác hối tiếc vì sao không quen biết nhau sớm một chút, còn trao đổi số điện thoại của nhau!

Nhìn thấy Mạc Thiên Kinh trở lại, ánh mắt lập tức hưng phấn.

"Sao, có phải cùng một người hay không?"

Thủy Nhi nhìn Mạc Thiên Kinh, vẻ mặt mong đợi, nhìn gương mặt lão đại có vẻ rất khó coi, giọng nói hưng phấn nhất thời giảm xuống một nửa.

Thượng Quan Quân Triết kéo cô, nhỏ giọng khuyên nhủ.

"Đừng chọc anh ấy, hiện tại tâm tình của anh ấy không được tốt!"

"Anh đừng chọc tôi, hiện tại tâm tình của tôi cũng rất không tốt!"

Thủy Nhi nghe anh nói, nhớ tới chuyện tối hôm qua, lập tức bùng lên một ngọn lửa nhỏ

Thượng Quan Quân Triết không hiểu, "Vừa tối tâm tình của em cũng không tệ nha, sao mới nói một chút đã thay đổi!"

Phụ nữ thật dễ thay đổi, Thủy Nhi nhúng mũi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tức giận, nhấc chân dùng sức đá, chỉ nghe Thượng Quan Quân Triết kêu thảm thiết một tiếng, rồi che nửa người dưới ngồi chồm hổm trên đất gào khóc thảm thiết.

"Tiểu Thủy Nhi, em . . . . ."

"Em cái gì mà em, Thượng Quan Quân Triết, anh là tên khốn kiếp, anh không nói còn được, anh nói tôi liền nổi giận, sao anh có thể cường bạo tôi, cái tên tiểu gia hỏa không biết xấu hổ kia, anh thiếu phụ nữ sao không ra ngoài mà tìm, sao anh lại làm thế với tôi!"

Thủy Nhi càng nghĩ thì càng uất ức, Mạc Thiên Kinh nhức đầu nhức óc vò đầu, ngồi một bên không thèm lên tiếng.

Thượng Quan Quân Triết che nửa người dưới, đau đến đổ mồ hôi hột.

"Tiểu Thủy Nhi, đừng nói khó nghe như vậy, tối hôm qua em cũng rất hưởng thụ, kêu lên mất hồn như vậy, em đá hư bảo bối của anh, sau này em còn thoải mái sao được!"

Thượng Quan Quân Triết vừa nói xong, đã nhìn thấy Thủy Nhi một cước quét tới, lập tức nhịn đau né tránh.

"Tiểu Thủy Nhi, em . . . . ."

"Anh không biết xấu hổ, anh còn dám nói, để xem tôi thiên anh!"

Tức chết cô, người đàn ông này cường bạo mình rồi lại còn lý luận, để xem cô có cất vật kia của hắn không?

"Hai người cãi nhau đủ chưa?"

Mạc Thiên Kinh trầm giọng quát, hai người lập tức ngừng ồn ào, Sính Đình mở mắt ra, nhìn thấy sắc mặt không tốt của Mạc Thiên.

"Các người sao vậy?"

Thủy Nhi hung dữ tròn mắt nhìn Thượng Quan Quân Triết một cái, giống như thấy cừu nhân tội ác tày trời vậy, Thượng Quan Quân Triết bắt đấm dĩ lắc đầu.

Ai, sảy một bước chân nghìn đời ô nhục a!

Nếu sớm biết như thế thì mình chịu khó chờ một chút, nhưng tối hôm qua thật sự không thể trách anh a, anh về đến nhà mệt mỏi gần chết, nhìn thấy cô ấy mặc áo ngủ, bên trong lại không mặc gì, hấp dẫn nhất chính là áo ngủ của cô lại mỏng nên lộ hết bộ ngực bên trong ra, chỉ một cái liếc mắt, anh đã không chế không nổi mà chảy máu mũi!

Vốn định an phận nằm ở bên cạnh cô ấy, ai biết cô lại như bạch tuộc dính chặt lấy người anh, còn không ngừng cọ cọ, chắc xem anh là cái ôm gối của cô ấy rồi, nhưng anh là một người đàn ông rất bình thường, làm sao có thể không có phản ứng, chờ anh tỉnh tâm lại thì thú tính của anh đã bộc phát rồi.

Nhưng cô ấy cũng không đẩy mình ra, nói là cường bạo cũng không đúng lắm a!

"Sính Đình, tôi cho cô biết, loại đàn ông này chính là lợn giống!"

Là động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới, thấy người phụ nữ liền nổi lên!

Thủy Nhi hung dữ mắng.

Rồi nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Thượng tướng, về sau đừng giao nhiệm vụ cho tôi làm cùng anh ta, tôi sẽ không làm chung với một con lợn giống như vậy!"

"Thủy Nhi, đừng có tuyệt tình như thế, trước tiên cô có thể nghe người ta giải thích một chút, nói không chừng anh ta vì yêu cô nên mới thế chứ?"

Câu nói trắng trợn của Trương Tuệ khiến gương mặt của ba người đàn ông: Mạc Thiên Kinh, Thượng Quan Quân Triết, Diệp Thần Bằng khẽ co quắp.

Thủy Nhi chóng nạng, nhú mày nhìn Thượng Quan Quân Triết.

"Anh yêu tôi sao?"

Thượng Quan Quân Triết lắc đầu, anh chưa yêu cô, quan hệ của phụ nữ và đàn ông không phải là trên giường dưới giường sao(๐_๐)?

"Khốn kiếp, không yêu tôi sao cường bạo tôi! Anh khinh thường tôi hả?"

Thủy Nhi nghe anh ta nói thế nổi trận lôi đình, nâng chân lên hướng mệnh căn của anh ta bay ra một cước, Thượng Quan Quân Triết vội vàng né tránh, nhìn Thủy Nhi tức giận, thật hối hận vì đã chiếm hữu cô.

Anh không yêu cô, nhưng cũng không phải là không thích cô a!

Sính Đình nhìn Thủy Nhi tức giận xanh mặt, vội vàng khuyên nhủ.

"Thủy Nhi, đừng nóng giận, tính tình của đàn ông là như vậy, là động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới!"

Sính Đình vừa mới dứt lời, Mạc Thiên Kinh và Diệp Thần Bằng liền yên lặng thở dài, ánh mắt nhìn Sính Đình oán trách, không tính bọn họ có được hay không?

"Sính Đình, cô nói tôi có thể không nổi giận sao? Lần đầu tiên của tôi lại cho tên lợn giống kia!"

Tức chết cô, hung dữ nhìn anh chăm chăm, Thủy Nhi cảnh cáo.

"Thượng Quan Quân Triết, lần sau nếu như để tôi biết anh còn ra bên ngoài ăn chơi đàng điếm, lên giường cùng người phụ nữ khác, thì hãy cẩn thận cái đó của anh."

Ánh mắt Thủy Nhi rơi vào đáy quần anh, Thượng Quan Quân Triết vội vàng che nơi đó.

"Thủy Nhi, nơi đó của đàn ông rất yếu đuối, xuống tay lưu tình một chút!"

Dù sao Thượng Quan Quân Triết cũng là cấp dưới của mình, là anh em của mình, không lên tiếng một câu nào, đến lúc đó anh còn mặt mũi nào.

Thủy Nhi nhìn Mạc Thiên Kinh, nở một nụ cười lạnh.

Nụ cười kia khiến Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết không nhịn được run lên.

"Thật ra thì cũng không yếu ớt như vậy, tối thiểu anh cũng bị em đập hai lần, không phải vẫn không chút tổn hại nào sao?"

Sính Đình lạnh lùng nói, sắc mặt Mạc Thiên Kinh lập tức xanh mét, bất mãn nhìn Sính Đình, cô không thể giữ bí mật cho anh một chút sao?

Thượng Quan Quân Triết dùng ánh mắt vô cùng đồng tình nhìn anh.

Ít ra thì anh cũng mới bị một lần, mà anh ta số khổ lại bị đá hai lần!

"Cái đó, mọi người cứ tiếp tục, tôi còn có việc đi trước!"

Diệp Thần Bằng nghe không nổi nữa, nếu Sính Đình không có việc gì, công ty mình còn một đồng việc chưa giải quyết, anh tranh thủ tránh đi, bằng

không đợi ngọn lửa bốc lên thành hỏa hoạn, đốt cháy cả anh!

"Diệp Thần Băng, đưa tôi đi một đoạn đi!"

Trương Tuệ vội vàng theo chân, nhìn bọn họ nói một câu bái bai, lập tức chuồn mất.

Thật ra cô chỉ xem trên phim, bây giờ bọn họ lại thực chiến, cô vẫn nên tranh thủ thời gian chuồn đi thôi!

"Sính Đình, hung thủ đòi tiền chuộc và hung thủ bắt cóc em quả thật không phải một người, bước đầu hoài nghi Trương Vượng!"

Mạc Thiên Kinh vội vàng nói sang chuyện khác, anh biết nếu nói thêm nữa, cũng sẽ bị bọn họ bóp chết.

Bây giờ cô là phụ nữ có thai cũng là bệnh nhân, anh hoàn toàn chỉ có thể bị đánh.

"Cái gì, Trương Vượng?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Anh muốn làm gì?

Không chỉ là Thủy Nhi, mà ngay cả Sính Đình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, làm sao có thể là anh ta?

"Ừ, anh cũng không tin, nhưng theo mô tả của tên hung thủ đòi tiền chuộc Sính Đình thì người vẽ ra chính là Trương Vượng, anh không muốn tin tưởng cũng không thể được, ít nhất bây giờ anh phải đưa anh ta vào diện điều tra!"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng nói, trong giọng nói, mặc dù rất không muốn tin, nhưng không còn cách nào.

Nếu như không điều tra, tiếp tục để cho nội gian làm ác, tổn thất của bọn họ sẽ nặng hơn.

"Thượng tướng, nếu như Trương Vượng thật sự là nội gian, anh định làm như thế nào, giết anh ta sao?"

Thủy Nhi lo lắng chính là cái này, bọn họ cũng xem như là chiến hữu mấy năm nay, cô không hy vọng Trương Vượng sẽ tên nội gian đó!

"Điều tra cho rõ rồi mới tính, nếu đúng như thế, bắt buộc tôi phải ra tay, các cô cũng biết, kết quả phản bội, dẫu sao những điều chúng ta vừa nói cũng là bí mật quân sự!"

Mạc Thiên Kinh nhíu lông mày, anh không hy vọng nội gian là Trương Vượng, nhưng nếu quả đúng như vậy, thì cho dù đã là anh em mười năm, anh cũng không còn cách nào khác.

"Được!"

Thượng Quan Quân Triết cau mày nhỏ giọng nhận nhiệm vụ, đột nhiên nhớ tới gì đó, liền vội vàng hỏi.

"Anh, Lý Băng mấy ngày nay chưa xuất hiện rồi? Cô ấy đi đâu?"

"Lý Băng?"

Thủy Nhi cũng cau mày, "Không phải cô ấy nói có nhiệm vụ bí mật phải làm sao? Sao không có một chút tin tức nào, cô ta làm cái quái gì thế?"

Lần nào cũng thích hành động một mình, đến lúc cần tìm đều không tìm thấy.

"Mỗi lần cô ấy nhận nhiệm vụ đều là nhiệm vụ bí mật, mà lần nào cũng mang đến cho chúng ta những thu hoạch ngoài dự đoán, những chấn động rất lớn, đặc biệt là lưỡi dao mỏng như lá lúa trong tay cô ấy, nếu ai đắc tội cô ấy, nói không chừng cô ấy ra tay một chút, liền tước mất mạng của người đó!""
Thủy Nhi khoa tay múa chân, hướng về phía đứng quần của Thượng Quan Quân Triết, Thượng Quan Quân Triết xanh mặt.

"Tiểu Thủy Nhi, phụ nữ nên nói chuyện lịch sự một chút, không nên hơi một tí liền muốn cắt tiểu đệ đệ của anh, nếu không tới nay anh sẽ khiến em cả đêm không ngủ!"

"Anh dám, anh còn dám đụng tôi, tôi mà không cắt của anh mới là lạ đó!"

Thủy Nhi nhíu mày, tức giận đùng đùng.

Thượng Quan Quân Triết tức giận cắn răng, người phụ nữ này thật sự quá kiêu ngạo rồi !

Mạc Thiên Kinh và Sính Đình liếc mắt nhìn nhau, có chút nhức đầu.

"Quân Triết và Thủy Nhi cùng đi điều tra hành tung gần đây của Trương Vượng!"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên nói, hai người lập tức dừng lại, đồng thanh nói.

"Tôi không đi cùng anh ta/cô ta!"

"Đây là mệnh lệnh!"

Mạc Thiên Kinh không cho họ cơ hội để phản bác, nghiêm túc ra lệnh, Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi bấu môi, tâm bất cam tình bất nguyện ra đi!

Nhìn thấy hai người bọn họ đi ra ngoài, Sính Đình không khỏi phì cười.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô , "Có gì đáng cười?"

"Anh vừa làm một chuyện vĩ đại, em đoán chừng hai người bọn họ mấy đêm này nhất định sẽ khí thế ngất trời!"

Sính Đình nhớ lại bộ dạng gầy gò của hai người bọn họ liền không nhịn được cười, thật ra thì Thượng Quan Quân Triết cũng xem như là người đàn ông cực phẩm, trừ cái tính trăng hoa.

"Thật ra thì anh cũng rất muốn cùng em khí thế ngất trời!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô nháy mắt mập mờ, Sính Đình lập tức ném cho anh một cái liếc mắt xem thường.

"Không đứng đắn!"

"Thật ra thì chỉ lúc nào anh ở cùng với em mới có thể không nghiêm chỉnh!"

Mạc Thiên Kinh nói thật, anh kêu bọn họ cùng đi, đương nhiên là vì muốn họ giám sát lẫn nhau, tính tình của họ anh biết rất rõ, tuy nhiên khi bọn họ ở chung một chỗ thì hiệu suất làm việc cực cao.

"Mạc Thiên Kinh, anh thật không biết xấu hổ!"

Sính Đình mắng, Mạc Thiên Kinh cười nhẹ một tiếng.

"Lão K đi đâu, sao không thấy cậu ta tới?"

Sính Đình lắc đầu, "Em cũng cảm thấy rất kỳ quái, từ khi em tỉnh lại không nhìn thấy anh ta."

Mạc Thiên Kinh cau mày, sao cậu ta rời đi mà một câu cũng không lên tiếng?

*****

"Lina, đến tột cùng cô muốn làm gì?"

Lão K tỉnh lại liền phát hiện hai chân mình bị trói trên giường, nằm dang tay dang chân thành hình chữ đại, mà cô lại mặc một bộ đồ như ẩn như hiện, mỏng như giấy, bên trong tự nhiên không mặc gì cả, bàn tay tại trêu chọc trên người anh.

Về mặt Lina quyến rũ, cười rục rờ như hoa.

Không ngừng vẽ các vòng tròn trên ngực anh, nhìn nơi nào đó của anh từ từ bành trướng, nụ cười trên mặt càng ngày càng rục rờ.

"Anh biết không? Anh là người đàn ông giỏi nhất mà tôi từng gặp, cả đêm bảy lần, tôi rất thích, hiện tại tôi lại coi hết, anh nói tôi muốn làm cái gì chứ ?"

Lina cực kỳ quyến rũ, ánh mắt như tơ, bàn tay trắng nõn như ngọc không ngừng vẽ loạn trên người của anh lúc nhẹ lúc mạnh, rước lấy cả người Lão K run lên không ngừng.

"Sao, đối với tôi, vẫn có cảm giác chứ?"

Lina nhếch môi cười nhạt, đi tới chiếc bàn cạnh giường bung lên một ly chất lỏng màu đỏ, hai chân tréo nguẩy tura vào cạnh anh, nâng cằm của anh, thổi khí.

"Anh nói xem khi anh uống xong ly rượu này, anh sẽ biến thành cái dạng gì, có thể giống như cầm thú nhào vào tôi hay không?"

Lão K nghe cô ta nói, lập tức hiểu r.

Ánh mắt lạnh lẽo, tàn khốc hỏi.

"Cô bỏ vào trong rượu thứ gì?"

Lina cười ha hả, đưa ly rượu trước mũi anh di động qua lại.

"Có thể bỏ cái gì chứ ? Tôi và anh ở chung một chỗ, đơn giản là muốn làm, anh nói xem gây anh giỏi như vậy, mà cũng mạnh như vậy, tôi thật có chút yêu anh mất rồi !"

Lina nắm cầm của anh, uống một ngụm rượu sau đó hôn lên môi mỏng của anh, dùng miệng rót rượu vào trong miệng anh.

Lão K căn bản không phải là đối thủ của cô, nhiều lần trên giường, trên người đã có phản ứng.

Huống chi anh cũng chỉ là một người đàn ông bình thường, cô trên giường anh như thế, kêu anh không có phản ứng cũng rất khó.

Lina dứt rượu cho anh xong, nhìn gương mặt anh cực kỳ tức giận, không ngừng lắc lắc tay chân, vật nam tính dưới bụng đang hưng phấn ngẩng đầu kêu gào, cả người nóng ran khó nhịn, một loại cảm giác như có ngàn vạn con kiến đốt trên người, khiến anh khó chịu tới cực điểm.

Lina nhàn nhạt cười một tiếng, đi tới bàn đối diện, mở DVD ra, điều chỉnh giờ rồi cời dây trói trên tay chân Lão K, Lão K lập tức nhảy xuống giường, nhìn thấy phòng tắm chạy thẳng vào.

Lina không nhanh không chậm đi vào, bỏ đi tất cả y phục, lộ ra vóc người trắng nõn ngạo nghễ, đi tới phía sau anh, ôm chặt lấy anh.

Lão K còn chưa kịp nói không, tay cũng không chịu nổi chế độ vào cô .

Lina cười chạy ra ngoài, trần trụi chạy trong phòng, Lão K giống như lên cơn điên, đuổi theo, ấn cô trên giường, đè lên, hôn điên cuồng.

Khí phách thô lỗ, như cuồng phong mưa bão cuốn tới, trên mặt Lina lộ ra vẻ mất hồn, Lão K vội vàng chuyển hướng chân của anh, vùi vào trong cơ thể cô, điên cuồng luật động .

"Ân Ân . . . . . Nha . . . . ."

Lian mất hồn kêu lên, âm thanh nghẹn cổ họng, mất hồn đến tận xương, nhất thời trong phòng truyền đến hơi thở đậm đặc, tiếng va chạm thân thể mạnh mẽ mà có lực, trên mặt bàn DVD đang ghi hình, thu tất cả những hình ảnh tại hiện trường.

Không biết trải qua bao lâu, cho đến khi hai người mệt mỏi không thể động, nằm ở trên giường, trong lúc mơ hồ cảm giác có người đi vào rồi lại đi ra!

"Đem cuốn băng ghi hình này một tháng sau gửi cho Mạc Thiên Kinh!"

Người đàn ông trầm giọng ra lệnh, nhếch miệng nở nụ cười lạnh lùng khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 123: Chúng ta đi ngủ!

Chờ khi Lão K tỉnh lại lần nữa thấy chỉ có một mình nằm ở trên giường, Lina đã sớm không thấy, đầu đau muốn chết, giống như sắp nổ tung .

Vuốt vuốt đầu, Lão K bắt đầu xem xét xung quanh, nhưng không phát hiện được khả nghi nào, có chút nghi ngờ, vừa rồi là do mình mộng xuân hay là thật sự?

Tâm thần thấp thỏm qua vài ngày nữa, Lão K phát hiện cũng không có chỗ khả nghi nào, dần dần quên mất chuyện này.

Trong lúc Sinh Đình dưỡng thương, Mạc Thiên Kinh mỗi ngày đều ở cùng với cô, không hề rời đi nửa bước, hai người thỉnh thoảng cũng ôn ào, cãi vã đầu đầu, bất tri giác đã qua mười ngày.

Nam Cung Tước bên kia không có bất kỳ hành động nào, Mạc Thiên Kinh cũng không muốn tra cứu, dù sao bây giờ Sinh Đình đang cần dưỡng thương, một mặt anh vừa điều tra, vừa bảo vệ Sinh Đình.

Mặt trời sớm mai vừa hé dạng, từng tia sáng vàng óng rực rỡ chiếu vào phòng bệnh, Sinh Đình ngáp một cái, đã sắp được nửa tháng, vết thương trên tay chân thương đã lành, sắp phục hồi như cũ!

Mạc Thiên Kinh hình như vẫn chưa rời giường, trong khoảng thời gian này, Mạc Thiên Kinh sợ đụng vào vết thương của cô, nên vẫn luôn ngủ riêng, ngủ ở phòng sát vách.

"Ừng ực. . . . ."

Sính Đình nhìn bụng mình đã nhô ra, chưa tới hai tháng, sao lại có bụng rồi?

Xem ra mang thai đôi nên bụng tương đối lớn, hơn nữa cũng rất mau đói!

Vén chăn lên, xuống giường cầm một cái bánh bao ăn, những ngày qua Thủy Nhi đến thăm cô đều mua cho cô loại bánh bao cô thích.

Giờ tay nhấc chân đã không cảm thấy đau đớn nữa, nếu không phải do Mạc Thiên Kinh kiên trì, cô tuyệt đối không muốn ở lại bệnh viện.

Mặc dù ở đây không khác lắm so với ở nhà, nhưng cô cũng không thích!

"Hôm nay dậy sớm, lại ăn bánh bao? Đói bụng sao?"

Mạc Thiên Kinh quần khăn tắm đi ra, rõ ràng vừa mới rời giường, tóc còn có chút xốc xếch!

"Đúng vậy, thật đói, cho nên dậy kiếm chút gì ăn!"

Sính Đình ăn hết bánh bao, cảm giác bụng thoải mái chút, xoa xoa bụng nhỏ của mình, có chút khó tin, trong bụng mình lại có hai sinh mạng!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, nhẹ hỏi: "Có muốn xuất viện hay không?"

Sính Đình lập tức trở gật đầu, vẻ mặt mừng rỡ nhìn anh.

"Anh cho phép em xuất viện?"

Thật tốt quá, rốt cuộc cô có thể rời khỏi bệnh viện, rốt cuộc có thể về biệt thự của mình rồi !

"Ừm!"

Nhìn cô vui mừng như thế, tâm tình của Mạc Thiên Kinh cũng vui vẻ theo, dù sao hiện tại Nam Cung Tước cũng chưa có hành động gì, thương thế của cô cũng đã hồi phục tốt.

"Vậy bây giờ chúng ta đi thôi!"

Sính Đình thả cái chăn trong tay, hưng phấn nói.

Thấy có thể rời đi, trong lòng của cô không nhịn được mà vui vẻ.

Mạc Thiên Kinh cau mày, nhìn cô hưng phấn như vậy, không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

"Anh đồng ý cho em xuất viện, có phải em nên thưởng cho anh hay không?"

Mạc Thiên Kinh chu môi tới gần, Sính Đình nhìn anh, ghé mặt tới hôn lên môi anh, còn chưa kịp rời đi, liền bị Mạc Thiên Kinh giữ chặt đầu, bá đạo hôn cô một nụ hôn nóng bỏng.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói chuyện không giữ lời!"

Cô đã hôn anh, vậy mà anh lại mượn cơ hội này hôn sâu mình, tuy nhiên cô không thể không thừa nhận, trong khoảng thời gian này, kỹ thuật hôn của Mạc Thiên Kinh thay đổi rất nhiều, không còn giống như con chuột gặm cây khiến mình đau chết nữa!

"Anh có nói gì đâu, chỉ nói em thưởng cho anh, bây giờ không phải đang như thế sao?"

Mạc Thiên Kinh lưu manh nói, nhìn cô bị chọc tức gương mặt đỏ bừng, đã rất lâu không đụng vào cô, hiện tại vết thương đã lành, anh nhất định phải làm một lần, để báo đáp bản thân mình!

Mạc Thiên Kinh âm thầm thề trong lòng.

Sính Đình liếc anh một cái, xoay người đi tới giường ngồi xuống.

"Anh đừng ba hoa nữa, mau dọn dẹp, em muốn xuất viện!"

Ăn đậu hũ còn làm ra vẻ đương nhiên, thật là tức chết đi được!

"Được!"

Tâm trạng Mạc Thiên Kinh rất tốt nên liền gọi điện thoại kêu lên Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi tới đây đưa Sính Đình về nhà.

Thủy Nhi nghe nói Sính Đình được r viện, còn mừng hơn so với cô, để Sính Đình buồn bực đã lâu, cho đến khi về đến nhà cô mới biết có chuyện gì xảy ra.

"Sính Đình, tối nay tôi ngủ cùng cô!"

Thủy Nhi ôm chần bông đi vào phòng của Sính Đình, nhìn chiếc giường hai người to như vậy, rồi điềm đậm đáng yêu nhìn Sính Đình.

Sính Đình còn chưa kịp gạt đầu liền bị Mạc Thiên Kinh đứng một bên cự tuyệt.

"Không được, cô trở về phòng của mình ngủ, tôi muốn ngủ ở đây!"

Đó là giường của anh, người phụ nữ của anh, đứa bé của anh đều ở đây, anh không ngủ ở đây, thì anh ngủ chỗ nào?

"Thượng tướng, Thượng Quan Quân Triết cứ quấy rầy tôi, khi ngủ, anh ta luôn có thể đi vào phòng của tôi, vô lễ với tôi!"

Mặc dù không đụng cô, nhưng mỗi đêm đều ôm cô, đông sò sò, tây siết chặt, giống như cô là một món đồ chơi, tức anh muốn chết.

"Đó là chuyện của cô, phòng là độc lập, cô khóa kỹ cửa sổ vào!"

Muốn anh rời khỏi phòng Sính Đình, vậy anh chẳng phải bị cấm dục lâu nữa sao, anh mới không cần.

Thủy Nhi uất ức nhìn Mạc Thiên Kinh, "Thượng tướng, chẳng lẽ anh quên Thượng Quan Quân Triết làm nghề gì sao? Tôi khóa phòng thế nào?"

Mặc kệ là cửa sổ hay là cửa chính, trong tay Thượng Quan Quân Triết đều không có tác dụng, anh đã từng tuyên bố, không có Thượng Quan Quân Triết anh thì không thể mở cửa sổ!

Cô đóng kỹ các cửa, khóa kỹ, nhưng vẫn vô dụng.

Trong khoảng thời gian này, mỗi đêm Thượng Quan Quân Triết đều tới quấy rầy cô, mắt cô đã biến thành mắt gấu mèo rồi!

"Không phải cậu ta thích cô sao, nếu không sao lại vào phòng của cô?"

Mạc Thiên Kinh giả bộ cái gì cũng không biết, Thượng Quan Quân Triết nói thế nào thì cũng gọi mình một tiếng anh, bây giờ cũng không phải là thi hành nhiệm vụ của cấp trên, anh cũng không muốn đem giường ngủ tặng cho cô, một mình gối đầu khó ngủ!

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình đột nhiên mở miệng!

"Chuyện gì?"

Quay đầu lại, Sính Đình ôm một cái chần bông ném cho anh.

"Anh ngủ cùng Thượng Quan Quân Triết, hoặc là ngủ cùng Lão K, cũng có thể sang phòng khác ngủ, trong lúc theo đuổi, không ngủ cùng một giường!"

Sính Đình nói xong kéo Thủy Nhi qua, rất nghĩa khí nói.

"Từ hôm nay trở đi, chúng ta ngủ cùng nhau, tôi bảo vệ cô...cô cũng bảo vệ tôi!"

Thủy Nhi gạt mạnh đầu.

"Được!"

"Ai quy định trong lúc theo đuổi không thể ngủ cùng nhau?"

Mạc Thiên Kinh bất mãn nhìn Thủy Nhi chằm chằm, nếu không phải do cô, thì buổi tối mình có thể ôm mỹ nhân ngủ rồi!

Sính Đình nghehnh đầu lên, "Em quy định, anh có ý kiến gì không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, có chút uất ức, sao anh lại đồng ý theo đuổi cô chứ?

Chỗ chết người nhất chính là, bây giờ nhìn thấy mà ăn không được, đây mới thật là khổ thân a!

"Sính Đình, bây giờ em đang mang thai, cần một người ở bên ân cần chăm sóc, đêm phải dậy bưng trà rót nước cho em, Thủy Nhi nhất định là ngủ như

heo, căn bản không thể giúp em rót nước, vẫn là ngủ chung với anh đi!"

Mạc Thiên Kinh vô liêm sỉ nói, nói Thủy Nhi không đáng giá một đồng, so với heo còn ngủ say hơn.

Thủy Nhi nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm, tức giận nói.

"Dầu gì tôi cũng là người đã trải qua huấn luyện đặc biệt, sao có thể ngủ như heo, thượng tướng anh quá chê tôi rồi!"

Mạc Thiên Kinh bị cô nói mặt mặt có chút không nén giận được, đúng lúc này Thượng Quan Quân Triết đi tới, vội vàng nhìn cậu ta nháy nháy mắt!

"Thủy Nhi bảo bối, chúng ta đi ngủ đi!"

Thủy Nhi còn chưa kịp phản ứng, Thượng Quan Quân Triết đã khiêng cô vào phòng của anh, bùm ... đóng cửa!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Một đêm xuân.

Thủy Nhi bị Thượng Quan Quân Triết thô lỗ khiêng vào phòng, giận xanh mặt .

Hai tay chống nạnh, thờ hờn hờn chỉ vào anh, hét lớn.

"Thượng Quan Quân Triết, cái tên khốn kiếp này, anh rốt cuộc muốn thế nào!"

Thượng Quan Quân Triết ngồi ở trên giường, nhìn cô đầy ám muội: "Anh không muốn làm cái gì, chỉ muốn làm em!"

Trên gương mặt tuấn tú nở nụ cười tà ác, Thủy Nhi nuốt nước bọt lui về phía sau mấy bước, đi tới cửa muốn chạy ra ngoài, không ngờ đến cửa đã bị khóa lại tự bao giờ rồi.

"Thượng Quan Quân Triết, anh buông tôi ra, tôi cùng lắm là không đi tìm Sính Đình ngủ nữa, anh không cần phải làm loạn...!"

Thủy Nhi nhìn khuôn mặt tràn đầy dục vọng của anh, tim nhanh chóng nhảy lên, mấy ngày qua, anh nhiều lắm là sờ sờ xoa nắn, trong mắt cũng không nhìn thấy dục vọng như vậy.

Bây giờ lại bị quỷ ám rồi sao ?

Tại sao ánh mắt lại đáng sợ như vậy chứ?

Thượng Quan Quân Triết ngồi ở chỗ đó, cười dụ dỗ.

"Tiểu Thủy Nhi, còn nhớ rõ một đá kia cùng với uy hiếp trắng trợn của em hay không? Anh bây giờ mỗi lần cùng người phụ nữ khác ở chung một chỗ cũng không thể làm gì đều là vì nhớ đến câu cảnh cáo kia của em.

Chỉ cần anh động vào người phụ nữ khác, em sẽ cắt bảo bối của anh, làm hại anh không có cách nào làm chuyện kia rồi ! Cho nên anh không thể làm gì khác hơn là đi tìm em, để em bồi thường cho anh...anh đã sắp một tháng không động đến phụ nữ rồi!"

Anh hiện tại đang trở nên đói khát rồi!

Mặt Thủy Nhi trở nên biến sắc, khi nghe được lời nói đó của anh mới biết được mình tự tìm cho mình biết bao nhiêu phiền phức, từ từ lùi về cạnh cửa, bộ mặt đầy cảnh giác nhìn anh.

"Tôi bây giờ thu lại những lời này, anh thích làm sao thì cứ làm như thế, anh không cần phải động vào tôi !"

Cô đứng là không nên cùng lộn giống ở chung một chỗ xxoo như vậy, cô không thích.

Thượng Quan Quân Triết nhàn nhạt cười một tiếng, gian ác nhưng lại quyến rũ.

"Đây là em nói anh muốn làm thế nào thì làm như thế đấy. Vậy anh cũng không khách sáo đâu!"

Nói xong liền đi tới chỗ cô, Thủy Nhi bị dọa sợ đến kinh hồn bạt vía, nhưng Thượng Quan Quân Triết đã sớm đóng kỹ cửa sổ, Thủy Nhi nhìn thấy cửa phòng tắm chưa đóng, vội vàng chạy vào bên trong, khóa trái lại dựa người vào cánh cửa thờ hờn hờn.

Thật sự là quá đáng sợ!

Nghĩ đến ánh mắt của Thượng Quan Quân Triết, Thủy Nhi liền không nhịn được run lên, đúng là không nên chọc vào thú tính đang bùng phát của đàn ông. Thủy Nhi còn tưởng rằng Thượng Quan Quân Triết sẽ phá cửa mà vào, không nghĩ rằng chờ cả ngày cũng không có phản ứng gì.

Sau khi liên tục xác định bên ngoài không có ai, Thủy Nhi mở cửa, Thượng Quan Quân Triết theo đó xông vào, khóa trái cửa lại.

"Thủy Nhi, đang nghĩ đến anh sao?"

Thượng Quan Quân Triết vô liêm sỉ hỏi, đem Thủy Nhi đè ở trong ngực, Thủy Nhi vùng vẫy lại bị anh đè gắt gao.

"Không có ai nói cho em biết, sức lực của đàn ông lớn hơn phụ nữ rất nhiều sao?"

Nói xong liền buông cô ra, Thủy Nhi lập tức nâng chân lên đá vào phía dưới của anh, Thượng Quan Quân Triết nhẹ nhàng tránh được thoát khỏi một kích trí mạng.

"Thủy Nhi, em đúng là không ngoan, đá hỏng rồi, tối nay em làm sao thoải mái được!"

Thượng Quan Quân Triết nói xong liền cởi quần áo đi tới bồn tắm thoải mái tắm rửa.

Thủy Nhi thấy anh buông mình ra vội vàng mở cửa nhưng không biết làm sao cửa lại không mở ra được.

"Thượng Quan Quân Triết, anh đến cùng muốn làm cái gì!"

Thủy Nhi tức giận bốc khói lên đầu, đi tới bồn tắm lớn tiếng mắng.

Thượng Quan Quân Triết duỗi tay lôi cô vào trong bồn tắm, đè trên người anh.

"Tắm!"

Thượng Quan Quân Triết nói xong, tay bắt đầu giúp cô cởi quần áo, Thủy Nhi bị dọa vội vàng giữ chặt quần áo của mình, chống đối lại nhưng Thượng Quan Quân Triết dù sao cũng là cao thủ tình trường rất nhanh cởi quần áo của cô xuống làm lộ ra bộ ngực đầy đặn.

"Thượng Quan Quân Triết, tên sắc lang này!"

Thủy Nhi che ngực của mình, lớn tiếng mắng muốn nhảy ra ngoài lại phát hiện phía dưới của mình không có mặc gì. Hơn nữa giờ phút này cô đang nằm trên thân mình trần trụi của Thượng Quan Quân Triết, da thịt chạm vào nhau mặc dù có nước ngăn cách nhưng vẫn thấy nóng ran người.

Không chỉ như thế, bụng của cô còn cảm nhận được nơi nào đó của Thượng Quan Quân Triết đang cứng rắn bành trướng, lại còn nghe thấy tiếng hít thở nặng nề của anh.

"Em biết cái gì gọi là sắc lang hay không?" Thượng Quan Quân Triết khàn khàn nói, dục vọng căng phồng lên rất muốn chiếm lấy cô.

Thủy Nhi vẫn không trả lời cảm giác thấy ngực của mình bị anh nắm lấy, người bị kéo vào. Anh động thân một cái vật cứng rắn liền tiến vào trong cơ thể cô.

"Thượng Quan Quân Triết, cái tên khốn kiếp!"

Thủy Nhi dù có ngu đi nữa cũng biết bây giờ là tình huống gì, vừa vội vừa xấu hổ chảy nước mắt!

Thượng Quan Quân Triết không ngờ cô sẽ khóc, vội vàng nói xin lỗi.

"Thật xin lỗi, anh chỉ là quá muốn em!"

Đàn ông không thể so sánh với phụ nữ, rất khó không chế dục vọng.

Thủy Nhi không để ý anh, khóc thút thít, Thượng Quan Quân Triết chợt chuyển động, Thủy Nhi cảm thấy như có một dòng điện chạy qua, tê dại cả người mềm nhũn!

"Thượng Quan Quân Triết, không nên cử động! Ừm . . . . ."

Thủy Nhi còn chưa nói hết đã cảm giác Thượng Quan Quân Triết nhúc nhích, không nhịn được kêu thành tiếng. Vốn đang muốn tạm ngừng lại nghe được tiếng rên mất hồn kia, Thượng Quan Quân Triết lật người đè cô xuống dưới thân, điên cuồng luật động.

"Ừ. . . . . Ừ. . . . ."

Thủy Nhi vốn định cắn môi nhưng lại không không chế được bật ra âm thanh xấu hổ như vậy, một luồng sóng khoái cảm tràn đến làm cho cô quên mất mới vừa rồi mình bị Thượng Quan Quân Triết ép buộc!

"Thủy Nhi, em thật đẹp!"

Thượng Quan Quân Triết vừa nói vừa điên cuồng chạy nước rút, ôm người Thủy Nhi, trực tiếp từ phòng tắm đi ra, nhào vào giường tiếp tục. . . . .

Sinh Đình nhìn mặt dày mày dạn đang nằm trên giường của Mạc Thiên Kinh, không khỏi than thở.

"Mạc Thiên Kinh, da mặt của anh tại sao lại dày như vậy, đuổi thế nào cũng không đi!"

Nghĩ đến Thượng Quan Quân Triết vừa khiêng Thủy Nhi đi cũng không biết sẽ đối xử với cô ấy như thế nào .

Mạc Thiên Kinh nằm ở trên giường, trên người chỉ quần khăn tắm trắng, mới vừa tắm rửa xong nên trên da còn tràn ngập mùi thơm sữa tắm, người thật mát mẻ !

"Sinh Đình, sao em lại có thể nói như vậy, anh chính là vì bảo vệ sự an toàn cho em thôi!"

Mạc Thiên Kinh nói ra câu có lý như vậy đem mình trở thành cận vệ của cô, nhưng anh không biết, đối với Sinh Đình mà nói trong phòng này anh chính là mối nguy hiểm nhất.

"Thủy Nhi không phải cũng có thể giúp em được sao? Anh còn cố tình đuổi cô ấy đi, phụ nữ ở chung một chỗ có nhiều chuyện để nói hơn. Anh lại để cho Thượng Quan Quân Triết mang cô ấy đi, cũng không biết anh ta sẽ đối xử với cô ấy như thế nào?"

Sinh Đình nghĩ đến Thượng Quan Quân Triết không nói một lời khiêng Thủy Nhi rời đi, tiếng đóng cửa mạnh như vậy sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô ấy.

"Thượng Quan Quân Triết đối xử thế nào lát nữa chẳng phải sẽ biết hay sao?"

Anh dám 200% khẳng định, anh chàng kia tuyệt đối sẽ đè cô ấy dưới thân mà đòi hỏi.

Ai, anh thật sự rất hâm mộ cậu ta, một đêm xuân !

Mạc Thiên Kinh cảm thấy tư tưởng của mình cũng có chút xấu xa, nhưng thật ra đã là đàn ông, thì ai cũng sẽ ý nghĩa như anh mà thôi!

"Lát nữa sẽ biết?"

Sinh Đình chưa kịp phản ứng, chậm rãi nhìn Mạc Thiên Kinh không đợi Mạc Thiên Kinh trả lời thì cách vách của căn phòng truyền đến âm thanh khiến cho cô tim đập nhanh, mặt đỏ lên.

"Ừm . . . . . Nha. . . . ."

Tiếng kêu mập mờ mà mặt hồng hồng làm nàng không nhịn được đỏ mặt đang muốn hỏi Mạc Thiên Kinh thì đã nhìn thấy khuôn mặt dục vọng của anh đang nhìn cô.

"Sinh Đình, tối nay chúng ta cũng làm một lần đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Mùi quá nặng!

"Thiên Kinh không phải anh đang nói đùa đấy chứ? Chẳng lẽ anh không biết bây giờ em còn chưa được ba tháng, không thể chung đụng sao?"

Anh là không phải muốn làm đến điên rồi, cô bây giờ là phụ nữ có thai cần được yêu thương mới phải, anh thật muốn cô phải xuống tay sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô cười, sát vách truyền đến âm thanh càng lúc càng lớn, giống như đang xem truyền hình trực tiếp vậy làm cho anh nhiệt huyết sôi trào. Anh thừa nhận rằng mình cũng có chút ác độc khi để Thượng Quan Quân Triết mang Thủy Nhi đi là vì muốn tạo nên hiệu quả như bây giờ. Nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt không muốn của Sinh Đình anh lại thấy có chút khó xử.

"Sinh Đình, từ sau khi rời khỏi biệt thự, anh đã rất lâu không có làm rồi, em cho anh một lần đi, anh bảo đảm tuyệt đối sẽ rất nhẹ nhàng! Tuyệt đối sẽ không thô lỗ, sẽ rất dịu dàng!"

Mạc Thiên Kinh đáng thương nói, Sinh Đình tức giận trừng mắt nhìn anh:

"Không được, bác sĩ nói không thể làm, để sau ba tháng sau bác sĩ cho phép mới được làm!"

Nghĩ muốn động vào cô, không có cửa đâu!

Cô Ngọc Sinh Đình là bà xã của anh không phải là món đồ chơi nói muốn động là có thể động được?

Đàn ông quả thật là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới.

"Sinh Đình. . . . ."

"Không được, nếu anh còn nói nữa thì đi sang phòng khác mà ngủ, không cho ngủ cùng em."

Sinh Đình không chút khách khí hạ lệnh đuổi khách, Mạc Thiên Kinh uất ức ngậm miệng, cảm nhận được phía dưới đang kêu gào **, không khỏi ngậm ngủi, mình làm như thế nào qua tối nay đây!

Ai!

Sinh Đình không để ý đến anh lấy chăn ra, bây giờ mới vừa vào thu thời tiết vẫn còn nóng, mặc dù đã mở máy điều hòa nhưng Sinh Đình theo thói quen vẫn muốn đắp chăn.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sinh Đình đang trải chăn ra bắt đắc dĩ chui vào che đầu lại hi vọng mình tối nay không nghe thấy cái gì.

Nhưng sát vách tiếng động quá lớn, anh không thể nào ngủ được sờ sờ vào cái vật đang kêu gào của mình, bỏ đầu ra nhìn Sinh Đình đang chuẩn bị mơ màng, có chút không cam lòng lấy tay tự mình giải quyết.

Sau khi giải quyết xong liền nhắm mắt lại ôm Sinh Đình dần dần chìm vào giấc ngủ.

Ngày thứ hai, Sinh Đình tỉnh lại, phát hiện mình đang ngủ ở trong ngực của Mạc Thiên Kinh, ngủ cực kỳ yên ổn, trên mặt bất tri giác mỉm cười.

Mạc Thiên Kinh thì ra cũng phải là ** lợn giống.

Đang suy nghĩ thì nghe thấy chuông cửa vang lên.

Sinh Đình chuyển mình Mạc Thiên Kinh ôm cô càng chặt hơn, tối hôm qua anh bị ghen nghiêm trọng, sát vách điên cuồng tác chiến, cô lại không hứng thú, sau khi giải quyết liền đi ngủ, bây giờ thật không dễ dàng có thể ôm cô ngủ một lát sao lại để cho cô sớm rời giường như vậy được?

Đang muốn lên tiếng thì nghe thấy sát vách có tiếng mở cửa, một lát sau cửa chính được mở ra, một giọng nói trẻ trung vang lên:

."Tại sao lại không thấy ai vậy, cũng đã hơn mười giờ như vậy mà cũng không nhìn thấy bóng dáng của người nào hết!"

Lý Băng mặc cái váy màu đỏ đến gối tay cầm một cái túi đi đến bên ghế sofa ngồi xuống, chun mũi nói.

"Ái chà trong biệt thự này có mùi rất nồng xem ra đêm qua chiến đấu hết sức gian khổ đây!"

Lý Băng lười biếng nheo mắt, giọng nói đầy giễu cợt.

Lão K mặt không đổi sắc ngồi ở một bên, đêm qua hết sức hăng hái tự mình giải quyết mấy lần. Cũng giống như phòng bên cạnh hăng hái phấn đấu cho đến khi trời sáng.

Cũng không biết hôm nay có thể rời giường được hay không?

Nhưng điều làm anh cảm thấy rất kỳ lạ là phòng của thượng tướng tự nhiên cũng rất yên tĩnh!

"Lý Băng, mấy tháng không gặp miệng lưỡi của cô vẫn bén nhọn như vậy!"

Lão K rót cho mình chén nước, vẻ mặt lười biếng không làm mất đi vẻ đẹp trai cương trực.

Lý Băng lặng lẽ quét mắt vào cửa phòng đóng chặt trên lầu, nhú mày đi lên chính xác gõ vào hai cánh cửa phòng một cái.

"Nên rời giường thôi, tôi có chuyện khẩn cấp cần nói!"

Mạc Thiên Kinh mở mắt ra, mấy phút sau tất cả mọi người ăn mặc chỉnh tề đi xuống. Nhưng mà Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi, một người thì tươi cười rạng rỡ, một người khác lại giống như gấu Trúc vậy.

Lý Băng nhàn nhạt liếc Thủy Nhi một cái, lạnh lùng nói:

"Tôi còn đang nghĩ không biết là ai đang nằm ở trong ngực của Thượng Quan đại thiếu không ngờ lại là cô, ngày xưa còn là Băng Sơn mỹ nhân giờ phút này lại biến thành nô lệ dưới trướng người khác !"

Nhìn xuống vết hôn rậm rạp chằng chịt trên cổ không biết che giấu thể nào, mặt Thủy Nhi liền đỏ lên, thờ hỏn hển nhìn chăm chăm Thượng Quan Quân Triết. Rồi chợt giẫm lên chân của anh một cái nhìn thấy anh đau đến nhủu mày lúc này mới ngồi vào bên cạnh Lý Băng .

Lý Băng vân vê mũi nói:

"Mùi quá nặng, ngồi sang bên kia!"

Cô vẫn là người có tiếng luôn thích sạch sẽ !

Thủy Nhi đỏ hết mặt bị Thượng Quan Quân Triết ôm vào trong ngực, lưu manh nói:

"Không ngờ em lại ngon lành như vậy, anh sẽ không ghét bỏ em đâu!"

Thủy Nhi tức giận trừng mắt liếc anh một cái, cái tên lợn giống này. Tối hôm qua giày vò cô cả đêm khiến hai chân đau nhức vô cùng giống như bị xe nghiền qua vậy

.

Mạc Thiên Kinh kéo Sính Đình ngồi sang một bên, nhàn nhạt hỏi.

"Sớm như vậy, muốn báo cáo cái gì sao?"

Lý Băng nghe thấy anh nói thiếu chút nữa cảm rơi xuống đất, đây là lời của thượng tướng luôn nghiêm túc cẩn trọng nói ra sao?

Trước kia bây giờ mà không rời giường đã bị thượng tướng nói là rất muộn rồi, bây giờ đã hơn mười giờ, lại còn nói sớm?

Liếc mắt nhìn người phụ nữ ngồi bên cạnh anh, trong lòng chợt hiểu rõ ràng mấy phần.

"Haiz, các người thật là tốt số, còn tôi lại bị Nam Cung Tước bắt đi, tính mạng từng giây từng phút khó mà bảo toàn, luôn phải sống trong nguy hiểm. Còn các người thì tốt rồi ở chỗ này trái ôm phải ấp, ngủ thẳng đến mười giờ mới rời giường lại còn nói sớm!"

Đúng là mỗi người có số mệnh khác nhau.

"Cô nói, trong khoảng thời gian vừa rồi cô ở chỗ của Nam Cung Tước?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, không nhìn mặt cô đang chăm chọc trực tiếp hỏi.

Lý Băng gật đầu đáp:

"Không sai, thời gian vừa qua tôi đều ở chỗ Nam Cung Tước. Nửa tháng trước, vợ của hần sinh con gái đầu lòng, hần có chút không vui cùng vợ của mình cãi nhau, lúc này tình cảm vợ chồng không tốt cho nên không có động tĩnh gì!"

Nếu không, cô cũng không có thời gian rảnh rỗi đến đây xem bọn họ ân ái nồng thắm như vậy!

"Vợ của Nam Cung Tước sinh rồi?"

Mạc Thiên Kinh có chút không ngờ đến, khó trách hần ta gần đây yên phận như vậy thì ra là có chuyện lớn này cản trở.

"Đúng vậy, tôi còn là người đỡ đẻ đây này?"

Nếu không phải vì đến gần người phụ nữ của Nam Cung Tước, cô làm sao lại đi đỡ đẻ cho cô ta, cô ở nước Pháp là bác sĩ phụ khoa nổi tiếng, nói chính xác hơn là bác sĩ đa khoa, không có gì mà cô không làm được.

Đây chính là tài năng bẩm sinh.

"Nếu cô không nói tôi thiếu chút nữa quên mất một chuyện!"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nhưng nhìn thấy bọn họ đều ở đây, có chút xấu hổ.

Lý Băng nhìn sắc mặt của anh lại nhìn phụ nữ bên cạnh anh, đưa tay ra bắt mạch trên tay Sính Đình, trên gương mặt lạnh lùng có một chút kinh ngạc

"Thượng tướng, anh thật rất có khả năng, mới không gặp chưa được bao lâu đã sản xuất ra hai đứa bé rồi!"

Lý Băng không biết là đang khen ngợi hay là châm chọc nói, Mạc Thiên Kinh nhìn cô:

"Có phải ba tháng đầu cũng không thể chung đụng hay không!"

Lời của Mạc Thiên Kinh vừa ra khỏi miệng làm cho lão K đang uống trà ho khan sắc súa đến không thờ nổi.

Lời này nếu là từ trong miệng người khác nói ra anh ta cũng không thấy có cái gì kỳ lạ nhưng lại xuất phát từ trong miệng của thượng tướng, anh ta không phun ra mới là lạ.

Mặt Sính Đình lập tức đỏ lên hung hăng nhìn Mạc Thiên Kinh chăm chăm.

Lý Băng cười khan hai tiếng.

"Thì ra là Mạc thượng tướng của chúng ta đang vô cùng đói khát!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Trương Mậu bị giết!

Mạc Thiên Kinh không để ý đến lời chế giễu của cô chỉ mong muốn lấy được đáp án:

"Trong vòng ba tháng thật không thể chung đụng sao?"

"Mạc Thiên Kinh, tất cả bác sĩ đều nói không thể chung đụng rồi, có phải anh đã tám nghìn năm không được chạm vào phụ nữ hay không? Em cho anh biết em mà không đồng ý anh đừng hòng động vào người em!"

Nhìn thấy ánh mắt vô cùng đói khát của anh, Sính Đình liền không nhịn được gầm lên, ai biết được trước mặt mọi người anh gật đầu đồng ý nhưng đến buổi tối sẽ đối với mình như thế nào!

Mạc Thiên Kinh không nhìn Sính Đình mắt vẫn khóa chặt vào Lý Băng.

"Bình thường thì ba tháng đầu không thể chung đụng, sợ quá mạnh mà dẫn đến sinh non, tuy vậy nếu động tác nhẹ nhàng thì vẫn có thể được!"

Lý Băng rất chuyên nghiệp nói, nhìn Mạc Thiên Kinh đang mỉm cười. Chắc là Mạc thượng tướng đã tám nghìn năm không chạm qua phụ nữ rồi!

Sính Đình hoàn toàn sững sốt có thể chung đụng như vậy Mạc Thiên Kinh chẳng phải là sẽ có cơ hội đối với cô. . . . .

Vừa nghĩ đến mấy đêm sắp tới, Sính Đình liền không nhịn được mà rung mình.

"Mạc Thiên Kinh, bắt đầu từ hôm nay anh không thể ngủ ở phòng em. Nếu không, đừng trách em không khách khí!"

Sính Đình hung dữ cảnh cáo xong quay người đi lên lầu!

Mạc Thiên Kinh cảm thấy thật uất ức, hi vọng vừa nhen nhóm liền bị dập tắt rồi, không được ngủ cùng phòng thì còn có cơ hội gì nữa?

"Mạc thượng tướng, xem ra người đàn bà của anh đã phớt lờ anh rồi!"

Lý Băng nhìn Sính Đình mặt không vui đi lên lầu, đột nhiên mỉm cười.

Mạc Thiên Kinh tức giận trừng mắt với cô, cố gắng tập trung rồi nghiêm túc nói:

"Nói tiếp chuyện vừa rồi!"

Thủy Nhi ngập một cái nói chen vào: "Đúng vậy, nói nhanh một chút, nói xong để tôi còn đi ngủ bù!"

Cô bây giờ cái gì cũng không muốn, chỉ muốn ngủ, Thượng Quan Quân Triết đúng không phải là người thường, đem cô lăn qua lộn lại suốt đêm, hiện tại cả người cô đã sớm rời ra thành từng mảnh, mệt quá, mệt chết cô rồi!

"Đúng vậy mau nói đi để bảo bối Thủy Nhi còn đi ngủ?"

Thượng Quan Quân Triết mờ ám nói, lập tức gặp phải ánh mắt cảnh cáo của Thủy Nhi.

Lý Băng nhìn bọn họ, mới không gặp một thời gian mà quan hệ của hai người họ liền thay đổi trở nên gắn bó chặt chẽ rồi. Sự việc trên đời đúng là có nhiều thay đổi xem ra trong bọn họ chỉ còn có cô là một thân một mình thôi!

"Nửa tháng sau Nam Cung Tước sẽ có giao dịch buôn lậu vũ khí, địa điểm ở bến tàu T thành phố A, sơ bộ điều tra được giá trị của vụ giao dịch này là

khoảng một tỷ, Nam Cung Tước cũng sẽ tự mình đi nhận."

Lý Băng nhàn nhạt đem tin tức tình báo của mình nói cho Mạc Thiên Kinh. Mấy ngày nay, cô trốn ở chỗ của Nam Cung Tước chính là vì điều tra những thứ này. Cũng coi như cô gặp may khi tìm được một số thông tin hữu dụng.

"Xem ra Nam Cung Tước hoàn toàn không coi trọng chúng ta. Biết rất rõ ràng là chúng ta đang điều tra hắn, muốn bắt được điểm yếu của hắn mà hắn lại còn dám phách lối buồn lậu sủng ông đạn được !"

Lão K nắm quyền, mặt tức giận.

"Không chỉ dừng lại ở vụ này, tôi còn tra ra tiếp theo hắn sẽ đem nghiên cứu về thuốc phiện mới nhất vào đến thành phố đến lúc đó sẽ ở thành phố bí mật giao dịch. Mạc thượng tướng, anh phải chuẩn bị kế hoạch cho tốt, lần này mà không bắt được Nam Cung Tước, về sau thì càng khó khăn hơn!"

Mạc Thiên Kinh trầm mặc, tại sao tư liệu của cô ấy và của mình không giống nhau, đến tột cùng không có cố gắng điều tra rõ hay là tin tức của mình bị lừa dối!

"Lý Băng, làm sao cô có thể tra được tài liệu này? Những tin tức của Nam Cung tước hết sức bí mật mà làm sao cô có thể lấy được nhiều tài liệu như vậy?"

Thượng Quan Quân Triết cau mày, tài liệu của Lý Băng đưa ra làm cho anh thật sự kinh ngạc, chắc lão K cũng giống như anh vậy.

Ở chỗ của Nam Cung Tước mới được gần nửa tháng mà chuyện gì cũng biết, đây tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được. Lại nói đến tính của Nam Cung Tước đa nghi nặng như vậy làm sao hắn lại để cô ấy ở lại nhà Nam Cung.

Lý Băng trừng mắt liếc anh một cái, cười lạnh nói: "Anh nghĩ rằng tôi và anh giống nhau, đem thời gian lãng phí lên giường cùng Thủy Nhi, tôi vì lấy được những tài liệu mà không màng đến tính mạng của mình!"

Thủy Nhi khinh thường bĩu bĩu môi, bắt mắt nhìn bọn họ.

"Lý Băng, cô cho rằng tôi đây bằng lòng à, cô không biết tôi cứ nghĩ đến tên khốn kiếp Thượng Quan Quân Triết này liền cảm thấy tức giận!"

Trên phương diện nào đấy mà nói thì cô không phải là đối thủ của anh, thật đáng hận, đáng hận!

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng, ánh mắt sắc nhọn nhìn bọn họ, sắc bén nói.

"Bây giờ nói đến việc chung!"

Nếu cứ để sự việc này đi đến hồi kết như vậy thì anh đúng là không có tính thị uy rồi !

Vì vậy tất cả lập tức thu hồi về mặt lưỡi biếng, bọn họ cũng rất rõ ràng tính cách Mạc Thiên Kinh. Tuy rằng anh với bọn họ là anh em tốt nhưng anh cũng là cấp trên của bọn họ, dù thế nào đi nữa bọn họ cũng không dám lơ đãng trước mặt anh.

"Lý Băng, cô tính trở về chỗ của Nam Cung Tước hay là ở lại đây!"

Mạc Thiên Kinh biết, bây giờ nếu cô trở về nơi đó thì trong khoảng thời gian tới Nam Cung Tước có lẽ sẽ không phát hiện thân phận của cô. Nhưng nếu như thân phận bại lộ, Lý Băng sẽ chết rất thảm.

Nam Cung Tước trời sinh tính tình tàn bạo, khát máu, máu lạnh, hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ một nội gian ở bên cạnh hắn thời gian lâu như vậy .

Chỉ là. . . . .

Vừa nghĩ tới nội gian, Mạc Thiên Kinh liền nghĩ đến Trương Vượng, hắn thật sự là nội gian sao?

Là người của ai?

Mười năm nay anh không có phát hiện ra, người cùng vào sinh ra tử, người anh em tốt như vậy, sao có thể là nội gian, anh thật không thể tin được.

Lý Băng vắt chéo hai chân, lạnh nhạt nói.

"Dĩ nhiên phải về chứ, tôi mà không trở về thì các anh làm sao nắm được tin tức mới nhất về Nam Cung Tước được, lần đầu tiên làm nội gian, anh đừng nghĩ tôi sẽ thu tay lại..."

"Lý Băng, khi cô trở về nếu như bị Nam Cung tước phát hiện thân phận của cô, hắn sẽ giết chết cô chẳng lẽ cô không sợ chút nào sao?"

Mạc Thiên Kinh cau mày hỏi, mặc dù bản lĩnh Lý Băng cũng khá nhưng sống ở bên cạnh Nam Cung tước thật sự là quá nguy hiểm!

"Thượng tướng, chúng ta đi theo con đường này đã sớm đem sống chết ném ngoài chín tầng mây. Bây giờ Nam Cung Tước còn chưa phát hiện ra tôi nên

tạm thời tôi vẫn an toàn, chờ đến lúc hắn sắp phát hiện ra tôi sẽ rời đi ngay!"

Không đi chẳng lẽ chờ tên biến thái đó giết chết sao?

Cô cũng không phải là người muốn tìm đến cái chết!

"Nếu cô đã quyết định nhớ hành sự tất cả đều phải cẩn thận, về sớm một chút!"

Mạc Thiên Kinh giao phó nói, Lý Băng gật đầu một cái, nhìn đồng hồ thấy mình cũng nên đi rồi!

Liền đứng dậy cầm túi lên nhìn mọi người một cái.

"Bye bye!"

"Có chuyện gì tôi sẽ thông báo cho cô!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, dưới tay hắn, trên người của mỗi người bọn họ đều có phương tiện truyền tin nhưng mỗi người mỗi khác không ai giống ai.

Giống như Lý Băng, cô thích nhất đem giắt trong áo lót, như vậy sẽ không có người nào chú ý!

Lý Băng rời đi, Mạc Thiên Kinh nhìn lão K.

"Cậu đi tìm Trương Vượng cùng với anh ta bàn bạc chuyện buôn bán thuốc phiện." Anh rất muốn biết sẽ xử trí chuyện này như thế nào!

Nhưng mà anh thật hi vọng Trương Vượng sẽ giống như trước kia đem chuyện xử này xử lý tốt, không để cho anh phát hiện cậu ta thật sự là nội gian.

Lão K gật đầu một cái, Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh, mấp máy môi nhưng cuối cùng lại không nói gì.

Ở đây chỉ có lão K không biết chuyện Trương Vượng có khả năng là nội gian. Nếu như Trương Vượng thật sự là nội gian thì lão K có thể bị nguy hiểm hay không?

"Không có việc gì nữa, tất cả mọi người giải tán!"

Anh còn phải kiểm tra đối chiếu lại cho tốt tin tức tình báo mới nhất mà Lý Băng vừa đưa cho.

"Mạc Thiên Kinh, nhà giam gọi điện thoại tới, Trương Mậu ở trong ngục bị giết rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Cởi quần áo!

Sính Đình đi dép vào rồi đi ra, trong tay cầm điện thoại của Mạc Thiên Kinh, đứng ở trên lầu lớn tiếng nói.

"Cái gì?"

"Cái gì?"

"Làm sao có thể?"

Lời nói của Sính Đình làm cho mọi người đều kinh ngạc, Mạc Thiên Kinh vội vàng chạy lên lầu nhận lấy điện thoại, sắc mặt càng lúc càng kém!

Cúp điện thoại, mặt âm u.

"Lập tức đi đến trại giam, Thủy Nhi cô ở nhà trông chừng Sính Đình!"

Nói xong cũng không quay đầu lại cùng mấy người kia rời khỏi biệt thự.

"Thủy Nhi, trong trại giam làm sao lại có chuyện như vậy? Không phải là Trương Vượng làm chứ?"

Thủy Nhi lắc đầu đáp: "Tôi cũng không biết sao lại biến thành như thế này?"

Đang êm đẹp như vậy bây giờ lại xảy ra chuyện này, xem ra bên phía Nam Cung Tước không phải là không có hành động gì mà là vẫn luôn tiến hành

trong bóng tối.

Thủy Nhi cẩn thận kiểm tra các cửa sổ trong biệt thự, sau khi đóng kỹ mới đi lên lầu hai.

"Sính Đình, chính cô cũng phải cẩn thận một chút, Nam Cung Tước rất ngông cuồng, tôi sợ hắn cũng sẽ bất ngờ phái người đến giết chúng ta, đặc biệt là cô...cô là người của Mạc Thiên Kinh hẳn đều biết hết, cho nên cô càng phải đề tâm vào!"

Bây giờ lại xuất hiện nội gian càng thêm nhiều phiền toái!

Thủy Nhi lấy súng của mình ra, kiểm tra tất cả bộ phận đều tốt sau đó lấy ra một khẩu súng lục xinh xắn trang bị tốt đưa cho Sính Đình.

Giữ lại phòng trường hợp phải dùng đến, bọn họ đều đi rồi chúng ta ở nhà phải cẩn thận.

Cô cho dù lợi hại thế nào cũng không thể bảo vệ chu đáo, rất may Sính Đình cũng không phải là phụ nữ bình thường không có năng lực, tốt nhất nên để cho cô ấy tự mình phòng vệ.

Làm quân tẩu không dễ dàng chút nào, đặc biệt là người có cấp bậc cao như Mạc Thiên Kinh, nhiệm vụ nào cũng đặc biệt nguy hiểm, đối mặt kẻ địch nào cũng đều muốn mạng của anh.

Cho nên mặc kệ là người bên cạnh anh hay là người phụ nữ của anh cũng nhất định phải có khả năng tự bảo vệ nếu không thì chết lúc nào cũng không biết.

Sính Đình nhìn súng lục trong tay, cau mày hỏi:

"Thủy Nhi, bọn cô trước đây đều sống như thế này sao?"

So với việc làm cảnh sát như cô kinh khủng hơn nhiều ở ngay trong nhà mình cũng không cảm thấy an toàn, so với cuộc sống cổ đại còn bị đất hơn.

Thủy Nhi gật đầu một cái.

"Không sai, một khi chúng tôi tiếp nhận những vụ trọng án, sẽ có người đến tìm chúng tôi mà liều mạng, bắn nhau cũng là chuyện thường xảy ra!"

Thủy Nhi nói cho Sính Đình cuộc sống của bọn họ hi vọng cô có thể chuẩn bị tâm lý.

Sính Đình nghe Thủy Nhi nói, cuối cùng cũng hiểu được về sau mình phải đối mặt với những người đó như thế nào, chỉ là cô rất hi vọng những ngày như thế sẽ không đến.

"Thật ra thì cô cũng không cần quá lo lắng, thượng tướng rất lợi hại, bản lĩnh cao cường, kỹ thuật bắn súng vô địch thiên hạ sẽ không có việc gì."

Thủy Nhi nhìn thấy cô nhún mày nhăn mặt chắc là cô ấy đang lo lắng an toàn của Mạc Thiên Kinh.

Sính Đình gật đầu một cái.

"Các cô đến lúc nào mới có thể kết thúc đây?"

Nếu cứ liên tục như thế thì anh lúc nào cũng luôn phải ở trong tình trạng này. Sờ xuống bụng thăm nghĩ không biết cục cưng của cô có thể bình an sinh ra được không đây mới là vấn đề chính.

Thủy Nhi nhìn cô lắc đầu.

"Tôi cũng không biết, chẳng qua là cũng quen suốt ngày đánh đánh giết giết rồi, chắc là đợi giải quyết xong chuyện của Nam Cung Tước thì mọi việc sẽ khá hơn một chút!"

Sau khi bắt được Nam Cung Tước, những thủ hạ còn sót lại từ từ thanh trừ là tốt rồi!

Gần đây cũng không có công sự gì đặc biệt cần bọn họ làm, bây giờ đang ở thời kỳ thái bình, không có chiến tranh giữa các nước, bọn họ chỉ cần xử những vụ trọng án có tính uy hiếp cao còn những vụ án nhỏ khác có thể giao cho cảnh sát thụ lý.

"Ừ!"

Sính Đình nghe rồi nhìn ra ngoài cửa sổ, thật là nhớ đến cuộc sống trước kia sau khi tan việc có thể đi đến siêu thị điên cuồng mua sắm, có thể trốn ở trong nhà ngủ thẳng đến khi trời tối!

Mạc Thiên Kinh chạy xe như bay đến nhà giam, nhìn Trương Mậu đang đắp vải trắng được khiêng ra, đôi mày anh tuấn nhíu chặt.

Cẩn thận kiểm tra thì phát hiện đầu của hắn bị súng bắn một phát trí mạng, thi thể đã sớm cứng ngắc, chết đã được mấy giờ rồi!

Sau khi kiểm tra tìm tòi kỹ càng lại phát hiện ngón tay của hắn đều có vết rạch rất sâu máu tuôn ra đỏ tươi hơn nữa cả hai tay đều có.

"Anh, một phát đạn trúng ngay thái dương đúng là cao thủ!"

Thượng Quan Quân Triết cau mày nhìn mặt tái nhợt của Trương Mậu, anh có chút không hiểu tại sao đối phương lại muốn giết chết Trương Mậu, chẳng lẽ là bởi vì hấn tiết lộ hình dáng của nội gian ra ngoài?

Như vậy cũng không đề đến bây giờ mới động thủ, hơn nữa nhà giam này canh phòng nghiêm ngặt như thế. Người nào lại có bản lĩnh như vậy đi lại tự nhiên một phát giết chết Trương Mậu mà không làm kinh động đến mọi người nơi này!

Càng nghĩ càng thấy chuyện này ngày càng phức tạp?

Mạc Thiên Kinh nhìn sang cai ngục tiểu Triệu.

"Hôm nay có những người nào đi vào đó?"

Tiểu Triệu suy nghĩ rồi nghiêm túc trả lời.

"Trương Vượng có đến nhưng chỉ là hỏi anh có ở chỗ này hay không liền đi cũng không có đi vào!"

"Trương Vượng?" Mạc Thiên Kinh cau mày, Trương Vượng muốn tìm anh sao không gọi điện thoại? Tại sao lại muốn đến chỗ này tìm?

Không có ai đi vào, nếu như không có ai đi vào thì chẳng lẽ người là do cậu ta giết?

"Thế còn có ai ra không?"

Mạc Thiên Kinh cẩn thận kiểm tra chỗ huyết thái dương bị trúng đạn, một phát trí mạng!

"Không có "

Nơi này rất ít người đến, tội phạm có khoảng bảy tám người đều là những tội phạm rất quan trọng.

"Anh, chính là do Trương Vượng làm sao?"

Thượng Quan Quân Triết có chút khó mà tin được.

Mạc Thiên Kinh mím môi nhìn tiểu Triệu nói : " Cậu đi gọi toàn bộ cai ngục đến đây!"

Mạc Thiên Kinh mặt lạnh lùng phân phó, tiểu Triệu lập tức vâng lệnh rời đi, đôi tay lập tức thả ở bên người.

Mạc Thiên Kinh hít mắt nhìn vào chỗ cậu ta vừa đứng rồi ngồi xổm xuống kiểm tra.

Tỉ mỉ tra xét, môi nhếch lên cười lạnh trông cực kỳ u ám.

"Anh, Có phải tiểu Triệu . . . . ."

Thượng Quan Quân Triết chưa kịp nói hết thì đã nghe thấy một loạt tiếng bước chân, tiểu Triệu mang theo bảy tám nam cảnh sát chạy đến phần lớn đều hơn ba mươi tuổi.

"Thượng tướng!"

Bọn họ hành lễ với Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh gật đầu, ánh mắt sắc bén nhìn từng cai ngục đứng trong hàng.

"Tiểu Triệu, cậu đến chỗ này bao lâu rồi?"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, tiểu Triệu lập tức đứng ra.

"Thưa thượng tướng, một năm hai tháng hai mươi mốt ngày!"

"Rất tốt!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, giọng nói không nghe ra bất kỳ cảm xúc gì đi tới bên cạnh thi thể Trương Mậu, vén vạt trắng lên.

Mặt Trương Mậu vụn vỡ mắt trợn trừng trông hết sức dữ tợn.

Tiểu Triệu nhìn không khỏi nhú mày.

Những người khác đều không dám mở to mắt nhìn.

"Tiểu Triệu, cậu cảm thấy không kinh khủng sao?"

Mạc Thiên Kinh chỉ vào cái lỗ trên mặt Trương Mậu, gương mặt đó lúc còn sống nhất định là rất khổ sở, rất sợ hãi, cho nên mới có hình dạng dữ tợn như thế này.

Tiểu Triệu nhú nhú mày, "Cũng may, chúng ta làm nghề này phải luyện thói quen nhìn khuôn mặt xấu xí của phạm nhân."

"Các cậu cũng cảm thấy như vậy sao? Trương Mậu xem ra cũng không phạm phải tội ác tày trời gì nhưng hẳn lại phải chịu cái chết vô cùng kinh khủng như vậy?"

Mạc Thiên Kinh thật bình tĩnh như cũ, có mấy người len lén liếc nhìn:

"Cái chết thật thâm tâm!"

Một người ở trong hàng nhỏ giọng nói.

Theo lẽ thường đã có một người nói thì lại kéo theo những người khác. "Đúng vậy, thật thâm tâm!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn bọn họ, hoàn toàn không biết anh đang muốn làm gì.

Mạc Thiên Kinh nhếch miệng cười lạnh.

"Đừng nhìn nữa, tất cả mọi người đem quần áo cởi ra!"

Bây giờ trời đang nóng, mỗi người chỉ mặc một bộ quần áo, Mạc Thiên Kinh bảo bọn cởi quần áo ra đồng nghĩa với việc trên người bọn họ chỉ mặc độc quần lót!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Không ngờ thật sự là cậu!

"Cởi quần áo?" Tất cả mọi người bị câu nói của Mạc Thiên Kinh làm cho hết hồn, Mạc Thiên Kinh nghe hỏi liền gật đầu đáp:

"Không sai, cởi quần áo!"

Ánh mắt sắc bén của Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ chăm chăm, ai cũng không dám cãi lại, chỉ có thể cắn răng không cam lòng cởi quần áo. Ánh mắt bén nhọn của Mạc Thiên Kinh khóa chặt hành động trên người bọn họ, nuốt nuốt nước bọt.

Thượng Quan Quân Triết khó hiểu nhìn Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh vẫn nhìn những người kia chăm chăm, ánh mắt sắc như chim ưng vô cùng lạnh lùng.

Mấy người bọn họ đều đem quần áo cởi ra nhưng vẫn thấy không được tự nhiên lắm. Dù sao cởi quần áo ở trước mặt đàn ông cũng thấy hết sức quái dị!

Mạc Thiên Kinh nhưng không có để ý đến vẻ mặt tự nhiên của bọn họ, ánh mắt không chớp nhìn chăm chăm vào thân thể đang phơi bày tìm kiếm đáp án mà mình mong muốn. Khi thấy bắp chân tiểu Triệu chỗ vết cào thì nhú nhú mày.

"Tiểu Triệu, chân bị thương khi nào vậy?"

Tiểu Triệu cười ha ha, nụ cười có chút ngượng ngập.

"Buổi sáng cùng bà xã làm chuyện kia không cẩn thận bị móng tay của cô ấy xước qua nên bị thương!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu:

"Được rồi mọi người đều mặc quần áo vào đi!"

Tất cả mọi người khó hiểu nhưng vẫn ngoan ngoãn mặc quần áo vào.

Mạc Thiên Kinh nhìn mấy người bọn họ ánh mắt dừng lại trên người của tiểu Triệu.

"Tiểu Triệu, cậu kết hôn khi nào? Sao không mời chúng tôi đến uống rượu mừng?"

Ánh mắt tiểu Triệu ban đầu hốt hoảng ngay sau đó khôi phục lại bình tĩnh, gãi gãi đầu nói xin lỗi:

"Là bạn gái còn chưa có kết hôn chẳng qua là tôi quen gọi cô ấy là bà xã!"

"Ồ!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu nhìn cậu ta nói:

"Giải tán!"

Mọi người không hiểu nhưng vẫn theo phân phó của anh mà giải tán.

Ánh mắt Mạc Thiên Kinh vẫn còn dừng lại ở trên người của tiểu Triệu nói với Thượng Quan Quân Triết:

"Theo dõi cậu ta đừng để cậu ta chạy trốn!"

Thượng Quan Quân Triết sững sốt một chút ngay sau đó đuổi theo, Mạc Thiên Kinh đi tới trước thi thể ngồi xổm xuống, gọi điện thoại cho phòng cứu thương đem thi thể đưa đến phòng xét nghiệm.

Lưu ý bọn họ xem xét thật kỹ bàn tay của thi thể sau đó rời khỏi nhà giam.

Thượng Quan Quân Triết đi theo tiểu Triệu. Tiểu Triệu sau khi trở về được một lúc thì xin nghỉ rồi đi. Sau khi ra ngoài, vội vàng vàng liền đi đến một chỗ khác.

Thượng Quan Quân Triết vội vàng lái xe đi theo sau, thấy xe tiểu Triệu dừng lại ở một khách sạn.

Thượng Quan Quân Triết nhìn cậu ta đi vào khách sạn liền vào theo. Khi thấy cậu ta đi vào một gian phòng thì dừng ngoài cửa nghe ngóng.

"Mạc Thiên Kinh hình như đang hoài nghi thân phận của tôi rồi?"

Bên trong truyền đến tiếng nói của tiểu Triệu, Thượng Quan Quân Triết nghe được liền nhú mào.

Xem ra Mạc Thiên Kinh đã đoán đúng, tiểu Triệu quả nhiên là nội gián.

"Hừ, không ngờ người này vẫn còn rất lợi hại, làm sao anh biết hắn đang hoài nghi thân phận của anh?"

Một giọng nói dễ nghe của một cô gái vang lên, Thượng Quan Quân Triết ép sát vào cánh cửa, anh hiện giờ có thể đi vào, nhưng là anh biết nếu đi vào một chọi hai, anh trở nên yếu thế hơn.

"Tôi giết chết tên bất cóc người đàn bà của Mạc Thiên Kinh rồi. Hắn đã khai ra Trương Vượng, tôi không thể để cho thân phận của Trương Vượng bị hoài nghi nếu không Môn chủ biết được sẽ rất tức giận!"

Tiểu Triệu rất nghiêm túc nói, đây chính là nhiệm vụ của hắn, đã là nội gián còn phải bảo vệ nội gián lâu năm ở bên người Mạc Thiên Kinh.

"Trương Vượng cũng bị hoài nghi, xem ra Môn chủ đã xem thường Mạc Thiên Kinh rồi. Tối nay chúng ta cùng nhau trở về để Môn chủ giao phó. Còn bây giờ cậu phải ăn tối cho no đã. . . . ."

Tiếng rên rĩ của cô gái truyền vào trong tai Thượng Quan Quân Triết, người ham mê tử sắc như anh ta làm sao lại không biết ý tứ của người phụ nữ này đại diện cho cái gì?

"Tiểu yêu tinh!"

Tiểu Triệu nói xong liền cởi quần áo treo lên giường, lộ ra thân hình cường tráng. Lina nhìn đến nơi nào đó của hắn, liếm liếm môi, cúi đầu hôn, thuần thực hết thỏa thích. Thân mình tiểu Triệu chấn động, ngay sau đó liền bành trướng.

Lật người đè cô ta dưới thân không hề có khúc dạo đầu mạnh mẽ tiến vào, điên cuồng chiếm đoạt.

Hắn ta đã sớm chán ngán thân thể này rồi nhưng cô ta là cấp trên của hắn, hắn không thể không phục tùng.

Người phụ nữ này có dục vọng cực kỳ mãnh liệt, mỗi lần đều vất vả đến khi hắn sức cùng lực kiệt mới bỏ qua.

"Ừm. . . . . Ồi. . . . . Triệu, cậu thật giỏi!"

Lina ôm hông của hắn, mắt hôn mê lên thoải mái tới cực điểm.

Thượng Quan Quân Triết lấy điện thoại ra gửi một tin nhắn sau đó tiếp tục đứng ở bên cửa nghe lén.

Mười phút sau, bên trong vẫn còn chưa ngừng thì Mạc Thiên Kinh đã vội vàng chạy đến. Nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết thở hồng hển đứng ở cửa

sắc mặt có chút hồng. Còn chưa kịp hỏi thì đã nghe thấy tiếng động mờ ám bên trong, nhất thời hiểu ra.

Hai người lấy súng ở bên hông ra làm động tác ok sau đó Thượng Quan Quân Triết lấy ra một tấm thẻ phòng nhẹ nhàng mở ra, rồi lặng lẽ đi vào.

Chưa vào đến bên trong đã nghe thấy tiếng kêu rên như mất hồn.

Cầm súng lên hai người liếc mắt nhìn nhau vọt tới dùng súng chỉ vào đôi nam nữ đang trần như nhộng dây dưa trên giường.

"Không được nhúc nhích!"

Lina và tiểu Triệu liền tròn tròn mắt, tiểu Triệu vẫn đang còn ở trong người Lina, muốn rút ra lại phát hiện không nhúc nhích được, vừa cử động thì phía dưới Lina truyền đến một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết đồng thời bị hành động của bọn họ làm cho lúng túng một chút nhưng cũng không hề buông lỏng.

Tiếng kêu của Lina làm cho tiểu Triệu lập tức mềm nhũn đi xuống. Lina cảm giác được mình có thể cử động vội vàng đẩy tiểu Triệu ra nhìn hai người đột nhiên xông vào với cặp mắt đỏ bừng.

Lina vội vàng cầm quần áo lên mặc tiểu Triệu mặc quần áo càng thêm vội vàng, bàn tay lần xuống dưới giường móc súng lục ra. Chưa kịp nhắm vào Mạc Thiên Kinh liền bị anh một cước đá bay. Thượng Quan Quân Triết cũng không kém cạnh vội vã đi đến. Chân Lina quét qua muốn đánh ngã Thượng Quan Quân Triết. Thượng Quan Quân Triết lấy còng tay ở bên hông ra, tung một cước đá vào bụng làm cô ả đau không gượng dậy nổi sau đó vội vàng còng tay ả lại.

Cùng lúc đó Mạc Thiên Kinh cũng đánh ngã tiểu Triệu trên đất, dùng chân đạp lưng của hắn, lấy ra còng tay ở bên hông ra còng lại.

"Tiểu Triệu, không ngờ thật sự là cậu!"

Mạc Thiên Kinh lạnh giọng quát lên, anh chỉ mới hoài nghi thật không ngờ chính hắn lại thiếu kiên nhẫn chạy trốn.

Tiểu Triệu không cam lòng nhìn anh chăm chăm, không ngờ nhanh như vậy anh đã xác định là mình mà nhanh chóng tìm tới nơi này.

Lina hung dữ nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, trong mắt là sát ý dày đặc.

"Mạc Thiên Kinh, cái tên khốn kiếp này! Tao muốn giết chết mày!"

Lina không nghĩ đến mình trong lúc này lại tự nhiên vào trong tay của anh ta, thật sự là không nghĩ đến.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ quần áo xóc xếch, quần may bọn này còn biết xấu hổ cũng biết mặc quần áo vào!

"Lina, lần trước để cho cô trốn thoát, lần này không dễ dàng như vậy rồi!"

Lina nghe được những lời này của Mạc Thiên Kinh, cô ta biết những lời này thật sự rất nghiêm túc nhưng mà cô ta không cam lòng vẫn cứng đầu cứng cổ nói: "Mạc Thiên Kinh, cho dù có chết tao cũng sẽ không bỏ qua cho mày, mày đã giết chết ba mẹ tao bây giờ còn muốn giết tao, tên khốn kiếp! Tao nguyện rửa mày, nguyện rửa mày bị lạc đạn mà chết!"

Lina điên cuồng, đôi mắt khát máu màu đỏ lờm, Mạc Thiên Kinh lạnh lùng nhìn cô ả:

"Lina, nếu muốn hỏi cái, đem toàn bộ sự việc nói hết ra sẽ giảm bớt tội lỗi của cô!"

"Phi. . . . . Mày đừng có mơ!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Hàng gửi qua bưu điện !

Mạc Thiên Kinh nhìn Lina đang điên cuồng liền đem hai người từ khách sạn trực tiếp áp giải ra ngoài.

"Mạc Thiên Kinh, tên khốn kiếp này, tao cho mày biết, bên cạnh mày đều là người của tao, mày xong đời rồi nhất cử nhất động của mày đều bị bọn tao không chế, mày có biết lão K bên cạnh mày đúng không?"

Hắn là tình nhân của tao, đàn ông của tao!"

Lina nở nụ cười rất chói mắt.

Mạc Thiên Kinh nghe lời nói của ả không khỏi cau mày, lão K là tình nhân của ả, chẳng lẽ muốn nói đến ngày trước bọn họ đã từng chung đụng?

"Lina, cô đừng có đóng kịch, lão K rất trung thành với tôi, không cần phải khích bác ly gián cũng không có ích lợi gì. Cô sớm muộn sẽ bị trừng trị bởi pháp luật!" Mạc Thiên Kinh không muốn cùng ả nói nhảm liên đêm ả giải đến nhà giam.

Mạc Thiên Kinh nhìn đến tiểu Triệu đang ngồi đối diện thấy mặt hắn ta tỏ vẻ không cam lòng, trên gương mặt tuần tú đột nhiên cười lạnh.

"Thế nào, còn không muốn nói sao? Nam Cung Tước đến tốt cùng an bài mấy nội gián ở bên cạnh tao, Trương Vượng thật sự là người của Nam Cung tước?"

Tiểu Triệu cười lạnh nhìn Mạc Thiên Kinh: "Tao sẽ không nói cho mày, tao muốn nhìn thấy mày phải chịu sự hành hạ ,mỗi ngày phải suy đoán, mỗi ngày đều phải lo lắng!"

Thượng Quan Quân Triết nghe được hắn nói như vậy liền giơ chân lên đạp một cái: "Nói, không nói tao hành hạ chết mày!"

Cũng quá kiêu ngạo rồi, Nam Cung Tước biến thái nên người của hắn cũng biến thái như vậy. Mỗi một người cũng đều không sợ chết, thật là tức chết anh mà.

Mạc Thiên Kinh nhìn hắn.

"Theo đúng như mày mong muốn, mày làm cai ngục hơn một năm bây giờ cũng được người khác bắt ngồi chồm hổm lên chồm hổm xuống nhé."

Mạc Thiên Kinh bắt hắn mang vào phòng giam, mỗi phòng giam đều được chế tạo đặc biệt không có chìa khóa ai cũng không thể đi ra ngoài.

"Anh à, anh định làm như thế nào?"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh nhú chặt chân mày, bây giờ anh thật sự có chút khó có thể phân biệt rồi.

Vừa mới bắt đầu nghe được bọn kia nói Trương Vượng là nội gián thì trong lòng tức giận đến phát run. Hiện tại lại nghe thấy lão K cấu kết với Lina hơn nữa cũng là nội gián thì trong lòng càng thêm nhiều nghi vấn.

Mạc Thiên Kinh cũng vậy mặc dù trong miệng anh nói không tin tưởng câu chuyện hoang đường của Lina nhưng cũng không phải không bị ảnh hưởng.

"Trở về rồi hãy nói, tôi muốn xử lý tốt manh mối đã!"

Không nghĩ hôm nay đến đây tự nhiên lại phát hiện ra chuyện tình lớn thế này.

Sau khi giao phó dặn dò xong hai người trở lại biệt thự.

Sinh Đình và Thủy Nhi ở trong biệt thự đề phòng cả ngày cũng không xảy ra chuyện gì. Khăn trương cao độ mới vừa tháo xuống liền nghe thấy tiếng chuông cửa, hai người lập tức cầm súng đi xuống lầu.

Nhìn vào máy giám sát thấy bên ngoài có một nhân viên bưu điện, Thủy Nhi hỏi:

"Có chuyện gì!"

"Xin hỏi đây có phải là nhà của Mạc Thiên Kinh tiền sinh không? Tôi đến giao cho anh ấy túi đồ!"

"Thượng tướng từ khi nào lại có hàng chuyển phát qua bưu điện vậy, chẳng lẽ là bom?"

Thủy Nhi nhớ tới hàng năm cũng sẽ có tình huống giống như vậy. Nhân viên bưu điện kia vừa nghe cô nói thế liền vội vàng bỏ túi hàng lại chạy trốn chết.

Thủy Nhi sau khi thấy anh ta rời đi, mở cửa ra nhìn thấy một cái hộp dẹt dẹt rất nhỏ nằm trên mặt đất.

"Thủy Nhi, cẩn thận!"

Sinh Đình dừng lại nhìn Thủy Nhi đến gần cái bưu kiện kia. Thủy Nhi cầm cái hộp lên đi ra hẳn bên ngoài, bình tĩnh mở ra từ từ, trên trán không ngừng đổ mồ hôi lạnh, sợ là bom thật.

"Sinh Đình, cô đi ra xa một chút."

Thủy Nhi dặn dò Sinh Đình sợ cô ấy sẽ bị đánh bom.

Sinh Đình biết ý của cô đi ra xa dù sao bây giờ cô là phụ nữ có thai, không thể giống như cô ấy. Nếu như là bom thật, cô ấy cũng chạy nhanh hơn mình.

Thủy Nhi nuốt nước bọt mắt nhìn chăm chăm vào cái túi, tim đập bình bịch càng lúc càng nhanh, khăn trương đến nỗi tay cũng run.

Xé giấy bọc ra, nhìn bên trong có cái hộp nhỏ run rẩy mở ra.

"Là CD!"

Thủy Nhi thờ phào nhẹ nhõm, nhìn CD trong tay, thiếu chút nữa thì bị dọa chết không ngờ chỉ là một cái CD!

Sính Đình đi tới nhìn CD trong tay Thủy Nhi.

"Chúng ta vào xem một chút!"

Thủy Nhi gạt đầu một cái.

Bỏ đĩa vào trên màn ảnh lớn lập tức hiện ra một hình ảnh kích động lòng người, một người đàn ông đè ở trên thân của người phụ nữ điên cuồng luyến ái.

Mặt hai người đều đỏ lên, đưa mắt nhìn nhau tuy không có nhìn thấy mặt của người đàn ông nhưng có thể nhận ra hắn ta rất cao to.

"Còn xem sao?"

Thủy Nhi đỏ mặt hỏi, Sính Đình cắn răng: "Xem thêm chút nữa đi, còn chưa thấy rõ ràng là ai!"

Cô có chút lo sợ, sợ người này là Mạc Thiên Kinh bởi vì bóng lưng này trông rất giống.

Hai người đang nhìn chăm chú cho đến khi người đàn ông lộ ra bộ mặt thật thì cùng kinh ngạc hô lên:

"Lão K!"

"Lão K!"

Làm sao có thể, thế nào lại là lão K, hơn nữa còn với người phụ nữ kia!

"Tại sao lại là cô ta!"

Sính Đình nhìn người phụ nữ đang rên rỉ dưới thân lão K. Đó không phải là người phụ nữ ở bệnh viện làm mình hiểu lầm Mạc Thiên Kinh hay sao?

"Cô biết cô ta?"

Thủy Nhi nhìn người phụ nữ kia, cực kỳ kinh thường đúng là đồ lăng ló. Nhưng cô cũng quên mất khi cô ở trên người của Thượng Quan Quân Triết cũng giống như vậy!

Sính Đình nhìn màn ảnh gạt đầu: "Ừ, cô ấy chính là người đã quyến rũ Mạc Thiên Kinh, ban đầu tôi còn tưởng rằng cô ta và Mạc Thiên Kinh vụng trộm với nhau. Nhưng làm thế nào cô ta và lão K lại chung đụng với nhau được!"

Sính Đình đang cực kỳ phiền muộn thì nghe thấy cửa tầng dưới đột nhiên bị mở ra. Hai người đề phòng vội lấy súng ra nhưng lại nghe thấy giọng của Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết. Lúc này mới thu súng lại.

Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết vừa mới lên đến tầng hai thì đã nghe thấy một chuỗi tiếng kêu mát hôn.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cau mày đi lên lầu.

"Các anh đã trở lại!"

Sính Đình và Thủy Nhi ngồi ở trên giường, mắt nhìn chăm chăm hình ảnh kích tình trên màn ảnh, tiếng va chạm thân thể lớn đến mức làm cho hai người không nhận được đi đến nhìn.

"Lão K?"

Miệng của hai người đồng thanh kêu lên, chuyện gì đang xảy ra?

Sính Đình và Thủy Nhi nhìn khuôn mặt kinh ngạc của bọn họ, lạnh nhạt nói.

"Mới vừa bưu điện đưa đến, nói là hàng của anh. Bọn em mở ra xem thì ra là đĩa CD, bật lên thì có hình ảnh như thế này!"

Mắt Sính Đình không ngừng nhìn đôi nam nữ dâm dục trên màn ảnh với động tác có độ khó cao không ngờ lão K cũng điên cuồng như vậy.

Mạc Thiên Kinh mặt đen lại, nhìn Sính Đình đăm đăm trầm ngâm nói:

"Không được nhìn thứ này đối với cục cưng không tốt!"

Sính Đình tức giận nhìn anh:

"Có cái gì không tốt, hơn nữa lão K và người phụ nữ kia cũng không phải là thuốc phiện gì. Nói không chừng lại càng thêm vui mừng ấy chứ!"

Mạc Thiên Kinh ở bên tai cô nói thầm: "Em xem cái này, đến buổi tối anh sẽ khó mà nhìn được!"

"Em không xem nữa, mọi người cứ xem tiếp đi!"

Sính Đình bị lời nói của anh dọa sợ, Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết cũng vội vàng theo Sính Đình đi ra ngoài.

Hai người nhìn chăm chăm màn ảnh nhìn một lát, có chừng năm sáu tiếng toàn bộ đều là hình ảnh kích tình hơn nữa đa dạng phong phú cuối cùng cũng phát hiện ra:

"Lão K bị hạ được rồi!"

Thượng Quan Quân Triết ngồi ở trên ghế lạnh nhạt nói. Nói không có phản ứng gì thì cũng không thật nhưng bây giờ đang trong thời gian phá án, không thể cùng Thủy Nhi lên giường. Mà cô ấy đang một mình như vậy làm sao có thể đáp ứng lại anh được.

"Ừ, nhưng mà chúng ta cũng nên chờ cậu ta trở về giải thích một chút!"

Anh cũng muốn biết đến cuối cùng là chuyện gì đang xảy ra!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Tối nay chúng ta sẽ ngủ cùng nhau

Thượng Quan Quân Triết gật đầu đồng ý, nhìn đại chiến kích tình trên màn ảnh, mày nhíu càng sâu hơn.

"Bọn họ thật quá đáng, dám đi uy hiếp chúng ta!"

Sính Đình không vui mừng, trong lòng buồn bực cực kỳ, buồn bực tới cực điểm. Cô cũng chỉ là tò mò mới xem hay sao, nếu muốn giám sát cô triệt để như vậy thì cứ trông coi đến cùng đi.

Anh lại ngang nhiên uy hiếp cô thật là quá đáng!

Thủy Nhi nhìn mặt cô tức giận hỏn hển: "Tôi rất lo lắng, nếu như tối nay Thượng Quan Quân Triết còn đến tìm tôi..., tôi liệu rằng ngày mai mình không thể rời giường được!"

Người đàn ông kia chính là cảm thú, mới có hai lần đã làm cô cực kỳ sợ hãi thật không dám nghĩ đến chuyện kia chút nào!

Sính Đình nhìn cô hết sức đồng tình.

"Tối nay chúng ta cùng nhau ngủ!"

Thủy Nhi gật đầu rồi nhìn vào bụng cô: "Có đói bụng không? Tôi đi nấu cơm cho cô ăn!"

"Cùng đi chứ, một người làm thì chán lắm!"

Thủy Nhi nhìn cô xong lại nhìn vào căn phòng đang có tiếng kêu mờ ám. Hai người đi vào trong bếp, bận rộn nấu nướng.

Một tiếng sau, Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết ngửi được mùi cơm chín liền đi ra, nhìn hai người phụ nữ đang bận rộn dưới lầu liền mỉm cười.

Đi xuống lầu, rửa tay ăn cơm.

Sính Đình và Thủy Nhi cầm bát đĩa ra sau đó múc canh cho bọn họ.

"Sính Đình, cảm ơn!"

Mạc Thiên Kinh có chút thụ sủng nhược kinh nhìn cô, Sính Đình lắc đầu:

"Uống nhanh đi!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu, bung lên uống ào ào.

Thượng Quan Quân Triết cũng bê bát canh của Thủy Nhi lên uống. Mùi vị cũng không tệ lắm, đây là đánh giá đầu tiên của anh!

"Mạc Thiên Kinh, em muốn nói chuyện với anh!"

Sính Đình cũng tự múc canh ngồi đối diện với bọn họ, rất nghiêm túc nói.

Mạc Thiên Kinh ngẩng đầu lên nhìn cô thấy Sính Đình đang mỉm cười:

"Các anh bây giờ bận rộn như vậy, có rất nhiều chuyện phải xử lý, em quyết định muốn Thủy Nhi ở cùng em. Các anh cứ đi làm việc của các anh, buổi tối hai người cũng tự về phòng của mình ngủ. Như vậy mới có giấc ngủ đầy đủ, có tinh lực chống lại Nam Cung Tước, tranh thủ bắt được hắn càng sớm càng tốt!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình nháu mày nói:

"Anh một ngày chỉ ngủ mấy tiếng cũng rất có tinh lực, hơn nữa buổi tối anh cũng không động vào em...em lo lắng cái gì!"

Bị nhìn rõ rồi, mặt Sính Đình tức khắc nóng lên.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói sẽ không động vào em nhớ giữ lời đấy! Nếu anh dám động em lập tức cắt cái của anh nấu canh cho anh uống!"

"Phụt. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết nghe được câu vừa rồi canh trong miệng liền phun ra. Lại phun trúng vào mặt Thủy Nhi, nhìn nụ cười Thủy Nhi âm trầm muốn giết người, vội vàng nói xin lỗi:

"Thật xin lỗi, anh không cố ý!"

Đều tại lời nói của Sính Đình quá thẳng thắn làm cho anh không nhận được phun ra!

Thủy Nhi hung dữ nhìn anh chăm chăm:

"Thượng Quan Quân Triết, anh rút xa một chút cho tôi!"

Thủy Nhi đi vào nhà tắm lấy khăn lông lau sạch sẽ, lúc đi ra mặt vẫn còn xanh mét.

Sính Đình hã hê nhìn Thượng Quan quân Triết, biết anh xong đời rồi. Thượng Quan Quân Triết nhìn Thủy Nhi, trong lòng trĩu xuống.

"Thủy Nhi, đừng nóng giận, em nghĩ thế nào thì cứ làm như thế ngàn vạn lần đừng tức giận!"

Thượng Quan Quân Triết biết, nếu Thủy Nhi thật sự tức giận thì hết sức đáng sợ không chừng còn có thể cắt đứt cả cụt em nhỏ của anh.

Thủy Nhi ngồi vào bên cạnh Sính Đình, không nói một lời. Mặt lạnh lùng sau khi ăn cơm no liền đi vào phòng của Sính Đình!

Sính Đình nhìn Thượng Quan Quân Triết:

"Xem ra tức giận không nhẹ!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn bát cơm đang ăn dở cảm thấy thật vô vị tẻ nhạt.

Thủy Nhi cho tới bây giờ cũng chưa từng tức giận như vậy, lúc tức giận nhất cũng không thấy cô im lặng như thế, cô ấy thật sự rất giận rồi!

"Tôi nay không nên chọc cô ấy!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, ăn xong cơm của mình. Đoán chừng tối nay phải một mình khó ngủ rồi, nhìn nụ cười nơi khóe miệng của Sính Đình, Mạc Thiên Kinh trong lòng hiểu rõ nhưng cũng không có vạch trần cô.

Phụ nữ thỉnh thoảng ương bướng giận dữ cũng không phải là chuyện xấu. Hơn nữa Thượng Quan Quân Triết thật quá điên cuồng, buổi tối ở cùng với Thủy Nhi chắc là lại muốn động tay động chân rồi!

Tách nhau ra cũng là chuyện tốt!

Thượng Quan Quân Triết ỳm khuất ăn cơm qua loa bỏ lại bát đũa liền đi vào phòng mình.

"Rất vui về sao?"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, nhìn khóe miệng Sính Đình khẽ nhếch, trong lòng rất thoải mái.

Sính Đình nhìn hần, giả vờ không hiểu: "Anh nói cái gì? Có cái gì vui sao?"

Mạc Thiên Kinh lườm cô: "Đừng có giả vờ, em không phải cố ý làm Thượng Quan phun canh sao? Còn giả vờ giả vịt tưởng là mắt anh mù hay sao!"

Sính Đình nghe anh nói xong liền cười hì hì, nghịch ngợm nháy mắt.

"Thế mà cũng bị nhìn ra được nhưng không cho phép anh nói ra. Nếu không thì cẩn thận phía dưới của anh đấy!"

Sính Đình gian ác cảnh cáo, Mạc Thiên Kinh cau mày, làm sao anh lại gặp phụ nữ nào thì người đó cũng bạo lực như vậy?

"Ăn nhanh đi, ăn xong để anh còn dọn dẹp!"

Mạc Thiên Kinh cung chiều nói, Sính Đình có chút giật mình nhưng cũng không nén nổi vui mừng.

Kể từ sau hôm đó, Thủy Nhi và Sính Đình mỗi ngày đều ngủ cùng nhau. Thượng Quan Quân Triết và Mạc Thiên Kinh hình như rất bận, mỗi ngày đều vui đùa bên máy tính, trừ lúc ăn cơm ra đều ở chung một chỗ bàn bạc.

Lão K cũng đã mấy ngày chưa trở về, thỉnh thoảng sẽ gọi điện báo cáo hành tung Trương Vượng.

Qua một tuần lễ lão K và Trương Vượng cùng trở về, sắc mặt không được tốt.

"Toàn bộ thuốc phiện của Nam Cung Tước chuyển đến đều biến thành muối, chúng ta bắt hụt rồi!"

Nghĩ đến bọn họ phí bao nhiêu tâm tư chờ đợi lại là đã trắng xe cát biển Đông làm sao mà không tức giận.

"Xem ra hành động của chúng ta vẫn bị Nam Cung Tước nắm được!"

Mạc Thiên Kinh không cảm thấy bất ngờ chút nào, Trương Vượng nếu quả thật là nội gian, có cậu ta ở đây làm sao có thể bắt được nhược điểm của Nam Cung Tước.

"Đúng vậy, tức chết tôi rồi, hại tôi khổ cực đợi mấy ngày, thật vất vả có thể xông lên bắt người lại xảy ra chuyện như vậy lại chỉ có thể giương mắt nhìn!"

Càng nghĩ càng thấy tức, sắc mặt Trương Vượng thật không tốt.

Mạc Thiên Kinh nhìn lão K lại nhìn sang Trương Vượng.

"Không có gì phải tức giận, nói thật ra thì bây giờ chúng ta tựa như đang đánh cờ nhưng lại bị đối phương bố trí xong kết thúc chỉ chờ chúng ta chui vào bên trong, làm thế nào cũng không thắng được!"

Cho nên bước tiếp theo anh trước hết phải tìm ra nội gian, sau đó mới có thể nắm chắc bắt được Nam Cung Tước.

Trương Vượng nhìn Mạc Thiên Kinh, tức giận nói:

"Nam Cung Tước thật là quá đáng, làm sao mà cái gì cũng biết, tôi hoài nghi ở trong chúng ta xuất hiện nội gian!"

Lời nói của Trương Vượng khiến Mạc Thiên Kinh nhíu mày, lão K kinh ngạc mở to hai mắt.

"Nội gian?"

Lão K lặp lại, mấy người bọn họ cùng Mạc Thiên Kinh ở chung một chỗ, vào sinh ra tử cũng đã bảy tám năm làm sao có thể sẽ có nội gian?

Nội gian sẽ là ai?

"Cậu cảm thấy nội gian sẽ là ai?"

Thượng Quan Quân Triết sắc mặt rất u ám nhìn Trương Vượng nắm quyền, vẻ mặt tức giận bất bình:

"Tôi mà biết ai là nội gian, tôi con mẹ nó đem giết chết!"

Giày vò hần như vậy, hần không giết mới là lạ!

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng.

"Trương Vượng, đừng quên cậu là cảnh sát không phải thổ phi, đừng hờ ra một cái lại nói giết chóc!"

Anh như vậy có tính là bảo kẻ trộm đi bắt kẻ trộm hay không? Đây phải chăng là trò hát xướng?

Mạc Thiên Kinh trong lòng có chút không hiểu. Nếu như Thượng Quan Quân Triết ngày đó ở khách sạn nghe tiểu Triệu, Lina nói Trương Vượng là nội gian như vậy. Tại sao nói chuyện với giọng điệu này giống như hận chết nội gian, rất chính nghĩa?

"Có sự kiện này, lão K cậu phải giải thích cho tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Cậu rốt cuộc muốn thế nào!

Lão K mặt ngờ ngác nhìn Mạc Thiên Kinh đi lên lầu, một lát sau cầm CD trong tay cho vào đầu đĩa. Mạc Thiên Kinh còn chưa kịp trở lại ngồi vào ghế sa lon thì tiếng đàn ông nặng nề thờ gấp cùng với tiếng kêu rên yêu kiều tê dại tận xương vang lên.

Lão K nhìn chăm chăm vào màn ảnh, trong đầu như âm âm nổ tung.

Chuyện gì đang xảy ra, một lần kia không phải nằm mơ mà là thật rồi hơn nữa còn bị quay thành VCD.

Mạc Thiên Kinh nhìn lão K có chút không phản ứng kịp, nhúu nhúu mày:

"Lão K, cậu có thể giải thích tại sao cậu và Lina lại ở trên giường, hơn nữa chuyện này không giống như nhiệm vụ lần trước!"

Phía dưới màn hình có ghi thời gian rất rõ ràng là một tháng trước đây. Hơn nữa Lina còn nói lão K là của tình nhân của ả. trong lời này rốt cuộc có ý tứ đặc biệt gì anh cũng muốn lão K phải nói cho rõ ràng.

Lão K sắc mặt rất không tốt nhớ lại lần đó. Cậu ta không thể nào tin được lần đó mình đương nhiên lại bị cưỡng bạo như vậy.

Ai nói đàn bà không thể cưỡng bạo đàn ông, sau khi uống thuốc trong lúc ý thức mơ hồ thân thể cũng không kiểm soát được bắn ra. Đàn bà kinh nghiệm phong phú như ả làm sao lại bị mình hấp dẫn như vậy chứ.

Trương Vượng nhìn lão K không nói lời nào, có chút hoài nghi.

"Lão K, làm sao cậu lại cùng người đàn bà kia ở chung một chỗ, lần trước là bởi vì nhiệm vụ. Còn lần này cậu cũng nên giải thích một chút!"

Lão K không lên tiếng liếc nhìn Mạc Thiên Kinh:

"Thượng tướng, nếu như mà tôi nói tôi bị bỏ thuốc anh có tin hay không?"

Còn không có đợi Mạc Thiên Kinh trả lời, Trương Vượng đã nói:

"Lão K, cậu cảm thấy cậu nói như vậy có ai tin hay không? Tôi xem mấy ngày nay chúng ta làm chuyện gì đều không thuận lợi chắc là có liên quan tới cậu rồi!"

Lời nói Trương Vượng khiến sắc mặt lão K trở nên xanh mét.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm.

"Trương Vượng, lão K tôi là hạ người gì, chẳng lẽ cậu còn không rõ sao? Chẳng lẽ cậu thật sự cho rằng tôi chính là nội gian hay sao?"

Trương Vượng nhìn lão K với ánh mắt lạnh lùng rồi hừ lạnh:

"Tôi không có nói cậu là nội gian, là cậu chính mình thừa nhận, cậu còn muốn ngụy biện hay sao?"

Giọng nói của Trương Vượng rất sắc bén. Lão K nắm quyền, cảm giác bị vu oan làm trong ngực cậu ta cực kỳ khó chịu, mắt nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh:

"Thượng tướng, anh cũng cho là tôi là nội gian sao?"

Cậu ta đi theo Mạc Thiên Kinh nhiều năm như vậy, tận lực tận trung cho Tổ quốc, mặc dù không được coi là thông minh cơ trí nhưng được cái cẩn trọng lại luôn hết mình với công việc. Thậm chí vì để lấy được tin tình báo mới nhất mà phải lên giường với Lina .

Bọn họ nếu không tin tưởng như vậy thì tất cả những gì mình làm còn có cái gì đáng giá nữa!

"Lão K, trong khoảng thời gian này cậu tạm thời chịu uất ức rồi!"

Mạc Thiên Kinh mím môi, đem lão K còn lại, lão K không dám tin nhìn Mạc Thiên Kinh:

"Thượng tướng, anh cũng hoài nghi tôi?"

Trên mặt thể hiện rõ sự mất mát, lão K không thể tin được thượng tướng vốn thông minh cơ trí lại tin vào bằng chứng kia cho mình là nội gian.

"Không ngờ, cậu thật sự là nội gian!"

Trương Vượng lập tức tức giận, lấy súng ra chỉ lên đầu lão K.

Mạc Thiên Kinh nhìn anh ta, lạnh lùng nói:

"Trương Vượng, cậu đang làm cái gì, hiện tại tôi chỉ mới hoài nghi cậu lại muốn giết chết cậu ta sao?"

Trương Vượng cũng không thu súng lại, vẫn đề trên đầu lão K, rất hung hăng nói:

"Thượng tướng, sự thật chứng minh cậu ta chính là nội gian, còn có gì để nói nữa giữ lại cũng chỉ là gieo họa, không bằng giết chết, chặt đứt hết đường lui!"

"Trương Vượng, thì ra là trong mắt cậu tôi chính là nội gian!"

Thật quá buồn cười, lại còn là anh em tốt cùng vào sinh ra tử lại dễ dàng hoài nghi mình là nội gian.

Mạc Thiên Kinh ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Trương Vượng và lão K, anh biết rõ nội gian thật sự chính là Trương Vượng. Vốn định cho Trương Vượng hiểu lầm anh xem lão K là nội gian, buông lỏng đề phòng, thu thập thêm nhiều chứng cứ có lợi nhất. Lại càng không ngờ cậu ta lại nổi lên ý giết người, ngay cả anh em cùng sống chết cũng muốn giết.

"Trương Vượng, đề súng xuống!"

Mạc Thiên Kinh quát lạnh, Trương Vượng nhìn Mạc Thiên Kinh tay vẫn không buông lỏng.

"Đây là mệnh lệnh!"

Mạc Thiên Kinh giận dữ hét lên. Trương Vượng không cam lòng buông súng xuống. Mạc Thiên Kinh đoạt lấy súng trong tay của hắn.

Trương Vượng vội vàng giết người như vậy, Mạc Thiên Kinh lạnh lùng quát:

"Trương Vượng, thời gian này cậu sẽ không được sử dụng súng! Chờ đến khi cậu khôi phục bình tĩnh đã!"

Thượng Quan Quân Triết nhanh chóng đem hắn ta còn lại, Trương Vượng không hiểu nhìn Mạc Thiên Kinh:

"Thượng tướng, đây là ý gì?"

Nhìn tay mình đang bị cầm Trương Vượng không hiểu, tức giận hỏi.

Mạc Thiên Kinh nhìn hắn.

"Trương Vượng, tâm tình của cậu quá khẩn trương, tôi muốn để cho cậu yên tĩnh suy nghĩ một chút! Về lão K, tôi đã sớm biết cậu ấy không phải nội gian, nội gian thật sự chính là cậu!"

Mạc Thiên Kinh chỉ tay vào hắn rồi mở còng tay cho lão K. Lão K vẫn ngờ ngác chưa hiểu Thượng Quan Quân Triết liền giải thích.

"Mấy ngày trước, khi đi bắt Lina, tôi nghe được cô ấy nói với tiểu Triệu cậu ta chính là nội gian, hơn nữa còn là người bày ra kế hoạch bắt cóc Sính Đình, sai khiến Trương Mậu đi vơ vét tài sản của Diệp Thần Bằng. Trong lúc chúng tôi tra hỏi Trương Mậu thì người hắn về ra lại chính là cậu ta, chắc là cậu ta biết được nên hết sức tức giận đi đến nhà giam giết người diệt khẩu!"

"Cậu ta không phải vừa rồi bỗng nhiên kích động nói cậu chính là nội gian còn muốn giết chết cậu hay sao!"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng bỏ sung thêm.

Trương Vượng vẻ mặt hốt hoảng, hai tay vùng vẫy ý muốn tháo còng tay ra.

Thượng Quan Quân Triết nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói:

"Không cần uống phí sức lực, Thượng Quan Quân Triết tôi mà đã còng tay thì cũng không phải người bình thường có thể tháo ra được. Tốt nhất nên khai báo chờ luật pháp trừng trị."

"Tôi nghe không hiểu các anh đang nói cái gì. Thượng tướng, anh hiểu lầm rồi. Tôi không phải là nội gian, tôi là anh em tốt của cậu, mười năm vào sinh ra tử cùng nhau chẳng lẽ anh còn chưa hiểu rõ tôi sao? Tôi không thể là nội gian được!"

Trương Vượng giải thích, lão K nhìn hẩn nhàn nhạt nói:

"Chúng ta cũng là anh em tốt mấy năm vào sinh ra tử tôi tự nhận là đối với cậu không tệ, cậu không phải cũng có thể cầm súng chỉ vào đầu tôi hay sao?"

Trương Vượng nhìn lão K, không ngờ nóng nảy kích động lại đẩy mình vào đường cùng như vậy.

"Trương Vượng, cậu lên vào bên cạnh tôi mười năm, tôi coi cậu như anh em của mình. Khi mới bắt đầu biết cậu là nội gian tôi không dám tin đây là sự thật nhưng hiện tại tôi không thể không tin. Bởi vì nếu đã là anh em tốt thì sẽ không bao giờ chia súng về phía anh em của mình!"

Trương Vượng nghe được những lời này của anh thì hoàn toàn tuyệt vọng. Mạc Thiên Kinh đã xác định hẩn chính là nội gian.

Sinh Đình đi xuống lầu, nhìn Trương Vượng đang bị còng cau mày.

"Mạc Thiên Kinh, Trương Vượng thật sự là nội gian sao?"

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, nhìn Sinh Đình mới vừa tỉnh ngủ sắc mặt dịu dàng rất nhiều.

Trương Vượng nhìn Mạc Thiên Kinh hai mắt bỗng nhiên nổi lên sát ý xông đến lấy tay đang bị còng siết cổ Sinh Đình.

"Trương Vượng, mày muốn làm gì!"

Bọn họ không thể ngờ được Trương Vượng lại có thể mất hết lương tâm như vậy.

Sinh Đình bị hẩn siết cổ, không thở được liền ho khan.

"Đừng tới đây nếu tới đây, tao sẽ giết chết cô ta!"

Sắc mặt Trương Vượng trở nên dữ tợn, nhìn chăm chăm ra cửa, Mạc Thiên Kinh nhìn Sinh Đình, dù trên mặt giữ vững bình tĩnh nhưng trong lòng vẫn hết sức lo lắng.

"Trương Vượng rốt cuộc mày muốn thế nào!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Muốn khóc thì cứ khóc đi!

"Muốn làm gì à?"

Trương Vượng cười lạnh, lực trên tay không giảm, siết chặt cổ của Sinh Đình. Vì dùng sức quá mạnh làm cổ rỉ máu ra, mặt liền trở nên tái nhợt.

"Mạc Thiên Kinh, mày lập tức dùng súng bắn vào tay của mày. Thượng Quan Quân Triết mày tự đánh gãy hai tay, còn mày nữa đánh gãy hai chân cho tao."

Trương Vượng hung dữ nói gương mặt vốn tuấn tú trở nên khủng bố dữ tợn.

"Mạc Thiên Kinh. . . . . Khụ khụ. . . . . Không. . . . . được"

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh cầm súng ở trong tay, thật hối hận chính mình không có việc gì làm lại đi xuống quấy rối. Nếu không cũng sẽ không bị cái kẻ điên này có cơ hội uy hiếp.

Hơn nữa sức của hẩn thật khỏe, thất cổ của cô làm cho cô không hít thở được nói chi đến việc dùng sức phản kháng.

"Nhanh lên một chút!"

Trương Vượng nhìn bọn họ chậm chạp không hành động tức giận hét lớn, lực trên tay cũng tăng lên.

Mạc Thiên Kinh cầm súng đang muốn tìm cơ hội, lại phát hiện thật rất khó.

Trương Vượng dù sao cũng là một tay mình bồi dưỡng nên .

"Thủy Nhi, cứu tôi!"

Sinh Đinh chợt hét lớn, Trương Vượng thấy vậy vội vàng nhìn chung quanh, cảm giác sau lưng mình nguy cơ bốn phía.

Mạc Thiên Kinh cầm súng đánh vào trên chân hấn, Trương Vượng nhất thời đau đớn quỵ trên mặt đất, nhưng lực độ trong tay càng mạnh hơn, hai mắt lạnh lùng dữ tợn gần như điên cuồng!

"Mạc Thiên Kinh, mày lại dám động thủ, tao giết chết đàn bà của mày!"

Lực càng thêm hung ác, sắc mặt Sinh Đinh càng ngày càng trắng, Mạc Thiên Kinh vội vàng xông tới đánh một quyền vào trên mặt hấn, Thượng Quan Quân Triết nắm lấy còng tay dùng sức đem cả người của cô đẩy trên mặt đất.

Trương Vượng khoe miệng chảy máu, chân cũng bị cắt đứt xương, máu tươi ứa ra.

Nếu đồng tâm hiệp lực thì chuyện gì cũng có thể làm được. Hấn biết chân của hấn đã tàn phế cũng như bị thất bại rồi. Nhưng là hấn còn chưa cam tâm, tức giận nhìn chằm chằm.

Lão K đi tới trước mặt hấn đem hấn giữ chặt, áp tải hấn.

Sinh Đinh được buông ra lập tức ho khan, ra sức hít thở Mạc Thiên Kinh vội vàng giúp đỡ, nhìn cô mặt tái nhợt hết sức đau lòng.

Sinh Đinh nhìn Trương Vượng, trên mặt từ từ trở nên hồng hào, đứng lên đi đến trước mặt hấn liền đập mạnh một cái. Lão K cũng không buông lỏng chỉ có thể nhìn Trương Vượng bị Sinh Đinh đá cho sưng mặt sưng mũi, vết máu loang lổ.

"TMD, dám nghĩ bóp chết tôi...tôi đã chết cậu!"

Sinh Đinh rất tức giận, đã không giúp được gì lại thiếu chút nữa hại bọn họ. Hiện tại hấn bị áp chế rồi, cô phải báo thù cho tốt để giải trừ tức giận trong lòng.

"Tốt lắm, nói tóm lại là coi như xong rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt mở miệng anh biết Sinh Đinh chịu nguy hiểm máu trên cổ đã đọng lại thành một vòng màu đỏ.

Sinh Đinh lúc này mới dừng lại phát giác ra cổ của mình rất đau.

"Mạc Thiên Kinh, giúp em đi bôi thuốc!"

Sinh Đinh lạnh nhạt nói, Mạc Thiên Kinh liếc nhìn mắt mũi đang sưng bầm dập của Trương Vượng giao phó cho Thượng Quan Quân Triết.

"Đưa hấn vào nhà giam, phong tỏa tất cả tin tức không cho phép bất kỳ người nào biết Trương Vượng đã bị bắt!"

Thượng Quan Quân Triết gật đầu nhìn lão K. Lão K áp tải hấn đi ra ngoài vừa đúng lúc gặp được Thủy Nhi vừa mua thức ăn trở về, Thủy Nhi nhìn mặt mũi sưng húp của Trương Vượng không khỏi nhún mày.

"Thủy Nhi, đi vào hỗ trợ, Sinh Đinh bị thương rồi!"

Thượng Quan Quân Triết giao phó xong liền đi lấy xe, Thủy Nhi nhìn lão K vội vàng hỏi:

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Lão K nhìn Trương Vượng lạnh nhạt nói:

" Trương Vượng là nội gian vừa nãy còn định giết chết Sinh Đinh!"

Thượng Quan Quân Triết lái xe đến lão K liền áp tải Trương Vượng lên xe rồi đi. Thủy Nhi vội vàng đi vào biệt thự liền nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đang giúp Sinh Đinh xử lý vết thương.

"Sinh Đinh, vẫn khỏe chứ!"

Thủy Nhi mang đồ vào vội vàng chạy đến hỏi thăm.

Sinh Đinh đang cắn răng thuốc bôi vào trên da quả thật rất đau, có chút cảm giác nóng rực, nhìn thấy Thủy Nhi tức giận nói.

"Tôi mới vừa rồi thiếu chút nữa bị Trương Vượng bóp chết không ngờ hấn lại là tên đại biến thái."

Cô thật sự có chút hoài nghi Trương Vượng có phải là người đa nhân cách hay không nếu không tại sao lại trở nên điên cuồng như vậy. Nghĩ đến khuôn mặt dữ tợn kia cũng có chút đáng sợ.

Thủy Nhi nghe cô thì vô cùng ngạc nhiên.

"Hắn quả nhiên ác độc như vậy, không ngờ hắn thật sự là hung thủ!"

"Không sai suýt chút nữa đã giết chết tôi rồi!"

Sính Đình oán giận nói nhưng nếu suy nghĩ kỹ lại thì quả thật mình thật không nên xuống đây.

"Mạc Thiên Kinh nếu em không xuống thì cũng không xảy ra chuyện gì rồi!"

Sính Đình áy náy nghĩ đến việc Mạc Thiên Kinh vừa rồi cầm súng chỉ vào tay của mình. Cô thật rất sợ anh sẽ bắn xuống.

"Chuyện này không liên quan đến em. Anh chỉ không ngờ Trương Vượng lại trở nên dữ tợn như vậy, có lẽ phải kiểm tra hắn một chút, hắn rất không bình thường!"

Coi như bị anh bắt được thì cũng không nên có cái nét mặt này.

Thật hoài nghi hắn bị tinh thần phân liệt!

"Ý của anh là hắn có thể vừa bị tinh thần bị phân liệt lại còn bị nhân cách phân liệt nữa?"

Mạc Thiên Kinh có chút kinh ngạc, "Em cũng cảm thấy tinh thần hoặc nhân cách của hắn ở phương diện nào đó có vấn đề?"

Sính Đình gật đầu: "Nếu như không phải như vậy thì chính là hắn nguy trạng thật quá tốt dù sao bọn anh ở chung một chỗ cũng nhiều năm rồi sao đến bây giờ mới phát hiện. Nói cho cùng nếu không phải là phân liệt thì chính là nguy trạng thật quá giỏi!"

"Không sai, anh cũng là cảm thấy như vậy!"

Mạc Thiên Kinh vừa bồi thuốc vừa đồng ý với Sính Đình có lẽ Trương Vượng thật sự có vấn đề.

Nhưng mà bây giờ bắt được nội gian cũng nên giữ bí mật?

Kế tiếp anh nên suy nghĩ thật chu đáo làm như thế nào để bắt được Nam Cung Tước !

Ban đêm nhà Nam Cung, ngọn đèn dầu tỏa ra ánh sáng thật xinh đẹp, Trình Tử đang nằm ở trên giường. Trong khoảng thời gian này mặc dù Nam Cung Tước mỗi ngày đều ở nhà, nhưng là rất ít khi chủ động quan tâm đến cô.

Trừ đứa bé, trong mắt của hắn hình như không có thứ gì khác.

Nhưng làm cho nàng đau lòng hơn là hắn hầu như mỗi ngày đều sẽ mang một người phụ nữ khác nhau trở về. Hơn nữa còn ở sát vách hoan ái, tiếng kêu gào rên rỉ làm cô đau đớn.

Trình Tử thật không biết mình như bây giờ được xem là cái gì, là vợ chồng ngọt ngào trên danh nghĩa hay sao?

Hiện tại, sát vách lại vang lên tiếng ừ ừ a a. . . . . làm cô bị thương chết lặng. Cúi đầu nhìn con gái đang mút sữa thỏa thích tay run rẩy chạm đến khuôn mặt nhỏ bé trắng nõn nà. Nhìn bé đưa mắt nhìn mình, tâm càng đau hơn.

Lý Băng đi vào phòng tay mang theo hòm thuốc. Đây vẫn là công việc mỗi đêm của cô. Nhìn người phụ nữ ngày càng gầy gò trước mắt, nghe được tiếng kêu mập mờ mất hồn ở sát vách cô biết cô ấy đang rất đau lòng.

"Phu nhân, tôi kiểm tra cho cô!"

Lý Băng cảm ông nghe lên còn chưa có động liền bị cô đẩy ra.

"Không cần, về sau cũng đừng đến nữa tôi không cần điều trị."

Giọng nói của Trình Tử rất nhạt rất nhẹ, nếu không phải thính lực của cô tốt thật không nghe được lời nói của cô ấy.

Lý Băng nhìn mặt cô ấy tuyệt vọng lại nghe tiếng va chạm thân thể ở sát vách trong lòng rất tức giận. Nam Cung Tước thật không phải là người, vợ của mình mới vừa sinh xong thể nhưng hắn lại cùng phụ nữ khác hoan ái hàng đêm.

"Muốn khóc cứ khóc đi!"

Lý Băng nắm tay của Trình Tử, dịu dàng nói.

Trình Từ nhìn cô lắc đầu .

"Không cần, nếu như có thể tôi muốn mang theo đứa bé rời khỏi đây!"

Tiếng nói rất nhỏ rất nhẹ. Nhưng vừa mới nói xong thì Nam Cung Tước đột nhiên xông tới tát vào mặt Trình Từ một cái !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Cô ta là ai?

"Tiện nhân, cuối cùng cô cũng mở miệng rồi!"

Nam Cung Tước chỉ quần độc một cái khăn tắm, trên người phát ra vị tình dục nồng nặc khiến Lý Băng muốn nôn mửa.

Mặt Trình Từ bị hấn bóp lệch sang một bên, dấu ấn của năm ngón tay lập tức hiện ra rõ ràng, cảm giác đau không chịu được nhưng đau nhất vẫn chính là tâm.

Ngẩng đầu nhìn Nam Cung Tước mặt không đổi nói:

"Nam Cung Tước, anh đã thay đổi rồi!"

Chỉ là mấy chữ đơn giản lại làm lòng Nam Cung Tước chột co rúm lại. Ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Lý Băng đang đứng bên cạnh cô. Lấy tay kéo qua, Lý Băng rất muốn đá văng hắn nhưng lại không dám động thủ.

Bởi vì cô tạm thời vẫn không thể bại lộ thân phận, nếu không cô sẽ phải chết rất thê thảm.

Trình Từ nhìn hắn, nhàn nhạt hỏi.

"Anh định làm gì, cô ấy vô tội!"

Nam Cung Tước cười lạnh: "Vô tội? Tốt nhất, vậy thì bây giờ ở trước mặt của cô tôi sẽ làm cho cô ta biến thành đàn bà của tôi!"

Nam Cung Tước nói xong liền nắm cầm Lý Băng làm cho cô cảm thấy đau đớn. Lý Băng trừng mắt nhìn hắn, chẳng lẽ hắn thật sẽ làm chuyện kia với mình sao?

"Môn chủ. . . . ."

Lý Băng còn chưa kịp nói xong, Nam Cung Tước liền hôn tới, cô bị dọa sợ lập tức nhin đau né tránh, lại bị bóp chặt hơn, cảm giống như muốn trật khớp.

"Nam Cung Tước, anh dừng tay!"

Trình Từ rống to, đem con gái ôm vào trong ngực, nhìn con gái đang mở to mắt nhìn mình lòng của cô thật sự rất đau.

Nam Cung Tước tạm thời dừng lại nhìn cô cười lạnh:

"Thế nào, cô ghen sao? Nhìn thấy tôi cùng phụ nữ khác hoan ái không chịu nổi? Trình Từ, anh đây yêu em như vậy, tại sao lại muốn phản kháng anh!"

Giọng nói của Nam Cung Tước rất lạnh, rất khủng bố. Lý Băng bị hấn bóp đau muốn chết, thật muốn một cước đạp chết hắn.

"Nam Cung Tước, anh mỗi ngày đều cùng những người đàn bà khác lên giường muốn có bao nhiêu con mà chẳng được. Em chỉ cầu xin anh bỏ qua cho con gái của em! " " Cô thật không muốn con gái mình cũng giống như anh biến thành một người máu lạnh vô tình!

Nam Cung Tước nắm Lý Băng càng chặt hơn nhìn Trình Từ với ánh mắt lạnh băng. Đột nhiên cúi đầu dùng sức xé ra quần áo của Lý Băng lộ ra áo lót cùng với bộ ngực đầy đà. Ánh mắt Nam Cung Tước đột nhiên phát ra dục vọng nồng đậm ngoài ý muốn.

Lý Băng dù ngu cũng biết thế này đại biểu cho cái gì, Nam Cung Tước bóp cầm Lý Băng, đẩy cô bên giường mắt nhìn chăm chăm bộ ngực hoàn mỹ kia.

Trình Từ nhìn Nam Cung Tước lại nhìn Lý Băng bị hấn đè ở phía dưới, môi mỏng nhẹ nhàng hỏi: "Cô muốn lên giường cùng anh ta sao?"

Lý Băng không chút do dự lắc đầu nhìn vào mắt Nam Cung Tước không khỏi lạnh run. Cô còn chưa kịp phản ứng liền phát hiện Nam Cung Tước đang

dùng sức xé quần ra. Chân đang ở giữa hai chân của cô liền thay đổi cả người đè lên trên người cô, môi cúi xuống hôn vào ngực của cô.

Từng trận run rẩy làm cho cô xấu hổ không chịu nổi, dùng sức đẩy Nam Cung Tước ra. Lại bị Nam Cung Tước nắm chặt hai tay, hai chân chống đỡ ở giữa hai chân của hắn, cả người đều bị đè bẹp đi.

Nam Cung Tước không ngờ người phụ nữ này lại phản ứng ngay ngớ như thế dục vọng nhất thời bành trướng, rất muốn ăn cô ta.

Trình Tử nhìn Nam Cung Tước sớm đã bị tình dục mê hoặc, tâm như tro tàn.

"Nam Cung Tước, anh thật không phụ lòng của tôi!"

Lắm bảm tự nói, Trình Tử nhắm mắt lại, nắm chặt quả đấm, ngấm ngầm tức giận.

Nam Cung Tước lại không để ý tới cô, hoàn toàn bị thân thể người phụ nữ trước mắt hấp dẫn.

Lý Băng không thể động đậy, trên người chỉ sót lại áo ngực và quần lót. Hôn nữa áo ngực bây giờ lại bị Nam Cung Tước dùng răng đẩy lên, trực tiếp ngậm vào núm hoa của cô. Thân thể chợt chấn động mạnh cả người cũng run rẩy không dứt, ngay cả Nam Cung Tước cởi quần áo lót ra lúc nào cũng không biết.

Đợi đến lúc cô lấy lại tinh thần thì phát hiện tay của Nam Cung Tước bắt đầu mò đến chỗ tư mật của cô ở bên ngoài quần lót nhẹ nhàng vờ vờ, cảm giác tê liệt chợt cuốn lấy toàn thân.

Cô không thể không thừa nhận kỹ thuật của người đàn ông này rất điêu luyện. Nhưng mà hắn không thể nào như vậy được mới vừa từ trên người phụ nữ khác xuất ra ngoài hơn nữa người đàn ông này còn là nhiệm vụ của cô một tên bại hoại tội ác tày trời.

"Bảo bối, kêu thành tiếng lên không cần e ngại, tôi cũng cần nghe tiếng kêu mát hờn của cô kích thích!"

Nam Cung Tước mê man nói, Lý Băng cảm lên ngân châm trong tay áo vẫn chưa kịp hành động đã thấy Nam Cung Tước nằm sấp trên người mình.

Lý Băng vội vàng đẩy Nam Cung Tước ra tranh thủ mặc quần áo xốc xếch vào xong, nhìn sự tuyệt vọng trong ánh mắt Trình Tử, kinh ngạc nghi ngờ hỏi:

"Mới vừa rồi là cô?"

Trình Tử gạt đầu để con gái ở trên giường, đứng dậy mặc quần áo tử tế rồi nhìn cô:

"Chúng ta rời khỏi chỗ này trước đã!"

Lý Băng kinh ngạc nhìn Trình Tử, Trình Tử đã mặc quần áo tử tế, ôm đứa bé, chuẩn bị đi ra ngoài.

Lý Băng kéo cô ấy.

"Ngoài cửa có rất nhiều người trông chừng, chúng ta làm thế nào đi ra ngoài!"

Trình Tử nhìn cô rồi đưa đứa bé cho cô.

"Cô ôm nó đi tôi tự có biện pháp!"

Trình Tử từ trong túi lấy ra một khẩu súng nhỏ chỉ về phía cửa bốp cò không nghe thấy tiếng súng chỉ nhìn thấy một chút bột bay ở trong không khí, mọi người trong nhảy mất ngủ xuống!

Trình Tử bảo Lý Băng bịt mũi, đem con gái quấn kỹ lưỡng rồi nhanh chân đi ra khỏi nhà Nam Cung, cũng không quay đầu lại, lái xe chạy thẳng tới chợ trung tâm.

"Cô xuống xe ở đây đi, về sau không phải trở về bên kia nữa. Tôi không biết cô có ý tứ với Nam Cung Tước hay không. Nhưng mà tôi lại muốn khuyên cô nên cách xa ác ma kia, không nên bị bề ngoài của anh ta mê hoặc, nếu không cô sẽ có kết quả giống như tôi mà thôi!"

Lời nói của Trình Tử khiến Lý Băng giật mình, nhìn cô ôm đứa bé trong tay, Lý Băng nhàn nhạt hỏi:

"Cô tính về sau đi nơi nào?"

Cô cũng không phải là một nhân vật đơn giản. Chỉ là cô biết mình đối với Nam Cung Tước đã chết tâm rồi, nếu không cô cũng sẽ không độc ác mang theo con gái rồi đi như vậy.

Trình Tử khổ sở cười một tiếng, muốn trở về nhà nhưng lại không thể quay về. Cô cũng không biết đi đâu, những ngày sau này nhất định là phải chạy trốn rồi.

Nam Cung Tước phát hiện cô chạy trốn nhất định sẽ đuổi theo. Nếu mà hắn mà biết cô dám làm hắn mê man như vậy đoán chừng sẽ giết chết cô!

"Tôi cũng không biết, đi một bước tính một bước thôi!"

"Cô hận Nam Cung Tước sao?"

Lý Băng nhìn Trinh Từ có chút mê man, hận, cô đã từng sau này lại biến thành yêu, nhưng bây giờ lại biến thành hận.

"Cô muốn cho đứa bé cả đời bình an thì nên đi đến địa bàn của Nam Cung Tước!"

Lý Băng thấy cô vẫn chưa hiểu, nhân nhạ nói: "Đi, tôi dẫn cô đến chỗ đó!"

"Đến đâu?"

"Cứ đi rồi cô sẽ biết!"

Trinh Từ không hiểu nhìn Lý Băng, Lý Băng ngồi vào ghế lái rồi để cô ngồi sang bên cạnh. Lái xe về biệt thự của Mạc Thiên Kinh.

"Đây chính là nhà cô?"

Trinh Từ có chút kinh ngạc nhìn biệt thự sang trọng trước mắt, Lý Băng lắc đầu trực tiếp bấm chuông cửa. Một lát sau cửa liền mở ra, là Thủy Nhi, nhìn thấy người phụ nữ sau lưng cô thì vô cùng ngạc nhiên.

"Lý Băng, cô ta là ai vậy?" Còn có một đứa bé đáng yêu nữa?

Lý Băng không để ý đến cô dẫn theo Trinh Từ đi vào. Sính Đình cũng đi ra nhìn thấy người phụ nữ sau lưng Lý Băng thì kinh ngạc kêu lên.

"Là cô!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Tối nay, không phải muốn ngủ cùng em đấy chứ?

"Là cô!" Trinh Từ cũng rất ngoài ý muốn, không ngờ cô lại có thể nhìn thấy cô ấy ở chỗ này. Cô gái ở trong siêu thị, trí nhớ của cô rất tốt, đã từng gặp qua tuyệt đối sẽ không quên.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, cau mày hỏi, "Hai người biết nhau!"

Sính Đình gật đầu nói "Đã từng gặp mặt một lần, lần trước chính em ở siêu thị mua quần áo cho cục cưng cô ấy cũng ở đây mua quần áo. Lúc ấy bụng cô ấy còn lớn như vậy không nghĩ đến bây giờ đã sinh em bé rồi!" Sính Đình nhìn trong tay cô ấy đang ôm đứa bé mềm mại nhân nhạ nói trên mặt cười ôn nhu.

Lý Băng nhìn bọn họ, có lẽ đây chính là một loại duyên phận, có lẽ cô ấy sẽ mang đến rất nhiều trợ giúp cho vụ án của bọn họ.

Sính Đình mang cô ấy ngồi lên ghế sa lon, Trinh Từ nhìn cô nhân nhạ hỏi:

"Đây là nhà của cô?"

Có rất nhiều người tuy không giống như là anh em nhưng lại có chút giống một đại gia đình.

Sính Đình gật đầu: "Ừ, làm sao cô lại ôm đứa bé ra ngoài, đây tháng hay sao? Làm sao lại ở cùng cô ấy?"

Sính Đình trong lòng rất nghi ngờ, nhìn sắc mặt cô ấy rất tiểu tụy, yếu ớt áy náy nói.

"Thật xin lỗi, nếu như cô không muốn nói thì không cần phải nói đâu!"

"Cô ấy bây giờ còn đang ở cũ, Thủy Nhi giúp tôi chuẩn bị một căn phòng. Từ hôm nay trở đi cô ấy sẽ ở lại đây!"

Lý Băng nhân nhạ nói, Mạc Thiên Kinh nhìn Trinh Từ, lại nhìn Lý Băng một chút, trong lòng đoán được mấy phần.

Thủy Nhi gật đầu nói với Trinh Từ: "Đi theo tôi!"

Thủy Nhi mang cô ấy lên lầu hai, dù sao bây giờ cô cũng không ngủ ở phòng kia, cô có thể yên tâm ngủ ngon rồi.

Trình Tử cũng không có hỏi nhiều, cô hiện tại thật sự mệt mỏi, nghỉ ngơi đã rồi hãy nói.

"Sao cô mang người phụ nữ của Nam Cung Tước đến đây?"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày nhìn Lý Băng. Lý Băng ngồi ở trên ghế sa lon, uống một hớp nước.

"Cô ấy đã cứu tôi!"

Rồi cô đem chuyện mới vừa rồi xảy ra ở nhà Nam Cung tước nói cho bọn họ nghe, nhìn khuôn mặt kinh ngạc của bọn họ, không chút khách khí trừng mắt nhìn lại.

"Nam Cung Tước không có một chút nương tình, các người nhìn xem cảm của tôi thiếu chút nữa bị bóp nát, còn cả nơi này nữa bị hấn cắn đau chết!" Lý Băng xoa ngực của mình, nơi đó thật là đau, mà cô lại không có cách nào nhúc nhích bằng không cô thật muốn thiến hắn.

Một người đàn ông hư hỏng cư nhiên cùng đàn bà khác lên giường, hơn nữa còn muốn làm trước mặt vợ của mình. Người cặn bã như vậy, tuy mang đáng đả con người nhưng bên trong chứa toàn cặn bã.

"Hắn lại muốn cưỡng bạo cô... cô là cán bộ toàn năng sao có thể để mặc cho hắn khi dễ không phải là đã bị hắn chà đạp đấy chứ

Thượng Quan Quân Triết không sợ chết nói ra câu này, bụng tự nhiên húng trợn một quyền đau đớn ôm bụng nhìn hung thần Lý Băng.

Lý Băng nhìn anh chăm chăm, lạnh lùng cảnh cáo:

"Anh đừng ở đây ăn nói lung tung cẩn thận tôi làm cho anh cả đời không thể động vào phụ nữ đấy!"

Thượng Quan Quân Triết lập tức ngậm miệng, bởi vì anh tuyệt đối tin tưởng cô ta có bản lĩnh làm được việc này.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô:

"Các người tại sao có thể trốn ra khỏi nhà Nam Cung, chỗ của hắn chẳng lẽ không có một chút năng lực phòng ngự nào hay sao?"

"Đúng vậy, hai người làm thế nào ra ngoài được? Bảo vệ trong nhà Nam Cung Tước phòng thủ nghiêm ngặt như vậy?"

Mặc dù cô cảm thấy Lý Băng rất lợi hại, vậy khi bị Nam Cung Tước cưỡng bạo cô ấy thoát khỏi ma trảo của hắn nhất định là mệt chết rồi. Hơn nữa cô ấy cũng vừa nói chưa kịp động vào Nam Cung Tước thì hắn đã gục xuống rồi.

Không cần phải nói nhất định là do Trình Tử làm, nhưng tại sao Trình Tử lại có bản lĩnh như vậy?

"Nghiêm túc mà nói thì Trình Tử chỉ bắn vào không khí một loại bột màu trắng thì những người đó lập tức gục xuống, chúng tôi cứ quang minh chính đại mà đi ra thôi!"

Lý Băng nghĩ tới tình cảnh vừa rồi thật sự có chút không tin nổi, không ngờ nhìn cô ấy yếu đuối như vậy mà lại có khả năng này.

"Xem ra Trình Tử cũng là một nhân vật lợi hại."

Cô ấy không những gây mê được Nam Cung Tước mà còn có khẩu súng bắn ra bột lợi hại như vậy. Làm cho anh rất hiếu kỳ, đến tột cùng là loại bột gì lại có khả năng lớn đến thế.

Lý Băng gật đầu tán thành: "Không sai, tôi cảm thấy được cô ấy không phải là lợi hại bình thường mà là rất lợi hại!"

Có bản lĩnh ở bên cạnh Nam Cung Tước ngây ngô lâu như vậy hơn nữa còn có thân thủ khá như vậy. Nếu mà cô đoán không sai thì khẳng định Nam Cung Tước cũng không hiểu rõ về thân phận của cô ấy!

"Cô mang cô ấy về đây là có ý đồ gì sao?"

Thượng Quan Quân Triết nhàn nhạt hỏi, anh không tin, người phụ nữ Lý Băng này bỗng nhiên lại tốt như vậy đem cô ấy mang về đây ở.

Lý Băng tức giận trừng mắt nhìn anh: "Thật là miệng chó không mọc được ngà voi, nói chuyện không lúc nào được từ tế. Cô ấy không có chỗ nào để đi, hơn nữa Nam Cung Tước nhất định sẽ đuổi giết cô ấy, tôi muốn đề cho cô ấy ở lại giúp một tay đối phó với Nam Cung Tước!"

Cô thật là người không có lương tâm hay sao?

"Chỉ có điều cô ấy có đồng ý hay không?"

Thượng Quan Quân Triết rất hoài nghi, cô ta sẽ đem Nam Cung tước đưa vào chỗ chết hay sao?

Sinh Đình nhìn Lý Băng.

"Tôi muốn hỏi cô ấy cho rõ ràng, chỉ là tạm thời chúng ta phải giữ bí mật hành tung bảo đảm an toàn của cô ấy, để cho cô ấy suy nghĩ kỹ càng. Có lẽ sau khi hiểu rõ ràng cô ấy sẽ nói cho chúng ta!"

Bọn họ không có quyền đi hỏi ép cô ấy. Cô ấy hiện tại thân thể còn rất yếu ớt, tạm thời không thể quyết định được.

Chỉ là Nam Cung Tước đứng thật không phải là con người. Trong lúc vợ mình còn đang ở cử hàng đêm lại cùng phụ nữ khác lên giường. Đã thế còn muốn làm ở trước mặt của cô ấy. Điều này đối với một người phụ nữ yêu hấn mà nói thì đau thương biết bao nhiêu.

Sính Đình cảm thấy Trinh Từ thật rất đáng thương. Chẳng lẽ là bởi vì Trinh Từ sinh ra con gái trong khi hấn là lão đại của Hắc bang cho nên đưa bé nhất định phải đi theo con đường kia hay sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, rất đồng ý với lời nói của cô.

"Để cho cô ấy nghỉ ngơi thật tốt, chúng ta trước tiên phải chú ý đến động tĩnh của Nam Cung Tước ở bên kia. Thượng Quan, chuẩn bị một chút chúng ta cũng chuyển sang ở biệt thự của tôi!"

Tối thiểu bên kia còn có phòng bảo vệ, ở chỗ này muốn chuẩn bị xong cũng mất mấy ngày. Ở bên kia đã có sẵn, hơn nữa vẫn luôn có người đến quét dọn nên rất sạch sẽ!

Thượng Quan Quân Triết và Sính Đình cũng rất kinh ngạc: "Sang chỗ của anh, chỗ đó ngay cả giường cũng không có làm thế nào để ngủ!"

Sính Đình nhớ tới mình đã mua cái giường kia cô có thể ngủ nơi đó được nhưng còn những người này thì sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, "Em yên tâm, anh sớm đã sắp xếp xong xuôi. Ở chỗ đó bây giờ mỗi căn phòng đều có giường, tổng cộng có bảy phòng đủ để chúng ta ở!"

Trên lầu bốn người, dưới lầu ba người!

Lão K, Thượng Quan Quân Triết, Thủy Nhi, Lý Băng, Trinh Từ, còn có anh và Sính Đình vừa đúng bảy người, chỉ là, sao lại khéo như vậy nếu là sáu phòng thì tốt rồi như vậy mình có thể viện cớ ở cùng phòng với cô rồi!

Thượng Quan Quân Triết nhìn bọn họ nói:

"Mọi người thu thập một chút, chúng ta lập tức lên đường!"

Thời gian gian càng kéo dài thì cơ hội bị Nam Cung Tước phát hiện sẽ càng lớn.

"Ừ!"

Mấy người nhanh chóng thu thập liền nhanh chóng rời đi !

Buổi tối, sau khi mọi người cùng nhau ăn cơm liền sớm đi về phòng nghỉ ngơi, Mạc Thiên Kinh đi trước một bước vào phòng của Sính Đình sau đó mặt dày mày dạn không ra.

Thủy Nhi vốn định đi vào ngủ cùng Sính Đình nhưng lại nhìn thấy Mạc Thiên Kinh nằm ở trên giường, lại phải trở về phòng của mình!

"Mạc Thiên Kinh, tối nay không phải muốn ngủ cùng em đấy chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Anh sẽ yêu em thật nhiều!

Mạc Thiên Kinh nháy nháy mắt với cô: "Sính Đình, một mình anh ngủ đã lâu rồi, anh muốn gặp cục cưng. Em để cho anh ngủ ở đây đi. Anh muốn bồi cục cưng đi ngủ!"

Mạc Thiên Kinh vô liêm sỉ mang cục cưng ra để viện cớ. Sính Đình nhìn anh lười đầu khẩu lại. Bây giờ cũng đã sắp ba tháng rồi, cô biết, Mạc Thiên Kinh vẫn luôn tìm cơ hội muốn ăn cô nhưng cô sẽ không để cho anh thực hiện được!

Không để ý đến ánh mắt mập mờ của anh cầm quần áo đi vào phòng tắm tắm. Cuộc sống bây giờ mỗi ngày đều phải khăn trương cao độ, trôi qua trong lo lắng thật là mệt mỏi.

Bác sĩ nói tận lực làm cho trái tim mình bình tĩnh nhưng mà để làm điều đó thật có chút khó khăn. Lại sắp đến ngày phải đi khám thai rồi !

Sau khi tắm xong, Sính Đình mặc vào cái áo ngủ gió thổi cũng không lọt treo lên giường!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô mặc áo ngủ dày như thế thì đôi mày anh tuấn nhíu lại trên trán liền xuất hiện chữ Xuyên.

Sính Đình không để ý đến anh cầm điều khiển mở ti vi lên muốn xem tin tức mới nhất.

"Sính Đình, tại sao em không để ý đến anh!"

Mạc Thiên Kinh tiến đến bên người cô đưa tay ôm vào trong ngực, Sính Đình cũng không cự tuyệt. Trong lòng Mạc Thiên Kinh kích động xem ra tối nay vẫn còn có hy vọng.

"Mạc Thiên Kinh, cục cưng chuẩn bị phải đi kiểm tra sức khỏe rồi!"

Sính Đình vừa chuyển kênh vừa nhàn nhạt nói, trên mặt không biểu lộ bất kỳ tâm tình gì.

"Lý Băng là bác sĩ đa khoa có cô ấy ở đây thì sao phải đi bệnh viện."

Sính Đình suy nghĩ thấy cũng đúng. Lý Băng y thuật tốt như vậy, mình bảo cô ấy kiểm tra cho là được rồi không cần đi bệnh viện nữa!

Bàn tay của Mạc Thiên Kinh sờ sờ vào bụng cô.

Sính Đình giữ tay anh lại: "Không nên sờ loạn." Đây chính là bụng của cô cũng không phải của anh, không có việc gì thì sờ cái rắm ấy!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, dịu dàng ở bên tai nàng thăm thẳm thì:

"Anh muốn sờ sờ cục cưng không biết bọn chúng có nhớ cha nó hay không? Trong khoảng thời gian này tách ra ngủ, anh thật rất nhớ chúng cũng không biết sau này lớn lên sẽ giống ai? Là con trai hay con gái?"

Mạc Thiên Kinh từ tốn nói, trên gương mặt tuấn tú mỉm cười tràn đầy hạnh phúc. Nhìn Sính Đình há mồm ngạc nhiên thì ra khi thật lòng mỉm cười cũng thấy mê người như vậy.

"Mạc Thiên Kinh, anh muốn là con trai hay con gái?"

Sính Đình cần môi hỏi, thật ra thì gần đây cô cũng đang khổ não vì vấn đề này.

Cô rất muốn sinh được một trai một gái nhưng mà cơ hội có thai long phượng không cao. Nếu như sinh con trai đến khi trưởng thành cũng sẽ kề cận bên ba nó, sẽ không đi theo mình. Nếu như sinh con gái cũng sẽ bị bề ngoài tuấn mỹ của Mạc Thiên Kinh hấp dẫn, nói không chừng cũng sẽ không ở cùng cô cho nên thật là đau đầu.

Không biết điều đó có trở thành sự thật hay không, nhưng mà cô rất sợ nếu quả thật đúng như vậy thì cô sinh hai người con này có ích lợi gì?

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc suy nghĩ: ‘ Anh nghĩ muốn một trai một gái, con trai lớn lên giống em, con gái lớn lên giống anh!"

Vừa nghĩ tới về sau mình sẽ có hai đứa con, mỗi ngày sau khi tan sở liền cùng bọn chúng chơi đùa, giúp đỡ Sính Đình, cuộc sống bốn người một nhà thật vui vẻ nếu được như vậy thật tốt.

Khi anh còn nhỏ cha mẹ đã hi sinh vì nhiệm vụ rồi, làm anh cũng không biết đến tình thương của cha mẹ là cái gì. Cho nên anh vẫn luôn hi vọng có một người vợ có thể cùng với mình cả đời, sinh ra mấy đứa con, cho bọn chúng tất cả tình thương của người cha!

Sính Đình nhìn anh không hiểu.

"Tại sao con gái lại giống anh, con trai giống em như vậy không phải rất xấu sao?"

Hình dạng của mình biến thành con trai, bộ dáng của anh biến thành con gái, sẽ đẹp mắt sao?

Sính Đình nghĩ đến đã cảm thấy quái dị, nếu sự thật chính là như vậy cô đúng là hết ý kiến!

Mạc Thiên Kinh cung chiều ôm cô: "Làm sao lại xấu xí, dung mạo của em xinh đẹp như vậy, anh lại đẹp trai tuấn tú như thế này, con của chúng ta tuyệt đối sẽ thật đáng yêu, phong độ tuấn tú!"

"Léo mép!"

Sính Đình tuy ngoài miệng mắng như vậy nhưng trong lòng thấy ấm áp. Hình như ở cùng với anh trong lòng mình cũng không đến nỗi bài xích.

Nếu cả đời được như vậy hình như cũng không tồi. Sính Đình đột nhiên bị ý nghĩ của mình làm cho sợ hết hồn.

Cô tại sao có thể có ý tưởng cùng Mạc Thiên Kinh ở chung một chỗ cả đời, chẳng lẽ mình yêu anh sao?

Sính Đình nghĩ tới khả năng này đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng tại sao lại phát hiện chính mình đối với sự đụng chạm của anh cũng không cảm thấy rất ghét?

Nếu là lúc trước cô đã sớm tức giận nhưng mà bây giờ lại không thấy như vậy. Khi anh ôm cô, sờ cô thì cô vẫn có thể đón nhận!

Sính Đình ý thức được thực tế không tốt. Hình như cô yêu Mạc Thiên Kinh thật rồi !

Mạc Thiên Kinh cũng không phát hiện sắc mặt của cô đang thay đổi nhìn chăm chăm TV, nhàn nhạt nói:

"Thật ra thì anh thật sự rất muốn cứ như vậy ôm em ngủ. Nhưng em luôn cảm thấy anh sẽ làm chuyện đó với em. Nói thật thì anh chỉ muốn ở cùng với em, hưởng thụ cái cảm giác kia... Cảm giác được em đang tồn tại trong sinh mệnh của anh. Cũng không phải đơn thuần là dục vọng, nếu như thật sự chỉ cần thỏa mãn dục vọng anh có thể tìm phụ nữ khác. Nhưng mà anh lại không nghĩ vậy, anh chỉ muốn cùng với người anh thích ở cùng nhau, ôm lấy nhau, thương yêu lẫn nhau, cùng nhau trải nghiệm cuộc sống này!"

"Thật ra là do anh luôn cảm thấy cô đơn tịch mịch, từ nhỏ mất đi cha mẹ, muốn cha mẹ quan tâm, muốn đem thứ mình đã bỏ lỡ bù đắp cho đời sau của mình mà thôi!"

Sính Đình lạnh nhạt nói, cảm giác này sao cô lại không biết, từ nhỏ cô đã không có cha mẹ, cho tới bây giờ cũng không biết cảm giác được ba mẹ cưng chiều trong lòng bàn tay là cái gì!

Mạc Thiên Kinh nhìn nàng, xoa tóc của cô, ở bên tai cô nói nhỏ:

"Anh thật lòng muốn yêu em !"

Lời nói êm ái bay vào trong lỗ tai Sính Đình, sự thay đổi từ từ dâng lên trong lòng, nghiêng đầu nhìn sang chỗ khác. Môi chọt chạm vào nhau, cũng không có ai muốn dời đi cứ nhìn nhau như vậy. Mạc Thiên Kinh đưa tay ra phía sau lưng của cô, kéo lại gần ngực mình, cánh môi nhẹ nhàng ngậm lấy môi của cô, dịu dàng hôn.

Sính Đình nhắm mắt lại hai tay vòng lên cổ của anh. Mạc Thiên Kinh thấy cô đón nhận mình, nhẹ nhàng đặt cô dưới thân mềm mại hôn, hôn khe khẽ từng chút trên người cô. Sau đó từ từ dao động đi xuống tay bắt đầu cởi quần áo của cô ra.

Ngẩng đầu lên, tròng mắt đen khóa chặt thân thể trắng nõn, khô khốc nuốt nuốt nước bọt.

"Sính Đình, em quả thật rất đẹp!"

Sính Đình thẹn thùng nhìn anh, da thịt Mạc Thiên Kinh phơi bày ở dưới ánh đèn lại sáng bóng mê người, trên khuôn mặt tuấn mỹ tất cả đều là tình yêu.

Sính Đình thấy có dũng khí thừa nhận cảm giác của mình là thật sự yêu mến anh.

"Thả lỏng, anh sẽ yêu em thật tốt!"

Mạc Thiên Kinh dịu dàng nói, tay chậm rãi cởi bỏ đi quần áo của cô lộ ra thân thể hoàn mỹ mê người.

Mạc Thiên Kinh cúi đầu nhẹ nhàng ngậm lấy nụ hoa của cô, khẽ cắn lúc mạnh lúc nhẹ. Sính Đình run rẩy từng cơn, cảm giác tê liệt cuốn lấy toàn thân, có chút khản trương ôm lấy lưng của anh.

Bàn tay Mạc Thiên Kinh trượt xuống giữa chân của cô nhẹ nhàng vuốt ve qua lại Sính Đình không nhịn được khẽ rên ra tiếng.

Mạc Thiên Kinh thấy cô động tình, cúi đầu hôn lên môi cô, từ từ tiến vào, đem cổ cường đại cứng rắn của mình chôn vùi trong cơ thể cô. Một làn sóng khác thường cuốn lấy toàn thân, Sính Đình không nhịn được yêu kiều kêu thành tiếng. Mạc Thiên Kinh bắt đầu từ từ chuyển động, cùng cảm nhận được cả hai đều đang run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Tắm uyên ương

Sính Đình ôm chặt lấy hông của Mạc Thiên Kinh, cảm thụ anh nhẹ nhàng lướt động, chậm rãi, một luồng sóng cuốn lấy toàn thân, không nhịn được kêu lên những thanh âm mất hồn.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, cảm thấy chính mình kìm nén thật khổ cực không thể tận lực mà lướt động như trước đây được. Nhưng khi nghĩ đến cực cùng thì anh chỉ có thể từ từ, động tác cực kỳ dịu dàng nhưng cảm xúc vẫn thấy tốt vô cùng .

"Thiên Kinh. . . . . Nhanh lên một chút!"

Sính Đình không kìm chế được nói ra. Mạc Thiên Kinh thấy cô lên tiếng cũng không kìm chế nữa ở trong cơ thể cô đẩy nhanh tốc độ chạy nước rút, mãnh liệt đoạt lấy, một luồng sóng khoái cảm đánh tới đồng thời làm cho cả hai cùng bay lên chín tầng mây!

"Hừm!"

Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ một tiếng, cả người vô lực lật người nằm ra giường, thờ hồng học. Sính Đình mặt ửng hồng nằm ở trên giường.

Không nghĩ đến mình vừa rồi lại chủ động muốn anh như vậy thấy hết sức xấu hổ!

Nhưng thật ra Mạc Thiên Kinh rất dịu dàng, được anh thương yêu, sủng ái như vậy trong lòng cô cảm thấy rất ấm áp.

Mạc Thiên Kinh quay sang nhìn gương mặt ửng hồng của Sính Đình, nhìn thân thể mê người của cô rốt cuộc cũng bị anh nuốt vào bụng, thật là đáng thương!

Đợi lâu như vậy, hôm nay rốt cuộc cũng được ăn cô.

"Sính Đình, chúng ta đi tắm nhé?"

Mạc Thiên Kinh trần trụi ôm lấy Sính Đình xuống giường đi vào phòng tắm, nhẹ nhàng đặt vào bên trong bồn tắm, chỉnh nước cho vừa vặn ấm áp rồi cũng bước vào.

Sính Đình e thẹn cúi đầu, thấy có chút lúng túng nhưng mà cảm giác mình được anh phục vụ thật rất tốt.

Trên mặt Sính Đình biểu lộ ý cười vui vẻ.

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy cô cười, đổ sữa tắm ra nhẹ nhàng xoa lên người cô.

"Sính Đình, anh tắm cho em, đây là lần đầu tiên chúng ta cùng tắm uyên ương!"

Mặc dù rất muốn làm chút gì đó nhưng là Mạc Thiên Kinh biết không thể được. Sợ sẽ tổn thương đến cục cưng. Dù sao cục cưng vẫn còn nhỏ, bản thân cũng không thể vì muốn hưởng thụ mà coi nhẹ cảm nhận của Sính Đình.

Sính Đình thỏa mãn cười, "Được, vậy anh tắm cho em đi, để em có thể hưởng thụ đặc quyền của phụ nữ có thai một chút". Sính Đình thả lỏng để mặc cho Mạc Thiên Kinh kỳ cọ cho mình thoải mái nhắm mắt lại tựa như một nữ vương cao quý.

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc giúp cô tắm rửa khi xong xuôi lại phát hiện cô đã ngủ thiếp đi từ lúc nào.

Anh thở dài sau đó nhanh chóng tắm rửa rồi ôm cô lên giường, đắp kín chăn hai người ôm nhau ngủ.

Thủy Nhi trở lại phòng của mình cẩn thận kiểm tra cửa chính và cửa sổ sau khi đóng kỹ lại mới đi vào nhà tắm tắm.

Thần kinh của cô hiện tại bị trạng thái căng thẳng cao độ bao vây. Không thể trách cô được muốn trách thì phải trách Thượng Quan Quân Triết. Nếu không phải là bởi vì anh ta ăn cô gấu gao thì bây giờ cô cũng sẽ không phải lúc nào cũng như đề phòng kẻ cướp. Ngủ ở trong phòng của mình mà cứ thấp thóm không yên giống như ăn trộm vậy.

Nằm ở trong bồn tắm, nhìn lên trần nhà, Thủy Nhi tắm cũng không yên tâm. Tối nay Mạc Thiên Kinh ngủ cùng Sính Đình sẽ làm những gì cô cũng không cảm thấy hứng thú. Chỉ cần tên kia không làm gì cô là được.

Thủy Nhi nghĩ đây liền nhanh chóng tắm rửa sau đó quần khăn tắm liền đi ra nhìn thấy trong phòng ngủ không có ai lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vén chăn lên chui vào giường đi ngủ.

Thượng Quan Quân Triết nằm ở trên giường lăn qua lộn lại vẫn không ngủ được. Anh đã rất lâu không có có động vào phụ nữ rồi. Kể từ lần đó với Thủy Nhi, đối với những người phụ nữ anh tự nhiên lại mất đi hứng thú nhất là khi nhớ lại những lời nói uy hiếp kia của cô. Hơn nữa anh bỗng nhiên rất hoài niệm tiếng kêu rên mất hồn của ai đó khi ở dưới thân anh.

Từ trên giường ngồi phắt dậy, Thượng Quan Quân Triết quần khăn tắm đi ra khỏi phòng trực tiếp đi tới phòng của Thủy Nhi. Nhẹ nhàng dùng tấm thẻ trên tay mở cửa ra.

Lão K vừa mới đi lên liền nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết cầm thẻ mở cửa không khỏi nhũn mảy. Nhưng mà thật may tối nay anh ở bên cạnh phòng của Mạc Thiên Kinh, không phải chịu quấy nhiễu.

Chỉ là cũng có chút cảm thấy lo lắng cho Thủy Nhi không biết tối nay sẽ bị tàn phá thành cái dạng gì!

Thượng Quan Quân Triết rón rén đi tới bên giường, nghe thấy tiếng hít thở đều đều của Thủy Nhi trên gương mặt tuần tú nhất thời nở nụ cười tà ác. Bỏ đi thứ che đậy duy nhất, trần truồng bò lên giường.

Nằm ở bên người cô đêm khuya tối tăm không nhìn thấy được khuôn mặt nhưng mà anh biết cô đang ngủ rất an bình.

Nhẹ nhàng vén chăn lên chui vào trong, phát hiện ra cô chỉ mặc khăn tắm thì trong lòng mừng rỡ.

Từ từ đem khăn tắm cởi ra, bàn tay bắt đầu không an phận ở trên người cô dao động. Chạm đến chỗ mềm mại làm cả người thấy chân động run rẩy.

Trong giấc mộng, Thủy Nhi không an phận ừ một tiếng, cô rất buồn ngủ cho nên không bị động tác của anh làm cho thức tỉnh.

Thượng Quan Quân Triết được voi đòi tiên, tay đặt lên ngực bóp bóp làm nụ hoa dựng đứng lên. Cả người cũng bật dậy, lật đật lên người cô. Còn không đợi người bên dưới phản ứng thì môi đã phủ xuống tiếp đến liên lý vật cứng rắn nóng bỏng của mình đặt ở chỗ đó chuẩn bị tiến công.

Cảm giác chân thật khác thường cùng với áp lực trầm trọng trên người khiến Thủy Nhi chợt mở mắt ra. Cô liền nhìn thấy tên cầm thú Thượng Quan Quân Triết kia đang đè ở trên người mình. Anh đang hôn lên môi cô, vuốt ve nụ hoa làm cô còn tưởng rằng chính mình đang gặp mộng xuân. Lại không ngờ được Thượng Quan Quân Triết, tên cầm thú này lại đến thật!

"Ừm ừm. . . . ." Thủy Nhi vùng vẫy, tay chân lại bị Thượng Quan Quân Triết ngăn lại kìm hãm thật chặt. Vừa mới hé môi lại làm cho Thượng Quan Quân Triết có cơ hội càng thâm nhập, cùng cái lưỡi thơn thớt của cô dây dưa.

Thượng Quan Quân Triết cảm nhận được cô đang giãy giụa, hôn càng sâu, phía dưới càng bành trướng làm cho anh không chế không được, động thân một cái liền mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể cô điên cuồng luật động.

Buồng môi của cô ra hai tay nắm chặt nụ hoa, không ngừng đùa bỡn, một luồng sóng khoái cảm đánh tới khiến Thủy Nhi phải cắn chặt môi, không muốn mình lại phát ra âm thanh đáng xấu hổ như vậy.

"Thượng Quan. . . . . Quân. . . . . Quân triết. . . . . Cái người này. . . . . Cầm thú. . . . . Ừm. . . . . Ah. . . . ."

Thủy Nhi vừa mở miệng mắng nhưng lời nói vừa thốt ra lại mềm nhũn giống như đang làm nũng vậy làm cho Thượng Quan Quân Triết càng thêm điên cuồng tiến lên.

Nhếch môi, Thượng Quan Quân Triết vừa dao động vừa nói không ngừng, "Tiểu yêu tinh, em thật sự là quá mê người rồi, anh thật sự là yêu chết cái cảm giác này!"

Lời nói của Thượng Quan Quân Triết khiến Thủy Nhi giận đến nghiến răng, nhưng khi mở miệng, chính là Uhm. . . . . Ah. . . . . toàn là những âm thanh yêu kiều.

Thủy Nhi tức giận nhưng rất nhanh lại bị khoái cảm mạnh mẽ đánh thẳng vào đầu, cả người đều giống như đang bay lên trời cao, sau đó lại từ nơi thật cao rơi xuống.

"Ah!"

Thượng Quan Quân Triết gầm nhẹ một tiếng, buông thả dục vọng trong cơ thể mình nằm ở trên người của Thủy Nhi thờ phỉ phò.

Thủy Nhi tức giận đẩy ra anh ra, quát to:

"Thượng Quan Quân Triết, anh đi chết đi không cần đè ép tôi, nặng chết mất!"

Tức chết cô cư nhiên lại bị anh ta cưỡng bạo!

Nhưng vẫn rất không có tiền đồ không dám đi trả thù anh.

Thủy Nhi cảm thấy mình thật rất vô dụng, Thượng Quan Quân Triết nướng đôi mắt đen, bình thường vốn thâm thúy tứ giờ phút này trở nên trong suốt nhìn Thủy Nhi, ánh mắt đột nhiên lại thay đổi.

"Thủy Nhi, chúng ta làm thêm lần nữa nhé!"

"Không được Thượng Quan Quân Triết, anh không thể đối xử với tôi như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Lần này chắc anh hài lòng rồi chứ!

Thủy Nhi vẫn chưa nói hết câu dục vọng của Thượng Quan Quân Triết ở trong cơ thể cô lại bắt đầu khôi phục trở lại. Thủy Nhi sợ hãi vội vàng đẩy anh ra rồi giận dữ hét lên:

"Thượng Quan Quân Triết, anh mà còn động vào tôi, tôi sẽ kiện anh tội cưỡng hiếp!"

Nhưng mà Thượng Quan Quân Triết lại quá cao lớn, hơn nữa dục vọng cũng đã thức tỉnh, lại bắt đầu ngồi dậy tiến lên. Thủy Nhi vừa hét lên một tiếng môi đã bị bao phủ bên trong phòng nhất thời truyền đến tiếng va chạm thân thể.

Hương vị tinh dục tràn ngập cả căn phòng, tiếng đàn ông nặng nề tiếng thờ dục, tiếng hét chói tai của người phụ nữ làm cả biệt thự bị lay động mà bùng nổ.

"Cốc cốc. . . . . Cốc cốc. . . . ."

Đang lúc Thượng Quan Quân Triết mãnh liệt hưởng thụ khoái hoạt mà tình dục mang đến thì có tiếng gõ cửa vang lên làm anh lập tức dừng lại.

"Thượng Quan Quân Triết, hành động không nên quá sức, còn Tiểu Thủy Nhi nữa cũng nên nhỏ tiếng một chút. Chẳng lẽ cô muốn cho tất cả mọi người biết hai người hoạt động suốt đêm không ngủ hay sao?"

Coi như bọn họ không muốn ngủ cũng không cần để cho những người đang cô đơn như bọn họ không ngủ được. Giọng nói của Lý Băng rất lạnh, gõ cửa xong xoay người rời đi.

Thủy Nhi nhìn anh không có động, cảm thấy dục vọng của anh đang xui xuống, vội vàng đẩy ra tức giận dùng chăn bọc cả người mình lại cặp mắt đỏ bừng.

Thượng Quan Quân Triết vừa bị Lý Băng nói như thế, vốn định không muốn làm tiếp. Nhưng nhìn thấy bộ dạng như bị ăn thịt người của Thủy Nhi, anh quyết định tối nay sẽ phải làm suốt đêm.

"Thượng Quan Quân Triết, anh đến tột cùng là muốn thế nào, chẳng lẽ anh không biết làm như vậy đối với tôi là phạm pháp sao?"

Thủy Nhi giận dữ hét, cúi đầu nhìn những dấu dâm tây trên người. Không biết đây đã là lần thứ mấy rồi? Người đàn ông này lần nào cũng điên cuồng như vậy!

Thượng Quan Quân Triết trần trụi lười biếng nằm ở trên giường, mở đèn ngủ lên nhìn Thủy Nhi đang tức giận nói:

"Muốn làm em!"

Thủy Nhi nghe anh nói giận đến xanh mặt đứng lên, giờ chân lên cứng rắn đem Thượng Quan Quân Triết đá xuống giường, ‘bùm’ một tiếng rơi xuống đất, âm thanh rất to làm sàn nhà cũng rung lên.

Sắc mặt Thượng Quan Quân Triết trắng bệch, cả người cảm thấy đau đớn, không ngờ cô lại dùng hết sức đá mình xuống giường như vậy.

Phải biết rằng khi một người phụ nữ đem một người đàn ông đá xuống giường thì phải tức giận đến mức nào, còn phải mất nhiều sức lực ra sao.

Thế mà Thủy Nhi lại làm được điều đó. Cả người trần trụi hai tay đang nắm quyền đứng ở trên giường với cặp mắt muốn phun ra lửa!

"Thượng Quan Quân Triết, tôi cho anh ba giây rời khỏi phòng của tôi, bằng không tối nay anh nhất định phải chết!"

Thủy Nhi lạnh lẽo cảnh cáo toàn thân tràn đầy sát khí.

Thượng Quan Quân Triết bị lời của cô làm cho giật mình, xem ra là cô ấy giận thật rồi.

Gương mặt tuấn tú khôi phục nét nhai cười hi hi nói:

"Không phải chỉ là lên giường làm mấy lần thôi sao? Hiện tại là thời đại gì rồi chẳng lẽ em muốn giữ tấm thân xử nữ cứ như vậy mà sống qua ngày sao? Hơn nữa khi chúng ta lên giường, em thoải mái anh cũng thoải mái, không cần phải để ý như vậy chứ . . . . ."

"Cút!"

Thượng Quan Quân Triết lời còn chưa nói hết đã nghe thấy Thủy Nhi rống lên đầy giận dữ. Ngay sau đó từ trên giường nhảy xuống một cước đá vào gương mặt tuấn tú. Lập tức Thượng Quan Quân Triết bị đá ngã trên mặt đất, khóe miệng cũng rỉ máu. hoàn toàn bị hành động của cô làm cho giật mình, nhưng cũng rất nhanh ngồi dậy về mặt đầy tức giận.

"Không phải chỉ là lên giường hay sao? Có cái gì mà phải tức giận, cô cho rằng cô là ai, tôi còn lạ gì cô nữa!"

Thượng Quan Quân Triết nói xong, nhặt khăn tắm lên quay người đi ra cửa liền phát hiện mấy người đang đứng ở cửa cười.

Nhìn thấy vết máu trên khóe môi vẫn còn đọng lại của Thượng Quan Quân Triết, Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày hình như Thủy Nhi xuống tay cũng quá nặng rồi.

Mới vừa rồi bọn họ ở bên cạnh nghe Thủy Nhi la mắng cũng biết Thủy Nhi đang tức giận, không ngờ Thượng Quan Quân Triết về sau còn nói thêm hai câu như vậy, bị đánh cũng thật đáng đời!

Thượng Quan Quân Triết nhìn bọn họ tâm tình rất khó chịu.

"Nhìn cái gì, đi ngủ đi!"

Muốn con mẹ nó đến đây xem chuyện cười hay sao!

"Ba!"

Thượng Quan Quân Triết mới nói xong trên mặt liền truyền đến đau đớn, quay đầu lại nhìn ánh mắt lạnh lùng tức giận của Lý Băng, cũng tức giận.

"Lý Băng, cô thần kinh cái gì!"

Bọn người Mạc Thiên Kinh cũng bị hành động bột phát của Lý Băng dọa cho nhảy dựng. Nhìn gương mặt tuần tú của Thượng Quan Quân Triết đang tức giận, đoán chừng tối nay tất cả đều không cần ngủ rồi!

Lý Băng không để ý đến ánh mắt tức giận của anh, hung dữ mắng:

"Thượng Quan Quân Triết, con mẹ nó, anh không phải là đàn ông, lại đi cường bạo Thủy Nhi. Cô ấy dù sao cũng là chiến hữu của chúng ta, tôi vốn còn tưởng là anh thích cô ấy, hai bên đều tình nguyện không ngờ anh cứ nhiên làm ra chuyện như vậy!"

Thượng Quan Quân Triết bị cô mắng càng tức giận hơn, nổi giận dưng dưng nhìn cô:

"Lý Băng, cô đừng quá phận, chuyện của tôi còn chưa tới phiên cô để ý tới. Tôi cho cô biết, đừng có chọc đến tôi!"

"Chọc giận anh thì sao, tôi cho anh biết, hôm nay nếu không nói xin lỗi Thủy Nhi tôi liền phế anh thay trời hành đạo. Đừng tưởng mang cái củ cà rốt của anh đi khắp nơi mà phong lưu! "

"Phế tôi, cô dám!"

Thượng Quan Quân Triết ghét nhất chính là bị người khác uy hiếp, gương mặt tuần tú lập tức âm u khiến Sính Đình đứng bên cạnh nhìn mà sợ hãi.

Lý Băng thề nhưng lại không sợ chút nào, cầm lên một nắm kim châm sáng loáng.

"Đừng có nói với tôi có dám hay không, tôi nói rồi, đừng có khiêu chiến sự kiên nhẫn của tôi!"

Sai chính là sai cô không ưa nhất chính là người khinh thường phụ nữ!

Thượng Quan Quân Triết nhìn kim châm trong tay của cô nhất thời cười lạnh châm chọc:

"Lý Băng, cô thật dám động thủ hay sao ? . . . . . A . . . . ."

Thượng Quan Quân Triết vẫn chưa kịp nói hết thì chỗ đùi liền truyền đến một cơn đau đớn, khăn tắm rơi xuống, máu lập tức từ giữa đùi chảy ra.

Khi nhìn đến tiểu đệ đệ thì phát hiện ra một vết thương thật chói mắt, dòng máu đỏ tươi chậm rãi chảy xuống.

"Lý Băng. . . . ."

Mạc Thiên Kinh còn chưa mở lời, liền bị Sính Đình kéo lại.

"Thượng Quan Quân Triết, đừng hỏi tôi có dám hay không. Tôi đã nói ở trên đời này không có gì mà Lý Băng tôi không dám làm. Nếu không đi vào trong, tôi không thể bảo đảm kim châm này có bay vào trong cái kia của anh không!"

Thượng Quan Quân Triết hung dữ lườm cô rồi đi vào phòng, nhìn thấy Thủy Nhi đang nằm che mặt trong chăn rung rúc khóc mãi, trong lòng cũng thấy áy náy.

Cô ấy tự nhiên lại khóc. . . . .

Không chỉ riêng gì Thượng Quan Quân Triết, ngay cả bọn người Mạc Thiên Kinh cũng kinh ngạc nhìn nhau.

Phải biết rằng từ khi bắt đầu gia nhập quân đội đến nay Thủy Nhi mặc dù bị thương rất nặng nhưng cũng không thấy cô ấy khóc, thế mà bây giờ lại khóc đến đau lòng như vậy.

Lý Băng nhú đôi mày thanh tú, nhìn sang Thượng Quan Quân Triết, cười lạnh nói:

"Lần này chắc anh hài lòng rồi!"

"Tôi . . . ."

Thượng Quan Quân Triết nhìn Thủy Nhi khóc đến đau lòng như vậy, trong lúc nhất thời cũng á khẩu không trả lời được.

Sính Đình đi tới bên giường Thủy Nhi nhìn cô đang che chắn khóc bù lu bù loa liền đau lòng ôm lấy cô.

Mạc Thiên Kinh thờ dãi nhìn Thượng Quan Quân Triết.

"Thật xin lỗi!"

Thượng Quan Quân Triết sau khi nói tiếng thật xin lỗi liền xoay người ra khỏi phòng lái xe rồi đi.

"Lão K, cậu cũng đi cùng đừng để cho cậu ta làm chuyện điên khùng!"

Mạc Thiên Kinh vội nói, lão K cũng khăn trương đuổi theo.

"Nếu không thích cậu ta thì đã sớm cự tuyệt từ sớm rồi, làm thế nào lại để cậu ta cường bạo được. Tiểu Thủy Nhi, tôi xem cô cũng càng ngày càng mờ hồ rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Dì cả của cô đã bao lâu chưa có đến rồi hả ?

Lý Băng thao thao bất tuyệt nhìn Thủy Nhi khóc đến đau lòng cô cũng không thấy dễ chịu. Bọn họ dù sao cũng coi như là chị em tốt vào sinh ra tử, nhìn thấy cô ấy bị khi dễ như vậy trong lòng cô làm sao có thể dễ chịu được đây.

"Được rồi Lý Băng đừng nói nữa để cho cô ấy yên lặng một chút!"

Mạc Thiên Kinh mở miệng ngăn cản cô nói tiếp, Lý Băng hung dữ trừng Mạc Thiên Kinh xoay người rồi đi.

Mạc Thiên Kinh bỗng nhiên bị cô trừng trong lòng thâm than thở. Anh cũng không phải là người cường bạo Thủy Nhi, cô ấy thế nào lại bán cả hỏa khí lên người mình!

"Mạc Thiên Kinh, anh về trước đi để em ở lại với cô ấy!"

Sính Đình không quay đầu lại nói, Mạc Thiên Kinh gật đầu rồi xoay người rồi đi.

Phòng lớn như thế chỉ còn lại hai người bọn họ, Sính Đình nhìn Thủy Nhi khóc đến tắc ngẹn, biết cô ấy đang rất đau lòng.

"Thủy Nhi, cô rất ghét Thượng Quan Quân Triết sao?"

Thủy Nhi đưa cặp mắt sưng đỏ nhìn lên, đầu tóc rối bời, trên thân mình trần trụi tất cả đều là dấu hôn, có thể đoán được vừa rồi bọn họ kịch liệt thế nào.

"Tôi không biết, tôi chỉ biết là mình và anh ta không thể, nhưng anh ta lại luôn động tôi, lại còn coi tôi như bạn trên giường nữa!"

Thủy Nhi cắn cắn môi rất uất ức nghẹn ngào nói:

Nếu anh đối xử với cô như bạn gái có lẽ cô cũng sẽ thử yêu anh một lần. Nhưng anh lại xem cô là bạn trên giường, chỉ là bạn gái để tiết dục. Cô thật không phải là cái loại phụ nữ kia.

Anh là đại thiếu gia có nhiều tiền còn cô lại chỉ là cô nhi từ nhỏ lớn lên ở cô nhi viện. Sau khi vào quân đội vẫn luôn làm tốt nhiệm vụ được giao.

Mặc dù ngoài mặt lạnh lùng nhưng chỉ có chính bản thân cô mới biết đó chỉ là mặt nạ nguy trang mà thôi. Cô cũng muốn tìm được một người yêu mình, quan tâm đến mình.

Nhưng mà cô không thể nào ngờ được mình và Thượng Quan Quân Triết sẽ ở cùng nhau. Thậm chí cô còn có chút quyến luyến hơi thở của anh mặc dù biết rõ ràng điều đó là không thể nào. Nhưng mà vẫn cùng anh gây gổ cãi nhau, để thu hút sự chú ý của anh hi vọng anh có thể xem cô trở thành bạn gái.

Nhưng mà cô thất bại rồi trong mắt của anh không từ bạn gái có chăng chỉ là tình dục. Sau khi phát tiết xong thì lại quay về cột mốc ban đầu!

Sính Đình nghe cô nói, cảm giác được hình như cô ấy đã động lòng, nhưng mà Thượng Quan Quân Triết thì sao, nếu cô ấy thật lòng thì có thể được báo đáp hay không?

"Thủy Nhi, tại sao cô lại cảm thấy mình và Thượng Quan Quân Triết lại không có khả năng?"

Thủy Nhi cắn môi nhìn Sính Đình.

"Cô biết không? Anh ấy là đại thiếu gia của nhà Thượng Quan, mà tôi chỉ là đứa mồ côi, không có thân phận, không có bối cảnh, cô cảm thấy anh ấy sẽ yêu thích tôi sao?"

Cũng khó trách anh ta dám làm càn như vậy đi cường bạo cô, có lẽ là cũng dựa vào gia thế này đi?

Sính Đình bị lời nói của cô làm cho có chút dở khóc dở cười.

"Thủy Nhi, xã hội bây giờ làm sao lại phân biệt như vậy, chỉ cần thật lòng yêu thương lẫn nhau thì có thể ở chung một chỗ, cô nghĩ quá nhiều rồi!"

Lại còn tin tưởng vào phân chia giai cấp!

Thủy Nhi lắc đầu ánh mắt rất bi thương.

"Cô không hiểu đâu, có lẽ vì cô và tôi không giống nhau. Tôi là cô nhi nên tôi hiểu rõ những người có tiền so với chúng ta vĩnh viễn đều có một trở ngại! Mặc kệ như thế nào, tôi và anh ta đều không có kết quả đâu!"

Thủy Nhi rất rõ ràng, cô bây giờ thật rất hối hận, tại sao mình lại cho Thượng Quan Quân Triết cơ hội làm như vậy. Hôm nay cũng là lúc bọn họ nên nói chia tay rồi!

"Tôi cũng cảm thấy mình rất ngốc, từ ngày mai trở đi tôi sẽ không như vậy nữa! Tôi và anh ta sẽ hoàn toàn trở lại trạng thái ban đầu, trừ bỏ là chiến hữu thì cái gì cũng không còn!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi cảm thấy cô ấy vẫn còn để tâm đến Thượng Quan Quân Triết nhưng mà Thượng Quan Quân Triết trên căn bản lại không có tình cảm với cô ấy chút nào!

"Nếu như mang thai cô sẽ bỏ đứa bé sao?"

Sính Đình đột nhiên hỏi, cô ấy có nói qua là bọn họ không áp dụng bất kỳ biện pháp ngừa thai nào nếu như mang thai thì bọn họ thật có thể cắt bỏ được hoàn toàn sao?

Thủy Nhi sững sốt một hồi ngay sau đó nói rất khẳng định.

"Tôi sẽ bỏ đứa bé!"

Coi như nếu cô sinh hạ đứa bé đối với cuộc sống của anh thì đứa con càng làm vướng bận nhất định sẽ không chịu ở cùng với đứa trẻ. Nhà Thượng Quan nhất định sẽ mang nó đi nếu mà như vậy, chỉ bằng không có mặt trên đời này giảm bớt dây dưa ràng buộc.

"Cô bỏ được sao? Dù sao đó cũng là một sinh mạng nhỏ."

Sính Đình nhú nhú mày, bọn họ ở chung một chỗ cũng hơn một tháng, nếu đúng là mang thai thì bây giờ cũng biết được rồi." Thủy Nhi, cô mặc quần áo rồi đi theo tôi!"

Thủy Nhi nghe cô nói, vội vàng mặc quần áo từ tề. Sính Đình kéo tay cô chạy ra cửa.

"Lý Băng, mở cửa!"

Sính Đình vừa gõ cửa vừa hô to, vừa mới nằm xuống Lý Băng phiền não đứng dậy mở cửa, mặt khó chịu!

"Làm gì vậy, canh ba nửa đêm có cho tôi ngủ hay không?"

Sính Đình không để ý đến cô ấy, lôi Thủy Nhi vào phòng ngồi lên trên giường rất nghiêm túc nói:

"Lý Băng, cô kiểm tra xem cô ấy có phải đang mang thai hay không?"

Sính Đình lo lắng hỏi.

Thủy Nhi bị Sính Đình vừa nói như thế, đột nhiên thấy luống cuống, bà di cả của mình mấy ngày nay chưa đến rồi!

Lý Băng nhìn bọn họ, ánh mắt nhìn chăm chú vào gương mặt bối rối của Thủy Nhi.

"Thủy Nhi, di cả của cô bao lâu chưa có đến rồi hả?"

Thủy Nhi nghiêm túc tính toán một chút, tâm càng hốt hoảng.

"Bây giờ!"

Thế mà đã bây giờ rồi, Thủy Nhi cảm thấy rất hốt hoảng, tim đập thình thịch nhìn chăm chăm Lý Băng, chờ đợi.

Lý Băng nhìn cô sau đó nắm lấy cổ tay của cô sắc mặt tóa ra lạnh lẽo.

"Cô và anh ta lên giường không có ngừa thai sao? "

Giọng nói thật không tốt, cơ hồ là hét lên. Thủy Nhi đầu lắc như đánh trống châu!

Lý Băng sắc mặt thối tới cực điểm: "Mẹ nó, anh ta không phải là cao thủ tình trường hay sao? Thế nào mà lại không ngừa thai, lần này thì tốt rồi, cô có thai rồi!"

"Thật là đã mang thai?"

Sính Đình và Thủy Nhi đều rất sững sờ, cả người đều run rẩy quả thật là mang thai. Ông trời muốn đùa giỡn với cô hay sao?

Vào lúc này bỗng nhiên kín đáo đưa cho cô một baby.

"Cô nghĩ muốn làm gì, bỏ đi hay là giữ lại!"

Lý Băng lạnh lùng vô tình hỏi, giọng nói rất tức giận.

Thủy Nhi nắm tay áo, nhìn Lý Băng có vẻ tức giận. Cô biết là cô ấy rất quan tâm mình. Nếu bỏ thì cô cũng không đành, nhưng mà không bỏ đi sau khi sinh hạ đứa bé xong thì đứa bé còn có thể là của cô sao?

"Thủy Nhi, nói ra ý nghĩ của cô đi nếu như cô không muốn nói tôi cũng vẫn sẽ ủng hộ cô!"

"Ủng hộ cái rắm, người ta cũng không thương cô, sinh hạ đứa bé này thì sao, giúp cô ấy đau, giúp cô ấy sinh sao?"

Sính Đình vừa nói ra liền bị Lý Băng mắng cho tơi bời!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Mà có gan!

"Nhưng nói thế nào thì đứa bé cũng là một phần của Thủy Nhi, cô không thể bởi vì Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi không có khả năng mà bảo cô ấy không sinh đứa bé này được!"

Sính Đình rất không tán thành bỏ đi đứa bé này, nói thế nào thì đây cũng là một sinh mạng nhỏ.

Lý Băng nhìn Sính Đình lạnh lùng hỏi: "Cô biết Thượng Quan Quân Triết là hạng người gì sao? Anh ta làm sao có thể đồng ý để Thủy Nhi sinh đứa bé này ra hay sao, có lẽ khi anh ta biết được còn bảo Thủy Nhi bỏ đứa bé đi ấy chứ. Lúc đó sẽ chỉ làm Thủy Nhi đau lòng hơn thôi!"

Cô không muốn nhìn thấy Thủy Nhi đau lòng, cô và Thủy Nhi cũng đều là cô nhi. Đối với cái hạng công tử cao cao tại thượng đó bọn họ cũng rất hiểu rõ những người như vậy không phải để dành cho bọn họ.

Thủy Nhi cắn chặt môi nhìn Sính Đình.

"Đừng khuyên giúp tôi nữa, Sính Đình, tôi hiểu rõ cô không muốn tôi bỏ đứa bé nhưng mà tôi thật sự không thể lưu lại nó lại được. Cuộc đời của tôi vẫn còn rất dài, không thể vì một đứa bé mà dừng lại được."

Hơn nữa đứa bé này nếu sinh ra cũng không thể giữ lại bên mình nên đành phải đưa ra quyết định đau lòng:

"Băng, cô giúp tôi chuẩn bị, chọn thời gian thích hợp giúp tôi phá thai đi!"

Mặt Thủy Nhi không có biểu tình gì nói ra, Lý Băng than thở gật đầu.

Không ngờ con dao phẫu thuật trong tay mình còn phải dùng ở trên người Thủy Nhi!

"Thủy Nhi, cô ở đây suy nghĩ thật kỹ đi để về sau sẽ không phải hối hận!" Sính Đình chưa từ bỏ ý định khuyên ngăn nhưng Thủy Nhi lại quật cường không động tâm.

"Cô chuẩn bị một chút, ngày mai đi kiểm tra sau đó tiến hành luôn!"

Chuyện như vậy giải quyết càng sớm càng tốt tối thiểu đối với thân thể của cô ấy cũng ít bị ảnh hưởng hơn.

Thủy Nhi gật đầu một cái, Sính Đình nhìn bọn họ, tức giận xoay người đi ra khỏi phòng.

Sính Đình thờ hồn hên đi vào phòng đặt mông ngồi ở trên giường giương mắt nhìn.

Mạc Thiên Kinh đang bận rộn trước máy vi tính nhìn mặt Sính Đình tức giận thì dừng lại công việc bận rộn trên tay hỏi: "Thế nào?"

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt cực kỳ tức giận của Sính Đình cau mày, ai lại đi chọc giận cô rồi?

"Thủy Nhi mang thai rồi! Hơn nữa còn muốn bỏ đứa bé!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô: "Vậy thì mắc mớ gì tới em, bọn họ đã quyết định rồi. Em cũng đừng suy nghĩ nhiều nữa, bọn họ cũng có ý nghĩ của riêng mình."

Có lẽ bọn họ làm như vậy cũng là chính xác, Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi cũng không thích hợp. Nếu như không có đứa bé có lẽ sẽ có thể triệt để cắt đứt với nhau!

"Mạc Thiên Kinh, anh đang nói chuyện hoang đường gì vậy. Đó chính là một sinh mạng đấy. Anh có biết hay không những đứa trẻ đều là quà tặng mà ông trời ban cho chúng ta. Chúng không phải đồ chơi của nam nữ sau khi tiết dục mà là một mầm sống nhỏ! Bọn họ không thể bóp chết nó như vậy!"

Sính Đình thật rất tức giận, không ngờ Mạc Thiên Kinh cũng đồng ý bỏ đứa bé.

"Anh hiểu rõ nhưng mà nếu Thủy Nhi đã quyết định bỏ đứa bé này thì chúng ta có quyền gì đi yêu cầu cô ấy không nên bỏ nó đi đây? Em cũng biết giữa Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi cũng không có tình cảm với nhau. Em muốn vì một đứa bé mà buộc chặt bọn họ ở chung một chỗ sao?"

Mạc Thiên Kinh kiên nhẫn giải thích, Sính Đình tức giận nhìn anh chằm chằm.

"Cái gì gọi là không có tình cảm, cái gì gọi là bởi vì đứa bé buộc chặt mà ở chung một chỗ. Giữa chúng ta nếu không phải là bởi vì đứa bé thì cũng không phải là không có tình cảm sao? Vậy tại sao chúng ta lại không có bỏ đứa bé?" Sính Đình tức giận mặt đỏ rần nói một hơi.

Mạc Thiên Kinh quả nhiên liền im lặng!

"Sính Đình, ai nói chúng ta không có tình cảm, ít nhất là anh yêu em. Chúng ta cũng cam tâm tình nguyện lưu lại cục cưng."

"Dù là như vậy nhưng anh cũng không thể trơ mắt nhìn Thủy Nhi đi phá thai!"

Nghe Mạc Thiên Kinh nói yêu mình, tim cô như nhảy lên nhưng vẫn kiên trì chủ kiến của mình như cũ.

Mạc Thiên Kinh thờ dài nhìn cô nếu anh không cho cô một đáp án hẳn là sẽ không chịu buông tha rồi.

"Nói đi, muốn anh làm gì?"

Sính Đình nghiêng đầu sau một hồi nỗ lực suy tư lại nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Anh đem chuyện này nói cho Thượng Quan Quân Triết, xem anh ta phản ứng thế nào. Nếu như anh ta thật sự không quan tâm chút nào đến đứa bé này và Thủy Nhi thì chúng ta sẽ bỏ đứa bé đi, về sau sẽ khiến Thủy Nhi cắt đứt với anh ta! Nếu như anh ta nghĩ để lại đứa bé thì sẽ để cho anh ấy theo đuổi Thủy Nhi cho đến khi Thủy Nhi đồng ý mới thôi!"

"Cái này hi vọng cũng không lớn!"

Mạc Thiên Kinh trực tiếp bóp chết hy vọng của cô. Thượng Quan Quân Triết là hoa hoa đại thiếu làm sao có thể vì đứa bé mà ở chung một chỗ với Thủy Nhi!

Chuyện này trên căn bản là không thể nào, nếu thật có khả năng đó thì cậu ta đã sớm kết hôn mà không phải có bộ dáng như bây giờ phong lưu tiêu sái chuyên đi hái hoa bẻ nhị!

Sính Đình nghe anh nói cũng cảm thấy đúng. Nhưng dù thế nào cũng muốn thử một lần, cũng là cho Thượng Quan Quân Triết một cơ hội cuối cùng!

"Anh cứ hỏi thử xem, nếu như anh ta không phản đối vậy thì em cũng sẽ không bao giờ nói đến chuyện này nữa!"

"Vậy cũng được!"

Mạc Thiên Kinh lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho lão K. Nghe thấy âm thanh huyền ảo bên trong, Mạc Thiên Kinh mảy nhíu lại thành chữ Xuyên.

Cúp điện thoại, Mạc Thiên Kinh liền đứng dậy mặc quần áo, Sính Đình liền vội vàng hỏi:

"Đã trễ thế này, anh còn đi đâu vậy?"

"Thượng Quan Quân Triết ở quầy rượu gây chuyện, say khướt, anh đi đưa cậu ấy về!"

Không ngờ tiểu tử thối này cư nhiên lại mượn rượu làm càn!

Sính Đình ‘A’ một tiếng. Không biết là có đúng không nhưng cô cảm thấy Thượng Quan Quân Triết cũng không hoàn toàn không có cảm giác với Thủy Nhi, có thể là anh ta chưa nhận ra thôi?

Haiz, thôi bỏ đi, nhìn Mạc Thiên Kinh rồi đi thì Sính Đình cũng trào lên giường đắp chăn, nhìn phim truyền hình trên màn ảnh cảm thấy rất vô vị tẻ nhạt.

Đêm đã khuya, trên đường phố người đi lại thưa thớt, ánh đèn trong quán Bar chớp lóe lên, nơi này được coi là chỗ sang trọng nhất nhưng cũng loạn nhất của thành phố mang biển hiệu Love!

Love đúng theo ý nghĩa của nó chính là nơi dễ yêu đương. Ở đây có rất nhiều Phú Nhị Đại, Quan Nhị Đại hay lui tới, chỗ này tuy là quầy rượu nhưng cũng coi như là nơi cao cấp để tiêu xài hoang phí.

Bên trong toàn là quần áo xa hoa đắt tiền, đủ loại hình tuần nam mỹ nữ, không có chỗ nào mà không phải là cực phẩm.

Trong quán rượu, một người đang ông mặc áo trắng đang giơ quyền đánh nhau, trên mặt tuần dật có chút máu ứ đọng, đã khô rồi.

Một người đàn ông áo đen đi đến kéo lại nhưng lại bị anh ta hất ra.

"Thượng Quan Quân Triết, cùng tôi trở về!"

Lão K lại đi lên kéo anh ta ra, Thượng Quan Quân Triết vung tay lên chân đạp một cái, lão K vội vàng né tránh. Một người đàn ông bị anh đá phải ngã trên mặt đất, đau đến gào khóc thảm thiết!

"Tôi đây đánh đi, mày cho rằng tao sợ mày sao? Có bản lĩnh liền đánh tao đi!"

Thượng Quan Quân Triết đang nổi điên, trong miệng luôn nói câu tự đắc này. Mạc Thiên Kinh đi đến, không nói hai lời trái một quyền chân một cước đem cậu ta đánh ngã xuống đất!

Thượng Quan Quân Triết lau vết máu bên miệng, mặt đàn ra rồi bắt đầu cười khúc khích.

"Mày có gan, bản lĩnh không tệ, trở lại đây!"

"Thượng tướng, cậu ta uống nhiều quá! Trước hết dẫn cậu ta về rồi hãy nói!"

Lão K nhìn vẻ mặt của Mạc Thiên Kinh, biết anh đang rất tức giận.

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, rồi cùng với lão K đem cậu ta đi ra ngoài.

"Buông tao ra, khôn kiếp, đồ giặc cướp!"

Thượng Quan Quân Triết không rõ ràng mắng, cả người toàn là mùi rượu tăn ra trong không khí, Mạc Thiên Kinh nhíu mày:

"Cậu ta đã uống bao nhiêu?"

"Hết một chai XO!"

Lão K cau mày nói. Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết đang mê loạn rất tức giận mắng:

"Thượng Quan Quân Triết, cái đồ hèn nhát này có chuyện gì tại sao lại không nói cho rõ ràng? Tiểu Thủy Nhi mang thai rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Đứa bé không còn!

"Mang thai? Ha ha. . . . . cô ta cũng nhanh thật, mới đó mà đã cùng người khác lên giường lại còn mang thai! Chúc mừng. . . . . Chúc mừng. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết lâu bầu nói làm cho Mạc Thiên Kinh khi nghe được những lời này hận không thể đem cậu ta đánh cho một trận.

"Cô ấy mang thai con của cậu. Ngày mai sẽ đi bỏ nó cậu còn ở đây say được, cho cậu say chết thì thôi!"

Mạc Thiên Kinh hét lớn, lấy tay đẩy một cái làm Thượng Quan Quân Triết ngã ngời trên đất. Về mặt của cậu ta đầy tức giận nhưng khi bị gió lạnh táp vào mặt thì cũng tỉnh táo đôi chút. Sau đó nhìn Mạc Thiên Kinh bối rối nói:

"Anh nói cô ấy đang mang thai con của tôi?"

Làm sao lại như vậy được, cô ấy làm sao lại mang thai con của mình?

"Không sai, là mang thai con của cậu hơn nửa ngày mai còn muốn bỏ nó đi. . . . . Này, Thượng Quan Quân Triết cậu đi đâu đấy!"

Mạc Thiên Kinh lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết từ dưới đất lồm cồm bò dậy sau đó chạy thật nhanh ở trên đường.

Hai người bọn họ vội vàng lái xe đuổi theo.

"Thượng Quan Quân Triết, lên xe!"

Mạc Thiên Kinh quát lên, Thượng Quan Quân Triết liền tức giận nhìn anh:

"Anh lái xe tới tại sao không nói cho tôi biết! Hại tôi phải chạy mệt chết đi được!"

". . . . ."

Mạc Thiên Kinh và lão K đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không nói nên lời.

"Nhanh lên một chút về nhà!"

Thượng Quan Quân Triết hét lớn, trong ánh mắt chứa vẻ buồn rầu!

Mạc Thiên Kinh đạp chân ga chạy như bay về nhà.

"Thủy Nhi, cô quyết định làm vậy thật sao?"

Lý Băng nhìn sắc mặt Thủy Nhi không được tốt, bọn họ đang chuẩn bị đi đến bệnh viện.

Thủy Nhi cắn răng gật đầu.

"Thủy Nhi, cô đi thật sao? Sao không ở đây suy nghĩ thật kỹ đã?"

Sinh Đình nghe được đối đáp của bọn họ liền đi ra hỏi.

"Đúng vậy, đứa bé chính là một sinh mạng sống nhỏ nhỏ nó sẽ mang đến cho cô hi vọng. Cho dù cô có khổ sở thế nào chỉ cần nhìn thấy chúng tâm tình của cô sẽ dần dần khá hơn cuộc sống cũng sẽ trở nên ngọt ngào hơn!"

Trình Tử ôm con gái đi ra từ tốn nói.

Thủy Nhi nhìn cô, tầm mắt rơi vào đứa bé đang được ôm trong ngực.

"Tôi có thể bế nó không?"

Trình Tử gật đầu đưa con gái cho cô. Thủy Nhi nhiệt tình ôm lấy nhìn khuôn mặt của đứa trẻ nhỏ bé mềm mại trong lòng thấy rất khổ sở, rất uất ức.

Nếu như con của mình được lưu lại nhất định cũng sẽ đáng yêu như vậy?

"Nếu như muốn giữ thì cứ giữ lại đi, hiện tại có rất nhiều cặp vợ chồng sau khi kết hôn sinh con xong liền ly hôn. Cũng có rất nhiều phụ nữ sinh con một mình. Chỉ cần mình có năng lực nuôi dưỡng, một hay hai người thì có quan hệ gì ở đây? Quan trọng nhất vẫn là tim của mình vẫn mong muốn giữ lại đứa trẻ này!"

Lời của Trình Tử giống như đang trải lòng của cô ra vậy. Thủy Nhi nhất thời do dự, Lý Băng cũng bị lời nói của Trình Tử làm cho hơi dao động.

Quả thật, đứa con rất không dễ dàng mới có được, cô không thể tàn nhẫn mà giết chết nó.

"Nếu như cô không muốn cho Thượng Quan Quân Triết biết, tôi sẽ nói cho cậu ta là cô đã bỏ đứa bé đi rồi. Chờ đến lúc bụng cô lớn một chút tôi sẽ khuyên Mạc Thiên Kinh cho cô nghỉ phép, để cho cô có thể sinh con được thuận lợi!"

Sính Đình chậm chạp nói, nếu như có thể cô sẽ làm cho Thượng Quan Quân Triết phải chịu đựng sự đau khổ này.

Cho đến khi Thủy Nhi sinh con xong thì trước đó anh ta cũng không thể biết Thủy Nhi rốt cuộc đã đi nơi nào!

Thủy Nhi nhìn Lý Băng, bị lời nói của bọn họ mê hoặc.

Lý Băng thở dài.

"Muốn đẻ thì đẻ đi, đợi lát nữa tôi sẽ theo chân bọn họ nói đứa bé của cô không còn nữa!"

Ai bảo cô cũng rất ích kỷ ! Không thể để cho chị em tốt của mình bị tên khốn kiếp Thượng Quan Quân Triết kia khi dễ được.

"Vậy chúng ta sẽ cùng giữ bí mật!"

Thủy Nhi nhàn nhạt nói, trên mặt lộ ra nụ cười yếu ớt.

Ở cửa liền vang lên tiếng thắng xe, cả người Thủy Nhi liền chấn động. Lý Băng lập tức kéo cô xoay người đi vào trong phòng sau đó còn giao phó là bọn họ đã đi bỏ đứa bé rồi!

"Thủy Nhi!"

Thượng Quan Quân Triết vọt vào bên trong nhà gọi to thấy Sính Đình và Trình Từ đang ngồi ở trên ghế chơi đùa với đứa nhỏ. Chỉ nhìn thoáng qua bọn họ rồi lập tức hỏi:

"Sính Đình, Thủy Nhi đâu?"

Mạc Thiên Kinh nhìn bốn phía chung quanh cũng không có nhìn thấy hai người kia chẳng lẽ là đã đi rồi?

Vừa nãy trên đường trở lại, không ngờ Thượng Quan Quân Triết lại buồn nôn nên phải vội vàng dừng xe ở trên đường một lúc bằng không cũng sẽ không về muộn như vậy, đến hơn tám giờ sáng mới về đến nhà.

"Đi bệnh viện được hơn một giờ rồi chắc cũng giải phẫu xong xuôi !"

Sính Đình lạnh nhạt nói, trong giọng nói không có hóa khí của tối hôm qua. Thượng Quan Quân Triết liền vội vàng hỏi:

"Đi bệnh viện?"

Sính Đình tức giận trừng mắt lườm anh:"Hết cái gì mà hết, dọa đứa bé sợ rồi!"

Thượng Quan Quân Triết bị cô mắng khí thế cũng giảm đi không ít. Dù nói thế nào thì hiện tại mình đang muốn cầu cạnh cô ta nên nói chuyện không thể không khép nép được.

"Cô ấy đến bệnh viện rồi hả ?"

"Lý Băng dẫn cô ấy đi tôi làm sao biết được. Và lại tôi cũng không phải là người đi bỏ thai. Nhìn thời gian đoán chừng cũng sắp về tới nơi. Tôi phải đi xem nồi cháo gà của tôi mới được. Phụ nữ đẻ non thì phải uống nhiều canh gà để bồi bổ!"

Sính Đình nói xong liền đứng dậy đi vào bếp, Trình Từ cũng ôm đứa bé vội vàng đi theo.

Thượng Quan Quân Triết ngã ngồi ở trên ghế sofa, mặt lộ vẻ bất lực.

Tại sao có thể như vậy? Anh cũng chỉ tới trễ một chút thôi làm sao đã đi mất rồi?

Nghĩ đến đứa con bị mất đi lòng của Thượng Quan Quân Triết đau như cắt, sao lại có thể như vậy!

"Thượng Quan Quân Triết, cậu sao thế!"

Mạc Thiên Kinh cho tới bây giờ cũng chưa từng nhìn thấy bộ dạng chán chường này của cậu ta.

Thượng Quan Quân Triết liếc nhìn Mạc Thiên Kinh sau đó khổ não mang bí mật cất giấu từ đáy lòng nói ra:

"Tôi bị vô sinh! Bác sĩ nói cả đời này tôi không có cơ hội làm cho phụ nữ mang thai. Cha tôi đã cho tôi uống rất nhiều thuốc nhưng mà tôi lại vẫn luôn cảm thấy có hay không có con cũng không quan trọng gì. Hơn nữa lúc làm chuyện kia lại còn không phải mang đồ phòng hộ rất thoải mái nên cũng không để ý. Những người phụ nữ lên giường với tôi trước đây cũng không có ai mang thai. Mấy năm gần đây cha tôi muốn có cháu bé nên gọi tôi đi trị

liệu rất nhiều lần nhưng mà vẫn không có kết quả không ngờ được Thủy Nhi lại mang thai!"

Thật vất vả mới có đứa con đến lúc biết được thì đã bị mất đi rồi!

"Khó trách cho tới bây giờ cậu đều không tránh thai!"

Mạc Thiên Kinh giờ mới hiểu được tại sao cậu ta và Thủy Nhi ở chung một chỗ cũng không tránh thai thì ra là cậu ta bị vô sinh cho nên cũng không lo lắng đến vấn đề này.

Chỉ là không ngờ được Thủy Nhi lại mang thai!

"Đúng vậy! Có lẽ ông trời đang trừng phạt cái tính phong lưu của tôi chăng!"

"Cậu đang nghĩ muốn đứa con này hay là bởi vì ba cậu đang muốn ôm cháu nên mới khẩn trương để ý đến đứa nhỏ trong bụng Thủy Nhi như vậy?"

Lão K đứng ở bên cạnh từ từ hỏi:

Thượng Quan Quân Triết sững sờ một lúc, anh là bởi vì chính mình thích hay là bởi vì cha muốn ôm cháu mới đau khổ như vậy đây?

Thượng Quan Quân Triết cũng không biết là mình đang nghĩ thế nào nữa!

"Cậu tốt nhất nên suy nghĩ một chút, nếu như đơn thuần muốn có con thì không có đứa này cậu lại đi tìm đứa khác là được!"

Dù sao hiện tại đã chứng minh anh vẫn còn có thể sinh con.

"Thủy Nhi, cô về rồi!"

Sinh Đình bê cháo gà đi ra, đã nhìn thấy Lý Băng đỡ Thủy Nhi đi vào sắc mặt rất tái nhợt, nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết cũng chỉ liếc qua một cái sau đó lập tức đi lên lầu.

Thượng Quan Quân Triết nhìn sắc mặt trắng bệch như tờ giấy của cô mà cảm thấy đau lòng. Muốn gọi cô lại phát hiện mình không thể cất lời lên được.

"Trình Từ, chúng ta đi lên, Thủy Nhi mới vừa bỏ đứa nhỏ phải được ăn cháo gà!"

Sinh Đình cố ý nhấn mạnh mấy chữ bỏ đứa nhỏ chính là muốn Thượng Quan Quân Triết biết đứa bé không còn để cho anh ta hối hận chết đi!

"Thủy Nhi!" Thượng Quan Quân Triết xông đến gọi !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Cùng phòng có hạn chế hay không?

Thủy Nhi ngừng bước nhưng không quay đầu lại, giọng nói có chút vô lực, lạnh nhạt hỏi:

"Có chuyện gì!"

Thượng Quan Quân Triết mở mồm định nói nhưng lại ngậm vào, anh không thể hỏi cô đã thật sự bỏ đứa bé hay chưa được?

Nghĩ đến mình thật vất vả mới có đứa bé mà lại cứ như vậy mất đi. Thượng Quan Quân Triết cũng không thể trách tội Thủy Nhi càng không thể trách cô tự mình quyết định bỏ con đi được.

Nhưng mà đứa bé cũng có phần của anh, tại sao lại không cho anh một cơ hội. Tối thiểu cũng hỏi xem ý tứ của anh như thế nào. Chẳng lẽ cô ấy đối với mình một chút tình cảm cũng không có?

"Em thật sự bỏ con rồi sao?"

Người Thủy Nhi run rẩy, anh đây là đang quan tâm đến đứa bé sao? Chỉ là cô không thể để cho anh biết chuyện cô đang che giấu được.

"Ừ!"

Thủy Nhi nhẹ nhàng trả lời, Thượng Quan Quân Triết nghe thấy cô nói cả người như bị hút cạn không khí, vô lực ngã ngồi ở trên ghế sofa, khổ sở dằn dằn trên mắt.

Anh thật sự là đã đến chậm một bước.

"Tại sao không nói cho anh biết chuyện mang thai? Có lẽ anh. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết lời nói vẫn chưa nói hết liền bị Thủy Nhi cắt đứt:

"Nói cho anh biết làm cái gì, chúng ta chỉ là bạn trên giường, lên giường xong rồi mang thai. Tôi tất nhiên cũng muốn đem đứa bé xử lý cho xong, chẳng lẽ anh cho là tôi phải vì anh mà sinh nó ra hay sao".

Thủy Nhi cười lạnh nói tiếp: "Làm sao có thể như vậy, tôi tại sao lại phải sinh con cho anh! Tôi cũng đã nghĩ kỹ rồi anh nói cũng không có sai, giữa chúng ta vốn chỉ là quan hệ bạn giường. Anh tình tôi nguyện, lên giường theo nhu cầu mà thôi. Nhưng mà loại quan hệ này tôi muốn đến đây chấm dứt. Về sau tôi và anh sẽ không còn là quan hệ bạn giường nữa mà giống như trước đây chỉ là quan hệ chiến hữu mà thôi. Trừ cái đó ra, thì quan hệ nào cũng không có!"

Thủy Nhi một hơi nói ra cảm thấy lòng của mình rất đau. Cô làm như vậy chắc hẳn đã đủ tuyệt tình rồi!

Anh và cô vốn dĩ cũng không có tương lai, muốn cắt đứt thì phải cắt cho đứt hoàn toàn!

Thượng Quan Quân Triết nghe được những lời này của cô lại có cảm giác đau lòng, cảm thấy lời của mình nói trước đây thật là tàn nhẫn, bạn trên giường?

Đúng vậy, giữa bọn họ chính là quan hệ bạn giường không hơn? Ngoài ra cái gì cũng không có?

Đây chính là lời mà mình từng nói tại sao hiện tại từ trong miệng cô nói ra anh lại cảm thấy nó thật tàn nhẫn?

Về sau không còn là bạn trên giường, mình không thể cùng cô lên giường. Trở về quan hệ chiến hữu ngày trước, thật là có thể trở về sao?

Thượng Quan Quân Triết nhớ đến bọn họ trước kia ở chung một chỗ, lúc nào cũng cãi nhau ầm ĩ thao thao bất tuyệt! Bọn họ thật còn có thể trở về sao?

Thủy Nhi không nhìn thấy vẻ mặt của anh, nói dứt lời liền đi lên tầng hai nước mắt thi nhau rơi xuống nhưng đến tận cùng là tại sao thì cô cũng không biết!

"Thủy Nhi, cô thật sẽ không hối hận giữ lại đứa bé này chứ?"

Lý Băng nhìn thấy cô như vậy cảm thấy rất lo lắng, cô ấy tuy nói tuyệt tình như vậy nhưng chỉ sợ không làm được!

Thượng Quan Quân Triết thoát nhìn rất quan tâm đứa bé kia, nhìn trong ánh mắt anh lóe lên đau đớn. Giống như có tình cảm đối với Thủy Nhi, cô cũng không biết mình rốt cuộc là làm đúng hay sai nữa!

Thủy Nhi gật đầu: "Lý Băng, cô yên tâm đi, tôi sẽ không hối hận! Hôm nay cảm ơn cô!"

Thủy Nhi thật rất cảm kích cô ấy, mới vừa rồi cô ấy mang theo cô từ trên cửa sổ nhảy xuống nhưng thật ra cũng không phải là nhảy mà chỉ là trườn xuống thôi.

Chẳng qua là Lý Băng đâm một châm lên người cô để cho có thể tỏ ra đau đớn nhưng sẽ không ảnh hưởng đứa bé. Sắc mặt cô tái nhợt đau đớn như vậy mới giống như vừa mới sinh non xong.

"Sẽ không hối hận là tốt rồi, chỉ cần cô không phải hối hận, tôi cũng sẽ không hối hận!" Lý Băng lẩm bẩm nói, cô thật sợ cô ấy sẽ hối hận, đến lúc đó lại bỏ đứa bé đi.

Hơn nữa cũng không biết Sinh Đình có thể giải quyết Mạc Thiên Kinh bên kia hay không? Có giữ được bí mật hay không?

Sinh Đình nhìn Thủy Nhi mặt tái nhợt, bụng chao gà đặt ở lên trên bàn lo lắng hỏi:

"Chuyện gì xảy ra vậy? Sắc mặt sao lại tái nhợt như vậy chẳng lẽ là mang đứa bé bỏ đi rồi?"

Thủy Nhi lắc đầu: "Không có, Băng châm cứu vào người tôi bây giờ vẫn rất đau."

Thủy Nhi nhìn Sinh Đình, nhìn cô ấy lo lắng cho mình như vậy trong lòng thấy rất ấm áp.

Sinh Đình thở phào nhẹ nhõm: "Vậy thì tốt rồi, dọa tôi giật mình. Nhưng mà Thủy Nhi, cô có cảm giác thấy Thượng Quan Quân Triết hình như rất để ý đến đứa bé này hay không?"

Sinh Đình nhớ tới đến ánh mắt của anh ta vừa khổ sở vừa hối hận. . . . .

Hối hận?

Làm sao có thể, mình tại sao cảm thấy phía sau lưng là ánh mắt hối hận của anh ta. Chẳng lẽ anh ta thật sự để ý đến đứa bé?

Thủy Nhi nhìn Sính Đình: "Làm sao có thể, tối hôm qua anh ta nói rất rõ ràng, tôi cùng anh ta chỉ là quan hệ bạn giường. Anh ta làm sao có thể sẽ quan tâm sau khi tiết dục sẽ lưu lại cái gì, hoặc chính là anh ta cố ý gieo giống ở trên người tôi vì muốn có một đứa con!"

Thủy Nhi cắn môi, nếu quả như thật là như thế thì cô nên làm cái gì, làm như thế nào để mang đứa bé giấu kỹ?

"Nếu quả như thật là như vậy thì cô sẽ phải mang đứa bé giấu kỹ đi, nếu để cho anh ta cướp đi mất như vậy về sau cô và đứa bé thật sự là không có duyên phận rồi!"

Lý Băng nghe được lời nói của Sính Đình và Thủy Nhi cảm thấy lo lắng Thượng Quan Quân Triết sau khi biết được Thủy Nhi không bỏ đứa bé sẽ tới giành lại!

"Thủy Nhi đừng sợ, Thượng Quan Quân Triết cũng không phải là giặc cướp, coi như anh ta biết được thì thế nào, đứa bé cũng có phần của cô hơn nữa cũng là do cô sinh. Nếu mà không được, cô đi tìm bạn trai sau đó giả vờ ở chung từ đó có thể lộ bụng ra ngoài như thế không phải tốt hơn sao!"

Trình Tử nhìn thấy bọn họ sợ đến như vậy đứng ở một bên giúp một tay, chỉ là cô gặp gỡ con người kia quả thật là cường đạo trong cường đạo còn không biết có thể tránh thoát được một kiếp hay không!

Đã một buổi tối đã qua, Nam Cung Tước cũng đã tỉnh anh ta thấy mình mang theo con gái trốn đi nhất định sẽ rất tức giận!

Có lẽ đã bắt đầu sai người đi tìm nói không chừng còn hạ lệnh truy nã cô!

Xem ra cô cũng nên bắt đầu vì mình tìm kiếm đường lui, không thể ngồi đây mà đợi giết chết được. Có thể mấy ngày nữa, cô cũng sẽ bị Nam Cung Tước tìm được, đến lúc đó lại còn liên lụy đến bọn họ nữa!

Nhìn trước mắt đã thấy mấy người sắp được làm cha, hai phụ nữ có thai mặc dù bọn họ quen biết không lâu nhưng cô thực sự có thể cảm nhận được bọn họ thật lòng đối đãi với mình.

Thủy Nhi nhìn Trình Tử, "Nếu như anh ta dám giành thì sao?"

Thượng Quan Quân Triết nhất định sẽ là làm như vậy vì anh ta vốn dĩ là một người đàn ông bá đạo mà!

Cô không dám chắc chắn mình có thể bảo hộ được đứa bé hay không!

"Sợ cái gì, nếu anh ta thật dám giành giật đứa bé không phải còn có tôi sao? Tôi quyết định làm mẹ nuôi nó nếu như anh ta dám giành tôi liền thiên anh ta!"

Lý Băng mặt lạnh như băng lời nói ra cũng vô cùng lạnh lùng.

"Băng, cảm ơn cô!"

Thủy Nhi cảm kích nhìn Lý Băng, Lý Băng vỗ vỗ vai cô an ủi.

"Không phải lo lắng, phụ nữ có thai phải cố gắng giữ cho tâm tình vui vẻ, như vậy cục cưng mới có thể đáng yêu, hoạt bát biết không?"

Sính Đình tròn to hai mắt nhìn Lý Băng: "Thật vậy sao?"

"Đương nhiên là thật, cô nghĩ rằng tôi đang nói chơi hay sao? Hơn nữa phải cùng cục cưng nói chuyện, bọn chúng ở trong bụng nghe cũng có thể hiểu, cái này gọi là dưỡng thai. Nhưng phải để bốn, năm tháng sau đã!" Lý Băng rất nghiêm túc nói như một bác sĩ điển hình!

"Cùng phòng có hạn chế hay không?"

Lúc Sính Đình hỏi má khề ứng hồng nhớ đến đêm qua, nội tâm không khỏi kích động nho nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 142: Ai nói là con của anh?

"Tối hôm qua không phải cô và Mạc Thiên Kinh lên giường thật chứ?" Lý Băng nói xong, đi tới trước mặt cô vạch cổ áo ra quả nhiên nhìn thấy đầy dấu hôn!

Sính Đình đỏ mặt lên, cúi đầu nhỏ giọng nói: "Anh ấy ôm tôi đi tắm, sau đó liền. . . . ."

Chỉ là cô hình như cũng có chủ động coi như không phải chủ động thì Mạc Thiên Kinh cũng không có ép buộc cô. Xem như là anh tình tôi nguyện, nghĩ lại cũng cảm thấy hơi xấu hổ!

"Tôi đã nói rồi. Tôi hôm qua Mạc thượng tướng làm sao lại nằm ở trên giường của cô thì ra là thú tính nổi lên rồi!"

Thùy Nhi không nhịn được nói. Nghĩ đến tối hôm qua nếu Mạc Thiên Kinh không ngủ cùng với Sính Đình thì cô và Thượng Quan Quân Triết cũng sẽ không xảy ra quan hệ, cũng sẽ không diễn biến thành tình trạng bây giờ.

"Không ngờ Mạc thượng tướng cao ngạo cũng là một con dã thú! Nhìn thấy phụ nữ vẫn có phản ứng!"

Lý Băng lạnh lùng giễu cợt, Sính Đình mặt càng đỏ hoàn toàn không nhìn thấy Trinh Từ đang nhú chặt mày.

"Các người nói Mạc thượng tướng có phải Mạc Thiên Kinh hay không?"

Trinh Từ đột nhiên hỏi, Nam Cung Tước thường nói đến Mạc Thiên Kinh, chẳng lẽ bọn họ là cùng một người?

Như vậy tất cả bọn họ đều không phải là dân thường mà đều là quân nhân?

Lý Băng gật đầu: "Ừ, chúng tôi đều là thủ hạ của Mạc thượng tướng. Trinh Từ, tôi có thể gọi cô như vậy không?"

Lý Băng nhàn nhạt hỏi, Trinh Từ gật đầu có chút hiểu tại sao cô ấy lại muốn mang mình tới đây rồi!

"Cô không phải nói muốn cho con gái sống một cuộc sống như người bình thường sao? Nếu như cô nguyện ý, cô cùng với chúng tôi đem Nam Cung Tước diệt trừ đi! Hắn khát máu tàn bạo, sát hại rất nhiều mạng người, hơn nữa mỗi chuyện mà hắn đang làm đều mang đến tai ương cho người dân. Một người như vậy nên bị luật pháp trừng trị!"

Lý Băng nói một mạch nhìn thấy sắc mặt Trinh Từ đang phức tạp liền thở dài nói tiếp:

"Tôi hiểu rất rõ cô rất thích Nam Cung Tước. Nhưng cô còn nhớ mấy ngày vừa rồi hắn đối xử với cô như thế nào? Cô sinh con gái cho hắn, hắn thậm chí cũng không thèm nói với cô một câu. Hàng đêm cùng những người đàn bà khác lăn lộn ở trên giường, đàn ông như vậy cô vẫn cảm thấy lưu luyến sao?"

Trinh Từ cắn cắn môi cúi đầu nhìn con gái, không biết nên quyết định như thế nào.

Anh ta dù sao cũng là chồng của cô, mặc dù anh ta bây giờ đối với cô rất tàn nhẫn. Sau khi phát hiện mình mang con gái bỏ trốn đi có thể sẽ đuổi giết đến tận cửa. Nhưng dù sao anh ta cũng là người đàn ông của cô. Muốn cô xuống tay đẩy anh ta đến đường cùng thì cô không làm được.

"Cô cảm thấy Nam Cung Tước biết cô mang theo con gái người thừa kế sau này của hắn chạy trốn, hắn sẽ bỏ qua cho cô sao? Cô cảm thấy hắn sẽ mềm lòng giữ cô lại sao? Cô đi theo hắn mấy năm, hắn là hạng người gì, chẳng lẽ cô còn không biết sao?" Từng câu từng chữ của Lý Băng đánh trúng tâm của cô khiến Trinh Từ càng thêm khó nghĩ.

Cúi đầu nhìn con gái đang ngủ rất say.

Con gái đáng yêu như vậy, thật chẳng lẽ phải suốt ngày đánh đánh giết giết sống trong tối tăm không thấy ánh mặt trời hay sao?

Nghĩ tới thủ đoạn ác độc của Nam Cung Tước trong lòng Trinh Từ liền run sợ. Nếu như cô không giải quyết hắn thì có thể cả đời đều không thể cùng con gái trải qua cuộc sống của người bình thường, nhưng . . . .

Cô thật không xuống tay được, dù sao anh ta cũng là người đàn ông mà cô đã từng yêu, hiện tại cũng vẫn còn rất yêu chỉ có điều yêu sâu đậm bao nhiêu thì hận cũng sâu bấy nhiêu.

Nhớ lại quãng thời gian đó, cô mỗi ngày đều phải roi nước mắt vượt qua, thế nhưng Nam Cung Tước lại hàng đêm cùng những người phụ nữ khác nhau triền miên, cũng đã đau lòng qua rí máu, cũng đã tuyệt vọng nhưng mà muốn quyết định đối phó với anh ta tự nhiên thấy rất không cam tâm!

Sợ không thấy anh ta nữa, Trinh Từ cắn môi khiến môi cũng sấp rí máu nhưng lại không cất lên được lời nào!

"Cô hãy suy nghĩ kỹ càng, tôi sẽ cho cô thời gian, nhưng mà cô biết đấy Nam Cung Tước chắc bây giờ đã tỉnh rồi. Hắn mà tỉnh thì hai nhà hắc bạch cũng sẽ không được yên bình rồi!"

Lý Băng trên mặt lộ ra lo lắng nói.

"Ừ, tôi sẽ suy nghĩ thật kỹ!"

Trinh Từ ôm con gái trở về phòng của mình, Sính Đình nhìn theo bóng Trinh Từ rồi đi nói:

"Chồng của cô ấy thật sự là Nam Cung Tước sao?"

Mới vừa rồi cô mới biết được thì ra là Trinh Từ chính là vợ của Nam Cung Tước là người mà Mạc Thiên Kinh muốn bắt!

Mà Lý Băng lại bảo Trinh Từ đi đối phó với chồng của mình, nhìn nét mặt của Trinh Từ cô ấy hình như rất thích Nam Cung Tước đó chính là nguyên nhân khiến cô ấy bắt đầu đi không xuống tay được.

"Băng, đến cùng là có chuyện gì xảy ra?"

Sính Đình không nhịn được mở miệng hỏi.

Lý Băng mang chuyện của cô ấy và Nam Cung Tước mà cô chứng kiến được kể cho bọn họ, nghe xong bọn họ đều tròn trĩnh mắt lên?

"Các cô nói xem nếu như các cô là Trinh Từ thì sẽ làm như thế nào?"

Lý Băng nhìn bọn họ, Sính Đình sau khi suy nghĩ một lúc liền nói:

"Nếu như tôi là Trinh Từ, tôi sẽ lựa chọn cùng các cô đối phó với Nam Cung Tước, đối với một người đàn ông phụ bạc mình như vậy lại tàn bạo khát máu, đôi tay dính đầy máu tươi của người dân vô tội, tôi nhận định tôi sẽ đứng ở bên chính nghĩa!"

"Đó là bởi vì cô từ nhỏ đã bị quân huấn, sẽ không hiểu được nếu quả thật yêu một người, mặc dù đối phương có làm thương tổn mình dù cho là rất sâu đi nữa cô cũng sẽ tha thứ thôi!"

Thủy Nhi nhàn nhạt nói, Lý Băng và Sính Đình nhìn cô đồng thời hỏi:

"Chẳng lẽ cô yêu Thượng Quan Quân Triết ?"

Thủy Nhi trừng mắt nhìn bọn họ: "Tôi chỉ đứng ở trên quan điểm tình yêu mà quan sát thôi, các cô nghĩ mà xem dù sao cũng là người mình yêu sâu đậm sao có thể nói một câu liền từ đưa hẳn vào chỗ chết được! Đúng là chưa đến Hoàng Hà chưa cam lòng, nếu quả như thật có ngày người kia lấy súng chỉ ở trên đầu cô thì coi như không có bản lĩnh giết chết cô ấy thì cuối cùng cũng sẽ là ngọc nát đá tan mà thôi!"

Tối thiểu thì cô chính là người như vậy!

"Nói vậy cũng phải! Quan điểm của mỗi người đều không giống nhau, ai cũng có ý tưởng của riêng mình, cũng nên để Trinh Từ suy nghĩ một chút!" Lý Băng lạnh nhạt nhìn bọn họ nói.

"Các cô cứ ở đây trò chuyện đi, tôi đi xuống dưới xem một chút!"

"Được!"

Sính Đình gật đầu. Lý Băng vừa đi xuống lầu đã nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết đang cầm một bình rượu mảnh liệt rót!

Cau mày đi xuống.

Thượng Quan Quân Triết nhìn Lý Băng với ánh mắt vừa lạnh lùng vừa thù hận.

Anh ta đứng lên hùng hăng chỉ tay hỏi:

"Lý Băng, tại sao cô lại muốn đem con của tôi bỏ đi!"

Lý Băng hai tay ôm ngực cau mày nhìn Thượng Quan Quân Triết người đầy mùi rượu chàm chọc nói.

"Ai nói là con của anh? Thủy Nhi là của chị em tốt của tôi, cô ấy nói đứa bé này là kết quả sau khi buông thả cùng một người đàn ông vì vậy muốn bỏ nó đi. Tôi là chị em của cô ấy, cũng là bác sĩ đương nhiên phải làm giải phẫu cho cô ấy rồi!"

Lý Băng nói rất hợp tình hợp lý, đặc biệt lại nói đến hai chữ buông thả !

"Dù cho là buông thả đi chăng nữa cô cũng không thể phá bỏ đứa con của tôi được, nó là của con của tôi!"

Thượng Quan Quân Triết gầm thét lớn đến nỗi cả tòa biệt thự cũng có thể nghe thấy.

"Con của anh? Ở trong bụng của anh sao?"

Lý Băng còn chưa đợi Thượng Quan Quân Triết trả lời liền mở miệng nói tiếp:

"Anh chẳng qua là bỏ ra một chút tinh trùng dư thừa mà thôi. Trước kia không phải cũng thường bỏ ra nhiều lắm sao? Làm sao lại không đi đến những chỗ đó mà tìm con?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Cô xuống tay được sao?

"Lý Băng, cô đây là có ý tứ gì?"

Ý muốn nói là anh phong lưu đã thành tính, đi khắp nơi trên hoa ghẹo nguyệt hay sao?

Thượng Quan Quân Triết nắm quyền ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm gương mặt đáng đánh đòn Lý Băng. Người phụ nữ này lúc nào cũng đáng ghét như vậy, tại sao lại đi giúp Thủy Nhi sinh non bỏ đi đứa con chưa chào đời của anh!

Lý Băng thấy Thượng Quan Quân Triết tức giận không nhẹ, nhếch môi cười lạnh:

"Không có ý tứ gì, tôi chỉ muốn nhắc nhở anh, đứa bé không phải là của anh mà là của Thủy Nhi! Đứa bé ở trong bụng Thủy Nhi nên cô ấy có quyền quyết định sống chết của nó. Huống chi hai người chẳng qua chỉ là quan hệ bạn giường, anh vì sao phải tức giận khi một người bạn giường bỏ đi đứa con của mình?"

"Lý Băng, cô còn ở đây nói thêm một câu thử xem!"

Thượng Quan Quân Triết nắm chặt quả đấm, mắt đỏ ngầu vì hận thù.

"Nói thì nói, tôi há phải sợ anh sao. Thượng Quan Quân Triết, anh chính là lợn giống chỉ biết đi gieo giống mà thôi!"

Lý Băng vừa mới dứt lời liền bị Thượng Quan Quân Triết đánh tới theo phản xạ dùng tay đỡ lấy. Sức lực của Thượng Quan Quân Triết rất lớn làm cho tay của cô thật là đau.

Lý Băng rút tay về trong ánh mắt lạnh lùng tất cả đều là sát khí.

"Thượng Quan Quân Triết, có bản lĩnh thì thừa nhận mình sai lầm đi đừng ở trước mặt tôi ồm ồm. Muốn đánh nhau phải không sao? Được, tôi đánh cùng anh! Chúng ta đi ra ngoài đánh một trận!"

Lý Băng bản lĩnh cũng không tệ bị Thượng Quan Quân Triết đánh một cái cũng muốn bốc hỏa lên. Bây giờ anh ta không muốn đánh cũng không được rồi!

"Đủ rồi, hai người cũng càng ngày càng tệ rồi!"

Mạc Thiên Kinh giận dữ hét, bọn họ coi thượng tướng anh chỉ để trang trí hay sao?

Cư nhiên ở trước mặt anh nói đánh nhau!

Ánh mắt lạnh lẽo sắc bén nhìn chằm chằm Lý Băng, lạnh lùng nói:

"Cô đi về ngủ cho tôi!"

Lý Băng liếc nhìn đồng hồ treo tường chỉ mười hai giờ đúng lúc nghỉ ngơi.

"Bây giờ là lúc hết giờ làm, anh ta muốn không đánh cũng không thể được!"

Lạnh lẽo khắc ra mấy câu nói khiêu khích Thượng Quan Quân Triết, hai người tựa như hai con gà chọi hung hãn đi ra ngoài sân cỏ của biệt thự.

Trên sân cỏ màu xanh biếc, bốn mắt nhìn nhau, tia lửa bắn ra bốn phía!

Mạc Thiên Kinh đi ra ngoài, đã nhìn thấy hai người nào đó đang bắn ra tia lửa, cười lạnh ngồi ở một bên.

Nếu muốn đánh, vậy thì để xem xem bọn họ có bao nhiêu bản lĩnh, rốt cuộc đã tiến triển đến mức nào rồi!

"Động thủ đi!"

Lý Băng cười lạnh khiêu khích nói, Thượng Quan Quân Triết bày trận xong liền tung một quyền vào bụng cô. Lý Băng cười châm biếm tung người lên nhấc chân làm một cú đá liên hoàn. Thượng Quan Quân Triết vội vàng tránh ra, tay chân không hề nhàn rỗi thân hình như gió, nhanh mà độc đánh về phía Lý Băng. Lý Băng cũng không yếu thế, vội vàng né tránh, chân như gió lốc, đôi tay nhanh nhẹn đánh thẳng vào ngực Thượng Quan Quân Triết. Hai người đồng thời bị đá trúng ngực liền bắn ra lùi về sau mấy bước.

"Không tệ lắm, tay chân vẫn còn rất nhanh nhẹn!"

Thượng Quan quân Triết lạnh lùng nói. Quả nhiên không hổ danh là phụ tá đắc lực của Mạc Thiên Kinh. Đây cũng là lần đầu tiên bọn họ giao chiến, không ngờ cư nhiên bản lĩnh không tệ!

Đánh nhau với anh cũng ngang tài ngang sức!

Lý Băng cười lạnh nhìn hấn: "Anh cũng không tồi không ngờ còn có thể tìm được người thứ hai đánh tay đôi với tôi bất phân thắng bại!"

Cô cũng đã thật lâu không có đánh sáng khoái như vậy!

Nên hôm nay cô sẽ không dừng lại ở đây đâu .

Mạc Thiên Kinh ngồi ở chỗ đó, nhìn hai người trong mắt bắn tia lửa, đang suy nghĩ làm thế nào để cho bọn họ ngừng giao đấu thì lão K liền chạy đến nói:

"Thượng tướng, Nam Cung Tước vừa mới ra lệnh đuổi bắt vợ của hấn và Lý Băng. Hiện tại hai giới hắc bạch cũng bị tin tức của hấn làm cho bàng hoàng, không ai dám làm loạn."

"Lệnh đuổi bắt, chỉ là có đuổi bắt thôi sao?"

Lý Băng có chút kinh ngạc, chỉ là lệnh đuổi bắt mà không phải lệnh truy sát ?

Lão K gật đầu: "Tin tức mới nhất nhận được chính là như vậy!"

"Xem ra, Nam Cung Tước đối với Trinh Từ cũng không hoàn toàn không có yêu, bằng không với sự tàn nhẫn đó hấn tuyệt đối sẽ không chỉ là đuổi bắt mà thôi."

Nhưng mà đến tột cùng là bởi vì sao?

Chẳng lẽ là bởi vì con gái của hấn vẫn còn ở trong tay Trinh Từ, hấn còn muốn bắt lại con của mình?

Lý Băng nghĩ đến việc này vội vàng đi vào trong nhà, lên lầu hai, chạy thẳng tới phòng của Trinh Từ.

Trinh Từ đang chơi đùa với con gái nghe được tiếng gõ cửa lập tức đi ra mở. Lý Băng đi vào phòng mặt đầy tâm sự. "Cô sao vậy?"

"Nam Cung Tước đã tỉnh, hơn nữa còn xuống lệnh đuổi bắt!" Lý Băng mặt đầy phức tạp nhìn thấy trên mặt Trinh Từ chột lóe lên vui mừng tiếp tục nói:

"Cô cảm thấy Nam Cung Tước bởi vì còn yêu cô nên mới ra lệnh đuổi bắt hay sao?"

Lý Băng thở dài nói, có lẽ đây chỉ là suy đoán của cô nhưng là trong khoảng thời gian sống cùng Nam Cung Tước cô cũng không cảm thấy hấn ta là một người đàn ông biết yêu người khác.

"Cô có ý gì?"

Mặt của Trinh Từ có chút tái nhợt, phòng tuyến cuối cùng trong lòng cũng bị dao động.

"Trong tay cô còn có con gái của hấn! Cô cảm thấy hấn là vì con gái mới không ra lệnh truy sát hay là bởi vì còn có tình cảm với cô nên chỉ ra lệnh đuổi bắt mà thôi?"

Những điều này thì chỉ có cô ấy mới rõ ràng nhất!

Trinh Từ nhìn cô, sắc mặt rất kém cô đã quên mất là trong tay mình còn có con gái nữa.

Nam Cung Tước làm sao có thể bởi vì cô mà không ra lệnh truy sát. Tám phần vẫn là suy nghĩ muốn cho con gái bình an trở về thôi.

Xem ra chính bản thân cô đã kỳ vọng vào hấn hơi nhiều!

Trinh Từ khổ sở cười cười, trong đó khổ sở chỉ có cô mới biết.

Lý Băng nhìn cô rồi nắm tay: "Cô có muốn biết ý nghĩ chân thật của hấn ta hay không?"

Trinh Từ cắn cắn môi, gật đầu : "Cô có biện pháp không?"

Lý Băng liền gật đầu: "Có, nếu như cô biết Nam Cung Tước thật ra chỉ vì đứa bé mới ra lệnh đuổi bắt, cô sẽ hợp tác với chúng tôi bắt lấy hấn chứ?"

Mặt Lý Băng đầy hy vọng nhìn cô. Trinh Từ cắn môi, nghiêm túc suy nghĩ.

"Cô tốt nhất suy nghĩ kỹ một chút, bao giờ có quyết định thì đến tìm tôi!"

Lý Băng biết cô ấy cũng rất khổ sở cũng không muốn ép gắt gao, dù sao thì bọn họ cũng là vợ chồng.

"Tôi đồng ý với cô! Nếu như Nam Cung Tước thật sự là chỉ là vì muốn tìm con gái về để thừa kế sản nghiệp thì tôi đồng ý với cô sẽ cùng nhau lũng bắt anh ta !"

Trình Từ khổ sở quyết định, bởi vì giữa chồng và con gái, cô không thể nào lựa chọn người chồng không có nhân tính, tàn bạo khát máu được.

Nếu mà anh ta muốn hạ độc thủ với cô, tuyệt đối sẽ không xuống tay lưu tình.

Lý Băng gật đầu sau đó cùng với Trình Từ ôm đứa bé đi xuống lầu.

Ở dưới lầu Mạc Thiên Kinh, lão K còn có Thượng Quan Quân Triết đang ở trước máy vi tính nghiên cứu hăng say nhìn thấy bọn họ đi xuống trong ánh mắt thoáng qua một tia không hiểu.

Lý Băng nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, lạnh nhạt nói:

"Thượng tướng, tôi muốn để cho Trình Từ liên lạc qua Internet với Nam Cung Tước để cho bọn họ có thể nói chuyện rõ ràng. Nếu như Nam Cung Tước thật chỉ là bởi vì đứa bé mới đuổi bắt cô ấy..., Trình Từ nguyện ý giúp chúng ta lũng bắt hắn!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Trình Từ với ánh mắt sắc bén:

"Cô đã nghĩ kỹ chưa? Nhưng hắn là chồng của cô, cô có xuống tay được không?"

Một khi đã xác định xuống tay thì cô cũng sẽ không nhân từ nương tay sao?

Trình Từ gật đầu: "Nếu là anh ta đối với tôi thật sự vô tình, tôi và con gái cũng không thể nào để cho anh ta tiếp tục làm việc ác được!"

Vừa nghĩ tới con gái lòng của Trình Từ liền kiên định hơn rất nhiều!" Vậy cũng tốt, cô liền thử một lần xem sao!"

Mạc Thiên Kinh bảo lão K chuẩn bị một chút, đem giấu vị trí của mình đi sau đó mới để cho cô ấy liên lạc với Nam Cung Tước qua Internet!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Cô là người Nhật Bản?

"Chuẩn bị xong chưa?"

Lý Băng khẩn trương nhìn Trình Từ, giúp cô bế đứa bé, Trình Từ gật đầu sau đó khôi phục trấn định mặc dù trong lòng rất hồi hộp.

Lão K đem điện thoại đã bố trí tốt để cho Trình Từ nhập vào số điện thoại của Nam Cung Tước!

"Tút. . . . ."

Nghe được tiếng đồ đồ vang lên lòng của Trình Từ cũng nhảy lên theo, trái tim càng thêm khẩn trương đập càng lúc càng nhanh,.

"Alo!"

Nam Cung Tước sau khi nhìn thấy số lạ trên điện thoại di động không khỏi nhũn mảy, nhưng mà vẫn nhấn nút trả lời, dù sao người biết mã số của hắn cũng không phải rất nhiều.

"Nam Cung Tước, là em!"

Trình Từ lạnh nhạt nói.

"Trình Từ, cô muốn làm cái gì, cô đang ở đâu, cô đến tốt cùng muốn làm gì, tại sao lại đem con gái của tôi mang đi. Nói cho tôi biết là ai làm, có phải là bác sỹ Lý hay là một mình cô!"

Nam Cung Tước sau khi nghe được giọng của Trình Từ lập tức gầm thét ra một đồng lớn nghi vấn.

Về mặt Trình Từ rất mất mát quả nhiên là vậy. Không có một câu nào quan tâm đến cô chỉ có tra hỏi về con gái!

Nỗ lực bình phục lại nội tâm đang đau đớn, Trình Từ nhàn nhạt nói:

"Là em, chính em mang con gái bỏ đi!"

"Trình Từ, cô đang phát thần kinh gì, tại sao lại đem con gái của tôi mang đi, cô đang ở đâu lập tức trở về cho tôi!"

Giọng nói lạnh lẽo của Nam Cung Tước từng nhát từng nhát đâm vào người Trình Từ làm lòng cô rí máu.

"Nam Cung Tước, anh chỉ quan tâm đến con gái thôi sao? Em là của vợ của anh mà!"

Trình Từ đau đớn nhắm mắt lại, trong lòng đau đớn run rẩy không dứt.

"Vợ cái gì mà vợ, cô còn biết cô là vợ của tôi hay sao? Kể từ khi cô rời bỏ Nam Cung Tước tôi chính là phản bội lại tôi, cũng đã không phải vợ của Nam Cung Tước tôi nữa!"

Cái hán muốn chỉ có con gái, huyết mạch của hán phải không thể lưu lạc bên ngoài, hán còn trông cậy vào nó để kế thừa sản nghiệp!

Khi hán mới vừa tỉnh lại, phát hiện tất cả bọn họ đều không thấy, còn tưởng rằng là bị bác sĩ kia mang đi, không ngờ cô ta thật sự phản bội hán.

Phản bội hán đều chỉ có hậu quả đó là con đường chết, hán không phải là không cho cô đường sống, mà là chính nàng lựa chọn đi vào!

"Anh bởi vì con gái nên mới không đuổi giết tôi sao?"

Trình Từ run rẩy hỏi, nước mắt đã tràn đầy mặt, nhưng cô không hề có cảm giác đau lòng cực hạn.

Không phải là vợ, phản bội, ha ha. . . . .

Đây chính là yêu của Nam Cung Tước sao?

Cô vì hán mà từ bỏ sự nghiệp, giết chết trường bối mình yêu quý nhất, không ngờ lại lấy được một câu như vậy!

Nam Cung Tước, anh thật rất tuyệt tình!

"Cô cho rằng cô còn giá trị gì để cho tôi lưu lại sao?"

Cho tới bây giờ hán không bao giờ giữ lại một người không có giá trị nào, tình yêu chỉ càng thêm ràng buộc gây trở ngại hán quảng bá sự nghiệp. Cái mà hán muốn chỉ là quyền lợi và tiền bạc, nữ nhân, tiện tay cũng vợ được cả năm!

Hán làm sao có thể lưu luyến cô ta, con gái cũng là huyết mạch của hán, hán là không thể nào để cho nó bị cô mang đi!

"Nam Cung Tước, từ hôm nay trở đi, tôi Yamamoto Trình Từ chấm dứt tình nghĩa vợ chồng với anh, con gái anh cũng đừng mơ tưởng!"

Trình Từ rung rung nói xong liền cắt đứt Internet, khóc rống lên, đứa bé hình như cũng cảm nhận được mẹ nó đang đau lòng liền oa oa khóc lớn theo.

Lý Băng nhìn cô, vừa dỗ đứa bé trong lòng cũng rất áy náy.

Cảm thấy chính mình hình như có chút tàn nhẫn!

Mấy phút sau Trình Từ khóc đã đủ rồi nghe thấy con mình vẫn còn khóc, nâng đôi mắt sưng đỏ lên ôm lấy con gái vào lòng.

Nhìn đứa con vừa mới đầy tháng của mình đầy trĩu mến. Đau khổ trong lòng không cách nào diễn tả được, năm năm qua mình vì anh ta yên lặng bỏ ra nhiều như vậy, vốn cho là anh ta thật lòng yêu mình.

Không ngờ đây tất cả đều là âm mưu, mình chẳng những không có vị trí gì trong tim của anh ta mà còn liên lụy đến toàn bộ các anh em trong sự nghiệp!

Nghĩ đến việc các anh em trong sự nghiệp đã đi theo Nam Cung Tước hiện tại chỉ còn lại cô và đại sư huynh mà gần đây đại sư huynh cũng biến mất không rõ nguyên do.

Tất cả đều vì ham muốn cá nhân của cô hại chết!

Mà cô cho đến bây giờ mới hiểu rõ rằng Nam Cung Tước đến tốt cùng là một con người như thế nào!

"Cô là người Nhật Bản?"

Mạc Thiên Kinh nhận ra hỏi, vừa nãy khi nghe thấy cô xưng đầy đủ tên họ anh liền khẳng định cô chính là người của gia tộc Yamamoto, hơn nữa rất có thể chính là con gái của Yamamoto Vũ Điền mai danh ẩn tích những năm gần đây nhất.

Trình Từ gật đầu: "Đúng vậy, tôi là người Nhật Bản, là con gái của Yamamoto Vũ Điền. Cũng chính là con gái năm năm trước đột nhiên biến mất của Hắc bang lớn nhất Nhật Bản!"

Nhìn trong mắt bọn họ đầy kinh ngạc, Trình Từ nói tiếp:

"Năm năm trước Nam Cung Tước nhìn thấy tôi ở vũ hội tổ chức tại nhà tôi liền tấn công theo đuổi. Lúc ấy tôi mặc dù là người của hắc đạo nhưng cũng không biết Nam Cung Tước là người như thế nào. Bị bề ngoài của anh ấy hấp dẫn, anh ấy đối với tôi dịu dàng che chở vì vậy rất nhanh tôi đã chấp nhận anh ấy.

Chúng tôi yêu nhau được hơn ba tháng thì kết hôn. Sau khi cưới anh ấy vẫn đối xử với tôi rất tốt mà tôi thì từ từ biết được sự tàn bạo khát máu của anh ấy. Thình thoảng khi tôi khuyên giải anh ấy cũng sẽ nghe theo. Chăm sóc tôi rất cẩn thận chỉ là không để cho tôi đi ra ngoài bao giờ anh ấy nói là ở bên ngoài rất nguy hiểm.

Tôi vẫn luôn cho rằng anh ấy sợ tôi bị thương tổn cho nên mới hạn chế tự do của tôi như vậy. Nửa năm sau, ba tôi đột nhiên qua đời vì bệnh tim, nhà Yamamoto không có ai gánh vác nên anh ấy khuyên tôi đưa các sư huynh đệ của mình sang Thiên Môn, hơn nữa còn nói sẽ chăm sóc bọn họ thật tốt.

Lúc ấy tôi vẫn luôn tin tưởng anh ấy, không ngờ các sư huynh đệ sau một năm đến Thiên Môn thì từng người từng người bị chết, không còn lại được mấy người. Anh ấy mỗi lần như vậy cũng sẽ nói cho tôi biết nhưng lại nói là bọn họ bị cảnh sát bắn chết!

Như vậy mà tôi vẫn cứ ngây ngốc tin. Chưa tới một năm sau, tôi mang thai nhưng không ngờ chưa được ba tháng lại bị sảy. Cho đến năm ngoài, tôi mới lại mang thai, hơn nữa càng ngày càng hiểu rõ tính tình của anh ấy. Nhưng mà anh ấy đối với tôi vẫn rất tốt vì vậy có rất nhiều chuyện tôi đều mất ngủ mất ngủ mà cho qua ngày cả các sư huynh đệ toàn bộ đều chết sạch cũng không biết!

Đại sư huynh cũng không biết đi đâu mất rồi!"

Trình Từ khổ sở nhớ lại, nghĩ tới những sai lầm mà mình đã phạm phải cô cảm thấy vô cùng hối hận.

Cô nghĩ tất cả mọi việc của nhà Yamamoto đoán chừng đều do Nam Cung tước tính kế, ngay cả cái chết của ba cô cũng vậy!

Chỉ là cô là ngây ngốc không biết cứ cho là bị bệnh tim đột phát mà chết!

"Cho đến sau khi tôi sinh con gái, tôi mới thật sự nhìn thấy sự tàn ác tuyệt tình của anh ta. Sau khi anh ta thấy tôi sinh con gái thì lập tức nhìn cô bằng ánh mắt khác làm lòng của tôi đau nhói. Anh ta lạnh lùng vô tình nói rằng phải để con gái đi theo để thừa kế gia nghiệp của anh ta!

Nếu không phải anh ta ở trước mặt của tôi muốn cường bạo Lý Băng thì chắc tôi vẫn còn do dự không ra tay!"

Trình Từ đau đớn nhớ lại, ngày đó nếu mà cô không hành động thì Lý Băng có thể bị anh ta cưỡng bạo hay không!

"Ngày đó thật ra nếu cô không hành động thì tôi cũng chuẩn bị phản kháng lại rồi!"

Lý Băng nghĩ đến việc Nam Cung Tước muốn cưỡng bạo mình giận dữ nói. Nếu cô mà bắt được hắn, nhất định phải thiên hắn!

"Tôi cũng biết vậy. Nhưng cứ coi như cô động thủ đi chẳng nữa thì chúng ta cũng chưa chắc có thể đánh thắng được anh ta hơn nữa còn có nhiều vệ thủ như vậy."

"Cho nên cô đã dùng bột mê hồn?"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hỏi, Trình Từ liền gật đầu.

"Ừ, những thứ đó là tôi mang từ nhà Yamamoto đến, cũng coi như điều chế bí mật của gia tộc Yamamoto ngoại trừ tôi và cha tôi ra thì ai cũng không biết ngay cả Nam Cung Tước cũng vậy. Cái này tôi dùng để phòng thân nhưng mà thật không ngờ sẽ có một ngày lại phải dùng trên chính người mà mình yêu!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 145: Sính Đình, anh muốn lên giường với em!

"Các người hiện tại tính toán đối phó Nam Cung Tước thế nào. Theo bản lĩnh của anh ta thì chúng ta sẽ rất nhanh bị phát hiện!"

Trình Từ rất bình tĩnh nói, cô vẫn luôn cho là mình có thể cùng Nam Cung Tước hạnh phúc bên nhau cả đời. Nhưng mà không ngờ đến hạnh phúc của mình sẽ chấm dứt nhanh như vậy.

"Cô có biện pháp gì hay không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, nhìn dáng vẻ bình tĩnh của cô đoán chừng là có biện pháp rồi. Dù sao tạm thời anh thật cũng không biết đối phó với Nam Cung Tước như thế nào, dù sao thế lực của hắn quá lớn, lại mạnh như vậy!

Trình Tử nhìn anh: "Tôi có thể nghiên cứu ra bột mê hồn, đến lúc đó chúng ta lên vào nhà Nam Cung, làm cho Nam Cung Tước hôn mê rồi trực tiếp bắt lại!"

Mạc Thiên Kinh nhíu nhíu mày, cái này có thể sao?

Nam Cung Tước sao còn có thể mắc mưu lần thứ hai?

"Cô có thể đem toàn bộ thế lực và sản nghiệp của Nam Cung Tước nói ra hết sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Trình Tử, cô suy nghĩ một lúc rồi gật đầu.

"Cũng có thể!"

Cô đã từng có bản lĩnh nhìn một lần liền ghi nhớ rõ. Ngay cả võ nghệ cũng là từ nhỏ nhìn mà tự học, đến ba của cô cũng không biết con gái mình có võ công lợi hại như vậy.

Ba cô chỉ hy vọng con gái của mình có thể như người bình thường là một cô gái nhỏ sống vui vẻ, hạnh phúc!

Lý Băng kinh ngạc nhìn Trình Tử thẹn thùng giải thích.

"Tôi có khả năng nhìn một lần cũng không quên cho nên trên căn bản sản nghiệp của Nam Cung Tước tôi từng xem một lần liền nhớ kỹ!"

Lời của Trình Tử làm cho bọn họ vô cùng kinh ngạc trên thế giới thật sự có người có khả năng như vậy sao?

"Cô viết ra đây đi!"

Mạc Thiên Kinh lấy laptop đưa cho cô, mười ngón tay của Trình Tử thoăn thoắt trên bàn phím. Mạc Thiên Kinh đứng ở một bên kinh ngạc nhìn cô kê khai chi tiết từng hạng mục.

Không thể không thừa nhận cô ấy thật sự rất lợi hại, những tài liệu này bọn họ tra xét rất lâu mới tra ra được một nửa, mà cô tự nhiên có thể biết nhiều như vậy, rõ ràng chi tiết như vậy!

"Chỉ có thể nhớ như vậy thôi, cũng không biết có khả thi hay không. Tôi cũng chỉ xem qua bấy nhiêu thôi!"

Trình Tử đưa máy vi tính sang cho Mạc Thiên Kinh nhìn. Mạc Thiên Kinh nhìn những ghi chép của cô nhất thời nhếch môi lên cười lạnh.

"Xem ra Nam Cung Tước ném cô ra ngoài thì cũng đồng nghĩa với việc tự ném mình ra ngoài rồi!"

Trên môi Mạc Thiên Kinh nở nụ cười cực kỳ mê hoặc!

Một người vợ lợi hại như thế mà hắn lại không biết giữ lấy, cư nhiên đem cô ấy đuổi ra khỏi cửa biến thành kẻ thù của mình!

Nam Cung Tước, ngày lạnh của mày sắp đến rồi!

Liên tiếp mấy ngày sau Mạc Thiên Kinh và đám người lão K bận rộn ngày đêm vui đầu ở bên máy vi tính sau đó lại đi ra ngoài. Hôm nay Mạc Thiên Kinh cùng với bọn họ kéo lê thân thể mệt mỏi quay về. Sinh Đình và Thủy Nhi đã làm xong thức ăn nhìn bọn họ mệt mỏi rồi có chút đau lòng.

"Như thế nào rồi?"

Trình Tử nghe được tiếng động dưới lầu liền ôm đứa bé đi xuống hỏi thăm, mấy ngày nay trong lòng cô lúc nào cũng khẩn trương cao độ.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô nhàn nhạt nói:

"Hiện tại sản nghiệp của Nam Cung Tước hầu hết bị đóng cửa, phần lớn trợ thủ đắc lực cũng bị bắt rồi!"

Bây giờ chỉ còn lại Nam Cung Tước nữa thôi, anh đã phái người theo sát hắn không để cho hắn có cơ hội chạy thoát!

Trình Tử gật đầu: "Vậy thì tốt rồi, các anh phải luôn luôn theo sát, Nam Cung Tước rất lợi hại không thể để cho anh ta chạy thoát được!"

Anh ta mà trốn thì cuộc sống sau này của bọn họ cũng sẽ không được yên bình!

Mạc Thiên Kinh gật đầu: "Yên tâm đi, tôi sẽ không để cho hắn còn có cơ hội trở mình đâu!"

Lần này, anh sẽ phải bắt hắn đền tội, để cho hắn phải tiếp nhận trừng phạt của pháp luật!

"Ừm!"

Trình Từ gật đầu, mấy ngày nay cô cũng đã trở nên bình tĩnh hơn, đối với Nam Cung Tước đã hoàn toàn tuyệt vọng rồi. Nếu như anh ta thật sự bị chết cô nhiều nhất chính là đau lòng nhưng trên hết là cảm thấy được giải thoát.

Không chỉ có con gái mà ngay cả những người bị anh ta hại cũng sẽ được giải thoát.

"Đừng nói đến công việc nữa, rửa tay ăn cơm thôi!"

Thủy Nhi nhìn bọn họ, lạnh nhạt nói làm cho Thượng Quan Quân Triết rất không thoải mái.

Kể từ sau hôm đó giữa bọn họ cũng không còn gì để nói với nhau. Cô ấy cho tới bây giờ cũng không thêm liếc anh một cái. Cô bây giờ lúc nào cũng đúng mực không để ý đến anh chút nào.

Sau khi buồn rầu đi rửa tay liền vội vàng ngồi xuống bên cạnh cô.

Thủy Nhi đứng dậy đi xới cơm, khi quay lại liền ngồi ở vị trí cách anh rất xa!

Thượng Quan Quân Triết đánh rầu rĩ ăn cơm, mùi của thức ăn thơm phức thế nhưng anh ăn vào lại thấy vô vị tê nhạt!

Anh cũng không phải bị hù cô có cần phải cách xa đến như vậy không?

Thủy Nhi ăn cơm đầu cũng không có ngẩng lên, hơn nữa lại ăn rất nhiều làm cho Thượng Quan Quân Triết có chút kinh ngạc:

"Sao cô lại ăn nhiều như vậy?"

Đây đã là chén canh thứ hai mới vừa nãy còn ăn hai chén cơm nữa.

Nhìn thấy cô ăn như vậy, còn tưởng rằng là cô ấy đang giận đối chống đối mình nên Thượng Quan Quân Triết không nhịn được mở miệng hỏi thăm.

Thủy Nhi cũng không thêm liếc mắt sang chỉ lạnh lùng nói:

"Tôi ăn bao nhiêu cũng không liên quan đến anh, chẳng lẽ ngay cả chuyện tôi ăn bao nhiêu cơm cũng muốn hạn chế sao? Tôi vui mừng, tôi thích, anh cũng quản được sao!"

". . . . ."

Thượng Quan Quân Triết bị nói một trận liền im lặng. Anh chỉ là quan tâm đến cô thôi có cần phải cảm pháo ném về phía anh để khai hòa không?

"Cũng đúng, ăn nhiều như vậy rất giống người đang mang thai như Sính Đình!"

Lời của lão K vừa mới thốt ra liền bị Thủy Nhi đang ăn canh ‘ khụ ’ một cái phun hết lên mặt. Lão K sắc mặt tái xanh, hung dữ nhìn chằm chằm Thủy Nhi.

Một người trong bàn ăn đều đưa mắt nhìn Thủy Nhi phun cả canh ra bàn, bát đĩa trong tay cũng buông xuống, rất đồng tình nhìn lão K.

Thủy Nhi xoa xoa mũi!

"Thật xin lỗi, lời của anh đã dọa tôi chết khiếp. Tâm tình của tôi không tốt, mọi người ăn nhiều vào!"

Thủy Nhi bỏ bát xuống trong lòng có chút hoang mang rối loạn chỉ mong Thượng Quan Quân Triết đừng nên hiểu lầm.

"Lão K đáng đời anh! Không có việc gì lại tự nhiên đi so sánh cô ấy với phụ nữ có thai !"

Lý Băng hà hề nói, lão K hung dữ trừng mắt nhìn anh rồi xoay người đi vào phòng tắm.

Thượng Quan Quân Triết nhìn chằm chằm Thủy Nhi, Thủy Nhi cũng lạnh lùng trừng mắt nhìn anh ngập một cái sau đó ôm con gái của Trình Từ lên.

"Bảo bối, mẹ nuôi đưa con trở về phòng đi ngủ!"

Nói xong liền đi lên lầu!

Thượng Quan Quân Triết vẫn nhìn chằm chằm bóng dáng của cô, thấy cô ôm con gái của Trình Từ liền sinh ra ảo giác đứa trẻ mà cô đang bế là con của mình!

Sính Đình liếc nhìn Thượng Quan Quân Triết, tức giận cảnh cáo: "Hiện tại tâm tình của cô ấy thật không tốt, không nên chọc vào dù sao hai người cũng đã chia tay rồi!"

Nói xong cũng bê bát đĩa đi vào trong bếp, Mạc Thiên Kinh vội vàng đi đến giúp một tay!

Thượng Quan Quân Triết liếc nhìn người trên lầu đã không thấy bóng dáng liền thờ dãi đi về phòng nghỉ ngơi!

"Bà xã. . . . ."

"Đừng có gọi bà xã, Mạc Thiên Kinh, anh chẳng qua cũng chỉ là cha của đứa bé mà thôi!"

Sính Đình vừa rửa bát, vừa nói. Nghĩ tới câu nói vừa rồi của lão K cô cũng có chút do dự có nên nói cho Mạc Thiên Kinh chuyện Thủy Nhi không có bỏ đứa nhỏ hay không!

Mạc Thiên Kinh ở phía sau ôm eo của cô dựa sát vào sau lưng quấy rầy:

"Bà xã à, anh rất lâu không có cái kia rồi !"

Giọng nói mang theo chút nũng nịu hoàn toàn không giống như thượng tướng ngày thường, Sính Đình im lặng liếc mắt.

"Thứ nhất, không được gọi là bà xã, thứ hai không cần nói với em cái đó!"

Tức chết cô rồi mới có mấy ngày lại muốn nữa rồi !

Mấy ngày nay nếu không phải là công việc bù đầu, đoán chừng đã sớm nghĩ đến rồi?

"Được rồi, Đình Đình, anh muốn lên giường với em!"

Mạc Thiên Kinh rất thẳng thắn tuyên bố lập tức liền bắt gặp vẻ mặt xem thường của Sính Đình!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Tối nay không cho phép động vào em!

Mạc Thiên Kinh rất uất ức nhìn cô mím môi mông nói: "Đừng có dùng ánh mắt như thế mà nhìn anh không thì anh lại tưởng rằng em có hứng thú anh đấy? Mấy ngày nay anh đã không được khai trai rồi !"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh càng ngày càng thẳng thắn. Đoán chừng thiếu chút nữa đã mang suy nghĩ muốn cùng cô xxoo nói ra mồm rồi. Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm, tập trung rửa bát, sắc mặt rất thối.

"Sính Đình để anh rửa cho em đi tắm trước đi một lát nữa anh lên ngay!"

Mạc Thiên Kinh vội vàng lấy bát trong tay cô ở dưới vòi nước rửa sạch, rửa cực kỳ nghiêm túc.

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh đột nhiên nhếch môi cười yếu ớt.

"Được rồi, tối nay sẽ ở cùng anh chẳng qua em có một điều kiện, anh cứ rửa xong đi lên rồi em sẽ nói!"

Sính Đình dặn dò xong liền đi ra phòng bếp, xoa xoa tay nhìn thấy Trinh Từ vẫn ngồi ở trên ghế xem TV nhưng không có nhìn thấy con gái của cô ấy đâu.

"Cục cưng đâu?"

Sính Đình đi tới ngồi xuống bên cạnh, Trinh Từ chỉ chỉ trên lầu: "Thủy Nhi đang bế! Cô ấy hình như rất thích cục cưng!"

"Trinh Từ, tối nay có thể cho tôi mượn cục cưng một chút không?"

Sính Đình cười hi hi hời, Trinh Từ nhìn cô mặt tò mò: "Cô mượn cục cưng làm gì?"

Sính Đình ghé vào bên tai cô nhỏ giọng nói Trinh Từ nghe xong nhìn cô với ánh mắt kinh ngạc làm cô hơi ngượng ngùng.

"Cô thật tính toán làm như vậy à?"

Ở trong lòng Trinh Từ cảm thấy Mạc Thiên Kinh thật là đáng thương, Sính Đình rất nghiêm túc gật đầu Trinh Từ nhìn cô:

"Thật ra thì thỉnh thoảng mấy lần vẫn là có thể, chỉ cần không làm quá thôi. Hiện tại mỗi ngày anh ta đều phải xử lý rất nhiều việc rồi, cô làm như vậy thì buổi tối anh ta làm sao nghỉ ngơi được. Nếu như ngày mai đột nhiên có chuyện, mà anh ta lại bị mất ngủ, đến lúc đó thì hành nhiệm vụ làm sao thuận lợi được hay là chờ giải quyết chuyện này xong rồi hãy nói đi!"

Trình Tử không phải là không cho cô mượn con gái, chỉ là một buổi tối mà cho đàn ông ở cùng với một đứa bé vừa đầy tháng thì quả thật chính là muốn mạng của bọn họ!

Sính Đình nhìn Trình Tử, thấy cô ấy nói cũng đúng, thôi đành phải suy nghĩ biện pháp khác vậy!

Mất nhìn trên lầu, không biết Thủy Nhi bây giờ thế nào!

"Hai người đang nói cái gì thế? Sính Đình, em không phải là nên đi lên tám sao? Thế nào mà còn ở đây tán gẫu cái gì chứ?"

Mạc Thiên Kinh rửa bát xong ra ngoài đã nhìn thấy Sính Đình và Trình Tử đang trò chuyện rôm rả, mở miệng hỏi.

Nhưng mà nếu như anh biết Sính Đình đang nghĩ biện pháp để tối nay anh không thể đụng vào cô thì không biết anh còn có tâm tình quan tâm như vậy hay không!

Sính Đình nhìn anh, người đàn ông này rõ ràng là mới từ phòng bếp đi ra ngoài sao mà cũng có thể đẹp trai như vậy, hơn nữa trên mặt còn mang theo một nụ cười mê người, sức quyến rũ quyến rũ rất rõ ràng làm cho cô rất không thoải mái.

Sính Đình cực kỳ khó chịu đi lên lầu hai, vừa định gõ cửa phòng của Thủy Nhi, đã nghe được giọng nói của Thượng Quan Quân Triết, đành phải nấp ở cửa nghe lén.

Thủy Nhi đem cục cưng đặt lên giường chơi đùa với nó, hai mắt cục cưng mở to nhìn cô, hoàn toàn không để ý đến Thượng Quan Quân Triết đang miệng đắng lưỡi khô đứng bên cạnh.

Cuối cùng hôm nay anh cũng thiếu kiên nhẫn leo cửa sổ đi vào phòng của cô.

Cô cũng biết anh có này cái bản lĩnh này cửa sổ đã khóa kỹ nhưng đối với anh đều không có tác dụng.

Chỉ là cô đã quyết định không để ý tới nữa cứ coi anh là không khí là được rồi!

"Thủy Nhi, em rất thích trẻ con sao?"

Thượng Quan Quân Triết chưa từ bỏ ý định hỏi, đây đã là câu thứ ba rồi. Nhưng mà cô ấy lại xem như anh không hiện hữu cũng hoàn toàn không nghe thấy lời của anh nói. Anh mặc dù cảm thấy rất ủy khuất nhưng vẫn không chịu buông tha.

"Thủy Nhi, em không nghe thấy anh hỏi sao?"

Giọng nói không khỏi lên hơi cao một chút, đầu Thủy Nhi cũng không có ngẩng lên lạnh nhạt nói:

"Nghe thấy!"

"Nghe thấy thì sao không trả lời anh?"

Thượng Quan Quân Triết nổi đóa, anh đã hỏi nhiều lần, cô nghe được nhưng lại không thèm nói một tiếng, xem anh như thẳng góc mà đùa bỡn hay sao?

Thủy Nhi tiếp tục trêu chọc cục cưng rồi tức giận nói: "Anh nói nhỏ một chút đừng dọa đến cục cưng!"

Thật là, lớn tiếng như vậy, cục cưng cũng bị anh dọa sợ đến sắp khóc!

"Vậy thì em phải trả lời anh!"

Thượng Quan Quân Triết uy hiếp nói, Thủy Nhi lạnh nhạt trả lời:

"Tôi làm sao phải trả lời anh, tôi thích hay không thích trẻ con không cần thiết phải nói cho anh biết. Đây là quyền riêng tư của tôi anh làm ơn nếu không có việc gì thì đi ra đi!"

Thủy Nhi nói xong liền ôm em bé chuẩn bị ngủ. Đứa trẻ này cô càng nhìn lại càng thích, không biết là cục cưng của cô có đáng yêu như vậy hay không!

Thủy Nhi đang suy nghĩ thì thấy đứa nhỏ ' oa oa ' khóc lên, ngửi thấy một mùi hôi từ trên nó. Thủy Nhi cau mày mở trong ngăn kéo tủ đầu giường lấy ra một cái tã giấy cộng thêm cả khăn ướt.

Thượng Quan bật mũi, mũi thật là thối còn chưa kịp mở lời đã nhìn thấy Thủy Nhi đưa cho mình cái tã bẩn.

"Mang cái này vứt xuống thùng rác đi tiện thể đem thùng rác khác tới đây!"

". . . . ."

Thượng Quan Quân Triết nhìn tờ giấy bên trong đèn thui lụi ở trước mặt. Sao mà thói thê không biết, trong dạ dày liền thấy nôn nao vội vàng chạy vào nhà vệ sinh nôn thốc nôn tháo .

Thủy Nhi sững sốt lát sau bên liền mỉm cười.

Lau sạch sẽ xong rồi lột bím cẩn thận sau đó liền đem tờ giấy trên đất vứt vào thùng rác, rồi đi đến vệ sinh.

Cục cưng đã nín khóc, Thượng Quan Quân Triết sau khi nôn mửa lúc quay ra đã nhìn thấy Thủy Nhi nhắm mắt ôm đứa nhỏ nằm ở trên giường.

Định nói mấy câu nhưng nhìn thấy cô đã ngủ tuy rất muốn ở lại nhưng lại không tìm được lý do gì nên đành phải đi ra.

Thượng Quan Quân Triết vừa đi khỏi, Thủy Nhi liền mở mắt ra cũng không biết vì sao mình lại chảy nước mắt. Thấy anh đến hỏi cô chuyện của đứa nhỏ, cô cũng không ngờ rằng mình vẫn còn để ý đến anh như vậy.

Có lẽ ở trong lòng của anh đứa bé vẫn luôn rất quan trọng, so với cô còn quan trọng hơn.

Thủy Nhi đã sớm pha sữa bột cho cục cưng uống, nhìn cái miệng nhỏ nhắn cố gắng mút sữa thì tâm tình của cô cũng khá hơn nhiều.

Sính Đình nấp ở cửa nghe một lúc sau đó lại không nghe được âm thanh ở bên trong đành không cam lòng quay về phòng.

Mạc Thiên Kinh đã tắm xong trên người chỉ quấn độc cái khăn tắm, nở nụ cười hấp dẫn mê người trên gương mặt tuấn tú . Dáng người to lớn của anh làm cho người ta phát sinh những ý nghĩ kỳ quái nhưng mà tất cả những thứ đó đều bị Sính Đình coi thường.

Nằm lòng thất vọng ngồi ở trên giường, cầm điều khiển ti vi bật lung tung.

"Em làm sao vậy? Đang bị mất hứng?"

Mạc Thiên Kinh đi tới ngồi xuống bên cạnh cô, Sính Đình nhìn anh sau đó lại tiếp tục trầm mặc.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô như vậy càng thêm cảm thấy có cái gì không đúng!

"Sính Đình, em có chuyện giấu anh phải không?"

Sính Đình thở dài, nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Nếu như mà em có chuyện lừa gạt anh thì anh có giận em không?"

"Vậy phải để xem chuyện gì đã, nếu như là chuyện rất nghiêm trọng thì anh sẽ tức giận!"

Mạc Thiên Kinh sững mặt nhìn cô. Sính Đình cũng tức giận nhìn anh chằm chằm.

"Anh mà dám tức giận, em hiện tại sẽ không nói cho anh!"

Cô còn tưởng anh sẽ nói là không có việc gì, anh sẽ tha thứ cho em chứ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Mạc Thiên Kinh, anh làm gì đấy!

"Nói đùa phải không, em thật sự có chuyện giấu anh sao?"

Mạc Thiên Kinh không ngờ cô thật sự có chuyện giấu mình. Nhìn mặt cô hình như rất phiền não làm cho anh không khỏi tò mò, đến tột cùng là cô đang giấu mình chuyện gì!

"Loại chuyện như vậy sao có thể mang ra nói đùa được!" Sính Đình tức giận mắng, Mạc Thiên Kinh liền ôm lấy cô.

"Đi tắm rửa trước đã, chờ em tắm xong, tâm tình bình tĩnh rồi thì anh sẽ từ từ nghe em nói!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô nhẹ nhàng khuyên nhủ. Hình ảnh thượng tướng uy phong lẫm lẫm lấy coi như là hoàn toàn bại dưới tay của cô rồi !

"Ừm! Nhưng mà anh phải tắm cho em!"

Sính Đình như một nữ vương truyền lệnh xuống. Trên mặt Mạc Thiên Kinh lập tức tỏ ra vui mừng, sau đó lại nghe thấy giọng nói không vui của cô cất lên:

"Bây giờ tâm tình của em thật không tốt, anh không được xxoo với em. Tối nay anh phải nghe em nói hết, nếu không em sẽ không ngủ được. Em mà không ngủ được thì cục cưng cũng sẽ không ngủ được, cục cưng không ngủ được, sẽ náo động. . . . ."

"Cục cưng vì sao lại không ngủ được?"

Mạc Thiên Kinh rất buồn bực nhìn bụng nhỏ đang nhô ra của cô. Cục cưng mới có ba tháng mà lại không ngủ được, cứ coi như là như vậy đi nhưng làm sao mà cô lại biết được!

"Thế nào, anh không tin sao!"

Sính Đình rất không vui hỏi, Mạc Thiên Kinh liền vội vàng lắc đầu: "Sao lại không chứ! Anh đương nhiên tin! Em tự đi hay là muốn anh bế vào!"

Không làm thì cũng không vấn đề gì dù sao cũng không phải chỉ có một đêm nay. Nói không chừng ngày mai tâm tình tốt lên anh còn có thể làm mấy lần !

Sau khi tìm niềm vui trong đau khổ liền dìu Sính Đình đi vào phòng tắm, Mạc Thiên Kinh giúp cô xả đầy nước, Sính Đình cởi hết quần áo xong liền bước vào.

Mùi sữa tắm thơm ngát, bọt xà phòng che lấp thân thể trắng nõn như ẩn như hiện, khiến Mạc Thiên Kinh thấy như đang bị hành hạ, cô rõ ràng là đang hành hạ anh.

Nói thế nào thì anh cũng là một người đàn ông bình thường lại ở chỗ này phục vụ cô tắm, bàn tay chạm vào da thịt mịn màng, toàn thân liền chấn động run rẩy dưới bụng lập tức nổi lên phản ứng.

Sính Đình cũng không chú ý lắm đến việc này. Cô đang nghĩ có nên nói cho anh biết chuyện liên quan đến đứa con của Thượng Quan Quân Triết hay không mà Mạc Thiên Kinh có đồng ý giữ bí mật hay không.

Mới vừa nãy nghe Thượng Quan Quân Triết nói, lại thêm quan sát mấy ngày vừa qua thì cô cảm thấy anh hình như có tình cảm với Thủy Nhi.

Mặc dù trên miệng luôn hỏi đứa bé nhưng cũng cảm nhận được sự quan tâm của anh ta dành cho cô ấy.

"Mạc Thiên Kinh, chỗ đó không cần phải tắm lâu như vậy!"

Đang suy nghĩ thì trên người tự dưng truyền đến cảm giác run rẩy tê tê, Sính Đình nhìn ra thì phát hiện tay Mạc Thiên Kinh lại cứ nhiên ở giữa chân của cô mà kỳ cọ, tức giận mặt đỏ rần!

Quay đầu lại nhìn anh, quả nhiên trên mặt đầy vẻ hưởng thụ, khăn tắm cũng rơi trên mặt đất từ bao giờ một tay đang nắm tiểu đệ đệ hùng dũng vuốt vuốt, hoàn toàn không có nghe thấy lời của cô.

"Mạc Thiên Kinh, anh đúng là quá hạ lưu rồi!"

Sính Đình không nhịn được mắng, Mạc Thiên Kinh liền mở mắt ra rất uất ức nói:

"Em không cho anh...anh chỉ có thể tự mình giải quyết, như vậy mà em cũng cảm thấy hạ lưu sao?"

Sính Đình nhìn mặt anh uất ức thì thở dài: "Chờ em tắm xong, chúng ta sẽ lên giường!"

"Thật!"

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói lập tức cho lau sạch sẽ người cô rồi bế vào giường.

Sính Đình mới nằm xuống thì bị Mạc Thiên Kinh như hồ đồi đè lên trên người. Môi cũng phủ lên điên cuồng hôn, cái vật cứng rắn chạm vào bụng khiến cô rất khó chịu.

Sính Đình bị anh hôn đến thần trí mơ hồ, chỉ cảm thấy một cổ cứng rắn tiến vào trong cơ thể mình vừa bá đạo lại mang theo êm ái, điên cuồng va chạm phát ra cả tiếng vang.

"Ừm. . . . ."

Sính Đình không nhịn được kêu lên, Mạc Thiên Kinh càng thêm nhanh, thở hổn hển, đánh thẳng vào, bên trong căn phòng vang lên âm thanh mập mờ khiến người ta xấu hổ.

"Sính Đình, anh còn muốn!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói vừa chạy nước rút, cảm thụ cô đang ôm anh thật chặt lại càng thêm gắng sức.

"Uhm . . . . . A. . . . . Mạc Thiên Kinh. . . . . Chậm . . . . . Chậm một chút. . . . ."

Sính Đình sắp không chịu nổi, một luồng cao triều xông thẳng lên làm cho cô sắp không duy trì nổi!

Mạc Thiên Kinh cũng không có dừng lại, va chạm càng thêm nhanh, Sính Đình kêu càng thêm lớn tiếng, lúc cảm giác mình sắp chết đi thì liền thấy anh giảm nhẹ một tiếng, nặng nề nằm ở trên người cô thờ hồng học .

Sính Đình cũng rất kích động, cả người run rẩy toát ra hơi thở hoan ái. Sau khi cô và Mạc Thiên Kinh kết hợp, nghĩ đến đứa nhỏ trong bụng, trên mặt càng thêm ửng hồng.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói xem bây giờ còn có có thể mang thai không?"

Bọn họ bây giờ làm vậy không biết sẽ có thêm một đứa bé nữa đi vào hay không?

Chắc là không thể có chuyện như vậy?

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói, cảm thấy buồn cười.

Ôm cô xuống giường đi vào phòng tắm, sau khi tắm rửa sạch sẽ xong liền ra ngoài, nằm ở trên giường xem tivi.

"Sẽ không đâu, nếu như vậy thì sau khi mang thai chẳng phải là không thể làm chuyện này sao!"

"Cũng đúng, chẳng qua em có chút ngạc nhiên, đàn ông vô sinh là như thế nào?"

Sính Đình đối với mấy chuyện này hiểu biết rất ít, chỉ thấy trên TV quảng cáo nói đàn ông cũng sẽ bị vô sinh.

"Sính Đình, em biết không? Thủy Nhi tự mình bỏ đi đứa bé của Thượng Quan Quân Triết làm cho cậu ta rất khổ tâm!"

Mạc Thiên Kinh nhớ đến Thượng Quan Quân Triết, thật ra thì cậu ta cũng rất đáng thương. Một công tử phong lưu nói dễ nghe một chút chính là hoa tâm nhưng cậu ta đối với phụ nữ yêu cầu cũng không cao.

Nhưng mà hiện tại cậu ta cũng không có làm loạn, kể từ khi cùng với Thủy Nhi ở chung một chỗ thì cũng không thấy có phụ nữ nào khác!

"Ai bảo cậu ta tự mình chuốc lấy phiền toái nói Thủy Nhi chỉ là bạn giường thôi. Nếu em mà là Thủy Nhi thì em cũng sẽ bỏ đứa bé, không đại gì mà phải sinh con đường cái cho một đại thiếu ăn chơi trác táng như vậy."

Sính Đình nghĩ đến Thượng Quan Quân Triết phong lưu cũng rất không hài lòng mà oán trách.

Mạc Thiên Kinh thờ dãi nhìn Sính Đình, xem ra cô có thành kiến rất lớn đối với Thượng Quan Quân Triết đành phải nói cho cô nguyên nhân xa xa của chuyện này.

"Thật ra thì Thượng Quan Quân Triết không phải cố ý không tránh thai chỉ là cậu ta bị vô sinh, cũng không ngờ được sau khi lên giường cùng với Thủy Nhi thì cô ấy lại mang thai!"

"Cái gì? Vô sinh?"

Sính Đình tròn to hai mắt, không thể nào?

Đại thiếu phong lưu Thượng Quan Quân Triết thế mà lại bị vô sinh không phải là đang lừa cô đấy chứ?

"Là sự thật chính miệng cậu ta nói cho anh biết, lão K cũng biết, chính là cái ngày mà Thủy Nhi đi phá thai đấy."

Mạc Thiên Kinh thấy cô không tin liền giải thích.

Sính Đình nhìn anh khinh khỉnh nói: "Ai biết có phải là cậu ta túm dục quá độ nên tinh trùng bị yếu mới dẫn đến vô sinh hay không!"

Cũng có khả năng như vậy lắm chứ?

Mạc Thiên Kinh giải thích: "Không phải như vậy đâu, vô sinh là do nhiều nguyên nhân tạo thành, hoặc là bẩm sinh đã bị nhưng nếu cho là túm dục quá độ thì chắc không phải đâu!"

Sính Đình ánh mắt hoài nghi quan sát anh: "Thật sao?"

Mạc Thiên Kinh gật đầu khẳng định: "Ừ!"

"Vậy thì xem ra anh ta cũng rất đáng thương. Nhưng mà ai bảo anh ta không thích Thủy Nhi nhưng vẫn cùng cô ấy lên giường, hại cô ấy thương tâm như vậy, cho đáng đời!"

Sính Đình nhớ tới Thượng Quan Quân Triết nói Thủy Nhi chỉ là bạn trên giường của anh ta thì trong lòng liền nổi giận.

"Thật ra thì anh cảm thấy Thượng Quan Quân Triết đối với Thủy Nhi cũng không phải là không có tình cảm, nếu không tại sao sau khi nói xong những lời đó lại đi bar uống rượu gây chuyện như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Chỉ là bạn trên giường thôi sao?

Sính Đình không dám tin nhìn anh: "Anh xác định không? Anh ta thật sự có tình cảm với Thủy Nhi?"

"Chắc là vậy, nếu như cậu ta mà không thích Thủy Nhi, tại sao khi nói những lời kia thì lại đi bar uống rượu, chắc là phiền não gây chuyện như vậy thì trong lòng không vui, muốn phát tiết ra! Anh nghĩ, tình cảm thì có chỉ là chính cậu ta không biết mà thôi!"

Nghĩ tới đêm đó, dáng vẻ của cậu ta ở quán rượu thật có chút buồn cười.

"Cũng đúng mới vừa nãy em đứng ở cửa phòng của Thủy Nhi đã nghe thấy tiếng của Thượng Quan Quân Triết rồi. Nhưng mà Thủy Nhi lại không để ý đến anh ta! Sau đó em cũng không có nghe thấy cái gì nữa!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, thật ra thì cô cảm thấy Thủy Nhi cũng không phải là không có tình cảm đối với Thượng Quan Quân Triết, nếu không thì tại sao cô ấy phải khóc đau lòng đến như vậy?

"Cậu ta đến phòng của Thủy Nhi?" Mạc Thiên Kinh không dám tin, nếu quả thật như vậy thì anh càng thêm khẳng định, Thượng Quan Quân Triết thật sự có tình cảm với Thủy Nhi.

Sính Đình gật đầu đồng ý: "Ừ, chẳng qua em không nghe rõ anh ta nói gì, chỉ là có chuyện này em muốn nói cho anh biết! Nhưng anh phải tạm thời giữ bí mật với Thượng Quan Quân Triết!"

Sính Đình rất nghiêm túc nói, dù sao chuyện này sớm muộn gì cũng phải nói cho Mạc Thiên Kinh để anh còn giúp một tay?

"Chuyện gì mà lại có liên quan đến Thượng Quan quân triết?"

Mạc Thiên Kinh xem điệu bộ của cô, lại còn nói phải giữ bí mật với Thượng Quan Quân Triết, chẳng lẽ là có liên quan đến Thủy Nhi?

"Đúng vậy, thật ra thì Thủy Nhi không có bỏ đứa bé!"

"Cái gì, đứa bé vẫn còn?"

Mạc Thiên Kinh kinh ngạc kêu lên, Sính Đình vội vàng che miệng của anh lại tức giận nói: "Anh lớn tiếng như vậy nếu Thủy Nhi mà nghe thấy thì cô ấy sẽ giết em đấy!"

Cô đã nói là sẽ giữ bí mật, nói cho Mạc Thiên Kinh là vì muốn anh giúp một tay, về sau có thể cho Thủy Nhi nghỉ phép!

Mạc Thiên Kinh gật đầu, Sính Đình lúc này mới buông ra miệng của anh ra, nhỏ giọng nói: "Nếu mà không như vậy thì anh đã hét lên cho cả biệt thự này nghe thấy rồi!"

"Em không định nói cho Thượng Quan Quân Triết sao? Cậu ta cũng rất đáng thương!"

Rõ ràng là đứa bé vẫn còn nhưng lại không biết, hơn nữa còn phải đau đớn thừa nhận mất đi đứa con như vậy thì hình như cũng hơi tàn nhẫn.

Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm.

"Dĩ nhiên không thể, nếu như anh muốn về sau anh ta và Thủy Nhi còn có cơ hội ở chung một chỗ vậy thì anh phải nghe em sắp xếp, em muốn làm như thế này. . . . ."

Sính Đình đem kế hoạch của mình nói cho Mạc Thiên Kinh, nghe xong Mạc Thiên Kinh gật gù đồng tình.

"Như vậy cũng tốt, Thượng Quan Quân Triết vẫn chưa hiểu rõ con tim của mình, chờ đến lúc cậu ta nhận ra thì sẽ nói cho sự thật cho cậu ta biết có như

vậy cậu ta mới có dũng khí để theo đuổi Thủy Nhi! Nhưng mà em cảm thấy Thủy Nhi sẽ đồng ý sao?"

Mạc Thiên Kinh nhớ đến tính khí quật cường Thủy Nhi hơn nữa bên cạnh cô ấy còn có một Lý Băng lạnh lùng như vậy!

Sinh Đình lắc đầu: "Hi vọng không lớn lắm, Thủy Nhi cảm thấy cô ấy và Thượng Quan Quân Triết không xứng với nhau nên sẽ không có kết quả tốt được, mà bây giờ chuyện của họ lại thành ra thế này như vậy thì càng không thể!"

Sinh Đình cảm giác mình giống như bà mối đang dắt dây tơ hồng cho bọn họ.

"Chờ sau này xử lý xong chuyện của Nam Cung Tước, chúng ta sẽ giúp bọn họ!" Nhớ tới chuyện Nam Cung Tước, Mạc Thiên Kinh mơ hồ cảm thấy hơi bất an.

Mặc dù đã phong tỏa hầu hết những sản nghiệp lớn, cũng bắt được không ít người của hắn, nhưng mà Nam Cung Tước cũng không có tức nước vỡ bờ ngược lại càng bình thản, điều này làm cho anh cảm thấy nghi ngờ chắc chắn đây không phải một chuyện tốt!

"Vậy Mạc Thiên Kinh bao giờ thì mới có thể bắt được Nam Cung Tước?"

Sinh Đình nghĩ tới Trinh Từ, không ngờ cô ấy lại đi đến bước đường này, cô ấy vì Nam Cung Tước đã bỏ ra nhiều như vậy mà hắn ta lại có thể ra lệnh truy sát.

"Anh cũng không biết, Nam Cung Tước mấy ngày nay biểu hiện quá trấn định, làm cho anh thấy không yên tâm! Hắn không phải là người dễ dàng đánh bại như vậy, anh sợ hắn ta sẽ làm ra hành động điên cuồng ngoài tầm kiểm soát của chúng ta!

Phải biết rằng thế lực của Nam Cung Tước cũng không nhỏ, anh rất lo lắng nếu như hắn bị bức ép đến bước đường cùng nói không chừng sẽ bộc lộ âm mưu lớn hơn ra ngoài.

"Mấy ngày nay bọn em phải theo sát Trinh Từ, không để cho cô ấy tùy tiện đi ra ngoài! Phải khóa kỹ cửa bảo an nó có thể bảo vệ cho em!"

Mạc Thiên Kinh rất lo lắng, cho dù có đặt bọn họ ở nơi nào anh cũng không yên tâm.

Khi thật lòng yêu một người thì sẽ lo lắng cho an toàn của người đó nhất, nhất là đối với những người có thân phận đặc biệt như anh!" Ừ, anh yên tâm đi, em sẽ không để cho người khác xâm hại tới mình đâu!"

Sinh Đình tựa vào trong ngực của anh, cảm thụ lồng ngực cường tráng ấm áp, cảm thụ nhịp tim đang đập của anh. Cô cảm thấy mình và anh giống như đang kết nối lại với nhau.

"Ừ, vậy thì tốt!"

Có như vậy thì anh mới có thể yên tâm đi làm nhiệm vụ!

"Ngủ đi, bồi dưỡng tốt tinh thần để còn tác chiến!"

Sinh Đình ngáp một cái, thứ phụ nữ có thai cần nhất chính là giấc ngủ đầy đủ.

Trinh Từ đi vào phòng của Thủy Nhi, nhìn thấy Thủy Nhi đang nằm ôm cục cưng ở trên giường thì nhất thời mỉm cười.

Nếu như sau này cô không còn sống thì có thể giao cho cô ấy. Chắc là có thể như thế, nhìn cô ấy đối với cục cưng tốt như vậy, cô cũng có chút hoài nghi cô ấy mới chính là mẹ của cục cưng.

"Trinh Từ, cô lên rồi à!"

Thủy Nhi nhìn Trinh Từ đi vào phòng liền ngồi dậy nói.

Trinh Từ gật đầu đi tới bên giường nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang ngủ say của con gái trông thật là đáng yêu.

Khuôn mặt có nét của Nam Cung Tước nhưng cũng mang vẻ đẹp dịu dàng của cô trông rất mềm mại, thật đáng yêu.

"Cục cưng vừa ngủ thiếp đi, mới vừa nãy còn ị thối ra bầm!"

Trên mặt Thủy Nhi không có một tia chán ghét nói.

"Thủy Nhi, Cô không sợ bẩn sao? Cục cưng như vậy cô không cảm thấy buồn nôn sao?"

Trinh Từ nhìn cô nhẹ nhàng nói, Thủy Nhi lắc đầu, trong đầu hiện lên hình ảnh Thượng Quan Quân Triết vừa mới nôn mửa trên mặt hiện lên một chút ý cười.

"Thế nào có chuyện tốt gì sao?"

Trình Tử cũng nhìn thấy biểu cảm vừa rồi của cô.

"Không có, tôi chỉ cảm thấy được đây là một cơ hội rất tốt, cục cưng thật biết điều sau khi lau chùi sạch sẽ rồi thay bím liền ngoan ngoãn nín khóc!"

Thủy Nhi cố ý bỏ qua câu hỏi của cô, chỉ là Trình Tử cũng không có ý định tha cho cô.

"Cô đừng nghĩ lừa gạt tôi, Thượng Quan Quân Triết đã tới đây có phải không?"

Trình Tử dút lời, mặt Thủy Nhi chút hốt hoảng: "Không có, không có!"

Trình Tử thờ dài ngồi ở bên cạnh cô, nhìn cô nói: "Thật ra thì Thượng Quan Quân Triết đối với cô cũng không phải là hoàn toàn không có tình cảm, tôi cảm thấy được anh ta thích cô! Chỉ là anh ta không biết mà thôi! Mà cô đối với anh ta cũng vậy đúng không!"

"Làm sao có thể, anh ta làm sao có thể thích tôi, tôi và anh ta chỉ là bạn trên giường mà thôi!"

Thủy Nhi vội vàng nói, không ngừng bảo mình phải tỉnh táo giữa cô và anh ta chính là bạn trên giường, không thể thể có cái gì khác.

"Cô cần gì phải cố chấp phủ nhận? Thật ra thì con người ta sống cả đời, có thể tìm được một người đàn ông mà mình thích thật sự là rất hạnh phúc. Nếu đoạn hạnh phúc này được lâu dài thì cho dù ở giữa chừng có chút rối rắm gì cũng không quan trọng. Quan trọng nhất vẫn là tâm của người kia có thật sự thích cô hay không!"

Chỉ cần thật tâm yêu cô cho dù có sai lầm gì cũng không sợ, sợ nhất chính là được cưng chiều hạnh phúc cuối cùng lại biến thành âm mưu tàn nhẫn mà thôi

Nghĩ đến điều này sắc mặt Trình Tử cũng tái nhợt đi.

"Trình Tử, cô lại nghĩ tới Nam Cung Tước rồi!"

Thủy Nhi nhìn sắc mặt không tốt của cô quan tâm nói, mấy ngày nay bọn họ ngủ ở cùng nhau, mỗi ngày đều nhận được tin tức của Nam Cung Tước, mỗi lần như vậy thì vẻ mặt của cô ấy cũng sẽ thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Trình Tử, kiên cường lên!

"Không có gì dễ suy nghĩ! Anh ta vẫn luôn lừa gạt tôi, tình cảm cho tới bây giờ đều là giả, mà tôi lại ngây ngốc cho rằng anh ta thật tâm yêu mình. Bây giờ nhìn lại thấy mình thật sự rất ngu xuẩn."

Cô đã từng xem anh ta là người chồng tốt biết thương yêu vợ con, cô đã bỏ ra nhiều như vậy đổi lại chỉ là sự thật tàn nhẫn trước mắt.

Thủy Nhi nắm tay của cô: "Trình Tử, kiên cường lên!"

Trình Tử cười chua chát: "Không có việc gì, tôi không còn là Trình Tử yếu ớt trước đây nữa. Vì con của mình tôi sẽ trở nên mạnh mẽ hơn, sẽ tiếp tục chống đỡ đến cùng!"

"Vậy thì tốt!" Thủy Nhi nhìn cô có cảm giác bọn họ như chị em trong một gia đình vậy.

"Thủy Nhi, nếu như ngày nào đó tôi đối đầu với Nam Cung Tước mà có mệnh hệ gì thì cô có thể giúp tôi chăm sóc cục cưng hay không?"

"Trình Tử, đừng nói lời ngu ngốc như vậy, cô sẽ không chết được, có thượng tướng ở đây làm sao cô có thể có chuyện gì được? Cô không cần phải nói gở như thế!"

Nghे thấy lời giao phó của cô giống như đang viết di chúc vậy, cô thật sự không thích cảm giác như thế chút nào.

Trình Tử nhìn cô rất nghiêm túc nói:

"Thủy Nhi, tôi rất nghiêm túc cầu xin cô, tôi biết cô còn chưa có kết hôn, lại còn có đứa bé trong bụng nhưng mà tôi lại sợ nếu quả thật có một ngày như thế xảy ra cô có thể giúp tôi hay không!"

Cô cũng muốn được ở bên con của mình cả đời nhưng chỉ sợ tâm nguyện không thành mà thôi, vì cô biết Nam Cung Tước thật sự rất hung ác.

Anh ta biết cô phản bội nhất định sẽ nghĩ mọi biện pháp để giết chết, cô không sợ chết, chỉ lo lắng cho con gái của mình mà thôi.

Thủy Nhi nhìn vẻ mặt nghiêm túc của cô mặc dù biết chuyện này cũng rất có thể xảy ra nhưng chính cô cũng không biết về sau cuộc sống của mình phải làm như thế nào. Nhiều đứa nhỏ cô có thể đảm đương được nhưng chỉ tội cho đứa bé còn nhỏ vậy mà không có ba mẹ bên cạnh thật rất đáng thương!

"Trình Từ, hứa với tôi dù trong bất cứ hoàn cảnh nào cô cũng phải nghĩ tới mình còn có một đứa con thơ, nó không thể không có mẹ, có như vậy thì cô mới có động lực! Mặc kệ Nam Cung Tước đối phó cô như thế nào cô nhất định phải kiên cường sống tiếp!"

Trình Từ gật đầu rung rung nhìn cô: "Tôi biết rồi, cảm ơn cô Thủy Nhi!"

Thủy Nhi nhìn cục cưng, đứa bé này thật là đáng thương, không thể có đầy đủ cha mẹ.

"Trình Từ, đã đặt tên cho em bé chưa?"

Trình Từ lắc đầu: "Vẫn chưa, tôi không biết nên đặt tên cho nó là gì cũng không muốn nó mang họ Nam Cung!"

Vì khi con cô mang cái họ này sẽ làm cô nhớ tới những hành động việc làm của Nam Cung Tước, tâm sẽ thấy rất đau!

"Vậy thì để nó mang họ của cô đi! Dù sao nó cũng phải có một cái tên!"

Cũng không thể gọi cục cưng mãi được !

"Trước hết hãy đặt tên cho nó đã còn họ thì để sau này tính! Nếu như mà tôi không thể sống sót, sẽ cho cục cưng mang họ của cô!"

"Cũng được!"

Thủy Nhi biết ý của cô! Cô cũng không muốn ép buộc cô ấy, ngày mai phải tìm Mạc Thiên Kinh nói chuyện này, cố gắng hết sức để cho ngày đó không xảy ra.

"Tôi và Nam Cung Tước quen biết nhau trong vũ hội mặc dù tôi yêu anh ta nhưng anh ấy lại không yêu tôi. Vì vậy tôi luôn hi vọng con của mình về sau có thể tìm được một người đàn ông tốt có thể sống thật hạnh phúc cho nên đặt tên nó là Diễm Diễm đi!"

Diễm Diễm lúc nào cũng ngọt ngào, hạnh phúc, vui vẻ !

"Ừ, nghe rất êm tai, Diễm Diễm!"

Thủy Nhi gật đầu Diễm Diễm về sau cũng sẽ ngọt ngọt ngào ngào như tên vậy!

"Diễm Diễm, chúng ta ngủ thôi!"

Thủy Nhi hôn lên má Diễm Diễm một cái, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang ngủ rất say, cảm thấy thỏa mãn cực kỳ!

Trình Từ cầm áo ngủ đi vào phòng tắm, sau khi tắm xong liền ra ngoài ôm Diễm Diễm ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, Nam Cung Tước vẫn không hề lộ diện, mặc kệ Mạc Thiên Kinh phong bế sản nghiệp của hắn thế nào, hắn cũng không hề ra ngoài nói cách khác là gần như biến mất .

Ánh nắng tươi sáng rực rỡ chiếu vào trong biệt thự, ở ngoài vườn cây cỏ xanh tươi, Trình Từ ôm Diễm Diễm đang phơi nắng, mấy ngày nay cô cơ hồ mỗi ngày đều dính chặt với Diễm Diễm, chơi đùa với con nhìn nó thay đổi từng ngày, nụ cười trên mặt cũng càng ngày càng nhiều.

"Môn chủ, Mạc Thiên Kinh đã phong tỏa phần lớn sản nghiệp chúng ta lại còn bắt đi không ít người! Chúng ta có nên ra tay không?"

Triệu Phi đi theo bên cạnh Nam Cung Tước nghiêm cẩn hỏi. Hắn là người đàn ông thành thực mắt sắc như dao tuy mới hai bảy hai tám tuổi nhưng trông cứ như hơn ba mươi.

Nam Cung Tước đi ra bể bơi xuống nước bơi mấy vòng rồi ngừng lại đi lên bờ, nằm ở trên ghế.

"Vội cái gì, không phải chỉ là một chút sản nghiệp, Mạc Thiên Kinh có bản lĩnh thì cứ để cho hắn tra đi, cậu phải tìm bằng được vị trí của Yamamoto Trình Từ cho tôi."

Tiền nhân đó mang theo con gái của hắn không biết chạy đi nơi nào, hắn tìm lâu như mà cũng không tìm thấy không biết cô ta mang theo con gái trốn đến nơi nào rồi!

Nghĩ đến đây Nam Cung Tước hết sức tức giận, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm bầu trời, lóe lên sự tàn nhẫn.

Nếu để cho hắn bắt được thì chắc chắn sẽ để cho cô ta biết hậu quả phản bội hắn là như thế nào!

Triệu Phi nhìn Môn chủ, biết Môn chủ đã nổi lên sát ý.

Môn chủ luôn luôn khát máu vô tình, chỉ là hắn ta không ngờ đối với phu nhân của mình ngài ấy cũng tàn nhẫn như vậy.

"Môn chủ, ngài nói phu nhân có thể ở cùng với đám người Mạc Thiên Kinh hay không?"

Hắn cảm thấy mấy ngày nay hành động của Mạc Thiên Kinh rất nhanh, những chỗ ăn chơi ẩn nấp vô cùng bí mật cũng bị tiêu diệt, thật sự là có chút khó tin.

"Không thể nào, Trình Tử không có bản lĩnh như vậy!"

Hắn cũng từng hoài nghi tới Trình Tử, nhưng bọn họ ở chung một chỗ hơn năm năm rồi, cô ta lúc nào cũng dịu dàng ngoan ngoãn như chim nhỏ nép vào người hắn ngay cả con gà cũng không dám giết. Hơn nữa hắn cũng không đem tài liệu về, cứ coi như có mang về thì cô ta cũng không có bản lĩnh nhớ được nhiều như vậy!

"Dạ, thuộc hạ chẳng qua cảm thấy tư liệu của Mạc Thiên Kinh rất đầy đủ, giống như có thể lập tức tìm đến chúng ta!"

Triệu Phi nhàn nhạt nói, trên gương mặt sát thủ mơ hồ mang theo tức giận.

"Xem ra cậu vẫn chưa hiểu rõ Mạc Thiên Kinh, người đàn ông này tuổi còn trẻ mà đã leo lên đến chức thượng tướng. Cậu cho là chỉ dựa vào quan hệ để thăng tiến mà không cần có tài bắn súng thiện xạ cộng thêm trí thông minh thì hắn ta có bản lĩnh này sao?"

Cũng giống như hắn, nếu không phải vô cùng thông minh, lòng dạ độc ác thủ đoạn, hắn có thể lên đến địa vị như bây giờ sao?

Chức môn chủ của Thiên Môn, ở Trung Quốc có biết bao nhiêu hắc bang, có ai mà không nhòm ngó đến vị trí này chằm chằm, nhưng mà bọn họ có bản lĩnh này hay sao?

Không có, vậy cũng chỉ có thể bị hắn ăn hết.

"Dạ, thuộc hạ hiểu!"

"Cậu đi điều tra địa chỉ của Mạc Thiên Kinh quan sát thăm dò. Nghe nói hắn có một vị hôn thê được chỉ hôn, cậu hãy tìm cách để bắt lấy cô ta!"

Trong giọng nói của Nam Cung Tước vừa lạnh lẽo xen lẫn âm nhu tàn nhẫn, Triệu Phi lập tức hiểu ý tứ của hắn.

"Dạ, Môn chủ!"

"Mặt khác, Huyết Sắc, Tà Dương còn có cả tiện nhân Lina kia chắc cũng đã rơi vào trong tay hắn, cậu cho người tìm được chỗ bọn họ bị nhốt sau đó giải quyết cho tốt!"

Hắn không thể để cho bọn họ tiết lộ bí mật của mình được. Hắn tin rằng nếu trong thời gian ngắn thì bọn chúng cũng sẽ không phản bội hắn, nhưng mà để thời gian lâu dài, vậy thì cũng không chừng!

"Môn chủ, Huyết sắc là đại sư huynh của phu nhân. Chi bằng chúng ta cứu hắn ra, sử dụng hắn làm mồi nhử phu nhân, như vậy thì có thể tìm được tiểu thư mang về?"

Hắn tin tưởng phu nhân tuyệt đối sẽ lộ diện!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Nam Cung Tước là ác ma!

Nam Cung Tước nghe thấy lời kia của hắn..., nhìn chằm chằm Triệu Phi cười lạnh nói: "Triệu Phi, cậu càng lúc càng giống ta! Đi đi, cứ theo ý của cậu mà làm!"

Yamamoto Trình Tử, lấy đại sư huynh của cô ra uy hiếp cô sẽ phải trở lại thôi!

Sự tà ác hiện lên trên gương mặt tuấn tú, làm cho người ta nhìn vào cảm thấy kinh hãi!

Mạc Thiên Kinh khi tỉnh lại đã là hơn tám giờ sáng, Sính Đình còn đang ngủ, nhìn cô ngủ say trên môi còn đọng nét cười, nhẹ nhàng hôn một cái rồi đứng dậy!

Sau khi tắm sơ liền đi ra cửa, Trình Tử và Thủy Nhi đang ở trên sân cỏ cùng đứa trẻ chơi đùa, cười rất vui vẻ. Trên bàn để bữa sáng cho bọn họ, lão K

cũng đã dậy, Lý Băng vừa mới rời giường quay sang nhìn anh rồi lạnh lùng đi xuống lầu.

"Có tin tức gì sao?"

Mạc Thiên Kinh vừa ăn bánh bao vừa uống sữa tươi nhàn nhạt hỏi.

"Không có, hần vẫn không hề hành động, tôi thật đúng là bội phục hần có thể nhịn thật giỏi!"

Lão K nhìn chăm chăm TV, đều là những tin tức nói đến sản nghiệp của Nam Cung Tước bị đóng cửa, nhóm người tội phạm của hần bị bắt. Dĩ nhiên đây là bọn họ cố ý an bài như vậy để có thể dụ Nam Cung Tước ra ngoài.

Nhưng mà hình như không có tác dụng gì, Nam Cung Tước vẫn vô cùng trấn tĩnh!" Xem ra Nam Cung Tước thật không dễ dàng đối phó như vậy!" Mạc Thiên Kinh cau mày, không ngờ làm nhiều việc như vậy mà hần cũng không bị ảnh hưởng! Kế hoạch của anh thật đúng là có vài phần không chắc chắn để có thể bắt giữ được hần ta!

"Nếu hần ta dễ dàng bị bắt như vậy thì đã không phải là Nam Cung Tước rồi. Nhưng mà chúng ta trong khoảng thời gian này phải cẩn thận, tôi thấy Nam Cung Tước đại khái cũng đoán được bọn Lina đã bị bắt, tôi sợ hần sẽ giết người diệt khẩu, chúng ta còn chưa kịp cảm hóa bọn họ thì bọn họ đã bị giết rồi!"

Lý Băng lau miệng đi tới bên sofa ngồi xuống nói.

"Ừ, Lý Băng nói đúng, Nam Cung Tước hiện tại rất có thể sẽ cứu họ hoặc là diệt khẩu, để phòng ngừa bọn họ tiết lộ nhiều hơn, lão K ăn sáng đi rồi lập tức đến nhà giam!"

Mạc Thiên Kinh trầm giọng phân phó, anh cũng muốn tăng cường đề phòng. Nếu như Nam Cung Tước mà biết Trình Từ ở chỗ này nhất định sẽ đến đây bắt người, còn có cả Sính Đình nữa.

Nam Cung Tước một khi biết Sính Đình là người phụ nữ của anh hơn nữa lại còn đang mang thai hần rất có thể sẽ bắt rồi lấy cô để uy hiếp anh.

Những mặt này anh đều phải đề phòng cẩn thận, ngàn vạn lần không thể để cho Nam Cung Tước có cơ hội bắt lấy!

"Vâng!" Lão K gật đầu, ăn xong rồi đi đến nhà giam.

Mạc Thiên Kinh và Lý Băng vẫn ở trong nhà, quan sát tin tức Nam Cung tước!

Trong nhà giam, Huyết Sắc và Tà Dương đang suy tính có nên nghe theo lời của Mạc Thiên Kinh thẳng thắn khai nhận hay không? Nghĩ lại những năm này, huynh đệ của mình, ở trước mặt hần từng người một rồi đi bây giờ cũng chỉ còn lại một mình hần.

Nam Cung Tước ngoan tuyệt vô tình làm cho bọn họ cảm thấy sợ hãi nhưng trên hết vẫn là chán nản.

Nếu không phải đại tiểu thư ở trong tay hần, hần cũng không để mình sống sót. Ngay cả hôm nay mình đang ở nhà giam, hần cũng không có tới cứu mình. Môn chủ như vậy có xứng đáng để cho mình bán mạng hay sao?

Đang muốn mở miệng gọi người để cho hần truyền lời thì nghe thấy ngoài cửa một loạt tiếng súng vang lên, chuông trong nhà giam lập tức kêu báo động sau đó cửa phòng giam đã bị mở ra.

"Triệu Phi?"

Huyết Sắc nhìn Triệu Phi toàn thân một màu đen, còn chưa kịp mở miệng đã thấy Triệu Phi nổ súng về phía Tà Dương, hần ta còn chưa kịp phản ứng đã bị giết chết!

Trên đầu máu tươi chảy ròng ròng!

"Triệu Phi mày. . . . ."

Huyết Sắc còn chưa rõ chuyện gì xảy ra liền bị người của Triệu Phi giữ lấy, đôi tay bị trói chặt, không thể động đậy!

"Huyết Sắc, mày yên tâm, tạm thời sẽ không giết mày...mày còn có tác dụng!"

Triệu Phi cười lạnh, ra lệnh cho thủ hạ mang hần đi.

"Những người khác đã giết hết chưa?"

Triệu Phi lạnh lùng nhìn nơi này, cái nhà giam này không lớn, nhưng là thiết bị cũng tương đối không tệ, hỏi xem mấy người đã bị bắn chết.

"Lina còn chưa chết! Còn có cả tiểu Triệu!"

Triệu Phi đi tới phòng giam khác mở cửa tù ra liền nghe thấy bên trong truyền đến âm thanh mập mờ, Lina và tiểu Triệu thân thể trần truồng đang dầy

dưa.

Nhìn thấy Triệu Phi, vội vàng rút người ra mặt mừng rỡ, Triệu Phi giương mắt lạnh nhìn chăm chăm ra cửa: "Đem bọn họ trời lại, sau đó cho nổ tung bên trong!"

Ngay cả tự tay hành động cũng không muốn rồi !

"Triệu Phi, làm sao anh có thể đối với tôi như vậy!" Lina vội vàng đuổi theo, mặt tức giận, cô ta đâu gì cũng là thủ hạ tâm phúc của Nam Cung Tước, Triệu Phi lại còn nói cho nổ nơi này.

"Lina, đây là ý của Môn chủ!"

Triệu Phi lạnh lùng nói xong, Lina còn chưa kịp phản ứng liền bị buộc chặt với tiểu Triệu vào một chỗ.

"Triệu Phi, anh không thể làm như vậy!"

Tiểu Triệu sợ hãi hét rầm lên, gương mặt vốn tuấn tú, giờ phút này gầy đi rất nhiều. Trong khoảng thời gian ở cùng với Lina, người đàn bà này dự vọng rất cao mỗi ngày đều muốn vắt cạn tinh lực của hắn mới thôi.

Triệu Phi không để ý đến bọn họ, liền ngang đi ra ngoài.

Lão K lái xe đi tới công trại giam liền phát hiện có một nhóm người áo đen đang vây ở đó. Lập tức đoán được chuyện gì xảy ra, vội vàng gọi cho Mạc Thiên Kinh.

"Cái gì? Có người cướp ngục?"

Mạc Thiên Kinh nghe tin liền cảm thấy bàng hoàng liền vội vàng đứng lên đi ra ngoài, không quên gọi theo Lý Băng.

Lão K ngồi trên xe, ẩn nấp nhìn bọn chúng chăm chăm thấy bọn chúng mang Huyết Sắc rồi đi đang định lái xe đuổi theo thì nghe thấy ‘ bùm ’ một tiếng, cả nhà giam chìm trong khói thuốc súng cuộn cuộn!

"Khôn kiếp, lại dám cho nổ nhà giam!"

Lão K tức giận vỗ một quyền vào trên tay lái, lập tức lái xe đuổi theo.

Lúc Mạc Thiên Kinh chạy tới nhà giam đã nhìn thấy khói thuốc súng cuộn cuộn, lửa bốc ngùn ngụt mang cả nhà giam thiêu hủy.

"Nam Cung Tước thật là ngoan độc!"

Lý Băng nhìn nhà giam đang bị chìm trong biển lửa tức giận đến nghiến răng, nghĩ đến những cái ngục bên trong, bọn họ có còn chưa rõ chuyện gì xảy ra đã bị chết rồi.

"Phải người điều tra xem hôm nay ai trực ở đây, tôi đi tìm lão K!"

Nam Cung Tước mang Huyết Sắc đi, anh khẳng định người này vẫn có tác dụng, nhưng mà có tác dụng gì thì tạm thời vẫn chưa biết!

"Thượng tướng, là do người của Nam Cung Tước làm, người kia đang bị mang về Thiên Môn!"

Lão K gọi điện đến mang kết quả vừa mới theo dõi nói cho anh biết, hiện tại đang quay về rồi.

"Được rồi, cậu cứ trở lại đi đã!"

Nam Cung Tước lại có thể vì một Huyết Sắc mà cho nổ tung cả nhà giam, nói cách khác đám người Trương Vượng toàn bộ đã bị chết banh xác, Nam Cung Tước giết người diệt khẩu, vì cái gì ? Chẳng lẽ chỉ để cứu Huyết Sắc đi thôi sao?

Mạc Thiên Kinh cúp điện thoại, mặt âm u.

"Thượng tướng, tôi thấy lần này Nam Cung Tước nhất định là có âm mưu rất lớn!"

Quả thật là quá ác độc đem cả nhà giam nổ tung, nhưng đây chính là nhà giam độc lập của bọn họ vốn rất bí mật, không ngờ lại bị Nam Cung Tước tìm ra được.

"Ừ! Tôi cũng nghĩ như vậy, chỉ là không biết. . . . ." Mạc Thiên Kinh còn chưa nói hết, điện thoại di động liền vang lên, là một số điện thoại lạ hoắc!

Ấn nút nghe , Mạc Thiên Kinh còn chưa mở lời, đã nghe thấy bên trong truyền tới một giọng nói rất xứng đáng bị ăn đòn.

"Mạc Thiên Kinh, mày nói cho Trình Từ, đại sư huynh của cô ta đang ở trong tay của tao. Nếu như muốn cứu hắn thì ngay lập tức mang theo con gái trở lại biệt thự! Nếu không tao liền giết chết hắn!"

Chương 151: Các người định làm gì?

Mạc Thiên Kinh nghe được lời của Nam Cung Tước vừa nói thì trong lòng hồi hộp nhảy lên một cái, hấn làm sao biết được Trình Tử ở chỗ này? Chẳng lẽ hấn vẫn luôn đang giám thị bọn họ hay sao? Nhưng là hấn căn bản cũng không có phát hiện tung tích của bọn họ?

"Nam Cung Tước, chỗ của tao không ai là Trình Tử cả, mày bảo tao phải truyền đạt lại giúp mày thế nào đây?"

Mạc Thiên Kinh bắt đầu giả bộ, cố gắng thăm dò một chút ý tứ của hấn, không ngờ Nam Cung Tước lại cười lạnh:

"Mạc Thiên Kinh, tao không có nói cô ta ở chỗ của mày, tao chỉ bảo mày chuyển lại lời tao nói với cô ta. Nhưng mà. . . . . không ngờ cô ta lại ở chỗ của mày thật !"

Nam Cung Tước cũng không ngờ mình mới vừa đưa ra câu hỏi bỗng nhiên lại thu hoạch được vị trí của tiện nhân kia. Hấn quanh đi quanh lại đều không tìm được cô ta không ngờ lại trốn ở chỗ đó, chẳng trách mình không tìm được.

Mạc Thiên Kinh tức thiếu chút nữa cắn roi đầu lưỡi của mình, tại sao lại không cẩn thận đem vị trí Trình Tử nói ra rồi ?

"Nam Cung Tước, rốt cuộc mày muốn thế nào?"

"Mạc Thiên Kinh, tao nói rồi mày chỉ cần nhấn ý của tao còn những thứ khác tao và cô ta sẽ tự giải quyết!"

Nam Cung Tước nói xong liền ngắt điện thoại, Mạc Thiên Kinh tức giận nghiêng răng sau đó trực tiếp lái xe trở lại biệt thự.

Sính Đình lúc này đã rời giường, cùng với đám Trình Tử ở trên bãi cỏ chơi đùa, cười rất vui vẻ, nhìn thấy bọn họ trở lại vội vàng ra đón.

Mạc Thiên Kinh đi vào biệt thự, nhìn Sính Đình và mấy người kia trên mặt nặn ra nụ cười yếu ớt.

Trình Tử ôm con gái đi vào cùng những người khác ngồi ở trên ghế sa lon.

"Trình Tử, mới vừa rồi Nam Cung Tước điện cho tôi, đại sư huynh của cô đang rơi vào trong tay hấn!"

Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên ghế trầm ngâm nói nhưng lại nhìn thấy Trình Tử bình thần nở nụ cười không gọn sóng thì có chút kinh ngạc.

Xảy ra chuyện như vậy, cư nhiên so với anh còn bình tĩnh hơn nhưng mà anh cũng không biết trong lòng cô ấy đang nghĩ thế nào.

"Anh ta nói gì!"

Trình Tử nhàn nhạt hỏi, nhưng mà trong nội tâm lại có chút hốt hoảng.

"Hấn bảo cô mang đứa bé trở về nếu không lần sẽ làm sư huynh của cô sống không bằng chết!"

Lời nói của Mạc Thiên Kinh làm cho mọi người giật mình, không ngờ Nam Cung Tước thật tuyệt tình như thế, hèn hạ đến nước này. Lại đi dùng cách này chính để bức Trình Tử quay về. Nhưng mà Trình Tử thật sẽ vì đại sư huynh của mình mà trở về sao?

"Trình Tử, đừng nghe Nam Cung Tước, cô mà trở về thì tương đương với tất cả những gì đã làm đều trở nên uổng phí!"

Lý Băng vội vàng nói, cô ấy thật vất vả mới từ trong tay hấn thoát ra. Bây giờ mà trở về thì đứa bé kia không phải lại rơi vào trong tay hấn rồi sao !

Trình Tử nhìn Lý Băng, thờ dãi:

"Tôi không thể không trở về, nhà Yamamoto đã nợ bọn họ quá nhiều. Hôm nay chỉ còn lại đại sư huynh, nếu như Nam Cung Tước muốn mạng của tôi thì tôi cũng sẽ cho anh ta. Chỉ hy vọng anh ta có thể thả đại sư huynh ra."

Nhưng mà cô vẫn biết, ở bên trong lòng của đại sư huynh vẫn luôn yêu thương người tiểu sư muội này. Anh ấy thả căn lưỡi tự sát cũng không nguyện ý để cho cô hy sinh vì anh.

"Nhưng mà cô trở về thì quá nguy hiểm. Cô có biết hay không cứ xem như cô đi về thì Nam Cung Tước cũng sẽ giết chết đại sư huynh của cô mà thôi. Chẳng lẽ cô nhẫn tâm đem Diễm Diễm về sao? Cô phải biết, một khi Diễm Diễm trở về thì tương lai của nó sẽ bị phá hủy!"

Thủy Nhi rất lo lắng giải thích, Trình Từ rung rung nhìn con gái trong ngực, không biết phải làm sao!

"Tôi sẽ không mang Diễm Diễm trở về, chỉ một mình tôi về thôi. Thủy Nhi, đứa bé giao cho cô! Cô nhớ là đã đồng ý với tôi rồi đấy, giúp tôi chăm sóc đứa nhỏ này"

Trình Từ nói, nếu như có lựa chọn khác thì cô tuyệt đối sẽ không vứt bỏ cốt nhục của mình. Nhưng mà Nam Cung Tước cương quyết muốn cô xuất hiện, nếu cô không đi thì đại sư huynh sẽ chết còn nếu như đi thì còn sống trở với tỷ lệ chính bằng con số không!

Lựa chọn như vậy thật rất khổ sở.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô mấp máy môi lại nhìn Sính Đình không nói một lời ở bên cạnh. Anh biết cô cũng đang rất căm giận. Nhưng mà với thể cục như hiện tại, Nam Cung Tước yêu cầu Trình Từ mang theo con gái trở về như vậy. Trình Từ nếu trở về mà không mang theo đứa bé thì chỉ là chịu chết mà thôi.

Mang đứa bé trở về có lẽ còn có thể sống sót, nhưng bọn họ đều biết Trình Từ chắc chắn sẽ không mang đứa bé quay về!

Thủy Nhi nhìn Trình Từ, lạnh lùng cảnh cáo cô: "Trình Từ, tôi cho cô biết, mặc kệ như thế nào đều không cho bỏ lại đứa bé này nếu không tôi sẽ không giúp cô nuôi lớn Diễm Diễm đâu! Nếu như cô bỏ nó lại ..., tôi liền tìm cho nó cha ghê còn tôi là mẹ ghê. Mỗi ngày tôi sẽ đánh nó, mắng nó, không cho ăn không cho mặc!"

Thủy Nhi cảnh cáo nói, giọng nói từ từ trở nên yếu đi cuối cùng thành tắc ngen .

Trình Từ biết đây là vì mình nhưng cô thật không có biện pháp, không thể nhìn Nam Cung Tước giết chết đại sư huynh được.

"Thật ra thì chúng ta cũng không phải là hoàn toàn không có cơ hội đâu"

Thượng Quan Quân Triết từ nãy ngồi yên không lên tiếng đột nhiên mở miệng nói, ánh mắt của mọi người đổ dồn vào anh, chờ đợi câu tiếp theo.

"Nam Cung Tước vẫn mong lấy lại con gái, chúng ta mà có thể lợi dụng điểm này để đối phó với hắn! Trình Từ có thể trở về yêu cầu ly hôn với hắn, thả đại sư huynh của cô ấy ra với điều kiện chính là đem con gái trả lại!"

"Thượng Quan Quân Triết, tôi biết ngay anh không phải người tốt mà, anh lại muốn đem Diễm Diễm đưa cho tên khốn kiếp kia!"

Thủy Nhi nghe được lời của Thượng Quan Quân Triết không nhịn được mắng to, trong dạ dày bỗng thấy khó chịu, liền vội vàng đứng lên vọt vào nhà vệ sinh, nôn thốc nôn tháo.

"Cô ấy sao vậy?"

Sắc mặt Thượng Quan Quân Triết rất khó nhìn, cô ấy lại ghét mình đến thế sao? Mới nói mấy câu đã buồn nôn!

Sính Đình cười gượng gạo sau đó vội vàng đi vào phòng vệ sinh, nhìn Thủy Nhi nằm ở trên bồn cầu sắc mặt tái nhợt, vẫn còn nôn mửa, quan tâm hỏi:

"Thủy Nhi, cô vẫn ổn chứ?"

Nôn nghén là chuyện rất vất vả, chỉ là Thủy Nhi hình như nôn mửa cũng tương đối ít!

Thủy Nhi súc miệng đứng lên, lắc lắc đầu sắc mặt vẫn còn rất yếu ớt.

"Không có việc gì, có thai thật là khó chịu!"

Cô vốn đang cho là mình sẽ không nôn nghén, không ngờ lại còn là không chế không được mà nôn ra!

"Ừ, vậy thì tốt, tạm thời khi nói chuyện cô đừng quá kích động làm Thượng Quan Quân Triết chú ý bằng không muốn giữ bí mật sẽ rất khó!" Sính Đình nhắc nhở, nôn nghén quá thường xuyên sẽ gây chú ý.

"Ừ!"

Thủy Nhi gật đầu sau đó hai người đi ra ngoài, bọn họ vẫn còn đang thảo luận chỉ là không khí hình như tốt hơn nhiều.

"Thủy Nhi, cô không sao chứ!"

Thủy Nhi vừa ngồi xuống thì Thượng Quan Quân Triết liền hỏi. Thảng thối mà nói trong lòng anh thật rất lo lắng cho cô.

Nếu như cô thật sự là ghét anh đến mức buồn nôn vậy thì sau này anh sẽ tận lực chú ý bớt tiếp xúc với cô. Nhưng là bọn họ dù sao cũng phải làm việc với nhau phải nói chuyện là điều tất nhiên!

"Không có việc gì!"

Giọng nói của Thủy Nhi nghiêm nghị cũng không nhìn anh lâu. Trên gương mặt tuấn tú của Thượng Quan Quân Triết có chút thất vọng, thấy cô đối với mình lạnh nhạt như vậy trong tâm lại thấy hơi khó chịu!

"Thượng Quan, chúng ta cứ dựa theo biện pháp của cậu mà bố trí. Trình Từ, cô chuẩn bị đi lát nữa sẽ gọi điện cho Nam Cung Tước!"

Mạc Thiên Kinh tinh táo phân phó, Trình Từ gật đầu ôm đứa bé đưa cho Thủy Nhi.

Thủy Nhi và Sính Đình không hiểu ra sao, chẳng lẽ bọn họ đã bỏ sót cái gì sao?

"Các anh định làm gì?" Thủy Nhi nhìn Mạc Thiên Kinh, trực tiếp hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Anh hi vọng tôi cả đời sẽ đi phá thai sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô: "Thân thể của cô còn rất yếu ớt, vụ án này cô không phải cần phải tham gia! Cô cứ bảo vệ Sính Đình cho tốt là được rồi!"

Lời của Mạc Thiên Kinh khiến cho Thủy Nhi rất buồn bực, rất muốn phản bác, nhưng suy nghĩ lại thì lần này quả thật rất nguy hiểm, nếu như có cái gì ngoài ý muốn thì cục cưng trong bụng có thể bị nguy hiểm!

"Đúng vậy, cô phải nghỉ ngơi cho tốt, cơ hội như thế này không có nhiều đâu!"

Thượng Quan Quân Triết nhàn nhạt nói, nghĩ tới đứa con của mình lòng thêm càng thêm đau. Chuyện này anh cũng không dám nói cho ba mình biết rất sợ bọn họ sau khi biết được sẽ cảm thấy đau lòng.

Thủy Nhi tức giận nhìn anh chăm chăm.

"Dĩ nhiên cơ hội không nhiều rồi anh muốn cả đời này tôi sẽ phải đi nạo thai sao?"

Lời nói của cô làm cho Thượng Quan Quân Triết bỗng nhiên im bật, ý anh chỉ muốn cho cô có thể nghỉ ngơi, điều dưỡng thân thể cho tốt như vậy cũng là có lỗi sao?

Sính Đình kéo Thủy Nhi nhìn cô ấy tức giận cảm thấy buồn cười:

"Thủy Nhi, đừng có tức giận nữa tất cả đều đã qua rồi!"

Hai người bọn họ so với cô và Mạc Thiên Kinh chắc hẳn phải có ý tứ, thật không biết hai người bọn họ có thể đi đến cuối con đường hay không.

"Thủy Nhi, cô nếu không ưa Thượng Quan thì có thể làm bạn gái của tôi. Tôi so với anh ta thì mạnh hơn nhiều!"

Lão K đột nhiên mở lời thiếu chút nữa làm cho Thượng Quan Quân Triết phun trà đang uống ở trong miệng ra.

Mắt hiểm ác lạnh lùng nhìn chăm chăm lão K, hiện tại mới phát hiện cái lão K này sao lại chán ghét như vậy?

Thủy Nhi nhìn lão K lạnh lùng nói:

"Anh cảm thấy giữa chúng ta có khả năng sao?"

Ấm chỉ rằng anh ta và cái người đàn bà dục vọng điên cuồng kia đã lên giường rồi, cô không có khả năng tiếp nhận anh được. Lại còn muốn cùng cô lui tới, đó không phải là muốn đòi mạng cô sao?

Lão K cười ha ha.

"Làm sao lại không thể? Tôi tự cảm thấy bản thân mình cũng không tệ. . . . . Đáng đáp đẹp trai, hơn nữa thành thực chừng mực, không trêu hoa ghẹo nguyệt, tuyệt đối là người đàn ông tốt!"

Lão K rất nghiêm túc nói, Thủy Nhi vừa muốn nói gì, tay đã bị Sính Đình kéo lại.

"Thật ra thì lão K thật sự là một người đàn ông tốt hiếm thấy! Cô cũng thử lui tới xem sao. Một cô gái lớn từng tuổi này rồi cũng không thể không có bạn trai?"

"Tôi cũng cảm thấy anh ta so với Thượng Quan Quân Triết thì tốt hơn nhiều, nhưng mà hình như cũng không phải rất thích hợp với Thủy Nhi!"

Lý Băng cất giọng nói cứng rắn rất đáng đánh đòn, liền bị Thượng Quan Quân Triết phản pháo.

"Lý Băng, cô nói cậu ta có chỗ nào tốt hơn tôi, trông cậu ta anh tuấn, thì tôi cũng. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết vẫn chưa nói hết thì đã nghe thấy tiếng nói lạnh lùng của Thủy Nhi phát ra:

"Xem như anh thật tốt như vậy thì anh cũng chỉ là bạn giường tốt thôi. Lão K so với anh mà nói thì quả thật là một người đàn ông tốt!"

Lời của Thủy Nhi thiếu chút nữa để cho Thượng Quan Quân Triết cắn vào đầu lưỡi. Trong ấn tượng của cô thì anh chính là bạn trên giường thấp kém thôi sao. Thượng Quan Quân Triết lần đầu tiên cảm thấy thật sự rất hận cái từ đáng ghét này.

"Tôi chỉ là bạn trên giường!"

Thượng Quan Quân Triết lẩm bẩm nói đầy uất ức!

Rất muốn lớn tiếng hét lên nhưng khi đối mặt với Thủy Nhi thì lại phát hiện mình không thể cáu giận với cô được.

"Được rồi Thủy Nhi, cô cũng không cần chỉ trích Thượng Quan Quân Triết nữa. Anh ấy cũng chỉ là hoa tâm một chút, ngựa đực một chút, nhưng vẫn là người tốt!"

Sính Đình cười nhẹ nói, Thượng Quan Quân Triết nhìn cô, gương mặt tuần tú vốn đang có ý cảm kích đột nhiên biến thành màu gan heo, cô không thể khen anh một câu sao?

Ngựa đực? Hoa tâm?

Anh bây giờ thì có chỗ nào hoa tâm, chỗ nào ngựa đực hả ?

Kể từ khi ở cùng với Tiểu Thủy Nhi anh cũng không có chạm qua bất cứ người nào khác. Anh đã cảm dục rất lâu rồi. Anh đối với những người phụ nữ nhân khác đáng chết lại mất đi hứng thú. Anh biết tất cả đều do Tiểu Thủy Nhi làm hại thể nhưng anh lại không thể mắng cô.

"Các người cũng không cần phải nói Thượng Quan cũng coi như là người đàn ông tốt, tối thiểu trong khoảng thời gian này cũng không đi ra ngoài phong lưu, cậu ta đã thủ thân hơn một tháng rồi!"

Lời này của Mạc Thiên Kinh hình như là cố ý nói cho Thủy Nhi nghe. Tuy nhiên không thể phủ nhận Thủy Nhi khi nghe được câu này trong lòng quả thật an tâm rất nhiều!

"Đúng vậy, tôi vẫn thủ thân như ngọc đấy!"

Anh cơ hồ là vì chuyện của Thủy Nhi, còn có vụ án này làm cho mệt chết, làm sao còn hơi sức để đi tán gái.

"Thủy Nhi, cô cứ nghĩ kỹ đi, tôi rất mạnh mẽ, tuyệt đối là một mãnh nam!"

Lão K nói rõ ràng, Sính Đình mắt lập tức sáng lên đồng tình:

"Đúng vậy, rất mạnh rất mạnh, hơn nữa cái kia cũng rất dài rất lớn. . . . ."

"Sính Đình, có phải còn cảm thấy anh không thỏa mãn được em. . . . ."

Mạc Thiên Kinh sắc mặt tái xanh, cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi hỏi, có phải sau khi xem xong đĩa ghi âm lần trước của lão K cô vẫn nhớ đến cái đồ chơi kia hay không?

Sính Đình cười ha ha: "Không có, đồ chơi của anh cũng rất tốt!"

Cô bây giờ đang là phụ nữ có thai nên cũng không hy vọng bị hành hạ cả đêm như vậy hơn nữa lại còn ảnh hưởng đến cục cưng !

Trình Tử nghe bọn họ nói chuyện, sắc mặt cực kỳ lúng túng mặc dù đã từng làm qua nhưng mà cô không có lớn gan như bọn họ dám ở trước mặt mọi người thảo luận tự nhiên như vậy.

"Các người này cũng thật là hạ lưu đấy!"

Lý Băng lạnh lùng nói châm chọc, không phải chỉ là xxoo thôi sao?

Có cái gì hay ho mà lại mang ra bàn luận, lại còn ở trước mặt một người vẫn còn là xử nữ thảo luận không ngớt? Xem ra ngày nào đó cô cũng muốn đi tìm một người đàn ông ném thử một chút trái cấm, xem xem đến cùng có phải làm cho con người ta mất hồn hay không.

"Xử nữ quá lứa lỡ thì như cô hiểu cái gì gọi là tình yêu sao?"

Thượng Quan Quân Triết châm chọc nói làm cho Lý Băng tức đến bốc hỏa.

Cô ghét nhất bị người khác gọi mình như vậy. Anh ta lại còn dám lớn tiếng nói cô như thế.

Tâm tình của Thượng Quan Quân Triết cũng tốt hơn nhiều, nhìn thấy cô bị chọc tức không nhẹ tự nhiên cảm thấy rất sảng khoái. Ai bảo cô ta trong khoảng thời gian này luôn đối nghịch với anh, lại còn tiếp tay bỏ đi đứa con của anh nữa.

"Thượng Quan Quân Triết, anh cho rằng anh rất tốt sao? Tôi là gái già thì sao càng chứng minh con người tôi vẫn còn thuần khiết, thử nhìn lại dáng vẻ của anh đi thật là bản thủ không chịu nổi!"

Lý Băng không khách khí phản bác lại, ngọn lửa trong mắt cô nhanh chóng biến thành lửa lớn cháy hừng hực.

Cô thề tối nay phải đi tìm đàn ông để xóa ngay danh hiệu xử nữ già cho bằng được!

"Bản thủ? Tôi bản thủ chỗ nào. Cô không biết có bao nhiêu phụ nữ yêu thích cái bảo bối của tôi hay sao? Phụ nữ như cô làm sao có thể biết được! Ai, không nói nữa ! Sợ đã kích đến cô mất!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn thấy cô càng tức thì càng nói hăng say, Thủy Nhi nhìn chăm chăm Thượng Quan Quân Triết, rất nhiều người thích sao, Hừ!

"Thượng Quan, đừng nói linh tinh nữa!"

Mạc Thiên Kinh đang đi xuống lạnh lùng nói đoán chừng làm thế nào để phóng ra cậu ta cũng sẽ mang ra nói hết!

Thượng Quan Quân Triết lúc này mới nhìn thấy vẻ mặt rất không vui của Thủy Nhi, trong lòng khẽ mừng thầm, cô ấy mất hứng chẳng lẽ là bởi vì những lời của mình vừa nói sao? Chẳng lẽ cô ấy đối với mình không phải là hoàn toàn không có cảm giác ?

Thượng Quan Quân Triết đang mãi nghĩ hoàn toàn không để ý đến Lý Băng đi đến chỗ mình . Cô nhắc chân đá một cái làm Thượng Quan Quân Triết kêu lên thảm thiết

Lập tức che bụng ngã ngồi ở trên ghế sofa, mồ hôi lạnh chảy ra ầm ầm!

Mọi người tròn mắt há hốc mồm vì động tác vừa rồi của Lý Băng. Cô ấy cư nhiên ở trước mặt của mọi người làm ra chuyện như vậy với Thượng Quan Quân Triết!

"Lý Băng cô thật là hung ác!"

Thượng Quan Quân Triết cắn răng nói, anh thật là xui xẻo, bị cô ta đá trúng vào bộ vị đau thật là đau!

"Đó là tất nhiên, tôi không hung ác, chẳng lẽ còn trông cậy vào anh lợi hại hay sao?"

Lý Băng cười lạnh, nụ cười trên mặt rất là tà ác.

"Được rồi, mọi người đừng làm loạn nữa, tôi đã nói thông Internet chuẩn bị gọi cho Nam Cung Tước !"

Lão K rất nghiêm túc nói, chỉ một câu nói đùa lại làm cho bọn họ có thể nói nhảm nhiều đến như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Tâm địa độc ác như rắn rết!

Nói đến chuyện công việc, tất cả mọi người đều thu hồi về mặt rất nghiêm túc chờ đợi Trình Tử và Nam Cung Tước nói chuyện qua điện thoại.

Trình Tử ấn số của Nam Cung Tước chỉ nghe đơ đơ mấy tiếng đã thấy nhấc máy nhưng không thấy nói gì.

"Ừm . . . . . Ah . . . . . Tước, anh chậm một chút. . . . . Ừm . . . . ."

Trình Tử đang buồn bực không thấy ai nghe máy liền nghe thấy bên trong truyền đến một âm thanh quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, tiếng va chạm thân thể điên cuồng rất có lực.

Trình Tử nghe cái âm thanh này cả người liền cứng lại!

Nam Cung Tước đây là ý gì, anh ta nhận điện thoại lại để cho cô nghe được tiếng động của hắn và phụ nữ khác đang triền miên, đúng là cố ý nhục mạ cô mà!

"Tước. . . . . Ủm. . . . . Chậm một chút. . . . . A. . . . . Thật thoải mái!"

Tiếng rên tê dại yêu kiều quyến rũ làm cho người khác nổi hết cả da gà từ internet truyền đến. Vừa nghe liền thấy nhiệt huyết sôi trào, nếu nhìn tận mắt thì không biết còn như thế nào nữa!

"Tiểu yêu tinh, nói em muốn tôi, yêu tôi!"

Giọng nói nặng nề trầm thấp mà mê người của Nam Cung Tước truyền đến tiếng va chạm càng thêm kịch liệt, làm người nghe không nhìn được phải đồ vật tia tai!

"Tước, em yêu anh, em muốn anh, cho em! Cho em!"

Cô gái lớn tiếng kêu lên, nghe tiếng cô ta kiều mỵ rên rỉ làm cho chân Trình Từ cũng mềm nhũn ra, tại sao lại có thể như vậy.

Đối với cô hắn có thể lãnh khốc vô tình ra lệnh giết chết nói mình phản bội hắn, còn hắn thì sao?

Hắn cư nhiên trong lúc cô sinh con gái hàng đêm cùng với những người phụ nữ khác hoan ái. Tại sao, tại sao hắn có thể đối xử với cô như thế lại còn muốn lấy con gái lại!

Trình Từ càng nghĩ thì càng tức, nắm chặt tay.

"Trình Từ!"

Sinh Đình và Thủy Nhi đồng thời nhìn cô, sắc mặt của cô quá lạnh, lạnh đến mức làm cho bọn họ thấy lo lắng.

"Yên tâm, tôi không có việc gì!"

Nói xong thì hướng về phía điện thoại nói: "Nam Cung Tước, anh lập tức thả đại sư huynh của tôi ra, nếu không anh cũng đừng mơ tưởng nhìn thấy con gái của mình!"

Nam Cung Tước chợt rút người ra, nhìn người phụ nữ đang đắm chìm trong tình dục dưới thân, chán ghét đẩy ra trên tay là chất lỏng màu trắng vừa mới phát tiết!

"Trình Từ, cô đang uy hiếp tôi sao?"

Nhếch môi cười lạnh, không ngờ cô lại dám nói lời như vậy xem ra tiến bộ cũng không ít!

"Nam Cung Tước, đừng cho là Trình Từ tôi dễ bị khi dễ, anh muốn tôi trả lại con gái cũng được chỉ cần anh thả đại sư huynh của tôi ra bằng không anh vĩnh viễn cũng đừng mong có được nó!"

Nam Cung Tước cười gượng nói: "Trình Từ, bản lĩnh của cô cũng tăng lên không ít để cho tôi phải mở rộng tầm mắt rồi. Cô cho rằng uy hiếp tôi như vậy thì tôi sẽ sợ sao? Cô đừng quên đại sư huynh của cô đang ở trong tay tôi chẳng lẽ cô không muốn cứu hắn sao?"

"Nam Cung Tước, cho dù tôi đi anh cũng không thả đại sư huynh, thậm chí còn có thể giết chết luôn cả tôi. Hiện tại trong tay tôi có con gái của anh! Nếu như anh thả đại sư huynh của tôi ra, tôi cũng sẽ suy nghĩ đem con gái trả lại cho anh!"

Trình Từ hiện tại thật sự không còn sợ hắn chút nào.

Nam Cung Tước, yêu sâu bao nhiêu giờ trở thành hận sâu bấy nhiêu. Thôi đi, có lẽ anh sẽ không hiểu, nhưng mà Trình Từ tôi lại rất hiểu điều này!

Anh muốn cho tất cả mọi người thần phục ở dưới chân mình. Nếu là trước kia có lẽ tôi sẽ đồng ý nhưng mà hiện tại cơ hội này cũng không còn rồi. Tôi Yamamoto Trình Từ cho dù chết cũng sẽ không để cho con gái rơi vào tay anh, mà tôi cũng sẽ không bỏ qua cho anh nữa!

"Suy tính? Ha ha. . . . . Yamamoto Trình Từ, cô cho rằng Nam Cung Tước tôi sẽ quan tâm đến con gái mà cô sinh sao? Nam Cung Tước tôi muốn có con không phải thật dễ dàng sao? Chỉ cần nói một câu thôi thì ngay lập tức có bao nhiêu phụ nữ tình nguyện leo lên giường của tôi, sinh con cho tôi. . . . ."

"Vậy thì thế nào, Nam Cung tước, anh đừng quên anh sẽ không có cơ hội này đâu! Anh sẽ chỉ có một người con gái do chính tôi sinh ra mà thôi, muốn có đứa khác thì cũng đừng mơ!"

Sắc mặt Trình Từ đột nhiên trở nên tàn nhẫn, giọng nói cũng vô cùng lạnh lùng làm cho Nam Cung Tước có chút hoài nghi, người đang nói chuyện với mình thật sự có phải là Trình Từ hay không?

Cô từ khi nào lại có khí thế này?

Còn câu nói không có cơ hội có con nữa là có ý gì?

Nghĩ đến mấy năm vừa qua hắn cũng chạm qua biết bao nhiêu người, cũng hi vọng có thể sinh được một trai một gái, nhưng trừ đứa con trong bụng Trinh Tử, hắn cũng không làm cho bất cứ phụ nữ nào mang thai.

"Nguyên nhân đó chính là anh bị vô sinh!"

Trinh Tử lãnh khốc vô tình tuyên bố, cả người Nam Cung Tước khẽ chấn động, vô sinh?

"Là cô giờ trò quý!"

Nam Cung Tước tức giận sầm mặt lại, khó trách trong một tháng này hắn mỗi đêm không ngừng hoan ái nhưng lại không có một người nào mang thai.

"Không sai, anh không thể có con được!"

Trinh Tử lãnh khốc nói, thật ra thì cô cũng không có làm gì cả, hắn không phải rất muốn sinh con sao? Nhưng mà hắn vẫn luôn không có con cho nên cô liền lợi dụng điểm này nói là hắn bị vô sinh!

"Yamamoto Trinh Tử, Cô chán sống!"

Nam Cung Tước tàn nhẫn mắng, nghe thấy bên kia có tiếng kêu thảm thiết thê lương, Trinh Tử không khỏi cười lạnh.

Mới vừa còn nói yêu hắn, muốn làm người phụ nữ của hắn thế nhưng một phút sau lại biến thành oan hồn dưới tay của hắn ta!

"Tôi chưa có chán sống! Nam Cung Tước, tôi muốn anh chỉ có duy nhất một người thừa kế chính là con gái của tôi! Nếu như anh không thả đại sư huynh ra, tôi liền động đến con gái của anh!"

Trinh Tử vừa dứt lời, tất cả mọi người đều bị lời của cô làm cho kinh động!

"Yamamoto Trinh Tử cô dám!"

Nam Cung Tước lập tức quát lên, nó là người thừa kế của hắn, hắn không thể để cho nó chết được!

Trinh Tử nhếch môi cười lạnh.

"Nam Cung Tước, tôi ở bên cạnh anh mấy năm cái gì cũng không học được chỉ học được thế nào là lòng dạ độc ác mà thôi. Dù sao anh cũng muốn giết tôi, vậy không bằng tôi kéo theo cả con gái của anh. Cho dù sự nghiệp to lớn vũng vàng cũng không có ai thừa kế!"

"Yamamoto Trinh Tử, cô dám, nó cũng là con gái của cô dù sao thì cô cũng có phần!"

Cô làm sao lại trở nên máu lạnh như vậy, so với hắn còn máu lạnh hơn ngay cả con gái của mình cũng muốn giết, quả thật cũng không phải là con người!

"Có cái gì không dám, anh có muốn nghe tiếng của nó không tôi sẽ cho anh nghe một chút!"

Trinh Tử đi tới trước mặt Thủy Nhi, dùng sức bấm một cái vào tay Điem Điem khiến con bé bị đau lập tức khóc thét lên, tiếng khóc tan nát cõi lòng khiến tâm của Nam Cung Tước loạn như ma, trở nên vô cùng nóng nảy!

Thủy Nhi vội vàng đỡ Điem Điem, vốn định nói nhưng nhìn thấy viên mắt của Trinh Tử nhuộm đầy nước mắt liền trầm mặc.

"Yamamoto Trinh Tử, cô đúng là một người phụ nữ tâm địa độc ác ngay cả con gái của mình cũng động vào!"

Điểm yếu nhất của Nam Cung Tước chính là không bỏ được người thân, đặc biệt đây lại là cốt nhục duy nhất của hắn.

Hắn từ nhỏ đã không cha không mẹ, đối với vợ có thể lạnh lùng tàn nhẫn nhưng đối với cốt nhục duy nhất, người thừa kế duy nhất của mình thì hắn không làm được.

Trinh Tử lau nước mắt, lạnh lùng nói:

"Không sai, tôi chính là người có tâm địa độc ác như rắn rết, vậy thì thế nào, anh tốt nhất nên thả đại sư huynh của tôi ra nếu không tôi tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình. Anh đừng cho là có thể mang nó đi khỏi tay tôi, chỉ cần tôi bấm một cái thì con gái của anh người thừa kế duy nhất của anh sẽ chết ngay lập tức!"

"Trinh Tử, cô điên rồi, cô dám động con gái của tôi thì tôi sẽ chặt người cô làm trăm mảnh!"

Nam Cung Tước ở bên kia hét lớn Trinh Tử lập tức cúp máy cả người mệt là nằm trên ghế nước mắt chảy ròng ròng.

Có ai biết khi cô nói ra những lời kia có bao nhiêu nhiều khổ sở, lúc cô cầu tay của Điem Điem lòng đau đón ra sao!

Chương 154: Có phải đứa bé vẫn còn không?

"Trình Từ, uất ức cho cô rồi!"

Thủy Nhi ôm đứa nhỏ đi tới trước mặt Trình Từ, cô ấy liền ôm đứa bé lớn tiếng khóc, nhìn vết cứa trên tay nó tim cô như bị đao cắt.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô sau đó phân phó Thượng Quan Quân Triết chuẩn bị, bất cứ lúc nào cũng có thể vây bắt Nam Cung Tước!

"Thượng tướng để tôi và Thượng Quan cùng đi!"

Lão K rất nghiêm túc nói, Thượng Quan Quân Triết nhìn anh ta chưa kịp mở lời đã nghe thấy Mạc Thiên Kinh nói.

"Lão K, cậu không thể đi, cậu phải ở chỗ này để nắm bắt những tin tức mới nhất, Thượng Quan Quân Triết sẽ đi cùng với Lý Băng!"

Nếu mà cần người để giao văn thư cần thiết cho cấp trên thì cũng có thể phái người khác tới đây!

Nhưng cậu ta phải ở chỗ này, bởi vì Nam Cung Tước rất có thể sẽ tìm được nơi này và động thủ bất cứ lúc nào!

"Nam Cung Tước sẽ không dễ dàng làm loạn, chúng ta chuẩn bị một chút, đến biệt thự để bắt hắn!"

Trình Từ hít sâu một hơi rồi rất nghiêm túc nói. Cô cúi đầu nhìn vào mắt Diễm Diễm vì con gái cô muốn mình phải kiên cường phấn đấu!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô: "Cô xác định Nam Cung Tước sẽ thả đại sư huynh của cô sao?"

Trình Từ hoài nghi nói: "Sẽ thả, tôi muốn hắn sẽ liên lạc anh để nói ra thời gian giao dịch!"

Dùng con gái để đổi đại sư huynh, chỉ là cô không thể giao nó ra được vậy thì cô nên làm cái gì bây giờ?

"Trình Từ, chẳng lẽ cô muốn giao Diễm Diễm ra?"

Thủy Nhi nhìn đứa bé vừa khóc xong đã ngủ, Diễm Diễm mới được một tháng còn nhỏ như vậy chẳng lẽ sẽ phải để cho cô phải thấy hình ảnh bán giết này sao?

Trình Từ khó khăn nói: "Tôi không nghĩ giao nó ra nhưng mà lại thật không biết nên làm sao để lừa gạt Nam Cung Tước."

Trình Từ vừa nói xong thì nghe thấy điện thoại của Mạc Thiên Kinh liền vang lên!

"Là Nam Cung Tước!"

Lần này Trình Từ thật sự đã bắt được nhược điểm của Nam Cung Tước vừa nhấn nút nghe liền nghe thấy tiếng Nam Cung Tước vô cùng lạnh lùng:

"Mạc Thiên Kinh, nói cho Trình Từ, mười hai giờ trưa mai mang con gái của tao đến nhà để trao đổi với đại sư huynh!"

Nam Cung Tước nói xong liền cúp máy, Trình Từ nghe được lời của Nam Cung Tước tâm càng lạnh hơn!

Hắn quả nhiên chỉ có đứa bé, không có cô.

"Cô cũng nghe thấy rồi đấy, bây giờ chúng ta nên suy nghĩ thật kỹ nên làm cái gì? Thời gian vào mười hai giờ trưa mai, chúng ta cũng không thể mang đứa nhỏ đi được. Dù sao sung đạn cũng không có mắt không thể để cho nó kinh sợ được!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, mắt nhìn chăm chăm đứa bé trong ngực Trình Từ. Đứa bé này thật đáng yêu lại còn nhỏ như vậy, anh thật không đành lòng đem nó đi, nếu là xảy ra điều gì ngoài ý muốn thì thật tội cho nó!

"Tôi biết rõ nhưng tôi thật sự là không biết phải làm sao?"

"Tôi nghĩ tôi đã có biện pháp!"

Sinh Đình đột nhiên nói nói, khiến tất cả mọi người nhìn cô, chờ cô nói tiếp.

"Trước kia đi phá án tôi đã gặp qua một con búp bê đồ chơi trông giống y hệt đứa bé lại còn có thể khóc được chúng ta có thể dùng thử cái đó xem

sao!"

"Có thật như vậy không?"

Mạc Thiên Kinh và Trình Từ có chút không thể tin được, Sính Đình gật đầu khẳng định: "Em nhớ được ở nhà em hình như cũng có một con!"

Trước kia cô cũng mua một con chạy bằng pin trông rất mềm mại giống y như trẻ sơ sinh thật. Con này là Trương Tuệ mua cho cô lúc ấy còn khiến cô sợ hết hồn.

"Ừ, đó là do Trương Tuệ mua cho em đây, em hiện tại gọi điện thoại cho cô ấy mua một con đến đây!"

Sính Đình cầm điện thoại lên gọi cho Trương Tuệ dặn dò xong liền tắt đi!

"Sính Đình, cô xác định là thứ này có thể lừa gạt được hay không?"

Dù sao cũng là giả, có khả năng sao?

Sính Đình đặc ý nói: "Chờ khi các người nhìn thấy rồi hãy nói, bây giờ tôi nói các người dù sao cũng thấy khó mà tin được!"

Đồ chơi trẻ con đó thật sự làm quá chân thực làm cho cô lúc ấy còn tưởng rằng Trương Tuệ ôm một đứa bé đến đó!

Bọn người Mạc Thiên Kinh nửa tin nửa ngờ, nhưng là bọn họ hiện tại cũng chỉ có thể được ăn cả ngã về không, có lẽ nó thật có thể có chút công dụng!

Nửa giờ sau, Trương Tuệ liền ôm một đứa trẻ con đi vào, Mạc Thiên Kinh nhìn thấy thì thiếu chút nữa cảm cũng rớt ra, thật sự là quá giống rồi!

"Như thế nào, có phải rất giống hay không!"

Sính Đình rất đặc ý hỏi, trẻ con da thịt mềm mại hồng hào khuôn mặt nhỏ nhắn, ẩn xuống chót mả sau lưng, lập tức truyền đến tiếng trẻ con khóc, quả thật có thể lấy giả làm thật rồi!

"Sính Đình, sao cậu lại muốn cái này?"

Về mặt Trương Tuệ không hiểu, cô ấy gọi điện thoại bảo mình lập tức đi mua cái này hại cô phải trốn việc gấp gấp mua đến đây.

"Cậu cũng không biết được đâu, Trương Tuệ làm phiền cậu rồi. Cậu cứ về trước đi mình ở đây còn có việc cũng không tiện nói chuyện với cậu. Chờ qua một thời gian nữa sẽ mời cậu đến chơi!"

Sính Đình vội vàng đuổi khách làm Trương Tuệ tức giận lườm cô một cái.

"Cậu đúng là người quá thực tế nước cũng còn không cho uống hộp nào đã bảo tớ đi!"

Sính Đình nhìn cô không biết phải làm sao.

"Trương Tuệ, cô cứ đi trước đi Sính Đình làm vậy cũng muốn tốt cho cô thôi. Trở về cẩn thận một chút!"

Mạc Thiên Kinh thân nhiên dặn dò, Trương Tuệ nhìn mọi người trong phòng rồi gật đầu rồi đi.

"Ngày mai chúng ta sẽ dùng em bé này đi trao đổi, nhưng quan trọng nhất không phải là trao đổi người mà phải dùng hết sức cứu Huyết Sắc ra. Hơn nữa còn phải bắt bằng được Nam Cung Tước. Hắn ta nhất định sẽ bố trí an bài sát thủ quảng lưới bắt hết chúng ta. Vì vậy chúng ta cũng muốn mượn cơ hội này bắt bằng được hắn!"

Mạc Thiên Kinh tinh táo phân phó, mọi người gật đầu nhất trí. Mạc Thiên Kinh bắt đầu phân chia nhiệm vụ, Trình Từ cũng bắt đầu phác họa sơ đồ bố trí của biệt thự của Nam Cung Tước.

"Chúng ta chủ yếu nhất vẫn là đề phòng hắn ta chôn bom!" Không thể phủ nhận, Nam Cung Tước nhất định sẽ biết bọn họ sẽ dẫn người đi đến lúc đó không thể tránh khỏi một cuộc chiến đấu kịch liệt.

"Tôi cũng muốn đi nếu có bom tôi còn có thể giải quyết nó!"

Thủy Nhi ở một bên nói, Sính Đình lập tức phản đối.

"Cô thể đi được, cô đang mang thai đi như vậy rất nguy hiểm!"

Lời nói của Sính Đình lập tức khiến cả người Thủy Nhi cứng đờ bởi vì đúng lúc này Thượng Quan Quân Triết quay trở lại đang đứng ở cửa!

Anh sai bước đi tới nhìn Thủy Nhi, rất nghiêm túc hỏi:

"Thủy Nhi, em nói cho anh biết, em không có bỏ đứa bé có đúng hay không?"

Sau khi thông báo xong anh liền chạy về, không ngờ lại nghe được tin tức này, thật sự làm cho anh khiếp sợ!

Sinh Đình thật muốn cắn đứt đầu lưỡi của mình, thế nào mà ở trước mặt người lại nói ra những lời đó. Mà sao Thượng Quan Quân Triết lại đột nhiên chạy trở về đúng lúc này cơ chứ?

Lần này Thủy Nhi nhất định sẽ tức giận, nhìn vẻ mặt của Thủy Nhi không được tốt Sinh Đình chỉ có thể khẩn cầu cho cô ấy đừng nổi giận.

"Sai rồi, con của anh đã không còn nữa đây chỉ là con của tôi thôi!"

Thủy Nhi quát cường nói, ánh mắt rất lạnh, hốt hoảng đã sớm được thay thế bằng vẻ lạnh lùng.

Cô cũng biết sớm muộn gì sẽ có một ngày anh sẽ biết nó vẫn còn tồn tại, nhưng mà không nghĩ tới nhanh như vậy đã biết.

Cô cũng không trách Sinh Đình, dù sao cô ấy cũng không biết Thượng Quan Quân Triết trở lại đúng lúc như vậy.

Thượng Quan Quân Triết cầm lấy tay cô bóp chặt: "Đó chính là con của chúng ta, em nói cho anh biết con của chúng ta vẫn còn đúng không?"

Ánh mắt rơi vào chỗ bụng bằng phẳng của cô, khó trách cô hay nôn ói như vậy, thì ra là bị ghen. Anh còn tưởng rằng cô ghét hẳn nên mới vậy." Thượng Quan Quân Triết, anh cũng không nên không biết xấu hổ như vậy, đây là con của tôi và người đàn ông khác. Anh không cần phải dát vàng lên mặt của mình, anh cho rằng Tiểu Thủy Nhi tôi chỉ có thể lên giường với một người đàn ông thôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Bà xã, anh cần phải bồi bổ!

Lời nói giận dữ của Thủy Nhi làm cho Thượng Quan Quân Triết tái mặt, cô thật sự cùng người đàn ông khác lên giường, đứa bé cũng không phải của anh?

Cảm thấy tức giận như đang có hòn đá đang chèn trong ngực, trên gương mặt tuấn tú vô cùng khó coi, nhìn chăm chăm gương mặt xinh đẹp mà quát cường của Thủy Nhi.

"Thật sự là của người khác!"

Giọng nói lạnh lẽo, sức lực trên tay cũng tăng lên rất nhiều khiến Thủy Nhi phải hô lên:

"Đau quá!"

Thủy Nhi hất tay của anh ra, Thượng Quan Quân Triết nhìn mặt cô tức giận thì cũng hạ xuống không ít.

"Thượng Quan Quân Triết, anh đây là có ý tứ gì, anh còn có thể có thật nhiều cơ hội cùng với người phụ nữ khác sinh con. Nên đứa nhỏ này sẽ là của tôi, tôi cầu xin anh đừng giành nó với tôi, tôi chỉ có mình nó thôi!"

Mặt của Thủy Nhi đang lạnh lùng đột nhiên trở nên mềm mại hẳn đi thấy có chút bất lực khóc ồ lên.

Thượng Quan Quân Triết thấy cô như vậy liền gỡ gỡ đầu, anh không có nói muốn giành đứa bé với cô. Anh chỉ muốn ở chung một chỗ với con của mình mà thôi.

Hơn nữa nếu như cô nguyện ý, anh cũng sẽ sống cùng với cô ở dưới một mái nhà.

Phong lưu mấy năm, anh hiện tại chỉ muốn tìm một người mà mình thích sống cùng nhau cả đời. Mà anh lại cảm thấy mình rất thích Thủy Nhi cho nên suy nghĩ muốn thử một chút.

Nhưng mà không ngờ khi nói ra những lời kia lại làm thương tổn đến cô khiến cho cả hai đều khó chịu.

"Thủy Nhi, anh. . . . ."

"Thượng Quan Quân Triết, anh không cần phải nói nữa, Thủy Nhi mệt rồi!"

Sinh Đình đi tới kéo Thủy Nhi lên lầu, Trình Tử nhìn theo bọn họ thở dài. Bọn họ thật sự có rất nhiều trắc trở chỉ hi vọng sau này bọn họ sẽ được hạnh phúc!

Thượng Quan Quân Triết nhìn theo bóng lưng cô rời đi, trong lòng thấy rất khó chịu. Mặc dù cảm thấy vui mừng khi biết đứa nhỏ vẫn còn nhưng nghĩ đến về mặt bị thương của Thủy Nhi tim của anh cứ như bị ngàn mũi gai đâm vào thật khó chịu.

"Đứa bé trong bụng Thủy Nhi chính là của cậu!"

"Anh, anh cũng biết sao?"

Thượng Quan Quân Triết quay đầu lại nhìn anh, trong ánh mắt vừa chứa đựng nghi ngờ kèm theo bất mãn.

Mạc Thiên Kinh gật đầu: "Hôm qua Sinh Đình mới nói cho tôi biết, vốn dĩ không định nói cho cậu biết muốn đợi cậu nhận rõ tình cảm của mình đối với Thủy Nhi xong thì sẽ nói. Nhưng mà bây giờ nếu cậu đã biết rồi thì cũng không cần phải dấu giếm nữa!"

Mạc Thiên Kinh mang toàn bộ chuyện mà Sinh Đình kể cho mình nói với Thượng Quan Quân Triết. Nhìn gương mặt tuấn tú đang chứa đầy tâm tình phức tạp Mạc Thiên Kinh cũng không quấy rầy cậu ta nữa.

"Hãy tự mình nghĩ biện pháp giải thích với Thủy Nhi. Ngày mai sẽ phải đi bắt Nam Cung Tước theo thời gian đã bàn bạc!"

Thượng Quan Quân Triết ngồi ở trên ghế trong đầu tất cả đều những gì mà Mạc Thiên Kinh vừa nói, trong lòng rất ngổn ngang.

Không ngờ một câu nói kia của mình lại làm cho cô khó tiếp thu đến như vậy. Anh trước kia cùng với những người phụ nữ khác lên giường thì cũng đã xác định giữa bọn họ chỉ là quan hệ bạn giường mà thôi.

Mà Thủy Nhi lại hy vọng quan hệ của bọn họ là quan hệ yêu đương. Đau nhất chính là, cô còn cho rằng anh và những người có tư tưởng cổ hủ là cùng một đám, lại còn nói cái gì chênh lệch đẳng cấp.

Thượng Quan Quân Triết anh lại là loại đàn ông như vậy hay sao?

"Thượng Quan Quân Triết, cậu tốt nhất nên nắm chặt cơ hội này. Thủy Nhi là một cô gái tốt!"

Lão K ở một bên nói thật ra mà nói thì anh đối với Thủy Nhi cũng có chút cảm tình. Vì anh chính là người lớn lên ở thôn quê thế cho nên anh rất thích cá tính của Thủy Nhi. Hơn thế nữa anh cũng cảm thấy Thủy Nhi là người có suy nghĩ rất sâu sắc lại còn không tham tiền cũng không sợ quyền.

Phụ nữ như vậy ở trên thế giới này cũng rất khó tìm rồi!

"Ừm!"

Thượng Quan Quân Triết liếc nhìn lên trên lầu sau đó đi đến phòng Thủy Nhi.

Lần đầu tiên anh không leo cửa sổ, cũng không bẻ khóa mà lễ phép đi gõ cửa.

Sinh Đình đi ra mở cửa, sau khi nhìn thấy là Thượng Quan Quân Triết thì ra hiệu cho Trình Tử. Thấy vậy Trình Tử liền ôm con gái đi ra ngoài, bên trong phòng chỉ còn lại hai người bọn họ!

Thượng Quan Quân Triết đi tới bên Thủy Nhi nhìn cô mặt đầy nước mắt ngồi ở trên giường, lòng đau như cắt.

"Thật xin lỗi!"

Thượng Quan Quân Triết mở miệng nói, Thủy Nhi không để ý tới anh vẫn tiếp tục khóc.

"Thủy Nhi, anh biết rõ là anh không nên ép buộc em cùng anh lên giường cũng không nên chiếm đoạt lần đầu tiên của em, không nên biến quan hệ của chúng ta trở thành như bây giờ. Nhưng mà hiện tại anh đã bắt đầu động lòng với em rồi.

Có lẽ em sẽ không tin tưởng anh, từ khi ở cùng với em anh vui vẻ hơn rất nhiều, mặt khác anh cũng không có chạm vào bất kỳ người phụ nữ nào ngoài em!

Anh cũng hiểu rằng ở trong mắt của em anh chính là cái loại công tử phong lưu, Phú Nhị Đại, hoa hoa công tử còn em thì cảm thấy mình chỉ là một cô nhi, không xứng với anh.

Nhưng mà cho tới bây giờ anh cũng chưa từng nghĩ đến điều này. Đêm hôm đó, sau khi anh nói với em những lời nói kia thì cũng cảm thấy rất khó xử. Anh liền đến quán bar uống rượu mua say nhưng trong đầu toàn bộ đều là lời nói của em, hình dáng của em. Anh chợt nhận ra rằng mình đã có tình cảm với em rồi.

Sau này đại ca đã nói cho anh biết tin em mang thai còn muốn đi nạo thai thì anh bị dọa sợ liền chạy ngay về, nhưng do uống rượu quá nhiều phải dừng ở bên đường nôn một trận nên mới về trễ như vậy.

Sau khi trở về không thấy em đâu, Sinh Đình nói là em đã đi bệnh viện bỏ đứa bé, anh bỗng cảm thấy lòng của mình rất đau.

Em có biết không? Anh bị vô sinh, cho nên khi anh và em ở chung một chỗ cũng không dùng biện pháp phòng bị gì. Lại không ngờ em lại mang thai, ba

mẹ anh vẫn luôn muốn bé cháu khi nghe thấy em đã bỏ đứa bé thì anh liền cảm thấy cả đời này của anh sẽ không thể có cơ hội có con, thậm chí còn cho rằng đó chính là hậu quả của việc chơi bời phong lưu của mình .

Mấy ngày nay anh luôn thấy em trầm mặc, thấy em rất lạnh nhạt với anh. Lại nhìn thấy em ở đây trước mặt người khác cười rạng rỡ như vậy thì lòng liền thấy khó chịu. Anh liền nhận ra rõ ràng rằng anh thích em mặc dù không biết có phải là yêu hay không nhưng mà anh khẳng định anh rất thích em không phải vì em mang thai! Mà là chính con người em!"

Thượng Quan Quân Triết nói liền một mạch, Thủy Nhi không lên tiếng nhưng cũng không còn khóc thút thút nữa chỉ là cả người vẫn nằm lì ở trên giường.

"Anh ngày mai sẽ phải đi vây bắt Nam Cung Tước, anh hi vọng có thể có được sự tha thứ của em. Anh hứa với em cho dù có nguy hiểm như thế nào chẳng nữa anh sẽ còn sống trở về!"

Dù sao trận chiến ngày mai cũng vô cùng ác liệt, súng đạn không có mất hơn nữa còn có thể gặp bom, cũng không ai biết trước chuyện sẽ như thế nào!

"Thượng Quan Quân Triết, nếu anh còn sống trở về tôi sẽ cho anh một cơ hội!"

Thủy Nhi đột nhiên ngẩng đầu lên lớn tiếng nói, cũng không biết là vì sao khi nghe thấy anh bảo ngày mai nhất định sẽ còn sống trở về tâm cô liền sợ. Cô hiểu rất rõ trận chiến ngày mai nguy hiểm đến cỡ nào.

Thượng Quan Quân Triết thấy cô nguyện ý nói chuyện, rất vui mừng gật đầu nói: "Được, chỉ cần em chịu tha thứ cho anh...anh nhất định sẽ còn sống trở về!"

Thủy Nhi cũng không nói gì trên mặt tất cả đều là nước mắt, Thượng Quan Quân Triết đi tới trước mặt cô cầm khăn giấy nhẹ nhàng lau đi.

"Anh trở về nghỉ ngơi sớm đi, ngày mai còn có rất nhiều chuyện phải xử lý!"

Thủy Nhi lấy xuống khăn giấy trên tay anh xuống không chút khách khí đuổi người. Thượng Quan Quân Triết thở dài sau đó xoay người rời đi.

"Ồi! Thủy Nhi đã tha thứ cho Thượng Quan Quân Triết rồi !"

Sính Đình nấp ở ban công bên cạnh nghe được sát vách nói chuyện, cười thật vui vẻ, hoàn toàn không có phát hiện Mạc Thiên Kinh đi vào.

"Bà xã, em đang làm gì thế!"

Mạc Thiên Kinh mặt dày kêu lên, Sính Đình tức giận trừng mắt lườm anh một cái. Anh liền đi đến trước mặt cô.

"Bà xã, ngày mai chồng em sẽ phải chiến đấu cùng với Nam Cung Tước nên tối nay em bồi bổ cho anh đi! Để ngày mai anh còn có tinh lực đi đánh bại Nam Cung Tước!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Kỹ thuật hôn của anh tiến bộ rồi!

"Được, vậy anh muốn ăn cái gì em sẽ làm cho anh!" Tính tình của Sính Đình đột nhiên rất tốt, muốn bồi bổ sao? Cô sẽ bồi bổ cho anh thật tốt!

Mạc Thiên Kinh tiến tới bên tai cô nhẹ nhàng thổi khí làm cho bên tai của Sính Đình trở nên tê dại nhưng là vẫn cố thờ ơ.

"Muốn ăn em!"

Gọng nói tầm thấp quyến rũ truyền vào trong tai Sính Đình. Cô nắm quyền, cắn răng, chỉ hận không thể mang chỗ nào đó của anh cắt đi nhưng cũng biết điều này là không khả thi.

"Ăn đi!" Sính Đình rất rộng rãi nâng cánh tay của mình lên lộ ra cánh tay trắng nõn trơn tròn mềm mềm, Mạc Thiên Kinh liền vui mừng cười cười.

Nắm lấy cánh tay của cô nhẹ nhàng liếm lên cảm giác tê tê dại dại như có dòng điện chảy qua lập tức cuốn lấy toàn thân Sính Đình tim đập thình thịch trong lồng ngực.

"Mạc Thiên Kinh, anh đừng liếm ngứa lắm!"

Sính Đình bị anh làm như vậy cả người liền khó chịu muốn rút tay về, nhưng Mạc Thiên Kinh lại nắm chặt hơn, thật là tức chết cô cái cảm giác đáng chết kia lại xông tới!

Không ngờ chỉ liếm cái tay thôi mà cũng có ma lực như vậy làm cho cô cũng có chút không chịu nổi!

Mạc Thiên Kinh rất vô lại vẫn cố ý liếm rồi vô sỉ nói:

"Bà xã à, em đồng ý cho anh ăn thì đương nhiên anh cũng sẽ không khách khí, chẳng lẽ em muốn đưa thân thể của mình cho anh ăn hay sao?"

Thật ra thì anh rất muốn ăn nhưng mà bà xã lại không đồng ý anh chỉ có thể uất ức mà ăn tay thôi!

Lời của Mạc Thiên Kinh khiến cho Sính Đình thiếu chút nữa nổi đóa, cô chỉ là đang nói đùa có được hay không, anh đáng ra cũng nên nghiêm túc không phải sao ?

"Mạc Thiên Kinh. . . . ."

"Gọi ông xã!"

Mạc Thiên Kinh bất mãn nói, anh muốn cô gọi mình là ông xã, nếu như vậy thì sẽ rất nhanh có thể ôm cô tới tay. Lại nói đùa bé đều đã có rồi cô còn muốn chạy trốn đi nơi nào nữa!

"Không gọi, anh cũng không phải là chồng em! Còn anh cũng không được gọi em là bà xã, em không phải là vợ của anh!"

Nghĩ hay thật lại muốn cô gọi mình là ông xã, Mạc Thiên Kinh thật sự có chút được vui đòi tiên!

"Vậy thì em gọi anh Thiên kinh còn anh sẽ gọi em là Đình Đình, em không phải rất thích anh gọi em là bảo bối! Tình yêu, thấy thế nào?"

Mạc Thiên Kinh vô liêm sỉ đem 100 chiêu tán gái mình mới học được ra sử dụng mặc dù bản thân cũng cảm thấy rất ghê tởm nhưng cũng hết cách rồi. Cô cũng mang thai được bốn tháng hình như chưa bao giờ gọi tên anh thân mật như vậy mỗi lần đều gọi trực tiếp tên tuổi của anh!

"Không được, quá buồn nôn rồi, gọi Mạc Thiên Kinh thì tương đối lọt tai hơn!"

Sính Đình không chút nghĩ ngợi liền thẳng thừng cự tuyệt! Mạc Thiên Kinh rất thất vọng nhìn cô thờ dài uly khuấy trèo lên giường.

Sính Đình có chút kinh ngạc nhìn thái độ của anh dường dường là một thượng tướng cư nhiên thể hiện tính khí trẻ con như vậy, thật sự làm cho cô quá kinh ngạc rồi!

"Mạc Thiên Kinh, anh như vậy thật rất giống phụ nữ!"

Sính Đình lẩm bẩm mở miệng, Mạc Thiên Kinh nhìn cô thờ dài, bất đắc dĩ nằm ở trên giường.

Sính Đình đi tới, Mạc Thiên Kinh liền lật người, đưa lưng về phía cô.

"Mạc Thiên Kinh, anh giận sao?"

Sính Đình nhỏ giọng hỏi chẳng phải cô đang nói sự thật hay sao? Anh mới vừa như vậy thật có chút không giống với đàn ông, cô có nói sai chỗ nào đâu!

". . . . ."

Cứ cho là anh sẽ nói chuyện, không ngờ anh một câu nói cũng không nói, thật sự là rất kỳ quái?

Leo lên giường, lấy tay chọc anh nói lớn :

"Mạc Thiên Kinh, anh ở đây không nói lời nào, về sau cũng không cần phải lên giường của em nữa!"

Mạc Thiên Kinh hơi nhúc nhích, Sính Đình trên mặt còn đang vui mừng, không ngờ anh không có lên tiếng mà lại lật người lại!

"Mạc Thiên Kinh. . . . . Umh umh. . . . ."

Sính Đình còn muốn hét to lên không ngờ Mạc Thiên Kinh đột nhiên lật người đè lên cô, bàn tay đem áo ngủ của cô hai ba lần cởi ra, khăn tắm bên hông cũng bị tháo ra, cả người đè ở trên người cô điên cuồng hôn lên.

Sính Đình cố gắng vùng vẫy, Mạc Thiên Kinh cũng không có ý bỏ qua cho cô, hôn môi của cô cạy răng ra cái lưỡi của anh đột nhiên luồn vào dây dưa triền miên, cho đến khi cảm giác được người ở dưới không còn phản kháng nữa lúc này mới từ từ buông thả cho đôi môi của cô, hôn xuống cắn cổ rồi đến xương quai xanh, nhẹ nhàng hôn tròn mang theo trêu đùa tựa như hôn, khiến cả người Sính Đình run lên .

Mạc Thiên Kinh, kỹ thuật hôn của anh ngày càng có tiến bộ!

Sính Đình ở trong lòng than thầm, cắn răng, không muốn kêu ra tiếng.

"Bảo bối, nói em yêu anh, muốn anh!"

Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng vuốt ve ở trước ngực cô, cảm nhận thân thể của cô đang run rẩy, cả người liền nóng ran lên chỗ dưới bụng bành trướng chờ thời cơ để phát động

Sính Đình cắn chặt môi không muốn kêu lên như thế thì thật xấu hổ!

"Mạc Thiên Kinh, cực cực . . . . . Ừ. . . . ."

Sính Đình vẫn chưa nói hết thì đã bị Mạc Thiên Kinh ngậm lấy nụ hoa trước ngực, dịu dàng hôn, mút thỏa thích làm cô bất giác phải kêu lên.

Xấu hổ cắn chặt môi, muốn chống lại sự tiến công của anh nhưng lại phát hiện ngón tay của Mạc Thiên Kinh đã sớm tiến vào trong thân thể mình từ từ xoay tròn!

"Ừm . . . . . A. . . . ."

Sính Đình không nhận được kêu thành tiếng, anh chỉ mới làm như thế này mà cô đã không chịu nổi, thân thể của cô thật sự cũng quá nhạy cảm rồi.

"Sính Đình, em yên tâm, anh sẽ vo cùng nhẹ nhàng không làm thương tổn đến cực cực!"

Mạc Thiên Kinh thở hổn hển, rút ngón tay ra đem vật nóng bỏng của chính mình vùi vào trong cơ thể cô, bắt đầu chuyển động theo tiết tấu.

"Ừm . . . . . Ah. . . . . A. . . . . ' một luồng sóng khoái cảm cuốn tới, Sính Đình nắm chặt lấy hông của Mạc Thiên Kinh, móng tay cũng cắm vào da thịt của anh khoái cảm mãnh liệt khiến cho cô sắp duy trì không nổi!

Từng tiếng rên yêu kiều từ trong miệng tràn ra, mới từ đầu còn rên khe khẽ sau lại trở nên kêu mị hơn nữa âm thanh cũng lớn hơn rất nhiều!

Mạc Thiên Kinh cảm thấy cực kỳ thỏa mãn, người ta đều nói phụ nữ mang thai rất nhạy cảm, nhu cầu cũng rất cao, xem ra cũng thật chính xác!

Tốc độ ngày càng nhanh hơn, Mạc Thiên Kinh cảm giác được mình cũng sắp đạt tới cao trào ôm lấy Sính Đình, mấy phen đánh thẳng vào rốt cuộc đem mầm móng nóng bỏng rót vào trong cơ thể cô, thân thể không nhận được run lẩy bẩy.

Cảm thấy rất thoải mái!

Mạc Thiên Kinh cũng không rút người ra mặc dù dục vọng mới vừa đi xuống, nhưng mà tối nay anh còn muốn làm một lần nữa!

Sính Đình bị đè ở phía dưới, nhưng bụng cũng không bị chèn lên. Cảm xúc vừa rồi làm cho cô thể nghiệm được làm những chuyện như vậy cũng thật tốt đẹp biết bao.

"Mạc Thiên Kinh, em muốn đi vệ sinh!"

Sính Đình kêu lên khẽ đẩy anh ra.

Mạc Thiên Kinh mặc dù rất không cam lòng nhưng cũng không thể nằm như vậy mãi được!

Sau khi Sính Đình trở lại nằm ở trên giường, sắc mặt vẫn còn rất ửng hồng, rõ ràng sau khi mang thai bụng cũng đã hơi nhô lên eo cũng có thay đổi lớn.

"Mạc Thiên Kinh, ngủ thôi, khuya lắm rồi!"

Sính Đình vừa nói xong đã nhìn thấy trên mặt của Mạc Thiên Kinh lộ lên ham muốn liền thở dài bất đắc dĩ ngênh đón. Lần này cô cũng không phản kháng ngược lại còn rất phối hợp với anh, nóng bỏng triền miên, mập mờ tràn đầy khắp cả căn phòng!

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, tinh thần Mạc Thiên Kinh đầy sáng khoái rời giường, cả người xem ra rất sung mãn. Thượng Quan Quân Triết thì lại có vẻ chán chường rất nhiều, có chút tư vị đau thương của đàn ông.

Trình Tử cũng dậy rất sớm, trên người vẫn mặc áo ngủ tay ôm đứa trẻ!

Sính Đình vẫn chưa dậy có lẽ đã quá mệt mỏi, Mạc Thiên Kinh cũng không nỡ đánh thức cô!

"Thượng Quan, tất cả chuẩn bị xong chưa?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết xem ra vẫn có chuyện còn chưa có làm xong, cũng không thấy Thủy Nhi ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Tôi muốn mạng của anh!

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh tinh thần sáng láng cảm thấy thật hâm mộ lẫn ghen tỵ. Âm thanh kích tình tối hôm qua làm cho cả người anh nóng ran phải lấy tay giải quyết xong mới ngủ được .

"Chuẩn bị xong hết rồi!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu nhìn Lý Băng và lão K, bọn họ cũng đã mặc chỉnh tề chuẩn bị sẵn sàng!

"Trình Tử, cô chuẩn bị xong chưa?" Mạc Thiên Kinh nhìn Trình Tử, đang bế trong tay đứa trẻ bằng đồ chơi, giờ phút này trên mặt rất trấn định, sắc mặt bình tĩnh hơn trước kia rất nhiều!

Trình Tử gật đầu trả lời: "Xong rồi!"

Tối hôm qua cô ngủ rất yên ổn, có lẽ là đau lòng đã đi qua, lòng cũng đã chết rồi. Cô hiện tại chỉ muốn về sau mình và Diễm Diễm có thể được sống yên ổn. Nam Cung Tước đã đối với cô vô tình như vậy thì cô cũng không cần phải tiếp tục thủ hạ lưu tình nữa!

"Nếu đã chuẩn bị xong thì chúng ta bắt đầu xuất phát!"

Mạc Thiên Kinh nói xong liền dẫn mọi người rời biệt thự, hơn nữa còn khởi động kỹ càng hệ thống bảo vệ.

Bên trong biệt thự bên cạnh hồ bơi, Nam Cung Tước đang nằm ở trên ghế, vẻ mặt đầy lười biếng. Bên cạnh hắn là một người phụ nữ mặc đồ bơi, ngón tay nhỏ bé không an phận ở trước ngực hắn về nên các vòng tròn. Nam Cung Tước liền kéo cô ta lên người ngồi ở trên đùi của mình, xé bỏ quần lót nhấm ngay chỗ u cóc mà vọt vào, điên cuồng luật động.

Triệu Phi đi ra ngoài nhìn thấy Nam Cung Tước đang bận rộn, cau mày đi tới bấm báo. Đối với việc Môn chủ bất kỳ lúc nào cũng có thể trình diễn đồng cung đồ, hắn đã quen rồi!

"Môn chủ, bọn hắn tới rồi!"

Triệu Phi đang theo dõi camera bên trong nhìn thấy đám người Mạc Thiên Kinh và Trình Tử cùng đi vào, trong tay Trình Tử còn ôm một đứa bé!

Chỉ là hôm nay trên khuôn mặt của Trình Tử lạnh lạnh khiến hắn cảm thấy rất là bất ngờ, không ngờ cô cũng sẽ có nét mặt lạnh lùng như vậy !

"Cho bọn họ đi vào!" Nam Cung Tước cũng không có ý dừng lại, tiếp tục luật động, điên cuồng phát tiết dục vọng của mình. Kể từ sau khi Trình Tử rời đi, hắn cảm giác mình rất khó lấy được thỏa mãn từ trên người của những phụ nữ khác!

Trình Tử ôm đứa bé đi vào biệt thự, liếc mắt liền nhìn thấy Nam Cung Tước khoác áo choàng đè lên trên người phụ nữ, cả người trần trụi đang rung lên kèm theo tiếng thét chói tai, có ngu cũng biết bọn họ đang làm gì!

Trình Tử cười lạnh, phất tay áo một cái liền nghe thấy người phụ nữ kia kêu lên thảm thiết rồi lập tức nằm im bất động. Nam Cung Tước nhìn người dưới thân hình như đã chết rồi. Mới vừa còn hăng hái như vậy bây giờ thì nằm im không động đậy. Buộc lại áo choàng tắm, đối với ám khí vừa sử dụng của người kia thật kinh ngạc!

"Là phụ nhân!"

Triệu Phi ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng bấm báo, trên mặt Nam Cung Tước thoáng qua một tia kinh ngạc ngay sau đó híp mắt lạnh lùng quan sát Trình Tử. Không ngờ cô thật sự dám tới, hơn nữa còn ôm đứa bé của hắn, xem ra Huyết Sắc rất quan trọng đối với cô.

Nhưng mà hắn còn kinh ngạc hơn là không ngờ cô lại có bản lĩnh bậc này, hơn nữa còn biết sử dụng ám khí, xem ra chính mình thật đúng là đã xem thường cô rồi!

"Nam Cung Tước, tôi đã mang con gái của anh đến, đại sư huynh của tôi đâu !"

Giọng của Trình Tử rất lạnh, ánh mắt cũng rất băng lãnh, hoàn toàn không giống như người phụ nữ mà Nam Cung Tước đã từng biết. Hắn cũng có chút giật mình khi nhìn biểu hiện này của cô. Không ngờ cô cư nhiên đối với hắn lạnh nhạt đến nước này, xem ra hắn đã đánh giá quá cao sức quyến rũ của chính mình!

"Người đâu đem Huyết Sắc dẫn đến!"

Tiếng nói của Nam Cung Tước rất lạnh, Triệu Phi sai người đi xuống, chỉ chốc lát liền dẫn tới!

"Đại Sư Huynh!"

Trình Tử nhìn cả người của đại sư huynh chồng chất vết thương bết máu. Tức giận run người, hắn thật sự rất quá đáng lại đem đại sư huynh hành hạ

thành hình dạng như vậy!

Huyết Sắc ngẩng đầu lên, nhìn thấy là Trình Từ lập tức nói:

"Trình Từ, đi nhanh lên, không cần lo cho huynh, mang theo đứa bé rời đi, cả đời cũng đừng trở lại! A! !!" Huyết Sắc vẫn chưa nói hết liền bị Nam Cung Tước lấy chân dẫm lên người!

Trình Từ tức giận mặt mũi trắng bệch, nghe tiếng gào thảm thiết của sư huynh trong lòng càng thêm áy náy!

"Nam Cung Tước, mau thả đại sư huynh của tôi ra!"

Trình Từ hét lớn, ánh mắt tràn đầy thương tiếc nhìn Huyết Sắc.

Nam Cung Tước nhếch môi cười lạnh, buông chân ra, nhìn chằm chằm đám người Mạc Thiên Kinh.

"Trình Từ, cô thật là lợi hại, cư nhiên lại cùng bọn họ ở chung một chỗ, hãy bảo bọn họ rời đi, nếu không tôi sẽ giết chết hần!"

"Nam Cung Tước, nếu anh dám làm vậy tôi sẽ lập tức giết chết con gái của anh!"

Trình Từ vừa nói vừa lấy tay thắt chặt cổ của đứa bé, đứa bé lập tức khóc thét lên!

Nam Cung Tước bị hành động của cô dọa sợ, không ngờ cô cư nhiên lại tuyệt tình như thế, ngay cả cốt nhục của mình cũng dám động thủ.

Tiếng khóc của con gái làm cho hần bất an, nhìn chằm chằm Trình Từ, mắng:

"Trình Từ, cô thật là người lòng dạ ác độc như rắn rết, nó cũng là con gái của cô thế mà cô cũng có thể xuống tay được!"

Cô đến tận cùng máu lạnh đến mức nào mới có thể xuống tay với con gái mình như vậy. Hồ dữ cũng không ăn thịt con, mà cô lại là mẹ ruột của nó thế mà vẫn nhẫn tâm xuống tay như thế.

Trình Từ cười lạnh trong mắt tràn đầy hận thù nhìn chằm chằm Nam Cung Tước.

"Nó là con gái của anh trên người chảy dòng máu của anh nhưng anh không phải rất muốn để cho nó làm người thừa kế của mình hay sao? Đã như vậy thì về sau đôi tay của nó nhất định sẽ dính đầy máu tươi. Nếu đã thế thì cần gì phải giữ lại, còn không bằng để cho nó chết sớm đầu thai sớm!"

Tay Trình Từ lại tăng thêm sức lực làm tim của Nam Cung Tước cũng treo lên theo.

"Trình Từ, cô dừng tay! Tôi sẽ thả người, không cho phép cô đã thương hại đến con gái duy nhất của tôi!"

Tay Nam Cung Tước buông Huyết Sắc ra, mắt nhìn chằm chằm vào Trình Từ.

"Được rồi!"

"Cô mang con gái của tôi tới đây!"

Nam Cung Tước nhìn tay Trình Từ vẫn còn đặt trên cổ đứa bé, tiếng khóc xé ruột xé gan muốn đứt từng khúc của nó làm cho tim hần như bị đao cắt. Người phụ nữ đáng chết, đợi đến khi cứu được con gái hần nhất định làm cho cô tan xương nát thịt!

Trình Từ cười lạnh vừa tiến lên hai bước liền bị Mạc Thiên Kinh gọi lại.

"Trình Từ. . . . ."

"Không có việc gì, hần sẽ không dám làm loạn!"

Trình Từ tin chắc nếu hần còn chưa nhìn thấy đứa nhỏ hần sẽ không xuống tay với cô!

Trình Từ đi tới trước mặt hần, Nam Cung Tước đưa tay muốn ôm lấy đứa bé liền bị Trình Từ lại né tránh, mặt lạnh lùng nói.

"Người anh vẫn chưa thả nếu tôi giao đứa bé anh còn có thể thả người sao?"

Nam Cung Tước cắn răng nghiền lợi nhìn cô chằm chằm châm chọc nói:"Không ngờ không gặp một thời gian mà cô đã trở nên thông minh như vậy!"

"Thật sao! Cũng may nhờ có anh bồi dưỡng. Nam Cung Tước, tôi hỏi anh năm đó ba tôi đột nhiên chết vì bệnh tim có phải là do anh làm hay không!"

Cặp mắt Trình Từ sắc bén nhìn hần, Nam Cung Tước cũng cười lạnh nhìn lại.

"Cô thông minh như thế, nếu tất cả mọi chuyện đều hiểu rõ ràng, chẳng lẽ còn không nghĩ ra chuyện này sao?"

Lời của Nam Cung Tước càng khiến Trinh Từ thêm khẳng định suy nghĩ của mình. Cái chết của ba cô quả nhiên là có liên quan tới hắn, mà mình lại còn nằm ở trong ngực của hắn, tận tình chăm sóc những năm năm, lại còn sinh con gái cho hắn nữa!

"Yamamoto Trinh Từ, trả lại con gái cho tôi, tôi liền cho cô một con đường sống!"

Dù sao hôm nay, những người đã đến đây cũng không thể đi ra ngoài!

"Được, tôi sẽ giao con gái cho anh! Nhưng anh phải trao đổi một thứ cho tôi!"

Giọng của Trinh Từ lạnh lùng âm u giống như từ địa ngục mới lên khiến Mạc Thiên Kinh nhú mảy.

"Thứ gì?"

"Mạng của anh. . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Nam Cung Tước, anh nhất định phải chết!

Nam Cung Tước còn chưa rõ ý tứ của câu này liền cảm giác được một vật lạnh xuyên qua hông của mình làm cho toàn thân hắn chấn động run rẩy cố gắng đoạt lấy con gái sau đó đá Trinh Từ một cái.

Trinh Từ lách người tránh thoát một đá của hắn, không ngờ được hắn cư nhiên không có chuyện gì. Chẳng lẽ là cô nắm chắc như vậy lại có vấn đề còn chưa phản ứng kịp, đã nghe thấy Nam Cung Tước rống lên giận dữ.

"Yamamoto Trinh Từ, cô cư nhiên dùng đứa bé già để gạt tôi, cô nhất định phải chết!"

Sau khi ôm được đứa bé, Nam Cung Tước lại phát hiện đứa bé đặc biệt nhẹ, nhìn kỹ phía dưới liền thì thấy đúng là đồ giả!

Tức chết hắn rồi không ngờ người phụ nữ nhân này cư nhiên lại dám đùa bỡn hắn!

Tay liền rút súng lục ra nhắm thẳng vào Trinh Từ mà bắn, cô liền lật người né tránh, bản lĩnh thật nhanh nhẹn. Trong biệt thự nhất thời trở nên hỗn loạn không chịu nổi, Mạc Thiên Kinh vội vàng nổ súng vào Nam Cung Tước, sau đó ném cho Trinh Từ một khẩu súng!

Trinh Từ nhận lấy liền nhắm vào Nam Cung Tước nổ súng, nhất thời cục diện trở nên rối loạn, tiếng súng vang lên bốn phía kèm theo tiếng kêu thảm thiết .

"Nổ tung chỗ này cho ta, giết chết hết bọn chúng!"

Nam Cung Tước lớn tiếng ra lệnh lại phát hiện mình người mà mình an bài người cư nhiên không có lấy một mống. Nhìn sang cư nhiên lại phát hiện một nhóm bộ đội đặc chủng đang giờ súng chỉ vào mình.

"Nam Cung Tước, hôm nay anh trốn không thoát đâu!"

Mạc Thiên Kinh lớn tiếng nói, nhìn tới nhóm bộ đội đặc chủng thì nhóm người của Nam Cung Tước an bài đã bị giải quyết, sau đó bắt đầu vây bắt Nam Cung Tước.

Người bên cạnh Nam Cung Tước từ lúc bắt đầu là có mấy chục người bây giờ chỉ còn lại có hơn mười người!

Triệu Phi vẫn bảo vệ ở bên cạnh hắn.

"Làm sao có thể như vậy?"

Nam Cung Tước rất khó tin bọn họ làm sao có thể biết mình bố trí chỗ này như thế nào, biệt thự này bố trí đặc biệt như vậy chỉ có mình hắn nắm rõ, chẳng lẽ là. . . . .

Nam Cung Tước nhìn chăm chăm Trinh Từ, trong ánh mắt tất cả đều là hận ý.

"Là cô!"

"Không sai, chính là tôi, Nam Cung Tước, hôm nay anh phải vì đôi tay dính đầy máu tươi của mình mà trả giá thật lớn!"

Trình Tử lạnh lùng âm hiểm nhìn hấn, đối mặt Nam Cung Tước cô đã không ôm bất kỳ hy vọng gì nữa.

Nam Cung Tước thế nào cũng nghĩ đến mình lại bị chính vợ của mình không chế, đưa vào chỗ chết.

Nhưng mà Nam Cung Tước hấn không thể dễ dàng nhận thua như vậy!

"Các người nhìn xem đây là cái gì!"

Nam Cung tước lấy ra một cái điều khiển cười lạnh hỏi. Mạc Thiên Kinh nhìn điều khiển trong tay hấn nhú mày quay sang nhìn thấy vẻ mặt trấn định của những người phía sau lưng mình liền nói:

"Nam Cung Tước, bom đã bị chúng tao đã giúp mày tiêu hủy rồi, mày cầm cái đó cũng không có tác dụng đâu!"

Mạc Thiên Kinh rất tàn nhẫn nói cho hấn biết thế cục hiện tại, bọn họ đã thành công bắt được đầu sỏ rồi!

Nam Cung Tước không tin nhìn anh, hấn không tin liền ấn xuống khóa cơ nhiên thật không có phản ứng gì.

"Nam Cung Tước, hôm nay anh chết chắc!"

Trình Tử lãnh khốc vô tình nói, nhìn gương mặt tuần tú của Nam Cung Tước vô cùng lạnh nhạt. Khuôn mặt mà mình đã từng yêu, người đàn ông duy nhất thì ra lại ác độc như thế!

Nam Cung Tước cười lạnh, nắm chặt khẩu súng trong tay nhìn Trình Tử:

"Thật không có nghĩ đến cô đúng là thâm tàng bất lộ, hôm nay Nam Cung Tước tôi thế mà lại bại trong tay của cô!"

Triệu Phi nhìn Môn chủ, cắn răng, không ngờ những ngày an nhàn của mình đã chấm dứt rồi.

"Môn chủ, chúng ta liệu mạng thoát ra ngoài!"

Triệu Phi không cam lòng nói, Nam Cung tước cười lạnh, nhìn mấy trăm người, chung quanh hấn làm sao có thể có cơ hội chạy thoát được.

Nhưng mà coi như hấn không trốn thoát được, hấn cũng sẽ khiến cho bọn họ không được dễ chịu!

"Triệu Phi, cậu ở nơi này chống đỡ, bây giờ là lúc nên tận trung rồi!"

Nam Cung Tước nói xong liền đoạt lấy khẩu tiểu liên trong tay Triệu Phi nhắm về phía đám người Mạc Thiên Kinh điên cuồng nhả đạn!

Đám người Mạc Thiên Kinh vội vàng né tránh, Nam Cung Tước nắm chặt khẩu tiểu liên điên cuồng bắn để mở ra một lối thoát sau đó vừa lui về phía sau vừa chạy đến chỗ đậu xe.

"Anh, làm thế nào, hỏa lực quá mạnh, chúng ta căn bản không thể tiến lại gần!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Nam Cung Tước sắp lên được xe mặt đầy lo lắng. Mạc Thiên Kinh nhú mày, nhìn súng trong tay của hấn, cũng không dám lộn xộn, dù sao khẩu súng kia hỏa lực quá mạnh!

"Môn chủ, cứ nhiên bỏ mình lại!"

Triệu Phi tức giận đến cắn răng, không ngờ Môn chủ chẳng những giành lấy súng của hấn, còn bỏ lại bọn họ. Đúng là quá ghê tởm, móc ra quả lựu đạn ném về phía Nam Cung Tước.

"Mọi người coi chừng, mau nằm xuống!"

Mắt Mạc Thiên Kinh nhanh chóng phát hiện Triệu Phi ném ra lựu đạn liền bảo mọi người nằm xuống, ""oành"" một tiếng nổ thật lớn vang lên, bùn đất văng khắp nơi, ngọn lửa liền bốc lên, xe bị nổ tung lửa lớn hùng hực cháy. Mọi người lập tức đem đám người Triệu Phi bắt lấy. Mạc Thiên Kinh nhìn chỗ của Nam Cung tước mới vừa đứng không khỏi nhú mày.

Nếu như là đơn thuần bị nổ lựu đạn thì phải có thi thể, nhưng là phía sau hấn có mấy chiếc xe cũng nổ theo lửa đang bốc cao như vậy Nam Cung Tước còn có thể sống hay sao?

Trình Tử nhìn chăm chăm vào đồng lửa lớn cháy hùng hực không ngờ lại có thể có kết cục như vậy. Nam Cung Tước lại bị thù hạ của mình phản bội đến cuối cùng xương cốt cũng không còn!

Nước mắt không một tiếng động chảy xuống, rơi trên gương mặt lạnh lẽo mà cô vẫn không phát hiện ra.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, có lẽ cô ấy vẫn còn yêu Nam Cung Tước. Yêu một người sao có thể dễ dàng nói quên là quên được!

"Anh, vụ án của Nam Cung Tước cứ như vậy chấm dứt sao!"

Thượng Quan Quân triết không ngờ chuyện này sẽ diễn biến thành ra như vậy. Người của bọn họ mặc dù đã phá hết bom được cài đặt, nhưng không ngờ Nam Cung Tước lại bị thủ hạ của mình nổ chết, một cái chết thảm như vậy.

"Không thể như vậy còn có thể như thế nào ! Người đã chết rồi, cậu đem người những người này đi xử lý, đem tất cả chứng cứ của Nam Cung Tước đã thu thập sửa sang xong rồi đưa cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng phân phó, chuyện cho tới nước này cũng chỉ có thể làm như vậy!

Trình Tử vẫn còn đang đắm chìm trong cái chết bất ngờ của Nam Cung Tước. Huyết Sắc đi tới bên cô vết thương trên người chồng chất tất cả đều là vết máu, nhìn Trình Tử, nhân nhật nói:

"Đại tiểu thư, cô rút cuộc cũng hiểu rõ Nam Cung Tước rồi !"

Hắn và các sư huynh đệ đều muốn rời khỏi Nam Cung Tước nhưng vẫn luôn không có cơ hội. Hơn nữa Trình Tử vẫn còn ở trong tay hắn, nhưng mà anh ta cũng không ngờ Nam Cung Tước lại có thể xuống tay với Trình Tử. Thật may là đại tiểu thư đã tỉnh ngộ kịp thời!

Trình Tử quay đầu lại nhìn Huyết Sắc, trên mặt đều là áy náy, hai chân khịu xuốngquỳ trước mặt hắn, khổ sở nói: " Thật xin lỗi, đại sư huynh, Trình Tử đã hại các người rồi!"

Những sư huynh đệ đã chết đều là do cô tạo thành!

Huyết Sắc đỡ cô dậy rất nghiêm túc nói: "Không phải lỗi của cô, mọi người chúng ta ai cũng bị lừa! Hiện tại hắn chết rồi, bọn họ ở dưới suối vàng cũng đã nhắm mắt được rồi!"

"Các người trước đừng nói đến chuyện này, chúng ta đi nên đi về nơi này không thích hợp nói chuyện!"

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, hoàn hảo đã cứu được người ra rồi!

Liếc nhìn lửa lớn đang bốc cao hùng hực, Mạc Thiên Kinh giao phó một nhóm người ở lại xử lý tốt, còn mình lái xe trở về biệt thự.

"Mạc Thiên Kinh, anh đã trở lại? Người đã cứu ra chưa? Nam Cung tước đâu? Bắt được chưa?"

Sính Đình vừa nhìn thấy Mạc Thiên Kinh trở lại lập tức xông đến hỏi không ngừng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Chết là tốt nhất, tôi không quan tâm đến anh ta!

"Chúng ta ngồi xuống rồi từ từ nói!"

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy Sính Đình quan tâm mình như vậy trong lòng cảm thấy rất ấm áp. Mặc dù mới vừa trải qua một cuộc đại chiến kịch liệt nhưng giờ phút này cả người đều được buông lỏng, nhìn thấy người phụ nữ của mình hỏi han chăm sóc bên cạnh liền cảm thấy rất thỏa mãn rồi !

Sính Đình vội vàng đi theo anh ngồi lên ghế. Sau khi cô tỉnh lại, biết bọn họ đã đi ra ngoài trong lòng khẩn trương cao độ lại vô cùng lo lắng. Cô biết Mạc Thiên Kinh không muốn đánh thức mình là vì sợ cô lo lắng, nhưng sau khi tỉnh dậy cô còn cảm thấy lo lắng hơn.

Bỏ qua chuyện Mạc Thiên Kinh không phải là chồng của mình, nói thế nào thì anh cũng là cha đứa nhỏ, cô lo lắng cũng là chuyện rất bình thường.

Sính Đình nhìn mặt của Mạc Thiên Kinh có chút mệt mỏi liền rót cho anh ly trà sau đó yên vị ở bên cạnh rất nghiêm túc chờ nghe.

Thủy Nhi từ trên lầu đi xuống, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh và lão K đã trở lại, nhưng lại không nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết và Lý Băng đâu không khỏi nhíu mày, trên mặt mơ hồ toát ra lo lắng.

Chẳng lẽ là anh có chuyện? Mọi người đều trở về chỉ có anh là chưa.

Mặt lo lắng đi xuống lầu, đi tới bên cạnh bọn họ ngồi xuống." Thủy Nhi, cô rút cuộc cũng xuống rồi!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, sau khi cô thức Thủy Nhi vẫn chưa rời giường. Cô ăn điểm tâm xong, sau đó ở dưới nhà vừa xem ti vi vừa chờ!

Thủy Nhi hai ngày nay hình như so với cô còn ngủ nhiều hơn!

Thủy Nhi có chút ngượng ngùng.

"Thật ngại quá, tôi mới vừa rời giường!"

Thật ra thì cô đã sớm tỉnh, chỉ là không muốn xuống. Bàn luận nhiều càng phải suy nghĩ nhiều, hơn nữa cô và Thượng Quan Quân Triết tối hôm qua đã nói rõ ràng nên càng sợ Thượng Quan Quân Triết sẽ xảy ra chuyện.

Mặc dù Thượng Quan Quân Triết trước kia đã làm chuyện rất đáng giận, nhưng dù sao anh cũng là chiến hữu của mình, đi chiến đấu gặp nguy hiểm nếu nói không lo lắng sẽ là giả!

"Không có việc gì, cô bây giờ phải ngủ nhiều là đúng rồi!"

Sính Đình nhìn mặt cô lo lắng cười ha ha hỏi.

"Cô không phải muốn hỏi Thượng Quan Quân Triết còn chưa có trở về hay sao?"

"Không có, tôi làm sao lại muốn hỏi đến anh ta. Sống chết của anh ta thì có liên quan gì tới tôi!"

Thủy Nhi vội vàng giải thích, Mạc Thiên Kinh nhìn cô rất nghiêm túc nói:

"Cậu ta bị thương . . . . ."

"Anh ấy bị thương thật sao, có nghiêm trọng hay không? Có phải đi bệnh viện không?"

Thủy Nhi khẩn trương nhìn Mạc Thiên Kinh, không ngừng mở miệng hỏi. Mạc Thiên Kinh nhìn cô không khỏi than thở.

"Còn nói không quan tâm, không quan tâm thì cô hỏi cậu ta làm gì!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói rồi nháy mắt với Sính Đình. Vốn là Sính Đình còn tưởng rằng anh đang nói thật nhưng sau khi nhìn thấy hành động của anh như vậy thì liền nhận ra là anh đang nói đùa.

"Đúng vậy, không cần để ý đến cậu ta, sống chết của cậu ta thì mắc mớ gì tới cô, chết là tốt nhất, cô nói có đúng hay không!"

Thủy Nhi cắn môi trong lòng thấy không yên nhưng vẫn không chịu thừa nhận mình quan tâm đến anh ta.

"Nhưng dù thế nào thì cũng là chiến hữu của tôi, cùng vào sanh ra tử sao lại không thể hỏi được?"

Cô thật chỉ vì anh ta là chiến hữu của mình nên mới hỏi sao .

"Thật sao? Vậy sao không thấy cô hỏi tình hình của Lý Băng, cô ấy cũng chưa trở về mà!"

Sính Đình trêu chọc nói, cô gái nhỏ này thật là cố chấp!

Rõ ràng rất quan tâm Thượng Quan Quân Triết, lại còn nói chẳng qua là quan tâm đến chiến hữu, định lừa gạt ai đây!

"Tôi cũng có quan tâm mà, tôi . . . . ."

"Đừng nói nữa... Hai người đừng đùa Thủy Nhi nữa, Thượng Quan Quân Triết cũng không có bị thương, cậu ta và Lý Băng đi xử lý vụ án kia rồi!"

Lão K nhìn hai người bọn họ phụ xướng phụ tùy làm cho Thủy Nhi khó chịu vội vàng nói.

Thủy Nhi nhìn Mạc Thiên Kinh và Sính Đình, trên mặt có hơi tức giận, không ngờ thượng tướng cư nhiên cùng với Sính Đình đùa bỡn mình như vậy!

"Các người . . . . ."

Thủy Nhi nhìn bọn họ, tức giận đi lên lầu.

"Lão K, anh thật là chán!" Sính Đình bắt mẫn oán trách, liếc nhìn Mạc Thiên Kinh:

"Anh thật là đần , sao không nói thẳng Thượng Quan Quân Triết đang nằm ở bệnh viện? Như vậy có lẽ cô ấy còn có thể kích động chạy đến!"

"Em thật ác độc, nếu Thượng Quan Quân Triết mà biết nhất định sẽ không hài lòng. Để cho người phụ nữ của cậu ta phải lo lắng như vậy thì không phải là chuyện đùa rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, sau đó nhìn thấy Trình Tử và Huyết Sắc đang đi đến.

"Trình Tử!"

Sính Đình nhìn thấy mặt Trinh Từ đau buồn liền quay đầu lại nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?"

"Nam Cung Tước bị nổ mìn chết rồi, xương cốt cũng không còn một mảnh!"

Mạc Thiên Kinh kể vắn tắt chuyện đã trải qua cho Sính Đình nghe. Sính Đình nhìn thấy Trinh Từ như vậy liền lên lầu bế đứa bé xuống cho cô.

Trinh Từ nhận lấy đứa nhỏ, nhìn Diễm Diễm đang ngủ rất say lòng của cô càng đau đớn hơn. Con gái còn nhỏ như vậy đã mất cha, mặc dù cô rất hận Nam Cung Tước, nhưng khi nhìn thấy anh chết như vậy thì lòng của cô lại rất đau, rất đau.

Dù sao thì cô đã từng yêu anh như vậy mặc dù lừa gạt cô lại còn hại chết ba của cô nhưng khi cô nhìn thấy anh chết cháy trong ngọn lửa cháy bùng bùng, hài cốt không còn. Thì cô thật rất khổ sở.

"Trinh Từ, đừng đau lòng nữa, Diễm Diễm rất cần cô!"

Nam Cung Tước đây là tự làm tự chịu, chết cũng xứng đáng. Nhưng Sính Đình không dám nói với cô như vậy chỉ có thể ở âm thầm tự nói trong lòng.

Trinh Từ ôm Diễm Diễm, liếc nhìn đại sư huynh.

"Sính Đình, làm phiền cô băng bó giúp đại sư huynh của tôi được không?"

Cô hiện tại thật không có hơi sức, cũng không có ý định đi băng bó, mất đi Nam Cung Tước lòng thấy thật đau. Nhìn con gái cô lại cảm thấy mình rất vô dụng!

"Ừ, cô lên trước đi nghỉ ngơi đi. Thủy Nhi đang ở trên lầu, cần gì cứ gọi cô ấy giúp một tay!"

Sính Đình nói xong liền xoay đi lấy thuốc trong tủ băng bó cho Huyết Sắc.

Mạc Thiên Kinh nhìn Huyết Sắc hỏi:

"Về sau anh định như thế nào?"

Huyết Sắc rất kinh ngạc: "Tôi sẽ không bị xử tội sao?"

Mạc Thiên Kinh hí mắt: "Anh rất muốn bị kết tội? Nếu như anh nguyện ý, tôi sẽ cho anh cơ hội!"

Dù sao anh ta cũng từng phạm pháp, nếu như nói không xử phạt thì cũng không thể được, nhưng mà anh ta cũng có thể mai danh ẩn tích sống một cuộc sống khác.

"Tôi muốn tiếp tục sống, anh nói đúng, hai tay tôi dính đầy máu tươi như vậy. Cho dù chết cũng không hết tội, tôi muốn sống để chuộc tội!"

Nếu như có thể anh ta nguyện ý ở trong tù, nhưng mà anh ta lại không an tâm về đại tiểu thư!

"Anh thích Trinh Từ sao?"

Sính Đình từ tốn hỏi, gương mặt tuấn tú của Huyết Sắc thoáng qua một tia không được tự nhiên sau đó nhẹ nhàng gạt đầu. Sính Đình mỉm cười nói tiếp:

"Một sát thủ giết người không chớp mắt mà vẫn còn biết xấu hổ? Thật là kỳ lạ!"

Nhưng mà đáng về đàn ông khi xấu hổ lại thật đáng yêu, dường như cô cũng chưa từng thấy Mạc Thiên Kinh xấu hổ lần nào.

"Chuộc tội có rất nhiều cách, có người bị giam vào tù, cũng có người tự giác để được vào tù ăn năn hối cải. Nếu như anh thật sự sám hối thì dù cho anh có đang ở đâu đều có thể chuộc tội được!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, có lẽ mình nên cho anh ta một cơ hội.

Huyết Sắc nhìn anh: "Có thật không?"

"Đương nhiên là thật, anh phải nắm chặt cơ hội sống lại này, đừng để cho Huyết Sắc xuất hiện lần nữa, nếu không tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua!"

Mạc Thiên Kinh cảnh cáo nói, mặt Huyết Sắc khiếp sợ nhưng trên hết vẫn là cảm kích.

"Cám ơn anh! Mạc thượng tướng!"

Huyết Sắc rất vui vẻ, anh sẽ sẽ chăm sóc Trinh Từ thật tốt, chuộc tội cho những lỗi lầm trước kia mình đã phạm phải!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Tôi muốn tìm đàn ông để phá trinh!

Trình Từ ôm đứa bé trở về phòng, nhìn con gái đang ngủ rất say trong lòng đau không tả xiết. Nam Cung Tước cứ như vậy mà chết đi, mặc dù cô rất muốn giết chết anh, nhưng mà khi anh chết rồi cô lại thật rất khó tiếp nhận.

Thủy Nhi nhìn cô, biết cô đang rất khó chịu. Mới vừa rồi bọn họ ở dưới lầu nói chuyện cô ở phía trên nghe thấy hết. Cô biết Trình Từ vẫn còn rất yêu Nam Cung Tước. Nhưng phải chấp nhận thực tế đau thương thôi.

Nam Cung Tước đã giết quá nhiều người, tội ác ngập trời, đối với Trình Từ lại vô tình vô nghĩa cho dù có chết cũng không có ai thương chỉ là cái chết của hắn ta có chút thảm!

"Trình Từ, đừng khổ sở nữa, hắn không đáng giá để cho cô đau lòng khổ sở!"

Thủy Nhi vỗ vỗ vai của cô, nhìn cô đau lòng như vậy bản thân mình cũng không dễ chịu gì!

Trình Từ lắc lắc đầu: "Cô không hiểu đâu, tôi mặc dù rất hận Nam Cung Tước, nhưng dù sao anh ta cũng là người đàn ông duy nhất mà tôi yêu? Tựa như người Trung Quốc các cô vẫn nói: 'yêu càng sâu, hận càng sâu.' tôi đối với Nam Cung Tước chính là như vậy!"

Cô cũng không muốn mình đau lòng, nhưng mà sâu tận trong xương tủy không muốn đau thì có thể ngừng lại được, mặc dù Nam Cung Tước đối với cô vô tình nhưng mà những gì cô bỏ ra đều là thật lòng.

"Đừng như vậy nữa, hắn cũng không thể sống lại. Về sau cô còn phải sống tiếp, cô còn có Diễm Diễm, còn có chúng tôi nữa mà! Chúng ta đều là bạn bè của cô, cô nhẫn tâm để cho chúng tôi lo lắng cho cô hay sao?"

Nhưng trong lòng cô đang khó chịu như vậy làm sao có thể vui ngay được.

Trình Từ rất cảm kích nhìn cô: "Thủy Nhi, cảm ơn cô, yên tâm đi, tôi sẽ quên anh ta. Tôi sẽ cho Diễm Diễm một cuộc sống thật tốt."

Nhưng tạm thời cô không thể nào ngừng đau thương ngay được, Thủy Nhi nhìn cô nói:

"Cô biết là tốt rồi, cô nên nghỉ ngơi một chút, đến tối tôi sẽ gọi cô dậy ăn cơm!"

Thủy Nhi nói xong liền đi xuống lầu, cô biết mình nên để cho không gian để từ từ suy nghĩ. Trình Từ ôm đứa bé, nhìn bóng lưng Thủy Nhi rời đi, có lẽ Thủy Nhi nói không sai, mình nên vui vẻ mà sống tiếp.

Lý Băng và Thượng Quan Quân Triết bận rộn xử lý công việc xong trở lại thì cũng đã hơn bảy giờ tối. Thượng Quan Quân Triết đem tư liệu vụ án giao cho Mạc Thiên Kinh, trên mặt khó nén một mối.

"Khô cực cho các cậu rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết bình thản nói. Lý Băng cũng lấy ra tư liệu chính mình chỉnh lý giao cho Mạc Thiên Kinh. Không ngờ được sản nghiệp của Nam Cung Tước lại nhiều như thế, bọn họ xử lý lại mất bốn năm tiếng mới xong. Nếu không có Thượng Quan Quân Triết ở đó cô quả thật sẽ mệt chết.

"Nếu anh thật sự thông cảm cho chúng tôi thì cho chúng tôi nghỉ phép hai ngày đi!" Lý Băng rất không khách khí tranh công. Kể từ làm việc với Mạc Thiên Kinh thì ngày nghỉ của bọn họ ít đến đáng thương, sợ nhất chính là cứ vụ án nọ nổi tiếp vụ án kia, mệt chết người.

Mạc Thiên Kinh rất vô tội nhìn bọn họ: "Cô cho rằng làm chúng ta đi trên con đường này rất dễ dàng sao? Bất quá tôi có thể nói vụ án này kết thúc thì chúng ta cũng có thể nghỉ ngơi một chút! Gần đây không có án gì lớn, các người có thể nghỉ ngơi cho tốt đi! !" Anh còn muốn mượn cơ hội này đem Sính Đình nắm trong tay, tốt nhất là lừa gạt cô ấy vào lễ đường!

"Có thật không? Thế thì tốt quá rồi!"

Lý Băng hưng phấn nói, trên mặt mừng rỡ so với vẻ mặt lạnh lùng ngày thường toàn khác nhau làm cho Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết vô cùng kinh ngạc.

Trong bọn họ cô là người không cần ngày nghỉ nhất cư nhiên bây giờ nghe thấy được nghỉ lại hưng phấn như thế.

Lý Băng không để ý đến ánh mắt của bọn họ, nhếch môi cười lạnh sau đó nhìn Thượng Quan Quân Triết khiêu khích nói:

"Thượng Quan Quân Triết, chờ đến khi được nghỉ tôi sẽ đi tìm đàn ông để phá trinh!"

Để xem anh ta còn nói cô là lão xử nữ nữa hay không. Cứ nghĩ đến cái danh hiệu đó là cô liền buồn bực không vui. Vốn còn muốn chờ tìm được người mình yêu mà người đó cũng yêu cô. Sau đó sẽ mang lần đầu tiên giao cho người đó nhưng bây giờ cô lại không muốn như vậy nữa. Cô quyết định đi chọn một đối tượng sau đó hưởng thụ lần đầu tiên của mình!

Nhưng là điều kiện tiên quyết là cô phải tìm một người đàn ông đẹp trai, phẩm chất tốt mới được!

"Lý Băng, cô không phải đang phát sốt chứ?"

Thượng Quan Quân Triết có chút kinh ngạc hỏi, tay không tự giác sờ lên trán của cô. Lại có người muốn đi tìm đàn ông để phá trinh?

"Lý Băng, cô biết mình đang nói cái gì không?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, Lý Băng có phải đã bị bọn họ ảnh hưởng, muốn đi tìm đàn ông để phá trinh. Đây là lời của một người phụ nữ chưa biết đến tình yêu nói ra hay sao?

"Lý Băng, cô thật muốn đi sao? Đến lúc đó có thể mang tôi theo hay không? Tôi và cô cùng đi!"

Sinh Đình hưng phấn nói, cô rất muốn đi xem Lý Băng sẽ tìm người đàn ông như thế nào. Hơn nữa cô tin rằng với con mắt của Lý Băng tuyệt đối sẽ tìm một người đàn ông có khí chất lại tuấn tú, chắc sẽ rất tuyệt.

Gương mặt tuấn tú của Mạc Thiên Kinh lập tức đen lại, đem Sinh Đình kéo vào trong ngực.

"Ngọc Sinh Đình, em đi tới đó làm gì!"

Cô cũng đã sắp làm mẹ, chẳng lẽ còn nghĩ tới chuyện đi tìm đàn ông?

Nghĩ đến đây Mạc Thiên Kinh thấy rất không vui, tâm tình vô cùng kém.

Sinh Đình tức giận nhìn anh chăm chăm: "Mạc Thiên Kinh, anh không cần phải bá đạo như vậy có được hay không. Em đương nhiên là đi nhìn mỹ nam rồi, anh nghĩ một chút xem đàn ông mà Lý Băng tìm nhất định là người khỏe mạnh đẹp trai, phẩm chất ưu tú. . . ."

"Không cho phép!"

Nhìn cô nói mà mặt đỏ rần lên, nếu mà thật sự nhìn thấy những tên kia chẳng phải là sẽ suy nghĩ lại hay sao: "Em có biết mình bây giờ đang là phụ nữ có thai hay không!"

"Em đương nhiên biết. Mạc Thiên Kinh, anh không cần bá đạo như vậy, em đi nhìn mỹ nam cũng không liên quan anh. Nếu anh muốn đi thì anh cũng có thể đi được!"

Cô cũng không có cản anh: "Chỉ là, không cho phép anh cùng bọn họ lên giường, nếu không em sẽ thiệt anh!"

Sinh Đình không quên ác độc cảnh cáo thêm!

Mạc Thiên Kinh thật là uất ức tới cực điểm: "Anh cho tới bây giờ cũng chưa từng đi đến những chỗ đó. Trừ em ra, anh nào có nhìn phụ nữ nào khác!"

Có thể nói anh là người đàn ông vô cùng tốt nhưng lại cảm thấy mình thật thất bại, cô ấy lại không hề yêu mình.

"Anh, xem ra những ngày tháng sau này của anh sẽ không được thuận lợi rồi!"

Thượng Quan Quân Triết không tìm không phổi nói, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh bị Sinh Đình cảm tình như vậy tâm tình cảm thấy rất thoải mái!

"Cậu thì cũng không khác gì tôi đâu, cậu thì có chỗ nào tốt hơn tôi, Thủy Nhi vẫn còn chưa giải quyết được!"

Mạc Thiên Kinh rất không khách khí nói, Thượng Quan Quân Triết quay sang nhìn Thủy Nhi đang bận rộn trong bếp lòng lại cảm thấy thật ủy khuất!

Anh đã quay về lâu như vậy, cô cũng không thêm ra ngoài hỏi han một chút, thậm chí ngay cả liếc nhìn một cái cũng không có!

Thật là thất bại!

"Mọi người ai cũng muốn được nghỉ ngơi, tối nay chúng ta phải đi ăn mừng vì Nam Cung Tước bị bắt. Chúng ta lại phá được một vụ án lớn rất đáng để ăn mừng!"

Lý Băng lớn tiếng nói, tối nay cô sẽ phải tìm một người đàn ông để giải quyết xong vấn đề của mình.

"Lý Băng, cô cũng không phải muốn thừa cơ hội này đi tìm nam nhân phá trinh đấy chứ?"

Thượng Quan Quân Triết khiêu khích nói, cô khi nào lại thích đi tụ tập! Trước kia đề nghị đi, cô cũng không có đồng ý lần nào!

Lý Băng chăm chọc nhìn Thượng Quan Quân Triết, mặt mờ nháy mắt:

"Không sai, tôi muốn đi phá trinh đấy!"

"Băng, cô không phải nghĩ muốn đàn ông đến phát điên rồi chứ!"

Sính Đình bị lời nói của cô thiếu chút nữa tắc nghẹn, cô ấy thật sự là muốn đi tìm nam nhân phá trinh?

"Không sai, hiện tại chuyện tôi muốn làm nhất chính là việc này. Sính Đình, tối nay cô cùng đi với tôi nhé!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Đi tìm đàn ông phá trinh!

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, thật sự hoài nghi có phải đầu của cô bị hỏng hóc ở đâu không? Tìm đàn ông phá trinh, trong đầu cô thật sự nghĩ tới chuyện này hay sao?

Sính Đình nhìn Lý Băng, bị lời của cô làm cho mặt đỏ còn tím thì đập bình bịch. Phá trinh, như vậy tối nay cô ấy tính toán cùng với đàn ông lên giường, xxoo?

Sính Đình lại nhớ đến lần đầu tiên của mình với Mạc Thiên Kinh, nghĩ đến đây liền đỏ hết cả mặt.

"Lý Băng, cô có phải muốn đàn ông đến điên rồi, nếu quả thật muốn phá trinh nơi này có ba người đàn ông cô chọn ai cũng được!" Lão K nhìn cô nói, Lý Băng nhẹ nhàng nhũn mày, nhìn ba người bọn họ.

Tay liền chỉ: "Mạc thượng tướng đã có Sính Đình, Thượng Quan Quân Triết lại làm cho Thủy Nhi to bụng, về phần anh...anh cảm thấy tôi có thể sẽ coi trọng anh hay sao?"

Nếu có khả năng thì cô cũng không phải làm xử nữ cho tới bây giờ, tối thiểu phải nhìn nhau bắn ra tia lửa mới được chứ!

Lão K bị cô nói như vậy sắc mặt có chút khó coi, nhìn chằm chằm Lý Băng. Cô hai mươi ba tuổi vóc người cao gầy hấp dẫn, phong cách lạnh lùng mà xinh đẹp, tuyệt đối là một mỹ nữ băng giá.

Nhưng mà đối với cô anh cũng không có bao nhiêu hứng thú. Ai biết được nếu cùng cô ở một chỗ, cô không vừa ý thì ngay lập tức vung con dao mổ vào đũng quần mình. Đàn ông nào còn có thể bình thường được, đoán chừng thứ đồ chơi kia cũng mau nghẹn mà chết!

"Sính Đình, cô có muốn đi hay không, nếu không đi về sau có hối hận cũng đừng tìm tôi!"

Lý Băng nhìn Sính Đình chằm chằm, cô dám 200% khẳng định cô ấy tuyệt đối rất muốn đi nhưng còn do dự, đoán chừng là bị uy quyền của Mạc Thiên Kinh áp chế.

Sính Đình cắn môi, giờ phút này ánh mắt lạnh lùng của Mạc Thiên Kinh đang nhìn cô, cô mà có gan đi thì nhất định phải chết!

"Tôi muốn. . . . ."

"Lý Băng tôi sẽ cùng đi với cô!"

Thủy Nhi đi ra nhân nhạ nói, Lý Băng nhìn cô cười vui vẻ: "Khẩu vị của cô cũng tương đối hợp với tôi. Sính Đình, cô thật sự bị Mạc Thiên Kinh áp chế rồi!"

Lý Băng hoàn toàn không để ý đến sắc mặt của thượng tướng đang vô cùng khó coi.

"Thủy Nhi, em. . . . ."

"Tôi thì sao, tôi muốn đi chẳng lẽ còn cần phải xin phép anh hay sao?"

Lời nói lạnh lùng vô tình làm Thượng Quan Quân Triết rất buồn bực, nhìn vào cái bụng bằng phẳng của cô. Mới vừa mang thai, căn bản cũng không nhìn ra được như vậy nếu cô đi ra ngoài cùng Lý Băng nhất định sẽ bị người ta để mắt tới!

Nếu như cô cố ý tìm đàn ông theo lời cô nói, đây chẳng phải là quá dễ dàng hay sao!

"Em đang mang thai. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết kiên trì nói, anh bây giờ vẫn đang ở trong diện xét hạch nên không thể quá nghiêm khắc với cô được. Đợi đến khi giành lại được cô anh nhất định phải hung hăng dạy dỗ cô mới được. Phải cho cô biết rõ đàn ông không dễ dàng tha thứ phụ nữ của mình đi ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt được!

Nhưng lời của anh còn chưa nói hết liền bị Thủy Nhi rất không khách khí cắt ngang:

"Mang thai thì sao, mang thai thì không thể ăn mặc thật xinh đẹp đi ra ngoài sao? Băg, chúng ta đi lên, tôi muốn cho tất cả đàn ông đều phải chú ý tới mình!"

Thủy Nhi vừa nói xong thì trong đầu Thượng Quan Quân Triết lập tức hiện lên một hình ảnh, Thủy Nhi mặc quần áo hở hang đầy mê hoặc, đôi mắt quyến rũ câu hồn ánh mắt của người khác. Mới suy nghĩ một chút mà cả người liền nóng lên, huống chi còn để cho cô đi ra ngoài cho những tên đàn ông kia nhìn!

"Không được!"

Thủy Nhi và Lý Băg đang chuẩn bị lên lầu, Thượng Quan Quân Triết vội vàng gọi cô lại!

Thủy Nhi quay đầu lại, ánh mắt lạnh lùng sắc bén nhìn anh: "Không được, tại sao lại không được!"

". . . . ."

"Đừng nói nữa, nếu không anh sẽ phải hối hận!"

Thủy Nhi lạnh lùng cảnh cáo xong liền lên lầu với Lý Băg để chuẩn bị. Mặt Thượng Quan Quân Triết đầy lo lắng đi tới đi lui, không ngờ cô cứ nhiên lại cùng Lý Băg mù quáng như vậy, đây là đang cố ý khiêu chiến với mình sao?

Chỉ là đối mặt với cảnh cáo của cô anh cũng không dám nói gì. Anh biết Thủy Nhi bây giờ còn đang tức giận, cô ấy còn chưa có tha thứ cho mình, coi như mình đi ngăn cản cô cũng chỉ là uống phí hơi sức mà thôi, cho nên phải thay đổi chiến lược!

Mạc Thiên Kinh hai chân bắt chéo, tâm tình hình như rất tốt, vẫn là Sính Đình tốt nhất. Anh cũng không nói chính xác là có cho cô đi hay không đi!

Sính Đình ngồi ở chỗ đó ngáp một cái, thật sự là nhàm chán cực độ, cô không phải là không muốn đi, mà là bụng có chút không dễ dàng.

Nếu là bụng của cô mà nhỏ như bụng của Thủy Nhi thì cô cũng sẽ đi thử một lần, nhưng mà bây giờ cô có thể đi giúp bọn họ một chút!

Nghĩ vậy Sính Đình liền chạy lên lầu!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô như vậy sau đó nhún mày nhìn Thượng Quan Quân Triết:

"Cô ấy đi sao?"

Không phải cũng muốn thay quần áo đi ra ngoài tìm đàn ông đấy chứ?

Thượng Quan Quân Triết lắc đầu: "Không biết nữa, chắc là đang phân vân!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cậu ta sau đó vội vàng lên lầu.

Chờ Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết lên đến nơi đã nhìn thấy Thủy Nhi và Lý Băg đi ra, hai mỹ nhân nóng bỏng xuất hiện ở trước mặt làm cho bọn họ kinh ngạc mở to mắt!

Dáng người Lý Băg cao gầy, trang điểm đậm lại mặc một cái áo đỏ rực cùng với váy ngắn chỉ che đến hông, cả người đầy hấp dẫn quyến rũ, vẻ lạnh lùng đã được thay thế bằng vẻ gợi cảm.

Mà Thủy Nhi lại một thân áo chữ V màu hồng cộng thêm váy ngắn trên khuôn mặt trang điểm nhàn nhạt, cao quý ưu nhã, làn váy cũng là chỉ che đến hông, lộ ra bắp đùi thon dài trắng nõn, bộ ngực cao ngạo nhìn vào thôi cũng đã làm cho người ta phấn chấn!

Sính Đình nhìn vào cũng trợn hết mắt lên!

Thượng Quan Quân Triết và Mạc Thiên Kinh lập tức đóng cửa lại, một luồng nhiệt nóng bỏng trào ra, rất không có tiền đồ chảy máu mũi!

"Thấy bọn tôi thế nào?"

Lý Băg nhìn hình ảnh khêu gợi của mình trong gương, hài lòng chỉnh trang lại quần áo cảm thấy hình như còn chưa đủ thấp!

Sính Đình nhìn rãnh của bộ ngực của cô sâu đến mê người liền ho khan mấy tiếng.

"Băng, ngực của cô rất được, kéo thêm chút nữa là lộ cả ra rồi!"

Cô cũng không dám mặc loại quần áo hở hang này!

Lý Băng nhìn cô quỵến rũ cười, Sính Đình cảm giác được cả người mình cũng muốn nổi hết cả da gà, ánh mắt của cô ấy như có điện vậy!

"Băng, đừng... có phóng điện với tôi, tôi thật sự không chịu nổi!"

Chỉ là không biết tới nay tên đàn ông xui xẻo nào sẽ được cô ấy xem trọng, cảm thấy lo lắng thay cho người kia!

Lý Băng nhàn nhạt cười một tiếng.

"Sính Đình, tới nay tôi nhất định sẽ đem danh hiệu lão xử nữ làm cho hoàn toàn nát bậy!"

Cô phải làm một nữ thần khô gọi lạnh lùng, khiến tất cả đàn ông đều quỳ dưới làn váy của mình!

Để xem Thượng Quan Quân Triết còn dám nói mình là xử nữ già nữa hay không?

"Đi đi, chỉ cần cô không hối hận là tốt rồi!"

"Yên tâm đi, tôi sẽ không hối hận! Tôi nay nhớ cùng Mạc thượng tướng xxoo, tôi xem anh ấy nhất định là cảm dục quá lâu, tính khí càng ngày càng kém, hơn nữa còn có điểm giống với ông già!"

Lý Băng nói xong lôi kéo Thủy Nhi xuống lầu thẳng tiến đến bar 'Love'!

Lúc Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết đi ra đã nhìn thấy Sính Đình ngồi trước tivi nhàn nhã xem phim. Mới vừa rồi nhìn thấy cảnh tượng kia máu ở lỗ mũi liền không ngừng chảy, hai bọn họ ở bên trong thật lâu mới calm lại được!

Thượng Quan Quân Triết nhìn chung quanh mới phát hiện không thấy Thủy Nhi và Lý Băng đâu, dự cảm xấu dâng lên, nhìn Sính Đình!

"Thủy Nhi và Lý Băng đâu?"

Sính Đình đang gặm quả táo tròn rột, giống như quả táo có thù oán gì với mình vậy.

"Đi của mỹ nam rồi!"

Chỉ tiếc bụng của mình lớn như vậy, những loại quần áo kia căn bản mặc không nổi!

Băng không cũng phải đi thử một chút xem sức quỵến rũ của mình thế nào!

"Cô nói cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Người nào hôn tôi?

Sính Đình nhìn chăm chăm TV, vừa ăn vừa nói: "Còn phải nói rõ nữa hay sao, bọn họ đã nói rõ là đi ra ngoài tìm trai đẹp, Lý Băng không phải còn muốn đi phá trinh sao? Đương nhiên là đi tìm đàn ông để lên giường rồi!"

Sính Đình buồn bực nói một tràng, thật ra thì cô cũng có thể đi nhưng lại không dám thử nhìn xuống bụng của mình cảm thấy rất sầu sã, chờ đến khi cô sinh con xong nhất định cũng muốn một lần cho biết. Trước kia do công việc bận rộn không có thời gian, hiện tại có thời gian rồi thì lại mang thai!

Mạc Thiên Kinh ngồi ở bên cạnh nhìn mặt cô buồn buồn không vui nhất thời mỉm cười yếu ớt.

"Đừng khổ sở nữa, buổi tối anh sẽ bồi thường cho em thật tốt!"

Giọng nói mập mờ càng làm cho cô tức giận thêm, hung hăng trừng mắt lườm anh sau đó lạnh lùng cảnh cáo:

"Tôi nay anh ngủ một mình đi!"

Nói xong liền đi lên lầu, càng nghĩ càng thấy tức, nếu không phải là vì anh thì cô đã có cơ hội đi ra ngoài mở mang tầm nhìn rồi!

"Em đang tức giận sao? Sinh Đình. . . . ." Mạc Thiên Kinh nhìn cô giận dỗi bỏ lên lầu, vội vàng đuổi theo.

Vốn còn tưởng rằng tối nay có thể yêu thương cô cả đêm, không ngờ lại thành như vậy; Cửa phòng đã bị cô khóa chặt không vào được!

Thượng Quan Quân Triết cau mày nhìn Mạc Thiên Kinh rất không có tiền đồ. Sau đó cũng vội vàng đi ra ngoài, anh muốn đi bắt Thủy Nhi, chờ anh bắt được cô nhất định phải tính sổ cho rõ ràng!

Cư nhiên lại dám đi tìm đàn ông bên ngoài để xem tối nay anh trừng trị cô như thế nào!

Lý Băng và Thủy Nhi lái xe tới đến quán bar 'Love', lập tức thu hút sự kinh diễm toàn trường, từ phong cách ăn mặc cho đến khí chất cả hai người bọn họ đều là báu vật trong báu vật!

Thủy Nhi nhìn ánh đèn đang tỏa ra bốn phía, rượu hoa hồng xanh rồi đến tuần nam mỹ nữ đang ngồi ở bên trong!

Bản thân thấy rất tò mò sao Lý Băng lại biết được chỗ như thế này. Nhìn sơ qua một lượt phát hiện thấy có rất nhiều tuần nam mỹ nữ, tất cả ánh mắt của đàn ông trong đây đều tập trung lên hai người bọn họ làm các cô gái ở đây có chút đỏ kị!

"Băng, làm sao cô lại biết cái chỗ này!"

Lý Băng dẫn Thủy Nhi đi tới một vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, cảm thụ những ánh mắt nóng bỏng chung quanh khi bọn họ bước vào, Thủy Nhi có chút không được tự nhiên!

Lý Băng trái lại vô cùng bình tĩnh, ánh mắt lạnh lùng sắc bén, đôi môi đỏ mọng, nhẹ nhàng hé mở không vì những hành động của bọn đàn ông kia mà động lòng.

"Cô quên là Thượng Quan Quân Triết thường đến đây uống rượu hay sao. Ở chỗ này đều là người của xã hội thượng lưu, hơn nữa đàn ông trên căn bản cũng là Phú Nhị Đại, Quan Nhị Đại con cái nhà cán bộ, đàn ông ở đây mỗi người vừa có tiền vừa có quyền nhưng mà tôi nhìn lại không ai vừa mắt cả!"

Lý Băng cau mày, nhìn lướt qua những ánh mắt tham lam kia chỉ làm cô cảm thấy buồn nôn.

Sau khi gọi đồ uống Lý Băng và Thủy Nhi bình tĩnh tự nhiên ngồi ở chỗ đó mà tìm người.

Một người đàn ông dáng dấp anh tuấn tiêu sái tới, ánh mắt lạnh khêu gọi nhìn Lý Băng rất lịch sự hỏi:

"Tiểu thư xinh đẹp, tôi có thể ngồi ở đây không?"

Mồm vẫn đang hỏi nhưng người đã chuẩn bị ngồi lên trên ghế, ở trong lòng Lý Băng rất khinh bỉ mắng một hồi nhưng khóe môi vẫn nâng lên nụ cười quyến rũ.

"Tiên sinh không phải đã ngồi xuống rồi sao?"

Chân nhẹ nhàng động một chút, người đàn ông kia kia ưu nhã cười một tiếng liền ngồi xuống. . . . .

Bỗng nghe thấy:"Oành. . . . ."

Mông lại không đặt lên trên ghế như ý nguyện mà lại đặt ở dưới đất trông rất chi là nhếch nhác.

Thủy Nhi cố nén cười, sắc mặt rất không tốt. Không ngờ ở trước mặt mỹ nữ lại mất mặt như vậy!

"Thật ngại quá!"

Người đàn ông kia nói xong vẫn mặt dày đứng lên chuẩn bị tiếp tục ngồi xuống!

Lý Băng cầm tay của cô, nhìn anh ta cười duyên dáng:

"Tiên sinh, khóa quần của anh vẫn chưa kéo!"

Anh ta vội vàng nhìn xuống không ngờ là chưa kéo thật mặt lập tức trở nên trắng xanh, vội vàng xoay người đi như chạy.

Anh ta vốn chỉ muốn đến làm quen không ngờ ở trước mặt bọn họ làm trò hề như thế, muốn tán cũng không có khả năng rồi!

Thủy Nhi nhìn Lý Băng, vẫn đang cực kỳ hôn thì bật cười.

"Thấy thế nào, tôi biểu hiện rất tốt phải không!"

Thủy Nhi ý cười rất ngọt ngào, lại có hai người đàn ông cả gan đi tới, Lý Băng nhìn bọn họ xong ngáp một cái, rất rõ ràng bọn họ nhìn không vừa mắt của cô.

Chuyện trò qua loa với nhau mấy câu liền đem bọn họ đuổi đi.

Mà trước mặt Thủy Nhi lúc này đang có một người đàn ông ngồi một rất lịch sự trông tác phong rất nhanh nhẹn!

Tuổi tầm hai lăm, hai sáu, đáng đáp anh tuấn tiêu sái, rất lễ độ đúng mực trò chuyện với Thủy Nhi trong ánh mắt không có chứa một chút bi ối nào.

"Xin chào, tôi tên là Hiên Liễu Nghị, có thể nói chuyện không?"

Hiên Liễu Nghị rất lễ phép hỏi, cô gái này anh nhìn rất vừa mắt, trên người cô đặc biệt có phong cách mà anh rất thích tự nhiên bùng lên ham muốn theo đuổi rất mãnh liệt!

Thủy Nhi nhìn Hiên Liễu Nghị này thấy thật khác biệt chỉ giới thiệu tên của mình. Không giống với những người khác cứ mở miệng ra là nói tôi là con trai của một quân trưởng hay là Đồng Sư Trưởng của một tập đoàn hoặc là tổng giám đốc nào đó!

Anh ta mang đến cho cô một cảm giác rất ấm áp, rất thoải mái!

Thủy Nhi nhìn anh cười duyên dáng.

"Xin chào, tôi tên là Tiểu Thủy Nhi!"

Thủy Nhi rất lễ phép nói tên của mình, Hiên Liễu Nghị này có tính là bạch mã hoàng tử ở trong mộng của mình không?

Nhìn anh có phong thái khiêm tốn lễ độ như vậy Thủy Nhi cũng rất muốn kết giao bạn bè với anh.

Lý Băng nhìn Hiên Liễu Nghị đang nhìn chăm chăm Thủy Nhi, thật sự cảm giác bọn họ rất xứng đôi. Tới thiếu thi Hiên Liễu Nghị này cảm giác tốt hơn nhiều so với tên lợn giống Thượng Quan Quân Triết kia!

Ở một chỗ khác của quán bar, Thượng Quan Quân Triết hung dữ nhìn Thủy Nhi đang cười rục rờ, trông mắt sắc bén nhìn chăm chăm Hiên Liễu Nghị mắt cũng sắp bắn ra tia lửa rồi !

Cô gái này thật đáng chết, cư nhiên học thói mèo mả gà đồng muốn tìm đàn ông khác!

Muốn xông đến đem tên đàn ông kia đuổi đi, nhưng nghĩ đến Thủy Nhi sau nhìn thấy mình sau sẽ tức giận thì chỉ có thể nắm quyền, ầm nhẫn tự mình tức giận.

Chỉ cần không làm gì quá đáng, anh cũng sẽ không can thiệp!

Thượng Quan Quân Triết ở trong lòng tự nhủ như vậy.

Lý Băng vẫn luôn không tìm được đàn ông nào vừa mắt.

Bên trong quầy rượu, ánh đèn đột nhiên tắt ngóm, trên sân khấu tiếng chủ trì điên cuồng kích động.

"Bây giờ là tiết mục nóng bỏng nhất của quán bar chúng tôi, trong đêm tối tìm kiếm một nửa yêu thương của mình! Hiện tại mọi người chỉ cần bắt được người đàn ông hoặc cô gái mà mình thích khi ánh đèn sáng lên có thể không chút kiêng kỵ mà ôm hôn đối phương!"

Lời của người chủ trì vừa mới nói xong, Thượng Quan Quân Triết lập tức liền chạy về phía của Thủy Nhi, trong đầu tất cả đều là hình ảnh cô và tên đàn ông kia hôn nhau.

Chỉ là vừa đi vài bước, liền bị một người phụ nữ kéo lại, mỗi cũng bị dấn lên.

Thủy Nhi chỉ cảm thấy thân thể của mình bị lôi kéo về phía trước, một đôi môi ấm áp mang theo mùi thuốc lá nhàn nhạt đang nhẹ nhàng hôn môi của mình rất nhẹ nhàng rất êm ái.

Lý Băng còn không chưa kịp đứng dậy, liền cảm nhận được hơi thở của một người đàn ông nhích lại gần mình, không chút suy nghĩ, một vùng quyền về phía người kia.

"Con mèo hoang nhỏ, ngoan một chút!"

Giọng nói trầm thấp mang theo chút bá đạo đầy nam tính truyền vào tai Lý Băng, cánh tay mạnh mẽ có lực đem cô giam cầm vào trong ngực, môi tràn đầy mùi rượu chậm rãi áp sát môi của cô. Lý Băng liền cảm thấy hoảng hốt, không chút suy nghĩ, đá vào đùi quần của anh ta, không ngờ tên này lại ôm lấy hai chân cô, đôi môi ấm áp liền đặt lên môi của cô. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Cô và anh ta hôn môi!

"Umh . . . . Umh . . . . ." Lý Băng không ngờ đối phương cư nhiên ở trong đêm tối lại có thể tránh thoát được đòn công kích của mình, hơn nữa bản lĩnh thực là không tồi, hơn nữa lại còn rất bá đạo, dám hôn cô!

Nhưng mà tư vị của anh ta cũng không tệ, hơn nữa kỹ thuật hôn cũng rất tốt!

Đầu tiên là khóa chặt sau đó ôm ái liếm môi của cô, một dòng điện xẹt qua toàn thân, cả người thấy tê dại, đây chính là cảm giác hôn môi hay sao?

Lý Băng còn chưa kịp phản ứng thì hàm răng đã bị anh ta cạy ra, điên cuồng tùy ý ở trong môi cô trần trọc hôn, triền miên mà bá đạo, tay cũng càn rỡ dao động trên người cô, từ sau lưng trượt đến trước ngực thăm dò vào nội y sau đó vuốt ve nơi tròn trịa của cô.

"Umh umh . . . . ."

Lý Băng đột nhiên bị anh ta chạm tới cả người không được tự nhiên, từng cơn sóng điện liên tiếp dâng lên, cảm giác này làm cho cô không khỏi cảm thấy hoảng loạn, anh ta to gan dám vuốt ngực của cô, không thể để cho anh ta chiếm tiện nghi của cô mãi được.

Bàn tay lần đến dừng quần sờ vào vật đang cứng rắn của anh ta, cảm nhận được thân thể anh ta đột nhiên chấn động, thích thú nắm lấy cái JJ tựa như súng đang lên nòng sau đó dùng sức kéo một cái!

"Umh . . . . ."

Người đàn ông chợt đẩy cô ra, Lý Băng bị đau đến nghiêng ngã vừa lúc đó lại nghe thấy người chủ trì nói là đã đến giờ, liền tranh thủ sửa sang lại quần áo của mình rồi quay sang nhìn người đàn ông sắc mặt tái xanh đang ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Cô còn tưởng rằng người đàn ông này chỉ tương đối tuấn mỹ thôi không ngờ cư nhiên đáng đẹp dễ như vậy, rất giống với Mạc Thiên Kinh. Đẹp trai, trẻ tuổi, mặc dù tiểu đệ đệ đang bị thương nhưng trên mặt vẫn hết sức bá đạo, cả người tản ra khí khái âm trầm lạnh lẽo.

"Anh không sao chứ!"

Lý Băng nhìn anh ta cau mày hỏi.

"Cái người phụ nữ này!"

Tức chết anh rồi, không ngờ tối nay cư nhiên lại gặp một người phụ nữ điên. Vốn là còn tưởng rằng cô ta muốn quyến rũ mình, không ngờ cư nhiên lại đem tiểu đệ đệ đang bành trướng của anh kéo thành như vậy, Diệp Duệ anh chưa khi nào trải qua đau đớn như thế này!

Gương mặt tuấn tú vắn vẹo, chắc giận cũng không nhẹ!

Lý Băng rất vô chớp chớp mắt..

"Tôi cũng biết rõ mình là phụ nữ, xem anh như vậy có cần tôi giúp một tay không? Tôi cũng là bác sĩ đấy!"

Lý Băng duyên dáng cười, nhìn như rất nghiêm túc, nhưng lại tràn đầy khiêu khích, khiến gương mặt tuấn tú đang xanh mét của Diệp Duệ càng đen hơn!

Sau đó cúi đầu, vuốt vuốt tiểu đệ đệ của mình, cảm giác cũng đã đỡ đau rồi sau đó lại nhìn chằm chằm vào cô.

Không ngờ người phụ nữ tàn bạo, ăn mặc hấp dẫn như vậy lại là bác sĩ, thật là không có chút đạo đức nghề nghiệp nào!

"Cũng được! Chúng ta chuyển sang nơi khác để chữa trị!"

Tối nay anh muốn để cho cô chữa trị phía dưới của mình, nhất định phải chữa trị thật tốt!

Cô gái này lại dám chọc giận Diệp Duệ anh lại còn dám đá vào tiểu đệ đệ của anh nữa chứ, cho đến giờ cô chính là người đầu tiên!

Sĩ nhục, quả thật rất là sĩ nhục!

Lý Băng cũng không ngốc, thấy đôi mắt anh ta đang tính toán như vậy làm sao lại không nhìn ra liền nhếch môi cười lạnh.

"Được, tôi là bác sĩ rất có y đức bảo đảm sẽ chữa cho anh rất tốt!"

Bản lĩnh của cô xem như cũng là cao thủ trong cao thủ, người đàn ông này thoát nhìn cũng không giống với đàn ông bình thường, công phu cũng không tệ, có lẽ tối nay có thể xem xét một chút!

"Thật là bác sĩ hết lòng vì nghề nghiệp!"

Giọng nói của Diệp Duệ không biết là đang ca ngợi hay châm chọc, Lý Băng liền mỉm cười vô cùng quyến rũ mê hoặc!

"Cái đó là đương nhiên, cứ đợi rồi xem tôi sẽ chữa trị cho anh thật tốt!"

Giọng nói mập mờ, nghe thấy ý tứ này của cô có thể làm cho người ta hiểu lầm!

Diệp Duệ liền cười nhạt, ôm lấy eo của cô đi ra khỏi quán bar!

"Anh buông tôi ra!"

Sau khi đèn được bật lên, Thủy Nhi mặt đỏ thớ hồn hèn nhìn Liễu Nghị Hiên, bọn họ cứ nhiên lại hôn môi, cô ngoài Thượng Quan Quân Triết không ngờ lại cùng người đàn ông khác hôn môi!

Tâm chợt thấy giật thót, hơn nữa còn vô cùng không yên !

Liễu Nghị Hiên liếm liếm cánh môi, trong lòng mất tất cả đều là tình ý, cô gái mềm mại này làm cho anh muốn cả đời giam cầm cô bên cạnh mình, anh quyết định rồi nhất định phải theo đuổi cô.

"Thật xin lỗi, tình huống vừa rồi tôi chỉ có thể lựa chọn cô, bởi vì tôi không muốn hôn môi với cô gái mà mình không thích!"

Liễu Nghị Hiên rất lễ phép nói rồi lại nhìn Thủy Nhi cười hiền lành, giọng nói rất êm tai khiến tâm cô không tránh khỏi xao động!

Thủy Nhi cúi đầu, anh ta nói không muốn cùng với cô gái mà mình không thích hôn môi, vậy là đang ám chỉ anh ta thích mình sao?

Không biết tại sao khi nghe được câu này, Thủy Nhi có lại cảm thấy anh ta đang tỏ tình với mình!

"Cô có bạn trai chưa?"

Liễu Nghị Hiên rất lịch sự hỏi, tim cũng như bị treo lên rất hồi hộp, lo lắng sợ câu trả lời của cô là có.

Thủy Nhi nghĩ đến Thượng Quan Quân Triết, giữa bọn họ trừ quan hệ kia, cũng không tính là quan hệ yêu đương chứ? Hơn nữa anh ta cũng nói bọn họ chỉ là bạn giường mà thôi!

"Không có!"

Tiếng của Thủy Nhi rất nhỏ nhưng Hiên Liễu Nghị lại nghe được rất rõ ràng, trên gương mặt tuấn tú tất cả đều là hưng phấn!

"Tôi có thể theo đuổi cô không?"

Không nghĩ lại nói ra lời này, anh thật rất ưa thích cô gái này, có lẽ đây tựa như trong truyền thuyết vừa thấy đã yêu, nhất kiến chung tình!

Thủy Nhi cúi đầu, đôi tay quăn lấy nhau không biết phải trả lời anh ta như thế nào!

Nếu mà nói đồng ý? Nhưng bọn họ mới quen biết chưa được bao lâu! Mà nếu nói không quen cũng không phải vì môi cũng đã hôn qua rồi! Trong đầu Thủy Nhi rất loạn, lại nghĩ đến quan hệ giữa cô và Thượng Quan Quân Triết cảm thấy thật phiền não!

Trong khi đó thì Thượng Quan Quân Triết đang cố sức đẩy cô gái như bạch tuộc đang dính vào người mình ra, anh còn đang muốn đi hôn cô gái của mình không biết như thế nào lại bị cô ta cưỡng hôn.

Nhìn sang thấy Thủy Nhi và tên kia đang vừa nói vừa cười, hơn nữa mặt của cô lại đỏ như vậy, chẳng lẽ mới vừa rồi bọn họ đã hôn nhau?

Nghĩ đến đây lòng của Thượng Quan Quân Triết tức giận muốn nổ tung, tại sao có thể như vậy, bọn họ tại sao có thể hôn môi cơ chứ.

Sải bước đi tới, hung dữ nhìn Thủy Nhi, lớn tiếng hỏi:

"Tiểu Thủy Nhi, em mới vừa cùng anh ta hôn môi?"

Thủy Nhi nhìn người đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, lại còn rất tức giận lớn tiếng chất vấn, bên trên khóe môi vẫn còn dấu son đỏ chót vẫn chưa lau.

Tim chợt thấy căng thẳng, cười lạnh:

"Không sai, tôi cùng với anh ấy hôn môi đấy! Thì sao, anh có ý kiến!"

Thượng Quan Quân Triết tức giận nhìn cô, tức giận gần chết, không ngờ cô cứ nhiên không biết xấu hổ như vậy lại cùng đàn ông khác hôn môi.

"Tiểu Thủy Nhi, em đừng quên mình là bạn gái của anh!"

Lời của Thượng Quan Quân Triết khiến cho Liễu Nghị Hiên kinh ngạc quay sang nhìn Thủy Nhi làm toàn thân cô phát run.

"Thượng Quan Quân Triết, đó đã là chuyện trước kia, hiện tại giữa chúng ta đã không còn quan hệ gì nữa rồi. Tại sao anh lại can thiệp vào chuyện của tôi, tôi và đàn ông khác như thế nào thì đó là việc của tôi, còn anh thì sao? Khóe môi của anh tại sao lại có son môi, đừng nói với tôi là tự anh thoa lên đấy!"

Thủy Nhi rất tức giận nói một tràng, Thượng Quan Quân Triết theo bản năng sờ lên cái môi của mình, nhìn thấy vết son môi dính trên tay đột nhiên im lặng.

"Thì ra anh tên là Thượng Quan Quân Triết!"

Mỹ nữ mới vừa rồi cùng với Thượng Quan hôn môi đi tới nói, trên người mặc váy ngắn cổ chữ V khoét sâu xuống, toàn thân tán mát ra khí chất cao quý của con nhà đại gia khuê các.

Mắt phượng xinh đẹp nhẹ nhàng nhếch lên, nhìn chăm chăm vào Thủy Nhi, dáng người rất hấp dẫn nhưng hình như vẫn còn nhỏ tuổi nên phong cách vẫn còn mang một chút ngây thơ!

"Thượng Quan Quân Triết, người của anh đang tìm kìa!"

Thủy Nhi thật bình tĩnh nói, cô không ngờ Thượng Quan Quân Triết tới nơi này để tán gái trong khi cô vốn còn tưởng rằng anh đến đây để tìm mình, đúng là không ngờ. . . . .

Xem ra thật sự là cô tự mình đa tình rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Ghen!

Nghe Thủy Nhi nói vậy Thượng Quan Quân Triết quay sang nhìn chăm chăm người mới vừa cùng mình hôn môi, dung mạo rất có khí chất, cũng rất xinh đẹp, nếu Thủy Nhi đã nói cô ta là bạn gái của mình vậy thì ngay trước mặt của cô anh sẽ cho cô nhìn một chút cái gì gọi là bờ của mình!

Bàn tay liền choàng lên thân hình mảnh khảnh uốn éo như rắn nước, ầu đó nở nụ cười hấp dẫn mê người, nhẹ nhàng hôn lên mặt của cô ta.

"Bảo bối, tôi nay muốn chơi thế nào?"

Diệp Hình cười cười, nhìn nhìn bọn họ một lát sau đó lại quay sang nhìn Thủy Nhi chăm chăm, bàn tay nhỏ bé trượt xuống đáy quần của Thượng Quan Quân Triết, ở giữa hai chân của anh mà dao động, ở trước mặt mình lại dám to gan quấy rối anh.

Thượng Quan Quân Triết không kiên nhẫn gạt tay của cô ra, nói không có cảm giác là giả. Anh không ngờ cô gái này lại lớn mật đến thế, lại dám ở nơi công cộng công khai quấy rối mình!

"Thủy Nhi, có muốn đi ra ngoài một lát không!"

Liễu Nghị Hiên cảm nhận được thân thể của cô đang run rẩy liền nắm lấy tay của cô. Ánh mắt của Thượng Quan Quân Triết như đang bốc lửa nhìn chăm chăm Thủy Nhi. Thủy Nhi nhìn Liễu Nghị Hiên nhàn nhạt cười.

"Cũng được, chúng ta cũng nên đi thôi đừng làm ảnh hưởng đến người khác!"

Nói xong liền xoay người đi ra ngoài, cô cảm thấy ngực của mình như bị chặn lại thật khó chịu. Thượng Quan Quân Triết, anh quả nhiên là lợn giống, một lợn giống vô cùng gian ác vô tình vô nghĩa!

Thủy Nhi ở trong lòng lớn tiếng mắng, gương mặt đẹp đẽ đầy tức giận, ngực tắc nghẹn vô cùng khó chịu.

Liễu Nghị Hiên đi theo phía sau cô, nhìn cô cúi đầu bước đi cũng vô cùng yên lặng.

"Cô muốn đi đâu để tôi đưa cô về!"

Liễu Nghị Hiên đi theo cô một đoạn, anh biết tâm tình của cô đang không tốt chắc cũng là bởi vì người đàn ông vừa rồi. Thủy Nhi dừng bước đứng ở bờ sông, nhìn dưới ánh trăng lờ lờ trên mặt nước. Đêm khuya thanh vắng, đèn đường vàng nhạt hắt bóng trên đường.

Liễu Nghị Hiên ngồi trên ghế bên cạnh rào chắn ở bờ sông nhìn Thủy Nhi. Dưới ánh trăng, cô mặc ngắn váy lộ ra bắp đùi thon dài, thân hình thon thả

trông rất mê người, nhìn vào khiến cho người ta muốn phạm tội.

Mà Thủy Nhi lại không hề hay biết giờ phút này có bao nhiêu phần mê người, trong lòng vẫn vô cùng tức giận.

"Liều Nghị Hiên, anh nói xem yêu một người là như thế nào?"

Thủy Nhi yếu ớt hỏi Liều Nghị Hiên liền lắc đầu: "Tôi không biết, tôi cũng không có kinh nghiệm này, chẳng qua tôi cảm thấy cô rất quan tâm đến người kia! Hơn nữa hình như anh ta đối với cô cũng không phải là hoàn toàn không có tình cảm!"

Hay gọi là người bên ngoài lúc nào cũng sáng suốt hơn chính là ở chỗ đó!

Thủy Nhi rất kinh ngạc quay đầu lại nhìn anh, dưới đèn đường trông anh cao lớn rắn rỏi, trên gương mặt tuấn đạt rất có phong độ làm cho người khác cảm thấy khi ở cùng với anh rất thoải mái, rất tự nhiên.

"Tôi cùng anh ấy đều là quân nhân, trước đó vài ngày anh ta đột nhiên lại cưỡng bạo tôi hơn nữa còn khiến tôi mang thai! Nếu như vậy cũng không khiến tôi tức giận, giận nhất là anh ấy lại nói với tôi quan hệ đó của bọn họ chỉ là quan hệ bạn giường mà thôi!"

Thủy Nhi chậm rãi nói ra mâu thuẫn trong lòng mình. Cô rõ ràng rất tức giận khi Thượng Quan Quân Triết nói mình chỉ là bạn giường mà thôi. Mặc dù trong khoảng thời gian vừa rồi anh cũng rất ngoan, nhưng mà tối nay anh cư nhiên không biết tốt xấu trách cứ việc cô và Hiên Liều Nghị hôn môi, chẳng lẽ anh lại không biết đó chỉ là trò chơi hay sao?

Chẳng phải anh cũng hôn môi với cô gái khác hay sao?

Nghĩ tới đây trong lòng lại bị nghẹn chặt lại rất khó chịu!

Liều Nghị Hiên nghe thấy cô nói mình đã mang thai con của người đàn ông kia trong lòng rất khó chịu.

Không ngờ mình thật vất vả mới gặp được một người vừa thấy đã yêu thì đã muộn, cô đã là người phụ nữ của người khác hơn nữa lại còn mang thai nữa!

"Cô thích anh ta sao?"

Liều Nghị Hiên từ tốn hỏi, trong giọng nói có hàm mộ pha lẫn ghen tỵ.

Một cô gái tốt như vậy mà người đàn ông kia lại không biết quý trọng !

Thủy Nhi lắc đầu nói: "Tôi cũng không biết tình cảm của mình với anh ấy như thế nào nữa. Có lúc tôi rất ghét nhìn thấy anh ấy, có lúc lại rất muốn gặp mặt. Khi anh ấy gặp nguy hiểm tôi sẽ rất lo lắng nhưng khi gặp rồi lại không kim chế được tức giận mà mắng mỗ!"

Thủy Nhi chậm chậm giải bày, trong đầu hồi tưởng lại thời gian bọn họ đi chung với nhau phần lớn cũng chỉ có gây gỗ, trừ gây gỗ ra cũng không có gì khác!

Có lẽ cũng chẳng phải là yêu!

Liều Nghị Hiên nghe cô nói lòng càng khó chịu, cô như vậy thực ra là đã yêu người đàn ông kia rồi!

Chỉ là người đàn ông kia thật sẽ một lòng một dạ yêu cô sao?

"Cô tốt nhất nên suy nghĩ kỹ càng, nếu như không phải thích anh ta như lời cô nói, tôi hi vọng cô có thể chấp nhận sự theo đuổi của tôi!"

Liều Nghị Hiên nói rất nghiêm túc, Thủy Nhi liền nhìn anh.

"Liều Nghị Hiên, cảm ơn anh!" Người đàn ông này cho cô cảm giác thật ấm áp, rất muốn được dựa vào, cảm giác giống như người thân trong gia đình vậy!

Nhưng cứ coi như là cô tiếp nhận anh thì giữa bọn họ có thể phát triển trở thành tình yêu sao?

Liều Nghị Hiên nhìn cô nói: "Đừng nói cảm ơn, lời tôi muốn nghe là cô nói sẽ tiếp nhận tôi!"

Tầm mắt của Thủy Nhi chợt lảng tránh đi, ánh mắt của anh quá mức nóng bỏng làm cho cô rất không thoải mái.

"Để tôi đưa cô về nhà cũng đã khuya lắm rồi, một cô gái mà ăn mặc như vậy sẽ rất nguy hiểm!"

Liều Nghị Hiên rất quan tâm nói, Thủy Nhi nhìn vào màn đêm, cũng không biết hiện giờ Lý Băng thế nào. Chắc là sẽ không có chuyện gì đâu, bản lĩnh của cô ấy cao như vậy cứ coi như gặp phải người xấu cũng sẽ không có chuyện gì, chờ cô trở về gọi điện thoại cho cô ấy là được rồi!

"Đi thôi!"

Thủy Nhi gật đầu đồng ý để anh đưa mình về nhà!

Sau khi Thủy Nhi rời đi Thượng Quan Quân Triết lập tức liền quăng cô gái kia sang một bên, chạy đuổi theo ra lại không nhìn thấy cô đâu nên vội vàng lái xe trở lại biệt thự.

"Anh, Thủy Nhi đã về chưa ?"

Thượng Quan Quân Triết vừa vào cửa đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên ghế cầm điều khiển ti vi liên tục chuyển kênh, nhìn thấy anh quay về cũng không thèm ngoảnh ra nhìn.

"Không có!"

Đang cảm thấy bản thân mình cũng thật là uỷ khuất, tính khí của phụ nữ có thai tựa như thời tiết giữa tháng sáu, thật giống như đứa trẻ, nói xong liền thay đổi, nói muốn giận liền phát giận, vốn còn tưởng được yên ổn ở bên cạnh cô cả đêm, không ngờ được thậm chí đến cửa cũng không được vào, chỉ có thể ngồi ở dưới này xem ti vi.

"Sao lại vậy, bây giờ là mấy giờ rồi mà vẫn chưa về, Lý Băng đâu? Trở về chưa!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn ra bên ngoài, cũng đã mười một giờ rồi mà cô còn chưa về, chẳng lẽ thật sự cùng với người kia đi thuê phòng?

Tư tưởng xấu xa lập tức hiện lên ở trong đầu óc anh, nghĩ tới Thủy Nhi nằm ở dưới thân người đàn ông kia, mắt hôn mê, cả người cũng mau muốn phát sốt lên!

Anh chờ đến khi cô trở về nhất định phải dạy dỗ cô thật tốt mới được!

"Lý Băng tối nay không phải muốn đi phá trinh sao? Nếu gọi điện thoại thì cậu cho là cô ấy sẽ nhận sao?"

Mạc Thiên Kinh rất tàn nhẫn nói, phá trinh, riêng anh giờ phút này chỉ mong chờ Sính Đình mở cửa, nhưng. . . . .

Liếc nhìn cửa phòng trên lầu hai vẫn đóng chặt, thật là uỷ khuất mà!

"Nếu có như vậy thì cô ta cũng phải nói cho em biết Thủy Nhi đang ở chỗ nào!"

Thượng Quan Quân Triết cũng mặc kệ cô ta có phá trinh hay không, hiện tại anh phải biết được Thủy Nhi có phải là đang cùng người đàn ông kia ở chung một chỗ hay không. Anh vừa nhìn tên kia cũng không tốt lành gì, tuyệt đối là một sắc lang!

Sớm biết vậy thì anh đã kéo cô đi ra ngoài, dẫn cô đi về mà không phải tức giận như bây giờ!

Vừa nghĩ Thượng Quan Quân Triết vừa bấm điện thoại di động, chỉ là điện thoại của Lý Băng vang lên đã một lúc lâu mà lại không có phản ứng gì.

Tức giận cúp điện thoại, đang muốn đi ra ngoài tìm người đã nhìn thấy dưới cột đèn đường bên ngoài biệt thự có một đôi nam nữ đang đứng ở đó. Còn không phải là Thủy Nhi và tên sắc lang đó hay sao?

Không nói hai lời liền xông ra, Mạc Thiên Kinh cũng vội vàng cùng đi ra ngoài, đoán rằng sắp có kịch vui để xem!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Cởi khăn tắm ra!

"Liều Nghị Hiền, rất cảm ơn anh đã đưa tôi về!"

Mặt Thủy Nhi tràn đầy cảm kích, nhìn người này rất giống như anh trai của mình, ở cùng với anh thấy rất thoải mái, tâm tình cũng rất tốt, mặc dù lòng đang đau như cắt cũng đã từ từ nguôi ngoai dần.

Liều Nghị Hiền lắc đầu nhìn cô rồi chậm rãi nói:

"Cô hãy nhớ lời của tôi đã nói, nếu như nghĩ thông suốt rồi thì hãy thông báo cho tôi một tiếng, chúng ta sẽ liên lạc với nhau qua điện thoại!"

Liều Nghị Hiền nói cho cô số điện thoại của mình để cô lưu vào. Đây cũng là lần đầu tiên cô rất muốn kết giao bạn bè với người khác như vậy.

Mặc dù thoát nhìn đã thấy bối cảnh của Liều Nghị Hiền rất tốt, nhưng lại không mang một chút đáng đáp nào của các công tử ăn chơi khác... khiến cô rất muốn kết giao, mặc dù cảm giác của cô và anh không giống nhau!

"Được! Anh cũng nên về sớm một chút, cũng đã không còn sớm nữa!"

Thủy Nhi dịu dàng nói, trên mặt mang ý cười dịu dàng, Liễu Nghị Hiên gật đầu rồi xoay người rời đi.

Thủy Nhi nhìn theo thấy bóng lưng của anh đồ dài dưới mặt đường trông thật cô tịch. Người đàn ông như vậy cần có một cô gái ở bên cạnh mà bầu bạn?

Nhưng mà cô có thể trở thành người đó hay sao?

"Tiểu Thủy Nhi, đã đến lúc nào rồi mới về nhà, cứ nhiên lại cùng tên đàn ông xa lạ đi lâu như vậy, em có phải là đồ ngọc hay không!"

Thượng Quan Quân Triết khi ra ngoài liền nhìn thấy Thủy Nhi vẫn đang mãi mê nhìn theo tên sắc lang kia thì tức giận muốn bốc khói lên đầu mà rống to.

Thủy Nhi không để ý đến anh, tâm tình của cô hiện giờ cũng không tệ lắm nên không muốn gây gổ với anh chút nào!

Nhìn thấy Mạc Thiên Kinh cũng cùng đi ra ngoài liền cười nhạt một tiếng sau đó đi thẳng lên lầu, hoàn toàn không thèm để ý đến Thượng Quan Quân Triết!

"Tiểu Thủy Nhi. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết giận run người cô cứ nhiên lại xem như không nhìn thấy mình!

Cô lại không nhìn anh mà đi thẳng lên lầu, tức giận, cả người đã mau bốc lửa, vội vàng đi theo cô lên lầu hai, nhìn thấy cô đi vào cửa, vội vàng chen vào, không ngờ Thủy Nhi lại lập tức đóng sập cửa lại.

‘ Bùm! ’ Thủy Nhi đóng cửa ngay trước mặt của Thượng Quan Quân Triết, đập vào sống mũi thẳng tắp làm anh đau đến cắn răng!

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, cậu ta đang ghen hay sao?

Đầu chợt loé lên một ý sau đó cười lạnh lấy điện thoại di động ra nhắn tin cho Sính Đình . Rất nhanh cửa phòng của Sính Đình lập tức được mở ra, Mạc Thiên Kinh liền thần nhiên đi vào bên trong.

Sính Đình nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đi vào lập tức hỏi:

"Anh nói nhanh một chút, có thật là Thượng Quan Quân Triết đang ghen hay không?"

Sính Đình rất thắc mắc nhìn Mạc Thiên Kinh, mới vừa rồi Mạc Thiên Kinh nhắn tin cho cô nói khi nhìn thấy Thủy Nhi được một người đàn ông đưa về thì Thượng Quan Quân Triết liền nổi đóa!

Cô rất muốn biết một tên hoa tâm như Thượng Quan Quân Triết khi ghen thì trông như thế nào. Nhưng thật đáng tiếc là cô vừa mới bỏ lỡ, không thể làm gì khác hơn là phải để cho Mạc Thiên Kinh kể lại, nếu không thì anh làm sao có thể đi vào trong này được!

Mạc Thiên Kinh cợt nhả nhìn Sính Đình: "Đề anh đi tắm rửa trước đã rồi sẽ nói cho em biết. Khuya lắm rồi, chúng ta lát nữa nằm ở trên giường rồi từ từ mà nói!"

Còn không đợi Sính Đình trả lời liền chui vào phòng tắm, Sính Đình định bảo anh kể xong rồi đi ra ngoài mà ngủ, không ngờ rất nhanh vậy đã nghe thấy trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy rồi!

Mạc Thiên Kinh sau khi tắm xong đi ra liền nhìn thấy Sính Đình đang nằm trên giường xem ti vi bên đi tới treo lên.

"Bây giờ thì anh nói đi!"

Sính Đình ngáp một cái, nếu không phải muốn biết chuyện tình của Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi thì cô đã sớm đi ngủ rồi làm sao còn thức đến bây giờ.

"Thủy Nhi mới vừa rồi quay về cùng với một người đàn ông, tâm tình hình như rất tốt, ngay cả Thượng Quan Quân Triết lớn tiếng mắng cô ấy cũng không thèm để ý mà đi thẳng lên phòng!"

Mạc Thiên Kinh rất phản kích nói, ngay cả anh cũng thấy rất hiếu kỳ, đến tốt cùng là tụy đàn ông như thế nào mà trong thời gian ngắn như vậy làm cho tâm tình của cô ấy thay đổi một trăm tám mươi độ.

Chỉ là nhìn Thượng Quan Quân Triết cũng rất đáng thương làm anh không khỏi bận tâm, chỉ mong tối nay sẽ không ồn ào thái quá.

Sính Đình chống cằm! Đứng dậy nhảy xuống giường đi ra ngoài, Mạc Thiên Kinh thấy thế liền vội vàng hỏi:

"Em đi đâu?"

“Em đi tìm Thủy Nhi, tối nay anh ngủ một mình đi!"

Nói xong chỉ để lại cho anh tiếng đóng cửa. Mặc Thiên Kinh rất im lặng ngồi ở trên giường, vén khăn tắm lên nhìn dọc vụng phía dưới của mình chán nản nằm xuống ngủ.

Không ngờ anh phí hết tâm tư để đi vào nhưng kết cục vẫn là giống nhau!

Lý Băng và Diệp Duệ đi đến một khách sạn xa hoa ở trung tâm, rồi thuê một phòng tổng thống ở trên đỉnh của tòa nhà!

Diệp Duệ nhìn cô gái rất bình tĩnh lại rất tự nhiên kia cảm thấy có chút hoài nghi. Cô ấy nói muốn chữa bệnh chắc không phải là cùng một suy nghĩ giống anh đây chứ.!

Nhưng mà có như vậy thì mới thú vị!

Lý Băng nhàn nhạt nhìn chung quanh tìm hiểu cái được gọi là phòng dành cho tổng thống, không thể không thừa nhận nơi này thật sự rất xa hoa, cũng không biết một đêm mất bao nhiêu tiền!

"Một đêm mất bao nhiêu tiền?"

Lý Băng đi tới cửa sổ, kéo rèm ra, nhìn xuống cảnh thành phố về đêm, nơi này là lầu bốn mươi ba, chỗ cao nhất của toàn nhà nên đêm tất cả cảnh đêm thu hết vào tầm mắt, nhưng mà cô cũng không có ý định đến đây để ngắm cảnh ban đêm!

Người đàn ông này xem ra cũng không tệ lắm, phá trình chắc cũng sẽ không hao tổn đến thân thể của cô chứ!

Diệp Duệ sùng sốt ngay sau đó sắc mặt liền tái xanh, cô lại xem anh giống như Ngưu Lang hay sao?

Trầm mặt xuống, Diệp Duệ rất không vui hỏi:

"Một đêm của cô bao nhiêu tiền!"

Lý Băng nhú mày, cúi đầu nhìn vào đồng quần của anh.

"Còn phải xem tình huống đã, như thế mới ra giá được!"

Nếu như bệnh trầm trọng thì giá sẽ cao, nếu như không nặng lắm thì trả mấy vạn cũng không có vấn đề gì!

Diệp Duệ cười lạnh, xem ra thì cũng chỉ là một cô gái tham tiền mà thôi!

Cởi bỏ áo sơ mi lộ ra lồng ngực trắng trẻo sau đó xoay người đi vào phòng tắm!

Lý Băng đi theo phía sau anh mím môi lạnh nhạt nói:

"Tắm rửa cho sạch sẽ vào, tôi có bệnh thích sạch sẽ!"

Diệp Duệ nắm quyền, không ngờ cô cư nhiên lại ghét bỏ anh như vậy, chỉ là đợi đến lát nữa thôi anh sẽ khiến cô mở miệng cầu xin anh tha thứ!

Quay đầu lại, rất không vui nói:

"Chúng ta cùng nhau tắm!"

Lý Băng cau mày.

"Tôi đã tắm rồi, tôi rất sạch sẽ, hơn nữa tôi không cần phải tắm, anh cứ tắm rửa sạch sẽ là tốt rồi!"

Xử lý vấn đề phía dưới của anh ta thì làm sao cô lại phải tắm, trên người cô lại không thối, nếu như muốn phá trình thì tối thiểu cũng phải nhìn xem đồ chơi kia của anh ta có dùng được hay không nữa!

Diệp Duệ đi vào phòng tắm, rất nghiêm túc tắm rửa nhưng trong lòng lại có chút ảo não, làm sao cô lại mình muốn tắm rửa nghiêm túc như vậy người anh cũng đâu có bán!

Quần khăn tắm đi ra ngoài, Lý Băng đang ngồi ở trên ghế sa lon nhàn nhã xem ti vi.

Nhìn thấy anh quần khăn tắm đi ra liền cau đôi mày thanh tú, chỉ vào trên giường lạnh nhạt phản phó!

"Nằm xuống!"

Gương mặt tuấn tú của Diệp Duệ thoáng qua một tia kinh ngạc, không ngờ cô lại phóng khoáng như vậy, quen thuộc như vậy, chẳng lẽ là muốn dùng miệng?

Anh làm theo lời của cô nằm lên trên giường, trong lòng có chút không bình tĩnh.

Lý Băng đứng lên, đi tới bên giường, nhìn khăn tắm anh đang quấn trên người, nhàn nhạt nói:

"Cởi khăn tắm ra!"

Khóe miệng Diệp Duệ có chút run rẩy, cô quả nhiên thật lớn mật dám chủ động như thế. Trước kia đều là anh chủ động, nhưng mà hiện tại cô lại muốn chủ động như vậy thì anh cũng muốn thử một chút.

Cởi khăn tắm ra cả người trần trụi bại lộ ở trước mặt cô mà Lý Băng dù sao cũng không phải là lần đầu tiên nhìn thấy nửa dưới của đàn ông.

Cô cũng đã từng tiếp xúc qua với một hai người bệnh như vậy, lần đầu tiên có chút xấu hổ nhưng làm mãi cũng thành thói quen rồi.

Tay đặt lên tiểu đê đê của anh thấy mềm nhũn cảm xúc thấy cũng không tệ!

Cả người Diệp Duệ run rẩy dưới bàn tay nhỏ bé mềm mại của cô.

Lý Băng theo dõi anh nhàn nhạt hỏi:

"Có cảm giác không?"

Diệp Duệ nâng lên khóe môi: "Tạm được!"

Nếu không có cảm giác, vậy làm sao có thể làm đây!

Lý Băng gật đầu xem ra cũng không có tổn thương gì!

Sau đó vung tay lên, trong tay liền xuất hiện một con dao phẫu thuật sáng loáng, Diệp Duệ nhìn cô thét chói tai: "Cô muốn làm gì!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Y thuật của tôi rất tốt đấy!

Không phải là lên giường xxoo sao? Cô còn cầm dao giải phẫu trong tay làm gì! Hơn nữa mắt còn chăm chú theo dõi tiểu đê đê của anh trông rất nguy hiểm!

Lý Băng mỉm cười: "Đừng lo lắng, y thuật của tôi rất tốt, sẽ không đau, tôi sẽ chữa hết bệnh cho anh!"

Lý Băng chuẩn bị đưa tay xuống thì Diệp Duệ vội vàng nắm lấy tay của cô để làm chệch hướng của dao giải phẫu sau đó liền nuốt một ngụm nước bọt, khó khăn nói: "Tôi không có bệnh, chỗ này của tôi tốt muốn chết, không tin cô cứ thử xem!"

Anh còn tưởng rằng cô dùng miệng để phục vụ mình không ngờ cô lại còn nói phải chữa bệnh cho anh, anh cũng không có bất kỳ bệnh gì cần chữa cả!

Lý Băng dùng ánh mắt hoài nghi xem xét kỹ lưỡng: "Anh xác định chỗ này của anh không có việc gì?"

Cô mới vừa rồi thấy anh hét rất thảm còn tưởng rằng chỗ kia đã bị mình kéo hư!

Diệp Duệ gật đầu rất nghiêm túc nói:

"Nếu không còn chuyện gì, vậy coi như xong!"

Cô vốn còn tưởng rằng có chuyện, nhưng mà nếu không có việc gì thì anh gọi cô đến đây làm gì?

"Này!"

Còn không có đợi cho cô phản ứng, dao trong tay đã bị anh vứt bỏ. Sau đó cả người anh liền nhào về phía cô đè lên trên người trong tròng mắt đen tịt cả đều là tức giận!

"Cô gái đáng chết, cô lại dám nói một người bách chiến bách thắng hùng dũng uy phong như tôi có bệnh, vậy tối nay cô phải dung thân thể của mình để giúp tôi chữa cho khỏi!"

Lời nói lạnh lùng mà bá đạo từ trong miệng của Diệp Duệ thốt ra, Lý Băng cuối cùng cũng anh muốn làm cái gì!

Nhếch môi cười lạnh, cực kỳ quyến rũ: "Thì ra là anh coi trọng tôi như vậy nếu thế thì phải nói thẳng ra, lại còn nói muốn tôi chữa bệnh làm tôi còn tưởng rằng cái đồ chơi kia của anh bị hỏng rồi!"

Lý Băng vừa nói chuyện vừa học theo những người phụ nữ trên tivi thổi một hơi vào mặt anh, đôi tay vòng lên trên cổ của anh chủ động dâng môi của mình lên. Vốn còn đang lo sẽ không bỏ được cái danh hiệu lão xử nữ kia không ngờ anh ta lại có thể dung được. Một khi đã vậy cô làm sao để anh ta chạy ra khỏi lòng bàn tay của mình được !

Nói thế nào thì tối nay cô cũng muốn mang cái danh hiệu kia xóa bỏ, nếu anh đã muốn như vậy thì cô sẽ cho!

Diệp Duệ không ngờ cô lại không có thết chói tai mà lại đi quyến rũ mình liền nhếch môi cười lạnh đúng là một tiểu yêu tinh!

Ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào bộ ngực ngao nghể đang phập phồng lại nhìn đến cái rãnh ở giữa ngực vô cùng mê người, bàn tay nhẹ nhàng đem kéo khóa của cô xuống, cảm thụ cô run rẩy không khỏi nhếch môi cười.

"Không ngờ lại nhạy cảm như vậy, xem ra cô cũng rất biết hưởng thụ!"

Đem váy của cô tụt xuống dưới hông, bộ ngực to lớn đầy đặn hoàn mỹ lộ ra càng thêm sinh động, Diệp Duệ cởi hết quần áo của cô ra ném xuống đất, Lý Băng bị anh đè ở trên, cả người cũng khấn trương tới cực điểm!

Đây chính là lần đầu tiên cô lơ lửng ở trước mặt đàn ông hơn nữa còn là một người đàn ông xa lạ. Và lại chuyện kể tiếp sắp xảy ra cô cũng chưa bao giờ có kinh nghiệm, nói không khấn trương là giả, nói không sợ cũng giả, nói không mong đợi cũng là giả nốt!

Diệp Duệ tán thưởng nhìn nụ hoa mê người hồng hồng trước mặt, trên gương mặt tuấn tú tất cả đều là mừng rỡ.

"Không ngờ thân thể của cô lại tốt như vậy!"

Vừa nói chuyện vừa hôn nhẹ nhàng lên nụ hoa của cô, gặm cắn lên đó lúc nặng lúc nhẹ. Lý Băng bị đột nhiên xuất hiện cảm giác như bị điện giật làm cho cả người cô khấn trương, nắm thật chặt ga giường.

Diệp Duệ vừa hôn, một bàn tay khác cũng không rảnh rồi vuốt ve, Lý Băng cắn môi thật chặt tránh để mình kêu thành tiếng nhưng cảm giác chết tiệt lại làm cô rất khó không chế.

Diệp Duệ nhìn bộ dáng của cô, cười lạnh, quả thật là yêu tinh chỉ biết hưởng thụ.

Lực đạo trên tay cũng gia tăng mấy phần, cảm thụ cô cắn chặt cánh môi, tay mỗi lúc một nặng hơn, mỗi một lần đều khiến cô run rẩy cắn chặt cánh môi, sợ mình kêu thành tiếng!

Diệp Duệ từ từ hôn lên cánh môi đỏ mọng của cô nhẹ nhàng liếm mát, cảm giác tê tê đại đại khiến thân thể Lý Băng run lên hoàn toàn không biết nên làm cái gì!

Tay của Diệp Duệ đột nhiên chạy xuống giữa hai đùi của cô ở chỗ quần lót mà mân mê, cả người Lý Băng như bị trúng bom nổ đùng đùng cảm thấy trống rỗng theo bản năng mở miệng ra, còn chưa kịp kêu lên thành tiếng liền bị lưỡi của Diệp Duệ xâm nhập vào quần quít lấy cái lưỡi thơm tho của cô.

Diệp Duệ rất ít khi hôn phụ nữ nhưng mà hôm nay anh lại rất ưa thích nụ hôn này, mùi của cô rất thơm, thân thể của cô làm cho anh hưng phấn khác thường, dục vọng cũng bành trướng lợi hại!

Nhưng thế nhưng anh lại muốn từ từ hành hạ cô gái này, để cho cô phục vụ mình!

"Ừm ừm. . . . ."

Lý Băng bị bàn tay đang mân mê ở chỗ quần lót đập đến một luồng sóng cảm giác khác thường làm cho đầu cô sắp sửa nổ tung liền ú ớ lắc đầu, cô không nên có cảm giác như vậy.

Diệp Duệ buông môi cô ra, lấy tay cởi nốt mảnh quần lót còn lại làm lộ ra thân thể mê người không nhịn được ý nghĩ muốn khai phá xuyên thủng vùng đất đỏ của cô.

Lý Băng vừa được buông tha đã lên đã thấy người đàn ông đang đè ở trên người của mình thoáng đứng dậy, lộ ra vật nam tính sừng sững trong lòng liền dấy lên sợ hãi.

Cúi đầu nhìn dục vọng của mình đang kêu gào lợi hại, không chút do dự nhả vào ngay giữa đùi cô mà sát qua lại, Lý Băng cho là anh sẽ xuyên qua thân thể của mình, không ngờ chỉ thấy tê dại, một luồng sóng điện cuốn lấy đỉnh đầu nhưng anh cũng không có đi vào.

Khấn trương nắm chặt, nhìn gương mặt tuấn tạc của anh, Lý Băng cắn môi:

Diệp Duệ cũng rất buồn bực, tại sao mình làm dạo đầu lâu như vậy cô cũng không gọi ra tiếng, chẳng lẽ là không thỏa mãn được cô!

Cũng không chế không nổi nữa, đột nhiên nâng mông của cô nhắm ngay u cốc mà đâm vào bên trong, cảm giác đau đón cuốn lấy toàn thân, Lý Băng

cũng nhin không được nữa liền thét lên chói tai!

Tại sao không có ai nói cho cô biết lần đầu tiên sẽ đau như vậy!

Diệp Duệ cũng bị tiếng thét của làm cho hết hồn, cảm thụ chỗ đó của cô khít khao chặt hẹp, muốn động cũng rất khó khăn!

"Đáng chết, đây là lần đầu tiên của cô!"

Nhìn thấy giữa đùi cô đỏ tươi, Diệp Duệ ảo não cực kỳ, anh không muốn nhất là động vào xứ nữ, không ngờ lại gặp đúng người như vậy!

Lý Băng nhìn anh chăm chăm: "Khốn kiếp, anh mau đi ra ngoài!"

Nếu tấm màng kia đã bị xé rách thì cô cũng không cần người đàn ông này nữa rồi !

Ai nói xxoo rất thoải mái, tại sao cô lại đau gần chết.

Diệp Duệ đầu đầy mồ hôi, nhìn thân thể của cô ở dưới người mình không ngừng giãy dụa, anh bị kẹp chặt không thể động đậy, dục vọng càng dâng lên mãnh liệt, kêu gào càng thêm lợi hại!

"Không thể nào, lúc này không thể nào ra ngoài!"

Diệp Duệ nặng nề thở hổn hển sau đó nâng hai chân của cô lên, bắt đầu làm chuyển động thân thể của mình.

Thân thể của Lý Băng run lên bần bật cảm thụ được rõ ràng anh đang chạy nước rút trong cơ thể mình, mặc dù vẫn còn đau, nhưng lại bị cảm giác tê liệt đánh tới làm cho không nhin được sắp kêu thành tiếng!

Diệp Duệ nhìn cô không kêu lên, không thể làm gì khác hơn là gia tăng tốc độ, tốc độ càng ngày càng nhanh!

"Ừm. . . . . Ừh. . . . . A. . . . ."

Lý Băng rốt cuộc không nhin được kêu thành tiếng, kèm theo tiếng rên yêu kiều, thì động tác Diệp Duệ cũng càng ngày càng nhanh, ở trong cơ thể cô mà rong ruổi, cảm thụ được thể nghiệm mà chưa bao giờ trải qua tiếng kêu của Lý Băng càng ngày càng lớn, âm thanh xấu hổ lần lượt tràn ra ngoài!

Diệp Duệ cũng không buông lỏng chút nào, mãnh liệt va chạm để cho cô càng ngày càng lớn tiếng hơn cho đến khi rút mầm móng của mình vào sâu trong cơ thể cô lúc đó mới nằm ở trên người cô mà thở.

Nhưng mà Diệp Duệ cũng không có rút ra, hai người đều ở đây run rẩy, khoái cảm mãnh liệt đem bọn họ cũng đẩy lên ngọn núi cao nhất!

Cả người Lý Băng cũng không còn sức lực, một lát sau Diệp Duệ đứng lên vật vốn đang mềm xuống lại hùng dũng ngóc đầu lên không có đợi Lý Băng đồng ý lại đem cô đè ở phía dưới, ở trong cơ thể cô tiếp tục rong ruổi .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Cô xác định là tám lần?

"Tiểu yêu tinh, em thật là mê người!"

Diệp Duệ vừa tăng nhanh động tác của mình, đôi tay nắm lấy bầu ngực của cô, ở trên người cô rong ruổi, Lý Băng cắn chặt cánh môi, cảm giác chết tiệt kia lại đánh tới!

"Ừ. . . . . Uhm. . . . . A. . . . ."

Lý Băng không chế không được, bật ra tiếng rên ri khiến người đàn ông đè ở trên người cô càng thêm ra sức, tốc độ càng thêm nhanh, càng thêm mãnh liệt!

Lý Băng cũng không biết làm bao lâu, chỉ biết là anh ta ngừng lại không tới nửa giờ lại tiếp tục leo lên ở trong cơ thể cô mà lướt động, từng đợt từng đợt khoái cảm mãnh liệt đánh tới, đối với người lần đầu tiên mây mưa như cô quả thật chính là muốn lấy đi nửa cái mạng.

Lý Băng thật hối hận vì đã tìm anh, người đàn ông này giống như tám ngàn năm cũng không có chạm qua phụ nữ. Không biết thương hoa tiếc ngọc là gì, đè ở trên người cô, muốn cô hết lần này đến lần khác lại còn không ngừng chuyển đổi động tác khiến cô vô cùng xấu hổ một mội giống như chó con nằm ở trên giường, vô lực rên ri!

Diệp Duệ cho tới bây giờ cũng không có cảm giác điên cuồng như vậy, mặc dù biết cô ở phía dưới đã rất mệt mỏi, nhưng anh vẫn còn muốn tiếp tục, muốn từ trên người cô lấy được nhiều hơn nữa, còn có cảm giác muốn đem cô ăn vào vào bụng mình.

"Này, mệt chết tôi rồi! Đừng làm nữa!"

Lý Băng thật sự là mệt chết đi, toàn thân đau nhức như bị xe tải lớn nghiền qua, vô lực nằm ở trên giường, cũng không hề ngăn cản người đang ngồi ở trên người mình sờ soạn kích thích, thân thể của cô cũng sớm không còn cảm giác nữa rồi.

Hạ thân cũng đã sưng tấy mà anh ta vẫn không buông tha!

Diệp Duệ nở nụ cười quý dị, thở hổn hển, vừa hoạt động thân thể của mình, vừa đùa bốn nụ hoa của cô.

"Nhanh như vậy đã không kiên trì nổi! Mới có lần thứ tám thôi!"

Tám lần!

Nghĩ đến mình làm cùng cô tám lần, Diệp Duệ cũng có chút giật mình, tám lần, vậy thì anh không phải mạnh hơn rất nhiều so với cả đêm bảy lần trong truyền thuyết hay sao?

Nghĩ tới đây Diệp Duệ cũng cảm thấy rất khó tin, anh cứ nhiên cùng với cô làm tám lần!

Lý Băng vô lực liếc mắt, nếu như cô còn có sức lực để nói, cô nhất định lấy dao phẫu thuật chém anh để có thể giảm bớt số lần!

Nhưng mà bây giờ. . . . .

Cô thật mệt chết rồi!

Cô thì không bao giờ tìm đàn ông nữa!

Coi như có tìm cũng không cần tìm đàn ông mạnh mẽ như vậy, đây chính là mãnh nam trong truyền thuyết rồi!

Hối hận muốn chết, tại sao mình lại tìm đến một mãnh nam như thế, lần đầu tiên của cô cũng quá mệt mỏi rồi!

Mất phương nhẹ nhàng dao động, nhìn ra ngoài cửa sổ thấy cũng đã sắp sáng, thật sự có chút uất ức, cứ nhiên mình lại bị người đàn ông này "hà nọ í ề í ề" cả một buổi tối.

Một buổi tối ở đây đều làm một chuyện, chỗ chết người nhất chính là chuyện này khiến cho cổ họng của cô khàn khàn!

"Anh có thể đi mua giúp tôi hộp thuốc tránh thai không?"

Cô cũng không muốn mang thai, cô không muốn giống với Thủy Nhi và Sính Đình. Sau khi mang thai liền mất đi tự do, nhớ đến Thủy Nhi, Lý Băng mới phát hiện ra mình bỏ rơi cô ấy lại, cũng không biết cô ấy đã trở về chưa!

Diệp Duệ nhú mày, từ trên người cô trèo xuống, cả căn phòng tràn ngập trong hơi thở tình dục, anh lại cảm thấy mùi vị này cực kỳ đáng yêu!

Liếc nhìn cô gái đang nằm ở trên giường, anh còn muốn có cơ hội lần sau!

Không thể không thừa nhận, cô gái không thành thực này làm cho anh mê muội, chỗ chết người nhất chính là cô có thể làm cho anh đạt tới tận cùng của hoan lạc!

"Ngoan ngoãn ở đây đợi tôi...tôi đi mua cho cô!"

Nghe thấy cô nói muốn uống thuốc tránh thai, Diệp Duệ có chút kinh ngạc. Nhưng mà suy nghĩ thì thấy cũng không sai, anh trước kia đều tự mình phòng tránh, nhưng hôm nay lại là ngoại lệ!

Cô ấy muốn tránh thai cũng là chuyện tốt!

"Anh xem tôi như vậy còn có thể đi đâu!"

Lý Băng lười biếng nhìn anh sau đó từ từ nhắm mắt lại, buồn ngủ quá, thật sự rất muốn ngủ!

Diệp Duệ đi vào phòng tắm, sau khi tắm rửa sạch sẽ, nhẹ nhàng khoan khoái đi ra ngoài. Nhìn thấy cô đang ngủ yên tĩnh như trẻ con, gương mặt tuyệt mỹ yên tĩnh nhu hòa, trên người khắp nơi đều là dấu vết ô mai mà anh để lại, bộ ngực đang thờ phụng phòng nụ hoa dựng thẳng trông mê người khác thường!

Liếc nhìn cô lần nữa sau đó Diệp Duệ đi ra khỏi phòng tổng thống!

Sau khi nghe được tiếng đóng cửa, Lý Băng từ trên giường ngồi dậy, mặt đầy tức giận, đứng lên đi tới tủ treo quần áo, tìm kiếm quần áo thích hợp cho

mình!

Quần áo của cô ngày hôm qua sớm đã bị tên khốn kiếp kia hủy hoại rồi, hơn nữa trên căn bản cũng không thể che kín cả người đầy vết hôn của cô.

"Thật là CMN xui xẻo! Cứ nhiên lại gặp được một tên dã thú tám ngàn năm năm không có chạm qua phụ nữ!"

Lý Băng cực kỳ khó chịu, rốt cuộc tìm được một bộ quần áo màu trắng vận động rất thoải mái, nhanh chóng mặc lên người, viết xuống một hàng chữ sau đó xoay người rồi đi!

Chờ Diệp Duệ mang thuốc trở lại đã nhìn thấy bên trong gian phòng giống như bị cướp càn quét qua, quần áo trong tủ rơi đầy đất, người trên giường cũng không thấy đâu!

Đi tới xem xét, đập vào mắt là một tờ giấy cùng với tờ một trăm nhân dân tệ!

"Ngưu Lang tiên sinh, tối hôm qua anh đã phục vụ quá mức so với yêu cầu, vốn định trả cho anh hai ngàn nhưng bây giờ tôi chỉ trả anh một trăm đồng thôi, còn một ngàn chín kia bồi thường cho tôi tối hôm qua bị anh xxoo tám lần, mặt khác gian phòng có chút bừa bộn tự mình dọn dẹp nhé!"

"Ngưu Lang!"

Diệp Duệ cắn răng nghiêng lợi nắm tờ giấy trong tay, cô gái ngu ngốc đáng chết kia lại dám gọi anh là Ngưu Lang, hơn nữa lại trả có một trăm đồng!

Anh tối hôm qua bỏ ra bao nhiêu công sức như vậy, cô cứ nhiên chỉ trả có một trăm đồng!

Hơn nữa. . . . . Nhìn lại tờ giấy kia một lần nữa lại càng thêm tức giận đến nghiến răng!

Anh cứ nhiên lại bị cô tính kế!

Vốn là chuẩn bị hai ngàn, đây không phải là số tiền mà cô chuẩn bị để đi tìm Ngưu Lang phá trình hay sao?

Suy nghĩ một chút, Diệp Duệ càng giận xanh mặt!

Đừng để anh gặp lại, nếu không anh nhất định sẽ để cô phải trả giá thật lớn vì những lời nói của mình!

Khi Lý Băng trở lại biệt thự đã là hơn hai giờ chiều, bên trong biệt thự mọi người đang bàn công việc, Sính Đình và Thủy Nhi thì ngồi ở trên ghế xem ti vi!

Nhìn thấy Lý Băng đi vào, hai người không hẹn mà cùng đứng dậy nghênh đón!

Trong đôi mắt mang theo ánh sáng hưng phấn và mong đợi.

"Như thế nào, tìm được đàn ông thích hợp chưa?"

Sính Đình so với Thủy Nhi còn gấp hơn, buột miệng hỏi trước.

Lý Băng nghe thấy Sính Đình hỏi liền nhớ đến cuộc gặp gỡ tối hôm qua, tức giận lạnh mặt, trong con ngươi xinh đẹp mang theo nồng nặc tức giận.

Thượng Quan Quân Triết quay đầu nhìn Lý Băng, có chút kinh ngạc châm chọc nói:

"Ái chà, đêm qua chắc là chiến đấu oanh liệt rồi!"

Nhìn cái cổ kia có thể thấy được vết hôn mờ mờ, theo kinh nghiệm nhiều năm của anh làm sao sẽ không biết tối hôm qua xảy ra tình huống như thế nào!

Lý Băng hung dữ nhìn anh chằm chằm, thờ phỉ phò đi tới trên ghế ngồi xuống, cổ kim nén hai chân đang run rẩy gào to:

"Tối hôm qua gặp một tên tám ngàn năm không có chạm qua phụ nữ cứ nhiên một đêm cùng tôi làm tám lần, tám lần cơ đấy! Thật con mẹ nó cầm thú, tức chết tôi rồi!"

Đem cả người cô trên dưới đều hành hạ thành ra không giống người rồi! Suy nghĩ một chút, Lý Băng đã cảm thấy cả người đều bốc lên phần nộ không tiêu được.

Bên trong phòng khách tất cả mọi người khi nghe được câu tám lần đều tròn tròn hai mắt nhìn Lý Băng, có chút không dám tin hỏi:

"Cô xác định tám lần?"

Khóe miệng của Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết co quắp, Sính Đình và Thủy Nhi vô cùng đồng tình nhìn Lý Băng, khó trách Lý Băng lại tức giận như thế. Tám lần, quả thật muốn chết, hơn nữa tối hôm qua lại là lần đầu tiên của cô!

"Cô có làm hay không? Làm tám lần, sao cô còn có thể hét lớn tiếng như vậy!"

Chương 168: Cả đêm bao nhiêu tiền?

Thượng Quan Quân Triết cả gan hỏi, Lý Băng nắm chặt quả đấm, tức giận đến xanh cả mặt!

"Chính là tám lần, Thượng Quan Quân Triết, so với anh thì anh ta lợi hại hơn!"

Không cam lòng nhìn anh ta xô xiên mình, Lý Băng lớn tiếng quát, còn không chờ anh mở miệng, Lý Băng nói tiếp.

"Tôi thật sự cũng không biết, đẹp trai thì như thế nào, phong độ đàn ông là như thế nào suy cho cùng tất cả đều là lợn giống, đều là cầm thú tám ngàn năm không có chạm qua phụ nữ mà thôi!"

Suy nghĩ một chút tối hôm qua bị anh ta một lần lại một lần đòi hỏi vô độ, Lý Băng liền tức giận đến nghiến răng!

Sính Đình và Thủy Nhi nhất trí gật đầu, bọn họ cũng gặp phải những tên cầm thú như vậy, cũng chính là hai người đang trợn to mắt rất giống lợn giống kia.

Mạc Thiên Kinh rất vô tội nhìn Sính Đình, uất ức nói:

"Lần đầu tiên, bảy lần cũng không tính là nhiều, cũng giống như cậu ta vô cùng uy mãnh đối với Thủy Nhi cũng làm bảy tám lần!"

Thượng Quan Quân Triết bị Mạc Thiên Kinh lôi vào liên can rằng, hung hăng nhìn anh chăm chăm, chính xác không có tình người!

Sính Đình cũng trừng mắt liếc anh rồi nhú mày nói:

"Mạc Thiên Kinh, đừng tưởng nói như vậy mà có thể thoát khỏi liên quan đến chuyện anh là cầm thú!"

"Đúng vậy, cầm thú chính là cầm thú!"

Thượng Quan Quân Triết ở một bên rất hả hê, Mạc Thiên Kinh trừng mắt cảnh cáo cậu ta. Thượng Quan Quân Triết tâm tình vô cùng tốt chu môi huyết sáo sau đó lại nghe thấy giọng nói lạnh lẽo của Thủy Nhi truyền đến:

"Anh cũng không có tốt hơn bao nhiêu đâu, cũng là một con cầm thú!" . . . . ."

Thượng Quan Quân Triết lập tức im lặng, cô không thể ngừng đầu khẩu một chút hay sao?

"Đàn ông đều không phải thứ gì tốt!"

Lý Băng rất không khách khí bổ sung thêm một câu.

"Đúng vậy!"

Thủy Nhi và Sính Đình cùng gật đầu phụ họa!

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, biết có nói nữa cũng chỉ là vô ích, vẫn nên giải quyết xong chuyện trước mắt đã rồi mới nói tiếp.

"Cậu hãy tóm tắt mọi chuyện cho thật chính xác, một lát nữa thị trường đến sẽ cùng tổng kết lại vụ án của Nam Cung Tước với chúng ta!"

Mạc Thiên Kinh chậm rãi phân phó, giọng nói rất nghiêm túc làm Lý Băng có chút nghi ngờ, nhưng vẫn nghe lời lên lầu thay quần áo.

Không có việc gì thị trường đại nhân tới chỗ này làm gì!

Muốn xem tài liệu thì đem tài liệu đưa cho ông ấy là được, làm sao phải tới đây, nơi này chính là biệt thự tư nhân mà!

Đi vào phòng tắm, ngâm mình trong bồn cảm thấy thật thoải mái thân thể thấy tốt hơn rất nhiều, lúc này Lý Băng mới đứng dậy mặc quần áo từ tế, áo sơ mi cao cổ viền hoa và quần dài!

Đi xuống lầu đã nhìn thấy cửa chính bị mở ra, hai bên đều có bốn, năm người mặc vest đen, đeo kính đen đứng thẳng tắp.

Mạc Thiên Kinh đang nói chuyện cùng với một người đàn ông mặc bộ vest màu trắng, bởi vì anh ta đưa lưng về phía cô nên không nhìn thấy mặt!

Nhìn qua cũng biết đây là một người đàn ông cao to, cũng không biết mặt mũi trông như thế nào!

Đoán chừng người này chính là thị trưởng rồi?

Nhớ tới lời nói vừa rồi của Mạc Thiên Kinh Lý Băng trầm mặc đi xuống lầu khi nhìn rõ mặt của anh ta lập tức liền muốn xoay người trốn!

Làm sao lại là người đàn ông này, tên đàn ông mà cô đã mắng ngàn vạn lần làm sao lại xuất hiện ở đây?" Lý Băng, tại sao lâu như thế, tới đây nhanh lên, hội nghị bắt đầu rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy Lý Băng, giọng nói có chút nóng nảy, người ta là thị trưởng nên rất bận rộn. Mặc dù anh là thượng tướng cũng không thể dùng thân phận của mình để làm trễ nãi thời gian của người ta!

"Là cô!"

Diệp Duệ hí hóp mắt, nghe thấy Mạc thượng tướng nói liền quay đầu lại nhìn không ngờ lại nhìn thấy người phụ nữ mà mình đang muốn truy tìm!

Không ngờ hôm nay tới nơi này lại có thể gặp được cô. Nhưng mà cô và Mạc thượng tướng đến tốt cùng là quan hệ như thế nào, người thân của anh hay là thuộc hạ?

Lý Băng mặt âm trầm, cố ý làm bộ như không biết Diệp Duệ, đi tới bên cạnh Mạc Thiên Kinh còn chưa có ngồi xuống liền nghe thấy giọng nói trầm thấp của Diệp Duệ vang lên:

"Tên cô là Lý Băng?"

Lý Băng gật đầu giọng nói vẫn lạnh lùng như cũ:

"Đúng vậy!"

Tên gì thì có mặc mớ gì tới anh, tên đàn ông vừa nhìn đã thấy là cực phẩm trong lợn giống, nghĩ đến chuyện tình tới hôm qua, tức giận muốn xông tới đập chết anh.

Diệp Duệ nâng lên khóe môi, nhàn nhạt cười:

"Không biết tiểu thư Lý Băng có quan hệ thế nào với Mạc thượng tướng?"

Diệp Duệ từ tốn hỏi, trong giọng nói cũng không nghe thấy có chút tình cảm gì.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng rồi rất lễ phép nói:

"Lý Băng là trợ thủ đắc lực nhất của tôi, y thuật của cô rất cao, là một bác sĩ đa khoa!"

Diệp Duệ gật đầu rồi nhìn chằm chằm Lý Băng, gương mặt tuấn tú lại mỉm cười.

"Tôi cũng hiểu rõ, y thuật rất tốt!"

Tối hôm qua cô đem anh chữa trị vô cùng thoải mái, nhớ tới tối hôm qua chỗ đó của cô khít khao nhỏ hẹp như vậy bụng lập tức lại có phản ứng!

Diệp Duệ ở trong lòng không vui mắng tiểu đệ đệ mình không có tiền đồ ánh mắt vẫn không rời khỏi Lý Băng. Hôm nay cô mặc quần áo ngày thường, sắc mặt mặc dù rất lạnh nhưng anh cảm thấy cô gái này mang đến cho mình cảm giác rất hưng phấn, càng tăng thêm ham muốn chinh phục!

"Ý của Thị trưởng là?"

Mạc Thiên Kinh cảm giác trong lời của anh ta có ý gì đó, Lý Băng sao lại biết Thị trưởng, hơn nữa hình như thị trưởng rất chú ý tới cô !

Diệp Duệ nhàn nhạt cười cánh môi mê người khẽ nhếch lên nhìn Lý Băng.

"Tối hôm qua tiểu thư Lý Băng ở cùng với tôi!"

Sau khi Diệp Duệ nói câu này tất cả mọi người lập tức hiểu được, tại sao sắc mặt Lý Băng lại lạnh như thế mà nụ cười của Thị trưởng lại mê người như vậy, thì ra là có mờ ám ở đây!

Sinh Đình đi tới ngồi xuống bên cạnh Mạc Thiên Kinh, nhìn Thị trưởng phi phàm tuấn mỹ, khí chất cao quý, nhỏ giọng hỏi:

"Băng, tối hôm qua cảm thú tám nghìn năm không có động vào phụ nữ chính là anh ta?"

Lời này của Sinh Đình vừa nói ra, khóe miệng của Mạc Thiên Kinh lập tức run rẩy khẽ kéo cô tỏ ý cảnh cáo.

Sinh Đình cũng không thèm để ý tới anh chỉ nhìn Lý Băng.

Lý Băng gật đầu nói: "Ừ, chính là cảm thú này đây!"

Cảm thú? Còn là cảm thú tám nghìn năm không có chạm qua phụ nữ?

Diệp Duệ nghe được lời này gương mặt tuấn tú co quắp, cô ấy cư nhiên dám bình luận mình như vậy!

Lý Băng? Được, cô cũng đủ băng lãnh đấy! Nhưng mà tôi thích!

Diệp Duệ ở trong lòng cắn răng nghiêng lợi nói rồi nhìn cô cười lạnh lùng

"Mạc thượng tướng, không biết có thể cho tôi mượn tiểu thư Lý Băng một lát hay, tôi có chút chuyện cần trợ thủ đắc lực như cô ấy giải quyết!"

Diệp Duệ máy móc nói nhưng Lý Băng làm sao có thể đồng ý làm thư ký cho anh được.

"Thị trưởng, tôi là phụ tá Mạc thượng tướng, nhưng không phải muốn mượn mà mượn được. Nếu muốn mượn anh có thể mượn phụ tá khác, tôi bây giờ vẫn đang trong thời gian nghỉ phép!"

Mượn?

Hừ, anh ta nghĩ Lý Băng cô là hàng hóa hay sao?

Mạc Thiên Kinh nhú mày khở sở nhìn Diệp Duệ:

Diệp Duệ lại nhìn Lý Băng: "Tiểu thư Lý Băng, cô cũng đã biết nếu làm việc cho tôi sẽ có cơ hội thăng chức, còn tiền lương ... thì sẽ gấp mấy lần so với hiện tại!"

Cô không phải yêu tiền tài sao? Anh có thể dùng tiền bạc để hấp dẫn cô.

Lý Băng nhếch môi nhàn nhạt cười: "Rất xin lỗi, tôi vẫn luôn trung thành với Mạc thượng tướng, mời Thị trưởng thỉnh cao minh khác đi!"

Còn trẻ như vậy đã có thể lên làm thị trưởng, nếu nói không có chỗ dựa thì chính là điều không thể nào!

Diệp Duệ không buông tha nhìn cô, nhàn nhạt nói:

"Làm sao cô có thể trung thành với Mạc thượng tướng, tối hôm qua cô còn nói trung thành với tôi đấy thôi!"

Lưu lại một trăm đồng cùng với một tờ giấy cho anh, còn coi anh như Nguru Lang, thù này không báo thì đợi đến bao giờ!

"Nói đến tối hôm qua, tôi còn cảm thấy xấu hổ, Lý Băng tôi cũng không biết ngài là thị trưởng mới cho ngài một trăm đồng, bây giờ biết được thị trưởng làm Nguru Lang nói thế nào cũng phải trả cho mấy vạn nữa?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Đã mang thai lại còn muốn dụ dỗ đàn ông!

"Lý Băng, sao lại nói chuyện với Thị trưởng như vậy!"

Mạc Thiên Kinh lập tức quát lên, không ngờ Lý Băng lại có quan hệ cùng với Thị trưởng. Diệp Duệ nhìn chăm chăm Lý Băng, Lý Băng cũng không có để ý tới lời của Mạc Thiên Kinh.

"Tôi không cần tiền, so với tiền thì tôi tương đối thích người hơn!"

Diệp Duệ nói xong liền bị Lý Băng hung dữ trừng mắt nhìn lại.

"Thị trưởng đại nhân đã yêu thích tôi như vậy thì tôi cũng không thể để cho ngài thất vọng được. Thượng tướng, đây là tư liệu mà tôi đã chỉnh lý xong, Thị trưởng đại nhân cũng từ từ xem đi!"

Lý Băng cắn răng nghiêng lợi nói xong nhìn vào gương mặt anh tuấn mặt kia hận không nện vào đó một đấm để nó lệch sang một bên.

Diệp Duệ cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của cô liền nhếch môi cười nhạt.

Sau khi xem xong tất cả các tài liệu Diệp Duệ thoả mãn gật gật đầu.

"Mạc thượng tướng, cứ dựa theo báo cáo mà anh viết như vậy là tốt rồi, rất cảm tạ anh vì thành phố của chúng ta diệt trừ đi tên đại ác ma Nam Cung Tước!"

Diệp Duệ rất khiêm tốn lễ độ nói, sau đó liếc qua Lý Băng đang cười lạnh thì ý cười càng đậm.

"Không cần khách khí, đây là chức trách của tôi!"

Mạc Thiên Kinh lễ phép nói nhìn đến ánh mắt của Diệp Duệ vẫn khóa ở trên người Lý Băng nghi ngờ càng thêm sâu chẳng lẽ Thị trưởng lại coi trọng nha đầu Lý Băng kia?

"Mạc thượng tướng, nếu không còn chuyện gì, tôi có thể đi lên nghỉ ngơi chứ!"

Lý Băng không thèm nhìn Diệp Duệ, từ tối hôm qua cô vẫn chưa được ngủ, thật sự rất buồn ngủ, mắt cũng sắp không mở ra được rồi!

Mạc Thiên Kinh gật đầu: "Đi đi!"

Lý Băng cảm kích nhìn anh, xoay người đi lên lầu. Diệp Duệ nhìn Mạc Thiên Kinh nói: "Tôi muốn nói chuyện riêng với tiểu thư Lý Băng mấy câu, có thể không?"

Mạc Thiên Kinh gật đầu: "Có thể!"

Chỉ mong anh còn có thể an toàn đi ra ngoài!

Diệp Duệ đi theo phía sau Lý Băng vào phòng, Sính Đình nắm tay Mạc Thiên Kinh ngửa đầu nhìn bóng dáng đi trên lầu.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói xem có phải là Thị trưởng đã coi trọng Băng rồi không?"

Theo lời nói của anh ta có thể nhìn ra được, mà nếu không phải như vậy thì tại sao anh ta cứ vương vấn cô ấy không dứt được?

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, Thượng Quan Quân Triết giờ phút này đang nhìn ngời ở trên ghế nhìn Thủy Nhi xem ti vi, trong ánh mắt tràn đầy nghi ngờ.

Vốn là còn muốn cho cậu ta đến trả lời thay mình vấn đề này nhưng xem ra là không dùng được rồi. Chính cậu ta còn không để ý tới bản thân mình thì làm sao còn có tâm tư để ý tới chuyện của bọn họ.

"Chúng ta có thể đi lên xem một chút được hay không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, dạo gần đây ở cùng một chỗ với cô mới phát hiện, thì ra là cô gái này vô cùng tò mò!

Sính Đình nhìn Thủy Nhi đang ngồi trên ghế xem ti vi liền đi tới bên cạnh cô ấy ngồi xuống.

"Thủy Nhi, cô có muốn đi xem một chút không?"

Thủy Nhi đầu cũng không quay lại, không tập trung nói:

"Không muốn, có cái gì hay để xem, không phải cũng là một tên đàn ông khốn kiếp hay sao?"

Nói không chừng lại đem Băng đề ở dưới người anh ta mà cường bạo!

Thật ra thì đàn ông và phụ nữ ở chung một chỗ, không phải là vì tăng quan hệ kia sao?

Cô hiện tại đã nhìn thấu hiểu rồi, Thượng Quan Quân Triết cũng vậy mà Mạc Thiên Kinh cũng thế. Ngay cả Thị trưởng bây giờ cũng là cảm thú, thật sự thấy rất nhớ Hiên Liễu Nghị hôm nay anh ta vẫn chưa gọi điện thoại cho cô!

Thủy Nhi phát hiện mình bắt đầu có chút nhớ nhung anh, ở cùng với anh cảm giác thật vô cùng tốt, không buồn không lo, đừng dung, không có tình cảm ràng buộc, lúc nào cũng vui vẻ!

"Nói cũng phải, cũng không có ý nghĩa gì, tôi cũng đi lên lầu vậy!"

Sính Đình nhàm chán quay người đi lên lầu.

Thượng Quan Quân Triết nhìn cả người Thủy Nhi có chút cô độc, muốn đi tới lại nghe thấy điện thoại của cô vang lên. Đang muốn nói với cô về sau không nên dùng điện thoại di động, có phóng xạ lớn, đối với thai nhi sẽ không tốt thì đã nhìn thấy Thủy Nhi mỉm cười cầm điện thoại đi lên lầu.

"Này, Hiên Liễu Nghị, làm sao đến giờ mới gọi điện thoại tới . . . . . Đi dạo phố? . . . . . Được, cùng đi chứ! . . . . . Ừ, một lát nữa tôi sẽ ra !"

Lời nói đứt quãng của Thủy Nhi truyền vào tai của Thượng Quan Quân Triết làm anh tức giận đứng ở đó nắm quyền.

Đáng chết, vừa rồi chắc là Hiên Liễu Nghị, tên đàn ông kia thế nào lại không biết xấu hổ như vậy, chẳng lẽ không biết Tiểu Thủy Nhi là người của Thượng Quan Quân Triết anh hay sao?

Còn không biết xấu hổ đến tìm cô như vậy!

Đi dạo phố, có cái gì hay mà đi dạo!

"Thượng Quan, cậu gặp phải cường địch rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn gương mặt tuấn tú của Thượng Quan Quân Triết khổ não liền tốt bụng nhắc nhở, Thượng Quan Quân Triết tức giận nhìn anh chăm chăm!

"Anh đang nói móc em hay sao?"

Chỉ cần nhìn thôi đã biết, Thủy Nhi và Hiên Liễu Nghị đó quan hệ không tầm thường, bây giờ không phải là đang phát triển lên quan hệ yêu đương sao?

Nhưng anh là cha của đứa nhỏ, tại sao mắt của mẹ đứa bé lại không thèm nhìn cha nó một cái, cứ nhiên. . . . .

Cứ nhiên ăn mặc trang điểm lộng lẫy đi ra ngoài quyến rũ đàn ông!

Anh mắt của Thượng Quan Quân Triết phóng hỏa khi nhìn thấy cô mặc váy dài xanh nhạt, mát mẻ tựa như chồi non mùa xuân làm cho lòng người vui vẻ thoải mái, hơn nữa trên mặt cô lại cười tươi rói như vậy.

Rực rỡ như vậy, mê người như vậy, chỉ là trông rất chói mắt khi cầm điện thoại nói chuyện!

"Mặc thượng tướng, nắm chặt cơ hội, tôi phải đi ra ngoài rồi!"

Thủy Nhi sau khi cúp điện thoại liền nói với Mạc Thiên Kinh sau đó đeo túi lên đi ra ngoài cửa. Thượng Quan Quân Triết cũng vội vàng cùng đi ra ngoài nhưng đã nhìn thấy cô lái xe vào một cái rồi biệt thự!

"Đã mang thai, lại còn đi quyến rũ đàn ông!"

Thượng Quan Quân Triết giận muốn nổ tung, lại còn chạy xe rồi đi cũng không để ý đến sự hiện hữu của anh!

Từ tối hôm qua sau khi trở về, cô liền xem anh như không khí, giống như anh từ trước đến giờ không hề tồn tại bên cạnh cô. Anh là một người lớn sống sờ sờ, cứ nhiên lại bị cô xem như không thấy!

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết tức giận không nhẹ, nghĩ tới Sinh Đình ở trên lầu, quyết định tốt nhất vẫn nên tiếp tục nghĩ biện pháp để cưới bằng được cô thì thôi!

Bên trong gian phòng, Sinh Đình ở trong gương nhìn tới nhìn lui, mắt tròn to thì ở trong cũng tròn to, nhìn bụng mình càng ngày càng lớn cảm thấy thật là buồn bực.

Eo của cô bây giờ đã phình ra khó coi chết đi được!

"Thế nào?"

Mạc Thiên Kinh đi vào phòng nhìn thấy Sinh Đình đang soi gương, đi tới ôm hông của cô, nhều mày hỏi:

"Hình như lớn rất nhiều!"

Sinh Đình đẩy tay anh ra, tức giận nhìn anh chăm chăm.

"Đều do anh làm hại, eo của cô hiện tại đã biến thành thùng phi, quần áo đẹp để cũng không mặc được!"

"Nơi này đang có cục cưng, em chịu khó qua mấy tháng nữa chờ đến khi cục cưng đi ra ngoài, đến lúc đó thân hình của em lại trở về mảnh khảnh như ban đầu thôi. Cho dù eo của em có to ra thì anh cũng vẫn yêu em!" Mạc Thiên Kinh rất dịu dàng nói, giọng đầy cưng chiều khiến Sinh Đình suýt nữa rơi vào trong cạm bẫy dịu dàng này của anh.

"Anh nói mới dễ nghe làm sao, còn hơn sáu tháng nữa, hơn nữa đến lúc sinh cục cưng thì người chịu đau cũng là em, anh cũng có bị đau đâu!"

Nghĩ đến lời của anh, Sinh Đình cảm thấy rất uất ức, tại sao sau khi nam nữ lên giường, thì người phụ nữ lại phải mang thai sinh con mà đàn ông lại vô sự.

Mạc Thiên Kinh biết cô sắp tức giận, vội vàng dụ dỗ nói.

"Ngoan, không có việc gì, anh không phải vẫn luôn bên cạnh em sao? Chờ đến khi em sinh cục cưng nếu em mà đau thì cứ cắn tay của anh, như vậy anh

liền có thể cảm nhận được!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh hết sức cung chiều khiến cho Sính Đình cảm thấy rất ấm áp, đang hưởng thụ sự cung chiều này thì sát vách truyền đến một hồi tiếng kêu thảm thiết!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Thị trưởng, đừng làm loạn!

Sính Đình chợt quay đầu lại nhìn Mạc Thiên Kinh: "Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Hình như là âm thanh ở sát vách!"

Hơn nữa nghe âm thanh kia hình như là của Thị trưởng, thật là không biết bên trong đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Mạc Thiên Kinh cũng không biết, hai người vội vàng mở cửa đi sang phòng bên cạnh!

Mới đi tới cửa đã nghe thấy tiếng rất tức tối của Diệp Duệ.

"Lý Băng, cô lại dám cắn tôi!"

Cô gái đáng chết, anh hôn cô mà cô cứ nhiên lại cắn vào lưỡi của anh thiếu chút nữa cắn đứt rồi trong miệng toàn mùi máu tanh làm cho tâm tình của Diệp Duệ vô cùng kém.

"Hừ, ai bảo anh không biết xấu hổ như vậy, tôi cho anh biết, đừng tưởng rằng anh là thị trưởng mà có thể cường bạo tôi... Lý Băng tôi cũng không phải là người dễ bắt nạt, chọc giận tôi thì tôi sẽ làm cho anh cả đời cũng không thể chơi gái được!"

"Cô dám!"

Diệp Duệ giận dữ hét lên, đôi tay theo bản năng ôm lấy nửa dưới của chính mình, tức giận trắng bệch cả mặt!

Lý Băng nhìn động tác này của anh, khinh bỉ châm chọc:

"Dám hay không, anh cho rằng chỉ có mình anh bá đạo hay sao? Lý Băng tôi cũng không phải là người dễ bắt nạt đâu!" Trong tay cầm dao giải phẫu vung vẩy mấy cái, lưỡi dao trắng vô cùng sắc bén khiến Diệp Duệ không khỏi run sợ.

Thân thủ của anh cũng không tệ, nhưng khi đối mặt với con dao giải phẫu kia thì tâm cũng có chút hoảng hốt!

"Tại sao còn chưa đi?"

Lý Băng cười lạnh nói, Diệp Duệ nhìn cô thân hình vẫn bất động như cũ!

"Lý Băng, cô nói đây là ý gì!"

Diệp Duệ lấy ra từ một trăm tệ bị vò thành nhiều nếp nhăn tức giận hỏi.

"Thị trưởng anh không phải biết chữ sao? Tôi đã viết rất rõ ràng, cảm tạ sự phục vụ của anh, chẳng lẽ ngài Thị trưởng cảm thấy mình không xứng với cái giá này, muốn đòi thêm tiền?"

Lời nói của Lý Băng khiêu khích khiến cho Diệp Duệ tức giận sắp phát điên, còn chưa kịp nổi đóa đã nghe cô nói tiếp:

"Thật ra thì với thái độ phục vụ kia thì 100 tệ có hơi nhiều! Hơn nữa tôi cũng không có nhiều tiền như thị trưởng ngài, một trăm đồng cũng là chấp nhận được rồi!"

"Cái gì gọi là thái độ phục vụ kém?"

Diệp Duệ có chút không hiểu rõ ý của cô, mình và cô xxoo một đêm mà cô chỉ cho anh có một trăm tệ! Một trăm tệ còn chưa đủ tiền một bao thuốc lá của anh!

Cô cũng quá hẹp hòi rồi!

"Chẳng lẽ lại muốn nói ngày hôm qua tần suất của tôi và cô ở trên giường có chút nhiều sao?"

Cô cũng nhớ là mình đã hồ ngừng lại, nhưng anh cứ nhiên lại không thèm làm toàn thân cô vừa trướng vừa đau nhức như vậy mà lại nói là không có chuyện gì sao?

Diệp Duệ cười lạnh: "Cô cảm thấy nhiều sao? Tôi lại có chút cảm thấy ít đi! Cô biết không? Thân thể của cô đẹp như thế nào, lúc kêu ra âm thanh nghe mát hơn như vậy. Tư vị của cô thật tốt mà thân thể của cô lúc ấy lại rất khát vọng tôi, hai chân còn câu lên hông tôi, nói rằng cô muốn tôi, đó là có ý muốn tôi nhiều hơn không phải sao?"

Từng câu từng chữ của Diệp Duệ như tiếng chuông gõ vào đầu của Lý Băng làm cô nhớ tới kích tình tối hôm qua. Bụng của anh liền có phản ứng, cô gái này anh vẫn còn muốn!

Lý Băng nhìn anh đi tới, tức giận mặt đỏ rần!

"Anh không được đi tới, tôi cho anh biết cách xa tôi ra một chút!"

Lý Băng bị lời nói của anh làm cho trong đầu hiện lên hình ảnh bọn họ quấn lấy nhau, đỏ mặt sắp nổ tung!

"Anh không cần không biết xấu hổ như vậy, giữa chúng ta đã kết thúc rồi!"

Lý Băng không ngờ mình tìm được người đàn ông lại là thị trưởng, quan lớn như vậy cô không chọc nổi, vậy thì phải trốn xa một chút!

Diệp Duệ híп mắt, nhìn chăm chăm vào bộ ngực cao ngạo của cô liếm liếm cánh môi.

"Cô nói sai rồi, giữa chúng ta bây giờ mới bắt đầu! Tôi muốn ngời làm người phụ nữ của tôi!"

Vô cùng bá đạo phách lối nhìn Lý Băng tuyên bố, giống như anh chính là thiên tử, là chúa tể của thế giới Chúa Tể!

Lý Băng ngáp một cái: "Bệnh thần kinh!"

Cô thật sự rất muốn ngủ, người đàn ông này, làm như thế nào mới có thể làm cho anh ta rút nhanh lên đây?

Nếu nói tiếp nữa, cô nhất định sẽ bởi vì thể lực cạn kiệt mà ngã xuống, đến lúc đó anh ta nhất định sẽ bộc phát thú tính đem cô ăn sạch sẽ!

Đoán chừng ngay cả xương cũng sẽ không để lại!

"Thị trưởng, tôi hỏi anh, anh kết hôn rồi sao?"

Lý Băng lạnh lùng nhìn anh, trong giọng nói tất cả đều là ý lạnh, không nhìn ra cô nói này lời là có ý gì. Diệp Duệ mím môi, nhìn sang giường lớn mềm mại, lại nhìn thấy cô liên tục ngáp bèn đi tới ôm chặt lấy cô ném lên trên giường!

"Anh làm gì thế!"

Lý Băng lập tức lùi ra xa, mặt đầy đề phòng. Mặc dù cô rất buồn ngủ, nhưng mà cũng không thể ở địa bàn của mình bị anh ăn hết, như vậy sau này cô còn viết làm thế nào?

Diệp Duệ cũng không để ý đến cô lười biếng ngáp một cái, đêm qua cả đêm chưa ngủ, hôm nay lại xử lý nhiều công sự như vậy hiện tại cũng thấy mệt mỏi. Hơn nữa nhìn cô cũng rất buồn ngủ cho nên trèo lên giường, cởi quần áo vứt xuống đất!

"A! !"

Lý Băng thét lên chói tai, Mạc Thiên Kinh và Sính Đình vội vàng đẩy cửa đi vào liền nhìn thấy Diệp Duệ đứng ở trên giường, cả người trần truồng còn Lý Băng đang che mắt thét chói tai!

"Thật xin lỗi!"

Mạc Thiên Kinh vội vàng kéo Sính Đình đi ra ngoài, Diệp Duệ dùng chăn che kín thân thể, nhìn Lý Băng vẫn còn đang thét chói tai đi xuống giường ôm cô lên!

"Ngủ!"

Giọng của Diệp Duệ trầm thấp rất là dễ nghe, nhưng mà Lý Băng lại không nghĩ như vậy, giờ phút này trong đầu cô toàn bộ là bộ phận mềm nhũn ở dưới hông của anh!

Anh cứ nhiên cởi hết quần áo để lộ ra bộ phận trọng yếu của phái nam cho cô nhìn thấy, thật là đủ biến thái.

"Tôi không mệt, Thị trưởng thích thì cứ nằm ngủ ở đây đi!"

Lý Băng rất rộng rãi nói, nhưng lại không chế không được ngáp một cái!

Diệp Duệ lật người cô xuống dưới thân sau đó cười lên áp phần đang rất kiên định của mình vào!

Lý Băng đã có kinh nghiệm từ chuyện tối ngày hôm qua, tự nhiên biết rõ cái thứ đang nóng rực kia là cái gì!

"Thị trưởng, anh đừng làm loạn, cẩn thận không tội kiện anh tội cưỡng gian!"

Diệp Duệ vốn là còn không có muốn làm nhưng nghe thấy cô nói vậy lại nổi lên ý tưởng!

Tay đột nhiên chui vào nội y của cô, sờ vào bộ ngực căng tròn, cảm thụ thân thể của cô rõ ràng đang chấn động, nụ cười dâng lên càng đậm.

"Diệp Duệ, anh nghĩ làm gì!"

Lý Băng bị hành động quen thuộc của anh làm cho giật mình, cả người đều thấy căng thẳng hơn nữa đáng chết là rất muốn anh tiếp tục vuốt ve mình!

Diệp Duệ cúi đầu hôn lên môi cô thì non nói: "Muốn làm em!"

Lý Băng bị lời nói đó làm cho tức giận gần chết, môi của anh rất mềm, rất thoải mái, hôn lên môi cô cảm thấy tê tê đại đại làm cho cô có chút mê mang.

Diệp Duệ vốn chỉ là đang muốn trừng phạt cô một chút rồi thôi. Anh cũng biết cô đang mệt mỏi, anh cũng mệt mỏi nhưng khi đụng vào cô mới phát hiện ra muốn không động tiếp thật rất khó.

Phía dưới dục vọng đang kêu gào lợi hại, Diệp Duệ đang chuẩn bị tiến vào thân thể của cô lại phát hiện cô cư nhiên đã ngủ thiếp đi!

Thở dài, trượt ra khỏi người của cô nằm ở bên cạnh ôm lấy cô dần dần chìm vào trong giấc ngủ.

Sinh Đình và Mạc Thiên Kinh trở về phòng, mặt vẫn còn hồng rực, mới vừa bọn họ cư nhiên lại nhìn thấy thân thể trần truồng của thị trưởng đại nhân, không thể không thừa nhận vóc người của anh thật rất tuyệt, hơn nữa đồ chơi kia cũng rất tốt." Mạc Thiên Kinh, tại sao đồ chơi kia của thị trưởng lại không giống của anh?"

Sinh Đình nghĩ đến cô đã từng xem qua bộ phận kia của đàn ông nhưng mà cái của thị trưởng vẫn thuộc loại lạ nhất?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Thủy Nhi bị bắt cóc rồi !

Mạc Thiên Kinh nghe được lời cô nói sắc mặt cũng thay đổi, xem ra ở biệt thự của mình có quá nhiều đàn ông, để cô có thể mang ra so sánh với nhau!

"Sinh Đình, cái này của đàn ông không giống nhau, không cho phép em đi nhìn cái của người khác, nếu như em muốn tìm hiểu kỹ càng thì anh có thể cho em xem!"

Mạc Thiên Kinh buồn buồn nói, dù sao cũng không thể nhìn tiểu kê kê của đàn ông khác được. Nếu mà nhìn thấy nhiều, sẽ so sánh, ghét bỏ cái này của anh thì sao như vậy thì sau này anh làm sao sống đây?

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, cô quả thật có ý nghĩ như vậy!

Chỉ là như vậy có phải rất mất mặt hay không?

Tóm lại là không nên nhìn rồi!

"Mạc Thiên Kinh, em mệt rồi, ngủ thôi! Tối nay đừng có động vào em!"

Sinh Đình nói xong liền trèo lên giường sau đó rất nhanh ngủ thiếp đi!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sinh Đình ngủ, từ khi bọn họ ở chung một chỗ tới nay, nhiều lần anh phải trần trọc mắt ngủ rồi, bản thân thật rất muốn làm chỉ là cô.
. . . . . Ai!

Mạc Thiên Kinh thở dài, kéo chăn lên nhắm hai mắt ngủ.

"Ừm . . . . . A. . . . ."

Nửa đêm, đang lúc Lý Băng đang mơ mơ màng màng thì lại cảm giác chỗ kín của mình giống như có cái gì đang liếm, hơi ngứa một chút, vừa thoải mái

vừa ngượng ngùng, hơn nữa có một cảm giác rất kỳ quái tê tê buồn buồn, làm cho cô không nhận được phải rên rỉ ra tiếng, nhưng hai mắt vẫn nhắm nghiền như cũ!

Sau khi Diệp Duệ tỉnh ngủ, nhìn thấy cả người Lý Băng bị mình lột trần trụi, da thịt trắng nõn, bộ ngực ngạo nghễ phập phồng như đang dụ dỗ anh phạm tội.

Vốn chỉ là muốn hôn lên môi cô một chút, hôn lên nụ hoa, sau đó lại mon men hôn lên chỗ kín của cô mới thỏa thích sự ngọt ngào đó của cô, làm cho Lý Băng trong giấc mộng chịu từng trận run rẩy lớn tiếng rên rỉ!

"Ừm . . . . . A. . . . ."

Cảm nhận được thứ gì đó mềm nhũn chui vào chỗ kín của mình, trên choker để cho cô càng không nhận được kêu thành tiếng, từ từ mắt mở ra!

Liếc xuống một cái liền nhìn thấy, Diệp Duệ cư nhiên đang úp vào chỗ kín của cô mà liếm láp. . . . .

Anh tại sao có thể như vậy!

Lý Băng chỉ có cảm giác đầu của mình giống như bị ai lấy búa đập vào, mặt đỏ như quả hồng. Chỉ là cảm giác tê liệt này càng ngày càng tăng lên, thậm chí càng thêm mãnh liệt.

"Diệp Duệ. . . . . Ừm . . . . . Không cần. . . . . A. . . . ."

Lý Băng mới mở miệng liền không nhận được kêu thành tiếng, một luồng sóng khoái cảm cuốn tới, cảm thụ nơi đó của mình có một dòng chất lỏng đang chảy ra, Diệp Duệ buông cô ra, đứng lên, ngồi lên trên người cô rồi đem dục vọng đang bành trướng của mình để ở bờ môi của cô.

"Hôn nó!"

Âm thanh khàn khàn mà quyến rũ truyền vào tai Lý Băng. Khi anh đột nhiên rời đi làm cho cơ thể cô rất trống rỗng bây giờ chỉ cảm thấy rất muốn. . . . .

Nhưng mà lại không biết mình muốn cái gì!

"Hôn nó đi!"

Diệp Duệ tiếp tục ân cần nói, giọng nói khàn khàn rất mê người, anh đã phải chịu đựng thật lâu!

Dục vọng của anh đụng vào bờ môi cô, nóng rực truyền đến làm Lý Băng cảm thấy thật buồn nôn, mới mở miệng muốn nói chuyện, liền bị thứ đồ chơi kia chặn lại.

Lý Băng thật là buồn nôn, nhưng mà cái kia của anh lại bắt đầu ở trong miệng của cô mà hoạt động từ từ ra vào, tay cũng đưa đến chỗ kín kia của cô, .

"Ừm . . . . ."

Lý Băng rên rỉ ra tiếng, cả người tê dại khoái cảm, để cho cô rất nhanh đón nhận!

Giống như đang liếm láp xương, khe cắn cảm thấy mùi vị này càng ngày càng tốt, cho đến nghe có tiếng người gặm nhẹ một tiếng, trong miệng chứa đầy chất lỏng, đẩy ra anh ra nằm lỳ ở trên giường nôn mửa liên tục.

Sau khi nôn mửa Lý Băng vọt vào nhà vệ sinh súc miệng, lúc này mới kéo lê thân thể mệt mỏi đi ra, nhìn người đang nằm ở trên giường mỉm cười, cô cư nhiên lại dùng miệng giúp anh ta giải quyết!

Lại liên tưởng một chút đến mùi vị kia, thật sự là đồ độc ác mà!

"Bảo bối, em thật giỏi!"

Diệp Duệ nói xong liền xuống giường đi tới trước mặt Lý Băng, ôm cô đi vào phòng tắm, đặt cô vào trong bồn tắm, cùng nhau tắm uyên ương.

Nếu nói vừa rồi cô không hưởng thụ đó là giả, nhưng bây giờ cô chỉ muốn biết một chuyện anh đến tột cùng là muốn như thế nào.

Quan hệ của bọn họ chỉ là tình một đêm, không, phải là tình hai đêm mới đúng?

Nghĩ tới mình vừa trầm luân trong đó, Lý Băng thấy rất là căm tức!

Tại sao cô lại có thể bị dục vọng của anh chinh phục như vậy!

Diệp Duệ rất nghiêm túc giúp cô tắm, Lý Băng vẫn không nhúc nhích, mặc cho anh kỳ cọ trên người mình, cô đang suy nghĩ mình phải làm thế nào mới có thể cùng anh nhất đao lưỡng đoạn được. Người này không phải là người đàn ông bình thường bằng không cô đã có thể dùng biện pháp của mình để giải quyết. Thế nhưng anh lại là thị trưởng, cô phải làm sao mới có thể để cho anh ta ghét mình đây?

Diệp Duệ nhìn mặt cô đầy khổ não giăng kín mây đen cũng không để ý đến mình liền cười nhạt, sau đó tiến đến gần duỗi ngón tay ra đâm vào trong cơ thể cô: "Uhm . . . . ."

Lý Băng không ngờ anh lại còn tiếp tục xuống tay, không nhìn được hừ một tiếng, Diệp Duệ dùng ngón tay ở bên trong quấy đảo một lúc sau đó rút ra đem lấy dục vọng nóng bỏng của chính mình vùi vào trong cơ thể cô, đem lấy người cô chống đỡ ở trên bồn tắm, điên cuồng ra vào!

Trong bồn tắm kèm theo tiếng va chạm mãnh liệt thân thể là âm thanh rải rác nho nhỏ vô cùng mập mờ, Lý Băng bắt đầu nhìn người đang rong ruổi trong cơ thể mình, thờ dài!

Cô cũng chỉ là muốn chọc thủng một tấm màng mà thôi không ngờ lại trên chọc phải một tên cầm thú!

Mạc Thiên Kinh nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại vẫn không ngủ được, tiếng động ở sát vách lớn tiếng như thế thì làm sao mà có thể ngủ được, mọi người chắc cũng không ngủ được rồi!

"Bà xã!"

Mạc Thiên Kinh rất đáng thương dựa vào Sính Đình, ở sau lưng cô khẽ liếm!

Sính Đình không ngại phiền toái liền dịch người sang bên cạnh mơ màng nói.

"Không cần àm ỉ, em muốn đi ngủ!"

Mạc Thiên Kinh không cam lòng vẫn liếm láp, dục vọng hạ thân kêu gào kịch liệt, sát vách âm thanh cũng lớn đến lợi hại, không ngờ thị trường sau khi đi vào cũng không ra ngoài, hơn nữa buổi tối còn giờ trò. Trước kia là Thượng Quan Quân Triết, bây giờ là bọn họ, anh mỗi lần đều chỉ có thể nghe, không thể làm, thật sự là quá hành hạ rồi!

"Bà xã! Anh thật là muốn. . . . ."

"Đừng quấy rầy, em rất muốn ngủ. . . . ."

Sính Đình lật người, lấy tay che môi của anh, Mạc Thiên Kinh uất ức nhìn cô ngủ. Gương mặt kia cười đến là ngọt ngào, sau khi mang thai cô ngủ rất nhiều vì thế anh cũng bị cấm dục đến đáng thương!

"Lão bà, ta không ngủ được, sát vách làm lớn tiếng như vậy!"

Mạc Thiên Kinh rất uất ức nắm tay của Sính Đình trượt đến giữa hai chân của mình, dùng chính dục vọng nóng bỏng nói cho cô biết, anh hiện tại khổ sở ra sao!

Sính Đình nhú nhú mày, nhẹ nhàng vỗ tiểu kê kê của anh: "Ngoan, không cần àm ỉ, đi ngủ sớm một chút, ngày mai mua cho mi món ăn ngon!"

"Bà xã, muốn ăn em được không!"

Mạc Thiên Kinh rất uất ức, phía dưới của mình lại kêu gào lợi hại hơn!

"Ăn đi, ăn no sẽ ngủ ngon giấc!"

Sính Đình mơ mơ màng màng nói, ngáp một cái, thật sự là rất mệt!

"Cám ơn bà xã!"

Mạc Thiên Kinh mặt mừng rỡ, không ngờ cô lại có thể đồng ý, thật là lãng phí nhiều thời gian làm chuyện tốt!

Mạc Thiên Kinh vội vàng cởi khăn tắm của mình ra, chuẩn bị cởi áo ngủ của Sính Đình ra thì lâu dưới truyền đến tiếng rống giận dữ, tiếp lại chỉ nghe thấy tiếng rít gào:

"Rời giường đi, Thủy Nhi bị bắt cóc rồi!"

Mạc Thiên Kinh chợt ngồi dậy, chuyện gì xảy ra, quần khăn tắm, vội vàng đi xuống lầu!

"Thượng Quan, cậu nói cái gì? Thủy Nhi bị bắt cóc rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Môn chủ thần bí!

Trên mặt Thượng Quan Quân Triết đầy vẻ mệt mỏi, trên gương mặt tuấn tú khó có thể che giấu tức giận, bây giờ đã hơn bốn giờ, cô ra ngoài đáng ra phải trở lại rồi chứ, nhưng mà tại sao lại như vậy?

"Thủy Nhi đi hẹn hò với Liễu Nghị Hiên, không ngờ đụng phải mấy tên lưu manh, tôi đi sang giúp một tay, không ngờ lại có một nhóm lưu manh khác xông tới đem Thủy Nhi và Liễu Nghị Hiên trời đi, tôi nghĩ chuyện này chắc là có người cố ý giăng bẫy rồi!"

Hiện tại Thượng Quan Quân Triết cái gì cũng không lo lắng, lo là lo kẻ thù của bọn họ tìm tới cửa. Nghề nghiệp của bọn họ kẻ thù rất nhiều, mà chuyện Thủy Nhi và Liễu Nghị Hiên bị bắt cóc hiển nhiên là kẻ thù đến báo thù rồi!

Nhưng mà đến tột cùng là do ai làm!

Thượng Quan Quân Triết thật rất ảo não, không ngờ mình tới nơi rồi, vẫn không thể bảo vệ tốt cho Thủy Nhi, cứ nhiên lại để bọn kia bóc cóc cô mang đi, tức chết anh rồi!

Mạc Thiên Kinh nhíu nhíu chân mày, tại sao có thể như vậy?

"Bọn họ không có truyền đạt cái gì sao?"

Mạc Thiên Kinh suy tư, nếu quả như thật là bắt cóc, sẽ phải để lại lời nói chứ, chỉ đơn thuần là tìm Thủy Nhi báo thù hay sao?

Thượng Quan lắc đầu một cái: "Không có, mục tiêu của chúng chính là Thủy Nhi và Liễu Nghị Hiên, tôi không biết bọn họ vì cái gì lại bắt cóc Thủy Nhi, nhất định là bị Liễu Nghị Hiên liên lụy rồi!"

Thượng Quan Quân Triết tức giận nắm quyền, nhất định sau khi tìm được Liễu Nghị Hiên anh sẽ hung hăng đánh cho anh ta một trận!

"Cậu biết bối cảnh thân phận của Liễu Nghị Hiên sao?"

Những tên kia giống như còn chưa biết thân phận của cô, nếu như chỉ là đơn thuần tìm Thủy Nhi bắt cóc báo thù thì sẽ không bắt cóc Liễu Nghị Hiên, nhưng mà ngay cả anh ta cũng bị bắt đi, chuyện này nghĩ thế nào cũng có chút kỳ quái!

"Em sẽ lập tức đi điều tra ngay!"

Thượng Quan Quân Triết tức giận cắn răng, chính mình mấy hôm nay mỗi ngày đều bị Thủy Nhi và Liễu Nghị Hiên làm cho tức giận gần chết, căn bản cũng không có nghĩ đến phải đi thăm dò thân phận của Liễu Nghị Hiên, cũng không biết tên kia có bối cảnh thế nào, tại sao Thủy Nhi và anh ta đụng phải bọn bắt cóc này.

Vừa nghĩ tới việc Thủy Nhi bị bắt cóc, không biết là những tên kia có lương tâm hay không. Trong bụng Thủy Nhi còn có đứa bé, muốn trốn thoát ra nào có dễ dàng như vậy, huống chi còn có thêm một Liễu Nghị Hiên, nghĩ đến đây Quan Quân Triết liền cảm thấy rất tức giận.

Thượng Quan Quân Triết đi tới bên máy tính, lão K cũng đã rời giường, Lý Băng Và Diệp Duệ cũng đi ra ngoài, nhìn thấy sắc mặt của Thượng Quan Quân Triết và Mạc Thiên Kinh không tốt, liền vội vàng hỏi:

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Mới vừa bọn họ ở bên trong nghe được Thượng Quan Quân Triết lớn tiếng la to Thủy Nhi bị bắt cóc rồi?

"Thủy Nhi bị người ta bắt cóc rồi, cả cô ấy và Liễu Nghị Hiên, lão K cậu nhanh chóng điều tra xem thân phận của Liễu Nghị Hiên thế nào! Lý Băng, cô và Thượng Quan Quân Triết cùng đi đến chỗ Thủy Nhi bị bắt cóc xem kỹ lại, theo dõi camera xem hình dáng ngoài của bọn chúng ra sao rồi chụp lại."

Mạc Thiên Kinh trấn định phân phó, Thượng Quan Quân Triết bị Mạc Thiên Kinh nhắc nhở lúc này mới nghĩ đến có thể đi nhìn camera, có lẽ có thể biết được bọn họ đi nơi nào.

Không suy nghĩ nhiều, vội vàng cùng với Lý Băng đi ra ngoài.

Diệp Duệ nhìn Mạc Thiên Kinh, "Có cần tôi giúp gì không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ: "Nếu như anh nguyện ý vậy thì khi cần tôi sẽ đi tìm anh!"

Diệp Duệ gật đầu: "Nếu cần cứ đến tìm tôi, thuận tiện nhắc nhở một câu, trong biệt thự của anh hình như còn thiếu người!"

Diệp Duệ nhàn nhạt nói xong, xoay người rồi đi.

Mạc Thiên Kinh nhìn bên trong biệt thự, thiếu người?

Ít đi người nào?

Cẩn thận nhớ lại những người ở bên trong biệt thự hình như thật sự là thiếu người!

Đúng rồi, Trinh Từ và Huyết Sắc đâu?

"Lão K, hai ngày nay cậu có nhìn thấy Trinh Từ và Huyết Sắc không?"

Mạc Thiên Kinh cau mày hỏi lão K đang bận rộn, lão K ngẩng đầu lên, cau mày.

"Ngày hôm trước, tôi nhìn thấy họ ôm Diễm Diễm đi ra ngoài, nói là cho Diễm Diễm đi mua quần áo, sau đó hình như cũng không có nhìn thấy bọn họ!"

Lão K bị Mạc Thiên Kinh nói mới phát hiện, bọn họ đã vài ngày rồi không có nhìn thấy Trinh Từ và Huyết Sắc rồi !

"Chuyện gì xảy ra?" Mạc Thiên Kinh rất là nghi ngờ, Trinh Từ và Huyết Sắc mang theo Diễm Diễm đi mua quần áo làm sao lại không trở lại?

Bọn họ đối với hai người họ cũng coi là vô cùng tốt rồi, hơn nữa bọn họ bây giờ có thể đi nơi nào, mua quần áo?

Có thể hay không đã xảy ra chuyện rồi?

Mạc Thiên Kinh nghĩ tới chuyện Thủy Nhi bị bắt cóc, có khi nào có người đang ở sau lưng bọn họ, ở trong bóng tối len lén thao diễn chờ thời cơ xuống tay.

Trinh Từ và Huyết Sắc mang theo Diễm Diễm, cho dù muốn rời đi cũng sẽ chào hỏi bọn họ. Huống chi, Huyết Sắc còn đang bị thương bọn họ có thể đi đâu được!

Hơn nữa người của Nam Cung Tước cũng không hoàn toàn bị sa lưới. . . . .

Chẳng lẽ là người của Nam Cung Tước làm?

Mạc Thiên Kinh trong nội tâm chợt giật mình, không biết lại khéo như vậy, bị người của Nam Cung Tước bắt đi?

Làm sao có thể? Nam Cung Tước cũng đã chết rồi, sẽ không còn có người vì hán mà đến báo thù chứ?

Nghĩ tới khả năng này, trên trán của Mạc Thiên Kinh không khỏi toát mồ hôi lạnh, anh đúng là sai lầm lại không chú ý tới điểm này?

Nếu như là bắt cóc thật, đối phương nhất định sẽ tổng tiền, hoặc là tìm người!

Nhưng đối phương lại không có phản ứng gì!

Mạc Thiên Kinh càng nghĩ càng cảm thấy chuyện báo thù nguy cơ lớn hơn nhiều!

"Thượng tướng, anh xem!"

Lão K hô một tiếng, Mạc Thiên Kinh lấy lại tinh thần đi tới bên máy tính, nhìn tài liệu trong máy.

【 Liễn Nghị Hiên: 27 tuổi, tổng giám đốc của tập đoàn Liễn Thị, người đứng đầu nổi bật trong giới thương nghiệp, không có ham mê gì, cha mẹ còn khỏe mạnh, có một em gái lúc tuổi nhỏ bị mất tích, Liễn thị vẫn đang tìm kiếm! . . . . . 】

Bối cảnh đơn thuần, Mạc Thiên Kinh cau mày, hiện tại anh cơ hồ dám khẳng định, bọn người kia chính là bắt cóc Thủy Nhi và Liễn Nghị Hiên để báo thù, Liễn Nghị Hiên bị Thủy Nhi làm cho liên lụy rồi!

"Thượng tướng, xem ra đối phương đang hướng về phía chúng ta Thủy Nhi lần này có chút phiền phức rồi !"

Lão K phân tích, gương mặt tuấn tú cau thành một đoàn, rất là lo lắng.

Mạc Thiên Kinh gật đầu nói: "Ừ, trước hết cậu đi điều tra chuyện của Trinh Từ và Huyết Sắc, xem xem sau khi bọn họ đi siêu thị thì mang Diễm Diễm đi nơi nào!"

Vừa nghĩ tới rất có thể bọn họ cũng đã xảy ra chuyện, mặt Mạc Thiên Kinh liền đen xì, thật không ngờ mình chỉ để ý đến sắp xếp tư liệu còn những chuyện lật vặt kia lại là vì nghĩ tạm thời sẽ không có người đến quấy rối, cũng không biết có phải là người của Nam Cung Tước hay không!

Chỉ là mặc kệ người phương nào, Mạc Thiên Kinh cơ hồ cũng khẳng định, đối tượng mà bọn họ muốn tìm chính là anh!

"Mạc Thiên Kinh, xảy ra chuyện gì?"

Sinh Đình sau khi ngủ dậy đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đứng ở bên máy tính, mặt phủ đầy mây đen!

Bên ngoài một ngày mới đang bắt đầu!

"Thủy Nhi bị bắt cóc rồi, Liễu Nghị Hiền cũng bị bắt cóc cùng với cô ấy!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, giọng nói nghe rất trầm trọng, Sính Đình cũng cảm thấy tính chất nghiêm trọng của chuyện này liền đi tới bên cạnh anh.

"Anh hãy yên tâm đi, bọn bắt cóc Thủy Nhi khẳng định sẽ điện thoại tới đây! Chúng ta phải kiên nhẫn một chút!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu nhưng trong lòng vẫn rất lo lắng!

Tại nơi hoang phế trong một nhà xưởng bỏ hoang tràn đầy mùi hôi thối, chung quanh đều là cỏ dại hoang vu, mọc cao qua cả đầu người, hai người đàn ông áo đen đứng ở chỗ đó, cung kính nhìn người đàn ông diện mạo vô cùng xấu xí trước mặt.

"Môn chủ, Tiểu Thủy Nhi đã bắt được, phu nhân và Huyết Sắc cũng đã bắt được, tiểu thư cũng đã tìm về rồi!"

"Toàn bộ đều thấy rất khả quan, bệ tiểu thư đi, cẩn thận hầu hạ!"

Âm thanh già nua của người đàn ông kia làm cho người ta nghe được không nén được run rẩy!

【Thân phận của Thủy Nhi sẽ rất nhanh được vạch trần, Môn Chủ này có phải chính là Nam Cung Tước hay không ??? Mời xem tiếp chương sau!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Cầm thú, khôn kiếp!

"Dạ, Môn chủ, chỉ là chúng ta có cần thông báo cho Mạc Thiên Kinh một tiếng hay không?" Dù sao lần này mục tiêu của chúng ta chính là Mạc Thiên Kinh, còn những người này chỉ là mồi nhử để dẫn hắn tới.

"Không cần, Mạc Thiên Kinh thông minh như vậy, sẽ phải đoán được là do ta làm!"

Âm thanh già nua, khuôn mặt bị hủy hoại, nghĩ tới Mạc Thiên Kinh, hắn càng thêm kiên định quyết tâm của mình!

Mạc Thiên Kinh, là mày ép tao, lần này mày đừng mơ tưởng ở tù trong tay của tao chạy thoát được!

Trong ngôi nhà bỏ hoang, cặp mắt mệt mỏi của Thủy Nhi nặng nề mở ra, ở lưng nơi truyền đến cảm giác tê liệt đau đớn, gương mặt đẹp dễ trắng bạch hết sức dọa người.

Mùi hôi thối bốc lên khiến Thủy Nhi muốn ói, nhìn nhà xưởng hoang phế trước mắt tự hỏi tại sao mình lại ở chỗ này?

Trong đầu nhớ lại hôm qua cô và Liễu Nghị Hiền cùng nhau đi tản bộ!

Liền gặp một đám người thần bí, bản lĩnh rất cao, cô và bọn họ đánh nhau, Liễu Nghị Hiền lại không biết võ công, chỉ có thể bị động bị đánh. Nghĩ đến Liễu Nghị Hiền, Thủy Nhi vội vàng nhìn sang bên cạnh thấy anh đang ngủ mê man cả người sưng vù như đầu heo.

"Liễu Nghị Hiền!" Thủy Nhi ra sức gọi, nơi này cũng không có người, mặc dù mình mang thai nhưng giờ phút này chính là thời cơ chạy trốn tốt nhất.

Liễu Nghị Hiền mở mắt ra, cả người vừa đau vừa khó chịu, mặt mũi sưng vù, gương mặt tuấn tú toàn bộ đã bị hủy.

Thủy Nhi thấy anh tỉnh lại, nhỏ giọng nói: "Liễu Nghị Hiền, chúng ta bị bắt cóc rồi ! Tôi đã liên lạc đến anh rồi!"

Nhìn thấy bộ dáng này của anh Thủy Nhi cảm thấy rất là áy náy, cô đã sớm trải qua những trường hợp như vậy, nhưng mà Liễu Nghị Hiền chỉ là một thương nhân khẳng định là bị dọa sợ rồi!

Liễu Nghị Hiền lắc đầu nhìn cô cười.

"Không có việc gì, tôi không sợ, chỉ cần có thể ở cùng với cô, khổ mấy tôi cũng không sợ!"

Bắt cóc đơn giản chỉ là vì tiền thôi, chờ đối phương tìm ba của anh để đòi tiền chuộc xong là anh có thể trở về hơn nữa chỉ bằng những người này căn bản không phải đối thủ của anh!

Liễu Nghị Hiền điềm tĩnh như vậy khiến Thủy Nhi rất cảm động, mắt thấy cay cay, vẫn là anh đối với mình tốt nhất.

Không giống Thượng Quan Quân Triết, cư nhiên cũng không tới tìm cô, biết cô bị bắt cóc khẳng định thật vui mừng đi!

Về sau cũng sẽ không có người tìm anh ta gây gổ, cũng không có người đến mắng mỏ anh ta nữa !

Không biết làm sao, nghĩ đến Thượng Quan Quân Triết có thể không quan tâm đến an toàn của mình, trong lòng khó chịu thấy không thoải mái!

"Thủy Nhi, đừng lo lắng, chúng ta sẽ thoát ra ngoài thôi!"

Liễu Nghị Hiên quay sang an ủi, Thủy Nhi liền gật đầu với anh.

"Ừ, có anh ở cạnh tôi, thật tốt quá!"

Vào lúc này cũng chỉ có Liễu Nghị Hiên đối với mình là tốt nhất! Thủy Nhi nhìn anh thật cảm thấy rất có lỗi với anh, mình cô chịu tội còn làm liên lụy tới cả anh!

"Chúng ta nghĩ biện pháp chạy trốn đi!"

Thủy Nhi nhìn chung quanh một chút, cũng không nhìn thấy có người canh giữ, nhỏ giọng nói với Liễu Nghị Hiên, cũng không biết ai bắt cô nhưng cô rất rõ ràng đối phương nhất định là người có thân phận!

Nghĩ đến mấy người áo đen vây bắt mình, chần chẫn đã trải qua huấn luyện nghiêm chỉnh, mỗi một người đều thân thủ bất phàm, tuyệt đối không phải là người bình thường!

Liễu Nghị Hiên cũng quay đầu nhìn bốn phía, nhìn thấy cửa sổ rách nát đối diện thì trên mặt lộ ra nụ cười yếu ớt.

"Thủy Nhi, chúng ta trước hết cởi dây, sau đó từ chỗ kia đi ra ngoài!"

Nếu như anh đoán không sai thì sau cái đó cửa sổ kia chắc chắn là nước.

Thủy Nhi nhìn Liễu Nghị Hiên, gật đầu.

Di chuyển thân thể đến gần Liễu Nghị Hiên liền nghe thấy một loạt tiếng bước chân chính tề, tiếp đến liền nhìn thấy mười người đàn ông mặc vest đen đi tới trước mặt bọn họ, sau đó chia làm hai hàng đứng ngay ngắn, liền đó một người đàn ông gương mặt bị phá hủy xấu xí tới cực điểm đi tới.

Thủy Nhi bị sự xấu xí đó làm cho giật mình, trong dạ dày liền thất quay cuồng không nhận được nôn ra một trận!

"Rất ghê tởm sao?"

Tiếng nói già nua mà lạnh lùng truyền vào tai Thủy Nhi, cô ngẩng đầu nhìn người đàn ông ở trước mắt, gương mặt bị bóng hét tám phần, những chỗ không bị bóng thì trắng nõn sáng bóng, hơn nữa vóc người của hắn cực kỳ được, giống như người mẫu, chỉ là đàn ông còn trẻ như vậy tại sao lại có thể phát ra tiếng nói như ông già.

"Ông là ai? Tôi và ông có thù oán sao? Tại sao lại bắt tôi!"

Thủy Nhi bình tĩnh hỏi, trong giọng nói đã che giấu phần nộ.

Người đàn ông cười lạnh, gương mặt vốn đã xấu xí trở nên dữ tợn, vô cùng kinh khủng.

Ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Thủy Nhi, rồi lại quay sang người đàn ông bên cạnh cô.

"Nhanh như vậy liền chán ghét Thượng Quan Quân Triết rồi, muốn tìm người có thể lực, vậy cô có thể suy tính quay sang tôi được đấy!"

Âm thanh già nua nói ra cũng cực kỳ vô sỉ, Thủy Nhi nhìn hắn, tận lực bình tĩnh nói:

"Ông chú, có thể thả người bạn vô tội của tôi ra hay không!"

Thủy Nhi trên căn bản khẳng định rất có thể, người hắn tìm chính là mình, cũng chẳng có mấy người biết được quan hệ của cô và Thượng Quan Quân Triết, Thủy Nhi đoán hắn nhất định là kẻ thù của mình hoặc là của Thượng Quan Quân Triết!

"Thả hắn?"

Ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Liễu Nghị Hiên, nâng lên nụ cười khát máu, khuôn mặt dữ tợn càng thêm kinh khủng.

"Đúng, người mà ông muốn tìm chỉ là tôi, ông thả anh ấy đi!"

Thủy Nhi cũng không biết tại sao mình lại to gan như vậy. Cô chỉ biết mình không muốn anh có chuyện gì, anh đã cho cô sự ấm áp, cho cô vui vẻ nên cô nghĩ sẽ bảo vệ anh.

Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi, không ngờ cô lại có thể nói yêu cầu dễ cho mình đi, trong lúc nhất thời kinh ngạc tròn to hai mắt, nói như vậy cô ấy đối

với mình cũng không phải là hoàn toàn không có cảm giác rồi!

"Ha ha ha. . . . . Ha ha ha. . . . ."

Người đàn ông cuồng vọng kinh khủng cười lớn, ánh mắt lạnh lùng sắc bén nhìn chăm chăm vào cô.

"Muốn tôi thả hấn, có thể! Chỉ là. . . . ."

Người đàn ông cố ý kéo dài lời nói, Thủy Nhi liền vội vàng hỏi:

"Chỉ là làm sao, chỉ cần tôi có thể làm được, tôi nhất định sẽ đồng ý!"

"Thủy Nhi, không cần phải đồng ý bừa bãi, tôi không sao, tôi có thể ở lại!"

Liễu Nghị Hiền không ngờ cô lại có thể vì cứu mình mà cùng người đàn ông này nói điều kiện!

"Chỉ cần cô phục vụ tôi tốt để cho tôi thoải mái, tôi liền thả hấn!"

Giọng nói lạnh lẽo đâm vào da thịt Thủy Nhi làm cho cô không khỏi rét run.

"Cầm thú, vô liêm sỉ!"

Liễu Nghị Hiền tức giận mắng to ra tiếng, người đàn ông này lại muốn Thủy Nhi cùng với hấn. . . . .

Anh tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện như vậy.

"Cô ta mà không đồng ý, thì mày sẽ phải chết!"

Lời nói lãnh khốc vô tình lời nói khiến cho Thủy Nhi muốn cự tuyệt mắng hấn một trận nhất thời cũng dừng lại nhìn Liễu Nghị Hiền.

Cô không thể để cho anh chết được, nhưng là cô sao có thể cùng người đàn ông xấu xí kinh khủng kia lên giường được!

Vừa nghĩ đã cảm thấy rất sợ!

"Thế nào, không biết nên làm sao để hầu hạ tôi sao! Người đâu đi kéo người phụ nữ ở dưới kia lên đây !"

Giọng nói già nua lại tràn đầy uy nghiêm khiến Thủy Nhi càng thêm tò mò, hấn đến tột cùng là người nào!

Hai người đàn ông đi xuống, rất nhanh kéo một người phụ nữ mang đến sau đó liền ném lên giường.

"Trình Từ!"

Thủy Nhi kêu lên thất thanh, nhìn thấy gương mặt quen thuộc của cô ấy, giờ phút này lệ rơi đầy mặt, trong miệng cũng bị nhét đầy giẻ rách, nói không ra lời!

"Ừm ừm. . . . . Ừm ừm. . . . ."

Trình Từ ừm ừm kêu lên, nước mắt lã chã rơi xuống!

"Bạn bè lâu ngày gặp nhau, chờ tao thoải mái xong sẽ cho bọn mày ở đây mà ôn chuyện!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Nam Cung Tước không có chết!

"Ừm ừm. . . . . Ừm ừm. . . . ."

Trình Từ nghe được hấn nói, mờ to hai mắt, sợ hãi vùng vẫy, đôi tay không ngừng múa may, nhìn người đàn ông đang đi tới phía mình trong lòng sợ hãi tới cực điểm.

"Thế nào sợ, trước kia cô không phải rất hưởng thụ tôi hay sao, chẳng lẽ đã quên rồi!"

Lấy miếng vải trong miệng của cô ra, Trình Từ lập tức nói:

"Nam Cung Tước, anh không được đụng vào tôi, không được đụng tôi!"

Hắn quá kinh khủng, bộ dáng bây giờ cô vừa nhìn liền cảm thấy cả người run rẩy, tại sao lại có thể như vậy?

Nam Cung Tước rõ ràng là đã bị nổ chết, làm sao sẽ biến thành bộ dáng như bây giờ, bộ dáng của hắn so với quỷ còn kinh khủng hơn làm cho cô thật sợ hãi, vô cùng sợ hãi!

"Không ngờ cô lại phát hiện ra, không sai, tôi chính là Nam Cung Tước!"

Ánh mắt lạnh lùng của Nam Cung Tước nhìn chăm chăm cô, thấy trong ánh mắt Thủy Nhi lóe lên kinh ngạc, nụ cười nơi khóe miệng càng thêm tà ác, mặt càng thêm dữ tợn!

"Nam Cung Tước, làm sao anh lại không có chết!"

Thủy Nhi thất thanh hỏi, làm sao có thể, thượng tướng không phải nói hắn đã chết sao? Như thế nào lại xuất hiện tại nơi này, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, hắn không phải là bị nổ mìn chết rồi sao? Làm sao sẽ xuất hiện tại nơi này?

Nam Cung Tước cười lạnh, mặt âm lãnh kinh khủng nhìn cô.

"Cô rất muốn tôi chết sao? Đợi tí nữa cô sẽ phải làm cho tôi dục tiên dục tử đi!"

Người của Thượng Quan Quân Triết không biết là có tư vị gì. Chỉ đáng tiếc là người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh hàng ngày đều ở trong nhà nên hắn không có cơ hội xuống tay, nếu không hắn nhất định phải nếm thử một chút tư vị của cô ta. Hắn muốn cho Mạc Thiên Kinh cả đời phải ôm hận vì người của mình bị hắn chơi đùa.

Thủy Nhi bị lời nói của hắn dọa sợ, dục tiên dục tử, làm sao cô lại không biết ý tứ của câu này!

"Nam Cung Tước, anh đừng có quá đáng!"

Trình Từ lớn tiếng mắng, Nam Cung Tước liền xoay người nhìn cô chăm chăm.

"Quá đáng, cô biết cái gì gọi là tàn nhẫn sao? Đó chính là tôi lên giường với cô để cho bọn họ nhìn, nhìn cô ở dưới thân tôi thừa hoan, để cho bọn họ xem rõ bộ dạng hạ tiện của cô, để cho bọn họ biết được hậu quả phản bội Nam Cung Tước là như thế nào!"

Nam Cung Tước nói xong liền sai người đem Huyết Sắc dẫn tới.

Trình Từ lui về phía sau, trong hai mắt tất cả đều là sợ hãi: "Nam Cung Tước, anh không thể đối xử với tôi như vậy! Nếu không sẽ bị ông trời trừng phạt đấy!"

Cô không nên cùng Nam Cung Tước ở chung một chỗ, còn Huyết Sắc nữa, cô không nên để đại sư huynh nhìn thấy bộ dáng như thế này của mình!

"Trình Từ, cô có biết không? Tôi là bởi vì cô mới biến thành bộ dáng như bây giờ, cô nói xem, có phải nên bồi thường cho tôi thật tốt hay không!"

Nam Cung Tước nhìn Trình Từ, trong tròng mắt tất cả đều là sát khí.

Thủy Nhi vừa định mở miệng liền bị Liễu Nghị Hiên ngăn lại, ý bảo cô không nên tùy tiện nói năng lộn xộn.

Thủy Nhi cũng biết, bây giờ mà mình mở miệng, rất có thể bị Nam Cung Tước bắt đi.

Nam Cung Tước đi tới đem Trình Từ đè lên giường, xé rách quần áo của cô làm lộ ra bộ ngực to lớn ngạo nghễ cùng da thịt trắng nõn, mảnh đất thần bí đang khẽ run, Nam Cung Tước nâng lên nụ cười ma quỷ sau đó hôn lên môi của cô.

"Ừm ừm. . . . . Ừm ừm. . . . ."

Trình Từ bị hắn đột nhiên hôn dọa sợ kêu to, còn chưa kịp ngăn cản, liền bị hắn xuyên vào bên trong, ở trong cơ thể cô mà rong ruổi!

"A ! ! !"

Nam Cung Tước trừng phạt hôn một cái liền buông ra đâm vào trong cơ thể cô, luật động, mỗi một cái đều dùng hết sức lực làm Trình Từ đau đến phải kêu lên.

"Kêu lớn lên, lớn lên, tôi muốn cô kêu ra!"

Nam Cung tước vừa làm rung động thân thể của mình, vừa quát, mùi của nàng thật sự là rất đẹp!

Mỗi lần đâm vào cũng làm cho hắn thoải mái tới cực điểm, hoàn toàn quên mất chuyện trừng phạt!

"A! Không cần. . . . . Không cần. . . . ."

Trình Từ khổ sở hét lên lanh lảnh, chỉ là càng thét chói tai, Nam Cung Tước lại càng hưng phấn!

"Thoải mái chết được!" Nam Cung Tước gầm nhẹ, tiếng thân thể mãnh liệt va chạm ở khu nhà xưởng bỏ hoang vang lên, vô cùng rõ ràng, tình dục dâm mỹ tràn ngập bên trong, Trình Từ càng kêu thì Nam Cung Tước càng biến thái mạnh mẽ a ra vào vào, một lần lại một lần!

"Ai. . . . ."

Nam Cung Tước gầm nhẹ một tiếng, rút cuộc đem mầm móng trong cơ thể bản thủ rút vào bên trong, lúc này mới đứng dậy, kéo khóa quần của mình, nhìn mặt Trình Từ tràn ngập nước mắt, nụ cười tà ác hơn!

"Thoải mái không, thật là đủ ê tiện!"

Nam Cung Tước khát máu tàn nhẫn nói ra, Trình Từ chỉ có cảm giác cả người mình cũng run run lợi hại!

"Nam Cung Tước, anh không phải là người!"

Trình Từ run rẩy nói xong, nhìn bộ dạng tàn bạo lạnh lùng của hắn, hận không thể giết chết được hắn!

Nam Cung Tước cười lạnh, phản bội hắn, hắn là sẽ không để cho cô được thoải mái!

Huyết Sắc lúc này đã chết lặng, hắn thế nào cũng không nghĩ tới Nam Cung Tước lại có thể độc ác đem Trình Từ cưỡng bạo như vậy. Anh nhìn rõ rãnh rãnh, người phụ nữ mà mình yêu bị đè ở phía dưới, kêu lên thảm thiết, đau đớn như vậy, làm cho tim hắn sắp vỡ ra.

Anh mắt Nam Cung tước lạnh lùng quay sang nhìn chằm chằm vào Thủy Nhi, nhìn da thịt trắng nõn đến gương mặt rồi nhìn sang bộ ngực rất tròn kia của cô, miệng nhếch lên nụ cười khát máu.

Thủy Nhi bị hắn nhìn chăm chú, cả người cũng sợ hãi, dự cảm xấu từ đáy lòng dâng lên, sợ hãi lui về phía sau.

Nam Cung Tước đi tới trước mặt cô nhìn từ trên xuống dưới giống như đang nhìn chằm chằm con mồi !

"Anh muốn làm gì!"

Thủy Nhi bị hắn đến gần, có chút phát run!

Nam Cung Tước nhìn sang Liễu Nghị Hiên nói: "Liễu Nghị Hiên, mày nghĩ cất giấu thân phận của mày tới khi nào?"

Thủy Nhi bị lời nói của Nam Cung Tước làm cho sợ hết hồn, cái gì gọi là che giấu thân phận, Liễu Nghị Hiên lại có thân phận gì?

Mặt của Liễu Nghị Hiên lạnh lùng, gương mặt tuấn tú nhất thời hiện đầy tỏa ra khí lạnh, nồng nặc sát khí từ trong mắt đen bắn ra, âm lãnh mà kinh khủng.

Chỉ nhẹ nhàng cử động, sợi dây trong tay liền nát bấy!

Thủy Nhi kinh ngạc nhìn Liễu Nghị Hiên, mặt vốn đang bầm dập giờ phút này lại khôi phục tuấn đạt như cũ, chỉ là cả người trở nên khí phách hươu rất nhiều.

"Liễu Nghị Hiên, anh không phải là người!"

Làm sao có thể có người như vậy?

Làm sao có thể trong nháy mắt liền khôi phục lại gương mặt hoàn mỹ!

Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi, nắm tay của cô cảm thấy cô có chút run rẩy liền an ủi.

"Yên tâm đi, tôi là người!"

Chỉ là anh không phải người bình thường!

Nam Cung Tước cũng có chút kinh ngạc, không ngờ truyền thuyết lại là thật, người của Liễu gia đều có siêu năng lực biến đổi mặt mũi, thì ra là sự thật!

"Nam Cung Tước, mày biết tao là ai, vậy còn không mau thả người!"

Liễu Nghị Hiên lạnh lùng không hề có nhiệt độ nhìn gương mặt xấu xí của Nam Cung Tước vô cùng chán ghét!

Nam Cung Tước cười lạnh: "Mày đem mặt của tao chữa khỏi, tao liền thả cô ta nếu không tao sẽ giết chết à!"

Nam Cung Tước tiến lên túm lấy Thủy Nhi, bàn tay đặt ở cổ của cô từ từ bóp!

"Khụ khụ. . . . ."

Thủy Nhi lập tức bởi vì hô hấp không thuận mà ho khan, nhìn Liễu Nghị Hiên, không nói nên lời!

"Nam Cung Tước, thả Thủy Nhi ra nếu không, tao giết chết mày!"

Liễu Nghị Hiên không thích nhất là bị người khác uy hiếp, hiện tại anh cư nhiên lại bị hấn uy hiếp như vậy.

Nam Cung Tước cười lạnh: "Liễu Nghị Hiên, nhanh lên một chút, nếu như không khôi phục dung mạo cùng giọng nói của tao, tao lập tức bóp chết ả, siêu năng lực cũng không phải là vạn năng!"

Liễu Nghị Hiên tức giận cắn răng, hấn nói không sai, chỉ cần hấn vừa dùng lực, cổ của Thủy Nhi cũng sẽ bị cắt đứt, mà mình coi như có siêu năng lực cũng không ngăn cản được!

"Được, tao đồng ý với mày! Nhưng mà mày phải lập tức thả Thủy Nhi ra!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Mạc Thiên Kinh, người của mày đang ở trong tay tao

"Quả thật cô ta đối với mày rất quan trọng!" Nam Cung Tước cười lạnh, đối với siêu năng lực này hấn chỉ là muốn xác nhận một chút, nhưng mà hiện tại tận mắt nhìn thấy, hấn cảm giác được hi vọng của mình lại tăng thêm một tầng!

"Hãy bớt sàm ngôn đi, thả người trước đã!" Liễu Nghị Hiên lãnh khốc nói, nhìn chăm chăm sắc mặt đang trắng bệch của Thủy Nhi, trong lòng càng thêm đau đớn!

Thủy Nhi nhìn Liễu Nghị Hiên, không ngờ lúc mình cần nhất lại có thể được Liễu Nghị Hiên che chở, người đàn ông này vì cứu cô mà phải bại lộ thân phận mà mình đã cất giấu!

"Liễu Nghị Hiên, mày chữa khỏi mặt của tao trước đã, nếu không tao làm sao biết được mày có phải gạt tao hay không. Nếu như mà tao thả Tiểu Thủy Nhi, mà mày lại không giữ lời chữa trị cho tao như vậy chẳng phải là uống phí một phen lao tâm khổ tứ của tao hay sao.

Liễu Nghị Hiên nhìn hấn, tức giận đến xanh mặt, hấn ta cư nhiên lại xảo trá như vậy!

Nhưng mà vì Thủy Nhi, coi như chịu uất ức một chút, anh cũng phải nhịn!

Bên trong biệt thự của Mạc gia, Mạc Thiên Kinh nhìn tư liệu trong máy vi tính, vệ tinh đang định vị vị trí của bọn họ, đã tìm được địa điểm nhưng mà bây giờ chỗ chết người nhất chính là bên kia hình như có rất nhiều người!

Lấy điện thoại di động ra gọi cho Thượng Quan Quân Triết nói vị trí cụ thể, phân phó cậu ta không nên lộn xộn, chờ gặp nhau ở đó, đến lúc đó cùng nhau liên hiệp hành động để tiêu diệt đám lưu manh kia.

Chỉ là cụ thể là người nào làm, anh cũng không đoán được rõ ràng!

Thượng Quan Quân Triết sau khi nhận được tin tức, lập tức ngồi lên xe lái đến nơi đó, nghĩ tới tình cảnh bây giờ Thủy Nhi, cả người như ngồi trên đồng lửa, khổ sở cực kỳ!

Thủy Nhi, em nhất định phải đợi anh...anh sẽ đến cứu em!

Trong lòng của Thượng Quan Quân Triết thầm nói, tay cầm tay lái càng thêm siết chặt, chân đạp thẳng chân ga, nhanh chóng đi trước.

"Thượng Quan Quân Triết, anh có phải điên rồi hay không, không muốn sống nữa sao?"

Thật là tức chết cô, nhìn thấy anh nhanh chóng lái xe, anh ta không muốn sống, nhưng mình thì muốn. Mặc dù biết Thủy Nhi hiện tại rất nguy hiểm, nhưng cô sợ anh ta đi nhanh như vậy chưa tìm được người, bọn họ đã gặp tai nạn rồi!

"Sợ chết thì xuống ngay!"

Thượng Quan Quân Triết rống giận, Lý Băng tức giận xanh mặt, anh ta đi với tốc độ như vậy, cô mà xuống không phải là sẽ chết sao?

Nhìn anh đạp chân ga đến tận cùng, một đường siêu tốc chạy đến địa điểm mà Mạc Thiên Kinh báo cho!

Bọn họ dừng xe cách khu vực xưởng bỏ hoang khoảng 100 thước, nhìn bốn phía cỏ mọc hoang vu, mặt Thượng Quan Quân Triết căng thẳng, đi xuống xe!

Tròng mắt đen Sắc bén quan sát chung quanh, cảm nhận được một luồng sát khí cực lớn, Thượng Quan Quân Triết nắm chặt súng lục bên hông, chậm rãi đi tới gần! !

Lý Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết, biết bây giờ có khuyên anh ta cũng vô ích liền gọi điện cho Mạc Thiên Kinh sau đó liền đi theo!

Liễu Nghị Hiên nhìn chăm chăm khuôn mặt xấu xí của Nam Cung Tước, yên lặng niệm chú ngữ, chỉ trong nháy mắt gương mặt vốn xấu xí của hắn lập tức khôi phục lại diện mạo tuấn dật ban đầu.

"Xong rồi!"

Liễu Nghị Hiên mặt lạnh nói, tuấn dật trên mặt có chút tái nhợt, mới vừa rồi dùng siêu năng lực có chút nhiều, làm cho cả người anh có chút mệt mỏi!

Nam Cung Tước run rẩy vuốt ve gương mặt nhẵn nhụi bóng loáng của mình, ánh mắt lóe lên hưng phấn, lực độ trên tay cũng yếu đi rất nhiều!

Thủy Nhi thấy vậy liền nhân cơ hội hất tay hắn ra đạp một cước lên bụng hắn sau đó vội vàng nhảy ra, Nam Cung Tước tức giận trắng bệch cả mặt, muren cơ hội này đá một cước vào trên bụng cô làm cô bay đến góc tường.

"Úmnh. . . . ."

Thủy Nhi đau sắc mặt tái xanh, ngã xuống đất, chỉ cảm thấy ở chỗ bụng chậm rãi chảy ra một luồng nhiệt nóng bỏng, dòng máu đỏ tươi chậm rãi từ giữa hai chân chảy ra vô cùng chói mắt khiến người ta run sợ.

"Thủy Nhi!"

"Thủy Nhi!"

Liễu Nghị Hiên và Thượng Quan Quân Triết vội vàng kêu lên, Thượng Quan Quân Triết cũng không thể ngờ khi mình vấp và chạy tới nơi này cứu cô lại có thể nhìn thấy một màn như vậy!

"Ha ha. . . . . Thượng Quan Quân Triết, người của mày đã bị sảy thai rồi!"

Giọng nói lãnh khốc của Nam Cung Tước bay vào tai của Thượng Quan Quân Triết làm anh có cảm giác mình sắp điên rồi, máu giữa hai chân Thủy Nhi làm cho anh nổi cơn điên cuồng.

"Nam Cung Tước, tao giết chết mày!"

Thượng Quan Quân Triết lấy súng lục ra bắn về phía hắn, tiếng súng làm cho cả nhà xưởng lập tức loạn thành một đoàn, thù hạ của Nam Cung Tước lập tức rút súng ra, nổ súng về phía Thượng Quan Quân Triết!

Thượng Quan Quân Triết vội vàng tránh ra, súng trong tay chính xác bắn vào những người áo đen kia, một người lại một phát. Nam Cung Tước không ngờ khả năng bắn súng của Thượng Quan Quân Triết lại tốt như vậy, hơn nữa nhanh như vậy đã tìm tới đây, trên người không có súng, chỉ có thể né tránh!

Thượng Quan Quân Triết hình như nổi cơn điên, giờ súng bắn về phía Nam Cung tước trời chết đuổi theo, Nam Cung Tước né tránh, Thượng Quan Quân Triết bắn càng thêm nhanh, càng thêm mãnh liệt, xem những người chung quanh như không tồn tại !

Lý Băng sau khi đi vào vội vàng giúp một tay, rất may nơi này chỉ có mười người áo đen, nhưng mà bọn họ chỉ có hai người, Liễu Nghị Hiên cũng đang rất tức giận, ôm Thủy Nhi, dòng máu đỏ tươi làm lòng anh đau nhói lòng không ngờ cư nhiên mình không có cách nào cứu cô cả!

Nam Cung Tước cầm súng, kỹ thuật bắn súng vô cùng sắc bén, chợt có một viên đạn xuyên qua đùi của anh, Thượng Quan Quân Triết chỉ có cảm giác chân của mình bị đào thành một cái hố máu từ đó mà phun ra.

Nhưng là vừa nghĩ tới Nam Cung Tước giết chết đứa con của mình mắt lại đỏ ngầu lên vô cùng khát máu dọa người!

Nam Cung Tước cho là anh sẽ ngã xuống, không ngờ cư nhiên hai mắt đỏ sọng lên trông rất đáng sợ!

"Nam Cung Tước, mày nhất định phải chết!"

Thượng Quan Quân Triết lãnh khốc vô tình, bộ dáng khát máu khiến Nam Cung Tước không khỏi lui về phía sau, đúng lúc này Mạc Thiên Kinh cũng mang người xông tới, nhìn súng trong tay của Nam Cung Tước đang nhắm vào ngực của Thượng Quan Quân Triết vội vàng bóp cò súng ‘ Đoàn, đoàn ‘ hai tiếng, Nam Cung Tước còn chưa kịp phản ứng súng trong tay đã bị hất bay đi!

Máu tươi từ ngón tay phun ra, tay phải sùng ầm ầm rơi xuống đất, máu văng khắp nơi!

Tại sao có thể như vậy!

Nam Cung Tước nhìn Mạc Thiên Kinh xông tới, hận đến cắn răng, nhìn đến thủ hạ ở bên ngoài sớm bị ngã xuống càng thêm tức giận!

Mạc Thiên Kinh còn chưa đi đến trước mặt hắn liền bị Thượng Quan Quân Triết kéo chân phải bị thương đi tới, mặc dù rất đau nhưng vẫn vô cùng tức giận, dùng chân đạp hắn ngã xuống đất, sau đó đám đá liên tục lên người hắn.

Nam Cung Tước kêu lên thảm thiết thê lương, Thượng Quan Quân Triết giống như là nổi điên, Mạc Thiên Kinh mím môi, nhìn sang bên Thủy Nhi, rồi nói với Thượng Quan Quân Triết.

"Thủy Nhi có thể sẽ sinh non, trước đưa cô ấy đi bệnh viện đã!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói xong, Thượng Quan Quân Triết lập tức phản ứng, nghiêm mặt đi tới trước mặt Thủy Nhi nhìn sắc mặt trắng bệch của cô đau đến vận lòng mày sau đó đưa tay ra.

"Àm!"

Còn không chưa động vào người cô cả người liền ngã xuống!

"Mau lên đưa bọn họ đi bệnh viện!"

Mạc Thiên Kinh diu Thượng Quan Quân Triết còn Liễu Nghị Hiên bế Thủy Nhi lên chạy thẳng tới bệnh viện.

Vừa đến bệnh viện, hai người liền bị đưa vào phòng cấp cứu !

Mạc Thiên Kinh khóa chặt chân mày, nhìn chăm chăm Liễu Nghị Hiên.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, Mạc Thiên Kinh nhận lấy điện thoại, một âm lạnh lùng làm cho cả người anh hoang mang!

"Mạc Thiên Kinh, người của mày đang ở trong tay tao, nhanh đến 'Tòa thành ma quỷ', nếu không tao cũng không dám chắc con của mày cùng người phụ nữ này có giữ được tính mạng hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Sính Đình bị bắt cóc rồi !

"Mày là Nam Cung Tước?" Mạc Thiên Kinh tròn to hai mắt, tiếng nói này rất quen thuộc đúng là giọng của Nam Cung Tước chỉ là hắn ta không phải đã bị anh bắt rồi sao? Làm thế nào lại có thể bắt cóc Sính Đình?

Mạc Thiên Kinh kỳ quái liếc nhìn lão K, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Không sai, tao chính là Nam Cung Tước, thật bất ngờ là tao còn chưa có chết!"

Giọng nói của Nam Cung Tước có chút phách lối truyền vào tai Mạc Thiên Kinh làm cho anh càng thêm kinh ngạc vô cùng, chuyện gì đang xảy ra ở đây?

"Nam Cung Tước, mày không phải đã bị tao bắt rồi hay sao? Làm sao có thể đi bắt cóc Sính Đình!"

Nam Cung Tước cười lạnh: "Bắt tao, mày cảm thấy mày có bản lĩnh bắt cóc tao hay sao?"

Mạc Thiên Kinh bị lời nói của hắn chọc giận: "Nam Cung Tước hình như mày đánh giá mình quá cao đấy, chẳng lẽ mày không có bắt cóc Tiểu Thủy Nhi, không có cưỡng bạo Trình Từ sao?"

"Mày nói cái gì, cưỡng bạo Trình Từ?" Nam Cung Tước bị lời nói của Mạc Thiên Kinh dọa cho nhảy dựng, chuyện gì đã xảy ra?

Nói gì mà bắt cóc Thủy Nhi rồi lại cưỡng bạo Trình Từ?

"Mạc Thiên Kinh, mày ở đây nói nhăng nói cuội gì đấy, tao chỉ bắt cóc người phụ nữ của mày mà thôi. Sao mày lại nói là tao bắt cóc Tiểu Thủy Nhi, cưỡng bạo Trình Từ, cuối cùng thì chuyện gì đang xảy ra?"

Hắn có loại dự cảm chẳng lành, tên cường bạo Trình Từ nhất định là đã giả dạng thành hắn, nhưng đến tột cùng là ai mới được?

Ai mà lại to gan như vậy dám cường bạo Trình Từ? Còn lừa được cả Mạc Thiên Kinh?

Trong nội tâm Mạc Thiên Kinh đã bốt hời hợt thì ra là thật có người đã giả mạo Nam Cung Tước, bọn họ cũng bị hắn ta lừa gạt, chỉ là hắn ta đến tột cùng là người nào, làm sao có thể lợi dụng được chuyện dung mạo của Nam Cung Tước bị thiêu hủy mà tiến hành trả thù hắn ta?

Nam Cung Tước không nghe thấy Mạc Thiên Kinh trả lời, có chút nóng nảy nói: "Đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra, có người giả mạo tao cường bạo Trình Từ thật không!"

Vừa nghĩ tới có người giả mạo mình đi cường bạo Trình Từ, Nam Cung Tước liền cảm thấy trong ngực như có một đốm lửa ở tỏa ra ngoài, chỉ cảm giác trong ngực rất đau, rất khó chịu.

Nam Cung Tước có chút kinh ngạc, tại sao hắn lại có cảm giác như thế, không phải hắn rất hận cô ta vì đã phản bội mình sao? Tại sao hắn còn có thể thấy đau lòng!

"Ừ, nếu như mày thật sự là Nam Cung Tước thì chuyện kia đúng là như vậy!"

Trong lòng Mạc Thiên Kinh đã hiểu rất rõ ràng, tên Nam Cung Tước vừa bị bắt kia là giả, còn Nam Cung Tước thật đang xuất hiện tại tòa thành ma quỷ nói cách khác chuyện Sính Đình bị bắt cóc là thật!

Nghĩ đến Sính Đình đang bị bắt cóc, lòng Mạc Thiên Kinh liền hốt hoảng, chuyện gì cũng không thể ảnh hưởng anh nhưng mà đây là an toàn của Sính Đình và đứa bé!

"Nam Cung Tước, mày muốn như thế nào, nếu muốn báo thù thì tìm tao đây, không nên làm khó Sính Đình!"

"Mạc Thiên Kinh, mày yên tâm, mục tiêu của tao là mày, người phụ nữ của mày, tao nhìn còn chướng mắt!"

Nói thật, người phụ nữ này so với Trình Từ thật kém xa!

Không giống với Trình Từ dịu dàng, miệng lưỡi thì bén nhọn, giương nanh múa vuốt, một chút hình tượng thực nữ cũng không có!

Nghĩ đến Trình Từ bị tên giả mạo mình cường bạo, tâm tình của Nam Cung Tước liền cảm thấy phiền não tới cực điểm. Tên đáng chết kia lại dám giả mạo hắn, đáng chết hơn nữa còn đi cường bạo người phụ nữ của hắn!

"Bất quá Mạc Thiên Kinh, mày phải nói cho tao biết, người nào giả mạo tao!"

Hơn nữa còn cường bạo Trình Từ, Nam Cung Tước ở trong lòng bổ sung thêm, tâm tình vô cùng tức giận.

Trình Từ bị cường bạo rồi, còn đứa nhỏ đâu?

"Mạc Thiên Kinh, con gái của tao thế nào rồi?"

Nam Cung Tước lo lắng hỏi, tâm tư rối bời, lời nói có chút trở nên không còn mạch lạc!

Mạc Thiên Kinh cau đôi mày anh tuấn, nghe thấy hắn ta lo lắng hỏi liền lãnh khốc nói: "Đứa bé còn chưa tìm được, đang tiến hành điều tra ở bên trong, về phần tên giả mạo mày rồi cường bạo Trình Từ đã bị bắt, nhưng hắn ta là ai tao vẫn chưa biết, bởi vì bộ dạng phách lối của hắn giống mày như đúc."

Mạc Thiên Kinh còn chưa biết, Liễu Nghị Hiền đã dùng siêu năng lực của mình đem gương mặt của hắn ta biến thành Nam Cung Tước, chỉ là Sính Đình.
.....

"Nam Cung Tước, anh còn không mau đi cứu Diễm Diễm đi, nếu mà có việc không hay xảy ra, thì cả đời này của anh coi như chẳng còn gì nữa, chẳng lẽ anh bây giờ cảm thấy bắt cóc tôi so với việc tìm con gái mình còn quan trọng hơn?"

Sính Đình rất tức giận, không ngờ Diễm Diễm cư nhiên mất tích, Trình Từ cũng bị cường bạo, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

"Diễm Diễm?"

Nam Cung Tước lẩm bẩm.

"Diễm Diễm là tên do Trình Từ đặt cho đứa nhỏ, cô ấy hi vọng về sau đứa bé sẽ được hạnh phúc, cuộc sống sẽ ngọt ngào đẹp đẽ!"

Ngọt ngào, đẹp đẽ?

Trình Từ hi vọng đứa bé lúc nào ngọt ngào, đẹp đẽ cho nên đặt tên cho nó Diễm Diễm, mà mình bây giờ thì? Không thể cấp cho Diễm Diễm một cuộc sống hạnh phúc, hơn nữa hiện tại ngay cả an toàn của mình hắn còn không có bảo đảm, phải ngày ngày trốn đông trốn tây.

"Nam Cung Tước, coi như anh tuyệt không hi vọng cuộc sống của Diễm Diễm ngọt ngào đẹp đẽ nhưng dù sao nó cũng là con gái anh, chẳng lẽ anh thật sự không muốn cứu nó chút nào sao?"

"Nam Cung Tước, mày thả Sính Đình, tao sẽ tận lực để tìm được Diễm Diễm!"

Mạc Thiên Kinh nghe thấy Sính Đình nói vậy cũng theo đó mà khuyên Nam Cung Tước. Nam Cung Tước nhìn người phụ nữ bị mình bắt cóc, nghĩ tới việc Trình Tử bị cưỡng bạo, tâm tình rất phức tạp!

"Mạc Thiên Kinh, mày thật sẽ cứu Diễm Diễm trở về?"

Hắn cảm thấy cái tên Diễm Diễm này rất êm tai, nghĩ đến Diễm Diễm, trong lòng ấm áp.

"Đương nhiên là thật!"

Mạc Thiên Kinh có chút kinh ngạc, hắn cư nhiên bị lời nói của mình lay động?

"Vậy thì tốt, chỉ là mày phải đem Diễm Diễm và Trình Tử đưa đến chỗ này thì tao mới thả người!"

Mạc Thiên Kinh biết ý của hắn liền đồng ý: "Được, Nhưng mà mày phải chăm sóc Sính Đình cho tốt, cô ấy là phụ nữ có thai, mày không thể làm khó cô ấy, nếu như có làm chuyện sai lầm gì thì tao nhất định để cho mày vĩnh viễn không nhìn thấy con gái."

Mạc Thiên Kinh uy hiếp nói, Nam Cung tước đáp ứng một tiếng rồi cúp điện thoại!

"Lão K, cậu lập tức đi thăm dò xem, hiện tại người bị chúng ta bắt là ai!"

"Thượng tướng, xảy ra chuyện gì, hắn không phải là Nam Cung Tước sao?"

Mạc Thiên Kinh lắc đầu một cái, "Không phải, hắn giả mạo Nam Cung Tước, mới vừa rồi Nam Cung Tước thật gọi điện thoại tới đây, hắn đang bắt giữ Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh cảm giác mình cũng hơi kỳ quái, không biết tại sao lại nảy sinh cảm giác tin tưởng Nam Cung Tước sẽ không làm khó Sính Đình. Nhưng anh vẫn muốn đem chuyện này điều tra rõ ràng, như vậy mới có thể cứu Sính Đình ra sớm một chút!

"Tại sao lại có thể như vậy?"

Lão K kinh ngạc hỏi, Liễu Nghị Hiền ở bên cạnh cũng cảm thấy vo vo kinh ngạc, chuyện gì đang xảy ra sao lại trùng hợp như vậy. Anh còn tưởng rằng người kia là Nam Cung Tước, chỉ tiếc là siêu năng lực không có cách nào đem hắn ta trở lại nguyên dạng ban đầu!

Suy nghĩ lại hắn ta bảo anh dùng siêu năng lực trả lại cho hắn diện mạo, không phải ai cũng biết được siêu năng lực cùng chỗ đặc dị của Liễu gia được!

"Đợi khi tìm được Diễm Diễm thì cũng tra ra người kia là ai, thì manh mối sự tình cũng sẽ sáng tỏ thôi!"

Mạc Thiên Kinh, hiện tại chỉ muốn sớm một chút tìm ra Diễm Diễm và thân phận của người kia, như vậy mình mới có thể cứu Sính Đình ra!

"Vậy tôi sẽ đi ngay bây giờ!"

Lão K đáp ứng một tiếng rồi lập tức rời đi, Mạc Thiên Kinh quay sang nhìn Liễu Nghị Hiền đang mặt đầy lo lắng cho Thủy Nhi đang ở trong phòng cấp cứu, chắc là anh ta rất ưa thích Thủy Nhi. Nhưng đồng thời anh cũng vô cùng tò mò về thân phận của anh ta.

Tại sao xảy ra một loạt tình huống như vậy mà anh ta cư nhiên hoàn hảo không một chút tổn hại nào?

Cửa đột nhiên bị mở ra, y tá lo lắng đi ra, nhìn thấy bọn họ, lập tức hỏi:

"Các người có ai có nhóm máu AB rh không? Bệnh nhân đang bị xuất huyết rất nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Các người rất có thể là anh em!

"Nhóm máu AB rh âm tính?"

Mạc Thiên Kinh tròn to hai mắt, đây chính là loại máu rất hiếm gặp, không ngờ Thủy Nhi lại mang trong người nhóm máu như vậy, Liễu Nghị Hiền nhìn

ánh mắt y tá lo lắng, không suy nghĩ lập tức đi tới trước mặt y tá.

"Tôi có, hãy mau lấy máu của tôi đi!"

Mạc Thiên Kinh càng thêm kinh ngạc, đây cũng quá trùng hợp rồi? Nhóm máu của Thủy Nhi rất hiếm thấy mà Liễu Nghị Hiên cũng thế, tự nhiên lại phù hợp như thế!

Nhìn Liễu Nghị Hiên đi theo y tá rời đi, chân mày của Mạc Thiên Kinh vặn càng chặt hơn, Thủy Nhi là cô nhi mà Liễu Nghị Hiên cũng chỉ là ngẫu nhiên quen biết Thủy Nhi, giữa bọn họ sẽ có quan hệ máu mủ sao?

Mạc Thiên Kinh bị suy đoán của bản thân làm cho giật mình, quan hệ máu mủ, chẳng lẽ Thủy Nhi và Liễu Nghị Hiên là anh em. Trên thế giới loại máu này rất hiếm thấy, mà muốn tìm người phù hợp với nhóm máu này lại còn khó gặp hơn. Thủy Nhi lại trùng hợp có cùng nhóm máu với Liễu Nghị Hiên thì không phải bọn họ rất có duyên phận với nhau hay sao?

Một lát sau, y tá xách theo mấy túi máu đi vào, sắc mặt của Liễu Nghị Hiên rất yếu ớt đi đến, Mạc Thiên Kinh vội vàng hỏi.

"Anh không sao chứ!"

Xem ra rút cũng không ít máu! Mạc Thiên Kinh thật tò mò, anh ta vì Thủy Nhi đã hy sinh rất nhiều, chẳng lẽ là đã thật sự yêu Thủy Nhi rồi sao?

Nghĩ đến Thượng Quan Quân Triết, cậu ta đối với Thủy Nhi cũng thật sự động lòng, chỉ là Thủy Nhi đến tận cùng sẽ yêu ai đây?

Hai người đàn ông này đều rất ưu tú, một người đã làm tổn thương cô ấy nhưng lại là cha của đứa bé, còn người này hình như cũng rất thích Thủy Nhi lại còn đối xử với cô ấy rất tốt!

Xem ra con đường của Thủy Nhi và Thượng Quan Quân Triết phải đi vẫn còn rất dài!

"Không có việc gì, nghỉ ngơi một chút là tốt rồi!" Chỉ mong máu của mình có thể cứu được Thủy Nhi và đứa bé!

Liễu Nghị Hiên mím đôi môi mỏng, gương mặt tuần tú tái nhợt cũng không có ảnh hưởng chút nào đến phong độ của anh!

"Anh và Thủy Nhi có nhóm máu rất phù hợp, tự nhiên lại khéo như vậy!"

Mạc Thiên Kinh đột nhiên mở miệng nói làm cho Liễu Nghị Hiên lúc này mới cảm thấy có chút hoang mang, nhóm máu AB Rh âm tính thật rất hiếm thấy, không ngờ mình và Thủy Nhi lại trùng hợp như thế!

Nhớ tới em gái đã mất tích mấy chục năm của mình, lòng của Liễu Nghị Hiên lập tức bật lên một cái, chắc không phải trùng hợp như vậy chứ!

Mạc Thiên Kinh nhìn anh: "Thật ra thì nhóm máu này cũng không tính là quá kỳ quái, nhưng các người đồng thời đều có thì cái này lại có hơi lạ rồi!"

"Tôi hiểu rõ ý của anh, Mạc Thiên Kinh, tôi vốn có một người em gái bị mất tích cách đây mười tám năm!"

Nhưng mà anh lại không hi vọng Thủy Nhi chính là người mình cần tìm, nếu như đúng như vậy thì chẳng phải anh đã yêu em gái của mình, hơn nữa bọn họ đã từng hôn nhau!

Nghĩ đến điều này, tâm tình của Liễu Nghị Hiên thấy rất là phiền não, trong lòng Mạc Thiên Kinh khẳng định đã suy đoán rất có thể bọn họ là anh em của nhau!

"Thay vì ở trong lòng suy đoán lung tung, còn không bằng kiểm tra luôn ADN, thì mọi chuyện liền rõ ràng ngay!"

Về mặt quan hệ chiến hữu anh rất hi vọng bọn họ sẽ là quan hệ anh em, nhưng đối với người đàn ông đang ở trước mặt anh cảm thấy làm như vậy cực kỳ khó xử, dù sao quan hệ của bọn họ sẽ làm tổn thương đến Liễu Nghị Hiên.

Liễu Nghị Hiên bị lời nói của Mạc Thiên Kinh làm cho chấn động, nghĩ đến việc mình và Thủy Nhi rất có thể là anh em ruột, anh rất sợ chính bản thân mình sẽ bị tổn thương.

Mạc Thiên Kinh nhìn anh ta, anh cũng biết lời mình nói có chút tàn nhẫn, nhưng nếu như không đi làm kiểm tra, bọn họ sai lầm ở chung một chỗ như vậy về sau anh có thể còn hối hận hơn, hơn nữa Thượng Quan Quân Triết cũng sẽ bị tổn thương!

Thay vì như vậy, còn không bằng đem chuyện này tra ra manh mối rõ ràng.

"Anh cảm thấy tôi và cô ấy là anh em ruột đúng không?" Liễu Nghị Hiên biết trong lòng của anh đã khẳng định như vậy thế nhưng anh lại rất ích kỷ hi vọng điều này không phải là sự thật.

Nhưng lại nghĩ tới cha mẹ nhớ nhung em gái như vậy, tìm kiếm vô cùng khổ sở, anh lại không đành lòng!

Nghĩ tới lần đầu tiên mình và Thủy Nhi gặp mặt, khi đó anh chỉ cảm thấy cô gái kia làm cho mình rất muốn đến gần, cho nên anh mới đi tìm cô, chỉ là không ngờ chuyện này sẽ trở nên như vậy.

Mạc Thiên Kinh nhìn anh: "Thật ra thì trong lòng của anh cũng không phải rõ ràng rồi sao? Nếu như không phải là thật vậy thì sau khi làm kiểm tra AND cũng không có vấn đề gì. Nhưng là nếu quả thật đúng như nghi ngờ, anh và Thủy Nhi cũng nên sớm một chút nhận nhau, anh nên biết, mặc dù Thủy Nhi là quân nhân nhưng cũng không hề kiên cường giống như anh đã nghĩ đâu."

Cô ấy cũng là một người phụ nữ cũng sẽ bị tổn thương, cũng không phải là người vụn vặt, được làm bằng sắt thép!

Liễu Nghị Hiên trầm mặc ngay lúc đó thì cửa phòng giải phẫu đột nhiên bị mở ra, Thủy Nhi được đẩy ra ngoài, người cầm đầu ống, vẫn còn đang hôn mê. Liễu Nghị Hiên nhìn cô đầy thương yêu.

Thật muốn che chở cho cô thật tốt, bảo vệ cho cô, không để cho cô bị thương tổn thêm lần nào nữa!

"Bác sĩ, tình hình thế nào rồi!"

Mạc Thiên Kinh còn chưa kịp mở miệng hỏi, Liễu Nghị Hiên đã đứng lên chạy tới hỏi trước.

Bác sĩ nhìn bọn họ nói:

"Rất xin lỗi, đứa bé không giữ được còn người mẹ thì đã không sao rồi!"

Mạc Thiên Kinh nghe được câu này, thấy khó chịu thay Thượng Quan Quân Triết, thật vất vả mới có đứa bé, hiện tại lại bị mất đi đây là không phải là rất tàn nhẫn sao!

"Cám ơn bác sĩ!"

Liễu Nghị Hiên đứng ở trước mặt Thủy Nhi, nhìn cô, thật rất muốn vươn tay vỗ về cô nhưng nghĩ đến cô rất có thể là em gái của mình, bèn dừng tay lại!

Phòng phẫu thuật của Thượng Quan Quân Triết cũng đã bị mở ra, bác sĩ đẩy người ra Thượng Quan Quân Triết vẫn còn đang hôn mê, bắp đùi đang quấn băng nhưng trên miệng vẫn còn gọi tên của Thủy Nhi.

"Bác sĩ. . . . ."

"Từ lúc bắt đầu phẫu thuật cậu ta vẫn gọi cái tên này, bây giờ đã không sao rồi!"

Chính là bọn họ nghe được tiếng gọi liên tục của anh cảm thấy có chút phiền!

Lời của bác sĩ khiến Mạc Thiên Kinh không khỏi nhìn sang Liễu Nghị Hiên đứng bên cạnh, y tá đẩy bọn họ vào một phòng bệnh, hai người cũng đi vào theo.

"Đợi lát nữa, anh bảo bác sĩ kiểm tra AND cho tôi và Thủy Nhi đi!"

Cũng đã suy nghĩ xong, trong lòng cũng kiên định rồi!

Mạc Thiên Kinh gật đầu nhàn nhạt cười đáp ứng.

Trong phòng giam, Nam Cung Tước bị bắt đang nằm ở trên giường, sau khi đã băng bó cả người tựa như xác ướp.

Lão K ngồi ở trước mặt anh theo dõi hẩn.

"Mày đến tốt cùng là người nào? Tại sao muốn giả dạng thành Nam Cung Tước!"

Nam Cung Tước trong nội tâm lộ bộ hạ xuống, không nghĩ tới nhanh như vậy liền bị phát hiện, nhưng hẩn không thể bại lộ thân phận của mình, không thể làm gì khác hơn là phải tiếp tục giả vờ.

"Mày nói cái gì, tao chính là Nam Cung Tước, sao lại gọi là giả mạo!"

Lão K hừ lạnh một tiếng.

"Mày cũng không cần giả vờ, Nam Cung Tước thật đã xuất hiện, mày nguy trạng còn có tác dụng sao?"

"Tao chính là Nam Cung tước!"

Nam Cung Tước giả tiếp tục nguy biện, không ngờ Nam Cung Tước thật sự không có chết, thật là đáng tiếc, nổ tung như vậy cũng không có nổ chết hẩn.

"Mày là Nam Cung tước, tại sao tao lại cảm thấy được mày giống một người!"

Lão K theo dõi hẩn, nghe hẩn nói vậy quả thật cũng có chút bối rối nhưng không thể có sai sót được!

Chỉ là anh cũng không biết tên này là người nào, chỉ có cảm giác hần rất quen!

"Thật sao? Chỉ tiếc, Nam Cung Tước chính là Nam Cung Tước, không phải giả mạo. Mạc Thiên Kinh đâu ! Gọi hần tới đây, tao muốn tìm hần báo thù!"

Lão K nhìn hần, loại cảm giác này, giọng nói này, thật là quá giống, nhưng ngẫm lại căn bản cũng không có khả năng, hần không phải là bị nổ chết rồi sao?

"Mạc thượng tướng sẽ không tới, trừ phi mày nói mày là ai!"

Nam Cung Tước nhìn anh, hai mắt toát ra lửa giận.

"Mày là Trương Vượng!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Tao không có chết!

"Ha ha, mày rốt cuộc cũng nhận ra tao! !" Trương Vượng ngông cuồng cười lớn, lão K cau mày nhìn hần chằm chằm, không ngờ hần cứ nhiên không có chết! .

"Không ngờ tao vẫn chưa chết hả!"

Trương Vượng theo dõi anh, sắc mặt rất không tốt, có chút giễu cợt, có chút khinh bỉ cười nhạo.

"Rất kinh ngạc, nổ rung trời chuyển đất như vậy mà mày cũng không chết, thật là kinh ngạc tới cực điểm!"

Lão K hừ lạnh, Trương Vượng lại cười đến vô cùng quỷ dị: "Mày biết không? Tao bị nổ thiếu chút nữa chết rồi, chỉ là tao phúc lớn mạng lớn cho nên tao không có chết, chắc mày thấy rất đáng tiếc hả!"

Trương Vượng lạnh giọng nói, nhớ tới hôm đó hần ta bị lửa lớn hùng hực bao quanh, thật may là hần phúc lớn mạng lớn, cổng thoát nước bị vỡ ra, hần nửa chết nửa sống thân thể bị bóng rất nặng cũng may là còn sống, chỉ là da mặt và da trên người đều bị phá hủy!

"Rất tiếc nuôi!"

Đối với thân phận thật của anh mà nói nhìn thấy hần còn sống, anh thật thấy vui mừng. Còn đứng trên lập trường chiến hữu trước kia cùng vào sinh ra tử anh lại cảm thấy rất tiếc nuôi!

Trương Vượng cười lạnh, gương mặt của Nam Cung Tước lại có vẻ kinh khủng khác thường, lão K thật không biết tại sao hần lại muốn dùng gương mặt của Nam Cung Tước kỳ thật thì mặt của Nam Cung Tước rất xấu xí, anh vẫn tương đối thích gương mặt của Trương Vượng trước kia.

"Tao đương nhiên biết mày thật đáng tiếc, nhưng mà tao rất hối hận không có giết chết Mạc Thiên Kinh!" Trương Vượng nghĩ đến Mạc Thiên Kinh còn sống, hần thấy rất tức giận, cũng rất muốn giết chết anh nếu không phải do anh thi hiện tại hần căn bản sẽ không biến thành cái bộ dáng này.

Lão K nhìn hần nói: "Mày không có bản lĩnh giết chết Mạc thượng tướng!"

"Tao chỉ là vận số không bằng hần mà thôi!"

Hần luôn tin tưởng sẽ có một ngày có thể giết chết Mạc Thiên Kinh, chỉ là hần không biết rằng căn bản hần không thể có cơ hội như vậy!

"Trương Vượng, tại sao lại muốn bắt Trình Từ, tại sao muốn cưỡng bạo cô ấy!" Lão K không hiểu tại sao hần ta phải làm như vậy, không có lý do gì để cho hần tìm Trình Từ gây phiền phức cả!

Trương Vượng nghe anh nói liền cười lạnh.

"Tao cưỡng bạo cô ta đấy, nếu không phải các người tới sớm, tao còn sẽ cho người cưỡng dâm cô ta, tao muốn để cho người của Nam Cung Tước bị ngàn người cười, vạn người nhảy trở thành đồ tiện nhân!" Hần vì Nam Cung Tước liều mạng như vậy, ở bên cạnh cảnh sát nằm vùng nhiều năm như vậy, không ngờ sau khi sự tình bại lộ hần thậm chí cũng không cho hần có cơ hội sống sót!

Hần thật không biết mình tại sao ngu như vậy, tại sao phải chết sống bán mạng cho hần ta!

"Vậy đưa bé đâu!"

Lão K hiện tại chỉ muốn biết đáp án, những thứ khác anh cũng không cần thiết phải biết, làm ra chuyện như vậy nghĩ muốn sống sót là không thể nào.

Nhưng là anh thế nào cũng không nghĩ tới, Trương Vượng lại còn gây ra một trận sóng gió lớn ra ngoài.

Trương Vượng nghĩ đến đứa bé kia không tìm được lộ ra nụ cười đầy khát máu.

"Tao ném ở bên trong khách sạn, nó thật là phiền toái!"

Vốn hắn cũng định giết chết nó nhưng nghĩ đến nó còn nhỏ như vậy mà bị giết chết thì cũng có chút tàn nhẫn, cho nên liền đem nó nhét vào bên trong khách sạn, tự sinh tự diệt!"

“Khách sạn nào?”

Lão K vội vàng hỏi, không ngờ được hắn ta cư nhiên tàn nhẫn như thế, Điem Điem còn nhỏ như vậy hắn ta làm sao có thể nhẫn tâm ném nó ở chỗ đó.

Trương Vượng cười lạnh.

"Mày không cần phải uống phí công sức tao sẽ không nói cho mày biết!"

Người phụ nữ Nam Cung Tước bị hắn cưỡng bạo, con gái của hắn ta cũng muốn giết chết!

Lão K nhìn hắn, tức giận đến khóe miệng cũng co quắp, nhìn bộ dáng như xác ướp của hắn lạnh lùng nói:

"Coi như mày không nói cho tao biết, chúng tao cũng có thể tìm được Điem Điem, Trương Vượng, mày chờ luật pháp trừng trị đi!"

Người ta ác như thế cho dù chết cũng là gieo gió gặt bão mà thôi!

"Hừ. . . . ."

Trương Vượng hừ lạnh một tiếng, lão K thấy hắn không có chút nào sám hối, xoay người rời ngục giam, hơn nữa còn phân phó bọn họ phải trông giữ nghiêm ngặt.

Gọi điện thoại báo cáo cho Mạc Thiên Kinh tình huống ở bên này cùng với khẩu cung vừa lấy được, hơn nữa người của Mạc Thiên Kinh đang truy lùng tung tích của đứa bé ở trong khách sạn.

Mạc Thiên Kinh nhíu mày nhìn ra ngoài cửa sổ, không ngờ cái tên Nam Cung Tước giả mạo lại là Trương Vượng, thật là không ngờ đến hắn ta cư nhiên không có chết!

Thủy Nhi mở mắt ra, thân thể đã không có gì đáng ngại, nhưng vẫn luôn cảm thấy thiếu đi cái gì đó!

Nhìn chung quanh bốn phía không thấy Liễu Nghị Hiên đâu, chỉ nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đang trầm tư đứng ở chỗ đó.

"Mạc thượng tướng!"

Thủy Nhi yếu ớt gọi, Mạc Thiên Kinh quay đầu lại, thấy Thủy Nhi đã tỉnh cau mày đi tới.

"Như thế nào, có sao hay không?"

Thủy Nhi lắc đầu một cái, "Không có!"

"Đứa bé của tôi thế nào?"

Cô nhớ trước khi hôn mê bị đá vào bụng dự cảm chẳng lành dâng lên trong lòng.

"Đứa bé không còn nữa rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, chậm chạp nói, Thủy Nhi trong nháy mắt ngăn người ngay sau đó ánh mắt âm trầm nhìn Mạc Thiên Kinh nói.

"Đừng suy nghĩ nhiều, sau này nếu muốn thì vẫn còn có cơ hội!"

Chỉ cần người không có việc gì, về sau sẽ còn có cơ hội có con.

"Thủy Nhi. . . . ."

Có tiếng gọi cô vô cùng yếu ớt Thủy Nhi lúc này mới phát hiện ra âm thanh này đến từ giường bên cạnh, chân đang bị treo lên cao, quần đầy băng gạc, đang quay mặt sang bên kia hình như là chân bị thương!

Giọng nói này là của Thượng Quan Quân Triết, chẳng lẽ. . . . .

"Thượng Quan Quân Triết bị thương?"

Thủy Nhi lập bắp hời, nội tâm trở nên run rẩy, Liễu Nghị Hiên không có việc gì, thế nào anh ta lại bị thương?

"Ừ, lúc đến cứu cô cậu ta bị Nam Cung Tước bắn vào bắp đùi, mới vừa làm xong giải phẫu!"

Mạc Thiên Kinh chưa nói cho cô biết, chỗ đùi của Thượng Quan Quân Triết thương thế rất nặng, mặc dù đạn đã lấy ra, nhưng là chân của cậu ta rất có thể sẽ mất đi tri giác, trở nên tàn phế!

"Liễu Nghị Hiên đâu!"

Nghe được anh ta cứu mình, Thủy Nhi trong lòng thấy ấm áp, nhưng là vừa nghĩ tới chuyện tình giữa bọn họ, cô lại không muốn đối mặt với anh.

Có lẽ đây chính là ý trời, đứa bé không còn nữa, vậy thì quan hệ của cô và Thượng Quan Quân Triết đến đây là kết thúc rồi!

"Đi làm kiểm tra ADN, cô và anh ta rất có thể là anh em ruột!"

Mạc Thiên Kinh thấy cô không quan tâm đến Thượng Quan Quân Triết mặc dù có chút tức giận nhưng nghĩ đến chuyện giữa bọn họ anh cũng không muốn nói thêm cái gì.

Những thứ này vốn là không có thể cưỡng cầu, cho nên anh cũng không muốn gò ép chuyện của bọn họ.

Thủy Nhi lại bị lời của anh cho làm cho mù mờ không hiểu ra sao!

"Kiểm tra ADN, anh nói tôi và Liễu Nghị Hiên là anh em?"

Làm sao có thể, giữa bọn họ làm sao có thể là anh em được, nhưng cô vốn là cô nhi, chuyện này không thể nào là thật được!

Tâm đột nhiên hốt hoảng, nhìn sang Thượng Quan Quân Triết đang không ngừng gọi tên mình, tâm càng sợ hơn, càng loạn hơn!

"Ừ, đoán chừng cũng sắp có kết quả rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn đồng hồ, lúc này chắc cũng có kết quả rồi nhưng sao Liễu Nghị Hiên vẫn chưa về, thật chẳng lẽ điều này chính là sự thật, bọn họ chính là anh em ruột?

Thủy Nhi gạt đầu trong ruột rối như tơ vò!

"Thủy Nhi!"

Thượng Quan Quân Triết đột nhiên thét lên, chợt ngồi bật dậy, dọa Thủy Nhi giật nảy người.

"Thủy Nhi, em không sao chứ, con đâu? Con vẫn còn đúng không?"

Thượng Quan Quân Triết nhìn thấy Thủy Nhi lập tức hỏi một tràng, Thủy Nhi nhìn anh trong lòng chợt lạnh rất nhiều, thứ anh ta quan tâm thủy chung vẫn là con của anh ta mà thôi!

"Đứa bé không còn nữa!"

Thủy Nhi nhàn nhạt nói, trong lòng cũng rất khó chịu, cô trăm phương ngàn kế muốn lưu lại đứa bé này, nhưng là vẫn không được!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Anh muốn thả tôi sao?

Thượng Quan Quân Triết không nghĩ tới đứa bé của mình thật không còn nữa. Thời điểm anh bị thương trong lòng vẫn luôn cầu mong hi vọng con của mình có thể giữ được, nhưng thật không ngờ vô luận anh có cầu xin thế nào thì ông trời vẫn tàn nhẫn cướp nó đi.

Ngu ngơ ngồi ở trên giường, Thượng Quan Quân Triết không nói một lời nào, đứa bé không còn, anh còn có thể có cơ hội tái sinh sao?

Anh thậm chí còn có chút tức giận, nếu như không phải Thủy Nhi cố ý muốn đi hẹn hò cùng với Liễu Nghị Hiên thì đứa bé đã không xảy ra chuyện. Đây

tất cả đều là lỗi của hán ta!

Thủy Nhi nhìn phản ứng của Thượng Quan Quân Triết, đột nhiên nghĩ đứa bé mất đi có lẽ cũng là chuyện tốt.

Anh ta chỉ yêu đứa bé, cũng không phải yêu mình, lòng của Thủy Nhi thật đau, mình còn không quan trọng bằng đứa nhỏ nữa.

"Thượng Quan không nên khổ sở, đứa bé không còn, sau này vẫn còn có cơ hội trước hết phải chữa khỏi vết thương đã!"

Mạc Thiên Kinh ở bên cạnh khuyên nhủ, Thượng Quan Quân Triết liền cười lạnh.

"Còn có thể có sao, anh, anh cảm thấy em còn có cơ hội có con hay sao?"

Đây có lẽ là đứa con duy nhất ở kiếp này của anh, đối với anh mà nói, đứa con này quả thật rất quan trọng, ba mẹ trông mong cháu đã nhiều năm, hôm nay hi vọng lại bị đập tắt rồi, anh thế nào lại không đau lòng được.

Thủy Nhi nghe anh nói vậy liền cau mày, cái gì gọi là không còn cơ hội, anh ta nếu muốn có con không phải rất dễ dàng sao? Tùy tiện tìm một người phụ nữ lên giường rồi để cho cô ta mang thai là được thôi!

"Thượng Quan, sẽ không đâu, bệnh của cậu không phải đã tốt hơn sao? Thủy Nhi cũng có thể mang thai con của cậu, tôi tin khả năng sinh sản của cậu vẫn còn bình thường!"

Thủy Nhi nghe được lời nói của Mạc Thiên Kinh, hình như đã hiểu rõ ràng một chút. Thượng Quan Quân Triết bị vô sinh, khó trách anh ta không chút kiêng kỵ cùng phụ nữ khác lên giường như vậy. Cũng khó trách khi bọn họ lên giường anh cũng không dùng bất cứ biện pháp phòng tránh nào mà cũng không thêm lo lắng đến chuyện mang thai!

Thì ra là anh ta có bệnh!

Thượng Quan Quân Triết rất đau khổ, Thủy Nhi chắc chắn sẽ không sinh thêm con cho mình rồi, cô và Liễu Nghị Hiên rất có thể bởi vì chuyện này mà đến với nhau, nghĩ đến đây tâm lại càng đau hơn.

Liễu Nghị Hiên đi vào phòng bệnh, bước chân rất nặng nề, gương mặt tuấn tú thật trầm lặng.

Anh cho tới bây giờ cũng không thể ngờ được em gái mà mình khổ cực tìm kiếm nhiều năm lại có thể dùng phương thức này xuất hiện tại trước mặt của anh, hơn nữa cô lại còn là người phụ nữ duy nhất anh động lòng!

Lòng đau đến rỉ máu, nhưng anh cũng không có cách nào, không thể thay đổi được sự thật bọn họ chính là anh em ruột của nhau!

Thủy Nhi nhìn thấy Liễu Nghị Hiên đi vào với gương mặt nặng nề như thế, vốn là có rất nhiều lời muốn nói cùng với anh lại không biết nên nói như thế nào.

"Như thế nào rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn tờ xét nghiệm trong tay anh, sắc mặt anh ta nặng nề như vậy đã nói cho anh biết đáp án rồi, nhưng anh vẫn muốn nghe câu trả lời của anh ta.

Liễu Nghị Hiên đem tờ xét nghiệm đưa cho anh, Mạc Thiên Kinh nhìn kết quả xét nghiệm phía trên, vốn đang lo lắng đột nhiên biến mất vì Thượng Quan Quân Triết vẫn có cơ hội theo đuổi Thủy Nhi!

Chỉ là điều này đối với Liễu Nghị Hiên mà nói là sự đã kích kịch liệt, người phụ nữ mà mình thích đột nhiên lại biến thành em gái ruột của mình, sự thật này thực sự có chút tàn nhẫn nhưng anh cũng đành chấp nhận thôi biết làm thế nào được!

Sự thật cuối cùng vẫn là sự thật!

Thượng Quan Quân Triết cầm lấy tờ xét nghiệm trong tay Mạc Thiên Kinh, trong lòng mừng như điên.

"Thủy Nhi, Liễu Nghị Hiên là anh trai của em! |"

Vốn là còn tưởng rằng có một tình địch mạnh mẽ hôm nay lại trở thành người thân, mà Thủy Nhi vẫn luôn hi vọng có người thân, hiện tại thật sự có rồi!

"Lời anh ta nói là sự thật sao?"

Thủy Nhi nhìn Liễu Nghị Hiên, tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ bọn họ thật sự là anh em, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, tại sao lại biến thành như vậy.

Liễu Nghị Hiên buồn rầu nhìn cô một cái rồi xoay người rời đi.

Mạc Thiên Kinh đem tờ xét nghiệm đưa cho cô nhìn, Thủy Nhi giật mình mở to hai mắt.

Thế nào lại là thật, chẳng lẽ cô thật không phải là cô nhi?

Tâm vừa mừng lại vừa lo, Liễu Nghị Hiền hình như rất không vui khi biết quan hệ của bọn họ. Không ngờ ba mẹ của anh và cô lại chính là một, cũng không biết bọn họ có thích cô hay không?

Tại sao năm đó lại muốn đem cô vứt bỏ?

Liên tiếp đặt ra vấn đề khiến Thủy Nhi cảm thấy tâm tình vô cùng nặng nề, có lẽ mình chỉ là một người không được coi trọng, bọn họ không cần đến đứa con gái như cô nữa!

Mạc Thiên Kinh nhìn Thủy Nhi, cũng không biết Sính Đình hiện tại thế nào, Nam Cung Tước có thật đối xử với cô như đã nói không.

Sính Đình ngồi ở bên trong gian phòng, xem ti vi, nhìn Nam Cung Tước đang ngồi bên cạnh, thật ra thì hẳn ta cũng không tính là cái loại đàn ông tội ác tày trời kia.

Tối thiểu bây giờ nhìn hẳn ta cũng không giống, giam cô ở chỗ này, mỗi ngày đều sẽ nấu rất nhiều món ăn ngon này nọ cho cô ăn, phục vụ cô như phục vụ Thái hậu vậy.

Nhưng hẳn cả ngày cũng không buồn nói câu nào thật là chán.

"Nam Cung Tước, tại sao anh lại không thích Trinh Từ?"

Sính Đình thật tò mò, nếu không thương cô ấy tại sao ban đầu lại muốn kết hôn, chẳng lẽ tiền tài thật sự quan trọng như vậy sao?

Nam Cung Tước nhìn cô một cái, mỗi ngày cô đều sẽ hỏi hẳn nhiều vấn đề, nhưng là hiện tại cả thể xác và tinh thần của hẳn đều đặt ở trên người của đứa bé và Trinh Từ rồi.

Kể từ sau khi biết Trinh Từ bị người mạo danh mình cưỡng bạo không biết vì sao tim của hẳn lại thấy thật đau, thật khó chịu.

Rất muốn xông lên đem tên đó róc xương lóc thịt, rất muốn ôm Trinh Từ vào trong ngực, nhẹ nhàng che chở, nói cho cô ấy biết cô ấy vẫn còn thuần khiết.

Còn có con gái Diễm Diễm của hẳn nữa!

Khi nghe được cái tên này, hẳn rất muốn Diễm Diễm ngày ngày luôn sống trong ngọt ngào đẹp đẽ giống như cái tên của nó vậy.

Lại nghĩ tới tình cảnh bây giờ của mình, tựa như một vương tử nghèo túng, không quyền không thế, phản bội cũng đã phản bội, còn sót lại có chăng chỉ là hư danh mà thôi!

Từ lúc mười bốn tuổi ngồi lên chức môn chủ đến bây giờ, hẳn cũng thật không biết bản thân mình đã lấy được cái gì. Con cái không có, tâm phúc cũng không có, ngay cả đến lúc cuối cùng ngay cả cơ hội nhặt xác mọi người cũng không có.

Vậy thì hẳn phấn đấu như vậy có ích lợi gì, đến cuối cùng vẫn là rơi vào hoàn cảnh như bây giờ, chật vật không chịu nổi!

"Nam Cung Tước, thật ra thì Trinh Từ thật sự là cô gái rất tốt, anh phụ cô ấy như vậy chính là tổn thất lớn nhất đời này của anh đấy!"

Đối với một người đàn ông cư nhiên làm đường lữ bước, còn làm lão đại của Hắc bang thật sự là quá đáng tiếc rồi.

Nghĩ tới đây Sính Đình thật sự có chút nhớ nhung đến Mạc Thiên Kinh, cũng không biết anh tìm được Diễm Diễm hay chưa, có tra ra Nam Cung Tước giả mạo bại hoại kia là ai không.

"Nếu như cô là cô ấy, cô có tha thứ cho tôi hay không!"

Nam Cung Tước đột nhiên hỏi, Sính Đình làm bộ không nghe rõ liền hỏi lại:

"Anh nói cái gì!"

Nam Cung Tước liền quay mặt đi: "Coi như tôi không nói gì!"

Một người như hẳn đã làm tổn thương đến cô ấy lại còn muốn đuổi giết nữa thì làm sao Trinh Từ có thể tha thứ cho hẳn, dù là ai cũng sẽ không thể tha thứ hẳn được!

"Nếu như đã nhận rõ con tim của mình, có lẽ Trinh Từ sẽ tha thứ cho anh, người cô ấy yêu là chính bản thân anh chứ không phải là những vinh hoa phú quý mà anh mang lại cho cô ấy!" Mặc dù hẳn hiện tại cũng không có vinh hoa phú quý!

Nam Cung Tước nghiêm túc nghe, nhưng vẫn cảm thấy không có hi vọng gì, Trinh Từ làm sao có thể tha thứ hẳn.

Chỉ cần cô và đứa bé sống tốt thì hẳn liền cảm thấy thỏa mãn rồi.

"Ngọc Sinh Đình, nếu như cô gặp Trinh Từ, cô có thể nói cho cô ấy rằng hãy sống cùng với Diễm Diễm cho thật tốt, khiến cho Diễm Diễm về sau mỗi ngày đều có thể sống trong hạnh phúc mỹ mãn được không?"

"Có ý tứ gì? Nam Cung Tước, anh muốn thả tôi sao?"

Sinh Đình bị lời nói của hắn làm cho sững sốt.

Nam Cung Tước nhìn cô nói: "Đúng vậy, tôi muốn thả cô!"

Hắn đã nghĩ thông, muốn làm một ít chuyện để đền bù tội của mình có lẽ đó chính là con đường sống tốt nhất!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Người nào làm cho con gái của ta cho lớn bụng như thế!

"Không thể nào, Nam Cung Tước, anh thật đã nghĩ thông suốt!" Sinh Đình có chút hoài nghi lỗi tại mình có phải có vấn đề hay không, Nam Cung Tước lại còn nói muốn thả mình, đây không phải là đang nói đùa đấy chứ?

"Nghĩ thông suốt rồi, tôi bây giờ chỉ còn hai bàn tay trắng, cuối cùng lại biến thành như vậy, bị cô lập hoàn toàn ngay cả vợ con cũng không muốn mình, cuộc sống như thế quả thật rất thất bại!"

"Anh nghĩ thông là tốt rồi, thật ra thì Trinh Từ vẫn còn rất yêu anh chỉ là anh vẫn luôn muốn biến Diễm Diễm thành người nối nghiệp của mình, lại còn muốn giết cô ấy như vậy mới chộc giận đến cô ấy thật ra thì anh vẫn còn có cơ hội!"

Không biết vì sao khi nhìn thấy hắn như vậy, Sinh Đình không nhịn được liền nói cho hắn biết ý tứ của Trinh Từ.

Ánh mắt của Nam Cung Tước âm trầm, gương mặt tuấn dật khó nén được vẻ mất mát, sự hưng phấn trong nháy mắt bị tiêu diệt hoàn toàn.

"Chẳng lẽ anh ghét bỏ Trinh Từ vì bây giờ cô ấy bị người ta làm hại?"

Sinh Đình nghi ngờ theo dõi hắn, nếu mà quả thật như vậy thì cô tuyệt đối khinh thường hắn.

Nam Cung Tước lắc đầu: "Không, tôi không ghét bỏ cô ấy, thật ra thì tôi cảm thấy mình rất dơ bẩn, ở cùng với những người phụ nữ kia làm tổn thương đến cô ấy như vậy, có lẽ chỉ có chính cô ấy mới biết được.

Hiện tại tôi biến thành như vậy, hai bàn tay trắng, tôi chỉ mong cô ấy có thể sống hạnh phúc còn về phần tôi tôi muốn mình đi ra ngoài lang bạt kỳ hồ!"

Hắn rất muốn sống cùng với bọn họ, nhưng hắn bây giờ còn có tư cách gì để sống với bọn họ đây, nghĩ tới Diễm Diễm sau này gọi người khác là cha thì lòng hắn cảm thấy rất đau, người như hắn không có tư cách làm cha của nó!

Sinh Đình nhìn hắn, không nghĩ tới đã kích lần này lại khiến Nam Cung Tước biến thành người khác như vậy, ở đáy lòng hắn vẫn rất thích Trinh Từ hay sao?

Chỉ là Trinh Từ thật sẽ tha thứ cho hắn ta sao?

"Nam Cung Tước, anh cảm thấy Trinh Từ còn có thể gả cho người khác sao?" Đặc biệt trải qua sự tình lần này, cô mặc dù là một người cảnh sát nhưng cô cũng không phải là người vô tình.

Nếu như Nam Cung Tước thật sự hối cải, cô hi vọng hắn và Trinh Từ có thể ở chung một chỗ. Nam Cung Tước trước đây đã chết rồi chỉ còn Nam Cung Tước hiện tại thôi, không đúng, hắn đã không phải là Nam Cung Tước nữa rồi!

Hắn là một người khác, là một người đàn ông biết yêu!

Nam Cung Tước không hiểu nhìn cô, không hiểu lời của cô là có ý gì.

"Trinh Từ bị người đàn ông giả mạo anh cưỡng bạo, đối với cô ấy mà nói thì người đó chính là Nam Cung Tước anh, người cô ấy hận và tức giận đều là anh. Anh cảm thấy cô ấy sau khi trải qua chuyện đó còn có thể cùng với người khác ở chung một chỗ sao?"

Hơn nữa cô cũng hi vọng Nam Cung Tước có thể nói với Trinh Từ nhận mình chính là tên kia sau khi nói xin lỗi với cô ấy thì hi vọng bọn họ có thể tốt đẹp như ban đầu.

Nam Cung Tước đã không phải là Nam Cung Tước bị nổ chết trước kia, bọn họ ở chung một chỗ, cũng coi là một kết cục hoàn mỹ.

Nam Cung Tước trầm mặc, nghĩ đến tên cường bạo Trình Tử kia không biết Mạc Thiên Kinh đã tra ra thân phận thật của hắn chưa. Quả thật nếu như Trình Tử biết mình bị người khác cường bạo, cô nhất định sẽ cảm thấy thân thể mình dơ bẩn từ đó càng đau lòng hơn nữa!

Nghĩ đến điều này, trong lòng Nam Cung Tước rất đau, hắn không hy vọng Trình Tử sẽ biết chân tướng sự tình vì vậy hắn tình nguyện đeo trên lưng mình tội lỗi này.

"Nam Cung Tước, nếu như anh không phải là Nam Cung Tước trước kia thì tôi nghĩ Trình Tử sẽ tha thứ cho anh, chẳng lẽ anh lại hi vọng về sau con của mình nhận người khác làm cha sao?"

Sính Đình nhìn hắn, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn mà hắn tựa như là biến thành người khác vậy.

Nam Cung Tước trầm mặc, thật ra thì hắn làm sao lại muốn điều đó xảy ra được?

Chỉ là. . . . .

"Mạc Thiên Kinh sẽ không bỏ qua cho tôi đâu!"

Hắn đã phạm phải nhiều tội lỗi như vậy, giết chết nhiều người như vậy, đôi tay nhuộm đầy máu tươi, tội ác tày trời thì làm sao Mạc Thiên Kinh có thể bỏ qua cho hắn!

Nghĩ đến điều này, Nam Cung Tước biết khả năng sống của mình rất ít!

"Nếu như anh tin tưởng lời tôi nói, tôi có thể giúp anh thuyết phục Mạc Thiên Kinh. Nhưng anh phải đồng ý với tôi kể từ đây trên thế giới này Nam Cung Tước sẽ hoàn toàn biến mất!"

Sính Đình nhìn vào mắt của hắn, bình tĩnh nói.

Nam Cung tước nhìn cô, hoài nghi cô thật có thể giúp hắn sao?

Sính Đình nhìn hắn, gật đầu, Nam Cung Tước cũng muốn thử một lần, có lẽ thật sự còn có một tia cơ hội.

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết và Tiểu Thủy Nhi ngồi ở trên giường. Bọn họ cả ngày nay cũng không nói một câu nào, Thủy Nhi hình như có điều muốn hỏi nhưng vẫn chưa lên tiếng.

Thượng Quan Quân Triết thì vẫn nhìn vào bắp đùi của mình, biểu hiện trên mặt có hơi ngu ngơ.

Tại sao lại có thể như vậy, tại sao chân của mình lại không có cảm giác?

Đang lúc ba người họ trầm mặc thì cửa đột nhiên mở ra, ba người họ quay đầu lại nhìn thì thấy Liễu Nghị Hiên dẫn theo hai người trung tuổi đi vào.

Đôi mắt của cặp vợ chồng kia tràn đầy không dám tin cùng với kích động, đặc biệt là người vợ, trong mắt đã phiếm hồng nhuộm lệ vẫn luôn nhìn vào cô.

"Liễu Nghị Hiên, bọn họ là ai?"

Thủy Nhi cất giọng đầy run rẩy hỏi, trong lòng càng run dữ dội hơn, mặc dù đã đoán được nhưng là vẫn rất muốn từ trong miệng của anh xác nhận lại.

Ngày hôm qua sau khi trở về, Liễu Nghị Hiên đã đem kết quả nói cho ba mẹ mình, ba mẹ anh vô cùng kích động, lệ rơi đầy mặt, cả đêm cũng không ngủ kêu gào muốn đi đến đây. Nếu không anh ra sức khuyên ngăn thì bọn họ đã sớm đi tới đây rồi.

Liễu Nghị Hiên nhìn cha mẹ kích động sắp xông tới, cố nén đau thương khàn khàn nói.

"Là ba mẹ!"

Thủy Nhi chỉ cảm thấy đầu oanh một tiếng nổ tung, chính mình vẫn luôn luôn suy nghĩ không biết cha mẹ của mình sẽ là hạng người gì, trông như thế nào, tại sao lại muốn vứt bỏ mình, nhưng không nghĩ tới chính là như vậy. Ba và Liễu Nghị Hiên dung mạo rất giống nhau, mẹ rất đẹp, hình như cũng có chút giống mình.

"Ba mẹ?"

Thủy Nhi lảo lảo gọi, cái từ này đối với cô mà nói thật sự rất xa lạ, rất xa lạ. Ba mẹ trước kia chỉ có thể gọi ở trong lòng hiện tại lại có thể gọi ra mồm thật sao?

"Con ơi!"

Vợ chồng Liễu thị nghe Thủy Nhi gọi vội vàng xông tới ôm lấy cô, lớn tiếng khóc, Thủy Nhi bị họ ôm cảm thụ trên người bọn họ tan mát ra tư vị của

người làm cha mẹ.

Đây chính là mùi vị của cha mẹ sao?

Ngực của bọn họ thật là ấm áp, vô cùng ấm áp.

"Con à, thật xin lỗi, đã để cho con chịu khổ rồi!"

Hai mươi năm qua, tìm kiếm suốt hai mươi năm rốt cuộc đã tìm thấy đứa con gái bị thất lạc. Nếu không phải Thủy Nhi sinh non cần truyền máu, bọn họ có thể bỏ lỡ cơ hội để nhận con gái mình rồi.

Chỉ là đến tận cùng là ai đã làm cho con gái bảo bối của mình mang thai đây?

Ôm con gái thật lâu mới lưu luyến buông ra, triu mến vuốt đầu của cô: "Tên con là Thủy Nhi thật sao?"

Thủy Nhi gật đầu nhìn mẹ yêu thương mình như vậy, trong lòng thật ấm áp, nhưng cũng rất lo sợ.

"Thủy Nhi, thật xin lỗi, năm đó ba mẹ làm thất lạc con, ba mẹ thật sự rất đáng chết!"

Ba Liễu kể lại năm đó bởi vì mang trong mình siêu năng lực nên bị nhiều người dòm ngó, làm hại cả nhà bọn họ phải trốn chạy khắp nơi dẫn đến làm thất lạc con gái khi đó mới được hai tuổi!

Thủy Nhi nghe ông nói gánh nặng trong lòng như được cất đi, thì ra không phải cô bị cha mẹ ghét bỏ, mà là bị thất lạc.

"Ba mẹ!"

Thủy Nhi dịu dàng gọi, Liễu ba, Liễu mẹ cười đến không khép lại được, bọn họ rốt cuộc đã tìm được con gái rồi!

"Các cậu người nào đem con gái của ta làm cho lớn bụng như vậy, có phải là cậu hay không. . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Thượng Quan Quân Triết thật tàn nhẫn!

Ba Liễu nổi giận gầm lên một tiếng, nhìn vào Mạc Thiên Kinh, dung mạo cũng không tồi, chỉ là đã làm cho con gái bảo bối của ông mang thai, hơn nữa lại còn dẫn đến sảy thai, đàn ông như vậy tội không thể nào tha thứ được.

Mạc Thiên Kinh không ngờ bọn họ cư nhiên lại hiểu lầm mình như vậy vội vàng lắc đầu nói:

"Bác trai, không phải cháu. . . . ."

"Cậu muốn nói là mình không có ý đúng không?" Ba Liễu giận đến xanh mặt hét lớn: "Ta biết ngay cậu là đàn ông như vậy mà, nam tử hán dám làm lại không dám nhận, còn ra thể thống gì, cậu căn bản không xứng với con gái của ta!"

Tức chết ông rồi, con gái bảo bối của ông xinh đẹp như vậy, đáng yêu như thế, hắn cư nhiên để cho nó sinh non, thật là thương xót cho cho đứa cháu còn chưa ra đời của ông, thật là quá đáng thương rồi!

Thủy Nhi nhìn người cha một lòng vì mình mà gấp gáp như vậy, thay mình bất bình trong lòng thấy ấm áp, có cảm giác không chân thật!

Mạc Thiên Kinh lúc này cực kỳ im lặng, ba Liễu này cũng quá nóng vội rồi!

"Bác trai, cháu thật sự không phải là bạn trai của Thủy Nhi, mà là cậu ấy!"

Mạc Thiên Kinh chỉ vào Thượng Quan Quân Triết đang nằm ở trên giường, Ba Liễu sững sốt một chút, đưa mắt nhìn sang Thượng Quan Quân Triết thấy đáng đáp thật sự vô cùng tốt, chỉ là có một đôi mắt hơi đào hoa, vừa nhìn thấy là một người đàn ông rất hoa tâm, so với người vừa rồi thì kém hơn!

"Thủy Nhi, cậu ta là bạn trai của con, là cha của đứa bé?"

Ba Liễu nhìn Thủy Nhi hỏi lại, con gái ông mới vừa sinh non, mà cậu ta cũng nằm ở trên giường, bấp dùi bị bọc thành cái bánh chưng, quần đầy băng trắng, xem ra là đang bị thương.

Hay là hai đứa đánh nhau, con gái ông đâm cậu ta một dao, nên cậu ta mới nổi giận đẩy Thủy Nhi xuống cầu thang dẫn đến sinh non?

Ba Liễu suy nghĩ bay đầy trời, hai mắt ở giữa hai người mà dao động .

Thủy Nhi nhìn ba, cũng không biết ông đang nghĩ cái gì, chỉ là cô có trực giác, ba mình đối với Thượng Quan Quân Triết hình như không hài lòng lắm.

Thượng Quan Quân Triết cũng cảm nhận được ánh mắt của ông, tâm tình càng trở nên kém hơn, hiện tại thân phận của Thủy Nhi tốt như vậy lại vừa tìm được ba mẹ, mặc dù Liễu Nghị Hiền đã biến thành anh trai của cô nhưng anh lại cảm thấy được so với trước kia cảm giác càng kém hơn rồi.

Sợ rằng mình và Thủy Nhi bây giờ thật sự kết thúc rồi.

Hơn nữa còn cái chân này Thượng Quan Quân Triết thật rất khổ sở, anh bây giờ, đã không xứng với Thủy Nhi rồi. Cô ấy làm sao sẽ cùng một người tàn phế như anh ở chung một chỗ?

"Đúng vậy, thưa ba!"

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, hình như tâm tình của anh rất kém hơn nữa sắc mặt cũng rất không tốt, đến tội cùng là tại sao!

Theo ánh mắt của anh hình như cô thấy rõ ràng, anh bởi vì chân bị thương mà khổ sở sao?

"Ba mẹ, những chuyện này chờ cho Thủy Nhi khỏe lại sẽ nói sau đi! Hai người đi về trước để cho Thủy Nhi nghỉ ngơi thật tốt đi!"

Liễu Nghị Hiền nhìn ba mẹ mình nhiệt tình quá độ, lạnh nhạt nói.

Thủy Nhi nhìn Liễu Nghị Hiền, anh hình như cũng tiêu tụy không ít, chỉ là cô ngược lại cảm thấy rất tốt, bọn họ bây giờ trở thành anh em, cảm giác được che chở càng trở nên chân thật hơn rồi !

Ba Liễu mẹ Liễu nhìn Thủy Nhi, rất không nỡ.

"Ba mẹ, các người về trước đi! Con còn có chuyện!"

Thủy Nhi nhìn bọn họ, hai người nghe con gái lên tiếng, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đồng ý, nhấn nhá một phen lúc này mới rời đi.

Bên trong phòng bệnh, chỉ còn lại ba người, Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ một cái cũng đi ra khỏi phòng bệnh.

Nhẹ nhàng đóng kín cửa, vừa lúc nhìn thấy lão K. xông tới, trong ngực ôm một đứa bé.

Nhìn thấy Mạc Thiên Kinh, vội vàng tới nghênh đón.

"Thượng tướng, đứa bé tìm được rồi!"

Lão K nhìn đứa bé đang ngủ say, thật là quá đáng thương, lúc anh tìm được đã thấy nó nằm ở trên giường lớn tiếng khóc.

"Cậu vất vả rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn đứa bé trong ngực lão K hiện tại đã đến lúc tìm Sính Đình về rồi !

Lấy điện thoại ra gọi cho Nam Cung Tước.

"Mạc Thiên Kinh, mày tìm tao!"

"Đứa bé đã tìm được rồi, kết quả mà mày muốn cũng đã điều tra ra, mày có thể thả rồi đấy!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh có chút nóng nảy, nghĩ đến Sính Đình, cũng không biết hiện tại cô thế nào rồi.

"Thật vậy sao, mày bây giờ đang ở đâu, tao và Sính Đình đang ở trên đường, lập tức liền đến chỗ mày!"

Nam Cung Tước cố gắng nội tâm hưng phấn, đứa bé rốt cuộc đã tìm được, hẳn sẽ lập tức được nhìn thấy con của mình rồi.

Sính Đình nhìn hắn, lấy điện thoại nói:

"Mạc Thiên Kinh, anh bây giờ ở đâu để em đến. Em và Nam Cung Tước đi đến đó!"

Mạc Thiên Kinh cau mày: "Em và Nam Cung Tước sao lại ra ngoài, hắn bắt buộc em sao?"

Lửa giận lập tức như bão tố chạy lên não, Sính Đình vội vàng giải thích:

"Không có, em rất khỏe, anh đang ở đâu, em hiện tại đi tìm anh, đợi lát nữa sẽ nói cho anh biết chuyện gì xảy ra!"

Sính Đình bình tĩnh nói sau đó nhìn sang Nam Cung Tước đang rất khấn trương, liền cho hắn một ánh mắt an ủi.

"Anh đang ở bệnh viện trung tâm thành phố!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói xong, Sính Đình cũng nói đôi câu liền cúp điện thoại!

Mười phút sau, Nam Cung Tước và Sính Đình cùng xuất hiện ở trước mặt anh. Mạc Thiên Kinh thấy Nam Cung Tước hoàn hảo không có vấn đề gì thì thấy vô cùng kinh ngạc.

Nam Cung Tước liếc mắt liền nhìn thấy đứa bé trong ngực lão k, đó là Diễm Diễm sao?

Muốn mở miệng hỏi, cũng không dám cất lời!

Sính Đình đi tới trước mặt anh, có chút tức giận chất vấn:

"Mạc Thiên Kinh, anh không nhìn thấy em sao?"

Cô bị bắt cóc như vậy mà trong mắt của anh thế nào lại không có nhìn cô, cứ nhiên lại mãnh liệt nhìn chăm chăm Nam Cung Tước.

Mạc Thiên Kinh thấy Sính Đình ghen, liền vội vàng kéo cô vào trong ngực, dịu dàng hỏi.

"Em có chỗ nào bị thương hay không?"

Nam Cung Tước hiện tại lại muốn làm gì, cứ nhiên quang minh chính đại đi ra đây?

Nam Cung Tước nhìn Mạc Thiên Kinh khấn trương, trong hai mắt tràn đầy cảnh giác.

"Mạc Thiên Kinh, chúng ta có thể nói chuyện một chút không?"

"Đúng vậy, Mạc Thiên Kinh, bọn em có lời muốn nói với anh. Lão K, anh cũng cùng đi luôn!"

Mạc Thiên Kinh hồ nghi nhìn Sính Đình, cũng không biết cô đang giờ trò quỷ gì, lại đi giúp Nam Cung Tước nói chuyện.

"Sính Đình, hắn ta là Nam Cung Tước!"

"Ai nói hắn là Nam Cung Tước, Nam Cung Tước đã sớm bị nổ chết rồi, hắn không phải là Nam Cung Tước!"

Sính Đình kéo tay Mạc Thiên Kinh đi ra ngoài, Mạc Thiên Kinh nhìn Nam Cung Tước hình như trên người của hắn thiếu đi cái gì đó?

Sát khí còn có khí phách nữa?

"Đi lên tầng thượng đi!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, Nam Cung Tước liền gật đầu một cái, bình thản nói.

"Yên tâm đi, trên người tôi không có súng!"

Lần này hắn là tới là muốn chấm dứt cuộc sống trước kia, chỉ cần có thể để cho Diễm Diễm và Trình Từ có cuộc sống hạnh phúc, nếu như Mạc Thiên Kinh thật muốn giết hắn thì hắn cũng không thể nói gì hơn.

Bên trong gian phòng, Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, anh cứ nhiên một câu cũng không nói vẫn luôn nhìn vào bắp đùi của mình, sắc mặt rất kém, vô cùng yếu ớt.

"Thượng Quan Quân Triết!"

Thủy Nhi nhỏ giọng gọi, Thượng Quan Quân Triết nhìn cô một cái từ từ nói:

"Chúng ta đã không có quan hệ, Tiểu Thủy Nhi về sau em có thể tự do nói yêu đương rồi!"

Anh không thể để cho Thủy Nhi cùng mình ở chung một chỗ, coi như cô nguyện ý thì anh cũng không đồng ý, nhưng cô căn bản sẽ không đồng ý đi!

Thủy Nhi nghe anh nói vậy sửng sốt một lúc rồi tức giận hỏi:

"Thượng Quan Quân Triết, anh không phải nói rất yêu thích tôi sao? Tại sao cứ nhiên bây giờ lại nói chia tay, anh không phải đã nói muốn chứng minh lòng của mình yêu tôi như thế nào sao?"

Anh ấy tuyệt đối có chuyện gạt cô!

Thượng Quan Quân Triết lạnh lùng nhìn cô chăm chăm: "Tiểu Thủy Nhi, cô cho rằng cô là ai, đáng giá để Thượng Quan Quân Triết tôi vì cô mà buông tha cả biển hoa ngoài kia hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Thật xin lỗi!

Thủy Nhi nghe được lời nói của Thượng Quan Quân Triết vô tình lãnh khốc như vậy bối rối một hồi, lại nhớ đến dáng vẻ của anh mới vừa nhìn bắp đùi của mình. Chẳng lẽ là bởi vì cái chân bị thương kia cho nên anh mới nói những lời như vậy!

Còn nếu mà thật như vậy cô sẽ không bỏ qua cho anh!

Nhìn ánh mắt Thượng Quan Quân Triết nghiêm túc, Thủy Nhi có chút mê mang.

"Thượng Quan Quân Triết, anh thật sự không yêu thích tôi?"

Thủy Nhi đi xuống giường, đi tới trước giường của anh từ trên cao nhìn xuống lạnh lùng chất vấn.

Nội tâm Thượng Quan Quân Triết run lên nhẹ nhẹ, nhưng trên mặt lại biểu hiện hết sức bình tĩnh, mắt lạnh nhìn lại cô.

"Đương nhiên là thật, cô cảm thấy mình có chỗ nào phù hợp với yêu cầu của tôi, xét về diện mạo, xét về xinh đẹp, cô đều không đủ tư cách!"

Nói ra lời trái với lương tâm như vậy Thượng Quan Quân Triết cảm giác mình thật rất tàn nhẫn, nhưng là vừa nghĩ tới chân mình sau này liền cắn răng quyết định.

"Nếu như không phải yêu thích tôi, vậy trước kia tại sao anh lại nói yêu thích tôi, tại sao muốn cùng tôi lên giường! Chẳng lẽ là bởi vì muốn sinh con nên mới tìm tôi sao?"

Lòng thật đau, lời của anh tàn nhẫn cực kỳ, để cho cô không nhịn được muốn khóc.

Chỉ là cô biết, lời của anh chắc chắn đều không phải là thật lòng.

"Không sai, bởi vì muốn có con, cô bây giờ ngay cả đứa bé cũng không có, cô cảm thấy tôi sẽ còn muốn cô sao? Cô đừng cho là Thượng Quan Quân Triết tôi người nào cũng muốn. . . . . Bóp. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết lời còn chưa nói hết liền bị Thủy Nhi tát lên mặt, Thượng Quan Quân Triết nhìn cô trên khuôn mặt nhỏ nhắn đang tái nhợt tất cả đều là nước mắt, thi nhau rơi xuống.

"Thượng Quan Quân Triết, cái tên khốn kiếp này, nếu như anh cứ suy nghĩ bỏ tôi qua một bên như vậy thì anh lầm rồi. Tôi mới không phải loại người như vậy, tôi cho anh biết, Tiểu Thủy Nhi tôi hiện tại muốn theo đuổi anh, anh bây giờ đã là người của tôi rồi!"

Thủy Nhi vô cùng khí phách nói, ôm lấy mặt của anh hung hăng hôn lên môi một cái rồi buông ra nói tiếp:

"Tôi đã đóng dấu trên người anh rồi, về sau nếu không có sự đồng ý của tôi không cho nói chia tay, cũng không cho nhìn phụ nữ khác. Nếu để tôi phát hiện, tôi một người giết một người. Tôi một đôi, giết một đôi!"

Thượng Quan Quân Triết bị cô đột nhiên hôn làm cho kinh hãi, bị lời nói bá đạo của cô làm cho cả người chấn động.

Cô đây là đang tuyên cáo cùng với anh sao?

"Em. . . . ."

"Em cái gì mà em! Em cho anh biết, không cho đôi ý!"

Thủy Nhi bá đạo nói, hai tay chống lên sườn ra lệnh cho Thượng Quan Quân Triết. Anh nhìn nàng trong lòng thấy ấm áp, không nghĩ tới lần này bị thương lại có thể làm cho cô tỏ tình với mình, duy nhất tiếc nuối chính là cái chân của anh.

Cúi đầu, nhìn xuống bắp đùi, vẫn không có tri giác.

"Thủy Nhi, chân của anh có thể bị tàn phế. . . . ."

Thủy Nhi vuốt ve bắp đùi của anh nói: "Sẽ không đâu, anh không phải chỉ là bị thương một cái chân thôi sao? Chỉ cần anh trị liệu cho tốt thì sẽ không có

việc gì!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn trong mắt Thủy Nhi tràn đầy nhu tình, trong lòng cực kỳ ảm, thì ra là không phải là anh đơn phương, Thủy Nhi hóa ra cũng yêu mình.

Nhìn cô, Thượng Quan Quân Triết liền gạt đầu một cái.

"Nếu như em thật không ngại như lời mình nói ..., anh sẽ đối với em thật nghiêm túc!"

Nghe được lời của Thượng Quan Quân Triết, mặt của Thủy Nhi đột nhiên đỏ lên, có chút ngượng ngùng, cư nhiên mình lại tỏ tình với anh!

"Thượng Quan Quân Triết, có phải anh đang cố ý hay không!"

Thủy Nhi nhìn anh chằm chằm, hung hăng hỏi.

Thượng Quan Quân Triết lắc đầu: "Anh nào dám, anh thật sự là không muốn em đi theo anh...chân của anh. . . . ."

Thủy Nhi đặt tay lên môi anh, nhìn thẳng vào mắt nói: "Đừng nói ahhh... Em không muốn nghe anh nói ghét bỏ em!"

Thượng Quan Quân Triết cầm tay của cô ôn nhu nói:

"Thật xin lỗi, anh sai lầm rồi, anh không nên đem em trở thành này loại phụ nữ như thế!"

Thủy Nhi lắc đầu một cái: "Không có, là em không đúng, em quá quật cường, rất cố chấp rồi. Em vẫn không dám đối mặt với tình cảm của anh, còn làm mất con của chúng ta nữa!"

Thật ra thì cô cũng có lỗi, Thủy Nhi cúi đầu, chớp chớp lông mi thật dài trông vô cùng mê người.

Thượng Quan Quân Triết nhìn vào đôi môi đỏ mọng của cô, nuốt một ngụm nước bọt, khàn khàn nói.

"Không có quan hệ, chúng ta vẫn còn có cơ hội có con, anh thật sự rất hoài niệm đôi môi của em. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết nói dứt lời, liền hôn lên môi mọng đầy khêu gợi của cô, nhẹ nhàng, ngọt ngào, trần trọc êm ái mà hôn, dây dưa không dứt.

Thủy Nhi lần này cũng không đẩy anh ra, đôi tay cũng vòng lên cổ anh không lưu loát đáp lại, hai tâm hồn giao thoa, từ từ dựa sát vào nhau.

Liễu Nghị Hiên đứng ở ngoài cửa, nhìn hai người trên giường bệnh đang ôm nhau nhiệt tình hôn, đau lòng tới cực điểm.

Bọn họ hòa hảo rồi, người làm anh như mình không phải là nên vui mừng sao?

Nhưng theo tình cảm của anh đối với Thủy Nhi, Liễu Nghị Hiên cảm thấy thật rất khó chịu, nhìn người phụ nữ mình thích và người đàn ông khác hôn nhau như vậy ai có tâm tình để thể nghiệm đây!

Đưa ba mẹ trở về, khi quay lại không ngờ lại nhìn thấy tình cảnh như vậy, tâm tình rất khó chịu.

Xoay người rời đi, không muốn để mình tiếp tục nhìn một màn chói mắt như vậy, anh có lẽ nên thật tốt nhận rõ tình cảm của mình, dù sao Thủy Nhi cũng là em ruột của anh, sự thật mặc dù tàn nhẫn, nhưng là vẫn cần nhận thức rõ.

Trên sân thượng, Nam Cung Tước nhìn người đứng đối diện với mình mặt đầy đề phòng liền thở dài, thì ra là trong mắt hắn mình dù sao cũng không tính là một công dân tốt!

"Mạc Thiên Kinh, không nên nhìn Nam Cung Tước như vậy, anh ta bây giờ đã không phải là Nam Cung Tước trước kia rồi, anh ta đã thật lòng hối cải, đã không còn khát máu tàn bạo như trước nữa rồi !"

Sính Đình nhìn Nam Cung Tước và Mạc Thiên Kinh, ánh mắt kia thật là đáng sợ.

Mạc Thiên Kinh liếc nhìn Sính Đình liền ôm cô nhìn sang Nam Cung Tước.

"Sính Đình đã nói vậy, tự anh cũng nói một lần đi!"

Nam Cung Tước nhìn Mạc Thiên Kinh, khẽ sờ gạt đầu một cái.

"Không sai, tôi đã không nghĩ tới cuộc sống trước kia rồi, hôm đó bị Triệu Phi ném lựu đạn nếu như không phải vừa lúc đem cống thoát nước mở ra có lẽ tôi thật sự liền chết cháy ở trong biển lửa rồi.

Tôi vốn là còn có ý định muốn báo thù , nhưng ngẫm lại cũng không có ý nghĩa gì. Tôi phấn đấu cả đời, đem Thiên Môn phát triển thuận buồm xuôi gió, nhưng cuối cùng lại như vậy, bị cô lập hoàn toàn, ngay cả vợ mình cũng bỏ đi.

Mặc dù là do bị tội ép mới bỏ đi, nhưng hiện tại tôi liền hối hận, tôi hi vọng Diễm Diễm và Trinh Từ đều có thể trải qua cuộc sống hạnh phúc."

Hắn hiện tại thật không muốn quay lại những ngày chém chém giết giết, cũng muốn thử một chút cuộc sống bình yên như những người bình thường...

Mạc Thiên Kinh nhìn Nam Cung tước, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc khó tin, không ngờ Nam Cung Tước khát máu tàn bạo lại có thể nói ra những lời như vậy, thật là làm cho anh thất kinh.

"Coi như anh muốn cuộc sống như thế, nhưng trước kia anh tội ác tày trời lại muốn trốn thoát sự trừng trị của pháp luật hay sao."

Coi như hắn là thật lòng hối cải, nhưng là dù sao hắn cũng phạm vào tội ác ngập trời làm sao có thể để cho hắn sống tiếp được.

"Mạc Thiên Kinh, Nam Cung Tước đã chết trong trận hỏa hoạn kia rồi, bây giờ anh ta không phải là Nam Cung Tước nữa, anh không cần cố chấp như vậy, cho anh ta và Trinh Từ một cơ hội, để cho bọn họ sống cùng nhau đi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Nam Cung Tước, hắn thật sự là thật lòng hối cải sao?

"Nam Cung Tước, nếu như anh muốn sống lần nữa, anh phải cắt đứt một chân của mình, có như vậy tôi mới tin tưởng được!"

Mạc Thiên Kinh rất lạnh lùng vô tình mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Anh đã rất lâu không làm cái kia rồi!

"Mạc Thiên Kinh, anh điên rồi!" Sính Đình kêu lên thất thanh, không ngờ Mạc Thiên Kinh lại nói ra những lời như vậy làm cho cô sắp bị tức chết rồi.

Lão K cũng rất thất kinh ngạc trước những lời này của anh, không ngờ Mạc thượng tướng lại bảo Nam Cung Tước tự đâm vào mình, nhưng mà theo kinh nghiệm chiến đấu nhiều năm của bọn họ mà nói, anh tuyệt đối tin tưởng, Mạc thượng tướng làm như vậy là có nguyên nhân.

Nam Cung Tước nhìn Mạc Thiên Kinh, trên người anh ta hiện không có súng, nếu như phải thật sự làm vậy anh ta mới tin tưởng lời nói của mình, vậy thì hắn liền cắt một chân.

Tình trạng của hắn bây giờ so với tàn phế cũng không có gì khác nhau, không phải là cắt một chân hay sao?

"Mạc Thiên Kinh, đưa súng cho tôi!"

Nam Cung Tước lạnh nhạt vừa nói vừa nhìn Mạc Thiên Kinh, trong ánh mắt không có một tia do dự.

Mạc Thiên Kinh ném cho hắn một con dao găm, lạnh lùng nhìn xuống bắp đùi của hắn.

"Dao găm là được rồi, nếu mày đâm vào chân của mình một dao vậy thì sau này sẽ đoạn tuyệt với cuộc sống trước kia từ nay về sau mày chính là một Nam Cung Tước hoàn toàn mới!"

Nam Cung Tước nhìn Mạc Thiên Kinh, trong ánh mắt có thật nhiều cảm xúc, phức tạp cũng như kích động.

Anh ta đã đồng ý với hắn có thể cho hắn một cơ hội rồi.

"Nam Cung Tước, anh đừng có ngu ngốc, đừng nghe lời của Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình không biết tại sao Mạc Thiên Kinh phải làm như vậy, nhưng nhìn thấy Nam Cung Tước nhếch môi cười nhạt, hình như điều này còn làm cho anh ta thật vui mừng.

"Ngọc Sính Đình, cảm ơn cô!"

Nam Cung tước thật lòng nói, con dao găm trong tay không chút do dự đâm phập vào bắp đùi.

"Ừm. . . . ."

Sự đau đớn truyền đến khiến mặt Nam Cung Tước lập tức tái nhợt nhưng lại không kêu lên tiếng, chỉ yên lặng thừa nhận, máu tươi đỏ sẫm từ bắp đùi của hắn chảy ra, làm cho người ta nhìn thôi cũng cảm thấy sợ.

Mạc Thiên Kinh nhìn Nam Cung Tước, cười nhạt .

"Chúc mừng anh, Nam Cung Tước!"

Nam Cung Tước cười với anh, tảng đá lớn trong lòng như được gỡ xuống, thấy thoải mái hơn rất nhiều, người cũng cảm thấy rất nhẹ nhõm, chưa bao giờ lại thoải mái như vậy.

"Mạc Thiên Kinh, anh đúng là điên rồi!"

Sính Đình không chịu được nhìn anh, lại nhìn sang Nam Cung Tước đang mỉm cười, cô cảm thấy hình như chính mình đã bị bọn họ lường gạt rồi, chỉ có mình cô là không hiểu thôi.

Lão K vội chạy tới chỗ của Nam Cung Tước, nhìn vào đuôi hắc sau đó đỡ hắc đi xuống băng bó.

Trên sân thượng, chỉ còn lại Sính Đình và Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình vẫn còn đang rầu rĩ không vui liền đi tới trước mặt cô, ôm cô vào lòng dịu dàng hỏi.

"Bà xã, em giận à!"

Anh biết mình chưa nói cho cô biết nguyên nhân tại sao lại làm vậy đó là lỗi của anh. Nhưng nếu như anh nói ra, nếu như Nam Cung Tước lại là đang giả vờ vậy thì đồng nghĩa với việc anh thả hổ về rừng rồi.

Sính Đình tránh ra ngực của anh ra, không vui nhìn anh chăm chăm!

"Mạc Thiên Kinh, anh vẫn là không tin tưởng em..em đã nói Nam Cung Tước bây giờ không phải là Nam Cung Tước trước kia rồi, tại sao anh lại còn muốn làm cho anh ta bị thương, làm sao anh lại khát máu như thế!"

Cô cho tới bây giờ cũng không biết, thì ra Mạc Thiên Kinh cũng có một mặt tàn nhẫn như vậy. Nhìn Nam Cung Tước dùng dao găm cắm vào bắp đùi của hắc, còn nhìn thấy hắc đau đến tái cả mặt, không nghĩ cũng biết, hắc ta đau đớn ra sao, hơn nữa còn chảy nhiều máu như vậy.

Mạc Thiên Kinh thở dài: "Anh không có không tin tưởng em! Em có biết, Nam Cung Tước chính là lão đại của Hắc bang, là Môn chủ của Thiên Môn, anh không thể chỉ bằng lời nói của em liền tin tưởng ngay được, hắc bây giờ biến thành người tốt, như vậy em cũng hiểu rõ ràng rồi!"

Anh cũng không phải là chủ tịch nước, anh chỉ là một người quân nhân, anh cần phải bảo vệ những người bị hại, mà người giống như Nam Cung Tước nếu như không phải là đã trải qua tai ương to lớn như vậy coi như anh có tha thứ cho hắc thì quốc gia cũng không thể để hắc đi, anh như thế này đã rất nhân từ rồi!

Sính Đình nhìn anh chăm chăm, trong lòng rất tức giận, Mạc Thiên Kinh nói yêu cô chắc cũng là giả mà thôi, anh cho tới bây giờ cũng đều không nghĩ đến cảm thụ của cô.

"Dù cho là Môn chủ thì thế nào, hắc không phải đã hối cải muốn làm một người mới rồi sao?"

"Nếu như em đi bắt tội phạm, tội phạm lại đột nhiên thay đổi tốt hơn, vậy thì em còn có bắt hắc hay không hoặc là có thể bỏ qua cho hắc hay không!" Mạc Thiên Kinh đưa ra ví dụ nói, Sính Đình không chút nghĩ ngợi liền lên tiếng cự tuyệt.

"Dĩ nhiên không thể, những tên tội phạm kia bọn chúng đều là những tên tội ác tày trời!"

Nghĩ tới trước kia đi bắt những tên bại hoại kia, tên nào mà không giết mấy mạng người, nếu như cô bỏ qua cho hắc, vậy thì chẳng phải là thả hổ về rừng rồi!

Mạc Thiên Kinh cung chiêu cọ cọ vào mũi của cô, dịu dàng nói.

"Vậy là rất đúng rồi, em ngắm xem, Nam Cung Tước còn là một tên tội ác tày trời vô cùng độc ác, nếu như hắc chỉ đang giả bộ, vậy chúng ta về sau chẳng phải là còn có nguy hiểm hơn sao, còn có bao nhiêu sinh mạng vô tội phải chết trong tay của hắc?"

Sính Đình nghe Mạc Thiên Kinh phân tích như thế thấy cũng đúng, có chút áy náy cúi đầu.

"Thật xin lỗi, em trách nhầm anh rồi!"

"Chỉ cần em không tiếp tục hiểu lầm anh thì tốt rồi!"

Mạc Thiên Kinh vẫn là cung chiêu như cũ, Sính Đình cảm giác được mắt của mình hơi ươn ướt, rất cảm động.

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh đối với em tốt như vậy, anh thật cảm thấy em và anh thích hợp sao? ?"

Mạc Thiên Kinh nhìn khóe mắt Sính Đình có nước mắt, rất nghiêm túc nói.

"Dĩ nhiên thích hợp, bằng không thì cái song thai trong bụng của em từ đâu mà tới!"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, nghiêm mặt.

"Mạc Thiên Kinh, em phát hiện anh thật rất không đúng đắn!"

Mới vừa thấy cảm động lại làm cảm xúc đó tuột xuống rồi, Mạc Thiên Kinh chính là như vậy, mỗi lần cũng làm cho cô cảm động không được một phút.

Mạc Thiên Kinh lưng cô, cột nhà nói.

"Bà xã, chẳng lẽ em không cảm thấy chúng ta đã thật lâu không có làm sao? Anh cũng đã rất lâu không có có động vào em rồi!"

Anh đã kìm nén thật lâu, thật rất đáng thương. Sính Đình là người phụ nữ đầu tiên của anh, cũng là duy nhất nhưng mà nhanh như vậy đã mang thai. Anh đã thật lâu cũng không có động vào cô, mỗi lần động cũng là rất nhẹ nhàng, không thể buông thả hết kích tình trong cơ thể ra được.

Sính Đình đưa lưng về phía anh, cũng cảm thụ rất rõ ràng phía dưới của anh đang từ từ trở nên cứng rắn, không khỏi xấu hổ đỏ mặt.

"Mạc Thiên Kinh, chúng ta mới không làm có mấy ngày, anh không cần lúc nào nhớ tới chuyện này, đối với thân thể thật không tốt!"

Xấu hổ chết đi được, bọn họ lần đầu tiên cảm thấy xấu hổ như vậy hơn nữa lại còn buồn cười, tình cảm mãnh liệt dâng trào, nhưng là bây giờ còn vì bảo bối trong bụng nên không dám...!

Mạc Thiên Kinh dính sát vào phía sau của cô, nhẹ nhàng ma sát, thật là thoải mái!

Chỉ tiếc nơi này là sân thượng, bằng không bọn họ có thể làm một lần, thật tốt!

"Sính Đình, chúng ta về nhà đi!"

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh khàn khàn, nếu như cô nguyện ý anh có thể tìm khách sạn ở gần đây, đánh dã chiến một chút cũng không tồi!

Sính Đình không hiểu nhìn anh: "Chúng ta về nhà để làm gì, em còn chưa có đi thăm Thủy Nhi!"

Đẩy lồng ngực anh ra, Sính Đình liền đi tới cửa cầu thang, Mạc Thiên Kinh nhìn phía dưới đang dựng lều của mình, tối nay anh nhất định phải xử lý cô.

Sính Đình mới đi đến ngoài cửa liền nghe thấy bên trong phòng bệnh truyền đến tiếng thở dốc nặng nề, ghé đầu vào nhìn thấy Thủy Nhi đang ôm Thượng Quan Quân Triết, hai người đang hôn nhau vô cùng mãnh liệt.

Hình như cô và Mạc Thiên Kinh còn chưa có hôn nhau mãnh liệt như vậy, đang mãi mê nhìn nên cũng không có phát hiện Mạc Thiên Kinh đã theo tới sau lưng mình.

"Bà xã, có muốn thử một chút hay không, xem kỹ thuật hôn của anh có tiến bộ tí nào hay không!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói xong, liền kéo Sính Đình vào trong ngực, môi còn chưa kịp phủ lên liền nghe thấy một giọng nói rất không vui cất lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 184: Mạc Thiên Kinh, tại sao anh không làm với em!

"Các người không nên hôn ở nơi này như vậy sẽ ảnh hưởng không tốt đến bệnh nhân!"

Cô y tá ôn nhu nói, Sính Đình vội vàng đẩy Mạc Thiên Kinh ra, trên mặt ửng hồng nhìn vô cùng mê người.

Mặt khác chính người trong phòng cũng đang mãi mê trong thế giới của bọn họ hoàn toàn bỏ quên tất cả, tay của Thượng Quan Quân Triết tùy tiện đặt ở trên người của Thủy Nhi. Vừa hôn vừa vuốt ve, quần áo nửa thân trên đã bị mở ra.

Một chân của Thượng Quan Quân Triết đang bị treo ngược lên, hôn vừa dịu dàng lại bá đạo, hoàn toàn không có nhìn thấy y tá đang đi tới!

"Hai vị, đến giờ chữa trị rồi!"

Sau đó y tá đẩy đồ đi vào phòng bệnh, khuôn mặt vừa đỏ lại vừa nóng giống như quả táo!

Hai người đồng thời tách nhau ra, nhìn sắc mặt đỏ rực của cô y tá, tâm tình của Thượng Quan Quân Triết thật tốt mà Thủy Nhi thì ngược lại, cảm thấy vô cùng lúng túng.

"Thủy Nhi, thân thể đã tốt hơn nhiều rồi!"

Sính Đình cười lạnh đi tới, còn làm cô lo lắng gần chết, không ngờ cô ấy cư nhiên cùng với Thượng Quan Quân Triết ở nơi này nhiệt tình ôm hôn, hơn nữa nhìn tâm tình hiện tại rất không tệ, không phải là hòa hảo rồi chứ.

Thủy Nhi sắc mặt có chút hồng, nhìn Sính Đình.

"Cô còn không phải như vậy, sắc mặt vừa trắng vừa mềm, ửng hồng như vậy đoán chừng là đã được Mạc thượng tướng tưới mát rồi!" Lời của Thủy Nhi khiến Sính Đình nhớ lại tình cảnh vừa nãy, mặt lại đỏ bừng lên.

"Nào có chỗ nào tốt, ôm hôn hết sức nhiệt tình, thật là ghen chết tôi rồi!"

Lời nói hơi hột của Sính Đình khiến Mạc Thiên Kinh rất là buồn bực, anh cũng muốn hôn cô khiêu chiến với thời gian, nhưng mà cô đều không cho anh cơ hội.

Anh đúng là rất muốn hôn cô như vậy, ai bảo cô luôn ghét bỏ anh, nói gì là đang có cục cựa, rồi cái gì gì nữa!

Anh rất vô tội có được hay không, cũng đã thật lâu không có khai trai rồi !

"Có cái gì tốt mà hâm mộ, nếu như cô muốn liền bảo Mạc thượng tướng cho cô ôm hôn , anh ấy khẳng định vô cùng vui lòng!"

Ánh mắt Mạc Thiên Kinh lập tức sáng rực nhìn Sính Đình, phía dưới bụng lúc này đột nhiên vọt lên một ngọn lửa nhỏ, ánh mắt nhìn Sính Đình trở nên nóng bỏng hơn rất nhiều!

"Cũng có thể!"

Sính Đình lười biếng nói, trên mặt Mạc Thiên Kinh sáng bừng lóe lên hưng phấn.

"Nếu như anh ấy muốn thử mùi vị nôn nghén của tôi thì cũng có thể!"

Lời Sính Đình lập tức khiến trong lòng Mạc Thiên Kinh nhớ lại chuyện ngày đó, thứ mùi đó, anh thật sự có chút sợ, không phải là ghét bỏ chỉ là thứ mùi đó thật khiến cho anh buồn nôn!

Thủy Nhi nhìn mặt của Mạc Thiên Kinh đột biến xem ra Mạc thượng tướng lần trước cũng bị thua thiệt rất nhiều.

Thượng Quan Quân Triết nhìn khuôn mặt rạng rỡ của Thủy Nhi trên mặt lộ ra tia giảo hoạt!

"Mạc thượng tướng, tối nay hai người đều trở về ngủ đi, tôi và Thượng Quan Quân Triết có thể tự chăm sóc chính mình!"

Nói vô cùng hợp tình hợp ý, Mạc Thiên Kinh liền gật đầu dè nén tâm tình hưng phấn nhìn Sính Đình nói.

"Bà xã, chúng ta về nhà thôi! Đợi lát nữa anh làm đồ ăn ngon cho em!"

Lời Mạc Thiên Kinh ngọt như mật, Sính Đình nhìn Thủy Nhi, cô hiện tại cũng muốn đi ngủ đang mang thai nên người luôn thấy mệt mỏi khó chịu.

"Đúng rồi, Thủy Nhi, cô mới vừa sinh non, Thượng Quan Quân Triết, chú ý một chút, trong vòng một tháng này không thể chung đụng đâu đấy!"

Sính Đình tà ác nhìn bọn họ, xoay người đi ra khỏi phòng!

Thượng Quan Quân Triết nhìn Thủy Nhi, rất là biệt khuất.

"Chờ một tháng sau, em nhất định phải cho anh ăn một bữa, chúng ta cố gắng tạo ra một đứa trẻ. . . . . Không đúng phải là một đôi bảo bảo, tương lai đem những đứa trẻ của Mạc thượng tướng hạ bộ xuống!"

Thủy Nhi gật đầu: "Được, chúng ta sinh ra mấy đứa trẻ, tức chết Ngọc Sính Đình!"

Tức chết cô ấy, cư nhiên trâu tức cô như vậy, hoàn toàn không để ý đến lời của Thượng Quan Quân Triết nói ăn một bữa là có ý gì!

Thượng Quan Quân Triết nghe cô nói liền gian xảo cười rộ lên.

Sính Đình và Mạc Thiên Kinh lái xe trở lại biệt thự, sau đó Sính Đình trực tiếp lên lầu đi vào phòng tắm.

Mấy ngày nay thật mệt chết đi được!

"Bà xã, để anh phục vụ em tắm rửa...!"

Sính Đình cũng lười để ý đến anh, Mạc Thiên Kinh hấp ta hấp tấp theo vào phòng tắm, nhanh chóng giúp cô xả đầy nước, điều chỉnh nhiệt độ nước cho vừa vặn.

"Bà xã, nước được rồi!"

Sính Đình lười biếng nhìn anh một cái, vô sự hiển ân cần, tuyệt đối là không có chuyện tốt!

Cởi quần áo ra, đi vào phòng tắm, ngâm mình ở trong nước, thật là thoải mái, hồn nhiên không biết bộ dáng của mình bây giờ mê người như thế nào!

Mạc Thiên Kinh cũng cởi hết quần áo, trần truồng đi vào phòng tắm, phía dưới bụng đã sớm hùng dũng kêu gào, chỉ là Sính Đình thế nhưng lại không thèm liếc anh một cái.

Mạc Thiên Kinh không cam lòng ngồi đối diện với Sính Đình, nhìn bộ ngực ngày càng lớn của cô, bụng nhỏ khểnh nhô ra, nơi đó đang có hai bảo bảo của bọn họ.

"Bà xã, để anh tắm cho em."

Mạc Thiên Kinh cười hì hì đi tới trước mặt cô nói, Sính Đình liền nhắm hai mắt lại hưởng thụ.

Mạc Thiên Kinh tay êm ái lướt trên người cô, vuốt ve thân thể trắng nõn mềm mại, cả người run rẩy, nơi nào đó lại càng kêu gào lợi hại, sung sướng lên!

"Bà xã, giúp anh lấy tay sờ sờ nó một chút!"

Giọng Mạc Thiên Kinh có chút khàn khàn, cầm tay Sính Đình đặt lên chỗ đang sưng trướng của mình. Khi chạm được vào dục vọng nóng rực kia của anh Sính Đình liền mở mắt ra, nhìn thấy trong tay mình đang nắm cái đó, nhìn mặt Mạc Thiên Kinh đang rất hưởng thụ, bất đắc dĩ thở dài.

"Bà xã, đừng cự tuyệt anh!"

Giọng của Mạc Thiên Kinh bộc phát khàn khàn, hơi thở thô ráp, nhìn một cái cũng biết đang tiến vào trạng thái nào.

Sính Đình biết chính mình cũng không thể từ chối, chỉ là nghĩ đến khi bọn họ ở chung với nhau thì thân thể liền không nhịn được mà run rẩy.

Nhẹ nhàng nắm lấy, từ từ chuyển động trên dưới.

Mạc Thiên Kinh rất hưởng thụ nhắm hai mắt lại, nặng nề thở hổn hển, nắm lấy tay nhỏ bé của cô gia tăng tốc độ!

"Sính Đình, anh thật sự vô cùng thích em!"

Mạc Thiên Kinh nhân cơ hội này thì thảo nói, Sính Đình nghe được lời của anh, trong lòng có chút không vui, chỉ là thích thôi sao!

Đang muốn nói lại nghe Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ một tiếng cảm giác một cổ chất lỏng ấm áp phun ra, cúi đầu xem xét thì thấy một dòng chất lỏng màu trắng đang chảy trên tay bọn họ.

Sính Đình có chút chán ghét nhìn anh, thật là buồn bực, anh thế nào lại chính mình xử lý, không cùng cô làm cái đó!

Nghĩ tới đây, Sính Đình lại có chút khát vọng với anh, cảm giác chỉ có khi bọn họ chung đụng với nhau!

Mạc Thiên Kinh mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, nhếch môi cười yếu ớt, sau khi tắm rửa sạch sẽ liền ôm cô đi ra khỏi phòng tắm, lau khô người sau đó nhẹ nhàng đặt lên giường.

Dưới ánh đèn, cả người Sính Đình trần trụi, da thịt trắng nõn như có như không dụ dỗ anh.

Mạc Thiên Kinh nuốt một ngụm nước bọt, cảm giác cổ họng khô khốc làm cho anh thấy có chút khó chịu, nhưng mà bây giờ không thể vội được.

"Ngủ đi!"

Mạc Thiên Kinh dịu dàng nói sau khi giúp cô mặc áo ngủ xong. Anh biết, cô hiện tại rất muốn ngủ, cũng rất mệt mỏi.

Sính Đình trong lòng buồn bực cực kỳ, rất là khó chịu, mặc dù cũng rất muốn đi ngủ, nghi ngờ trong lòng cũng chỉ có thể gác lại không đành hỏi trực tiếp.

Mà Mạc Thiên Kinh sau khi mặc áo ngủ cho cô xong cũng bắt đầu lìm dim, Sính Đình ở trên giường lăn qua lộn lại, thế nào cũng không ngủ được.

Ở bệnh viện không phải đã nói muốn cùng cô làm cái đó sao? Tại sao hiện tại một chút phản ứng cũng không có, mới vừa rồi lấy tay của cô làm biểu hiện của anh cũng rất bình thường!

Chỉ là tại sao anh lại không động vào cô đây?

Càng nghĩ, Sính Đình lại càng không ngủ được, tức giận ngồi dậy, thở phì phò hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh lại không làm với em!"

Chương 185: Không nên nói lung tung, nếu không...!

Mạc Thiên Kinh mở mắt ra, còn chưa hiểu rõ ràng lời của cô có ý gì!

"Sính Đình, em làm sao vậy?"

Sính Đình nhìn anh chăm chăm, cực kỳ tức giận.

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh lại không làm với em?"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô: "Em muốn biết anh là vì cái gì lại không làm cùng em sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, sắp bị câu hỏi của cô làm cho tức chết, anh mỗi ngày đều bị cảm dục đến đáng thương không phải là sợ cô mệt mỏi hay sao?

Sớm biết cô muốn mình làm như vậy anh cũng không phải nhịn đến khốn khổ, làm cho anh đã thật lâu cũng không có khai trai rồi!

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh lại không nói, có phải ghét bỏ em mang thai, không có tình thú hay không!"

Sính Đình nhìn cái bụng đã lộ rõ của mình cũng khó trách người khác lại không muốn mang thai, thì ra là nguyên nhân này.

Mạc Thiên Kinh cũng không chế không nổi nữa rồi, anh thật sắp bị cô làm cho tức chết, lật người đem đề cô xuống phía dưới, không phải được hơn bốn tháng rồi sao? Vậy thì hôm nay anh phải ăn cô cho no, chặn cái miệng kia lại!

Sính Đình nhìn anh, bị lừa giận trong ánh mắt của anh làm cho giật mình, còn chưa kịp chất vấn, liền bị anh bá đạo mà dịu dàng hôn lên.

"Ừm ừm. . . . ."

Sính Đình đột nhiên bị anh hôn hô hấp có chút không thông, Mạc Thiên Kinh cũng không định bỏ qua cho cô ngậm lấy cánh môi của cô, sau đó bàn tay liền dò vào trong áo ngủ, vuốt ve xoa nắn hai bầu ngực sữa của cô.

"Ừh. . . . ."

Sính Đình từ từ nhẹ nhàng tràn ra tiếng rên yêu kiều, khiến Mạc Thiên Kinh càng thêm tăng nhanh tốc độ, tối nay anh muốn cho cô lĩnh hội thật tốt vẻ đẹp của mình.

Mạc Thiên Kinh không có ý bỏ qua cho cô, tay nhẹ nhàng cời hết quần áo trên người cô làm lộ ra thân thể mê người, cái tay trượt vào giữa hai chân của cô, linh hoạt chui vào trong cấm địa, nhẹ nhàng vuốt ve.

Sính Đình bị tay anh đột nhiên tiến vào làm cho cả người run rẩy không dứt, rất muốn ngăn cản tiến công của anh nhưng lại muốn có được nhiều hơn nữa, loại cảm giác đó làm cô sắp tan chảy ra rồi.

"Ừm. . . . .", Mạc Thiên Kinh đột nhiên rút tay ra làm cho cô có cảm giác trống rỗng vô cùng khó chịu, còn chưa kịp nói gì thì lại cảm giác được một cổ cứng rắn đang luồn vào trong cơ thể mình, phong phú mà đầy đặn, hoàn toàn lấp đầy bên trong. Mạc Thiên Kinh thở hổn hển tăng nhanh luật động, động tác ngày càng trở nên rất mạnh, Sính Đình ôm chặt lấy hông của anh, thừa nhận từng đợt từng đợt khoái cảm mà anh mang lại.

"Ừh. . . . . Ah %. . . . ."

Sính Đình bị cơn sóng khoái cảm cuốn đến tận cùng, cái loại cảm giác tê liệt đó khiến cho cả người cô run rẩy không dứt, Mạc Thiên Kinh lại càng gia tăng tốc độ, rong ruổi, muốn đem niềm sướng của chính mình rót sâu vào trong cơ thể của cô.

"Hừm. . . . ."

Mạc Thiên Kinh gầm nhẹ một tiếng, sau đó đem tất cả niềm sướng phát tiết vào trong cơ thể của cô rồi lật người nằm sang bên cạnh cả người không ngừng co rút.

Sính Đình cũng bị cơn sóng khoái cảm mãnh liệt đánh cho tan tành, nằm ở trên giường thở hổn hển, bộ ngực cũng theo đó từng đợt từng đợt mà phập phồng.

Cô bây giờ có chút mê mang, không biết Mạc Thiên Kinh là bởi vì lời nói của cô làm cho tức giận mà phát tiết dục vọng, hay là bởi vì anh bị cảm dục đã

lâu cho nên mới trở nên điên cuồng khát cầu thân thể cô như vậy.

"Sính Đình, về sau đừng bao giờ nói anh không cùng em làm cái gì có biết không? Anh đã nhịn thật lâu, nếu không phải sợ thân thể của em không chịu nổi, anh thật sự vô cùng muốn cả đêm triền miên cùng với em." Tự ái của đàn ông không thể nào đã kích được, Sính Đình vốn đã quên mất điều này, Mạc Thiên Kinh anh là một người đàn ông bình thường, mà cô cũng là một người phụ nữ tràn đầy sự dục hoặc.

Một nam một nữ ở cùng một phòng, nói không muốn lên giường đó là giả, nếu không phải yêu cô, sợ cô phải đau lòng anh làm sao lại phải chịu khổ cực mà cấm dục như vậy chứ?

Sính Đình trên mặt thoáng ửng hồng sau cơn kích tình, nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy trong lòng thấy thoải mái hơn rất nhiều, chỉ là hiện tại cô thật rất muốn ngủ, mới vừa trải qua vận động làm tiêu hao quá nhiều tinh lực, cô hiện tại chỉ muốn yên tĩnh ngủ một giấc.

Nhắm mắt lại, Sính Đình dần dần ngủ thiếp đi.

Mạc Thiên Kinh không thấy cô trả lời liền quay đầu lại nhìn cô, khổ tâm mỉm cười cũng ôm lấy cô ngủ.

Mấy ngày tiếp theo Thượng Quan Quân Triết đã chấp nhận cho bác sĩ trị liệu nên khôi phục rất nhanh, bắp đùi bị thương cũng tốt hơn nhiều mặc dù không thể xuống giường đi bộ nhưng trực giác mách bảo là đã khôi phục rồi.

Thùy Nhi đã có thể xuất viện, nhưng cô mỗi ngày đều ở bên cạnh Thượng Quan Quân Triết, tình cảm của hai người đột nhiên tăng lên mạnh mẽ!

Nam Cung Tước cũng đã xuất viện, yêu cầu Mạc Thiên Kinh để cho hắn và Trình Từ gặp mặt.

Mạc Thiên Kinh đem đứa bé giao cho hắn, dẫn hắn đến phòng của Trình Từ.

Trình Từ ngồi ở trên giường lớn, rèm cửa sổ bên trong gian phòng toàn bộ đều bị kéo xuống vô cùng tối tăm.

Nam Cung Tước đi tới, nhìn Trình Từ ngồi ở mép giường, mỗi một thời gian ngắn không thấy mà cô đã tiêu tụy đi rất nhiều, cả người gầy rộc đi sắc mặt cũng tái nhợt.

Nam Cung Tước ôm đứa bé đi tới trước mặt cô, Trình Từ cũng không quay đầu lại, lòng của Nam Cung Tước thấy thật đau.

Mạc Thiên Kinh đã nói cho hắn tên cường bạo Trình Từ chính là người mình đã phái đến nằm vùng bên cạnh anh ta, sau trận hỏa hoạn trong ngục giam kia hắn ta không bị chết cháy vì vậy liền giả mạo Nam Cung Tước để trả thù Mạc Thiên Kinh.

Cũng bởi vì cảm hận sự tàn nhẫn của hắn cho nên mới phải lợi dụng thân phận của Nam Cung Tước đi bắt Trình Từ, cường bạo, lăng nhục cô.

Nam Cung Tước biết, coi như hiện tại có giết chết Trương Vượng cũng không thể đem thanh bạch trả về cho Trình Từ, điều duy nhất có thể lấy làm bây giờ chính là thừa nhận người cường bạo Trình Từ chính là mình.

Ôm đứa bé đi tới bên cạnh Trình Từ ngồi xuống sau đó đặt đứa bé lên trên giường, Điem Điem chợt ‘ oa ’ một tiếng khóc lớn lên, có lẽ là cảm nhận được tiếng khóc của con mình nên Trình Từ quay đầu lại, ánh mắt rã rời nhìn đứa bé.

"Điem Điem!"

Cánh môi khô khốc khe khẽ mở, Nam Cung Tước nhìn bộ dáng cô bây giờ, vô cùng tự trách. Nếu như ban đầu không phải là hắn bức cô bỏ đi thì cô và Điem Điem làm sao sẽ biến thành bộ dáng như bây giờ, tất cả đều là lỗi của hắn!

Thống khổ nhắm mắt lại, bàn tay run rẩy vuốt bả vai Trình Từ, khăn khăn nói.

"Trình Từ, thật xin lỗi! Xin em hãy tha thứ cho anh!"

Nam Cung Tước lời vừa nói ra, Trình Từ liền ôm lấy Điem Điem, hai mắt đỏ bừng nhìn Nam Cung Tước, trên mặt tràn đầy sát khí.

"Nam Cung Tước, anh không được tới tìm tôi nữa, tôi thật sự chỉ muốn cùng Điem Điem thật tốt sống qua ngày mà thôi, tôi cầu xin anh hãy buông tha cho chúng tôi có được hay không, không cần phải đuổi giết chúng tôi nữa !"

Từng giọt từng giọt nước mắt như mưa rơi xuống gương mặt vốn đã nhợt nhạt nay lại càng thêm xanh xao.

"Trình Từ, anh sẽ không tổn thương đến em nữa, em hãy cho anh một cơ hội được không? Anh sẽ yêu thương em thật tốt, cũng sẽ để cho Điem Điem trải qua cuộc sống của một người bình thường."

"Không thể nào, không thể nào, anh là một tên lừa gạt. . . . ."

Trình Từ ôm Điem Điem, lớn tiếng khóc, dùng sức đẩy ra Nam Cung Tước ra, Nam Cung Tước không ngờ cô lại có sức lực lớn đến thế, bị cô đẩy một cái cả người liền chấn động ngã xuống, va vào cái bàn kê bên, vết thương nhất thời bị nứt ra, nguyên bản vốn đã sắp lành nay lại chảy ra máu đỏ tươi vô cùng chói mắt.

Đau đớn kịch liệt cuốn tới, sắc mặt Nam Cung Tước nhất thời tái nhợt đi.

"Trình Từ, thật xin lỗi!"

Nam Cung Tước chịu đựng đau đớn nói, Trình Từ nhìn Nam Cung Tước không ngừng chảy ra máu đỏ tươi, vội vàng xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Nếu như chúng ta không phải là anh em, em sẽ yêu anh chứ?

"Nam Cung Tước, sao anh lại bị chảy máu!"

Chuyện gì đã xảy ra, tại sao sắc mặt lại tái nhợt như vậy, bắp đùi sao lại chảy ra nhiều máu như vậy, đến tột cùng là chuyện gì đã xảy ra.

Nam Cung Tước nắm được cánh tay của cô nói:

"Trình Từ, xin em hãy cho anh một cơ hội để chuộc tội, nếu như em đồng ý thì hãy cứu anh còn nếu như không đồng ý thì...em cứ để cho anh chảy máu tới chết đi!"

Nếu như anh không thể có được sự tha thứ của cô, cho dù có sống cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Trình Từ bị lời nói của anh làm cho có chút không biết làm sao, tha thứ cho anh, tha thứ hẳn cái gì, tha thứ cho việc anh cưỡng bạo mình sao?

Bọn họ đã cùng giường chung gối hơn năm năm rồi, hiện tại có nhiều hơn một lần, mặc dù là bị lãng nhục, nhưng là cũng còn hơn là bị người khác cưỡng bạo!

"Nam Cung Tước, không cần phải nói nữa!"

Trình Từ nhìn đùi anh đang không ngừng chảy máu mặt càng thêm tái nhợt, hoảng hốt kêu to lên.

"Có ai không, mau lại đây cứu anh ấy!"

Nam Cung Tước nắm tay cô thật chặt nói: "Trình Từ, thật xin lỗi!"

Trình Từ vừa khóc vừa nhìn anh: "Tước, đừng nói nữa, em sẽ tha thứ cho anh, người không cần phải nói nữa, nhanh đi gặp bác sĩ, em không thể không có anh!"

Cho dù là bị anh cưỡng bạo rồi, cho dù anh đã từng muốn giết cô, nhưng là đối mặt với sự xin lỗi bây giờ của anh, Trình Từ cảm giác tình yêu của mình dành cho đã sớm ngấm sâu vào tận xương tủy, nếu như anh đã thật tâm hối cải thì cô cũng sẽ tha thứ.

Nam Cung Tước nghe cô nói vậy liền nhắm hai mắt sau đó ngã xuống đất ngất đi.

Mạc Thiên Kinh nghe tiếng kêu của Trình Từ, vội vàng cùng với lão K chạy vọt vào phòng, nhìn thấy một người đang ngã trong vũng máu còn một người thì đang ngồi khóc như mưa thật là không hiểu như thế nào nữa.

Nhưng cứu người quan trọng hơn, Mạc Thiên Kinh và lão K nhắc Nam Cung Tước lên đưa đến bệnh viện.

Trình Từ nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, nhìn máu tươi còn đọng trên mặt đất cùng với Điem Điem đang trong ngực khóc thầm, trong lòng thấy rất khó chịu.

Nam Cung Tước bây giờ đã thay đổi, thật khác xa với lúc bọn họ còn thân thiết anh đã trở nên bình thường rồi!

Sau khi được truyền máu cấp cứu, tính mạng của Nam Cung Tước đã được bảo vệ, chỉ là cái chân kia rất có thể sẽ để lại di chứng hành động sẽ không còn được nhanh nhẹn như trước.

Trình Từ cũng đã tha thứ cho Nam Cung Tước, cùng với anh ta chuẩn bị trở về Nhật Bản.

Trong chớp mắt, một tháng liền trôi qua, Thủy Nhi cũng đã được vợ chồng Liễu thị đón về Liễu gia, trở thành tiểu thư Liễu gia.

Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi mỗi ngày đều dính vào bên cạnh ba mẹ, mặt lúc nào cũng tươi cười, tâm tình rất là nặng nề.

Vốn cho là tình cảm của mình đối với cô sẽ từ từ phai nhạt dần, nhưng không nghĩ tới tình cảm lại không hề nhạt ngược lại càng thêm lấn sâu vào.

Liễu Nghị Hiên ngồi ở trên ghế sofa, nhìn Thủy Nhi đang cười vui vẻ, ánh mắt lộ ra bất đắc dĩ cùng khổ sở.

Dù cho anh có yêu mến thì thế nào, cô chính là em ruột của anh, anh cũng không thể yêu em gái ruột của mình, cưới em gái ruột của mình làm vợ được!

Nhìn cô mỗi ngày đều vui vẻ anh vốn nên vui mừng mới phải, thế nhưng anh lại không vui mừng nổi.

Niềm vui của cô đây là bởi vì Thượng Quan Quân Triết anh thậm chí có nhiều lần suy nghĩ muốn đem hình dáng của mình biến thành Thượng Quan Quân Triết, để có thể cùng cô ở chung một chỗ, nhưng anh đều không dám.

"Ba mẹ, anh, con đi đưa cho Quân Triết ít đồ ăn, mọi người ở nhà nhé, tối nay con sẽ không quay về đâu!"

Thủy Nhi cầm trên tay cháo gà tự mình nấu, nở nụ cười tươi rói.

"Thủy Nhi, để anh đưa em đi!" Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi đang chuẩn bị đi ra liền nói sau đó cầm áo khoác đuổi theo.

Thủy Nhi nhìn anh gật đầu một cái.

"Cám ơn anh!"

Sau khi ngồi ở trên xe, Liễu Nghị Hiên cũng không lên tiếng, Thủy Nhi cũng biết từ khi cô trở thành em gái của anh, giữa anh và cô rất ít khi nói chuyện với nhau.

"Anh, anh có phải nên cưới chị dâu về nhà rồi hay không!"

Anh trai cũng đã 26 tuổi, đối với một người đàn ông mà nói thì bây giờ đã có thể thành gia lập nghiệp rồi, nhưng hình như anh không quan tâm đến chuyện này chút nào.

Liễu Nghị Hiên thắng mạnh xe lại khiến Thủy Nhi thiếu chút nữa bị cốc đầu vào thành xe, rất không hiểu quay sang nhìn anh.

Còn chưa kịp nói chuyện gì liền bị Liễu Nghị Hiên kéo vào trong ngực anh, Thủy Nhi kinh sợ giật mình, sau đó liền thấy môi của anh phủ lên môi của cô rồi.

"Ừm. . . . ."

Thủy Nhi vùng vẫy, lấy tay dùng sức đẩy anh ra, cố gắng mở miệng, đáng tiếc lại bị anh hôn sâu hơn, Liễu Nghị Hiên hôn rất bá đạo, anh không tin, anh thật không tin, người phụ nữ duy nhất mà anh yêu lại có thể là em gái mà anh tìm kiếm nhiều năm qua.

Sự thật tại sao lại tàn nhẫn như vậy, anh tại sao lại yêu em gái ruột của mình chứ.

Bá đạo hôn như cuồng phong bão lốc tiến đến càng ngày càng mãnh liệt khiến Thủy Nhi không thở nổi.

Cũng không biết bị hôn bao lâu cảm nhận được thân thể của anh từ từ biến hóa, Thủy Nhi chợt đá anh một cái, không chút nghĩ ngợi liền tát anh một cái, trong mắt tất cả đều là nước mắt.

Liễu Nghị Hiên bị cô đánh cho có chút tỉnh táo, nhìn Thủy Nhi khóc đau lòng như vậy thì vô cùng áy náy.

"Anh, anh có biết mình đang làm gì không? Em là em gái ruột của anh đấy!"

Trước kia hôn nhau đã là một sai lầm, nếu biết chân tướng rõ ràng mà lại còn tái phạm như vậy thì tính là cái gì!

Anh tính toán xuống tay với cô sao? Thủy Nhi thật không dám tưởng tượng, nếu như mình cùng anh đơn độc ở chung với nhau thì không biết anh có cường bạo cô hay không.

Liễu Nghị Hiên nhìn cô, khổ sở đưa tay đánh vào trên tay lái, khổ sở giận dữ hét lên.

"Anh không muốn làm anh trai của em, anh thích em, Thủy Nhi em có biết không? Em là người con gái duy nhất mà anh yêu, anh không muốn em làm em gái của anh, anh chỉ muốn em làm bạn gái của mình mà thôi!"

Nếu như không có xét nghiệm ADN chết tiệt kia thì anh cũng sẽ không phải khổ sở như vậy nhìn người phụ nữ mà mình yêu biến thành em gái ruột của mình, cũng sẽ không nhìn người mình yêu nằm trong ngực của người khác, cùng người khác lên giường, cùng đàn ông khác hôn môi.

Nội tâm anh vô cùng đau, ai biết được đây!

Thủy Nhi nhìn Liễu Nghị Hiên, không ngờ anh cư nhiên đối với mình có tình cảm sâu đậm như vậy, nhưng bọn họ thật sự là anh em, hơn nữa coi như không có quan hệ máu mủ, cô cũng sẽ không yêu anh.

Bởi vì bây giờ cô đã yêu Thượng Quan Quân Triết, trong lòng của cô đã không có chỗ dư thừa để có thể dung nạp anh.

"Anh, anh phải biết, giữa chúng ta có liên hệ máu mủ, anh không cần mù quáng đi yêu em như vậy, chúng ta là anh em ruột, không thể nào . . . . ."

Thủy Nhi vẫn chưa nói hết, đã nhìn thấy Liễu Nghị Hiên lấy ra một tờ giấy.

Thân phận bối cảnh chi tiết của Liễu gia:

Liễu gia ở thời nào cũng đều có siêu năng lực, đặc biệt là đàn ông, bọn họ có thể chính xác tính ra bên trong lòng đất có bao nhiêu mỏ quặng, từ đó có thể kiếm được chiều tiền .

Chỉ là siêu năng lực mặc dù lợi hại, nhưng bọn họ vẫn luôn không vận dụng, trừ dung để làm ăn buôn bán ra những cái khác đều không sử dụng. Đây cũng là lý do tại sao gia nghiệp của Liễu gia lại rộng lớn đến thế.

Mà phụ nữ, mặc dù siêu năng lực rất yếu ớt, chỉ có trong nháy mắt bảo vệ tính mạng của mình, thân thể cực kỳ tốt, đây chính là điều kiện để luyện võ tốt nhất.

18 năm trước, vợ chồng Liễu thị bởi vì bị phát hiện có siêu năng lực phải mang theo con gái chỉ mới hai tuổi chạy trốn, không ngờ kẻ thù lại đuổi giết lợi hại, cuối cùng phải đem con gái yêu duy nhất vứt bỏ để bảo toàn tính mạng cho nó.

Mặc dù bọn họ đều có siêu năng lực, nhưng mà cuộc sống của bọn họ so với người bình thường cũng không khác biệt. Liễu Nghị Hiên cũng vậy, bề ngoài của anh vô cùng nho nhã thư sinh nhưng thật ra bên trong vô cùng mạnh mẽ, là một người đàn ông rất nam tính.

Vì giữ gìn siêu năng lực anh vẫn luôn dựa vào chính mình cố gắng đem mọi chuyện của Liễu thị xử lý vô cùng tốt, không bao giờ sử dụng đến siêu năng lực.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Van cầu các người, không cần!

"Anh, ý của anh là gì!"

Thủy Nhi nhìn sắp tư liệu trong tay cảm thấy rất kinh ngạc, siêu năng lực, cô căn bản cũng không có siêu năng lực để bảo vệ tánh mạng. Mỗi khi rơi vào tình huống nguy hiểm trước mắt cô cũng không có siêu năng lực để tự bảo vệ, chẳng lẽ điều này chứng tỏ cô không phải là em gái ruột của anh hay sao?

"Mỗi người Liễu gia chúng ta đều có siêu năng lực, mặc kệ là mạnh hay yếu thì đều có, thế nhưng thời gian vừa qua anh lại phát hiện em không có siêu năng lực!"

Anh có chút hoài nghi, Thủy Nhi có phải là con gái ruột của cha mẹ hay không, nếu đúng thì tại sao cô lại không có siêu năng lực chứ.

Thủy Nhi nghe anh nói vậy thì toàn thân cũng thấy bối rối!

Cô không phải là con gái của cha mẹ sao? Tại sao nhóm máu và ADN của cô và anh lại hoàn toàn trùng khớp, vậy thì chuyện gì xảy ra.

"Anh, đừng có đùa, em không có siêu năng lực, nhưng không phải anh đã nói, em là con gái của cha mẹ hay sao?"

Cô là do anh trai tìm trở về, nhưng mà tại sao hiện tại, anh ấy lại hoài nghi mình không phải là con gái của cha mẹ, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

Liễu Nghị Hiên cũng rất khổ sở, anh cũng không biết là chuyện gì đang xảy ra, tại sao Thủy Nhi một chút siêu năng lực cũng không có. Siêu năng lực này là bẩm sinh mà có mặc kệ bọn họ có lớn lên ở Liễu gia hay không thì siêu năng lực vẫn luôn tồn tại.

"Anh cũng không biết chuyện gì đang xảy ra. Anh còn rất muốn biết, nếu như em không phải là em gái ruột của anh thì em sẽ cùng anh ở chung một chỗ chứ? "

Thủy Nhi nhìn anh, kiên định lắc đầu.

"Sẽ không."

Cô sẽ không cùng anh ở chung một chỗ, coi như nếu không có Thượng Quan Quân Triết thì câu trả lời của cô cũng sẽ là không.

"Là bởi vì Thượng Quan Quân Triết sao?"

Liều Nghị Hiên cảm thấy cực kỳ đau khổ, bản thân anh thật kém như vậy sao? Khiến cho cô đối với mình một chút cảm giác cũng không có?

Thủy Nhi lắc đầu một cái, rất nghiêm túc nói.

"Anh, em đã nói với anh, mặc kệ anh có phải là anh ruột của em hay không, thì tình cảm của em đối với anh chỉ là tình cảm của người thân, không phải là tình cảm nam nữ, nếu như không có Thượng Quan Quân Triết thì em cũng sẽ không thể nào yêu anh được!"

Cô đối với anh căn bản cũng không có cảm giác yêu đương nam nữ mà chỉ luôn cảm thấy anh mang đến cho mình một cảm giác thân thiết như người trong gia đình vậy.

Liều Nghị Hiên khổ sở nhắm mắt lại, không thể không thừa nhận lời của cô đã khiến cho anh tan nát hết cõi lòng thế nhưng anh lại vô lực thay đổi.

Thủy Nhi nhìn vào đôi mắt thống khổ, khuôn mặt khổ sở vụn vỡ thì đè nén nội tâm đau lòng cố không để ý tới anh sau đó liền nói:

"Anh à, đối mặt với sự thật đi!"

Thủy Nhi ngồi trên xe, nhìn anh nói rất nghiêm túc.

Liều Nghị Hiên nhìn cô thờ dài, sau đó lái xe đưa cô đến bệnh viện rồi đến quán bar uống rượu có lẽ chỉ có chỗ đó mới thích hợp với anh!

Trên phố, đèn đường đã được thắp lên, ánh sáng rực rỡ của cuộc sống chợ đêm giờ mới bắt đầu, đủ các loại hình nam nữ, ăn mặc quần áo xinh đẹp gọi cảm bắt đầu đi lại trên đường, tạo thành một hình ảnh vô cùng xinh đẹp.

Bar Love hôm nay cũng là náo nhiệt lạ thường, vì hôm nay quán rượu có một hoạt động rất đặc biệt đó chính là 'Săn bắt mỹ nữ'.

Cái hoạt động 'Săn bắt mỹ nữ' này thật ra là quán sẽ đưa đến chỗ này một cô gái đáng đáp vô cùng xinh đẹp, gọi cảm, mê hoặc lòng người sau đó để mọi người trong quán rượu này đi chọn.

Mà đàn ông đến nơi này bình thường đều là con cái cán bộ, hơn nữa lại còn có tiền cho nên đối với hành động săn bắt này lại càng thêm hưng hăng ngang ngược.

Liều Nghị Hiên ngồi ở một góc của quầy rượu, nhìn mọi người hoan hô kêu đào muốn bắt đầu 'Săn bắt mỹ nữ' cũng không thấy có chút hứng thú nào.

Từ ngày đó trở đi, Lý Băng cũng không gặp người đàn ông kia, nhưng như vậy cũng tốt, điều đó tối thiểu chứng minh được Diệp Duệ đối với cô không có cảm giác nữa rồi, điều này đúng là chuyện rất tốt.

Mắt phượng long lanh, trên người mặc bộ váy màu hồng càng khiến cô trở nên xinh đẹp động lòng người, hơn nữa còn có thêm hương vị của một cô gái nhỏ đáng yêu.

Hôm nay cô tới đây chính là tới để săn bắt nhưng không phải muốn săn bắt phụ nữ mà là săn bắt đàn ông.

Cô muốn cho mình tìm một người đàn ông thích hợp, nói yêu đương một chút, gần đây không có sự kiện nào lớn nên thật sự rất rảnh rỗi, ngủ nhiều cũng thấy chán. Vì vậy bây giờ cô rất muốn thử một chút cảm giác yêu đương họ xem như thế nào.

"Hiện tại hoạt động săn bắt bắt đầu, tối nay vị khách quý nào xuất ra một trăm vạn thì có thể cùng mỹ nữ trải qua một đêm xuân."

Tiếng của người chủ trì truyền tới làm cho phía dưới nhất thời nhiệt huyết sôi trào, một trăm vạn thật ra vẫn còn có chút đất.

"Người chủ trì, cô gái này có chỗ nào quý giá sao lại bán đắt như vậy!"

"Đó là đương nhiên, chỉ là tối nay chỉ có một cô gái mà thôi, tám thân xử nữ là năm trăm vạn, nếu như còn muốn lên, thì thêm một trăm vạn nữa!"

Liều Nghị Hiên ngồi ở chỗ đó, chán ghét hiện rõ trên gương mặt tuần tú, nhìn những khuôn mặt bi ối của những người kia làm cho anh cảm thấy vô cùng ghê tởm.

Bar này vốn là một quán rượu sạch sẽ tuy nhiên hiện tại cũng biến thành chỗ buôn bán mại dâm rồi. Đang muốn xoay người rời đi liền nhìn thấy hai người đàn ông vạm vỡ mang theo một cô gái đáng đáp vô cùng xinh đẹp, mê hoặc lòng người đi tới.

Trên mặt cô gái giàn dụa nước mắt, nước mắt trong suốt như thủy tinh làm người ta thương yêu, nhìn thoáng qua liền thấy là đang bị bức bách.

Dáng người của cô vô cùng hoàn mỹ, toàn thân chỉ che khuất có ba chỗ, da thịt trắng nõn phơi bày hết ra ngoài, được khóa ở trong lồng sắt rộng mấy mét, giống như đã thủ bị nhốt trong lồng vậy.

Cô ra sân khiến rất nhiều con cái cán bộ bắt đầu rơi xuống trầm luân, có chút càng thêm khoa trương, bắt đầu trả giá.

Liều Nghị Hiên nhìn cô gái kia, đám người phía dưới thấy cô bị dọa sợ càng thêm lớn tiếng.

"Đêm nay chỉ giới hạn mười người thôi!"

Nói cách khác một người phá thân còn chín người khác sẽ thác loạn với cô gái này, nếu như không bị hành hạ đến chết thì cũng sẽ biến thành nửa chết nửa sống.

Liều Nghị Hiên nhìn mỗi người bọn họ từng người một đều không biết xấu hổ, bị ỏi trả giá, cô gái kia nghe được khóc càng lớn tiếng, mắt của anh không khỏi chăm chú nhìn vào.

‘ umh umh. . . . . Umh umh. . . . . "

Cô gái sợ hãi tiếng khóc càng thêm lớn tiếng, khiến Liều Nghị Hiên có chút nhìn không được rồi.

Bar love này luôn luôn đều là rất sạch sẽ , thế nào cư nhiên bây giờ lại có chuyện như vậy xảy ra.

Lý Băng thoải mái nhàn nhã nhìn những tên đàn ông kia trả giá, cảm thấy rất khinh thường, mặc dù rất muốn ra tay cứu cô gái kia nhưng cô lại không có tiền, hơn nữa những tên con cái cán bộ kia so với cô còn lợi hại, nếu không có chỉ thị của cấp trên thì cô muốn giúp một tay cũng không được.

Điện thoại đột nhiên vang lên, Lý Băng lần nút liền nghe thấy giọng nói rất nghiêm túc của Mạc Thiên Kinh:

"Lý Băng, gần đây liên tục xảy ra các vụ án cưỡng dâm thiếu nữ đến chết, cô đến các quầy rượu lân cận xem một chút, tìm kiếm manh mối xem sao."

Lý Băng cười lạnh, chuyện này so với hiện tại càng thêm trùng hợp rồi?

Chỉ là cô ngược lại cảm thấy tối nay cô gái kia sẽ không dễ dàng bị cưỡng bạo tới chết như vậy. Tối thiểu bây giờ cô đang nhìn thấy một đôi mắt tức giận, hiếu chiến, thích đánh nhau; thích gây gỗ cả gan nhìn vào những tên đàn ông kia.

"Kết quả đã có rồi, hiện tại mười vị khách quý tối nay có thể cùng săn bắt mỹ nữ xuân tiêu một khác rồi !"

Lời của người chủ trì lời vừa mới buông ra thì cả quầy rượu lần lượt vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, tiếng kêu gào, Liều Nghị Hiên nhìn bọn họ đem cô gái kia mang lên quầy rượu, nhìn cô ta đang khóc thút thít, lớn tiếng cầu xin buông tha, không nhận được nắm chặt tay lại thành quả đấm.

Những người đó không phải biến thái muốn ở địa phương này mang cô gái kia cưỡng bạo chứ!

Không biết vì sao anh có chút không nhận được!

"Van cầu các người đừng mà!"

Diêu Tuyết thế nào cũng không nghĩ đến chính mình bị bắt tới đây sau đó lại bị người ta luân phiên cưỡng gian, thì sợ đến sắc mặt tái nhợt, lớn tiếng cầu xin buông tha cho mình.

Tên đàn ông đã đặt năm trăm vạn bị ỏi nhìn cô, bụng to phề phề đem cô từ trong lòng sắt ôm lên lầu hai!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Một âm mưu lớn!

Bên trong quầy rượu cũng không bởi vì tiếng khóc cầu cứu của Diêu Tuyết mà dấy lên lương tri mà ngược lại không khí càng thêm trở nên cao trào, những ánh mắt bị ỏi làm cho người ta nhìn thôi cũng thấy phiền.

Lý Băng lắc lắc ly rượu đỏ trong tay, đưa mắt nhìn một màn trước mặt, hoàn toàn không có một chút đáng về thi hành nhiệm vụ nào. Khi nhìn thấy cô gái kia bị tên bụng to phề kia mang đi thì trên mặt lại không có chút buồn rầu.

Liều Nghị Hiên thì lại đứng ngồi không yên sau đó bắt người đứng dậy đuổi theo lâu. Lý Băng cười nhạt dõi theo bóng lưng của anh rồi đi, sau đó liền đứng dậy chậm rãi đi theo.

Diêu Tuyết bị người đàn ông kia vắt lên trên giường, vốn là quần áo che đậy được ba điểm nay càng bị xóc xếch lên nên không thể nào che đậy được nữa .

Người đàn ông kia đắm đuối nhìn thân hình kiều mỹ của cô, nhìn cô đang ra sức né tránh, nụ cười bị ỏi càng thêm sâu hơn.

"Tiểu mỹ nhân, đừng sợ, anh sẽ yêu thương em thật tốt!"

Đàn ông bi ổi nói xong liền bắt đầu cởi quần áo của mình ra, Diêu Tuyết bị dọa sợ đến xanh mặt, cô sẽ thật sự bị bọn họ cưỡng bạo như vậy sao?

Cô không muốn, vô cùng không muốn, cuộc đời của cô chỉ mới bắt đầu mà thôi!

Trong lòng cảm thấy vô cùng sợ hãi, nhìn hấn cởi hết quần áo làm lộ ra hình dáng béo phì cùng với cái bộ phận của phái nam khiến người ta buồn nôn kia, run rẩy co rúm người lại, sợ hãi đến phát khóc.

"Van cầu anh đừng động vào tôi !" Diêu Tuyết thối lui về phía sau, nhìn hấn đang tiến về phía mình thì cả người đều run lên sợ hãi, tên kia vuốt vuốt dục vọng đang kêu gào của mình trong mắt lộ ra ác độc cười lạnh.

"Tiểu mỹ nhân, anh đã bỏ ra năm trăm vạn để mua lần đầu của em, em bảo anh đừng động vào... em cảm thấy có khả năng sao?"

Kể từ khi bar Love có trò chơi này, thì đây là lần đầu tiên hấn bỏ ra năm trăm vạn để tới nơi này, hấn cảm thấy trò chơi như vậy rất kích thích, rất thỏa mãn, hơn nữa người phụ nữ như vậy trên thế gian này cũng hiếm thấy, không làm mấy lần, thật là uổng phí năm trăm vạn đã bỏ ra!

Ngang nhiên đi đến bên giường, nhìn cô sợ hãi khóc lóc thảm thiết thì dục vọng bên dưới kêu gào càng thêm lợi hại, hấn không lập tức đem cô đè ở phía dưới mà hung hăng giãy xéo.

Diêu Tuyết thối lui đến bên giường, rất muốn chạy trốn, nhưng cả người mềm nhũn, căn bản không còn chút hơi sức nào, hiện tại điều duy nhất mà cô có thể làm chính là cầu xin ông trời có thể phái một người đến đây để giải cứu mình.

Những người đó không biết cho cô uống cái gì khiến cho cả người cô mềm nhũn, không có một chút năng lực chống đỡ nào, ngay cả chạy trốn cũng không được khi bị nhét vào trên giường, muốn trèo xuống giường cũng không thể làm được.

Nhìn hấn đi tới, cắn môi đến bật cả máu!

Hấn ta cười tà ác trèo lên giường, một tay đè cô lên giường, vuốt ve bộ ngực non mềm không xương, thêm cả da thịt trắng nõn mượt mà nữa.

Quả thật là cực phẩm, chỉ cần sờ sờ thôi mà hấn đã nhiệt huyết sôi trào, hấn không được lập tức đem cô ra giãy xéo.

Lấy tay xé ra bộ quần áo ít đến thảm thương ra thành từng mảnh, cánh môi thật dày liền phủ lên đôi môi đỏ tươi ướt át của cô." Ừm ừm. . . . ."

Diêu Tuyết lắc đầu, tiếc rằng hấn căn bản sẽ không cho cô cơ hội, hôn lên môi của cô khiến cho cô sợ đến phát khóc.

Liễu Nghị Hiên không một tiếng động đi vào phòng, nhìn tên đàn ông bi ổi đang chèn ép cô gái ở trên giường, cái mộng to đầy đặn còn bộ phận nam tính kia làm cho anh tức giận tới cực điểm.

"Tên cặn bã!" Liễu Nghị Hiên mắng to một tiếng, sau đó đi tới, đập một cước vào cái mộng đầy đặn của hấn ta, tên đàn ông bi ổi kia bị đá bất thành linh ngã xuống dưới chân giường, đau đến mức phải rống to lên. Liễu Nghị Hiên vội vàng dùng chăn che kín cho cô gái đang trần trụi ở trên giường nhìn ánh mắt vẫn còn đang khiếp đảm kia làm cho anh càng thương tâm hơn.

Tên bi ổi kia từ dưới đất bò dậy, bóc lên lờn giận trừng mắt nhìn người đang phá hỏng chuyện tốt của mình.

"Mày là thằng nào, lại dám phá hư chuyện tốt của tao, mày có biết ông mày là người nào hay không! Cha của ông mày là thượng tá, chờ tao trở về. . . . . Phốc. . . . ."

Tên đàn ông bi ổi vẫn chưa nói hết liền bị Liễu Nghị Hiên đá thêm một cước vào bụng, làm hấn một lần nữa ngã trên mặt đất, ghét nhất là những loại người quan nhị đại lợi dụng tới quan chức mà làm chuyện xấu, thật rất đáng đánh đòn.

"Mày dám đánh tao. . . . ."

Hấn ta vừa hô to gọi nhỏ liền bị Liễu Nghị Hiên đá một phát vào mũi, lỗ mũi lập tức chảy ra dòng máu đỏ thẫm, tên béo kia bị đánh mấy cú như vậy thấy có chút sợ người đàn ông trước mắt này, trên người của hấn toát ra khí lạnh khiến cho hấn thấy phát run.

"Người cặn bã giống như mày cảm thấy còn sống còn có ý nghĩa sao, thật không biết mày làm thế nào để tồn tại được!"

Liễu Nghị Hiên hấn không thể giết chết ngay được tên cặn bã này, chỉ là bây giờ xã hội còn có luật pháp, không thể tùy ý giết người, nếu không thì cái tên mập này nhất định phải chết.

Còn có cái bar Love này nữa, anh nhất định sẽ điều tra rõ, tại sao lại để cho trò chơi này tồn tại.

"Mày muốn làm gì!"

Tên mập nghe anh nói vậy có chút sợ hãi, sợ người đàn ông ở trước mặt sẽ giết hấn.

Liễu Nghị Hiên cười lạnh, đi tới trong tủ quần áo tìm được một cái áo ngủ khoác lên người của cô gái kia, Diêu Tuyết nhìn cái áo ngủ, rất muốn mặc vào nhưng cả người đều vô lực, căn bản không cách nào mặc vào được.

"Cô làm sao vậy!"

Liều Nghị Hiên nhìn cô, chẳng lẽ cô ấy không muốn rời khỏi đây lúc này nhưng mà xem ra thì cũng không giống.

"Tôi không có tí hơi sức nào, tôi bị bỏ thuốc, hiện tại cả người đều vô lực!"

Diêu Tuyết yếu ớt giải thích, xem người đàn ông cao lớn anh tuấn rần rởi đã ra tay cứu mình này giống như anh trai của mình vậy.

Liều Nghị Hiên nhìn cô, rất do dự, trên người cô không mặc quần áo, nếu mà giúp cô ấy mặc vào thì khẳng định rất lúng túng, nhưng cô muốn anh giúp mặc quần áo thế nào?

Gọi người đi lên thì không thể nào, hiện tại phía dưới còn có chín tên đàn ông đang chờ để cường bạo cô gái này.

Đang do dự, thì một người cô gái mở cửa đi vào, vừa đứng đem tên mập kia đang chuẩn bị đi ra ngoài đẩy ngã trên mặt đất. Lý Băng cau mày đi vào, nhìn thấy tên béo phì đang nằm dưới đất, lại nhìn một chút Liều Nghị Hiên đang đứng ở mép giường, nhếch môi cười nhạt.

Cúi đầu nhìn nhìn lướt qua tên mập kia một cái sau đó hung hăng nâng giày cao gót lên đạp mạnh lên trên người của hắn, liền nghe tên kia kêu thảm thiết, lúc này mới đi tới trước mặt Liều Nghị Hiên.

"Xin chào, tôi là chiến hữu của Thủy Nhi, tôi tên là Lý Băng!"

Liều Nghị Hiên có chút kinh ngạc nhìn cái cô gái lạnh lùng xinh đẹp này, rất là tò mò không hiểu sao cô lại xuất hiện tại nơi này!

Lý Băng liếc nhìn cô gái trên giường, xem ra không có bị chà đạp.

Vén chăn lên, đôi tay lưu loát giúp cô ta mặc quần áo từ tế, thấy cô ta vẫn còn đang nhìn Liều Nghị Hiên chằm chằm.

"Còn thất thần nữa sao, chẳng lẽ chờ tên mập kia đi xuống sau đó để cho người khác tới tìm chúng ta gây phiền toái hay sao?"

Thật là một cộc gỗ ngu ngốc! Lý Băng lạnh lùng nói khiến cho Liều Nghị Hiên nhú nhú mày.

Nếu như có một trăm người tới anh cũng không sợ, anh vẫn có thể ở ngay trước mắt bọn họ mà chạy đi, chỉ là anh không muốn bại lộ siêu năng lực ra mà thôi.

"Đi nhanh lên, cô gái này đã bị trúng thuốc kích thích là loại mị dược phổ biến nhất hiện nay!"

Nếu như cô nhớ không nhầm, loại thuốc này hiện tại đang rất thịnh hành..., khó trách những cô gái kia đều sẽ bị dẫn vật đến chết, trúng phải loại thuốc này, cùng nhiều đàn ông như vậy lên giường, nhất định sẽ chết.

Lý Băng không nghĩ tới lần này cư nhiên lại dễ dàng tra ra nguyên nhân như thế, xem ra chính mình lần này lại lập được đại công rồi.

Liều Nghị Hiên nhìn cô một cái, kinh ngạc sau đó ôm cô gái kia đi theo Lý Băng nhanh chóng rời đi.

Mạc Thiên Kinh đang ở trong biệt thự, vốn tinh thần đang tràn đầy phấn chấn thì hiện tại bên trong biệt thự hiện tại lại là một mảnh âm trầm, tất cả mọi người đều mang trên mình gương mặt nặng nề nhìn người đàn ông trên ghế sofa!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Anh giải độc cho cô ấy đi!

"Mạc thượng tướng, đây đã là vụ án thứ mười bị cường gian tới chết rồi, hơn nữa đối phương gây án lại hết sức ngoan cố, những cô gái kia cơ hồ cũng không có phản kháng liền bị cường bạo tới chết. Chuyện như vậy kể từ tôi đảm đương chức thị trưởng tới nay cũng là lần đầu tiên! Cho nên trải qua chuyện này, được sự nhất trí của các lãnh đạo quyết định đem vụ án lần này hoàn toàn giao cho anh, rất hi vọng anh có phá được vụ án này!"

Mặt Diệp Duệ cực kỳ nặng nề, chuyện này đã đưa tới sóng gió rất lớn, ngay cả chủ tịch tỉnh cũng đã xuống chỉ thị, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất phá cho được vụ án này!

Mạc Thiên Kinh cau mày nhìn Diệp Duệ lấy ra tư liệu, những cô gái đã chết này đến từ các địa phương, hơn nữa đều là ở vùng khác. Mỗi một người đều là giai nhân tuyệt sắc, hơn nữa trước khi chết còn bị uống mị dược, khi uống vào sẽ vô lực phản kháng điều này có thể giải thích được. Chỉ là đến tận cùng là chuyện gì xảy ra, tại sao người chết đều là những mỹ nữ như vậy!

Đang suy nghĩ, liền nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng phanh xe, tiếp đến đã nhìn thấy Lý Băng hấp tấp đi tới, đi theo phía sau là một người đàn ông

trong ngực của anh ta đang ôm một cô gái!

Lý Băng không nhìn thấy Diệp Duệ đang ngồi ở trên ghế sofa, chỉ nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, trên mặt rất nóng nảy.

Diệp Duệ dĩ nhiên là nhìn thấy cô, lại thấy cô hoàn toàn không để ý đến sự tồn tại của mình rất lấy làm buồn bực!

Nhưng mà với thế cục bây giờ anh cũng không có dư thừa tâm tình đi tìm cô tính sổ để hỏi cho rõ ràng.

"Thượng tướng, vụ án đã có phát hiện mới, tôi mang cô gái bán đấu giá kia về đây!"

Nói cho đúng hơn là cứu về đây rồi, chỉ là giờ phút này điều cần phải làm nhất chính là phải giải được mị dược ở trên người của cô ấy.

"Này, mau mang cô ấy lên trên lầu, nếu không sẽ không kịp!"

Lý Băng lo lắng nói, Liễu Nghị Hiền biết rõ lời của cô là có ý gì, vội vàng ôm cô gái mặt ửng hồng trong ngực chạy thẳng lên trên.

Lý Băng xả đầy nước lạnh trong bồn tắm, bảo Liễu Nghị Hiền đem cô gái kia bỏ vào đó, sau đó liền đi tới phòng của mình mở hòm thuốc dự bị ra sau đó lấy một lọ thuốc nước rồi đi tới phòng tắm cho tiêm cho cô gái kia.

"Tôi nóng quá, thật khó chịu!"

Diêu Tuyết khổ sở nằm ở bên trong bồn tắm, trong cơ thể có loại khát cầu rất cấp thiết nhưng mà cô lại không biết mình cần gì, bên trong cơ thể như có ngàn con kiến đang gặm cắn rất đau đớn làm cho cô vô cùng khó chịu!

"Kiên trì một chút."

Liễu Nghị Hiền đầu đầy mồ hôi, hiện tại cô gái này nhìn thật sự rất mê người, anh cũng chỉ là một người đàn ông bình thường, đối với cảnh đẹp trước mắt khó có thể không động lòng được.

Lý Băng sau khi tiêm cho cô ta, qua nửa giờ, lại kiểm tra một chút sau đó thở dài, nhìn Liễu Nghị Hiền.

"Hết cách rồi, phương pháp giải độc nguyên thủy nhất chính là anh và cô ta cùng lên giường!"

Lý Băng nói rất ảo não, y thuật của cô coi như rất tốt, mới vừa tiêm cái mũi này cũng đã làm thối lui tác dụng của thuốc, nhưng hình như chỉ được một chút mà thôi sau đó càng khiến cả người cô gái này nóng ran lại càng thêm khó chịu!

Liễu Nghị Hiền nhìn Lý Băng, cô ta cứ nhiên coi anh là thuốc giải, nếu như anh dùng siêu năng lực không biết có thể giải độc được không? Từ trước cho tới bây giờ anh cũng chưa từng thử qua, nhưng là anh biết rõ, cách giải trừ mị dược đơn giản nhất chính là nam nữ phải hoan ái với nhau. Không ngờ bọn người kia bây giờ lại thất đức như vậy lại có thể làm ra loại thuốc mạnh mẽ như thế.

"Thất thần làm gì, nếu anh không phải giải độc, tôi chỉ có thể bảo Mạc thượng tướng đi tìm người khác!"

Lý Băng lạnh lùng nói, nhìn ra được người đàn ông này cũng không tệ lắm, chắc cũng bằng lòng giúp một tay thôi, hiện tại nhất thời nếu tìm người chỉ sợ không kịp!

Liễu Nghị Hiền nhìn cô gái đang nằm ở trong bồn tắm, nếu như anh không giải độc thì phải tìm cho cô ấy một người đàn ông khác, nếu mà như vậy thì không bằng hy sinh chính mình là được rồi.

"Tôi biết làm thế nào rồi!"

Liễu Nghị Hiền mím môi, lạnh lùng nói, Lý Băng quay sang nhìn người con gái đang ở trong nước kia!

"Đại khái trong một buổi tối thì có thể tiêu hết chất độc!"

Độc tính mạnh mẽ như vậy, ai biết được sẽ như thế nào!

Liễu Nghị Hiền mím môi, nói cách khác mình và cô ta có thể sẽ phải triển miên suốt đêm.

Tuy rằng là như thế, anh cũng không hy vọng cô bị người khác chà đạp.

"Đi ra ngoài đi!"

Liễu Nghị Hiền lạnh lùng nói, Lý Băng ý vị sâu xa nhìn Liễu Nghị Hiền một cái rồi nói:

"Nhớ là thể chất cô ấy đang rất yếu nên cẩn thận một chút!"

Liễu Nghị Hiền lườm cô một cái sau đó liền đem cô gái thần trí có chút mê mang không rõ trong nước bế lên, cảm nhận thân thể đang nóng ran khác thường của cô liền cau mày bế ra khỏi phòng tắm đặt ở trên giường lớn.

Cúi đầu nhìn cô gái có vóc người hoàn mỹ tới cực điểm, nói không có phản ứng đó là giả. Chỉ là dù sao đây cũng là lần đầu tiên của cô cho nên vẫn phải làm đủ thủ tục mới được!

Êm ái hôn môi của cô, vừa đề lên người của cô thì cửa đột nhiên mở ra, Lý Băng trừng to mắt nhìn người đàn ông đang chuẩn bị khai trai nam nhân kia cười lạnh nói:

"Nhớ, đừng làm cho cô ấy này mang thai! Ở đầu giường có thuốc tránh thai! Xong chuyện nhớ cho cô ấy uống!"

Liễu Nghị Hiên tức giận nhảy xuống giường, đi ra đóng cửa lại.

Sau đó trở lại giường, nhìn mặt cô gái đang đỏ lên khác thường liền cởi bỏ quần áo của mình, dán lên thân thể của cô. Điều Tuyết cũng cảm nhận được sự mát mẻ, à cơ thể của anh mang lại, lập tức ôm lấy, bàn tay nhỏ bé bắt đầu sờ lung tung. Hôn nữa cứ nhiên lại còn sờ vào nơi nào đó của anh, nguyên bản đã đang cứng rắn lập tức bành trướng lợi hại, còn không có làm đủ các bước dạo đầu liền cảm nhận được đem cô lấy cái đó của mình kéo đến vùng cấm địa của cô ấy.

Mặc dù không biết mình cần cái gì, nhưng khi cảm vào chỗ đó của anh, cứ nhiên quý thần xui khiến muốn bỏ vào trong cơ thể của mình.

Liễu Nghị Hiên lấy tay của cô ra rồi ôm lấy eo xuyên thẳng một phát vào bên trong.

"A! ! Úm. . . . ."

Cô gái hét lên một tiếng thì môi liền bị hôn, cảm thụ dị vật của anh ở trong cơ thể mình găm thết, làm cho cô rung động, mỗi một lần lại làm cho cô cảm thấy thỏa mãn khác thường.

"Ừm . . . . . Ah . . . . . A . . . . ."

Theo bản năng kêu ra thành tiếng, âm thanh rất lớn, rất mềm, tê dại đến tận xương tủy.

Liễu Nghị Hiên ôm cô, điên cuồng ra vào, chưa bao giờ lại có cảm giác thỏa mãn như vậy làm cho anh không kiềm chế được càng thêm ra sức.

Lý Băng đi tới cửa cầu thang liền nghe thấy bên trong gian phòng truyền ra âm thanh yêu kiều, khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng lập tức đỏ lên. Xem ra thuốc kia thật là mạnh mẽ. . . . .

"Lý Băng, ở trên lầu. . . . ."

Âm thanh này thật sự quá quen thuộc, Sinh Đình vuốt bụng của mình, năm tháng bụng đã bắt đầu lộ rõ khi nghe được âm thanh rắc cỡ này liền đi ra.

Lý Băng đi tới trên ghế sofa ngồi xuống, vẫn không thèm nhìn Diệp Duệ một cái.

"Sinh Đình, bụng của cô đã lớn hơn rất nhiều!"

Lý Băng nhìn vào bụng của Sinh Đình, muốn cô nói thế nào đây, nói bọn họ đang ở trên lầu làm chuyện kia sao!

Nếu không phải là được tính quá mạnh mẽ thì làm sao có thể dễ chuyện như vậy xảy ra được!

"Ừm . . . . . A . . . . ."

". . . . ."

Khuôn mặt lạnh lùng của Lý Băng đỏ lên như quả hồng chín mọng khiến Diệp Duệ nhìn vào tim trong ngực đập nhanh liên hồi.

"Cái thuốc đó quá mạnh, tôi giải không được, không thể làm gì khác hơn là bảo anh ta làm thuốc giải, đại khái qua tối nay được tính sẽ được giải trừ"

Thật ra thì cô cũng không thể khẳng định, nhưng mà đây chính là biện pháp duy nhất.

Mạc Thiên Kinh và Diệp Duệ đưa mắt nhìn nhau, sắc mặt đều có chút khó coi.

"Chính tôi tại bar Love phát hiện cô bị bán đấu giá, có một tên béo mập bỏ ra năm trăm vạn mua đêm đầu tiên của cô ấy, còn có chín người khác cũng mua cho nên tôi nghĩ có khả năng trường hợp này cũng nằm trong chuỗi vụ án cưỡng gian tới chết kia cho nên tôi liền cứu cô ấy!"

"Cô đến quán bar rồi hả ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Em lại còn bảo tôi đi tìm phụ nữ! !

"Ừm!"

Lý Băng trả lời, còn chưa phát hiện người nói chuyện là ai! Sắc mặt Diệp Duệ rất khó nhìn, người phụ nữ ngu ngốc đáng chết, lại dám đến một nơi ngư long hỗn tạp như vậy!

"Có thu hoạch gì không!"

Diệp Duệ cắn răng nghiêng lợi hỏi, Lý Băng ngẩng đầu nhìn anh, nhàn nhạt cười nói:

"Có chứ, chỗ đó toàn là mỹ nam cực phẩm, hơn nữa bọn họ đều là mãnh nam. Thị trường đại nhân có rảnh rồi cũng nên đi xem một chút ở nơi đó mỹ nữ cũng có rất nhiều lại còn vô cùng xinh đẹp gọi cảm nữa !"

Lý Băng không biết tại sao mình phải nói như vậy, chỉ là khi nhìn thấy anh thì cô liền không nhịn được nói ra những lời đó.

Diệp Duệ nhìn cô, bốn mắt đối nhau, ánh lửa bắn ra bốn phía!

Mạc Thiên Kinh và Sính Đình cũng đưa mắt nhìn nhau, nhìn thái độ của hai người bọn họ thì xem ra hôm nay không có cơ hội bàn bạc rồi. Bọn họ bây giờ còn có rất nhiều chuyện phải giải quyết.

"Tốt quá, đến lúc đó phải phiền toái Lý tiểu thư mang tôi đi đến đấy, tôi nhớ không lầm thì hình như cô cũng rất nơi đấy!"

Lý Băng nhú mày nói: "Đó là tất nhiên, đến lúc đó tôi nhất định thay thị trường đại nhân ngài tìm mười tám người phụ nữ để cho ngài một đêm thật đáng nhớ!"

Tốt nhất khiến cho anh sau một đêm liên liệt dương, có muốn cũng không có cơ hội đi tán gái nữa. Cứ nghĩ đến chuyện anh ta và người phụ nữ khác cùng lên giường, lại nhớ đến thứ đồ chơi bẩn thỉu kia, vừa nghĩ đến một chút đã cảm thấy thật buồn nôn.

Diệp Duệ nhìn cô chăm chăm, vốn là còn tưởng rằng cô sẽ rất tức giận, không ngờ lại còn muốn tìm cho anh mười tám người phụ nữ, đây không phải là rất hào phóng rồi sao!

"Lý Băng, tập hợp tài liệu của cô đi, tối nay giao cho tôi"

Hiện tại cũng nên để cho bọn họ có không gian riêng để thảo luận thì hơn.

Mạc Thiên Kinh đỡ Sính Đình đi lên lầu, nhìn bụng Sính Đình càng lúc càng lớn, nụ cười trên mặt cũng bắt đầu nhiều hơn.

Trở về phòng, đóng kín cửa đập vào tai là tiếng rên rỉ của căn phòng cách vách. Sính Đình đi tới bên giường, bây giờ đã khuya lắm rồi, cũng là lúc nên đi ngủ rồi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, nuốt một ngụm nước bọt, anh đã thật lâu không có đụng cô, kể từ sau khi bụng cô lớn lên thì cô lại càng không muốn cùng anh làm chuyện kia.

"Sính Đình, em chừng nào thì gả cho anh!"

Mạc Thiên Kinh cũng đi theo ngồi ở trên giường, nhìn Sính Đình rất tự nhiên thay quần áo, Sính Đình suy nghĩ rồi quay sang nhìn anh một cái.

"Chờ bảo bối long phượng của anh ra đời hãy nói!"

Cô cũng không quên, chờ sau khi sinh hạ đôi long phượng bảo bối này thì cô mới có thể gả cho anh. Sống chung với Mạc Thiên Kinh hơn mấy tháng, thời gian anh dành cho công việc tương đối nhiều nên thời gian làm bạn với cô rất ít, hơn nữa coi như ở cùng với anh thì cũng là công việc.

"Sính Đình, đã lâu như vậy, chẳng lẽ em đối với anh không có một chút tình cảm nào sao?" Đã rất lâu rồi, thế nào cũng không có yêu anh, chẳng lẽ anh thật sự rất kém cỏi như vậy?

Mạc Thiên Kinh càng nghĩ càng cảm thấy rất uất ức, anh dù sao cũng được coi là người đàn ông chân chính đối xử với cô thật tốt, hơn nữa lại không hoa tâm, đàn ông khác người nào mà chẳng từng có quan hệ với mấy phụ nữ mà anh thì chỉ có một người duy nhất là Sính Đình mà thôi!

Sính Đình nằm ở trên giường nói.

"Em cũng không biết, anh nói chúng ta mỗi ngày trừ lên giường nói đúng hơn là cùng anh nằm ở trên giường thì một chút thời gian để nói yêu đương cũng không có."

Cô cũng không biết cuộc sống như vậy tính là cái gì, thật không muốn sau này mỗi ngày đều là trải qua cuộc sống như thế, vừa khô khan lại nhàm chán.

"Em cảm thấy quá bình thường sao? "

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, thật ra thì anh cũng biết cuộc sống như thế rất khô khan rất nhàm chán, nhưng đây chính là cuộc sống của quân nhân.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, trên gương mặt đẹp để có chút nghi ngờ.

"Em cũng không biết, anh không cảm thấy cuộc sống bây giờ rất không có tư vị sao? Em cũng không biết cuộc sống như vậy tính là cái gì. Một chút thi vị cũng không có."

Cả ngày ở nhà, ngày cả đi chơi cũng chưa từng.

"Là do anh quá bận rộn bỏ qua cảm thụ của em, nhưng quân nhân thật không giống với người bình thường cũng giống như trước kia em làm cảnh sát vậy. Em cũng biết đấy, có lúc bận rộn vì vụ án cần bản không có thời gian nghỉ ngơi, chứ đừng nói chỉ đến yêu thương thời gian."

Có lẽ hôn nhân theo ước định đối với cô mà nói thật rất buồn cười, nhưng mà anh lại cảm thấy rất thích hợp.

Điều quân nhân cần chính là có được sự thông cảm của người bạn đời của mình, hơn nữa quân nhân trên căn bản cũng không có thời gian dư thừa để nói chuyện yêu thương.

Sính Đình chu đôi môi đỏ mọng lên:

"Em cũng biết rõ a, nhưng. . . . . Cuộc sống như thế thật sự là rất nhàm chán!"

Cô hiện tại đang mang thai, ngày cả thời gian đi dạo siêu thị cũng không có, mỗi ngày đều lo lắng sợ hãi.

"Chờ qua chuyện lần này, chúng ta sẽ hưởng thụ thật tốt thế giới của hai người!"

Mạc Thiên Kinh ôm cô, đối với cô anh cũng cảm thấy rất áy náy.

Sính Đình gật đầu một cái.

"Đến lúc đó rồi hãy nói!"

Cô cũng cũng rất muốn trở đi làm, ông nội đi mấy tháng cũng không hề có một chút tin tức nào, cũng không biết ở bên kia như thế nào sao lại không gọi điện thoại cho cô, cô thật sự có chút nhớ ông rồi.

"Ông nội có gọi điện thoại cho anh không? Cũng đã lâu rồi em không nhận được điện thoại của ông."

Sính Đình nghĩ đến việc ông nội tự nhiên ném mình cho Mạc Thiên Kinh sau đó liền rời đi, thật sự có chút bất mãn. Thế nhưng đối mặt với tình huống đó, thật cũng không có cách nào.

"Có, chỉ là bọn họ nói muốn đợi đến lúc em sinh con mới trở về, anh cũng không có cách nào!"

Anh cũng không biết bọn họ đang giữ trò quỷ gì, theo lời của ông nội anh thì hình như ông của Sính Đình còn tìm được một người bạn già nên bây giờ đang bận nói chuyện yêu thương.

"Aiz!"

Sính Đình thở dài, thật là mệnh khổ mà, tại sao cô lại có mệnh khổ như vậy ngay cả ông nội cũng không để ý đến mình!

"Đừng than thở nữa, như vậy đối với cục cưng sẽ không tốt!"

Mạc Thiên Kinh thấy cô thở dài cũng biết hiện tại trong lòng cô rất ủy khuất, nhưng anh cũng không có biện pháp. Ông nội không trở lại thì anh cũng không có biện pháp nào, có lẽ anh cũng nên gọi điện ân cần hỏi thăm một phen.

Sính Đình vừa muốn nói gì thì lại cảm giác bụng của mình có cái gì đó đang động đậy, bị dọa sợ không dám làm một cử động nhỏ nào, yên tĩnh xác nhận lần nữa.

Trong bụng lại tiếp tục động đậy, Sính Đình nắm tay Mạc Thiên Kinh, rất lo sợ.

"Mạc Thiên Kinh, bụng của em giống như có cái gì đang động đậy, từ từ ngo ngoậy này!"

Loại cảm giác đó thật rất là kỳ quái, không phải là trong bụng của cô có con rắn đấy chứ?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, không dám tin dán tai lên trên bụng cô sau đó cau mày đúng là đang động thật.

"Thật đang động!"

Mạc Thiên Kinh có chút kinh ngạc, sắc mặt Sính Đình chợt có chút hưng phấn:

"Rất có khả năng cái này chính là hiện tượng máy thai mà bác sĩ đã nói!

Tính toán thời gian một chút, thời gian này bảo bối sẽ phải động rồi!

"Máy thai?"

Mạc Thiên Kinh rất kinh ngạc, có lẽ là máy thai thật!

Giương mặt tuấn tú nổi lên hưng phấn rất khó có thể diễn đạt bằng lời.

"Đứng rồi, bảo bối đang động!"

Sính Đình thật rất thích cảm giác như bây giờ, thật khiến cho cô cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hai bảo bối ở trong bụng nhích tới nhích lui, loại cảm giác kỳ diệu này thật sự là rất kỳ quái.

Không ngờ hai người bọn họ sau khi làm chuyện kia, sẽ có những tiểu sinh mệnh tồn tại, thật sự là rất kỳ diệu!

Đang hưng phấn không chịu nổi lại nghe thấy dưới lầu truyền đến tiếng ném đồ đạc tiếp theo đó là tiếng rống giận của Diệp Duệ.

"Lý Băng, em mà dám đi đến quán bar thì anh hiện tại liền đem em cường bạo!"

Tức chết anh rồi, cô cư nhiên dám điện thoại gọi người tới đây phục vụ anh, cô xem Diệp Duệ anh thành cái dạng gì!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Anh đừng làm loạn...!

Lý Băng có chút buồn cười khi nhìn thấy thái độ của anh như vậy, nhũn mày cười lạnh nói:

"Anh cho rằng anh là ai, Lý Băng tôi là người của anh sao? Anh có bản lĩnh này sao? Anh cho rằng anh là ai, nếu như anh dám nói với tôi vô lễ vậy thì hãy cân thận cái thứ đồ chơi trong đũng quần của mình, đừng chọc giận tôi, nếu không tôi sẽ khiến cho anh phải nói bye bye với thứ đồ chơi đó của mình đây!"

Lý Băng cô là ai, nghĩ muốn liền thượng lên, cô cũng không phải là cô gái ở trên lầu kia, mềm yếu mặc cho người khác khi dễ.

Anh cho rằng mình Thị trưởng thành phố thì ngon chắc, lại muốn cường bạo cô, đây chẳng phải là chính là cảm thú hay sao!

Lý Duệ nhìn thái độ ngang ngược can rờ của cô giận đến cắn răng, nhưng những điều cô nói quả thật cũng không sai. Cô thật sự có bản lĩnh này, mặc dù anh rất muốn trừng phạt cô, nhưng cũng muốn suy tính xem khả năng này có thực hiện được hay không.

Nhìn cô, Diệp Duệ cảm thấy cô chính là người mà trời cao phái xuống trừng phạt mình. Thấy cô khiêu khích tính nhẫn nại của mình nhưng anh lại không có bất kỳ cố gắng sợ với cô cả.

"Em đừng có quên tôi là Thị trưởng thành phố, chẳng lẽ em muốn cư xử vô lễ với tôi sao?"

Diệp Duệ ngay cả thân phận thị trưởng của mình cũng lờ ra làm Lý Băng cười lạnh nhìn anh cảm thấy vô cùng buồn cười.

"Anh cho rằng anh là ai? Thị trưởng, thị trưởng mà lại có thể cường bạo con gái nhà lành hay sao?"

Cô cũng không tin anh lại dám cường bạo mình. Lý Băng không biết tại sao mình lại muốn tranh cãi với anh, thế nhưng trong đầu lại tính toán có ý bỏ qua cho anh.

Cô đi quán rượu thì có liên quan cái rắm gì đến anh. Anh tại sao cứ xen vào việc của người khác, không cho phép cô đến quán rượu, anh là cái khi gì, tại sao hạn chế tự do của cô.

"Em đừng quên rằng chúng ta đã từng lên giường với nhau!"

Diệp Duệ nhắc nhở cô đến sự thật này, dù nói thế nào thì cô cũng là của người phụ nữ của anh. Anh sao có thể để mặc cho cô đến chỗ đó cùng với những tên đàn ông kia liếc mắt đưa tình, nghĩ tới việc cô và những tên kia tán tỉnh nhau, anh liền cảm thấy nổi trận lôi đình rồi.

Lý Băng khinh bỉ nhìn anh chăm chăm, cười lạnh châm chọc:

"Lên giường, anh nói là tình một đêm kia sao? Đây chính là anh tình tôi nguyện, coi như ngày đó không phải anh, tôi cũng sẽ tìm người khác, cái này cũng không có gì trọng đại cả!"

Không phải chỉ là giúp cô phá lớp màng kia thôi sao? Có gì đặc biệt hơn người chứ, chuyện như vậy ta khỏi giường là chấm dứt, bây giờ nam nữ ở chung rồi chia tay rất nhiều, bọn họ chỉ là một đêm thì có tính là gì.

"Em nói cái gì! Tình một đêm!" Không ngờ ở trong mắt cô, quan hệ giữa bọn họ chỉ tính là tình một đêm, chẳng qua nếu như không phải tình một đêm, vậy thì tính là cái gì!

Diệp Duệ thấy mình cũng có chút mơ hồ, nhưng anh cũng không biết tại sao mình lại như thế, chỉ cần nhìn thấy cô tức giận thế phách lối, nghĩ tới cô và những người khác lên giường, trong ngực liền bị cái gì đó chặn lại rất khó chịu.

Lý Băng nhìn anh, lại nhìn xem một chút sắc trời bên ngoài.

"Về sớm một chút đi, buổi tối nếu túng dục quá độ thì ngày mai sẽ không dậy nổi đâu, hơn nữa sẽ bị tổn hao hết tinh lực mà bỏ mạng!"

Lý Băng ác độc nói làm Diệp Duệ sắp tức chết, anh cũng đã hơn một tháng không có đụng vào phụ nữ rồi, anh cũng không phải là loại người dễ dàng lên giường với người khác, chẳng lẽ cô lại coi anh là một người rất phong lưu!

"Tôi hiện muốn ngủ cùng em!"

Diệp Duệ lạnh lùng nói, anh là thị trưởng, muốn ngủ ở chỗ này có ai dám nói không, hoan nghênh cũng còn không kịp nữa là!

"Có thể, lâu một vẫn còn phòng, thị trưởng đại nhân xin cứ tự nhiên!"

Thật là một kẻ điên, cô không muốn gây gổ với một người điên, còn muốn ngủ cùng cô đúng là thật tức cười.

Ngáp một cái, Lý Băng chuẩn bị đi lên lầu, Diệp Duệ cũng đi theo phía sau.

Lý Băng mở cửa phòng ra đang muốn nói cho anh biết không cần phải theo mình nữa liền bị anh lôi vào, “uỳnh” một tiếng liền đóng cửa lại, Lý Băng bị anh đẩy tới trên giường lớn, còn chưa kịp chất vấn, liền bị anh đè lên giường.

Lý Băng rất tức giận còn chưa kịp rút dao giải phẫu ra đã bị Diệp Duệ giữ chặt tay, như chim ưng sắc bén lạnh lùng khóa chặt xinh đẹp lạnh lẽo của cô.

"Đừng nghĩ hành động tà ác, muốn cùng tôi chơi, em vẫn còn non lắm!"

Lý Băng rất kinh ngạc, anh làm sao lại phát hiện được cô muốn động thủ, từ đó nhìn ra được anh tuyệt đối không phải là một thị trưởng bình thường.

"Anh muốn làm gì!"

Lý Băng lạnh giọng chất vấn, tên đàn ông này thật là con mẹ nó lộn giống, không ngờ cư nhiên mình lại chọc phải một người không nên dây vào như vậy.

Lý Duệ nhìn mặt cô chăm chăm, rất nghiêm túc nói.

"Làm người phụ nữ của tôi!"

"Phi phi. . . . . Thật là không biết xấu hổ!"

Vô cùng khinh thường, người đàn ông này cứ như lộn giống vậy, không có tình cảm cũng muốn cô làm người phụ nữ của anh, chẳng lẽ không biết trong chuyện này còn phải có tình yêu sao!

Diệp Duệ quay gương mặt đang mỉm cười của cô sang để cô phải đối mặt với mình.

"Không biết xấu hổ, em biết cái gì gọi là không biết xấu hổ sao?"

Muốn làm người phụ nữ của anh là chuyện không biết bao nhiêu người phải mơ ước, anh coi trọng cô như vậy cũng xem như là phúc phần của cô rồi mà cô lại còn ghét bỏ, muốn khiếu kiện cực hạn của anh hay sao?

Lý Băng nhìn anh chăm chăm.

"Như anh chính là không biết xấu hổ, tôi không đồng ý làm người của anh, anh liền đùa bốn hung ác, anh cho rằng anh là gì, cho rằng mình là anh hùng hảo hán sao? Tôi vô cùng chán ghét anh!"

"Chán ghét tôi!"

Diệp Duệ cau mày, hoá ra là cô lại có cảm giác như vậy, vậy cô thích dạng đàn ông gì?

"Không sai, anh cho rằng anh là thứ gì, tại sao cứ chèn ép tôi như vậy, tại sao lại muốn tôi làm phụ nữ của anh!"

Hiện tại cũng không phải là xã hội cường chế trước kia, giữa bọn họ chỉ từng có quan hệ trên thân thể, anh cho là còn có cái gì nữa!

Diệp Duệ híp mắt, nhìn chằm chằm bộ ngực của cô bởi vì đang cố gắng tranh cãi mà pháp phòng không chừng, mà cô lại mặc áo cổ chữ V nên lộ ra cái rãnh vô cùng mê người, dụ dỗ cặp mắt của anh.

Chỉ nhìn như vậy thôi, dưới bụng đã lập tức có phản ứng, trở nên cứng rắn, hai mắt cũng rộ lên dục vọng.

Lý Băng thấy anh cứ nhìn chằm chằm vào trước ngực mình thấy rất xấu hổ.

"Diệp Duệ, anh rút xuống cho tôi!"

Ánh mắt như thế cũng không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy, dĩ nhiên biết đây là có ý gì.

Tay chân vùng vẫy, nhưng lại vẫn như cũ không làm được gì, sức lực của Diệp Duệ rất lớn, đè ở trên người khiến cô không thể động đậy, giống như đang bị giam cầm vậy.

"Tôi nghĩ muốn em!"

Giọng nói của Diệp Duệ khàn khàn, cổ họng khô ráp, hầu kết ở cổ chuyển động rất khó khăn.

Lý Băng bị lời của anh làm cho giật mình.

"Này, Diệp Duệ, anh không cần làm loạn, anh đường đường là một thị trưởng còn tôi chỉ là một cô gái bình thường, anh không thể đối với tôi như vậy được. Anh làm vậy đối với tôi cùng những tên lưu manh kia khác nhau ở chỗ nào, anh không thể coi thường luật pháp được!"

Diệp Duệ thế nhưng lại không để ý tới cô liền cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng đang nói không ngừng, trần trọc hôn, trêu chọc, chỉ mới hôn thôi cũng đã làm sắp mất khống chế rồi, Diệp Duệ hiểu ra được thực ra anh rất mê luyện thân thể của cô.

Lý Băng trợn to hai mắt, nhìn người đàn ông đang nhắm mắt lại hôn mình rất hưởng thụ kia, lại từng hồi cảm giác tê liệt cuốn lấy toàn thân cô. Mùi thuốc lá trong miệng anh truyền vào trong khoang miệng của cô, khiến cho cả người cô vừa mềm vừa tê.

Diệp Duệ biết mình làm như vậy là không đúng, nhưng là anh thật rất muốn cô gái này, rất muốn cô làm người phụ nữ của mình.

Bàn tay dò vào trong nội y của cô, lộ ra bộ ngực rất tròn, cảm giác như sét đánh xuyên suốt từ đầu tới chân, khiến cho thần trí của Lý Băng nhất thời không rõ ràng, còn chưa kịp kêu thành tiếng thì một cái tay khác lại luồn vào giữa hai chân của cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 192: Em làm người tình một tháng, tôi liền đưa nó cho em!

Lý Băng theo bản năng kẹp hai chân lại, chống cự bước kế tiếp xâm phạm của anh. Diệp Duệ làm sao để cho cô được như ý nguyện, dùng chân chuyển hướng chân của cô, dễ dàng liền đem chân của cô tách ra rồi nhanh chóng đưa vật cứng rắn nóng bỏng vào giữa đùi cô mà sát qua lại.

Lý Băng bị cử động của anh làm cho có chút sợ, cả người run rẩy, cố gắng né tránh. Diệp Duệ nhanh chóng đem quần áo của hai người cởi bỏ, khiến Lý Băng chưa kịp kêu thành tiếng liền đem thứ nóng bỏng mà cứng rắn của mình chôn vào trong cơ thể cô, tiếp đến liền bắt đầu ở trong cơ thể cô rong ruổi.

"Ừm . . . . . Ừh . . . . ."

Lý Băng bị đột nhiên bị anh xông vào thấy có chút đau, nhưng một lát sau lại bị làn sóng khoái cảm đánh tới liền tràn ra tiếng rên rỉ thẹn thùng. Diệp Duệ kéo hông của cô, bắt đầu ở trong cơ thể cô gào thét vùng lên, tốc độ càng ngày càng nhanh, gào thét điên cuồng.

Lý Băng nắm chặt lưng của anh, chạm vào từng bắp thịt rắn chắc, móng tay cắm thật sâu vào trong cơ thể của anh, thừa nhận luật động của anh mang lại cho mình từng đợt từng đợt khoái cảm.

"Em là của tôi!"

Diệp Duệ bất mãn gầm thét, anh rất ưa thích cảm giác ở trong thân thể của cô, thân thể này luôn làm cho anh nhớ mãi không quên, khiến cho anh không thể buông cô ra được.

Lý Băng thừa nhận từng động tác mãnh liệt mà anh mang lại, cảm thụ rất giống như lần trước, nhưng hiện tại cô lại cắn chặt cánh môi không muốn gọi ra tiếng.

Diệp Duệ nhìn cô, vừa ra sức luật động thân thể của mình, vừa cúi đầu nhìn cô đang cắn chặt cánh môi, cúi đầu xuống ngậm lấy nụ hoa yêu kiều khiến cho một cổ khoái cảm mãnh liệt lại cuốn tới để Lý Băng phải càng thêm cắn chặt cánh môi, không kêu lên thành tiếng.

"Kêu lên!"

Diệp Duệ thở hổn hển nói, hôm nay anh muốn chinh phục cô gái này!

Lý Băng nhìn anh chăm chăm, vẫn không gọi, không thêm rên rỉ.

Diệp Duệ điên cuồng động đậy, nhìn thấy cô bị chính mình mang đến một tầng khoái cảm cao triều thì đột nhiên rút ra, một loại cảm giác trống rỗng đánh vào trong đầu của Lý Băng khiến cả người cũng cô không nhận được run rẩy, mãnh liệt dâng lên cảm giác mong muốn nhanh chóng được lấp đầy.

"Hãy nói em yêu tôi, muốn tôi!"

Diệp Duệ vừa thở hổn hển vừa nói, Lý Băng vận vẹo thân thể, nhưng vẫn không mở miệng, cánh môi đã bị cắn bật cả máu, hung dữ nhìn anh chăm chăm.

"Nói em yêu tôi, nói em muốn tôi!"

Lý Duệ sắp không chịu nổi, cô cư nhiên quật cường như vậy cũng đã chảy cả máu, lại còn không mở miệng!

". . . . ."

Im lặng, vẫn là im lặng, Diệp Duệ không nhận được lần nữa đâm xuyên vào thân thể của cô, điên cuồng ở trong cơ thể của cô gào thét, xả hết tức giận trong người mình, đem lấy mầm móng của chính mình rót vào trong cơ thể cô. Lúc này mới thỏa mãn nằm xuống bên người cô từng ngum từng ngum thờ.

Lý Băng cắn thật chặt cánh môi của mình, từ lúc bắt đầu làm chuyện kia một câu rên rỉ cũng không thốt ra. anh tàn bạo rong ruổi trên người cô đi cường bạo cô như vậy. Anh chính là lưu manh, chính là tội phạm cường gian, chỉ là đối với hành động vừa rồi của anh thì thân thể của cô đích xác rất hưởng thụ.

Nhưng cho dù là như vậy, anh cũng không thể cư xử với cô như thế, chẳng lẽ anh không biết hành động như vậy rất giống với tội phạm cường gian hay sao? Anh hoàn toàn không để ý đến cảm thụ của cô, làm cô uất ức nước mắt rơi đầy trên mặt.

Diệp Duệ nhìn cô, vốn trong lòng đang cảm thấy áy náy nay lại biến thành tức giận.

Cô tại sao lại muốn như vậy, tại sao không chịu làm người phụ nữ của mình, chẳng lẽ làm người anh thật sự thua thiệt như vậy sao?

"Không cho khóc, tôi không cho phép em khóc!"

Chưa từng có kinh nghiệm về những chuyện như vậy nên Diệp Duệ có chút tức giận, cô lại ghét anh như vậy sao?

Chẳng lẽ cô muốn giao thân thể của mình cho người đàn ông khác sao?

Nghĩ đến đây, Diệp Duệ càng cảm thấy tức giận.

Lý Băng nhìn hắn, uất ức làm cho nước mắt rơi càng nhiều, anh lại còn hung dữ với cô như vậy. Mặc dù anh là thị trưởng, nhưng anh cũng không thể đối xử với cô như vậy. Cô còn chưa có lập gia đình, anh tại sao lại có thể bức bách cô và mình lên giường như vậy. Mặc dù không phải lần đầu tiên của hai người, nhưng cũng không thể bức bách cô như thế!

Cô từ nhỏ đã không có ba mẹ, hiện tại lại gặp một người đàn ông như vậy, trong sạch cả đời này bị phá hủy không quan trọng, về sau nếu bị anh quấy rối lấy, thật chẳng lẽ phải làm người phụ nữ của anh, sau đó chờ đến khi anh kết hôn lại làm nhân tình bí mật của anh hay sao!

Nghĩ tới đây, trong lòng uất ức càng nhiều!

Diệp Duệ thấy cô khóc đến càng ngày càng lợi hại, vốn là đang tức giận từ từ chuyển sang phiền não.

Nhìn cô như vậy hóa khí trong lòng dần dần bị nước mắt của cô dập tắt.

"Em rốt cuộc muốn thế nào, chẳng lẽ làm người phụ nữ của tôi khiến em uất ức như vậy sao?" Anh tuổi vẫn còn trẻ lại đẹp trai, hơn nữa cũng có tiền, có cái gì khiến cô không hài lòng!

Lý Băng nhìn anh chăm chăm, hít mũi một cái: "Làm người phụ nữ của anh, tôi vì cái gì mà phải làm người của anh. Người bá đạo như anh vậy, hơn nữa còn lợi dụng chức quyền ép tôi...tôi biết anh thấy tôi là cô nhi cho nên mới khi dễ tôi như vậy. Dù sao tôi cũng đánh không thắng anh, cũng không có biện

pháp đi kiện anh được!"

Lý Băng cũng không biết mình như thế nào nữa, nghĩ gì liền nói ngay ra.

Có lẽ cô nói không sai, anh là thị trường, hơn nữa lại có tiền, lại có quyền, đáng đáp lại đẹp trai người như vậy mặc cho cô nói anh cường bạo mình thì cũng sẽ không có ai tin tưởng!

Càng nghĩ Lý Băng lại càng uất ức, cô sống hai mươi ba năm, cho tới bây giờ cũng chưa có gặp qua đối thủ như vậy chẳng những đem cô ăn sạch sẽ, hơn nữa còn buộc cô đi vào khuôn khổ của anh ta.

Diệp Duệ nghe cô nói vậy có chút kinh ngạc, không ngờ cô lại là cô nhi, trong lòng không hiểu sao dâng lên thương yêu, nhẹ nhàng ôm cô vào lòng rất áy náy nói xin lỗi:

"Thật xin lỗi, tôi không vì em là cô nhi mà có ý xâm phạm đến em!"

Anh cũng không biết mình đang nghĩ gì, nghe thấy cô nói muốn đi quán rượu tìm đàn ông hơn nữa còn muốn tìm bọn họ nói yêu đương, chỉ cần nghĩ tới việc cô có thể lên giường cùng với người khác thì dục vọng chiếm đoạt mãnh liệt sẽ khiến cho đầu óc anh mê man không kìm chế được.

"Hừ. . . . . Mèo khóc chuột già vờ từ tâm, anh không cần phải gạt tôi, tôi cũng không phải là người dễ bị gạt như vậy."

Ăn sạch sẽ rồi, nói thế nào mà chẳng được!

Hơn nữa theo lời này của anh thì đồng nghĩa với việc công nhận cô là một đứa cô nhi sao?

Ý của anh là thế nào dù cho cô không phải là cô nhi thì anh cũng sẽ liều mạng mà xâm phạm cô sao?

Suy nghĩ một chút, Lý Băng lại càng thấy phải người đàn ông này không phải một người tốt!

Diệp Duệ nghe cô nói thật có cảm giác mình là loại người ngậm bồ hòn làm ngọt, dù cho có nói như thế nào thì cô cũng không tin.

"Vậy em muốn tôi thế nào thì mới có thể hết giận!"

"Như thế nào, tôi muốn anh cắt bỏ thứ kia đi anh có nguyện ý không!"

Lý Băng thờ phỉ phò hời, nếu không phải tại cái đồ chơi kia thì anh làm sao có thể cường bạo cô được?

Diệp Duệ có chút dờ khóc dờ cười, không ngờ cô lại nói ra như vậy, sau đó vuốt bảo bối của mình nhìn cô.

"Em nhất định muốn anh cắt bỏ?" Lý Băng nhìn anh, anh thật bởi vì muốn cô tha thứ mà cắt bỏ sao?

"Đúng!"

"Vậy em làm người tình của tôi một tháng, một tháng sau em đem nó cắt bỏ đi là được!"

Anh cũng không tin, một tháng sau cô còn muốn cắt bỏ bảo bối của mình!

Lý Băng trừng to mắt nghiên cứu anh: "Anh xác định một tháng sau, anh sẽ đồng ý cắt bỏ nó?"

Vật kia không phải sinh mạng của đàn ông sao? Anh thật sự lại có thể hào phóng đồng ý với cô như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Làm người tình một tháng!

"Nếu như đến lúc đó em vẫn kiên trì được vậy thì anh sẽ thuận theo ý của em!"

Diệp Duệ nói rất nghiêm túc, nhìn cô cười có chút mê mang, thật ra thì cô cũng không lạnh lùng giống như bên ngoài xem ra cũng có lúc rất đáng yêu!

Chỉ là mặc kệ cô có đáng yêu hay không, anh nhất định không thể thích cô được, bởi vì anh đã có vị hôn thê!

"Vậy thì tốt, tôi làm người tình cho anh một tháng, một tháng sau, tôi muốn anh tự tay mình cắt thứ đồ chơi kia đi!"

Lời của Lý Băng khiến Diệp Duệ không nhịn được phải nhủ mày, không ngờ cô đối với bảo bối kia của anh vẫn hận thấu xương, chỉ là chuyện một tháng sau nào ai biết được!

Sau đó xoay người đè cô xuống dưới thân, Lý Băng trừng to mắt muốn xem anh định làm gì.

"Anh định làm gì!"

"Làm em! Trong vòng một tháng, em phải tùy thời cho tôi tất cả, nếu không một tháng sau khi muốn bảo bối này thì liền không thể hưởng thụ rồi!"

Lý Băng bị lời nói của anh làm cho dao động, tùy thời cho anh, đó không phải là có thể cả ngày lẫn đêm đều bị giày vò hay sao?

Suy nghĩ một chút liền cảm thấy có chút sợ, lại có cảm giác giống như muốn rút lui?

"Ừm. . . . ."

Còn chưa kịp hiểu rõ ràng, lại cảm giác được vật cứng kia xâm nhập, chen lấn vào trong cơ thể của cô, Diệp Duệ hôn lên môi cô, dịu dàng nói."Bây giờ em bắt đầu là người của anh, không cho phép cắn môi nữa, phải tận tình phối hợp với anh!"

Diệp duệ khí phách nói xong, còn không đợi cô nói không, liền bắt đầu ở trong cơ thể cô mà rong ruổi, cánh môi nhẹ nhàng ngậm lấy nụ hoa của cô êm ái treu chọc. Lý Băng vốn định muốn cự tuyệt chuyện làm người tình này, nhưng hiện tại cái gì cũng không nói được nữa rồi, chỉ có thể để mặc cho anh một lần nữa ăn vào trong bụng.

Cả đêm bên trong gian phòng tràn đầy sắc xuân, nồng nặc hơi thở ái muội trình diễn một đoạn tình cảm giống như đang đùa giỡn!

Ngày thứ hai, khi Liễu Nghị Hiền tỉnh lại, nhìn sang cô gái nằm bên cạnh nhớ tới cả đêm kích tình liền nhủ nhủ mày, không ngờ tối hôm qua được tính lại mạnh như vậy, anh và cô ấy cư nhiên làm đến bảy tám lần, nhìn trên người cô in đủ loại dấu đầu tây hồng, Liễu Nghị Hiền lại có cảm giác nói không ra lời.

Anh tối hôm qua tại sao phải cùng cô ấy xảy ra quan hệ, không phải là anh rất thích Thủy Nhi sao?

Tại sao sau khi nhìn thấy cô ấy, anh lại nguyện ý dùng mình làm thuốc giải độc?

Xuống giường đi vào phòng tắm, sau khi tắm rửa xong xuôi đi ra đã nhìn thấy cô tỉnh rồi, nhìn Liễu Nghị Hiền ăn mặc chỉnh tề, trên mặt Diêu Tuyết có chút ngượng ngùng, tối hôm qua tự đem chính mình giao cho người đàn ông này, hơn nữa bọn họ còn hoan ái thật lâu.

Diêu Tuyết không biết mình lại có thể có vận khí này có thể gặp một người đàn ông đẹp trai như vậy, hơn nữa toàn thân đều toát ra vẻ chính trực, đúng là hoàng tử bạch mã trong mộng của cô rồi.

Cúi đầu nhàn nhạt liếc nhìn trên thân thể của mình đầy dấu ô mai, lại càng thêm xấu hổ.

"Dậy rồi thì nên đi tắm một cái cho sạch sẽ!"

Liễu Nghị Hiền nhàn nhạt nói, nhìn dấu vết lưu lại trên người cô do kích tình đêm qua lưu lại, cả những chất lỏng màu trắng vẫn còn lưu lại khiến cho Diêu Tuyết càng thêm xấu hổ đỏ bừng mặt.

Thẹn thùng lấy cái chăn bọc kín thân thể của mình rồi đi vào phòng tắm, để cho dòng nước gột rửa sạch sẽ, sau đó quần khăn tắm đi ra.

Liễu Nghị Hiền cũng chưa rời khỏi phòng, thấy cô đi ra thì từ trong tủ quần áo lấy ra một bộ quần áo ngủ mới tinh, rồi nhìn cô nói:

"Cô mặc bộ này vào, mặc xong chúng ta đi xuống dưới!"

Liễu Nghị Hiền cầm quần áo đưa cho cô, Diêu Tuyết cúi đầu yên lặng nhận lấy đi vào phòng tắm thay xong đi ra với vẻ mặt rất là lúng túng.

"Chúng ta đi xuống thôi, vất vả cả đêm, cũng thấy đói bụng rồi!"

Diêu Tuyết thẹn thùng gật đầu một cái, đi theo anh ra cửa phòng, lúc này mới phát hiện mình ở trong một biệt thự rất đẹp liền tò mò nhìn chung quanh.

"Nơi này là nhà của anh sao?"

Thật rất lớn, rất xa hoa!

Diêu Tuyết chưa bao giờ nhìn thấy nhà nào lớn như vậy, căn phòng sang trọng như vậy.

Liễu Nghị Hiền cau mày, nhìn xem một chút nơi này cũng không tính là hào hoa, chỉ có thể coi là một biệt thự bình thường, cô gái này là người như thế nào, sao phòng như vậy mà đã cảm thấy là xa hoa.

"Anh tên là gì? "

Liều Nghị Hiên không trả lời vấn đề của cô, Điều Tuyết nhìn hai nam hai nữ đang ngồi phía dưới ăn điểm tâm thì bụng lập tức truyền đến tiếng vang.

"Tôi tên là Điều Tuyết!"

Điều Tuyết nhàn nhạt nói xong, nhìn bữa ăn sáng phía dưới, ngửi mùi vị đó thì bụng càng thêm đói!

Liều Nghị Hiên nhìn cô bình thản nói:

"Đi xuống đi!"

Còn không biết có chuẩn bị bữa ăn sáng cho mình hay không, dù sao anh và bọn họ cũng không coi là rất quen.

Mạc Thiên Kinh và Sính Đình liếc mắt nhìn nhau, nhìn Liều Nghị Hiên và cô gái kia cùng đi xuống sau khi nhìn thấy rõ ràng bộ dáng của cô gái kia thì không khỏi giật mình!

Thật là một mỹ nữ!

"Ngồi xuống ăn điểm tâm đi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, cô gái này chính là đối tượng điều tra ngày hôm nay của bọn họ, đối với cả án kiện kia cô có thể sẽ cho mang đến sự trợ giúp rất lớn.

Liều Nghị Hiên dẫn cô ngồi xuống, Điều Tuyết nhìn hai nam hai nữ trước mắt, không thể không thừa nhận, mấy người này thật sự là tuấn nam mỹ nữ.

Điều Tuyết lễ phép ngồi xuống, bị ánh mắt nóng bỏng của bọn họ nhìn chăm chú cả người thấy rất khó chịu.

Mạc Thiên Kinh sau khi ăn xong liền an vị ở trên ghế sofa, nhìn đang hai người kia, nhìn Diệp Duệ ở bên cạnh Lý Băng thấy rất là tò mò.

Lý Băng lạnh lùng nhìn Mạc Thiên Kinh một cái.

"Đừng nhìn nữa, tôi bây giờ là người tình một tháng của anh ta, một tháng sau, anh ta sẽ đưa cho tôi một vật!"

Lý Băng lạnh lùng nói, nhìn Diệp duệ, trong ánh mắt khó có thể lý giải cảm xúc, mông lung không rõ ràng.

Sính Đình nhìn Lý Băng, tò mò hỏi:

"Băng, anh ta cho cô thứ gì mà cô lại đồng ý làm người tình cho thị trường thế!"

Lý Băng có biết anh ta đã có vị hôn thê hay không, nếu như đã biết mà vẫn đáp ứng làm người tình thì điều đó chứng minh là cô ấy yêu cầu một thứ gì đó rất trân quý từ thị trường!

"Đây là bí mật giữa chúng tôi!"

Diệp Duệ nhìn Lý Băng muốn qua ánh mắt nhàn nhạt cảnh cáo cô nhưng Lý Băng lại không để ý đến anh nhỏ giọng nói cho Sính Đình, âm thanh chỉ đủ cho cô nghe thấy.

Sính Đình tròn to hai mắt, mặt không dám tin, đang muốn mở miệng thì Lý Băng đã nói:

"Cái gì cũng đừng nói, đây là ước định của tôi và anh ta, chờ một tháng sau tôi sẽ lấy đi vật như vậy trên người anh ta!"

Một tháng, có những ba mươi ngày!

"Sính Đình, chuyện không nên nói thì không phải cần nói!"

Mạc Thiên Kinh ôm cô nhàn nhạt nói, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, trong ánh mắt không che giấu được lo lắng.

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, có một số việc cứ để bọn họ tự mình giải quyết thì tốt hơn.

Diệp Duệ cũng thấy có chút hối hận, mình không nên lấy cái đó ra nói đùa, nếu như một tháng sau cô thật muốn bảo bối kia của anh, chẳng lẽ anh phải cắt ra đưa cho cô?

Đang suy nghĩ, Liều Nghị Hiên và Điều tuyết vừa ăn xong cũng đi tới, ngồi đối diện với bọn họ.

Mạc Thiên Kinh nhìn Điều Tuyết điềm đạm nói:

"Cô tên là gì, tại sao lại xuất hiện quán bar love?"

Đây là mấu chốt của sự việc, Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, Lý Băng đã bắt đầu ghi chép lời khai của Điều Tuyết.

Điều tuyệt cố gắng nhớ lại, sau đó từ từ nói.

"Tôi tên là Điều tuyệt, là sinh viên đại học ở trung tâm thành phố Y, năm ngày trước, sau khi tan học tôi liền bị mấy người đàn ông trên người có xăm hình con rồng trôi đến một nơi đèn đuốc sáng trưng, ở nơi đó có thật nhiều cô gái, bọn họ có rất nhiều người canh chừng chúng tôi, có rất nhiều đàn ông và phụ nữ ở nơi đó làm mẫu để cho chúng tôi học cách làm thế nào để lấy lòng đàn ông!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Mạc Thiên Kinh, em rất nhớ anh!

"Cô biết nơi đó là chỗ nào không?"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày hỏi, không ngờ trong cái xã hội này còn có những thành phần bại hoại như thế tồn tại, xem ra thật sự là không được bình yên như vẻ ngoài của nó chút nào!

Điều Tuyệt suy nghĩ một chút rồi lắc đầu.

"Tôi không biết, tôi bị bắt cóc đến nơi nào, bởi vì bọn họ cảm thấy đáng đáp của tôi không tệ, cho nên mới mang tôi đến quán bar để bán thân, hơn nữa tôi cũng biết rõ những thứ cô gái bị bán đi thì không có một người nào còn sống mà trở về.

Bọn họ cũng bị uống rượu cốt tán, hơn nữa còn uống cả mị dược nữa!"

Điều Tuyệt nhớ lại khi mình đứng ở chỗ đó, nhìn thấy những hành động của đàn ông và phụ nữ ở nơi đó làm mấy việc như thế lại cảm thấy rất ghê tởm.

Cũng may, cô và người đàn ông này, bọn họ mặc dù xảy ra quan hệ, thế nhưng anh lại không làm cho cô cảm thấy rất ghê tởm, nghĩ tới cha mẹ già ở nhà trong lòng liền cảm thấy chua xót.

Cha mẹ vì muốn cho cô có thể lên đại học phải ở nhà nhặt ve chai, tiết kiệm hết mức, cái gì đều không chịu ăn, chính là hi vọng cô có thể đi học, hi vọng cô có thể phát triển tiền đồ khiến cho bọn họ nở mày nở mặt.

Nhưng hôm nay, cô thiếu chút nữa đã bị những tên đàn ông kia cưỡng bạo tới chết, cô thật hi vọng mình còn có thể trở về trường đi học tiếp, cũng không biết trường học phát hiện cô mất tích có đi tìm cô hay không, cũng có thể làm tưởng rằng cô trốn học mà khai trừ cô hay không!

Càng nghĩ Điều Tuyệt lại càng lo lắng.

Liễu Nghị Hiên nhìn cô mím chặt cánh môi mỏng, chẳng hề nói lấy một câu.

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói vậy chân mày nhíu càng sâu hơn!

Thấy chuyện này thật không phải dễ dàng giải quyết như vậy!

Diệp Duệ nhìn Mạc Thiên Kinh nói: "Mạc Thiên Kinh, chuyện này xem ra vẫn không có dễ dàng như vậy, anh phải tổn hao thêm tinh thần rồi!"

Lời của Diệp Duệ khiến cho Mạc Thiên Kinh càng thêm cảm thấy áp lực, cũng cảm thấy chuyện này ngày càng thêm phức tạp!

"Điều Tuyệt, trong khoảng thời gian này còn phải làm phiền cô trợ giúp chúng tôi cùng phá vụ án này!"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nhìn Điều tuyệt nói, Điều tuyệt nhìn bọn họ, mặc dù rất muốn đi học, nhưng là vừa nghĩ tới những người đó còn chưa có đền tội, coi như cô trở về thì những người đó cũng rất có thể bắt cô đi lần nữa.

Nếu mà như vậy chỉ bằng phối hợp với bọn họ để có thể phá vụ án này!

"Được! Nhưng tôi tạm thời không có chỗ để ở!"

Cô ở chỗ này cũng không quen nhưng cũng không biết có thể ở chỗ nào, hơn nữa với tình trạng của cô bây giờ căn bản là không thể ở nổi khách sạn.

Liễu Nghị Hiên nhìn Điều tuyệt, nhân nhật nói:

"Cô và tôi về nhà tôi ở, có chuyện gì cũng có thể tiện gọi điện liên lạc!"

Liễu Nghị Hiên lấy danh thiếp của mình đưa cho Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh liếc mắt nhìn sau đó gật đầu một cái.

"Được rồi, vậy phải làm phiền anh chăm sóc cho cô ấy thật tốt! Tôi nhớ anh và Lý Băng dẫn cô ấy đi, bên kia nhất định sẽ có phát hiện, cho nên cần thận vẫn hơn!"

Mạc Thiên Kinh đắn đo thêm một câu, Liễu Nghị Hiên cũng biết bây giờ cô vẫn chưa được an toàn, nhưng ở cùng với anh thì tối thiểu anh có thể bảo vệ an toàn cho cô!

"Cái này anh cứ yên tâm đi!"

Liễu Nghị Hiên bảo đảm nói, Điều Tuyết nhìn anh, trong tim âm thầm rung động nhưng nghĩ đến điều kiện của mình thì chỉ có đem phần rung động này giấu ở đáy lòng.

Nếu như không có duyên ở cùng với nhau nhưng có thể yên lặng nhìn anh thì cô cũng cảm thấy rất hạnh phúc rồi.

Liễu Nghị Hiên đứng lên, nhìn Điều Tuyết thân nhiên nói.

"Đi thôi, tôi dẫn cô về nhà!"

Điều Tuyết nhìn bọn họ một cái rồi đứng dậy đi theo Liễu Nghị Hiên rời khỏi biệt thự của Mạc gia.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ rời đi còn Sính Đình thì quay sang nhìn Lý Băng và Diệp Duệ. Diệp Duệ mặc dù là thị trưởng, nhưng chuyện bọn họ ở chung một chỗ là không có khả năng, chẳng lẽ cô ấy bởi vì tức giận mà thật sự đem đồ chơi kia của Diệp Duệ cắt đi, đến lúc đó sợ rằng cái bị mất đi chính là trái tim của cô ấy!

Diệp Duệ nhìn Mạc Thiên Kinh điềm đạm nói:

"Mạc Thiên Kinh, vụ án này giao cho anh, tôi mang Lý Băng trở về, có chuyện gì thì thông báo ngay cho tôi!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, sau đó Diệp Duệ liền kéo theo Lý Băng rời đi, bên trong biệt thự cũng chỉ còn lại hai người Sính Đình và Mạc Thiên Kinh.

"Mạc Thiên Kinh, anh cảm thấy Lý Băng và Diệp Duệ có phải đang đùa với lửa hay không?"

Diệp Duệ đã có vị hôn thê, Lý Băng thật chẳng lẽ vì muốn thỏa mãn tức giận của mình mà nhận lời làm người tình một tháng của anh ta!

"Anh cũng không biết, Diệp Duệ đang nghĩ cái gì nữa!"

Anh cũng rất lo lắng, Diệp Duệ làm như vậy thì người cuối cùng bị tổn thương chỉ là Lý Băng mà thôi!

"Mạc Thiên Kinh, chúng ta đi khuyên nhủ Lý Băng có được hay không?"

Đứng trên lập trường của phụ nữ mà nói Lý Băng làm như vậy, về sau người bị thương tổn bị đau lòng nhất định sẽ là cô ấy.

Mạc Thiên Kinh lắc đầu nhìn vào bụng của Sính Đình: "Nói thế nào thì chuyện này Lý Băng cũng là tự mình đồng ý, chúng ta ở bên cạnh khuyên nhủ vài câu như vậy là được rồi, anh rất hiểu tính cách của Lý Băng nếu có khuyên thì chắc chắn cô ấy sẽ không đồng ý đâu!"

Cá tính của Lý Băng rất háo thắng, một khi đã nhận định chuyện gì coi như có nguy hiểm rất lớn thì cô ấy cũng sẽ tiếp tục làm, kể cả có bị tổn thương thì cô ấy cũng sẽ không buông tha.

"Anh nói cũng đúng!"

Sính Đình thờ dãi, chuyện này đúng là không có biện pháp nào, cô ấy có cá tính quá mạnh mẽ, bị tổn thương là điều không thể tránh được chỉ là cô hi vọng rằng Lý Băng sẽ không bị thương tổn gì.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, anh cũng muốn sớm một chút đem hôn sự của Sính Đình và mình hoàn thành cho tốt !

"Sính Đình, chờ anh xử lý tốt những chuyện này sau đó chúng ta liền kết hôn có được hay không?"

Không đợi cho Sính Đình kịp phản bác, anh lại tiếp tục nói.

"Em cũng biết, anh thật sự bề bộn nhiều việc, làm quân nhân nên anh không có thời gian dư thừa để cùng em nói chuyện yêu thương, nhưng mà anh bảo đảm, sau khi kết hôn, anh sẽ làm cho em sống rất hạnh phúc, rất hạnh phúc! Mà sau khi kết hôn em cũng có thể cùng anh tiếp tục nói yêu thương! Chỉ cần em cảm thấy được thì anh đều sẽ tận lực thỏa mãn em!"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, gần đây anh nói chuyện kết hôn hình như càng ngày càng thường xuyên, gần đây cô đối với anh không phải là không có tình cảm, chỉ là kết hôn thì . . . . .

Cô có chút không muốn, dù sao nói thế nào, cô và anh chỉ là bởi vì lên giường, có đứa bé mà thôi, cũng không có tình yêu tồn tại.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô trầm mặc không nói, tròn lòng càng thêm lo lắng.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, đứng trên phương diện của một người phụ nữ mà nói thì Mạc Thiên Kinh đúng là một người đàn ông ưu tú, chẳng những đẹp trai, có quyền thế, mà cũng có tiền nữa.

Chỉ là cô cũng không phải là người quan tâm đến những thứ này, cô rất muốn tìm được người đàn ông mà mình thích mà oanh oanh liệt liệt nói yêu đương.

"Sính Đình, em không yêu thích anh chút nào hay sao?"

Mạc Thiên Kinh có chút mất mát, anh thật kém như vậy sao? Anh đã nói đến mức này mà cô cư nhiên cũng không động lòng chút nào!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, không biết nên nói như thế nào cho phải?

Gương mặt tuấn tú của Mạc Thiên Kinh trở nên âm trầm, ưu thương từ từ hiện lên trên mặt khiến cho Sính Đình cảm thấy có chút đau lòng.

"Em . . . . . Rìng rìng . . . . ."

Sính Đình vừa định mở miệng thì chuông cửa liền vang lên. Mạc Thiên Kinh và Sính Đình đưa mắt nhìn nhau, sau đó Mạc Thiên Kinh liền đứng dậy đi tới mở cửa. Cửa vừa mở ra thì một mỹ nữ vóc dáng cao gầy, hấp dẫn nóng bỏng xuất hiện khi nhìn thấy Mạc Thiên Kinh liền nhào qua.

"Thiên Kinh, em rốt cuộc cũng tìm được anh!"

Sính Đình nhìn một chút mỹ nữ tóc quăn, nóng bỏng hấp dẫn thấy cô ta ôm Mạc Thiên Kinh thì cảm thấy rất chói mắt.

Mạc Thiên Kinh đẩy ra cô ta, có chút kinh ngạc hỏi.

"Làm sao em lại quay về?"

"Em đương nhiên quay về để thực hiện ước định của chúng ta rồi!" Lam Thiên Thiên nắm lấy tay của Mạc Thiên Kinh nói, lông mi dài chớp chớp nhìn rất là mê người!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Em muốn gả cho anh!

"Ước định?" Mạc Thiên Kinh rất kinh ngạc, giữa bọn họ có ước định gì, tại sao anh lại không nhớ rõ?

Lam Thiên Thiên nhìn anh, môi đỏ mọng cong lên, đôi mắt phượng xinh đẹp nhìn chăm chăm vào gương mặt anh tuấn của Mạc Thiên Kinh, cười càng thêm tươi.

"Dĩ nhiên, chẳng lẽ anh quên năm năm trước, lúc anh đến Mi đã đáp ứng em là chờ đến lúc anh hai mươi sáu tuổi thì hãy tới tìm anh, đến lúc đó chúng ta sẽ liền kết hôn hay sao!"

Cô thế nhưng lại nhớ rất rõ ràng, lúc ấy anh và cô đi chơi, chính miệng anh nói là cô rất đẹp, vô cùng xinh đẹp, lại rất mê người, là hình tượng phụ nữ mà anh rất thích đợi khi cô trưởng thành, lúc anh được hai sáu tuổi sẽ cưới cô.

Sính Đình nghe Thiên Thiên nói vậy, sắc mặt liền xanh mét, Mạc Thiên Kinh không phải vẫn nói luôn thích cô, vẫn luôn muốn cùng cô kết hôn, cô là người vợ đã được đính ước của anh hay sao?

Tại sao bây giờ lại xuất hiện một cô gái ở đây, hơn nữa còn xinh đẹp như vậy, vóc người tốt đến như vậy.

Cô bây giờ mặc quần áo bà bầu, bụng to đùng, chẳng những không hấp dẫn, hơn nữa chính là rất xấu.

Mạc Thiên Kinh nghe Thiên Thiên nói vậy, đầu tiên là sững sờ sau đó cẩn thận suy nghĩ một chút thì lại nhớ hình như trước kia quả thật anh đã từng nói một câu như vậy. Bất quá khi đó anh chỉ là đùa giỡn mà thôi, vì lúc ấy cô ấy khen anh khí độ tuấn tú, anh vui miệng nói đùa theo như vậy, không ngờ cô lại cho là thật!

Mạc Thiên Kinh liếc nhìn Sính Đình, sắc mặt của cô bây giờ thật rất kém đây là cô đang tức giận sao?

Còn không có đợi anh mở miệng giải thích, Lam Thiên Thiên lại lắc lắc tay Mạc Thiên Kinh nũng nịu hỏi.

"Thiên Kinh, anh nói xem có phải anh từng nói những lời này hay không!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Lam Thiến Thiến, gật đầu một cái.

"Đúng vậy, thật sự là anh có nói những lời này, nhưng mà. . . . ."

Mạc Thiên Kinh lời vẫn chưa nói hết liền bị Lam Thiến Thiến nâng đôi môi đỏ mọng hôn anh một cái, Sính Đình nhìn bọn họ như vậy liền trầm mặc đi lên lầu.

"Sính Đình. . . . ."

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy Sính Đình đi lên lầu vội vàng gọi, chỉ tiếc là cánh tay lại bị Lam Thiến Thiến giữ chặt, khiến cho anh muốn đuổi theo cũng không thể được.

"Thiên Kinh, cái bà bầu đó là ai!"

Dáng dấp cũng không có gì đặc biệt, làm sao lại xuất hiện ở trong nhà của Thiên Kinh, hơn nữa anh cũng không có chị em gái nào, mà xem ra Thiên Kinh rất quan tâm đến cô ta, chẳng lẽ là anh ấy lấy vợ rồi?

"Thiên Kinh, có phải anh lấy vợ rồi hay không! Người kia có phải là vợ của anh hay không?"

Lam Thiến Thiến không khồng chế được hỏi một hơi, nụ cười sáng lạn trên mặt lập tức biến mất thay vào đó là vẻ uất ức đáng thương, Mạc Thiên Kinh nhìn cô lại nhìn một chút Sính Đình đã đi lên lầu.

Đúng thật là càng lúc càng rối loạn, bên này cũng còn chưa chuẩn bị xong, bên kia lại tới!

"Thiến Thiến không nên ồn ào, năm đó anh chỉ nói đùa với em mà thôi, Sính Đình đang mang thai đứa bé của anh, bọn anh sắp kết hôn rồi! "

Mạc Thiên Kinh không muốn cùng cô tiếp tục dây dưa, hiện tại anh cái gì đều không lo lắng, chỉ lo lắng Sính Đình sẽ bởi vì chuyện của Thiến Thiến mà càng ghét mình hơn.

Thiến Thiến là con gái của một chiến hữu của cha anh, bởi vì định cư lâu dài ở nước Mỹ, cho nên bọn họ thỉnh thoảng cũng sẽ đi bên kia thăm một chút, không ngờ chỉ vì một câu nói đùa giỡn năm đó lại làm cho anh hôm nay cảm thấy nhức đầu không thôi.

Lam Thiến Thiến nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng suy sụp xuống, uất ức nhìn anh.

"Thiên Kinh, anh không yêu em sao? Em cũng có thể gả cho anh, có thể sinh con cho anh, lại còn có thể sinh thật nhiều con, người phụ nữ kia dáng dấp xấu như vậy, dù sao các người cũng chưa có kết hôn nên anh và em ở chung một chỗ là tốt nhất!"

Cô mới không tin, Thiên Kinh lại thích cô gái xấu xí đó, mà cô lại là một mỹ nhân hiếm có đàn ông thích cô nhiều không kể xiết, chỉ là trong lòng cô chỉ nhớ đến Mạc Thiên Kinh, cho nên những năm qua, mặc dù có bạn trai nhưng người trong lòng yêu thích nhất vẫn luôn là Mạc Thiên Kinh.

Cô cũng nhớ rất rõ ràng, một tuần nữa chính là đến sinh nhật hai sáu tuổi của Mạc Thiên Kinh, cô muốn ở đêm hôm đó dâng bản thân mình làm quà sinh nhật tặng cho anh.

Chỉ là cô không ngờ đến anh lại tìm được một người phụ nữ khó nhìn như vậy, hơn nữa còn khiến cho cô ta mang thai.

Nhưng cô lại cảm thấy nhất định là cô gái kia không biết xấu hổ quán lấy Thiên Kinh, nếu không thì người vừa ưu tú vừa có điều kiện như anh làm sao sẽ coi trọng cô ta chứ!

Mạc Thiên Kinh có chút đau đầu nhìn cô, anh lúc nào thì nói là thích cô, nói yêu cô. Anh thiếu chút nữa còn không nhớ rõ cô là người nào, làm sao có thể yêu được đây.

Người mà anh thích vẫn luôn là Sính Đình, kể cả khi không biết Sính Đình là người như thế nào thì trong lòng hắn chỉ biết mình phải cưới mình chỉ cưới người đã được ước định từ trước làm vợ, nhưng mà hiện tại anh chỉ muốn cùng với Sính Đình ở chung một chỗ.

"Thiến Thiến, không nên như vậy, anh thích Sính Đình, người mà anh muốn cưới cũng chỉ có cô ấy. Em không cần phải náo loạn nữa, anh đối với em căn bản chỉ là tình cảm anh em mà thôi!"

Lam Thiến Thiến cau mày, quệt đôi môi đỏ mọng, dùng bộ ngực đầy đặn đè lên người của Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh nhú mày, muốn lui về phía sau, lại cảm giác cô càng áp sát tới." Thiên Kinh, em nơi nào so với cô ta cũng tốt hơn, có lẽ không bây giờ anh không yêu em, nhưng mà em sẽ dùng hành động chứng minh người em yêu chính là anh!"

Cô sẽ không thua cái cô gái xấu xí đó, cô là một mỹ nữ nhưng vạn người mê giống làm sao sẽ bại dưới tay của cô ta được!

Cô nhất định phải giữ chặt Mạc Thiên Kinh cho bằng được, nếu không cô khổ cực chạy đến Trung Quốc làm gì, mười năm qua cô yên lặng thích Mạc Thiên Kinh, mười năm tình cảm, mười năm chờ đợi này tại sao chỉ bằng một câu nói đùa của Mạc Thiên Kinh mà xong được!

"Em so ra vẫn còn kém cô ấy!" Mạc Thiên Kinh cũng không muốn cùng cô gây gổ dù sao cũng là con gái của chiến hữu của cha mình anh không muốn bởi vì chuyện này mà làm cho quan hệ trở nên xấu hổ.

"Hừ. . . . . Anh nói so ra còn kém thì liền kém hơn sao? Lam Thiên Thiên em xinh đẹp động lòng người như vậy, em tuyệt đối so với cô ta mạnh hơn nhiều! Cô ta có thể sinh cho anh bảo bảo thì em cũng sinh được vậy!"

Lam Thiên Thiên rất tức giận, Mạc Thiên Kinh cứ nhiên coi trọng cô gái kia như vậy, xem ra chính mình thật không nên để đến bây giờ mới đến tìm anh, khiến cho cô gái kia có cơ hội mang thai đứa bé của Thiên Kinh.

Nhưng điều này cũng không có vấn đề gì, đứa nhỏ có thể có cũng có thể không. Hơn nữa chỉ cần cô và Mạc Thiên Kinh lên giường thì không phải cô cũng có thể mang thai con của Mạc Thiên Kinh sao?

Đến lúc đó thì cô có thể quang minh chính đại cùng với Mạc Thiên Kinh ở chung một chỗ còn cô gái kia thì cô sẽ nghĩ tất cả biện pháp để đuổi đi!

Lam Thiên Thiên cô khi đã yêu làm sao có thể để cho người phụ nữ khác cướp đi.

"Thiên Thiên, không nên càn quấy, trở về Mỹ đi!"

Mạc Thiên Kinh không vui nói, giọng nói cũng lạnh nhạt đi mấy phần, nếu như cô thật sự có ý nghĩ như vậy thì lưu cô lại sẽ chỉ làm cho quan hệ của anh và Sính Đình càng thêm trở nên tồi tệ đi mà thôi.

Lam Thiên Thiên uất ức nhìn anh: "Thiên Kinh, em từ nước Mỹ xa xôi chạy đến đây tìm anh, hơn nữa em cũng nói với cha em rồi, em sẽ ở chỗ của anh một thời gian, đoán chừng lát nữa ba em sẽ gọi điện thoại cho anh đây, anh muốn đuổi em đi thật sao?"

Cô vì anh mà thủ thân như ngọc hai mươi bốn năm, cô vì anh mà hiến dâng bản thân mình, làm như vậy chẳng lẽ còn không đủ sao?

Mạc Thiên Kinh nghe được lời của cô..., thấy đau cả đầu, xem ra lại muốn khảo nghiệm chính anh và Sính Đình rồi.

Thở dài, Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói.

"Em có thể lưu lại, nhưng không được làm loạn, Sính Đình là người phụ nữ của anh, cũng là vợ tương lai của anh còn em vĩnh viễn đều chỉ là em gái của anh mà thôi đã hiểu chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Ai nói giả cho anh!

Nghe Mạc Thiên Kinh nói xong, mặt của Lam Thiên Thiên cũng trở nên xanh mét. Thì ra anh lại xem trọng người phụ nữ kia như vậy, chẳng lẽ là bởi vì cô ta mang bầu con của anh hay sao?

Càng nghĩ Lam Thiên Thiên càng thấy buồn bực, kìm nén đến khó chịu, Lam Thiên Thiên cô ưu tú như vậy, tại sao Thiên Kinh lại còn nói chỉ xem cô như em gái mà người phụ kia đáng đáp lại xấu xí như vậy thì anh lại muốn cưới cô ta.

Tuy bây giờ cô đành phải gạt đầu đồng ý, nhưng cô tuyệt đối sẽ không để cho Thiên Kinh cưới cô ta đâu!

Cố gắng nặn ra nụ cười yếu ớt, Lam Thiên Thiên khéo léo nói.

"Thiên Kinh, anh yên tâm đi, em sẽ không làm gì xằng bậy với cô ta đâu!"

Mạc Thiên Kinh gật đầu nói "Vậy thì tốt, em ở nơi này chờ, một lát nữa anh sẽ gọi chị Vương sắp xếp cho em một phòng!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói xong, tâm vẫn đặt ở trên lầu, anh muốn đi giải thích với Sính Đình một chút.

Lam Thiên Thiên gật đầu nhìn Mạc Thiên Kinh đang bồn chồn không yên, cô biết mình hiện tại không thể quá nóng lòng, chỉ có thể từ từ hành động thôi.

Cô tin tưởng sẽ làm cho Mạc Thiên Kinh yêu mình!

"Chị Vương tàu, chị giúp tôi sắp xếp cho Lam Tiểu Thư một chút!"

Mạc Thiên Kinh hướng bên trong phòng bếp nói với chị Vương một tiếng, chị Vương lập tức chạy đến, nhìn thấy Lam Thiên Thiên ăn mặc rất gọi cảm hấp dẫn, dung mạo mỹ lệ động lòng người thì trong lòng không khỏi trầm ca ngợi vẻ đẹp của cô.

Lam Thiên Thiên dĩ nhiên là phát hiện ra ánh mắt của chị Vương liền nhếch miệng lên cười sáng lạn ngọt ngào.

"Thiên Kinh, Anh vội thì đi đi, tự em có thể làm được!"

Bây giờ cô trước tiên phải làm quen một chút với hoàn cảnh ở đây. Cô cũng biết rất rõ, Mạc Thiên Kinh lúc nào cũng rất bận, bây giờ hình như cũng muốn đi làm rồi.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, quay người đi lên lầu.

Sính Đình đang ngồi ở trên giường, nhìn chăm chăm TV, tuy mắt nhìn chăm chăm TV nhưng lại không để tâm vào đó.

Không ngờ Mạc Thiên Kinh đã đồng ý cưới cô gái xinh đẹp đó thế mà lại còn nói chỉ thích mình cô từ đó đều thấy được tất cả đàn ông đều dùng lời ngon tiếng ngọt để đạt được mục đích!

Nghĩ tới đây không biết tại sao lòng cô lại thấy khó chịu như vậy, hình như trong lòng khó chịu buồn bực cực kỳ.

Mạc Thiên Kinh đi vào phòng, nhìn Sính Đình đang ngồi ở trên giường xem TV liền ngồi xuống bên cạnh khoác lên vai của cô.

Sính Đình không chút suy nghĩ liền đẩy tay anh ra, khó chịu nói:

"Đừng đụng vào em!"

Tay của anh đã chạm vào cô gái kia, hơn nữa cô ta còn thân thiết hơn anh nữa. Anh nhất định rất vui mừng, rất hưởng thụ rồi được mỹ nhân hôn, có bao nhiêu đàn ông ước mơ mà không được.

Anh cũng là đàn ông, hơn nữa cô gái kia còn nói là đến để gả cho anh cơ mà, nói không chừng đến buổi tối còn muốn ngủ cùng với anh nữa!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, trên gương mặt tuần lại lộ ra ý cười.

"Làm sao vậy, đang ghen sao!"

Cô như vậy thật vô cùng dễ thương, đây chính là ghen rồi, xem ra cô đối với anh cũng không phải là hoàn toàn không có tình cảm?

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh, giọng nói vô cùng không vui:

"Ghen, anh nghĩ gì vậy, em làm sao lại ghen được!"

Cô còn lâu mới ghen, bọn họ chưa có kết hôn, cô cũng không thương Mạc Thiên Kinh, vậy thì tại sao lại phải ghen.

Mạc Thiên Kinh thấy cô không thừa nhận liền nói tiếp, cứ coi như cô không chịu thừa nhận, nhưng là cũng không thể thay đổi được là cô đang ghen!

"Như vậy mà nói không ghen, vậy thì như thế nào mới gọi là ghen?"

Mạc Thiên Kinh nhìn sắc mặt Sính Đình rất không vui, Sính Đình quay sang nhìn Mạc Thiên Kinh trả lời:

"Em mặc kệ anh, tối nay đừng tìm em ngủ nữa!"

Nghĩ đến anh và cô gái kia hôn nhau thì trong lòng cô thấy rất không thoải mái, nhưng cô ta cũng chỉ hạ môi xuống mà Mạc Thiên Kinh hình như cũng không có hôn trả lại, nghĩ tới đây tâm tình Sính Đình thoáng chốc đã tốt hơn một chút.

"Vậy tối nay anh ngủ ở đâu!"

Mạc Thiên Kinh nghe thấy cô nói mình không thể ngủ ở nơi này, tâm tư cũng rất gấp, chắc chắn là Sính Đình ghen thật rồi.

Sính Đình nhìn anh chăm chăm, giọng nói có chút chua:

"Anh và cô ta ngủ cùng nhau đi, cô ta khẳng định là rất ưa thích anh, nói không chừng tối nay sẽ cởi hết quần áo chờ anh ngủ cùng đấy!"

Nghĩ đến việc cô gái kia ăn mặc hấp dẫn như vậy, hơn nữa bộ ngực lại còn lớn như thế thì Sính Đình lại cảm thấy rất buồn bực.

Dáng dấp của cô cũng xem như không tệ nhưng tại sao ngực của cô sau khi mang thai cũng không lớn bằng cô gái kia?

Nhưng không phải người ta vẫn nói ' Ngực lớn nhưng không có đầu óc sao?

Cô lại cảm giác cô gái kia xem ra cũng không phải cái loại người không có não như vậy?

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói như vậy thì tâm tình tốt hơn nhiều.

"Em nói đấy nhé, vậy tối nay anh phải đi tìm cô ấy ngủ mới được, nói không chừng lại là nhất dạ xuân tiêu!"

"Anh dám!"

Sính Đình lập tức quát lên, tức giận đến xanh mặt.

"Nếu mà anh dám làm như lời anh nói, em liền thiên anh!"

Lại dám phản bội cô, vậy thì cô liền thiên anh.

Mạc Thiên Kinh không nhịn được phải cười ra tiếng, khoác lên vai của cô, giọng nói rất dịu dàng.

"Yên tâm đi, anh không làm chuyện gì có lỗi với em cả, cô ấy chỉ là con gái chiến hữu của cha anh, năm đó anh nói đùa một câu không ngờ cô ấy lại tin là thật, mà cô ấy lại ngán dậm xa xôi đi tới nhà chúng ta như vậy anh không thể đuổi cô ấy đi được!"

Anh cũng rất bất đắc dĩ, Lam Thiên Thiên từ nhỏ đã rất dính người, lần này tới tuyệt đối cũng không sẽ không dễ dàng đuổi đi được, cuộc sống này của anh nhất định không có cách nào được yên tĩnh rồi.

Anh cái gì cũng đều không lo lắng, chỉ sợ Sính Đình cùng cô ta gây hấn, đến lúc đó Sính Đình sẽ tức giận mà không để ý tới anh nữa!

"Nói đùa? Anh nói đùa quả thật rất đặc biệt!"

Lời như vậy mà cũng nói đùa được, khiến cho một cô gái xinh đẹp như vậy đuổi theo mình, lời nói đùa như vậy thực sự cũng không tồi rồi.

"Sính Đình, anh sẽ không xằng bậy, em phải tin tưởng anh, anh dùng con của chúng ta làm bảo đảm, tuyệt đối sẽ không làm loạn, nếu như làm loạn, em liền mang theo con đi không cần để ý đến anh nữa!"

Nếu như anh không thể chuyên tâm đối đãi ba mẹ con bọn họ thì anh còn mặt mũi nào cùng cô nói kết hôn đây.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh nói: "Đây là anh nói đấy nhé, nếu như anh bị cô ta mê hoặc thì em liền mang theo con rời đi, về sau anh cũng đừng mơ tưởng để cho chúng nó gọi mình là cha!"

Mạc Thiên Kinh gợn tay lên đầu mà thề.

"Anh biết rõ, nếu như mà anh đối với em không chung thủy thì anh sẽ không muốn kết hôn với em như vậy, một khi đã muốn cưới em anh tuyệt đối sẽ trung thành với em từ đầu tới cuối!"

Trong lòng của Mạc Thiên Kinh anh cả đời này chỉ có một mình Ngọc Sính Đình, nếu đã yêu cô thì anh sẽ yêu cả đời, để có thể bảo vệ che chở cho cô, yêu cô mãi mãi cho đến già.

"Ai nói gả cho anh!"

Sính Đình đỏ bừng mặt, nghe được những lời giải bày thật lòng của Mạc Thiên Kinh, tim của cô lại đập rất nhanh.

Mạc Thiên Kinh ôm hông của cô, lấy tay vuốt bụng của cô, vuốt cái bụng đang nhô ra kia.

"Nếu em không gả cho anh, vậy thì anh liền cả đời quán lấy em, đây đưa cho đến khi nào em đồng ý gả cho anh mới thôi!"

Mạc Thiên Kinh có chút tham lam hít hít mùi thơm trên người cô, tựa đầu vào cổ của cô, thở ra hít vào, Sính Đình chỉ cảm thấy hơi thở của anh phả ra khiến cho cả người cô thấy tê dại đại.

"Đừng làm rộn!"

Sính Đình mặt đỏ bừng, cô biết rất rõ ràng Mạc Thiên Kinh làm như vậy là có ý gì!

"Sính Đình, chúng ta về sau không cần hoài nghi đối phương nữa có được không? Thử cùng anh lui tới, anh muốn kết hôn cùng với em!"

Mạc Thiên Kinh thật lòng nói, anh thật không thích phương thức chung đụng như bây giờ chút nào, không kết hôn, anh cảm giác như Sính Đình chỉ là bạn gái của mình, cũng không phải là vợ của anh, anh rất muốn yêu thương cô nhưng lại cảm giác giữa bọn họ còn có chút khoảng cách.

Sính Đình gật đầu một cái, Mạc Thiên Kinh mừng rỡ ôm cô, môi mông kêu gọi đặt trên môi của cô nhẹ nhàng hôn xuống. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Không nên thái quá!

Môi còn chưa kịp hôn lên đôi môi đỏ mọng của Sính Đình thì lại nghe thấy tiếng gõ cửa rất không đúng lúc, còn chưa đợi Sính Đình hỏi rõ, đã thấy cửa bị đẩy ra, Lam Thiên Thiên mặc một chiếc áo ngủ bằng voan mỏng trễ ngực trông vô cùng hấp dẫn, mỏng đến mức có thể nhìn rõ được nụ hoa mềm mại của cô ta. Trong lúc đi lại, bộ ngực đầy đặn đung đưa, mùi hương xử nữ nhàn nhạt bay vào chớp mũi khiến cho Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, nhìn Lam Thiên Thiên ăn mặc không có chút ý tứ nào, chẳng lẽ cô ta một chút xấu hổ cũng không có sao?

Sính Đình cảm thấy cô gái này thật không có lễ phép, cô ta tại sao có thể ăn mặc như vậy đi tới đây, đúng là không có chút gia giáo nào!

Dù nói thế nào, chỗ này cũng là phòng của bọn họ, cô ta dù cho có quen thuộc với Mạc Thiên Kinh thế nào đi nữa thì sau khi gõ cửa phải cũng phải được sự chấp thuận của bọn họ mới được tiến vào, hơn nữa lại còn ăn mặc như vậy.

Cô ta mặc như vậy có khác gì với không mặc, rõ ràng là muốn đi quyến rũ Mạc Thiên Kinh đây mà!

Lam Thiên Thiên thấy Mạc Thiên Kinh không thèm nhìn mình, có chút không vui, nhưng vẫn cười tươi đi tới bên cạnh bọn họ.

"Anh Mạc, anh nói xem em mặc như vậy có được không?"

Trong lúc nói chuyện còn cố ý đung đưa bộ ngực đầy đặn, thân thể hướng sát vào trên người Mạc Thiên Kinh cố ý đem Sính Đình đẩy sang một bên, chen vào giữa hai người.

Mạc Thiên Kinh cũng không thèm nhìn cô ta lạnh giọng nói:

"Em mặc như vậy còn ra thể thống gì nữa, trở về phòng của mình ngay đi."

Mạc Thiên Kinh lạnh lùng nói nhưng Lam Thiên Thiên lại hoàn toàn không tức giận, quệt đôi môi đỏ mọng, chen cái đầy đặn kia của mình đến gần Mạc Thiên Kinh, làm nũng nói.

"Thiên Kinh, áo ngủ này là em đặc biệt chọn vì anh đấy, chẳng lẽ anh không cảm thấy em mặc như vậy rất hấp dẫn, rất mê người sao?"

Lam Thiên Thiên nói xong lại còn cố ý liếc nhìn sang áo ngủ mặc rộng thùng thình lại bảo thủ của Sính Đình, thật sự là vô cùng khó coi.

Cứ như vậy thì làm sao cùng Lam Thiên Thiên cô tranh giành Mạc Thiên Kinh được.

Sính Đình nhìn cô ta, thật sự cảm thấy bội phục cô gái vô sỉ này, có thể vô liêm sỉ đến nước này, hơn nữa rõ ràng còn cho rằng cô là quả hồng mềm, muốn ở trước mặt cô quyến rũ Mạc Thiên Kinh, thật sự là vô cùng chán ghét.

Chỉ là tạm thời cô vẫn sẽ không có biểu hiện gì, cô thật muốn xem cô ta muốn quyến rũ Mạc Thiên Kinh thế nào còn Mạc Thiên Kinh có thể chống lại hấp dẫn kia của cô ta hay không.

Mạc Thiên Kinh ghét bỏ hất tay của cô ta ra, gương mặt tuấn tú âm trầm, giọng nói rất không vui:

"Thiên Thiên, nếu mà em cứ như vậy, anh chỉ có thể tiễn em về Mỹ thôi!"

Anh không ngờ Lam Thiên Thiên lại có tâm tư như thế, nhìn cô ăn mặc thành bộ dáng này, đoán chừng thật sự là quyết định đi quyến rũ mình nhưng anh không muốn cho Sính Đình hiểu lầm. Nhưng mà Thiên Thiên làm như thế này đã làm cho Sính Đình hiểu lầm anh rồi.

"Thiên Kinh, đừng mà, em không mặc cái này nữa là được chứ gì, anh không phải đã từng nói em là cô gái xinh đẹp nhất, mê người nhất hay sao? Cho nên em mới muốn ăn mặc như vậy, để cho anh thưởng thức một chút."

Muốn quyến rũ phải không, Thiên Thiên tìm cho mình một cái cớ, cô ta nhìn ra được bà bầu này ở trong lòng của Mạc Thiên Kinh thật rất quan trọng.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô ta, trên gương mặt tuấn tú lạnh lùng thoáng nhu hòa đi một chút.

"Nhớ kỹ lời em nói, nếu không lần sau anh nhất định sẽ để cho em phải lập tức về nước Mỹ, cô ấy là người phụ nữ của anh, cũng là vợ tương lai của anh, cô ấy tên là Ngọc Sính Đình. Anh ngày mai còn có công việc, không cho phép em gây sự với cô ấy, phải cùng cô ấy nhường nhịn lẫn nhau!"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nhắc nhở, dù sao anh cũng không thể nào thời thời khắc khắc ở bên cạnh Sính Đình, hiện tại vụ án này có rất phiền toái, anh có thể phải đi ra ngoài nên rất lo lắng sau khi anh rời đi, Thiên Thiên sẽ quấy rối cô!

Thiên Thiên dẫu môi lên mắt lạnh lùng lườm Sính Đình một cái sau đó nắm lấy cánh tay Mạc Thiên Kinh, làm nũng nói:

"Yên tâm đi, em sẽ không khi dễ cô ấy đâu!"

Cô ta làm sao lại là người dễ bị bắt nạt được, nói không khi dễ cô gái kia thì làm sao có thể, nếu trước mặt không được thì cũng có thể làm sau lưng mà!

Mạc Thiên Kinh gật đầu nói: "Tốt nhất là nên như vậy, em đi về nghỉ ngơi đi, không nên quấy rầy Sính Đình, bảo bảo cần phải ngủ!"

Mạc Thiên Kinh trực tiếp hạ lệnh đuổi khách, Thiển Thiển không cam lòng nhìn Sính Đình một cái, trong cặp mắt phượng kia tất cả đều ẩn chứa tức giận, Sính Đình ngoài miệng không nói, nhưng lại đem hết tức giận của cô ta thu hết vào mắt.

Không có chút nào sợ hãi, hơn nữa Ngọc Sính Đình cô chẳng lẽ còn phải sợ người phụ nữ này sao?

Nói thế nào thì cô cũng chính là một cảnh sát, mặc dù mang thai, nhưng là mưu kế sách lược so thế nào cũng không thể kém hơn cô ta.

Sau khi Lam Thiển Thiển rời đi, Mạc Thiên Kinh cũng không có ý định triển miên với Sính Đình, chỉ ôm lấy cô ngủ.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, bình thản nói:

"Nếu như mà em cùng với Lam Thiển Thiển đánh nhau, anh sẽ giúp người nào?"

"Như thế nào lại hỏi như thế?"

Mạc Thiên Kinh rất khó hiểu, anh đương nhiên không hi vọng bọn họ đánh nhau, mặc kệ là ai, anh cũng đều không muốn.

Sính Đình nhìn anh: "Chẳng lẽ anh cảm thấy cái cô Thiển Thiển kia sẽ nhu thuận như vậy, nói không khi dễ em thì sẽ không bắt nạt sao?"

Mới vừa rồi sự phẫn nộ trong ánh mắt cô nhìn ra rất rõ ràng, không biết sau khi Mạc Thiên Kinh rời đi sẽ đối phó với cô như thế nào.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô thờ dãi.

"Chỉ cần không thái quá em muốn như thế nào thì cứ làm như thế đi!"

Chỉ cần không đánh cô ta thành tàn phế là được, Thiển Thiển có cá tính rất háo thắng, Sính Đình cũng thế, hơn nữa Sính Đình còn đang vác bụng to như vậy. Nếu đúng như lời Sính Đình nói, Thiển Thiển nếu quả thật muốn đối phó cô, nhất định sẽ động thủ.

Mà hiện tại anh lại không bắt được chứng cứ, không thể làm gì khác hơn là khiến cho Sính Đình tự mình động thủ.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, biết anh cũng thật khó xử, chỉ là Ngọc Sính Đình cô cũng không phải là con tôm mềm, nếu cô ta thật muốn gây hấn thì cô đành phải theo tới cùng thôi.

"Anh yên tâm đi, em sẽ không làm gì quá mức đâu, dù sao bây giờ ngày ngày ở không cũng rất nhàm chán, cô ta muốn chơi vậy thì cô sẽ chơi cùng!"

Sính Đình cười lạnh, nghĩ tới có thể đem Lam Thiển Thiển kia chính kêu trời trách đất thì tâm tình thấy thật tốt!

"Xem ra anh chỉ có thể mất nhắm mắt mở có điều em phải chú ý một chút, em bây giờ đã là mẹ rồi!"

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói vậy..., càng thêm lo lắng, nhưng mà anh cũng không muốn can thiệp, Thiển Thiển quả thật rất thiếu dạy dỗ, Sính Đình tính khí cũng vừa nóng vừa hung, anh thật rất lo lắng hai người sẽ ra tay quá nặng.

Sính Đình thế nhưng lại không lo lắng chút nào, Mạc Thiên Kinh nói sẽ mất nhắm mắt mở làm cho tâm tình cô thấy rất vui. Mạc Thiên Kinh dù thế nào vẫn đứng ở bên phía của cô, nếu không cô tuyệt đối sẽ không tha thứ anh.

"Anh hãy yên tâm em sẽ cẩn thận, đó cũng là con của em mà!"

Coi như cô có ghét Lam Thiển Thiển đó thế nào cũng sẽ không lấy tính mạng của con và chính mình ra đùa giỡn, tối đa cũng chỉ là cãi vả mà thôi, chỉ cùng cô ta gây gổ về mặt mồm mép mà thôi.

"Như vậy thì anh cũng thấy yên tâm hơn nhiều!"

Mạc Thiên Kinh thờ phào một cái, ôm lấy Sính Đình, Thiển Thiển đứng ở ngoài cửa nghe lén không ngờ Mạc Thiên Kinh cư nhiên lại đồng ý cho cô ta đối phó với mình, vốn là cô còn không muốn nặng tay nhưng mà lần này là do cô ta ép cô đấy!

Hôm sau, Mạc Thiên Kinh rất sớm đã đi ra ngoài, Diệp Duệ nói vụ án có phát hiện mới nên sáng sớm tinh mơ Mạc Thiên Kinh liền đến đó, cả tòa biệt thự cũng chỉ còn lại có Sính Đình và Lam Thiển Thiển.

Sính Đình mười giờ mới rời giường, hơn năm tháng nên bụng đã lộ rất rõ ràng, hơn nữa lại còn là sinh đôi, nên bụng của cô tự nhiên cũng lớn người khác rất nhiều.

Sau khi xuống lầu đã nhìn thấy Lam Thiển Thiển ngồi ở trên ghế sofa mặc một bộ váy rất hấp dẫn, rất nóng bỏng nhìn thấy cô xuống liền cảm lên chi phiếu đã sớm chuẩn bị từ trước đang đặt ở trên khay trà.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Cô làm sao vậy?

Sính Đình ung dung đi tới trên ghế sofa ngồi xuống, mắt nhẹ nhàng quét qua tấm chi phiếu kia, liếc nhìn con số phía trên, là một trăm vạn.

Nhếch môi, cười lạnh, nhìn tấm chi phiếu kia nhàn nhạt hỏi: "Cô đây là có ý gì? Cho con tôi phí dinh dưỡng hay sao?"

Không ngờ Mạc Thiên Kinh mới đi ra ngoài, cô ta đã bắt đầu tiến công ngay, xem ra thật sự rất gấp, rất khẩn trương muốn cô rời khỏi đây. Chỉ là Ngọc Sính Đình cô cũng không phải là ăn không ngồi rồi, lại muốn dùng một trăm vạn đuổi cô đi đúng thật là buồn cười.

"Cô nghĩ hay lắm, tôi cho cô một trăm vạn, cầm tiền rồi mau chóng rời khỏi Thiên Kinh, về sau không được quần lấy anh ấy, còn nữa đem đồ tiện chùng trong bụng cô bỏ đi!"

"Cô nói ai là tiện chùng hả!"

Sính Đình nóng giận quát lên, cô ta cầm chi phiếu ra để giao dịch với cô đã là chuyện rất buồn cười rồi, nhưng lại còn nói đứa bé trong bụng của cô là tiện chùng, thật sự là chán sống rồi mà!

"Đương nhiên là nói cô rồi, chẳng lẽ cô cho rằng trong bụng cô chính là hoàng tử cao quý sao."

Xấu xí như vậy sinh đứa bé ra thì làm sao có thể là công chúa xinh đẹp hoặc hoàng tử cao quý được, chỉ có cô mới có thể sinh ra những đứa trẻ đẹp đẽ như vậy mà thôi nghĩ vậy Lam Thiên Thiên liền cao ngạo hất cằm lên.

Sính Đình lạnh lùng nhìn cô ta chăm chăm:

"Lam Thiên Thiên, đừng tưởng rằng cha cô và cha của Mạc Thiên Kinh là chiến hữu mà có thể can rờ như thế, tôi cho cô biết, Ngọc Sính Đình tôi cũng không phải là người mà cô chọc nổi, tốt nhất đến từ đâu thì cút ngay về chỗ đó!"

Tức chết cô rồi, gặp phải người phụ nữ khiếm nhã, thiếu lịch sự, lại còn không có lòng tốt, không có chút từ tế nào như vậy thật làm cô sắp tức chết.

Nếu như không phải là đang vác cái bụng lớn như vậy thì cô thật rất muốn tát cô ta một cái, dạy dỗ người phụ nữ này cho thật tốt.

Lam Thiên Thiên không ngờ cô cư nhiên lại phách lối như thế, một trăm vạn cũng không động lòng, hơn nữa còn rất khí phách bảo cô cút khỏi đây.

Mạc Thiên Kinh còn chưa nói cô rời khỏi đây mà cô ta cư nhiên bảo cô cút, thật sự là quá buồn cười rồi.

"Ba tôi và ba của Mạc Thiên Kinh là bạn bè tốt, chiến hữu tốt, còn cô thì sao? Cô là cái gì, đúng là người quái dị, đừng tưởng rằng cô mang thai con của Mạc Thiên Kinh mà có thể gả cho anh ấy, bay lên cảnh cao mà làm phượng hoàng. Tôi cho cô biết, có Lam Thiên Thiên tôi ở chỗ này, cô muốn gả cho Mạc Thiên Kinh thì tuyệt đối không thể nào!"

Lam Thiên Thiên lớn tiếng nói, Sính Đình nhìn cô ta chăm chọc:

"Cô cho rằng mình rất đẹp sao? Không phải chỉ là ngực lớn thôi sao? Ngực bò sữa của công ty sữa so với cô còn lớn hơn nhiều!"

Sính Đình vừa dứt lời thì nụ cười trên môi của Lam Thiên Thiên lập tức tắt lịm, cư nhiên đem cô ra so sánh với bò sữa, thật quá quá đáng mà!

"Cô cư nhiên dám mang tôi ra so với bò sữa . . . . ."

"Tôi không có so sánh cô và bò sữa, cô làm sao có thể so được với bò sữa của công ty sữa được!"

Sính Đình rất nghiêm túc nói, nhìn Lam Thiên Thiên tức giận mặt lúc xanh lúc trắng, tâm tình càng trở nên vui vẻ.

"Cô. . . . ."

"Tôi thì sao, tôi rất tốt, cô làm sao vậy, có phải vì thấy không bằng bò sữa cho nên tâm tình không tốt, vì vậy nói cũng không thốt nên lời?"

Sính Đình ngồi ở trên ghế sofa, rất là điềm tĩnh, nhìn Lam Thiên Thiên tức giận đến nghiến răng, hận không tiến lên mang người phụ nữ này đánh cho như từ, nhưng lại nghĩ tới cô ta bây giờ là phụ nữ có thai, một khi động thủ, cô nhất định sẽ gặp chuyện không may, cho nên vẫn nhịn là hơn.

Dù sao cô cũng chỉ muốn đuổi người quần lấy Mạc Thiên Kinh chứ không muốn xảy ra án mạng!

"Hừ, đừng tưởng rằng mồm miệng lợi hại mà có thể kết hôn với Mạc Thiên Kinh, tôi cho cô biết, tôi chính là vợ đã được chỉ định từ trước của anh ấy!"

Cô cũng không tin cô gái này lại không biết xấu hổ như vậy, Lam Thiên Thiên nhìn cô chăm chăm, càng nhìn thì lại càng tức giận.

Sính Đình nhìn cô ta, rất là đồng cảm

"Chẳng lẽ cô không biết quan hệ của tôi và Mạc Thiên Kinh là chỉ phúc vì hôn sao? Lam Thiên Thiên, cô cũng là một người phụ nữ chẳng lẽ lại không biết đàn ông một khi đã yêu một người thì sẽ không yêu người khác nữa! Dù là có yêu lần nữa thì người kia cũng không thể thay thế người yêu đầu tiên được!"

Sính Đình bắt đầu cảm thấy cô ta có chút đáng thương, bởi vì Mạc Thiên Kinh lại muốn coi hết quần áo đi lấy sắc để dụ dỗ.

Nếu như Mạc Thiên Kinh thật sự là loại đàn ông bị nữ sắc dụ dỗ mắc câu thì Ngọc Sính Đình cô sao có thể muốn anh được. Lam Thiên Thiên nhìn cô cũng có chút giật mình, thì ra cô ta chính là người vợ đã được chỉ định từ lâu của Mạc Thiên Kinh, cũng không ngờ cô ta lại đi sớm hơn một bước lên giường với anh nhưng cho dù như thế cô cũng sẽ không nhận thua.

"Hừ. . . . ."

Cô sẽ không tin tưởng, Sính Đình thấy cô cố chấp như vậy cũng lười để ý chỉ cần không chọc đến cô thì cô cũng sẽ không đối phó với cô ta còn về phần Mạc Thiên Kinh có thật lòng thích cô hay không, bây giờ đúng là một cơ hội rất tốt để khảo nghiệm.

Nếu như Mạc Thiên Kinh không chịu được sự hấp dẫn của người phụ nữ này, thì cô cũng sẽ không kết hôn với anh và tất nhiên đứa nhỏ cũng sẽ không có phần của anh trong đó nữa!

"Ngọc Sính Đình, tôi hỏi cô, rốt cuộc cô muốn như thế nào mới rời khỏi Mạc Thiên Kinh!"

Cô không muốn cô ta và Mạc Thiên Kinh ở chung một chỗ, Mạc Thiên Kinh là của cô, không thể để cho cô ta cướp lấy anh được!

Sính Đình lười biếng dịch người lên, lạnh nhạt nói.

"Tôi sẽ không rời khỏi anh ấy, cô nên chết tâm đi!"

Mặc kệ như thế nào, tối thiểu tạm thời cô còn chưa muốn rời khỏi Mạc Thiên Kinh, chỉ cần Mạc Thiên Kinh không làm chuyện gì có lỗi đối với cô thì cô cũng sẽ không rời khỏi anh.

Lam Thiên Thiên đi theo phía sau cô, nhìn vào cái bụng đang nhô lên kia, tức giận đến nghiến răng.

"Tôi mặc kệ, cô phải rời khỏi anh ấy! Anh ấy chỉ có thể là của tôi thôi!"

Mạc Thiên Kinh là của cô, cô không thể để cho Mạc Thiên Kinh cưới cô ta được, hung hỏ đi theo phía sau ra lệnh, Sính Đình đi tới bên cạnh bàn ngồi xuống, nhìn cô ta lạnh lùng nói:

"Anh ấy không phải là cái thứ gì, nếu như cô có bản lĩnh thì cứ đi giành!"

Dù sao Mạc Thiên Kinh cũng nói rồi, anh sẽ không thích lam Thiên Thiên, liếc thấy chị Vương đã chuẩn bị xong sữa tươi, Sính Đình liền bê lên uống.

Lam Thiên Thiên nhìn cô uống ly sữa bò kia, liền nhếch môi lên cười lạnh.

Xem cô uống xong có còn bản lĩnh khiêu chiến với tôi hay không!

"Sính Đình!"

Sính Đình mới vừa đã uống vài ngụm đã nhìn thấy Lý Băng hấp tấp mở cửa biệt thự đi tới, trên gương mặt xinh đẹp tất cả đều là lo lắng. Hôm nay khi gặp Mạc Thiên Kinh anh đã giao phó cho cô trở lại chăm sóc Sính Đình, cô vừa nghe nói nơi này có thêm một người phụ nữ hơn nữa còn có thể sẽ tổn thương Sính Đình, lập tức theo chỉ thị của Mạc Thiên Kinh cấp tốc trở lại!

"Băng, cô về rồi!"

Sính Đình đứng lên, nhìn thấy Lý Băng trở lại, tâm tình tốt rất nhiều.

Mắt Lý Băng lạnh lùng quét qua người đang đứng ở bên cạnh Sính Đình, quần áo trên người vô cùng lộ liễu, trên mặt đầy dè phòng.

Lam Thiên Thiên tự nhiên cũng cảm nhận được địch ý từ ánh mắt của cô, chỉ là Ngọc Sính Đình đã uống vài hớp rồi, đứa bé lần này có thể không giữ được nữa rồi!

Nghĩ tới đây, tâm tình của cô ta vô cùng tốt hoàn toàn không để ý tới ánh mắt đầy địch ý của người vừa mới vào.

"Sính Đình, cô không sao chứ, cô ta không làm gì cô chứ!"

Lý Băng đứng ở sau lưng Sính Đình khẩn trương hỏi, nhìn Sính Đình hoàn hảo bình yên vô sự đứng ở chỗ này thì cả người cũng thở phào nhẹ nhõm.

Sính Đình lắc đầu nói: "Yên tâm đi, tôi không sao, cô ấy không làm thương tổn được tôi đâu. . . . . Ừm. . . . ."

Sính Đình mới vừa nói xong liền cảm thấy bụng có chút đau, Lý Băng vội vàng bảo cô ngồi xuống ,

"Cô làm sao vậy?"

Sính Đình ôm bụng, sắc mặt đột nhiên trở nên rất yếu ớt, cực kỳ dọa người!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 199: Cô nói anh ta đã có vợ chưa cưới ?

"Bụng của tôi thật là đau, rất muốn đi nhà vệ sinh!"

Sính Đình không biết mình làm sao lại đột nhiên thấy đau bụng như vậy, chỉ là hiện tại bụng thật rất đau, thật rất muốn đi nhà vệ sinh.

Sắc mặt Lý Băng lập tức lạnh xuống, nhìn cô gái kia đứng một bên xem trò vui, trực giác nói cho cô biết, chuyện này tuyệt đối có liên quan đến cô ta, vội vàng đỡ Sính Đình đi đến nhà vệ sinh.

Sính Đình mới ngồi xuống liền thấy tiêu chảy, bụng rất khó chịu, Lý Băng trở lại phòng khách nhìn cô ta đang ngồi ở trên sofa dương dương tự đắc trong đó còn mang theo nụ cười hả hê liền thấy lửa nóng trong nháy mắt bốc lên.

Cất bước đi tới trước mặt cô ta, lạnh lùng chất vấn:

"Nói, Sính Đình bị tiêu chảy có phải là do cô giờ trò quý hay không?"

Mặt Lam Thiên Thiên nhìn như rất vô tội, nhưng cao lỏng mày nhưng không nhìn thẳng vào cô.

Lý Băng tức giận đến nghiến răng, nhìn cô ta chăm chăm cảnh cáo:

"Đừng vội đắc ý, nếu như một lát nữa tra ra được là cô giờ trò quý thì tôi cho cô biết cô nhất định phải chết!"

Lý Băng nổi trận lôi đình nhưng Lam Thiên Thiên lại bình thản nhấp nhấp chén trà.

"Tôi chỉ cho vào ít thuốc tiêu chảy thôi, cô ta quá béo rồi cũng nên giảm cân đi!"

Ai bảo cô ta giành Mạc Thiên Kinh với cô, cô cũng chỉ cho một ít thuốc tiêu chảy vào đó khiến cho cô ta bị đau bụng, khẳng định sẽ diệt được cái đồ tiện chủng đó, có như vậy thì Mạc Thiên Kinh cũng sẽ không vì đứa bé mà ở cùng một chỗ với cái đồ xấu xí đó!

"Chát. . . . ."

Lý Băng nghe cô ta nói vậy..., không chút nghĩ ngợi liền tát cho cô ta một cái, Lam Thiên Thiên liền cảm thấy trên mặt bỏng rát, tiếng tát tai thanh thúy vang lên trong phòng khách.

Còn không có đợi cô ta mở miệng liền nghe thấy giọng nói lạnh lùng vô tình của Lý Băng cất lên:

"Tôi cho ngươi biết, nếu như Sính Đình và bảo bảo có chuyện gì thì cô cứ đợi đi vào ngồi xổm trong nhà giam đi!"

Coi như có ngồi trong tù thì cô cũng không thể hả giận được, cô nhất định phải dạy dỗ người phụ nữ không biết trời cao đất dày này thật tốt!

"Cô cho rằng cô là ai mà lại dám đánh tôi!"

Lam Thiên Thiên bị cô tát một cái liền nổi trận lôi đình, bản thân cô ta chính là một thiên kim tiểu thư, ba mẹ cũng còn chưa đánh cái nào, cô là cái khi gì mà dám động thủ đánh cô ta, thật sự là quá đáng rồi.

"Đánh cô thì sao, tôi cho ngươi biết, người phụ nữ giống như cô tôi đánh cô còn ngại bản tay của mình, cô cho rằng tôi ngu ngốc hay sao, tốt nhất nên cầu xin Sính Đình và bảo bảo không có việc gì, nếu có chuyện gì thì cô cứ chờ mà chôn theo!"

Lý Băng lạnh lùng cảnh cáo, gọi chị Vương tâu tới coi chừng cô ta, không cho phép cô ta rời đi.

Lam Thiên Thiên tức giận mặt đỏ rần, không ngờ người phụ nữ đột nhiên xuất hiện kia lại bảo vệ cái đồ xấu xí đó như thế, trong lòng vốn đang bất bình nay lại càng thêm khó chịu, tức giận đến nắm quyền.

Lý Băng trở lại cửa toilet, đã nhìn thấy Sính Đình ôm bụng đứng ở trên bồn cầu, nâng cao cái bụng to, sắc mặt rất kém, rất khó coi.

"Sính Đình, cô có khỏe không? Đi xong, tôi sẽ truyền nước cho cô!"

Cô hiện tại chỉ có thể dùng biện pháp này để tránh cho cô ấy bị mất nước, Sính Đình sắc mặt trắng bệch nhìn Lý Băng.

"Hiện tại hai chân của tôi cứ nhũn ra, bụng cũng đau đến khó chịu, Băng, đùa nhỏ chắc là không có chuyện gì đâu đúng không!"

Cô vừa đi một hồi như vậy cũng không có cảm giác thấy bảo bảo có cái gì khác thường, nhưng cô vẫn rất lo lắng.

Lý Băng nhìn cô, an ủi.

"Cô yên tâm đi, có tôi ở đây, sẽ không để cho cô và bảo bảo có chuyện được!"

Cái cô gái chết tiết kia, cô sẽ không tha cho cô ta, đối với một người mang thai sáu tháng cũng xuống tay được, người nhẫn tâm như vậy mà Mạc Thiên Kinh lại để cô ta ở bên cạnh Sính Đình thật sự là quá suýt rồi!

Sính Đình gạt đầu, lời của Lý Băng khiến cô an tâm hơn rất nhiều.

Một lát sau, khi Sính Đình đi thêm lần nữa, Lý Băng liền đưa cô lên lầu để truyền nước cho cô, giúp cô ngừng đi tiêu chảy bảo vệ thai nhi.

"Sính Đình, về sau cô phải cẩn thận một chút, cô gái kia thật sự quá ác, lại dám cho thuốc tiêu chảy vào trong cốc sữa của cô, cũng may là cô không uống nhiều lắm, nếu như mà uống nhiều thì không chỉ cô mà ngay cả bảo bảo cũng không giữ được rồi!" Rất may là cô xuất hiện kịp thời, Sính Đình uống sữa tươi có thuốc tiêu chảy thành phần không nhiều lắm, nếu mà uống hết cả cốc thì đoán chừng tính mạng của bảo bảo và cô ấy cũng sẽ không bảo đảm được.

Phải biết rằng khi phụ nữ có thai uống phải một lượng lớn thuốc tiêu chảy thì sẽ đau bụng đến mức đi nhiều mà đã rặn nhiều thì đẩy đưa bé ra ngoài thôi, không ngờ cô gái kia lại muốn dùng biện pháp này đi đối phó với Sính Đình.

Sính Đình nghe Lý Băng nói vậy cũng sợ hết hồn, không ngờ cô ta thật sự xuống tay với cô xem ra bản thân cô thật sự không cần thận rồi.

"Đúng rồi, cô gái này là ai, làm sao lại ở chỗ này!"

Lý Băng nghe Mạc Thiên Kinh nói bên trong biệt thự còn có thêm một cô gái nữa nên muốn cô trở về để bảo vệ an toàn cho Sính Đình không ngờ là phải bảo vệ an toàn cho cô ấy thật.

Sính Đình nghĩ đến Lam Thiên Thiên cũng thấy rất tức giận.

"Cô ta là con gái của chiến hữu của ba Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh trước kia nói đùa là muốn cưới cô ấy nên hiện tại cô ta tìm tới cửa muốn gả cho anh ấy, hơn nữa mới vừa nãy còn bảo tôi cầm một trăm vạn đi khỏi đây!"

Vừa nghĩ tới giọng nói bá đạo kia của cô ta, Sính Đình liền cảm thấy rất tức giận, người này tâm cơ rất nặng, cô ta ở trước mặt Mạc Thiên Kinh nói sẽ không khi dễ cô mà mới có ngày thứ nhất đã cho cô uống thuốc tiêu chảy rồi, muốn dồn đưa bé và cô vào chỗ chết, phụ nữ ác độc như vậy cô tuyệt đối sẽ không tha thứ cho cô ta.

"Hừ. . . . . Mạc thượng tướng đúng là điên rồi, cư nhiên lại để đồ điên kia ở nơi này, xem ra tôi phải ở đây để bảo vệ cho cô, tuyệt đối không thể để cho cô ta có cơ hội tổn thương cô lần nữa!"

"Băng, cảm ơn cô!"

Sính Đình rất cảm động, Lý Băng đối với cô thật rất tốt, hiện tại cô đang mang thai nếu như hôm nay không có Lý Băng thì có lẽ mạng của cô cũng sẽ không còn rồi.

Lý Băng nhìn sắc mặt tái nhợt của cô, dịu dàng nói.

"Cô không cần phải nói như vậy, giữa tôi và cô không cần phải nói cảm ơn, chuyện của cô cũng là chuyện của tôi!"

Lý Băng nghĩa khí nói, Sính Đình nhìn lại cô thận trọng hỏi.

"Băng, cô thật sự muốn làm người tình một tháng cho thị trường à?"

Phải hiểu rõ là làm người tình chứ không phải người yêu, chỉ là bạn giường mà thôi, hơn nữa thị trường còn có vợ chưa cưới nếu Lý Băng ở cùng với anh ta thì chẳng những danh tiếng sẽ không tốt hơn nữa sau này sợ rằng cũng sẽ bị tổn thương!

Lý Băng nhìn cô, cười nhẹ nói.

"Không sao đâu, cô hãy yên tâm, tôi sẽ không bỏ lòng của mình ra đâu, tôi và anh ta cũng không có cái gì!"

Giữa bọn họ vốn cũng không có cái gì, nhớ tới chuyện ngày hôm qua, Lý Băng thấy rất tức giận. . . . .

"Như vậy là tốt nhất, anh ta đã có vợ chưa cưới, cô và anh ta ở cùng nhau, tôi thật sự rất sợ cô sẽ yêu anh ta đến lúc đó qua một tháng cô không có được thứ mình muốn mà còn mất đi trái tim của mình."

"Cô nói anh ta đã có vợ chưa cưới?"

Lý Băng cơ hồ là cắn răng nghiến lợi hỏi, không ngờ anh ta cứ nhiên lại đùa bỡn cô, khinh thường Lý Băng cô là cái gì, là người tình sao?

Sính Đình nhìn cô, gật đầu một cái.

"Đúng, đây là sự thật, cho nên tôi mới muốn khuyên nhủ cô, hi vọng cô ta không ở cùng với anh ta nữa!"

Sính Đình chỉ hy vọng cô có thể vượt qua được, nếu như cô thật muốn kết hôn thì không bằng tìm một người đàn ông tốt để gả, người như thị trưởng thật không thích hợp với cô.

"Hừ, thì ra là chỉ là người tình của thị trưởng, cứ tưởng cô là ai mà lại dám nói chuyện phách lối với tôi như vậy!"

Lam Thiên Thiên ở bên ngoài nghe lén bọn họ nói chuyện, sau đó hếch cằm cao ngạo miệt thị nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Cô dám đập tôi!

Vốn còn tưởng rằng người phụ nữ này có lai lịch gì, không ngờ chỉ là người tình của thị trưởng, nhìn một cái cũng biết cô ta cũng không phải là người tốt lành gì, cứ nhiên chỉ là người tình của người ta.

Ánh mắt Lam Thiên Thiên vô cùng khinh thường từ trên cao nhìn xuống xem xét kỹ lưỡng Lý Băng, chán ghét viết đầy lên mặt, Lý Băng quay đầu lại nhìn thấy trên mặt cô ta thể hiện sự chán ghét rất rõ ràng.

Vốn còn cảm thấy cô gái này không phải chán ghét như vậy, bây giờ nhìn lại, chẳng những là ghét, hơn nữa còn là đặc biệt đặc biệt ghét, thật không biết Mạc Thiên Kinh làm sao lại biết được một người như vậy.

"Người tình của thị trưởng dù sao cũng mạnh khỏe hơn nhiều, tôi thiếu con tốt hơn so với người không biết xấu hổ như cô, tôi đoán chừng cô có cỏi hết ra cũng không có đàn ông nào muốn đâu!"

Lý Băng ác độc nguyên rủa, nếu cô ta không phải là khách của Mạc Thiên Kinh thì cô sẽ kiên quyết đánh cho một trận, người phụ nữ như vậy thật không biết làm sao lại sống ở trên thế giới này.

Lam Thiên Thiên không ngờ cô cứ nhiên chửi mình như vậy, mặt tức giận đến lúc trắng lúc xanh, nhìn cô chằm chằm, nhếch cao lông mày lên khinh thường nói.

"Tôi thế nào cũng còn mạnh hơn cô, ai biết người cô có phải đã bị ngàn người cười vạ người nhảy qua hay không, nói không chừng trước kia làm gái cũng không chừng!"

"Cô nói ai làm gái hả! Cái đồ tiện nhân ngực lớn nhưng không có óc này!"

Lý Băng nổi giận quát, lại dám nói cô là gái, cô thù thân như ngọc như vậy mà cô ta cứ nhiên vu oan giá họa như vậy mặc dù cô là trẻ mồ côi nhưng cũng không cho phép cô ta khi dễ mình như vậy.

"Lam Thiên Thiên, cô đừng có quá đáng!"

Sính Đình lạnh lùng nhìn cô ta chằm chằm, cô gái này thật sự là quá đáng ghét, cô vốn còn không muốn cùng cô ta khiêu chiến nhưng hiện tại cô thật sự không thể nhịn được nữa, cô gái này thật sự quá ác độc rồi.

Chẳng những muốn cướp đi Mạc Thiên Kinh mà còn muốn giết chết cô và bảo bảo nữa, người phụ nữ ác độc như vậy căn bản cũng không đáng để cô thù hận lưu tình.

Lam Thiên Thiên mắt lạnh nhìn sắc mặt Ngọc Sính Đình tái nhợt như tờ giấy, khóe miệng nâng lên nụ cười lạnh lùng.

"Tôi quá đáng, cô cảm thấy tôi mới như vậy mà đã là quá đáng rồi, vậy sau này tôi làm thế nào bởi các cô chơi tiếp được, nhưng lần này cũng thật sự thấy rất đáng tiếc là cô cứ nhiên không có việc gì!"

Lam Thiên Thiên ác ngoan ngoan nhìn chăm chăm vào bụng Sinh Đình, bụng to chết tiệt làm đau nhói mắt của cô ta. Còn có mấy ngày nữa là đến sinh nhật của Mạc Thiên Kinh rồi, đến lúc đó cô nhất định phải làm cho Mạc Thiên Kinh lên giường với mình, nhất định phải mang thai đứa bé của anh, mà phải làm cho đứa bé trong bụng của người phụ nữ này không còn mới tốt!

Lam Thiên Thiên ác độc nghĩ như vậy, nhìn chăm chăm Lý Băng và Sinh Đình, họ muốn cùng cô ta đấu quả thật còn quá non nớt!

Sinh Đình không ngờ cô ta đã sai lại còn dám lớn lối như thế, tức giận đến xanh mặt, cô gái này thật sự là quá mức hung hãn rồi!

"Lam Thiên Thiên, cô thật ác độc, chẳng lẽ cô lại không sợ tôi nói cho Mạc Thiên Kinh sao?"

Nếu như Mạc Thiên Kinh biết chân tướng, anh ấy sẽ làm như thế nào.

Tiếp tục lưu cô ta ở lại chỗ này hay là trực tiếp đuổi đi.

Sinh Đình mặc dù rất muốn nói cho Mạc Thiên Kinh, nhưng là vừa nghĩ tới anh hiện tại đang bận xử lý vụ án thiếu nữ bị cưỡng gian thì lại nhịn xuống.

Cô không muốn để cho Mạc Thiên Kinh phải phiền lòng vì mình, nếu cô ta muốn chơi, vậy bọn họ sẽ cùng chơi với cô ta, Ngọc Sinh Đình cô cũng không phải là đồ bỏ đi.

Bây giờ mặc dù mang thai, nhưng cô cũng không phải là quả hồng mềm mại cho cô ta bóp vỡ được.

Lam Thiên Thiên nghe cô nói vậy liền cười lạnh thành tiếng.

"Cô cảm thấy Mạc Thiên Kinh sẽ tin lời của cô sao? Không phải chỉ là đau bụng sao? Cô có chứng cứ gì chứng minh là do tôi làm, nếu tôi không thừa nhận thì các người có thể làm thế nào!"

Chỉ cần đến lúc đó cô cũng uống chút thuốc tiêu chảy thì cô không tin Mạc Thiên Kinh còn có thể tin tưởng lời của cô ta được.

"Tôi thật sự là không nghĩ đến lại có người không biết xấu hổ như vậy!"

Lý Băng khinh thường cô ta vô cùng, cô ta dám giờ thủ đoạn ra ăn vạ, thật là quá mất mặt.

Lam Thiên Thiên nhìn cô nói: "Chúng ta cũng giống nhau, cô cũng không phải là không biết xấu hổ sao, chẳng qua là da mặt tôi rất mỏng, không giống cô . . . . . Chắc chắn. . . . ."

"Tôi thì sao, tôi còn có thể quyến rũ cả thị trưởng, còn cô thì sao! Tôi nghĩ nếu như cô có coi hết thì Mạc Thiên Kinh cũng sẽ không thèm nhìn một cái, cô cho rằng mình có bộ ngực vĩ đại ** liền muốn quyến rũ Mạc Thiên Kinh sao? Đồ ngực lớn nhưng không có đầu óc!"

Lý Băng tức giận nói một tràng nhìn Lam Thiên Thiên tức giận mặt vắn vẹo, trong lòng thấy sáng khoái hơn nhiều!

"Đồ phụ nữ không biết xấu hổ, tôi chính là ** lớn thì như thế nào, dù sao cũng còn hơn các người cứ như sân bay phẳng lì!"

Lam Thiên Thiên không ngờ cô gái này lại khó đối phó như vậy, hơn nữa lời của cô ta so với mình còn độc hơn, lại nhìn sang Ngọc Sinh Đình, trên mặt lộ ra hung ác.

Sinh Đình vẫn nhìn bọn họ, nghe cô ta và Lý Băng đấu khẩu, mặc dù Lý Băng mắng vô cùng quá đáng, nhưng cô lại chỉ hơi nhú mày, cố nén kích động muốn xông đến đánh người.

"Tôi ngược lại cảm thấy Mạc Thiên Kinh yêu nhất chính là cái sân bay này của tôi đấy, không thích bò sữa tí nào!"

Sinh Đình lạnh nhạt nói, sắc mặt đã tốt hơn rất nhiều, y thuật của Lý Băng thật sự rất tốt.

Lam Thiên Thiên hung dữ nhìn chăm chăm Ngọc Sinh Đình, đi tới trước mặt cô vờ tay tát một cái.

Sinh Đình bắt được tay của cô ta, dùng sức nắm cổ tay của cô ta lại, Lam Thiên Thiên không ngờ cô gái này lại là người luyện võ, lại càng thêm tức giận thật muốn xem cô gái này có bao nhiêu lợi hại.

Cô ta từ nhỏ đã tập võ, cô ta mới không tin là mình không giải quyết được cái bà bầu này.

Sinh Đình bị cô ta dùng hết sức phản ứng lại, thì cũng bắt đầu cố hết sức.

Nhưng nếu mà cô sử dụng nhiều sức lực quá chỉ sợ sẽ ảnh hưởng đến bảo bảo.

Lý Băng không ngờ cô ta lại muốn động thủ đánh người, liền giơ một cước đá vào cổ chân, Lam Thiên Thiên không ngờ cô ta ở bên cạnh lại cứ nhiên đá

mình liền kêu một tiếng quỳ trên mặt đất.

Thở hổn hển đứng dậy, nhìn chăm chăm vào Lý Băng đang đứng ở bên cạnh Ngọc Sính Đình, hung dữ chất vấn." Cô dám đập tôi!"

Lý Băng cười khẩy xoa xoa cổ tay của Sính Đình bị nắm có chút đỏ trong lòng có chút tự trách vừa rồi nên sớm đi ngăn cản cô ta lại.

"Mắt chó nào của cô nhìn thấy tôi đá vậy, mới vừa rồi chỉ là thuận chân đá vào một con chó điên mà thôi! Đầu năm nay chó điên thật sự có quá nhiều rồi!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, Sính Đình nhìn Lam Thiên Thiên.

"Lam Thiên Thiên, nể mặt ba của Mạc Thiên Kinh và cha cô là chiến hữu của nhau, chuyện hôm nay tôi sẽ không nói cho anh ấy biết, nhưng là nếu như cô còn dám đánh chủ ý lên tôi và bảo bảo thì Ngọc Sính Đình tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua đâu!"

Lạnh lùng cảnh cáo nhưng lại không ngờ Lam Thiên Thiên lại cười lên thất thanh, hoàn toàn không có bị lời nói của cô mà cảm thấy sợ sệt.

"Ngọc Sính Đình, cô cho rằng cô là ai, Lam Thiên Thiên tôi lại phải sợ cô sao? Nói cho Mạc Thiên Kinh, cô cảm thấy anh ấy sẽ tin tưởng sao? "

Hơn nữa, bây giờ Mạc Thiên Kinh căn bản cũng chưa có thời gian trở lại, chờ đến lúc anh trở về thì người phụ nữ này và đứa bé đều sẽ bị cô giải quyết xong.

Đàn ông Lam Thiên Thiên cô coi trọng làm sao có thể để cho người phụ nữ này cướp đi được, bất luận là kẻ nào cũng không thể!

"Xem ra cô rất hiểu rõ Mạc Thiên Kinh, chỉ là có chuyện quên không nói cho cô biết, bên trong biệt thự này khắp nơi đều có camera, cô cảm thấy chứng cứ như vậy có đủ để cho Mạc Thiên Kinh nhìn thấy những hành động kia của cô hay không?"

Sính Đình cười lạnh, cùng cô chơi, cô ta có khả năng sao?

"Cô muốn nói đến cái này sao?" Lam Thiên Thiên cười lạnh chỉ lên trên xà nhà các dây cáp của camera đều đã bị cắt đứt sau đó nhàn nhả nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Cô không có khả năng cùng đi chung với Mạc Thiên Kinh đâu!

Sính Đình và Lý Băng nhìn lên đường dây đã bị cắt đứt, ánh đèn trên camera đã biến mất, cô gái này thật sự là thật rất tà ác, cư nhiên đã sớm chuẩn bị tốt rồi, thật sự là rất quá đáng!

"Ngọc Sính Đình, trò chơi của chúng ta giờ mới bắt đầu thôi, cô không cần vọng tưởng Mạc Thiên Kinh sẽ trở về cứu mình, có tôi ở đây, cô không có khả năng đi chung với Mạc Thiên Kinh đâu!"

Lam Thiên Thiên cũng không quên khiêu khích, nhìn sắc mặt của bọn họ đang dần thối ra thật là thoải mái tới cực điểm. Chỉ là có chút tiếc nuối, có nhiều hơn một người cản tay chân, bằng không giải quyết bà bầu Ngọc Sính Đình này quả thật dễ như trở bàn tay.

Sính Đình nhìn cô ta rồi nói với Lý Băng.

"Từ hôm nay trở đi, ngoài tầm mắt của tôi, cô ta chỉ cần làm chuyện xấu gì thì cô muốn xử trí cô ta thế nào thì coi như toàn bộ tôi đều không nhìn thấy!"

Mạc Thiên Kinh đã nói cô đừng làm quá đáng quá, nhưng lại không có nói Lý Băng không thể động thủ với Lam Thiên Thiên, nếu không phải hiện tại cô bụng lớn như vậy, thì cô cũng muốn cùng cô ta tỷ thí một chút.

Mạc Thiên Kinh là người đàn ông của cô mặc kệ là bọn họ về sau có kết hôn hay không nhưng người trước mắt này thật sự là đáng đánh rồi, cô đã không thể nhịn được nữa.

Lý Băng nghe Sính Đình nói vậy liền nở nụ cười: "Tốt nhất là nên như vậy, dao giải phẫu của tôi cũng đã lâu không được dính máu rồi!"

Lý Băng mặc dù đang cười, nhưng là nụ cười kia so tuyết rơi mùa đông còn lạnh lẽo hơn.

Lam Thiên Thiên nhìn bọn họ, trên gương mặt đẹp không có một tia sợ hãi nào.

"Cứ việc phóng tới đây, Lam Thiên Thiên tôi lúc nào cũng đợi các người!"

Cô mới không tin cô ấy lại dám đem dao giải phẫu này ra đùa, muốn đe dọa cô hay sao?

Cô ngược lại muốn xem một chút, Ngọc Sính Đình có thật sự dám xuống tay đối với mình hay không, muốn so lòng dạ ác độc với cô sao?

Cô tuyệt đối sẽ không thua đâu!

"Không biết sống chết!"

Sính Đình nhìn cô ta, thật sự rất tức giận, cô ta thật sự rất đáng đánh đòn, nhưng lúc này bụng lại truyền đến tiếng kêu ùng ục.

"Phụt. . . . . Phụt. . . . ."

Sính Đình rất không khách khí thả hai quả rắm thối vang dội, ngay lập tức mùi hôi thối tràn đầy gian phòng, Lý Băng nhú nhú mày, nhìn thấy mặt Lam Thiên Thiên đột biến có chút buồn cười.

"Băng, tôi muốn đi nhà cầu!"

Sắc mặt Sính Đình không phải rất tốt, Lý Băng gỡ kim truyền trong tay cô ra sau đó đỡ cô dậy đi tới phòng vệ sinh.

Sính Đình đến phòng vệ sinh ngồi xuống tiêu chảy như sét đánh rào rào, nhưng cũng may bảo bảo không có việc gì, nếu không cô sẽ nhất định khiến cho Lam Thiên Thiên phải trả giá thật lớn.

Sau khi quay ra thì Lam Thiên Thiên đã rời khỏi phòng, Lý Băng giúp cô chuẩn bị truyền nước xong liền mở cửa sổ ra rồi liền đi xuống gọi chị Vương nấu cho Sính Đình ít đồ ăn.

Có tiếng chuông điện thoại vang lên, Sính Đình liếc nhìn, là điện thoại của Mạc Thiên Kinh sau khi do dự một hồi mới nhận điện thoại.

"Sính Đình, có nhớ anh hay không!"

Mạc Thiên Kinh nhìn tài liệu trong tay, tranh thủ lúc ngồi sắp xếp lại tư liệu vội gọi điện thoại cho Sính Đình, nếu như chỉ một mình Sính Đình ở nhà anh cũng không phải lo lắng cho cô. Nhưng bây giờ có thêm Lam Thiên Thiên, anh có chút bận tâm, sợ Thiên Thiên không hiểu chuyện gây ra chuyện gì mà tính của Sính Đình vừa bướng bỉnh vừa hung dữ, hai người không biết có thể sống trong hòa bình hay không.

"Không có, em bị đau bụng, không có thời gian để nhớ anh!"

Sính Đình lạnh nhạt nói, Mạc Thiên Kinh nghe thấy cô nói bị đau bụng lập tức nhú mày.

"Làm sao lại bị đau bụng, có phải ăn phải cái gì rồi hay không? Lý Băng đã về chưa, bảo cô ấy xem cho em xem hiện tại như thế nào? Còn khó chịu nữa không?"

Mạc Thiên Kinh không ngờ mình mới rời đi một lúc mà Sính Đình đã bị đau bụng, chuyện này sẽ không có liên quan đến Lam Thiên Thiên chứ?

Sính Đình thấy Mạc Thiên Kinh khẩn trương lo lắng cho mình như thế, vốn là còn định nói cho anh biết là do Lam Thiên Thiên làm, nhưng là nghĩ đến bây giờ anh đang bận rộn vì vụ án, lại có chút không nhẫn tâm khiến anh phải lo lắng.

"Không việc gì, Lý Băng đang truyền nước cho em, bảo bảo cũng không có chuyện gì cả! Anh bây giờ ở bên kia như thế nào, vụ án có tiến triển gì mới hay không?"

"Không có việc gì là tốt rồi, phải tự mình chú ý một chút, anh ở chỗ này có chút phiền phức, em ở nhà nghỉ ngơi cho tốt, có chuyện gì thì tìm Lý Băng, Thủy Nhi đoán chừng cũng sẽ trở về, đến lúc đó Thượng Quan sẽ đến giúp anh một tay. Anh điều Thủy Nhi trở về, có chuyện gì thì em cứ phân phó cho hai người bọn họ!"

Mạc Thiên Kinh nghĩ tới vụ án đang thụ lý thì đầu liền to ra, mấy ngày này đoán chừng không có cách nào về nhà rồi, vụ án đang rất phức tạp, có thể ngay cả thời gian ngủ cũng không có.

Cấp trên cho thời gian rất ngắn, áp lực rất lớn, vì không muốn để cho những cô gái kia lại bị JQ tới chết anh cũng chỉ đành mang hết khả năng ra hi vọng có thể phá vụ án này nhanh một chút!

Sính Đình nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy trong lòng thấy rất ấm áp, Mạc Thiên Kinh thật sự rất quan tâm đến cô, chỉ là anh cũng không cần thiết điều Thủy Nhi và Lý Băng cùng ở nhà để chăm sóc cho cô đâu.

Bọn họ nói thế nào đều là trợ thủ đắc lực của anh, không có bọn họ giúp một tay anh nhất định sẽ rất mệt mỏi!

"Mạc Thiên Kinh, anh không cần điều Thủy Nhi trở lại đâu, hãy để cho cô ấy đi giúp anh một tay, chứ em không cần nhiều người như vậy chăm sóc, hơn nữa tay chân của em đều lành lặn có thể chăm sóc tốt cho bản thân mình!"

Chỉ là Lam Thiên Thiên tương đối gây ra phiền toái mà thôi nhưng cô vẫn có thể bảo vệ tốt cho mình và bảo bảo.

"Không sao đâu, có Thượng Quan giúp anh là được rồi, không phải là còn có lão K nữa sao? Em và Thiến Thiến ở nhà, anh không yên lòng!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, nghĩ đến tính tình đó của Thiến Thiến tính liền thấy rất nhức đầu.

Sính Đình nghe anh nói vậy liền nhú nhú mày.

"Mạc Thiên Kinh, nếu như, em nói là nếu như Lam Thiến Thiến hạ độc thủ với em, anh có tin hay không?"

Sính Đình rất hồi hộp, cô rất muốn biết, Mạc Thiên Kinh tin tưởng cô nhiều đến mức nào, cũng muốn biết ở trong lòng của anh Lam Thiến Thiến có vị trí gì.

Mạc Thiên Kinh vịn lòng mày.

"Sính Đình, có phải Thiến Thiến đã làm cái gì với em hay không?"

Anh cảm giác được Sính Đình nói lời nói này hình như bên trong chứa đầy hàm ý, chẳng lẽ Thiến Thiến thật chơi đùa quá mức rồi, nghĩ đến lời cô nói buổi sáng thì chân mày của Mạc Thiên Kinh liền vón thành một cục.

"Không có, không phải là em nói nếu như sao!"

Sính Đình biết Mạc Thiên Kinh đang khẩn trương, trong lòng cảm thấy rất ấm, là anh ấy tin tưởng cô!

"Sính Đình, ở nhà không có việc gì không nên cùng Thiến Thiến thân cận quá, cô ấy từ nhỏ đã luyện võ, hơn nữa tính tình hấp tấp nóng vội, anh sợ cô ta sẽ vì anh mà gây bất lợi cho em."

Mạc Thiên Kinh rất lo lắng, bất quá anh vẫn hi vọng Thiến Thiến sẽ không làm chuyện như vậy. Nói thế nào cô ấy cũng là con gái của chiến hữu của cha mình, hơn nữa buổi trưa ba cô ấy cũng có gọi điện thoại cho anh nhờ anh trong khoảng thời gian này chăm sóc Thiến Thiến thật tốt.

Anh mặc dù đồng ý nhưng lại lo lắng cô ấy sẽ xuống tay với Sính Đình.

"Mạc Thiên Kinh, anh cảm thấy Ngọc Sính Đình em là dễ bắt nạt như vậy sao! Nếu như cô ấy dám làm chuyện bất lợi với em thì em tuyệt đối sẽ không khách khí đâu!"

Sính Đình phớt tình nói, nghĩ đến chuyện cô ta vừa làm thì quyết định trong lòng càng thêm vững chắc.

"Chỉ cần không quá mức là tốt rồi, cho dạy dỗ một chút cũng tốt, có chuyện gì thì gọi điện thoại cho anh!"

Mạc Thiên Kinh thật rất bất đắc dĩ, bây giờ công tác đang làm đầu óc choáng váng, trong nhà lại tồn tại thêm một người rất phiền toái, anh thật hi vọng mình có thể phân thân, để bây giờ không cần phải lo lắng như vậy rồi.

"Anh yên tâm đi, em sẽ không thái quá đâu, chính anh phải chú ý đến bản thân không nên quá mệt mỏi!"

Sính Đình ân cần nói, Mạc Thiên Kinh thấy tâm rất ấm áp liền bật thốt lên hỏi.

"Sính Đình, em đang quan tâm đến anh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 202: Tôi mấy lần đều không có ngửa thai!

Mạc Thiên Kinh rất khẩn cấp muốn biết, Sính Đình quan tâm mình như vậy, vậy thì đại biểu rằng cô ấy đối với mình như vậy không chỉ là quan tâm đến cha của bảo bảo đấy chứ?

"Cứ xem là như thế đi, Mạc Thiên Kinh, khi nào anh trở về thì chúng ta liền chuẩn bị chuyện kết hôn thôi!"

Sính Đình từ tốn nói, trong giọng nói bình thản kia còn mang theo một chút nũng nịu, khóe miệng còn treo một nụ cười nhàn nhạt ngay cả chính cô cũng không phát hiện mình khác thường.

"Có thật không?"

Mạc Thiên Kinh hưng phấn tim cũng mau muốn nhảy ra ngoài, Sính Đình rốt cuộc cũng nói muốn kết hôn với mình, xem ra những cố gắng của anh cũng

không uống phí rồi, lần này mà hết bận thì rốt cuộc có thể cưới được Sính Đình rồi.

"Đương nhiên là thật, chẳng lẽ anh muốn cưới người khác?"

Sính Đình tự nhiên lại nghĩ đến Lam Thiên Thiên, có lẽ trong khoảng thời gian chung đụng này cô đã sớm thích Mạc Thiên Kinh, giống như bọn họ đã phân tích.

Mạc Thiên Kinh dáng dấp đẹp trai, có tiền có thế, hơn nữa đối với cô lại chung tình, người đàn ông tốt như vậy rất đáng giá để người phụ nữ phó thác cả đời.

"Được, anh nhất định sẽ nỗ lực phá vụ án này, mấy ngày nữa chính là sinh nhật anh, đến lúc đó anh hi vọng em sẽ đáp ứng lời cầu hôn của anh!"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nói, trong lòng đã chuẩn bị những việc cần làm để cầu hôn với Sính Đình trong ngày sinh nhật của mình.

Sính Đình trên mặt hiện lên nụ cười vui vẻ.

"Ừ, em biết rồi, anh chăm chỉ làm việc đi!"

"Được rồi, buổi tối anh không quay về ngủ đâu, để Lý Băng ngủ cùng em đi, có chuyện gì còn xử lý kịp thời, anh sẽ dùng tốc độ nhanh nhất để phá án, sau đó chuẩn bị hôn lễ của chúng ta!"

Anh muốn cho cô có được một hôn lễ thật khó quên, cho dù mang thai hơn sáu tháng, anh cũng muốn cô trở thành cô dâu xinh đẹp nhất hạnh phúc nhất trên thế giới này.

"Ừm!"

Sính Đình nhu thuận gật đầu, Mạc Thiên Kinh dặn dò thêm mấy câu mới lưu luyến không rời cúp điện thoại, đây là lần đầu tiên bọn họ ngọt ngào nói chuyện trong điện thoại triền miên như thế.

"Cười đến hạnh phúc như vậy, chắc là có chuyện tốt rồi!"

Khi Lý Băng đi tới đã nhìn thấy Sính Đình đang cầm điện thoại di động, ngồi ở trên giường cười thật hạnh phúc, thật sự thấy thật hâm mộ.

Sính Đình gật đầu một cái, cười có chút ngượng ngùng.

"Ừ, tôi đã đồng ý Mạc Thiên Kinh rồi, chờ anh ấy phá xong vụ án này, chúng tôi sẽ lập tức kết hôn!"

Người đàn ông ưu tú như vậy, tim của cô bất tri bất giác đã đặt lên trên người anh rồi, cảm giác hiện tại đã hoàn toàn không giống như lúc ban đầu nữa.

Mà thậm chí cô còn có chút mong đợi cùng Mạc Thiên Kinh trải qua những tháng ngày ngọt ngào của cuộc sống.

Lý Băng nhìn cô, bị dáng vẻ đó của cô làm cho sợ hết hồn.

"Sính Đình, cô không phải là vì Lam Thiên Thiên mới bị kích động như vậy chứ?"

Không phải là không thích Mạc Thiên Kinh sao? Thế nào hiện tại mới có mấy ngày, đã nói muốn gả cho anh ta.

Sính Đình nhìn Lý Băng kéo tay của cô trịnh trọng nói.

"Tôi đây rất nghiêm túc, tôi cảm thấy được tôi và Mạc Thiên Kinh trong lúc sống chung tuy có cãi vã nhưng đã sớm nảy sinh cảm tình rồi, mặc dù không được ngọt ngào như người khác nhưng cũng coi như rất hòa hợp."

Tôi thiếu hiện tại cô cảm giác mình lòng của mình đã tồn tại Mạc Thiên Kinh, cô cũng đã không còn bài xích anh hơn nữa lại luôn nghĩ đến anh có lẽ đây chính là tình yêu!

Lý Băng nhìn cô biết được thật sự động lòng lại nghĩ tới Lam Thiên Thiên, không khỏi cảm thấy lo lắng.

"Sính Đình, cô nói Lam Thiên Thiên này có thể còn làm động tác gì hay không, về sau cô ăn cái gì cũng phải đặc biệt cẩn thận, ngàn vạn lần không được ăn đồ lung tung! Đặc biệt là một khi cô ta đã động tới cái gì đó thì ngàn vạn lần nên cẩn thận, đau bụng cũng rất nghiêm trọng phụ nữ có thai nếu như bị tiêu chảy rất nặng có thể sẽ dẫn đến sinh non, cô phải cẩn thận đây."

Hôm nay nếu không phải cô ấy uống ít sữa tươi, nếu uống nhiều thuốc tiêu chảy kia vào thì cô ấy và đứa bé có thể đã không giữ được rồi!

Sính Đình gật đầu một cái.

"Tôi biết rồi, tôi sẽ không để cho cô ta có cơ hội tổn thương tôi và bảo bảo lần nữa!"

Đã làm sai lầm một lần rồi, vì vậy cô sẽ không để cho Lam Thiên Thiên tổn thương mình lần nữa.

"Vậy thì tốt! Như vậy tôi cũng thấy yên tâm!"

"Băng, Cô phải đi ra ngoài sao?"

Sính Đình nghe cô nói vậy, giống như cô muốn rời khỏi đây vậy.

Lý Băng lắc đầu: "Không, tôi không đi ra ngoài, tôi ở lại đây với cô, chẳng qua tôi không khả năng thời thời khắc khắc ở bên cạnh để bảo vệ cô được! Chính cô phải đề tâm nhiều một chút."

Lam Thiển Thiển luôn luôn muốn hại Sính Đình, bọn họ đề phòng được đến mức nào thì hay mức đó.

Sính Đình gật đầu nói: "Cái này tôi hiểu rất rõ, Băng, cô không cần phải trở về chỗ của thị trưởng nữa! Người kia thật không đáng giá!"

Nếu như anh ta không có vợ chưa cưới thì có lẽ cô ấy còn có thể cùng với thị trưởng xảy ra một đoạn tình cảm. Đáng tiếc là thị trưởng hiện tại đã có vợ chưa cưới rồi, nếu cô ấy và thị trưởng ở cùng với nhau thì đến lúc đó người đau lòng khổ sở chính là cô ấy mà thôi!

Lý Băng nhìn Sính Đình, nhàn nhạt cười một tiếng.

"Cô hãy yên tâm đi, tôi nghĩ kỹ rồi sẽ không đi nữa, cô nói không sai, tôi không cần thiết vì một lời nói hoang đường như vậy mà đi làm người tình trong một tháng cho anh ta.

Nếu tôi làm người tình trong vòng một tháng cho anh ta thì một tháng sau tôi cũng không thể nào động thủ đem cái đồ chơi kia của anh ta cắt đứt được."

Lý Băng sau khi suy nghĩ kỹ liền thấy mình thật sự bị anh ta coi thường, tại sao cô lại đáp ứng yêu cầu hoang đường kia như vậy được.

Người tình, nói thật dễ nghe chính là người tình, nói không dễ nghe thì đó chính là tiểu tam.

"Như vậy là tốt rồi, tôi còn lo là cô bởi vì câu nói đó mà đi làm người tình cho thị trưởng trong một tháng!"

Sính Đình nghe cô nói vậy, cả người cũng nhẹ nhàng thở ra.

Cô không có anh chị em nên xem Lý Băng và Thủy Nhi giống như chị em của mình vậy. Vì thế cô luôn hi vọng bọn họ cũng có thể có cuộc sống hạnh phúc.

"Cô đây, không cần phải lo lắng cho tôi, lo lắng cho chính mình là được rồi, về sau khi bảo bảo ra đời tôi muốn làm mẹ nuôi của chúng có được không!"

"Dĩ nhiên là có thể, chỉ là thời gian qua cô có ngửa thai hay không."

Nếu không có kết quả gì thì coi như đã từng có một bạn trai, ** một lần cũng tốt rồi!

Lý Băng nghe Sính Đình nói vậy, tim 'thịch' nhảy lên một cái, mấy lần trước hình như cũng không có uống thuốc tránh thai mà Diệp Duệ cũng không dùng biện pháp ngừa thai nào, chẳng lẽ cô lại mang thai sao?

"Thế nào?"

Sính Đình thấy sắc mặt của cô không tốt, tâm tình cũng khẩn trương theo.

"Tôi mấy lần đều không có ngửa thai!"

Hai ngày nay cùng Diệp Duệ ở chung một chỗ, mỗi buổi tối anh đều làm mấy lần rồi ôm cô ngủ.

"Vậy làm sao bây giờ? Cô không thể mang thai được!"

Sính Đình rất lo lắng, nếu mang thai thì sao, Lý Băng sẽ bỏ nó đi sao? Đây cũng chính là một sinh mạng, nhưng nếu để lại thì Diệp Duệ cũng sẽ không bởi vì đứa bé mà kết hôn với cô ấy.

"Đến lúc đó hãy bàn! Nếu thật bất đắc dĩ thì tôi sẽ tự sinh!"

Dù sao đời này cô cũng không có tính toán lập gia đình! Đàn ông có mấy người tốt đâu!

Sính Đình nhìn cô rồi nắm lấy tay của cô nói: "Về sau, chúng ta là chị em, có chuyện gì chúng ta sẽ cùng nhau nghĩ biện pháp giải quyết!"

Sính Đình có dự cảm, Lý Băng và Diệp Duệ nhất định sẽ bởi vì đứa bé mà dây dưa không rõ, chỉ là ngược lại cô hi vọng Lý Băng sẽ không mang thai, nếu như mang thai mà vẫn để lại thì về sau muốn tái giá sẽ rất khó.

"Sính Đình, cảm ơn cô!"

Sáng sớm ánh nắng chiếu vào trong biệt thự, trong phòng lớn lại vang lên tiếng đàn bà rên rỉ yếu kiêu mềm mại đến tận xương khiến người ta phải đỏ mặt.

"Nghieu. . . . . Nhanh lên một chút. . . . . Nhanh lên một chút, em muốn, nhanh lên một chút. . . . . ùh. . . . ."

Cô gái nắm thật chặt cánh tay bền chắc của người đàn ông còn người kia thì điên cuồng ở trong cơ thể cô mà đòi hỏi, mùi ** ** tràn ngập cả căn phòng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Bảo bối đừng nóng vội!

"Bảo bối đừng nóng vội, anh sẽ không để cho em thất vọng!"

Người đàn ông thở hổn hển dùng sức đưa thân thể của mình, chọc cho người bên dưới phải thét chói tai, người đàn ông này thật sự là quá tuyệt vời!

"Hừ. . . . ."

Qua một lúc, người đàn ông đem lấy mầm móng chính mình rút vào trong cơ thể của người phụ nữ sau đó nằm xuống bên cạnh, thở hổn hển. Người phụ nữ kiêu ngạo nhìn người đàn ông bên cạnh nói:

"Hi Nghiêu, anh thật sự rất tuyệt!" người phụ nữ đã lấy được thỏa mãn** nằm ở trên giường, hai chân mở rộng, giữa hai chân đang chảy ra một dòng chất lỏng màu trắng, bộ ngực phập phồng bởi vì ** toàn thân đỏ thắm.

"Diệu Diệu, em định lúc nào thì gả cho chồng chưa cưới của mình?"

Hi Nghiêu quay đầu lại nhìn chăm chăm Diệu Diệu, vuốt vuốt nụ hoa trước ngực cô ta, nói thật, anh đúng là không thể bỏ được người phụ nữ này, mùi vị của cô ta thật đúng là không tệ.

"Anh sợ cái gì, ngay cả khi em và anh ta kết hôn thì giữa chúng ta không phải vẫn có thể ở cùng một chỗ sao?"

Diệu Diệu ngồi dậy châm một điếu thuốc lên hút, tối thiểu tạm thời cô cũng không định chấm dứt với người đàn ông này.

Đối với ông chồng chưa cưới kia cô một chút cũng không có cảm giác, hai người cũng chỉ mới gặp mặt được mấy lần, hơn nữa anh ta đối với cô cũng rất lạnh nhạt. Cô thật rất hoài nghi anh ta không phải đối với phụ nữ không có cảm giác đấy chứ, nếu có thì tại sao đối với một mỹ nữ nóng bỏng như cô lại không có một chút cảm giác nào.

Chỉ là, vì hoàn thành sự nghiệp của cha mình, cô đành phải uất ức gả cho anh ta, dù sao đối với cô mà nói, gả cho người nào mà chẳng như nhau, dù thế nào thì cô vẫn có thể cùng người đàn ông mà mình thích lên giường cơ mà.

Hi Nghiêu chính là một đàn ông vô cùng thích hợp anh tuấn cao lớn, hơn nữa công phu trên giường cũng không tệ, để cho cô muốn ngừng mà không được, mỗi lần đều lấy được thỏa mãn rất lớn.

Hi Nghiêu nhìn cô: "Em cảm thấy sau khi kết hôn, anh ta còn có thể để cho em cùng với người khác lên giường hay sao?"

"Vì sao lại muốn cho anh ta biết, chẳng lẽ anh không thể cùng em vụng trộm lui tới sao? Em không thể bỏ anh được!"

Bàn tay nhỏ bé trắng xanh của Diệu Diệu vuốt ve tiểu đệ đệ của anh, Hi Nghiêu nhũ mày một cái, biết cô còn muốn, nhưng lại không có ý muốn tiếp tục.

"Anh đừng đem chuyện làm cho phức tạp thêm nữa, không thể để cho anh ta biết được mối quan hệ của chúng ta, bằng không sự kiện kia cũng sẽ lộ ra ngoài rồi!"

Hắn ta cũng không muốn chết, nếu không phải vì tiền bạc và quyền thế thì làm sao có thể cùng cô ta chung đụng được.

Hắn ta biết rất rõ, cái Diệu Diệu cần chính là gì, cái ba cô ta là cái gì!

Diệu Diệu leo lên lồng ngực bền chắc của hắn ta nhẹ nhàng trêu chọc.

"Em đương nhiên biết, anh cũng đừng quên anh là của em đấy!"

Hi Nghiêu nhếch môi nhàn nhạt cười một tiếng.

"Anh đương nhiên biết, hiện tại liền cho em cái em muốn!"

Hi Nghiêu nói xong liền lật người đè cô ta dưới thân đem tiểu đệ đệ của mình nhét vào trong miệng của cô ta. Diệu Diệu vô cùng thuần thực giúp hân, Hi Nghiêu thỏa mãn gầm nhẹ, thờ hồn hên, bên trong cả gian phòng lại tràn đầy hơi thở ** .

Mấy ngày kế tiếp, Mạc Thiên Kinh mỗi ngày đều sẽ gọi điện thoại về nhà, nhưng vẫn không có thời gian trở về . Lam Thiên Thiên cũng không có nửa điểm động tĩnh, cũng không đi tìm Sính Đình gây phiền phức.

Hơn ba giờ chiều, Sính Đình ngồi ở trên ghế sofa xem ti vi, Lý Băng bê trái cây ngồi ở một bên, Lam Thiên Thiên xách theo túi lớn túi bé hàng hiệu mới mua đi vào biệt thự.

Sính Đình và Lý Băng nhìn cô ta một cái liền thu hồi tầm mắt lại.

Lam Thiên Thiên cũng không để ý, cầm quần áo mới vừa mua về ngồi ở trên ghế có ý lơ đãng như bảo bối huyền diệu của mình.

Một chiếc váy ngủ màu đen gần như trong suốt lộ liễu hoa lệ xuất hiện ở trước mắt Sính Đình và Lý Băng .

"Như thế nào, chắc là cũng đủ hấp dẫn nhỉ!"

Ngày mai là sinh nhật Mạc Thiên Kinh, cô phải mặc cái áo này cho Mạc Thiên Kinh xem cộng thêm thuốc cô mới vừa mua ở bên ngoài thì tối mai tuyệt đối sẽ thành công.

Sính Đình và Lý Băng thân nhiên nhìn cô ta một cái, vô vị tẻ nhạt mà nói.

"Quần áo này vẫn dành cho gái làm tiền mặc, nhưng nếu cô mặc vào đoán chừng cũng rất tốt, nếu định đi đâu kiếm tiền vậy có cần tôi giới thiệu cho cô chỗ để đi hay không, nơi đó giá tiền cũng không tệ lắm!"

Lý Băng còn chưa kịp mở lời, Sính Đình đã liền lên tiếng.

Cô ta thật sự muốn mặc cái đồ hấp dẫn đó để quyến rũ Mạc Thiên Kinh sao? Cô tuyệt đối sẽ không để cho cô ta thực hiện được!

Lam Thiên Thiên nhếch môi cười nhạt: "Tôi chính là tính toán khiến cho Mạc Thiên Kinh có cảm giác mới mẻ không giống như cô, cho nên tôi mới mua đồ như thế, cái tôi muốn chính là mười người đàn ông thì tôi chín người khi nhìn thấy đều sẽ bỏ nhà vào tôi. . . . ."

Lam Thiên Thiên nói đến phần sau liền khe khẽ cười trộm, đáng vẻ giả bộ then thùng lại khiến Sính Đình phát buồn nôn.

"Cái gì mà không giống nhau, tôi xem cô cũng rất không giống mình, không bằng cô nên lột sạch quần áo trực tiếp đi tới quyến rũ Mạc Thiên Kinh, có lẽ hiệu quả có thể tốt hơn rất nhiều!"

Sính Đình có chút tức giận, âm thanh cũng rất lạnh lùng.

Người này nếu là thật muốn quyến rũ Mạc Thiên Kinh, tuy cô có thể ngăn trở mấy lần nhưng mấu chốt vẫn là Mạc Thiên Kinh , nếu như anh cảm lòng không được thì dù cho cô có ngăn lại một lần vẫn sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba. . . . .

Sính Đình nghĩ tới đây trong lòng liền bốc lên lửa giận, Mạc Thiên Kinh nếu dám cùng người phụ nữ này lên giường thì cô liền thiên anh!

"Đây cũng là một biện pháp tốt!"

Lam Thiên Thiên cảm những bộ quần áo kia đi lên lầu, Sính Đình tức giận trừng mắt nhìn, người này thật sự là quá kiêu ngạo rồi !

Lý Băng nhìn theo bóng lưng Lam Thiên Thiên, đối với hành động của Sính Đình khi bị cô ta trêu tức cô cũng có thể hiểu, nhưng là cô lại cảm giác cô ta cũng không phải thật muốn quyến rũ Mạc Thiên Kinh như vậy, hình như chỉ là gặp dịp thì chơi .

Chỉ là hiện tại cô cũng không dám xác định, nhìn Sính Đình tức giận, cô cũng chỉ có thể an ủi thôi.

"Sính Đình, đừng lo lắng, Mạc thượng tướng không phải cái loại đàn ông đó Lam Thiên Thiên chắc chắn sẽ không thành công đâu."

Thật ra thì cô cũng thể không chắc chắn hoàn toàn được, một người phụ nữ lột sạch quần áo đi quyến rũ một người đàn ông thì người kia sẽ hoàn toàn không có cảm giác sao?

Sẽ không có bất kỳ phản ứng sao?

Đang suy nghĩ, thì cửa lớn đã bị mở ra, Diệp Duệ tức giận đằng đằng sát khí đi tới, đôi mắt sắc như chim ưng đang tìm kiếm con mồi đang nhìn chăm chăm vào Lý Băng, khiến cô có cảm giác như mình là vợ của anh ta vậy.

"Thì ra là em trốn ở chỗ này thật, chẳng lẽ em không biết em là người của anh, phải ở cùng anh hai tư giờ sao?"

Diệp Duệ rất tức giận, khi anh tỉnh lại, không ngờ lại phát hiện cô gái này rời đi, hơn nữa còn lưu lại một tờ giấy nói rằng cô không làm người tình của anh nữa !

Nếu không phải mấy ngày nay loay hoay bận rộn đến trời đất mù mịt thì anh đã sớm tới chất vấn ý của cô là gì.

Lý Băng nhú nhú mày, hoàn toàn không sợ hãi con giận của anh nhàn nhạt nói:

"Thị trưởng đại nhân, tôi không muốn cái đồ chơi kia của anh nữa, cho nên giữa chúng ta đến đây là kết thúc! Mời về sau đừng tới tìm tôi, đừng quên là anh còn có vợ chưa cưới đấy!"

Lý Băng nghĩ đến việc anh đã có vợ chưa cưới mà vẫn quấy rối cùng mình ở chung một chỗ, tâm tình liền trở nên rất kém.

Diệp Duệ nhìn chăm chăm vào nụ cười lạnh lẽo của cô không ngờ được cô lại có thể nói ra những lời tuyệt tình như thế. Không sai, anh đã có vợ chưa cưới, cô là người tình của anh cũng không sai, nhưng anh không muốn để cô rời khỏi mình, mấy ngày nay anh đã không được thưởng thức mùi vị của cô rồi.

Tiến lên kéo tay của cô, Lý Băng không ngờ anh sẽ bắt tay của mình nên phòng bị hỏi.

"Anh muốn làm gì!"

Diệp Duệ liền lôi kéo cô đi lên lầu, Lý Băng liều mạng giãy giụa, nhưng không có biện pháp thoát ra được

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Tôi không phải là gái làm tiền!

Diệp Duệ không lên tiếng, trực tiếp đem Lý Băng kéo lên lầu sau đó ném vào bên trong phòng của cô, một tay đẩy cô nhét lên trên giường lớn.

Lý Băng còn chưa kịp đứng dậy chạy trốn liền bị Diệp Duệ áp cả người xuống với lực lớn đến dọa người, còn chưa kịp đẩy ra thì quần áo trên người đã bị cởi ra, đôi môi lạnh lẽo bao trùm xuống hôn lên môi của cô.

"Ừm ừm. . . . ."

Lý Băng trừng mắt, ừm ừm phản kháng, tay bị Diệp Duệ giữ chặt, chân cũng bị giữ chặt, cả người hiện tại liền mặc cho anh khi dễ.

đã che giấu

"Diệp Duệ, không cần. . . . ."

Diệp Duệ vừa buông lỏng môi của cô ra Lý Băng liền run rẩy nói, cô rất rõ ràng, Diệp Duệ giờ phút này muốn làm cái gì!

Diệp Duệ hơi mở mắt ra nhìn chăm chăm cô, tay vẫn còn đang đùa bỡn nụ hoa của cô, trêu chọc, anh muốn gọi lên cho cô cảm giác **.

"Không cần. . . . ."

Lý Băng bị anh vuốt ve vô cùng không muốn liền chảy nước mắt, rất muốn lấy tay đẩy anh ra nhưng không có tí khí lực nào, tay muốn ngăn cản anh ngừng tiến công nhưng lại không thể động đậy.

Diệp Duệ nâng lên nụ cười tà ác ở giữa đùi cô nhẹ nhàng lướt đi, mỗi một lần đều khiến cô run rẩy một hồi, Lý Băng cảm giác mình sắp gọi lên thành tiếng nên đành cắn chặt cánh môi lại.

Cô không thể phát ra tiếng kêu được, cô không thể tự cấp cho mình bất cứ cơ hội nào.

"Kêu lên, nói em muốn tôi. . . . ."

Giọng nói Diệp Duệ trở nên khàn khàn, hai mắt tràn đầy **, nhìn người phía dưới đang cắn chặt cánh môi cảm thấy rất tức tối.

Lý Băng vẫn cắn chặt cánh môi, yên lặng thừa nhận từng trận từng trận trêu đùa, cảm thụ khoái cảm ** do nó mang lại .

đã che giấu

"Ừm ừm. . . . ."

Tràn đầy hơi thở nóng bỏng của đàn ông ** khiến Lý Băng ừm ừm kêu lên thành tiếng, nhưng lại chỉ có thể mở miệng ra mà thôi.

Diệp Duệ nhìn thấy cô tròn to hai mắt, phía dưới lại mang lại cho anh khoái cảm khó có thể hình dung.

Lý Băng hung dữ nhìn anh chăm chăm, tên đàn ông biến thái này, vốn nghe đồn còn có hình thức này nhưng lại không ngờ anh lại có thể áp dụng nó với cô. . . . .

Diệp Duệ co rút hai lần, Lý Băng lập tức bị bảo bối của anh làm cho bị sặc, nghĩ đến một người bác sĩ không biết sợ hãi như mình cứ nhiên bị anh lăng nhục như vậy.

Nếu cô không phải là cô nhi cũng sẽ không bị thảm như vậy, nghĩ đến bản thân mình thật thê lương đã bị cha mẹ vứt bỏ, hôm nay lại. . . . .

Nước mắt của Lý Băng không ngừng chảy xuống trên gương mặt trắng nõn hoàn mỹ, cô cũng không nhớ rõ đã bao lâu không khóc rồi, nhưng hiện tại cô thật rất đau lòng.

đã che giấu

"Tôi sẽ dịu dàng một chút!"

đã che giấu

Lý Băng nắm thật chặt hai chân của mình, cánh môi cũng cắn chặt, không muốn để cho mình phát ra bất kỳ âm thanh gì, cô không thể sa đoạ như vậy được.

Cánh môi bị cắn đến bật máu, nhưng vẫn không hề lên tiếng, yên lặng chảy nước mắt.

Diệp Duệ nhìn cô, bị sự quật cường của cô làm cho càng thêm kích thích, càng thêm điên cuồng ra sức lật động.

"Umh umh. . . . ."

Diệp Duệ lấy tay đưa vào trong miệng của cô, môi bị cạy mở ra, trong miệng tràn ra tiếng khóc. . . . .

"Umh umh. . . . ."

Lý Băng khóc càng hung hơn, nước mắt càng rơi càng nhiều, càng ngày càng cảm thấy uất ức.

Diệp Duệ nhìn cô khóc lớn tiếng như vậy, trên mặt tràn đầy uất ức, trong lòng dâng lên cảm giác ảm nã, có cảm giác như mình là tội phạm cường gian vậy.

Trong cơ thể ** từ từ yếu dần, ngồi ở trên người cô, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên nước mắt của cô.

"Em thật ghét tôi như vậy sao?"

Lý Băng nhìn anh chăm chăm, giận dữ hét lên:

"Anh vì sao lại đối với tôi như vậy, không phải là đã có vợ chưa cưới sao? Tại sao không đi tìm cô ta, tôi đã nói rồi, tôi không muốn làm người tình của anh nữa !"

Lý Băng thật rất uất ức, đến tận cùng là chuyện gì đang xảy ra, tại sao cô lại chọc tới người này, tại sao lại muốn như vậy đối với cô.

Cô chỉ là muốn phá lớp màng trinh kia mà thôi tại sao lại chọc đến người khí phách ngang tàng này mà cô thì lại đánh không thắng được anh.

Diệp Duệ có chút ngậm ngùi cả người, chỉ là anh rất thích cảm giác được cùng cô lên giường, cái loại cảm giác để cho anh muốn ngừng mà không ngừng được.

Anh không nghĩ tới cô lại có thể chán ghét mình như vậy, uất ức như vậy.

"Tôi chỉ là có cảm giác rất thích khi lên giường với em. . . . . Chát!"

Diệp Duệ lời còn chưa nói hết liền bị Lý Băng tát một cái lên trên mặt, tức giận toàn thân phát run.

"Diệp Duệ, anh cho rằng Lý Băng tôi là gái làm tiền sao? Tại sao anh lại đối với tôi như vậy, cảm giác thích lên giường cùng tôi sao, vậy thì tốt, tôi liền đi tìm một người đàn ông khác, cũng muốn tìm cảm giác lên giường giống anh vậy!"

Anh ta cứ nhiên coi cô như gái gọi, thật sự là rất quá đáng rồi, làm cô thấy ghê tởm.

"Tôi không có ý này!"

Diệp Duệ bị cô giáng cho một cái tát liền thấy tỉnh táo, ý thức là mình đã nói sai, nhưng khi nghe thấy cô nói muốn đi tìm đàn ông khác để lên giường thì

trong lòng liền bùng lên một ngọn lửa tức giận.

"Không cho phép em cùng đàn ông khác lên giường, trừ tôi ra, em không thể cùng bất kỳ tên đàn ông nào lên giường hết!"

Diệp Duệ bá đạo nói, Lý Băng hung dữ nhìn anh chăm chăm.

"Anh tại sao lại muốn quản tôi, anh nghĩ tôi cả đời này sẽ làm người tình của anh sao? Anh không cần phải quá đáng, chúng ta đến đây chấm dứt, anh về sau trải qua cuộc sống của anh còn tôi đi đường của tôi."

Cô cũng không muốn cùng anh có bất kỳ quan hệ gì, cô không phải là cô nhi sao?

Anh lại muốn khi dễ cô như vậy sao?

Diệp Duệ cũng thấy rất mê mẩn, cũng không nghĩ tới sau này mình và cô sẽ như thế nào nhưng anh lại không muốn cùng cô chấm dứt như vậy.

"Tôi . . . ."

"Anh cái gì cũng không cần phải nói, anh đã có vợ chưa cưới cũng sẽ phải kết hôn, cầu xin anh không cần phải trêu chọc đến tôi nữa."

Cho dù có phải cầu xin cũng được, cô thật không chịu nổi yêu cầu này của anh.

Diệp Duệ nhìn cô sau đó rút ra tiểu đệ vẫn đang rất hùng dũng **, ngồi ở trên giường, châm một điếu thuốc lên rít một hơi.

"Em cho tôi một chút thời gian, tôi sẽ không để cho em rời khỏi cuộc sống của tôi!"

Diệp Duệ không biết mình đối với cô có cảm giác gì nhưng anh tuyệt đối sẽ không để cho cô rời khỏi mình.

"Không cần, giữa chúng ta đã xong rồi!"

Lý Băng đứng dậy, nhìn những vết thâm tím trên người mình, uất ức rơi nước mắt như mưa.

"Nếu như mà tôi lấy em thì sao!"

Diệp Duệ đột nhiên hỏi, Lý Băng nhìn anh cười lạnh thành tiếng.

"Coi như anh muốn lấy tôi thì tôi cũng sẽ không gả cho anh đâu"

Lý Băng đau đớn nhắm mắt lại, cảm giác ở cùng với anh thật mệt mỏi, thật sự không nên dây dưa với anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Rốt cuộc là ai quá đáng!

"Tại sao?"

Diệp Duệ bị câu trả lời của cô dọa sợ hết hồn, một thị trường tuổi trẻ tài cao như anh muốn cưới cô, một chuyện tốt như vậy mà cô lại còn nói sẽ không gả cho anh?

"Chẳng có tại sao hết, tôi là ai mà lại muốn gả cho người như anh?"

Anh đối với những người phụ nữ nhân khác mà nói có lẽ là best-seller, nhưng đối với cô mà nói thì cũng không có bất kỳ cảm giác gì.

Diệp Duệ cau mày: "Tôi là hạng người gì? Chẳng lẽ điều kiện của tôi không đủ ưu tú sao?"

Người giống như anh vừa trẻ vừa đẹp trai, lại có tiền có thế, trẻ như vậy mà đã ngồi lên chức thị trường rồi, người đàn ông như vậy tại sao lại có người không thích chứ.

Lý Băng đứng dậy đi vào phòng tắm, không muốn tranh luận cùng anh, thật sự là rất phiền, nhìn trong gương toàn thân đều thâm tím, đôi môi cũng bị tàn phá, vết máu màu đỏ lan tràn ở bên khóe miệng.

Sau khi cô tắm rửa xong đi ra vẫn thấy Diệp Duệ còn nằm ở trên giường, thân thể **, ánh mắt vẫn như cũ khóa ở trên người cô.

Lý Băng cũng không muốn nói chuyện với anh, đi tới cửa vừa định mở cửa phòng ra liền nghe thấy sát vách rất âm ỉ không thể mở được.

Sinh Đình vừa mới lên đến lầu hai đã nhìn thấy Lam Thiên Thiên nấp ở cửa phòng Lý Băng liền đi đến bảo cô ta rời đi, không ngờ cô ta lại không đồng ý, còn muốn đưa tay đẩy cô.

May mà thân thù của cô không tệ, bằng không khẳng định đã bị cô ta đẩy ngã rồi. Lam Thiên Thiên này vẫn luôn muốn mạng của cô và đứa bé, chỉ là cô không ngờ cô ta lại ác độc như thế, ngay cả mạng của cô cũng muốn.

"Lam Thiên Thiên, cô thật là quá đáng!"

Sinh Đình lui về phía sau mấy bước, lạnh lùng nói, hôm nay cô phải đem người phụ nữ không biết điều này đuổi ra khỏi biệt thự.

Lam Thiên Thiên nhìn vào bụng đã nhô cao của Sinh Đình, cười lạnh.

"Tôi quá đáng sao? Tôi chỉ là nghe được ồn ào mới tới đây nhìn một chút, không ngờ lại nhìn thấy thị trường và người tình ở trên giường, hình ảnh như vậy tôi không chụp được làm kỷ niệm thật sự là thật rất đáng tiếc."

Cô gái kia thật sự rất tà ác, cho nên cô muốn đem nhục điểm của cô ta nắm ở trong tay.

Sinh Đình nhìn chăm chăm điện thoại trong tay cô ta, nhìn cô ta đang lưu lại đoạn video kia thì nắm chặt tay lại thành quyền.

Chợt tiến lên đoạt lấy chiếc điện thoại kia, thân hình của Lam Thiên Thiên chợt lay động, liền đem điện thoại di động cất kín, Sinh Đình bị vô huyệt, tức giận đến trắng bệch cả mặt.

"Lam Thiên Thiên, cô tốt nhất nên thức thời một chút, đừng để tôi phải ra tay!"

Sinh Đình ần nhẩn lần nữa, nếu không phải là đang mang thai thì sớm đã thu thập cái đồ chướng mắt kia rồi.

"Ra tay, chỉ dựa vào một mình cô!"

Lam Thiên Thiên miệt thị nhìn Ngọc Sinh Đình đang vác cái bụng to, nếu như cô ta không thu thập được mình thì ngược lại cô còn có thể dựa vào chuyện này để phản ngược lại.

"Không sai, chỉ bằng một mình tôi thôi!"

Sinh Đình cầm lên cây chổi nằm ở trong tay, không thể đánh gần cho nên cô sẽ dùng cây chổi này đánh cái đồ không biết điều kia phải chạy ra.

Nâng lên cây chổi lên liền đánh về phía cô ta, Lam Thiên Thiên vội vàng tránh ra, sắc mặt không tốt hỏi.

"Cô đang làm cái gì vậy!"

Sinh Đình nắm tay trong cây chổi, cười rất hả hê.

"Trong nhà có con chim trĩ, tôi dùng cây chổi này để đuổi nó đi!"

Lam Thiên Thiên nghe được lời của cô thì sắc mặt tái xanh.

"Cô nói cái gì, lại dám nói tôi là chim trĩ?"

Dung mạo của cô như một đại mỹ nữ làm rung động lòng người vậy mà lại dám nói cô là chim trĩ!

"Tôi không có nói, đó là tự mình nói đấy chứ!"

Sinh Đình còn chưa nói xong đã nhìn thấy Lam Thiên Thiên cực kỳ tức giận vùng một cái tát về phía mình, Sinh Đình vội vàng dùng cây chổi đánh trả lại.

"Tiện nhân, tìm chết!"

Lam Thiên Thiên tức giận sắc mặt cũng thay đổi, cô ta đã không sợ chết đến tìm cô thì cô cũng không khách khí!

Vung tay lên, nắm chặt quả đấm, Sinh Đình đưa trong tay cây chổi giống như nỏ điện đánh về phía cô, Sinh Đình không chút do dự xoay tay lại, cầm cây chổi không ngừng đánh lên trên người cô ta, có chút giống với người đàn bà chanh chua đang đánh nhau.

Sinh Đình không ngờ cô ta cư nhiên thật xuống tay với chính mình, tức giận thẳng nghiêng răng, cầm lên cây chổi càng thêm giống như nỏ điện đánh Lam Thiên Thiên.

Lam Thiên Thiên tất nhiên sẽ không sợ, chỉ là không ngờ Ngọc Sinh Đình lại dám dùng cây chổi đánh người, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ngọc Sinh Đình, hôm nay tôi sẽ đưa cô và con của cô đi gặp Diêm Vương!"

Lam Thiên Thiên còi giầy cao gót của mình ra chuẩn bị đánh về phía Ngọc Sính Đình thì lúc đó cửa đột nhiên bị mở ra.

Lý Băng vội vàng nắm lấy tay của cô ta, cửa chính liền được mở ra, Mạc Thiên Kinh đi tới nhìn thấy Sính Đình đang cầm cây chổi, Lam Thiên Thiên đang cầm trên tay đôi guốc cao mười tám còn Lý Băng thì đang túm lấy tay của cô ta, liền tự hỏi chuyện gì đang xảy ra ở đây.

Lam Thiên Thiên nhìn thấy Mạc Thiên Kinh trở lại, lập tức uất ức khóc lớn tiếng lên, chạy thẳng đến kêu đau.

"Hu hu. . . . . Thiên Kinh, bọn họ khi dễ em!"

Sính Đình không nói gì nhìn Lam Thiên Thiên đang dùng giăng khiêu nại với Mạc Thiên Kinh, mới vừa rồi nếu không phải Lý Băng mở cửa ra bắt được tay cô ta lại thì có lẽ đôi giày cao mười tám kia đã đánh trên bụng của cô rồi.

Mạc Thiên Kinh nhủ mày nhìn bọn họ, trầm mặc đi lên lầu, nhìn Sính Đình, cũng không thêm để ý tới Lam Thiên Thiên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Sính Đình bỏ cây chổi xuống, nhàn nhạt nói.

"Anh không phải đều nhìn thấy rồi sao? Em đây chỉ là đang tự vệ mà thôi, người này định cầm đôi guốc cao mười tám kia muốn đem em và các bảo bảo đưa vào điện diêm vương." Người này thật sự là quá đáng ghét, lòng dạ quá độc ác, lại muốn đưa cô vào cửa chết, lần này cô tuyệt đối sẽ không tha thứ cô ta.

"Không phải như vậy, Thiên Kinh, là cô ta, là bọn họ, anh không biết lúc anh không ở nhà, bọn họ mỗi ngày đều khi dễ em đặc biệt là cô ta, lại dám dùng cây chổi đánh em, em thật sự rất khổ sở, không ngờ em tới nhà của anh làm khách, lại bị đối xử như vậy. . . . ."

Lam Thiên Thiên ra sức diễn kịch, nước mắt nước mũi một đồng, lời nói kể ra lại đầy vẻ uất ức.

"Sính Đình, lời cô ấy nói là sự thật sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, anh có chút không tin Sính Đình lại có thể là người phụ nữ như vậy, cô làm sao có thể sẽ đối đãi với khách của anh như thế.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh từ trong ánh mắt anh cô nhìn thấy sự không tin tưởng cùng với hoài nghi.

"Nếu như mà em nói không có, anh sẽ tin tưởng sao?"

Mạc Thiên Kinh trầm mặc không nói, mấy ngày nay anh mệt sắp chết rồi khi về đến nhà muốn nghỉ ngơi thật tốt thì lại không ngờ gặp được một màn như vậy.

Sính Đình thấy anh trầm mặc, tâm thật rất đau, anh ấy lại không tin cô như vậy.

"Thiên Kinh, anh xem, anh xem, cái này là vết tích cô ấy dùng cây chổi đánh em!"

Lam Thiên Thiên kéo cao tay áo lên lộ ra trắng nõn tay trắng, phía trên có thể thấy rõ vết bầm khi nãy bị đánh.

Sính Đình cũng rất im lặng, mới vừa rồi quả thật cô có đánh mấy cái, nhưng cũng không có đánh lên trên người của cô ta làm sao có thể có vết bầm tím như vậy được.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, trong ánh mắt thoáng qua một tia thất vọng.

"Sính Đình, Thiên Thiên là khách của anh, em làm như vậy có phải là hơi quá đáng hay không!"

Sính Đình nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy thì trong lòng đang mong đợi anh trở lại hiện tại đang từ từ chết đi, đối mặt với anh như vậy Sính Đình cảm giác được là mình quá ngu ngốc rồi.

Cư nhiên lại cho là Mạc Thiên Kinh sẽ tin tưởng mình, xem ra Mạc Thiên Kinh anh cũng chỉ là một người đàn ông bình thường, đối mặt với người phụ nữ xinh đẹp, cũng sẽ thất điên bát đảo.

"Thượng tướng, Sính Đình chỉ là. . . . ."

Lý Băng vội vàng muốn giải thích nhưng lại bị Sính Đình kéo lại.

"Băng, không nên giải thích, nếu anh ấy đã tin tưởng vào lời nói của Lam Thiên Thiên, vậy thì chúng ta còn có cái gì để giải thích! Chúng ta đi thôi!"

Nếu không tin mình, nàng cũng không có chuyện gì để nói, nàng không nên cùng hắn đang cùng nhau, sẽ đưa cho lam Thiên Thiên đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Chia tay đi!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình chuẩn bị rời đi, gương mặt tuần tú âm trầm hỏi:

"Em muốn đi nơi nào?"

Hôm nay là sinh nhật của anh, anh trở lại vốn hi vọng cô ở bên mình không ngờ cứ nhiên lại xảy ra chuyện như vậy.

Anh không phải không tin Sính Đình, chỉ là lời của Lam Thiên Thiên lại còn có cả chứng cứ, còn có tính tình nóng nảy kia của Sính Đình nữa nên cũng không dám không nói là cô không có ra tay đánh cô ấy.

Sính Đình nhìn anh, nhàn nhạt nói.

"Tôi đi đến chỗ của mình, anh đã tin tưởng Lam Thiên Thiên mà không tin tôi, vậy chúng ta ở cùng nhau còn có ý nghĩa gì?"

Thà rằng như vậy, còn đỡ hơn là sau khi kết hôn lại đòi ly hôn.

Gương mặt tuần tú của Mạc Thiên Kinh xanh mét, ý của cô là muốn mang theo con của anh rời khỏi đây sao?

"Chị Phính Đình, thật xin lỗi, tôi sai lầm rồi, tôi biết rõ chị không phải cố ý đánh tôi, để tôi đi là được rồi. . . . . huhu. . . . ."

Lam Thiên Thiên uất ức nói xong, trên mặt toàn là áy náy làm cho người ta càng thêm cảm thấy lời của cô ta là thật, Mạc Thiên Kinh nhìn Lam Thiên Thiên khóc như mưa lại cảm thấy cô ta đã trở lại là Lam Thiên Thiên trước kia, điềm đạm đáng yêu khiến cho anh nảy sinh ra ý muốn bảo hộ.

Sính Đình chán ghét nhìn cái đồ giả tạo kia, thật sự là rất ác tâm, những lời này nói được dễ nghe có ý khuyên cô kia không phải là muốn nói cho Mạc Thiên Kinh nghe sao, càng thêm khẳng định Ngọc Sính Đình đánh Lam Thiên Thiên cô ta sao?

"Lam Thiên Thiên, cô thật là một người không biết xấu hổ, Ngọc Sính Đình tôi mặc dù đánh cô, nhưng dù vậy cũng không động vào người của cô, đánh hay không đánh lên người, chẳng lẽ tôi lại không biết sao?"

Sính Đình thật sự sắp bị cô ta làm cho tức chết, nổi giận quát lên.

Mạc Thiên Kinh nhíu mày nhìn Sính Đình, cô đã thừa nhận có đánh Lam Thiên Thiên, xem ra chính mình thật sự là không có đổ oan cho cô.

Sính Đình mà anh thích sao lại có thể có lòng dạ hẹp hòi như vậy, thậm chí khách của anh cũng dám, hơn nữa còn động thủ đánh người.

"Sính Đình, lời này em nói thật khó nghe!"

Mạc Thiên Kinh sắc mặt không tốt, nhìn Sính Đình, nhu tình đã giảm đi rất nhiều, Lam Thiên Thiên mượn cơ hội này tựa vào trong ngực của Mạc Thiên Kinh, giống như thị uy hả hê nhìn Sính Đình.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, cười lạnh.

"Lời của tôi khó nghe, được, Mạc Thiên Kinh anh thật có dũng khí!"

Lại vì một người phụ nữ khác mà không tin cô, vậy thì cô còn ở lại chỗ này làm gì!

Quay người đi lên lầu, cầm lấy túi của mình cho quần áo vào sau đó liền chuẩn bị rời khỏi biệt thự của Mạc Thiên Kinh.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, gương mặt tuần tú vốn đang tức giận lại mang chút phiền não.

"Ngọc Sính Đình, em không cần phải trẻ con như vậy, nói em đòi câu thì em lại học người khác chơi trò rời nhà trốn đi sao?"

Mạc Thiên Kinh tức giận quát, Lý Băng ở một bên nhìn Sính Đình vác bụng cũng giúp một tay dọn dẹp.

Diệp Duệ từ trong phòng đi ra, liếc mắt liền nhìn thấy trong ngực Mạc Thiên Kinh có một cô gái, người kia đáng đáp rất thanh thuần rất xinh đẹp, nhưng nhìn một cái cũng biết là một cô gái lăng lơ.

Điều khiến anh cảm thấy buồn bực là Mạc Thiên Kinh tại sao lại không có chút tin tưởng nào với Sính Đình như vậy.

Sính Đình đi tới trước mặt Mạc Thiên Kinh t, trên gương mặt xinh đẹp giờ phút này viết đầy thất vọng và đau đớn.

"Mạc Thiên Kinh, Ngọc Sính Đình tôi không muốn chơi với anh nữa, tôi cho anh biết, tôi không muốn ở cùng với anh, bắt đầu từ hôm nay, tình cảm của chúng ta một đao chấm hết!"

Cư nhiên tin tưởng cô gái kia cũng không tin cô, tuy rằng trước kia cô cũng rất nóng nảy nhưng tại sao anh lại không nghĩ lại một phụ nữ có thai sáu tháng coi như trước kia có là cảnh sát đi nữa coi như tính tình nóng nảy thế nào đi chăng nữa thì bây giờ có thể đánh cho đến cô ta đến như vậy sao?

Mạc Thiên Kinh, nếu không tin, vậy giữa chúng ta còn có ý nghĩa gì nữa.

"Em thật muốn nhát đao lưỡng đoạn!"

Mạc Thiên Kinh rất tức giận, rất tức giận, trừng mắt nhìn chăm chăm Sính Đình, hình như muốn đâm thủng cô ra.

Sính Đình cũng không chịu yếu thế nhìn lại anh chăm chăm, lại nhìn Lam Thiên Thiên đang nằm trong ngực của anh, nhìn khỏe mỗi cô ta đang bày ra nụ cười hả hê, trong lòng càng thêm khó chịu.

"Không sai!"

Cô cũng không chịu thua cao ngạo ngẩng cằm lên.

Mạc Thiên Kinh trên trán nổi đầy gân xanh, lạnh lùng nói.

"Được, đã như vậy, em để lại con của anh rồi có thể đi!"

Động một chút là nói đi, nói chia tay, tính tình như vậy anh không thể dễ dàng tha thứ được.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, cười lạnh.

Mạc Thiên Kinh à Mạc Thiên Kinh, rốt cuộc anh cũng nói ra suy nghĩ trong lòng mình rồi, muốn đưa bé thật sao?

Vậy thì cô càng không cho, đứa bé ở trong bụng là của cô, anh có bản lĩnh gì, có tư cách gì nói cô đem đứa bé đưa cho anh thì cô phải đưa cho.

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy cô cười, không biết làm sao, cảm giác được lần này cô thật sự muốn rời khỏi mình, rất muốn thu hồi lại lời mình mới vừa nói, nhưng lại không thể mở miệng được.

"Thiên kinh, không cần đưa bé đó của cô ta, em cũng có thể sinh cho anh rất nhiều đứa bé, anh muốn bao nhiêu em cũng sẽ sinh cho anh!"

Lam Thiên Thiên tựa vào trong ngực anh ôn nhu nói, một màn kia chọc thẳng vào mắt Sính Đình khiến cô đau nhói.

Điều khiến cho Sính Đình đau lòng nữa là từ đầu đến cuối khi Lam Thiên Thiên dựa vào ngực của Mạc Thiên Kinh thì anh lại thần nhiên không đẩy cô ta ra.

"Mạc Thiên Kinh, đứa bé là của tôi, nếu muốn có con thì anh và cô ta cứ từ từ mà sinh đi!"

Sính Đình nhàn nhạt nói xong, không muốn tranh luận thêm nữa cầm túi xách của mình lên đi ra khỏi biệt thự.

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh, cô thật không hiểu người vẫn luôn thông minh cơ trí như Mạc thượng tướng lần này sao lại bị mờ mắt đi tin tưởng vào lời nói của người phụ nữ này.

"Thượng tướng, lần này anh thật sự đã trách lầm Sính Đình rồi!"

Lý Băng nói xong liền đuổi theo sau, Sính Đình vừa đi ra khỏi cửa chính thì không nhận được nữa nước mắt liền rơi xuống.

Cô biết trái tim của mình đã bị Mạc Thiên Kinh cướp mất rồi, thực tế vẫn luôn tàn nhẫn như vậy, khi cô nhận ra mình yêu Mạc Thiên Kinh muốn tiếp nhận anh thì Mạc Thiên Kinh lại không còn yêu cô nữa rồi.

Lòng thật đau, vác cái bụng to đi ra ngoài, cô cũng không biết mình nên đến nơi nào, biệt thự của mình không thể đi về rồi, ông nội lại không có ở đây mà cô lại đang mang thai thật sự rất vô dụng.

"Sính Đình, theo tôi lên xe!"

Lý Băng lái xe dừng lại ở trước mặt Sính Đình, nhìn cô nước mắt chảy ròng ròng thì đã biết chắc trong khoảng thời gian này cô ấy đã tại bất tri bất giác yêu Mạc Thiên Kinh rồi. Chỉ là Mạc Thiên Kinh thật rất quá đáng, lần này cô cũng sẽ không tha thứ cho anh ta.

Sính Đình nhìn Lý Băng rồi ngồi lên xe sau đó Lý Băng mang theo cô lái xe rời khỏi biệt thự của Mạc gia.

Mạc Thiên Kinh đứng ở nơi đó, bị nói câu nói kia của Lý Băng làm cho thức tỉnh.

Anh thật sự đã trách lầm Sính Đình rồi sao? Ngẫm lại liền thấy Sính Đình kể từ sau khi mang thai tính tình dịu dàng hơn rất nhiều, chẳng lẽ anh thật đã trách lầm Sính Đình rồi?

Lam Thiên Thiên vẫn còn đang rất đặc ý rót cuộc đem người quái dị kia đuổi đi được rồi, nhưng vẫn còn muốn nương nhờ ở trong ngực Mạc Thiên Kinh. Mạc Thiên Kinh đột nhiên đẩy cô ta ra chạy ra ngoài cửa đuổi theo.

Chỉ tiếc rằng ở ngoài cửa đã sớm không thấy bóng dáng của bọn họ.

Mạc Thiên Kinh vội vàng lấy điện thoại ra gọi vào điện thoại của Sính Đình, sau khi vang lên mấy tiếng thì liền bị cúp, gọi lại lần nữa đã thấy tắt máy. Mạc Thiên Kinh vẫn không cam lòng gọi vào điện thoại của Lý Băng, cũng tắt máy nốt, thấy vậy liền nhận ra là lần này Sính Đình thật không có ý định trở lại rồi.

Chán chường quay trở lại biệt thự, Mạc Thiên Kinh cho tới bây giờ cũng chưa từng có cảm giác chán chường như vậy, nhìn Lam Thiên Thiên ngồi ở trên ghế sofa vẫn còn đang nức nở, Mạc Thiên Kinh chán ghét nhìn cô ta một cái rồi nói:

"Ngày mai em trở về Mỹ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Không phải phát sốt mà là nổi dâm!

Lam Thiên Thiên không ngờ anh lại bảo cô quay về Mỹ, làm sao có thể như vậy ! Cô thật vất vả mới đuổi được cô ta đi, sao có thể rời đi lúc này được!

"Thiên Kinh, anh đang trách em có phải hay không!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn đầm đìa đáng yêu nhìn Mạc Thiên Kinh nhưng anh cũng không nhìn cô ta chỉ nhàn nhạt nói.

"Em trở về đi, hiện tại anh thật rất bận, không có thời gian để tiếp em được!"

Anh cũng không có cái tâm tư kia, khi Sính Đình rời đi thì tim của anh hình như đã mất đi thứ gì đó, còn có cảm giác cô rời đi sẽ không quay trở về nữa.

"Vậy cũng được, ngày mai em sẽ trở về để em đi pha cho anh ly cà phê nhé!"

Lam Thiên Thiên liền đi lên lầu hai rồi lại đi xuống, mặc kệ như thế nào thì tối nay cũng là cơ hội cuối cùng, Mạc Thiên Kinh không động vào cô nhưng một khi anh uống cốc cà phê có pha thuốc này thì cô không tin anh lại không động vào mình.

Khỏe môi nhếch lên nụ cười đầy ẩn ý sau đó đi vào trong bếp, rất nghiêm túc chuyên tâm pha cà phê.

Mạc Thiên Kinh thì hoàn toàn không có tâm trạng gì nghĩ tới ánh mắt của Sính Đình vô cùng thất vọng nhìn anh thì không biết tại sao trong nội tâm của anh hiện tại bắt đầu lo sợ.

Lam Thiên Thiên đã pha xong cà phê, liền bê hai cốc cà phê đi tới trước mặt Mạc Thiên Kinh.

"Uống chút cà phê đi, cái này chính tay em pha đấy!"

"Cám ơn!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, cảm thấy được mùi của cà phê này rất thơm.

Lam Thiên Thiên bê một cốc cà phê khác lên nhàn nhã thưởng thức.

Uống nhanh lên một chút đi, uống xong thì anh sẽ trở thành người đàn ông của Lam Thiên Thiên cô, nghĩ đến một lát nữa có thể cùng anh đi mây về gió thì Lam Thiên Thiên liền thấy nhịp tim của mình đột nhiên tăng nhanh hơn rất nhiều.

Diệp Duệ từ trên lầu đi xuống, nhìn Mạc Thiên Kinh, lại nhìn Lam Thiên Thiên đang nhàn nhã tự đắc uống cà phê .

"Mạc thượng tướng, vụ án giao cho anh, tôi có việc đi trước!"

Anh cũng một đồng lớn chuyện tình không thể không ra mặt hơn nữa còn có một đồng công văn cần phải xem, phải xử lý.

"Ừm!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt gật đầu, nhìn Diệp Duệ rời đi, cả biệt thự cũng chỉ còn lại có hai người bọn họ. Trên khay trà, cà phê nóng hổi đang bốc khói trắng, Lam Thiên Thiên thì đang ngồi ở trên ghế sofa thưởng thức cà phê.

"Thiên Kinh, sao anh lại không uống, một lát nữa thì nguội mất, cà phê nguội uống sẽ không ngon đâu!"

Lam Thiên Thiên nhìn Mạc Thiên Kinh, hiện tại chỉ còn lại hai người bọn họ, tối nay Mạc Thiên Kinh đúng là rơi vào tình thế bất buộc.

Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, anh không phải rất muốn uống cà phê, mấy ngày này, sau khi Sính Đình mang thai, anh đã quen uống sữa tươi rồi, nhưng đây lại là cà phê Thiên Thiên tự tay pha, coi như không muốn uống..., cũng nên uống.

"Đợi lát nữa đi, quá nóng rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, cầm điện thoại di động ấn số điện thoại của Sính Đình vẫn thấy tắt máy.

"Thiên Kinh, Em thấy chị Phính Đình nhất định là rất tức giận, chờ sau khi em về Mỹ thì anh phải giải thích cho tốt có như vậy chị ấy sẽ tha thứ cho anh!"

Mặt Lam Thiên Thiên làm như vô tội nói, Mạc Thiên Kinh không có lên tiếng, giải thích?

Anh cũng không có làm gì sai đâu?

Chính cô ấy cũng đã thừa nhận là động thủ đánh Thiên Thiên, hơn nữa anh cũng tận mắt nhìn thấy cô ấy cầm trong tay cây chổi, đáng vẻ như thế quả thật rất khủng bố.

"Chuyện này không cần em lo!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, anh không muốn cùng thảo luận với cô về chuyện của Sính Đình, đợi hai ngày nữa cô bớt giận thì anh sẽ đến nhà cô gọi cô trở lại.

Lam Thiên Thiên nhìn Mạc Thiên Kinh, trên khuôn mặt xinh đẹp dần dần ửng hồng, vô cùng quyến rũ.

"Thượng tướng!"

Đúng lúc này lão K vội vã đi tới, thờ hồn hèn chạy đến trước mặt của Mạc Thiên Kinh.

Mạc Thiên Kinh cau mày, nhìn anh vội vã thờ không ra hơi liền cầm cốc cà phê mà Lam Thiên Thiên pha cho anh đưa cho cậu ta uống.

Lão K nhận lấy một hơi liền uống cạn, Lam Thiên Thiên cũng không kịp ngăn cản đành trơ mắt nhìn cốc cà phê kia chui vào bụng của người đàn ông bất chợt xuất hiện này.

"Có chuyện gì từ từ nói!"

Mạc Thiên Kinh nhìn lão K đã ổn định lúc này mới mở miệng hỏi.

Lão K liền đưa tài liệu mới nhất trong tay cho Mạc Thiên Kinh nhìn, Mạc Thiên Kinh nhìn xong liền nhíu chặt mày, không phát giác ra sắc mặt của Lam Thiên Thiên ở bên cạnh càng ngày càng trở nên ửng hồng.

"Ừm . . . . ."

Lam Thiên Thiên chỉ cảm thấy cả người nóng ran rất khó chịu, trong miệng khẽ rên ra tiếng, âm thanh kiều mị tê dại tận xương khiến Mạc Thiên Kinh và lão K đồng thời quay sang nhìn cô.

"Mặt của em sao lại hồng như vậy?"

Nhìn mặt của Lam Thiên Thiên ửng hồng, Mạc Thiên Kinh liền nhíu mày mới vừa rồi còn tốt như vậy thế nào mới có một lúc đã hồng rực lên thế này.

Khi đặt tay lên trán của cô để kiểm tra thì Lam Thiên Thiên vội vàng cầm lấy tay của anh cảm thụ được anh chạm vào người mình.

"Ừm . . . . . Thiên Kinh, thật là thoải mái!"

Mạc Thiên Kinh có chút xấu hổ, Thiên Thiên hình như có cái gì đó không đúng? Không có phát sốt chứ?

Lão K nghe thấy cô ta nói vậy...liền quan sát mặt của cô ta, lại cảm thấy cả người nóng ran, nơi đó lập tức nổi lên phản ứng, hơn nữa còn rất cứng rắn kêu gào đòi hỏi.

Anh đang cũng biết bây giờ mình muốn cái gì, nhưng làm sao có thể khống chế không được ** chính mình đây?

Tại sao khi nhìn thấy phụ nữ anh lại liền phát sinh ** mãnh liệt này là sao?

"Thượng tướng!"

Giọng của lão K khàn khàn, nhìn vào bộ ngực lồ lõm phập phồng của Lam Thiên Thiên liền nảy sinh kích động hưng hăng đề cô ta dưới thân để chà đạp.

Mạc Thiên Kinh nhìn lão K, lại nhìn một chút Lam Thiên Thiên, trong lòng phát sinh cảm giác bất thường.

Ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào hai cốc cà phê kia cũng khó trách Thiên Thiên nhanh như vậy đã đồng ý với anh quay về Mỹ, khó trách được cô ta luôn thúc giục anh uống cốc cà phê kia, hiện tại anh dám khẳng định là cô ta đã bỏ thuốc vào đó.

"Thiên Thiên, ở trong cà phê đã thả cái gì vào?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Lam Thiên Thiên bắt đầu ý loạn tình mê, cô gái ngu xuẩn đáng chết, chắc là đã thả không ít, nếu không được tính sao có thể phát tác nhanh như vậy.

Nhìn mặt của Lam Thiên Thiên ửng hồng vô cùng mê người.

"Thiên Kinh, tối nay anh chính là người đàn ông của em, em muốn giao bản thân mình cho anh!"

Lam Thiên Thiên nói xong thì cánh tay ngọc thon thon liền bắt đầu cởi bỏ quần áo mỏng manh đang mặc ở trên người mình.

Lão K liền nuốt một ngụm nước bọt, nhìn vào từng cử động của cô, cả người liền thấy khó chịu muốn chết.

Nếu không phải Mạc Thiên Kinh ở chỗ này, hiện tại anh sẽ nhào tới ngay.

"Thiên Thiên, muốn hại người nhưng lại là hại mình trước rồi."

Mạc Thiên Kinh nhìn Lam Thiên Thiên đang bám trên người mình liền gỡ tay của cô ta sau đó liền đẩy ra.

Lam Thiên Thiên mê man chu đôi môi đỏ mọng lên, nhìn người đàn ông vừa uống cà phê của mình pha liền thấy đáng đáp cũng rất tuần, hơn nữa vóc người cũng thật tuyệt.

"Anh tại sao lại muốn uống cà phê tôi pha cho Thiên Kinh, nếu như không phải là anh thì tôi đã có thể mang anh ấy thu thập lên giường rồi."

Lam Thiên Thiên thờ phỉ phò nói, nhưng bởi vì uống thuốc lời nói ra hoàn toàn không có một chút tính công kích nào ngược lại mang theo chút nũng nịu.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, biết hôm nay nơi này không cần phải nói cũng trở thành chỗ để bọn họ hành động rồi.

Liếc nhìn lão K, anh biết cậu ta hiện tại ắt hẳn rất vất vả, dù sao sau khi uống thuốc được tính phát tác càng thêm lợi hại.

"Lão K, Thiên Thiên giao cho cậu!"

Mạc Thiên Kinh nói xong liền cầm tài liệu đi ra khỏi biệt thự, Lam Thiên Thiên muốn đuổi theo lại bị lão K kéo lại.

Vốn Thiên Thiên còn muốn đẩy lão K ra, chỉ tiếc là khi mới vừa chạm vào đến tay của anh ta thì cả người liền vô lực.

Lão K liền cởi bỏ quần áo của mình, lộ ra ** đang kêu gào, Thiên Thiên nhìn vào ** giữa đùi anh, đây là lần đầu tiên cô ta nhìn thấy nhưng lại đi tới cởi quần áo của mình xuống.

"Tối nay tôi sẽ dạy dỗ cô thật tốt, về sau không cho cô đánh chủ ý lên Mạc Thiên Kinh, cũng không cho cô tổn thương đến Ngọc Sính Đình!"

Lão K khàn khàn nói, nhìn trên người cô trống trơn liền ấn cô ngã lên trên ghế sofa. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Anh không thể đối với tôi như vậy!

Lam Thiên Thiên nhìn người đàn ông đang đề ở trên người mình, cô có thể cảm nhận được rõ ràng thứ cứng rắn ** đang ở giữa chân của mình ma sát qua lại.

"Anh không thể đối với tôi như vậy, người tôi thích chính là Mạc Thiên Kinh! Ủhm. . . . ."

Ngoài miệng Lam Thiên Thiên mặc dù nói thích Mạc Thiên Kinh nhưng tay của cô lại không khống chế được đi ôm lấy cái eo bẽn lẽn của anh, muốn từ trên người anh lấy được thỏa mãn.

Lão K cũng không để ý đến cô, anh cũng không ngờ mình trở về đây lại có thể cứu cho Mạc Thiên Kinh một phen, không ngờ cô gái này cứ nhiên lại dám cho Mạc Thiên Kinh và cô ta uống thuốc, đây là cô ta tự tìm đến.

Thô lỗ tàn bạo ở trước ngực cô ta vuốt ve, từng trận từng trận run rẩy cuốn lấy toàn thân, Lam Thiên Thiên bị đau nhỏ giọng kêu ra tiếng, nhưng lại rất ưa thích loại cảm giác này.

Lão K nâng cao bắp đùi của cô lên đem nóng bỏng ** đâm vào trong cơ thể cô, động tác không hề có chút dịu dàng nào mà lại có phần tàn bạo.

"A!!!!!!!!!!!"

Đột nhiên xuất hiện một cơn đau tê tâm liệt phế khiến cho đầu óc của Lam Thiên Thiên tỉnh táo hơn rất nhiều, thấy rõ ràng người đàn ông trên người mình thì sắc mặt trắng bệch ra, thân thể không yên phận uốn éo, lão K cũng không ngờ cô ta vẫn còn là xử nữ, bị cô ta kẹp chặt khí khao muốn động cũng rất khó khăn.

"Chờ lộn xộn!"

Lão K trầm thấp quát, Lam Thiên Thiên cho tới bây giờ cũng không thể ngờ được lần đầu tiên của mình lại bị một người đàn ông xa lạ thô lỗ tàn bạo cướp đi.

"Anh đi ra ngoài . . . . . ùm . . . . ."

Lam Thiên Thiên mới nói được một câu liền thấy lão K động đậy khe khẽ mấy cái, cô ta liền không nhận được rên rỉ ra tiếng, lão K nhìn người phía dưới đang ý loạn tình mê cái hiện tại anh cần chính là giải quyết xong lửa dục của mình.

"Động . . . . . Động đi . . . . . ùm . . . . . Ah . . . . ."

Lam Thiên Thiên cảm thấy anh không động đậy, vịn vào cái hông, trong miệng phát ra nhiều hơn sự bất mãn, lão K nhìn cô ta muốn để cho cô ta phải chịu chút đau khổ.

Đột nhiên từ trong cơ thể cô ta rút ra, đột nhiên thấy trống rỗng khiến cho Lam Thiên Thiên cảm giác cực kỳ trống rỗng, mặt đây ai oán nhìn lão K, nhìn vào ** của anh, có cảm giác muốn nhào qua .

"Có muốn không?"

Lão K khàn khàn hỏi.

Lam Thiên Thiên gật đầu một cái: "Tôi muốn, muốn. . . . ."

"Về sau không được tổn thương đến Ngọc Sinh Đình và Mạc Thiên Kinh! Nếu đáp ứng thì tôi sẽ cho cô! "

Lão K ần nhẫn nói, lý trí của Lam Thiên Thiên giờ phút này đã bị dục tính thúc giục mong muốn duy nhất chính là thỏa mãn lửa dục đang bùng bùng trong cơ thể mà thôi.

"Tôi cái gì cũng đều đồng ý với anh, anh mau cho tôi đi!"

Lam Thiên Thiên nức nở nói, cô không biết khi uống thuốc này sẽ khiến cho cơ thể của mình mong muốn làm chuyện kia đến như vậy.

Lão K biết cô ta bị dục tính thúc giục đã sớm không chịu được mà anh thì cũng sắp không khống chế nổi liền nhắm ngay u cổ của cô một lần nữa đâm vào bên trong. Bên trong lập tức được lấp đầy, lão K cũng không có một chút thương hoa tiếc ngọc bảo ở trong cơ thể cô ta ra sức lướt động .

"Ùm . . . . . Ah . . . . . Ah . . . . ."

Lam Thiên Thiên lớn tiếng hét ầm lên, hai người ở trong phòng khách ** trắng trợn dây dưa, hai thân thể trần trụi quấn lấy nhau trên ghế sofa.

Lão K lại ấn cô ta lên trên sàn nhà, sàn nhà lạnh lẽo như vậy nhưng bọn họ lại không thấy lạnh chút nào, lão K bây giờ chỉ muốn phát tiết hết ** trong cơ thể của mình ra ngoài.

Lam Thiên Thiên bị anh đè ở phía dưới, điên cuồng rong ruổi, liên tục thét lên chói tai.

Cũng không biết làm bao lâu, hai người từ trên sàn nhà lại trở lại trên ghế sofa sau đó lại từ ghế sofa đến phòng tắm. Mãi cho đến khi trời tối, Mạc Thiên Kinh cũng không thấy trở về nữa, dục tính cũng đã được đẩy lùi, lão K một lần nữa đem mầm mống của chính mình rót vào trong cơ thể của cô ta lúc này mới rút ra đứng dậy đi về phòng tắm.

Lam Thiên Thiên giờ phút này giữa hai chân đau đến sắp chết lặng, cả người đều như bị xe nghiền qua, xương cốt rệu rã.

Được tính là lui, nhưng cô ta đã phải trả một cái giá quá lớn.

Không ngờ cô ta tí mị pha cà phê lại bị người đàn ông này uống vào, may mà đối phương cũng không phải là người khiến cho cô ta phải nôn mửa, nếu không nhất định sẽ chán ghét chết mất.

Nhớ lại bọn họ làm một lần lại một lần, thật là kịch liệt vô cùng.

Lão K từ phòng tắm ra ngoài, sau khi tắm rửa sạch sẽ, cả người và tinh thần đều phấn chấn, mặc quần áo vào lại khôi phục bộ dáng lúc trước.

Liếc nhìn Lam Thiên Thiên, không có chút lưu luyến chút nào thốt lên:

"Về sau không cần phải bỏ thuốc cho người khác, người chịu khổ là chính cô mà thôi!"

"Anh tên là gì?"

Lam Thiên Thiên nhìn anh, bọn họ đã lên giường với nhau, dù sao cũng nên biết tên của anh ta.

Lão K sửa sang lại quần áo, lạnh lùng vô tình nói.

"Chúng ta về sau tốt nhất không nên xảy ra chuyện như vừa rồi, cho nên tên của tôi cũng không cần phải nói cho cô biết!"

Người phụ nữ giống như cô ta, anh vô cùng khinh thường.

Lam Thiên Thiên nhìn anh, sắc mặt có chút khó coi.

"Lời này của anh là có ý gì, cái gì gọi là không được gặp mặt, chẳng lẽ anh muốn ăn hết liền ném sao? Xem tôi là cái gì!"

Lam Thiên Thiên rất tức giận, người đàn ông này thật sự quá kiêu ngạo rồi.

Lão K liếc nhìn đồng hồ trên cổ tay, đã tám giờ tối, nên về nhà rồi.

"Đối với tôi mà nói, cô chỉ là thuốc giải mà thôi!"

Lão K tuyệt tình nói xong liền xoay người cầm áo khoác rời biệt thự.

Lam Thiên Thiên tức giận đến nghiến răng, muốn đuổi theo lại không có tí hơi sức nào, giữa hai chân truyền tới đau đớn mãnh liệt khiến cho cô ta cảm thấy có chút uất ức.

Cô ta đã tí mị bày ra kế hoạch này, không ngờ lại bị thất bại, cuối cùng còn đem trong sạch của mình vất bỏ hết.

Lam Thiên Thiên thở hổn hển nhìn xung quanh biệt thự không có một bóng người liền đi vào phòng tắm tắm nước nóng, nếu Mạc Thiên Kinh không có ở đây như vậy khẳng định sẽ đến chỗ làm việc rồi, cô ta muốn đi tìm anh để giải thích một chút!

Sau khi tắm rửa Lam Thiên Thiên thấy cả người thoải mái rất nhiều, thân thể dĩ nhiên là vẫn còn đau, nhưng vẫn có thể đi bộ được.

Cô ta đi tới tòa cao ốc nơi Mạc Thiên Kinh đang làm việc, đứng ở dưới chân nhìn lên đang chuẩn bị đi vào liền cảm thấy trước mặt bỗng tối sầm, cả người liền hôn mê bất tỉnh.

Lý Băng chờ Sính Đình trở về nhà của cô ấy, Sính Đình cũng đã thôi khóc, nhưng vẫn còn rất tức giận.

"Sính Đình, không cần phải khổ sở, vì người đàn ông như vậy quá uổng phí rồi!"

"Băng, anh ấy tại sao có thể không tin tôi mà đi tin tưởng cô gái kia!"

Sính Đình không thể ngờ được anh lại không có chút niềm tin nào với cô như vậy, trước kia còn nói thích cô, yêu cô, đây chính là yêu sao?

Yêu một người, như thế nào ngay cả tin tưởng cũng không có, thế mà gọi là yêu sao?

"Tôi thấy anh ta đã bị hồ ly tinh Lam Thiên Thiên đó mê hoặc rồi, Sính Đình có phải cô đã yêu Mạc thượng tướng rồi hay không!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, từ lúc còn ở biệt thự khi thấy bọn họ gây gổ thì cô đã cảm thấy có cái gì đó không đúng, bây giờ nhìn lại thật sự rất có khả năng.

"Tôi nghĩ mình đã động lòng với anh ấy rồi, nhưng anh ấy lại không tin tưởng tôi chút nào!"

Vậy mà cô còn muốn chờ sau khi vụ án kết thúc liền kết hôn với anh, tối thiểu như vậy có thể cho đứa nhỏ của bọn họ có một mái nhà nhưng mà bây giờ. . . . .

Cô bây giờ chỉ có thể một mình nuôi dưỡng đứa bé, còn có bốn tháng nữa là bảo bảo ra đời rồi, đến lúc đó một thân một mình thật không biết nên làm

sao đây!

"Cô hãy yên tâm, cho dù có như thế nào, tôi cũng sẽ luôn luôn ở cùng với cô!"

Cô thật xem Sính Đình như chị em trong nhà, dù sao đi nữa hiện tại cô cũng không có chuyện gì để làm, còn không bằng cứ như vậy còn có thể tránh được Diệp Duệ.

Sính Đình cảm kích nhìn Lý Băng: "Băng, cảm ơn cô!"

Lý Băng lắc đầu một cái.

"Không có việc gì. . . . ."

Lam Thiến Thiến lần nữa mở mắt ra liền phát hiện mình đang bị trói ở trên một cái giường theo hình chữ đại - nằm đang tay cột chân ở trên giường, đứng ở cửa mấy người cao to lực lưỡng trông rất hung dữ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Lam Thiến Thiến bị báo ứng!

"Các người muốn làm gì, thả tôi ra!"

Lam Thiến Thiến cố gầy giụa nhưng tay chân đều bị trói lại, vùng vẫy cũng không có cơ hội chạy thoát được chỉ có thể lớn tiếng mắng to.

Một người đàn ông cao lớn đi tới, mấy tên đại hán kia lập tức cung kính gọi hắn là đại ca.

Lam Thiến Thiến nhìn tên đàn ông này, dáng dấp tuy rất tốt nhưng đến tột cùng hắn là người nào, tại sao lại muốn bắt mình?

Người đàn ông tỉ mỉ quan sát Lam Thiến Thiến, khi nhìn vào vóc người hoàn mỹ của cô ta thì ** trong cơ thể lại rục rịch góc đầu dậy.

"Đại ca, cô gái này đáng người rất hoàn hảo, chỉ là không biết có còn trinh khiết hay không!"

Một đại hán thô bỉ nhìn chằm chằm vào giữa hai chân Lam Thiến Thiến, làm cô ta rất sợ hãi, những người đàn ông này nên không phải cũng muốn ... cô ta đấy chứ?

Nghĩ đến điều này, Lam Thiến Thiến liền nhớ lại có rất nhiều cô gái nửa đêm xuất hiện trên đường phố bị bắt cóc sau đó đều bị **, đặc biệt là hiện tại, Mạc Thiên Kinh không phải đang phá vụ án này hay sao?

Chẳng lẽ là do chính những người chỗ này làm!

Nghĩ đến điều này, Lam Thiến Thiến không nhịn được rung mình một cái.

Người đàn ông kia cũng không có nhìn lâu, sau khi quan sát mấy lần liền nói: "Người này cũng đã bị phá trinh rồi mà còn bắt về đây, chúng mày làm ăn thế nào vậy!"

Bảo bọn hắn đi tìm những cô gái xinh đẹp lại thanh thuần không ngờ mấy người này nạo lại cư nhiên bắt về một con gà, hắn lại không phải người ngu, cổ của cô ta đầy vết bầm tím như vậy người như hắn làm sao lại không nhìn ra được

"Mẹ nó, lại bắt phải kỹ nữ!"

Một gã đại hán tức giận đến nghiến răng, hung ác đi tới trước mặt Lam Thiến Thiến, tát một cái thật mạnh lên mặt cô ta làm cho Lam Thiến Thiến nỏ cả đom đóm mắt.

"Cô gái này coi như là khao các người, làm sạch sẽ một chút!"

Người đàn ông kia lạnh lùng giao phó toàn bộ sau đó liền rời đi.

Lam Thiến Thiến còn chưa có tiêu hóa xong cái câu làm sạch sẽ chút của hắn ta thì đã nhìn thấy mấy người đại hán leo lên giường lột sạch quần áo của cô lộ ra thân thể trắng nõn mượt mà vô cùng hoàn mỹ.

"Thật là báu vật, xem ra lần này mấy người chúng ta được một trận sáng khoái rồi!"

Mấy người đại hán kia vội vàng cởi quần của mình xuống, lấy ra món đồ chơi của bọn họ, lam Thiên Thiên thấy vậy sắc mặt liền trắng bệch.

"Không được. . . . ."

Cô ta nghĩ muốn chạy nhưng hai tay hai chân đều bị treo lên, hai chân đang dang ra giầy giữa cũng chẳng có ích gì, nhìn đồ chơi kia nhích lại gần giữa hai chân mình thì cả người liền run rẩy không dứt.

"Kỹ nữ, lấy ra bản lĩnh của cô đi!"

"Không nên động vào tôi, không được. . . . . Umh. . . . ."

Lam Thiên Thiên vẫn chưa nói hết liền cảm giác được một vật cứng rắn đâm vào bên trong cơ thể mình, ở trong cơ thể cô ta găm hết lên, điên cuồng đâm chọc vào.

"Umh umh. . . . ."

Lam Thiên Thiên giầy giữa thân thể muốn để cho hấn ra ngoài, tuy nhiên lại làm cho hấn ta càng hung hăng hơn cường bạo hơn, các móng chân cũng bị mài ra bật cả máu, nhưng vẫn không có bất kỳ biến chuyển gì.

"Thật là quá dã!"

Một người đàn ông phát tiết xong thú tính của mình liền rút ran gay lập tức một người đàn ông khác lại đem đồ chơi của hấn đâm vào thân thể của Lam Thiên Thiên, còn chưa phản ứng kịp thì lại một hồi găm thét một phen lãng nhục nữa.

"Van cầu các người. . . . . Không cần. . . . . Không cần. . . . ." Lam Thiên Thiên thế nào ngờ được cư nhiên mình lại bị bọn họ cường bạo, cô không thích như thế chút nào, cô muốn về nhà!

"Kỹ nữ, mày không cần nhưng chúng ta còn phải chơi chán dã!"

Vừa nói lại vừa một hồi rong ruổi, Lam Thiên Thiên bị bọn hấn thay phiên nhau hành hạ, nhìn bên cạnh còn bốn, năm người nữa thì nửa người dưới cũng sớm không còn tri giác rồi.

"Umh umh. . . . . Umh umh. . . . ."

Lam Thiên Thiên lớn tiếng khóc, thừa nhận bọn họ từng trận từng trận đánh thẳng vào, thay phiên nhau cường bạo cho đến khi bọn họ phát tiết xong thú tính.

"Lão đại, anh thấy cô gái này thế nào trải qua hành hạ như vậy còn chịu được, nếu không chúng ta để thêm một ngày, ngày mai tiếp tục chơi kỹ nữ này tư vị thật con mẹ nó không tệ!"

Hấn làm những mấy lần, thật là đủ thoải mái!

Mấy đại hán khác gật đầu một cái, "Đúng vậy, dù sao anh Nghiêu cũng mấy ngày mới đến một lần, không bằng chờ chúng ta chơi cho chán dã!"

"Cũng được!"

Bọn hấn làm nghề này, rất khó có cơ hội được hưởng thụ một phụ nữ tốt như vậy dù sao cô ta chạy cũng không thoát được.

Mấy người nói mấy câu, Lam Thiên Thiên đã bị hôn mê bất tỉnh khi tỉnh lại lần nữa là bị thú tính của mấy tên đàn ông kia đánh thức, nhìn tên đang luật động ở trên người mình Lam Thiên Thiên chỉ có thể yên lặng khóc, ngay cả cơ hội kêu cứu mạng cũng không có!

"Chờ phát tiết xong lần này liền giải quyết cô ta!"

Tên cao to lực lưỡng kia đã làm xong kéo khóa quần lên lạnh lùng vô tình nói, khoe miệng Lam Thiên Thiên dâng lên nụ cười nhàn nhạt, cô ta rất không cam lòng, nhưng là nghĩ đến chuyện bị hành hạ như thế này thì cô ta tình nguyện bị giết chết còn hơn.

"Dạ, đại ca!"

Mấy tên kia nói xong, Lam Thiên Thiên lại cảm giác mình trong cơ thể bị một kích dội thẳng vào, tiếp đó lại là điên cuồng luật động đau đến nỗi muốn ngất đi.

"Bùm! ' một tiếng súng vang lên, thức tỉnh Lam Thiên Thiên, cũng đánh thức tên đàn ông đang phát tiết thú tính kia, còn chưa kịp rút ra đã nhìn thấy một nhóm người vọt vào, người cầm đầu là chính là người đàn ông hôm qua đã cùng cô hoan ái.

Lão K nhìn tên kia vẫn còn cười trên người Lam Thiên Thiên liền đi tới đập một cước đá hấn xuống lại một cước đập lên bụng hấn ta.

Những tên khác cũng rất nhanh cũng bị chế ngự, lão K nhìn ** của Lam Thiên Thiên trên giường, vội vàng cởi áo của mình ra che lại thân thể **, bắt mắt nhất chính thứ giữa hai chân của cô ta, vừa đỏ vừa sưng, hơn nữa còn chảy ra máu tươi. . . . .

Lam Thiên Thiên nhìn anh, cho tới bây giờ chưa từng cảm giác được một người đàn ông lại có thể quan trọng như thế ở trong sinh mệnh của mình, chỉ là cô ta hiện tại thật mệt chết rồi, nghẹo đầu sang một bên ngất đi.

"Dẫn mấy tên này về!"

Lão K ra lệnh xong liền cời trôi cho Lam Thiên Thiên, nhìn dấu vết trên tay chân của cô cảm thấy rất kinh ngạc, làm sao cô ta lại xuất hiện ở nơi này được?

Nhìn cô bị tàn phá người không giống người quý không giống quý, lão K liền ôm cô đi ra ngoài.

Mạc Thiên Kinh ở nhận được điện thoại của lão K lập tức liền chạy tới bệnh viện, thấy Lam Thiên Thiên bị hành hạ như vậy thì nghi vấn trong lòng càng lớn.

"Tại sao cô ấy lại bị bắt cóc?"

Mạc Thiên Kinh nhìn lão K, anh nhớ ngày hôm qua cô ấy và lão K ở chung một chỗ với nhau.

Lão K cau mày nói: "Em cũng không biết, xong chuyện em liền đi ra ngoài!"

Bây giờ nhìn thấy cô bị dày vò thành ra như vậy, lão K cảm thấy cô gái này rất đáng thương!

Mạc Thiên Kinh rất buồn bực, mình phải làm như thế nào để nói chuyện này với ba mẹ của cô ấy đây, nhìn thấy cô biến thành như vậy, tâm tình của Mạc Thiên Kinh rất phức tạp.

"Những người đó đem thẩm vấn từng người một, lần này nhất định phải bắt được kẻ chủ mưu!"

Mạc Thiên Kinh lại quay sang nhìn Lam Thiên Thiên sắc mặt trắng bệch nằm ở trên giường bệnh.

Chỉ trong hai ngày mà cô đã thay đổi thành như vậy, đúng là việc đòi khó mà biết trước được cũng không biết Sinh Đình hiện tại thế nào, anh cũng không có thời gian đi qua xem một chút.

"Cái này tôi hiểu rất rõ, chỉ là có chuyện chúng ta phải nên đi xin phép thị trường một chút!"

Lão K nhìn Mạc Thiên Kinh, hiện tại chứng cứ thu thập được đều liên quan đến vợ chưa cưới của thị trường, ba của cô ta là thượng tướng, cùng cấp bậc với Mạc Thiên Kinh cũng xem như lão tiền bối của anh!

"Chuyện này tôi sẽ trực tiếp xin phép cấp trên, về phía thị trường bên kia, tôi cũng nói một tiếng là được rồi!"

Mạc Thiên Kinh cũng không ngờ được lần này lại dính dáng đến người có quan hệ cấp cao, không chỉ là người có cấp bậc thượng tướng hơn nữa còn là cha vợ tương lai của Diệp Duệ nữa!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Hồi hận cũng vô ích!

"Vậy anh tính toán an bài cho cô ta thế nào!"

Lão K chỉ vào Lam Thiên Thiên đang nằm ở trên giường hồi, mặc dù cô ta mang đến cho anh một cảm giác rất kém, nhưng với tư cách là một người phụ nữ bị người ta ** thì tăng chương ngại trong lòng kia không biết cô ta sẽ vượt qua như thế nào!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô ta hỏi: "Bác sĩ nói thế nào?"

Lão K nhìn anh, nhanh chóng đem báo cáo xét nghiệm cho anh nhìn, Mạc Thiên Kinh nhíu mày đọc sau đó liền nhìn Lam Thiên Thiên.

Không ngờ những tên này lại tàn nhẫn như thế, Lam Thiên Thiên cư nhiên bị cường bạo làm cho tử cung bị tổn thương, về sau sẽ không thể mang thai được nữa!

"Đợi cô ấy tỉnh lại rồi hãy nói!" Mạc Thiên Kinh muốn biết tại làm sao mà cô lại bị những người đó bắt đi.

Lão K gật đầu một cái, nói thế nào thì bọn họ cũng đã một lần **, cho dù chỉ bởi vì vấn đề thuốc giải nhưng tối thiểu như người ta đã nói một đêm vợ chồng trăm đêm ân nghĩa, nếu anh có thể giúp được cô ta cái gì thì sẽ giúp!

"Tôi đến gặp thị trưởng ở bên kia, tốt nhất cậu nên thẩm tra mấy người kia, để bọn họ khai ra tên đầu sỏ đứng sau bức màn này, một khi xác nhận được chúng ta sẽ lập tức đi bắt người!"

Anh bây giờ đã đem vụ án này điều tra rõ, chỉ cần một chút chứng cứ nữa thôi, nhân chứng vật chứng đều ở đây cả, những tên đó cũng nên bị lọt lưới, chỉ là lần này dính dáng vài phần đến quan viên, điều này khiến cho anh rất không vui.

Không ngờ những người đó làm quan to ăn bổng lộc hậu hĩnh mà lại cứ nhiên làm ra những chuyện mặt người dạ thú như vậy.

Lão K gật đầu xoay người rời đi, Mạc Thiên Kinh cũng đến chỗ của Diệp Duệ. Liên sau đó Lam Thiên Thiên cũng mở mắt ra, khi bọn họ đi vào không bao lâu thì cô liền tỉnh, lời của bọn họ tự nhiên cũng nghe thấy rất rõ ràng.

Cả đời này cô không thể sinh con, hơn nữa còn bị những tên kia làm cho thành **, người phụ nữ như vậy, hỏi ai còn muốn đây?

Nếu không phải là cô bị ma quỷ ám ảnh một lòng muốn gả cho Mạc Thiên Kinh, nếu như cô không ác tâm như vậy đối với Sính Đình thì cô ấy cũng sẽ không rời đi, mà cô cũng sẽ không ra khỏi cửa, như vậy cũng sẽ không bị đám người xấu có cơ hội bắt được mình.

Nước mắt không một tiếng động chảy xuống, hạ thân đau đớn khổ sở để cho cô từ một cô gái biến thành một người đàn bà, mà lại còn là một người đàn bà bản thủ nữa.

Người như vậy ai còn muốn đây! Ngay cả người đàn ông đã cứu cô cũng chỉ đồng tình nói mấy câu nhưng cũng không có kết quả gì, cô thật sự rất thất bại rồi.

Nếu là lúc trước, với điều kiện của cô thì muốn tuýp đàn ông như thế nào mà không có, làm sao sẽ biến thành bộ dáng như bây giờ, thật sự là rất mất mặt.

Nếu để cho ba cô nhìn thấy, ông nhất định sẽ đánh chết cô, thay vì như vậy, còn không bằng cô tự kết liễu.

Nhìn cây kim trên mu bàn tay, Lam Thiên Thiên liền rút ra sau đó rạch một đường ở cổ tay mình đúng lúc đó cửa đột nhiên bị mở ra.

"Cô làm cái gì thế!"

Lão K liền xông tới cướp lấy cái kim trong tay cô, nhìn cổ tay cô chảy ra máu tươi, lập tức đè xuống nắm thật chặt cổ tay của cô rồi gọi bác sĩ.

Nếu không phải là anh quên tài liệu ở đây nên quay trở về lấy thì chẳng phải là cô đã tự sát thành công rồi sao.

Lam Thiên Thiên uất ức khóc lớn lên, không ngừng giãy giụa: "Tôi không muốn anh quản, anh tránh ra, người giống như tôi bản như thế này, về sau ai còn muốn tôi nữa, ba tôi mà biết chắc chắn sẽ đánh chết tôi!"

Lão K vốn nghĩ cô nhiều lắm là trầm mặc, hoặc là giống như người phụ nữ khác muốn lau chùi thân thể, không ngờ cô cứ nhiên lại lựa chọn tự sát!

"Cô vẫn còn chưa bắt được những tên bại hoại kia mà lại cam tâm chết như vậy sao?"

Lão K giống như một người anh cao giọng nói với cô, Lam Thiên Thiên nhìn anh, khóc càng thêm lớn tiếng.

Y tá và bác sĩ chạy tới, nhìn thấy vết máu trên cổ tay của cô vội vàng tới băng bó, Lam Thiên Thiên vẫn khóc hu hu, lão K đành phải gọi cho Mạc Thiên Kinh để báo Thủy Nhi tới đây trông nom cô.

Thủy Nhi nhận được chỉ thị hấp tấp chạy tới, nhìn thấy người phụ nữ nằm trên giường vốn ra trong lòng rất tức giận nhưng sau khi nhìn thấy cô ta như vậy thì khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên nhu hòa rất nhiều.

"Thủy Nhi, trông nom cô ta thật kỹ, không để cho cô ta có cơ hội làm chuyện điên rồ nữa!"

Lão K nghiêm túc phân phó xong, lúc này mới rời đi.

Thủy Nhi ngồi ở bên cạnh cô, nhìn cô

"Cô chính là Lam Thiên Thiên?"

Lam Thiên Thiên nhìn cô, nước mắt vẫn còn tràn ở trên mặt, trạng thái rất không tốt.

"Nghỉ ngơi thật tốt đi, sau khi tốt lên sẽ phải đi dạy dỗ đám khốn kiếp kia, tôi nhớ là cô có bản lĩnh này đúng chứ!"

Thủy Nhi vốn là còn muốn bắt bính thay Sính Đình, nhưng nhìn thấy cô ta bị tàn tạ thành bộ dáng này thì cũng chẳng muốn chất vấn thêm nữa, đến lúc đó lại muốn đòi chết đòi sống, thì lại càng phiền hơn.

"Cô nói sau này vẫn còn sẽ có người muốn tôi sao?"

Cô không thể sinh nở được, người đàn ông nào cũng đều sẽ ghét bỏ cô thôi?

Thủy Nhi nhìn cô, nhú mày.

"Cái này chính là cô tự làm tự chịu, nếu như không phải cô giờ thủ đoạn đuổi Sính Đình đi, chia rẽ Mạc Thiên Kinh và Sính Đình, thì bây giờ cũng sẽ không rơi vào tình trạng này, nếu như sau này cô vẫn còn giữ nguyên tâm tính như vậy thì dù cho cô có hoàn hảo như lúc ban đầu cũng sẽ không có người đàn ông nào thích cô đâu! Nhưng nếu như cô chịu thay đổi, thật lòng đối đãi với mọi người thì sẽ có người thích cô thôi!"

Điều Thủy Nhi nói đều là sự thật, có ai sẽ muốn lấy một người phụ nữ tâm kế đa đoan bất chính làm vợ cơ chứ!

"Nhưng cả đời này tôi không thể sinh con được nữa!"

Thủy Nhi kinh ngạc nhìn cô ta, ngay sau đó liền an ủi.

"Không sinh con được cũng không có gì nghiêm trọng cả, hiện tại khoa học rất phát triển, vẫn sẽ có thể có được đứa bé, nếu không phải cô đắc tội với Lý Băng thì có lẽ cô ấy có thể giúp cô." Ý thuật của Lý Băng rất giỏi! Cô tuyệt đối tin tưởng, Lý Băng có thể khiến cho cô ta mang thai được.

Bị đàn ông cưỡng bạo, cũng vẫn còn có cơ hội mang thai.

Lam Thiên Thiên nghe được cái tên đó, ánh mắt liền ảm đạm xuống, cô ta làm sao có thể cứu cô được!

Thủy Nhi nhìn cô ta một cái, cũng không muốn nói thêm gì nữa.

Thoáng chốc lại qua mấy ngày, sau khi Mạc Thiên Kinh điều tra ra chứng thực vợ chưa cưới của Diệp Duệ là Lý Diệu Diệu và ba của cô ta là Lý Viên là hai kẻ khả nghi tham dự án này, còn có cả trợ thủ đắc lực của ông ta là Hi Nghiêu, toàn bộ tham dự.

Bên trong phòng khách, Lý Băng và Sính Đình ngồi ở trên ghế sofa xem tivi, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh xuất hiện tại trên tivi, gương mặt tuấn tú tràn đầy mệt mỏi, nhưng vẫn anh tuấn tiêu sái như cũ, chỉ là từ đầu đến cuối anh lại không nói câu nào.

"Không ngờ cha vợ của Diệp Duệ lại là nghi phạm của vụ án này, thật là làm cho ta thất kinh!" Lý Băng nhìn Lý Viên đang bị bắt đi còn có cả vị hôn thê Lý Diệu Diệu của anh nữa!

Dáng dấp thật là xinh đẹp, chỉ đáng tiếc là cư nhiên lại sa vào con đường phạm pháp.

Sính Đình ngồi ở trên ghế sofa, mắt nhìn chăm chăm vào gương mặt tuấn tú của Mạc Thiên Kinh, trong lòng vẫn rất khó chịu, bảo bảo vào lúc này lại đá cô mấy cái, giống như đang an ủi mẹ chúng vậy.

"Bảo bảo, mẹ không khó chịu!"

Sính Đình vuốt bụng của mình, dịu dàng nói.

Lý Băng nhìn Sính Đình, bộ dáng như thế lại còn nói không khó chịu, quá giả dối rồi đi!

"Sính Đình, cô nói Diệp Duệ mấy ngày nay có thể ngủ được hay không?"

Cha vợ bị bắt, vị hôn thê lại là đồng phạm, anh ta chắc cũng không dễ chịu gì, như vậy thì cô cũng có thể an tâm ở cùng với Sính Đình, mấy ngày nay anh ta cũng không đi tìm cô, cũng không có gọi điện thoại, chắc cũng sẽ không dây dưa với cô nữa rồi!

Sính Đình nhìn Lý Băng vẫn đang ăn ô mai liền cau mày.

"Lý Viên và Lý Diệu Diệu bị bắt, anh ta nhất định sẽ bị hoài nghi là đồng phạm, chuyện này đoán chừng phải qua một khoảng thời gian nữa mới có thể rửa sạch sự trong sạch!"

Cái gì cũng không sợ, chỉ sợ Lý Viên một mực chắc chắn rằng Diệp Duệ có liên quan đến chuyện này!

Lý Băng liền cảm thấy rung động một chút, ngay sau đó lại nở một nụ cười sáng lạn.

"Như vậy cũng tốt, tôi cũng có thể thanh tịnh một chút!"

Lý Băng nói ra có chút khẩu thị tâm phi.

Sính Đình nhìn Lý Băng đang không ngừng gặm nhấm ô mai, nhỏ giọng hỏi.

"Băng, tháng này đi cả của cô có tới không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Mạc Thiên Kinh thật sự lạc lối rồi sao?

"Đi cả? Tôi là cô nhi lấy ở đâu ra đi cả?" Lý Băng không để ý đến nghĩa bóng của từ đi cả này, thuận miệng hỏi một câu, nhìn ánh mắt của Sính Đình, mới biết được đi cả theo lời của cô ấy là ý tứ gì.

Tính toán toán ngày, thấy hình như bị chậm mấy ngày, nhưng chậm mấy ngày thì vẫn hoàn toàn bình thường, sẽ không trùng hợp trùng thường như vậy chứ?

Sính Đình nhìn Lý Băng dừng lại, vẻ mặt có chút cứng ngắc.

"Băng, phản ứng này của cô có điểm giống với mang thai!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, cúi đầu nhìn ô mai trong tay mình, cũng tự thấy mình ăn hơi nhiều, cơ hồ tất cả ô mai đều cho vào trong bụng, chẳng lẽ hiện tại tình huống bị nghén.

Tâm trí thấp thỏm nhìn Sính Đình, cũng sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

Họ cũng chỉ mới lên giường có mấy lần không có ngửa thai mà thôi, chẳng lẽ lại thật sự mang bầu?

"Cô cảm thấy tỷ lệ là bao nhiêu?"

Lý Băng tự nhiên rất rõ ràng tỷ lệ mình mang thai cao bao nhiêu, bọn họ làm nhiều lần như vậy, làm sao lại không biết có cơ hội mang thai hay không, huống chi cô còn là bác sĩ, chỉ cần bắt mạch một cái là có thể biết là có đứa bé hay không tuy thế cô lại không có dũng khí đi bắt mạch của mình.

"Tình huống bây giờ xem ra là 60% rồi!"

Cô không dám xác định hoàn toàn, nhưng bộ dáng của cô ấy bây giờ xem ra thật rất giống mang thai, hơn nữa Lý Băng còn là bác sĩ, có phải mang thai hay không, trong lòng cô ấy phải rõ ràng hơn cô chứ.

Tìm Lý Băng lộp bộp nhảy lên một cái, trong lòng có chút bối rối, nếu như cô mang thai thật, thì làm thế nào chăm sóc cho Sính Đình được?

"Sính Đình, nếu như mà tôi mang thai, cô nói có nên để lại đứa bé này hay không?"

Đứa con là của Diệp Duệ nên cô cũng có chút bận tâm, sợ gặp Diệp Duệ lần nữa, đến lúc đó nhất định sẽ dây dưa không rõ với anh ta.

Sính Đình nhìn cô, theo tình cảnh bây giờ, có con thật rất phiền toái, hơn nữa ba của chúng lại còn là Diệp duệ, là thị trưởng thành phố.

Nhìn Lý Băng sau đó Sính Đình rất nghiêm túc nói.

"Nếu như thật sự mang thai, thì liền lưu lại đi!"

Dù sao hiện tại còn rất nhỏ, phải chờ biết được ý của Diệp Duệ đã rồi mới quyết định, có lẽ Diệp Duệ sẽ không cần đứa bé, có lẽ Lý Băng sẽ lưu lại nó.

Rất nhiều chuyện cũng không thể chắc chắn tuyệt đối, như cô và Mạc Thiên Kinh, nghĩ đến ánh mắt chất vấn kia của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình cũng rất tức giận, vô cùng tức giận.

"Như vậy cũng tốt, đời này tôi vẫn còn không biết nên gả cho người nào, Như Diệp Duệ cũng sẽ không kém, không bằng liền lưu lại đi, đến lúc đó có thể là một quyết định đúng đắn." Như vậy thì cô cũng sẽ có người thừa kế rồi !

"Cô quyết định là tốt rồi, chỉ là Băng, cô quyết định chờ ở chỗ này để sinh con sao? Tôi muốn đi du lịch!" Có lẽ rời khỏi thành phố nơi có Mạc Thiên Kinh thì cô sẽ từ từ quên được anh, hiện tại cô có thể phải trở lại cuộc sống của chính mình rồi.

Nghĩ đến hiện tại anh có thể đang ôm Lam Thiên Thiên, có lẽ là đã làm loại chuyện đó rồi, nghĩ đến đây lòng của cô liền thấy rất đau.

Tình yêu chính là như vậy, ở tại thời điểm mình không biết lại tới, ngay cả chào hỏi cũng đều không thèm, chờ đến lúc muốn rời đi mới phát hiện ra lòng của mình đã từ từ trầm luân rồi.

"Nếu như cô thích thì chúng ta sẽ đi du lịch, ai cũng không nói cho biết, mang theo đứa nhỏ đi du lịch, chúng ta phải hưởng thụ cuộc sống của mình cho thật tốt. '

Trước kia cô cũng rất muốn đi ra ngoài ngao du, nhưng vẫn luôn bận rộn, vô cùng bận, hiện tại rốt cuộc đã có cơ hội, vậy thì đi ra ngoài ngao du thôi!

Sính Đình nghe Lý Băng nói vậy, cũng rất muốn đi, bản thân cô có rất nhiều tiền, trong tài khoản vẫn còn có rất nhiều tiền, đủ để cô sống hết năm nay,

chỉ là cô vẫn nên thông báo cho ông nội một tiếng.

"Băng, cô còn cần phải xin nghỉ phép đúng không? "

Sính Đình nhìn Lý Băng, nói thế nào Lý Băng cũng là thủ hạ của Mạc Thiên Kinh, tất nhiên là phải xin phép rồi.

Lý Băng nhìn Sính Đình, cười yếu ớt nói.

"Tôi hiện tại liền gọi cho Mạc Thiên Kinh xin phép nghỉ."

Lý Băng cầm điện thoại lên bấm số của Mạc Thiên Kinh.

Mạc Thiên Kinh mới vừa hết bận liền đến bệnh viện, nhìn Lam Thiên Thiên đang nằm ở trên giường bệnh, trong lòng có chút xấu hổ.

"Alo, Mạc thượng tướng, tôi là Lý Băng, tôi có việc xin nghỉ phép một thời gian, đại khái khoảng một hai năm, nếu như không đáp ứng, vậy thì tôi liền từ chức!"

Lý Băng mở cả loa ngoài, Mạc Thiên Kinh nghe được rất rõ ràng, không khỏi nhú mày, đây mà là xin nghỉ một thời gian sao?

Nhưng vừa nghĩ tới Sính Đình bây giờ cùng cô ở chung một chỗ, coi như không muốn đồng ý cũng chỉ có thể gật đầu đồng ý mà thôi.

"Thiên Kinh. . . . . Thiên Kinh. . . . ."

Trong mơ hồ, Lam Thiên Thiên vẫn gọi tên của Mạc Thiên Kinh ra, âm thanh rất mềm mại, nghe hình như là. . . . .

Sính Đình sắc mặt rất là không tốt, Lý Băng nhìn Sính Đình, không ngờ Mạc Thiên Kinh cư nhiên lại đang cùng Lam Thiên Thiên lên giường, tức chết cô rồi!

Nếu không phải thì sao tiếng kêu của cô ta lại mập mờ như vậy.

"Mạc Thiên Kinh, anh thật sự là quá ghê tởm rồi! Tôi xin từ chức! Gian Phu Dâm Phụ!"

Lý Băng tức giận mắng to sau đó liền cúp điện thoại, nhìn Sính Đình sắc mặt trắng bệch, thật rất hối hận đã gọi điện thoại cho Mạc Thiên Kinh. Có lẽ nếu không gọi điện thoại thì Sính Đình sẽ không khó chịu như vậy, đây đều là do cô làm hại.

"Băng, bây giờ chúng ta đi ngay thôi!"

Sính Đình nhìn ra ngoài cửa, cô hiện tại một khắc cũng không muốn ở lại chỗ này, Mạc Thiên Kinh, tôi mới rời khỏi biệt thự, làm sao anh đã có thể cùng Lam Thiên Thiên lên giường với nhau rồi.

Coi như anh và cô ta lên giường, chẳng lẽ lại không thể không nghe điện thoại sao?

Lòng thật đau, đau đến mức khiến cho hô hấp cũng cảm thấy khó khăn, cô không bao giờ muốn nhìn thấy Mạc Thiên Kinh nữa, cũng không muốn nghe anh giải thích nữa.

Lý Băng rất hiểu cảm giác của cô bây giờ liền gạt đầu một cái.

"Cô chờ tôi một lát, tôi thu xếp một vài thứ chúng ta liền lập tức ra khỏi nước!"

Lý Băng gạt đầu, gọi điện thoại cho Thủy Nhi nói mình cần nghỉ ngơi một thời gian sau đó liền tắt máy, không muốn bị bất cứ người nào quấy rầy.

Mạc Thiên Kinh nghe thấy Lý Băng lớn tiếng mắng liền nhú mày, anh mới vừa hết bận ngay cả nghỉ ngơi cũng không có thời gian, cô ấy thế nào lại tức giận như vậy, lại còn mắng anh là Gian Phu Dâm Phụ?

Chẳng lẽ là mới vừa rời Lam Thiên Thiên trong giấc mơ gọi tên anh khiến cho cô ấy hiểu lầm?

Nghĩ đến cô tức giận cúp điện thoại, Mạc Thiên Kinh có dự cảm chẳng lành, nhìn Lam Thiên Thiên đang ở trên giường một cái, liền gọi điện thoại báo lão K tới nơi này, còn anh thì đi ngay đến biệt thự của Sính Đình.

Thủy Nhi nhận xong điện thoại của Lý Băng liền nhú mày, sao lại gọi Mạc Thiên Kinh là gian phu, câu tam đáp tứ, cô ấy còn muốn từ chức, nghe vậy cô cũng không hiểu ra sao.

Cầm túi lên Thủy Nhi liền đi ra ngoài, vừa lúc đó cũng nhìn thấy Liễu Nghị Hiên và Diêu tuyết ở ngoài cửa đi vào.

Đoạn thời gian này, Liễu Nghị Hiên đối với Diêu tuyết rất tốt, hình như đã từ trong bóng ma yêu thích Thủy Nhi đi ra, hai người hình như là đang yêu.

"Anh, em có việc đi ra ngoài một chuyến." Thủy Nhi nói một tiếng rồi rời khỏi nhà.

Mạc Thiên Kinh đi đến biệt thự Sính Đình, cửa chính của biệt thự đã đóng kín, bên trong biệt thự không có một bóng người.

"Chẳng lẽ là đi ra ngoài mua đồ rồi sao?"

Mạc Thiên Kinh nhủ mảy một cái, lấy điện thoại di động ra bấm số của Sính Đình, tắt máy!

Mạc Thiên Kinh liền gọi cho Lý Băng, cũng là tắt máy!

Hai người phụ nữ này đang giờ trò quỷ gì đây?

Đang suy nghĩ, điện thoại di động liền reo lên, là điện thoại của Tiểu Thủy Nhi.

Liền cau mày nhận điện thoại.

"Mạc Thiên Kinh anh rốt cuộc đã làm cái gì, tại sao Lý Băng phải nói anh là Gian Phu Dâm Phụ, đến rốt cuộc là anh đã làm cái gì rồi?"

Thủy Nhi thật rất lo lắng cho Lý Băng cùng Sính Đình, cô biết Lý Băng mắng Mạc Thiên Kinh nhất định là vì Sính Đình, nhưng Sính Đình cũng đã mang thai sáu tháng rồi, cô ấy sẽ chấp nhận rời khỏi Mạc Thiên Kinh sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 212: Sính Đình sắp sinh rồi!

"Tôi làm cái gì?"

Mạc Thiên Kinh thật rất buồn bực, thế nào mà cô và Lý Băng lại hợp thành một nói anh như vậy. Anh cũng đâu có làm gì chỉ phải đi bệnh viện xem Lam Thiển Thiển thế nào mà thôi, vừa mới ngồi xuống liền bị Lý Băng ở trong điện thoại mắng là Gian Phu Dâm Phụ.

Thật vất vả chạy tới muốn hỏi rõ ràng lại bị Tiểu Thủy Nhi chất vấn, người làm thượng tướng như anh quả thật rất thất bại.

"Anh không làm cái gì, tại sao Lý Băng sẽ tức giận như vậy."

Thủy Nhi rất tức giận, nghe giọng của Lý Băng như vậy liền thấy cô ấy và Sính Đình nhất định là đang rất tức giận, cô cùng tức giận.

"Tôi cũng không rõ ràng lắm, cho nên tôi mới đến tìm bọn họ để hỏi cho rõ, chỉ là không biết họ đi đâu rồi!" Mạc Thiên Kinh rất buồn bực, thật vất vả mới giải quyết được vụ án này, vốn là muốn thừa cơ hội này tới đây để nói xin lỗi với Sính Đình, ai ngờ được cô lại rời đi mất.

"Anh nói cái gì? Bọn họ đã đi rồi sao?"

Thủy Nhi nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy có chút kinh ngạc, nhớ tới Lý Băng nói với cô muốn đi nghỉ ngơi, muốn từ chức, chẳng lẽ là họ xuất ngoại?

Nghĩ tới khả năng này, Thủy Nhi vội vàng lắc đầu một cái, phủ nhận ngay khả năng này.

"Đúng, bây giờ tôi đang ở biệt thự Sính Đình nhưng không thấy có ai!"

Mạc Thiên Kinh nhìn trong phòng không có một bóng người, trên bàn còn lưu lại hộp ô mai, họ nhất định sẽ trở lại, nhưng là hiện tại làm sao lại không ở nhà, khả năng duy nhất là đã đi ra ngoài!

"Tôi nghĩ cô ấy muốn xuất ngoại!"

Thủy Nhi lạnh lùng vô tình ném cho Mạc Thiên Kinh một quả bom lớn, Mạc Thiên Kinh đứng ở nơi đó nghe Thủy Nhi nói vậy thì cả người cũng muốn phát điên lên rồi.

Họ xuất ngoại, cũng là bởi vì chuyện ngày đó, cho nên xuất ngoại?

Ngọc Sính Đình, cái người này muốn chơi anh sao?

Mạc Thiên Kinh rất tức giận, hết sức tức giận, nói thế nào thì ngày đó anh cũng không có làm việc gì sai, hơn nữa Sính Đình quả thật có đánh Lam Thiển Thiển, đây chính là chính miệng cô thừa nhận, anh cũng không có oan uổng cô chút nào.

Chẳng lẽ là bởi vì cô không tin anh, tức giận liền rời khỏi anh như vậy, đây không phải là cố ý hành hạ anh hay sao?

Nghĩ đến cái lý do này, Mạc Thiên Kinh cảm thấy Sính Đình lần này thật là rất trẻ con, nếu cô muốn chơi, vậy hãy để cho cô chơi cho đã đi, qua một thời gian ngắn thôi cô cũng sẽ trở lại thôi.

Mạc Thiên Kinh nghĩ vậy liền lái xe rời khỏi biệt thự của Sính Đình .

Từng ngày từng ngày trôi qua, mỗi ngày Mạc Thiên Kinh đều sẽ gọi vào điện thoại của Sính Đình, sau đó cũng đi đến biệt thự của cô xem một chút, chỉ là trong nhà trừ chị Vương ở ngoài quét dọn, căn bản cũng không có bất luận người nào trở lại ở.

Mạc Thiên Kinh cảm thấy lo lắng, thấy lần này Sính Đình thật sự là rất tức giận, chuẩn bị rời khỏi anh, đảo mắt một cái ba tháng đã trôi qua, mắt thấy đã đến ngày dự sinh của cô rồi, nhưng vẫn không có một chút tin tức nào cả.

Mạc Thiên Kinh trở lại biệt thự của Mạc gia, bên trong biệt thự trống không, cả biệt thự đều không còn sức sống, nằm trên ghế sofa, Mạc Thiên Kinh cảm thấy rất nhức đầu liền lấy tay xoa xoa huyệt thái dương.

Cũng đã hơn ba tháng rồi, thế nào Sính Đình còn chưa mở máy, cũng không có dấu hiệu trở về nữa, giống như đã biến mất hoàn toàn.

Chỗ chết người nhất chính là, anh hiện tại công việc cũng không có, trừ mỗi ngày đi ra ngoài làm báo cáo, thời gian còn lại đều ở đây tìm kiếm Sính Đình, nhưng vẫn không có bất kỳ tung tích nào.

"Sính Đình, em rốt cuộc muốn chơi với anh tới khi nào!" Mạc Thiên Kinh nằm trên ghế sofa, sắp bị cuộc sống như thế này hành hạ đến chết rồi.

Chuông cửa đột nhiên vang lên, Mạc Thiên Kinh đi tới mở cửa, nhìn thấy ông nội mình và ông nội của Sính Đình liền trừng to hai mắt.

"Ông nội, ông nội Ngọc!"

Ngọc Kỳ Lâm thăm dò một chút: "Tại sao không nhìn thấy Sính Đình?"

Cháu gái bảo bối của ông đâu? Tại sao lại không nhìn thấy cô đến đón ông, chẳng lẽ là sinh bảo bảo rồi?

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lâm, cúi đầu, có chút uể oải nói:

"Ba tháng trước cô ấy đã rời bỏ cháu rồi cũng không biết đi đâu! "

Anh cũng muốn biết cô ở nơi nào, muốn biết tại sao cô lại rời bỏ anh, chẳng lẽ cũng bởi vì sự kiện kia sao?" Cái gì!"Ngọc Kỳ Lâm vừa nghe nói Sính Đình ba tháng trước đã rời khỏi Mạc Thiên Kinh, lại còn không biết đi đâu, nét mặt già nua vô cùng thối, âm trầm dọa người, nổi đầy gân xanh trên trán.

"Ông nội, thật xin lỗi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lâm, cũng chỉ có thể nói câu này mà thôi .

"Hừ. . . . . Thật xin lỗi thì có tác dụng rắm gì, cái ta muốn là Sính Đình, Mạc Thiên Kinh, cậu tốt cùng đã làm cái gì, tại sao lại khiến Sính Đình rời đi, bây giờ không phải là cũng sắp sinh rồi sao?"

Nghĩ đến Sính Đình không biết ở nơi nào phải một thân một mình sinh con, Ngọc Kỳ Lâm liền hận muốn đánh cho Mạc Thiên Kinh một trận như đòn.

Cháu gái bảo bối của ông, bây giờ còn không biết chịu tội ở nơi nào, tâm can bảo bối của ông!

"Thiên Kinh, chuyện gì đã xảy ra?"

Mạc Tử Khiêm nhìn cháu trai của mình, nhìn mặt chán chường như vậy, hình như xảy ra chuyện nghiêm trọng rồi.

Mạc Thiên Kinh nhìn ông nội, lắc đầu một cái.

"Ông à, con sẽ tìm được Sính Đình, ông hãy yên tâm đi!"

Anh nhất định sẽ tìm được Sính Đình, anh muốn hỏi cho rõ ràng, tại sao lại ra đi không lời từ giả như vậy.

Ngọc Kỳ Lâm nhìn chằm chằm Mạc Tử Khiêm và Mạc Thiên Kinh, giọng nói đầy nộ khí.

"Hai người các người, nếu như mà cháu gái bảo bối của ta có chuyện gì thì ta và các người sẽ không còn gì để nói nữa!"

Nghĩ đến Sính Đình, nước mắt già nua của Ngọc Kỳ Lâm lại tung hoành, ông chỉ có một người cháu gái này, ngàn vạn lần không thể xảy ra chuyện gì được!

Mạc Tử Khiêm nhìn Ngọc Kỳ Lâm, biết ông rất lo lắng Sính Đình liền an ủi.

"Ông yên tâm đi, chúng ta sẽ tìm được Sính Đình thôi!"

Mạc Tử Khiêm vừa mới dứt lời thì điện thoại của Ngọc Kỳ Lân liền vang lên.

Ngọc Kỳ Lân nhìn thấy là một mã số lạ liền cau mày nhận điện thoại.

"Alo, ông là ông nội Ngọc Kỳ Lân sao?"

Lý Băng đứng ở bên trong bệnh viện, theo dặn dò của Sính Đình gọi điện cho ông nội của cô ấy.

"Đúng, chính là ta!"

Ngọc Kỳ Lân kích động sắp không cầm nổi điện thoại.

"Cháu là Lý Băng, ở cùng với Sính Đình, cô ấy bảo cháu gọi điện thoại báo cho ông biết, cô ấy hiện tại không có việc gì, bảo ông không cần phải lo lắng!"

Hôm nay là ngày khám thai, Sính Đình còn có hai ngày sẽ phải sinh, hiện tại cô đang giúp Sính Đình làm thủ tục nhập viện, theo phân phó của cô liền gọi điện thoại cho ông.

"Cô đang ở đâu, Sính Đình của ta ở nơi nào, cô bảo Sính Đình nghe điện thoại đi!"

Ngọc Kỳ Lân kích động hỏi, Sính Đình còn biết gọi cho người ông này chứng tỏ Sính Đình là đứa cháu tốt.

Mạc Thiên Kinh và Mạc Tử Khiêm cũng thấy thật vui mừng, nhất là Mạc Thiên Kinh, càng thêm hưng phấn, anh rốt cuộc biết tung tích của cô rồi.

"Ông nội, Sính Đình nói không có thể nói cho ông biết, chỉ cần báo cho người biết cô ấy bình an là tốt rồi, cháu cũng sẽ không nói đâu. Cháu còn phải làm thủ tục nhập viện cho cô ấy hai ngày nữa là sinh rồi, chờ sinh xong cháu sẽ báo cho ông biết, chào ông!"

Lý Băng nói xong cũng cúp điện thoại, Ngọc Kỳ Lân nhìn điện thoại di động, sắc mặt vẫn rất khó coi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lân còn chưa kịp mở miệng hỏi ông, Lý Băng đã nói cái gì liền nghe thấy Ngọc Kỳ Lân nói bằng giọng rất không tốt:

"Mạc Thiên Kinh, cậu đến tốt đã làm cái gì với Sính Đình của ta, tại sao nó sắp sinh cũng không báo cho cậu biết!"

Nghĩ đến Sính Đình phải một mình ở bên ngoài sinh con, Ngọc Kỳ Lân thấy rất đau lòng.

Còn chưa có kết hôn đã phải sinh con rồi, mà cha của đứa bé này lại đang nơi này coi như không có chuyện gì xảy ra!

"Ông nội, ông nói cái gì, Sính Đình sắp sinh rồi hà?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lân, liền khẳng định ông nội chắc chắn biết nơi ở của cô nhưng lại không muốn cho anh biết!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: Tôi muốn ở cùng với cô!

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh có chút tức giận chất vấn: "Thế nào, cậu chỉ quan tâm đến việc Sính Đình có phải sắp sinh con hay không chứ không quan tâm đến sống chết của Sính Đình đúng không!"

"Không phải như thế ông nội, cháu chỉ muốn biết Sính Đình đang ở chỗ nào, Sính Đình và đứa bé đối với con đều rất quan trọng!"

Mạc Thiên Kinh không biết Ngọc Kỳ Lân làm sao lại nghĩ như vậy, nhưng hiện tại anh thật rất muốn biết Sính Đình đang ở nơi nào, có phải sắp sinh bảo rồi không.

Kể từ sau chuyện của Lam Thiên Thiên thì Sính Đình liền rời bỏ anh, anh biết anh có lỗi, không nên tin vào lời của Lam Thiên Thiên mà không tin tưởng lời nói của cô, nhưng mà khi đó chứng cứ đều có cả, hơn nữa cô cũng đã thừa nhận, nên lúc đó anh cũng không có lý do đi tin tưởng cô được.

"Hừ. . . . . Ta không biết cậu và Sính Đình đã xảy ra chuyện gì, nhưng ta nói cho cậu biết, ta sẽ không nói cho cậu chỗ của Sính Đình đâu!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, ông hiện tại thật sự cảm thấy người đàn ông này có chút không nhò và được, cũng không biết tại sao lúc ấy ông lại đồng ý đem Sính Đình gả cho cậu ta.

Nếu không phải là ông có chấp thì Sính Đình có thể sẽ tìm được người tốt hơn, tìm được hạnh phúc cho mình rồi.

Mà đây đã là lần thứ hai rồi: "Mạc Thiên Kinh, cậu không quên lần trước cậu và cái cô Lina kia đã làm ra chuyện đen tối gì, lần này ta sẽ không tha thứ cho cậu đâu!"

Nghe Ngọc Kỳ Lân nói vậy, Mạc Thiên Kinh lúc này mới phát giác được bản thân anh hình như lần này lại làm sai rồi.

Mạc Từ Khiêm nhìn Ngọc Kỳ Lân, biết tính khí của ông rất hay nổi nóng liền khuyên:

"Kỳ Lân, chuyện giữa những đứa nhỏ, những lão già như chúng ta làm sao sẽ hiểu rõ ẩn tình bên trong được, chúng ta vẫn không nên can thiệp vào và lại Thiên Kinh cũng không phải là người như thế."

"Không phải người như thế, chẳng lẽ ý ông nói Sính Đình nhà tôi sai sao? Mạc Từ Khiêm, ông không cần phải nói nữa, Sính Đình bỏ đi là vì cháu của ông, ông già tôi đây tuyệt đối sẽ không tha thứ cho cậu ta!"

Coi như Sính Đình chịu tha thứ, ông nhất định cũng không tha thứ.

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lân, thật cảm thấy ông rất giống với Sính Đình, có nhiều lúc hay cố tình gây sự.

"Ông nội, ông nói cho cháu biết cô ấy đang ở nơi nào đi, cháu muốn cùng cô ấy nói chuyện một chút!"

Nếu như cô thật không có chút nào quan tâm đến anh, vậy thì bọn họ liền chia tay đi!

Mạc Thiên Kinh ở trong lòng thầm nghĩ, trước kia anh cảm giác được Sính Đình là một cô gái tốt, mặc dù tính tình nóng nảy, nhưng vẫn là một người hiểu chuyện, nhưng mà bây giờ xem ra hình như anh đã sai lầm rồi.

Cô cố tình gây sự, gây ra sự tình như vậy lại cứ nhiên trốn đi, ngay cả cơ hội đối mặt trực tiếp nói chuyện cũng không cho anh, đây không phải là rất quá đáng sao?

"Ta không biết!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, thái độ của cậu ta làm cho ông rất tức giận.

Mạc Thiên Kinh nhìn ông, gương mặt tuần tú âm trầm không nói một tiếng nào, sau đó xoay người rời khỏi biệt thự.

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, tức giận phẫn nộ.

"Ông xem tiểu tử ngu ngốc kia, thật là quá đáng mà!"

"Lão Ngọc, đừng nói nữa, để cho nó suy nghĩ thật kỹ, nó cũng đủ phiền não rồi!" Ông tin tưởng Mạc Thiên Kinh không phải cái loại đàn ông không có trách nhiệm như vậy.

"Hừ. . . . . Tôi mới không tin!"

Ngọc Kỳ Lân tức giận đằng đằng nói xong, thờ phỉ phò cầm hành lý của mình đi khỏi biệt thự của Mạc gia.

Nước Mỹ, Los Angeles

Sính Đình nằm ở trên giường, vuốt cái bụng tròn vo của mình, nở nụ cười, ngồi bên cạnh là một người đàn ông cao lớn anh tuấn, nhưng lại có đôi mắt màu xanh, trên gương mặt anh tuấn đầy vẻ cung chiêu.

"Sính Đình, trong bụng của cô thật sự có hai bảo bảo sao?" Brian-Belle nhìn vào cái bụng to tròn của Sính Đình dụi dằm hỏi.

Brian Belle là người mang trong mình hai dòng máu Trung Mỹ mà Sính Đình và Lý Băng tình cờ quen được khi du ngoạn ở nước Mỹ. Anh có vóc dáng cao lớn uy mãnh, đẹp trai mê người, khi nhìn thấy Sính Đình vác cái bụng to bên bờ biển, lúc ấy anh còn tưởng rằng cô muốn tự tử, muốn đến cứu cô lại không ngờ người ta chỉ là ra ngoài hóng mát mà thôi.

Hai người cứ như vậy trò chuyện với nhau, sau đó trở thành bạn tốt.

"Vâng, bác sĩ đã nói như vậy!" Sính Đình vuốt bụng của mình, nơi này sẽ có hai bảo bảo, thật sẽ không biết là trai hay là gái!

Nghĩ đến đứa con trong bụng, trên mặt Sính Đình liền mang thêm nhiều phần nhu tình, trong khoảng thời gian nghỉ ngơi ở chỗ này, cô cũng đã quen không có Mạc Thiên Kinh ở bên cạnh, hơn nữa đã có bảo bảo làm bạn, cuộc sống của cô cũng không thấy tịch mịch, hơn nữa còn có Lý Băng và Belle!

"Ồ! Ba của đứa bé đâu?"

Belle nhìn Sính Đình, sắc mặt của cô quả nhiên lại âm ỉ xuống rồi.

Belle không phải có ý muốn hỏi, chỉ là anh cảm thấy người phụ nữ này có rất nhiều bí mật, rất muốn tìm hiểu rõ.

"Thế nào, không thể nói sao?"

Belle nhìn Sính Đình, đột nhiên cầm tay của cô.

"Nếu như đứa nhỏ không có ba, có thể để cho tôi làm ba của chúng được không!"

Belle rất nghiêm túc hỏi làm Sính Đình sửng sốt một hồi, ngay sau đó liền nở nụ cười.

"Belle, anh nói cái gì vậy? Tôi sắp làm mẹ rồi, anh vẫn muốn theo đuổi tôi sao? Đã quá muộn rồi!"

Sính Đình căn bản sẽ không coi lời anh nói là sự thật, chỉ cảm thấy cái người này chắc là đang nói đùa, ai sẽ coi trọng một phụ nữ có thai như cô chứ.

Belle nhìn Sính Đình, nắm tay của cô, rất nghiêm túc sử dụng tiếng Trung Quốc mà anh mới vừa học được.

"Nắm tay nhau mà chết, sống bên nhau đến già! Người Trung Quốc các cô không phải có câu nói này sao? Tôi nghĩ tôi có thể làm được!"

Lời này của Belle khiến Sính Đình ngây ngẩn cả người, không ngờ Belle lại có thể biết dùng tiếng mình dạy cho anh mà thổ lộ với mình.

"Sính Đình, xem ra cái người phụ nữ có thai như cô vẫn còn rất được ưa chuộng đấy! Bụng to như vậy mà vẫn có đàn ông thích, hơn nữa lại còn là người khí khái đẹp trai như vậy!"

Lý Băng nói chuyện điện thoại xong đi vào phòng bệnh liền nghe thấy Belle đang tỏ tình, cô vẫn cảm giác Belle đối với Sính Đình có cảm tình, không ngờ thật sự thích Sính Đình như vậy.

Sính Đình nhìn Lý Băng, nhỏ giọng trách cứ:

"Băng, không nên nói đùa như vậy, Belle chỉ đang nói đùa với tôi thôi, anh ấy thích hợp với một cô gái tốt hơn!" Cô là một bà mẹ đơn thân chẳng có chỗ nào thích hợp với anh cả.

Belle nghe Sính Đình nói vậy liền lập tức cầm lấy tay cô nói:

"Không, không, không phải nói đùa, tôi rất nghiêm túc, tôi muốn làm cha của đứa nhỏ, làm chồng của em!"

Belle rất nghiêm túc nói, một tràng bằng tiếng Trung coi như rất lưu loát, tiếng Trung của anh cũng không tính là kém, lời của bọn họ anh nghe vẫn có thể hiểu được.

Anh thật rất yêu thích Sính Đình, cô là người không che giấu tâm tình, cũng không che giấu tính cách của mình, cương trực ngay thẳng, so với cái những cô gái ở nước Mĩ thì cứng cỏi hơn nhiều!

Sính Đình nhìn Belle rồi lại nhìn sang Lý Băng, thật không biết nên nói cái gì.

"Belle, đợi Sính Đình sinh bảo bảo xong đã, anh như vậy sẽ bị dọa đến bảo bảo đấy!"

Lý Băng nhìn Belle có chút kích động, vội vàng kéo tay của anh ra, Belle thấy Lý Băng nói vậy cũng lập tức thu tay lại.

"Em yên tâm, có tôi ở đây, tôi tuyệt đối sẽ không để cho em chịu bất kỳ ủy khuất gì."

Belle thật rất thích Sính Đình, mặc dù cô mang thai, nhưng lại không có chồng, cũng chưa có kết hôn nên anh vẫn có thể theo đuổi.

Anh không quan tâm Sính Đình có đứa bé hay không, anh chỉ quan tâm đến người phụ nữ Sính Đình mà thôi.

Sính Đình nhìn anh, đang muốn giải thích, liền cảm thấy từng cơn đau đớn cuốn tới, khiến cho cả người vô cùng khó chịu.

"Băng, tôi hình như bắt đầu đau bụng sinh rồi!"

Sính Đình ôm bụng, nằm ở trên giường, còn hai ngày nữa mới đến ngày dự sinh, bảo bảo sẽ không nói trước mà đi ra ngoài chứ!

"Đừng sợ, đau bụng cũng rất mau sẽ sinh bảo bảo!"

Lý Băng không hề có kinh nghiệm nói, cả người cô cũng đang toát hết mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Sinh rất thuận lợi!

Sính Đình ôm bụng, cảm giác giữa hai chân có thứ nước gì đó chảy xuống, hơn nữa nơi đó đau đến khó chịu như sắp bị xé mở ra rồi, vừa đau lại khó chịu.

"Ừm. . . . . Băng, thật rất đau!"

Lại thêm một cơn đau bụng nữa ập đến, Sính Đình đau đến sắp khóc, nhưng lại cắn cánh môi thật chặt, không muốn hét lên.

Lý Băng nhìn cô, mặc dù cô đã từng đỡ đẻ qua, nhưng đang ở trước mặt cô bây giờ là một người chị em tốt, nhìn cô ấy đau thành ra như vậy, Lý Băng so với cô ấy còn sốt ruột hơn, so với cô ấy còn thấy sợ hãi hơn.

Belle nhìn Sính Đình, rất dũng cảm đưa cánh tay của mình ra, đau lòng nói.

"Nếu như em đau, thì cứ cắn lên tay tôi đi! Để cho tôi giúp em chia sẻ một chút!"

Belle cho tới bây giờ cũng chưa từng nhìn thấy qua phụ nữ sinh con như thế nào, nhưng nhìn hiện tại thấy cô đón như vậy, anh thấy thật rất đau lòng, vô cùng đau lòng.

Sính Đình nhìn Belle, trong lòng thấy rất ấm áp, nếu Mạc Thiên Kinh ở chỗ này không biết có giống Belle đưa tay cho cô cắn hay không, nghĩ đến Mạc Thiên Kinh, Sính Đình liền cảm thấy bụng của mình đau hơn.

"Belle, cảm ơn anh!"

Sính Đình cắn răng nghiến lợi nói, trong bụng từng cơn từng cơn đau thì nhau ập tới, càng ngày càng nhiều, Belle nhìn thấy Sính Đình toát hết mồ hôi lạnh phải cắn chặt cánh môi như vậy thì cực kỳ đau lòng.

"Cắn tôi đi!"

Belle nâng tay lên nhưng Sính Đình lắc đầu một cái, nhìn cánh tay trắng nõn của anh, cô sẽ không cắn lên đó!

"Belle đi gọi bác sĩ đi, tôi sắp sinh rồi!"

Sính Đình cảm giác đau bụng sinh càng ngày càng nhiều lên rồi, tái mặt bảo Belle đi, hiện tại cảm thấy sinh con thật rất đau đớn, cô cần có Lý Băng ở bên cạnh làm bạn.

"Em chờ nhé, tôi sẽ gọi bác sĩ đến!"

Belle nói xong liền chạy ra ngoài.

"Băng, phía dưới của tôi như bị xé ra vậy, tôi thật rất sợ hãi!"

Sính Đình cảm thấy có cái gì đang muốn đi xuống, càng ngày càng xuống, giống như muốn đi ra khỏi rồi !

"Phải là bảo bảo đấy, Sính Đình, kiên trì lên, tôi giúp cô!"

"Ừm!"

Sính Đình nằm ở trên giường, mở rộng hai chân, đây là phòng bệnh độc lập, ngoài bảo vệ chỉ có Lý Băng và Belle, hiện tại chỉ còn lại Lý Băng cùng với cô.

"A! ! ! Thật là đau!"

Một lát sau, Sính Đình không nhịn được hét to, dọa Lý Băng giật mình, vừa lúc đó bác sĩ cũng tới nơi, nhìn thấy phản ứng của Sính Đình, lập tức nói.

"Chuẩn bị, lập tức vào phòng sinh đi, cô ấy sắp sinh rồi!"

Mấy y tá và bác sĩ lập tức chuẩn bị sau đó liền đẩy Sính Đình đi vào phòng sinh.

Sính Đình nằm ở trong phòng sinh, bụng nơi đó cứ đau từng cơn từng cơn, hiện tại cơ hồ là không có ngừng, nửa người dưới giống như bị xé ra vậy.

"Bây giờ làm cùng với tôi nào, trước dùng sức hít vào, sau đó đang dùng lực rặn, rồi lại lặp lại!"

Bác sĩ rất nghiêm túc dạy, đem hai chân của cô mở rộng ra, quần áo đã sớm bị cắt thành mảnh vụn.

Sính Đình hiện tại không còn thấy xấu hổ nữa, chẳng qua là cảm thấy ra đến đâu thì chỗ đó lại đau đến cực điểm, cô sẽ không bao giờ sinh con nữa !

"A!"

Sính Đình dùng sức hít sâu một hơi, sau đó dùng sức rặn xuống.

"Lại dùng sức đi nào! Đầu của em bé đã sắp ra rồi!"

Bác sĩ lớn tiếng nói, Sính Đình nghĩ đến con của mình, chỉ có thể phối hợp với bác sĩ mà dùng sức.

"A! ! ! !"

"Oa. . . . ."

Tiếng trẻ con thanh thúy vang lên phá vỡ yên tĩnh bên trong phòng bệnh, Sính Đình mới vừa nghĩ nhẹ được một chút liền nghe thấy bác sĩ nói.

"Đừng có ngừng, tiếp tục đi, vẫn còn một đứa bé nữa!"

Sính Đình lúc này mới nhớ tới mình mang thai đôi, tóc đã ướt đầm rồi, phía dưới lại bắt đầu đau trở lại, càng lúc càng đau, hơn nữa hình như so với lần trước càng thêm khó khăn.

"A!"

Sính Đình lớn tiếng kêu lên, đau đến mức không thể chịu được nữa, bác sĩ nhìn cô, nắm thật chặt ga giường, ra sức rặn ra.

"Cố gắng lên, nhanh nào, cô là mẹ của bảo bảo, nghĩ tới cha của đứa bé, cố gắng lên!"

Bác sĩ khích lệ nói.

Sính Đình nghĩ đến Mạc Thiên Kinh không nhận được lớn tiếng mắng.

"Mạc Thiên Kinh, cái người này khôn kiếp!" Hào khí mười phần hét lớn một tiếng, liền nghe ‘ oa ’ một tiếng, ba phút sau, thuận lợi sinh thêm một em bé nữa.

Mạc Thiên Kinh lái xe tới đến biệt thự Sính Đình, nhìn biệt thự trống rỗng, nhớ tới anh và cô ở chỗ này va va chạm chạm, suốt ngày cãi nhau, hình như mỗi một góc trong nhà đều có tiếng cười vui và náo nhiệt.

Tất cả đều ký ức vẫn còn rất mới mẻ, chỉ là người và vật không còn, hôm nay chỉ còn lại một mình anh mà thôi.

Tính toán ngày, cũng đến ngày dự sinh của cô rồi, cũng không biết có sinh được thuận lợi hay không, chỉ tiếc cho người làm chồng làm cha như anh, ba mẹ con cô ở ở nơi nào cũng không biết.

Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên ghế sofa, nhìn ngôi nhà trống rỗng, nhớ lại chuyện ngày đó, càng nghĩ, anh càng cảm thấy mình không nên không tin Sính Đình, nói thế nào, Sính Đình cũng là phụ nữ có thai mà Lam Thiên Thiên là quân nhị đại, cô ấy so với một phụ nữ có thai tất nhiên là mạnh hơn, Sính Đình làm sao có bản lĩnh khi dễ cô ấy được.

Mà đáng chết nhất chính là, lúc cô cần sự tin tưởng của anh nhất thì anh lại không thể cho cô, đây chính là điểm thất bại nhất của anh.

Là anh yêu cô không đủ hay còn bởi vì phản ứng của bản thân anh quá trì hoãn rồi, tại sao lại làm Sính Đình đau lòng đến mức phải ra khỏi nước như vậy.

Tại sao anh không thể bao dung cô nhiều hơn, không phải đã từng nói yêu cô sẽ phải bao dung tất cả sao? Tại sao anh lại không làm được điều đó?

Mạc Thiên Kinh càng nghĩ, tâm tình lại càng mất mát, cũng không biết Sính Đình lần này rời đi có phải sẽ thật sự không trở lại hay không, nếu quả như thật sự không trở lại nữa thì sau này anh còn có thể tìm được cô hay không.

Nếu như trời cao cho anh thêm một cơ hội, anh nhất định sẽ lựa chọn tin tưởng Sính Đình.

Mạc Thiên Kinh ngồi ở chỗ đó, càng nghĩ, càng cảm thấy mình là một tên khôn kiếp, là một người chồng không xứng làm chồng, từ lúc bắt đầu với Sính Đình, mãi cho đến khi cô rời đi, cũng là anh cưỡng ép cô ở lại bên cạnh mình, cho tới bây giờ cũng không để ý đến cảm nhận của cô.

Nếu chỉ là vì quan hệ chỉ hôn, anh thật sẽ muốn Sính Đình sao?

Đáp án nhất định là không, anh yêu rất nồng, rất nồng, nếu như yêu thì tại sao cái cái cơ bản nhất giữa những người yêu nhau vốn phải tin tưởng nhau cũng không làm được.

Mạc Thiên Kinh ảo não mắng mình, lần nữa cầm điện thoại di động lên, bấm số điện thoại của Sính Đình.

"Xin chào, số điện thoại đang gọi hiện thời đang bận. . . . ."

Mạc Thiên Kinh thật ngoài ý muốn, lần này cư nhiên lại không có khóa, xem ra số này của Sính Đình vẫn còn sử dụng!

Chỉ là cô và ai đang gọi điện thoại cho nhau, Mạc Thiên Kinh không cam lòng suy nghĩ. . . . .

Bên trong bệnh viện, Sính Đình mới vừa sinh xong, nhìn Belle và Lý Băng hưng phấn ngắm nhìn hai em bé sơ sinh, trên mặt của cô lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

"Sính Đình, cô đã nghĩ đặt tên cho chúng là gì chưa !"

Lý Băng nhìn đôi long phượng ở trước mắt, đưa ra trước là anh trai, ra sau là em gái, hai đứa chỉ có hai cân tư thôi, rất nhỏ, rất nhỏ.

"Đúng vậy, hai bảo bảo này thật đáng yêu, phải đặt tên cho chúng thật hay vào!"

Belle ôm đứa anh vào trong ngực, tươi cười giống như người cha đang ôm con của mình vậy.

"Các người giúp tôi đặt tên cho chúng đi! Tôi vẫn còn chưa nghĩ ra!"

Sính Đình nhìn Belle, nếu như Mạc Thiên Kinh được như anh thì thật tốt, nghĩ tới đây Sính Đình bất giác cười khổ, tại sao lại nhớ anh rồi !

"Sính Đình, có phải lại nghĩ đến Mạc Thiên Kinh hay không !"

Lý Băng nhìn Sính Đình, vẻ mặt của cô ấy đã nói cho cô biết, hiện tại lại nhớ đến Mạc Thiên Kinh rồi !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Nói cho anh ấy biết đi!

Sính Đình nhìn Lý Băng, trong khoảng thời gian ở chung này, có rất nhiều chuyện muốn cất giấu nhưng vẫn giấu không nổi rồi, cô quả thật rất nhớ Mạc Thiên Kinh, không biết vì sao sao rõ ràng là anh làm chuyện không đúng với cô, nhưng trong lòng vẫn luôn nghĩ đến anh. . . . .

Rõ ràng là anh đã làm cho trái tim của cô tan nát, nhưng vẫn không nhận được nghĩ đến anh.

Có thể đây chính là tình yêu, trong vòng mấy tháng ở chung với nhau kia, tình cảm của cô đối với Mạc Thiên Kinh đã thay đổi rất lớn, cô yêu Mạc Thiên Kinh, nhưng tình yêu của anh lại biến chất mất rồi.

Cũng không biết hiện giờ anh thế nào, có phải đã cùng Lam Thiển Thiển kết hôn rồi hay không, cô cũng không dám hỏi han đến tin tức của anh, vì cô rất sợ, sợ phải nhìn thấy tin tức kết hôn của anh.

"Băng, cô nói xem có phải chuyện kia tôi làm có thật sự quá đáng hay không?"

Lý Băng nhìn Sính Đình, thật ra thì cô cũng không hiểu rõ lắm, ngày đó nghe thấy Lam Thiển Thiển làm nhảm như thế, mặc dù rất mềm mại, nhưng giọng của Mạc Thiên Kinh thì vẫn rất bình thường, không bị sự kiện kia làm cho thờ đốc, cũng không có khàn khàn, hoàn toàn bình thường.

Cô cũng không biết có phải mình đã hiểu lầm rồi hay không, lúc đó chỉ nhìn thấy Sính Đình hiểu lầm như vậy liền theo cô ấy. . . . .

Thật ra thì suy nghĩ kỹ lại thì có lẽ bọn họ nên cho Mạc Thiên Kinh một cơ hội để giải thích, tối thiểu bọn họ nên để chính miệng Mạc Thiên Kinh nói cho biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng lại nghĩ đến hôm đó anh ta tin tưởng Lam Thiển Thiển mà lại không tin tưởng Sính Đình, Lý Băng cũng không biết bọn họ có đúng hay không nữa.

"Sính Đình, cô có muốn nói cho Thủy Nhi biết chuyện cô đã sinh không?"

Có lẽ bọn họ có thể cho Mạc Thiên Kinh một cơ hội giải thích, nếu như Mạc Thiên Kinh không có ý hối cải, thì về sau không cần phải tha thứ cho anh ta.

Sính Đình nghĩ tới Thủy Nhi, cũng không biết bây giờ cô ấy và Thượng Quan Quân Triết như thế nào.

"Nói cho bọn họ biết đi, gọi cho ông nội của tôi nữa, đem chuyện tôi đã sinh thuận lợi báo cho bọn họ một tiếng!"

Còn việc có trở về hay không thì tạm thời cô cũng không muốn nghĩ đến!

"Vậy thì tốt, trước tiên tôi sẽ báo cho ông nội của cô biết rồi sau đó sẽ gọi điện cho Thủy Nhi!"

Lý Băng lấy điện thoại di động ra, Sính Đình bảo cô lấy điện thoại của mình để gọi, không biết vì sao cô rất muốn dùng số rước kia của mình để gọi. Ba

tháng qua, vào buổi tối cô cũng sẽ len lén mở máy ra xem một chút, nhưng thật thất vọng, Mạc Thiên Kinh cũng không nhắn cho cô một cái tin nào.

Mặc dù biết rất có thể anh và Lam Thiên Thiên ở cùng một chỗ, nhưng tay của cô vẫn không khống chế được muốn xem một chút, có phải anh đối với cô không còn chút tình cảm nào hay không.

Lý Băng nhìn cô, gật đầu một cái, cầm điện thoại di động của cô lên bấm số điện thoại của Ngọc Kỳ Lân.

"Alo, ông nội, cháu là Lý Băng, Sính Đình mới vừa ở bệnh viện thuận lợi sinh hạ long phượng thai rồi!"

"Thực vậy sao, thật là tốt quá, Sính Đình có khỏe không? Cháu nói nó nghe điện thoại đi!"

Ngọc Kỳ Lân không ngờ lại nhận được điện thoại của Lý Băng báo rằng Sính Đình đã sinh, quả thật đã sinh ra một đôi long phượng.

"Ông chờ một chút. . . . . Sính Đình, ông nội bảo cô nghe điện thoại!"

Lý Băng đưa điện thoại cho Sính Đình, Sính Đình mới đưa điện thoại lên tai liền nghe thấy âm thanh tắc nghẽn của Ngọc Kỳ Lân.

"Sính Đình, cháu gái bảo bối của ông, cháu bây giờ ở nơi nào, làm sao xảy ra chuyện lớn như vậy lại không nói cho ông, cháu có biết ông rất lo lắng hay không?"

Nước mắt già nua của Ngọc Kỳ Lân lại tung hoành, nghe thấy Sính Đình sinh thuận lợi ông thật vui mừng, nhưng nghĩ đến cháu gái một thân một mình ở bên ngoài, trong lòng lại chua xót đến rơi nước mắt.

Sính Đình nghe được âm thanh tắc nghẽn của ông, cổ họng không khỏi cũng tắc nghẽn theo rồi.

"Ông nội, thật xin lỗi, Sính Đình đã để cho người lo lắng rồi, cháu bây giờ đang ở Mỹ, cháu rất khỏe, bảo bảo cũng rất khỏe mạnh, ông có thể làm ông cố rồi!"

"Đúng vậy, ta là ông cố rồi!"

Giọng nói của Ngọc Kỳ Lân đã biến mất đau buồn, sung sướng cười, "Sính Đình, cháu chừng nào thì trở lại, có muốn ông đi đón hay không?"

Đứa bé cũng đã sinh, cũng nên trở lại rồi!

Mặc dù đứa bé và Mạc Thiên Kinh có quan hệ, nhưng là Mạc Thiên Kinh đối với Sính Đình không tốt, hai cái đứa bé này chính là cô, không có phần của Mạc gia trong đó!

Sính Đình do dự một lát rồi nhàn nhạt nói.

"Không, cháu bây giờ đang ở nước Mỹ, chờ đầy tháng rồi hãy nói, ông nội à ông cũng phải tới đây chứ!"

Mặc kệ như thế nào, cô vẫn hi vọng ông tới đây, có lẽ như vậy thì sau khi đầy tháng cô cũng có thể không phải về nước rồi!

"Dĩ nhiên là đến, cháu gái bảo bối của ta và cháu cố ở nơi nào thì ta đương nhiên phải đến nơi đó rồi!"

Một ông già như ông còn có thể đi được nơi nào, đương nhiên là phải ở cùng với người thân duy nhất của mình rồi.

"Ông nội, cảm ơn ông, cháu hiện tại ở Los Angeles, ông đến nơi thì gọi điện thoại cho cháu...cháu sẽ bảo Belle đi đón ông!"

Sính Đình nhìn Belle, nhàn nhạt cười một cái, bây giờ cô và Belle là bạn tốt, hơn nữa Belle là một người tốt, anh sẽ rất vui mừng, rất thích khi giúp đỡ cho cô, mà hiện tại cô cũng chỉ có thể nhờ Belle giúp một tay!

"Belle?"

Ngọc Kỳ Lân nghi ngờ nhắc cái tên này, tên như vậy chắc là người ngoại quốc rồi, hơn nữa còn mang hơi hướng của đàn ông.

"Ông nội, Belle là của bạn tốt của cháu, tới rồi hãy nói!"

Sính Đình từ tốn nói, lúc đó bảo bảo lại đột nhiên khóc lên nên Sính Đình vội vàng nói.

"Ông nội, không nói nữa, bảo bảo khóc rồi!"

Sính Đình nói xong liền ngắt điện thoại, Ngọc Kỳ Lân nhìn điện thoại, vội vàng lấy mấy bộ quần áo mang theo gấp từ liền đi ra cửa.

Mạc Thiên Kinh vốn định lái xe tới hỏi một chút xem Ngọc Kỳ Lân có chịu nói cho anh biết chỗ của Sính Đình hay không, lại không ngờ đã nhìn thấy ông cầm túi rồi khỏi biệt thự.

Mạc Thiên Kinh vội vàng lái xe đi theo, sau đó nhìn thấy ông mua vé máy bay chuyến gần nhất đi Los Angeles.

Chẳng lẽ Sính Đình ở Los Angeles?

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lân đáp máy bay đến Los Angeles liền tự lẩm bầm, chẳng lẽ Sính Đình đã sinh đứa bé rồi nên ông đến đó gặp cô ấy?

Nghĩ tới khả năng này, Mạc Thiên Kinh liền gọi điện thoại bảo lão K tới đây, còn anh thì vội vàng lên chuyến bay tiếp theo đuổi theo Ngọc Kỳ Lân.

Có lẽ đi theo ông có thể tìm được Sính Đình, mặc kệ như thế nào, lần này anh vẫn muốn thử một lần!

Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi đang ăn cơm trong nhà hàng thì đột nhiên Thủy Nhi nhận được điện thoại của Lý Băng, gương vốn đang âm trầm rốt cuộc lộ ra nụ cười sáng lạn.

"Cô nói là thật sao? Sính Đình đã sinh bảo bảo rồi!"

Thủy Nhi cười nói, cô rốt cuộc đã nghe được tin tức mẹ tròn con vuông của Sính Đình nên trên mặt cũng nở nụ cười được rồi.

Thượng Quan Quân Triết cau mày, nhìn Thủy Nhi cười sáng lạn như vậy, trong đầu dấy lên nghi ngờ, vênh lỗ tai lên nghe.

"Đúng vậy, cô cũng nên tới đây chơi, bảo bảo thật sự rất đáng yêu!"

Lý Băng nhìn đứa anh đang uống sữa, trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ.

"Cô đang ở đâu, tôi sẽ đến đó!"

Thủy Nhi nghe thấy cô nói vậy, đương nhiên là phải đi rồi, hiện tại trong khoảng thời gian này cô nhàn nhã đến phát sợ, cả ngày cũng không có chuyện gì để làm.

"Chúng tôi đang ở Los Angeles!"

Lý Băng nói địa chỉ, đối với Thủy Nhi cô cũng không muốn giữ bí mật.

"Được rồi, tôi sẽ lập tức bay qua đó!"

Thủy Nhi cúp điện thoại, nhìn Thượng Quan Quân Triết nhưng vẫn không nói gì, liền nghe thấy Thượng Quan Quân Triết hỏi.

"Sính Đình ở Los Angeles?"

Thủy Nhi gật đầu nói: "Không sai, em sẽ đi Los Angeles thăm cô ấy, hôm nay cô ấy vừa sinh được một đôi long phượng!"

"Anh sẽ đi cùng với em!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 216: Lý Băng mang thai con của anh.

Thượng Quan Quân Triết liền nói luôn, anh cũng muốn đến thăm Sính Đình, thuận tiện đem tin tức này nói cho đại ca, hi vọng có thể giúp ích một chút gì đó.

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, bình thản nói:

"Anh không nên đi, còn nữa, không cho nói với Mạc Thiên Kinh là em đi Los Angeles!"

Cô cũng không muốn bị Sính Đình và Lý Băng mắng, cô biết Sính Đình và Mạc Thiên Kinh có thể có chút hiểu lầm, nhưng mặc kệ như thế nào, khi nào Sính Đình cho phép mới có thể nói cho Mạc Thiên Kinh chỗ của cô ấy.

Nếu như tự mình nói cho Mạc Thiên Kinh thì có lẽ sẽ khiến cho chuyện càng thêm phức tạp.

"Nhưng nếu không nói cho đại ca, như vậy cũng không tốt lắm đâu!"

Nói thế nào, đại ca cũng là người đàn ông của Sính Đình, cũng là ba của đứa bé !

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, cảnh cáo:

"Dù sao cũng không cho phép anh nói, nếu không em và anh coi như xong!"

Thủy Nhi lạnh lùng cảnh cáo, Thượng Quan Quân Triết chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn cô, có điều. . . . .

"Thủy Nhi, nếu như em muốn đi Los Angeles, vậy em có thể cho anh ăn no một lần hay không, em nhìn anh đi, đã thật lâu không có đụng vào em rồi!"

Thượng Quan Quân Triết rất đáng thương nhìn Thủy Nhi, anh cũng đã hơn một tháng không được khai trai rồi, Thủy Nhi vẫn luôn nói, tìm hiểu nhưng không thể lên giường, cho nên anh lại phải cấm dục, lại không dám đi ra ngoài tìm người phụ nữ khác.

Bởi vì Thủy Nhi nói, nếu như anh dám đi tìm phụ nữ, thì cô cũng sẽ đi tìm đàn ông, hơn nữa quan hệ giữa bọn họ cũng chấm hết nên anh nào dám đi.

Thủy Nhi liếc anh một cái rồi nói: "Không thể, nhưng anh có thể đi cùng em đến đó!"

Có như vậy cô mới có thể trông chừng anh, hơn nữa cô cũng cần anh đi sang bên kia giúp một tay.

"Thật, em muốn anh đi cùng?"

Thượng Quan Quân Triết rất đáng thương nhìn cô, Thủy Nhi liền gật đầu một cái.

"Mau về nhà thu xếp, chúng ta lập tức lên đường!"

Thượng Quan Quân Triết nghe Thủy Nhi nói vậy lập tức tính tiền, sau đó lái xe về nhà thu xếp rồi cùng với Thủy Nhi bay đến Los Angeles.

Nước Mỹ, Los Angeles

Sinh Đình nhìn Belle và Lý Băng cầm bình sữa cho bọn trẻ ăn no, sau đó Belle đi thanh toán viện phí rồi lái xe đưa bọn cô về nhà.

Bởi vì sinh con tự nhiên, nên chưa tới mười tiếng mà cô đã có thể xuống giường đi lại, hơn nữa còn có thể xuất viện.

Sinh Đình ôm một đứa bé, Belle ôm một, Lý Băng mở cửa, đây là nhà bọn họ mới mua, cũng là Belle giúp một tay mới mua được, giá cả rất hợp lý, cũng bởi vì sinh đôi nên hai đứa bé cần phải chăm sóc nhiều hơn cho nên mới tìm ngôi nhà lớn như vậy.

"Như thế nào, cũng không tệ lắm phải không?"

Belle dùng tiếng Trung không được lưu loát hỏi.

Cùng Sinh Đình nói chuyện với nhau, anh đã hình thành thói quen dùng tiếng Trung Quốc, Sinh Đình gật đầu một cái, đi vào trong nhà, Belle dẫn Sinh Đình lên lầu hai, tới một phòng ngủ rất lớn, ở bên trong có giường ngủ lớn rộng đến mấy mét, gian phòng được bố trí rất ấm áp, rất nhu hòa.

"Có thích không?"

Belle nhìn Sinh Đình, đây chính là anh tí mĩ bố trí, nghĩ nát óc mới được như thế này.

Sinh Đình gật đầu một cái, đi vào bên trong, đem bảo bối đặt ở trên giường lớn, nhìn sang bên cạnh xe đẩy dành cho cặp song sinh, còn có cả quần áo của bảo bối được xếp ngay ngắn, còn có cả quần áo của cô nữa toàn là các nhãn hiệu nổi tiếng thì liền có chút kinh ngạc.

"Belle, chuyện này. . . . ."

Quần áo bình thường thì cô có thể tiếp nhận, nhưng là những thứ kia toàn là hàng hiệu, mỗi một món đều có giá tiền không rẻ, hơn nữa kiểu dáng lại mới mẻ độc đáo, kiểu dáng của từng món đồ đều là những thứ mà cô chưa từng thấy qua.

"Đây là quần áo tự tay tôi thiết kế, tôi cảm thấy cô mặc vào sẽ rất đẹp mắt, tôi cho người may những cái này! Hi vọng em sẽ không ghét bỏ!"

Belle rất dịu dàng nói, Sinh Đình nhìn Belle, không thể không thừa nhận, cô đã bị người đàn ông ngoại quốc này làm cho cảm động.

Nếu như là mua, thì cô có thể nói trả lại hàng, nhưng là những thứ này đều do đích thân anh thiết kế, sai người ta may thành, điều này có thể không cảm động được sao?

"Cám ơn anh, Belle! Anh đối với tôi tốt như vậy, tôi cũng không biết nên làm sao để báo đáp anh!"

Sinh Đình thấy rất áy náy, Belle đối tốt với cô như vậy mà cô lại không thể nào báo đáp lại.

"Em có thể lấy thân báo đáp là được rồi!"

Belle nhàn nhạt cười một tiếng, con mắt màu xanh lam hết sức mê người, Sinh Đình bật cười: "Belle, anh lại nói đùa rồi!"

Belle kéo tay của cô, rất nghiêm túc nói:

"Sính Đình, tôi không có nói đùa!"

Sính Đình rút tay của mình về, nhàn nhạt cười nói.

"Bảo bảo nên thay tả rồi!"

Sính Đình nói xong, liền đến kiểm tra tả bảo bảo, thật ra thì cô cũng không biết bảo bảo có tiểu không, chỉ không muốn cùng Belle tiếp tục thảo luận đề tài này mà thôi.

"Bảo bảo giống ba của chúng chứ?"

Belle cũng biết cô không muốn tiếp tục thảo luận chuyện này, nhìn dáng dấp của Sính Đình không giống với đứa bé nên liền hỏi.

Sính Đình nhìn con của mình, quả thật, hai đứa bé đều rất giống như Mạc Thiên Kinh, đặc biệt là đứa anh này, quả thật như đúc ra cùng một khuôn với Mạc Thiên Kinh.

"Belle, đợi chút nữa giúp tôi đi đón ông nội tôi tới đây được không?"

Sính Đình cũng không muốn báo cho Mạc Thiên Kinh, bây giờ còn không biết ở nơi nào phong lưu khoái hoạt, cô không muốn nhắc tới anh để tim của mình càng thêm đau.

"Được!"

Belle cũng không nói thêm gì nữa, vung về giúp một tay tìm tả đưa cho Sính Đình, cảm giác giống như chính mình là ba của bọn chúng vậy.

Sau khi thay xong tả, Belle liền chơi đùa với chúng, nhìn chúng mềm mại, nhỏ xinh thấy rất thích, Sính Đình nhìn cảnh này trong lòng sinh ra một cảm giác nói không nên lời.

Đột nhiên điện thoại vang lên, Sính Đình liếc nhìn số điện thoại sau đó liền nhận!

"Ông nội!"

"Sính Đình ta đã đến sân bay rồi, bảo người tên là Belle tới đón ta đi!"

Ngọc Kỳ Lân nhớ rất rõ ràng, Belle, cái tên này có lẽ rất có khả năng là người đàn ông mà cháu gái bảo bối của ông thích.

Mặc kệ có phải là người ngoại quốc hay không, chỉ cần cháu ông thích, ngoại quốc cũng không vấn đề gì!

"Ông nội, ông chờ một chút, Lý Băng và Belle sẽ đi đón ông!"

"Được, cháu đưa điện thoại di động cho Lý Băng, như vậy chúng ta có thể tìm được đối phương!"

Ngọc Kỳ Lân cũng không biết hình dáng của Lý Băng và Belle ra sao, chỉ có thể nhận bằng điện thoại thôi!

"Cháu biết rồi, ông nội!"

Sính Đình cúp điện thoại, còn chưa kịp mở lời, Belle đã nói.

"Em yên tâm, tôi nhất định sẽ đón được ông nội về đây!"

Sính Đình cảm kích nhìn anh: "Cảm ơn anh, Belle!"

Belle cầm điện thoại của Sính Đình cùng đi với Lý Băng ra sân bay.

Nửa giờ sau, sau khi Ngọc Kỳ Lân đến sân bay, máy bay của Mạc Thiên Kinh cũng hạ cánh xuống, nhìn thấy Ngọc Kỳ Lân gặp Lý Băng, bên cạnh còn có một người đàn ông ngoại quốc không khỏi nhíu mày.

Nếu như chỉ có Lý Băng cùng với cái người ngoại quốc đó thì cũng không có vấn đề gì, mấu chốt là bụng của Lý Băng, rất rõ ràng nhìn ra được, Lý Băng đang mang thai, hơn nữa đã được mấy tháng rồi.

Bọn họ ra khỏi nước cũng chỉ hơn ba tháng, hơn ba tháng thì sao bụng lại lớn như vậy, duy nhất có thể lý giải đứa nhỏ trong bụng của Lý Băng chính là của Diệp Duệ!

Cầm điện thoại di động lên, vừa theo dõi vừa gọi điện thoại cho Diệp Duệ.

"Diệp Duệ, hình như Lý Băng mang thai con của anh đấy!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, nhưng lời này đối với Diệp Duệ mà nói, không thể nghi ngờ chính là một quả bom.

"Anh nói cái gì, Lý Băng mang thai!"

Trong khoảng thời gian này vì bận rộn xử lý vụ án của Lý Viên và Lý Diệu Diệu nên cũng không có thời gian đi tìm cô gái kia, không ngờ cô lại mang thai.

"Cô ấy bây giờ đang ở đâu?"

"Los Angeles!"

Mạc Thiên Kinh nói cho anh địa chỉ xong, sau đó nói mấy câu liền cúp điện thoại!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Mạc Thiên Kinh tìm tới!

Ngọc Kỳ Lân đi theo Lý Băng trở lại chỗ của Sính Đình, ngôi nhà này nhìn cũng không tệ, sau đó lại nhìn sang chàng trai tên Belle anh tuấn cao lớn bên cạnh. người đàn ông này dọc theo đường đi vừa nói vừa cười, hơn nữa đối với người lớn cực kỳ lễ phép, không hổ là bạn của cháu gái bảo bối của ông. Nếu Sính Đình muốn gả cho cậu ta, ông cũng sẽ đồng ý, chỉ là tạm thời ông sẽ không đồng ý, còn phải tiếp tục khảo nghiệm đã.

Mạc Thiên Kinh đi theo tới cửa liền dừng lại, nhìn Lý Băng dẫn Ngọc Kỳ Lân đi vào biệt thự, anh biết, Sính Đình cũng đang ở đây.

Chỉ là tạm thời vẫn không thể đi vào, nếu như anh cứ như vậy đi vào, Sính Đình nhất định sẽ nổi cơn thịnh nộ, hơn nữa nói không chừng sẽ cầm cây chổi đuổi anh ra ngoài, như vậy thật mất mặt!

Nhưng nhìn thấy người đàn ông kia và Ngọc Kỳ Lân vừa nói vừa cười, Mạc Thiên Kinh cảm thấy rất không thoải mái, người đàn ông này hình như cùng Sính Đình có quan hệ rất tốt.

Nếu quả như thật như vậy, lần này Ngọc Kỳ Lân nói không chừng sẽ bảo Sính Đình đem theo con anh gả cho người nước ngoài kia?

Nghĩ tới đây, Mạc Thiên Kinh thật sự đứng ngồi không yên, nhìn bọn họ đi vào biệt thự, nhìn bọn họ đi lên lầu, Mạc Thiên Kinh thật rất muốn đi theo sau.

Lấy điện thoại di động ra, trong lòng vô cùng thấp thỏm bấm số điện thoại của Sính Đình.

Sính Đình ở bên trong phòng cho bảo bảo ngủ, nhìn hai bảo bảo mềm mại nằm bên cạnh, tâm tình tốt rất nhiều, trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Ngoài cửa đột nhiên vang lên một hồi tiếng vang, tiếp theo đó là tiếng nói chuyện của Belle và Lý Băng còn có tiếng của ông nội nữa.

Sính Đình liền vội vàng đứng lên đi ra ngoài, đã nhìn thấy ông nội đi đằng sau lưng Belle, mang trên mặt nụ cười thỏa mãn.

"Ông nội!"

Sính Đình đứng ở cửa gọi, nhìn thấy ông nội đi lên lầu liền xông tới ôm chầm lấy ông, nước mắt không kiềm được thi nhau rơi xuống.

Ngọc Kỳ Lân vội nhè nhẹ vào lưng Sính Đình, chớp mũi không nhịn được chua xót.

"Đứa nhỏ này, không việc gì rồi!"

Sính Đình vẫn khóc thút thít, ôm lấy ông, cảm thụ vòng ngực ấm áp của ông, lâu như vậy không gặp, trong khoảng thời gian này, cô thật rất muốn gặp ông người thân duy nhất của cô trên thế giới này!

Ngọc Kỳ Lân đẩy Sính Đình ra, sau đó nhìn chăm chăm Sính Đình dò xét một phen, đau lòng nói.

"Hình như gầy đi rất nhiều!" Ông nhớ lần trước nhìn thấy Sính Đình lúc đó cháu ông đẹp mắt hơn rất nhiều, không giống như hiện tại, không có tinh thần phấn chấn chút nào.

Sính Đình bị ông nói vậy nhẹn không được liền phản bác.

"Ông nội, con đã sinh bảo bảo, dĩ nhiên là phải gầy đi rồi, chẳng lẽ còn muốn giống như trước đây bê cái bụng to như vậy sao? Thật xấu xí!"

Sính Đình làm nũng nịu, Ngọc Kỳ Lân nhìn cháu gái, ha ha cười lên.

"Làm sao mà xấu được, phụ nữ có thai là đẹp nhất! Nhưng mà bây giờ cháu cũng nên mang ta đi nhìn một chút hai đứa cháu cố của ta chứ."

Ngọc Kỳ Lân nói xong liền đi vào bên trong, Sính Đình đi theo ở phía sau.

Mới vừa đi vào trong phòng, đã nhìn thấy đề điện thoại di động ở trên bàn lóe sáng, Sính Đình cau mày đi tới, nhìn thấy trên màn hình hiện lên số của Mạc Thiên Kinh liền cuống quýt cắt đứt!

"Điện thoại của ai mà khảm trưng như vậy, không phải Mạc Thiên Kinh chứ !" Ngọc Kỳ Lân nhìn Sính Đình cuống quýt cúp điện thoại liền suy đoán, tên tiểu tử kia gọi điện thoại tới đây làm cái gì!

Sính Đình cuống quýt che giấu, nhàn nhạt cười một tiếng, nắm chặt điện thoại ở trong tay.

"Không phải, một người đáng ghét thôi!"

Tuy nói như thế, nhưng là lòng vẫn bất an, mới vừa nhìn lên một cái thấy có hơn mười cuộc gọi nhỡ, đều là của Mạc Thiên Kinh. Thấy vậy liền cảm thấy rất bất an, anh gọi nhiều như vậy cho cô làm gì!

Không phải muốn tới đòi bọn trẻ chứ!

Nhưng không thể nào như vậy được, anh ấy làm sao biết được cô đã sinh đứa bé chứ!

"Tích tích. . . . . Tích tích. . . . ."

Tiếng báo có tin nhắn lại vang lên, Sính Đình lúng túng cười cười, mở ra xem, cũng là của Mạc Thiên Kinh.

"Sính Đình, chúng ta có thể gặp mặt không, anh có lời muốn nói cùng với em!"

Gặp mặt?

Chẳng lẽ anh ấy biết cô ở nước Mỹ, tìm Sính Đình lộp bộp nhảy một cái, nhìn ông nội, không phải ông nội cô đem theo Mạc Thiên Kinh tới đây chứ!

"Sính Đình, sao vậy, là tin nhắn của Mạc Thiên Kinh sao?"

Ngọc Kỳ Lân có chút ngạc nhiên, ánh mắt của Sính Đình tràn đầy hoài nghi, chẳng lẽ là hoài nghi ông và Mạc Thiên Kinh cùng một phe?

Sính Đình nhìn Lý Băng và Belle, gật đầu một cái.

"Ừ, anh ấy hỏi tôi có thể gặp mặt hay không, ông nội, chẳng lẽ ông mang theo anh ấy tới đây sao?"

Trong lòng của Sính Đình rất thấp thòm liền hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

"Làm sao có thể, làm sao ta có thể đem địa chỉ của con nói cho tên tiểu tử ngu ngốc kia được. Sính Đình, nói cho ông biết, tiểu tử ngu ngốc kia biết con ở nơi này sao?"

Sính Đình nhìn ông nội nói: "Không biết, anh ấy nhắn tin cho cháu, nói muốn cháu cùng anh ấy gặp mặt!"

Sính Đình cũng rất kỳ quái, chẳng lẽ anh luôn cho rằng cô ở chỗ này, cũng biết được cô đã sinh bảo bảo, có phải mượn cơ hội này tới đây nơi này tìm cô để đòi bảo bảo hay không?

Ngọc Kỳ Lân nhìn cô, suy tư nói.

"Vậy cháu cũng không cần để ý cậu ta làm gì!"

Ông cũng không tin, cô không để ý tới ông mà đi dây dưa với tiểu tử ngu ngốc kia ?

"Dạ!" Sính Đình gật đầu một cái, có lẽ cô sẽ không gửi tin trả lời, như vậy cũng tốt.

Sính Đình vừa mới nghĩ vậy thì âm báo tin nhắn lại vang lên.

Sính Đình mở ra xem, vẫn là Mạc Thiên Kinh .

"Anh bây giờ đang ở Los Angeles, trước cửa nhà của em, anh có lời muốn nói với em! Đi ra ngoài nhìn một chút, anh ngồi trong chiếc xe màu đen!"

Sính Đình xem xong tin nhắn, vội vàng chạy đến bên cửa sổ, quả nhiên, đỗ trước cửa là một chiếc ô tô màu đen.

Ngọc Kỳ Lân thấy Sính Đình đi tới đó, cũng đi theo nhìn.

"Thế nào? Ở cửa sao lại có nhiều hơn một chiếc xe!"

"Là Mạc Thiên Kinh, anh ấy đã tìm được con!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, trong giọng nói kìm được hốt hoảng.

"Muốn đi gặp anh ấy sao?"

Lý Băng đi tới, nghe Sính Đình nói vậy, cũng rất là lo lắng. Mạc Thiên Kinh tìm được Sính Đình, thì không phải là rất nhanh, Diệp Duệ cũng sẽ tìm đến cô. Lý Băng nhìn vào bụng mình, nếu như Diệp Duệ biết cô mang thai đứa bé của anh, nếu không phải tới giành đứa bé thì sẽ là buộc cô phải phá thai!

Nghĩ tới điều này, cả người Lý Băng cũng thấy luống cuống, nếu như Diệp Duệ chỉ là một thị trường bình thường vậy thì cũng không có quan hệ gì, đáng chết là vô công của anh so với cô tốt hơn nhiều, cô căn bản không phải là đối thủ của anh.

Càng nghĩ, lòng của Lý Băng lại càng hốt hoảng bất an.

"Tôi cũng không biết, Lý Băng, cô giúp tôi đi nói với anh ấy, nói rằng tôi không muốn gặp, không muốn cùng anh ấy dây dưa, bảo anh ấy không nên tới tìm tôi nữa! Đề cho anh ấy có thể sống cùng Lam Thiên Thiên thật tốt!"

Sính Đình nghĩ đến Lam Thiên Thiên, lại nghĩ đến hôm đó Mạc Thiên Kinh không đẩy cô ta đang dựa vào trong ngực mình, tim liền đau nhói, rất khó chịu.

"Sính Đình, nếu anh ấy đã biết rồi, cô cũng nên đề cho anh ấy đi lên, hai người các cô nói chuyện với nhau cho rõ ràng, dù sao cũng còn hơn day dưa không rõ như vậy!"

Lý Băng không thể không thừa nhận, cô có lòng riêng, chờ Sính Đình cùng Mạc Thiên Kinh nói rõ ràng, cô cũng có thể đi theo Sính Đình, sinh con xong lại nói tiếp.

Sính Đình nhìn chiếc xe ô tô phía dưới, Mạc Thiên Kinh đang ở bên trong, đứa bé nói thế nào cũng không thể che giấu được, biện pháp duy nhất chính là ngả bài, nói cho rõ ràng, như vậy đối với tất cả mọi người đều tốt!

"Ông nội. . . . ."

"Bản thân cháu hãy tự quyết định, nếu như muốn cho rõ ràng, thì nói rõ ràng cũng tốt!"

Dù sao bọn họ là do ông một tay tác hợp, hơn nữa nói Mạc Thiên Kinh tốt cũng là ông, hiện tại không bằng chính bọn chúng nói cho rõ ràng, như vậy đối với ai cũng đều tốt cả!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Không được tranh con với tôi!

Sính Đình nhìn bọn họ, bọn họ chắc cũng muốn cô nói chuyện cho dứt khoát, dù sao lẽ mà lẽ mà cũng không phải là phong cách của Ngọc Sính Đình cô.

Cầm điện thoại di động lên, Sính Đình viết mấy chữ “Anh đi lên đây đi” theo tin đã gửi đi thì tim cũng đập bùm bùm trong ngực, nhảy rất lợi hại.

Belle nhìn cô rồi tiến lên cầm tay của cô trấn an.

"Đừng sợ, đã có tôi ở đây!"

Sính Đình nhìn Belle, thật hi vọng người nói ra câu nói này chính là Mạc Thiên Kinh, đáng tiếc, người đứng ở bên cạnh cô không phải anh, cô liền nhìn Belle khẽ mỉm cười, nói:

"Cám ơn!"

Mạc Thiên Kinh nhận được tin nhắn của Sính Đình, sững sốt một hồi, sau đó liền xuống xe đi vào trong, cửa chính của biệt thự tự động mở ra, Mạc Thiên Kinh đi vào, theo thói quen nhìn chung quanh một cái rồi trực tiếp đi lên lầu hai.

Nghe tiếng nói chuyện của bọn họ, liền đi thẳng vào gian phòng, đập vào mắt anh chính là hình ảnh Sính Đình đang nắm tay tên ngoại quốc đó.

Nội tâm Mạc Thiên Kinh liền bốc hỏa, trong nháy mắt phun trào lên, rất muốn mắng to, nhưng nghĩ tới mục đích của mình đến nơi này, chỉ có thể ngăn

chặt nóng giận xuống, trên gương mặt anh tuần đôi môi mỏng mím chặt, mặt không có tí vui vẻ nào.

Sính Đình hiển nhiên cũng nhìn thấy anh tiến vào, mấy tháng không gặp, anh cũng gầy đi không ít, gương mặt tuần tú với ngũ quan tuần dật vẫn giống như trong trí nhớ, nhưng Sính Đình biết anh đã không thuộc về mình nữa rồi.

"Ông nội, Lý Băng, Belle, các người đều đi ra ngoài đi, cháu muốn nói chuyện một chút!"

Sính Đình nhàn nhạt mở miệng, cũng đã không còn nóng nảy như trước kia, ở trước mặt của anh cô không hy vọng mỗi lần đều thể hiện tính tình nóng nảy, cô là phụ nữ nên cũng có thể dịu dàng đối với người khác, chỉ là hiện tại anh đây cũng không phải để thể nghiệm sự dịu dàng của cô.

Belle nhìn người đàn ông trước mắt cũng anh tuần cao lớn như mình, có thể coi là một người đàn ông khí vũ bất phàm.

Rất rõ ràng, nếu như so sánh anh với người đàn ông này, thì Mạc Thiên Kinh là người có khí phách lãnh đạo, còn anh lại là một thân sĩ dịu dàng.

Anh cũng không biết, Sính Đình có thích mẫu người như anh không?

"Sính Đình, nếu như anh ta dám khi dễ em, thì cứ lớn tiếng gọi tôi, tôi nhất định sẽ bảo vệ em đánh cho anh ta một trận!"

Belle dùng tiếng Trung nói rất rõ ràng, Sính Đình cười cười với anh, gật đầu một cái.

Mạc Thiên Kinh không khỏi hiềm nghi dùng con mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm cái người tên là Belle kia, khi dễ anh nghe không hiểu tiếng Anh hay sao? Cứ nhiên lại dùng thứ tiếng Trung quái dị để nói.

Sính Đình chính là người phụ nữ của anh, đứa con trong bụng cũng là con của anh, tên người nước ngoài này tại sao lại muốn can thiệp vào chuyện này!

Chán ghét!

Sính Đình nhìn gương mặt tuần tú của Mạc Thiên Kinh khí sắc không tốt, có chút buồn cười, có cảm giác là hình như anh đang ghen thì phải!

Ghen? Sính Đình bị ý tưởng của chính mình dọa sợ hết hồn, anh sẽ quan tâm cô và người khác ở chung một chỗ hay sao!

"Belle, anh cứ lưu lại đi, một lát nữa giúp tôi đổi tã cho bảo bảo!"

Sính Đình nhìn Belle đi ra tới cửa đột nhiên hô lên, Belle quay đầu lại, nhìn Sính Đình, lại nhìn sang sắc mặt không tốt kia của Mạc Thiên Kinh bèn gật đầu một cái.

"Sính Đình, con của anh không cần người ngoài đến giúp đỡ!"

Mạc Thiên Kinh vô cùng tức giận, tận lực để cho giọng nói của mình ôn hòa một chút.

Sính Đình nhìn anh nói: "Được, vậy bây giờ anh đi thay tã cho con đi!"

Sính Đình vừa mới nói xong, các bảo bảo giống như rất phối hợp liền ‘oa oa’ khóc lớn, Sính Đình đi tới, vén lên nhìn một cái, cứ nhiên là ỉa ra rồi.

Không nhịn được muốn cười thật to, mãnh liệt hôn bảo bảo một cái rồi kích động nói với Mạc Thiên Kinh:

"Bảo bảo ỉa rồi, anh đi thay tã đi!"

Sính Đình hiện tại thật rất mừng rỡ vì bây giờ cô chính là dùng tã cho bảo bảo, có thể khiến cho Mạc Thiên Kinh biết thay tã là như thế nào, không phải miệng nói mà có thể làm được!

Mạc Thiên Kinh đi tới chỗ của Sính Đình, nhìn hai bảo bảo mềm mại, đáng đáp cùng mình giống nhau đến mấy phần, hơn nữa chỗ chết người nhất chính là bọn chúng đang oa oa khóc lớn, hơn nữa lại còn ỉa thối nữa.

"Hành động đi!"

Sính Đình ngồi ở bên giường nhìn bảo bảo, Mạc Thiên Kinh đưa tay ra ôm lấy một đứa, bị dọa sợ lại vội vàng trả về, bảo bảo vốn mặc cũng không nhiều, cộng thêm mới vừa ra đời, cả người mềm nhũn, anh thật sợ mình sẽ làm đau chúng.

Sính Đình ở một bên nhìn anh long ngóng chân tay vụng về như vậy cố nín cười.

"Thế nào không phải nói phải giúp thay tã cho con sao? Thế nào mà ngay cả ôm cũng không dám?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, biết là cô cố ý gây khó dễ cho mình, nhưng lại không dám nói gì, ai bảo mình bây giờ đang ở trong giai đoạn khảo nghiệm!

Cho dù có sợ, cho dù rất sợ làm đau bảo bảo, nhưng vẫn dũng cảm cố gắng đưa tay ra bế lên.

Bảo bảo hình như cảm giác được ba của chúng đang bế mình nên tiếng khóc cũng dần dần nhỏ lại, mở đôi mắt nhỏ tròn vo nhìn anh chăm chăm.

Mạc Thiên Kinh trêu mếu vuốt ve mặt mềm mại của bảo bảo, trên gương mặt tuấn tú lộ ra nụ cười vui vẻ.

Cũng may, con của anh cũng không có hành hạ ba của chúng.

Sinh Đình nhìn phản ứng của bảo bảo, ở đáy lòng tức giận mắng con mình không có tiền đồ, nhanh như vậy đã liền thân phục ở trong tay Mạc Thiên Kinh rồi.

"Bảo bảo, ta là ba của con, con phải nhớ ta là của con, ta tên là Mạc Thiên Kinh, nhớ chưa!"

Mạc Thiên Kinh cười nói, nhìn vào cái miệng nhỏ nhắn mềm mại khả ái kia của bảo bảo, không nhịn được hôn lên đó.

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, lại nhìn bảo bảo ở trong ngực của anh, trong lúc nhất thời cũng không biết mình nên làm như thế nào.

Mạc Thiên Kinh vụng về tháo tã của bảo bảo ra, nhìn trên đó là một bãi đen thùi lù, chỉ nhú nhú mảy, nhưng lại hoàn toàn không vì cái mùi thối này mà cảm thấy chán ghét, lại rất kiên nhẫn cầm giấy ướt lên cho chùi đít cho chúng.

Sinh Đình nhìn anh, Mạc Thiên Kinh mặc dù cho tới bây giờ cũng chưa từng làm những chuyện chăm sóc trẻ con như vậy, nhưng động tác của anh lại rất dịu dàng, rất nhẹ nhàng, rất sợ làm đau cái mông của bảo bảo.

Nhưng Mạc Thiên Kinh khi nhìn thấy giới tính của bảo bảo thì không khỏi nhú mảy.

Không phải nói là con trai sao? Như thế nào lại biến thành con gái.

Dù nghĩ vậy Mạc Thiên Kinh cũng không dám hé răng, mặc dù rất biệt khuất, nhưng cũng không dám thối mái.

"Phụt phụt. . . . . Phụt phụt. . . . ."

Mới vừa lau sạch, còn chưa kịp mặc xong quần cho đứa này, thì lại nghe thấy tiếng đánh rầm vang dội thanh thúy vang lên, tiếp theo đó là ‘ oa oa ’ khóc lớn lên.

Mạc Thiên Kinh cau mày, sau khi mặc quần áo tử tế cho con gái đặt nằm ngay ngắn trên giường, tiếp đó lại ôm lấy đứa kia, rất kiên nhẫn cời tã ra, cũng lại là một đồng to đen thùi lù, sau đó cầm giấy ướt lên kiên nhẫn chùi đít cho nó.

Sinh Đình ở một bên nhìn anh, cau mày, nói thật, mặc dù các con là do mình sinh, nhưng cô vẫn có chút ghét mùi tanh này.

Khi thấy Mạc Thiên Kinh kiên nhẫn được như vậy thì cô có chút kinh ngạc.

Xem ra, anh cũng là một ứng cử viên tốt trong vai trò của một người cha nhưng anh và Lam Thiển Thiển nếu muốn đều có thể sinh ra vài đứa bé được mà?

Nghĩ đến điều này, Sinh Đình không khỏi có chút mất hứng, trong lòng vô cùng khó chịu.

"Mạc Thiên Kinh, đứa bé là do tôi sinh!"

Sinh Đình sau khi trầm mặc thật lâu, tính toán muốn ngả bài!

"Anh biết rõ điều này!"

Đầu của Mạc Thiên Kinh khi trả lời cũng không quay lại, rất nghiêm túc chùi đít cho con trai của mình, đứa này là con trai nên anh thật vui mừng, Sinh Đình lần này nên thực hiện hiệp ước của mình rồi!

"Anh cũng biết rõ như thế, vậy thì về sau cũng không cần tôi tranh đoạt con với tôi. Nếu anh muốn thì có thể sinh được nhiều con với Lam Thiển Thiển dù sao thì anh cũng thích cô ta đến thế cơ mà!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 219: Mạc Thiên Kinh, anh có thể cút đi được rồi!

Sinh Đình nói xong cứ cho là Mạc Thiên Kinh sẽ phản bác, không nghĩ tới anh lại nói ra câu này.

"Em như thế này là đang ghen phải không?"

Cô nghe ai nói anh và Lam Thiên Thiên lén phét với nhau, anh vẫn giữ mình trong sạch đã hơn ba tháng rồi, kể từ sau khi Sính Đình rời đi, mặc dù Lam Thiên Thiên có bỏ thuốc muốn anh cùng lên giường với cô ta, nhưng may mắn thay đã được lão K giải cứu.

Thật ra thì lần đó, nếu như không có lão K thì anh thật sự có thể sẽ **!

Nghĩ đến lần đó, Mạc Thiên Kinh không nhịn được vả mồ hôi lạnh, rất may anh đã không uống phải loại thuốc đó.

Sính Đình tức giận nhìn anh chăm chăm, giọng nói chua xốt.

"Anh nghĩ gì thế, tôi ghen, vì anh sao? Làm sao có thể!"

Rõ ràng chính là đang ghen, lại còn nói không phải, xem ra Sính Đình rất để ý đến chuyện anh và Lam Thiên Thiên đi chung với nhau nhưng mà anh căn bản chưa từng ở chung với cô ta chứ đừng nói đến vấn đề kia!

Nhưng mà anh lại muốn xem xem, nếu như cô biết được anh không có cùng Lam Thiên Thiên ở chung một chỗ thì sẽ có phản ứng gì.

"Cô gái ngốc!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, Sính Đình nổi giận nhìn anh, tròng mắt thật lớn trên mặt toàn là lửa giận.

"Anh nói ai ngu ngốc, tôi có chỗ nào ngu ngốc hả!" Mạc Thiên Kinh thật sự càng ngày càng đáng ghét mà Sính Đình nhìn anh chăm chăm lại nhìn đến nộ cười trên mặt anh, có cảm giác anh đang giễu cợt mình?

Ngắm lại, Sính Đình liền tức giận đùng đùng.

"Em nói xem, con mắt kia của em nhìn thấy anh và Lam Thiên Thiên ở cùng một chỗ khi nào?"

Nhìn thấy cũng không nhất định là ở chung một chỗ, nhưng từ đầu đến cuối anh lúc nào cũng thể hiện thái độ của mình rất rõ ràng. Anh đối với Lam Thiên Thiên vẫn luôn không có tình cảm, sẽ luôn là như vậy.

Trừ việc xem cô ta là con gái của chiến hữu của ba mình thì không có gì hơn.

"Hừ. . . . . Ai biết các người như thế nào, nói không chừng ngay cả đứa bé đều đã có rồi!"

Sính Đình chu môi đỏ mọng lên, rất tức tối nói.

Mạc Thiên Kinh gật đầu trả lời: "Em thật thông minh, quả thật là đứa bé đều đã có!"

Sính Đình không hiểu rõ ý trong câu nói của anh, tức giận đùng đùng quát: "Lại còn nói không có quan hệ, ngay cả đứa bé đều đã có rồi!"

Thật là uống công mới vừa rồi cô còn cảm thấy anh là ứng cử viên tốt, không ngờ hiện tại liền nói đã có con, hơn nữa còn là con của Lam Thiên Thiên.

"Anh đã có đứa bé, về sau không nên quần lấy tôi, quần quít dây dưa cũng không phải là tác phong của một thượng tướng như anh!"

Thật là mất mặt!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, nhàn nhạt cười một tiếng.

"Không được, anh cảm thấy cái mình thích nhất chính là quần quít dây dưa, hơn nữa em không phải cũng nhận thấy sao? Anh và em thế nhưng rất có cảm tình với nhau đấy!"

Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nói, làm Sính Đình tức giận đến nghiến răng.

"Mạc Thiên Kinh, anh đúng là không biết xấu hổ, ai đối với anh có tình cảm, anh cũng đừng dán vàng lên mặt mình, tôi cho anh biết, Ngọc Sính Đình tôi tuyệt đối không có thích anh!"

"Xi!"

Lời của Sính Đình vừa nói khiến cho Mạc Thiên Kinh không nhịn được cười ra tiếng, cô gái ngốc này, anh lúc nào thì nói cô thích anh, đây không phải là giấu đầu lòi đuôi sao!

Làm cho Sính Đình xấu hổ liền rống to.

"Anh cười cái gì, có cái gì đáng để cười!"

Thật là tức chết cô rồi, thế nào càng nói lại càng không đúng, rõ ràng là muốn cùng anh ngả bài nói cho rõ ràng, như thế nào lại nói lan man như vậy.

"Không có, anh lại cũng không có nghe thấy em nói là không thích anh!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, nhìn Belle đứng ở bên cạnh cô, nhìn cách cư xử của Sính Đình đối với người đàn ông này thì cảm thấy bọn họ thật rất xứng đôi.

Có lẽ anh đã sớm thất bại, nhưng anh không cam lòng, không cam lòng cứ như vậy bị hấn ta đánh bại!

"Nói chuyện đứng đắn đi, anh tới nơi này làm gì!"

Sính Đình không muốn cùng anh quanh co lòng vòng, quyết định đánh nhanh thắng nhanh.

"Anh muốn tới nói cho em biết, chúng ta phải kết hôn!"

"Đừng mơ tưởng!"

Mạc Thiên Kinh vừa mới nói xong, Sính Đình liền rống to, chỉ vào Mạc Thiên Kinh rất không vui hỏi.

"Tại sao tôi lại phải kết hôn với anh, anh muốn học theo người xưa sao? Muốn cưới hai người vợ để trái ôm phải ấp sao? Tôi cho anh biết, Ngọc Sính Đình tôi cũng không phải là người mà anh nói cưới thì có thể cưới, tôi tuyệt đối sẽ không đồng ý!"

Lại muốn cô và anh kết hôn, thật là vô cùng buồn cười, anh ta cho rằng mình là thượng tướng thì có thể học người khác trái ôm phải ấp sao?

Ngọc Sính Đình cô sẽ không bao giờ đồng ý!

"Ai nói là anh muốn cưới hai vợ !"

Anh chỉ muốn cưới một người phụ nữ là cô mà thôi, thế nào cô lại nói bậy bạ như vậy!

"Cái gì! Không phải hai, chẳng lẽ anh muốn tôi học người xưa, làm thiếp cho anh sao!"

Kẻ sĩ có thể chết nhưng không thể chịu nhục được, Mạc Thiên Kinh, anh như vậy thật là quá đáng!

Mạc Thiên Kinh có chút nhức đầu, anh lúc nào thì nói muốn để cho cô làm tiểu thiếp rồi hả ?

Thật muốn đem đầu của cô đào ra xem một chút, xem bên trong đựng bột nhào hay là tàu rau.

"Thế nào, sao không lên tiếng, Mạc Thiên Kinh, anh có thể cút được rồi!"

Tức chết cô rồi, người đàn ông này thật không biết xấu hổ, cô cả đời này cũng không muốn gặp lại anh nữa!

"Anh và Lam Thiên Thiên không có bất cứ quan hệ gì, ngày đó cô ta muốn bỏ thuốc anh nhưng bị lão K uống phải, cô ấy và lão K đã lên giường với nhau!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, rất không muốn nói ra chuyện của Lam Thiên Thiên mặc dù cô ta làm những việc có chút quá đáng, nhưng là nghĩ đến chuyện cô ta đã gặp phải thì trong lòng anh cũng không dễ chịu gì.

"Đùa gì thế, Lam Thiên Thiên và lão K lên giường, Mạc Thiên Kinh, anh ngủ với Lam Thiên Thiên nhưng cũng không cần giả họa cho lão K!"

Chuyện của LiNa lần trước, cô tin tưởng đó là lão k, nhưng là không thể nào lại khéo như vậy, lần đầu tiên còn chưa tính, lần thứ hai lại trùng hợp như vậy!

Mạc Thiên Kinh im lặng nhìn Sính Đình, "Anh nói thật, lão K tới chỗ của anh, sau đó ngẫu nhiên uống ly cà phê kia, sau đó thì bọn họ cùng lên giường!"

"Tôi mới không tin, anh cho rằng tôi rất ngu sao? Lão K cư nhiên lại trùng hợp như thế uống phải ly cà phê của anh, anh đừng nói với tôi là một hộp cũng không có uống..., cố ý cho lão K uống..., sau đó Lam Thiên Thiên ở ngôi chỗ đó cũng để làm cảnh hay sao? Tại sao cô ta lại không ngăn cản lão K uống ly cà phê của anh!"

Cô cũng không phải là đứa trẻ ba tuổi, cô sẽ không tin tưởng, cô à Lam Thiên Thiên kia sau khi nhìn thấy lão K uống xong ly cà phê kia một chút phản ứng cũng không có.

Nếu như cô đoán không nhầm khẳng định cũng uống thứ thuốc kia.

"Là thật, Lam Thiên Thiên muốn ngăn cản, nhưng lão K đã chạy tới, anh vừa mở miệng thì cậu ấy cũng đã uống xong!"

Mạc Thiên Kinh biết mình lời này của mình không có tính thuyết phục, nhưng là sự thật quá thật là như thế!

Anh thật sự không có uống cốc cà phê đó, cũng không có cùng Lam Thiên Thiên lên giường.

Sính Đình nghe Mạc Thiên Kinh nói cũng không nhận được phải vỗ tay khen ngợi kỹ thuật diễn của anh quả thật rất tốt.

"Lão K không có nước uống sao? Lại phải đi đến nhà của anh, còn chạy đến thờ hồng học, sau đó lại lấy cà phê của anh Uống....uồ...ng! Mạc Thiên Kinh, lời này của anh thật sự không có sức thuyết phục rồi, anh thử hỏi Belle xem xem, anh ấy sẽ tin tưởng lời nói của anh sao?"

Mạc Thiên Kinh còn chưa kịp mở lời thì liền thấy Belle lắc đầu.

"Làm sao có thể như vậy, tuyệt đối không thể nào, sao lại có chuyện trùng hợp như vậy!"

"Mắc mớ gì tới anh, tôi cho anh biết, sự thật chính là như thế, đây là chuyện giữa tôi và Sính Đình, không liên quan đến anh, anh đi ra ngoài cho tôi!"

Thật là ngứa mắt cái tên ngoại quốc này.

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, hình như có điều gì muốn nói.

"Người Trung Quốc các anh không phải có câu này sao? Chứng cứ luôn có sức thuyết phục nhất. Nếu như anh có thể tìm được chứng cứ chứng minh sự thanh bạch của mình thì chúng tôi sẽ tin tưởng anh!"

Bất quá làm cách nào để chứng minh thì chính Belle cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Anh muốn chứng minh!

"Chứng minh?"

Mạc Thiên Kinh cười lạnh nhìn Belle: "Tôi vì cái gì mà phải chứng minh cho anh xem!"

Đùa gì thế, anh không cần phải chứng minh sự trong sạch của mình cho cái tên ngoại quốc già này nhìn, cái anh muốn chính là người phụ nữ ở trước mắt này, Ngọc Sính Đình, chỉ cần cô tin tưởng anh là được rồi!

"Không sai! Tôi muốn anh chứng minh, không chứng minh được, tôi còn lâu mới tin anh!"

Sính Đình hoàn toàn không quan tâm Mạc Thiên Kinh nghe được câu này tức giận ra sao, ở trong mắt của anh xem ra Sính Đình cùng tên ngoại quốc này hoàn toàn có cùng ý tưởng đen tối rồi.

"Em nhất định muốn anh phải chứng minh!"

Chứng minh trong sạch của anh rất dễ dàng, để chứng minh anh chỉ cần gọi điện thoại báo lão K giải thích rõ ràng là được rồi!

"Không sai, cái tôi muốn chính là chứng cứ!"

Sính Đình nhìn anh, không thể không thừa nhận cô vẫn rất quan tâm đến việc anh có cùng người phụ nữ khác lên giường hay không, trong lòng của cô mặc kệ là đàn ông hay là phụ nữ cũng đều hi vọng có thể từ đầu tới cuối chỉ một chọi một mà thôi.

Nếu ở chung một chỗ, chỉ có thể có một người phụ nữ là cô mà thôi!

Nếu nói ngược lại, nếu như cô có người đàn ông khác, cùng đàn ông khác lên giường thì anh sẽ không quan tâm, không tức giận sao?

"Được, em đã muốn chứng cứ, vậy anh liền chứng minh cho em xem, chỉ là sau khi chứng minh xong, em phải cùng anh trở về!"

Mạc Thiên Kinh mới vừa nói xong, liền bị Sính Đình chặn lại: "Anh muốn chứng minh thì cứ chứng minh nhưng tôi sẽ không cùng anh trở về đâu!"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, thái độ của cô sao lại cứng rắn như thế, lần này anh phải làm như thế nào để cô trở về với mình, chẳng lẽ con cũng đã sinh rồi mà cô không muốn kết hôn với anh sao?

"Em có tính toán gì hay không?" Mạc Thiên Kinh kìm chế tức giận, anh không muốn nổi giận, cũng không muốn mắng nhưng mọi chuyện nhất định phải nói cho rõ ràng.

Sính Đình nhìn anh: "Không có tính toán gì, tôi và các con sẽ sống với nhau, anh cũng không cần phải đến quấy rầy tôi...tôi cũng sẽ không tính toán!"

Nếu anh luôn quán lấy cô theo như lời anh nói thì cô nhất định sẽ có điều tính toán đấy!

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói vậy..., tất cả lửa giận lại tăng lên thêm một bậc rồi.

"Con cũng có phần của anh, tại sao không để cho anh sống cùng với chúng."

Mạc Thiên Kinh thật rất không hiểu, cô gái này đến tột cùng là muốn thế nào, anh đã xuống nước tìm đến cô như vậy, tại sao cô còn chưa đồng ý ở chung với anh.

Sính Đình ôm đứa bé nhìn anh chăm chăm, lạnh giọng hỏi:

"Anh có phần, không sai, phần của anh ngoại trừ một số tình tròng thì anh còn có công lao gì, anh nói đi ai là người mang thai mười tháng, ai là người khổ cực vất vả sinh hạ ra chúng?"

Nói đến cái này, Sính Đình liền thấy nổi giận, mặc dù mới vừa sinh con xong nhưng cái loại đau xé tâm can đó vẫn không quên được, tại sao có thể nói đứa bé cũng có phần của anh cơ chứ!

Tại sao lại tới giành con với cô.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, mặc dù anh không biết sinh con có nhiều khổ cực ra sao nhưng bọn chúng thật sự có phần của anh, nếu như anh không cho cô tình tròng thì đứa bé ở đâu ra.

"Nhưng anh là cha đứa bé, em không thể để chúng không có cha được?"

Đứa trẻ bị mất cha sẽ rất đáng thương, bọn họ đều là những người như vậy, Mạc Thiên Kinh hi vọng nói như vậy có thể làm cô cảm động nhưng Sính Đình lại nhớ tới hôm đó anh tin tưởng Lam Thiên Thiên như vậy vẫn thấy rất tức, vốn còn đang xúc động một chút thì tâm lại bắt đầu phong tỏa lại rồi.

"Anh đi tìm Lam Thiên Thiên mà sinh đi! Không phải cô ta nói rất nguyện ý sinh con cho anh sao? Coi như có sinh mười đứa hay tám đứa thì cô ta đều sẽ nguyện ý, nhưng mà tôi lại chỉ có hai đứa bé này, tôi cầu xin anh, không cần tới tìm tôi nữa, đừng cướp con của tôi!"

"Lam Thiên Thiên đời này cũng không thể mang thai! Cô ấy bị người ta **!"

Mạc Thiên Kinh nghe cô nói vậy..., vốn không muốn nói chuyện của Lam Thiên Thiên cho cô biết, anh cảm thấy Lam Thiên Thiên rất đáng thương, nhưng Sính Đình vẫn hiểu lầm như vậy, cũng không có biện pháp nào.

Sính Đình bị lời nói kia của anh dọa sợ hết hồn, nghi hoặc nhìn anh!

"Anh đang nói đùa sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, bộ mặt phớt tỉnh hỏi ngược lại.

"Em cảm thấy anh đang nói đùa sao?"

Sính Đình nhìn anh, cũng đứng, coi như Mạc Thiên Kinh có muốn giải trừ hiểu lầm của mình và anh thì cũng không thể nguyên rủa Lam Thiên Thiên bị người ta ** như vậy.

Mặc dù người trong cuộc không ở nơi này, nhưng là lời này nghe cũng rất nghiêm trọng.

"Cô ta làm sao có thể bị người ta **, không phải anh đã nói cô ta và lão K lên giường với nhau sao?"

Sính Đình thật sự có chút khó mà tin được, người cao ngạo như Lam Thiên Thiên bị người ta ** sẽ biến thành cái dạng gì, cô ta còn có thể tâm cao khí ngạo mà đứng lên sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, thờ dãi.

"Cụ thể thế nào anh cũng không rõ ràng lắm, em còn nhớ ngày đó anh đang phá vụ án món đồ thiếu nữ bị ** tới chết hay không?"

Nói đến vụ án giết người kia thì Sính Đình lập tức cảm thấy hăng hái, gật đầu một cái, ngồi ở trên giường, nghe anh nói tiếp.

"Sự kiện kia thì có liên quan gì đến Lam Thiên Thiên, chẳng lẽ Lam Thiên Thiên bị nhóm người kia chụp được, sau đó. . . . ."

Trí tưởng tượng phong phú của cô khiến cho Mạc Thiên Kinh có chút dở khóc dở cười.

"Em chỉ nói đúng được phân nửa, Lam Thiên Thiên không biết tại sao lại bị đám người kia bắt đi, sau đó liền bị mấy tên đó **, nếu không phải lão K kịp thời chạy tới, sợ rằng ngay cả tính mạng cũng không giữ được!"

Mạc Thiên Kinh nói đến chuyện này, đến bây giờ cũng còn cảm thấy thật sự là rất không có căn cứ, tuy nhiên lại cảm thấy lão K và Lam Thiên Thiên thật sự rất có duyên phận với nhau, Lam Thiên Thiên bị bắt đi ai cũng không biết mà cậu ta lại có thể trùng hợp cứu được cô ấy.

Sính Đình nghe thấy vậy liền trừng to hai mắt: "Lam Thiên Thiên quả thật rất xui xẻo!"

Cư nhiên lại bị người ta **, đây có thể được coi là tự làm tự chịu hay không?

Là một người phụ nữ khi nghe cô ta bị người **, Sính Đình cảm thấy mình nên đồng tình, nhưng là nghĩ tới những chuyện trước kia cô ta đã làm với mình thì lại có chút hả hê!

"Đúng vậy, anh cũng vậy, cũng rất xui xẻo!"

Mạc Thiên Kinh ở một bên nói thầm, rõ ràng không cùng Lam Thiên Thiên lên giường nhưng lại bị hiểu lầm, như vậy vẫn không được tính là xui xẻo sao?

"Bây giờ em tin anh rồi chứ?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, bế con gái lên, khẽ hôn lên trên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại nhưng bảo bảo lại ‘oa oa’ một tiếng khóc lên.

Sính Đình vội vàng lấy con gái từ trong tay anh bế lên, tức giận nói.

"Tin tưởng thì như thế nào, không tin thì như thế nào! Dù sao chúng cũng là con của tôi!"

"Anh chỉ hy vọng có thể sống cùng với em và con, ở đây em lại có có hai bảo bảo. . . . ."

"Anh cứ yên tâm, tôi có thể chăm sóc được chúng mà không cần sự giúp đỡ của anh!"

Sính Đình cứ tưởng rằng anh muốn giành con với mình nên vội vàng nói.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, rất kiên nhẫn giải thích:

"Ý của anh là, anh sẽ ở đây chăm sóc cho con chứ một mình em trông chúng thì sẽ rất vất vả."

Anh vốn dĩ là người mặt dày mày dạn, mong rằng mình từ từ có thể hòa tan lòng của cô, như vậy vẫn có thể xem là một biện pháp tốt, dù sao hiện tại cũng không có chuyện gì khẩn cấp, quan trọng nhất vẫn là đưa vợ và con trở về.

"Anh nhất định muốn ở lại đây?"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, anh muốn ở lại đây để chăm sóc con, hiện tại cô đang cần người, hơn nữa cô cũng muốn cho mình một cơ hội cuối cùng, nếu như Mạc Thiên Kinh vẫn giống như lúc trước thì về sau cô cũng sẽ không cho anh cơ hội nào nữa.

Mạc Thiên Kinh gật đầu khẳng định.

"Ừhm!"

"Vậy cũng tốt, vậy anh mang những cái tã này đi giặt đi!"

Sính Đình chỉ vào đồng tã mà bảo bảo mới vừa thải ra, chỉ nhìn thôi đã cảm thấy ghê rồi, nhưng cô lại muốn anh đi giặt sạch chúng.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình nói: "Được, anh sẽ đi giặt!"

Không hề ngại bẩn cầm lên đồng đồ đầy cứt đái của con mình đi thẳng vào phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Tôi căn bản cũng không muốn ở cùng với anh ta!

Vốn chỉ muốn gây khó khăn cho anh, không ngờ anh cư nhiên lại không sợ bẩn chút nào, phải biết rằng cứt của trẻ em mới dẻ rất khó giặt, cô cũng không muốn giặt những cái tã kia.

"Giặt cho sạch sẽ một chút, không được qua loa tùy tiện đâu!"

Sính Đình lớn tiếng nói, nhìn Mạc Thiên Kinh đi vào phòng vệ sinh, trong chốc lát bên trong liền truyền đến tiếng nước chảy rào rào, Sính Đình có chút xấu hổ nhìn Belle, bởi vì Belle giờ phút này cũng đang nhìn cô.

"Belle, anh . . . . ."

"Không có gì, tôi chỉ cảm thấy anh ta sẽ làm rất tốt!"

Không biết vì sao, anh ta cảm thấy người đàn ông này sẽ đem tã giặt sạch sẽ, không biết làm sao, ở trước mặt hẳn anh ta hoàn toàn không có sức cạnh tranh **.

Có lẽ ở trước mặt cô, anh ta căn bản không có cơ hội thắng, người đàn ông này mang đến một cảm giác quá khí phách để cho anh ta không tự chủ muốn lùi bước.

Sính Đình liếc nhìn vào phòng vệ sinh tự hỏi? Mạc Thiên Kinh sẽ giặt sạch những chiếc tã đó mà không ngại sao?

Qua hơn nửa canh giờ, Mạc Thiên Kinh cầm những chiếc tã đã được giặt sạch sẽ đi ra ngoài, Sính Đình thấy tã bẩn nay đã trắng tinh thì mắt liền trừng lớn như đèn lồng!

Làm sao có thể như vậy, vốn đang đen thùi lù toàn cứng hiện tại đã trắng sạch thơm tho làm cho cô không dám tin, làm sao anh lại làm được thật là quá lợi hại rồi!

Các bác sĩ đều nói phân của trẻ sơ sinh là khó giặt nhất, thế mà anh có thể giặt sạch sẽ như vậy làm choco vô cùng bội phục.

Mạc Thiên Kinh vén tay áo lên cầm tã trong tay nhìn Sính Đình hỏi.

"Sính Đình, tã này phơi ở đâu đây?"

Sính Đình còn chưa kịp trả lời thì đã nghe thấy Belle chỉ lên trên sân thượng.

"Có thể phơi trên sân thượng!"

Mạc Thiên Kinh đi ra ngoài, nhưng chỉ trong chốc lát liền trở lại, tay áo đã thả xuống, lại khôi phục khí thế của một thượng tướng đi vào trong nhà nói với Belle.

"Anh có thể đi ra ngoài một chút không? Tôi muốn nói chuyện riêng với cô ấy!"

"Ok!" Belle nhìn Sính Đình một cái rồi gật đầu một cái, xoay người đi ra ngoài.

Mạc Thiên Kinh đi tới bên cạnh Sính Đình ngồi xuống, bế một đứa nhóc lên liền nói.

"Sính Đình, anh muốn em cho anh một cơ hội để anh muốn thử cùng sống chung với con và em, nếu như mà anh không thể làm một người cha tốt, một người chồng tốt, thì any nguyện ý về sau sẽ không quán lấy em nữa!"

Mạc Thiên Kinh lần này chỉ muốn cho mình và Sính Đình một cơ hội, nếu như không thể, cô có thể hoàn toàn buông tay anh ra.

Anh tin tưởng, Sính Đình thích mình, mà anh cũng rất yêu cô, có lẽ giữa anh và Sính Đình có quá nhiều hiểu lầm cho nên mới khiến chuyện này đi đến mức này.

"Anh nói thật chứ?"

Thử sống chung nhưng trước kia chẳng phải cũng đã sống chung rồi sao? Chẳng lẽ hiện tại anh sẽ trở nên tốt hơn, trước kia, cô thừa nhận, anh là một người đàn ông không tệ, nhưng còn bây giờ, sau khi trải qua chuyện của Lam Thiên Thiên thì cô thật không dám tin!

"Đương nhiên là thật, mới vừa rồi khi anh giặt tã cho con mặc dù cái đó rất bẩn, nhưng anh giặt rất vui vẻ, bởi vì đó là phân của con anh, coi như có thói đi chằng nữa thì anh cũng không cảm thấy bẩn!"

Lời của Mạc Thiên Kinh khiến cho lòng Sính Đình cảm thấy ấm áp, thiếu chút nữa liền mở miệng nói tha thứ cho anh!

"Chẳng lẽ có như vậy mà em cũng không chịu đồng ý sao?" Mạc Thiên Kinh có chút khó chịu, yêu cầu như thế cũng không phải là rất cao, tại sao cô lại không chịu đồng ý chứ!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh ánh mắt có chút bi thương, không phải là cô không muốn đồng ý, chỉ là cô không biết khi bọn họ chung sống với nhau thì cô làm thế nào để đối mặt với anh đây.

Nếu như cô vẫn hung hăng, tính tình thù hay nóng giận, muốn nổi giận liền nổi giận, muốn mắng liền mắng thì có thể hay không thể tiếp nhận cô, còn nếu như muốn cô dịu dàng đối với anh thì cô lại làm không được.

"Tôi sẽ tạm thời để cho anh ở chỗ này, chờ đến khi đầy tháng con thì tôi sẽ cho anh đáp án."

Như vậy mới có thể có câu trả lời tốt nhất, chắc chắn nhất, hiện tại cô đang cố gắng nên có rất nhiều chuyện không thể làm được, điều duy nhất có thể làm chính là coi anh như bảo mẫu, chỉ là bảo mẫu cũng không thể làm tốt được như vậy.

Mạc Thiên Kinh nghe Sính Đình nói vậy trên gương mặt tuấn tú mang đầy vẻ mất mát dần trở nên tự tin hơn.

"Em hãy yên tâm, anh nhất định sẽ cố gắng học để làm một người cha tốt, một người chồng tốt!" Mạc Thiên Kinh son sắt nói.

"Vậy về sau anh sẽ ngủ phòng bên ngoài kia!"

Sính Đình dẫn Mạc Thiên Kinh đi tới căn phòng kia, "Anh sẽ ngủ ở chỗ này, buổi tối khi bảo bảo muốn uống sữa thì anh phải đến, hơn nữa tã bảo bảo thải ra hay tắm rửa đều do anh phụ trách!"

Sính Đình cúi đầu nói, che giấu tâm tình cùng nội tâm đang hốt hoảng của mình.

"Có muốn anh nấu đồ cho em ăn hay không! Trong khi ở cữ phải ăn uống kiêng khem có như vậy thì sau này đối với thân thể mới tốt!" Sính Đình không ngờ Mạc Thiên Kinh lại còn có thể biết nói ra những lời này, nếu như chỉ nói câu trước thì nhất định cô sẽ cho rằng anh đang nhạo báng mình.

"Anh muốn làm gì thì cứ làm! Cái này tùy anh!"

Sính Đình không nhìn anh, nhàn nhạt nói.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, hình như cơ thể cô vẫn chưa hoàn toàn khôi phục nếu như ăn thức ăn có quá nhiều dầu mỡ nhất định sẽ ngán, tuy vậy người đang ở cữ nên ăn cái gì thì anh lại hoàn toàn mù tịt.

"Ừm, em cứ cho con đi ngủ trước, anh đi loay quanh nhìn một chút, để xem em nên ăn cái gì thì anh sẽ làm cho em ăn!" Mạc Thiên Kinh dặn dò một tiếng, sau đó liền đến chỗ máy tính tìm hiểu thông tin mình cần.

Sính Đình nhìn anh thu hồi nội tâm đang cảm động lại, ai biết được có phải cô đã vui mừng quá sớm hay không cứ chờ đến tối nay xem một chút, có lẽ anh sẽ rất nhanh lộ ra bản tính của mình thôi.

Nhìn hai đứa con đang nằm ở trên giường ôm chầm vào lòng, nhắm mắt lại, nhưng làm thế nào cũng không ngủ được.

Mạc Thiên Kinh sau khi tìm hiểu cận kề xong liền ra khỏi phòng, nhìn thấy Sính Đình đang nằm ở trên giường liền nói.

"Anh đi mua chút đồ, rất nhanh sẽ quay trở lại!"

Sính Đình không trả lời, tiếp tục giả vờ ngủ.

Khi Mạc Thiên Kinh đi xuống lầu, đã nhìn thấy đám người Lý Băng đang ngồi ở trên ghế sofa.

Khi nhìn thấy Mạc Thiên Kinh, liền liếc mắt nhìn trộm nhau.

"Lý Băng, cô theo tôi đi mua một ít đồ, một lát nữa sẽ trở lại!"

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh rồi gật đầu một cái.

"Ông nội, cháu đi một chút sẽ về!"

Ngọc Kỳ Lâm gật đầu mắt lạnh nhìn Mạc Thiên Kinh, mặt của cậu ta không có chút gì thay đổi, căn bản cũng không nhìn ra được cậu ta đang nghĩ cái gì.

Nhưng mà ông tin Sính Đình nhất định sẽ đem chuyện này xử lý tốt!

Lý Băng đi theo Mạc Thiên Kinh ra ngoài, Mạc Thiên Kinh bảo cô lên xe, Lý Băng liếc nhìn Mạc Thiên Kinh, tò mò nhìn chiếc xe mới trước mắt mình.

"Anh mới mua xe à!"

Lại là Bugatti Veyron nữa chứ.

"Ừm!"

Mạc Thiên Kinh ngồi lên xe, Lý Băng vừa lên xe liền nghe thấy Mạc Thiên Kinh hỏi.

"Đứa nhỏ trong bụng cô là của Diệp Duệ?"

Lý Băng bị anh hỏi sợ hết hồn, mặt hốt hoảng che giấu.

"Anh đang nói cái gì vậy, đứa bé trong bụng tôi sao có thể là của Diệp Duệ được?"

Anh có thể không thông minh như vậy được không, cái gì cũng bị, thế này thì không phải Diệp Duệ cũng nhanh chóng biết được hay sao?

Không được, cô không thể để cho Diệp Duệ biết được.

Mạc Thiên Kinh nhìn cô nhàn nhạt cười.

"Cô không phải lo lắng, vợ chưa cưới của Diệp Duệ đã bị bắt, cô và anh ta có thể ở cùng nhau!"

Lý Băng nghe anh nói vậy càng thêm hoảng loạn: "Anh nói cái gì vậy, tôi căn bản cũng không sống chung với anh ta."

"Cái gì! Nhưng tôi đã nói cho anh ta biết cô ở nơi này rồi!" Mạc Thiên Kinh không nghĩ tới lần này cư nhiên mình lại mang đến trở ngại như thế!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 222: Anh thật sự biết nấu cơm sao?

Đầu của Lý Băng bắt tri giác nổ một cái ‘ ầm ’, nhìn Mạc Thiên Kinh, vô cùng uất ức nói:

"Mạc Thiên Kinh, Lý Băng tôi có phải thiếu người đâu tại sao anh lại không nói trước với tôi một tiếng mà đã đi nói cho Diệp Duệ, tôi thật sự thấy rất ghét anh!"

Lý Băng hiện tại rốt cuộc đã biết cái gì gọi là khóc không ra nước mắt, nhưng Mạc Thiên Kinh nói thế nào cũng là cấp trên trước kia của cô, hiện tại chính mình thấy rất khó chịu nhưng cũng không thể đối xử với anh quá mức được!

"Thật xin lỗi, tôi lại cho rằng cô và anh ta có tình cảm với nhau nhưng nếu cô không muốn ở cùng với anh ta thì cô vẫn có thể rời đi mà." Mạc Thiên Kinh nhìn cô nói thật ra thì anh cũng chỉ muốn giúp một tay mà thôi.

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh, liền vội vàng hỏi.

"Rời đi như thế nào, Mạc Thiên Kinh, anh cứ nói thẳng ra." Chung sống mấy năm thế nhưng Lý Băng lúc này mới phát hiện ra Mạc Thiên Kinh gian trá như thế, thậm chí phụ nữ có thai như cô cũng bị lợi dụng!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, mặc dù có chút áy náy nhưng anh cũng không còn biện pháp, để có thể đoạt Sính Đình về thì cách nào anh cũng phải thử một lần.

"Cũng không có gì, chỉ cần cô đồng ý giúp tôi ở Sính Đình trước mặt nói tốt một chút để cho tôi và cô ấy có thể hợp lại là tốt rồi, thật ra thì cái người Diệp Duệ này cũng không tệ, cô có thể thử cùng anh ta lui tới xem sao, nếu như cô thật sự không thích anh ta thì tôi có thể giúp cô!"

Mạc Thiên Kinh vẫn đối xử với cấp dưới của mình không tệ, anh cũng không hi vọng bọn họ sống không tốt.

Diệp Duệ là một người đàn ông thật tốt nếu anh ta thật lòng đối với cô mà thì anh ta sẽ có những ngày sống thật dễ chịu, chỉ là để làm được điều này cần phải có một chút thời gian.

Diệp Duệ đối với Lý Băng không phải là không có cảm giác, đã là đàn ông cho dù có muốn lên giường tối thiểu cũng phải nhìn thuận mắt, hơn nữa không phải người xưa đã có câu phải tu trăm năm mới được cùng chung chăn gối hay sao?

Anh tin rằng mình và Sính Đình chính là như vậy, Diệp Duệ và Lý Băng cũng chính là như vậy.

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh: "Anh thật sự cho rằng Diệp Duệ là một người đàn ông tốt sao?" Muốn cô giúp anh nói tốt ở trước mặt của Sính Đình, vậy thì cũng phải xem, anh ta có thật lòng muốn chuộc lỗi với Sính Đình hay không, nếu như anh thật lòng đối tốt với Sính Đình thì tự nhiên cô sẽ giúp thôi.

"Dĩ nhiên, mặc dù tôi cũng là đàn ông nhưng ánh mắt nhìn người rất chuẩn, cô cũng đã theo tôi nhiều năm, tất nhiên cũng biết ánh mắt nhìn người của tôi như thế nào."

Lý Băng gật đầu một cái.

"Tôi cũng rất tin tưởng anh, nhưng nếu như anh thật một dạ hai lòng thì dù cho tôi có tình nguyện giúp anh thì Sính Đình cũng sẽ không tha thứ cho anh đâu, không ai muốn người đàn ông của mình có dính dáng đến người phụ nữ khác cả."

Kể cả là cô thì cô cũng không thể tiếp nhận, tại sao đàn ông lại có thể chân trong chân ngoài mà người phụ nữ lại phải toàn tâm toàn ý.

Tại sao đàn ông có thể lưu luyến bụi hoa, mà phụ nữ chỉ cần hơi có dính dáng đến đàn ông khác lại bị nói là lăng lợ, cái từ ** dâm phụ kia sao mà khó nghe đến thế.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, vừa lái xe, vừa hỏi: "Cô cũng cảm thấy tôi và Lam Thiến Thiến có gian tình sao?"

Anh và lam Thiến Thiến thật sự không có cái gì, nếu như có cái gì mà nói thì làm sao anh còn tới tìm Sính Đình, hơn nữa Mạc Thiên Kinh anh căn bản cũng không phải là loại đàn ông thay sớm ba chiều bốn như thế.

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh, châm biếm hỏi.

"Anh đừng nói với tôi, giữa anh và Lam Thiến Thiến là trong sạch đấy!"

Cô mới không tin.

"Tôi và Lam Thiến Thiến thật sự trong sạch, thật ra thì lần đó, cô thật sự đã nghe lầm rồi, Lam Thiến Thiến lúc đó đang hôn mê trong bệnh viện, trong giấc mơ gọi tên tôi ra thôi, chắc nghe thấy vậy nên cô đã hiểu lầm!"

Mạc Thiên Kinh đến bây giờ mới hiểu được tại sao cô và Sính Đình lại tức giận như vậy, nhất định là bởi vì khi Lam Thiến Thiến đang ngủ lại kêu tên của anh khiến cho bọn họ hiểu lầm.

Mạc Thiên Kinh từ từ kể sơ qua câu chuyện sau khi bọn họ rời đi, đem tất cả sự tình nói cho Lý Băng biết, hi vọng cô có thể hiểu được, cũng hi vọng cô có thể giúp anh ở trước mặt của Sính Đình xác nhận một phen.

"Thật đúng là xứng đáng, loại phụ nữ kia dù cho có bị ** tới chết cũng đáng đời!"

Ai bảo cô ta hư hỏng như vậy, phá hoại tình cảm của người khác, lại muốn làm người thứ ba, nếu như không phải vì cô ta...thì Sính Đình và Mạc Thiên Kinh có thể đã sớm kết hôn.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, nhàn nhạt nói.

"Không ngờ mấy tháng không gặp miệng của cô càng ngày càng độc!"

Nhưng anh lại không hiểu tại sao khi đối mặt với Diệp Duệ thì lại thấy sợ như vậy, vô dụng như vậy !

Lý Băng tức giận nhìn anh: "Cái này cũng không phải là do công lao của Lam Thiến Thiến kia sao, nếu như không phải tại cô ta thì đoán chừng anh và Sính Đình bây giờ đang ân ái mặn nồng rồi, cũng không biến thành tình trạng như bây giờ. Chỉ là các người ai cũng đều có lỗi, ai cũng không đủ niềm tin với đối phương, bằng không thì Lam Thiến Thiến đó làm sao sẽ được như ý chứ!"

Coi như Lam Thiến Thiến có lỗi ra sao thì người đàn ông nếu quả thật thích một người phụ nữ dù cho người khác có lột sạch quần áo quỳ rũ họ thì họ cũng sẽ không có phản ứng, cũng sẽ thờ ơ hay sao?

Nhìn ra được lần này cả hai bọn họ cũng đều có lỗi, Mạc Thiên Kinh nhìn siêu thị ở phía trước mặt, liền dừng xe đi xuống.

"Cô nói cũng đúng, lần này tôi sẽ nghiêm khắc kiểm điểm thật tốt."

Mạc Thiên Kinh cũng cảm thấy mình cũng có lỗi trong chuyện này, nếu như ngay từ đầu anh tin tưởng Sính Đình thì cô ấy đã không phải chịu uất ức mà rời đi.

"Đúng rồi, Diệp Duệ đã biết tôi ở chỗ này, anh chắc sẽ không đến đây chứ?"

Điều Lý Băng lo lắng nhất chính là cái này.

Mạc Thiên Kinh đi vào khu vực bán trái cây, chọn rất nhiều trái cây tươi bỏ vào trong xe.

"Chắc sẽ không, anh ta hiện tại không thể phân thân được, vụ án còn cần sự hợp tác của anh ta, tôi nghĩ nếu anh ta muốn tới đây thì chắc phải một thời gian nữa, nhiều lắm thì sẽ gọi điện thoại cho cô mà thôi!"

Mạc Thiên Kinh hiểu rất rõ, chuyện lần này rất lớn, Diệp Duệ bị dính líu vào đó thì nhất thời sẽ không thể tới nơi này được.

Lý Băng nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy, cả người cũng thờ phào nhẹ nhõm.

"Vậy thì tốt, thật là làm cho tôi sợ hết hồn."

Mạc Thiên Kinh nhìn dáng vẻ của Lý Băng như vậy không khỏi cười lạnh thành tiếng.

"Xem ra cô thật sự rất sợ Diệp Duệ!"

Lý Băng tức giận nhìn anh chằm chằm, thờ dãi nói.

"Anh thật sự không biết sự lợi hại của anh ta đâu, tôi căn bản không phải đối thủ của anh ta!"

Nghĩ đến Diệp Duệ, Lý Băng liền thấy lòng đầy sợ hãi.

Mạc Thiên Kinh đi tới chỗ bán gia cầm, nhìn thấy có rất nhiều loại gà nhất thời không khỏi nhũn mảy.

"Cô nói Sính Đình cần ăn gà, nhưng là loại nào mới được chứ." |

Trên mạng có nói trong lúc ở cữ phải ăn nhiều đồ bổ mới tốt, sau khi sinh thân thể rất yếu, cần phải bồi bổ nhiều.

Lý Băng nhìn các đủ các chủng loại trước mắt liền liếc đến một con gà, bên trên đó viết chữ gà đất.

"Mua cái này đi!"

Mạc Thiên Kinh liếc nhìn xong liền gật đầu nói: "Được!"

Sau khi mua một con gà đất, hai người mua một ít đồ linh tinh liền trở về.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói Diệp Duệ thật sẽ không tới sao?"

Lý Băng vẫn là có chút không yên lòng, cũng không muốn anh nhanh như vậy đã tới đây, vì cô thật sự không biết phải đối mặt với anh ra sao.

Mạc Thiên Kinh chuyển tâm lái xe, nhàn nhạt nói.

"Chắc không đâu, cô nói xem tôi có thể một lần nữa làm cho Sính Đình cảm động hay không?"

Anh cũng thấy rất lo lắng, anh rất sợ trong một tháng này anh cực khổ chăm sóc con lại nấu cơm giặt giũ nữa nhưng chỉ sợ Sính Đình lại một mực chắc chắn không tha thứ anh nếu như vậy anh thật sự rất đáng thương rồi.

"Tôi cũng không biết, nhưng Mạc Thiên Kinh này, anh thật sự biết nấu cơm sao?"

Trong trí nhớ của cô, Mạc Thiên Kinh chưa bao giờ xuống bếp lần nào, mặc dù khi huấn luyện trong quân đội đều phải tự mình nấu, nhưng ăn có ngon hay không thì lại là một việc khác.

Mạc Thiên Kinh lắc đầu một cái.

"Không biết, nhưng tôi sẽ học!"

Vì cơ hội lần này, anh cái gì cũng đều muốn học, chỉ cần lần này không có nhiệm vụ mới xuất hiện là tốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Cho dù có chết, tôi cũng sẽ không làm người tình của anh!

Lý Băng nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy thấy có chút bội phục anh: "Không nghĩ tới lần này anh lại nguyện ý học nấu cơm, chỉ vì muốn đoạt lại Sính Đình, đây thật là tự tìm đến cái khổ mà!"

Trước kia lúc ở chung với nhau thì không quý trọng, cứ nhiên bây giờ còn phải làm bảo mẫu trong gia đình để lấy lòng Sính Đình.

Mạc Thiên Kinh không có lên tiếng, Lý Băng nói rất đúng, chính là tự anh chuốc lấy mà.

"Mạc Thiên Kinh, trong khoảng thời gian này cũng không có vụ án nào để làm hay sao?"

Nhìn dáng vẻ của anh thanh nhàn như vậy, đoán chừng cũng không có vụ án gì lớn, nếu không thì sao lại có thể ở chỗ này làm bảo mẫu được.

Mạc Thiên Kinh lắc đầu một cái, xe đã về đến nhà.

"Không có, trong khoảng thời gian này rất rảnh rỗi, coi như là được thả lỏng một chút đi!"

Mạc Thiên Kinh hi vọng có nhiều thời gian ở bên cạnh Sính Đình, có lẽ bọn họ cũng có thể thử yêu đương một lần, cũng có thể để cho Sính Đình hưởng thụ cảm giác yêu một lần là như thế nào, có lẽ sẽ nhanh chóng đồng ý anh hơn.

"Vây cũng hay! Ngày nghỉ của chúng ta thật sự là quá ít ỏi!"

Bọn họ đi theo nghề này ngày nghỉ thật sự không nhiều lắm, tùy thời lại có nhiệm vụ, tùy thời sẽ phải lên đường.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, qua nhiều năm như vậy có khả năng là nhiệm vụ lần này tương đối ít, nếu như là lúc trước thì thời gian này anh nhất định là đang vội vàng bề đầu sứt trán rồi.

Xách một túi lớn đi vào trong nhà, còn chưa kịp nhìn thấy người liền nghe thấy tiếng của Thủy Nhi và Thượng Quan Quân Triết.

"Lý Băng, cô đang mang thai sao!"

Thủy Nhi kinh ngạc há hốc mồm, tròn to hai mắt, làm sao có thể, chỉ mới mấy tháng không gặp mà Lý Băng lại đã mang thai, mỹ nữ Lý Băng luôn luôn lạnh lùng làm sao lại có thể mang thai được?

Lý Băng nhìn về mặt vô cùng kinh ngạc của Thủy Nhi liền nhú nhú mày.

"Tôi mang thai thì có cái gì lạ sao?"

Cùng đàn ông lên giường tất nhiên sẽ có con, chuyện này cũng rất bình thường, sớm biết vậy cô cũng đã không đánh cuộc với Diệp Duệ rồi làm hại cô phải mang thai như vậy.

"Thủy Nhi, xem ra anh còn phải cố gắng nhiều!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn bụng của Lý Băng, bất đắc dĩ nói.

Thật ra thì anh đã rất nỗ lực, nhưng là không biết vì sao bụng của Thủy Nhi bụng vẫn không có một chút phản ứng có lẽ là anh có vấn đề.

Nhưng mà anh cũng không muốn đi truy cứu, anh sợ gây cho Thủy Nhi áp lực lớn, anh ở cùng với cô ấy cũng không phải bởi vì muốn có đứa bé mà là vì yêu cô.

Thủy Nhi nhìn chằm chằm Thượng Quan Quân Triết, cái người này không có tí nghiêm chỉnh nào, nói ra cũng chẳng thêm suy nghĩ gì thật là mất mặt mà!

"Các người cứ nói chuyện đi, tôi đi nấu cơm cho Sính Đình!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, không muốn cùng bọn họ nói thêm cái gì nữa, bây giờ cũng đã hơi trễ, anh muốn nấu cơm cho Sính Đình ăn.

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, nhìn tay cậu ta xách túi lớn túi nhỏ, nghe nói là nấu cho Sính Đình ăn, đầu tiên là giật mình, ngay sau đó trong lòng liền có chút thích thú.

Đứa nhỏ này xem ra cũng rất quan tâm đến Sính Đình, bằng không làm sao có thể tự tay đi vào phòng bếp nấu đồ ăn cho Sính Đình!

"Anh, để em giúp anh!" Thượng Quan Quân Triết nói xong liền hấp ta hấp tấp đi theo Mạc Thiên Kinh vào trong bếp.

Thủy Nhi lờ lững kéo Lý Băng ngồi ở trên ghế sofa, còn chưa kịp ngồi xuống đã nhìn thấy một bóng dáng vội vã đi tới, từ từ phóng đại ở trước mắt.

"Lý Băng, em đi ra đây cho tôi!" Diệp Duệ mới vừa vội vàng đáp máy bay chạy tới đây, liếc mắt liền nhìn thấy ngồi Lý Băng ở trên ghế sofa cực kỳ tức giận nói lớn.

Nghe Mạc Thiên Kinh nói cô đang mang thai, anh thế nào cũng đứng ngồi không yên muốn tới đây hỏi cho rõ ràng, người phụ nữ này mang đứa bé của anh đến đây đến tận cùng là muốn làm gì.

Không nói với anh một tiếng nào, chẳng lẽ lại muốn một thân một mình sinh hạ con của anh hay sao, sau đó ở mang theo đứa bé đến tìm anh để anh cho cô một danh phận sao?

Hay là muốn để cho anh cả đời này cũng không biết là mình có một đứa con ở bên ngoài!

Lý Băng nhìn thấy Diệp Duệ xông tới, vẻ mặt đầy hốt hoảng, lúc đó Belle liền đi tới kéo Lý Băng vào trong ngực mình để bảo vệ cô.

Không chỉ có Lý Băng mà tất cả mọi người ở chỗ này cũng đều ngăn cản cả người.

Gương mặt tuần tú của Diệp Duệ tức giận đến vặn vẹo, cái tên ngoại quốc đó lại cứ nhiên ôm lấy Lý Băng, đây coi như là có ý gì, muốn nói cho anh biết, Lý Băng là người phụ nữ của hắn sao?

Không ngờ qua mấy tháng cô lại quen với một người đàn ông ngoại quốc, Mạc Thiên Kinh còn nói đứa bé có thể là anh nhưng bây giờ nhìn lại cũng không biết đứa bé này là của người nào!

Belle rất không thích người đàn ông đang hùng hổ trước mắt này so với Mạc Thiên Kinh còn bá đạo hơn, vừa đến liền chất vấn Lý Băng, hắn mặc dù không thích Lý Băng, nhưng dù sao Lý Băng cũng là chị em với Sính Đình nên không thể nhìn thấy cô sợ lại không tiến lên bảo vệ được.

Diệp Duệ nhìn chăm chăm vào cánh tay đang ôm Lý Băng kia, trong mắt đều muốn tuôn ra ngọn lửa bùng bùng.

"Lý Băng, em theo tôi đi ra ngoài một chút!"

Câu tam đáp tứ, không ngờ cô gái này nhanh như vậy liền đã học được rồi, lại còn nói không muốn làm người tình của anh không ngờ lại đến đây làm người tình cho tên ngoại quốc này, thật là hèn mạt.

Lý Băng nhìn Diệp Duệ, nhìn thấy ánh mắt khinh bỉ kia của anh, rất tức tối nói:

"Anh là ai, tôi không biết anh!"

Nhìn anh khinh bỉ mình như vậy, cô thù chết cũng không muốn thừa nhận mình có quen biết người đàn ông vô cùng đáng ghét này.

Cô vốn cho rằng lúc bọn họ gặp mặt, anh sẽ thật bất ngờ, sẽ vây lấy cô nhưng không ngờ vừa thấy mặt anh lại lớn tiếng chất vấn cô như vậy.

Anh cho rằng anh là ai, tại sao lại dám hung dữ với cô như vậy.

Diệp Duệ nghe cô nói vậy, tức giận đến sắc mặt cũng xanh mét, không nói hai lời đi tới kéo tay Lý Băng ra.

Belle cũng lôi kéo cánh tay Lý Băng, hai người bốn mắt nhìn nhau tia lửa liền bắn ra bốn phía.

"Anh muốn làm gì!"

Lý Băng nhìn Diệp Duệ, tức giận hết lớn.

Diệp Duệ nhìn Belle, lạnh lùng hỏi Lý Băng.

"Nói đi, người đàn ông này là ai!"

Hắn ta cứ nhiên lại ôm eo của Lý Băng, mà cô lại không có chút kiêng dè nào, chỉ liếc mắt nhìn thôi anh đã cảm thấy đôi tay kia rất chói mắt.

Lý Băng muốn hất tay của anh ra, không ngờ anh lại cầm quá chặt, cô căn bản không có biện pháp gỡ ra.

"Diệp Duệ, anh buông tay!"

"Anh tên là Diệp Duệ đúng không, làm sao anh lại có thể vô lễ như thế, Băng đang bảo anh buông tay ra đây!"

Belle dùng tiếng Trung lưu loát nói ra, anh biết Sinh Đình vẫn luôn gọi cô ấy là Băng.

Anh hiện tại chỉ muốn giúp Lý Băng, anh nhìn ra được, Lý Băng rất ghét người đàn ông này, đoán chừng người đàn ông này là cha của đứa bé trong bụng Lý Băng.

"Anh là ai, tại sao lại bảo tôi buông tay!"

Diệp Duệ lạnh giọng hỏi, nhìn Belle, trong mắt ý lạnh càng đậm.

Lý Băng nhìn vào tay của anh, lạnh lùng quát.

"Diệp Duệ, cái người người điên này, anh buông tay cho tôi, tôi cho anh biết, coi như anh có quán lấy tôi...tôi cũng không hề thích anh!"

Mặc kệ anh có quán cô thế nào, thì cô cũng không thể nào thích nổi người đàn ông bá đạo này.

Diệp Duệ nghe cô nói con tức đang cố gắng kìm xuống đột nhiên lại tăng cao, một tay nắm lấy tay cô rồi kéo cô vào trong ngực mình, lạnh giọng cảnh cáo:

"Lý Băng, em đừng quên em là người phụ nữ của tôi, đừng có nghĩ chơi bời với đàn ông khác, tôi cho em biết, một tháng làm người tình cũng có nghĩa là làm người tình một đời!"

Trong khi đó cô lại mang thai, ôm con của anh rồi đi như vậy.

Diệp Duệ cũng không phải là không muốn có con, chỉ là anh không muốn Lý Băng lên mang thai ở sau lưng anh như vậy.

Lý Băng căm tức nhìn anh, lạnh giọng mắng.

"Diệp Duệ, cái người biến thái này, tôi dù có chết cũng sẽ không làm người tình của anh đâu!"

"Em nói cái gì!"

Diệp Duệ càng nghe thì lại càng thấy tức, hơi sức trên tay càng lớn hơn, bóp chặt đến mức Lý Băng phải cau mày lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Cả đời này tôi cũng sẽ không tha thứ cho anh!

Lý Băng nhìn anh chăm chăm, từng chữ từng chữ đều là căn răng nghiêng lợi nói.

"Tôi nói là ngay cả khi tôi chết, tôi cũng sẽ không làm người tình của anh!" Lý Băng vừa nói xong, Diệp Duệ liền vung tay lên tát cô một cái, Lý Băng theo bản năng lui về phía sau, bàn tay vừa chạm vào gương mặt trắng nõn thì cả người liền ngã ra phía sau bụng chọt va mạnh vào bàn trà.

"Lý Băng!"

"Lý Băng!"

Mọi người hoảng sợ thét lên chói tai nhưng không kịp giữ cô lại, Lý Băng liền cảm thấy bụng quặn đau, dưới thân như đang có thứ gì đó chảy ra ngoài, sắc mặt trắng bệch, nhìn chăm chăm Diệp Duệ, trong ánh mắt tràn đầy thù hận!

Diệp Duệ cũng không ngờ đến mình tức giận đến nổi ra tay tát cô, hơn nữa còn làm cô ngã xuống đất.

"Mau đưa cô ấy đi bệnh viện!"

Nhìn giữa hai chân Lý Băng chậm rãi chảy ra vết máu, Thủy Nhi bị dọa sợ kêu to lên, cảm giác như thế cô đã quá quen thuộc, cô biết rất rõ rằng hiện tượng này báo hiệu cho cái gì.

Diệp Duệ ngồi xổm xuống đang muốn bế cô lên liền bị Lý Băng hung dữ đẩy ra, trong ánh mắt của nàng viết đầy hận ý.

Belle đi tới bế Lý Băng lên, sai bước chạy đi, Thủy Nhi cũng vội vàng theo ra.

Mạc Thiên Kinh và Thượng Quan Quân Triết cũng từ phòng bếp chạy ra nhìn chỗ Diệp Duệ đang đứng còn đọng vết máu liền tròn tròn mắt.

Chuyện sao lại biến thành tình trạng này!

Anh gọi Diệp Duệ tới đây chỉ hi vọng anh ta sẽ giải thích rõ, muốn Lý Băng ở cùng với mình, không ngờ cư nhiên lại phá hủy cả đứa con của bọn họ.

Diệp Duệ đứng ở nơi đó, cả người vẫn còn ngây ngốc ngơ ngác!

"Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, lạnh giọng nói.

"Diệp Duệ, lần này tôi thật sự đã nhìn lầm anh!"

Anh có thể nào cũng không ngờ đến Diệp Duệ lại có thể mạnh động như vậy, Lý Băng rất quan tâm đến đứa con này, có thể nói, cô ấy trừ mình ra, thứ quan tâm nhất thân thiết nhất chính là đứa nhỏ ở trong bụng, nhưng mà bây giờ đã bị Diệp Duệ làm thành như vậy, đứa bé khẳng định không giữ được nữa rồi.

Diệp Duệ ngẩng đầu lên, nhìn Mạc Thiên Kinh, cả người liền ngã ngồi ở trên ghế sofa, hai mắt khép chặt lại.

Anh chỉ là đang tức giận chuyện cô giấu giếm mình tự ý mang thai, không ngờ cư nhiên lại đẩy cô ra, còn đứa bé, nghĩ đến đứa bé Diệp Duệ càng thêm lo lắng.

Nhất định là không giữ được rồi!

Bên trong bệnh viện, Lý Băng đã được đưa vào phòng cấp cứu, Thủy Nhi nhìn máu trên tay Belle, nhìn Belle đang ngây ngẩn cả người thì cảm thấy chuyện này trở nên rất khó tin.

Giải phẫu vẫn đang được tiến hành, Mạc Thiên Kinh liền chạy tới, Diệp Duệ cũng đi theo tới đây, nhìn cửa phòng giải phẫu vẫn đang đóng chặt, Diệp Duệ liền cầu nguyện trong lòng, hi vọng lần này bọn họ có thể bình an vượt qua nguy hiểm.

Thủy Nhi nhìn Diệp Duệ, đối với người đàn ông đầy bạo lực này trên mặt viết đầy chán ghét.

"Diệp Duệ, anh còn tới chỗ này làm gì! Có phải anh muốn xem đứa bé có còn hay không chứ gì, tôi cho anh biết, anh lập tức cút cho tôi, Lý Băng nếu

không có việc gì thì có lẽ tôi sẽ tha cho anh còn nếu như Lý Băng có chuyện thì Tiểu Thủy Nhi tôi cho dù có đánh không thắng anh cũng sẽ hung hăng đánh anh một trận!"

Người đàn ông này thật sự rất đáng bị ăn đòn, cư nhiên lại bạo lực như vậy.

Diệp Duệ nhìn Thủy Nhi, đối với chỉ trích của cô, anh một câu đều không dám nói, anh biết trong chuyện này anh đã sai rồi.

Anh cũng không biết tại sao mình lại mạnh động như vậy, đây hiện tại hoàn toàn là tự anh tìm đến!

"Thủy Nhi, cô không cần nói nữa, chuyện có thể không nghiêm trọng như thế!"

Mạc Thiên Kinh lời vừa mới dứt, thì đèn của phòng giải phẫu cũng vừa tắt, bác sĩ đẩy Lý Băng ra ngoài, Thủy Nhi liền vội vàng chạy tới, vội vàng hỏi: "Bác sĩ, thế nào rồi!"

Bác sĩ nhìn cô, nhàn nhạt nói.

"Đứa bé không còn nữa, người mẹ thì không có việc gì!"

Một câu nói thôi lại khiến cho Diệp Duệ hoàn toàn bối rối, cư nhiên anh lại tự tay giết chết con của mình, trong đầu hiện giờ chỉ có một ý niệm đó là tự tay anh đã bóp chết con của mình!

Nghĩ đến điều này, Diệp Duệ liền cảm thấy mình thật sự rất đáng chết, đứa bé không còn nữa, Lý Băng nhất định là hận chết anh rồi.

"Các người thật không có lương tâm, một đứa bé trai đẹp như vậy liền bị các người hại chết rồi!"

Bác sĩ nhìn bọn họ, lắc đầu.

Đáng tiếc cho bé trai tuy còn chưa được ra đời nhưng cũng đã thành hình rồi.

"Lần này anh đã hài lòng chưa, con trai của tôi bị anh giết chết rồi, Diệp Duệ, cả đời này, anh cũng đừng mong tôi sẽ tha thứ cho anh!"

Lý Băng nằm ở trên giường phẫu thuật, hung dữ nhìn Diệp Duệ nói, sau khi nói xong liền nhắm mắt lại, một dòng lệ từ trong khóe mắt cô chảy xuống, khuôn mặt tái nhợt khác thường làm cho người ta nhìn vào đã thấy đau lòng.

Thủy Nhi nhìn Lý Băng, cũng đều là cô nhi, lại giống nhau bị mất đi đứa bé, làm sao cô lại không hiểu cảm giác của Lý Băng giờ phút này như thế nào.

Diệp Duệ nhìn Lý Băng, muốn nói điều gì nhưng lại không thể thốt ra được.

Anh biết, hiện tại mặc kệ anh có nói gì cũng đều là nói nhảm, Lý Băng chắc chắn sẽ không tha thứ cho anh.

Còn con anh cứ như vậy mà mất đi rồi! Diệp Duệ thế nào cũng không ngờ đến mình chạy tới đây lại đẩy đứa bé vào điện diêm vương như vậy.

Nghĩ tới đây, Diệp Duệ cũng rất hối hận, nhưng lại không có cách nào để cứu vãn nữa rồi.

Trên thế giới không có thuốc nào mang tên hối hận cả, anh cũng không có bản lĩnh này.

Thủy Nhi cùng đi với Lý Băng vào phòng bệnh, Diệp Duệ đứng ở nơi đó, cả người đều đang rối bời.

Mạc Thiên Kinh vỗ vỗ phía sau lưng của anh, thờ dãi nói.

"Diệp Duệ, lần này, anh thật sự rất quá đáng rồi! Lý Băng là cô nhi, mà bây giờ anh lại giết chết con trai của cô ấy cũng đồng nghĩa với việc giết chết người thân duy nhất của cô ấy rồi! Đời này cô ấy có thể không có cách nào tha thứ cho anh được!"

Thử hỏi, người con gái nào lại nguyện ý tha thứ cho hung thủ đã giết chết chính đứa con của mình.

"Tôi hiểu rất rõ điều này!" Diệp Duệ lẩm bẩm nói xong liền xoay người rời đi.

Mạc Thiên Kinh nhìn bóng lưng Diệp Duệ rời đi, lại cảm thấy thật ra thì Diệp Duệ cũng rất đáng thương, nhìn bóng lưng cô đơn rời đi của anh ta cũng thấy hiện tại tâm tình cũng đang xuống thấp trầm trọng.

Trở lại biệt thự thì đã là hơn chín giờ tối rồi, Mạc Thiên Kinh bảo Thượng Quan Quân Triết đi ngay bệnh viện còn mình thì mang cháo gà lên cho Sính Đình ăn.

Trở về phòng, Mạc Thiên Kinh liền nhìn thấy Sính Đình đang nằm ở trên giường cho bảo bảo bú sữa, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh trở lại, liền vội vàng hỏi.

"Lý Băng hiện tại như thế nào, đứa bé sao rồi?"

Sính Đình có thể nào cũng không ngờ đến, đứa con của Lý Băng lại bị Diệp Duệ hại cho mất đi, nhưng cô vẫn hi vọng Mạc Thiên Kinh nói đứa bé vẫn

còn giữ được.

Mạc Thiên Kinh đi tới bên giường, yêu thương nhìn nhìn chăm chăm vào cặp mắt đen láy của bảo bảo, nhẹ nhàng hôn lên trên trán chúng.

"Đứa bé không còn nữa nhưng Lý Băng thì không có việc gì!"

"Diệp Duệ lần này thật sự rất quá đáng rồi!"

Sính Đình tức giận đến cắn răng, đứa nhỏ trong bụng của Lý Băng đã được bốn tháng, cư nhiên bây giờ lại không còn, bảo sao cô ấy lại không nổi giận, không khó chịu.

Không ngờ Diệp Duệ lại cư nhiên độc ác như thế, ngay cả con ruột của mình cũng xuống tay được.

"Đúng vậy, quả thật rất quá đáng, trong chuyện này anh cũng có phần sai!"

Nếu như không phải anh mang tin tức Lý Băng mang thai nói cho Diệp Duệ thì anh ta cũng sẽ không tới nơi này, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, không thể phủ nhận được Diệp Duệ có lỗi cả Mạc Thiên Kinh cũng có lỗi.

"Lần này, Diệp Duệ và Lý Băng hoàn toàn chấm dứt rồi!"

Thở dài nói xong, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh một cái, giao đứa bé cho anh bế.

Mạc Thiên Kinh nhìn bảo bảo mềm mại trong ngực mình, thấy rất đáng tiếc, bởi vì một câu nói của mình lại khiến cho con của Lý Băng chết yểu như vậy.

Diệp Duệ, đến tận cùng là chuyện gì đã xảy ra, lại nhớ đến đáng về tịch mịch lúc rời đi, anh thật có chút lo lắng.

Cả đêm, Mạc Thiên Kinh đều ôm đứa bé ngủ, sang ngày hôm sau vừa rạng sáng điện thoại di động liền vang lên là lão l gọi tới.

"Thượng tướng, lúc thị trưởng trở lại liền bị người ta bắn vào ngực trái, hiện tại đang hôn mê, sinh mạng gặp nguy hiểm!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Mạc Thiên Kinh, người này chính là cố ý!

"Tại sao có thể như vậy?"

Mạc Thiên Kinh thật sự sắp bị tin tức đột nhiên xuất hiện này làm chấn kinh đến mức vẫn còn rất tốt mà hôm nay làm sao lại như vậy, đến tận cùng là do ai làm ra?

Càng nghĩ, Mạc Thiên Kinh càng khẩn trương, chuyện này hình như là hướng về phía Diệp Duệ, mặc dù anh ta là thị trưởng nhưng cũng không thể có kẻ thù tới đòi mạng như vậy!

Càng nghĩ, Mạc Thiên Kinh càng cảm thấy chuyện này tuyệt đối không đơn giản, liên cau mày đắn đo, Diệp Duệ bị bắn trọng thương, nếu anh không trở về điều tra chuyện này cũng không được, nhưng còn Sính Đình ở bên này. . . . .

Khi nghĩ đến Sính Đình, chân mày của Mạc Thiên Kinh liền nhíu sâu hơn, không biết khi cô nghe anh nói trở về sẽ có phản ứng như thế nào?" Không biết nữa, lần này không cần thượng tướng phải nhúng tay vào, em nghĩ lần này nhân vật mà thị trưởng chọc tới nhất định phải là nhân vật rất lợi hại!"

Lần này, có thể bắn thị trưởng trọng thương, mạng đang như chỉ mành treo chuông, nhóm người này khẳng định không nhiều lắm, Lý Băng cũng đã nói qua bản lĩnh thị trưởng so với cô ấy còn lợi hại hơn, cho nên đối phương nhất định so với anh ta lợi hại hơn rất nhiều.

Mạc Thiên Kinh do dự, suy tư chốc lát mới nói.

"Trước tiên cậu phải xem xét cho kỹ, mặc kệ như thế nào, nhất định phải cứu sống anh ta, tình huống như thế nào lập tức báo lại cho tôi!"

"Thượng tướng, tôi gửi tài liệu vào hòm thư của anh rồi, anh kiểm tra xem sao!"

Lão K ở bên đầu bên kia trầm ổn nói, Mạc Thiên Kinh đáp ứng một tiếng liền cúp điện thoại!

Đi vào phòng, Mạc Thiên Kinh liền nhìn thấy Sính Đình đang thay tã cho con, còn một đứa khác đang nằm khóc vội vàng đi tới giúp một tay.

Sính Đình nhìn anh, hỏi: "Điện thoại của ai vậy?"

"Lão K , Diệp Duệ bị người ta tập kích , tính mạng có nhiều nguy hiểm!"

Sính Đình nhú mày, "Làm sao lại nghiêm trọng như thế, ngày hôm qua không phải còn tốt sao? Có tra ra được là ai làm hay không?!"

Xem ra Diệp Duệ thật sự bị báo ứng rồi, Sính Đình lại nghĩ đến Lý Băng hiện tại đứa bé đã không còn, Diệp Duệ thì bị thương rồi, cũng không biết sau khi cô ấy biết được sẽ có phản ứng gì.

"Còn chưa có đầu mối, lão K đã gửi tài liệu vào mail của anh, xem trước một chút rồi hãy nói!"

Chuyện này đoán chừng không phải đơn giản như vậy, bên cạnh Diệp Duệ luôn luôn đều có vệ sĩ, lần này tới đây vội vàng như vậy, nói anh ta đối với Lý Băng không phải hoàn toàn không có tình cảm. Chỉ có điều con người của Diệp Duệ luôn luôn làm theo ý mình, cũng không thích giải thích, hơn nữa lại vô cùng bá đạo!

"Vậy tại sao anh không trở về xem thế nào?"

Xảy ra chuyện như vậy mà anh vẫn còn ở chỗ này hình như không tốt lắm, mặc dù cô muốn anh biểu hiện tốt một chút, nhưng nói thế nào, Mạc Thiên Kinh còn có công việc của mình, hơn nữa thị trường gặp chuyện không may, chuyện này rất nghiêm trọng, anh nếu không trở về hình như không tốt lắm.

"Không việc gì, anh ở chỗ này cũng rất thích hợp, khi Diệp Duệ ở bên này trở về mới xảy ra chuyện, nên anh nghĩ có thể ở chỗ này điều tra một chút."

Điều quan trọng nhất bây giờ là tra ra Diệp Duệ còn có thân phận khác hay không, Lý Băng cũng đã nói rằng cô ấy đánh không thắng Diệp Duệ, từ đó có thể suy đoán bản lĩnh của Diệp Duệ thật sự rất tốt.

Chỉ là đến tốt cùng là người nào, lại có thể biết hành tung của anh ta, hơn nữa còn muốn lấy mạng của anh ta nữa?

Sính Đình thấy anh đang bận rộn suy nghĩ vốn còn muốn anh trông giúp bảo bảo, nhưng là hiện tại cũng đành dự vào bản thân mình mà thôi, cô không thể bảo Mạc Thiên Kinh buông hết công việc, giúp một tay trông bảo bảo được!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, đưa tay cầm lấy tay của cô.

"Sính Đình cho anh thêm một cơ hội nữa, anh nhất định sẽ chứng minh, lần này tuyệt đối sẽ không làm bất cứ chuyện gì sai lầm nữa, anh hi vọng những lúc anh làm sai em có thể nhắc nhở anh, sẽ nói cho anh biết..anh sai chỗ nào, nếu chúng ta gì khó chịu thì nên ngồi lại nói rõ ràng, không nên đột nhiên rời đi như vậy."

Anh biết rõ, em đột nhiên rời đi như vậy là lỗi của anh, nhưng em biết không?

Nếu như em có đủ lòng tin đối với anh, có vấn đề gì ủy khuất sẽ trực tiếp nói cho anh biết thì căn bản sẽ không để cho người khác thừa cơ mà...em cũng nên quan anh nghiêm một chút.

Anh chỉ có một mình em, cho tới bây giờ cũng đều không có bất cứ quan hệ bất chính với phụ nữ nhân khác, Lam Thiên Thiên là một ngoại lệ, lúc ấy tuổi trẻ nóng cuồng, chỉ vì một câu nói đùa không nghĩ tới lần này cứ nhiên lại mang đến nhiều chuyện như vậy.

Thế nhưng cô ấy cũng đã bị báo ứng, anh và em cũng bị hành hạ theo. Lúc em sinh con anh nên ở bên cạnh chăm sóc nhưng bởi vì em đột nhiên rời đi làm cho anh mất đi cơ hội nhìn thấy bảo bảo ra đời.

Anh không biết sinh con khổ cực như thế nào, nhưng mà anh sẽ dùng cả đời còn lại để bồi thường cho em, làm bạn với em, để cho em trở thành người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới này!"

"Phụt . . . . Phụt. . . ."

Mạc Thiên Kinh vừa mới nói xong liền nghe thấy âm thanh thanh thúy vang lên, Sính Đình lúng túng mở to mắt, có chút ngượng ngùng.

Mới vừa rồi Mạc Thiên Kinh nói gì cô thật sự nghe không rõ lắm, vốn nghĩ sẽ nghiêm túc nghe anh nói, nhưng mà không biết làm sao sau khi ăn xong canh gà Mạc Thiên Kinh nấu bụng cô đột nhiên lại rất đau.

Cho rằng anh nói hai ba câu sẽ đi ra khỏi phòng, không ngờ lại nói lâu như vậy, cũng nhịn không được nữa liền thả ra hai quả bom.

Mạc Thiên Kinh cau mày, nhìn mặt Sính Đình đang rất lúng túng

"Em . . . ."

"Anh trông bảo bảo đi, em đau bụng, ẹt. . . . ."

Sính Đình đang nói lại không nhịn được thả thêm một quả bom nữa, cảm giác những thứ đó đã sắp chạy tới hậu môn, tùy thời đều có thể phọt ra liền vội vàng nhảy xuống vọt vào nhà vệ sinh

"Hơ . . . . ."

Phính Đình ngồi ở trên bồn cầu, vừa xả ra lại vừa có chút buồn cười.

Lần trước là cô không cẩn thận khiến Mạc Thiên Kinh đau bụng, lần này, cứ nhiên lần này anh cũng không cẩn thận làm cho cô đau bụng rồi, xem ra làm người thật sự không thể làm chuyện xấu được.

Mạc Thiên Kinh nhìn hai bảo bảo đang nằm ở trên giường, hai mắt mở to, mút thỏa thích ngón tay nhỏ bé của mình nhìn anh chăm chăm!

Đầy yêu thương vuốt ve khuôn mặt chúng, Mạc Thiên Kinh thật hi vọng lần này mình và Sính Đình không bị chuyện gì phá hư nữa, để cho anh có thể ở đây chân chính làm người một nhà!

Sau khi xả hết ra ngoài, bụng của Sính Đình không còn đau nữa, ôm bụng đi ra khỏi phòng vệ sinh, nhìn Mạc Thiên Kinh đang chơi cùng bảo bảo không khỏi ngáy ngẩn cả người. nhìn anh bây giờ giống y như đứa trẻ, nụ cười ngây thơ sáng lạn, hình như cho tới bây giờ cô cũng chưa nhìn thấy qua anh cười như thế.

Đây chính là nụ cười mà một người cha nên có sao?

Đi tới, nhưng vẫn chưa kịp đi đến chỗ của Mạc Thiên Kinh thì bụng lại đau, Mạc Thiên Kinh quay đầu lại, đã nhìn thấy Sính Đình chạy vọt vào phòng vệ sinh.

Cau mày đi tới cửa phòng vệ sinh,, , mũi hơi lập tức xông vào mũi, Mạc Thiên Kinh cau mày, gõ cửa.

"Sính Đình, em có khỏe không? Có muốn anh đi tìm bác sĩ khám cho em hay không?"

Sính Đình ngồi ở trên bồn cầu, không còn hơi sức để nói.

"Anh đi tìm bác sỹ đi, bụng của em thật là đau!"

Cũng không biết ăn phải cái gì, làm sao lại đi nhiều như vậy, hơn nữa bụng vẫn còn rất đau.

Sính Đình thật sự có chút hoài nghi, Mạc Thiên Kinh có phải đang muốn chinh cô hay không, làm thế nào mà bụng lại đau như vậy!

"Em ở đây chờ một chút, anh lập tức đi mời bác sỹ."

Mạc Thiên Kinh nói xong liền vội vàng cầm chìa khóa xe đi ra ngoài, chưa tới nửa giờ, liền mang theo một bác sỹ trung niên trở lại.

Sính Đình chống tay lên tường đi tới, đưa tay lên cho người bác sỹ kia kiểm tra, nhìn sắc mặt tái nhợt của cô liền nhíu mày một cái.

"Tôi sẽ truyền nước cho cô, tiêu hóa của cô bị rối loạn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 226: Có phải Diệt Duệ sắp chết hay không!

"Truyền nước sao? Không cần đâu!" Sính Đình nhìn bác sỹ bắt đầu lấy bình nước và dụng cụ để truyền ra, toàn thân không nhịn được run lên, cái cô sợ nhất chính là truyền nước liền nói:"Bác sỹ, tôi có thể uống thuốc không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, sao sắc mặt lại tái nhợt như vậy, chẳng lẽ cô gái này sợ truyền nước sao?

Chuyện truyền nước lần trước làm cho mu bàn tay cô cho đến bây giờ vẫn cảm thấy đau.

"Sính Đình, không phải em sợ truyền nước đấy chứ?"

Nghĩ tới khả năng này, Mạc Thiên Kinh liền không nhịn được cau mày, lần này anh đã bắt được điểm yếu của cô rồi.

Sính Đình tức giận nhìn chăm chăm Mạc Thiên Kinh, chắc hẳn anh đã đoán ra được, tại sao lại không giúp cô nói chuyện, lại bày ra cái bộ dáng hả hê ra, thật làm tức chết cô rồi.

Mạc Thiên Kinh cũng cảm nhận được sự tức giận của cô liền nhìn bác sỹ.

"Vậy anh cho cô ấy uống thuốc đi, cô ấy vẫn còn phải cho con bú nữa!"

Bác sĩ nhìn anh lại nhìn sang cô gái kia, gật đầu một cái.

"Được!"

Dù sao cũng đang trong giai đoạn cho con bú nên bác sĩ kê cho cô ít thuốc đau bụng: "Bây giờ cô đang đau bụng đi ngoài nên không thể cho con bú sữa, sợ bú vào cũng sẽ bị đau bụng!"

Mắt cô liếc sang hai đứa con đang nằm trên giường, cười nhợt nhạt.

"Nếu nói như vậy, thì con của tôi không phải là không có sữa ăn hay không?"

Sính Đình nhìn bảo bảo, mặc dù hai ngày nay sữa của cô không được nhiều lắm, nhưng cô vẫn kiên trì cho bảo bảo bú sữa mẹ, sợ bú sữa ngoài sẽ không tốt!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, biết Sính Đình đang lo lắng cho bảo bảo, nhưng cô đang bị đau bụng, không thể cho bú được, cũng không có biện pháp nào.

"Sính Đình, cho bảo bảo uống sữa bột đi, chờ em khỏe lại thì lại cho bú sữa mẹ!"

Sính Đình nhìn bảo bảo, cũng chỉ có thể gật đầu.

"Được rồi, không thể làm gì khác hơn đành thuận theo ý của anh đi, nhưng cũng không biết kéo dài bao lâu chứ?"

Cô cũng không muốn cho bảo bảo uống sữa bột, thật nhớ cảm giác khi cho bảo bảo bú, mặc dù sữa của cô không đủ..., nhưng dù sao cũng còn tốt hơn uống sữa bột hơn rất nhiều, có nhiều dinh dưỡng hơn nhiều.

"Không cần phải chờ lâu, khá hơn một chút là có thể cho bú được, chỉ là hai vợ chồng bây giờ không thể cùng phòng được tối thiểu phải sau bốn mươi hai ngày mới được!"

Bác sĩ nhìn bọn họ nói, nói xong thì mặt Sính Đình lập tức đỏ lên, Mạc Thiên Kinh cũng rất lúng túng liền ho khan.

"Cái này tôi nắm rõ rồi!"

Coi như có qua bốn mươi hai ngày thì anh cũng không được đụng, Sính Đình còn không biết lúc nào thì mới tha thứ cho anh!

Bốn mươi hai ngày, xem ra chính anh còn phải nhẫn nhịn một thời gian nữa!

"Bác sĩ, đưa thuốc cho tôi đi!"

Sính Đình ho khan một tiếng, không hy vọng bọn họ lại thảo luận về vấn đề này, cô cũng không muốn cùng Mạc Thiên Kinh làm chuyện đó, nhưng chắc hẳn Mạc Thiên Kinh khẳng định sẽ không suy nghĩ giống như vậy.

Con lợn giống kia, khẳng định nếu nằm mơ cũng muốn cùng cô xxoo.

"Được rồi, đều là người trẻ tuổi còn xấu hổ cái gì, trên ti vi không phải thường nhìn thấy sao? Lại còn xấu hổ, thật là hiếm có!"

Sính Đình thật rất bội phục người bác sĩ trung niên này, đến khám bệnh cứ nhiên lại dài dòng như vậy.

"Ừng ục. . . . ."

"Không được rồi, tôi phải đi giải quyết đã!"

Muốn chết, thật là muốn chết rồi, bụng của cô sao lại khó chịu như vậy! Sính Đình, chạy như bay đến phòng vệ sinh, mới ngồi xuống liền như sét đánh rào rào.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình như vậy liền cau mày đi tới ôm hai con, bảo bảo đột nhiên oa oa khóc lớn lên.

Mạc Thiên Kinh luống cuống tay chân bế con lên, kiểm tra tã của chúng xem có phải đã đầy hay ỉa rồi không!

Khi vén lên, mùi thối liền xông vào mũi hóa ra là các bạn nhỏ đã ỉa rồi nên thấy khó chịu.

Mạc Thiên Kinh cau mày, đi đến bên cạnh cầm lên hai chiếc tã sạch đặt lên giường ôm con gái nhỏ đến đáng thương lên động tác cực kỳ dịu dàng lau chùi sạch sẽ rồi thay tã mới cho bé.

"Bảo bối, ba thay tã cho con đây, ngàn vạn lần không được khóc đâu, ba vẫn còn chưa biết cách dỗ trẻ con như thế nào!"

Lần đầu làm ba, Mạc Thiên Kinh ở nơi này chùi đít cho con, thay tã cho chúng, khi tay chạm vào những thứ chúng thải ra cũng có chút lay động không

biết nên làm sao, bảo bảo mới ra đời vẫn còn rất nhỏ, lại mềm yếu như vậy làm anh không có can đảm động vào.

Bảo bảo hình như cũng rất nghe lời, Mạc Thiên Kinh ôm lấy một đứa lên, nó cũng không khóc, ngoan ngoãn để cho anh thay tã, nhưng đứa còn lại tất nhiên không thể ngoan như vậy, có thể là đồ kỵ em gái mình đã được thay tã sạch sẽ liền oa oa khóc lớn, âm thanh lớn đến dọa người.

Mạc Thiên Kinh nhìn nó đầy cảm thán nói.

"Con trai, đợi cha thay xong cho em con đã, không cần phải vội!"

"Từ từ cũng được, trẻ con khóc cũng là chuyện bình thường!"

Bác sĩ đang chia thuốc ra từng phần nhậm nói, nhìn người đàn ông nghiêm túc như anh ta làm công việc thay tã, thực sự thấy giật mình.

"Cảm ơn!"

Mạc Thiên Kinh cũng không có ngần đầu lên, tiếp tục thay tã cho bảo bảo, mặc dù rất vụng về, nhưng là vẫn làm xong.

Sinh Đình từ bên trong đi ra, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đang thay tã cho con không còn hơi sức để nói.

"Chúng ta à?!"

Xem ra bảo bảo hình như cũng có chút đau bụng, Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái.

"Ừ, phân còn có màu đen nữa!"

Thay xong tã, Sinh Đình cũng ngồi lên giường ôm lấy bảo bảo hôn lên gương mặt mềm mại của chúng..

"Tới giờ uống thuốc rồi!"

Bác sĩ đem thuốc đã được chia thành từng phần đưa cho cô rồi chuẩn bị rời đi, Mạc Thiên Kinh nhìn bác sĩ cũng đi theo ra ngoài.

"Cảm ơn bác sĩ!"

Mạc Thiên Kinh nhậm nói, bác sĩ mỉm cười rồi xoay người rời đi.

"Thiên Kinh, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, mới vừa cậu ta vội vã đi ra ngoài chính là mang bác sĩ về đây, chuyện gì đã xảy ra, đến tột cùng là người nào phải cần đến bác sĩ?

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Kỳ Lân, nghe ông hỏi vậy không thể làm gì khác hơn là nói ra sự thật.

"Sinh Đình bị đau bụng, bác sĩ nói là tiêu hóa không tốt nên kê cho cô ấy một ít thuốc, uống vào sẽ khá hơn!"

Ngọc Kỳ Lân gật đầu nói: "Vậy thì tốt, ta đi xem con bé một chút."

Ngọc Kỳ Lân mới vừa đi, thì Thủy Nhi trở về anh liền hỏi cô xem Lý Băng thế nào rồi.

"Lần này, anh định làm như thế nào? Lý Băng đã không còn đứa bé, nhất định sẽ tìm Diệp Duệ tính sổ!"

Tính khí của Lý Băng cô biết rất rõ, nhưng Lý Băng căn bản cũng không phải là đối thủ của Diệp Duệ, cô thật sự lo lắng Lý Băng sẽ bị Diệp Duệ tổn thương lần nữa.

Mạc Thiên Kinh nhìn Thủy Nhi, anh biết cô và Lý Băng đều có chung một cách nhìn chính là hận Diệp Duệ tới cực điểm, chỉ là Diệp Duệ lần này cũng rất không tốt.

"Diệp Duệ ngày hôm qua lúc trở về thì gặp phục kích bắn bị thương, đoán chừng tính mạng khó bảo toàn, chuyện này vẫn không muốn nói cho Lý Băng, chờ thương thế của Diệp Duệ chuyển biến tốt sẽ nói sau..., mặt khác bây giờ cô và Thượng Quan phải về trước nhận nhiệm vụ."

"Anh nói Diệp Duệ bị thương?" Thủy Nhi có chút không dám tin, đây chính là báo ứng trong truyền thuyết, nhưng hình như có chút nặng, nhanh như vậy đã để cho anh ta bị báo ứng, anh ta giết chết con trai của mình, hiện tại chính mình kém tí nữa là bị giết chết, xem ra có một số việc thật sự không thể làm.

"Ừm!"

Mạc Thiên Kinh mới nói xong, đã nhìn thấy ngoài cửa có xe lái vào, một lát sau liền nhìn thấy Lý Băng tái mặt đi tới, Thượng Quan Quân Triết cùng đi phía sau, sắc mặt rất kém, nhìn Mạc Thiên Kinh với vẻ mặt đầy cam chịu.

"Mạc Thiên Kinh, có phải Diệp Duệ sắp chết hay không!"

Lý Băng hung hăng hỏi, Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, Thượng Quan Quân Triết liền uất ức nói.

"Lão K vừa gọi điện thoại tôi nói cho em!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Lý Băng thật độc ác!

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh, trong trẻo nhưng lạnh lùng nói.

"Mạc Thiên Kinh, coi như anh không nói cho tôi biết, tôi cũng vậy có thể đoán được, anh ta độc ác như vậy ngay con cả mình cũng có thể xuống tay được làm sao có thể sống thọ được."

Vẫn chưa đủ, anh ta bị bắn chết như vậy coi như là tiện nghi cho anh ta rồi, Lý Băng chỉ cần nhớ tới việc anh ta hung ác đẩy cô đụng vào bàn trà với cái ánh mắt kia thì lòng của cô liền hận đến nghiến răng.

Người đàn ông phải hận như thế nào mới có thể xuống tay đối với phụ nữ như vậy, Lý Băng cô làm anh ta chán ghét như vậy sao?

Cô là cô nhi, thậm chí mong có đứa con này, chỉ có nó là người thân, tại sao anh ta lại tàn nhẫn xuống tay với cô như vậy, coi như anh ta có ghét cô thì cũng phải thương đứa con của anh ta trong bụng cô chứ!

Anh ta cư nhiên lại như vậy, một chút cũng không đau lòng, độc ác xuống tay với cô, nghĩ tới đây lòng của Lý Băng như bị cắt ra thành từng mảnh rất khó chịu.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, thật không biết hiện tại phải làm như thế nào nói giúp Diệp Duệ một câu, anh thừa nhận cách làm của Diệp Duệ quả thật rất quá đáng, nhưng đối với chuyện lần này anh tin tưởng, Diệp Duệ không phải là loại đàn ông vô tình vô nghĩa như vậy.

Nếu quả thật anh nhìn nhầm người thì về sau thật không biết làm sao để nhìn nhận người khác.

"Anh không muốn nói cho tôi biết thì cũng coi như xong, nếu như anh ta may mắn không chết vậy làm phiền anh nói cho anh ta biết, về sau đừng tới tìm tôi...Lý Băng tôi không bao giờ muốn nhìn thấy anh ta nữa!"

Nghĩ đến việc anh ta tàn nhẫn với mình, Lý Băng liền hận đến nghiến chặt răng.

"Lý Băng, có lẽ Diệp Duệ chỉ là lỡ tay mà thôi, anh ta bây giờ sống chết còn chưa biết, cô không thể nói chuyện dễ nghe một chút hay sao?"

Coi như không nói câu nào hay ho thì cũng không cần rửa anh ta chết đi như vậy!

Nói thế nào anh ta cũng là người đàn ông của cô, mặc dù chỉ là người tình, nhưng cũng chưa tính là kẻ thù !

Lý Băng mất lạnh nhìn chằm chằm Thủy Nhi, trong ánh mắt tràn đầy thù hận.

"Thủy Nhi, cô căn bản sẽ không hiểu tâm tình của tôi bây giờ đâu, đứa con của cô mất đi khi đó chỉ là bất đắc dĩ, nhưng mà con của tôi lại bị cha của nó tàn nhẫn giết chết, cô nói tôi có thể không hận anh ta hay không. Chẳng lẽ anh ta không thể tâm bình khí hòa nói chuyện với tôi hay sao? Có lời gì không thể hỏi rõ sao?

Vì sao lại phải đối với tôi như vậy, tại sao muốn giết chết đứa con của tôi, cô cũng biết đứa bé này đối với tôi quan trọng biết bao nhiêu?"

Lý Băng nói xong, không cảm được rơi nước mắt, uất ức cùng đau lòng viết đầy ở trên mặt, không còn kiên cường như xưa nữa thay vào đó là đau lòng tuyệt vọng.

Thủy Nhi nghe Lý Băng nói vậy, tuy cũng biết Diệp Duệ làm vậy rất quá đáng, nhưng . . . . .

"Băng, đừng như vậy, Diệp Duệ thật ra cũng rất đáng thương, cô nghĩ lại xem, chính tay anh ta giết chết con của mình, khẳng định cũng không dễ chịu gì, huống chi anh ta cũng chỉ là quan tâm đến chuyện cô và đàn ông khác cùng ở đây, thật ra thì . . . . ."

"Các người đừng nói nữa... Chuyện này, là lỗi của tôi!"

Belle cắt đứt lời của Thủy Nhi, nhìn Lý Băng bị mất đi đứa bé anh cũng không thể không nói, anh chính là đầu sỏ gây nên chuyện này, vốn chỉ muốn giúp Lý Băng đá kích người đàn ông kia, không ngờ anh ta lại để ý như vậy nên mới gây nên bi kịch như bây giờ.

Lý Băng nhìn Belle, Belle lại nói tiếp.

"Băng, thật ra thì tôi cảm thấy Diệp Duệ rất thích cô, cô rất may mắn vì đã gặp được người đàn ông của mình, chỉ là hai người đều không biết biểu đạt tình cảm của chính mình nên mới làm ra cục diện như hiện tại."

Thật ra nếu nghĩ lại thì Lý Băng cũng là người có lỗi, ba người bọn họ đều có cái sai.

Lý Băng nghe Belle nói thế có chút kinh ngạc, Diệp Duệ thích cô, làm sao có thể.

Bọn họ nếu không phải là lên giường thì cũng chẳng nói được điều gì ra hồn cả,!

Căn bản là không có khả năng!

"Belle, anh đừng đùa, Diệp Duệ làm sao có thể thích tôi được! Tôi và anh ta chỉ bạn giường của nhau mà thôi!"

Lý Băng nghĩ tới lời của Belle nói, tâm đột nhiên nhảy dựng lên.

Bỗng nhiên điện thoại của Mạc Thiên Kinh lại vang lên, Lý Băng tự dừng lại thấy sợ, chỉ nghe thấy Mạc Thiên Kinh lo lắng kêu to.

"Cậu nói cái gì, Diệp Duệ không giữ được tính mạng! Tại sao có thể như vậy!"

"Thượng tướng, Diệp Duệ không có ý chí sống tiếp, bác sĩ nói nếu cứ như vậy khẳng định sẽ không cứu được!"

Lão K cũng rất gấp gáp, nóng nảy muốn nổ tung cả đầu, nhẹ cuống nói nặng cũng nói nhưng không biết vì sao thị trường đại nhân lại không tha thiết muốn sống nữa.

"Tại sao có thể như vậy!" Mạc Thiên Kinh hỏi vậy nhưng trái tim cũng đã treo lên, càng nghĩ thì càng lo sợ, anh không thể nhìn Diệp Duệ chết đi như vậy.

Không phải là không cấp cứu được, mà là vì anh ta không muốn sống, tại sao lại có thể như vậy, chẳng lẽ là bởi vì Lý Băng!

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, Lý Băng bị ánh mắt của anh soi vào cả người đều cứng lại.

Diệp Duệ cư nhiên không muốn sống, chẳng lẽ mồm của cô thật sự là quạ đen nói trúng rồi?

Phi phi. . . . .

Lý Băng máng, làm sao có thể linh như vậy được!

"Như vậy cũng tốt, Diệp Duệ chết rồi, Lý Băng cũng cảm thấy vui mừng không phải sao!"

Thượng Quan Quân Triết lạnh lùng nói, trong giọng nói tất cả đều là hả hê, Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, mắt lại nhìn chăm chăm vào vẻ mặt đang rối rắm của Lý Băng.

"Lý Băng, cô bây giờ có hai lựa chọn, một là nói chuyện với Diệp Duệ, cho anh ta một cơ hội sống sót, hoặc là không cần để ý đến anh ta nữa để cho anh ta trực tiếp đi diêm vương điện báo cáo!"

Mạc Thiên Kinh đề giọng xuống nhàn nhạt nói.

Lý Băng nhìn vào điện thoại của Mạc Thiên Kinh, lão K ở bên kia lo lắng nói.

"Lý Băng, lần này phải trông cậy vào cô rồi !"

Lý Băng nhìn điện thoại Mạc Thiên Kinh, phân vân không biết lựa chọn như thế nào, cứ như vậy thì Diệp Duệ sẽ chết mất, vẫn nên cứu sống anh ta, từ từ mắng, từ từ hành hạ thì hơn!

"Không được, nhịp tim của anh ta càng ngày càng chậm rồi!"

Bên kia truyền đến giọng nói lo lắng của bác sĩ, Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng. Lý Băng đành cắn răng nhận lấy điện thoại.

"Diệp Duệ, anh lập tức tỉnh lại cho tôi, tôi cho anh biết, anh mà dám chết như vậy thì Lý Băng tôi sẽ lột da của anh ra, rút gân của anh, uống máu của anh, tôi cả đời này cũng sẽ không tha thứ cho anh... cái người hèn nhát này!"

Nếu như bởi vì áy náy với tôi và đứa bé, vậy thì mau tỉnh lại cho tôi, làm trâu làm ngựa, thật tốt đền bù cho tôi, về sau chúng ta cả đời sẽ không qua lại với nhau nữa."

Lý Băng ác độc nói, nghe vậy Mạc Thiên Kinh và mọi người ở đây liền liếc nhìn nhau, đây là đang cứu người sao, nghe được những lời này, còn muốn

chết cũng không được rồi!

"Diệp Duệ, nếu như anh thật cảm thấy hối hận, cảm thấy đau lòng, vậy thì anh phải mau tỉnh lại, nói cho tôi biết, người nào làm anh bị thương như vậy, bắn cho chúng hàng ngàn, hàng vạn phát, bắn chúng thành tổ ong vò vẽ thì thôi!"

Ác độc mắng chửi, Thủy Nhi ở nghe thấy cả người cũng phát run, thật không biết người đang bị thương như Diệp Duệ nghe được câu này sẽ có phản ứng gì.

Lý Băng mắng một hồi, trong lòng cảm thấy thật rất uất ức, nước mắt không ngừng tuôn ra bên ngoài như nước lũ!

"Tiếp tục đi, đừng có ngừng!"

Đột nhiên lại thấy dừng lại, bên kia lập tức truyền đến tiếng thúc giục dồn dập, xem ra đã có tác dụng.

"Lý Băng, mau tiếp tục, cấp thuốc mạnh vào!"

Thượng Quan Quân Triết ở bên cạnh nói.

Lý Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết, ác độc nói tiếp.

"Diệp Duệ, anh nghe kỹ cho tôi, không phải là nói tôi là người tình của anh hay sao? Tôi hiện tại nói cho anh biết người tình của tôi là người nào? Hẳn chính là Thượng Quan Quân Triết, anh phải tỉnh thấy tôi trừng trị hắn, hắn là người xấu nhất, trước kia thường hay khi dễ tôi!"

Thượng Quan Quân Triết nghe được những lời này, sợ đến thiếu chút nữa chân nhũn ra, nhưng cho tới bây giờ anh cũng không có chạm vào cô ta, lại càng không có khi dễ, bình thường đều là cô khi dễ anh mà thôi.

Uất ức nhìn Thủy Nhi, mà Thủy Nhi lại không thèm nhìn anh một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Tôi sẽ biến toàn bộ bọn họ thành thái giám!

Thượng Quan Quân Triết quả nhiên là bị oan ức so với Đậu Nga còn oan uổng hơn, điềm điềm đáng yêu nhìn Thủy Nhi uất ức nói.

"Thủy Nhi, em cần phải làm chủ cho anh, anh thật sự không có chạm qua Lý Băng. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết còn chưa kịp nói xong liền nghe Lý Băng nói:

"Diệp Duệ, nếu như anh không tỉnh lại, tôi liền gả cho Thượng Quan Quân Triết, tôi còn muốn tìm thêm nhiều người tình nữa, để cho bọn họ uống máu của anh, lột da của anh, rút gân của anh!"

Giọng nói của Lý Băng bắt đầu thay đổi từ từ tắc nghẹn, Thủy Nhi tức giận trợn mắt nhìn Thượng Quan Quân Triết, nhỏ giọng cảnh cáo:

"Anh cầm miệng cho em, để Lý Băng nói tiếp!"

Thật là ngu ngốc mà, làm sao mà cô lại không biết Lý Băng cố ý nói ra lời này để chọc tức Diệp Duệ, anh lại còn uất ức, oan uổng, thật đúng là ngu ngốc.

Thượng Quan Quân Triết bị Thủy Nhi mắng càng thêm uất ức, nhưng nhìn thấy Lý Băng đau lòng như vậy, đành phải uất ức làm 'người tình' cho cô ta.

Lấy ai làm người tình không lấy lại lấy anh ra làm bia, để anh phải chịu uất ức như vậy, tự dung lại mạng vào người tội danh người tình.

"Diệp Duệ, nếu như anh tỉnh, tôi sẽ đồng ý ở cùng với anh, không phải lần trước anh nói muốn kết hôn với tôi sao? Chỉ cần anh không chết thì tôi liền đồng ý với anh.

Nhưng điều kiện tiên quyết là không cho phép anh chết, nếu như chết rồi, tôi liền ở trước mặt anh gả cho người khác, người nào là đối thủ của anh thì tôi sẽ gả cho người đó!

Tôi muốn cho anh chết rồi, cũng không có cách nào được yên ổn, muốn cho anh phải tức chết!"

Lý Băng nức nức nở nở mà nói, Mạc Thiên Kinh cùng Thủy Nhi sắc mặt đều rất khó coi, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới người lạnh lùng như Lý Băng lại có thể nói ra những lời như vậy.

Mạc Thiên Kinh bê ly trà lên muốn uống một ngụm..., trà sẽ làm cho cổ đỡ tắc nghẹn.

"Còn có sự kiện trọng yếu nhất, nếu như anh thật sự chết đi, tôi cũng vẫn muốn thiên anh, muốn anh dù có làm quỷ cũng không thể phong lưu được!"

"Phụt. . . . ."

Mạc Thiên Kinh mới vừa uống được một ngụm trà liền bị sặc ' phụt ' một cái liền phun ra, những lời này quả thật có lực sát thương vô cùng lớn.

"Anh ấy sống rồi!"

Bên kia hưng phấn kêu lên, câu nói sau cùng kia suýt làm hại hai bác sĩ trưởng thiếu tí nữa đem dao phẫu thuật trong tay cắm vào trái tim của bệnh nhân, có thể thấy được câu nói kia của cô có lực sát thương vô cùng lớn.

Lý Băng lau khô nước mắt, nghe được đầu bên kia nói anh còn sống trên mặt liền nở ra nụ cười từ lâu chưa thấy.

"Trong các câu nói của cô thì câu cuối cùng đã làm tăng thêm ý chí sống sót của anh ta."

Bác sĩ ở đầu bên kia nói.

Lý Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết, hưng dữ nói.

"Diệp Duệ, tôi cho hai ngày, nếu như anh không tỉnh lại, tôi liền đem anh cùng các bác sĩ phẫu thuật cho anh, lão K, Mạc Thiên Kinh, còn có Thượng Quan Quân Triết nữa toàn bộ đều biến thành thái giám, tôi muốn bọn họ hận chết anh!"

"Phụt. . . . ." Mới vừa phun hết trà ra nên khi Mạc Thiên Kinh vừa mới bung lên uống tiếp nghe được câu này lại đem trà mới vừa vào toàn bộ phun ra, trực tiếp để ly trà lên bàn không dám uống nữa.

Thượng Quan Quân Triết cảnh giác che vào chỗ kín, rất sợ dao giải phẫu của cô lại đột nhiên bay ra ngoài, anh cũng không muốn làm thái giám đoạn tử tuyệt tôn.

Các bác sĩ bên kia đang tiến hành phẫu thuật sợ đến tay cũng run run, nửa ngày không dám xuống tay, một lát sau mới hết lớn.

"Cúp điện thoại!"

Có để cho người ta phẫu thuật hay không đây, nghe những lời như vậy cảm thấy áp lực rất lớn, vẫn còn may không phải gặp trực tiếp bằng không thật sự rất sợ cô gái kia sẽ xông đến thiên bọn họ.

Lão K vội vàng ấn tắt điện thoại, theo phản xạ kẹp chặt hai chân, nhớ tới câu nói kia của Lý Băng trong lòng vẫn còn sợ hãi!

Khi Lý Băng phẫu thuật chỉ có người thử qua mới biết được độ chuẩn xác như thế nào, cho nên anh cũng không muốn thử, một lần cũng không.

"Băng, lời này của cô quả thật quá kinh điển rồi!"

Thủy Nhi nhìn Lý Băng khen ngợi, lần này cuối cùng đã được mở rộng tầm mắt rồi, theo ý tưởng này, Diệp Duệ cần phải sống tiếp, nếu không ngay cả chết đi cũng không được thư thái rồi.

Ngẫm lại những lời vừa rồi Lý Băng nói, Thủy Nhi liền không nhịn được run lên, cũng may Lý Băng là người của chính phủ, bằng không cô thật sự cho là gặp cướp thô phi.

Lý Băng nhìn Thủy Nhi khổ sở cười, trước mắt liền thấy hoa lên cả người liền té xuống.

"Băng!"

Thủy Nhi vội vàng đưa tay đỡ cô, Thượng Quan Quân Triết vội vàng đi tới bế cô lên rồi nói với Mạc Thiên Kinh: "Anh, em đưa cô ấy đến bệnh viện!"

"Ừm, cậu và Thủy Nhi cùng đi đi!"

Mạc Thiên Kinh để cho bọn họ đi đến bệnh viện còn anh phải trở về phòng của mình, hiện tại anh phải nhanh chóng điều tra xem đối tượng đã thương Diệp Duệ đến tột cùng là người nào!

Nếu như lần này cản trở về, anh cũng chỉ có thể lái máy bay trực tiếp về thôi.

"Ôm cô ấy về phòng đi! Tôi đi gọi bác sĩ tư tới đây!"

Belle nhìn bọn họ, nhàn nhạt nói, sau đó cầm điện thoại lên gọi người.

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, cảm giác Belle không giống người bình thường, hẳn có bác sĩ tư thì nhất định là người có tiền, trên người hẳn đầy vẻ bí ẩn,

phong cách càng thêm đặc biệt.

Mặc dù nhìn bề ngoài rất có phong cách đặc biệt, nhưng là cách hắn nói chuyện, tâm lòng rộng rãi, những thứ này không phải người bình thường có thể làm được, không trải qua huấn luyện cao độ làm sao có thể có trình độ như thế.

"Cám ơn anh, Belle!"

Mặc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, Thượng Quan Quân Triết liền ôm Lý Băng đi lên lầu, Belle nhìn Mặc Thiên Kinh, nghiêm túc nói:

"Nếu như anh thật lòng thích Sính Đình, tôi sẽ nguyện ý buông tay, còn nếu như anh chỉ là vui đùa một chút mà thôi, thì cầu xin anh sớm buông tay, bởi vì tôi muốn bảo vệ cô ấy!" Mặc Thiên Kinh nhìn hắn, rất nghiêm túc nói.

"Tôi rất nghiêm túc, chúc anh sớm tìm được cô gái mà mình thích!"

"Được, tôi biết rồi! Bất quá tôi muốn hỏi anh một chuyện!"

Belle nhìn anh, trong mắt ẩn chứa tâm tình rất phức tạp khó có thể nói ra.

Mặc Thiên Kinh nhíu mày một cái, nhìn Belle.

"Chuyện riêng thì có thể, nhưng nếu là chuyện công thì tôi cần phải xem xét!"

Belle nhìn Mặc Thiên Kinh, nhàn nhạt cười nói.

"Mặc thượng tướng chính là Mặc thượng tướng, mức độ miễn cảm vẫn mạnh như vậy!"

Mặc Thiên Kinh nhàn nhạt, cười: "Belle tiên sinh cũng giống tôi không phải sao? Đoán chừng cũng có một tầng thân phận rất cơ mật đi!" Có thể mua được cái nhà đẹp như thế này hơn nữa còn có chút lịch sử nữa với giá tiền như vậy nếu không có chút thân phận bối cảnh thì không thể làm được.

Belle cười ha ha: "Tôi làm vậy chỉ vì mỹ nhân, nào có bối cảnh gì!"

Belle lại cười ha ha, Mặc Thiên Kinh nhìn Belle: "Nếu như tôi đoán không sai, anh chính là người của dòng họ Bruce phải không?"

Belle gật đầu một cái: "Không ngờ ngay cả điều này anh cũng biết được!"

Belle có chút ngoài ý muốn, nhưng nghĩ lại thì có lẽ là Sính Đình đã nói cho anh ta biết, theo hiểu biết của anh ta thì tự nhiên sẽ đoán được thân phận của hắn thôi!

Cũng không biết chuyện kia còn có thể giấu giếm được bao lâu.

Mặc Thiên Kinh nhìn Belle: "Chúng ta đều giống nhau, chỉ là trình độ của anh so với tôi quả thật tốt hơn nhiều!"

Mặc Thiên Kinh không thể không thừa nhận, đối với tầng lớp con cháu nhà quan mà nói thì trình độ của Belle quả thật mạnh hơn anh nhiều!

Belle khách khí cười cười: "Không có gì, chẳng qua tôi không muốn tiết lộ thân phận của mình cũng hi vọng Mặc thượng tướng không cần nói cho Sính Đình biết chuyện này!"

Belle không hy vọng Sính Đình biết được thân phận của hắn, nếu như cô biết thì rất nhanh, trong nhà lập tức cũng sẽ biết được sự tồn tại của cô ấy, đến lúc đó hắn sợ trong nhà sẽ trực tiếp đem Sính Đình mang đi, hắn thật không biết nên giải thích làm sao với cô về chuyện này.

Hắn chỉ muốn thật lòng làm bạn tốt của cô, cũng không muốn lôi cô vào trong chiến tranh của gia tộc mình!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Sính Đình ... ra quần rồi !

Mặc Thiên Kinh nhìn Belle, gật đầu một cái!

"Anh đã quyết định không tranh giành Sính Đình với tôi, nên tất nhiên tôi sẽ đồng ý với anh! Chỉ là Belle này, tôi hi vọng việc này sẽ không mang lại nguy hiểm cho Sính Đình là được rồi! Tôi nghĩ anh có năng lực làm được chuyện này!"

Mặc Thiên Kinh nhìn Belle, anh nghĩ, Belle có năng lực này, gia đình Bruce trong truyền thuyết, tranh đoạt chém giết cho tới bây giờ đều vẫn chưa ngừng,

đây cũng là lý do sau khi anh biết được thân phận của Belle lại muốn Sính Đình trở về nước,.

Chỉ là trở về hiện tại cũng không còn an toàn, nhất định khi Diệp Duệ gặp tập kích, hiện tại anh cảm thấy chuyện này không đơn thuần bởi vì Diệp Duệ là Thị trưởng thành phố, hoặc là những người kia là kẻ thù của Diệp Duệ, rất có thể, chính do người ở bên này giờ trở quý.

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, trịnh trọng gật đầu một cái, mặc dù trong lòng rất không nguyện ý, nhưng hắn vẫn muốn để cho Sính Đình được bình an.

"Nếu như anh muốn trở về ở cứ nói với tôi một tiếng, tôi sẽ an bài cho anh!"

Mạc Thiên Kinh nhìn hắn nói: "Cảm ơn, chẳng qua tôi tạm thời sẽ không trở về, nếu như phải đi, tôi chắc chắn sẽ nói cho anh!" Bây giờ anh không thể đi được, Diệp Duệ còn chưa tỉnh, mọi chuyện còn chưa điều tra được rõ ràng, coi như bây giờ anh tin tưởng Belle, nhưng cũng không loại bỏ trường hợp Belle xuống tay với bọn họ.

Đặc biệt là sau khi biết được thân phận của hắn, thì càng thêm không dám xác định.

"Được!"

Hai người nhìn nhau cười, sau đó Belle liền rời khỏi đó!

Mạc Thiên Kinh trở lại trên lầu, lại nhìn thấy Sính Đình vọt vào nhà vệ sinh, liền cau mày đi vào nhìn thấy Ngọc Kỳ Lân đang lo lắng nhìn theo Sính Đình cứ chạy ra chạy vào, nhìn các cháu của mình nằm ở trên giường oa oa khóc lớn, liền đi tới hỏi.

Ngọc Kỳ Lân nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đi tới giống như nhìn thấy cứu tinh vậy.

"Mạc Thiên Kinh, mau lên bảo bảo ỉa thôi rồi!"

Vốn đợi Sính Đình thay tã cho chúng nhưng Sính Đình chính mình còn chưa lo được, làm sao có thể thay tã cho bảo bảo đây.

Ông thì lại càng không giúp được rồi, căn bản ông không biết làm như thế nào, hơn nữa bảo bảo ỉa ỉa thôi như vậy chỉ nghĩ thôi đã thấy khó chịu, đừng nói gì đến chuyện thay tã cho chúng, nhìn vào đã thấy chán ghét muốn chết rồi.

Mạc Thiên Kinh nhìn bảo bảo, liền đi tới, yêu thương bế lên quay sang nhìn Ngọc Kỳ Lân.

"Ông nội, giúp cháu mang tã ở bên kia lại đây được không?"

Anh cũng không ngại bẩn, đối với tã bẩn của bảo bảo thái ra Mạc Thiên Kinh cũng đã thay mấy lần nên tay chân đã nhanh nhẹn hơn rất nhiều.

Ngọc Kỳ Lân đi tới bên kia đem tã đưa cho Mạc Thiên Kinh, nhìn anh thuần thục thay tã, một chút cũng không ngại bẩn thì khóe miệng liền lộ ra nụ cười vui mừng.

Thật ra thì người đàn ông Mạc Thiên Kinh này thật sự rất tốt, chỉ là có lúc hắn làm ra chuyện khiến người khác phải tức giận, đặc biệt là chuyện tình cảm, luôn không tốt.

Mạc Thiên Kinh hoàn toàn không có chú ý tới việc Ngọc Kỳ Lân đang đánh giá mình, vẫn rất nghiêm túc thay tã cho bảo bảo, phân của bảo bảo vẫn là rất đen, rất tanh, có điều chân mày của Mạc Thiên Kinh lại không hề nhíu chút nào.

"Ông nội, còn thiếu một cái, một đũa nữa chưa được thay!"

Mạc Thiên Kinh đổi xong tã cho một đũa, rất tự nhiên bế đũa khác lên, sau hai lần thay tã anh đã biết hai đũa con này của mình ỉa đầy đều cùng một lúc, các cặp song sinh đều là như vậy.

"Đũa này cũng ỉa sao?"

Ngọc Kỳ Lân có chút kinh ngạc, Mạc Thiên Kinh lấy tã ra, phân của bảo bảo đen như mực truyền ra mùi tanh nồng.

Ngọc Kỳ Lân cau mày, nhìn Mạc Thiên Kinh nghiêm túc chùi đít cho bảo bảo ông cảm thấy có chút bội phục.

Cầm tã trên tay Ngọc Kỳ Lân cau mày, nhìn Mạc Thiên Kinh dịu dàng lau chùi cái mông của bảo bảo, phân su bết dính rất khó lau, nhưng vì dùng khăn ướt nên dễ dàng hơn rất nhiều.

Mạc Thiên Kinh cau mày, hiện tại anh đang chùi chỗ kia còn dính cứt của con gái, lau như vậy hình như vẫn chưa được sạch cho lắm.

"Ông nội, ông lấy giúp cháu ít nước nóng tới đây được không? Cháu phải rửa cho cục cứt, chỗ đó của bé gái phải rửa sạch sẽ một chút có vậy về sau mới tốt!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, không tránh được lúng túng nói, hai đấng mày râu lại nói đến chỗ riêng tư của phụ nữ, mặc dù người phụ nữ này còn rất nhỏ, rất nhỏ, nhưng nói đến cũng đủ lúng túng rồi.

"Được!"

Mạc Thiên Kinh dỗ dỗ con gái, tiểu bảo bảo liền liếm đôi môi nhìn ba của mình

Ngọc Kỳ Lân mang nước đi lên liền nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đang chơi đùa với các bảo bảo, chúng đã ngừng khóc, Mạc Thiên Kinh nhìn thấy Ngọc Kỳ Lân mang nước lên liền cười nhận lấy nước, rất dịu dàng rất nhẹ nhàng rửa rấy cho con gái của mình.

Không hề ngưng ngừng, cũng không có chút lúng túng nào, rất nghiêm túc, vô cùng nghiêm túc rửa rấy sạch sẽ cho con gái.

Sau khi rửa xong, Mạc Thiên Kinh liền lau khô rồi quần tã đầu vào đấy, hàng loạt động tác đều cực kỳ dịu dàng, nâng niu!

"Mạc Thiên Kinh, cậu không cảm thấy mùi phân của chúng rất thối sao?"

Ngọc Kỳ Lân có ý hỏi, thật ra thì đàn ông đều không thể nào làm loại chuyện này, huống chi là một người như Mạc Thiên Kinh.

"Không biết nữa, dù sao cũng là con của mình, phải luôn luôn giữ cho chúng sạch sẽ, người làm cha sao có thể dễ dàng như vậy! Sính Đình hiện tại đang ở cữ, phải tránh tiếp xúc với nước nếu không về sau đối với thân thể sẽ không tốt!"

Mạc Thiên Kinh ở trên mạng đã thu thập được rất nhiều tài liệu, anh đã biết cách chăm sóc người mới sinh thì phải như thế nào.

Chỉ là anh không thể thời thời khắc khắc ở bên cạnh của Sính Đình để nâng niu chiều chuộng mà với tính cách của Sính Đình thì chắc chắn cũng sẽ không đồng ý.

Hoặc là sẽ cho rằng anh không muốn chăm sóc cô, chỉ muốn mang bảo bảo giao cho người khác trông nom

"Về sau đối với Sính Đình phải tốt một chút!"

Ngọc Kỳ Lân đối với Mạc Thiên Kinh vẫn là rất hài lòng, chỉ là về tình cảm, bọn họ hình như không có chung một lối suy nghĩ.

Mạc Thiên Kinh gật đầu, ôm con gái lên nhẹ nhàng hôn lên gương mặt mềm mại, nhìn bảo bảo liếm liếm cái miệng nhỏ, đôi mắt to đen mờ thao láo nhìn mình, thấy rất là ấm áp.

"Ông nội, con biết rồi!" Mạc Thiên Kinh rất nghiêm túc nói, cảm giác như đang tuyên thệ vậy.

Ngọc Kỳ Lân gật đầu một cái, liền thấy Sính Đình mở cửa đi ra trên gương mặt dính đẹp viết đầy bất đắc dĩ.

Mạc Thiên Kinh đi tới, đỡ cháu gái, Sính Đình cũng không từ chối, cô hiện không còn chút hơi sức nào.

"Thật xin lỗi, đều là sai lầm của anh, nếu không phải do anh nấu thì em cũng sẽ không đau bụng, anh thật sự rất vô dụng, ngay cả canh gà mà cũng không nấu ra hồn!"

Đỡ Sính Đình lên, Mạc Thiên Kinh liền tự trách.

Nhìn Sính Đình như vậy, anh thấy thật là đau lòng, mặc dù lần trước anh cũng bị đau bụng rồi, nhưng vì là đàn ông nên anh còn có thể chịu đựng được,...

Sính Đình nhìn anh, vốn là tức giận tự nhiên tiêu tán đi không ít, người đàn ông này vì mình mà học nấu cháo gà, như vậy đã rất hiếm thấy rồi, lại nói, cũng không phải là cháo gà của anh có vấn đề, mà là tiêu hóa của cô không tốt, sao có thể trách anh được!

"Thôi được rồi, đau cũng đã đau rồi, anh đi pha sữa cho con đi!"

Theo tay của Sính Đình chỉ, Mạc Thiên Kinh nhìn thấy hai bình sữa ở trên bàn còn có một hộp sữa bột lớn nữa, liền gật đầu hỏi:

"Bây giờ con có thể uống bao nhiêu ml sữa?"

Mạc Thiên Kinh nhìn bình sữa, hình như đầu tiên phải tráng bình bằng nước sôi trước?

"Trước tiên đem bình sữa tráng bằng nước sôi, sau đó anh dùng nước ấm pha sữa cho con khoảng sáu mươi ml là được."

Sính Đình vừa mới nói xong liền cảm thấy từ miệng có cái gì chảy ra, , mùi hôi liền xông vào mũi, Ngọc Kỳ Lân nhú mày, Sính Đình cũng rất lúng túng nhìn ông nội.

"Ông nội, con . . . . ."

"Đi nhà vệ sinh!"

Sính Đình lúng túng đứng dậy, phía sau đã ướt một mảng lớn liền vội vàng đi tới phòng vệ sinh, Mạc Thiên Kinh gọi cô lại nói:

"Có cần dùng tã không?"

Chương 230: Đêm nay cho anh được không?

Sinh Đình đi tới cửa, nghe Mạc Thiên Kinh nói vậy vô cùng xấu hổ nói:

"Mạc Thiên Kinh, em không phải là trẻ con, em chỉ bị tiêu chảy mà thôi!"

Thật là quá khinh người, cô chỉ là tiêu chảy không cảm nổi, mới có thể phọt ra bên ngoài, chuyện này bản thân thật sự không thể không chế được.

"Không có, anh chỉ sợ em không cầm được thôi!"

Mạc Thiên Kinh thật rất uất ức, anh căn bản cũng không có ý tứ gì khác, anh chỉ muốn cô sẽ không lúng túng như vậy thôi!

‘ Phẹt ~’

Lại một trận tiếng vang, mùi hôi xông vào mũi, Mạc Thiên Kinh liền nhú nhú mày, nhớ đến lần trước anh cũng bị như vậy chắc là cũng vô cùng thối, Sinh Đình lúc đó nghĩ thấy không biết là có bao nhiêu khó chịu.

Nghĩ tới chuyện này khoe miệng của Mạc Thiên Kinh lại nhếch lên cười khổ.

Sinh Đình vội vàng vọt vào phòng vệ sinh, bùm bùm một trận thật thoải mái, Mạc Thiên Kinh nghe được âm thanh ở bên trong, liền nhú mày một cái, bác sĩ này là lang băm sao?

Thế nào mà lại không có tác dụng, nhìn Sinh Đình khổ cực như vậy, Mạc Thiên Kinh cũng rất đau lòng.

Đứng một lát, Mạc Thiên Kinh liền đi pha sữa cho con, thử xem sữa đã ấm vừa chưa, sau đó bế bảo bảo lên cho chúng bú nhìn chúng nỗ lực mút thỏa thích nếm vú cao su trên mặt của Mạc Thiên Kinh nở cười rất dịu dàng.

"Khụ khụ. . . . ."

Mới ăn được một chút, bảo bảo liền bị sặc Mạc Thiên Kinh bị dọa sợ vội vàng bỏ bình sữa ra, ôm lấy bảo bảo, chúng liền oa oa khóc lớn, "Ọc. . . . ."

Mùi sữa nôn khiến cho anh nhú mày.

Sinh Đình đi ra đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh bế hai cục cứng đang khóc rất lớn tiếng, hơn nữa lại còn bị nôn hết ra !

Liền vội vàng đi tới, ôm lấy bảo bảo, nói với Mạc Thiên Kinh là phải bế con dựng lên nằm ở trên vai của mình rồi nhẹ nhàng vỗ sau lưng có như vậy thì mới không bị nôn ra."

Sinh Đình, vừa nói, vừa làm mẫu cho anh xem.

Mạc Thiên Kinh thận trọng bế một đứa lên làm theo, nhìn con gái đã dễ chịu hơn liền cảm thấy vui vẻ.

Bên trong căn phòng khác, Thủy Nhi và Thượng Quan Quân Triết đang trông chừng Lý Băng, nhìn Lý Băng nằm ở trên giường lại nghĩ tới những gì cô ấy mới vừa nói, lòng vẫn còn thấy sợ hãi.

"Thủy Nhi, em nói xem Lý Băng thích hay ghét Diệp Duệ, vì sao anh lại cảm thấy cô ấy hận Diệp Duệ đến tận xương tủy như vậy!"

Nghĩ tới những lời nói độc ác vừa rồi của Lý Băng, Thượng Quan Quân Triết liền cảm thấy đồng tình với Diệp Duệ, làm thế nào mà anh ta lại có thể lên giường với một người độc ác như Lý Băng được.

Đặc biệt là cô ấy còn nói muốn thiên anh ta, để cho anh ta cho dù có chết cũng không thể phong lưu được, những lời này thật là đủ ngoan đủ độc rồi!

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, lờm anh một cái.

"Anh thật sự là đàn mà, Lý Băng nếu như không thích Diệp Duệ thì làm sao lại có thể nói như vậy."

Đó gọi là yêu càng sâu bao nhiêu, hận càng sâu bấy nhiêu.

Lý Băng nhất định là thích Diệp Duệ, chỉ là chính cô ấy cũng không biết mà thôi.

Thượng Quan Quân Triết nhìn Thủy Nhi, cột nhà tiến tới hỏi.

"Thủy Nhi, em yêu anh phải không?"

Anh đã ba tháng không có khai trai rồi !

Thủy Nhi nhìn anh, gật đầu một cái.

"Thích, không thích thì làm sao em lại ở đây với anh làm gì!"

Đây không phải là đang hỏi vấn đề ngu ngốc sao?

"Có thật không? Vậy. . . . ."

"Nhưng mà chúng ta yêu nhau, chuyện lên giường trước kia chỉ là sai lầm, nên hiện tại em muốn được thử nghiệm cảm giác yêu đương hệt như thế nào."

Mùng rở trên gương mặt tuần tú của Thượng Quan lập tức bay biến thay vào đó là vẻ mặt cay đắng.

Anh hi vọng tối nay được khai trai không ngờ lại bị những lời này của cô đập cho tắt ngấm rồi.

"Thủy Nhi, tối nay chúng ta ngủ cùng nhau sao!"

Thượng Quan quân triết nhìn Thủy Nhi hỏi, Thủy Nhi mị hoặc cười cười.

"Được thôi, chỉ là tối nay anh không thể chạm vào em được, di cả của em đến thôi!"

Thủy Nhi cười thật ngọt ngào, rất ngọt, nhìn gương mặt tuần tú của Thượng Quan Quân Triết đang tỏa ra ánh sáng đang dần ảm đạm xuống, thật sự cảm thấy rất vui vẻ.

"Di cả của em sao mà lần nào cũng đến thế!"

Tối thường xuyên như vậy, khó trách cô lại đồng ý ngủ chung, thì ra là căn bản không thể xâm phạm, mừng hụt rồi.

"Bình thường cũng muốn tới!" Thủy Nhi, nhìn anh, thật sự cảm thấy rất đáng thương, nhưng mà nếu thích Thủy Nhi cô vậy thì không thể thay đổi thất thường, nếu cô muốn giữ mình trong sạch thì anh cũng không thể phong lưu khoái hoạt được!

Nghĩ tới đây Thủy Nhi liền không thấy Thượng Quan Quân Triết đáng thương nữa.

"Vậy di cả của em lúc nào thì mới đi!"

Thượng Quan Quân Triết rất là uất ức, cũng đã hơn ba tháng rồi, anh không có động vào phụ nữ, mỗi buổi tối đều phải tự mình giải quyết, cứ kéo dài thế này anh cũng phải hoài nghi không biết mình có năng lực hay không.

"Không biết là ngày nào!"

Thủy Nhi cười thật ngọt ngào, gương mặt tuần tú của Thượng Quan Quân Triết lập tức suy sụp xuống, tuy vậy tối nay vẫn muốn ngủ cùng với cô.

"Diệp Duệ, tên khốn khiếp, nếu anh mà dám chết thì tôi liền lột da của anh. . . . ."

Lý Băng vẫn ngủ mê man, trong miệng lại tự lẩm bẩm

Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi nhìn vào mắt nhau nói: "Không có sự tình gì lớn nhưng buổi tối còn không biết thế nào, tối nay em lưu lại trông chừng cô ấy!"

Thủy Nhi thương xót nhìn Lý Băng, còn Thượng Quan Quân Triết lại nhìn Thủy Nhi.

"Vậy anh sẽ ở lại đây với em!"

Thủy Nhi gật đầu một cái, nhìn Thượng Quan Quân Triết, thật ra thì anh rất tốt chỉ là thú tính quá mạnh mẽ, thỉnh thoảng cũng muốn cho anh nhưng cô lại cảm thấy sợ hãi, sợ bị anh hành hạ không dậy nổi.

Lý Băng chậm rãi mở mắt ra, chợt ngồi dậy nói.

"Diệp Duệ đâu rồi, anh ấy không sao chứ!"

Thủy Nhi mừng rỡ nắm lấy tay của Lý Băng.

"Lý Băng, cô đã tỉnh rồi! Diệp Duệ đã được cấp cứu rồi, cô hãy yên tâm đi, cô cảnh cáo hần như vậy, hần sẽ không có việc gì đâu!"

Lý Băng có chút mệt mỏi gật đầu nói:

"Vậy thì tốt!"

Anh ta chưa chết, vậy cô có thể an tâm ngủ một giấc rồi, buồn ngủ quá!

"Hai người đi ra ngoài đi, tôi không sao rồi, chỉ muốn ngủ thôi, hai người ở đây tôi sẽ không ngủ được !"

Lý Băng cũng biết mình đã làm phiền bọn họ, có chút áy náy nói.

Thượng Quan Quân Triết nhìn cô thấy Thủy Nhi còn định nói cái gì liền kéo tay cô nói:

"Để cho cô ấy yên tĩnh ngủ đi, chúng ta về thôi!"

Lý Băng mặc dù rất suy yếu, nhưng cô ấy đã nói không có việc gì, chắc chắn sẽ không có chuyện lớn gì xảy ra thôi.

Thủy Nhi nhìn Lý Băng không yên lòng dặn dò:

"Cô nghỉ ngơi cho khỏe, ngày mai rồi cũng sẽ tốt thôi!"

Lý Băng gật đầu một cái, liền nhắm mắt lại.

Thượng Quan Quân Triết đi theo Thủy Nhi trở về phòng, cũng đã muộn rồi, Thủy Nhi liền cầm áo ngủ đi vào phòng tắm, Thượng Quan Quân Triết cũng đi theo vào nhưng chưa đi đến cửa liền bị cô đuổi ra.

Thượng Quan Quân Triết uất ức nhìn cửa phòng tắm đang đóng chặt, ngồi chờ, thấy Thủy Nhi tắm xong đi ra cả người liền tản ra hương thơm quyến rũ, thật là câu hồn, hạ thân lập tức nổi lên phản ứng.

Thượng Quan Quân Triết đi vào nhà tắm, vội vàng tắm rửa sau đó đi ra ngoài, nhìn thấy Thủy Nhi đang sấy tóc, động tác kia dưới ánh đèn vô cùng mê người, thật là hấp dẫn!

Cố gắng chịu đựng kích động đi tới bên cạnh cô, ôm lấy cô vào lòng.

Thủy Nhi bị hành động của anh làm cho bất ngờ, thân thể rung lên, nhưng cũng không kháng cự lại.

Thật ra thì hôm nay đi cả của cô không có tới, nhưng vì cô có chút sợ, dù sao cũng đã lâu như vậy, cô cảm thấy rất khản trương, dù sao cũng chỉ có cô và Thượng Quan Quân Triết ở đây, nói không khó chịu đó là giả.

Khản trương đến mức tay có chút run rẩy.

Thượng Quan Quân Triết tay đặt lên bụng của cô nói: "Đêm nay cho anh được không?!"

Anh cũng biết căn bản đi cả của cô cũng không có tới, lần trước không phải cũng nói như vậy sao!

Thủy Nhi xoay người, ngượng ngùng nhìn anh.

"Được, chỉ là không nên quá nhiều. . . . . A! ! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 231: Mạc Thiên Kinh, có phải anh còn nợ em cái gì hay không!

Thủy Nhi vẫn chưa nói hết liền bị Thượng Quan Quân Triết ôm ngang lên, còn không kịp nói chuyện, môi liền bị phủ lên, Thượng Quan Quân Triết vừa nghe được Thủy Nhi đồng ý thì cái gì cũng không thể chú ý nữa, cái gì cũng không muốn nghe nữa, chỉ muốn đem cô gái này đè ở phía dưới mà... thương yêu

Thủy Nhi trừng to mắt nhìn Thượng Quan Quân Triết, mới vừa tắm rửa xong, trên người anh vẫn còn lưu lại mùi sữa tắm nhàn nhạt, cơ thể cường tráng sáng bóng dưới ánh đèn, bộ ngực cùng các cơ bắp vô cùng hoàn mỹ.

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, ngũ quan của anh cũng rất tinh xảo, mặc dù đây không phải là lần đầu tiên cùng anh lên giường nhưng đây lại là lần đầu tiên cô cam tâm tình nguyện cùng anh,, ngắm lại liền cam tâm tình nguyện để anh đè ở phía dưới !

Từ từ nhắm mắt lại, hai tay vòng lên trên cổ anh, trức trặc đáp lại, học cách quyến rũ đầu lười anh, từ từ đáp trả.

Thượng Quan Quân Triết thấy cô đáp lại mừng rỡ như điên, tay liền phủ lên thứ tròn tròn mềm mại kia tùy ý vuốt ve.

"Ừm . . . . ."

Nơi đó đột nhiên bị bao phủ, cả người Thủy Nhi liền thấy khó chịu không nhìn được kêu ra tiếng. Thượng Quan Quân Triết lại không có ý buông tha, hôn cô thật sâu hưởng thụ ngọt ngào từ đôi môi của cô, hai tay bắt đầu cởi quần áo của cô ra lập tức làm lộ ra thân thể trắng nõn vô cùng mê người.

Dưới ánh đèn, mặt Thủy Nhi hơi hồng hồng, bắp đùi thon dài khép lại thật chặt.

Thượng Quan Quân Triết buông cánh môi của Thủy Nhi ra, lúc này cô mới ý thức được quần áo của mình đã bị anh cởi sạch từ bao giờ, giờ phút này trên người không có chút gì, hoàn toàn **, lộ ra trước mắt anh.

Thượng Quan Quân Triết cởi khăn tắm trên người ra, sau tuột xuống liền nhìn thấy bộ phận đặc biệt của phái nam vô cùng hùng dũng hiện ngang ngạnh đầu.

"Xúc xích!"

Theo bản năng, nhìn thấy đồ chơi kia thì Thủy Nhi lại liên tưởng đến xúc xích, Thượng Quan Quân Triết nhếch môi cười, vô cùng mê người.

"Thủy Nhi, em quả nhiên rất chân thật, thân thể của em đã tiếp nhận anh, có phải em cũng bắt đầu biểu hiện hay không, đừng để cho đàn ông chủ động quá nhiều, thỉnh thoảng phụ nữ nhân cũng nên chủ động một chút."

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết không hiểu lời này của anh là có ý gì, Thượng Quan Quân Triết liền chỉ tay vào bảo bối của mình nhàn nhạt nói.

"Có muốn ăn xúc xích hay không!"

Thủy Nhi nhìn thứ đồ chơi kia, không chút suy nghĩ liền lắc đầu, làm sao có thể, làm sao anh lại muốn cô ăn thứ đồ chơi kia.

Thượng Quan Quân Triết lại không thêm đề ý chút nào, đầu liền cúi vào giữa chân của cô lấy tay đẩy hai chân ra.

"Anh thử cho em xem!"

Thượng Quan Quân Triết nói xong liền lập tức hành động, Thủy Nhi còn chưa kịp kẹp chặt hai chân, lại cảm giác được đầu lười của Thượng Quan Quân Triết liếm vào chỗ đó của mình, từng trận tê dại cuốn tới, cảm giác không thể hình dung được đánh thẳng vào tâm trí làm Thủy Nhi không dám nhúc nhích.

"Thủy Nhi, lên tiếng đi!"

Thượng Quan Quân Triết lại tiếp tục, Thủy Nhi nắm thật chặt cái chân móng cố gắng chịu đựng nhưng con sóng khoái cảm từng đợt từng đợt xô vào làm cô không nhìn được nữa đành phải kêu ra tiếng.

Thượng Quan Quân Triết nghe thấy vô cùng thỏa mãn, phía dưới ** càng cứng rắn kiên cố hơn, liền ngồi dậy, đem lấy ** của chính mình đâm vào trong u ốn non mềm sũng nước kia. Thủy Nhi liền cảm thấy được một vật cứng rắn lấp đầy trống rỗng trong cơ thể mình, tiếp theo đó Thượng Quan Quân Triết điên cuồng chạy nước rút.

"Ừm . . . . .Ah . . . . ."

Thủy Nhi không nhìn được bèn kêu ra tiếng, tiếng kêu như mèo con khe khẽ làm Thượng Quan Quân Triết đang ở trên người cô càng ra sức, điên cuồng chạy nước rút, cảm thụ khoái cảm mà cô mang lại cho mình.

"Thủy Nhi, em thật giỏi, ah, em làm anh chết mất!"

Thượng Quan Quân Triết gầm nhẹ, càng thêm ra sức ra vào, bên trong phòng tràn ngập âm thanh va chạm ** và tư vị****.

Mạc Thiên Kinh đang chuẩn bị ngủ liền nghe được tiếng động điên cuồng ở sát vách, cả người liền nóng ran khó chịu, nhưng anh có thể làm gì được.

Sinh Đình mới vừa sinh xong, muốn cùng cô là một việc không thể nào, đi ra ngoài tìm phụ nữ nhân thì chính là tìm chết, hơn nữa anh cũng không có ý tưởng như vậy.

Nằm ở trên giường đang muốn nhắm mắt ngủ thì nghe Sinh Đình gọi:

"Mạc Thiên Kinh, tới đây pha sữa giúp em!"

Mạc Thiên Kinh nghe cô gọi không thể làm gì khác hơn là đứng dậy, người ta ở sát vách đang điên cuồng, còn anh thì ở nơi này đi pha sữa cho con, hai cách đối xử đúng là chênh lệch quá mà!

Sính Đình thấy con gái và con trai khóc lóc khó chịu như vậy cảm thấy cực kỳ đau lòng.

Mạc Thiên Kinh đi ra ngoài, sau khi pha xong liền mang vào đưa cho Sính Đình, cô gọi anh lại nói.

"Mạc Thiên Kinh, anh ngủ luôn ở đây đi, còn trông con giúp em, khi chúng đói bụng thì pha sữa cho chúng, em vẫn chưa cho con bú được!"

Mạc Thiên Kinh nhìn hai con đang ra sức khóc, không thể làm gì khác hơn là chấp nhận trèo lên giường cầm bình sữa lên cho chúng bú sữa.

Mặc dù được ngủ cùng Sính Đình nhưng hiện tại Sính Đình lại không thể, nên làm gì với lão nhị của anh đang hùng dũng oai vệ bây giờ?

"Oa. . . . . Oa. . . . ."

Bảo bảo đang được ôm vào trong ngực đột nhiên lớn tiếng khóc lên, Mạc Thiên Kinh liền ngửi thấy mùi thối xông vào chóp mũi, rất nhanh liền hiểu đây là cái mùi gì.

Vật đang hùng dũng kia trong nháy mắt liền xiu xuống, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói.

Bim ở chỗ kia, anh đi lấy tới đây thay cho con đi!"

Trong một buổi tối mà không biết đã thay biết bao lần tã rồi, Mạc Thiên Kinh liền gạt đầu một cái, đi tới cầm lấy bim mang đến, lại không biết lót như thế nào.

"Cái này. . . . . lót như thế nào?"

Cô cũng chưa lót cái này bao giờ.

"Em cũng không biết."

Cô cũng chưa từng làm qua, chỉ là trong lúc sinh bảo bảo ở bệnh viện đã lấy ra dùng, sau đó về vẫn đặt ở chỗ đó chưa sử dụng thêm lần nào nữa.

Bởi vì hai bạn nhỏ bú sữa mẹ nên đi tiểu đặc biệt nhiều, Sính Đình vì không thoải mái, cũng không muốn đứng lên thay tã cho nên mới phải dùng đến bim.

Mạc Thiên Kinh đi tới, nhìn giới thiệu ở phía trên, làm theo chỉ dẫn đóng cho bảo bảo nhưng vẫn luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng.

"Sính Đình, ngày mai chúng ta thuê người đến giúp một tay trông bảo bảo nhé!"

Nhìn bảo bảo như vậy Mạc Thiên Kinh vẫn nhìn không được mà đưa ra ý kiến, không phải là anh không có kiên nhẫn để trông bảo bảo, chỉ là chuyện cần phải xử lý còn rất nhiều.

Anh tới nơi này mới được hai ba ngày, nhưng lại có nhiều chuyện xảy ra như vậy thật sự có chút lực bất tòng tâm.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, gạt đầu một cái.

"Cũng được, có rất nhiều chuyện em cũng không có kinh nghiệm, bảo bảo từ khi ở bệnh viện về đã hai ngày nay không có tã rồi, em cũng không biết tã cho chúng như thế nào, ngày mai phải tìm một người giúp việc đến đây mới được!"

Sính Đình cũng biết, Mạc Thiên Kinh hiện tại thật sự rất bận, cô không thể yêu cầu anh trông giúp bảo bảo được như vậy anh sẽ không chịu nổi.

""Sính Đình, cảm ơn em!"

Mạc Thiên Kinh cảm kích nhìn Sính Đình, cô đồng ý như vậy làm anh thật bất ngờ.

Sính Đình lắc đầu cầm tay Mạc Thiên Kinh.

"Anh chỉ cần nhớ, em là mẹ của chúng còn anh là ba của chúng, em cũng không phải là người máu lạnh vô tình, em hi vọng anh có thể quý trọng em và con là tốt rồi. Còn nếu như anh không làm được, em sẽ mang theo con rời đi, khi đó tuyệt đối sẽ không để cho anh tìm được!" Sính Đình nhàn nhạt nói xong, Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, nắm tay của cô nhưng lực độ gia tăng rất nhiều.

"Sính Đình, cảm ơn em!"

Anh biết, Sính Đình hiện tại là người nhà rồi.

"Mạc Thiên Kinh, anh không cảm thấy mình còn nợ em cái gì hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Mạc Thiên Kinh, tại sao lại tàn nhẫn với em như vậy!

Mạc Thiên Kinh không hiểu, nhìn Sính Đình.

"Anh nợ em cái gì!"

Nếu anh nhớ không nhầm thì hình như mình không nợ Sính Đình cái gì, thế nào mà nghe giọng của cô ấy giống như anh thiếu nợ rất nhiều, hơn nữa còn là chuyện rất quan trọng.

Sính Đình có chút không vui nhìn Mạc Thiên Kinh, sao vào lúc này anh lại ứng chậm chạp như vậy, bình thường không phải rất cơ trí sao?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô đột nhiên nghĩ đến sự kiện kia liền lập tức hỏi.

"Sính Đình, còn nhớ rõ chuyện lúc đầu em đồng ý với anh không?"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, lộp bộp hỏi.

"Chuyện gì?"

Cô đã đồng ý với Mạc Thiên Kinh chuyện gì, tại sao lại không nhớ tí nào.

Mạc Thiên Kinh nắm tay của cô rất nghiêm túc nói.

"Em còn nhớ rõ lúc đầu em đã nói, nếu như em sinh ra long phượng thai thì sẽ đồng ý gả cho anh, em có còn nhớ hay không!" Sính Đình nghe anh nói vậy không nhịn được cười ra tiếng.

"Em còn tưởng chuyện gì hóa ra lại là chuyện này."

Cô đã đồng ý với anh nhưng hiện tại anh không cầu hôn thì làm sao bỗng nhiên cô lại đồng ý được. Người như cô không phải không có ai thèm lấy, bây giờ mặc dù đã sinh hai đứa bé nhưng cô vẫn là có thể lấy chồng được.

Mạc Thiên Kinh nghe Sính Đình nói liền nóng nảy kéo tay Sính Đình lo lắng hỏi.

"Sính Đình, em nói cái gì vậy có phải em nói lời này là đang muốn tính sổ với anh hay không!"

Nhưng anh nhớ rất rõ ràng, chẳng lẽ cô lại đã sớm quên rồi, lại còn muốn ăn vạ anh?

Sính Đình nhìn anh, quệt đôi môi đỏ mọng.

"Em làm sao biết được gả cho anh có phải là việc đúng đắn hay không, nếu như mà em gả cho anh xong sau này anh lại cùng phụ nữ khác làm chuyện mờ ám, như vậy không phải em sẽ rất đau khổ sao?"

Đương nhiên là muốn bảo đảm, chỉ là người đàn ông này rất ít khi nói được câu ngon ngọt, nói ra được ý tốt như vậy.

"Anh tuyệt đối sẽ không làm loạn, anh hứa với em sau khi kết hôn anh sẽ làm một người cha tốt một người chồng tốt!"

Mỗi ngày đều sẽ cùng em...! Mạc Thiên Kinh ở trong lòng thầm bổ sung một câu, anh là đàn ông sau khi chạm qua phụ nữ nhân thì luôn có nhu cầu như vậy.

Sính Đình nhìn anh, bất mãn nói.

"Anh vẫn còn chưa cầu hôn, chẳng lẽ anh muốn cưới mà không có sự đồng ý của em!" Người ta kết hôn còn phải đưa nhẫn cầu hôn, anh lại không có gì thể hiện thành ý cả, sao có thể cứ đồng ý gả cho anh như vậy được!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, mừng rỡ ôm lấy cô sau đó buông ra trên mặt tràn đầy hưng phấn.

"Sính Đình, em chờ anh một chút, anh sẽ đi mua nhẫn để cầu hôn em!"

Mạc Thiên Kinh nói xong liền chạy ra ngoài, Sính Đình gọi anh lại nói:

"Không cần phải vội, cũng đã muộn rồi, còn chỗ nào bán nữa, nghỉ ngơi thôi ngày mai hãy đi!"

Thật là, không phải là không có ngày mai, làm gì phải gấp gáp như vậy.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, rất nghiêm túc nói.

"Em yên tâm, không cần phải vội, tôi vẫn còn có chỗ bán, em chờ anh...anh sẽ trở lại nhanh thôi."

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt hôn lên mu bàn tay cô, cầm chìa khóa lao ra khỏi phòng.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh rời đi, trên mặt liền toát ra nụ cười hạnh phúc.

Có lẽ cô vẫn có thể cùng Mạc Thiên Kinh hưởng thụ hạnh phúc rồi, sau khi cưới cô cảm thấy bọn họ có thể ở giúp đỡ lẫn nhau hơn nữa hiện tại đã có bảo bảo, Mạc Thiên Kinh lại thật tâm đối với cô được như vậy thì còn mong gì hơn nữa!

Mạc Thiên Kinh lao ra khỏi biệt thự, lái xe đi đến trung tâm của Los Angeles, anh nhớ nơi đó có rất nhiều cửa hàng trang sức lớn, chắc chắn nơi đó phải có nhẫn kim cương.

Nghĩ đến việc Sính Đình đã đồng ý lời cầu hôn của mình, sau đó hai bọn họ sẽ bước vào lễ đường thì Mạc Thiên Kinh liền không nhịn được mỉm cười, hoàn toàn không có để ý phía sau có xe bám đuôi.

Xe chậm rãi lái vào cửa hàng vàng bạc, Mạc Thiên Kinh đỗ xe liền đi vào trong chọn lựa nhẫn để cầu hôn.

Ở tiệm vàng bạc đi mấy vòng quan sát sau đó anh nhìn thấy một chiếc nhẫn đính kim cương, vô cùng đẹp rất tinh xảo. Mạc Thiên Kinh liền chỉ vào chiếc nhẫn kia bảo nhân viên bán hàng lấy cho mình chiếc nhẫn rồi lập tức thanh toán và rời khỏi đó.

Đang muốn lái xe rời đi liền nhìn thấy một nhóm người mặc quần áo màu đen vọt tới, nặng nề đánh lên đầu anh, Mạc Thiên Kinh nhìn thấy một gương mặt quen thuộc đang định đánh trả liền bị đánh một cái vào gáy, cả người liền ngã xuống, trên đầu tất cả đều là máu tươi.

"Thiếu gia, hân đã hôn mê bất tỉnh."

Người đàn ông kia dùng tiếng Trung lưu loát đi tới chỗ người đứng xem kịch vui hồi báo.

"Làm rất tốt, ta chỉ muốn hân mất trí nhớ, kiểm tra xem hân có mất trí nhớ hay không, người liền đem hân ta đưa về ở bên trong, đi đi ta không muốn gặp lại cũng như không muốn thấy sự hiện hữu của hân."

Người đàn ông được gọi là thiếu gia nhàn nhạt phân phó xong liền xoay người rời đi.

Sính Đình ngồi ở trong phòng chờ đợi, đã hơn một tiếng đồng hồ rồi mà vẫn không thấy Mạc Thiên Kinh trở lại liền cau mày, muốn gọi điện thoại cho anh, nhưng lại sợ anh đang lái xe sẽ bị phân tâm nên không thể làm gì khác hơn là ngồi đợi.

Qua một canh giờ, mắt nhìn đồng hồ đã sắp ba giờ rồi, cô vừa ngủ gà ngủ gật, vừa nghĩ coi như những cửa hàng kia mở muộn nhưng cũng không thể nửa đêm canh ba vẫn còn mở cửa được

Mạc Thiên Kinh đi lâu như vậy, như nào thế nào vẫn chưa có về, nội tâm đột nhiên thấy khủng hoảng, từ đáy lòng dâng lên mối nghi hoặc.

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện? Không thể nào, thân thủ của anh tốt như vậy, hơn nữa còn lợi hại nữa, làm sao có thể gặp chuyện không may đây?

Sính Đình lo lắng bấm số của Mạc Thiên Kinh, điện thoại thông, nhưng không có ai nhận.

Đang muốn cúp máy liền nghe thấy âm thanh của nam nữ **, tiếp theo đó là tiếng rên rỉ tê dại, yêu kiều đến tận xương cùng với tiếng thở dốc của người đàn ông.

"Thiên Kinh, một lần nữa đi!"

Tiếng cô gái kiều mỵ thốt lên, Sính Đình nghe được như sấm nổ bên tai, anh đang cùng người phụ nữ khác lên giường?

Đây là chuyện gì?

Mới vừa rồi không phải anh còn nói biết cả đời này sẽ đối tốt với cô sao? Tại sao bây giờ lại cùng phụ nữ khác lên giường, chẳng lẽ là bởi vì cô mới sinh em bé nên không thể cùng anh làm cho nên mới đi tìm người khác.

Đã như vậy, tại sao còn phải nghe điện thoại, muốn làm cho cô thấy nhục nhã, muốn cô tự cảm thấy bản thân không biết xấu hổ muốn anh cầu hôn mình sao?

Hàng loạt nghi ngờ không ngừng vang lên trong đầu cô.

"Tiểu yêu tinh, đừng có gấp, tôi sẽ cho em, tối nay, em là của tôi!"

Rất quen thuộc, đó chính là giọng nói của Mạc Thiên Kinh, nghe xong Sính Đình thấy hoàn toàn suy sụp.

"Mạc Thiên Kinh, cái tên khốn kiếp này, anh mau nói cho tôi biết, anh làm vậy là có ý tứ gì, muốn cố ý nhục nhã tôi sao?"

Sính Đình lớn tiếng quát, nước mắt không cầm được rào rào rơi xuống, cô làm sao lại xui xẻo như vậy !

Anh làm vậy chỉ bởi vì muốn hưởng thụ hay sao?

Anh không muốn cô cùng đàn ông khác lên giường vậy tại sao thể anh lại không thể khống chế, lại nhẫn tâm làm tổn thương cô như vậy, cô chỉ muốn sống một cuộc đời bình thường mà thôi tại sao anh lại tàn nhẫn phá nát bấy giấc mộng của cô như thế.

"Mạc Thiên Kinh, tại sao anh nói muốn đi mua nhẫn để cầu hôn với tôi cơ mà, anh trở lại nói rõ ràng cho tôi, nói cho tôi hiểu, vì sao lại phải đối xử với tôi như vậy!"

"Ừm . . . . . Ah . . . . ."

Sính Đình mới mắng xong liền nghe thấy bên kia tiếng người phụ nữ kia cảm thán kêu lên một tiếng, cô hiểu rõ đó chính là đạt tới ** thì ra Mạc Thiên Kinh ra ngoài vui vẻ như vậy, Mạc Thiên Kinh, anh quả thật rất tàn nhẫn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Mạc Thiên Kinh gặp tập kích!

"Thiên Kinh, em sắp chịu không nổi rồi, ah . . . . ."

Sính Đình lớn tiếng gào thét mà bên kia vẫn không ngừng kêu rên nắm chặt bắp tay của người đàn ông bay lên chín tầng mây.

"Mạc Thiên Kinh, tôi cho anh biết, Ngọc Sính Đình tôi lần này sẽ không bao giờ tin tưởng anh nữa, tên đàn ông không biết xấu hổ này anh rút đi cho tôi!"

Sính Đình lớn tiếng mắng, nếu như nói không có giọng nói của Mạc Thiên Kinh có thể cô sẽ hoài nghi đó là do người khác cố ý bày ra cho cô nghe.

Nhưng mà bây giờ, thật không biết còn có cái gì để hoài nghi, Mạc Thiên Kinh lần này rõ ràng chính là cố ý làm cho cô phải nhục nhã , cho nên mới để cho cô nghe những âm thanh kia

Cô thật là khờ, lại còn tin Mạc Thiên Kinh thật sự sẽ đem nhẫn về cầu hôn với cô, thật là khờ tới cực điểm, Mạc Thiên Kinh căn bản cũng không thật lòng, cũng giống y hệt những người đàn ông khác.

Chỉ là muốn anh biểu hiện thành ý của mình, với những lời tối nay anh nói, Sính Đình thật không dám tin Mạc Thiên Kinh sẽ làm như thế đối với mình.

"Thiên Kinh, anh mua chiếc nhẫn này cho em sao?" Giọng của người phụ nữ kia dịu dàng làm nũng truyền vào trong tai của Sính Đình, cả người cô liền thấy chấn động , chiếc nhẫn!

Anh thật sự đã mua nhẫn?

"Dĩ nhiên, cô gái ngọc, em cũng biết, anh cực kỳ yêu thích em, không mua cho em thì mua cho người nào!"

Lại là giọng của Mạc Thiên Kinh, tay Sính Đình run run đè xuống ấn nút ghi âm.

"Em tưởng anh chuẩn bị cái này cho vợ chưa cưới của anh!"

"Làm sao có thể, cô ta cùng lắm là cũng chỉ là công cụ sinh con cho anh mà thôi, em cho rằng cô ta là người nào, anh sẽ thích cô ta sao? Người thân kinh bách chiến như anh đây làm sao có thể sẽ thủ thân như ngọc vì cô ta được . . . . ."

"Anh nha, thật là đáng ghét, chỉ là sinh con thật sự rất đau, cảm ơn anh, Thiên Kinh!"

"Em nói cái gì đó, em là tâm can bảo bối của anh, sao anh có thể cam lòng để cho em sinh con được !"

Việc sinh con cứ để cho cô ta làm là được rồi, anh làm sao có thể để cho em chịu khổ được. . . . Bảo bối, chúng ta làm thêm một lần nữa nhé . . . . ."

Sau đó không thấy tiếng nói chuyện thay vào đó là tiếng ** va chạm mãnh liệt.

Sính Đình cười lạnh, lần này Mạc Thiên Kinh đừng có mơ cãi chày cãi cối.

Xem cô là loại người gì chứ, vốn còn tưởng rằng Mạc Thiên Kinh lần này thật sự hối cải không ngờ là đã bài bố sẵn cục diện, hiện tại chính là muốn bỏ cô sang một bên không muốn kết hôn, hoặc là muốn lừa cô sau khi kết hôn sẽ lập tức ly hôn để cướp đi đứa bé?

Sính Đình cười lạnh, quả quyết cúp điện thoại.

"Thiếu chủ, chúng ta làm như vậy thật sự có tác dụng không? Bất chúc giọng của Mạc Thiên Kinh thì cô gái kia thật sẽ tin tưởng Mạc Thiên Kinh lừa dối mình mà không cần đến anh ta nữa hay sao?"

Thấy điện thoại đã bị cúp, cô gái kia lập tức khôi phục lại diện mạo vốn có của mình.

Thiếu chủ không biết vì sao lại nhất định giả giọng của Mạc Thiên Kinh cùng cô ta như vậy, chẳng lẽ cũng bởi vì người phụ nữ kia.

Cô ta thật có chút tò mò, đến tột cùng là người như thế nào lại có thể khiến Thiếu chủ giờ thù đoạn ra như thế!

"Không nên hỏi nhiều như vậy, người nên biết rằng người biết càng nhiều chuyện thì người càng không được lợi lộc gì!"

"Nhưng Thiếu chủ, nếu như Mạc Thiên Kinh tỉnh lại, hoặc là cô ta không có bị lừa, vậy chúng ta nên làm cái gì!"

Thôi đi, chẳng mang lại lợi lộc gì, làm người tình của Thiếu chủ, cô ta không thể nào hiểu được người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh đến tột cùng có sức quyến rũ gì, tại sao Thiếu chủ lại vì cô ta mà không tiếc bày ra thế cục như vậy khiến cho người phụ nữ kia hận Mạc Thiên Kinh thấu xương.

"Không có khả năng như vậy, ta hiểu rõ tính khí của cô ấy, sẽ không thể nào tha thứ cho Mạc Thiên Kinh, hơn nữa nếu Mạc Thiên Kinh không bị mất trí nhớ thì hẳn ta sẽ không cơ hội tỉnh dậy!"

Những gì hắn muốn nhất định sẽ giành cho bằng được!

"Vậy thì chỉ có thể chúc Thiếu chủ sớm ngày ôm được mỹ nhân về!"

Người phụ nữ nhàn nhạt nói.

"Người đi ra ngoài đi! "

Người phụ nữ đứng dậy ** đi ra khỏi phòng, khi quay đầu lại nhìn, liền thấy hắn đang cầm điện thoại di động lật tới lật lui.

"Mạc Thiên Kinh, đến tột cùng vì sao lại phải đối với tôi như vậy, tại sao chứ!"

Sính Đình nằm ở trên giường khóc thút thít , bảo bối cũng lớn tiếng khóc theo, có lẽ là đói bụng, nhưng Sính Đình lại không hề có ý muốn cho bảo bối bú sữa.

Ngọc Kỳ Lân ở dưới nghe thấy không nhịn được bèn đi lên nhìn xem có chuyện gì xảy ra, đứa nhỏ này nửa đêm canh ba khóc cái gì!

Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi cũng nghe thấy tiếng khóc liền dừng lại, đi ra ngoài cửa phòng.

"Ông nội!"

Sính Đình, nhìn thấy ông nội đẩy cửa vào lập tức lớn tiếng khóc lên.

Ngọc Kỳ Lân cau mày, nhìn Sính Đình lệ rơi đầy mặt, đau lòng hỏi.

"Sính Đình, làm sao vậy!"

"Sính Đình, cô làm sao vậy!"

Cùng lúc đó Thủy Nhi cũng đi vào nhìn thấy Sính Đình khóc nước mắt lưng tròng cũng đau lòng hỏi.

"Chị dâu, lão đại đâu !"

Thượng Quan Quân Triết nhìn chung quanh một lượt thế nào cũng không nhìn thấy Mạc Thiên Kinh. Hiện tại đang là nửa đêm canh ba, chẳng lẽ hai người họ cãi nhau?

Sính Đình vừa khóc vừa bật đoạn băng mà cô mới vừa ghi xuống.

Ngọc Kỳ Lân và mọi người nghe được cuộc nói chuyện ở trong đó, sắc mặt của ai cũng trở nên cực kém.

"Khốn kiếp, Mạc Thiên Kinh, nó lại dám đùa bốn cháu gái của ta!"

Cái gì mà công cụ sinh con, cháu gái của Ngọc Kỳ Lân ông lại chỉ có một khả năng này thôi sao, thật là quá đáng mà. !

"Anh ấy sẽ không như vậy !"!

Thượng Quan Quân Triết thật không thể tin được, những lời này lại do Mạc Thiên Kinh nói ra, phải biết rằng Mạc Thiên Kinh không thể nào làm chuye3n như vậy, anh ấy làm sao có thể cùng người phụ nữ nhân lên giường được !

Nghĩ tới điều này Thượng Quan Quân Triết càng thêm nghi ngờ, anh và đại ca như hình với bóng làm sao mà lại không biết anh ấy thích phong lưu như thế, người này...

"Cậu không phải nói tốt cho tên hỗn tiểu tử này, ta cho cậu biết, chờ tiểu tử kia trở lại, ta sẽ lột da của nó!"

Ngọc Kỳ Lân sôi máu rống giận, cả bên trong biệt thự đều là tiếng gầm rống của ông.

Thủy Nhi bế hai cục cưng bị dọa sợ đang lớn tiếng khóc, vừa dỗ cho bọn chúng bú sữa, vừa nói.

"Các người nên bình tĩnh lại, Mạc Thiên Kinh không phải là người như thế!"

Thủy Nhi cũng không muốn tin Mạc Thiên Kinh chính là người như vậy, nhưng đoạn ghi âm này quả thật đã chứng minh, Mạc Thiên Kinh thật sự chính là người như thế!

Sinh Đình nhìn Thủy Nhi, rất đau lòng nói.

"Thủy Nhi, tôi biết rõ cô làm thế này là vì tốt cho tôi, nhưng mà tôi lại thật không muốn tin Mạc Thiên Kinh trong sạch, những chứng cứ này chẳng lẽ còn không đủ chứng minh, Mạc Thiên Kinh vẫn luôn lừa gạt tôi hay sao?"

Cô hiện tại cái gì cũng không muốn nghĩ, chỉ muốn đợi Mạc Thiên Kinh trở lại để hỏi cho rõ!

"Sinh Đình, đừng do dự, đứa nhỏ này ông nội sẽ không để cho bọn họ mang đi đâu không ngờ lão già Mạc Tử Khiêm lại cứ nhiên dung túng cho cháu trai làm ra chuyện như vậy, thật là quá ghê tởm!"

Ngọc Kỳ Lân trừng mắt mắng, trên khuôn mặt già nua đầy vẻ tức giận.

Sinh Đình nhìn ông nội, uất ức nói.

"Ông nội, đời này con cũng không muốn nói chuyện với Mạc Thiên Kinh, con thật sự rất hận anh ta!"

Sinh Đình cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi nói.

Thượng Quan Quân Triết cẩn thận lại nhiều lần, có chút kích động hỏi.

"Mọi người có cảm thấy giọng nói này không hoàn toàn giống với đại ca!"

Cũng không biết có chỗ nào không giống chỉ cảm thấy như vậy thôi.

" Chỗ nào không giống, quả thật đúng là từ một khuôn đúc ra mà!"

Sinh Đình nhìn Thượng Quan Quân Triết, cũng biết anh ta muốn biện minh cho Mạc Thiên Kinh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Mạc Thiên Kinh đã xảy ra chuyện!

Thủy Nhi nhìn Sinh Đình, tỉ mỉ nghe quả thật cảm thấy có cái gì không đúng.

"Sinh Đình, cô đừng vội, âm thanh này thật sự có vấn đề!"

Thủy Nhi, cảm lấy điện thoại của Sính Đình ấn xuống nút ghi âm, rất nghiêm túc nghe thêm lần nữa.

"Người ở bên trong nói thân thể của hần trải qua bách chiến, có chuyện này cô có thể sẽ không biết, Thượng Quan Quân Triết sống cùng Mạc Thiên Kinh lâu như vậy nên Thượng Quan Quân Triết rõ ràng nhất, Mạc Thiên Kinh đối với phụ nữ cho tới bây giờ cũng không có hứng thú, nói chuẩn xác thì ngoại trừ cô ra thì anh ấy đối với phụ nữ nào cũng đều không có hứng thú.

Mạc Thiên Kinh là người đàn ông rất chung tình, điểm này không chỉ có tôi mà Lý Băng cũng biết, mọi người làm cộng sự đã được nhiều năm, Mạc Thiên Kinh trừ cộng sự bên ngoài cho tới bây giờ cũng sẽ không nhìn bất cứ phụ nữ nào lâu huống chi là thân kinh bách chiến."

Thủy Nhi cảm thấy người này nói những lời này sẽ bị lộ, hơn nữa hần nói chuyện mặc dù rất giống Mạc Thiên Kinh, nhưng vẫn luôn cảm thấy không phải là Mạc Thiên Kinh... Giọng điệu, mặc dù hình như bất chước không tệt, nhưng là vẫn thiếu một chút gì đó!

"Không sai, anh ấy tuyệt đối không thể nào đi tìm người phụ nữ khác, tôi từ lúc 18 tuổi đã ở cùng với anh ấy, từ lúc đó cho đến bây giờ đều không đi tán gái bao giờ, anh ấy nói cho tôi biết mình đã có vị hôn thê nên trước khi kết hôn với cô ấy sẽ không cùng phụ nữ khác lên giường.

Anh ấy còn nói, đàn ông cũng phải chung thủy, không thể bởi vì chính mình mà tùy ý đùa bỡn phụ nữ được, nếu như tùy ý như vậy thì làm sao có thể tìm được người thật lòng với mình! Lúc ấy tôi còn cười bảo anh ấy thật ngu ngốc, cố ý an bài phụ nữ cho anh ấy, sau đó lại bị anh ấy đánh thành đầu heo, thừa sống thiếu chết!

Thượng Quan Quân Triết tôi rất khẳng định, anh ấy tuyệt đối không có phụ nữ khác.

Mặc dù anh ấy đã tới Mỹ nhiều lần, nhưng lần nào đều đi cùng với tôi, chúng tôi mỗi lần tới đây đều mệt mỏi, làm việc suốt đêm suốt ngày, căn bản không có tinh thần để tìm phụ nữ.

Ngay cả người hoa tâm như tôi cũng không thể đi tìm phụ nữ được!"

Thượng Quan Quân Triết không phải vì muốn giải vây cho Mạc Thiên Kinh, tuy vậy người đàn ông như Mạc Thiên Kinh đối với phụ nữ mà nói, quả thật là cực phẩm trong cực phẩm rồi.

Chỉ là có một điểm anh không hiểu được đó chính là sau khi bọn họ quen với phụ nữ sẽ luôn làm ra một số chuyện làm cho người khác tức giận, nhưng anh thật sự cũng không có ý tứ gì khác.

Bọn họ quen nhau lâu như vậy nên anh thật sự rất tin tưởng Mạc Thiên Kinh.

Nếu nói Mạc Thiên Kinh cũng sẽ tìm phụ nữ thì trên thế giới cũng sẽ không tồn tại đàn ông chung tình nữa rồi.

"Ông nội, ông cũng nghĩ thật không phải là Mạc Thiên Kinh sao?"

Sính Đình hiện tại thật cảm thấy bản thân mình thật yếu ớt, nghe bọn họ nói cô cũng cảm thấy Mạc Thiên Kinh không phải là loại đàn ông như thế, từ lúc cô bắt đầu quen biết anh cho đến bây giờ, mỗi lần đều là cô làm xằng làm bậy.

Cô rất hung dữ còn anh vẫn luôn nhẫn nại có thừa, hơn nữa từ lúc quen biết Mạc Thiên Kinh tới nay thời gian bị thương rất nhiều.

Sau khi mang thai anh đối với cô càng trở nên cực kỳ dịu dàng, cô nói đồng anh cũng sẽ không nói tây, dịu dàng như vậy hình như là làm không được không phải sao?

Ngọc Kỳ Lâm nhìn cháu gái, thật ra thì bây giờ ông ngẫm lại quả thật có thể không phải là Mạc Thiên Kinh, đứa nhỏ này, mặc dù ông không có nhiều thời gian ở cùng nó nhưng nó vẫn luôn đề lại cho ông ấn tượng là một người rất chính trực, chỉ là mỗi lần ông đều theo cháu gái của mình, chỉ cần Sính Đình có uất ức thì đều cảm thấy Mạc Thiên Kinh có lỗi.

Ông chỉ có một mình Sính Đình là người thân, dĩ nhiên là phải che chở, quan tâm mọi bề cho nó rồi.

"Sính Đình, bỏ qua Mạc Thiên Kinh, hiện tại con hãy xem chuyện này như một vụ án mà con cần phá, phân tích động cơ của chúng là gì! Ông chắc chắn con nhất định sẽ tìm được câu trả lời!"

Ngọc Kỳ Lâm không biết trong lòng mình có bao nhiêu phần tin tưởng Mạc Thiên Kinh, nhưng Sính Đình là đặc cảnh, trước kia thường xuyên tiếp xúc để ý tới những chuyện này, ông tin tưởng cháu gái bảo bối của ông, nhất định sẽ phân tích chuyện này rõ ràng xem đến cùng có đúng là Mạc Thiên Kinh làm hay không.

"Đúng vậy, bây giờ không nên nghi ngờ Mạc Thiên Kinh, anh ấy là người đàn ông của cô, cô cứ điều tra rõ ràng chân tướng rồi sẽ biết!"

Thượng Quan Quân Triết cũng tin tưởng rằng Sính Đình có thể làm được, trong khoảng thời gian quen biết thì anh thấy cô ngoại trừ tính tình cương liệt ra thì chính là người rất tốt.

Sính Đình gật đầu một cái.

"Tôi sẽ thử xem sao! Chỉ là nếu như không phải là Mạc Thiên Kinh làm, thì anh ấy đã đi nơi nào? Có phải đã xảy ra chuyện hay không?"

Đầu óc của Sinh Đình tỉnh táo lại, lập tức nghĩ đến vấn đề này, chuông báo động trong lòng mọi người liền lập tức vang lên.

Nếu như người đó không phải là Mạc Thiên Kinh, thì Mạc Thiên Kinh hiện tại như thế nào?

Nghĩ đến điều này, mọi người rất lo lắng đưa mắt sang nhìn nhau.

"Sinh Đình, chúng ta cứ điều tra xem giọng nói này có phải là Mạc Thiên Kinh hay không, Thượng Quan Quân Triết, anh lập tức đi thăm dò vị trí của Mạc Thiên Kinh, nhất định phải cẩn thận."

Thủy Nhi so với bọn họ càng tỉnh táo hơn, hiện tại cô lại hi vọng Mạc Thiên Kinh là chủ nhân của giọng nói kia, mà không phải nghe được tin anh bị bắt hoặc là tin tức đáng sợ hơn nữa.

Sinh Đình nhìn ông nội mình, nắm tay của ông rất lo lắng hỏi.

"Ông nội, ông nói xem Mạc Thiên Kinh sẽ không có chuyện gì chứ?"

Sinh Đình cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới mình sẽ lo lắng cho anh như vậy. Trời ạ, nếu như Mạc Thiên Kinh không phải cùng người khác lên giường, vậy thì điện thoại di động của anh hiện tại sao lại rơi vào trong tay người khác, hơn nữa người kia lại có thể bắt chước giọng nói của Mạc Thiên Kinh như thế lại còn cố ý để cho cô nghe, vậy là có ý gì, có phải đã bố trí xong cái bẫy dành cho bọn họ hay không?

Sinh Đình hiện tại thật sự có chút hoảng hốt, Ngọc Kỳ Lân nắm tay của cháu gái, nhìn Sinh Đình đang rất khẩn trương, biết Sinh Đình đang lo lắng cho Mạc Thiên Kinh, chỉ là phát hiện đã quá muộn rồi.

"Sẽ không đâu, tiểu tử kia thoát nhìn liền biết là có phúc khí, sẽ không có việc gì đâu!"

Ông còn phải gọi điện thoại hỏi lão Mạc để điều tra một chút về nhân phẩm và đạo đức của Mạc Thiên Kinh, ông cảm thấy chỗ này nhất định sẽ có chuyện.

Sinh Đình nhìn ông nội, rồi nhìn Thượng Quan Quân Triết vội vã rời đi, lo lắng trong lòng càng lúc càng nhiều.

"Sinh Đình, con cứ chuyên tâm phân tích đi, ta sẽ ru bảo bảo ngủ!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sinh Đình, rồi nhìn hai đứa đang ngủ thiếp đi yêu thương vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của bọn chúng.

Sinh Đình gạt đầu một cái, đứng dậy đi tới phòng của Mạc Thiên Kinh, mở ra máy vi tính của anh lên.

Thuần thực đánh vào mặt mã của máy vi tính, mở ra hộp mail của Mạc Thiên Kinh, toàn bộ đều là tin tức của lão K gửi cho anh, đều là tài liệu mới nhất về chuyện Diệp Duệ bị bắt.

Sinh Đình tinh tế tra xét, Mạc Thiên Kinh đã đem trọng điểm khoanh vùng, Sinh Đình dựa vào trình độ chuyên nghiệp trước kia của mình rất nghiêm túc xem xét kỹ lưỡng, liền phát hiện, những tài liệu này đều thể hiện Diệp Duệ bị bắt ở nước ngoài, chính là nước Mỹ!

Phát hiện này khiến lòng của Sinh Đình nhảy lộn bộn, bị động thủ ở Mỹ sao?

Bọn họ theo chân Diệp Duệ đến Mỹ, thấy anh ngồi một mình liên động thủ bắn một phát trí mạng.

Nếu như người này đổi lại là Mạc Thiên Kinh, thì có phải cũng bị những người bí ẩn sau lưng kia theo dõi hay không, Mạc Thiên Kinh mang trên người chức danh thượng tướng, mặc kệ là ở bên nào cũng đều có rất nhiều người dòm ngó đến.

Nếu như anh một mình đi mua sắm, bị những người kia nhìn thấy, sau đó lảng lảng đi phía sau, sau đó không kịp đề phòng đã bị . . . . .

Sinh Đình càng nghĩ càng cảm thấy khả năng này rất có thể, tim cũng treo ngược lên, hơn nữa còn rất khẳng định Mạc Thiên Kinh đã xảy ra chuyện rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Người đàn ông kia không phải là Mạc Thiên Kinh!

Sinh Đình tìm chế sự sợ hãi trong lòng, chuyển đoạn ghi âm sang máy vi tính, sau đó mở ra phân tích, lặp lại nhiều lần, rốt cuộc cũng phát hiện có chỗ không đúng.

Giọng nói của Mạc Thiên Kinh rất thanh, rất vang, người đàn ông này mặc dù bắt chước giọng của Mạc Thiên Kinh, thanh âm của hắn tương tự với Mạc Thiên Kinh nhưng lại mang theo rất mong, hơi hột hơn anh ấy rất nhiều.

Sính Đình rất khẳng định người này nhất định là người khác, nhưng người này có thể bắt chước được giọng nói của người khác, độ phần trăm tương tự, có thể lấy giả loạn thật, người như vậy trên cái thế giới này có rất nhiều.

Phân tích chỗ này, Sính Đình vô cùng khẳng định Mạc Thiên Kinh đã gặp chuyện không may, điện thoại di động của anh đã bị người kia lấy đi, mục đích chính là để cho cô biết Mạc Thiên Kinh có phụ nữ ở bên ngoài để đả kích cô, để cho cô phải hận Mạc Thiên Kinh, chỉ là đến tột cùng mục đích là gì, bây giờ còn chưa rõ ràng.

Sính Đình đi ra ngoài, ông nội đang cho bảo bảo bú sữa, Thủy Nhi cũng ở bên cạnh, đang chau mày làm việc với máy vi tính.

"Thủy Nhi, như thế nào rồi, có đầu mối gì không!"

Sính Đình đi tới nhìn Thủy Nhi, cô ấy đang hack hệ thống internet của Mỹ nhưng đang gặp phiền toái.

"Cô điều tra thế nào rồi?"

Thủy Nhi không cam lòng công kích lần nữa, công nghệ về IT của cô vẫn kém hơn so với lão K, chỉ tiếc lão K hiện tại quá bận rộn nên không có thời gian đi công kích bên kia.

Mà kỹ thuật của cô lại không đủ, mở không ra được.

"Tôi phân tích xong rồi, tôi nghĩ Mạc Thiên Kinh đã xảy ra chuyện!"

Sính Đình thật bình tĩnh nói, không còn nóng nảy và hốt hoảng như vừa rồi nữa, nhưng cô tin Mạc Thiên Kinh sẽ không chết, anh chỉ bị người ta bắt giữ, bọn họ sẽ không để anh chết đâu.

Tuy vậy cô vẫn rất lo lắng, không biết nên làm sao mới có thể cứu Mạc Thiên Kinh, có thể tìm được anh.

Thủy Nhi dừng động tác trong tay lại, không dám tin nhìn Sính Đình.

"Cô xác định, anh ấy thật đã xảy ra chuyện?"

Đáp án này cô thật sự không muốn nghe, chỉ là tối thiểu có chuyện để cho cô an tâm đó chính là Mạc Thiên Kinh không có thay đổi thất thường, vẫn là một thượng tướng chung tình.

Sính Đình gật đầu một cái thật mạnh.

"Ừ, tôi đều phân tích qua, âm thanh cũng có sự đối lập, trên thế giới này không phải có rất nhiều người có khả năng bắt chước giọng người khác hay sao? Người kia nhất định là dùng kỹ thuật của mình giả giọng của Mạc Thiên Kinh, sau đó cũng đoán được rằng tôi sẽ gọi điện thoại tới, bọn họ còn nhìn thấy Mạc Thiên Kinh mua nhẫn nữa nên từng bước tỉ mỉ bố trí, đặt bẫy, hình như muốn tôi tức giận, chẳng qua tôi rất không hiểu.

Bọn họ làm như vậy rốt cuộc là tại sao, muốn tôi rời khỏi Mạc Thiên Kinh hay sao?

Hay là muốn tôi vứt bỏ mặc kệ Mạc Thiên Kinh, để cho anh tự sinh tự diệt?"

Nghĩ đến việc mình đang nghi ngờ, Sính Đình nghĩ trăm mối vẫn không có cách nào giải thích được, cô chỉ là người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh, việc gì bọn họ phải phí công lớn như vậy chỉ với một ý định là làm cô tức giận?

Chỉ là cô thiếu chút nữa liền bị họ lừa rồi, nếu không phải Thượng Quan Quân Triết và Thủy Nhi, tính cô vốn nóng nảy, nhất định sẽ không bỏ qua cho Mạc Thiên Kinh.

Thủy Nhi, nghe thấy Sính Đình nói vậy càng thêm giật mình.

"Cô nói đối phương bắt chước giọng của Mạc Thiên Kinh cùng người khác lên giường là vì muốn cho cô tức giận rời khỏi Mạc Thiên Kinh?"

Sính Đình gật đầu nói: "Hiện tại phân tích chính là như vậy, nhưng mà quan trọng nhất là bây giờ là phải tìm được Mạc Thiên Kinh."

Không tìm được Mạc Thiên Kinh, suy đoán này chỉ từ một phía của cô mà thôi tuy vậy khả năng cũng rất cao.

"Nếu như Mạc Thiên Kinh thật đã xảy ra chuyện, vậy thì sẽ không dễ dàng tìm được anh ấy đâu! Tôi thật sự lo lắng bọn họ sẽ hạ độc thủ với Mạc Thiên Kinh!"

Thủy Nhi lo lắng nhất chính là an nguy của Mạc Thiên Kinh, hiện tại nên lập tức gọi điện thoại cho cấp trên, đem sự kiện báo cáo lên để bọn họ lập tức trợ giúp.

Sính Đình nghe Thủy Nhi nói, trái tim cũng treo lên, sắc mặt trong nháy mắt liền tái nhợt.

"Thủy Nhi ý của cô là bọn họ có thể sẽ giết Mạc Thiên Kinh?"

Sẽ không đâu, Mạc Thiên Kinh không thể dễ dàng bị giết chết như vậy, anh còn nói muốn trở về kết hôn với cô cơ mà, làm sao có thể để cho cô trở thành quả phụ, làm sao có thể khiến cho bảo bảo không có ba được!

Thủy Nhi nhìn sắc mặt tái nhợt của Sính Đình, cắn môi nói.

"Sính Đình, mặc dù tôi không muốn nghĩ như vậy, nhưng mà tôi lại không muốn lừa gạt cô, vì vậy khả năng này không phải là không có, nhưng cũng không chính xác hoàn toàn. Tôi cũng mong Mạc Thiên Kinh phúc lớn mạng lớn, sẽ không có chuyện gì cả!"

Thủy Nhi cũng không biết lời nói của mình có sức thuyết phục hay không, nhưng chuyện cho tới bây giờ, Mạc Thiên Kinh thật rất có thể đã xảy ra chuyện, hoặc là đã bị giết!

Chỉ là cô còn không tình nguyện tin tưởng, nhìn mặt của Sính Đình càng ngày càng tái nhợt, Thủy Nhi cũng không biết nên làm sao để an ủi cô ấy, bởi vì cô cũng thấy sợ.

"Sính Đình, nên tin tưởng mình rằng Mạc Thiên Kinh sẽ không bỏ lại con một mình đâu!"

Ngọc Kỳ Lân đi tới bên cạnh cháu gái, vỗ vào bả vai của cháu mình khích lệ nói.

Ông cũng không muốn Mạc Thiên Kinh gặp chuyện không may, nếu như lão già Mạc Từ Khiêm mà biết chuyện này không biết sẽ đau lòng như thế nào!

Sính Đình gật đầu một cái, nỗ lực nặn ra một nụ cười nhưng lại so với khóc còn khó coi hơn.

Bây giờ cô mới biết, mình không phải là không yêu Mạc Thiên Kinh, mà yêu rồi nhưng không biết, tính tình cô quật cường vẫn không chịu nhún nhường, không nhìn thấy rõ trái tim của mình, hiện tại thì tốt rồi, rất không dễ dàng gì mà đồng ý với Mạc Thiên Kinh, nhưng lại xảy ra chuyện như vậy, cô thật sự thấy rất hối hận.

Nếu như ban đầu cô và Mạc Thiên Kinh kết hôn sớm một chút thì có lẽ cô đã có thể hiểu rõ Mạc Thiên Kinh nhiều hơn.

"Thủy Nhi gọi điện thoại hỏi Thượng Quan Quân Triết xem có thấy dấu vết của Mạc Thiên Kinh hay không, thuận tiện tra xem xe của cậu ấy đỗ ở đâu!"

Ngọc Kỳ Lân dù sao cũng là lão tướng, mặc dù xảy ra chuyện như vậy, nhưng là cũng vẫn tương đối trấn định.

Thủy Nhi vội vàng cầm điện thoại lên gọi cho Thượng Quan Quân Triết.

"Thủy Nhi, anh đã đi khắp toàn bộ các tiệm vàng bạc, thì phát hiện xe của Mạc Thiên Kinh đỗ tại trung tâm thương mại trước cửa tiệm vàng Gia Đại!"

Thượng Quan Quân Triết giờ phút này đang đứng ở trước xe của Mạc Thiên Kinh, anh biết số xe của Mạc Thiên Kinh, đối phương hình như làm không quá sạch sẽ, ngay cả xe vẫn còn ở đây, vì vậy anh cảm thấy chuyện có thể không nghiêm trọng như bọn họ tưởng tượng.

"Thật sao, vậy có tìm được dấu vết gì không?"

Thủy Nhi lớn tiếng hỏi, Sính Đình nhìn Thủy Nhi khẩn trương muốn chết.

Xe đã phát hiện ra rồi, nhưng lại không có ai, cái này đại biểu cho việc Mạc Thiên Kinh thật sự đã đi mua nhẫn, cũng rất có thể vào lúc này đã bị bắt đi.

"Không có, anh mới vừa đi vào hồi chủ cửa hàng, anh ấy thật sự đã đến đó mua nhẫn nhưng sau đó đã đi ra ngoài!"

Anh nghĩ, nhất định là bị người ở sau lưng công kích vào đúng lúc này!

"Thượng Quan Quân Triết, chúng ta mau báo cáo lên cấp trên đi, để cho bọn họ giúp một tay!"

Thượng tướng của Trung Quốc bị mất tích ở Mỹ, vậy thì Mỹ nhất định phải cho Trung Quốc một câu trả lời thuyết phục.

Cô cảm thấy nếu điều động cả lực lượng quân sự của Mỹ cùng tham gia thì so với bọn họ tìm còn mạnh hơn nhiều.

"Ừ, anh cũng nghĩ như vậy, Thủy Nhi, em chuẩn bị đi, anh sẽ an bài máy bay riêng để mọi người trở về!"

Bọn họ bây giờ ở lại chỗ này quá không an toàn!

"Được rồi, em đi chuẩn bị!"

Thủy Nhi liền cúp điện thoại, bây giờ đã là buổi sáng rồi.

Đang muốn nói với Sính Đình chuyện trở về thì chuông cửa liền vang lên, Sính Đình vội vàng đi xuống mở cửa!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Hẳn ta hình như rất vui mừng?

Sính Đình ra mở cửa, vốn ôm tia hy vọng cuối cùng, nhưng đã hoàn toàn nát bấy, đứng ở ngoài cửa chính là Belle, mà không phải là Mạc Thiên Kinh. Mặc dù cô biết không thể nào là Mạc Thiên Kinh, nhưng vẫn hy vọng người đó là anh nhưng mà bây giờ, hoàn toàn hy vọng này hoàn toàn bị vỡ vụn rồi.

Belle nhìn mặt của Sính Đình đầy thất vọng bèn xách theo vật trong tay đi vào nhà, nhìn Sính Đình, rất nghi ngờ hỏi.

"Sính Đình, em làm sao vậy!"

Sính Đình nhìn Belle, nhàn nhạt nói.

"Belle, Mạc Thiên Kinh không thấy đâu nữa!"

"Cái gì, làm sao có thể, làm sao lại không thấy Mạc Thiên Kinh?"

Belle gật mình nói, Sính Đình lấy điện thoại di động ra ấn xuống ghi âm cho hẳn nghe, Belle kinh ngạc há to mồm, ngay sau đó giận dữ mắng to:

"Mạc Thiên Kinh cái tên khốn khiếp này, hẳn cư nhiên lại cùng người phụ nữ khác chơi bời như vậy, thật là quá ghê tởm!"

Tức chết hẳn rồi, biết thế hẳn đã không đồng ý không tranh đoạt Sính Đình với hẳn ta, không ngờ người đàn ông này cư nhiên phong lưu như thế.

"Anh ấy không phải . . . . ."

"Sính Đình!"

Thủy Nhi đi xuống lầu, cắt đứt lời của cô, Sính Đình và Belle đồng thời quay đầu lại nhìn, Thủy Nhi đi xuống nhìn người đàn ông ở trước mắt gật đầu chào hỏi.

"Tiên sinh Belle, Sính Đình mới vừa sinh con, xin anh không nên đã kích cô ấy, cô ấy không muốn nghe thấy người đàn ông mình thích lên giường cùng người khác!"

Belle nhìn Sính Đình, gật đầu một cái.

"Tôi biết rồi, mới vừa rồi là tôi luống cuống!"

Thủy Nhi gật đầu một cái: "Sính Đình, cô đi lên đi, ngày ở cữ phải giữ gìn thân thể, nghỉ ngơi cho khỏe đi!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, Belle đang xách trên tay nguyên liệu nấu ăn nói với bọn họ:

"Sính Đình, em nghỉ ngơi đi, tôi đi làm bữa sáng cho em."

Thủy Nhi nghi ngờ nhìn Belle:

"Tiên sinh Belle, hôm nay cố ý tới đây chỉ để nấu bữa sáng cho Sính Đình hay sao?"

Belle gật đầu một cái: "Đúng vậy, tôi tới xem Sính Đình một chút, còn có bảo bảo nữa, sau đó chăm sóc cho Sính Đình, Sính Đình phải ăn nhiều cháo gà để bổ sung dinh dưỡng."

Thủy Nhi nhìn Belle, cảm thấy thật sự có chút trùng hợp, Mạc Thiên Kinh tới thì không thấy hẳn sang để nấu cháo gà, hiện tại Mạc Thiên Kinh vừa mất tích thì sáng sớm hẳn ta lại tới nấu cháo gà, cái này có phải quá trùng hợp rồi hay không?

"Canh ** này không phải giống với Mạc Thiên Kinh làm sao? Anh biết nấu sao?"

Thủy Nhi nhàn nhạt hỏi, Sính Đình nhìn Thủy Nhi có chút không hiểu cô ấy nói vậy là có ý gì.

"Anh ta không phải đã mất tích sao? Hôm nay vừa lúc tôi mua được đồ ngon, muốn thử nấu cho Sính Đình ăn..., cô cũng thử một chút tài nấu nướng của tôi xem thế nào!"

Belle rất vui mừng nói, nhìn sắc mặt của bọn họ không tốt, nụ cười trên mặt dần dần thối lui.

Sính Đình nhìn Belle, bây giờ cô căn bản không có tâm tình nào để ăn cháo gà cả, Mạc Thiên Kinh mất tích, cô lo lắng còn không hết còn lòng dạ nào mà ngồi ăn cháo gà nữa.

"Belle, không cần nấu đâu, tôi không muốn ăn!"

Belle nghe xong lập tức không đồng ý.

"Như vậy sao được chứ, cái món này rất bổ cho thân thể, cô không ăn thì sao được!"

Belle rất bá đạo ra lệnh, Sính Đình nhìn Belle, rất kiên nhẫn nói.

"Belle, anh về đi, tôi hiện tại thật không có lòng dạ nào, tôi muốn tìm Mạc Thiên Kinh, anh nấu lên tôi cũng không muốn ăn, anh cứ đi về nghỉ ngơi đi. Tôi sợ sẽ làm liên lụy đến anh!"

Hiện tại chỗ này cũng không được an toàn, nói không chừng bọn người bắt đi Mạc Thiên Kinh giờ phút này mắt đang nhìn chăm chăm vào cô nên cô thật sự không muốn liên lụy đến Belle.

"Đúng vậy, Belle, Sính Đình nói không sai, nếu như đói bụng, tôi cũng có thể làm được không cần đáng mày râu như anh phải phục vụ chúng tôi đâu!"

Thủy Nhi nhìn Belle, rất kiên nhẫn giải thích, Belle lắc đầu một cái.

"Vậy làm sao có thể, tôi muốn chăm sóc cho Sính Đình!"

Trong khi nói câu này trong ánh mắt viết đầy tình ý, làm Sính Đình lúng túng nhìn Thủy Nhi.

Thủy Nhi nhìn Belle, rất nghiêm túc hỏi.

"Belle, anh có biết không? Mạc Thiên Kinh và Sính Đình đã quyết định kết hôn, coi như anh có thích Sính Đình thì cô ấy cũng sẽ không thích người!"

"Ai nói vậy, Sính Đình sẽ thích của tôi thôi, tôi sẽ làm rất tốt, so với Mạc Thiên Kinh còn tốt hơn!"

Nghĩ đến Mạc Thiên Kinh, Belle cũng rất không thoải mái, thế nào mỗi người đều cảm thấy hẫng ta hoàn mỹ như vậy.

Sính Đình nhìn Belle, khuyên nhủ.

"Belle, người tôi thích chính là Mạc Thiên Kinh Anh nên tìm một người tốt hơn tôi để yêu!"

Cô thật không ngờ Belle cư nhiên vào lúc này lại tới quán lấy cô như vậy, cô cho là lần trước đã nói rất rõ ràng rồi, không nghĩ tới bây giờ anh ta lại còn tới đây làm phiền.

Belle nhìn Sính Đình, rất nghiêm túc nói.

"Sính Đình, không phải em nói Mạc Thiên Kinh bị mất tích sao? Vậy thì tôi vẫn còn có cơ hội, tôi chắc chắn sẽ chứng minh cho em thấy so với Mạc Thiên Kinh tôi càng thích hợp với em hơn!"

Belle rất nghiêm túc tuyên bố, giờ lên hai ngón tay chuẩn bị thề, Sính Đình vội vàng kéo tay của hẫng xuống.

"Belle, anh mà cứ như vậy thì tôi sẽ tức giận đấy, chúng ta không phải đã nói làm bạn bè tốt của nhau sao?"

Sao anh ta đột nhiên trở nên không thể nói lý như thế!

"Tôi trước kia cảm thấy Mạc Thiên Kinh thích em, nhưng hiện tại hẫng chẳng những không cần em lại còn mất tích nữa, tôi không sẽ ở đây ngây ngốc mà không đuổi theo hạnh phúc của mình!"

Belle có chút trẻ con nói.

Thủy Nhi nhìn hẫng, trên gương mặt anh tràn đầy vẻ nghiêm túc, hình như không lấy được Sính Đình thề không bỏ qua vậy.

Chỉ là cô cảm thấy chuyện này thật sự có chút kỳ hoặc, Mạc Thiên Kinh mới mất tích, nếu như hẫng ta thật sự thích Sính Đình thì vào lúc này sẽ không vin vào lý do Mạc Thiên Kinh mất tích mà quần quít muốn theo đuổi cô ấy.

"Ai nói anh ấy không thích tôi, tôi không tin, Belle anh đừng làm rộn nữa, nếu như để những người đó biết, bọn họ có thể sẽ làm phiền đến anh!"

Sính Đình không muốn nói với anh ta điều này, cô vốn đang khó chịu, Belle lại cứ ở bên tai lặp lại chuyện Mạc Thiên Kinh mất tích khiến cho lòng của cô khó chịu tới cực điểm.

Belle nhìn cô châm chọc nói.

"Sính Đình, em hãy yên tâm đi, bọn họ sẽ không đối phó được tôi đâu, tôi không có chọc tới bọn họ, hơn nữa bọn họ cũng không phải người ngu, không thể nào nào đối phó với tôi được! Tôi chính là người Mỹ mà!"

Ở Mỹ, bọn họ không có ai to gan dám động đến hắn như vậy.

"Nhưng cho dù là như thế, tôi cũng không thể nào ở cùng anh được, anh trở về đi, tôi muốn nghỉ ngơi một chút!"

Sinh Đình không muốn đôi co với Belle thêm nữa, hiện tại bản thân cô đang tâm phiền ý loạn, còn có thật chuyện còn chưa sắp xếp ổn thỏa, lời này của Belle càng khiến cho cô thêm khó chịu.

Ánh mắt của Belle hình như tổn thương rất nặng nề, nhìn Sinh Đình vô cùng nghiêm túc nói.

"Sinh Đình, em cho tôi một cơ hội, tôi sẽ chứng minh so với Mạc Thiên Kinh tôi càng thích hợp với em hơn!"

Sinh Đình lắc đầu một cái, day day huyết Thái Dương, nhìn Belle.

"Trở về đi, tôi hiện tại không muốn nói đến chuyện này!" Cô đang thấy rất buồn phiền chỉ muốn biết Mạc Thiên Kinh hiện tại thế nào, không có tâm tư để nói chuyện này với Belle.

Nghĩ đến Mạc Thiên Kinh, lòng của Sinh Đình liền khó chịu muốn chết, Mạc Thiên Kinh, anh đang ở đâu!

Belle nhìn Sinh Đình, biết mình không thể nào dă động tới cô liền nói:

"Ngày mai tôi sẽ trở lại thăm em!"

Nói xong, liền rời đi.

Thủy Nhi nhìn hắn ta đi khỏi, rồi lại nhìn Sinh Đình, nói ra nghi ngờ của mình.

"Sinh Đình, hắn ta giống như đối chuyện với Mạc Thiên Kinh mất tích cũng không kinh ngạc tí nào, hơn nữa hình như lại còn rất vui mừng nữa?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Mạc Thiên Kinh đã tỉnh!

"Tôi đã nói chuyện Mạc Thiên Kinh mất tích, nên anh ta biết cũng rất bình thường, về phần vui mừng, tôi nghĩ nguyên nhân chắc bởi vì anh ấy yêu thích tôi mà thôi! Chỉ là anh ấy lại không chịu thừa nhận rằng cô không thích mình, lại đem tình cảm đặt ở trên người của tôi, đây là một sai lầm!"

Sinh Đình cảm thấy những gì nên nói đều đã nói rồi, về sau nên ít nói chuyện với anh ta, không nên đi để ý tới cô là tốt, cô tin tưởng qua thời gian lâu dài, Belle cũng sẽ không quấn lấy cô nữa.

Thủy Nhi nhìn Sinh Đình, cảm thấy cô ấy thật sự có chút ngây thơ, Belle thích cô ấy, coi như cô ấy có không để ý tới hắn, nhưng nếu như hắn cứ dây dưa như vậy thì làm thế nào.

"Sinh Đình, cô nghĩ quá đơn giản rồi, cô đã điều tra thân phận của Belle chưa, tôi cảm thấy được người này không phải là người bình thường!"

Thậm chí cô có chút hoài nghi, có phải do Belle làm hay không, chỉ là nghiêm túc suy nghĩ một chút, lại cảm thấy không thể, Mạc Thiên Kinh là thượng tướng, hắn coi như có lợi hại hơn nữa cũng không dám động đến anh ấy.

Sinh Đình nhìn Thủy Nhi, cô cũng biết Belle quấn lấy cô có thể sẽ khiến cho việc điều tra chuyện này có chút vướng chân vướng tay, chỉ là cô thật không biết nên làm sao nói cho Belle hiểu.

"Nhưng tôi thật sự không biết nên làm sao nói cho rõ ràng, hiện tại thật rất phiền!"

Mạc Thiên Kinh tung tích không rõ, Belle lại dây dưa như vậy, còn có hai tiểu bảo bảo cần chăm sóc, cô không biết sau này mình phải làm như thế nào nữa.

"Sinh Đình, cô hãy yên tâm, tôi sẽ giúp cô, Thượng Quan Quân Triết gọi điện thoại về nói, anh ấy sẽ an bài cho chúng ta trở về, sau khi trở về có thể sẽ khiến cho Belle hoàn toàn chết tâm."

"Còn Mạc Thiên Kinh thì làm thế nào, tôi còn chưa tìm được anh ấy, tôi không muốn rời đi chút nào!"

Cô không thể rời bỏ Mạc Thiên Kinh được, mặc dù cô cảm thấy Mạc Thiên Kinh có thể sẽ bị một người của tổ chức nào đó bắt được, có thể bây giờ đang chịu khổ, nhưng cô muốn lưu lại đến khi nào tìm được Mạc Thiên Kinh mới thôi.

Thủy Nhi nhìn Sính Đình nói: "Thượng Quan Quân Triết sẽ đem chuyện này báo lên cấp trên, bọn họ sẽ liên hệ với chính phủ Mỹ để làm sáng tỏ chuyện này, Mạc Thiên Kinh sẽ không có việc gì đâu!"

Thủy Nhi tin tưởng Mạc Thiên Kinh sẽ không có việc gì, bởi vì những năm qua tất cả chiến dịch lớn nhỏ đều không bị đánh bại nên tin tưởng lần này cũng sẽ không có chuyện gì.

"Nhưng Mạc Thiên Kinh. . . . ."

Cô thật sự rất lo lắng anh, mặt Sính Đình đầy lo lắng nhìn Thủy Nhi, chuyện lần này, bọn họ không có chút đầu mối chút nào, nếu như đối phương là nhân vật hung ác mà nói, cô thật rất sợ Mạc Thiên Kinh sẽ bị thương, thậm chí là. . . . .

"Chúng ta bây giờ trước hết cứ trở về đã, Sính Đình cô phải biết, nếu như đối phương biết sự hiện hữu của chúng ta nhất định sẽ từng bước đối phó với cô, đặc biệt là cô...tuy cô không sợ chết, nhưng cũng phải tính hai tiểu bảo bảo mới ra đời được chứ, chúng là máu mủ của Mạc Thiên Kinh, cô không sợ bọn họ đối phó chúng sao?"

Thủy Nhi lo lắng nhất chính là cái này, bọn họ bây giờ đang ở Mỹ, nếu như trở lại ở trong nước thì có thể tìm được người bảo vệ cho bọn họ, nhưng mà nếu ở chỗ này, làm sao tìm được người đi bảo vệ bọn họ, hơn nữa, coi như tìm được người, nơi này là địa bàn của chúng làm thế nào có thể thắng được đối phương.

"Nhưng. . . . ."

"Sính Đình, Thủy Nhi nói đúng, chúng ta nên trở về thôi, lão K đã gọi điện thoại nói, Diệp Duệ đã vượt qua giai đoạn nguy hiểm, đoán chừng hôm nay sẽ tỉnh, chúng ta có thể từ đó lấy được chút đầu mối, tôi nghĩ, chuyện của Mạc Thiên Kinh và Diệp Duệ đều do một nhóm người làm!" Lý Băng đi vào phòng, mới vừa ở cửa cô đã nghe thấy hết rồi.

Sính Đình nhìn Lý Băng, liền vội vàng hỏi.

"Lý Băng, thân thể của cô đã tốt hơn chưa?"

Lý Băng gật đầu một cái: "Uhm, tốt hơn nhiều rồi, không sao!"

Nhìn dáng vẻ của Sính Đình lúc này cô thấy rất đau lòng.

"Vậy thì tốt, Lý Băng, cô biết cả rồi sao?"

"Ừ, tôi biết hết rồi, Sính Đình, chúng ta chuẩn bị thôi, đoán chừng hai ngày nữa sẽ có máy bay tới đón chúng ta trở về!"

Lý Băng mới vừa tỉnh lại liền nhận được điện thoại của lão K, báo cho cô biết Diệp Duệ đã tỉnh, cũng đem chuyện của Mạc Thiên Kinh nói cho cô biết, Lý Băng không thể nào ngờ được lại xảy ra chuyện lớn như vậy.

"Vậy thì tốt, chúng ta đi về trước, hi vọng Mạc Thiên Kinh sẽ bình an vô sự!"

Sính Đình thề, lần này sau khi Mạc Thiên Kinh trở về, cô chắc chắn sẽ cùng anh sống thật hạnh phúc, sẽ không giống trước kia không biết quý trọng, cũng sẽ không cãi vã.

Cô chỉ muốn cùng sống với Mạc Thiên Kinh, cùng anh trải qua những thăng trầm của cuộc sống.

"Đúng vậy, tôi tin Mạc Thiên Kinh sẽ không có việc gì!"

Ở vùng ngoại ô , trong một căn phòng cũ nát, Mạc Thiên Kinh đang xoa xoa cái gáy, đầu anh đau như búa bổ, một môi chậm rãi mở mắt ra, trong đầu đang tự hỏi chuyện gì đang xảy ra, thế nào mà anh lại bị đánh ngất xỉu ở chỗ này?

"Thiếu chủ, ngài thật tính toán bỏ qua cho Mạc Thiên Kinh sao? Nếu như hần biết là do chúng ta làm, hần nhất định sẽ đối phó với chúng ta!"

Ngoài cửa truyền đến giọng nói trầm thấp của một người đàn ông, Mạc Thiên Kinh cau mày, nhắm hai mắt tiếp tục nghe.

"Người đừng tổn thương hần, chỉ cần làm cho hần mất trí nhớ là được rồi, hần là trong nước chính là một thượng tướng, chúng ta không chọc nổi đâu!"

Chức vị của hần ta quá cao, nếu quả như thật đã xảy ra chuyện thì chính phủ nhất định sẽ liên hệ với phía Mỹ, nhân vật quan trọng như vậy đến lúc đó nhất định sẽ tra được là do hần làm.

Giọng nói này sao lại nghe quen như vậy, giống như đã nghe qua ở đâu rồi? Mạc Thiên Kinh nhíu mày?

Mất trí nhớ, hần tại sao lại muốn anh mất trí nhớ?

"Nhưng Thiếu chủ, ngài làm như vậy, thật đáng giá không? Đến lúc đó toàn gia tộc đều sẽ bị dính líu đấy!"

"Đúng vậy, như thế thì sao, cái ta muốn chính là để cho hấn ta ném thử một chút cảm giác không nhà không cửa không người thân là như thế nào. Người đi chuẩn bị, sáng mai xác nhận hấn ta mất trí nhớ thì ném trở lại trong nước!"

Hấn không muốn nhìn thấy Mạc Thiên Kinh ở Mỹ!

Chỉ cần hấn phong tỏa tin tức Mạc Thiên Kinh trở về, rồi báo cho cô ấy rằng Mạc Thiên Kinh đã chết, sau đó đem bọn họ khổng chế thì Sính Đình căn bản không có biện pháp rời đi hấn.

Người đàn ông nhìn Thiếu chủ của mình, mặc dù rất không muốn làm như vậy, nhưng ngài ấy đã ra lệnh như vậy, hấn còn có thể như thế nào .

Chỉ là lần này hấn muốn cho Thiếu chủ thanh trừ phiền toái!

Xoay người đi vào trong phòng, cầm súng ở trong tay không chút tiếng động , đang chuẩn bị bắn thì lại nghe thấy tiếng của Thiếu chủ.

"Ta và người, cùng xác định, có vậy ta cũng an tâm!"

Nói xong liền đi vào trong nhà, Mạc Thiên Kinh vội vàng nhắm chặt hai mắt, anh rất muốn hiểu rõ, người thiếu chủ này, đến tột cùng là người nào?

Len lén hé mắt vốn cho là có thể thấy rõ ràng diện mạo của hấn ta, không ngờ hấn ta cứ nhiên lại đeo mặt nạ, căn bản không biết hấn là ai.

"Như thế nào mà vẫn bất tỉnh?"

Thiếu chủ đeo mặt nạ lạnh lùng hỏi, người đàn ông đi tới nhìn, cau mày nói.

"Cũng nhanh tỉnh thôi, đã bất tỉnh được một thời gian rồi."

Mạc Thiên Kinh nghe hấn ta nói vậy, cố ý rầm rì nói, sau đó chậm rãi mở mắt ra, trợn to hai mắt nhìn chằm chằm vào hấn ta.

"Kiểm tra hấn đi!"

Giọng nói của tên Thiếu chủ rất lạnh nhạt, nhìn anh trong giọng nói không có nửa điểm nhu hòa.

Mạc Thiên Kinh lui về phía sau hai bước, nhìn người kia đi tới, hoảng hốt hỏi.

"Người là ai, người muốn làm gì!"

Mặt nạ Thiếu chủ nghe anh nói vậy, liền hỏi tiếp.

"Người biết người là ai sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn hấn ta, sau đó rất nỗ lực suy nghĩ, tiếp đó liền ôm lấy đầu gối xõm xuống trên mặt đất, rất đau đớn.

"Đau, đầu của tôi thật sự rất đau!"

Vừa nói, vừa lăn lộn trên đất, không mang tí nào dáng vẻ của một thượng tướng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Mạc Thiên Kinh ngu ngốc? Điên đại?

Thiếu chủ đeo mặt nạ nhìn Mạc Thiên Kinh đang lăn lộn trên đất liền nhếch môi cười lạnh, không ngờ người như Mạc Thiên Kinh cũng sẽ có ngày nhếch nhác như vậy, ý cười lạnh lùng trên khóe miệng càng đậm.

"Thiếu chủ, hấn. . . . ."

"Không cần phải xem nữa, ta muốn hấn ta phải tuyệt đối mất trí nhớ!"

Thiếu chủ đeo mặt nạ liền cởi mặt nạ của hấn ra, gương mặt tuấn tú dần dần hiện ra, nói với Mạc Thiên Kinh.

"Mạc Thiên Kinh, anh biết ta hay không?"

"Thiếu chủ, ngài không thể như vậy. . . . ."

"Hãy bớt sàm ngôn đi, cái ta muốn chính là để cho nhìn hấn ta nhìn rõ ràng!"

Mạc Thiên Kinh ngẩng đầu lên, trong lòng tuy chấn kinh nhưng trên mặt lại làm ra vẻ nghi ngờ, lộp bộp hỏi.

"Anh là ai?"

Thế nào mà lại là Belle, Mạc Thiên Kinh cho dù thế nào cũng không ngờ được Thiếu chủ đeo mặt nạ lại chính là Belle, thật sự là quá kinh ngạc, nhưng tại sao hấn lại muốn đối phó với anh?

Hình như anh cũng không làm chuyện gì uy hiếp hấn, vậy tại sao hấn lại muốn làm như vậy với anh chứ!

Belle lấy chiếc nhẫn ra, để trước mắt Mạc Thiên Kinh, nhìn là nhận ra ngay đó là chiếc nhẫn đêm đó anh mua để cầu hôn với Sính Đình.

Belle đi tới, hung dữ lấy chân đạp lên trên chiếc dĩa, trên gương mặt anh tuần giờ phút này toàn là nét khùng bỏ dử tợn, bất cứ ai nhìn vào đều cảm thấy sợ.

"Cô ấy là của tao, không phải của mày, Mạc Thiên Kinh mày không có tư cách cùng ở đây với cô ấy, mày không có tư cách!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, anh biết mình bây giờ chỉ có thể giả bộ ngu ngốc mà thôi, không ngờ được lại có thể biết hấn ta vì lấy được Sính Đình nên mới bắt anh, nhưng cũng thật may hấn ta không nảy sinh ý đồ xấu.

Mạc Thiên Kinh nhìn hấn, đàn độn hỏi.

"Mạc Thiên Kinh là ai, hấn là không phải người xấu chứ?"

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, đột nhiên cười lớn.

"Ta xem hấn chẳng những là mất trí nhớ, hơn nữa lại còn rất ngu ngốc nữa?"

Mạc Thiên Kinh không ngờ hấn ta cư nhiên lại nghĩ như vậy, không thể làm gì khác hơn là giả bộ tiếp tục wngu ngốc.

Liền chỉ vào Belle lớn tiếng nói.

"Mày mới là ngu ngốc, tao không phải ngu ngốc mà là thiên tài!"

Belle nghe anh nói vậy càng cười ngông cuồng thêm, nhìn dáng vẻ của Mạc Thiên Kinh bây giờ, hấn thật sự thấy hả hê, Mạc Thiên Kinh đã trở thành kẻ ngu đần, quả thật ông trời cũng muốn giúp hấn.

"Thả hấn ta ra, người như vậy đưa trở về cũng vô ích, để cho hấn ở lại Mỹ làm một tên ăn xin ngu ngốc!"

"Thiếu chủ, chúng ta còn phải kiểm tra thêm, có lẽ hấn chỉ giả bộ thôi!"

Người đàn ông kia lo lắng nói, nhìn Mạc Thiên Kinh thì xem ra không giống như đang giả bộ, nhưng hấn ta vẫn muốn kiểm tra thêm, có như vậy mới có thể an tâm.

Belle nhìn tên thuộc hạ nhiều chuyện của mình rồi phát tay một cái, "Không cần, Mạc Thiên Kinh tuyệt đối đã bị mất trí nhớ, đã thành một kẻ ngu đần, Lam Tư, ngươi không cần nghĩ quá nhiều!"

Nhìn trên mặt tên thuộc hạ đều là thận trọng, thật đúng là không dùng được!

"Nhưng Thiếu chủ, chúng ta như vậy có chủ quan quá hay không, nếu như hấn ta giả bộ mất trí nhớ, vậy chúng ta liền bị lộ thân phận, đến lúc đó chúng ta cũng sẽ bị. . . . ."

"Đừng nói nữa... Lam Tư, ngươi trở về cho ta!"

Belle rất tức giận rống lên, điều hấn không thích nhất là người khác nghi vấn năng lực của hấn, hấn làm sao ngay cả việc Mạc Thiên Kinh có mất trí nhớ hay không cũng không phân biệt được!

Lam Tư nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy Thiếu chủ tức giận đến cắn răng, chỉ có thể nắm chặt quả đấm, hấn thật muốn bắn chết tên Mạc Thiên Kinh này, nhưng sợ Thiếu chủ trách phạt, không thể làm gì khác hơn là thở phì phò rồi đi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, rất nghi ngờ hỏi.

"Hấn ta tức giận sao?"

Dáng vẻ ngây ngô, có chút si ngốc, Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, thật là càng nhìn càng thấy vui mừng, hấn cũng không tin Mạc Thiên Kinh bị như vậy mà Sính Đình vẫn còn có thể thích hấn ta.

Nhưng mà bây giờ hần không có thời gian chơi đùa với kẻ ngu đần này.

"Người đầu tới đây, đưa hần ta trở về ở trong nước rồi bỏ lại đó!"

Belle phân phó xong liền xoay người rời đi, Mạc Thiên Kinh vội vàng đuổi theo, gọi:

"Ông anh à, chơi với tôi đi!"

Chỉ tiếc, Belle đã sớm ngồi xe rời đi.

"Đi thôi, tao đưa mày đi ngồi máy bay!"

Một người đàn ông khác lạnh lùng nói, Mạc Thiên Kinh nhìn hần ta, khéo léo gạt đầu, hoàn toàn tựa như đứa con nít, nhìn sự miệt thị trong mắt người kia trong lòng liền cười lạnh.

Anh không phải là không thể rời khỏi chỗ này, nhưng là hiện tại anh phải trở về, thế lực của Belle ở chỗ này không nhỏ, nên anh phải giả bộ ngu ngốc mới có thể an toàn trở về nước, hơn nữa còn có thể an bài cho Sính Đình và mọi người trở về,.

Belle nhất định sẽ theo đuổi Sính Đình, chỉ là Mạc Thiên Kinh lại cảm thấy chuyện tranh đoạt Sính Đình không đơn giản như vậy, khẳng định còn có những vấn đề khác.

Chỉ là đến tốt cùng là chuyện gì, anh vẫn chưa rõ ràng lắm.

Cũng không biết Diệp Duệ đã tỉnh chưa, anh trở về vừa đúng lúc cũng có thể điều tra chuyện của Diệp Duệ, sau đó liền an bài cho Sính Đình và bọn họ trở về.

Mạc Thiên Kinh đi theo phía sau hần ta, người đàn ông kia đưa anh lên máy bay rồi rời đi, cũng không nói với anh câu nào.

Mạc Thiên Kinh vẫn mặc nguyên bộ quần áo ngày hôm đó, giờ phút này nó vừa rách, vừa cũ, mặt mũi lại bẩn thỉu, giống y như là tên ăn xin vậy.

Trên máy bay, anh bị ghét bỏ ngồi ra một góc, bọn hần bịt mũi ghét bỏ nhìn anh.

Mạc Thiên Kinh ngồi ở chỗ của mình, nhắm mắt lại, anh biết người mình rất thú, rất dơ, nhưng anh cũng biết khi trở về nước rồi anh cũng không nhất định là được an toàn.

Chẳng bao lâu bọn họ đã về đến Trung Quốc, Mạc Thiên Kinh mới vừa xuống máy bay, đã nhìn thấy hai người đàn ông đeo kính râm đi tới, họ đi tới trước mặt anh, mang anh đi ra khỏi sân bay.

Hai người này mang Mạc Thiên Kinh đi vào một con hẻm nhỏ, Mạc Thiên Kinh phòng bị nhìn bọn họ, hai người kia đột nhiên quay đầu lại nhìn anh rồi lấy dao găm ra đâm về phía anh.

Mạc Thiên Kinh vội vàng tránh né, rất dễ dàng tránh thoát đòn sát thủ rồi nhìn thẳng vào mắt tên kia cười lạnh.

"Mày không bị mất trí nhớ!"

Làm sao có thể, tin tình báo mới nhất không phải đã thông báo Mạc Thiên Kinh bị mất trí nhớ, hơn nữa còn trở thành kẻ ngu đần sao? Làm sao lại có bản lĩnh nhanh nhẹn như thế?

Mạc Thiên Kinh cười lạnh nhìn bọn họ, đứng ở phía đối diện, lạnh lùng khóa chặt con dao găm trong tay bọn họ, ánh mắt trở nên rất lạnh.

"Mất trí nhớ, tại sao tao lại mất trí nhớ để mặc cho chúng mày khi dễ được, nói, là ai cho phái bọn mày đến giết tao!"

Mạc Thiên Kinh giờ phút này không còn có chút ngu đần nào, mặc dù ăn mặc như tên ăn xin, nhưng là phong thái nghiêm nghị lại không hề giảm tí nào, .

"Mày . . . . ."

Hai tên kia lui về phía sau, nhìn Mạc Thiên Kinh với ánh mắt đầy sát khí, bèn nhón nói.

"Không mất trí nhớ, vậy thì mày càng phải chết!"

Nói xong liền cầm thanh chủy thủ trong tay thật nhanh đâm về phía của Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh vội vàng né tránh, đá chân một cái bay ngược về phía tên kia, tên còn lại thấy thế lại tiếp tục đâm tới.

Mạc Thiên Kinh nhìn hần, cầm con dao găm trên mặt đất của tên kia, thật nhanh nghênh đón, thân hình nhanh như tia chớp, đâm trúng tay của hần.

"A ! ! !"

Hắn ta thảm thiết kêu lên một tiếng, nắm chặt cổ tay đảm đũa máu tươi, đau đến mức chảy cả nước mắt.

"Nói, đến tột cùng là người nào phải bọn mày tới đây giết tao!"

Mạc Thiên Kinh nhìn một tên khác đã bị đánh ngã trên mặt đất, đang di động thân thể, lăn một vòng bò dậy, liền muốn chạy trốn. Mạc Thiên Kinh vội vàng phi con dao trong tay vào bắp đùi của hắn, làm hắn thét lên một tiếng thê thảm.

Mạc Thiên Kinh đang muốn đi tới, chợt vấn bọn họ, đã nhìn thấy hai người cảnh sát đi tới, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh và hai tên đang bị thương kia, liền lập tức lấy súng ra chỉ vào vào bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Bị giam lỏng rồi !

"Hai vị cảnh sát, xin cứu mạng, hắn ta muốn giết chúng tôi!"

Còn không đợi Mạc Thiên Kinh mở miệng liền nghe thấy hai người đàn ông này khóc lóc kể lể, thấy vậy Mạc Thiên Kinh liền nhủ chặt mày nhìn cảnh sát đi tới, liền giờ hai tay lên, rất hợp tác để cho họ bắt mình.

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, trở về trong cục, chúng ta tự nhiên sẽ điều tra làm rõ!"

Hai người cảnh sát nhìn ba người kia, trong giọng nói rất lạnh lùng, không ngờ vừa nghĩ hai ngày vừa đi làm lại còn gặp phải chuyện như vậy, thanh nhàn thật lâu, hiện tại rốt cuộc đã có chuyện làm.

Mạc Thiên Kinh nhìn mặt hai tên kia đầy hờ hững nhìn anh cười lạnh, thật không biết bọn hắn vui mừng cái gì, bọn hắn là người xấu, còn anh là người của chính phủ, chính anh mới là người không sợ đi đến đồn cảnh sát chứ.

Chỉ là như vậy cũng tốt, cũng có thể bảo vệ an toàn của anh, hơn nữa trên người anh cũng không có tiền, đi nhờ xe cảnh sát hình như cũng rất tốt.

Mạc Thiên Kinh đi theo đám người kia đến đồn cảnh sát, ba người họ bị giữ lại, ngồi ở chỗ đó chờ thẩm vấn.

"Các người mới vừa nói hắn ta muốn giết các người, vậy tại sao hắn ta lại muốn giết các người?"

Cung Nguyệt nhìn ba người bọn họ, anh ta chính là cảnh sát lợi hại nhất ở đây, liếc một cái đã cảm thấy hai người đàn ông này đang nói dối, người đàn ông kia nhìn một cái cũng biết được là một nhân vật rất lợi hại.

"Bởi vì. . . . ."

Hai tên kia nhìn trộm mặt nhau, vốn được phái tới đây để giết Mạc Thiên Kinh, hiện tại Mạc Thiên Kinh lại không bị giết chết, còn mình lại phải ngồi trong đồn cảnh sát này, đúng là thật phiền toái.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, nhàn nhạt nói.

"Hai người nói tôi muốn giết các người, vậy lý do tại sao tôi lại muốn giết các người? Các người phải thành thực cung khai, rốt cuộc là ai phái các người đến giết tôi, có phải Belle hay không!"

Hai tên kia lập tức nhìn Cung Nguyệt, Cung Nguyệt lại nhìn Mạc Thiên Kinh, trên người anh ta tản ra phong thái khiến cho anh dám khẳng định người đàn ông này tuyệt đối không phải đến giết người.

Ngược lại là hai người đàn ông này, sợ hãi rụt rè, hơn nữa sát khí rất nặng, nếu không phải tay chân bị thương, đoán chừng bọn họ cũng sẽ không có đáng về đáng thương như bây giờ.

"Anh nói bọn họ muốn giết anh, vậy anh có thể nói cho tôi biết, anh có chứng cứ gì để chứng minh bọn họ muốn giết chết anh?"

Cung Nguyệt nhìn Mạc Thiên Kinh hỏi, Mạc Thiên Kinh nhìn vào điện thoại ở trên bàn, nhàn nhạt hỏi.

"Anh có thể gọi điện thoại hỏi trợ thủ của tôi, thì sẽ hiểu ngay tôi có phải là người xấu hay không!"

Anh bây giờ còn không muốn thân phận của mình bị bại lộ, nhưng sợ rằng không được rồi.

Không bại lộ thân phận, sợ rằng không thoát thân được.

"Mã số!"

Cung Nguyệt liếc xéo Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng đọc ra một loạt con số, Cung Nguyệt liền bấm số, mấy giây sau, liền có người nhận.

"A lô!"

Tiếng nói thật thà chất phác của lão K vang lên, Cung Nguyệt liền cau mày nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Anh hỏi cậu ta có biết Mạc Thiên Kinh hay không, hãy nói là tôi đang ở trong tay của anh!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói xong, liền nghe thấy tiếng lão K kích động quát tháo.

"Thượng tướng là anh sao? Là Mạc thượng tướng sao? Tiên sinh, để Mạc Thiên Kinh nhận điện thoại được không?"

Lão K kích động sắp nói không ra lời rồi, Mạc Thiên Kinh cứ nhiên gọi điện thoại tới, Mạc Thiên Kinh không có việc gì rồi.

Cậu ta thật rất muốn lập tức gọi điện thoại báo cho bọn họ biết, Mạc Thiên Kinh thật sự không có chuyện gì.

"Để cho tôi nhận điện thoại đi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Cung Nguyệt, Cung Nguyệt nhìn anh, nghi ngờ hỏi.

"Anh là thượng tướng?"

Anh ta thật rất giật mình, rất hoài nghi, người đàn ông bản thủ này lại là một thượng tướng, đây không phải là đang nói đùa chứ?

Mạc Thiên Kinh liền gật đầu một cái.

"Đúng vậy, tôi chính là Mạc Thiên Kinh, chức vị thượng tướng! Ở Quân khu XX!"

Mạc Thiên Kinh đơn giản giới thiệu, không muốn đem thân phận của mình nói ra rõ ràng, bởi vì trong mắt rất nhiều người, chức vị thượng tướng này của anh đều dựa vào gia tộc mới được công nhận.

"Không nên tin hắn ta, hắn ta không phải là thượng tướng, hắn ta là người mang tội danh giết người!"

Hai người đàn ông kia lập tức lớn tiếng kêu lên, Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ nói:

"Các người đến lúc này lại còn muốn nói dối, nói mau đến tội cùng là ai bảo các người tới giết tôi!"

Mạc Thiên Kinh đoán là Belle, nhưng cũng rất có thể không phải.

"Tôi không biết anh ở đây nói những nói cái gì, cảnh sát à, người đàn ông này là người mang tội giết người, hắn ta muốn giết chúng tôi, xin ngài lập tức xử lý hắn!"

Cung Nguyệt nhìn Mạc Thiên Kinh, lại nhìn một chút hai người đàn ông này, nghe trong điện thoại có âm thanh truyền ra, có chút mê man.

"Anh cảnh sát à, Mạc Thiên Kinh thật sự là thượng tướng, không phải người mang tội giết người!"

Lão K thực sự vội vàng, nghe thấy có người nói Mạc Thiên Kinh là người mang tội giết người, liền thấy lo lắng cho anh.

Mạc Thiên Kinh nhìn Cung Nguyệt nói:

"Nếu anh có thể tin tưởng tôi, tôi sẽ chứng minh, tôi là thượng tướng."

"Chứng minh như thế nào?"

Cung Nguyệt nhìn anh hỏi, Mạc Thiên Kinh lấy điện thoại giao phó với lão K mấy câu, sau đó liền cúp điện thoại, một lát sau liền nghe thấy điện thoại di động vang lên.

"A lô! Cảnh sát trưởng?"

Cung Nguyệt rất kinh ngạc, cảnh sát trưởng tại sao lúc này lại gọi điện thoại cho anh ta.

"Cung Nguyệt, tôi mới vừa nhận được chỉ thị của cấp trên, thượng tướng Mạc Thiên Kinh bị cậu bắt, hãy mau lập tức thả người!"

Cảnh sát trưởng bị hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, ông ta đang ngủ ngon lành, không ngờ phía trên đột nhiên lại gọi điện thoại xuống, nói rằng thượng tướng Mạc Thiên Kinh đang ở chỗ này, để cho ông ta thốt ra một tiếng thả người ra.

Cung Nguyệt nhìn Mạc Thiên Kinh, phân phó người đem hai tên kia nhốt lại, rồi tự mình thả Mạc Thiên Kinh ra.

Mạc Thiên Kinh nhìn mặt của Cung Nguyệt đầy nghi ngờ, nhân nhạ nói.

"Tôi ở nước Mi bị người ta đả thương đưa về nước, vừa xuống máy bay liền bị hai tên lưu manh này bắt lại, chuyện cụ thể tôi từ từ sẽ nói với anh, nhưng mà bây giờ tôi muốn giữ bí mật tin tức tôi vẫn còn sống."

"Tại sao?" Cung Nguyệt càng ngày càng nghi ngờ, cách làm việc của nhân vật lớn này thật sự rất kỳ quái rất, anh ta bị bắt ở bên kia, không phải nên phải người đi bắt những người đó lại để thẩm vấn sao?

Tại sao lại bảo anh không nên đánh rần động cỏ?

Mạc Thiên Kinh nhìn Cung Nguyệt, phân phó nói.

"Chuyện này không phải là chuyện đùa, tóm lại anh cứ làm tốt công tác bảo mật là được rồi, những chuyện khác tự tôi sẽ xử lý." Mạc Thiên Kinh không muốn nói quá nhiều, dù sao đây là quân cơ bí mật, không thể nói ra được. Anh nghĩ chuyện này khẳng định không phải là Belle một mình làm, bắt quá cùng với người nào anh sẽ phải nghiên cứu một chút.

"Rõ!"

Cung Nguyệt phục tùng hô lớn, nhìn gương mặt tuần tú hay thay đổi của Mạc Thiên Kinh, liền ý thức được chuyện này cũng không phải đơn giản như vậy .

Những nhân vật lớn này luôn có chuyện không ngừng, tuy nhiên tuổi trẻ như vậy mà đã lên đến chức thượng tướng là lần đầu tiên anh ta được thấy.

"Chuẩn bị một chiếc xe, đưa tôi trở về."

Ngày hôm sau, Sính Đình và mọi người đang chuẩn bị đồ để trở về nước thì không ngờ Belle lại tới, lần này lại dẫn theo rất nhiều người mặc âu phục màu đen, làm bọn họ vô cùng ngạc nhiên.

"Belle, những người này là. . . . ."

Trên mặt Sính Đình tỏ vẻ không hiểu, nhìn những người bảo vệ này nghiêm chỉnh đứng ở đây khiến cô có chút kinh ngạc. Tại sao Belle lại tìm được nhiều hộ vệ như vậy, hơn nữa xem ra đều là thân thủ bất phẩm.

Belle đi tới cười nhẹ với Sính Đình, dịu dàng nói.

"Sính Đình, những người này đều là tôi mời tới để bảo vệ em, không phải em nói hiện tại ở đây không được an toàn sao? Những người này đều được huấn luyện qua, lấy một địch mười, tuyệt đối đều là tinh anh trong tinh anh!"

Lời của Belle khiến cho Sính Đình rất tức giận, nhìn Belle, sắc mặt trầm xuống.

"Belle, những người này đến bảo vệ hay là đến giám thị vậy!"

Ngọc Sính Đình còn không có ngu đến mức không nhận thức được tình trạng này, vẫn phân biệt rõ là bảo vệ hay là giám thị, nếu nói khó nghe một chút thì chính là giam lỏng.

"Không, đây chỉ là để bảo vệ em mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Tôi nay làm người phụ nữ của tôi!

"Bảo vệ?" Sính Đình nhìn Belle, thật không biết anh ta muốn bảo vệ cái gì, có rất nhiều người đàn ông mặc âu phục màu đen đứng trong biệt thự của cô, mặt người nào người nấy cũng đều rất nghiêm nghị.

"Không sai, tôi bảo bọn họ đến đây để bảo vệ cho em, Sính Đình, tôi không muốn em bị thương tổn, em biết rồi mà?" Belle rất thâm tình nhìn Sính Đình giải thích, Sính Đình nhìn Belle chằm chằm có chút tức giận.

"Belle, tôi không cần anh phải bảo vệ, ngày mai tôi sẽ trở về nước!"

Sính Đình tức giận đến nghiến răng, anh ta tại sao lại có thể bá đạo như vậy, ngang ngược như vậy, anh ta có biết hành động này của anh ta khiến cho cô

thất thật tức giận.

Belle cũng không để ý đến việc cô đang tức giận liền quay sang phía đối diện lạnh giọng phân phó đám thù hạ.

"Các người phải bảo vệ vị tiểu thư này cho tốt nếu xảy ra chuyện gì, các người tự biết hậu quả!"

"Belle, tôi đã nói rồi, tôi không cần anh bảo vệ! Nếu như anh cố ý muốn như vậy, tôi không thể làm gì khác hơn là báo cảnh sát!"

Sính Đình cầm điện thoại lên, giả vờ muốn gọi điện thoại, Belle liền đi tới, kéo và dứt đứt dây điện thoại của cô, cười yếu ớt, nụ cười trên mặt anh ta khiến Sính Đình cảm thấy sợ hãi.

Belle như vậy thật không phải là Belle trước đây cô quen biết, anh ta mang đến cho cô một cảm giác thật sự quá đáng sợ!

"Belle, ý của anh là gì?"

Sính Đình thật tức giận, trên gương mặt xinh đẹp đầy vẻ không vui, nhìn Belle chăm chăm, trong ánh mắt không có tình hữu nghị nữa mà chỉ có lạnh lùng, bây giờ Belle khiến cho cô cảm giác thật sự rất khủng bố, cô không muốn làm bạn bè với anh ta nữa.

Belle nhìn Sính Đình, trong giọng nói đều là vô tận dịu dàng.

"Sính Đình, đừng nghĩ đến Mạc Thiên Kinh nữa, Mạc Thiên Kinh đã chết, em hãy ở đây cùng với anh, bắt đầu một cuộc sống mới!"

Belle đột nhiên trở nên vô cùng dữ tợn, quay ngoắt thái độ.

"Anh nói cái gì, Mạc Thiên Kinh làm sao có thể chết được. Belle, anh nói đi, có phải là anh đã bắt Mạc Thiên Kinh hay không!"

Sính Đình nhìn Belle, trong ánh mắt chứa đầy tức giận, nhìn Belle chăm chăm, hận không thể giết chết được anh ta, hiện tại cuối cùng đã nhìn rõ bộ mặt thật của anh ta rồi.

Mạc Thiên Kinh mất tích, nhất định là có quan hệ cực lớn với Belle, chỉ là cần phải chứng thật nữa.

Belle thấy Sính Đình có vẻ tức giận liền cười lạnh:

"Hừ, hừ, còn chưa tới phiên tôi tới động thủ, chẳng qua tôi muốn nói cho em biết tin hán ta đã chết mà thôi, bị người khác giết chết rồi!"

Belle dữ tợn cười lạnh, Sính Đình không dám tin nhìn Belle, cô làm sao lại có thể quen biết với một người điên như vậy.

Mạc Thiên Kinh chết rồi, làm sao có thể như thế, Mạc Thiên Kinh làm sao có thể chết được, Belle nhất định là đang gạt cô, tay nắm quyền thật chặt Sính Đình liền nhào tới, tung một cú đấm về phía hán ta.

Belle không ngờ cô lại xông lên đánh hán, một đấm liền trúng mũi, phun cả máu ra ngoài.

"Thiếu chủ!"

Đám hộ vệ lập tức tiến lên đỡ hán, Belle lau vết máu dính trên mũi, nhìn Sính Đình, không ngờ cô cư nhiên lại xuống tay ác như vậy, cư nhiên đánh hán chảy cả máu mũi.

Belle giơ tay lên, ý bảo bọn họ không cần làm loạn Sính Đình nhìn Belle chăm chăm, chợt nhớ tới tên đầy đủ của hán.

"Bruce-Belle! Thật không nghĩ đến anh lại là người của gia tộc Bruce, xem ra tôi thật sự quá mức ngây thơ rồi, cư nhiên lại kết giao bằng hữu với anh. Belle, đến tốt cùng anh muốn làm cái gì!"

Sính Đình lạnh lùng nhìn Belle chăm chăm, trong ánh mắt viết đầy cảnh giới.

Lý Băng đi tới bên cạnh Sính Đình, mắt lạnh nhìn Belle, thật không ngờ, Belle lại là Thiếu chủ của gia tộc Bruce, xem ra bọn họ lần này thật rất phiền toái rồi.

Có lẽ Sính Đình còn chưa hiểu rõ lắm, nhưng cô thì lại nắm rất rõ ràng, ở Mỹ, gia tộc Bruce chính là một thế lực rất lớn, một tập đoàn theo gia tộc vô cùng lớn, tranh đấu gay gắt chưa bao giờ ngừng nghỉ, nhưng lại chưa bao giờ có kết quả cả.

Bởi vì, đơn giản là người đứng đầu trong Bruce gia tộc, mặc kệ cho bọn họ có tranh đấu thế nào, nhưng cũng không thể giành được vị trí của người nối nghiệp, người nối nghiệp trong truyền thuyết, phải là người có lòng dạ độc ác, được di truyền từ người đứng đầu, bụng dạ cực kỳ thâm sâu, muốn cùng hán ta tranh đấu để thành người nối nghiệp, nhưng không có khả năng thắng, mặc dù vậy vẫn có rất nhiều người cả gan, nhiều lần đi đến khiêu chiến.

"Tôi đã nói rồi, tôi không muốn làm cái gì cả, tôi chỉ muốn em làm người phụ nữ của tôi mà thôi!"

Sính Đình nhìn Belle, không ngờ hán ta lại coi trọng người phụ nữ đã sinh con như cô, không khỏi châm biếm.

"Belle, anh thật là biết nói đùa, cứ nói ra mục đích thực sự của anh đi, có phải có liên quan đến Mạc Thiên Kinh hay không? Có phải anh muốn dùng thế lực khổng chế tôi để bắt ép Mạc Thiên Kinh hay không?!"

Cô không phải là người ngu, mặc dù cô không theo kịp đám người Lý Băng hiểu biết nhiều như vậy, nhưng nói thế nào thì cô cũng là một nữ cảnh sát chuyên nghiệp, Belle nói thích cô, muốn cô làm người phụ nữ của hắn ta, cái này căn bản chính là muốn nhục nhã cô đây mà.

Nếu như cô đoán không sai, hắn ta đồ kỵ với Mạc Thiên Kinh, vì Mạc Thiên Kinh có được người phụ nữ của mình, cho nên hắn ta muốn chiếm đoạt hết tất cả, chung lại là muốn mạnh hơn Mạc Thiên Kinh mà thôi.

Belle nhìn Sính Đình, nhìn gương mặt đẹp đẽ của cô, hắn thừa nhận hắn quả thật rất muốn cướp đoạt phụ nữ của người khác, nhưng hắn đúng là thật sự rất thích Sính Đình, chỉ là hình như vẫn còn chưa đủ.

"Mặc kệ em nghĩ như thế nào, nói tóm lại em nhất định phải làm người phụ nữ của tôi! Hơn nữa phải là tối nay!"

Belle khí phách nói, rất giống với phong thái của vị hoàng đế trời trung cổ.

Sính Đình nhìn Belle, cười lạnh.

"Belle, anh cho rằng mình là Hoàng đế sao? Ngọc Sính Đình tôi chắc chắn sẽ không làm người phụ nữ của anh. Tôi nói cho anh biết, tôi chỉ là người của Mạc Thiên Kinh mà thôi, trừ anh ấy ra, ai cũng không có tư cách động vào tôi hết!"

Sính Đình có chút kích động quát lên, Belle nhìn cô cười lạnh.

"Mạc Thiên Kinh, hừ. . . . . Tôi đã nói là hắn ta đã chết! Trên thế giới này đã không còn ai là Mạc Thiên Kinh rồi!"

"Anh nói đi! Mạc Thiên Kinh làm sao lại chết!"

Sính Đình không khổng chế được rống giận, nhìn Belle, cho tới bây giờ cũng chưa cảm thấy ghét người nào đến như vậy.

"Tin hay không là tùy em, coi như đến lúc chết cũng sẽ không gặp lại Mạc Thiên Kinh đâu! Chuẩn bị cho chu đáo, tối nay, em là của tôi!"

Belle nói xong, không để ý đến Sính Đình đang tức giận nổi điên lên, xoay người rời đi.

Sính Đình nhìn Belle rời đi, rút giày giày của mình ra ném về phía hắn ta, giận dữ hét lên.

"Belle, anh đừng có mơ tưởng, Ngọc Sính Đình tôi cho dù có chết, cũng sẽ không đem thân thể của mình cho tên khốn khiếp như anh!"

Giày rơi vào trên cánh cửa, Belle đã rời đi.

Thủy Nhi và Lý Băng đứng ở bên cạnh Sính Đình, nhìn Sính Đình đang tức giận đến phát run liền đỡ cô ngồi xuống.

Ai cũng không ngờ được, Belle cư nhiên to gan đưa ra yêu cầu cho bọn họ như thế, đoán chừng tối nay sẽ xuống tay với bọn họ, nghĩ đến điều này, Lý Băng càng thêm nhũn nhũn.

Nhìn đám người hộ vệ canh giữ ở nơi đó, bọn họ thấy có chút đau đầu, nếu như chỉ có cô và Thủy Nhi, thì những người này tự nhiên không phải là đối thủ của bọn họ, chỉ là hiện tại lại có thêm hai đứa bé, lại còn có cả ông nội Ngọc Kỳ Lân của Sính Đình nữa, nên chuyện không dễ dàng được như vậy.

"Băng, chúng ta đi lên thôi!"

Sính Đình lạnh lùng bắt được tay của cô ấy, nhìn Thủy Nhi rời đi lên lầu.

Ngọc Kỳ Lân đang trông hai chất của mình, trên mặt giăng đầy mây đen, xem ra ông cũng đã biết.

"Băng, Thủy Nhi, các người có nắm chắc đánh thắng được bọn họ để rời đi không?"

Cho dù có chết cô cũng muốn bảo vệ con mình và ông nội được an toàn, Belle đã nói, Mạc Thiên Kinh chết rồi, nhưng cô sẽ không tin, cô tin rằng Mạc Thiên Kinh sẽ bình an.

"Vậy còn cô thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 241: Mạc Thiên Kinh vẫn còn sống!

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, nếu như có thể cô dĩ nhiên là muốn sống rồi, cô không tin Mạc Thiên Kinh đã chết. Cô vẫn luôn tin tưởng, Mạc Thiên Kinh vẫn còn sống.

Lý Băng nhìn Sính Đình, lần này cô không biết nên làm thế nào, nói thật ra thì bọn họ có thể mang hai đứa trẻ rồi đi nhưng còn Sính Đình và ông nội cô ấy nữa nên có chút phiền toái.

"Dù sao chúng ta mang theo hai đứa trẻ nên phải chuẩn bị cẩn thận một chút, tuy nhiên còn có thêm cả ông nội nữa như vậy thì có chút phiền toái. Sính Đình, chúng ta không thể nghĩ đến biện pháp này, chúng ta nên nghĩ cách khác thôi."

Nghe Lý Băng phân tích như vậy, Sính Đình liền nhú mày.

Thủy Nhi cũng cảm thấy biện pháp này của Sính Đình không tốt chút nào, nhưng ý của Sính Đình rất rõ ràng, cô ấy hi vọng ông nội mình và hai con của mình phải sống sót, thế nhưng điều kiện hiện tại có chút hà khắc, hơn nữa cô ấy vẫn còn đang ở cữ!

Belle nói tới nay muốn Sính Đình làm người của hắn, nhưng Sính Đình hiện tại đang ở cữ, căn bản không thể làm chuyện đó được, nhìn Sính Đình, đột nhiên Thủy Nhi nghĩ đến một người.

Cô thiếu chút nữa liền quên mất mình còn có một người anh trai có Siêu năng lực, hơn nữa Liễu gia bọn họ còn có một bí mật, đó chính là mỗi người của Liễu gia đều có một siêu năng lực trong lúc nguy hiểm nhất, cấp thiết nhất có thể tự cứu mình.

Cô thấy lần này thật sự phải cần đến sự trợ giúp của siêu năng lực.

Thủy Nhi lấy điện thoại di động ra nhắn tin, sau đó gửi đi.

"Sính Đình, chúng ta bây giờ phải hết sức cẩn thận. Tôi mới vừa nhắn cho anh trai của tôi, nói cho anh ấy biết vị trí hiện tại của chúng ta, tôi nghĩ anh ấy sẽ có biện pháp cứu chúng ta ra thôi!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, lúc này mới nhớ tới chuyện Liễu Nghị Hiên có Siêu năng lực, vậy lần này bọn họ thật sự được cứu rồi.

"Sính Đình, có lẽ chúng ta sắp thoát khỏi nơi này rồi!"

"Thủy Nhi, chúng ta. . . . ."

Sính Đình vẫn chưa nói hết, âm báo tin nhắn của điện thoại liền vang lên, Sính Đình liếc mắt nhìn, là Belle gửi tới.

Lý Băng và Thủy Nhi nhìn Sính Đình, đột nhiên nói.

"Là tin nhắn của Belle?"

"Uhm"

"Đừng nghĩ đến việc chạy trốn, các người không có khả năng đâu!"

Thủy Nhi liếc mắt nhìn, có chút kinh ngạc, xem ra bọn họ hiện tại làm gì cũng đều bị Belle giám thị. Sính Đình tức giận vất điện thoại di động sang một bên, nằm vật ra giường, đột nhiên nghĩ đến cái gì, khóe miệng liền nhếch lên.

Đúng rồi, trong tháng!

"Tôi có biện pháp rồi!"

Sính Đình đi tới, nhỏ giọng nói bên tai của bọn họ, coi như Belle có lợi hại như thế nào, cũng không thể nghe thấy, ngược lại cô muốn xem xem đến tận cùng Belle có bản lĩnh như thế nào.

Lý Băng và Thủy Nhi nghe phương pháp xử lý của Sính Đình xong liền nhếch miệng lên cười nhạt, không sai, biện pháp như vậy thật là tốt, chỉ cần Belle không có bản lĩnh nghe thấy âm thanh nhỏ như vậy là được rồi

"Sính Đình, bây giờ cô gọi cho Belle, nói cho hắn biết, cô hiện tại vẫn đang còn trong giai đoạn đặc biệt, không thể chung đụng với hắn được!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, Sính Đình liền gật đầu một cái, gọi điện thoại cho Belle.

"Alo!"

"Belle, hôm nay anh không nên tới đây, tôi bây giờ đang ở cữ, nên anh không thể làm chuyện đó với tôi được. . . . ."

"Tôi đã biết, tuy nhiên bây giờ em tốt nhất nên đăng hoàng một chút, chờ em qua giai đoạn này, tôi sẽ đến tìm em!"

Belle hỏn hỏn nỏi, hỏi thờ đỏn dập, Sính Đĩnh có chứ xấu hỏ, hỏn ta cư nhiờn lại đờng. . . . .

Belle, coi như hỏn có lợi hại hơn nũa, coi như hỏn cường bạo cô...cô cũng sẽ không đồng ý. Cô chỉ là người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh mà thôi!

Nghĩ tới đây, Sính Đĩnh cảm thấy Belle là người thật rất dỏi trá, thật là, tại sao cô lại kết bạn với người như vậy chứ.

Đờng suy nghĩ, điện thoại di động lại vang lên, Sính Đĩnh còn tưởng rằng lại bị Belle biết được, không ngờ lại nhìn thấy một mã số xa lạ!

"Anh rất an toàn, nhữn của em anh đã chuẩn bị xong rồi!"

Chỉ một câu nỏi như vậy nhưng Sính Đĩnh biết nhữn lời này là của người nào gỏi tới, kìm chế kích động trong lòng, quay sang nhìn Lý Bắng cùng Thủy Nhi, nước mắt tràn mi.

"Anh ấy vẫn còn sống, chúng ta được cứu rồi!"

Sính Đĩnh hưng phấn hô lên, chỉ cần biết được anh vẫn còn sống thì cái gì cũng không sợ rồi.

"Ý của cô là Mạc Thiên Kinh vẫn còn sống?"

Thủy Nhi nhìn Sính Đĩnh vui mừng đến như vậy, đề nén kích động trong lòng, Sính Đĩnh rung rung gậ đầu.

"Không sai, anh ấy vẫn còn sống, Thủy Nhi chúng ta được cứu rồi!"

Lý Bắng và Thủy Nhi nhìn Sính Đĩnh, vô cùng kinh ngạc lấy di động qua xem, rồi kinh ngạc nhìn Sính Đĩnh.

Sính Đĩnh cũng không phải sợ chết, hiện tại cô không muốn gây gổ với Belle nữa, cô phải chờ toeis khi Mạc Thiên Kinh trở lại phản kích!

Sau khi cúp điện thoại, Belle lập tức bắt đầu gắh hét lên, tăng nhanh động tác dưới thân, cho tới khi buông thả dục vọng hết trong cơ thể, lúc này mới đứng dậy, mặc quần áo.

"Thiếu chủ, tôi nay lưu lại được không?"

Cô ta không cầu có thể gắ cho Thiếu chủ, chỉ muốn làm người tình của hỏn. Thiếu chủ đối xử với cô ta cực kỳ ưu ái, hơn nữa công phu trên giường của Thiếu chủ khiến cho cô ta muốn ngừng mà không được.

Cô ta thật rất muốn cả đời này làm người tình của Thiếu chủ, cho dù là quan hệ trên giường dưới giường thì cũng đều nguyện ý.

"Tôi nay không rảnh!"

Vỏn là còn tưởng rằng có thể ở cùng với Ngọc Sính Đĩnh, nhưng lại nghe nỏi phụ nữ đờng trong giai đoạn ở cũr không thể làm chuyện đó được, nơi đó vẫn còn đờng chảy máu, phải sau bốn mươi hai ngày mới có thể chung đụng được.

Người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh mùi vị nhất định là rất tốt.

Suy nghĩ một chứ lại thấy rất tức gậ, lại phải chờ bốn mươi hai ngày nữa, nghĩ tới đây, Belle không thể làm gì khác hơn là đi tới nơi này phát tiết dục vọng.

Đờng suy nghĩ, điện thoại di động đột nhiên reo lên, Belle cau mày nhận điện thoại.

"Chuyện gì!"

"Belle, Mạc Thiên Kinh chạy trốn rồi, hai người kia đã bị cảnh sát bắt!"

"Làm sao có thể, Mạc Thiên Kinh đã thành thắng ngu, hơn nữa còn mất trí nhớ, hỏn làm sao có thể chạy thoát!"

"Hỏn ta căn bản không bị mất trí nhớ, cũng không bị ngu ngốc, chúng ta bị lừa rồi!"

Belle bị tin tức kia làm cho tức gậ gắh chết, Mạc Thiên Kinh đáng chết, lại dám đùa bốn hỏn!

Nghĩ đến việc Mạc Thiên Kinh giả bộ ngu ngốc, mà hỏn lại còn ở trước mặt của hỏn ta lộ ra khuôn mặt thật của mình. Hỏn thấy lần này đã thật sự xem thường Mạc Thiên Kinh rồi, không ngờ bị đánh như vậy mà hỏn ta lại không có chuyện gì.

"Phế vật! Lập tức phái người đi truy tìm, ta không tin, Mạc Thiên Kinh không có đồng nào trên người còn có thể chạy trốn được!"

Cúp điện thoại, Belle không kìm nén được tức gậ liền đem người phụ nữ kia đờng đứng dậy chuẩn bị mặc quần áo kéo qua, cả người đề ở lên trên người của cô ta. Đem quần áo mỏng manh tháo ra, không có bước dạo đầu liền trực tiếp tiến vào trong cơ thể cô ta, điên cuồng phát tiết thú tính, cho đến khi phát tiết hết thú tính trong cơ thể mới rời khỏi.

Sáng sớm tinh mơ, Sinh Đình hôm nay dậy từ rất sớm bởi vì biết Mạc Thiên Kinh còn sống nên tâm tình rất tốt, tối hôm qua hai bảo bảo cũng rất nghe lời, cả đêm đều ngủ rất yên không hề quấy mẹ tí nào.

Đang chuẩn bị ôm bảo bảo đi phơi nắng liền nhìn thấy cửa bị mở ra, Belle hằm hằm đi vào, Sinh Đình liền nhanh chóng bế con đi vào phòng.

"Sinh Đình, cô đi ra đây cho tôi!"

Belle giận dữ hét lên, Sinh Đình liền đi xuống lầu, còn chưa kịp mở miệng, đã nhìn thấy Belle tức giận đùng đùng đi tới, vung tay lên tát lên trên mặt cô, vì không kịp đề phòng nên liền hứng trọn cái tát đó.

Một cái tát vang dội in hằn lên trên gương mặt trắng nõn.

"Tiện nhân, đều vì cô, đều do cô nên Mạc Thiên Kinh vẫn còn sống!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 242: Đừng tưởng tôi là người dễ bị bắt nạt!

Sinh Đình thế nào cũng không thể ngờ được người vốn ôn hòa như Belle lại có thể biết ra tay đánh người, ôm lấy gương mặt bóng róng hừng hực, mát lạnh nhìn hấn chăm chăm.

"Không sai, Mạc Thiên Kinh vẫn còn sống, nếu anh ấy không có chết thì Belle à, anh vĩnh viễn sẽ không đánh bại được anh ấy đâu, anh ấy chính là số một, so với anh mạnh hơn nhiều, lợi hại hơn nhiều!"

"Đồ tiện nhân!"

Belle tức giận đến cắn răng, nâng bàn tay lên, muốn đánh, nhưng Sinh Đình đã đưa tay bắt được tay của hấn, mát lạnh nhìn hấn chăm chăm, môi mòng khê mở, từng chữ từng chữ nói rất rõ ràng.

"Belle, xin lượng thứ, bàn tay, tôi sẽ không để cho bàn tay dơ bẩn của anh đánh lên mặt mình một lần nữa đâu!"

Nếu như cô để cho tên điên biến thái này đánh mình một lần nữa thì chẳng phải phí công năm năm làm cảnh sát hay sao, chẳng phải là huấn luyện thành công cốc hết sao.

Belle lạnh lùng nhìn Sinh Đình, không ngờ cô lại có hơi sức lớn như vậy, liền tăng thêm lực ở trên tay, kéo vào trong ngực mình, cúi đầu mạnh mẽ hôn xuống. Sinh Đình liền vội vàng né tránh, nếu như hấn là Belle của trước kia thì có lẽ còn sẽ không cảm thấy ghê tởm nụ hôn của hấn, nhưng với dáng vẻ như bây giờ hấn còn chưa có đến gần cô đã cảm thấy buồn nôn.

Cảm giác được đầu lưỡi của hấn đang liếm láp ở cổ của cô ướt nhẹp, Sinh Đình tức giận nâng chân lên, húc đầu gối vào chỗ kia của hấn. Belle bị đau lập tức buông ra, sau đó ngồi xổm trên mặt đất, sắc mặt do bị đau cũng gần chuyển sang màu gan heo.

"Cô . . . . ."

Belle ngẩng đầu lên, thật không ngờ cô lại có thể biết đối hạ độc thủ với hấn như vậy, thật đau muốn chết rồi.

"Hừ. . . . . Hừ như vậy đã là nhân từ lắm rồi, nếu như anh còn dám bắt kính với tôi, thì tôi tuyệt đối sẽ làm cho anh cả đời này đều không được tính phúc!" Sinh Đình lạnh lùng nói, đừng tưởng rằng cô là người dễ bị bắt nạt, chọc giận cô vậy thì cô sẽ lập tức thiến hấn.

Belle nhìn Sinh Đình, sau đó liền đứng lên, bỏ nhào qua, đè cô ở phía dưới. Sinh Đình bị cơ thể nặng nề của hấn ép tới mức không thể động đậy, tay chân không ngừng vùng vẫy, nhưng vẫn không thể đẩy hấn ra.

Mất thấy bờ môi của hấn sắp hôn lên môi của mình thì Sinh Đình thấy thật hối hận mới vừa rồi ra tay quá nhẹ, cư nhiên lại tạo cho hấn thêm một cơ hội nữa.

"A! !"

Belle đang muốn hôn lên môi của Sinh Đình thì liền cảm thấy sau lưng vô cùng đau đớn, khiến cho hấn không thể không đứng lên, chống hông, sờ vào chỗ đó lại thấy máu đỏ tươi.

"Belle, đừng tưởng rằng phụ nữ trên đời này đều dễ bị khi dễ!"

Lý Băng dùng đưa dao giải phẫu trong tay, cười lạnh đi tới trước mặt hắn, Belle nhìn trong tay cô đang dùng đưa lưỡi dao sắc bén sáng loáng, không ngờ cô gái này còn có bản lĩnh như thế.

"Đừng coi thường tôi như vậy, Belle, anh có biết không? Tôi chỉ cần nhẹ nhàng dùng con dao sáng ngời này một cái thì ngay lập tức cái thứ đồ chơi trong đống quần kia của anh sẽ rơi ở ngay trước mặt!"

"Cô dám!"

Belle bị lời nói kia dọa sợ lập tức liền cảnh giác, đàn ông nếu không có đồ chơi kia, vậy thì về sau coi như hoàn toàn phá hủy rồi!

"Sao tôi lại không dám? Có muốn thử một chút hay không?"

Lý Băng nâng tay lên, nhìn con dao sáng ngời, Belle liền cảm thấy chỗ ở đống quần rét lạnh, theo bản năng lấy tay che phía dưới, không ngờ khi sờ vào bắp đùi thì bị kinh sợ làm cho sắc mặt đại biến.

Lý Băng nhìn hắn kinh sợ như vậy liền nháy mắt cho Sính Đình, Sính Đình lập tức đẩy hắn ra, rồi lập tức ra tay làm hắn đau đớn nằm bẹp dí ở một góc.

Belle không ngờ Sính Đình lại có thể nhẫn tâm như vậy, ra tay ác độc như thế, hơn nữa động tác lại rất nhanh, hắn nghĩ muốn phản công lại nhưng vì còn phải đề phòng lưỡi dao sắc bén kia không biết lúc nào sẽ bay tới nên chỉ có thể cố gắng chịu đau nằm bẹp dí ở đó.

"Hãy mau ra tay giết chết cô ta!"

Belle tức giận quát lớn, , Lý Băng quay đầu lại, đã nhìn thấy bọn hộ vệ ở cửa chính đang rút súng ra chĩa về phía đầu của cô.

Tay lập tức vung lên một cái, dao giải phẫu bay rào rào về phía bọn hắn, chỉ nghe chúng thảm thiết kêu lên một tiếng, vô cùng đau đớn.

Lý Băng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới lần này mình lại có thể giải quyết được nhiều tên như vậy, hoàn toàn không có nhìn thấy còn một tên hộ vệ nữa, tên này không bị thương, đang bắn về phía mình!

"Băng, cẩn thận!"

Sính Đình lo sợ hô to lên cảnh báo, Lý Băng quay đầu lại đã nhìn thấy viên đạn bay đi, muốn tránh lại không kịp, chỉ có thể nhìn nó bay tới phía mình

"Băng!"

Sính Đình hoảng sợ đến trắng bệch cả mặt, không chút suy nghĩ chạy đến, còn tưởng rằng sẽ bị bắn trúng, không ngờ. . . . .

Đạn lại không bắn lên trên người mình, mà trước mắt lại xuất hiện một người đàn ông!

Sính Đình và Lý Băng đồng thời ngây ngẩn cả người, bọn họ cũng chỉ mới gặp anh ta vài lần mà thôi .

"Hắn . . . . ."

Tại sao có thể như vậy, đạn bắn vào trên người của tên đàn ông này, mà hắn lại cư nhiên không có chuyện gì, hơn nữa hắn còn là đột nhiên xuất hiện , chuyện gì đang xảy ra?

Chẳng lẽ hắn không phải là người?

Belle nghi ngờ nhìn người đàn ông anh tuấn trước mắt, hắn là người hay sao?

Chuyện gì đang xảy ra, tại sao trúng đạn lại không bị thương, cũng không chảy máu? Thế nào mà hắn lại không hề chảy một tí máu nào?

"Đạn này thật sự là chẳng có tí công hiệu gì cả!"

Liễu Nghị Hiên nắm trong tay viên đạn vừa mới bắn vài người mình giờ lên nói, lúc Belle cùng những tên hộ vệ nhìn thấy viên đạn kia liền thấy kinh sợ!

"Hắn ta. . . . . Không phải là người!"

Cho dù kiến thức của Belle rộng rãi thế nào đi chăng nữa thì cũng chưa từng gặp qua người như vậy, thấy người đàn ông đó quăng viên đạn trong tay ra, hắn ta cho là sẽ không có việc gì, không ngờ. . . . .

"Ừm. . . . ."

Chân liền khụy xuống, Belle ôm bắp đùi ngồi xổm xuống, làm sao có thể, hắn ta cư nhiên ném một cái mà viên đạn đã đâm thủng bắp đùi của hắn, nhìn ánh mắt sắc bén của hắn ta, Belle thấy hơi sợ.

"Thiếu chủ!"

Đám thủ hạ lập tức tiến lên đỡ Belle!

Belle đứng lên, nhìn bọn họ, lạnh giọng phân phó, sau đó liền xoay người rời đi.

Hắn hiện tại tạm thời không thể ở lại chỗ này, nếu không cái tên giống người mà lại không phải là người kia nhất định sẽ giết chết hắn!

Cho nên trước hết hắn phải điều tra cho rõ ràng lai lịch của người này ra sao.

Chờ Belle đi khỏi, Liễu Nghị Hiên lập tức ngã xuống đất, ôm lấy ngực, mới vừa rồi anh đã sử dụng siêu năng lực quá nhiều, khiến cho ngực của anh thấy vô cùng đau đớn, không nhịn được phải cau mày.

Sính Đình và Lý Băng liền vội vàng tiến lên đỡ anh dậy.

"Anh làm sao vậy?"

Liễu Nghị Hiên liền lắc đầu một cái: "Không có việc gì, chỉ là tiêu hao quá nhiều năng lượng, nghỉ ngơi một chút sẽ tốt thôi, các cô không có việc gì chứ!"

Liễu Nghị Hiên đứng lên, nhìn chung quanh, nhìn những người hộ vệ kia, sắc mặt rất lạnh lùng rồi cùng bọn họ lên lầu.

"Thật may là ta tới kịp thì bằng không thì không biết sẽ như thế nào!"

Liễu Nghị Hiên ngồi ở trên ghế sofa, nhìn Thủy Nhi đang ôm bảo bối, ánh mắt hơi lộ ra tình ý khó có thể hình dung được.

"Anh, cảm ơn anh đã tới đây!"

Thủy Nhi ôm đứa bé, rất cảm kích nói.

Liễu Nghị Hiên liền lắc đầu.

"Không nên nói cảm ơn với anh, chỉ cần em có thể bình an là tốt rồi!"

Bọn họ mặc dù không thể ở cùng nhau, nhưng anh vẫn luôn hi vọng cô có thể sống bình an và không bị nguy hiểm đến tính mạng.

"Anh, Mạc Thiên Kinh không sao rồi, anh có thể dẫn mọi người trở về nước không?"

Thủy Nhi nhìn các bảo bối ở trong ngực tiểu bảo bối, thấy hai người bọn họ gặp nguy hiểm, cô cũng rất muốn đi ra ngoài.

Nếu không phải vì sợ bảo bối bị tổn thương thì cô đã sớm cầm súng đi ra ngoài bắn nhau với bọn hắn rồi, lúc này nên rời đi thôi.

Nhưng mà cô cũng biết việc này là không thể nào, thế lực Belle lợi hại như vậy, muốn trở về nước là không thể nào, trừ phi có máy bay trực thăng.

"Tạm thời còn chưa đi được, anh vẫn chưa bố trí xong!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Diệp Duệ đã tỉnh!

"Bố trí? Bố trí cái gì?"

Thủy Nhi nhìn anh trai, Lý Băng và Sính Đình cũng rất giật mình, anh ấy cư nhiên đã an bài, đó cũng có nghĩa là Mạc Thiên Kinh cũng đang chuẩn bị kế hoạch để cứu bọn họ ra?

Nghĩ tới Mạc Thiên Kinh, toàn thân Sính Đình lại tràn đầy năng lượng, cô muốn mình phải nỗ lực kiên trì, bảo vệ tốt bản thân, bảo vệ tốt con của bọn họ, để Mạc Thiên Kinh không phải lo lắng cho an toàn của bọn họ.

"Ừm, chờ chúng tôi an bài tốt mới có thể đưa mọi người trở về được!"

Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi, gần đây không nhìn thấy nên anh cảm thấy rất nhớ cô, tuy nhiên cô chỉ có thể là em gái của anh mà thôi, hơn nữa anh và Diêu Tuyết cũng đã phát sinh quan hệ, vì vậy bắt buộc phải dần dần quen với việc này mà thôi!

Sính Đình liền gật đầu nói:

"Anh cứ yên tâm đi, tôi sẽ chăm sóc thật tốt bản thân mình, tôi nghĩ lần này Belle bị anh làm cho kinh sợ như vậy, đoán chừng trong khoảng thời gian này hẳn ta là sẽ không tới quấy rầy của chúng tôi đâu, anh cứ trở về bảo Mạc Thiên Kinh an tâm đối phó những tên kia đi, chúng tôi sẽ tự chăm sóc bản thân mình thật tốt!"

Cô biết Mạc Thiên Kinh hiện tại thật sự rất bận, chuyện Diệp Duệ hiện tại lại thêm chuyện của bọn họ, chắc anh ngay cả thời gian ngủ cũng không có!

Cũng không biết Diệp Duệ thế nào rồi, đã tỉnh chưa, có tốt hơn chút nào hay không!

Liếc nhìn Lý Băng, cũng không biết Lý Băng có muốn biết chuyện của anh ta hay không? Nhưng lại nghĩ tới con của Lý Băng mới được bốn tháng bởi vì sự kích động của Diệp Duệ mà không còn, vì vậy Sinh Đình nghĩ lúc này vẫn là không muốn nói đến chuyện này sợ cô ấy lại khổ sở!

"Đúng vậy, anh cứ bảo Mạc Thiên Kinh yên tâm đi, tôi sẽ bảo vệ Sinh Đình và bọn trẻ thật tốt, anh ta cứ chuyên tâm đối phó những tên kia đi!"

Lý Băng đứng đưa dao giải phẫu trong tay, mặc dù cô không bì kịp sự cơ trí và năng lực siêu phàm như Mạc Thiên Kinh, nhưng mà ở chỗ này cô coi như vẫn là người lợi hại nhất.

Liều Nghị Hiên nhìn bọn họ, đi tới, lấy điện thoại di động ra đưa cho Sinh nói:

"Tôi nghĩ Belle sẽ rất nhanh sẽ tra được việc tôi có siêu năng lực, mọi người phải cẩn thận, lúc nào cũng có thể liên lạc với tôi, bằng tốc độ nhanh nhất tôi sẽ xuất hiện ở nơi này!"

Siêu năng lực mặc dù dùng rất tốt, nhưng là dù sao anh không phải Thần tiên, cái gì cũng biết hết được.

Thủy Nhi nhìn anh trai mình, nếu như anh không phải là anh trai của cô, mà cô cũng không có tình cảm với Thượng Quan Quân Triết thì cô nhất định sẽ yêu anh.

"Anh, anh cứ yên tâm đi, bọn em sẽ cẩn thận! Nói cho cha mẹ rằng em ở đây rất tốt, đừng làm cho bọn họ lo lắng!"

Nhớ tới việc mình mới vừa nhận cha mẹ không lâu, nội tâm của Thủy Nhi liền cảm thấy rất áy náy, con gái như cô đã không làm được gì cho họ, nếu còn khiến cho họ lo lắng thì thật là bất hiếu.

Liều Nghị Hiên nhìn ánh mắt của Thủy Nhi đang phủ một tầng sương mù liền gật đầu một cái.

"Thủy Nhi, em cứ yên tâm, trong nhà có anh, cha mẹ cũng vẫn tốt thôi, về phần em...em phải nhớ, chỉ cần em bình an khỏe mạnh thì chúng ta liền an tâm rồi!"

"Ừm!"

Nghe Liều Nghị Hiên nói vậy, cổ họng của Thủy Nhi bỗng tắc nghẹn, khóe mắt cũng có chút ướt át.

Liều Nghị Hiên nhìn cô, tiến lên lau đi nước mắt ở khóe mắt của cô.

"Đứa ngốc, khóc cái gì, cũng sắp lập gia đình rồi!"

Thủy Nhi nhìn anh cười rộ lên.

"Anh!"

Thủy Nhi thẹn thùng nhìn Liều Nghị Hiên, Liều Nghị Hiên thấy cô như vậy thì biết rõ là cô đã thật sự yêu Thượng Quan Quân Triết, chỉ là tại sao lại không nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết đâu?

"Anh ta đâu?"

"Ai cơ?"

Thủy Nhi không kịp phản ứng, nhìn anh trai, có chút mơ hồ.

Liều Nghị Hiên vào mắt Thủy Nhi thay cho câu trả lời, lúc này cô mới ý thức được anh đang hỏi Thượng Quan Quân Triết.

"Anh ấy đi ra ngoài tìm Mạc Thiên Kinh rồi, tuy nhiên vẫn chưa về!"

Cô đoán chừng lúc này chắc anh đang rất bận, Mạc Thiên Kinh hiện tại đã không sao, cho nên anh sẽ phải ở một chỗ nào đó và sẽ không trở về biệt thự, anh sẽ không ngu đến mức khiến cho Belle phải quan tâm sự đến sự hiện hữu của mình.

"Vậy các cô tự mình tự giải quyết cho tốt, tôi về trước đây!"

Liều Nghị Hiên lạnh giọng nói, gật đầu một cái với Thủy Nhi, Liều Nghị Hiên cứ thế thoải mái đi ra ngoài, ai cũng không dám ngăn cản.

Bên trong bệnh viện, chung quanh là một màu trắng như tuyết, Diệp Duệ đang nằm ở trên giường bệnh, tuy đã tỉnh nhưng sắc mặt vẫn rất kém!

Mạc Thiên Kinh ngồi ở bên cạnh, cầm quả táo đưa cho anh ta.

"Khá hơn chút nào chưa?"

Diệp Duệ gật đầu một cái, nhàn nhạt nói.

"Không có việc gì, vẫn còn chưa chết!"

Trả lời xong lại cúi đầu xuống, lấy hết dũng khí mới dám hỏi Mạc Thiên Kinh.

"Lý Băng và đứa bé. . . . ."

"Lý Băng không có việc gì, còn con của anh thì không giữ được!"

Mạc Thiên Kinh biết lời mình nói rất tàn nhẫn, nhưng vẫn phải nói cho anh ta biết, Diệp Duệ nghe anh nói vậy trong lòng thấy cực kỳ khó chịu.

Tự tay giết chết con của chính mình, bởi vì kích động mà anh đã mất đi đứa bé, còn làm cho Lý Băng bị thương nữa. Nghĩ tới chuyện Lý Băng vì đứa bé này mà trốn đến nước Mỹ, chú tâm chăm sóc, còn anh lại tàn nhẫn bóp chết con của bọn họ

Anh thật không phải là người ngu si, càng không phải là người . . . , coi như Lý Băng muốn lừa anh mang thai cũng không thể. Nhưng mà anh lúc ấy lại không dùng bất cứ biện pháp tránh thai nào, bọn họ đều là những người bình thường, mang thai là chuyện không thể tránh khỏi."

Nhưng tại sao lúc ấy anh lại xúc động như vậy, lại đẩy Lý Băng ngã, chẳng lẽ là bởi vì người đàn ông kia đang ôm eo của Lý Băng?

Không phải là anh đã thích Lý Băng rồi chứ? Tại sao đột nhiên lại cảm thấy nội tâm rất chua xót, cặp mắt tràn đầy hận ý của Lý Băng hình như thời thời khắc khắc đều ở đây theo dõi anh, hận không giết chết được anh

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, cũng biết giờ phút này trong lòng anh ta rất khó chịu, tự tay giết chết con của mình mặc dù không cố ý, nhưng cũng gián tiếp là hung thủ.

"Diệp Duệ, anh thích Lý Băng sao?"

Anh cảm thấy anh ta đối với Lý Băng chắc phải có cảm giác, bằng không tại sao anh ta lại phải tức giận như vậy.

Diệp Duệ nhìn Mạc Thiên Kinh, mặt đầy chán chường.

"Mặc kệ có thích hay không, cô ấy sẽ không tha thứ tôi đâu!"

"Vậy cũng không nhất định, lúc anh bị hôn mê ở phòng cấp cứu, bị Lý Băng mắng chửi nhưng lại làm anh muốn sống! Anh có còn nhớ hay không?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, những lời đó anh không dám nói ra, thật sự là rất ác độc.

Diệp Duệ gật đầu một cái.

"Cô ấy nói nếu tôi dám chết liền lột da các của tôi, uống máu của tôi, rút gân của tôi, lại còn nói muốn thiến chúng ta nữa. . . . . Đúng rồi, cô ấy còn nói mình và Thượng Quan Quân Triết có quan hệ với nhau, có phải thật vậy hay không?"

Diệp Duệ đột nhiên nhớ Lý Băng rất giận dữ mà nói, Thượng Quan Quân Triết là người tình của cô ấy, đây là sự thực sao?

Người cô ấy thích là Thượng Quan Quân Triết?

Trong lòng thấy thật hoang mang, không phải là thật đấy chứ?

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, biết rõ anh ta đối với Lý Băng quả thật có tình cảm, chỉ là. . . . .

Nghĩ đến Lý Băng, anh chỉ có thể nói rằng hiện tại Lý Băng đối với anh ta hận nhiều hơn là thích.

Sinh Đình nói rồi, Lý Băng rất để ý đến đứa bé này, phải quyết định thật lâu mới để lại, không ngờ còn chưa sinh ra được, đứa bé liền bị Diệp Duệ phá hỏng rồi.

Như vậy, làm sao sẽ không khó chịu! Không hận Diệp Duệ được!

"Anh cảm thấy Lý Băng sẽ thích Thượng Quan Quân Triết? Hay là Thượng Quan Quân Triết thích Lý Băng?"

Nếu là anh thì anh sẽ không thích người như Lý Băng, người anh thích chính là Sinh Đình, bởi vì Sinh Đình mang đến cho anh một cảm giác, có chút

hương vị không nói ra được .

Nhớ tới những lời đêm đó cô đã nói, Mạc Thiên Kinh đã cảm thấy nội tâm thật ảm áp.

"Thượng Quan Quân Triết tại sao lại không dám thích Lý Băng, chẳng lẽ Lý Băng bị hủ hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Anh muốn theo đuổi Lý Băng?

Mạc Thiên Kinh nghe Diệp Duệ nói thế không nhịn được cười, nhưng vẫn hỏi:

"Lý Băng có bị hủ hay không, chẳng lẽ anh còn không nắm rõ sao?"

Câu hỏi mập mờ khiến cho mặt của Diệp Duệ liền ửng đỏ, sau đó nhìn Mạc Thiên Kinh hỏi:

"Đúng rồi, sao anh lại trở về đây, Sính Đình có về cùng với anh không?"

"Không có, chuyện này kể ra rất dài dòng. Diệp Duệ, anh có biết tại sao lại bị người ta bắn trọng thương hay không?"

Diệp Duệ nhìn Mạc Thiên Kinh, rất nỗ lực suy nghĩ, trong đầu liền hiện lên ánh mắt hung ác của người kia, khiến cho anh buồn bực nhũn mảy.

"Đó là một người đàn ông lai Tây, dung mạo rất đẹp mắt, nhưng mà lòng thì dạ độc ác, hơn nữa kỹ thuật bắn rất sắc bén, lúc đấy tôi đang đắm chìm trong khổ sở mất đi đứa con, nhưng thế nào cũng không nghĩ tới hắn ta lại có thể bắn một phát trí mạng từ sau lưng như vậy. Thật may là tôi phúc lớn mạng lớn, bằng không thì liền chết chắc rồi!"

Diệp Duệ nhớ tới người đàn ông kia liền tức giận toàn thân phát run, nếu cho anh cơ hội lần nữa, anh tuyệt đối sẽ giết chết hắn ta.

Nghĩ tới điều này, trong lòng mắt đen phát ra sát ý sắc bén.

"Có phải người đàn ông này hay không?"

Mạc Thiên Kinh lấy ra một tấm hình cho anh nhìn, Diệp Duệ chỉ mắt một cái liền nhận ra chính là người kia!

"Không sai, chính là hắn, hắn ta cư nhiên lại là Thiếu chủ của gia tộc Bruce sao?"

Diệp Duệ nhìn giới thiệu dưới tấm ảnh, thật không ngờ hắn lại là Thiếu chủ của gia tộc Bruce.

"Đúng vậy, tôi cũng là bị hắn ta bắt, thiếu chút nữa liền bị hắn ta giết chết rồi!"

Dáng dấp bề ngoài hắn phong nhã lịch sự bộ nhưng sau lưng lại ác độc vô cùng, anh thiếu chút nữa là chết ở trong tay hắn ta rồi, cũng may nhờ tính tình thanh cao đó, anh mới có cơ hội chạy trốn khỏi đó.

Diệp Duệ hơi hít mắt, nhìn người đàn ông trong hình, nhìn vẻ ngoài của người này trông rất lương thiện nhưng không ngờ lòng dạ lại ác độc thủ đoạn như thế, thật là rất biết cách đánh lừa người khác.

"Hắn ta là Belle, là nhân vật lợi hại nhất bây giờ trong gia tộc Bruce, một nhân vật rất hung ác, nhưng vốn là người thanh cao khí ngạo, tôi nghĩ lần này cũng may mắn nhờ sự thanh cao đó của hắn, bằng không nhất định đã chết chắc rồi!"

Mạc Thiên Kinh rất vui mừng nói, cái tên tiểu nhân Belle này rất độc ác, nếu như không phải tâm cao khí ngạo, thì lần này anh đã bị giết rồi, nhìn ra được đây chính là nhược điểm của hắn ta.

"Ừm, cũng bởi vì sự kiêu ngạo đó tôi mới không có chết!"

Diệp Duệ cũng rất cảm kích sự kiêu ngạo này của hắn ta, nếu như hắn trở lại kiểm tra thì nhất định là anh sẽ chết chắc.

Hai người nhìn nhau vui mừng cười.

"Belle tại sao muốn ra tay với anh, chẳng lẽ hắn lại không biết ở trong chính phủ anh là một thượng tướng hay sao?"

Diệp Duệ thấy rất là kỳ lạ, Belle mặc dù là Thiếu chủ của gia tộc Bruce, nhưng Mạc Thiên Kinh nói thế nào cũng là một nhân viên chính phủ, làm sao hắn lại dám xuống tay?

Chẳng lẽ thế lực của gia tộc Bruce bọn họ mạnh như vậy?

"Tôi cũng thật tò mò, không biết tại sao hắn ta lại to gan như vậy!"

Mạc Thiên Kinh cũng rất sầu não, làm sao hắn ta lại có gan lớn như thế, đối với nhân viên của chính phủ cũng xuống tay được, nếu như anh đoán không sai thì hắn ta chưa có khả năng này.

"Tôi cảm thấy chuyện này khẳng định bên chúng ta cũng có người đang phối hợp cùng với hắn ta!"

Mạc Thiên Kinh nhớ tới hôm đó Belle nói, hắn chỉ muốn anh rời đi mà thôi vì hắn muốn có được Sinh Đình, chứ không muốn giết chết anh, nhưng tại sao khi anh trở về đây, lập tức đã có người muốn thủ tiêu anh như thế?

Diệp Duệ nhìn anh hỏi: "Anh cũng có cảm giác như thế sao?"

Xem ra không chỉ có anh mà anh ta cũng có cảm giác như thế, lúc anh bị theo gót đã cảm thấy rất kỳ quái, anh và gia tộc Bruce không thù không oán, vậy tại sao chúng lại muốn xuống tay với anh?

"Tôi cũng không biết, nhưng tôi cảm thấy chuyện này rất kỳ quái, hắn ta bắt tôi nhưng lại không muốn giết chết tôi, chỉ là muốn tôi mất trí nhớ quên đi Sinh Đình mà thôi, như thế nào vừa trở lại lại có người muốn ra tay giết chết tôi như vậy?"

Càng nghĩ, Mạc Thiên Kinh càng cảm thấy chuyện này không đơn giản như thế.

"Nếu như nói chuyện này còn có người của chúng ta tham dự vào, có phần tử phạm tội đang theo dõi hai anh như vậy thì hai anh còn thấy buồn bực làm gì?"

Liễu Nghị Hiên đột nhiên lên tiếng, đột ngột xuất hiện ở trước mặt bọn họ, dọa cho hai người sững sốt, đặc biệt là Diệp Duệ, còn tưởng rằng anh là quỷ, sắc mặt trắng bệch đi rất nhiều.

Mạc Thiên Kinh cũng rất khó khăn tiếp nhận việc anh ta đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, giống như là hồn ma vậy.

Liễu Nghị Hiên nhú nhú mày, đối với ánh mắt như nhìn thấy quỷ của bọn họ có chút không thoải mái.

Anh đây cũng là hết cách rồi, nếu anh không sử dụng siêu năng lực, thì làm sao có thể dễ như trở bàn tay mà điều tra rõ rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra.

Vì Thủy Nhi, nên anh mới phải sử dụng siêu năng lực của mình, chỉ là không nghĩ đến những người này vẫn chưa chấp nhận nổi hành động như thế.

Mạc Thiên Kinh nhìn anh một lúc rồi mới nói.

"Lúc anh xuất hiện có thể không nên đột ngột như vậy hay không?!"

Như vậy rất đáng sợ, Mạc Thiên Kinh ở trong lòng bổ sung thêm một câu, Liễu Nghị Hiên nhìn Mạc Thiên Kinh giải thích:

"Xin lỗi, hai ngày nay dùng siêu năng lực đã quen, tốc độ có hơi nhanh một chút!"

"Siêu năng lực?"

Diệp Duệ thật sự không thể tin được, trên thế giới này thật sự có người có siêu năng lực? Chỉ là mới vừa rồi nếu người kia không phải dùng siêu năng lực vậy anh ta là cái gì?

Quý sao? Làm sao có thể!

"Không sai, người của Liễu gia đều có Siêu năng lực, lần này Liễu Nghị Hiên là vì em gái của mình nên mới dùng đến siêu năng lực này, chuyện này chúng ta đều phải vô cùng bảo mật!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, giải thích đơn giản, Diệp Duệ nhìn Liễu Nghị Hiên, gật đầu một cái.

"Cám ơn, điều này thì tôi hiểu!"

Nếu để cho người ta biết trên cái thế giới này thật sự có người siêu năng lực tồn tại, nhất định sẽ dẫn tới khủng hoảng!

"Sinh Đình bị Belle phong tỏa rồi, ngày hôm qua suýt chút nữa là bị Belle cường hôn!"

Liễu Nghị Hiên nhìn Mạc Thiên Kinh, mặt lác kè lại đầu đuôi sự việc.

Nghe xong gương mặt tuấn tú Mạc Thiên Kinh rất khẩn trương, liền nghĩ phải nhanh chóng hành động, tên cầm thú kia cư nhiên thật sự muốn Sinh Đình của anh như vậy.

"Cám ơn anh!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Liễu Nghị Hiền nói, vì đã cứu Sinh Đình, Liễu Nghị Hiền nhìn Diệp Duệ, nhàn nhạt nói.

"Anh không sao chứ, Lý Băng nhờ tôi chuyển cho anh một câu." Nếu như anh không mau khỏe lại, cô ấy tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho anh!"

Trái tim của Diệp Duệ chợt rung động, đây là cô ấy đang quan tâm đến anh sao?

"Sinh Đình bây giờ ở bên kia không phải rất nguy hiểm sao?"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày, Sinh Đình chỉ là cảnh sát vũ trang, hơn nữa bây giờ còn đang ở cữ, lại còn có hai bảo bảo, lại còn có thêm ông nội nữa, như vậy áp lực khẳng định rất lớn?

"Tạm thời sẽ không, ngày hôm qua tôi đã dạy cho hắn một bài, hơn nữa Lý Băng vô cùng hung hiểm, Belle thiếu chút nữa liền biến thành thái giám rồi!"

Nhớ tới dao giải phẫu sáng loáng của Lý Băng, không thể không nói, cô ta thật rất lợi hại, lại có thể đem dao giải phẫu luyện đến thuần thục như thế.

"Lý Băng?"

Diệp Duệ tự lẩm bẩm một mình, cô ấy vẫn độc ác như vậy, không biết bọn họ gặp mặt lần nữa sẽ hạ độc thủ với anh như thế nào, nghĩ tới câu nói kia thì cả người anh liền phát run.

Anh đường đường là một nam tử hán lại đi sợ một cô gái xinh đẹp.

"Đúng vậy, chỉ là phụ nữ như vậy, tôi thật sự rất ngưỡng mộ!"

Nếu như anh không có Điều Tuyệt, không biết Thủy Nhi trước thì anh nhất định sẽ thích Lý Băng, cô ấy mang lại cho anh cảm giác không tồi.

Diệp Duệ vội vàng hỏi:

"Anh muốn theo đuổi Lý Băng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Thứ đồ chơi kia của đàn ông!

Liễu Nghị Hiền nhìn mặt Diệp Duệ đang rất khẩn trương, liền nhíu mày hỏi.

"Anh có ý kiến?"

Diệp Duệ nhìn anh ta, không biết làm sao ngực như bị cái gì chặn lại vô cùng khó chịu. Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của anh ta, anh cứ nhiên không biết nên nói cái gì.

Người đàn ông như vậy, Lý Băng nhất định sẽ thích, nếu so với anh thì người đàn ông này ở trong mắt của Lý Băng nhất định sẽ ưu tú hơn.

Nghĩ tới đây, Diệp Duệ cũng có chút khổ sở, anh đã quá vọng động rồi, mới có thể làm mất đi con của bọn họ. Trước kia, có lẽ anh còn có thể dùng đứa bé này ràng buộc Lý Băng, để cho cô ấy ở bên mình, nhưng bây giờ, anh cái gì cũng không có!

Mạc Thiên Kinh nhìn Diệp Duệ, rồi nói với Liễu Nghị Hiền:

"Đừng đùa anh ta nữa, lúc này anh ta cũng đã đủ khổ sở rồi!"

Diệp Duệ nhìn Liễu Nghị Hiền, rồi lại nhìn Mạc Thiên Kinh, thờ dài, tức giận, thì ra là anh ta đang trêu chọc anh.

Đang suy nghĩ thì điện thoại di động đột nhiên vang lên, Diệp Duệ liếc nhìn màn hình, hưng phấn thiếu chút nữa là nhảy xuống:"Mạc Thiên Kinh, Lý Băng gọi điện thoại đến rồi!"

Diệp Duệ kích động đề xuống phím nghe.

"Diệp Duệ, anh đã chết hay chưa!"

Lý Băng rất không khách khí rống giận, giọng nói tương đối cao, Diệp Duệ không ngờ cô gọi điện thoại cho mình câu đầu tiên lại là như vậy, tâm tình hưng phấn toàn bộ bị biến mất, cảm thấy rất mất mát.

"Rất xin lỗi, vẫn chưa!"

Giọng Diệp Duệ có phần hơi lạnh, nhìn Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh cau mày. Diệp Duệ ấn phím loa ngoài để mọi người cùng nghe cho rõ ràng.

"Chưa chết là tốt rồi, Diệp Duệ anh phải nhanh chóng khỏe lại cho tôi, hiện tại tôi vẫn đàn ở Mỹ, anh phải đến cứu tôi ra ngoài!"

"Cái này là em đang quan tâm đến tôi hay là . . . . ."

Diệp Duệ còn chưa nói hết liền nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Lý Băng:

"Diệp Duệ, anh đừng có nghĩ nhiều, mau đến cứu tôi ra ngoài. Tôi ở chỗ này sắp phát điên mất rồi, Belle quả thật chính là tên hỗn đản!"

Nhớ tới tên Belle ghê tởm đó, Lý Băng liền giận đến phát run cả người, sớm biết vậy nên đem thứ kia của hắn cắt thành từng khúc, tại sao khi đó cô lại không nghĩ tới điều này chứ!

Hiện tại mọi người đi hết rồi, ngẫm nghĩ hồi lâu, càng nghĩ càng uất ức, không ngờ cư nhiên lại ấn số điện thoại của Diệp Duệ, cũng không quản có nhận hay không, liền gọi đến không ngờ là anh lại nhận.

Cô cũng không biết làm sao lại gọi điện thoại cho anh, chỉ là ấn ấn bàn phím, liền ấn dãy số kia của anh, nghĩ tới việc cô thấy buồn bức vô cùng!

Tại sao cô lại gọi điện thoại cho anh ta chứ!

"Hắn ta có hành động như vậy với em hay không?"

Diệp Duệ nghe cô nói thế cũng biết hiện tại cô rất tức giận, xem ra Belle thật sự rất đáng chết, tổn thương anh chỉ là chuyện nhỏ, cư nhiên bây giờ lại muốn đánh chủ ý lên trên người Lý Băng.

Nghe đến mới vừa rồi Liễu Nghị Hiền nói Sinh Đình thiếu chút nữa là bị Belle cường hôn, anh lại thấy vô cùng lo lắng, tên Belle đó có cường hôn cô hay không.

Chỉ là Lý Băng bản lĩnh phòng thân chắc sẽ không có chuyện gì, chỉ là Belle, không phải người ngu, nhất định sẽ có biện pháp, nghĩ tới chỗ đó, tất cả đều là những cô gái xinh đẹp, Diệp Duệ liền không nhịn được lo lắng.

"Diệp Duệ, anh không sao chứ, chuyện lần trước là do ai làm, tôi sẽ lột da của hắn! !"

Đến tốt cùng là tên nào lại làm Diệp Duệ bị thương, nói cho cô biết, cô tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn.

Trong lòng Diệp Duệ bỗng nhiên thấy ấm áp, Lý Băng vẫn còn quan tâm đến anh.

"Lý Băng, có phải em đang quan tâm đến tôi không?"

"Ai quan tâm anh làm gì, Diệp Duệ, đừng cho rằng hiện tại tôi gọi điện thoại cho anh có nghĩa là tôi đã tha thứ cho anh. Tôi cho anh biết, tôi muốn anh sống để trả nợ cho tôi."

Lý Băng nghĩ tới bản thân không có việc gì, con của cũng đã chết rồi, cũng bởi vì anh ta đột nhiên nổi điên lên như thế mới hại chết nó.

Đời này của cô cái gì cũng đều có thể phấn đấu, nhưng mà đứa bé, thì cô chỉ có một mà thôi, vì vậy cô thật sự rất muốn giữ nó lại, tuy nhiên nó lại bị Diệp Duệ tàn nhẫn bóp chết rồi.

Diệp Duệ bị cô nói như vậy, liền trầm mặc, cô ấy nói không sai, anh quả thật nên đền mạng, chỉ là anh. . . . .

"Lý Băng, chờ tôi phá xong vụ án này, thì sẽ mặc cho em xử lý!"

Diệp Duệ trầm giọng nói, lời nói tràn đầy tắc nghẽn, đầy bất đắc dĩ.

"Được!"

Lý Băng nói xong cũng cúp điện thoại, trái tim cư nhiên lại đập rất mạnh, bản thân cô đang bị sao không biết.

Rõ ràng là rất tức giận, rất tức giận, nhưng tại sao khi nghe được Diệp Duệ nói ra câu mặc cho cô tùy ý xử lý, thì lúc đó tất cả hận thù đều biến mất.

Sinh Đình đi tới, nhìn Lý Băng, nhàn nhạt nói.

"Cô vẫn rất quan tâm đến Diệp Duệ !"

Rồi ngồi vào bên cạnh nhìn Lý Băng. Lý Băng có hết sức che giấu vẻ không tự nhiên của mình, hàm hồ nói.

"Nào có! Tôi không có thích Diệp Duệ đâu!"

Sính Đình nghe Lý Băng nói vậy, không nhịn được cười ra thành tiếng, mặc dù bọn họ bây giờ đang bị Belle giam giữ, nhưng vẫn có ăn có uống, hơn nữa Mạc Thiên Kinh vẫn là còn sống, điều này đối với cô mà nói, đã coi như là vô cùng tốt rồi.

"Cô cười cái gì!"

Lý Băng không được tự nhiên mặt đỏ lên, nhìn Sính Đình, nhịp tim đập càng nhanh.

Rõ ràng cô rất hận Diệp Duệ, hận đến mức muốn đòi mạng, nhưng mà bây giờ lại rất muốn nhìn thấy anh, cũng rất muốn anh tới nơi này để cứu mình!

Lý Băng ảo não, muốn vứt bỏ hình ảnh Diệp Duệ đang hiện lên trong đầu nhưng lại phát hiện làm thế nào cũng không vứt bỏ được, lại càng thêm khắc sâu.

"Băng, thật sự nếu không thích Diệp Duệ, lần này trở về, cô liền thiên anh ta đi! Anh ta đã làm cô mất đi đứa con chưa kịp chào đời, đem thứ quý giá nhất của cô phá hủy, người như vậy còn có tư cách gì để làm đàn ông nữa!"

Sính Đình giả bộ nghiêm trang nói, nhìn ánh mắt của Lý Băng lóe lên, càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

"Sính Đình, cô nói xem nếu cắt thứ kia của đàn ông đi thì không phải họ thật sự liền biến thành thái giám đấy chứ?"

Cô cũng không có nhìn kỹ cái đồ chơi kia của Diệp Duệ to lên trông thế nào, chỉ biết là lúc bọn họ làm chuyện đó anh ta rất mạnh mẽ, không biết mệt là gì.

Nghĩ tới đó, lỗ tai cũng đỏ ửng lên, cả người cũng đều hờ hờ.

Sính Đình thấy Lý Băng hỏi vậy, trong đầu liền liên tưởng đến hình ảnh cô và Mạc Thiên Kinh làm việc đó, loại cảm giác này thật rất ***, chỉ là đàn ông nếu không có vật kia, có phải cả đời này cũng không có cách nào làm chuyện kia hay không?

"Tôi cũng không biết, cô biết làm thế nào để cắt được chính xác không? Nghe nói cái đó của đàn ông phải vào thời điểm đó thì vật kia mới có thể to lớn chứ còn bình thường đều là nhũn như con chi chi mà thôi!"

Sính Đình nói xong, nhớ tới lần kia Mạc Thiên Kinh tắm cùng cô chính là như vậy, có điều cô cũng không hiểu rõ tại sao cái kia của Mạc Thiên Kinh lại đột nhiên trở nên to lớn. . . . .

Sính Đình vội vàng đập tan tư tưởng xấu xa của mình, chính cô như thế nào, lại nghĩ đến cái kia đồ chơi kia của anh vậy, thật sự là quá mất mặt mà!

Mặt Lý Băng cũng sắc mặt rất đỏ, nhìn Sính Đình, bọn họ đều đã trải qua loại chuyện đó, tuy có trải qua nhưng cũng không có nhìn kỹ, dĩ nhiên là không cách nào miêu tả được.

"Ừm, nhưng tại sao khi nhìn thấy phụ nữ có thể lớn như vậy, mỗi lần đều. . . . ."

Lý Băng nói xong sắc mặt liền đỏ ửng khác thường, Diệp Duệ mỗi lần yêu cô đầu tiên chính là hôn, tiếp theo vào lúc thực cứng rắn mới cho vào bên trong, hơn nữa còn rất uy mãnh!

"Hai người phụ nữ cư nhiên lại ở chỗ này nói đến chuyện đó, thật sự hết ý kiến!"

Cô ở bên kia trông bảo bảo, mà bọn họ cư nhiên ở chỗ này bàn luận về thứ đồ chơi kia của đàn ông!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Kết hôn với Mạc Thiên Kinh đi!

Sính Đình và Lý Băng nghe Thủy Nhi nói vậy mặt lập tức đỏ lên giống như quả hồng, cúi đầu xuống có chút ngượng ngùng nhìn Thủy Nhi.

Thủy Nhi nhìn bọn họ, nếu cô không đi tới thì không biết câu chuyện của bọn họ còn đi đến đâu nữa?

Sính Đình nhìn Thủy Nhi không nói lời nào, nửa ngày mới hỏi: "Thủy Nhi, cô tới đây có phải có chuyện tìm tôi hay không?"

Thủy Nhi nghe Sính Đình nói thế liền vỗ vào đầu của mình một cái rồi nói: "Ai da, tôi làm sao lại quên mất, định đến bảo cô thay tã cho bảo bảo, bảo bảo

vừa ỉa thối ra rồi!"

Nhìn thấy những thứ kia, Thủy Nhi cảm thấy mình không có dũng khí để chui đít cho chúng, vốn định tìm người đến giúp một tay, không ngờ lại bị Belle giam lỏng nên ý định tìm bảo mẫu không thể thực hiện được!

Sinh Đình nhìn Thủy Nhi, nghe thấy bảo mẫu ỉa rồi, chỉ có thể chấp nhận đi lên thay rửa cho chúng.

Bên ngoài một tòa biệt thự cổ kính, mười người mặc tây trang màu đen, đeo kính đen, đứng thành hai hàng, các trên mặt người nào cũng lạnh lùng và nghiêm trang.

Bên trong khu vườn rộng lớn kia, một người đàn ông trung niên đang ngồi ở trên ghế mây, ánh mắt lạnh lùng tràn đầy tàn nhẫn, nhìn chăm chăm người đàn ông trẻ tuổi đang quỳ gối ở một bên.

"Con còn muốn người phụ nữ kia sao, ta đã nói với con rồi, không nên đi chọc vào người của chính phủ, con xem lại mình đi cư nhiên lại chọc phải vào quan viên của chính phủ Trung Quốc, hơn nữa còn là hai nhân vật lợi hại như vậy, con có nghĩ đến gia tộc Bruce cũng vì vậy mà bị con phá hủy hay không!"

Lão ta thật sắp bị đứa con bất hiếu này làm cho tức chết, mới vừa nhận được tin tức mới nhất, Belle lại vì một người phụ nữ Trung Quốc mà thiếu chút nữa đã giết chết Thị trưởng và thượng tướng của nước này!

Hiện tại chính phủ Mỹ đang điều tra chuyện này, nếu không phải lão ta kịp thời bưng bít bên kia lại thì bọn họ nhất định sẽ lập tức tra được nơi này, hẳn ta hiện tại cũng không biết nên làm thế nào.

Ở trong đại gia tộc Bruce chuyên long tranh hổ đấu này, có bao nhiêu người đều muốn tranh đoạt ngôi vị thiếu chủ này, vậy mà ngược lại Belle lại còn làm ra chuyện ngu ngốc như vậy.

Nếu để cho những người đó biết, bọn họ nhất định sẽ mượn cơ hội này để đẩy nó xuống.

Thằng con bất hiếu này, thật sự làm cho lão ta sắp tức chết rồi.

"Cha, một chuyện nhỏ như vậy mà cha phải tức giận như thế sao? Không phải chỉ là Mạc Thiên Kinh tên Thị trưởng Diệp Duệ thôi sao? Hai tên ngu ngốc, con sẽ đem bọn hắn giải quyết sạch sẽ, sẽ không để cho bọn hắn làm trở ngại chúng ta, cha cứ thoải mái. . . . . Bốp!"

Belle vẫn chưa nói hết liền bị cha mình đứng lên tát một cái lên mặt.

Trên nét mặt già nua của Bruce. Khải Dịch đã bị con trai mình chọc cho giận xanh, tuy hẳn ta đã già nhưng chưa có chết, không ngờ thằng con này đã làm ra chuyện như vậy, biết rõ có lỗi nhưng lại quật cường không chịu hối cải, thật sự làm lão ta sắp tức chết rồi.

"Cha, cha đánh con!"

Belle rất kinh ngạc, ba lần này cư nhiên động thủ đánh hắn, phải biết rằng hẳn ta chính là đứa con khiến cho ba hắn kiêu ngạo nhất, tại sao ông lại đánh hắn chứ.

Khải Dịch nhìn Belle chăm chăm, phân phó với thủ hạ Lê Thanh đang đứng một bên.

"Các người trông chừng thiếu chủ cho ta, nếu như nó dám rời khỏi biệt thự một bước, lập tức phế nó!"

"Ba!"

Chẳng những những tên thủ hạ kia bị lão làm cho giật mình mà ngay cả Belle cũng không ngờ được này lần, ba hắn cư nhiên lại tức giận đến thế.

Khải Dịch nhìn Belle chăm chăm, đưa ra thông điệp cuối cùng.

"Belle, nếu như con không muốn chết, thì sống ở chỗ này cho ta, nếu không ta tuyệt sẽ không nhân nhượng cho con đâu!"

"Ba, con chính là con trai duy nhất của ba, làm sao ba có thể tàn nhẫn với con như vậy!"

Belle thật sự không thể tin được, ba hắn lại có thể biết tàn nhẫn đối với hắn như vậy!

Khải Dịch nhìn Belle, tức giận muốn tát một cái nữa lên mặt thằng con trời đánh, lão làm vậy là tốt cho nó mà nó lại nói là lão tàn nhẫn. Lão cũng biết nó là con trai duy nhất của mình, nhưng tại sao nó lại không suy nghĩ một chút, nó làm như vậy đối với cha nó có bao nhiêu vô tình!

"Belle, phải nhớ lời của ba đã nói, cho dù thế nào cũng là vì tốt cho con thôi!"

Belle nhìn ba của mình, nhìn vào đôi mắt sắc bén như chim ưng kia, trái tim của hắn bắt đầu run rẩy.

Ba hắn vốn là như vậy, làm cái gì đều là nói là hắn làm được, nhưng là mặc kệ có làm thế nào thì cha hắn đều không bao giờ nói qua với hắn một câu, luôn độc tài như vậy.

"Ba, lần cũng ba đừng nhúng tay vào có được hay không, lần này con nhất định có thể xử lý tốt được những người đó, vị trí trong gia tộc Bruce cũng vậy con cũng có thể làm cho nó vững vàng, sẽ không có ai có bản lĩnh đánh bại con được!"

Hắn là bậc vương giả, tuyệt đối sẽ không bại dưới tay của Mạc Thiên Kinh, càng không thể nào thất bại trước những ánh mắt như sói đói đang nhìn chằm vào vị trí người nối nghiệp của gia tộc Bruce.

Khải Dịch nhìn Belle chăm chăm, hừ lạnh một tiếng.

"Belle, đừng cứ cố chấp như vậy, nếu không đừng trách ba tuyệt tình!"

Khải Dịch lạnh giọng nói xong liền đi ra cửa, Belle liền vội vàng đứng lên đuổi theo.

Hắn cũng không tin nếu cứ thế đi ra ngoài, ba hắn sẽ thật sự nổ súng bắn vào chân của hắn hay sao ?

Khải Dịch nhìn Belle đang đi về phía cửa chính, lấy súng ở bên hông ra, không chút do dự bắn vào chân trái của hắn.

"Bùm . . . . ."

Belle lập tức đứng lại, ở chân lập tức truyền đến đau đớn, máu tươi chảy bắt đầu chảy ra, cả người toát hết mồ hôi hột.

"Ba!"

Belle thật sự là không thể tin được, phát súng kia thật sự là ba của mình bắn ra, một phát đạn này không phải cắt đứt chân của hắn, mà chính là tình cảm giữa bọn họ.

Ba hắn đối với hắn vẫn rất nghiêm khắc, nhưng đây là lần đầu tiên hắn thật sự hoài nghi mình có phải là con trai ruột của ông hay không.

Nào có người ba nào hạ độc thủ với con trai mình như thế!

Khải Dịch nhìn Belle, mặc dù rất đau lòng, con trai không biết nghe lời như vậy, một lão già như ông ta nghĩ biện pháp ôm lấy ngôi vị thiếu chủ kia để làm gì, hơn nữa lại còn phải đi giải quyết những phiền phức mà nó gây ra.

"Belle, không cần khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta!"

Khải Dịch lạnh lùng nhìn chăm chăm Belle, mấy năm này lão tốn bao nhiêu tâm huyết để bồi dưỡng Belle thành như bây giờ, lão thật không biết người phụ nữ kia có bản lĩnh gì, tại sao có thể làm cho con trai của lão ta biến thành như thế này.

"Trông coi Thiếu chủ thật kỹ, không cho nó bước ra biệt thự một bước, nếu nó dám đi ra ngoài một bước, thì chính các người phải mang đầu đến gặp ta!"

Khải Dịch trầm giọng phân phó xong liền rời khỏi biệt thự, lái xe đến chỗ kia.

Sinh Đình thay xong tã cho con, nhìn dáng dấp của chúng quá giống Mạc Thiên Kinh trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Thật không ngờ, con của cô và Mạc Thiên Kinh lại có hình dáng giống anh như thế, thật sự là rất kỳ quái, tại sao chúng lại không giống cô nhỉ?

Ngọc Kỳ Lâm nhìn Sinh Đình, nhìn cháu gái giờ phút này một chút cũng không có. Ngày đó ông nghe Thủy Nhi nói Belle thiếu chút nữa đã cưỡng hôn Sinh Đình thì vô cùng tức giận.

Mắt của ông xem ra không dùng được, càng nhìn lại càng lăm, làm sao ông lại nghĩ Belle là một người tốt, còn nghĩ sai cho đứa cháu rể Mạc Thiên Kinh nữa?

"Sinh Đình, lần này trở về kết hôn với Thiên Kinh đi!"

Cũng đã quen biết hơn một năm, con cũng đã sinh rồi, chúng nó còn định trì hoãn đến bao giờ.

Sinh Đình nhìn bảo bảo trong ngực nói: "Ừm! Cháu cũng nghĩ như vậy, chỉ là cháu cũng không biết bao giờ mới có thể gặp lại Mạc Thiên Kinh!"

Nhớ tới Belle, Sinh Đình lại liên nhủ mày!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Sính Đình bị đánh!

"Cháu đang lo lắng Belle còn có thể tới đây quấy rối phải không?"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sính Đình, thật ra thì ông cũng cảm thấy rất lo lắng Belle sẽ đến đây quấy rối, nhìn Sính Đình, ông thật sự rất đau lòng, có ai ở cử mà lại khổ cực như cháu gái ông vậy.

Người ta ở cử đều không buồn không lo, ăn uống bồi bổ đủ thứ, nhưng cháu gái ông ăn thì còn được, nhưng nhắc đến nghỉ ngơi thì thật không có ngày nào nghỉ ngơi được thoải mái cả.

"Ông nội, ông cũng rất lo lắng sao? Chẳng qua cháu tin tưởng, nhất định sẽ có biện pháp giải quyết!"

Sính Đình nhìn các con của mình, thật rất hi vọng lần này có thể bình an rời khỏi nước Mĩ, Mạc Thiên Kinh nhất định đang ở Trung Quốc chờ cô, cũng không biết lần này lúc nào anh sẽ tới đây để cứu cô.

"Sính Đình, lần này ông đã liên lụy cháu rồi!"

Ngọc Kỳ Lân thế nào cũng không thể ngờ lần này lại xảy ra chuyện như vậy, rất may là Mạc Thiên Kinh không có chuyện gì. Tuy vậy bọn họ bây giờ thật sự không biết nên làm sao để đi khỏi nước Mĩ, nếu như Belle thật sự quyết tâm muốn ngăn lại thì bọn họ muốn rời khỏi đây sẽ vô cùng khó.

Nhưng mà ngược lại ông hi vọng chính phủ Mỹ sẽ nhanh chóng phát hiện Belle đang giam lỏng bọn họ, vì chính phủ bên này phải kiêng dè mặt mũi của chính phủ Trung Quốc nên sẽ thả bọn họ ra!

Sính Đình nhìn ông nội thấy ông nói quả không sai, lần này thật sự là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay rồi, có lẽ đây chính là hậu quả của việc mình trước kia học nghệ không tinh.

Mạc Thiên Kinh, em thật sự vô cùng nhớ anh!

"Ông nội, là Sính Đình vô dụng, đã liên lụy đến ông!"

Sính Đình nhìn ông nội, nhìn ông mấy ngày nay phải chịu tội theo mình, từ trước đến giờ ông chưa lúc nào phải chịu biệt khuất như vậy, chuyện biến thành như vậy, phần lớn cũng là do gây họa mà ra!

Nếu không phải là cô hiểu lầm Mạc Thiên Kinh thì sao lại đi tới nước Mĩ được, cũng không thể nào gặp được Belle, cũng không xảy ra chuyện như bây giờ!

"Sao lại nói đến liên lụy ở đây, ông nội có thể cùng chung hoạn nạn với cháu, ông thấy thật vui mừng, còn có chất của ta nữa, cháu nhìn xem, bọn chúng thật đáng yêu!"

Ngọc Kỳ Lân vuốt xe khuôn mặt của bảo bảo, bọn chúng cũng thật biết điều, mỗi ngày ăn no xong rồi lại ngủ, ngủ đủ thì lại ăn.

Trên mặt Sính Đình nở nụ cười khổ sở, nếu như Mạc Thiên Kinh ở chỗ này thì nhất định sẽ có biện pháp rời đi, nhưng mà bây giờ, cô thật không biết mình phải làm như thế nào nữa.

Thế lực của Belle lớn như vậy, coi như lần trước cô cùng với Lý Băng và Thủy Nhi làm cho hắn nhếch nhác như vậy, nhưng lúc này vẫn không dám rời đi, cô thật rất sợ, Belle thật biến thái sẽ làm ra chuyện không hay.

Đang suy nghĩ, lại nghe thấy tiếng thắng xe ở bên dưới, Sính Đình đứng ở cửa sổ, liếc mắt liềm nhìn thấy một người đàn ông đi tới xung quanh ông ta là mười tên hộ vệ mặc tây trang đen. Toàn thân của người đàn ông kia cũng mặc âu phục màu đen, từ xa nhìn lại, hình như có chút giống Belle!

"Chuyện gì thế!"

Ngọc Kỳ Lân đi tới chỗ của Sính Đình, nhìn ra phía ngoài, mặt nhăn lại, cố kìm chế lửa giận.

"Thế nào nhanh như vậy lại tới nữa, Sính Đình cháu mạng theo bảo bảo ở yên trong nhà, để ta đi xuống gặp hắn!"

Ông cũng muốn đi xuống xem một chút, lần này bọn họ lại muốn như thế nào!

Sính Đình kéo tay ông nội nói: "Ông nội, cứ để con đi!"

"Sính Đình, để ông đi thì hay hơn, ông là đàn ông, hắn không thể làm gì ta được!"

Ngọc Kỳ Lân thật rất lo lắng Sính Đình sẽ bị Belle cường bạo, bọn họ hiện tại đang ở trong tay của hắn ta, ông thật sợ Belle sẽ uy hiếp Sính Đình, đến lúc đó Sính Đình vì bọn họ, sẽ hy sinh sự trong sạch của mình.

"Ông nội, ông yên tâm đi! Con có thể ứng phó được!"

Sính Đình đem bảo giao cho ông nội, liếc nhìn thấy người đàn ông kia đã vào nhà, an ủi ông nội mấy câu rồi mới đi xuống lầu.

Sính Đình mới mở cửa đã nhìn thấy sắc mặt của Thủy Nhi và Lý Băng không tốt nhìn mình.

"Sính Đình, có một ông lão đến đây!"

Lý Băng và Thủy Nhi vẫn luôn quan sát chung quanh, không ngờ cư nhiên lại có một ông già tới đây, cũng không biết là có thân phận gì, nhưng mà bọn họ rất khẳng định, lão ta có quan hệ với Belle.

Bởi vì dáng dấp của bọn họ giống nhau đến mấy phần!

"Ông lão?" Sính Đình có chút kinh ngạc, không phải Belle, chẳng lẽ là cha của Belle?

"Ừ, sắc mặt của lão ta rất lạnh lùng, tôi sợ không có chuyện gì tốt cả!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, bởi vì chuyện Belle, cô đã cố hết sức, lần này lại không biết thế nào!

Sính Đình liền vỗ vỗ tay của bọn họ.

"Yên tâm đi, bình đến tướng ngấn, không có chuyện gì đâu!"

"Chúng tôi xuống cùng với cô!"

Lý Băng và Thủy Nhi đồng thời nói ra, Sính Đình liền gật đầu một cái, ba người họ cùng đi xuống lầu.

Khải Dịch ngồi ở trên ghế sofa, đang muốn mở miệng sai người gọi cô gái kia đến, đã nhìn thấy ba cô gái cùng đi về phía mình.

"Cô. . . . ."

Khải Dịch đang muốn chất vấn, liền nhìn thấy trong ba người kia, người đi ở giữa mang dáng dấp của một người quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn?

Đôi mắt đen chăm chú nhìn chăm chăm vào Lý Băng, nhìn gương mặt quen thuộc mà lại xa lạ, Khải Dịch kích động xông tới túm lấy tay của Lý Băng, nước mắt già nua liền theo đó mà rơi xuống!

"Cầm, là em sao?"

Lý Băng nhìn ông lão ngoại quốc trước mắt, đang nói một câu tiếng Trung rất lưu loát nhưng người mà ông ta gọi là ai mới được?

Cô sao? Không thể nào, cô cũng không quen biết cái lão gia hỏa này.

"Cầm, em thật không nhớ tôi sao? Tôi là Khải Dịch!"

Khải Dịch rất kích động nói, kéo lấy tay của Lý Băng.

"Lão tiên sinh, ông nhận lầm người rồi, tôi tên là Lý Băng, không phải người tên 'Cầm' gì đó!"

Có thể cô trông giống với người tình cũ của lão ta, nên lúc này mới làm lão kích động như thế.

Khải Dịch nghe cô nói vậy..., cả thân thể liền chấn động.

"Thật xin lỗi, ta nhận lầm rồi, bởi vì dáng dấp của cô thật rất giống với một người bạn của ta!"

Cũng đúng, cầm làm sao có thể còn trẻ như vậy, hiện tại cô ấy cũng đã hơn bốn mươi tuổi rồi, mà cô gái trước mắt cũng chỉ khoảng hai mươi tuổi mà thôi, còn rất trẻ, làm sao có thể là Cầm được!

Run rẩy buông Lý Băng ra, nhưng ánh mắt vẫn luôn dõi theo từng cử chỉ của cô.

Lý Băng ho nhẹ một tiếng, rất lạnh nhạt hỏi.

"Lão tiên sinh, xin hỏi ông tới nơi này có chuyện gì sao?"

Sính Đình cũng nhìn lão ta, chẳng lẽ Lý Băng thật sự lại giống một người bạn của lão ta sao?

Khải Dịch thu hồi tâm tình của mình, nhìn ba người chung quanh một cái, lạnh giọng hỏi:

"Trong ba người, ai là Ngọc Sính Đình!"

Sính Đình nhìn lão ta liền đứng ra, lạnh giọng mà nói.

"Là tôi đây, có chuyện gì. . . .Bốp!"

Sính Đình lời còn chưa nói hết, liền bị lão tát một cái, khiến cho má trái của cô bỗng rất vô cùng khó chịu.

"Ông tại sao lại đánh người!"

Lý Băng và Thủy Nhi tức giận đến cắn răng, kéo Sính Đình đến bên người để bảo vệ.

Thế nào trong khoảng thời gian này gặp ai cũng như bị bệnh, còn chưa mở lời nói rõ ràng có chuyện gì xảy ra đã liền đánh người!

Khải Định nhìn Sính Đình, kích động chỉ tay về phía cô, khí thế vô cùng hung hăng nói.

"Tại sao lại đánh cô à, cái con hồ ly tinh, cô cứ nhiên dám đi quyến rũ con ta, cô có biết hay không ta mất bao nhiêu tâm huyết để đào tạo nó được như ngày hôm nay. Mà cô vừa mới xuất hiện lại làm cho nó mê muội, thần hồn điên đảo, làm ra nhiều chuyện mất lý trí như vậy! Hôm nay ta nhất định phải giáo huấn cô một trận!"

Sính Đình ôm má trái bỗng rất, mắt lạnh nhìn chăm chăm lão ta.

"Ông nói tôi quyến rũ con của ông, vậy con của ông là ai!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 248: Tôi đã có chồng rồi!

Sính Đình thật muốn đánh chết tên khốn kiếp kia, cứ nhiên làm hại cô bị đánh. Đến tận cùng tên khốn kia, tại sao lại muốn làm hại cô như vậy, cô cũng không muốn hấn thích mình, tại sao lại để cho kẻ điên nhà hấn đến tìm cô để gây phiền toái.

Khải Định nhìn Sính Đình, không ngờ đã cứ nhiên quyến rũ con trai của mình lại còn làm ra vẻ thanh cao như vậy, thật sự là quá quái!

"Ta là ba của Belle!"

Khải Định nói ra thân phận của mình, làm cho Sính Đình càng thêm nổi giận.

"Thì ra là ông chính là ba của tên Bernard biến thái kia, tôi cầu xin ông, có thể làm cho con trai của ông thực tế một chút, nhìn rõ ràng một chút, Ngọc Sính Đình tôi lúc nào thì coi trọng con của ông như thế

Tôi không thích Belle chút nào, tôi cũng đã làm mẹ rồi, ông đừng nên tới tìm tôi, mà nên bảo con trai bảo bối của ông thả tôi ra, tôi muốn trở về tìm chồng của mình!"

Sính Đình sắp bị lão gia hỏa này làm cho đầu óc choáng váng rồi, tại sao có thể như vậy, nói thế nào, cô cũng là công dân Trung Quốc, làm sao mà đến nước Mĩ, không phải bị con trai lão đánh thì chính là bị cha của hấn đánh, thật sự cô thiếu bị đánh sao?

Khải Định bị lời nói kia của cô làm cho sững sốt một chút?

Chẳng lẽ là lão đã làm? Thế nào mà người phụ nữ này ngay cả con cũng đã sinh rồi?

Tên tiểu tử ngu ngốc kia nên không phải muốn đoạt vợ của người khác đấy chứ?

Nghĩ tới khả năng này, toàn thân Khải Định liền chấn động mạnh một cái, chẳng lẽ nó lại phạm vào sai lầm giống lão ta năm đó hay sao?

Nhớ tới năm đó, nếu như không phải là lão cố ý cưới cô ấy trở về, có lẽ cũng sẽ không dẫn đến bi kịch về sau, Belle cũng sẽ không biến thành như vậy. Thói quen đó không ngờ ba mươi năm sau lại di truyền cho con trai của mình!

"Cô thật sự đã có chồng?"

Bruce có chút không dám tin, muốn xác nhận lại lần nữa!

Thủy Nhi nhìn lão, lại nhìn sang Sính Đình.

"Không sai, tôi xác thực đã có chồng, chồng của tôi chính là Mạc Thiên Kinh. Tôi nghĩ con trai ông cũng đã biết rõ và cũng có thể đã nói cho ông biết

Mạc Thiên Kinh là ai!"

Sính Đình nhìn chằm chằm Khải Định bằng ánh mắt lạnh lùng. Khải Định nhìn cô gái này, không ngờ cô ta cư nhiên to gan thừa nhận mình chính là người phụ nữ của Mạc Thiên Kinh, chẳng lẽ cô ta không biết, chỉ bằng những lời này thì cô ta sẽ chết vô cùng thảm sao?

Nhưng mà ngược lại lão ta cũng rất thương thức người phụ nữ này, rất có dũng khí quả thật xứng với Mạc Thiên Kinh.

"Cô đã không thích con ta, tại sao không nói rõ ràng với nó, làm hại nó vì cô mà ngay cả ta cũng dám phản bội!"

Khải Định nhớ tới phản ứng của Belle, trong lòng liền khó chịu, lão cực khổ nuôi nó lớn, bồi dưỡng nó thành người thừa kế của mình thế mà nó lại vì một phụ nữ đã kết hôn hơn nửa đã sinh con mà dám vung tay, thật là quá mất mặt!

Sính Đình sắp bị lời nói của lão làm cho tức chết, "Sao tôi lại không giải thích, ông có biết Belle quả thật chính là một người biến thái, tôi đã nói rõ là không thích hắn, mà hắn còn dây dưa đến cùng không thả, hơn nữa còn giam lỏng tôi ở chỗ này, người làm ba như ông có phải nên phụ trách hay không!"

Thật là, sao cô không giải thích cơ chứ, đã giải thích đến hết hơi mà Belle vẫn quán lấy như vậy, mang đến cho cô biết bao nhiêu phiền não!

Khải Định nghe được cô nói vậy liền tức giận xanh cả mặt.

"Cô lại còn nói con tôi là tên biến thái."

Giọng nói lạnh lùng mang đầy vẻ không vui, Sính Đình lại không sợ hãi chút nào, nhìn lão chằm chằm, hùng hồn nói.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Tôi cho ông biết, nếu như con trai của không phải là người biến thái thì tại sao tôi đã nói rõ ràng là tôi không thích hắn, mà hắn còn đem tôi giam lỏng, còn muốn làm chuyện vô lễ với tôi như vậy!"

Sính Đình hiện tại hoàn toàn không sợ lão ta, cô cũng muốn đánh cuộc một lần, rằng ba của Belle là một người thông minh!

Khải Định nhìn cô gái này, mở miệng ra là biến thái, Belle kém cỏi như vậy sao? Mà sao bị nói là tên biến thái như vậy?

"Cô không thích Belle chút nào sao?"

"Nếu như mà hắn vẫn như trước kia thì tôi rất thấy làm bạn bè của hắn cũng không tệ lắm, nhưng hiện tại, tôi không thích hắn chút nào mà ngược lại còn thấy rất chán ghét!"

Sính Đình liền nói thẳng, cũng không quản lời của mình có làm người khác rất đau đớn hay không, có thể khiến lão gia hỏa này không chịu nổi hay không.

Khải Định nhìn cô, rồi nhìn ba người bọn họ, lạnh lùng điềm tĩnh nói.

"Ba người các cô còn ai chưa kết hôn!"

Lý Băng và Thủy Nhi liếc mắt nhìn nhau, đồng thanh nói.

"Chúng tôi đều đã có chồng rồi!"

Khải Định nhìn Lý Băng, trong ánh mắt khó nén ưu thương khiến cho sống lưng của cô lạnh toát.

"Cô thật sự đã có chồng rồi? Cô đã gả cho ai?"

Làm sao lại đã kết hôn, nếu như không có kết hôn, vậy không phải lão ta còn có thể. . . . .

"Tôi đã có chồng rồi, chồng của tôi tên là Diệp Duệ!"

Lý Băng không chút suy nghĩ liền lấy Diệp Duệ là chắn, Thủy Nhi và Sính Đình sùng sốt một hồi, ngay sau đó cũng gật đầu theo.

Diệp Duệ, như thế nào lại mang anh ta ra làm lá chắn như vậy? Tại sao cô lại không nói là lão K hoặc là những người khác, tại sao lại là Diệp Duệ chứ!

Lý Băng cũng có chút buồn bực, bản thân sao lại nghĩ anh ta là chồng của mình như vậy?

Sính Đình nhìn Lý Băng, lại nhìn sang Khải Định đang nhìn Lý Băng chằm chằm. Ánh mắt của lão ta cũng đủ khiến người ta cảm thấy toàn thân run rẩy, sao cô cứ có cảm giác hình như lão rất coi trọng Lý Băng, ánh mắt kia chất chứa rất nhiều thâm tình!

Thâm tình?

Sính Đình bị chính ý tưởng này làm cho giật mình, sao cô lại cảm thấy lão gia hỏa kia đối với Lý Băng có thâm tình được?

"Diệp Duệ?"

Khải Dịch lẩm bẩm nhớ tới cái tên này: "Chẳng lẽ Diệp Duệ chính là tên thị trưởng kia?"

"Thì ra là Diệp Duệ cũng do Belle bán trọng thương!"

Lý Băng tức giận nắm tay thành quyền, biết được sự thật mà chẳng tốn chút công sức gì! Cur nhiên cô lại biết người tổn thương Diệp Duệ chính là ai!

Khải Dịch nhìn Lý Băng, rất áy náy.

"Thật xin lỗi, là ta dạy con không đúng cách, cô còn có yêu cầu gì, ta sẽ tận lực thỏa mãn cho cô!"

Khải Dịch nhìn Lý Băng, giống như đang nhìn thấy Ngu Cầm năm đó vậy, chỉ là Ngu Cầm so với cô gái này dịu dàng, nhu nhược hơn rất nhiều.

Nếu như Ngu Cầm bình thường mạnh mẽ như vậy, cũng không bị ép buộc gả cho lão, làm hại cô ấy cuối cùng phải lựa chọn chạy trốn!

Lý Băng nhìn Khải Dịch, có chút kinh ngạc, không xác định hỏi lại.

"Lời ông nói là thật sao, ông thật sẽ đồng ý điều kiện của tôi?"

Khải Dịch gật đầu một cái: "Chỉ cần ta có thể làm được, ta sẽ đồng ý với cô!"

"Thật?"

Thủy Nhi và Sính Đình cũng không khỏi tự chủ hô lên, lão ta thế nào lại chiều cô Lý Băng như vậy, chẳng lẽ thật sự bởi vì diện mạo của Lý Băng giống với người tình cũ của lão cho nên liên . . . . .

"Là thật!"

Khải Dịch nhìn Lý Băng, rất sợ cô ta không tin lời nói của mình, Lý Băng nhìn Thủy Nhi rồi lại nhìn Sính Đình, rất kiên quyết nói.

"Tôi muốn ông thả chúng tôi về Trung Quốc!"

Nếu như có thể mà nói, thì đời này cô cũng không muốn tới nước Mỹ nữa!

Khải Dịch nhìn cô gái này, trong ánh mắt mang đầy vẻ kiên định và chấp nhất giống hệt như Ngu Cầm năm đó, cũng kiên quyết, cô chấp như thế.

"Được, ta đồng ý với cô, chỉ là cô cũng phải đồng ý với tôi một điều kiện!"

Khải Dịch nhìn Lý Băng, nếu như có thể mà nói, lão ta thật rất hi vọng lưu cô lại, nhưng là lão biết, có lưu lại, cô cũng sẽ giống như Ngu Cầm sẽ rời bỏ lão mà đi thôi.

"Chuyện gì?"

"Ta muốn một năm cô trở lại đây thăm ta ba lần!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Siêu cấp biến thái!

"Tại sao lại muốn tôi trở lại nơi này thăm ông ba lần?"

Lý Băng thật không biết, tại sao lão ta lại muốn cô trở lại đây thăm lão, không phải lão đã có con trai hay sao? Nhưng cô lại không muốn trở lại nơi này chút nào, sau lần này, cô cũng không muốn trở lại nước Mỹ thêm một lần nào nữa.

Khải Dịch nhìn Lý Băng với ánh mắt rất phức tạp, lão hiện tại chỉ có yêu cầu đơn giản như vậy, nếu như cô đồng ý thì lão sẽ lập tức phái máy bay tư nhân đến đưa bọn họ trở về Trung Quốc.

Lý Băng nhìn Khải Dịch, lão nói như vậy là muốn cô trở lại thăm lão sao? Nguyên nhân thật sự chẳng lẽ là do dáng dấp của cô giống với người tình cũ của lão?

"Dung mạo của cô ta thật sự giống tôi như vậy sao?"

Khải Dịch nhìn cô, gật đầu một cái.

"Đúng vậy, quả thật là giống nhau như đúc, chỉ là tính tình của hai người lại hoàn toàn khác nhau!"

Khải Dịch nói tới Ngu Cầm, ánh mắt không nhịn được dâng lên chua xót, lão thật sự nợ cô ấy quá nhiều rồi !

Lý Băng nhìn lão nói: "Được rồi, nhưng ông phải đồng ý với tôi, mặc kệ thời điểm nào, cũng không được can thiệp tự do của tôi!"

Không biết vì sao, Lý Băng cảm thấy Khải Dịch rất đáng thương, phải nhìn dáng dấp của người mình thích thông qua dáng dấp của một người khác, nên mới dùng phương thức này để hoài niệm người phụ nữ kia.

Đàn ông như vậy cũng coi như là người thâm tình rồi? Chỉ là đàn ông như vậy làm sao lại khiến cho người phụ nữ kia rời đi?

"Cám ơn!"

Khải Dịch rất kích động nhìn Lý Băng, muốn tiến lên cầm cánh tay của cô, thấy cô lui về phía sau, đành lúng túng dừng tay.

"Tôi đã đồng ý với ông rồi, bây giờ ông có thể chuẩn bị máy bay đưa chúng tôi trở về Trung Quốc đi!"

Lý Băng nhìn Khải Dịch, rất sợ lão sẽ đổi ý, Khải Dịch nhìn Lý Băng, trầm giọng phân phó với hộ vệ đứng đằng sau.

"Lập tức chuẩn bị máy bay tư nhân, đưa bọn họ trở về Trung Quốc!"

"Thủy Nhi, Sính Đình, chúng ta có thể trở về Trung Quốc rồi !"

Cô rốt cuộc có thể rời khỏi nước Mỹ, Lý Băng ngẫm lại liền cảm thấy rất kích động, sau khi trở về, cô sẽ trừ việc hoàn thành ba lượt viếng thăm, cô sẽ không bước vào nước Mĩ nữa bước!

Ngẫm lại, lần đi du lịch này thật rất khủng bố chỉ hi vọng Belle sẽ không tới quấy rối!

"Đúng vậy, chúng ta rốt cuộc có thể rời khỏi chỗ này rồi, Thủy Nhi, chúng ta mau đi thu thập một chút, nói cho ông nội của tôi tin tức tốt này, ông tôi mà nghe được tin này khẳng định sẽ thật vui mừng!"

Sính Đình không che giấu được kích động, thầm nghĩ Mạc Thiên Kinh, anh có biết hay không?

Em lập tức có thể trở về, có thể trở về trong ngực của anh rồi !

"Nhanh chóng chuẩn bị đi!"

Cô cũng muốn gọi điện thoại cho Thượng Quan Quân Triết, nói cho anh biết, bọn họ có thể trở về nước rồi, để cho anh đi về trước chờ cô!

Khải Dịch nhìn trên mặt của ba người bọn họ nở nụ cười hưng phấn, xem ra thật sự là lỗi của Belle rồi, nó đã đem nụ cười của bọn họ khóa lại, giống như nhốt chim trong lồng vàng vậy, đến lúc trả lại tự nhiên rồi.

Nghĩ tới việc mình làm năm đó, nếu là lão để cho Ngu Cầm đi khỏi đó, có lẽ cô ấy cũng sẽ không biến mất không chút tăm tích như vậy, đã nhiều năm trôi qua không biết rốt cuộc cô ấy đang ở nơi nào?

Đang lúc Khải Dịch nghĩ đến mắt hờn thì lại nhìn thấy Belle kéo theo một cái chân bị thương đi vào biệt thự, đi theo phía sau một đoàn hộ vệ áo đen, lạnh lùng đi vào nhà.

"Các người nghĩ rằng mình có thể đi sao?"

Belle nhìn ba của hấn, không ngờ ba hấn thật sẽ đưa bọn họ trở về Trung Quốc, ba hấn thật cho rằng gia tộc Bruce là của mình ông hay sao?

Khải Dịch nhìn Belle, rất tức tối rống lên.

"Belle, sao con lại dám tới đây, không phải ta đã nói không cho phép con rời đi biệt thự nữa bước sao!"

Thật là một thằng con bất hiếu, thật sự làm lão sắp tức chết rồi.

Belle liếc mắt nhìn ba hấn, gương mặt tuấn tú lạnh lùng đi tới trước mặt của Sính Đình, nắm lấy cằm của cô kiêu ngạo cười nhạt.

"Cô muốn trở lại bên cạnh Mạc Thiên Kinh sao? Cô nên biết, có Belle tôi ở đây, cô vĩnh viễn sẽ không thể trở lại bên cạnh hấn được đâu!"

Belle lạnh lùng vô tình đem Sính Đình đẩy ngã lên trên ghế sofa. Sính Đình bị hấn đẩy một cái liền ngã nhào trên ghế sofa, sau đó vội vàng lùi về phía sau mấy bước, mắt lạnh nhìn Belle chằm chằm.

"Belle, đến tột cùng là anh muốn thế nào, anh làm vậy thì có kết quả gì, tôi đã nói rồi, người tôi thích chỉ có Thiên Kinh thôi!"

Cô nên nói như thế nào để hấn tin tưởng cô, mới có thể xuống tay lưu tình với cô đây.

Belle nhìn Sính Đình, nhếch miệng cười lạnh.

"Buồn cười, thật sự là buồn cười!"

"Ngọc Sính Đình, cô thật vẫn cho rằng mình là giai nhân tuyệt sắc sao? Tôi Bruce. Belle chỉ vì cô mà tranh đấu với người của cả gia tộc sao? Tôi cho cô biết, cô chỉ là con cò mà tôi dùng để khơi mào chiến tranh Trung Mỹ mà thôi!"

Cái hấn muốn chính là Trung Quốc và Mỹ đánh nhau, còn hấn chính là chính là ngư ông đắc lợi!

Sính Đình bị lời nói của hấn làm cho kinh ngạc sững sốt, chiến tranh Trung Mỹ?

Thì ra cái hấn muốn chính là chiến tranh Trung Mỹ? Chuyện gì đang xảy ra? Belle rốt cuộc đang làm gì, tại sao hấn lại muốn nổ ra chiến tranh Trung Mỹ?

"Belle, chiến tranh không phải cứ nói đánh là sẽ đánh, anh cũng biết chiến tranh sẽ gây ra rất nhiều thương vong!"

Chẳng lẽ hấn ta đối với mạng sống của người dân một chút cảm giác cũng không có sao?

Tại sao lại có người muốn chiến tranh nổ ra như vậy, Sính Đình nhìn Belle, thật cảm thấy hấn biến thái tới cực điểm!

Belle nhìn Sính Đình, hừ lạnh một tiếng.

"Mạng người tính là gì. . . . .Bóp. . . . ."

Belle vẫn chưa nói hết liền bị Khải Dịch giáng cho một cái tát mạnh mẽ, chờ hấn phản ứng kịp, lập tức khí thế hung hăng quát lại.

"Ông già, không cần đánh người thành nghiện như vậy, tôi cho ông biết, nếu như ông dám ở đây kiêu ngạo như vậy, tôi liền đập chết ông!"

Belle nhìn ba hấn, người đàn ông này trừ cung cấp một ít tình trờng ra thì lúc nào cũng vậy, thời điểm tốt đẹp thì coi hấn như là bảo bối, nếu không tốt xem hấn làm bao cát đánh thành nghiện rồi!

Khải Dịch nhìn Belle, lão đã tạo nên cái nghiệt gì thế này, sao con của lão lại biến thành như vậy?

"Belle, tao không cho mày khơi chiến tranh lên đâu!"

Khải Dịch biết, có lẽ là cách dạy dỗ của lão quá hà khắc nên khiến nó trở nên lập dị như vậy, tính tình bị phân liệt, nhưng lão cũng hi vọng nó sẽ trở nên tốt hơn, chỉ cần tốt hơn so với lão là được, nhưng không ngờ lại biến thành như vậy!

‘ Ông lão, đừng nói là tôi không nể mặt ông, nếu như ông ngoan ngoãn mang người của mình giao cho cho tôi thì tôi sẽ đối xử với ông thật tốt. Còn nếu như ông không đồng ý, thì tôi liền để cho ông ném thử một chút cái gì gọi là sống không bằng chết!"

Belle tàn nhẫn tựa như không có tim buồng ra những lời như vậy, Sính Đình nhìn hấn, hấn không thể tiến lên đá một cước cho hấn chết tươi.

Khải Dịch nhìn con trai chăm chăm, Belle từ bên hông lấy ra một con dao găm, không chút do dự liền tiến lên đâm vào chân phải của Khải Dịch làm lão đau đớn lập tức thét chói tai.

"Belle, anh thật quá tàn nhẫn rồi!"

Lý Băng thật sự là nhìn không được rồi, mặc dù không biết là có giúp được lão ta hay không nhưng bây giờ không có biện pháp nhìn hấn khi dễ một lão già như vậy, hơn nữa lại còn là ba của hấn nữa.

Khải Dịch nhìn Lý Băng, cảm kích nói: "Cô đừng lo lắng, nó không phải hư. . . . . Người. . . . ."

Khải Dịch vẫn chưa nói hết, chỉ cảm thấy bên hông lại truyền đến một hồi đau đớn, một con dao găm lạnh như băng liền cắm vào cái hông của lão, Khải Dịch đau đớn ngã xuống đất, Lý Băng nhìn hấn, cả người cũng bối rối, dao giải phẫu trong tay nhẹ nhàng phát một cái, Belle đang cầm con dao găm trong tay lập tức ngã vào.

"Belle đừng tưởng rằng anh. . . . . Bùm. . . . .";

Lý Băng vẫn chưa nói hết đã nhìn thấy Belle lấy ra một khẩu súng bắn về phía mình. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250: Làm sao hấn lại có đứa em gái biến thái như thế này?

Lý Băng còn tưởng rằng lần này mình sẽ mất mạng, không ngờ lại nhìn thấy súng trong tay Belle đột nhiên rơi xuống đất, tay của hấn tất cả đều là máu tươi!

Lý Băng không dám tin nhìn Khải Dịch ở sau lưng hấn, trong tay hấn đang cầm một khẩu súng, trên khuôn mặt già nua viết đầy tức giận.

Ánh mắt của Belle không thể tin được, ba hấn làm sao sẽ nổ súng về phía hấn, mặc dù kỹ thuật nắm rất tốt, chỉ đã thương một lớp da, nhưng hấn thế nào cũng không dám tin, ba của mình vì bảo vệ người phụ nữ trước mắt này nổ súng vào mình!

"Tại sao!"

Khải Dịch cũng không ngờ đến vào lúc này lão sẽ nổ súng về phía con trai của mình, nhưng càng không ngờ hơn con trai của lão sẽ biến thành cái dạng này.

"Mày còn không biết mình làm sai cái gì sao?"

Khải Dịch nhìn Belle chằm chằm, cái thằng con trai bất hiếu, thật chẳng lẽ muốn ép lão phải làm chuyện tổn thương hơn mới có thể cam tâm tình nguyện thừa nhận sai lầm sao?

Belle nhìn ba hấn, lại nhìn sang Lý Băng, người phụ nữ hạ tiện này, cư nhiên mê hoặc cả cha của hấn đến ngay cả hấn cũng muốn giết, phụ nữ như vậy, lưu lại trên đời này chính là gieo họa cho hấn.

Không cam lòng nhìn cô, trong ánh mắt của Belle nhiều hơn một tầng sát ý, nồng đậm khiến cho Khải Dịch và đám người Lý Băng cũng cảm nhận được rõ ràng.

"Belle, mày còn muốn làm gì, mày có biết cô gái này rất có thể là em gái của mày hay không!" Khải Dịch kích động hô lên, Lý Băng và Belle cùng với tất cả mọi người tại chỗ này đều bị lời này của Khải Dịch làm cho kinh sợ.

Khải Dịch nhìn Belle và Lý Băng, nhìn gương mặt Lý Băng giống với Ngu Cầm như tạc, trên thế giới này dù có giống nhau nhưng cũng không thể có người giống nhau như vậy, nếu như lão đoán không nhầm.

Thì mẹ của Lý Băng chính là Ngu Cầm, chỉ là chính cô ta cũng không biết, nếu không thì sao thời điểm này lại không có một chút phản ứng như vậy.

Lý Băng nhìn Belle, lại nhìn Khải Dịch một chút, liền cười lạnh.

"Làm sao có thể, tôi làm sao có thể làm anh em với tên biến thái này, lão tiên sinh Bruce, ông nói chuyện hài nhưng một chút cũng không buồn cười."

Mặc dù bản thân nói như vậy, nhưng là tại sao nhịp tim của cô lại đập nhanh đến lợi hại, giống như thật sự là anh em với hấn ta.

Belle nhìn Lý Băng, sát khí trong mắt dần dần chuyển thành mê mẩn.

"Cô ta là em gái của tôi? Làm sao có thể?"

Hấn từ nhỏ cũng không có mẹ, lấy đâu ra em gái!

Khải Dịch nhìn Belle, biết chuyện này nếu nói ra có thể sẽ làm cho lão mất thể diện, nhưng lão không hy vọng Belle xuống tay đối với Lý Băng. Nếu như Lý Băng thật sự là con gái của Ngu Cầm, vậy sao lão có thể đền bù áy náy đối với Ngu Cầm được.

"Đúng vậy, tôi làm sao có thể có em gái biến thái như thế!"

Lý Băng nhìn Belle và Khải Dịch, bọn họ mặc dù là cha con, nhưng lại không giống nhau, toàn thân Belle hầu hết đều giống như người Trung Quốc, trừ con người màu xanh lam, còn chiều cao của hấn nữa, nhưng thật rất giống với người Trung Quốc.

Mà Lý Băng, mặc dù là cô gái Trung Quốc, nhưng lại có chiều cao một mét bảy mươi, cũng coi như là một trong những cô gái cao của Trung Quốc. Chỉ là con người của cô có màu đen, bề ngoài cũng không giống với người Mỹ, không có chút nào giống với Khải Dịch, làm sao có thể là con gái của Khải Dịch được?

Chẳng lẽ Lý Băng giống với mẹ của hấn cho nên mới giống người Trung Quốc nhiều như vậy!

"Lý Băng, mẹ của cô ! Mẹ của cô là ai!"

Belle đột nhiên nổi điên bắt hai cánh tay của Lý Băng hỏi, đôi mắt màu xanh dương nhìn chằm chằm vào Lý Băng, giống như muốn nhìn xuyên thấu qua

đó vậy .

Lý Băng bị hấn nắm cánh tay như vậy thấy rất đau, nhìn hấn chăm chăm, cắn răng nghiêng lợi nói.

"Biến thái, mau buông tay, tôi cho anh biết, nếu không muốn thái giám thì lập tức buông tôi ra, nếu không đừng trách tôi không khách sáo!"

Lý Băng thật sự rất giận, cô không có mẹ, cũng không có cha, bọn họ nói mình là con của bọn họ thì sẽ là như vậy sao? Thật sự là đã nhiều năm như vậy, không người nào đi tìm cô cả, vậy hiện tại tại sao lại muốn tìm cô làm gì!

Belle nghe được cô nói, tức giận đến cắn răng, rất muốn đánh một quyền lên trên mặt của cô, nhưng là vừa nghĩ tới cô ta rất có thể là em gái của mình, làm thế nào cũng không xuống tay được.

Từ nhỏ đến lớn, hấn chỉ có một mình, dù có ba, nhưng cũng chưa từng chân chính quan tâm tới, hấn rất muốn có một người em tuy nhiên cho tới bây giờ cũng không có.

Hiện tại, Khai Định lại nói cô ta rất có thể là em gái của hấn, điều này khiến cho rung động thật lớn!

"Cô nói cho tôi biết, tôi mới buông tay!"

Belle rất kiên trì, lúc này hộ vệ đi tới hỏi báo máy bay đã chuẩn bị xong, tùy thời đều có thể rời đi được.

"Tôi là cô nhi!"

Lý Băng lạnh lẽo nói, trong giọng nói tràn đầy lạnh lùng và chua cay.

Lực độ trên tay Belle đột nhiên trùng xuống, Lý Băng vội vàng hất hấn ra, quay sang nói với Khai Định.

"Ông nói đưa tôi trở về Trung Quốc đúng không?"

Cô cũng không muốn cùng ông ta có quan hệ gì, hiện tại cô chỉ muốn trở về nước, trở về quốc gia của chính mình.

Khai Định nhìn Belle, lại nhìn sang Lý Băng, trịnh trọng gật đầu một cái.

"Ta sẽ giữ lời, cô đi đi!"

Cô ta nói mình là cô nhi, rất có thể, Ngu Cầm cũng đã chết rồi, nếu không sao cô ấy lại vứt bỏ con của mình chứ, hoặc là cô ta căn bản cũng không phải là con của Ngu Cầm.

Nghĩ tới khả năng này, lòng của Khai Định liền thấy khó chịu, nếu như không phải là con của Ngu Cầm, thì cô ta chỉ là một người có dáng dấp giống Ngu Cầm mà thôi. Trên thế giới này thật sự có một người dáng dấp giống y như tạc Ngu Cầm như vậy sao, đây là Thượng Đế đang muốn trừng phạt lão hay sao?

Cố ý để một người có dáng dấp giống Ngu Cầm xuất hiện trước mặt của lão, nhưng lão chỉ có thể nhìn, không thể chạm tới. Nhìn thấy mặt của Lý Băng quá giống Ngu Cầm cho dù có tham muốn giữ lấy nhưng cũng sẽ bị nội tâm tràn đầy cảm giác tội lỗi ngăn cản.

"Chúng ta nhanh bế đưa bé tới đây để cùng đi!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, biết hiện tại cô ấy quan tâm nhất đó là có thể rời khỏi biệt thự này hay không.

Sính Đình liền gật đầu một cái, cùng Thủy Nhi đi lên lầu, lại bị Belle gọi lại.

"Đứng lại!"

Thân thể của Sính Đình chợt chấn động, quay đầu lại nhìn Belle, chẳng lẽ hấn muốn lật lọng ngăn cản?

"Sính Đình, các cô có thể rời đi, nhưng tôi muốn cô ta lưu lại, muốn cô ta chứng minh thân phận thật sự của mình!"

Belle chỉ vào Lý Băng nói, hấn hiện tại chỉ muốn biết Lý Băng có phải là em gái của mình hay không, còn về phần Sính Đình, từ đầu đến cuối hấn cũng không phải thật tâm thích cô ta, mà mục đích của hấn đã đạt được, hiện tại cũng là lúc đưa cô ta trở về Trung Quốc rồi!

Sính Đình nhìn Belle, tay của hấn hiện tại đang chỉ vào Lý Băng?

Lý Băng cũng nhìn Belle, nghĩ thầm chứng minh thân phận?

Nếu như không phải là em gái của hấn, vậy có phải hấn sẽ giết cô hay không ?

Belle nhìn Lý Băng, thấy cô thật lâu không nói lời nào, lạnh giọng hỏi.

"Nếu như cô không đồng ý, ai cũng đừng nghĩ rời khỏi biệt thự này!"

"Belle, nếu như Lý Băng không phải là em gái của anh, anh sẽ thả cô ấy về Trung Quốc sao?"

Sính Đình nhìn Belle chăm chăm, rồi lại nhìn Lý Băng, cô biết, giữa Lý Băng và Belle rất có thể có quan hệ, nhưng là nếu như để Lý Băng đi, thì tất cả mọi người không thể nào rời đi, nhưng nếu để Lý Băng ở lại thì thật sự là quá ích kỷ rồi!

"Đúng vậy nhưng nếu phải thì tôi và cô ấy sẽ cùng ở lại nước Mỹ!"

Belle khí phách tuyên bố, người nhà của hắn phải ở lại bên cạnh hắn.

"Được, vậy tôi sẽ ở lại với Lý Băng, anh mau thả bọn họ đi đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 251: Mạc Thiên Kinh đã đến rồi!

Sính Đình đứng ở bên cạnh Lý Băng nhìn Belle nói.

Belle kinh ngạc nhìn Sính Đình, không ngờ cô ta lại đồng ý ở lại, Thủy Nhi thấy Sính Đình nói muốn lưu lại bèn nhanh chóng kéo cô lại.

"Sính Đình, làm sao cô cũng muốn lưu lại, bảo bảo thì làm thế nào? Bọn chúng vẫn còn nhỏ như vậy!"

Thủy Nhi thật không biết Sính Đình nghĩ như thế nào nữa, bảo bảo vẫn còn chưa đầy tháng! Hơn nữa bọn chúng còn phải bú sữa mẹ, Sính Đình mà ở lại, như vậy bảo bảo phải làm gì đây?

"Thủy Nhi, giúp tôi đem bảo bảo về Trung Quốc đi, cho bọn chúng uống sữa bột cũng được!"

Sính Đình biết mình những lời này đối với bảo bảo mà nói thật sự là quá tàn nhẫn, nhưng cô cũng không thể không nói như vậy, mặc kệ như thế nào, cô đều không thể để cho Lý Băng một mình ở lại chỗ này, thật sự quá nguy hiểm.

Hơn nữa Lý Băng bởi vì những lời này của cô mới có thể lưu lại, nên cô đương nhiên phải ở cạnh cô ấy, chỉ là bảo bảo đành phải chịu uất ức rồi!

"Sính Đình, bảo bảo thì làm như thế nào đây, làm sao có thể cai sữa cho chúng được!"

Thủy Nhi rất tức giận nhìn Sính Đình, tại sao lại bắt bảo bảo cai sữa chứ, như vậy có quá tàn nhẫn hay không!

"Sính Đình, không cần cô phải ở cùng với tôi...một mình tôi cũng có thể!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, biết là cô ấy đang lo lắng cho mình, nhưng cô thật không muốn để bảo bảo phải chịu tội, nhìn chúng nhỏ như vậy lại bởi vì mình mà không được bú mẹ, không được mẹ ôm vào trong ngực liền cảm thấy rất áy náy.

"Không được, tôi không yên lòng! Chuyện này là tôi gây nên, Lý Băng, lần này cô cứ để cho tôi giúp cô đi!"

Sính Đình nhìn Lý Băng, nắm lấy tay của cô ấy, còn không biết sau khi kiểm tra Belle sẽ bỏ qua cho cô ấy hay không, nhưng cô vẫn hi vọng, Belle vẫn là một quân tử, nói được làm được!

Lý Băng nhìn Sính Đình, mắt có chút ướt, khó trách Thủy Nhi thương thức Sính Đình như vậy, từ đầu cô cũng không hiểu tại sao, nhưng hiện tại đã thấy thật rõ ràng, Sính Đình đích xác là một người chị em tốt khó có được!

Khải Dịch nhìn Sính Đình, rồi lại nhìn Lý Băng.

"Các cô cũng cần cãi nhau nữa, tất cả sẽ đều trở về, Belle, con làm hóa nghiệm thì cứ ở chỗ này lấy máu là được rồi, Lý Băng cũng không cần phải ở lại đây làm gì!"

Nếu quả như thật là con của lão vậy thì cứ tiếp tục trở về, còn nếu như không phải thì cũng không cần nhìn nữa tránh đến lúc đó trong lòng lại khó chịu.

Hơn nữa cô gái kia còn có hai đứa bé, lão cũng không thể quá tàn nhẫn tước đoạt quyền được bú sữa mẹ của chúng được. Hơn nữa cô ta vẫn còn ở cũ, hiện tại làm gì cũng đều là quá tàn nhẫn!

Belle nhìn ba hắn, không ngờ ông lại còn nói để cho bọn họ rời đi, lại muốn cắt đứt kế hoạch của hắn như vậy.

"Cám ơn ông, Khải Định tiên sinh, vì những lời này, tôi nghĩ tôi sẽ phối hợp với các người!"

Lý Băng nhìn Khải Định, mới vừa nhìn thấy trong ánh mắt của Belle hiện lên tức giận, vội vàng trả lời.

Cô biết, bọn họ bây giờ chỉ có thể dựa vào Khải Định, mượn dung mạo giống với người tình cũ của lão mà ứng phó

Mặc dù có chút hèn hạ, nhưng là dù sao cũng còn hơn ở lại chỗ này chờ Mạc Thiên Kinh tới cứu.

"Đúng vậy, tôi nghĩ Bernad nhất định sẽ đồng ý!"

Sính Đình nhìn Belle, mặc dù hắn nói là thật thích mình, hôm nay lại có cơ hội thối lui, nên chỉ có thể túm vào cái phao cứu mạng là Khải Định.

Belle nhìn Sính Đình, lại nhìn một chút Lý Băng, mấy người phụ nữ này, một người so với một người giáo hoạt hơn nhiều, chỉ là coi như bọn họ có đi về, hắn cũng sẽ không để cho bọn họ trôi qua cuộc sống an bình đâu!

"Vậy thì được rồi, các người cũng trở về đi thôi!"

Belle sâu kín nói ra, mặc dù giờ phút này hắn ngồi lên xe lăn, nhưng vẫn không hề giảm đi khí chất vương giả của mình.

Sính Đình và đám người Lý Băng nghe được hắn nói như thế liền kích động nói không ra lời.

"Belle, như vậy mới đúng, người đâu tới đây, cầm theo ống tiêm để lấy mẫu máu!"

Khải Định lạnh giọng phản phó, Lý Băng nhìn bọn họ, lạnh lùng nói.

"Không cần, tôi chính là bác sĩ! Sính Đình, cô lại đây giúp tôi!"

Lý Băng đi tới hòm thuốc lấy ra một ống tiêm sạch sẽ, để Sính Đình rút máu cho mình, cả quá trình rất gọn ghẽ, nhanh chóng!

Khải Định hài lòng nhìn cô, Ngu Cầm cũng không có loại khí thế như thế này, chỉ để lại cho người ta ấn tượng về sự hiền lành và cam chịu, chỉ là lão thật không biết đến tột cùng vì sao cô ấy lại có dũng khí rời khỏi nhà của lão!

Lý Băng đem mẫu máu giao cho Belle, rất nghiêm túc nói.

"Nếu như mà tôi là em gái của anh thì tôi hi vọng có thể nhìn thấy Belle mà tôi biết trước đây, mà không phải là con người hiện tại này!"

Lý Băng nói xong liền kéo Sính Đình và Thủy Nhi, lên lầu thu dọn đồ đạc.

"Sính Đình, các cháu không có sao chứ?"

Ngọc Kỳ Lân ở chỗ này trông chừng bảo bảo, muốn đi xuống rồi lại vội vàng ngừng lại, sợ tính ông hay kích động sẽ làm cho chuyện phức tạp hơn.

Sính Đình bế con lên, nhìn về mặt lo lắng của ông nội, mới có mấy ngày mà ông già đi rất nhiều, liền cảm thấy áy náy cực kỳ!

"Không có việc gì, ông nội, chúng ta có thể trở về nước rồi!"

Sính Đình bế bảo bảo trên tay, không che giấu được kích động trong lòng, không biết Mạc Thiên Kinh mà biết bọn họ có thể đi về, sẽ có phản ứng như thế nào!

"Có thật không? Vậy chúng ta phải nhanh chóng thu dọn đồ đạc thôi!"

Đời này, ông không bao giờ muốn đến nước Mỹ nữa!

Ông thế nào cũng không ngờ được khi đến nước Mĩ sẽ có một khoảng thời gian như vậy.

"Bọn họ đều đi rồi hả?"

Thủy Nhi đứng ở bên cửa sổ nói, nhìn Belle và Khải Định vội vã rời đi, đầu lông mày cũng nhíu lại.

Lý Băng và Sính Đình liền vội vàng đi tới nhìn: "Thật sao, bọn họ đi thật à? Chuyện gì đang xảy ra?"

Sính Đình rất là tò mò, đúng lúc này điện thoại của Lý Băng đột nhiên vang lên, Lý Băng liếc nhìn màn hình, có chút kinh ngạc nhìn trên hai chữ đang nhấp nháy trên đó.

Diệp Duệ!

"Băng, mau nhận đi!"

Sính Đình nhìn Lý Băng vẫn còn đang sửng sò, vội vàng thúc giục, không ngờ Diệp Duệ lại có thể gọi điện thoại tới đây, xem ra Diệp Duệ đối với Lý Băng thật sự rất quan tâm.

Lý Băng nhìn Sính Đình, lại nhìn Thủy Nhi: "Các cô, ai giúp tôi nhận một chút!"

Không biết vì sao, nhìn thấy cái tên đó, trong lòng lại có cảm giác nói không ra lời.

Sính Đình và Thủy Nhi liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu một cái.

"Minh nhận!"

Lý Băng lườm bọn họ một cái, rồi ấn xuống phím nghe

"Lý Băng, Mạc Thiên Kinh đã đến nước Mỹ, chính phủ của nước Mỹ cũng đã nhúng tay vào chuyện này, các người rất nhanh sẽ có thể trở về rồi!"

Diệp Duệ không kịp chờ đợi muốn đem tin tức tốt này nói cho Lý Băng, mặc dù anh biết, Lý Băng trở lại, nhất định sẽ trừng phạt mình, nhưng anh vẫn hi vọng cô có thể bình an trở lại.

"Có thật không? Thật tốt quá!"

Lý Băng kích động nhìn Sính Đình nói lớn: "Mạc Thiên Kinh đến rồi!"

Sính Đình nghe được câu này, liền khắc chế nội tâm đang gợn sóng, khó trách Belle và Khải Dịch rời đi nhanh như vậy, thì ra là người của chính phủ đến, Belle nhất định là đã nhận được tình báo nên mới vội vàng rút lui như vậy.

"Lý Băng, khi em trở lại có thể tới thăm tôi không? Không đúng! Tôi có thể đến thăm em không?"

Mặc dù anh vẫn còn chưa hồi phục, nhưng nếu như Lý Băng đáp ứng, thì anh sẽ đến thăm cô một chút. Lâu rồi không thấy, anh thật rất muốn gặp cô, cũng không biết hiện tại cô có gầy hay không!

Những ngày này tại nơi đó, nhất định là mỗi ngày đều cảnh giác cao độ, mỗi ngày đều ăn không ngon, ngủ không yên rồi.

Nghĩ tới đây, Diệp Duệ đã cảm thấy rất đau lòng.

Lý Băng nghe Diệp Duệ nói vậy, lại có ý tưởng muốn trả thù.

"Dĩ nhiên, tôi sẽ trở về tìm anh, Diệp Duệ, anh chờ tôi trừng phạt đi!"

Cô nhất định phải trừng phạt anh thật ác mới được!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 252: Mạc Thiên Kinh, anh thật sự yêu em sao?

Nghe Lý Băng nói vậy, Diệp Duệ có chút im lặng, cô thật quyết định trở lại đây để xử phạt anh sao? Cũng không biết cô muốn xử phạt anh thế nào, nghĩ tới lần trước cô một lòng muốn biến anh thành thái giám, chẳng lẽ lần này trở về vẫn muốn làm cho anh đoạn tử tuyệt tôn sao?

Nghĩ đến điều rất có thể sẽ xảy ra, Diệp Duệ liền cảm thấy rất bất đắc dĩ, Lý Băng tuyệt đối sẽ xuống tay với anh.

Lần này anh làm mất con của bọn họ, chuyện này đối với cô nhất định có đã kích rất lớn, không tức giận mới là lạ.

"Nếu em trở lại, sẽ mặc cho em xử trí!"

Diệp Duệ nhàn nhạt nói làm cả người Lý Băng liền run lên, lại là câu nói này, Diệp Duệ thật sự tính toán sau khi cô trở về sẽ mặc cho cô định đoạt sao? Hình như anh cũng không hỏi xem cô sẽ xử trí anh như thế nào, mà lại còn dám nói mặc cho cô xử trí?

Hay là anh đang cảm thấy áy náy với cô và con của họ cho nên mới nói mặc cho cô muốn làm gì thì làm?

Lý Băng cũng không nói gì, buồn rầu không vui cúp điện thoại, Sính Đình nhìn cô dịu dàng khuyên nhủ.

"Băng, cô định xử trí Diệp Duệ như thế nào?"

Nhìn cô như vậy chắc là sẽ không xử trí Diệp Duệ rồi, tuy vậy với tính tình của Lý Băng thì căn bản cô cũng không biết nên nói cái gì.

Cô thật rất sợ Lý Băng nhất thời tức giận lại đi thiến Diệp Duệ, nhớ tới lời nói trước đây của cô, Sính Đình thật sự rất lo lắng.

Lần trước chỉ bởi vì Diệp Duệ đã đồng ý nếu cô chịu làm người tình một tháng của mình thì sẽ cho cô cắt đồ chơi kia vì thế mà cô đã đồng ý làm người tình của anh ta, lần này chắc sẽ không ngu như vậy chứ?

Lý Băng nhìn Sính Đình, khổ sở cười một tiếng.

"Cô cảm thấy tôi là loại phụ nữ ác độc nhất định sẽ nghiền xương Diệp Duệ thành tro bụi hay sao?"

Thật ra thì bản thân cô cũng không biết lần này trở về sẽ xử trí Diệp Duệ như thế nào, chỉ là cô tạm thời cũng không muốn nghĩ, phải rời khỏi chỗ này đã rồi tính tiếp.

Ở chỗ này đã hơn nửa năm, hiện tại thật rất muốn trở về, Diệp Duệ nói thế nào cũng là cha của đứa bé, mặc dù anh ta đã làm cho cô sảy thai, nhưng nói thế nào thì chuyện sống chết của đứa nhỏ anh ta cũng có một nửa quyền hạn, muốn trách thì trách anh ta là đàn ông, không thể mang đứa bé ở trong bụng được!

"Tôi không cảm thấy cô là người như vậy! Băng, cứ thuận theo tự nhiên đi!"

Sính Đình không hy vọng cô ép mình quá chặt, nhìn cô ấy mất đi đứa bé, cô cũng rất khổ sở, Thủy Nhi mang thai, đứa bé cũng bị mất, mà cô ấy thật vất vả mang thai bốn tháng cũng không giữ được, nói không tức giận, không hận Diệp Duệ, thì không thể nào!

Chỉ là, hận thì thế nào, coi như có giết chết Diệp Duệ, cũng không thể làm cho đứa bé sống lại mà ngược lại cô ấy sẽ càng thêm khổ sở.

Tất cả cứ thuận theo tự nhiên đi, nếu như bọn họ thật còn có duyên phận với nhau thì sẽ còn có đứa bé của riêng họ!

Lý Băng nhìn Sính Đình, gật đầu một cái.

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể như vậy.

"Sính Đình, Sính Đình, Mạc Thiên Kinh đến rồi!"

Thủy Nhi đứng ở cửa sổ hét lớn, cô đang đứng ở đó, vốn định gọi điện thoại báo cho Thượng Quan Quân Triết biết bây giờ bọn họ đã có thể rời khỏi nước Mỹ rồi.

Không ngờ lại nhìn thấy Mạc Thiên Kinh lái xe dừng ở bên ngoài biệt thự, đi xuống, đi theo phía sau là mười đặc cảnh mặc quân phục màu xanh lá cây!

Sính Đình và Lý Băng vội vàng chạy đến cửa sổ, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh mặc đồng phục của thượng tướng, uy phong凛冽 đi vào biệt thự, cả người nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ, toàn thân mặc quân phục khiến cho anh càng thêm đẹp trai phi phàm!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, mắt không khỏi uơu ướn.

Mắt tích đến bây giờ, rốt cuộc đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh rồi, so với trước kia anh càng thêm anh tuấn, nhưng hình như gầy đi nhiều!

Mạc Thiên Kinh hình như cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của cô, liền ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy Sính Đình đứng bên cửa sổ, nhanh chóng sai bước đi vào biệt thự, hận không thể bay ngay đến ôm lấy cô thật chặt.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt tràn đầy nhớ nhung cùng tình ý dạt dào, Sính Đình vội vàng chạy xuống lầu, đi tới bên người Mạc Thiên Kinh, chạy đến nhào vào trong ngực của anh, ôm anh thật chặt, rất sợ đây chỉ là giấc mộng!

Mạc Thiên Kinh cũng ôm lấy Sính Đình thật chặt, cảm thụ thân thể nhỏ nhắn rúc vào trong lồng ngực của mình, cảm thụ hơi thở đặc biệt của cô.

Sính Đình hít mũi một cái, không cảm được nước mắt liền chảy xuống, trên khuôn mặt trắng nõn tất cả đều là nước mắt.

"Sính Đình, em gầy đi rồi!"

Mạc Thiên Kinh ôm Sính Đình, cảm thấy thân thể cô gầy đi rất nhiều, liền đau lòng nói.

Sính Đình liền gật đầu nói: "Em cũng thấy anh gầy đi nhiều!"

Vừa khóc vừa nói khiến Mạc Thiên Kinh nhứu mày: "Làm sao em lại khóc?"

Mấy ngày nay, Sính Đình, Thủy Nhi và Lý Băng khẳng định chịu không ít cực khổ rồi, đặc biệt là Sính Đình, vốn còn đang ở cử, không ngờ lại xảy ra chuyện như vậy, trong lòng của cô nhất định là không dễ chịu gì!

Sính Đình liền lắc đầu một cái, đẩy Mạc Thiên Kinh ra, vừa khóc vừa cười nhìn Mạc Thiên Kinh, đưa bàn tay trắng nõn mảnh khảnh vuốt ve gương mặt tuấn tú gầy gò đi rất nhiều của Mạc Thiên Kinh.

"Không có gì, đây là em vui mừng quá thôi!"

Rốt cuộc cô đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh rồi, qua những ngày chờ đợi này cô đã nhận ra cảm giác yêu một người chân chính là như thế nào. Hôm nay rúc vào trong ngực của anh, Sính Đình thật rất muốn hưởng thụ hơi thở đặc biệt của anh, rất muốn nói cho Mạc Thiên Kinh biết là cô rất nhớ anh!

"Mèo búống bình, nào có ai vui mừng giống như em vậy, vừa khóc vừa cười, xấu hổ quá đi mất!"

Mạc Thiên Kinh cung chiều lấy tay lau nhẹ khóe mắt và nước mắt trên mặt cô, cảm thấy cực kỳ đau lòng.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, vội vàng nói.

"Em không khóc, không khóc, không cho phép anh nói em xấu hổ, không cho phép ghét bỏ em!"

Lần này tuyệt đối cô sẽ không để cho Mạc Thiên Kinh rời khỏi mình, cô yêu anh, muốn kết hôn cùng với anh!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình đang vội vàng lau đi nước mắt trên mặt không nhịn được cười thầm.

Qua một thời gian không gặp, cô thật sự đã thay đổi rất nhiều?

Nhưng anh cũng nhớ cô muốn chết rồi, chỉ là nơi này nhiều thù hạ như vậy, anh lại không thể thể hiện quá mức rõ ràng được, biểu hiện của một thượng tướng không được khinh suất, không thể để cho thù hạ chế giễu được!

"Sẽ không đâu, trước kia cũng không ghét bỏ em, hiện tại làm sao lại ghét bỏ em được? Anh yêu em còn không kịp nữa là!"

Mạc Thiên Kinh ở bên tai cô nhỏ giọng nói, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, không kìm được lại rơi nước mắt làm Mạc Thiên Kinh luống cuống tay chân hỏi.

"Thế nào? Có phải anh lại nói sai cái gì hay không?"

Mạc Thiên Kinh khăn trương lau nước mắt cho cô hỏi, Sính Đình vừa khóc vừa lắc đầu.

"Không phải, Mạc Thiên Kinh, em yêu anh, lời của anh khiến cho em rất cảm động, trong khoảng thời gian này em mới phát hiện ra mình nhớ anh đến dường nào, thật sự vô cùng nhớ em!"

Sính Đình khóc ra tiếng, cô thật không nhịn được, thấy Mạc Thiên Kinh đối với mình tốt như vậy không không chế được mà nói ra tình cảm của mình.

Mạc Thiên Kinh nghe Sính Đình nói vậy liền sững sốt một hồi, ngay sau đó nở một nụ cười thật tươi, gương mặt tuấn tú vốn khô ngô càng thêm rạng rỡ như ánh mặt trời!

"Sính Đình, em còn nhớ rõ không? Anh muốn nói cho em biết, anh cũng rất yêu em!"

Mạc Thiên Kinh ôm Sính Đình, giọng nói đậm chất phái nam khêu gợi thổ lộ, Sính Đình ngẩng đầu nhìn anh không dám tin.

"Mạc Thiên Kinh, anh thật sự yêu em sao?"

Mỗi lần anh đều nói yêu cô, đây là sự thực sao?

Cô thật sự nhận được chân tình của Mạc Thiên Kinh sao? Anh ưu tú như vậy, là người tình trong mộng của rất nhiều người phụ nữ, đàn ông ưu tú như vậy thật sự sẽ thích người nóng này như cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Mạc Thiên Kinh, em yêu anh!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, thật là một cô gái ngốc mà, làm sao anh có thể không yêu cô được!

Chỉ là cô như vậy thật rất đáng yêu, không giương nanh múa vuốt như trước kia, hiện tại đáng vẻ này, anh thật rất yêu thích!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, sao anh lại không trả lời cô, thấy cô nóng nảy như vậy, chẳng lẽ anh thật không thích cô nữa?

"Mạc Thiên Kinh, đang nói với anh đấy, anh có yêu em thật không?"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, thật rất hồi hộp, lòng bàn tay cũng đổ mồ hôi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, các đặc cảnh chung quanh cũng nhìn bọn họ chăm chăm, mà cô lại hoàn toàn không để ý chỉ nhìn anh, thật khiến cho anh có chút đau đầu.

Trước mặt nhiều người như vậy mà bảo anh nói yêu cô, bất cứ một người quân nhân nào nói ra chuyện này cũng đều có chút thẹn thùng.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, lại nhìn một chút mọi người chung quanh, lập tức cúi đầu, trốn vào trong ngực Mạc Thiên Kinh.

Mạc Thiên Kinh ôm cô, ở bên tai cô nhẹ nói.

"Ngọc Sính Đình!"

"Dạ!"

Sính Đình nhỏ giọng ứng đáp, Mạc Thiên Kinh nhếch miệng lên cười yếu ớt.

"Anh yêu em, chờ đến khi chúng ta trở về anh sẽ tặng cho em một hôn lễ thật long trọng!"

Bọn họ cũng đã có con, cũng đến lúc làm đám cưới rồi, một năm qua, anh đã để cho cô phải chịu uất ức, anh thề, về sau sẽ bồi thường cho cô thật nhiều.

Sính Đình ngẩng đầu lên, nhìn Mạc Thiên Kinh.

"Em biết rồi, em quyết định sẽ gả cho anh!"

Mạc Thiên Kinh ôm eo của cô, vẫn không nói gì, Sính Đình cũng cảm giác anh đang dùng lực ôm mình, một vật cứng rắn mâu thuẫn áp vào trên bụng của cô, anh quay sang nhìn cô cười mập mờ.

Sính Đình bị anh làm như vậy, lập tức đỏ hết mặt lên, nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy anh cười mập mờ thấy thật xấu hổ, tại sao vào lúc này, ở chỗ này lại có phản ứng chứ.

"Chờ em trở về, nhớ bồi thường anh nhiều một chút!"

Mạc Thiên Kinh ở bên tai cô nhẹ nhàng nói, chỉ đủ để hai người bọn họ nghe được.

Mặt của Sính Đình liền đỏ bừng nhìn chăm chăm vào Mạc Thiên Kinh.

"Làm sao anh cứ luôn nghĩ đến cái này, không biết xấu hổ!"

Sính Đình nói xong, đã nhìn thấy Thủy Nhi và Lý Băng ngồi ở trên ghế sofa, về mặt mập mờ nhìn của bọn họ.

Sính Đình cúi đầu xem xét, tư thế này của bọn họ thật rất mập mờ sao?

Vội vàng đẩy Mạc Thiên Kinh ra, khuôn mặt tươi cười nóng bừng, không dám nhìn người khác.

"O, Ngọc Sính Đình cũng có ngày đỏ mặt như vậy sao, tôi còn tưởng rằng hai người vừa mới làm cái gì chứ!"

Nguy cơ mới được giải trừ mà hai người này đang ở đây ân ân ái ái, thật sự làm ghen tị chết đi được!

Sính Đình cúi đầu, tức giận trừng mắt nhìn Thủy Nhi một cái, bất mãn nói.

"Người ta ân ái khi nào, cô và Thượng Quan Quân Triết còn không phải như vậy sao, nói không chừng hai người còn trực tiếp hơn. . . . ."

Sính Đình còn chưa nói hết, liền nhớ tới cái vật cứng rắn vừa mới dán lên bụng mình của Mạc Thiên Kinh, mặt lại lập tức đỏ lên.

Thủy Nhi nhìn cô, không nhịn được sợ hãi than lên:

"Còn nói tôi...tôi thấy cô giờ phút này trong đầu khẳng định đang nghĩ đến vấn đề yy rồi?"

Nhìn mặt cô đỏ như vậy, thật sự là làm cho người ta liên tưởng đến chuyện ...!" Nào có!"

Sính Đình chột dạ cúi đầu, Thủy Nhi làm sao lại đoán trúng như vậy, lần này làm cho cô một chút thể diện cũng không có rồi.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, nha đầu này mấy tháng không gặp lại trở nên ngượng ngùng như vậy, so với trước kia dịu dàng hơn rất nhiều.

"Thủy Nhi, đừng làm rộn, Sính Đình cũng không có ý như vậy!"

Lý Băng nhìn Sinh Đình, lên tiếng ngăn cản Thủy Nhi nói tiếp, chỉ có cô hiện tại mới không biết về sau nên làm cái gì?

Diệp Duệ và cô, thật sự đoạn tuyệt rồi sao?

"Đúng vậy, tôi nghe Thượng Quan nói, cậu ta rất muốn có con, chẳng lẽ không đến tìm cô thương lượng sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Thủy Nhi treo chọc Sinh Đình không tha, cất giọng trầm thấp nói, làm mặt Thủy Nhi liền đỏ lên.

"Không, tôi vẫn còn trẻ, không muốn sinh con sớm như vậy!"

Mạc Thiên Kinh thật là, sao vào lúc này lại nói đến chuyện này, Thượng Quan Quân Triết bị vô sinh, bây giờ nghe anh nói đã có thể sinh con, nhưng cơ hội vẫn rất nhỏ, cần phải rất ‘cố gắng, rất cố gắng’ mới có thể mang thai được.

Nghĩ tới Thượng Quan Quân Triết một đêm dưng mất làm bảy tám lần, Thủy Nhi liền không nhịn được nuốt nước bọt. Cô cũng không có nhìn qua cái đồ chơi kia, thật không biết nó lấy ở đâu ra nhiều tinh lực như vậy mà làm việc không biết mệt mỏi!

"Thật sao? Tôi ngược lại cảm thấy bây giờ tinh thần và thể lực của cô đều rất tốt, rất thích hợp để rèn luyện. Cha mẹ của Thượng Quan gần đây đang trông mòn con mắt, đoán chừng sang năm mà vẫn không được bồng cháu, chắc sẽ tìm đôi tượng cho Thượng Quan Quân Triết kết hôn!"

Mạc Thiên Kinh không phải hù dọa Thủy Nhi, nhà của Thượng Quan Quân Triết chỉ có một đứa con trai, hơn nữa sản nghiệp lại lớn, bọn họ vẫn luôn hi vọng Thượng Quan Quân Triết có thể tìm được người phụ nữ để sinh đứa bé, nhưng không ngờ cậu ta lại bị vô sinh.

Thật vất vả mới nghe thấy mang thai mà đứa bé lại không còn, làm cho hai lão già bọn họ mất ăn mất ngủ một tháng, đoán chừng trong khoảng thời gian này nhất định sẽ thúc giục Thượng Quan Quân Triết tiếp tục cố gắng hơn nữa!

"Anh ấy dám!"

Thủy Nhi lớn tiếng nói, nếu là anh ta dám cùng người phụ nữ khác lên giường, cô sẽ không thêm đề ý đến anh ta nữa.

"Cậu ta tại sao lại không dám, cô phải biết, đàn ông bây giờ ai lại không ăn vụng, không thích phụ nữ. Thượng Quan Quân Triết đáng đáp cũng không tôi, hơn nữa lại đã quen phong lưu, ai biết cậu ta có thể kiểm soát được thứ đồ chơi kia trong đũng quần không!"

Lý Băng lạnh lùng nói, nói thế nhưng toàn là thật cả, có đàn ông nào mà lại không ăn vụng đâu.

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy lời của Lý Băng nói rất có đạo lý. Thủy Nhi cũng rất lo lắng, không thể nào, mấy ngày nay, Thượng Quan Quân Triết một mình ở bên ngoài, nếu có ăn vụng cô cũng không thể biết được?

Hơn nữa dáng dấp của Thượng Quan Quân Triết cũng tính là ưa nhìn, chỗ chết người nhất chính là thói quen phong lưu trước kia, lần này được tự do không biết có làm loạn hay không.

"Sinh Đình, em yên tâm, anh từ đầu đến cuối đều là của em!"

Mạc Thiên Kinh vội vàng nói, âm thầm vì bản thân lau một vốc mồ hôi lạnh. Lý Băng không nói lời nào nhưng đã nói thì thật suýt chút nữa thì lấy đi tính mạng của anh, thật may từ trước tới nay anh cũng không có kinh nghiệm như vậy, nếu không còn không biết Sinh Đình sẽ hoài nghi như thế nào!

"Em biết rồi!"

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, cô tin tưởng Mạc Thiên Kinh tuyệt đối sẽ không cùng người khác lên giường, nếu như nói vậy, vừa bắt đầu anh cũng sẽ không còn là xử nam như vậy, chắc chắn sẽ lên giường với Lina hoặc là sẽ lên giường Lam Thiên Thiển.

Mạc Thiên Kinh vội vàng thanh minh, anh cái gì cũng không sợ, chỉ sợ thật vất vả mới lấy được thanh tỉnh lại khơi lên sóng cồn.

"Lý Băng, cô nói xem Thượng Quan Quân Triết thật sẽ cùng phụ nữ khác làm loạn sao?"

Trong lòng Thủy Nhi thấy bất ổn, nghĩ tới hiện tại không ở bên cạnh anh, rất có thể anh đang cùng phụ nữ nào đó ở trên giường "hà nọ í ề í ề"?

Lý Băng nhìn Thủy Nhi thờ dãi, không ngờ một câu nói của mình cư nhiên để cho trong lòng cô ấy lo lắng như vậy.

"Thủy Nhi, thật ra thì Thượng Quan Quân Triết là hạng người gì, chẳng lẽ cô lại không biết sao? Anh ta vốn chính là hoa hoa công tử, bây giờ cô và anh ta lại không có quan hệ gì cả, tôi chỉ muốn nói cho cô biết, nếu như yêu, vậy thì hãy nắm chặt trong tay, quản lý anh ta cho tốt!"

Lý Băng rất hâm mộ Thủy Nhi và Sinh Đình, bọn họ đã tìm được hạnh phúc của mình, tìm được người đàn ông thương bọn họ, chỉ là người kia của cô ở đâu? Lúc nào thì mới xuất hiện chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Cầu hôn!

"Yêu? Giữ anh ta lại?"

Thủy Nhi lăm bắm nói thầm, cô yêu Thượng Quan Quân Triết, nhưng mà hình như Thượng Quan Quân Triết lại chưa từng nói yêu cô?

Nghĩ tới đây, trong lòng Thủy Nhi cũng bắt đầu luống cuống, nếu anh ta không yêu cô thì không phải là chính là đang đùa bỡn với tình cảm của cô sao? Thượng Quan Quân Triết, mấy tháng này, họ cũng không có lên giường, một người đàn ông có thể không chế được mấy tháng liền không đi tìm phụ nữ sao?

Nghe nói đàn ông một khi đã khai trai sẽ nghĩ tới làm chuyện kia, mà cô mỗi lần đều cự tuyệt anh cầu hoan, anh sẽ không bởi vì ham muốn cho nên đi ra ngoài tìm phụ nữ khác chứ?

Thủy Nhi nhìn Mạc Thiên Kinh, trừng to hai mắt hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, mấy tháng không làm anh có muốn tìm phụ nữ khác làm chuyện kia hay không!"

Thủy Nhi cũng không quản lời nói của chính mình có xấu hổ hay không, vừa nghĩ xong liền bật thốt ra, Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, lúng túng đỏ mặt.

Sính Đình cũng không ngờ đến Thủy Nhi sẽ hỏi vấn đề này, nói thật lòng thì cô cũng rất muốn biết, có phải đàn ông đều muốn thường xuyên làm chuyện kia hay không?

Mạc Thiên Kinh quay đầu lại liếc nhìn các đặc cảnh sau lưng, trong số bọn họ cơ hồ đều là đàn ông, những tên kia đều dùng ánh mắt đồng tình cùng với ánh mắt dò xét nhìn anh.

Ở trong mắt bọn họ, thượng tướng cũng là đàn ông, cũng sẽ có thất tình lục dục, bọn họ cũng rất muốn biết, cuộc sống riêng của thượng tướng là như thế nào.

"Không biết nữa, cả đời tôi đã nhận định người phụ nữ của mình chính là Sính Đình, nên sẽ không phản bội lại tình cảm này của chúng tôi!"

Anh cũng không muốn tìm đến phụ nữ khác, anh vẫn cho là mặc kệ là nam hay là nữ, đều cần phải công bằng. Nếu như một ngày kia, anh không tốt, Sính Đình chọn rời khỏi anh, anh mới có tư cách đi tìm người phụ nữ khác.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, những lời này so với bất kỳ lời ngon tiếng ngọt nào còn dễ nghe hơn, kiếp này, cô gả cho Mạc Thiên Kinh thật là không hối, không oán!

Thủy Nhi thật hâm mộ nhìn Sính Đình, Mạc Thiên Kinh được coi như là cực phẩm trong giới đàn ông rồi, từ khi cô biết anh tới nay, trừ Sính Đình ra, hình như thật không có phụ nữ khác.

Mặc dù trung gian có chút nhạc đệm nhỏ, nhưng từ đầu đến đuôi, tình cảm của Mạc Thiên Kinh đối với Sính Đình đều là thật lòng, không một chút dối trá!

Mỗi một người đặc cảnh phía sau cũng đều rất kinh ngạc nhìn Mạc Thiên Kinh, quả thật là thượng tướng, cây ngay không sợ chết đứng, xem ra những tin đồn kia đều là thật.

Mạc Thiên Kinh chung tình, đẹp trai, hơn nữa còn đặc biệt sùng ái người phụ nữ của mình!

"Sính Đình, lần này, cô có thể gả cho Mạc Thiên Kinh rồi!"

Lý Băng nhìn Sính Đình, chắc cô ấy cũng đã sớm bị Mạc Thiên Kinh cảm động, đồng ý gả cho anh ta rồi?

Sính Đình gật đầu một cái: "Tôi lần này thật tâm muốn gả cho Mạc Thiên Kinh!"

Con cũng đều đã có, hơn nữa lúc trước nói câu sinh long phượng thai kia cũng nên thực hiện rồi!

"Sính Đình, gả cho anh đi!"

Mạc Thiên Kinh từ trong ngực lấy ra chiếc nhẫn mình đã chuẩn bị thật lâu để cầu hôn, quỳ một chân xuống trước mặt Sính Đình, kể từ sau khi mất tích, anh trở lại Trung Quốc tìm người tí mĩ làm ra một chiếc nhẫn giống cái cũ như đúc, muốn tìm một cơ hội để cầu hôn, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất!

Sính Đình nhìn chiếc nhẫn Mạc Thiên Kinh cầm trong tay, nhìn trái tim đỏ, còn chưa kịp phản ứng, đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh bá đạo lấy chiếc nhẫn ra lồng vào ngón tay của mình.

"Anh mặc kệ, em đã đồng ý, từ hôm nay trở đi, em chính là vợ của anh rồi!"

Mạc Thiên Kinh nắm lấy tay Sính Đình, trên mặt cười mờ ám, Sính Đình nhìn anh, dù sao cô cũng rất muốn gả cho anh.

Bá đạo thì cứ bá đạo đi, dù sao từ khi biết anh đến bây giờ, nói cho đúng là sau khi lên giường, anh vẫn cứ bá đạo như vậy.

"Vậy thì được rồi, bắt đầu từ hôm nay, anh sẽ thuộc sự cai quản của em!"

Sính Đình duỗi ngón tay ra, nhìn chiếc nhẫn đang lấp lánh trên đó, thỏa mãn cười.

Thủy Nhi nhìn Sính Đình và Mạc Thiên Kinh, thấy bọn họ thật rất hạnh phúc!

"Thủy Nhi, anh đã trở về!"

Thượng Quan Quân Triết chạy như bay vào, thở hổn hển, trên trán tất cả đều là mồ hôi.

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, mở miệng liền hỏi.

"Làm sao cả người đều là mồ hôi như vậy?"

Mùi mồ hôi nồng nặc, thật không biết vài ngày rồi anh có tắm không, sao lại hôi như vậy, hơn nữa râu ria trên cằm cũng dài ra, quần áo thì nhăn nhúm, cả người trông cứ như tên ăn xin vậy, nếu anh không nói lời nào, cô thật sẽ cho là anh là tên ăn xin không biết từ chỗ nào chui ra đây!

"Anh là Thượng Quan Quân Triết?"

Sính Đình bật mũi, mùi mồ hôi trên người của anh ta thật sự là quá nồng, ngửi vào muốn nôn mửa, Lý Băng cũng đứng ra xa một chút, cau mày nhìn anh ta.

"Thượng Quan Quân Triết, anh đã đi làm cái gì, làm sao lại biến thành bộ dạng như quỷ thế này!"

Bộ dáng này, coi như có đi tìm phụ nữ thì đoán chừng cũng không có người nào nguyện ý cho anh ta, trông cứ như ông già vậy.

Thượng Quan Quân Triết vội vàng chùi mồ hôi, rất là uất ức nói:

"Các người không nên như vậy, tôi mấy ngày nay vì tìm người để cứu các người ra mà chạy ngược chạy xuôi, cũng không nghỉ ngơi tí nào, ngay cả ngủ cũng không có thời gian, vừa nghe được Mạc Thiên Kinh đến đây, tôi liền như ngựa không ngừng vó chạy tới đây xem thế nào!"

Anh dễ dàng sao chứ? Nếu không phải cứu các cô ra, anh sao lại trở nên như vậy? Hơn nữa đã nhiều tối không ngủ được một ngon giấc ngon lành nào!"

Thủy Nhi nhìn Thượng Quan Quân Triết, đau lòng nói: "Anh cứ đi tắm trước đã, bọn em chuẩn bị trở về nước rồi!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh hỏi: "Anh, thật có thể trở về sao, lần này nếu không đem bọn họ tiêu diệt, nước Mĩ và chúng ta có thể thật sự sẽ nổ ra chiến tranh đây!"

"Cậu cứ đi tắm trước đã rồi nói sau!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan Quân Triết, cũng biết cậu ta trong khoảng thời gian này thật cực khổ. Cậu ta nói rất đúng, lần này chuyện gia tộc Bruce đã gây ra quả thật rất lớn.

Bản thị trưởng Trung Quốc trọng thương như vậy, còn đối phó với anh nữa, nếu như anh không phải quan chức thì sẽ không có chuyện gì, nhưng là một khi đã động đến quan chức nếu không xử lý tốt thì không được.

Chính phủ Trung Quốc sao có thể mặc cho quan chức của mình bị người Mỹ khi dễ, hơn nữa còn liên lụy tới đám người Sính Đình bị giam lỏng, những chuyện này phải lấy được câu trả lời thỏa đáng mới được.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh: "Có phải cấp trên đã có chỉ thị xử lý chuyện này rồi hay không?"

Cô cũng cảm thấy chuyện này không thể nào đơn giản như vậy, nếu như xử lý tốt tới đón bọn họ, tại sao lại còn phải mang một đôi đặc cảnh đến đây, hơn nữa cô biết, tuyệt đối không chỉ có những người này thôi đâu!

"Ừm, chính phủ nước Mĩ đã nói rồi, muốn hoàn toàn san bằng gia tộc Bruce, tỏ vẻ muốn cảnh giới, đoán chừng sẽ có một trận đánh ác liệt!"

Anh cũng không muốn tham gia trận chiến này, nhưng nước Mĩ và Trung Quốc đã thương lượng đưa ra kết quả là muốn tiêu diệt gia tộc Bruce, còn muốn đem bắt những người đã phạm tội mang ra xét xử!

"Xử lý bọn họ?" Sính Đình có chút không dám tin, chính phủ cũng không để ý đến mạng người như vậy sao?

Mạc Thiên Kinh lắc đầu một cái: "Không phải, nếu như bọn họ đầu hàng thì cứ dựa theo luật pháp mà xét xử, còn nếu như không đầu hàng thì sẽ bắn nhau."

Chuyện này cũng không có biện pháp nào khác, đáng chết nhất chính là, c nội bộ quan chức Trung Quốc cũng có liên quan đến gia tộc Bruce. Chuyện ám sát Diệp Duệ cùng với chuyện của anh đều có liên quan đến quan chức của chính phủ Trung Quốc, bước đầu đã xác nhận người kia là ai rồi!

"Lý Băng, cô làm sao vậy!"

Thùy Nhi nhìn Lý Băng, sắc mặt của Lý Băng đang trắng bệch ra, ngồi xồm trên mặt đất!

"Thùy Nhi, tôi . . . . ."

Lý Băng vẫn chưa nói hết, cả người liên hôn mê bất tỉnh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Ai nói gả cho anh chứ?

Lý Băng đột nhiên ngất xỉu, làm cho tất cả mọi người luống cuống tay chân, Mạc Thiên Kinh liền vội vàng ôm cô lên trên lầu, Lý Băng cố gắng mở ra cặp mắt mệt mỏi rồi, yếu đuối nói." Thượng tướng, tôi chỉ là không nghỉ ngơi tốt thôi, không có chuyện gì đâu!"

Mấy ngày nay vì bảo vệ Sính Đình, vì đề phòng Belle tìm đến đây gây phiền toái cho bọn họ mới kiên trì đến bây giờ, mới vừa sẩy thai cô đã phải gồng người lên canh giữ ở nơi đó, chuyện đến bây giờ đã gió êm sóng lặng, nên không kiên trì nổi nữa mà ngã xuống.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, anh vẫn luôn coi trọng Lý Băng, không nghĩ tới lần này cô lại không muốn sống như vậy, vì bảo vệ cho Sính Đình và con của họ mới bị như vậy. Sau khi xảy thai mà vẫn còn đi bảo vệ người khác, người phụ nữ như vậy, thật sự là hiếm thấy trên thế gian này.

"Lý Băng, tốt nhất nên nghỉ ngơi đi, tôi đi thu thập một chút, đợi lát nữa sẽ đưa cô trở về!"

Mạc Thiên Kinh nhìn đáng vẻ yếu ớt của cô, phụ nữ sinh non cũng là một chuyện lớn, cũng phải nghỉ ngơi cho tốt. Nghĩ đến cô ấy và Sính Đình, Mạc Thiên Kinh liền cảm thấy rất áy náy, anh thật không có đủ tư cách là một người cha và cấp trên tốt .

Vợ của mình đang ở cữ lại bị người ta giam lỏng, hơn nữa còn phải dựa vào năng lực của bản thân để bảo vệ con của bọn họ, cả hai tư cách không có cái nào làm tốt cả, còn có Lý Băng, cô ấy cũng thật sự rất đáng thương.

Vốn là cô nhi, thật vất vả mới có một đứa con, lại bị Diệp Duệ lỡ tay làm cho đẻ non, hơn nữa còn phải ở chỗ này xử lý nhiều chuyện như vậy, anh thật rất không đủ tư cách mà!

"Thượng tướng, có phải thật sự muốn giết Belle và Khải Định hay không?"

Lý Băng nhìn Mạc Thiên Kinh, yếu ớt hỏi, không biết vì sao, mặc dù rất ghét Belle, nhưng là cô lại không hi vọng Belle và Khải Định bị giết chết. Cô cũng không biết giữa bọn họ có quan hệ máu mủ hay không, nhưng khi nghe được bọn họ và Mạc Thiên Kinh chuẩn bị đánh nhau thì trong lòng của cô lại thấy rất khó chịu.

Đặc biệt là Belle, hẳn không những xuống tay với Diệp Duệ, mà còn xuống tay với cả Mạc Thiên Kinh, theo luật pháp, phải chịu xử bắn, nhưng cô lại không muốn Belle gặp chuyện không may.

Nghĩ đến Belle của trước kia dịu dàng dễ tính, lại nghĩ đến Belle của mấy ngày nay tự nhiên lòng của Lý Băng rất khó yên tĩnh.

Mạc Thiên Kinh nhìn Lý Băng, không ngờ đến thời điểm cuối cùng cô còn quan tâm đến những việc này, thật sự là một cấp dưới tận trách.

"Cô yên tâm đi, chuyện này tôi sẽ xử lý, cô tốt nhất nên nghỉ ngơi đi!"

Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng giao phó, Sính Đình đi tới, vừa lúc nghe được bọn họ nói chuyện, nhìn mặt của Lý Băng tái nhợt không có chút máu mặt liền áy náy nói.

"Băng, cô nghỉ ngơi trước đi đã, chuyện này tôi sẽ nói cho Mạc Thiên Kinh, cố gắng hết khả năng làm theo ý của cô!"

Sính Đình cũng biết, Lý Băng không muốn nhìn thấy Belle xảy ra chuyện, nếu như Belle và Khải Định thật sự là anh trai và cha của cô ấy, nếu như bọn họ cũng bị giết, hoặc là bị phán hình, trong lòng của Lý Băng nhất định sẽ rất khổ sở.

Chỉ là sự tình này thật rất khó xử lý, cấp trên cũng đã an bài xong rồi, cô cũng chỉ có thể làm hết khả năng khiến Mạc Thiên Kinh đi nói một chút , sau đó còn phải xem ý tứ của Belle và Khải Định như thế nào nữa.

Nếu như tất cả mọi người sẽ không so đo như vậy, có lẽ có thể tránh được thương vong.

Lý Băng nhìn Sính Đình nói: "Cảm ơn cô!"

Lý Băng biết Sính Đình nói những lời này là muốn an ủi mình. Cô cũng rất rõ ràng thế cục bây giờ, căn bản không phải nói không đánh là không đánh. Belle làm ra chuyện thương tổn đến quan chức của chính phủ Trung Quốc, coi như bọn họ không phải quan chức thì Belle cũng khó trốn được trừng phạt của luật pháp.

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, lại cảm giác nghe không hiểu bọn họ nói vậy là có ý gì?

Sính Đình kéo Mạc Thiên Kinh rời khỏi phòng, mang anh đi tới phòng của mình.

"Sính Đình, chuyện gì đã xảy ra?" Mạc Thiên Kinh vừa tiến vào phòng liền hỏi, Sính Đình ngồi ở bên giường, nhìn Mạc Thiên Kinh nói:

"Thiên Kinh, Lý Băng rất có thể là em gái của Belle!"

"Cái gì! !"

Chuyện này. . . . . Làm sao có thể?

Lý Băng sao có thể là em gái của Belle? Điều này làm sao có thể? Belle và Lý Băng sao có thể là anh em ruột? Một là Thiếu chủ nổi tiếng của gia tộc Bruce ở Mỹ, một là trẻ mồ côi trong một cô nhi viện của Trung Quốc, giữa bọn họ sao có thể có liên hệ máu mủ được đây?

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh: "Em biết anh sẽ rất kinh ngạc, chỉ là khả năng này thật rất có thể, ba của Belle là tiên sinh Khải Định đã nói, hình dáng của Lý Băng cùng với vợ của ông ta giống nhau như đúc, hơn nữa lúc vừa mới bắt đầu nhìn thấy Lý Băng còn nhận nhầm nữa mà."

Còn tưởng rằng cô ấy là vợ của mình, cho nên em nghĩ khả năng Lý Băng và Belle là anh em với nhau rất cao!"

Tuy là anh em, nhưng Belle biến thái như vậy so với Lý Băng, đúng là khó mà tin được, nhưng Lý Băng quả thật rất có thể là em ruột của hắn!

Nghĩ tới đây, Sính Đình cũng rất lo lắng, nếu như Lý Băng và Belle thật sự là anh em, thì khi xử lý Belle, Lý Băng có tro mắt nhìn Mạc Thiên Kinh đưa bọn họ vào ngục giam hay không?

Đây đối với Lý Băng mà nói tàn nhẫn biết nhường nào, thật vất vả mới tìm được người thân, khẳng định cô ấy rất thất vọng?

"Lúc nào thì biết được chuyện này?"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày hỏi, làm chuyện này thật không phải dễ.

Nếu như Belle thật sự là anh trai của Lý Băng, vậy thì lần này, Belle có thể sẽ bị phán tử hình, mà như vậy chẳng phải Lý Băng sẽ rất đau lòng sao?

"Mới vừa rồi, ba của Belle đến đây nhìn thấy Lý Băng, ông ấy nói, Lý Băng có thể là em gái của Belle!"

Sính Đình nghĩ tới lúc mới vừa nghe được quả thật cô rất kinh ngạc, bây giờ ngẫm lại, sự lạnh lùng kia của Lý Băng đoán chừng được di truyền từ Khải Định?

"Khải Định lấy máu của Lý Băng đi kiểm tra, đoán chừng sẽ rất nhanh biết được đáp án!"

Sính Đình bổ sung thêm, cô thật hi vọng Belle không phải anh trai của Lý Băng, có như vậy, sau khi Belle bị bắt, Lý Băng cũng sẽ không khó chịu nữa.

"Anh đi xem một chút, anh cứ ở nhà chuẩn bị đi, chờ có đáp án rồi lại nói!"

Mạc Thiên Kinh mới vừa xoay người liền bị Sính Đình ôm lấy thắt lưng.

"Thiên Kinh, anh phải trở lại, ngàn vạn lần không được xảy ra bất cứ chuyện gì, em thật sự rất sợ!"

Sính Đình cho tới bây giờ cũng chưa từng sợ qua như vậy, chỉ là lần này, cô thật rất lo lắng, chuyện này rất có thể sẽ phải nổ súng, nghĩ tới việc cầm súng thật đạn thật đánh nhau, tim của Sính Đình liền treo lên.

Mạc Thiên Kinh xoay người, giữ người cô ngay ngắn lại, nhìn vào gương mặt đẹp đẽ của cô, rất nghiêm túc nói.

"Yên tâm đi, anh sẽ không để cho em lo lắng nữa đâu, sẽ bảo vệ mình thật tốt, vì em và vì con anh sẽ cố gắng bình an!"

Anh không muốn để cho Sính Đình phải lo lắng, chuyện như vậy thật rất ít gặp, nhưng mà lần này, có thể không tránh được, nhưng anh sẽ cố hết khả năng để giữ cho mình bình an vô sự.

"Anh biết là tốt rồi, em còn tưởng rằng anh đã quên mất chúng ta còn có hai cục cưng chứ!"

Sinh Đình quệt đôi môi đỏ mọng, rất uất ức, Mạc Thiên Kinh đi tới nơi này cũng không nhìn hai con một cái, cô cũng biết anh rất bận, nhưng dù sao cô cũng là phụ nữ, dĩ nhiên hi vọng giống như những người phụ nữ bình thường khác.

Hường thụ sự sùng ái của chồng, ôm con, có cuộc sống hạnh phúc!

"Làm sao có thể! Bọn chúng chính là phúc tinh của anh, không có chúng thì sao em có thể đồng ý gả cho anh được!"

Mạc Thiên Kinh cung chiêu nói, vẻ mặt rất hạnh phúc, hiện tại anh thật rất thỏa mãn, chỉ muốn kéo dài niềm hạnh phúc như vậy mãi mãi!

"Hi hi, ai nói gả cho anh chứ!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 256: Cương sữa rất đau!

"Em không gả cho anh thì gả cho người nào, em cũng đừng quên, em đã là mẹ của con anh, là người phụ nữ của anh ! Hôn nữa nhẫn cầu hôn cũng đã đeo vào rồi, không cho đôi ý!"

Mạc Thiên Kinh bắt được tay của Sinh Đình rất bá đạo nói, thấy cô qua tôi luyện vẫn không trở nên dàng hoàng, mới vừa giải trừ nguy cơ liền muốn chạy thoát, xem ra anh phải nắm chặt thời gian tìm làm giấy đăng ký kết hôn , bằng không cứ lo lắng đề phòng như vậy thật là mệt muốn chết!

Sinh Đình thấy Mạc Thiên Kinh nói như thế, khóe môi không khỏi giơ lên, muốn trêu chọc anh thêm một chút.

"Em không lấy thì anh có thể làm gì em, Mạc Thiên Kinh, anh là quan, không thể làm loạn được!"

"Quan chức của chính phủ cũng là người, hôn nữa anh còn là đàn ông, nếu như em không nghe lời, anh sẽ thu thập em, em cũng sắp hết cữ rồi còn gì, đến lúc đó, anh nhất định sẽ trừng phạt em cho em thấy!"

Mạc Thiên Kinh mập mờ nói, nhìn Sinh Đình, mấy ngày nay không thấy, cô thật sự thành thực hơn nhiều, cũng rất quyến rũ, có ý vị của một thiếu phụ rồi.

"Anh dám!"

Sinh Đình đỏ mặt nhìn anh chằm chằm, Mạc Thiên Kinh tiến tới trước ngực của cô, trầm thấp nói.

"Em biết không? Hiện tại anh thật rất muốn đề em xuống giường, trên người của em có loại tư vị làm cho anh thật sự mê luyện!"

Mạc Thiên Kinh tham lam hít thỏa thích mùi sữa thơm đặc biệt trên người của Sinh Đình, cục cưng lớn lên chính là nhờ dòng sữa này, anh cũng rất muốn nếm thử tư vị ngọt ngào đó!

Sinh Đình nghe anh nói xong, cảm giác anh đang dần dần đè ép trước khuôn ngực mềm mại của mình, gương mặt nhất thời cứng ngắc, bộ ngực căng đau khiến cho cô nhớ tới hình như đã qua giờ cho cục cưng bú sữa rồi!

"Mạc Thiên Kinh, lấy đầu của anh ra đi, sữa cương lên rồi !"

Mạc Thiên Kinh nghe Sinh Đình nói thế vội vàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy Sinh Đình đang nhú nhú mày, liền hỏi: "Rất đau sao?"

Sinh Đình gật đầu một cái, mới vừa rồi vẫn không cảm thấy đau, không ngờ Mạc Thiên Kinh đè lên một cái, cô mới phát hiện ra ngực đang căng cứng lên thật là đau, lấy tay xoa bóp một chút, lại thấy có chút cứng rắn!

"Vậy làm sao bây giờ?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sinh Đình, cho tới bây giờ anh cũng không có chút kinh nghiệm nào ở phương diện này, tưởng sữa nên làm cái gì?

"Đứng rồi, nhanh cho cục cưng bú đi, bú hết thì cũng sẽ không đau đớn như vậy nữa!"

Mạc Thiên Kinh nhớ tới cục cưng liền nói ngay, Sinh Đình cũng gật đầu một cái, đi tới phòng của bọn trẻ.

Cục cưng đang nằm ở trên giường, mắt đen tròn vo đang mở to nhìn chằm chằm lên trần nhà, cái lưỡi liếm liếm ở trên bờ môi, rất là đáng yêu.

Ngọc Kỳ Lân cũng đang ngồi ở bên giường, nhìn bọn chúng cười rất thỏa mãn.

Nhìn thấy Sinh Đình và Mạc Thiên Kinh đi tới, có chút kinh ngạc.

"Ông nội!"

Mạc Thiên Kinh rất lễ phép chào hỏi, Sính Đình nhìn ông nội, có chút xấu hổ nói.

"Ông nội, cháu bị trướng sữa, để cho cục cưng bú sữa một chút!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sính Đình, cũng biết trong khoảng thời gian này cháu gái mình mệt chết rồi, cho nên nếu có thời gian liền cho cục cưng bú sữa, nếu như không thì cho uống sữa bột, dù sao cũng có đến hai đứa bé, chút sữa mẹ cũng không đủ để cho chúng ăn no được!

"Cháu cứ cho chúng bú đi, lát nữa cho bú xong thì gọi ông!"

Ngọc Kỳ Lân nói xong cũng đi ra ngoài, để lại không gian cho bọn họ, thật ra thì thấy Mạc Thiên Kinh tới, ông thật vui mừng, ông cũng biết đem Sính Đình giao cho người đàn ông này thì trong lòng cũng thấy yên tâm.

Sính Đình nhìn thấy ông nội đã đi ra ngoài, vội vàng vén áo lên, cũng không kịp nhìn Mạc Thiên Kinh ở bên cạnh, bế một đứa lên đưa đầu ti vào miệng cho nó bú!

Nhìn cái miệng nhỏ nhắn của cục cưng ra sức mút từng ngum từng ngum, mút sữa mẹ thỏa thích, Sính Đình liền cảm thấy mũi chua chua, kích động muốn khóc.

Cô thật không có đủ tư cách làm mẹ, một ngày cục cưng bú sữa không được mấy lần, mỗi lần đều phải xong việc mới cho cục cưng bú sữa mẹ. Bọn trẻ thường đều do ông nội chăm sóc, muốn bú chút sữa mẹ cũng khó như vậy.

Nghĩ tới đây, Sính Đình liền cảm thấy mình phải thật xin lỗi bọn chúng, còn nhỏ như vậy, sẽ thường hay quấy khóc mà hai cục cưng của cô lại thật biết điều.

Bình thường đều thấy bọn chúng nằm ở trên giường, mở to mắt nhìn chăm chăm lên trần nhà chơi một mình.

Có lúc nếu như không nhìn thấy chúng, Sính Đình thật không biết trong biệt thự này còn có hai đứa trẻ, chúng rất ít khóc, trừ khi đói bụng, hay bị ướt hoặc bẩn đất, thời gian khác thì không hề khóc một tiếng nào.

Mạc Thiên Kinh nhìn con mình, tận tâm bế một đứa khác lên.

"Cục cưng, ta là ba con đây, ba đã trở lại, đợi ba xử lý xong sự tình lần này sẽ lập tức đưa các con về nước gặp cụ nội! Các con phải ngoan ngoãn nhanh lớn lên, ba rất yêu các con!"

Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng hôn lên trên mặt mềm mại của cục cưng, chạm vào làn da của chúng thấy thật thoải mái, khiến cho tất cả mệt mỏi của anh biến mất trong nháy mắt.

Cục cưng hình như cũng biết đây là ba của mình, chỉ là bụng cũng đã đói, tại sao chỉ có anh trai được bú sữa mẹ chứ!

"Oa! ! Oa! !"

Cục cưng lớn tiếng khóc, Sính Đình nhìn con gái, lại cúi đầu nhìn con trai vẫn đang cố gắng bú sữa, xem ra con gái không hài lòng khi thấy mình 'thiên vị' rồi.

"Con trai, con để cho em gái bú một chút nhé...!"

Sính Đình rút ti ra, con trai bị ép buộc, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại, bắt đầu khóc lớn lên.

Nhất thời bên trong căn phòng, toàn là tiếng trẻ con khóc.

Mạc Thiên Kinh và Sính Đình đưa mắt nhìn nhau, Mạc Thiên Kinh vội vàng vén áo Sính Đình lên, bế con gái đi đến gần, cho bú sữa.

Sính Đình nhìn hai đứa con một trái một phải, có cảm giác hiện tại mình rất giống heo mẹ?

"Sính Đình, cục cưng mỗi lần đều bú sữa như vậy sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, trong tay cô đang ôm con trai, còn mình thì ôm con gái, bộ ngực như hai quả cầu giờ phút này bị chúng ngậm lấy, mút thỏa thích, thật rất giống như chó con đang bú sữa mẹ.

"Không đâu, trước kia đều cho từng đứa một bú sữa, sữa vốn cũng không phải là rất nhiều, nên chúng bú không thấy no!"

Khẩu vị của chúng cũng không tệ lắm, hơn nữa bú sữa mẹ cũng rất tốt!

Nhưng mà bây giờ cô cảm thấy như vậy cũng vô cùng tốt, cho cục cưng ăn no, mà ngực của mình cũng sẽ không đau nữa.

"Vậy thì cai sữa đi, cứ như vậy em sẽ không chịu nổi!"

Một người ăn cho hai người, Sinh Đình hiện tại lại khổ cực như vậy, thân thể nhất định sẽ không chịu nổi.

Sinh Đình lắc đầu một cái, yêu thương vuốt đầu của con trai.

"Tạm thời sẽ không, chờ lớn hơn một chút hãy nói đi, mặc dù không đủ ăn, nhưng là tối thiểu vẫn có thể bú, cực cưng bú sữa mẹ sẽ thông minh hơn, hơn nữa người mẹ cũng sẽ không bị ung thư vú!"

"Chỉ cần em cảm thấy được là tốt rồi, anh thật sự rất lo lắng sợ thân thể của em sẽ không chịu nổi."

Mạc Thiên Kinh nhìn hai cực cưng đang ra sức mút thỏa thích, nghe nói sau khi cho con bú, bộ ngực của người phụ nữ sẽ bị chảy xệ, không phải nguyên nhân là từ đây chứ?

Mỗi ngày đều cho bú sữa, bị cực cưng lôi lôi kéo kéo, làm cho bộ ngực bị chảy xệ xuống?

"Không có việc gì, tự em sẽ cân nhắc, Mạc Thiên Kinh, chúng ta không phải nên đặt tên cho con rồi sao, bọn chúng cũng sắp đầy tháng rồi!"

Chỉ là bọn chúng vẫn còn rất nhỏ, mặc dù bú sữa được gần một tháng sữa rồi nhưng so với lúc sinh ra được khoảng năm cân hai đũa, chắc đến bây giờ cũng chỉ được khoảng bảy tám cân mà thôi!

"Tên à?" Mạc Thiên Kinh nhíu mày hỏi, hình như anh vẫn chưa nghĩ ra nên đặt tên cho chúng là gì, bởi vì anh vẫn luôn cho là Sinh Đình sẽ đặt tên cho chúng rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 257: Chúng ta cố gắng tạo người đi!

"Đúng vậy, đặt tên là gì nhỉ, cực cưng cũng đã sắp đầy tháng, mà vẫn chưa có tên. Chẳng lẽ em lại không nghĩ ra tên cho con sao?"

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, cô đầu tiên cũng muốn đặt tên cho con trai và con gái, chỉ là hiện tại cô lại muốn để cho Mạc Thiên Kinh đặt tên cho chúng. Tên của các con nên để cho ba của chúng đặt thì tốt hơn.

Mạc Thiên Kinh nhìn chăm chú các con của mình đang bú rất thỏa mãn nói!

"Con gái gọi Mạc Hâm, còn con trai gọi là Mạc Hạo? Em cảm thấy như thế nào?"

Tên của bọn họ đều có ba chữ cái, tên của hai bảo bối chỉ gọi hai chữ thôi, như vậy cũng tốt.

"Mạc Hâm, Mạc Hạo? Hâm: 鑫 là chữ kim ghép với chữ tâm mang ý nghĩa giàu có, thịnh vượng? Hạo: 浩 là ba chấm thủy, ghép với chữ cáo sao mang ý nghĩa rộng lớn, cao ngạo?"

Sinh Đình liền lặp lại, ngẫm nghĩ thấy cũng không tệ lắm, Hâm Hâm, Hạo Hạo, gọi cũng rất thuận miệng.

"Ừ, chính là hai chữ đó, tên của chúng ta đều gồm ba chữ cái, tên của các bảo bối liền lấy hai chữ đi, vẫn là bảo bối tâm can của chúng ta!"

Mạc Thiên Kinh nhìn con gái đang cố gắng mút sữa thỏa thích, rất cẩn thận nhìn một lần lại một lần, lần sau khi bé con lên không cần còi quần cũng biết đó chính là con gái mình!

"Sinh Đình, em làm thế nào phân biệt được con trai và con gái chứ?"

Mạc Thiên Kinh nhìn mấy lần, dáng dấp của hai bảo bối cũng không sai biệt lắm, thế nào cũng không phân biệt rõ ai là anh ai là em!

Sinh Đình nhìn Mạc Thiên Kinh đang nhíu mày nhìn bảo, tươi cười nói.

"Con trai và con gái cấu tạo không giống nhau, chính mình sinh ra nên nhìn mấy lần em liền biết ngay đứa nào là con trai, đứa nào là con gái!"

Có thể là bản thân bé chúng nhiều lần, Sinh Đình hiện tại không cần vén quần lên cũng biết trong tay đang bế con trai hay là con gái, còn có một điểm nữa là, trên vai trái của con trai có một cái bớt hình con rồng, còn con gái thì không có, cho nên cũng có thể phân biệt tương đối!

"Thật sao? Anh lại không thấy như vậy!"

Mạc Thiên Kinh nhìn con gái, rất nghiêm túc nhìn một lần lại một lần, lại nhìn con trai rất nhiều lần, nhưng vẫn không phân biệt được chúng khác nhau ở chỗ nào.

"Trên vai trái của con trai có một cái bớt hình con rồng, con con gái không có, không tin anh nhìn mà xem!"

Sính Đình nói xong Mạc Thiên Kinh liền đưa tay vén vai trái của con trai lên, quả nhiên nhìn thấy trên vai trái nó có cái bớt rất giống hình con rồng, liền kiêu ngạo nói.

"Sính Đình, con của chúng ta về sau nhất định là rồng phượng giữa muôn người, hiện tại trên bả vai có một con rồng, người bình thường không phải ai cũng có được!"

Anh nhất định phải giáo dục hai đứa bé này thật tốt, để cho bọn chúng về sau đều trở thành nhân tài!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh kiêu ngạo như vậy liền nói: "Đứa nhỏ này là do em sinh, anh ở đây kiêu ngạo cái gì!"

Công lao của cô mới là cao nhất, Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, tiến tới trước ngực của cô, dán mắt lên khuôn mặt nhỏ bé của con gái.

"Mặc dù là do em sinh, nhưng là do anh gieo giống, Sính Đình, chờ các con lớn lên một chút, em sinh thêm cho anh mấy đứa nữa, anh. . . . ."

"Anh cho rằng em là heo sao? Sinh thêm mấy đứa, anh có biết sinh con đau như thế nào hay không.!" Nghe Mạc Thiên Kinh nói những lời này, Sính Đình có chút không vui, nhớ lại ngày đó lúc cô sinh con có nhiều khổ cực như thế nào, đau đến sắp chết, mà anh lại đang ở Trung Quốc, khẳng định là không biết cô chịu đau đớn ra sao!

"Thật xin lỗi, Sính Đình, vậy chúng ta sẽ không sinh nữa!"

Mạc Thiên Kinh thấy Sính Đình mất hứng, vội vàng nói, thật ra thì anh cũng không tính toán nhiều như vậy, coi như Sính Đình có nguyện ý sinh, nhiều nhất thì sẽ sinh thêm một lần nữa thôi. Anh và Sính Đình cũng đều là con một nên luôn hi vọng có thể sinh nhiều con cho náo nhiệt một chút!

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy anh áy náy nói vậy khiến tâm tình của cô tốt hơn rất nhiều.

"Thật ra thì cũng không phải là không muốn sinh, tuy nhiên anh phải biết, sinh thêm lần nữa thì chúng ta có ba đứa con rồi. Em cũng không muốn trở thành người có bộ ngực chảy xệ, vóc người thì lại béo tròn quay!"

Đến lúc đó nhất định là rất xấu xí rồi, Mạc Thiên Kinh thấy cô biến thành như vậy, khẳng định cũng sẽ có cảm giác chán ghét, đến lúc đó nhất định sẽ đi ra ngoài tìm phụ nữ khác.

Người ta đều nói phụ nữ sau khi kết hôn sinh con, sẽ rất nhanh biến thành bà già, trước kia cô không tin, nhưng hiện tại thật sự có chút tin rồi.

Mặc dù cô như bây giờ vẫn không tính là rất khó nhìn, chỉ là so với trước khi kết hôn, quả thật chính là một trời một vực!

"Hà?" Mạc Thiên Kinh nhú mày nhìn cô, mập mờ nháy mắt mấy cái.

"Ý của em là anh còn phải tiếp tục cố gắng, sáng lập tạo người hà?"

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình thật sự là sắp bị lời nói của anh làm cho xấu hổ chết rồi, vừa mới chuẩn bị đối xử tốt với anh một chút, mà anh làm sao lại nghĩ tới chuyện kia, xem ra chính mình thật không thể đối với anh quá tốt!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình xấu hổ liền nín cười.

"Được rồi, trêu em một chút thôi! Anh phải đi rồi, em ở đây chăm các con, chờ tin tức tốt của anh!"

Mạc Thiên Kinh không kìm chế được lại cúi xuống hôn hít hai tiểu bảo bối, lần này anh thật sẽ đem chuyện này xử lý tốt!

Sính Đình nghe được anh nói vậy rất không vui!

"Mạc Thiên Kinh, anh phải nhớ, phải bình an trở lại!"

Cô thật sự rất không muốn rời khỏi Mạc Thiên Kinh, thật rất sợ lần này phải giao chiến.

Mạc Thiên Kinh vuốt vuốt sợi tóc đang rơi xuống trên trán Sính Đình, ôn nhu nói.

"Đừng lo lắng, anh sẽ tốt thôi, ngoan ngoãn chờ anh biết không? Nếu không anh trở lại sẽ trừng phạt em đấy!"

Sính Đình đỏ mặt gật đầu một cái: "Em biết rồi, Mạc Thiên Kinh, anh nhất định phải trở lại!"

Không biết làm sao, nghĩ đến Mạc Thiên Kinh và Belle, nói cho đúng là gia tộc Bruce giao chiến với nhau cô thật rất sợ. Gia tộc Bruce ở Mỹ chính là

một gia tộc lớn, ngay cả chính phủ của Mỹ cũng có chút kiêng kỵ bọn họ, không nghĩ tới lần này lại muốn liên hiệp với chính phủ của nước này xóa sổ gia tộc Bruce.

"Yên tâm đi, anh sẽ không việc gì đâu!" Nhìn thấy cô lo lắng như vậy, Mạc Thiên Kinh thật không biết nên vui mừng hay khổ sở, có lúc anh thật hi vọng cô không cần phải lo lắng cho mình như vậy, Mạc Thiên Kinh thấy thật rất đau lòng.

Cô vốn là một đại tiểu thư, mặc dù không có ba mẹ thương yêu, nhưng là cũng là bảo bối mà Ngọc Kỳ Lân che chở trong lòng bàn tay, mặc dù làm cảnh sát vũ trang mấy năm, chịu chút cực khổ, nhưng dù sao cũng chỉ là một phụ nữ, mặt buồn rầu không vui của khiến cho anh thật rất muốn che chở.

"Ừm, em đồng ý với anh, Mạc Thiên Kinh, nếu như anh gặp Belle, giúp em chuyển cho hân một câu là nếu như hi vọng có thể cùng Lý Băng đoàn tụ thì tốt nhất nên phối hợp với anh giải quyết chuyện này! Em không hy vọng hai bên cuối cùng phải dùng đến vũ lực để giải quyết!"

Mặc kệ là Belle hay là Mạc Thiên Kinh, cũng không quan có phải vì Lý Băng hay không, Sính Đình vẫn không hi vọng bọn họ cuối cùng phải dùng đến vũ lực giải quyết chuyện này, dù sao nếu dùng đến vũ lực, thương vong là chuyện khó tránh khỏi.

Nếu như Belle thật sự là anh trai của Lý Băng, nếu như Belle xảy ra chuyện, coi như trước kia Lý Băng không thích Belle đi chăng nữa, cô cũng sẽ không vui khi nhìn thấy Belle bị thương!

"Được, anh đồng ý với em, sẽ tận lực không dùng đến vũ lực. . . . ."

Mạc Thiên Kinh còn chưa nói xong liền nghe thấy phía dưới xao động, tiếp theo đó là tiếng phanh xe kìn kịt, rồi liền thấy Ngọc Kỳ Lân đi vào phòng với khuôn mặt u ám.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Tới để đàm phán sao?

Sính Đình bế con lên, cũng đã ăn đủ rồi, nhìn mặt ông nội nặng nề, Sính Đình liền dâng lên dự cảm chẳng lành.

"Ông nội, có chuyện gì vậy?"

Mạc Thiên Kinh đứng lên, nhìn Ngọc Kỳ Lân, sau đó đi tới bên cửa sổ nhìn xuống lầu dưới, đôi lông mày tuấn tú toàn bộ đều nhíu lại chung một chỗ. Belle cư nhiên lại mang theo một đám đông thuộc hạ mặc tây trang đen đi vào biệt thự, hơn nữa trong tay mỗi người đều cầm súng tiểu liên, vẻ mặt của tên nào cũng đều rất nghiêm trọng, nhìn một cái cũng biết đều được trải qua huấn luyện đặc biệt rồi.

"Belle dẫn người đến bao vây biệt thự!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sính Đình, lại nhìn Mạc Thiên Kinh một chút, bên ngoài biệt thự mười mấy hàng xe, mấy trăm người áo đen đem biệt thự này bao vây đến nước chảy cũng không lọt, thấy được lần này Belle thật sự tính toán hành động rồi!

"Tại sao có thể như vậy?"

Sính Đình bế con đi tới bên cạnh Mạc Thiên Kinh, thò đầu ra, nhìn mấy trăm người ở dưới biệt thự, nhìn tay bọn họ cầm súng tiểu liên, liền nhíu mày.

"Thiên Kinh, lần này thật sự phiền toái rồi!"

Sính Đình nhìn những người đó, không biết lần này Belle lại muốn làm gì?

"Đừng lo lắng, em cứ ở trên này, anh đi xem một chút!"

Mạc Thiên Kinh giao phó xong, trấn định xoay người đi ra cửa.

Sính Đình liền vội vàng đưa con cho ông nội nói: "Ông nội, ông trông giúp cháu, không biết sẽ xảy ra chuyện gì, cháu cùng với Thiên Kinh đi xuống xem một chút!"

Sính Đình nói xong cũng liền đi ra cửa, đi theo phía sau Mạc Thiên Kinh.

"Thiên Kinh!"

Sính Đình đuổi kịp cầm tay của anh, kiên định nói.

"Mặc kệ xảy ra chuyện gì, chúng ta đều phải ở chung một chỗ!"

Sính Đình nắm tay của anh, nhìn Mạc Thiên Kinh, lần này cô sẽ không buông tay ra đâu!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, gật đầu một cái, có người vợ như thế, chồng còn đòi hỏi gì hơn!

Hai người tay trong tay đi xuống lầu, đám người Thủy Nhi đã đứng ở nơi đó, Belle đang ngồi ở trên ghế sofa, đứng phía sau là hai hàng hộ vệ mặc tây trang đen cầm súng tiểu liên trong tay.

Thủy Nhi và Thượng Quan Quân Triết đứng trước, phía sau họ là mười người đặc cảnh, trong tay cũng cầm súng tiểu liên, nhìn thần thái trấn định trên mặt bọn họ, Mạc Thiên Kinh rất hài lòng, vào lúc này còn có thể trấn định như vậy, đây mới thật sự là quân nhân!

"Belle! Đã lâu không gặp!"

Mạc Thiên Kinh và Sính Đình đi xuống dưới lầu, cười yếu ớt chào hỏi.

Belle đưa ánh mắt lạnh lùng nhìn lên, nhìn Mạc Thiên Kinh vẫn còn cười được, đốt ngón tay phải liền trắng bệch, hẳn thật rất muốn một quyền đánh hắn ta lăn xuống đất, nhưng không nghĩ, mới vừa lúc đi ra, ba hắn đã dặn, mục đích lần này đến đây chỉ có giảng hòa, không thể động thủ.

Chỉ là khi hắn nhìn thấy Mạc Thiên Kinh, liền rất muốn động thủ giải quyết hắn ta, chỉ là nhìn vào cụ diện hiện tại của gia tộc Bruce hẳn phải kìm chế tất cả lại.

Hắn thế nào cũng không ngờ, tốc độ của Mạc Thiên Kinh lại nhanh như vậy, bọn họ mới biết tin tức, chính phủ nước Mĩ liền cùng với người của Mạc Thiên Kinh đã khống chế được phần lớn sản nghiệp cùng thuộc hạ của gia tộc Bruce.

Giờ phút này hắn chỉ có giảng hòa, nói xin lỗi, nếu như không phải có gia tộc Bruce thì hắn cũng đã không thể xuất hiện ở trên cái thế giới này.

"Mạc thượng tướng, anh thật sự là phúc lớn mạng lớn! Xin chúc mừng!"

Belle cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi nói, Mạc Thiên Kinh càng cười, thì hắn lại càng tức giận, hận không được xé rách được miệng của hắn ta!

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, ngồi đối diện với hắn, hai chân vắt chéo nhau nói: "Quyết định xong chưa? Xử lý như thế nào?"

Mạc Thiên Kinh nhìn ra, lần này hắn ta không phải đến đây để gây phiền toái, người phía sau đoán chừng cũng là dự phòng bọn họ nâng lên động cơ giết người, đến lúc đó có thể bảo vệ hắn ta thoát thân!

"Không phải tôi muốn thế nào, mà là anh muốn xử lý như thế nào, thật muốn đuổi tận giết sạch sao!"

Hắn không phải sợ Mạc Thiên Kinh, chỉ là hiện tại cả gia tộc Bruce cũng bị Mạc Thiên Kinh vụng trộm giờ trò quỷ theo biên chế ở, hắn phải cùng hắn nói.

"Đuổi tận giết tuyệt? Mạc Thiên Kinh tôi không phải là người như thế, tuy nhiên vấn đề này còn phải dựa vào anh!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, chỉ cần hắn nguyện ý đền tội, cả gia tộc Bruce cũng sẽ bình an tiếp tục sinh tồn, anh cũng không phải là giặc cướp, không phải là loại người thích đánh giết giết, hơn nữa xã hội bây giờ cũng không giống như trước kia, bây giờ là **!

Tất cả đều phải dựa vào luật pháp.

"Vấn đề của tôi?"

Belle cau mày, không hiểu rõ lời của hắn ta là có ý gì.

"Không sai, anh phải nói cho tôi biết, anh và người nào liên thủ để xuống tay với tôi và Diệp Duệ?"

Anh khẳng định phải biết, đến tội cùng là người nào ở phía sau bức màn từ trước đến nay hợp tác với Belle, muốn đưa anh và Diệp Duệ vào chỗ chết như vậy.

"Anh nói cái gì? Tôi nghe không hiểu!"

Belle lên tiếng phủ nhận, hẳn thậm chí cái này cũng tra được, nhớ tới câu nói của người kia, Belle chắc chắn sẽ không nói cho Mạc Thiên Kinh biết hắn ta là ai!

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, cười lạnh.

"Belle, anh thật nghe không hiểu gì hay là giả vờ không hiểu, tôi hỏi anh, hôm nay anh tới nơi này là tới để đàm phán hay là để đối phó với tôi?"

Mạc Thiên Kinh như có điều suy nghĩ nhìn bọn cận vệ đang rục rịch chọn rộ phía sau hắn, đoán chừng bọn hắn hận không thể bắn anh thành tổ ong vỡ vụn được?

Chỉ là Mạc Thiên Kinh anh sao có thể dễ dàng bị đánh bại như vậy?

Phải biết rằng, ở chung quanh biệt thự anh đã an bài người của mình, chỉ là bọn họ nhiều người như vậy, anh đã bố trí những người đó ở trong chỗ tối, chính là để đề phòng ngộ nhỡ, bất quá anh vẫn hi vọng lần này sẽ xử lý xong chuyện này.

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, đang muốn mở miệng, điện thoại liền vang lên.

Belle cầm điện thoại lên, ấn nút nghe, bên trong hồi báo để cho chân mày của hắn nhíu càng sâu hơn, chặt hơn.

Cúp điện thoại, ánh mắt lạnh lùng bắn ra bốn phía, khẽ mở cánh môi, lạnh giọng hỏi.

"Lý Băng đâu?"

Tại sao không nhìn thấy người của hắn?

Chẳng lẽ đã rời đi? Không thể nào, Ngọc Sính Đình vẫn còn ở nơi này, cô ấy làm sao có thể rời khỏi đây được?

"Băng một nhọc quá độ bị té xỉu, đang nghỉ ngơi!"

Còn không đợi Mạc Thiên Kinh mở miệng, Sính Đình liền lạnh giọng nói, nếu như cô đoán không lầm, cuộc điện thoại vừa rồi đã nói lên thân phận của Lý Băng.

Nếu quả như không sai, Lý Băng và Belle chính là an hem của nhau.

"Mệt, ngất xỉu?"

Belle có chút ngây ngẩn, sau khi lấy lại tinh thần sau, tức giận đến cắn răng, rống lên nói.

"Các người đến tốt cùng đã để cho cô ấy làm gì, làm sao lại mệt đến mức té xỉu!"

Em gái của hắn, bọn họ cứ nhiên lại làm cho nó mệt đến té xỉu!

Sính Đình nhìn phản ứng của Belle, càng thêm khẳng định suy đoán trong lòng.

"Belle, Lý Băng là của em gái của anh đúng không?"

Belle không trả lời vấn đề của cô, lại hỏi tiếp.

"Nó bây giờ đang ở đâu! Tôi muốn thấy nó!"

Hắn sẽ không để cho những người này khi dễ em gái mình, hắn sẽ bảo vệ an toàn của cô.

"Cô ấy ở trên lầu nghỉ ngơi, về phần làm sao lại mệt đến ngất xỉu thì phải hỏi anh đấy!"

Sính Đình được sợ hãi những thứ cận vệ hung thần ác sát phía sau hắn đang canh chừng bọn họ, không nhìn đến nghi vấn của Belle, lạnh giọng nói.

"Nếu như không phải là anh một lòng một dạ đối phó bọn tôi, Lý Băng sau khi sảy thai cũng sẽ không có thời gian nghỉ ngơi như vậy, còn phải đứng đây trông chừng cho đến khi mệt đến ngất xỉu!"

Nói đến chuyện Lý Băng mệt đến ngất xỉu, cô cũng có lỗi, nếu không phải cô dẫn theo cô ấy đi tới nước Mỹ, cũng sẽ không gặp phải Belle, hết thảy mọi chuyện cũng sẽ không xảy ra.

"Sảy thai mà cô còn để cho nó ở đây trông chừng?"

Belle siết chặt quả đấm, tức giận đến mức một tiếng lên trên mặt bàn làm cho ly trà lập tức rơi xuống trên đất, vỡ vụn thành từng mảnh!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 259: Nhớ lại những ngày tháng trước kia!

Sính Đình tức giận nhìn chằm chằm Belle, nói to: "Nếu nói theo ý của anh, thì tại sao Lý Băng phải trông chừng đến mệt mỏi như vậy? Tôi còn đang ở cũ mà cũng không có một khắc được an bình?"

Nhớ tới Lý Băng cùng với cô trải qua những ngày tháng này, Sính Đình cũng rất tức giận, Belle từ một thân sĩ dịu dàng lập tức biến thành một ác ma, biến thái, họ có thể đứng ở đây bình yên đã coi như là một chuyện tốt rồi.

Hơn nữa hần còn làm cho Diệp Duệ và Mạc Thiên Kinh thiếu chút nữa mất mạng, làm hại họ không thể không dựa vào chính mình để bảo vệ mình, yếu ớt chống lại .

Belle nhìn Sính Đình, không ngờ cô cũng có lúc nhanh nhẹn miệng như vậy, trước kia lúc hần và cô còn thân thiết cảm giác cô rất ít nói, không nghĩ tới bây giờ lại nói không ngừng như vậy.

"Hiện tại cô ấy không sao chứ?"

Bị Sính Đình nói như vậy, Belle quả thật cảm giác mình rất quá đáng, trước kia hần lại không biết Lý Băng là em gái của mình, nếu như mà biết rõ thì hần làm sao lại đối xử với em ấy như vậy chứ!

Hiện tại hần lại rất muốn bảo vệ em gái duy nhất này của mình, nhưng cũng không biết còn có thể bảo hộ được hay không.

Sính Đình nhìn thái độ của hần đã tốt hơn nhiều, liền nhàn nhạt nói:

"Đang nghỉ ngơi, Belle, nếu như anh không muốn Lý Băng đau lòng thì nên cùng Mạc Thiên Kinh nói chuyện cẩn thận một chút, không nên động dao động súng, mặc kệ là bên nào bị thương, Lý Băng cũng sẽ rất khổ sở ."

Một bên là bạn bè của mình, một bên là người thân có quan hệ máu mủ, mặc dù người thân này làm cho người ta có hơi thất vọng, nhưng nói thế nào, đó cũng là người thân của Lý Băng!

Belle nhìn Sính Đình, trầm giọng một hồi mới nói.

"Cô và tôi nói chuyện riêng một chút!"

Hần có mấy lời muốn hỏi, nhiều người như vậy ở chỗ này hần cũng không biết nên nói gì, cũng không muốn để cho bọn họ biết.

"Sính Đình, dừng!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, hần ta lại muốn nói chuyện riêng với Sính Đình làm anh thật rất lo lắng Sính Đình sẽ bị tổn thương.

Sính Đình vỗ vỗ vào mu bàn tay của Mạc Thiên Kinh, nở một nụ cười cho anh yên tâm.

"Yên tâm đi, em tin tưởng, Belle sẽ không làm chuyện gì thương tổn đến em đâu, hần bây giờ chính là Belle mà em thích! Belle, anh nói có đúng không?"

Sính Đình nhìn Belle, Belle ngây ngẩn một hồi, rồi liền gật đầu một cái.

"Mạc Thiên Kinh, tôi hứa với anh, tôi sẽ không làm gì cô ấy, chuyện giữa chúng ta, sẽ không kéo cả cô ấy vào, tôi tìm cô ấy là có chuyện khác!"

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, Sính Đình có thể gặp người đàn ông như vậy thật sự là rất tốt số, chỉ tiếc mình. . . . .

Nghĩ đến thân thể của mình, Belle có chút tự ti!

"Tốt nhất là như vậy, tôi sẽ vẫn trông chừng hai người đấy!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, lại nhìn sang Belle, vẫn có chút không yên lòng.

Sính Đình nhìn Belle, chỉ vào cánh cửa bên ngoài sân cỏ.

"Còn nhớ rõ nơi đó không? Chúng ta đã mang cục cung đi qua nơi đó phơi nắng, bây giờ chúng ta sẽ đi đến nơi đó nói chuyện!"

Nơi đó có ánh mặt trời, giống như trước kia bọn họ quen biết, ánh nắng tươi sáng, tinh thần phấn chấn bông bông, không âm trầm giống như hiện tại.

Belle gật đầu một cái, đi theo Sính Đình đi ra ngoài.

"Yên tâm đi!"

Sính Đình nói với Mạc Thiên Kinh, sau đó đi ra ngoài, hai người tới trên sân cỏ, tất cả mọi người đứng ở xa xa dõi theo.

Trên sân cỏ, Sính Đình và Belle ngồi trên chiếu, toàn thân Belle mặc tây trang màu xám tro nhạt, cả người toát lên khí phách mười phần, tóc quần màu vàng sáng, con ngươi màu xanh lam đang nhìn lên bầu trời.

Sính Đình mặc một bộ quần áo thoải mái màu xanh dương nhạt, tóc quần xinh đẹp đã được buộc lại, nhưng vẫn vương trên vành tai một ít sợi tóc.

Bây giờ đã bắt đầu vào mùa đông, nhưng không phải là rất lạnh, bây giờ còn có mặt trời, chiếu lên trên người, rất ấm áp thoải mái.

"Cô có biết vì sao tôi lại muốn nói chuyện riêng với cô không?"

Belle nhàn nhạt hỏi, con người màu xanh lam liếc cô một cái.

Sinh Đình nhìn hắn, rất nghiêm túc nói.

"Tôi cũng nghĩ là chuyện của Lý Băng rồi. Tóm lại anh không phải vào lúc này mà tìm tôi để ôn lại chuyện cũ được!"

Nghĩ đến bọn họ trước kia cùng nhau nhìn mặt trời, bởi chung chơi chung, bất quá khi đó còn có cả Lý Băng, ba người, hai phụ nữ có thai, mặc kệ đi tới chỗ nào, cũng sẽ rước lấy ánh mắt khác thường của người khác.

Lúc ấy Sinh Đình và Lý Băng còn nói đùa rằng Belle thật có điểm phúc, ai không biết còn tưởng rằng anh có tới hai người vợ, lại còn đều mang thai. Ngẫm lại, khi cùng đi ra ngoài mua đồ, Sinh Đình liền cảm thấy những tháng ngày đó thật sự rất thoải mái.

Hiện tại thế nào, bọn họ cũng đều không phải là người của trước kia nữa.

Belle biến thành Thiếu chủ của gia tộc Bruce, mà cô lại trở thành vợ của Mạc Thiên Kinh, bọn họ từ bạn bè biến thành kẻ địch!

"Cô rất thông minh!" Belle nhìn Sinh Đình một cái, liền nói tiếp.

"Cô biết không? Lúc tôi gặp cô và Lý Băng, hai người đã mang lại cho tôi cảm giác rất gần gũi, để cho tôi có cảm giác của một gia đình, có lẽ đây chính là quan hệ huyết thống phải không? Lúc đó cô buồn rầu không vui, Lý Băng thì lại lạnh lùng, hai người làm cho tôi sinh ra cảm giác muốn bảo vệ **.

Mà khi tôi thật sự quen biết hai người, thì tôi mới biết, thì ra là hai người đều có khổ sở, có vui vẻ, đặc biệt là cô...tính tình hay nóng giận kia của cô khiến cho tôi cảm thấy kỳ ức hầy còn rất mới mẻ, Lý Băng lạnh lùng nhưng lại quan tâm đến cô như vậy, lúc ấy tôi còn tưởng rằng hai người là chị em ruột của nhau! Không ngờ người có huyết thống thật sự lại là tôi và cô ấy!"

Belle nhớ lại, chỉ là không biết khi Lý Băng biết hắn và cô có quan hệ anh em ruột thịt, có thể tiếp nhận hắn hay không?

Cô ấy khẳng định cảm thấy rất khó chịu đi? Có một người anh trai như vậy, thật rất mất mặt?

Belle khổ sở cười cười, thật ra thì anh sao không muốn làm người bình thường cơ chứ? Nhưng có ai biết được sự khổ sở của hắn!

Sinh Đình nghe Belle nói vậy, nhẹ nhàng cười một tiếng:

"Đúng vậy, lúc ấy tôi cho rằng Mạc Thiên Kinh phản bội mình...tôi thấy rất đau lòng, chuẩn bị mang theo đứa bé bỏ đi, Lý Băng muốn đi cùng với tôi, không ngờ chính cô ấy cũng mang thai!"

"Đúng vậy, chỉ đáng tiếc đứa bé kia đã không còn!"

Nhớ tới đứa bé kia, Belle càng thêm tự trách! Nếu như không phải là hắn cố ý đến gần Lý Băng, cố ý làm bộ như là bạn trai của Lý Băng, Diệp Duệ cũng sẽ không tức giận đẩy Lý Băng ra, làm cô ngã nhào, cũng sẽ không bị sinh non.

Nhớ tới lúc Lý Băng mất đi đứa bé, khổ sở như vậy, nhớ đến ánh mắt trống rỗng kia của cô, liền cảm thấy đau lòng vô cùng.

Em gái của hắn mà hắn lại cứ nhiên làm một lẽ ra mắt như vậy.

"Ừ, cô ấy thật rất muốn sinh đứa bé kia, mặc dù đứa bé kia là vì mục đích muốn xé toạc lớp màng kia mà có, nhưng Lý Băng lại cực kỳ quý trọng. Lý Băng là cô nhi, từ nhỏ đến lớn, cô ấy vẫn luôn khát vọng có người thân của mình.

Từ khi gặp cô ấy tới nay, cô ấy ngoài mặt lúc nào cũng lạnh lẽo như vậy, nhưng nội tâm lại cực kỳ mềm yếu, rất cần sự quan tâm, ai đối tốt với cô ấy một phần, thì cô ấy sẽ hết sức mà báo đáp người đó!"

Lý Băng đối với cô chính là như vậy, cô đối với cô ấy chỉ tốt một chút, Lý Băng liền đối với cô tốt gấp mấy lần.

"Cô ấy là cô nhi? Mẹ của cô ấy đâu?"

Belle rất là kinh ngạc?

Hắn từ trước đến giờ cũng không hỏi Lý Băng, cô ấy chỉ nói là không có người thân, cũng không nói rằng mình là cô nhi?

"Ừ, cô ấy từ nhỏ đã lớn lên ở cô nhi viện, ngay cả cha mẹ mình là ai cũng không biết, chỉ là cô ấy có một miếng ngọc bội, từ nhỏ vẫn đeo theo trên cổ, có thể là người nhà của cô ấy để lại!"

"Có chuyện như vậy sao?"

Chương 260: Tính cách của anh bị phân liệt hay tinh thần bị phân liệt?

Belle từ trên người lấy ra một miếng ngọc bội màu đỏ đưa cho Sính Đình nhìn, Sính Đình nhìn miếng ngọc bội trước mắt, là ngọc bội hình con rồng, không phải rất lớn, chỉ dài khoảng ba đến bốn cen-ti-mét, phía trên có khắc một chữ tượng hình, không biết là chữ gì!

Nhưng miếng ngọc bội này hình như là không hoàn chỉnh, giống như đứt làm hai nửa vậy, Sính Đình nhìn vào liền cau mày.

"Đây là nửa miếng ngọc bội?"

Belle gật đầu một cái: "Ừ, chỉ có nửa miếng, còn có nửa miếng nữa mẹ tôi đã mang đi, nghe ba tôi nói, năm đó lúc mẹ rời nhà cũng mang theo một nửa kia, lúc ấy ba chuẩn bị đem ngọc long phượng màu đỏ giao cho mẹ, còn dư lại một ít sẽ giao lại cho con mình, không ngờ mẹ cứ nhiên lại rời nhà trốn đi! Sau khi mẹ rời đi, ba không tìm được mẹ, dần dần cũng mất hết tin tức."

Những điều này Belle đều nghe từ chính miệng của ba mình mới biết, hẳn trước kia rất ghét mẹ, bởi vì hẳn cảm thấy mẹ là một người phụ nữ xấu, vứt bỏ hẳn lại rời khỏi ba, bà không phải là một người mẹ tốt.

Từ sau khi hẳn hiểu chuyện, hẳn liền phản nghịch vô cùng. Ba hẳn vì muốn cho hẳn học tập thật giỏi, để trong tương lai có năng lực tiếp quản gia tộc Bruce, nên đối với hẳn nghiêm khắc vô cùng, cho tới bây giờ cũng không bao giờ nói câu nào dịu dàng với hẳn.

Hẳn ngoài mặt là một đứa trẻ dịu dàng khéo léo nhưng sau lưng lại là người phản nghịch máu lạnh.

Cũng chính là bởi vì như thế mà hẳn có hai tính cách, có lúc, hẳn chính là thân sĩ, lại có lúc hẳn chính là ác ma!

Nhưng mà bây giờ, hẳn càng ngày càng không chế không được tính cách của mình, có lúc điên lên, giết người không chớp mắt.

"Anh rất muốn có mẹ phải không?!"

Sính Đình nhìn Belle, thật ra thì hẳn cũng thật đáng thương, có thân phận bối cảnh hùng hậu thì thế nào, còn không phải cảm thấy tịch mịch cô độc hay sao.

Belle gật đầu một cái.

"Tôi nghĩ, tôi rất muốn biết mẹ mình là người phụ nữ như thế nào, nhưng cho tới bây giờ ba cũng không nói, sau này tôi mới biết, mẹ là người phụ nữ mà ba cướp từ tay người khác, ông ấy trực tiếp cưỡng bạo mẹ rồi sinh ra tôi, cưỡng chế mẹ tôi mang theo bên người!"

Sau này mẹ không chịu nổi sự tàn nhẫn của ông nên mới rời đi!

"Ba anh. . . . ."

Sính Đình thật không ngờ, thì ra là mẹ của Belle lại là do Khải Định giành giật với người khác mới có được, khó trách khi Khải Định nhìn thấy Belle muốn cướp cô từ tay Mạc Thiên Kinh lại tức giận như vậy, ông ấy khẳng định rất hối hận với cách làm trước kia của mình?

Chỉ là cô tin tưởng, Khải Định nhất định là rất thích mẹ của hẳn, hôm đó nhìn ánh mắt của ông ta khi nhìn thấy Lý Băng bên trong đều chất chứa tình yêu sâu đậm.

"Ông ấy là cảm thú!"

Belle khở sở nhớ lại, ba của hẳn là một cảm thú khát máu, mặc dù ông ấy bây giờ mang dáng vẻ của con người, nhưng chỉ có hẳn mới biết, cuộc sống riêng của hẳn có nhiều hỗn loạn như thế nào.

Hẳn còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy nam nữ hoan ái là khi hẳn mười lăm tuổi. Lúc đó hẳn mới vừa đọc xong sách, vốn muốn đem thành tích trong cuộc thi của mình nói cho ba biết, không ngờ khi đi tới phòng của ba lại nhìn thấy ba hẳn đang ôm một người phụ nữ, điên cuồng xé rách quần áo rồi cưỡng bạo cô ta, hẳn loáng thoáng nhớ lại, trong ánh mắt của ba hẳn mang đầy hưng phấn, mà người phụ nữ bị ông ta đè ở phía dưới thì khóc đến nửa chết nửa sống!

Một ngày kia, khi hẳn nhận biết được rõ ràng, cái gì là tình yêu nam nữ, cũng hiểu rõ hành động của ba mình cảm thú như thế nào.

Kể từ sau hôm đó, hẳn thường đi đến bên ngoài phòng của ba mình nhìn lên, cơ hồ là mỗi ngày, ba đều lần lượt cưỡng bạo những người phụ nữ khác

nhau, nhìn trực tiếp như vậy cũng đủ biết tính chân thật cỡ nào.

Hắn cũng nhớ, hành động biến thái của hắn là năm mười sáu tuổi, sau khi hắn nhìn thấy ba mình cưỡng bạo một người phụ nữ, nhìn thấy một người hầu gái đang quét sân, so với hắn nhỏ hơn một tuổi, liền kéo cô ta tiến vào gian phòng, đem cô ta tàn phá, lần lượt yêu cầu,giày vò tra tấn cô ta sống dở chết dở.

Ngẫm lại, Belle liền cảm thấy mình rất biến thái, sau đó người hầu gái kia khóc lóc tìm ba hắn tố cáo, không ngờ ông lại đem cô ta thưởng cho hắn khai trai, hơn nữa bảo hắn phải học tập nhiều hơn!

Từ ngày đó trở đi, hắn đã có phụ nữ trong tay để thực hành!

Năm hắn mười bảy tuổi, cô gái kia mang thai đứa bé của hắn, hắn muốn để cho cô ta sinh con, nhưng không ngờ cô ta lại chịu không nổi giày vò mà tự sát!

Từ sau ngày đó, ba hắn liền tìm nhiều người phụ nữ khác nhau đến dạy hắn làm như thế nào để triển miên, thậm chí trước mặt hắn còn cùng họ làm chuyện kia, muốn để cho hắn cùng nhau học!

Belle bây giờ ngẫm lại, thấy khi đó tuổi trẻ khí thịnh, cho nên hắn đã trầm luân, hắn biến thái, học theo ba mình, tung hoành trong biển hoa nhiều năm. Cho đến sau khi hắn hai mươi lăm tuổi, hắn chán ghét, muốn lui ra ngoài, trừ yêu cầu sinh lý hắn sẽ không đi tìm phụ nữ!

Sính Đình cũng không biết hắn nói lời này là có ý gì!

"Belle, mặc kệ ba anh đã làm ra chuyện sai lầm gì, nhưng thủy chung vẫn là ba của anh!"

Sính Đình nhớ đến ngày hôm qua, hắn và Khải Định trở mặt với nhau, hai người tấn công lẫn nhau khiến cho cô thấy rất khó hiểu.

"Hừ. . . . Ba tôi, không phải cô đã mắng tôi là người biến thái sao? Cô biết không? Tất cả những biến thái của tôi đều là từ ông ấy mà ra cả, ông ấy mới là biến thái chân chính!"

Belle nhớ tới ba mình, liền cảm thấy đó không phải là một người cha mà chính là một bệnh nhân biến thái, một biến thái điên cuồng.

"(๖o๖). . ."

Sính Đình nhìn Belle, thật không biết nhà bọn họ đã xảy ra chuyện gì, bọn họ đều là biến thái, nhìn gương mặt tuấn tú của hắn tức giận liền thờ dài.

"Ít nhất Lý Băng không phải!"

Belle nhìn Sính Đình.

"Không phải cô nói muốn tôi và Mạc Thiên Kinh nói chuyện tử tế một chút sao? Tôi sẽ làm vậy, bắt quá tôi muốn cô giúp đỡ tôi!"

Belle nhìn Sính Đình, đề ra được quyết định này, hắn quả thật đã rất khổ sở.

"Chuyện gì! Nếu tôi có thể làm được, tôi sẽ làm hết khả năng để giúp anh!"

"Ta muốn cô không nói cho Lý Băng biết tôi là anh trai của cô ấy!"

Hắn không hy vọng cô ấy biết người thân của mình lại biến thái như vậy, nếu như Lý Băng biết, cô ấy nhất định sẽ rất khổ sở.

Sính Đình sùng sốt một hồi.

"Belle, thật ra thì Lý Băng đã đoán được quan hệ của cô ấy và anh rồi, nếu như anh thật lòng hối cải thì cô ấy sẽ tiếp nhận anh, bởi vì anh chính là một người anh tốt!"

Cô cũng sẽ không quên trước kia hắn đã dịu dàng như thế nào, thân sĩ như thế nào.

"Cô ấy thật sẽ tha thứ tôi sao?"

Giọng của Belle có chút run rẩy, cô ấy thật sẽ tha thứ hắn, hắn là một anh trai rất mát thể diện!

"Đúng vậy!"

Sính Đình khẳng định nói, nhìn Belle, cô cảm thấy đau lòng thay cho hắn, một người đàn ông như vậy, lại có thể trải qua những năm tháng như thế, đây chính là Thiếu chủ của gia tộc Bruce sao?

"Nhưng tôi sợ tôi không chế không được, Sính Đình, tôi là người có hai tính cách, cô có biết bây giờ tôi vì cái gì mới có thể cùng cô hàn huyên như vậy không?"

Belle đau đớn nhìn Sính Đình, nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của cô liền nhắm mắt lại, đau đớn nói.

"Khi tới đây ba tôi đã châm cho tôi một châm, để cho tôi có thể khống chế tính khí của mình, nếu không chờ đến khi biến thành tính tình kia, tôi liền sẽ trở nên không có nhân tính, khát máu tàn nhẫn!"

Hắn thật không muốn biến thành như vậy, nhưng mà những năm này, tính nết chuyển đổi càng lúc càng nhanh, trước kia hắn và Sính Đình quen biết, liền quên mất phiền não nên hắn có thể khôi phục lại bình thường, nhưng là một khi có chuyện kích thích thì hắn liền thay đổi biến thành Belle khát máu tàn nhẫn!

"Tính cách của anh bị phân liệt hay tính thần bị phân liệt?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Lý Băng bị người ta mang đi rồi!

Sính Đình không ngờ Belle lại là một người như vậy, cô vốn còn tưởng rằng hắn có tính tình hai mặt hay thay đổi, nhưng thế nào cũng không ngờ đến, ba của hắn lại là người như vậy, nghĩ đến ngày hôm qua Khải Dịch là một người rất biết nói lý lẽ thiệt hơn cùng bọn họ, cô còn cảm thấy ông ta không tệ, không ngờ lại là một lão biến thái.

Belle nhìn Sính Đình, khổ sở cười nói:

"Hai loại đều bị!"

"Nghiêm trọng như thế sao!"

Sính Đình có chút giật mình, vậy theo đó mà nói, nếu như thuốc hết tác dụng thì Belle dịu dàng trước mắt này lại sẽ biến thành Belle điên cuồng biến thái của ngày hôm qua?

Belle gật đầu đáp: "Không sai, cho nên tôi không hy vọng Lý Băng biết mình có một người anh như thế này!"

Sính Đình nhìn Belle, trong nháy mắt liền cảm thấy Belle thật rất đáng thương, chỉ là. . . . .

"Belle, anh hãy yên tâm đi, Lý Băng là một bác sĩ cực kỳ giỏi, tôi nghĩ cô ấy có thể trị hết bệnh cho anh!"

Sính Đình nghĩ có lẽ Lý Băng sẽ có biện pháp, Mạc Thiên Kinh đã từng nói Lý Băng là một bác sĩ trong ngoài nước khó có được, y thuật của cô ấy rất giỏi, chỉ là cô cũng không biết cô ấy có thể chữa khỏi cho Belle hay không.

Belle nhìn Sính Đình nói: "Cô đừng gạt tôi, bệnh này đã ăn sâu vào xương tủy, căn bản không có biện pháp chữa trị, Sính Đình, cảm ơn cô, cảm ơn cô đã cho tôi có cảm giác của gia đình!"

Mặc dù rất ngán ngùi, nhưng hắn thật rất thỏa mãn, hắn biết, có lẽ một giây kế tiếp, hắn sẽ biến thành Belle điên cuồng, nhưng là giờ phút này hắn vẫn còn là Belle của trước kia.

"Anh không phải nói cảm ơn, cứ cho Lý Băng xem một chút, có lẽ thật sự có thể trị hết!"

Sính Đình cũng không muốn hắn buông tha, phải biết, nếu như hắn tiếp nhận trị liệu, có lẽ cuộc chiến này có thể sẽ không diễn ra, còn nếu như không đi chữa, có lẽ chiến tranh không có cách nào tránh khỏi rồi.

Belle nhìn Sính Đình nói: "Tôi hiểu biết rõ cô nói cái này là vì tốt cho tôi, cô hãy yên tâm, tôi sẽ không để cho cuộc chiến tranh này xảy ra đâu!"

Hắn tuyệt đối sẽ không để cho cuộc chiến tranh này nổ ra được.

Belle ở trong lòng âm thầm thề, hắn tuyệt đối sẽ không!

Sính Đình nhìn Belle, thật khiến cho người ta rất đau lòng, nhưng chỉ trừ khuyến cáo bên ngoài, cô thật không có biện pháp nào để hỗ trợ.

"Chúng ta trở về đi thôi, hi vọng chúng ta còn có thể cùng nhau ngắm mặt trời như thế này!"

Belle đứng dậy, điều nên nói cũng đã nói rồi, trong lòng cũng thấy thư thái rất nhiều, mười mấy năm qua, đây cũng là lần duy nhất hắn nói nhiều như vậy, hiện tại rốt cuộc đã được trải lòng, vì thế cảm thấy thật thoải mái!

Sính Đình gật đầu, sau đó hai người trở lại bên trong biệt thự, Mạc Thiên Kinh đứng ở cửa, nhìn thấy Sính Đình đi tới, vội vàng kéo cô lại quan tâm hỏi.

"Không sao chứ?"

Sính Đình cười lắc lắc đầu, nhìn Mạc Thiên Kinh khẩn trương như thế, trong lòng cảm thấy rất ấm áp.

"Mạc Thiên Kinh, Belle đã giữ lời, chúng ta bây giờ nên nói chuyện một chút!"

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy hắn ta quan tâm Sính Đình như thế, không thể không nói, Mạc Thiên Kinh là một người đàn ông tốt. Tội thiếu đối với phụ nữ mà nói, đàn ông như vậy chính là người tình trong mộng của bọn họ!

"Được!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, xoay người cùng đi theo vào biệt thự, hai người mặt đối mặt ngồi ở trên ghế sofa, Chương 261: Lý Băng bị người ta mang đi rồi!

Sính Đình không ngờ Belle lại là một người như vậy, cô vốn còn tưởng rằng hắn có tính tình hai mặt, nhưng thế nào cũng không ngờ đến, ba của hắn lại là người như vậy, nghĩ đến ngày hôm qua Khải Dịch là một người rất biết nói lý lẽ thiệt hơn cùng bọn họ, cô còn cảm thấy ông ta không tệ, không ngờ lại là một lão biến thái.

Belle nhìn Sính Đình, khổ sở cười nói.

"Hai loại đều bị!"

"Nghiêm trọng như thế sao!"

Sính Đình có chút giật mình, vậy theo đó mà nói, nếu như thuốc hết tác dụng thì Belle dịu dàng trước mắt này lại biết biến thành Belle điên cuồng biến thái của ngày hôm qua?

Belle gật đầu một cái nói: "Không sai, cho nên tôi không hy vọng Lý Băng biết mình có một người anh như thế này!"

Sính Đình nhìn Belle, trong nháy mắt này, liền cảm thấy Belle thật rất đáng thương, chỉ là. . . . .

"Belle, anh hãy yên tâm đi, Lý Băng là một bác sĩ cực kỳ giỏi, tôi nghĩ cô ấy có thể trị hết bệnh cho anh!"

Sính Đình nghĩ có lẽ Lý Băng sẽ có biện pháp, Mạc Thiên Kinh có nói qua, Lý Băng là một bác sĩ trong ngoài nước khó có được, y thuật của cô ấy rất giỏi, chỉ là cô cũng không biết cô ấy có thể chữa khỏi cho Belle hay không.

Belle nhìn Sính Đình nói: "Cô đừng gạt tôi, bệnh này đã ăn sâu vào xương tủy, căn bản không có biện pháp chữa trị, Sính Đình, cảm ơn cô, cảm ơn cô đã cho tôi có cảm giác của gia đình!"

Mặc dù rất ngắn ngủi, nhưng hắn thật rất thỏa mãn, hắn biết, có lẽ một giây kế tiếp, hắn sẽ biến thành Belle điên cuồng, nhưng là giờ phút này hắn vẫn còn là Belle của trước kia.

"Anh không phải nói cảm ơn, cứ cho Lý Băng xem một chút, có lẽ thật sự có thể trị hết!"

Sính Đình cũng không muốn hắn buông tha, phải biết, nếu như hắn tiếp nhận trị liệu, có lẽ cuộc chiến tranh này có thể tránh khỏi, nếu như không đi chữa, có lẽ một cuộc chiến tranh không có cách nào tránh khỏi rồi.

Belle nhìn Sính Đình nói: "Tôi hiểu biết rõ cô nói cái này là vì tốt cho tôi, cô hãy yên tâm, tôi sẽ không để cho cuộc chiến tranh này xảy ra đâu!"

Hắn tuyệt đối sẽ không để cho cuộc chiến tranh này nổ ra.

Belle ở trong lòng âm thầm thề, hắn tuyệt đối sẽ không!

Sính Đình nhìn Belle, thật khiến cho người ta rất đau lòng, chỉ là trừ khuyến cáo bên ngoài, cô thật không có biện pháp nào để hỗ trợ.

"Chúng ta trở về đi thôi, hi vọng chúng ta còn có thể cùng nhau ngắm ánh mặt trời!"

Belle đứng dậy, điều nên nói cũng đã nói rồi, trong lòng cũng thấy thư thái rất nhiều, mười mấy năm qua, cũng là lần duy nhất hắn nói nhiều như vậy, hiện tại rốt cuộc đã nói ra, nên cảm thấy thật là thoải mái!

Sính Đình gật đầu một cái, hai người trở lại bên trong biệt thự, Mạc Thiên Kinh đứng ở cửa, nhìn thấy Sính Đình đi tới, vội vàng kéo cô lại quan tâm hỏi.

"Không có sao chứ?"

Sính Đình cười lắc lắc đầu, nhìn Mạc Thiên Kinh khẩn trương như thế, trong lòng cảm thấy rất ấm áp.

"Mạc Thiên Kinh, Belle đã giữ lời, chúng ta bây giờ nên nói chuyện một chút!"

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy hắn ta quan tâm Sính Đình như thế, không thể không nói, Mạc Thiên Kinh là một người đàn ông tốt. Tối thiểu đối với phụ nữ mà nói, đàn ông như vậy chính là người tình trong mộng của bọn họ!

"Được!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, xoay người cùng đi theo vào biệt thự, hai người mặt đối mặt ngồi ở trên ghế sofa, sát khí trên mặt Belle đã mất đi rất nhiều, lại biến thành một quý ông lịch thiệp của trước kia rồi.

"Mới vừa nói gì mà nói lâu như vậy!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, nhỏ giọng hỏi, hai người nói chuyện hơn hai tiếng, thật cũng đủ lâu, làm hại anh đứng ở cửa tê hết cả chân, mắt không rời bọn họ một khắc, thật lo lắng Belle sẽ gây bất lợi với cô.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, kéo tay của anh, nhỏ giọng nói.

"Chờ sau khi nói xong chuyện chính, em sẽ nói cho anh biết!"

Mạc Thiên Kinh biết ý của cô liền gật đầu rồi tiếp tục phân phó:

"Em cần đi lên nghỉ ngơi một chút, chơi với con một lát."

Sính Đình nhìn Belle, liền nhớ tới Lý Băng.

"Em đi xem Lý Băng một chút đã, hai người cứ từ từ nói chuyện!"

Quay sang gật đầu với Belle một cái, Sính Đình liền xoay người đi lên lầu, Thủy Nhi cũng đi theo cô lên trên.

"Sính Đình, Lý Băng và Belle thật sự là anh em sao?"

Thủy Nhi rất là tò mò, thấy bọn họ ra ngoài lâu như vậy, thật rất muốn biết bọn họ nói cái gì, nhìn Belle trở lại, hình như sát khí cũng vơi bớt đi rất nhiều.

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, nhớ tới lời của Belle, nhàn nhạt nói.

"Ừ, là anh em, nhưng mà hắn lại không cho tôi nói với Lý Băng! Sợ Lý Băng không thích có một người anh như vậy!"

Sính Đình nhớ tới khi Belle nói lời này, đáng vẻ tươi cười đắng chát, làm cho cô cảm thấy đau lòng.

"Đáng đời, nếu tôi là Lý Băng, tôi cũng sẽ không nhận người anh như vậy, quá biến thái rồi!"

Thủy Nhi thờ phỉ phò nói, nhớ tới hành động việc làm mấy ngày nay của Belle, cô liền cảm thấy hắn rất đáng ghét, căn bản cũng không muốn Lý Băng có liên quan với hắn.

Chỉ là bọn họ lại đích xác có liên hệ máu mủ, lần này thật vẫn không biết nên làm sao.

"Thật sao? Nhưng tôi cảm thấy Belle thật rất đáng thương, cô không biết đâu. . . . ."

Sính Đình đơn giản đem chuyện Belle nói cho Thủy Nhi nghe, cô không hy vọng Thủy Nhi xem Belle là loại người độc ác tàn bạo vô nhân tính, thật ra thì hắn cũng rất đáng thương.

Cái gọi là con bất học lỗi của cha, dạy không nghiêm do thầy lười biếng, mặc kệ nói từ phương diện nào, đây đều là lỗi của người làm ba như Khải Định.

Có người ba như thế, cộng thêm phương thức dạy dỗ như vậy, hắn không trở thành biến thái mới là lạ.

Thủy Nhi nghe Sính Đình nói, có chút khó tin, chu môi nói:

"Không ngờ hắn cũng có lúc đáng thương như vậy!"

Nhưng mà cô vẫn không thấy thích hắn ta cho lắm!

Sính Đình thở dài, đi vào phòng của Lý Băng, đang muốn gọi Lý Băng, liền nhìn thấy một bóng người từ cửa sổ nhảy xuống, Lý Băng căn bản cũng không còn ở bên trong nữa.

"Đứng lại!"

Sính Đình vội vàng vọt tới bên cửa sổ, người kia đã xuống đến lầu dưới, mấy người khiêng một người chạy đi.

"Nhanh đi báo cho Mạc Thiên Kinh, Lý Băng bị người ta bắt đi rồi!"

Sính Đình la lớn, Thủy Nhi nhanh một bước chạy ra, Sính Đình vội vàng từ cửa sổ bật người nhảy xuống, mới vừa hạ xuống đất liền nhìn thấy mấy người kia đem Lý Băng nhét vào một chiếc ô tô màu đen, sau đó ‘ vèo ’ một cái lái đi!

Sính Đình chạy tới, chỉ kịp nhìn thấy biển số xe là XX7898, là xe Audi R8.

Thủy Nhi lao xuống lầu hô lớn.

"Thượng tướng, Lý Băng bị người ta bắt đi rồi!"

"Cái gì!"

"Cái gì!"

Mạc Thiên Kinh và Belle đồng thời đứng lên, trên mặt đều là vẻ khó có thể tin được, làm sao có thể, trong khi thực lực hai bên cường đại như vậy mà vẫn còn chúng vẫn có cơ hội dẫn người đi, đến tột cùng là do ai làm ra?

"Là thật, mới vừa rồi chúng tôi đi lên, liền nhìn thấy một bóng người từ cửa sổ nhảy xuống, Sính Đình vội vàng nhảy qua cửa sổ đi xem, liền nhìn thấy Lý Băng bị người ta khiêng đi rồi!"

Thủy Nhi vội vàng giải thích, Belle và Mạc Thiên Kinh vội vàng đi ra ngoài cửa, đã nhìn thấy Sính Đình thở hồng hển chạy trở lại.

Sau khi sinh xong cảm thấy thể lực của cô yếu đi rất nhiều.

"Lý Băng bị người ta bắt đi rồi, xe Audi R8, biển số xe là XX7898. . . . ."

Sính Đình nhìn thấy bọn họ lập tức nói, Mạc Thiên Kinh vội vàng đỡ lấy cô, nhú mồm lại không vui nói.

"Làm sao em lại đi ra ngoài, chẳng lẽ em không biết bây giờ em đang ở cử hay sao?"

Lại còn đuổi theo người ta đi ra ngoài như vậy, có biết làm như vậy đối với thân thể tổn thương rất lớn hay không, Mạc Thiên Kinh thật rất lo lắng, giai đoạn ở cử liền bị cô phá hỏng rồi ! Sau này còn không biết sẽ ảnh hưởng đến thân thể như thế nào.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh nói: "Em quên mất! Lý Băng bị mấy người kia bắt đi, Mạc Thiên Kinh, Belle, các anh nhanh đi cứu cô ấy đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 262: Điều là biến thái!

Belle đang muốn đi ra ngoài, Mạc Thiên Kinh liền trầm thấp hỏi.

"Belle, anh biết là ai làm đúng không?"

Đi ra ngoài gấp như vậy, nếu như anh đoán không lầm, có bản lĩnh ở ngay dưới mắt bọn họ bắt người đi nhất định là người của bọn hắn, chỉ là đến tột cùng Belle có ý bày ra bấy rập này hay là bị người ta tính kế thì anh cũng không biết chắc!

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, lạnh giọng hỏi: "Mạc Thiên Kinh, anh hoài nghi là do tôi làm?!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle: "Không phải sẽ có khả năng này sao? Belle, đừng quên, anh và Lý Băng có quan hệ như thế nào, anh muốn mạng cô ấy đi, sau đó rời khỏi chỗ này là hoàn toàn có thể!"

Belle nhìn Mạc Thiên Kinh chằm chằm nói: "Nếu như thực sự muốn dẫn em ấy đi, tôi cũng sẽ không tới nơi này cùng các người lãng phí nước bọt. Mạc Thiên Kinh tôi cho anh biết, nếu tôi muốn dẫn Lý Băng đi cũng không dùng đến phương thức như thế!"

Hắn hiện tại thật rất lo lắng cho Lý Băng, đến tột cùng là do ai làm ra, tên khốn kiếp nào dám động vào em gái của hắn?

Chẳng lẽ là. . . . .

Nghĩ tới đây, Belle liền cảm thấy cả người đều đỏ mồ hôi, không chút nghĩ ngợi liền hướng ra ngoài cửa sải bước đi. . . . .

Mạc Thiên Kinh ngăn hãm lại, lạnh giọng hỏi.

"Anh muốn đi đâu?"

Belle gạt tay Mạc Thiên Kinh ra, lạnh lùng nhìn anh chăm chăm.

"Mạc Thiên Kinh, hiện tại tôi không có thời gian nói nhảm với anh, tôi chỉ biết, Lý Băng hiện tại có thể sẽ bị nguy hiểm đến tính mạng, tôi phải đi cứu em ấy!"

Belle biết rõ đối phương nhất định là biết rõ quan hệ của hắn và Lý Băng, nếu quả như thật là như thế thì lần này Lý Băng thật sự sẽ gặp nguy hiểm!

Mạc Thiên Kinh nhíu mày: "Biết ai làm sao! Tôi cùng đi với anh!"

Mạc Thiên Kinh bảo Thượng Quan Quân Triết đi theo mình, Belle cũng không lên tiếng, vội vàng chạy đi, đám người kia lập tức đi theo trở về, Mạc Thiên Kinh cũng phái người của mình đi phía sau rồi khỏi biệt thự.

"Thiên Kinh. . . . ."

Sính Đình còn chưa mở lời, đám người Mạc Thiên Kinh liền đi xa, một nữ đặc cảnh đi tới, cung kính nói với cô.

"Tiểu thư Ngọc Sính Đình, Mạc thượng tướng phân phó tôi hộ tống các người trở về nước!"

Sính Đình vừa muốn nói gì, điện thoại di động liền vang lên, là điện thoại của Mạc Thiên Kinh.

"Sính Đình, em mang theo con về nước trước, anh đã sắp xếp xong xuôi, sẽ có người trực tiếp hộ tống bọn em trở về!"

"Vậy còn anh? Lúc nào thì mới trở về?"

Sính Đình rất muốn nói ở lại đây, nhưng nghĩ đến những chuyện đã xảy ra trong khoảng thời gian ở nước Mi, liền cảm thấy trở về nước thì tốt hơn, như vậy cũng có thể để cho Mạc Thiên Kinh chuyên tâm làm việc.

"Anh xử lý tốt sẽ trở về! Anh cúp điện thoại đây, chờ anh rảnh rồi sẽ liên lạc cùng em sau!"

Mạc Thiên Kinh nói xong liền cúp điện thoại!

Sính Đình nhìn điện thoại, thờ dài, mặt lo lắng nhìn ra cửa một cái, cũng không biết Lý Băng bị ai bắt, cô thật rất lo lắng cho cô ấy!

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, an ủi.

"Đừng lo lắng, chúng ta về nước trước, về nhà chờ họ trở về!"

Thủy Nhi nhàn nhạt nói, chỉ là bọn họ ai cũng không biết, lần chờ đợi này lại mất đến mấy tháng trời!

Sính Đình gật đầu một cái, mặc dù rất lo lắng cho an toàn của Mạc Thiên Kinh, nhưng vẫn theo ý của Mạc Thiên Kinh trở về!

Mạc Thiên Kinh đi theo xe của Belle trực tiếp lái vào khu biệt thự của gia tộc Bruce, dừng xe, đã nhìn thấy Belle vọt vào bên trong biệt thự, hét lớn.

"Cody, người cho lần ra đây cho ta!"

"Cody?"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày, không nghĩ đến có trùng hợp như thế, ở nơi này cũng có người tên là Cody hay sao?

Anh tra được tên người liên thủ với Belle không phải là Cody, chuyện gì đã xảy ra, chẳng lẽ lại là người khác? Cũng tên là Cody?

Belle gào xong liền nhìn thấy một người cao lớn đi ra, mặt nở nụ cười, chỉ là nụ cười kia thật rất lạnh.

Mạc Thiên Kinh thấy Cody, sùng sốt một hồi: "Thật sự là anh?"

Thật sự là Cody, chuyện gì đã xảy ra, Cody làm sao sẽ lại có dính dấp đến người của Bruce?

Mạc Thiên Kinh nhìn Cody, Cody cũng nhìn thấy Mạc Thiên Kinh, liền đi tới trước mặt anh, cười chào hỏi!

"Đã lâu không gặp, thượng tướng Mạc Thiên Kinh!"

Không ngờ ở chỗ này lại gặp được hắn, thật là đủ khéo!

Cody mới nói xong đã nhìn thấy Belle giờ quả đám lên, một quyền đánh về phía hắn, Cody cũng không tránh né, bị đám một cái vào mũi, máu mũi trong nháy mắt liền chảy xuống.

Mạc Thiên Kinh nghi hoặc nhìn Belle, chẳng lẽ Lý Băng bị Cody bắt hay sao?

Cody cùng với Belle đến tột có quan hệ thế nào? Hẳn thế nào lại ở bên trong khu biệt thự Bruce?

"Cody, cái tên khốn kiếp này, nói mau, Lý Băng có phải do mày bắt đi hay không?"

Belle tức giận đến cắn răng, Cody lau sạch sẽ vết máu trên mũi, nhìn Belle, cười yếu ớt nói.

"Belle, mày thật là càng ngày càng không có lễ phép, dám tỏ thái độ này đối với tao sao?"

Cody vừa nói xong, đã nhìn thấy Belle lại muốn xông tới đánh mình, nhưng lại bị người bên cạnh Cody ngăn lại.

"Belle, mày không nên quá đáng, tao đây coi như đã nể mặt mày lắm rồi, mau lập tức rời khỏi địa bàn của tao ngay!"

Cody lạnh lùng nói khiến cho Mạc Thiên Kinh nhìn ra manh mối, xem ra Cody cùng gia tộc Bruce thật sự có quan hệ với nhau.

"Cody, mày cho rằng mày là ai, nói mau, có phải là mày đã bắt Lý Băng hay không, rốt cuộc là mày muốn thế nào!!"

Belle tức giận toàn thân phát run, nhiều năm như vậy hẳn mới tìm được một người em gái, bản thân hẳn không ngừng lớn mạnh, vì có như vậy mới có thể bảo vệ được bản thân, có thể bảo vệ được người mình cần bảo vệ, không ngờ thật vất vả mới có người để bảo vệ, lại không hề có tác dụng.

Cody cười lạnh nhìn Belle.

"Mày nói cái gì, Lý Băng là ai? Cô ta làm sao có thể ở chỗ này của tao chứ?"

Cody nhìn Mạc Thiên Kinh, trong đôi mắt anh tất cả đều là vẻ hoài nghi, để cho hắn có chút bối rối.

Hắn có nghe nói qua, Mạc Thiên Kinh là một nhân vật lợi hại, lần trước không giết chết hắn ta, lần này hẳn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn ta đâu.

"Hừ, đừng có giả bộ, đừng tưởng rằng tao không biết, nhất định là mày đã bắt Lý Băng, mày muốn làm Thiếu chủ Bruce thật sao? Mày có thể nhắm vào tao, có thể tìm tao cạnh tranh công bằng, tại sao lại muốn bắt Lý Băng! Cô ấy vô tội!"

Hắn từ đầu đến cuối đều không hi vọng Lý Băng bị cuốn vào trận đấu tranh này, nhưng mà hiện tại, hình như không thể rồi!

Mạc Thiên Kinh nhìn Cody, xử sự không sợ hãi, trấn định tự nhiên, nhưng là trong đôi mắt hắn lại viết đầy tà ác.

"Cody, thì ra là anh là người của gia tộc Bruce, không ngờ lại đến Trung Quốc làm cảnh sát!"

Nếu Sính Đình biết cấp trên của mình lại là người của gia tộc Bruce, nhất định sẽ rất kinh ngạc?

Cody nhìn Mạc Thiên Kinh, nhàn nhạt cười nói.

"Tôi chỉ là người bị gia tộc Bruce vứt bỏ, muốn trở lại nơi này lấy lại thứ thuộc về mình mà thôi!"

Những thứ hắn mất đi, toàn bộ đều muốn đoạt lại từ Bruce. Khải Dịch! Ông không phải là rất lợi hại sao? Ông không phải là rất tự cao tự đại, tôi muốn ông nhìn một chút, lần này thứ ông muốn là gia nghiệp, hay là muốn con gái của mình!

Belle nghe được Cody nói vậy liền tức giận rống to.

"Cody, cái tên con hoang này, mày căn bản cũng không phải con ruột của cha tao, nên mày căn bản không có tư cách làm Thiếu chủ của gia tộc Bruce!"

"Ha ha ha. . . . . Ha ha ha. . . . ."

Lời này của Belle không làm cho Cody tức giận, hắn cười càng lớn tiếng hơn.

"Con hoang! Không sai, tao chính là con hoang thì như thế nào, tao chính là muốn cướp đi gia nghiệp của mày, chính là muốn giành ngôi vị này với mày đấy! Ha ha. . . . ."

Cody hai mắt đỏ bừng, lão già Khải Dịch, ông đã ác độc như thế nào thì tôi muốn con gái của ông phải trả nợ như thế đó!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263: Cường bức con gái của lão!

Belle nhìn Cody cười điên cuồng như vậy, biến thái như vậy, tức giận nắm tay thành quyền.

"Cody, mày có ý gì thì cứ tới đây tìm tao, tại sao lại muốn bắt Lý Băng!"

Cody nhìn Belle, cái hân thích chính là nhìn tên kia tức giận đến phát điên như thế, càng như vậy, thì hắn lại càng thoải mái, lại càng thấy vui mừng!

"Tao chẳng những muốn bắt cô ta, mà còn muốn chơi cô ta, cưỡng bức cô ta, tao cũng muốn cho cô ta nếm thử một chút tư vị bị cưỡng bức là như thế nào!"

Cody biến thái nổi điên nói, Mạc Thiên Kinh nhủ mày, nhìn hắn tức giận sắp xông tới chỗ Belle liền lạnh giọng nói:

"Cody, mặc kệ anh và gia tộc Bruce có quan hệ gì, nhưng là Lý Băng là thuộc hạ của tôi, nếu anh động đến cô ấy, thì phải được sự đồng ý của tôi trước đã!"

Anh không nói lời nào thì hắn thật cho anh là bù nhìn hay sao!

Cody nhìn Mạc Thiên Kinh, cười lạnh.

"Ha ha, thượng tướng Mạc Thiên Kinh, anh cũng muốn nhúng tay chuyện nhà của chúng tôi, thật là có ý tứ đấy!"

"Cody, mày đừng quên, Lý Băng cũng là em gái của mày, mày không thể như vậy, mày như vậy là **!"

Belle thật rất sợ Cody nổi điên, đến lúc đó thật sự sẽ ra tay với Lý Băng, đến lúc đó Lý Băng còn muốn sống nữa sao?

Lý Băng chính là em gái ruột của hắn, lần này cho dù chết, cũng muốn cứu Lý Băng ra!

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, lại nhìn Cody?

Bọn họ lại là anh em của nhau?

Anh thật sự không ngờ, Cody cùng Belle lại có thể là anh em, Cody nhìn Mạc Thiên Kinh, buồn cười hỏi.

"Thế nào, cảm thấy rất tò mò sao? Tôi với Belle chính là anh em, hắn là con trai ruột của lão già Khải Dịch, còn tôi là con hoang, là con hoang do lão ấy cưỡng bức mẹ tôi mà có!"

Nói không dễ nghe, thì hắn chính là đồ chơi mà sau khi lão già kia tiết dục tạo ra!

Nhớ tới ánh mắt tràn đầy hận thù trước khi chết của mẹ mình, Cody đến bây giờ cũng không thể không chế được muốn giết chết lão già Khải Dịch kia**, những năm này, hắn ẩn thân ở Trung Quốc, công khai làm một cảnh sát Trung Quốc, sau lưng lại bí mật theo dõi từng cử động gia tộc Bruce, ở sau lưng điều khiển tất cả.

Chỉ đáng tiếc là, cho dù hắn thể hiện xuất sắc như thế nào, thì lão già Khải Dịch đều không nhận thức hắn, nói hắn là con hoang, cũng bởi vì mẹ của Belle là người ông ta thích, cho nên, hắn nhất định phải cướp đi tất cả của Belle. Cũng muốn đem những tháng năm chịu uất ức và tủi nhục toàn bộ trả lại cho bọn họ gấp bội!

"Gà cùng một mẹ chó hoài đá nhau!"

Mạc Thiên Kinh nhìn bọn họ, thật không biết nên nói cái gì, quả thật là một đại gia tộc biến thái, đại biến thái già sinh ra đại biến thái trẻ, thật may là Lý Băng không biến thái như bọn họ.

Mặc dù thỉnh thoảng hành động có chút lạnh lùng, nhưng là ít nhất cũng không phải là biến thái.

"Hừm . . . . . Tôi chẳng những muốn giết hắn, còn muốn đem em gái của hắn cùng chết theo! Tôi muốn cho lão già Khải Dịch một chút, đưa con gái mà ông ta yêu quý nhất ở dưới thân thể của tôi thừa hoan như thế nào!"

Cody nổi điên nói, Belle nhìn hắn, hung hăng quát lên.

"Cody, tao cho mày biết, có thù oán, có hận, có trách thì mày bắt lão già Khải Dịch trả đi, mày làm vậy đối với một cô gái vô tội thì có ích gì!" Dù nói thế nào, Lý Băng cũng là vô tội, em gái hắn chỉ có quan hệ với gia tộc Bruce mà thôi, tại sao lại muốn bị lấy nó ra làm công cụ trả thù.

Cody nhìn Belle, châm chọc nói.

"Belle, mày không cảm thấy để cho lão già Khải Dịch nhìn thấy tao cưỡng bức con gái giống hệt người ông ta yêu sẽ tuyệt vời thế nào sao? Trả thù như vậy, hắn sẽ càng thêm thoải mái!"

Hắn muốn ông ta tức chết, những năm này, hắn làm tốt như vậy, mà ông ta cứ nhiên đuổi hắn ra khỏi gia tộc Bruce, hôm nay nếu không phải hắn nắm giữ 50% quyền lực của gia tộc Bruce, hắn có thể đi vào nơi này sao?

Hắn trở lại chính là muốn để ông ta nhìn xem, hắn sẽ từ từ trả thù ông ta như thế nào!

"Cody, anh làm như vậy thật là quá đáng, anh đừng quên mình cũng là một người cảnh sát!"

Mạc Thiên Kinh đã đoán được, lần đó người muốn giết mình chính là hắn ta, chỉ là đến tốt cùng vì sao, anh vẫn còn chưa rõ ràng lắm, nhưng anh tin đáp án này sẽ rất nhanh nổi trên mặt nước thôi!

Cody nhìn Mạc Thiên Kinh, tên này này cứ thích xen vào việc của người khác như vậy, thật rất đáng ghét.

"Mạc Thiên Kinh, tư vị của Sinh Đình cũng không tệ đi, chỉ tiếc là về sau anh cũng sẽ không có cơ hội thưởng thức nữa rồi, nhưng mà tôi sẽ thay anh hưởng thụ cho tốt!"

Cody nhìn Mạc Thiên Kinh, người phụ nữ Ngọc Sinh Đình này, nếu không phải sau lưng cô ta cô ta có hậu thuẫn vững chắc, nếu hắn quyền thế hơn một chút thì đã sớm thành vật ở trong túi của hắn rồi, nhưng lại không nghĩ rằng bị Mạc Thiên Kinh cướp mất!

Mạc Thiên Kinh nhìn chằm chằm Cody, lạnh lùng nói.

"Cody, anh cho rằng anh có bản lĩnh giết chết tôi sao?"

Mạc Thiên Kinh anh cũng không phải là tay mơ, cũng không phải là nghe hù dọa đã hoảng sợ, vì Sinh Đình, vì con của mình, vì những người bị Cody tổn thương, anh phải diệt trừ tên khốn kiếp này!

"Ha ha. . . . . Mạc Thiên Kinh, anh cảm thấy tôi không có bản lĩnh này sao? Hay là muốn tôi bắt Ngọc Sinh Đình tới đây, ở trước mặt anh, cường bạo cô ta cho anh xem hay sao?"

"Vô sỉ hạ lưu!"

Mạc Thiên Kinh không nhịn được mắng ra miệng, người đàn ông này thật sự là biến thái hơn Belle nhiều, quả thật chính là cuồng biến thái.

"Tôi thích những lời này! Quên nói cho các người biết một bí mật, tôi chẳng những thích phụ nữ mà còn thích cả đàn ông, đặc biệt là mỹ nam!"

"Kẻ điên!"

Belle và Mạc Thiên Kinh nghe hắn nói những lời này tức giận sắp phun ra máu rồi, tên đàn ông này còn có thể biến thái thêm nữa sao?

Cody không thèm bận tâm, nhìn chằm chằm Mạc Thiên Kinh, mập mờ theo dõi quan sát anh.

"Chờ tôi giải quyết những thứ này, liền ném thử một chút mùi vị của anh!"

"Hừ. . . . . Anh có bản lĩnh này hăng nói!"

Mạc Thiên Kinh không tin, mình sẽ ngã vào trong tay của Cody, Belle nhìn Mạc Thiên Kinh, lần này bọn họ thật sự cần phải liên thủ, nếu không theo thực lực của từng người bọn họ mà nói thì thật sự có hạn mà thôi.

"Tôi có bản lĩnh này hay không, chờ tôi đề lên anh thì biết ngay thôi!"

Cody vô sỉ nói, Mạc Thiên Kinh chẳng thèm quan tâm, đảo mắt nhìn chung quanh một vòng, lại phát hiện mấy người từ bên trong biệt thự đi ra, đi tới Cody bên người, ghé vào tai hắn nhỏ giọng hỏi báo.

Cody sau khi nghe xong, khóe miệng cười càng rộng hơn, lớn hơn!

"Belle, Mạc Thiên Kinh, Lý Băng đang ở bên trong, tao không có thời gian ở đây để tiếp bọn mày nữa, tao đã cho người đi đón lão già Khai Dịch rồi, đoán chừng sắp đến nơi rồi. Tao muốn để lão nhìn thấy tao cường bức con gái của lão như thế nào! Chúng mày cứ ở chỗ này, nơi này có rất nhiều người sẽ tiếp chúng mày, tao muốn nhìn xem, súng của bọn mày nhanh, hay là súng của tao nhanh!"

Tối nay hắn muốn cường bức Lý Băng ở ngay trước mắt của lão già Khai Dịch, hắn muốn nhìn thấy lão ta hối hận, tức giận đến hộc máu.

"Cody, mày không cần phải quá phận!"

Mạc Thiên Kinh nghe hắn nói vậy cả người cũng đều ở trong trạng thái căng thẳng, hắn thật sự sẽ xuống tay với Lý Băng sao, liền đưa mắt nhìn chung quanh một cái, khắp nơi đều là người của Cody, còn người của bọn họ lại ít đến thê thảm!

"Yên tâm đi, nơi này có thể để cho bọn mày làm chiến trường, cho dù có chết nhiều hơn nữa, cũng sẽ không có người biết!"

Cody nhìn bọn họ, nhàn nhạt cười nói, lấy ra một cái điều khiển, nhẹ nhàng nhấn một cái, vườn hoa của biệt thự to như vậy, lại có rất nhiều cây cối, nhìn

Mạc Thiên Kinh và Belle hoảng hốt liền nói.

"Chơi vui về đi, tao cũng muốn đi chơi gái rồi !"

Cody điên cuồng cười lớn, hoàn toàn không để ý đến người của hắn, Mạc Thiên Kinh quay đầu lại thấy có nhiều hơn mấy trăm người!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 264: Vì không bằng cảm thú nên lão ta phải trả giá thật lớn!

Mạc Thiên Kinh nhìn Belle, nhìn Cody đã đi vào bên trong và biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa, thật là vội chết người!

Chỉ mong Lý Băng có thể giữ được sự trong sạch của mình, anh phải giải quyết nơi này xong mới có thể đi cứu cô ấy được, không ngờ Cody mới chính là kẻ chủ mưu gây nên cuộc chiến tranh này.

"Belle, anh có muốn làm người một lần nữa hay không!" Mạc Thiên Kinh lấy ra khẩu súng lục màu bạc nhỏ ở bên hông nhanh chóng cài đặt, kiểm tra, đừng nhìn khẩu súng này nhỏ mà khinh thường, nó đã theo anh xuất chiến rất nhiều lần rồi.

Belle là người thông minh, vừa nghe liền hiểu lời này là có ý gì liền nói: "Nói đi, muốn tôi làm cái gì?"

Hai bọn họ mỗi bên đều có mấy trăm người, nếu như Belle đồng ý giải quyết đám người ở đây thì anh mà có thể nhân cơ hội này đi ra ngoài tìm Cody, cứu Lý Băng ra.

"Những người này giao cho anh giải quyết, tôi đi cứu Lý Băng!"

Mặc kệ là công hay tư, anh đều phải cứu Lý Băng ra, nếu như Diệp Duệ biết tình cảnh của Lý Băng bây giờ, không biết sẽ có phản ứng như thế nào!

Nghĩ tới đây, Mạc Thiên Kinh liền lấy súng lục ra, cầm súng hướng về phía đám người đang rục rịch chọn rốn ở đằng kia, biết cuộc chiến này là khó tránh khỏi rồi.

"Không thành vấn đề, anh đi đi! Tôi có chết, cũng sẽ đem những tên này giải quyết hết!"

Belle nói xong, liền cầm lấy một khẩu tiểu liên của một thủ hạ ở sau lưng, hướng về phía những tên đó nã một loạt đạn, đối phương cũng liền đáp trả lại, nhất thời bên trong khu vườn, tiếng súng vang lên bốn phía, khói thuốc súng bốc lên cuộn cuộn.

Mạc Thiên Kinh vừa né tránh, vừa đi vào bên trong

"Đem tất cả giết hết, không chừa một mống!"

Một tên lạnh lùng ra lệnh, Mạc Thiên Kinh nheo mắt nhìn lại, người của Cody và người của Belle đang bắn nhau kịch liệt, anh nhìn khắp nơi, lại phát hiện không có biện pháp nào để đi ra ngoài.

Nơi này đã bố trí đầy cơ quan, tiếng súng ‘ đoàng đoàng ‘ vang lên dữ dội, Mạc Thiên Kinh nấp ở bên cạnh cũng suýt tí nữa bị bắn trúng, vội vàng tránh ra, đuổi theo bắn trả lại tên kia làm hắn lập tức ngã xuống đất.

"Belle, thoát ra không được!"

Mạc Thiên Kinh vừa bắn hạ thêm một người vừa nói, tiếng súng ngày càng nhiều lên, càng dày đặc hơn, anh vội vã lui về phía sau, đến sau lưng Belle nóng nảy nói, hai người họ nấp sau tảng đá lớn, Belle nổi điên tự đắc nỏ súng bắn vào mấy tên kia, một tràng súng lại vang lên mãnh liệt.

"Vậy trước tiên giết chết những người này đã rồi lại nói, hỏa lực của đối phương thật sự là quá mạnh!"

Belle không ngờ Cody lần này cư nhiên dùng hỏa lực mãnh liệt như vậy để đối phó bọn họ, xem ra thật sự là muốn hắn chết, nhưng mà hắn cố tình không chết, để cho hắn ta tức chết đi.

Belle càng thêm ra sức vác tiểu liên bắn một băng đạn vào những tên đó, Mạc Thiên Kinh nhìn khói thuốc súng cuộn cuộn bốc lên trong vườn hoa, không biết làm như thế nào để đi vào bên trong biệt thự để cứu Lý Băng ra.

"Cẩn thận! Có bom!"

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy một quả bom bay tới, liền vội vàng lôi kéo Belle sang hướng khác để né tránh, quả bom va vào cái cây nổ ‘ ầm! ’ một cái.

Tiếng bom nổ vang lên ngày càng nhiều, khói lửa bốc càng đậm, càng lớn hơn, căn bản là không nhìn thấy bóng người ở nơi nào. Mạc Thiên Kinh cùng Belle nằm trên mặt đất, trên người toàn là lá cây rụng rơi, rất may mới vừa rồi anh kịp thời nhìn thấy, bằng không quả bom này mà nổ không tan xương nát thịt thì cũng sẽ gãy tay gãy chân là cái chắc.

"Cody thật là quá độc ác!"

Belle tức giận đến cắn răng, không ngờ hắn ta lại dám dùng bom, Mạc Thiên Kinh cũng không ngờ đến hắn ta sẽ dùng bom, mà khẩu súng bạc của anh lại giống như con dao nhỏ cắt vào miếng đậu phụ, căn bản không phải đối thủ của chúng.

"Bên kia còn có người nói chuyện, mau chóng ném lựu đạn, đem toàn bộ nổ cho bằng chết!"

Một giọng nói lạnh lùng truyền vào trong tai của Mạc Thiên Kinh và Belle, bọn họ mới vừa nhỏ giọng nói chuyện, không ngờ bọn hắn cư nhiên nghe được, lần này rất có thể phiền toái rồi?

Bom, Mạc Thiên Kinh đứng dậy, nắp sau tảng đá, chỉ cảm thấy dưới chân như bị mất cảm giác, cả người liền yếu hẳn đi!

"Mạc Thiên Kinh!"

Belle không ngờ mình sẽ ngã xuống, đang muốn đứng lên, đã nhìn thấy chung quanh toàn là bom liên căn răng, nhảy xuống.

Cody trở lại bên trong biệt thự, đi vào trong phòng, đã nhìn thấy trên giường có một cô gái đang bị trói, hai tay, hai chân đều bị trói chặt, đang vùng vẫy, dương mặt xinh đẹp thanh tú bởi vì dùng sức mà cổ về đỏ hồng lên rất hấp dẫn lòng người.

Lý Băng vốn muốn tháo sợi dây đang cột giữa hai chân ra, cũng sắp làm được rồi, không ngờ lại có người đi tới.

Cody nhìn chăm chăm vào Lý Băng, nhìn khuôn mặt nhỏ bé đỏ hồng của cô, trên mặt liền lộ ra nụ cười bí ẩn, không ngờ cô gái này cư nhiên lại mê hoặc lòng người như thế, khó trách lão gia hỏa Khải Định kia lại thích mẹ cô ta như vậy.

Chỉ là không biết khi lão nhìn thấy hắn cường bức con gái của lão giống hệt với người mà lão yêu thì lão sẽ có phản ứng như thế nào, ngẫm nghĩ một chút, Cody đã cảm thấy rất sáng khoái.

Lý Băng bị ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chú làm cả người cũng nổi da gà, người đàn ông này đến tận cùng là người nào? Tại sao lại bắt cô đến nơi này, mà hình như cô cũng chưa từng gặp qua người đàn ông này, hơn nữa cô cũng khẳng định mình không có đặc thù với hắn.

"Lý Băng, sao lại nhìn tôi như vậy, có phải rất muốn lên giường cùng với tôi hay không, tịch mịch khó nhịn rồi hả?"

Cody buông ra những lời bí ẩn hạ lưu làm Lý Băng tức giận đến cắn răng, nhưng ngoài mặt cũng vẫn lạnh lùng, không có biểu hiện gì.

Cô nên trấn định, cô phải biết được người đàn ông này đến tận cùng có quan hệ gì với cô, tại sao lại muốn bắt cóc cô đến đây. Những chuyện này cô đều muốn biết, hơn nữa chỉ có biết rõ, mới có thể nghĩ biện pháp trốn thoát được.

"Anh là ai? Tại sao lại bắt tôi?"

Lý Băng không trả lời vấn đề bản thân của hắn, lòng mày thanh tú hơi hơi nhíu lại, đôi mắt phượng chăm chú nhìn chăm chăm Cody đang đến gần mình. Nếu như cô trốn thoát được, cô có thể giết hắn ta, chỉ có điều cô không phải sát thủ.

Âm thầm vận động dao giải phẫu trong tay áo, chỗ cổ tay và cổ chân bị sợi dây siết chặt đau đớn khó chịu, cộng thêm mới này giày giũa một phen, giờ phút này da càng thêm bị mài rách, đau không chịu nổi.

Cody có chút kinh ngạc, không ngờ cô ta cư nhiên lại trấn định như thế, đối với khiêu khích hắn hoàn toàn không tức giận, cũng không có ngượng ngùng xấu hổ.

"Xem ra thuộc hạ của Mạc Thiên Kinh thật sự là không thể khinh thường!"

Lý Băng nhàn nhạt quét mắt khắp căn phòng, căn phòng này khoảng bốn mươi lăm đến năm mươi mét vuông, thiết kế sang trọng giống y như khách sạn cao cấp năm sao, Lý Băng không biết rốt cuộc hắn ta muốn thế nào?

"Cám ơn đã quá khen! Chẳng qua tôi vẫn không biết tại sao anh lại muốn bắt tôi!"

Lý Băng không có một chút ý cảm ơn lời khen ngợi của hắn, nhìn hắn chăm chăm từng câu từng chữ nói ra đều rất lạnh lùng.

Cody cười lên ha ha, ánh mắt nhìn Lý Băng đột nhiên trở nên bén nhọn vô cùng: "Không biết, vậy thì được thôi, tôi cho cô biết, bởi vì cô là con gái của Bruce. Khải Định, cho nên cô phải đền tội thay cho lão ta!"

Lý Băng nghe hắn nói vậy liền nhíu mày, không hiểu nhìn hắn hỏi lại: "Ai nói tôi là con gái của Khải Định, tôi còn không biết, làm sao anh lại biết!"

Cô chỉ mới lấy máu đi xét nghiệm, Belle cũng không có tới đây nói cô có phải là con gái của Khải Định hay không, hần là ai? Làm sao lại biết được chuyện này!

Cody nhìn Lý Băng, nụ cười trên mặt càng trở nên lạnh hơn, giống như trong những ngày mùa đông băng giá vậy, muốn đâm thủng thân thể gầy yếu của Lý Băng.

"Hừ. . . . . Cô chưa biết? Nhưng sự thật đã được chứng minh, cô chính là con gái của Khải Định!"

Coi như cô ta không thừa nhận vậy thì cũng không thể được, bởi vì sự thật chính là sự thật, cô ta chính là con gái của Khải Định, cho nên sẽ vì người cha không bằng cảm thú mà chuộc tội thay cho lão!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 265: Nhìn cho rõ, tôi cường bức con gái ông như thế nào!

"Sự thật đã được chứng minh?" Lý Băng trợn to hai mắt, trong mắt tất cả đều là kinh ngạc, chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ cô và tên Bernard biến thái kia là anh em ruột? Nghĩ đến hành động biến thái của Belle, lại nhìn người đàn ông trước mắt này, thấy thế nào cũng không giống với người tốt!

"Sự thật chứng minh tôi chính là con gái của Khải Định thì sao, còn anh nữa rốt cuộc là ai, đến cùng là muốn làm cái gì! Có thể nói rõ ràng một lần hay không, tôi không thích chơi trò mèo vờn chuột như vậy, có gì cứ nói cho rõ ràng!"

Người đàn ông này dáng dấp nhìn rất đẹp mắt, nhưng hình như đầu óc của người này không được bình thường cho lắm, hần mới vừa lộ ra ánh mắt thô bỉ, thật sự rất muốn ăn đòn đây mà.

Cody nhìn Lý Băng, cô gái này phải giúp tên Khải Định cảm thú kia trả nợ rồi, lại còn không biết tại sao lại bị bắt, là đơn thuần? Hay là quá ngu xuẩn?

Ánh mắt như chim ưng sắc bén giờ phút này viết đầy khi dễ cùng chán ghét

"Nghe cho kỹ đây, tôi tên là Cody, Bruce Cody, cũng chính là đồ chơi do tên Khải Định cảm thú kia cường bức phụ nữ mà sinh ra, mà cô lại là con gái của người phụ nữ mà Khải Định yêu nhất, một lát nữa Khải Định sẽ đến nơi này, thương thức tôi cường bạo cô ra sao!

Cody như một kẻ điên mà nói ra những lời này, Lý Băng hít vào ngụm khí lạnh, nhìn người đàn ông tên Cody ở trước mắt, thế nào cũng không ngờ được cô với hần ta lại là anh em, mà lại còn có chung một người cha Bernard biến thái đó.

Đây tốt cùng là tạo nghiệt gì chứ, tại sao cô lại bị bọn họ lôi kéo vào vòng lẩn quẩn này, tại sao cô lại là em gái của bọn hần chứ. Cô vốn vẫn còn suy đoán mình sẽ có cha mẹ như thế nào, không ngờ lại có thể sinh ra trong một gia đình như vậy.

Cody thấy cô không nói lời nào, còn tưởng rằng cô bị lời nói của hần dọa sợ, liền cười lạnh nói:

"Đừng sợ, một lát nữa cô chỉ cần ngoan ngoãn phối hợp với tôi...tôi sẽ rất dịu dàng!"

Hần thật rất muốn xem một chút, lão Khải Định cảm thú đó nhìn thấy hần cường bạo con gái của mình sẽ có phản ứng như thế nào!

Lý Băng nhìn Cody, người này thật sự là cảm thú, biến thái, dầu gì bọn họ cũng có quan hệ anh em, chẳng lẽ hần còn muốn làm **, cường bạo mẹ của hần chính là lão gia hỏa Khải Định kia, vậy sao hần không đi tìm lão mà tính sổ, tại sao lại phải tìm cô, vừa rồi cô cũng không thừa nhận Khải Định là ba của cô mà!

Lý Băng thật cảm thấy bị xỉ nhục, nếu không làm sao lại đen đầu như vậy. Trước kia cô cũng rất muốn có một người cha, muốn biết mẹ của mình là ai, không nghĩ tới bây giờ biết được, lại là người không bằng cảm thú kia.

"Cody, anh muốn ** sao?"

Lý Băng lạnh giọng nhắc nhở, Cody nhìn cô, sau đó cười lên ha hả.

"**, Lý Băng, cô còn không biết sao, cái tôi muốn chính là quan hệ với cô, tôi còn muốn để cho lão gia hỏa Khải Định kia xem một chút, xem con gái của người phụ nữ mà lão thích nhất ở dưới thân thể của tôi đắm đuối như thế nào."

"Phi. . . . . Thật là quá biến thái!"

Chỉ là nhìn thấy gương mặt đó, cô đã cảm thấy quá chán ngán rồi, muốn quan hệ với cô sao, cũng không hỏi một chút xem cô có đồng ý hay không!

"Phải tôi chính là người biến thái như vậy đấy, tôi là con hoang cô không biết sao! Tôi rất thích cô chua cay như vậy, lúc cường bức mới có cảm giác!"

Cody chậm chọc cười nói, đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa: "Chủ nhân, Khải Định đã được mang đến!"

Cody nhìn Lý Băng nói: "Wow, nhanh chóng cởi quần áo chuẩn bị để cho tôi cường bạo đi!"

Tôi nay hẳn muốn hành hạ cô gái này, tàn phá cho đến chết.

"Mang vào!"

Cody lạnh lùng nói, Lý Băng nhìn Cody, sợi dây đã cởi gần ra rồi, đợi lát nữa hẳn xuống tay với cô thì cô nhất định sẽ cởi dây ra.

Khải Định bị áp tải vào, nhìn thấy Lý Băng ngồi xồm ở trên giường, lại nhìn Cody đứng ở một bên cười đến âm trầm, tức giận đến nhàu mày lại.

"Cody, mày muốn làm gì!"

Cody quay đầu lại, hài lòng nhìn lão đầu Khải Định, lão thế nào cũng không nghĩ đến, vị trí mà lão vẫn luôn cho rằng vững như núi lại đột nhiên sụp đổ, thân tín bên người lão đã phản bội lại lão, trói lão mang tới đây đi!

"Không muốn làm gì, chỉ muốn làm con gái của ông thôi!"

Cody miễn cưỡng nhìn Lý Băng một cái, Khải Định tức giận muốn xông tới cùng hẳn liều mạng, lại bị người bên cạnh hẳn giữ gắt gao.

"Chúng mày thật ngu ngốc, còn không cho Khải Định tiên sinh ngồi xuống, một lát nữa làm sao mà thương thức ta và con gái của lão đại chiến trên giường được!"

Cody nhìn Khải Định tức giận sắp học máu, tâm tình cực kỳ vui vẻ.

"Cody, cái tên khốn kiếp, mày không phải không biết, nó cũng là của em gái của mày mà!"

Nó tại sao có thể làm như vậy, làm sao có thể!

Nhìn gương mặt giống Ngu Cầm như đúc kia. Trái tim của Khải Định cũng bị co rút đau đớn, con gái ông thật sẽ bị Cody cường bạo sao?

Lão tạo cái nghiệt gì đây, con trai của mình lại muốn cường bạo em gái của nó!

"Lão đầu Khải Định, đến tột cùng ông đã đắc tội với Cody cái gì, tại sao lại còn liên lụy đến tôi...tôi vô tội mà!"

Lý Băng không nhìn được mở miệng mắng to, cô có người cha dạng gì không biết, tại sao lại cảm thù như vậy, còn tưởng rằng mình sẽ có một người cha giàu có, nhưng lại không ngờ tiền cũng có, nhưng lại cũng là cực kỳ biến thái.

Khải Định nghe Lý Băng nói vậy, cả người cũng sững lại, không ngờ Lý Băng lại vô tình như thế, so với mẹ của nó còn tuyệt tình hơn.

Chỉ là thật sự nó vô tội, chưa bao giờ hưởng thụ qua chút lợi lộc gì của gia tộc Bruce cả, nhưng lại bị liên lụy vào trong cuộc chiến này, con gái lão vô tội, lão đã hại nó rồi.

"Thế nào lão đầu, không nhớ mắng cô ta sao, có phải muốn tôi cường bạo cô ta cho lão xem hay không, tôi thấy ông vẫn có chút năng lực, nếu không chúng cùng nhau làm, cứ xem cô ta như người tình cũ của ông là được?"

Cody mất hết nhân tính thốt ra những lời như vậy, làm Khải Định tức giận đến cắn răng, trừng mắt lên.

Lý Băng lại bình thản nhìn Cody, lại nhìn sang Khải Định.

"Cody, anh thật là biến thái, chẳng qua tôi có thể lý giải, tại sao anh lại biến thái như vậy, bởi vì lão cũng là người biến thái, mà tôi rất nhanh cũng sẽ biến thành biến thái mang cấp bậc cao nhất!"

Muốn điên khùng sao? Được, cô có thể theo đến cùng, muốn quan hệ với cô sao? Cô sẽ để cho hẳn làm, hẳn cho mình là đàn ông thì sẽ rất đáng gờm sao?

Hẳn cho là có thể cường bạo được cô hay sao?

Đợi đi, cô sẽ làm cho hẳn đoạn tử tuyệt tôn, làm phụ nữ chính cống!

Ánh mắt của Lý Băng chưa bao phát ra tia lạnh lùng như vậy, nắm xuống tay đối với cô, cô tuyệt đối sẽ không để hẳn được như ý.

Có lẽ cô cũng được di truyền cái biến thái trong gia tộc biến thái này, muốn biến thái, cô sẽ phải để hẳn nhìn một chút, xem thứ đồ chơi trong đũng quần của hẳn có thể chịu đựng được hay không?

Cody nhìn Lý Băng, khoe miệng cô đang nhếch lên một nụ cười ngoan độc, còn có cặp mắt kia phát ra khí lạnh, để cho hẳn có chút sợ hãi.

Cô ta hình như cũng không được bình thường! Nhưng mà, hấn thích!

"Thật sao? Ngược lại tôi thật rất muốn hiểu rõ cao cấp biến thái là như thế nào!"

Cody nói xong, liền sai người trói chặt Khải Định lên trên ghế.

"Cody, mày muốn làm gì! Mày không được làm loạn!"

Khải Định tức giận rống to, Cody đi tới tát một cái lên trên mặt của lão, hung ác cảnh cáo:

"Lão già, nhìn cho rõ ràng, tôi cường bạo con gái của ông ra sao!"

Cody để cho người cột chặt Khải Định sau đó đi tới bên giường, cởi áo sơ mi, lộ ra lồng ngực cường tráng, cởi nốt quần dài, chỉ mặc độc một cái quần lót.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Muốn chạy trốn?

Lý Băng thấy Cody cởi hết quần áo, chỉ mặc độc một cái quần lót, nói không có rung động gì thì đó là giả, không có sợ hãi cũng là giả, nhưng mà hiện tại cô phải trấn định, cô cần một lý do, khiến cho Cody buông lỏng cảnh giác mới được.

"Dáng người của anh rất tuyệt!"

Lý Băng to gan thường thức vóc người hoàn mỹ của Cody, Cody nhàn nhạt cười một tiếng, nhếch khóe môi mỏng

"Một lát nữa, cô phải ra sức kêu lên cho tôi, tôi thích nghe tiếng phụ nữ hét chói tai, càng lớn tiếng thì tôi lại càng hưng phấn!"

Cody nhìn Lý Băng, lại nhìn một chút Khải Định tức giận sắp học máu, liền an ủi: "Lão đầu, tôi còn chưa có bắt đầu đâu, thấy dáng người của tôi thế nào, có phải so với ông hay không cường tráng hơn nhiều không!"

Cody nói xong liền đi tới bên giường, đưa tay đi cởi quần áo của Lý Băng ra, dọa Lý Băng giật nảy mình, vội vàng nói

"Cody, anh có phải hi vọng lát nữa tôi hét chói tai hay không. . . . . A. . . . . A. . . . . như vậy sao"

Lý Băng liền hét chói tai biểu hiện, Cody gật đầu một cái: "Thực là không tồi, một lát nữa kêu thảm thiết một chút! Tôi thích như vậy!"

"Được rồi, chỉ có điều anh nên cởi trói cho tôi, nếu không chúng ta làm sao làm được." Lý Băng ám chỉ mình bị trói hết sức chặt, hai chân căn bản là không dạng ra được, hấn muốn làm cũng không làm được!

Cody nhìn Lý Băng, cười lạnh.

"Cô muốn chạy trốn?"

Lý Băng sững sốt một hồi, nhìn hấn.

"Anh cảm thấy tôi chạy trốn được sao? Hơn nữa, anh là một người đàn ông cường tráng, còn tôi chỉ là một cô gái bình thường, dù đã từng có quân huấn, nhưng nếu so sánh với anh thì chẳng phải chỉ là một bữa ăn sáng thôi sao, anh sợ không chế ngự được tôi sao? "

"Vậy cũng được!"

Cody nhìn cô, coi như có cởi trói, đóng cửa lại, hấn từ từ mà trừng trị, dù sao ở đây cũng là thiên hạ của hấn!

Coi như có lợi hại thế nào, cũng đừng mơ tưởng chạy thoát.

"Các người đều đi ra ngoài, một lát nữa nghe được tiếng động gì cũng không được đi vào!"

Hấn cũng không muốn đang lúc vui lại bị người khác quấy rối!

Hai hộ vệ nhìn Cody, sau đó đi ra ngoài.

Cody cười trối cho Lý Băng, nhìn cổ tay cô bị trối đến hằn cả lên, liền cầm lên dùng đầu lưỡi của hấn liếm liếm

Lý Băng bị hấn liếm chán ghét đến muốn nôn ra.

"Cody, cái tên cầm thú này!"

Khải Dịch kích động kêu lên, Lý Băng đi tới, dùng hai bàn tay tát bôm bốp vào trên mặt Khải Dịch, làm cho Khải Dịch choáng váng, ngay cả Cody cũng sững sờ.

"Lão già, rống cái gì rống, tôi nguyện ý quan hệ với anh ta đó là việc của tôi, ông phải vì chuyện của mình từng làm mà phải trả giá thật lớn, anh em thì sao, chúng tôi không phải vẫn là đàn ông và đàn bà hay sao!"

Lời của Lý Băng khiến cho Cody phải mở rộng tầm mắt, cô gái này thật sự làm cho hấn đặc biệt giật mình.

Khải Dịch nhìn Lý Băng: "Cô. . . . ."

"Cô cái gì, tôi cho ông biết, nếu như tôi biết ông là cha của tôi, thì tôi tình nguyện cả đời này cũng không có ba. Tình nguyện lẫn ảo tưởng, cũng không muốn có một người cha như vậy!"

Lý Băng nhìn được nước mắt như chực rót ra ngoài, làm sao lại có một người cha như vậy, hiện tại liền muốn cùng Cody lên giường, vậy thì thế nào, ai sẽ quan tâm, ai sẽ tới cứu cô chứ.

Từ nhỏ đến lớn, cái gì cũng đều dựa vào chính bản thân mình, trừ mình ra, ai cũng không muốn dựa vào, bởi vì bọn họ đều không thể dựa vào được!

"Cody, tôi muốn tắm, không tắm, người sẽ rất bẩn, thuận tiện nói cho anh biết, tôi mới vừa sinh non, trên người vẫn còn chảy máu đấy!"

Cody sững sờ một chút, ngay sau đó cười lạnh nói.

"Như vậy thì càng tốt, tôi lại càng thích!"

Lý Băng nhìn Cody, hấn bây giờ đối với cô đã thả lỏng rất nhiều, liền nắm chặt dao phẫu thuật trong tay áo của mình, chỉ cần một đao bay qua, có thể giết chết hấn, nhưng cô lại không muốn giết người.

Nếu như thiếu hấn, hiện tại chỗ đó chưa có phản ứng gì, nên sợ không có tác dụng.

Cô biết, bây giờ không phải là thời điểm để ra tay, hơn nữa cô phải nghĩ biện pháp đánh cuộc với hấn.

Cody nhìn Lý Băng đi vào phòng tắm, chỉ chốc lát liền truyền đến tiếng nước chảy róc rách, hấn nghe mà cả người liền nóng ran khó yên, nghĩ tới chuyện lát nữa sẽ làm, thân thể lập tức có phản ứng, quần lót đã bắt đầu bành trướng.

"Khốn kiếp, cầm thú!"

Khải Dịch nhìn đáy quần hấn từ từ trở nên đầy đặn liền lớn tiếng mắng.

Cody đi tới trước mặt lão, cười lạnh nói.

"Khốn kiếp, cầm thú, tôi còn chưa bắt đầu đâu, chỉ là lát nữa, ông sẽ thấy cái gì gọi là cầm thú, cái gì gọi là khốn kiếp!"

Cody không để ý tới lão tức giận ra sao, cười tắt của mình ra, nhét vào trong miệng của lão, Khải Dịch trừng to mắt, mũi hơi xông vào mũi khiến cho lão thật khó chịu. Lão thế nào cũng không ngờ được Cody lại có thể dùng tắt thối của nó chặn miệng của lão lại!

Lý Băng từ trong phòng tắm đi ra, trên người mặc áo choàng tắm, nhìn thấy miệng Khải Dịch bị nhét kín, liếc nhìn xuống quần lót Cody, nhìn thứ đang bành trướng dưới quần lót của hấn, không ngờ hấn lại có phản ứng.

Cody đứng lên, đi tới trước mặt cô, lấy tay lôi kéo, lôi cô vào trong ngực, Lý Băng nắm thật chặt hai tay của mình, trên mặt vẫn không hiện thái độ gì.

"Mất hứng, không muốn hưởng thụ ư? "

Bàn tay của Cody không an phận vuốt ve khắp người của cô, Lý Băng cười lạnh: "Anh cảm thấy chúng ta nên hưởng thụ cái gì! Một lát nữa một mình anh hưởng thụ là tốt rồi!"

Lý Băng nói rất mập mờ, Cody chạm tới da thịt của nàng, nửa người dưới lập tức trở nên vô cùng cứng rắn, lôi kéo Lý Băng, dùng sức đẩy một cái, đẩy cô ngã lên trên giường, môi mông liền hôn lên trên mặt của cô.

Lý Băng cảm giác được dục vọng đang bành trướng của hấn chia vào giữa hai chân của mình, môi của hấn gặm cắn cổ của cô, liền nhàn nhạt cười một tiếng, trước đùi liền dùng lực, đè ở giữa hai chân của hấn, đánh vào vật đang bành trướng cứng ngắc trong đũng quần kia.

"A. . . . . Uính. . . . ."

Cody mới kêu thành tiếng, miệng liền bị một mảnh vải chặn lại, chỗ kín truyền đến cảm giác đau đớn, trên trán toát mồ ra hơi lạnh chằng chịt, Lý Băng thành linh đem hắt lật lại ở trên giường, cầm lên sợi dây hắt vừa dùng để trói mình để trói hắt lại.

Cody bây giờ chỉ có thể mặc cho cô định đoạt, bởi vì cô xuống tay thật sự là quá độc ác, ở thời điểm đàn ông đang ngẩng cao đầu mà dùng lực mạnh, hắt lại không có bất kỳ đề phòng gì, nên phải nhận lấy sự đau đớn này, ngay cả sức phản kháng cũng không có!

Lý Băng đứng dậy, sau khi trói hắt cẩn thận liền ném xuống đất, đá lên trên người của hắt mấy đá, tuy đau đớn Cody chỉ có thể kêu rên không thành tiếng.

"Muốn quan hệ với tôi, anh cho rằng Lý Băng tôi ai cũng có thể cười được sao, anh chắc không biết, Lý Băng tôi chính là đàn ông mang hình hài phụ nữ, muốn làm tôi, cũng không nhìn lại, mình có bản lĩnh này hay không, thích làm phụ nữ chứ gì! Được rồi, tôi thành toàn cho anh!"

Lý Băng vươn tay ra, một con dao sáng ngời liền vọt ra, nhìn thấy thế Cody theo bản năng kẹp chặt hai chân lại, Lý Băng liền đi tới, đá hắt một cái, dao giải phẫu liền sắc bén bay về phía đũng quần!

"Ừm . . . . . Ừm . . . . ."

Đau đớn lan tỏa khắp toàn thân, Cody chỉ có cảm giác đáy quần của mình chợt lạnh, giống như là rút mất cái gì, tiếp theo đó máu chậm rãi chảy ra, cúi đầu là có thể nhìn thấy rõ!

"Người cần bà như anh, Lý Băng tôi không giết chết anh, nhưng cũng không thể không phé anh được!"

Ngay cả em gái của mình cũng muốn cường bạo, người cần bà như vậy, còn sống đều gieo họa cho nhân loại!

Cody đau đớn lăn lộn trên mặt đất, đột nhiên đứng lên, cầm súng lục bắn vào Lý Băng.

"Lý Băng cẩn thận!"

Thượng Quan Quân Triết hô to một tiếng, một cước đá bay súng lục của Cody, đạn bắn ra đã làm kinh động đến người ngoài cửa!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Lý Băng được cứu!

Lý Băng chưa hồi hồn nhìn Thượng Quan Quân Triết, nếu anh ta không kịp thời chạy tới, thì giờ phút này cô đã sớm thành oan hồn dưới tay súng của Cody rồi?

Không ngờ đến nước này mà hắt còn không muốn bỏ qua cho cô, Lý Băng tức giận đi tới, một cước đạp Cody ngã xuống, khí thế hung hăng hừ lạnh: "Cody, mày thật chưa thấy quan tài chưa rồi lệ, người cần bà như mày sống trên đời này thật là lãng phí!"

Cô thật rất muốn giết hắt, nếu như giết người mà không phạm pháp, thì hiện tại cô lập tức, lập tức liền giết chết hắt!

Cody che chỗ đũng quần, nơi đó truyền đến đau đớn tan lòng nát dạ, tay run rẩy đưa vào chỗ đó, mới chạm vào bao bố của hắt, liền thấy đau đến tận xương tủy, cơ nhiên lại thiếu mất một đoạn.

Thượng Quan Quân Triết nhìn dáng vẻ của Cody bây giờ, thật không ngờ Lý Băng lại cắt bảo bối hắt đi, xem ra lần này cô ta thực sự rất tức giận.

"Lý Băng chúng ta đi nhanh lên, đừng ở chỗ này dây dưa nữa."

Thượng Quan Quân Triết sợ một giây kế tiếp, bọn thủ hạ kia sẽ phá cửa mà vào, bọn họ chỉ có hai người, tự vệ là cả một vấn đề, Lý Băng liếc nhìn Khái Dịch, đi tới kéo tắt thở trong miệng của lão ra, lạnh giọng nói:

"Ông đi đi, đừng để cho tôi nhìn thấy ông, cũng đừng tìm tôi nữa!"

Lý Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết, đang chuẩn bị đi ra, liền nghe thấy cửa được mở ra, Thượng Quan Quân Triết lập tức kéo Lý Băng tránh sang một bên trốn đi.

"Ôn Tề, tại sao là cậu?"

Khái Dịch nhìn Ôn Tề, có chút ngạc nhiên, Ôn Tề cho tới bây giờ đều không tham gia vào chuyện của lão bây giờ cơ nhiên lại xuất hiện, thật là làm cho lão thật kinh ngạc.

Ôn Tề quan sát xung quanh, thấy Cody đang đau đến không muốn sống, trên mặt không có nửa điểm thương tiếc chỉ nhẹ nhàng cau mày.

"Đi ra đi, tôi tới dẫn các người thoát ra!"

Ôn Tề không để ý đến lời của Khải Định, liền nhàn nhạt nói:

Khuôn mặt già nua của lão có chút méo mó, Ôn Tề luôn luôn đối với lão vừa nhìn đã sợ, ban đầu lão coi trọng mẹ của Ôn Tề vì vẻ ngoài xinh đẹp như tiên trên trời, cho nên mới đem mẹ nó giành lấy, sau đó thì có Ôn Tề, mà Ôn Tề cũng di truyền nét đẹp từ mẹ của mình nên dung mạo rất anh tuấn, xinh đẹp!

Lý Băng và Thượng Quan Quân Triết đi ra, lúc thấy dung mạo rất tuấn mỹ của Ôn Tề liền sửng sốt một hồi, Ôn Tề nhìn Lý Băng, nhàn nhạt nói.

"Người bên ngoài cũng bị hạ gục hết rồi, các người có thể đi được rồi!"

Lời của Ôn Tề bình tĩnh ôn hòa, giống như chuyện trước mắt thường xảy ra như cơm bữa !

"Tại sao cậu phải giúp tôi?"

Lý Băng nhìn Ôn Tề, rất buồn bực, người của gia tộc này, mỗi một người đều làm cho người ta phát rét giần sôi, không ngờ lại còn sẽ có một người còn có lương tri, có tình người!

"Không vì cái gì, chỉ bởi vì cô cũng giống như tôi mà thôi!"

Ôn Tề nhàn nhạt nói, đi thẳng ra ngoài, rất thoải mái, không hề có nửa điểm sợ hãi, giống như nơi này không có ai cả, tiêu tiêu sái sái mà đi ra ngoài.

Lý Băng và Thượng Quan Quân Triết liếc mắt nhìn nhau, đang suy nghĩ lời của cậu ta xem có mấy phần là chân thật, liền nghe thấy Khải Định nói.

"Đi thôi, nó sẽ không hại con đâu!"

Lý Băng liếc nhìn Khải Định, không biết vì sao lại tin lời nói của lão, liền kéo Thượng Quan Quân Triết đi ra ngoài.

Bên trong vườn, khói thuốc súng vẫn bốc lên cuộn cuộn, làm người ta thấy ngạt thở, Lý Băng và Thượng Quan Quân Triết nhìn vườn hoa, nhíu mày.

"Đại ca vẫn còn ở bên trong, không biết đã đi ra chưa?"

Cũng không biết tình huống bên trong thế nào, nhưng chắc cũng không được tốt, bị thiệt hại đến như vậy cơ mà!

"Chúng ta đi sang nhìn một chút!"

Lý Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết, chân liền đi tới nơi đó, hai người đi vào vườn hoa, nhìn vườn hoa thì thăm đến nỗi không muốn nhìn, vườn hoa vốn xinh đẹp giờ phút này bị đạn bom oanh tạc hoang sơ tiêu điều, hoa cỏ cây cối toàn bộ đốt trụi, trên mặt đất có rất nhiều thi thể, có người họ biết, cũng có người không biết!

"Chuyện gì đã xảy ra?"

Làm sao lại có nhiều người chết như vậy?

Lý Băng có chút không thể tiếp nhận, mặc dù từ khi làm công vụ tới nay, mặc dù biết nhiệm vụ rất nguy hiểm, có chết, nhưng là cho tới bây giờ cũng chưa từng nhìn thấy cảnh tượng như bây giờ, nằm trên mặt đất có đến mấy trăm người, toàn bộ đều là người chết, hơn nữa trên người đều phủ đầy bùn đất lá cây, khắp nơi đều là vết máu, nhìn mà cả người liền phát rét!

Thượng Quan Quân Triết và Lý Băng đưa mắt nhìn nhau, hai người liền vội vàng tiến lên đi thăm dò, hi vọng có thể tìm thấy người còn sống!

Thượng Quan Quân Triết vội vàng lấy điện thoại di động ra, bấm số báo cho cảnh sát!

"Lý Băng, đại ca cũng tới, Belle cũng ở đây, chúng ta tìm thử một chút!"

Thượng Quan Quân Triết thật sự có chút sợ, anh rất sợ trên mặt đất lật ra có thi thể của Mạc Thiên Kinh, tình huống lần này thật sự là ngoài ý muốn.

Kế hoạch của bọn họ hình như không được thực thi, Mạc Thiên Kinh cũng không biết đã đi ra ngoài hay chưa, nếu như đã đi ra ngoài, tại sao cho đến bây giờ không nhìn thấy anh đâu?

"Thượng Quan, anh nói Mạc Thiên Kinh cũng tới đây sao?"

Lý Băng nhìn thi thể trước mắt, càng ngày càng sợ, nếu như Mạc Thiên Kinh thật sự đã chết thì cô làm sao có thể đối mặt với Sính Đình đây? Nhiều người thương vong như vậy, chỉ vì một mình cô thật sự đáng giá không?

Nghĩ tới đây, Lý Băng liền cảm thấy mình thật sự đã gieo họa, làm sao lại khiến nhiều người vì cứu cô mà vứt bỏ đi tính mạng của họ như vậy!

Lý Băng vô lực ngã trên mặt đất, nước mắt không khống chế được mà rơi xuống, nhìn thi thể trên đất, không nhịn được lớn tiếng khóc rống.

"Thật xin lỗi! Là tội hại các người! Là tôi đáng chết, là tôi. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết bị tiếng khóc của Lý Băng làm cho sợ hết hồn, vội vàng đi tới, nhìn Lý Băng cả người run rẩy ngã ngồi trên đất khóc rống, liền đau lòng an ủi.

"Thật ra thì điều này cũng không thể trách cô được, đây là chiến tranh giữa gia tộc Bruce và chính phủ Trung Mỹ, chi là không ngờ chuyện này lại trả một cái giá cao như vậy!"

Ngay cả anh cũng không ngờ đến lại chết nhiều người như vậy!

Nhìn thấy những khuôn mặt quen thuộc nằm trên mặt đất, Thượng Quan Quân Triết càng thêm khổ sở.

Đại ca gọi anh đi cứu Lý Băng, nói rằng anh ấy sẽ bảo Belle xử lý chuyện bên ngoài, còn anh ấy sẽ tới đây giúp một tay, giải cứu Lý Băng mới là quan trọng nhất. Lúc đó anh ấy chỉ nghĩ đến chuyện không thể để cho Lý Băng gặp chuyện không may được, hoàn toàn không biết Mạc Thiên Kinh ra ngoài hay chưa?.

"Đại ca, anh có ở đây không ?!"

Thượng Quan Quân Triết lớn tiếng gọi, đi tới những thi thể trước mặt tìm kiếm, nhưng là vẫn không thấy bóng dáng của bọn họ.

Thượng Quan Quân Triết nhìn Lý Băng, thở phào nhẹ nhõm nói: "Lý Băng, đại ca chưa chết đâu!"

Lý Băng ngẩng đầu nhìn Thượng Quan Quân Triết, cho rằng anh đã tìm được Mạc Thiên Kinh, lại không nghĩ rằng vẫn chỉ có một mình anh!

"Nơi này không có thi thể đại ca và Belle, tôi nghĩ bọn họ khẳng định vẫn còn sống!"

Chỉ là họ đang ở nơi nào thì anh cũng không biết, anh tin tưởng, đại ca nhất định sẽ bình an trở về!

"Có thật không? Vậy thì tốt rồi!"

Như vậy thì cô có thể nhẹ lòng đi một ít, chỉ là đối với bọn họ năm kia, Lý Băng thật không biết nên làm sao biểu đạt áy náy của mình. Nhìn những người đó, Lý Băng liền quỳ trên mặt đất quay về phía bọn họ mà dập đầu.

"Thật xin lỗi, Lý Băng thực xin lỗi mọi người!"

Thấy Lý Băng dập đầu, khấu đầu như vậy, Thượng Quan Quân Triết liền đi tới kéo cô dậy.

"Không thể trách cô được, chuyện này không đơn thuần bởi vì cô, chủ yếu là do Cody làm ra!"

Nhìn cô dập đầu như vậy, anh thật rất đau lòng, chuyện này chủ yếu là Cody làm ra, hẳn mới là người nên bị luật pháp trừng trị.

"Lý Băng, chúng ta trở về, nơi này sẽ có người xử lý!"

Thượng Quan Quân Triết lời Lý Băng đứng lên đi ra ngoài, Lý Băng đem Cody phế đi, chuyện này cũng không phải là chuyện đùa, có khi lại còn bị ngồi tù nữa!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Mạc Thiên Kinh không chết!

Lý Băng nhìn Thượng Quan Quân Triết, nhớ tới trong phòng còn có Cody liền nói: "Chúng ta phải báo cho cảnh sát, để họ tới đây xử lý đi, chúng ta đi tìm Mạc Thiên Kinh!"

Hiện tại thứ cô lo lắng nhất chính là an nguy của Mạc Thiên Kinh, đang ở chỗ nào, có bị thương hay không. Cô thật không hy vọng bởi vì mình mà khiến Mạc Thiên Kinh bị thương, như vậy cô sẽ càng thêm đau lòng khổ sở.

"Không cần lo lắng, tôi đã gọi điện thoại báo cho cảnh sát rồi, chúng ta đi về trước xem một chút, Mạc Thiên Kinh không chừng đã về nhà rồi!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn Lý Băng, anh không muốn tạo cho cô quá nhiều áp lực, anh sợ cô sẽ không tiếp nhận nỗi mà tự trách bản thân đến chết.

Lý Băng nhìn thi thể trên đất, đau đớn toàn bộ thể hiện ở trên mặt, rồi nhẹ nhàng gặt đầu.

Cô thật mệt chết rồi, mới vừa ở bên trong giếng co với Cody lâu như vậy, thật rất mệt mỏi. đây là lần đầu tiên cô làm ra chuyện tàn nhẫn như vậy. Nếu không phải Cody quá mức tàn nhẫn, cô cũng sẽ không ra tay nặng đến mức đó.

Chỉ là cô cũng không quá ác độc, cô sẽ không để cho hắn chết, cô chỉ muốn trừng phạt hắn, không thể bởi vì hắn là đàn ông mà muốn làm gì đối với phụ nữ cũng được.

Sau khi Thượng Quan Quân Triết và Lý Băng rời đi, cảnh sát liền chạy tới dọn dẹp, nhìn thấy hiện trường có mấy trăm người chết, cảm thấy chuyện này rất khó giải quyết, nhưng bọn họ lại không thể tuyên bố chuyện này ra bên ngoài được mà chỉ có thể đem kẻ chủ mưu là Cody bắt giữ.

Lý Băng và Thượng Quan Quân Triết trở lại biệt thự, bên trong biệt thự, Sính Đình và Thủy Nhi đã rời đi, chỉ còn lại hai người bọn họ.

Lý Băng ngồi co rúc ở trên ghế sofa, trong đầu toàn bộ đều là thi thể của hàng trăm người ở bên trong vườn, máu me đầm đìa, bởi vì cô mà hại nhiều người phải chết thảm như vậy!

"Lý Băng, cô có khỏe không? Tôi đã chuẩn bị xong vé máy bay, ngày mai chúng ta liền về trở về nước!"

Nhìn dáng vẻ của Lý Băng bây giờ, anh thật không biết nên làm sao mới phải, đưa về nước, tối thiểu còn có Diệp Duệ chăm sóc cho cô ấy!

"Tôi muốn lưu lại để tìm Mạc Thiên Kinh!"

Cô không muốn trở về như vậy, cô không còn mặt mũi nào để đi gặp Sính Đình nữa rồi, nếu như Sính Đình biết Mạc Thiên Kinh mất tích, cô ấy sẽ càng thêm khổ sở.

Thượng Quan Quân Triết biết cô không có cách nào đối mặt với những người đã chết kia, xét về khía cạnh bên ngoài, những người này quả thật đều bởi vì cứu cô mà chết, nhưng trên thực tế là bị Cody hại chết, bọn họ cũng không được chủ mưu của chuyện này lại là Cody, thật rất bất ngờ!

Chỉ là chuyện cũng đã xảy ra rồi, hiện tại quan trọng nhất chính là phải tìm được Mạc Thiên Kinh, anh tin rằng đại ca sẽ không sao cả!

"Cô cứ trở về trước, nơi này giao lại cho tôi là được rồi, đại ca không có việc gì đâu!"

"Nhưng . . . ."

"Đừng nói nhưng nữa, tôi biết cô đang tự trách bản thân mình, nhưng chuyện này thật sự không trách được cô. Tôi sẽ tìm được đại ca, cô cứ về trước đi, thời gian này cô phải nhận quá nhiều đã kích rồi!"

Đầu tiên là đứa bé bị Diệp Duệ lỡ tay mà bị mất đi, hiện tại lại trải qua sự kiện lớn như vậy, phải nhìn thấy nhiều người chết ở trước mặt mình, Thượng Quan Quân Triết biết, hiện tại tâm tình của cô rất không ổn định, rất khó chịu, rất tự trách, nhưng mà chuyện này thật không thể trách cô được.

Anh không biết cô phải suy nghĩ nhiều vì cái gì, dù sao cô cũng chỉ là một cô gái mới hai mươi hai tuổi, thời điểm này các cô gái khác bằng tuổi cô không phải đang nói chuyện yêu đương sao? Mà cô thì lại phải trải qua quá nhiều chuyện đau lòng như vậy!

"Mạc Thiên Kinh thật sẽ không có chuyện gì sao?"

Cô thật rất sợ anh ấy sẽ gặp chuyện không may, khi cô trở về biết đối mặt với Sính Đình như thế nào, nếu như Sính Đình biết, cô phải sẽ rất hận cô hay không?

Nghĩ đến chuyện này, trong lòng Lý Băng cũng rất lo lắng, chỉ mong Sính Đình sẽ không đánh cô như từ, coi như có đánh như từ thì cô cũng sẽ không phản kháng lại!

"Không có chuyện gì!"

Thượng Quan Quân Triết càng nhìn thấy cô ấy này tự trách, thì càng đau lòng. Lý Băng đã mất đi vẻ lạnh lùng của trước kia, chỉ còn là một cô gái yếu đuối, như vậy thật là làm cho người ta đau lòng, hận không thể nâng niu che chở trong lòng bàn tay!

"Vậy khi tôi trở về, Sính Đình có mắng tôi hay không?"

Lý Băng thận trọng nhìn Thượng Quan Quân Triết, cô thật rất sợ Sính Đình sẽ trách cứ mình, vừa nghĩ tới việc phản ứng của Sính Đình khi biết được tin Mạc Thiên Kinh mất tích thì Lý Băng cũng thấy rất sợ phải đối mặt với cô ấy.

"Yên tâm đi, đây không phải là lỗi của cô, Sính Đình làm sao lại mắng cô được? Tôi đã cho người tới đón cô...cô không cần phải sợ, nếu như không muốn đối mặt với Sính Đình, thì cứ đi đâu đó thư giãn một thời gian đi!"

Thượng Quan Quân Triết liền thở dài, nhìn Lý Băng như vậy, anh thấy rất lo lắng.

Lý Băng ngẩng đầu lên nhìn Thượng Quan Quân Triết hỏi: "Ai sẽ tới đây đón tôi?"

"Diệp Duệ!"

"Anh ta?"

Lý Băng nghe được tên của người đó cả người liền rung động, trên mặt thoáng qua vẻ phức tạp, không biết vì sao, nghe thấy anh tới đây đón mình cô không hề tức giận, chỉ là hơi sợ một chút, anh sẽ đến đón cô thật sao?

Thân phận của cô bây giờ, còn tình cảnh của cô bây giờ nữa, anh có ghét bỏ cô không?

Nghĩ tới đây, Lý Băng trở nên rất không tự tin, hiện tại liền giống như một đứa trẻ đang làm sai chuyện gì vậy.

"Ừ!" Thượng Quan Quân Triết gật đầu một cái, nhìn thấy cô sùng sốt có chút á náy mà nói:

"Thật xin lỗi, tôi không hỏi qua cô mà đã gọi điện thoại bảo Diệp Duệ tới đón cô rồi, tối nay anh ấy sẽ đến đây!"

Lúc Thượng Quan Quân Triết gọi điện thoại cho Diệp Duệ báo tin, nghe thấy Lý Băng suýt chút nữa là bị Cody cưỡng bức, thì lập tức liền nổi xung lên muốn tới đây đập chết tên Cody kia!

Lý Băng trầm mặc, buổi tối sẽ đến đây sao, vậy anh sẽ bởi vì chuyện cô và Cody thiếu chút nữa lên giường mà mắng cô sao?

Càng nghĩ, Lý Băng lại càng lo lắng!

Cô cũng không biết mình đang lo lắng cái gì!

"Thế nào, có phải đang trách tôi hay không?"

Thượng Quan Quân Triết thấy Lý Băng trầm mặc, có chút lo lắng, Lý Băng như bây giờ thật quá không bình thường!

Lý Băng lắc đầu một cái nói: "Không có, tôi chỉ muốn ngủ một giấc, chờ anh ta tới, ngày mai tôi sẽ trở về, thượng tướng phải nhờ anh tìm giúp rồi!"

Lý Băng nhàn nhạt nói, sau đó liền đứng dậy đi lên lầu.

Cô rất mệt mỏi, cần phải nghỉ ngơi.

Thượng Quan Quân Triết nhìn theo bóng lưng của cô rồi đi, có chút mất mát. Anh mới vừa gọi điện cho Mạc Thiên Kinh nhưng điện thoại vang lên thật lâu cũng không người có nhận. Anh rất lo lắng đại ca sẽ gặp chuyện không may, nhưng lại không dám nói với Lý Băng, sợ cô ấy biết được sẽ càng lo lắng hơn.

Thượng Quan Quân Triết cầm điện thoại di động lên gọi cho cấp trên, giao phó bọn họ tìm kiếm tung tích của Mạc Thiên Kinh khắp nơi, có tin tức gì lập tức báo cho anh biết.

Mạc Thiên Kinh che đầu nhìn chung quanh cống thoát nước vừa bẩn, vừa thối. Anh thật buồn bực, tại sao lại rơi xuống cống thoát nước này, quần áo thì ướt sũng, mùi thối xông vào mũi, Los Angeles bị ô nhiễm thật là nghiêm trọng.

Mạc Thiên Kinh cau mày, mới vừa anh từ trên ngã xuống, thật may là đầu không bị va chạm, chỉ bị rơi vào trong đường cống ngầm, nơi này vừa bẩn vừa thối, nhưng thật may anh không có chết!

Đúng rồi, Belle đâu?

Mạc Thiên Kinh lấy bật lửa từ trong túi ra, bật lên, nhìn ra bốn phía chung quanh, ánh lửa yếu ớt nên căn bản không thể nhìn thấy Belle.

"Belle!"

Mạc Thiên Kinh lớn tiếng gọi, hi vọng hắn có thể nghe thấy!

"Belle!"

Mạc Thiên Kinh gọi thêm lần nữa, nhưng vẫn không có tiếng trả lời. Mạc Thiên Kinh cau mày, nhìn cống thoát nước đen như mực, cũng không biết là ban ngày hay là buổi tối, quần áo trên người thì ướt, cả người đều khó chịu vô cùng!

Mạc Thiên Kinh cố lục lọi, cống thoát nước đều có nắp thông với mặt đường, hiện tại anh phải đi ra ngoài, không thể tiếp tục ở lại đây được, về phần Belle, chờ anh đi lên tìm thêm người sẽ đến tìm hắn!

Anh tin rằng Belle cũng như mình, sẽ phải không có chuyện gì!

Mạc Thiên Kinh mới nhấc chân đi vài bước, thì chân đột nhiên bị một bàn tay túm lấy!

Chương 269: Mưu cầu sự sống!

Mạc Thiên Kinh cúi đầu, bật cái bật lửa trong tay lên, dưới chân của anh toàn là nước, chẳng lẽ là Belle, Mạc Thiên Kinh nhú mày cúi đầu ngòì xỏm người xuống.

"Belle sao?"

Giọng nói thuần hậu của Mạc Thiên Kinh giờ phút này trở nên khàn khàn, có thể là đã bị cảm, roi xuống cống thoát nước, toàn bộ quần áo đều ướt, hơn nữa hiện tại vừa bắt đầu chớm đông, trên người cảm thấy hơi lạnh cùng với khó chịu.

"Phải . . . . Là tôi!

Giọng nói yếu ớt của Belle truyền đến, Mạc Thiên Kinh vội vàng đưa tay đỡ hấn dậy, không thấy rõ bộ dáng của hấn.

"Anh làm sao vậy?"

Tay của Mạc Thiên Kinh đỡ bả vai của hấn, cảm nhận được trên người hấn có gì đó dính dính, kinh nghiệm phong phú như anh làm sao lại không biết đây là cái gì.

"Tôi . . . . Bị thương!

Giọng nói như con muỗi vo ve từ trong miệng Belle truyền tới, giờ phút này vết thương vừa đau lại vừa lạnh, đau đến nỗi tan lòng nát dạ khiến cho hấn nhú mày, cả người đều khó chịu, muốn nói lớn cũng không được.

"Chúng ta đi ra ngoài trước rồi nói! Nơi này tối om om, không nhìn thấy gì cả, cũng không biết là ban ngày hay là buổi tối!

Anh cũng không biết mình ở trong cống ngầm này ngủ bao lâu rồi, hiện tại tối đen như mực, bật lửa bật lâu một chút liền bỏng rát tay, hơn nữa ở trong này ánh sáng của nó yếu đến đáng thương!

"Ừm!"

Belle nhỏ giọng đáp ứng, hấn thật không còn hơi sức để nói chuyện nữa, thật rất muốn ngủ nhưng mà hấn biết nếu ngủ ở chỗ này mà nói thì đời này của hấn coi như được an nghỉ ở chỗ này mãi mãi, ai cũng không biết được hấn đang ở nơi này mà tìm!

Nghĩ vậy, hấn đành phải cố nhịn đau, để cho Mạc Thiên Kinh đỡ mình lên để tìm đường ra.

Mạc Thiên Kinh đỡ Belle bám vào vách tường từ từ đi dọc theo cống thoát nước, cũng không biết đi được bao lâu rồi, cảm thấy cơ thể của Belle dần dần lạnh lẽo, hô hấp càng ngày càng suy yếu, anh thật rất lo lắng, sợ hấn không gắng gượng được nữa.

Cống thoát nước đen ngòm ngòm cái gì cũng không nhìn thấy, anh cũng không biết đến tột cùng Belle bị thương thành cái dạng gì, anh chỉ biết, mình không thể bỏ hấn lại đây, không thể thấy chết mà không cứu được!

Lại qua một đoạn nữa, Mạc Thiên Kinh đỡ Belle, mệt thở hồng hộc, nhưng là vẫn không biết mất bao lâu nữa mới có thể đi ra ngoài.

"Bùm!"

Mạc Thiên Kinh không biết đã dẫm vào cái gì, cả người anh cùng với Belle đều ngã xuống phía trước, Mạc Thiên Kinh liền vội vàng đẩy Belle ra, để cho hấn đè ở trên người mình.

"Ừm . . . ."

Cơ thể hơn một trăm cân của Belle đè lên trên người của anh, đau đến cau mày, rên lên một tiếng, Mạc Thiên Kinh vội vàng hỏi:

"Belle, anh có sao không?"

". . . . ."

Trả lời anh chỉ là một mảnh lặng yên, Belle không trả lời, Mạc Thiên Kinh liền tranh thủ lật hấn xuống, sau đó cố hấn lên, nện từng bước từng bước nặng nề tiếp tục đi về phía trước.

Mạc Thiên Kinh công Belle đi một lúc lâu, cũng không biết là mất mấy tiếng, rốt cuộc cũng nhìn thấy một chút ánh sáng ở phía trước mặt. Gương mặt tuần tú của Mạc Thiên Kinh vốn đang căng thẳng rốt cuộc cũng giãn ra một chút.

"Belle, chúng ta đi ra rồi!"

Mạc Thiên Kinh mệt gần chết, nhưng là giờ phút này anh không hề có ý muốn vứt bỏ Belle, ngẩng đầu nhìn ngày mới vừa mới bắt đầu, yên tâm đặt Belle xuống, nằm trên mặt đất, há to miệng ra thở.

Giống co lâu như vậy, hiện tại vừa mệt vừa đói, nhìn trời đất mênh mông đang hé ra những tia sáng đầu tiên trong ngày, Mạc Thiên Kinh không biết bây giờ mình đang ở đâu, nhưng mà anh tin tưởng, anh sẽ thoát ra được.

Nhắm hai mắt lại, Mạc Thiên Kinh nặng nề chìm vào trong giấc ngủ!

Lúc Lý Băng tỉnh lại lần nữa, Thượng Quan Quân Triết đã không còn ở trong biệt thự, đi xuống lầu, đã nhìn thấy Diệp Duệ ngồi ở trên ghế sofa, gương mặt tuần tú nặng nề, bên cạnh có hai người đàn ông mặc vest đen, nhìn một cái cũng biết đó chính là hộ vệ của anh ta.

Giờ phút này, toàn thân của Diệp Duệ cũng là một màu đen, trông giống y như sứ giả của bóng đêm vậy, ai nhìn vào cũng đều cảm thấy run rẩy.

Cảm nhận được có người đến gần, Diệp Duệ ngược mắt nhìn lên, thấy Lý Băng, cổ nén đau đớn, đi tới trước mặt cô, ôm cô thật chặt.

Lý Băng cũng không phản kháng, tựa vào trong ngực của Diệp Duệ, Lý Băng lúc này mới cảm thấy có chút ấm áp, không ngờ cô lại có thể tìm được sự ấm áp trên người của anh.

"Thật xin lỗi, để một mình em chịu nhiều khổ sở như vậy, về sau anh sẽ không nếu để cho em phải đau khổ nữa!"

Diệp Duệ ôm Lý Băng thật chặt, cảm thấy cơ thể của cô thật gầy yếu, đau lòng đến khó chịu, mặc kệ cô có yêu anh hay không cũng đều muốn ở bên cạnh cô, bảo vệ, che chở cho cô, không để cho cô phải chịu thêm bất kỳ tổn thương gì. Trải qua chuyện lần trước, Diệp Duệ mới biết được, thì ra mình lòng của anh đã sớm đặt ở trên người của cô rồi.

Lý Băng mặc cho Diệp Duệ ôm mình thật chặt, nghe anh nói vậy, uất ức cùng với nước mắt sợ hãi trong nháy mắt sụp đổ, không tiếng động chảy xuống trên mặt của cô, rơi vào trên bả vai của anh.

"Dẫn tôi về nhà!"

Lý Băng run rẩy nói, âm thanh mang theo tiếng khóc nức nở khiến cho Diệp Duệ càng thêm đau lòng. Anh thật không biết một mình cô làm thế nào mà gắng gượng vượt qua được những chuyện như vậy, nghĩ đến những chuyện đã xảy ra mấy ngày nay, anh thật rất hận mình, tại sao đến hôm qua anh mới biết được sự tình của cô chứ.

Anh biết, là anh không đủ quan tâm đến cô, là bản thân anh quá vô dụng, mới có thể để cho cô một mình chịu đựng nhiều đau đớn như vậy.

"Đừng khóc, anh dẫn em về nhà!"

Diệp Duệ đẩy Lý Băng ra, nhẹ nhàng lau nước mắt trên khóe mắt của cô, nhìn dáng vẻ yếu đuối của cô bây giờ, anh thật rất khó tưởng tượng đến tội cùng cô đã có bao nhiêu sợ hãi, làm sao mà từ một Lý Băng lạnh lùng giờ phút này lại biến thành một tiểu bạch thỏ yếu ớt như vậy chứ.

"Cám ơn!"

Hiện tại trừ nói cảm ơn, cô cũng không biết mình còn có thể nói cái gì, tối hôm qua sau khi ngủ thiếp đi, cô không ngừng mơ thấy những thi thể kia, hình ảnh máu me dầm dề, mơ thấy bọn họ như hung thần ác sát, tức giận nhìn cô chăm chăm, trách cứ cô đã hại chết bọn họ!

Cả đêm bị ác ma dây dưa, để cho cô phải bật đèn lên cho đến tận trời sáng.

"Hiện tại liền dẫn em về nhà!"

Diệp Duệ nhìn Lý Băng, đau lòng so với đau đớn ở ngực càng nhiều hơn.

Lý Băng gật đầu một cái, mắt tái nhợt nhìn anh, nhìn vào gương mặt tuần tú kia rồi đột nhiên cả người vô lực, liền hôn mê bất tỉnh.

Diệp Duệ vội vàng ôm lấy cô, cả người Lý Băng đều dựa vào của trước ngực của anh, vết thương bị động đến càng thêm đau đớn, khiến cho khuôn mặt vốn đã tái nhợt lại càng thêm tái nhợt.

"Thị trưởng!"

Hai hộ vệ nhìn Diệp Duệ, vội vàng đi qua hỗ trợ, Diệp Duệ phát tay một cái, cổ nén đau đớn, anh trở về nghỉ ngơi một lát, giờ phút này anh chỉ muốn ôm Lý Băng như vậy.

"Sắp xếp đi, chúng ta lập tức trở về nước!"

Diệp Duyệt bế Lý Băng lên, nhìn quảng thâm nơi vòng mắt của cô cũng biết được là cô ngủ không được ngon giấc, bây giờ bọn họ nên lập tức trở về nước.

"Sao mãi mà vẫn chưa có tin tức của Mạc Thiên Kinh chứ?"

Sinh Đình đứng ở cửa miệng lầu bầu, cầm điện thoại trong tay, đã mấy ngày rồi, sao vẫn chưa có tin tức của Mạc Thiên Kinh, gọi điện thoại qua cũng không có ai nhận, thật sự là lo lắng sắp chết rồi.

Thủy Nhi đứng ở sau lưng, nhìn vẻ mặt lo lắng của Sinh Đình, không biết có nên nói tin tức Mạc Thiên Kinh mất tích cho cô ấy biết hay không?

"Sinh Đình, đừng lo lắng, Mạc Thiên Kinh sẽ không việc gì đâu!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sinh Đình, mấy ngày nay cháu ông thật sự là gầy đi trông thấy, sữa cũng ít đến đáng thương, hai đứa cháu của ông toàn phải uống sữa bột, hôm nay thì càng thêm, đến chiều đã không còn có sữa nữa, đoán chừng là muốn cai sữa rồi.

"Đúng vậy, Mạc Thiên Kinh không có việc gì đâu, cô bây giờ vẫn còn đang ở cứ, cô cứ về nghỉ ngơi đi!"

Thủy Nhi có chút chột dạ nói, nhìn Sinh Đình, cô thật rất lo lắng, rất lo lắng chuyện kia sẽ bị lộ ra!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 270: Tìm kiếm!

"Đề tôi đợi thêm chút nữa!" Sinh Đình nói cũng không quay đầu lại, nhìn ra phía cửa chính, trong ánh mắt tràn đầy kỳ vọng, cô thật rất muốn nhìn thấy Mạc Thiên Kinh đột nhiên xuất hiện ở cửa, sau đó lớn tiếng gọi tên cô, nhưng có thể có thể thành hiện thực hay không chứ?

Sinh Đình nhìn ra cửa, cô đã đứng đợi thật lâu, nhưng vẫn không thấy bóng dáng của Mạc Thiên Kinh. Sinh Đình thật sự rất lo lắng, càng ngày càng sợ, Mạc Thiên Kinh sẽ không lừa gạt cô chứ.

Anh đã nói rồi, nhất định sẽ trở về, tại sao mà đã mấy ngày rồi vẫn chưa về, ngay cả điện thoại cũng không gọi cho cô.

Sinh Đình có chút hoảng hốt, mấy ngày nay, cô ăn không ngon, ngủ cũng không yên. Cô thật rất muốn nghe được một chút xú tin tức của Mạc Thiên Kinh, chỉ là cô đã liên lạc với lão K và Thượng Quan Quân Triết nhưng ai cũng không nhận điện thoại, mỗi người bọn họ hình như đều rất bận, rất bận, vội vàng đến mức khiến cho tâm cô thấy không yên.

Thủy Nhi nhìn Sinh Đình, đã là ngày thứ ba cô ấy đứng ở cửa chờ rồi, mà ở đầu bên kia, Thượng Quan Quân Triết vẫn chưa tìm được Mạc Thiên Kinh, cô làm sao có thể nói với cô ấy được.

Suy nghĩ một chút, lòng của Thủy Nhi cũng thấy bất ổn không có một chút hy vọng nào. Thượng Quan Quân Triết nói Mạc Thiên Kinh mất tích rồi, bảo cô dụ dỗ Sinh Đình, ngàn vạn lần không được để cho cô ấy biết, nếu như cô ấy biết được, nhất định sẽ bắt chấp tất cả bay đến Mĩ để tìm Mạc Thiên Kinh ngay.

Chỉ là bây giờ nhìn Sinh Đình đứng ở cửa, mặt đầy mong đợi, cô thật rất đau lòng, rất muốn nói, nhưng lại không biết nên nói làm sao.

"Sinh Đình, về nghỉ ngơi đi, khi nào Mạc thượng tướng trở lại tôi sẽ báo cho cô. Cô đi xem cục cưng một chút, cả ngày nay cô cũng không có đi xem bọn chúng rồi!"

Thủy Nhi nhìn Sinh Đình, không thể làm gì khác hơn là dùng những đứa trẻ để kéo cô ấy trở về với hiện thực, hi vọng cô ấy có thể đem tinh lực đặt lên trên người của cục cưng có như vậy mới bớt nghĩ đến chuyện của Mạc Thiên Kinh được, cũng sẽ không khó chịu như vậy nữa.

Sinh Đình lúc này mới nhớ tới cả ngày nay mình không đi xem các con rồi, sờ sờ ngực của mình, vẫn mềm nhũn, cũng không có sữa, khô sờ cườì một tiếng, quay người đi lên lầu.

Thủy Nhi nhìn bóng lưng cô độc của Sinh Đình đi lên lầu, không biết phải làm như thế nào để khuyên can, cũng hi vọng Thượng Quan Quân Triết có thể nhanh lên một chút tìm được Mạc Thiên Kinh, như vậy cô cũng không cần khổ cực giấu giếm nữa.

Nhìn thấy gương mặt lo lắng của Sinh Đình, thân thể ngày càng gầy gò, cô thật rất lo lắng, rất sợ Mạc Thiên Kinh chưa trở về, cô ấy đã ngã xuống rồi.

Bên kia nước Mĩ, Thượng Quan Quân Triết đang vội đến sát đầu bả trán, đã tìm mấy ngày, nhưng không biết làm sao vẫn không tìm được Mạc Thiên Kinh và Belle, chỉ còn thiếu nước đào ba thước đất lên thôi.

Lão K đã qua để hỗ trợ, Thủy Nhi ở lại Trung Quốc trông coi Sính Đình, Diệp Duệ ở cùng với Lý Băng, hiện tại tất cả mọi chuyện tất cả đều do một mình anh xử lý, lúc này mới cảm giác mình khổ cực đến nhường nào.

Thượng Quan Quân Triết tra xét tài liệu mới nhất trong tay, điện thoại di động cho tới bây giờ cũng chưa từng dứt đoạn, vẫn luôn kết nối, vẫn tiếp tục tra tìm, chính phủ của Mỹ cũng đã ra thông báo, chỉ là vẫn không tìm thấy vị trí của Mạc Thiên Kinh.

"Thượng Quan, câu nói xem Mạc thượng tướng đến tốt cùng là đã đi đâu, tại sao vẫn không có tung tích của anh ấy chứ!"

Lão K sau khi cúp điện thoại liền hỏi, thật rất mệt mỏi, anh đã vầy ngày không nghỉ ngơi rồi. Sau khi Mạc thượng tướng mất tích, anh lập tức chạy về, không ngờ vẫn không tìm ra được vị trí của Mạc Thiên Kinh, giống như đang mò kim đáy biển vậy, vô cùng xa vời.

Thượng Quan Quân Triết day day huyết thái dương nói.

"Tôi cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỗ cần tìm cũng đã tìm khắp rồi, cũng không biết anh ấy đang ở đâu!"

Anh thật mong lần này người mất tích là mình, như vậy cũng sẽ không mệt mỏi, khổ cực để tìm kiếm vị trí của Mạc Thiên Kinh rồi.

Anh thật rất lo lắng, đã ba ngày rồi, ba ngày cũng không có chút tin tức nào, không tìm được thi thể, cũng không tìm được người!

Biến người mệnh mông, anh ấy đã đi nơi nào, đến tốt cùng đã xảy ra chuyện gì, tại sao Mạc Thiên Kinh không gọi điện thoại cho anh chứ. Suy nghĩ một chút, Thượng Quan Quân Triết cũng rất lo lắng, anh thật hi vọng Mạc Thiên Kinh chỉ bị mất tích, hoặc là đầu bị thương, mất trí nhớ, ngàn vạn lần không thể nghe đến tin dữ kia.

Anh thật không chịu nổi áp lực như vậy, mặc dù mấy ngày nay anh mệt sắp chết, nhưng vẫn không dám nghỉ ngơi, chỉ sợ xảy ra chuyện như vậy.

"Chúng ta tiếp tục tìm đi!"

Nếu tìm không được thì chính phủ của Mỹ cũng sẽ không giúp bọn họ tìm đâu!

Lão K và Thượng Quan Quân Triết đưa mắt nhìn nhau, hiện tại cái gì cũng không lo lắng, chỉ lo lắng Mạc Thiên Kinh bị thương ở một địa phương nào đó, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, nếu như vậy, còn không biết phải chịu bao nhiêu cực khổ.

Lúc Mạc Thiên Kinh tỉnh lại lần nữa, đã thấy mình đang nằm ở trên giường.

Mở đôi mắt mệt mỏi ra, nhìn quanh chỗ mình đang nằm, liền nhíu mày.

Đây là một nơi rất bình thường, nhà dân rất đơn sơ, có chút mùi vị cổ điển, hơn nữa giường này còn làm từ gỗ lim theo kiểu nguyên thủy nhất.

Mạc Thiên Kinh cúi đầu nhìn qua quần áo trên người mình, gương mặt tuần tú lập tức trắng bệch, đây không phải là. . . . .

Quần áo của thời xưa hay sao?

Tại sao anh lại mặc quần áo như thế chứ, không phải là đã xuyên không đấy chứ?

Mạc Thiên Kinh nghĩ đến hiện tại lưu hành nhất không phải là hiện tượng xuyên không sao?

Không phải anh đã xuyên không đấy chứ?

Mạc Thiên Kinh vội vàng loại ngay ý nghĩ đó trong đầu của mình ra, sau đó đứng dậy xuống giường, nhìn giày trên đất, sắc mặt càng thêm tái nhợt, lại là loại giày vải của thời xưa.

Bản thân liền trấn định lại, Mạc Thiên Kinh đi ra khỏi phòng. Đây là một gian phòng rất lớn, mang hơi hướng cổ xưa, có hòn non bộ, có hồ nước, có phong cảnh tươi đẹp, làm cho người ta có cảm giác đang lạc vào thời xa xưa.

Căn phòng rất sạch sẽ, mặc dù đã bắt đầu vào đông, nhưng trên đất cũng không có nhiều lá rụng.

Mạc Thiên Kinh đi dọc theo con đường đi ra ngoài, hơn mười phút sau, rốt cuộc cũng tìm được cửa chính, đi ra bên ngoài, không ngờ ngoài cửa lại là một khu chợ nhỏ, người ở nơi này toàn bộ đều mặc quần áo cổ xưa, hơn nữa nhà ở nơi này đều rất thấp, rất cổ kính, nam nữ già trẻ đều mặc cổ trang.

"Tiên sinh!"

Một giọng nữ trong veo cất lên, Mạc Thiên Kinh quay đầu lại, một cô gái đáng đáp rất đẹp đang đứng ở sau lưng anh, toàn thân đều là màu trắng, tóc dài xõa đến vai, tựa như tiểu long nữ vậy, thanh tân thoát tục?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, nội tâm càng ngày càng khủng hoảng, nhìn không được run run hỏi.

"Xin hỏi, bây giờ đang là năm bao nhiêu?"

Ngàn vạn lần không được nói cho anh biết là đây là niên đại cổ xưa!

Mạc Thiên Kinh ở trong lòng thăm van xin!

"Bây giờ là năm 2011, tiên sinh, không phải anh bị mất trí nhớ đấy chứ?"

Cô gái liền cười ngọt ngào, gương mặt của cô ta điển hình cho mỹ nữ của người Trung Quốc xưa, vóc người mỹ lệ, linh lung hấp dẫn.

"Năm 2011?"

Mạc Thiên Kinh trong lòng cũng yên tâm hơn nhiều, chỉ vào người đang mặc quần áo cổ đại ở trong chợ đi tới đi lui, không nhận được hỏi.

"Tại sao mấy người kia đều mặc quần áo cổ đại vậy?"

Quần áo này rất giống là loại quần áo thời Tống, mặc dù rất đẹp mắt, nhưng là vẫn có chút không thể tiếp nhận!

Cô gái nhìn quần áo trên người mình, nhàn nhạt cười một tiếng.

"Ha ha. . . . . đây là chúng tôi đang quay phim!"

Cô gái liền nói cho Mạc Thiên Kinh biết, nơi này là một góc hẻo lánh của nước Mĩ, tương đối gần với Trung Quốc, mà căn nhà kia là chỗ mà bọn họ chọn để quay phim, cô ta đã cứu anh ở trên đường!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 271: Diễm ngộ!

"Thiếu chút nữa dọa chết tôi rồi, tôi còn tưởng rằng mình xuyên không về thời cổ đại rồi chứ!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt cười nói, nghe được cô ta nói vậy, cả trái tim cũng bình tĩnh lại, nhìn chung quanh, nhưng lại không có phát hiện thấy nhân viên, mặc dù nói là quay phim, nhưng là vẫn có cảm giác đang ở trong thời cổ đại.

"Ha ha, anh còn nghĩ mình xuyên không nữa chứ, thật là buồn cười!"

Cô gái như cười như chim oanh, thật vui vẻ, làm cho người ta cảm thấy bình dị gần gũi.

"Đúng rồi, tôi tên là Hoàng Hiểu Oánh, anh tên là gì?"

Hoàng Hiểu Oánh nhìn đại suất ca trước mắt, nói thật, cô đi nhiều nơi như vậy, nhưng chưa nhìn thấy ai khí khái đẹp trai như thế, hơn nữa cả người tràn đầy chính khí, làm cho người ta rất muốn đến gần.

"Mạc Thiên Kinh!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói ra tên của mình, đột nhiên nghĩ đến Belle, liền vội vàng hỏi:

"Lúc cô cứu tôi có nhìn thấy một người bạn của tôi hay không, anh ấy đang bị thương, tên gọi Belle, là một người Mỹ lai Trung!"

Mạc Thiên Kinh rất lo lắng cho Belle, cũng không biết hắn hiện tại thế nào.

"Không có, lúc tôi nhìn thấy anh cũng chỉ thấy có một mình anh mà thôi, anh cũng ngủ ba ngày nay rồi, cứ trở lại liên phát sốt, liên tục ba ngày !

Hoàng Hiểu Oánh nhàn nhạt nói, cô cũng không biết tại sao mình lại hào phóng thiện tâm ở trong hốc núi cứu người đàn ông này, mặc dù anh rất đẹp trai, nhưng bây giờ cô vẫn còn là một diễn viên không có tên tuổi, để cứu anh, cô đã phải nói với đạo diễn thật lâu.

Vừa mới đầu đạo diễn cũng không chịu, sau lại nhìn thấy gương mặt anh tuấn của Mạc Thiên Kinh thì lúc này mới đồng ý, có lẽ có thể để cho anh ta gia nhập của đội quân của mình, người đàn ông này tùy tiện lãng xề một chút, sẽ nổi tiếng thôi!

"Ba ngày?"

Mạc Thiên Kinh giật mình nói, ba ngày, nói như vậy là Belle đã mất tích ba ngày, mà anh cũng làm cho bọn họ lo lắng ba ngày, nhớ tới Sính Đình cùng các con, Mạc Thiên Kinh cảm giác như mình đang phạm tội tội.

"Cô có điện thoại không? Có thể cho tôi mượn gọi một chút không?"

Mạc Thiên Kinh hiện tại chỉ muốn mau mau gọi điện thoại cho Sinh Đình báo bình an.

Hoàng Hiểu Oánh thấy Mạc Thiên Kinh lo lắng như thế, liền nghĩ chẳng lẽ anh đã có vợ hay là bạn gái sao rồi sao. Nhìn anh còn rất trẻ tuổi, chẳng lẽ thật sự đã có vợ?

Nghĩ tới đây, Hoàng Hiểu Oánh liền cảm thấy rất mất mát, một người đàn ông ưu tú như vậy, nếu như không nắm được thì chẳng phải sẽ rất tiếc nuối sao?

"Thật xin lỗi, chúng tôi tới đây lại không mang theo điện thoại trong người!"

Hoàng Hiểu Oánh nhìn Mạc Thiên Kinh, liền nói dối anh, cô sợ anh gọi điện thoại cho vợ, hoặc là bạn gái của mình, nếu như vậy thì cô thật sự không có cơ hội rồi.

Mạc Thiên Kinh sững sốt một chút, không ngờ nơi này cư nhiên lại không có điện thoại?

Thật sự là thời kỳ cổ xưa, chờ thân thể bình phục, anh sẽ ra đi, không thể để cho bên ngoài tìm anh quá lâu được!

"Anh muốn gọi điện thoại cho vợ hay là bạn gái hay sao?"

Hoàng Hiểu Oánh cắn môi, nhẹ nhàng hỏi, đè nén nội tâm lo sợ, thật ra thì cô cũng không biết mình đang sợ cái gì, chỉ là lần đầu tiên nhìn thấy người đàn ông này thì cô đã muốn ở bên cạnh anh ta.

"Là vợ con của tôi!"

Nói đến Sinh Đình, ánh mắt của Mạc Thiên Kinh không khỏi dịu dàng, nhìn thấy thế Hoàng Hiểu Oánh rất đố kỵ, anh thật sự đã có vợ con, xem ra cơ hội của cô thật rất mong manh.

Nhưng cho dù như vậy, cô cũng sẽ không buông tha, nếu ông trời đã để cho cô gặp anh, lại để cho anh ở lại bên cạnh cô, vậy thì cô sẽ phải thật cố gắng, cô tin tưởng, cô sẽ làm người đàn ông này yêu mình.

"A, không ngờ anh đã có vợ!"

Hoàng Hiểu Oánh có chút thất vọng, giọng nói cũng rất không vui. Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, mặc dù cảm nhận được, nhưng mà nghĩ lại, sẽ không có khả năng ấy đâu chứ? Anh và cô ta chỉ mới vừa gặp mặt, bất quá anh vẫn phải cẩn thận, không hy vọng cùng bất kỳ người phụ nữ nào phát sinh chuyện gì, nếu để cho Sinh Đình biết được thì cô sẽ càng thêm đau lòng.

Nhớ tới lần trước anh đã làm cô tổn thương, Mạc Thiên Kinh cũng rất tự trách. Bây giờ anh nhất định phải xử lý thật tốt tình cảm giữa nam nữ, đặc biệt là đối với phụ nữ, nhất định phải cách xa.

"Ừm, tôi rất yêu vợ con của mình!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, nghĩ đến mình và Sinh Đình đã có con, trong lòng liền tràn đầy hi vọng.

"Thật sao? Tình cảm của hai người thật tốt!"

Hoàng Hiểu Oánh phụ họa nói, trong lòng lại cực kỳ không thoải mái, Mạc Thiên Kinh nhìn chung quanh một lần, nhưng lại không nhìn thấy chiếc xe nào.

"Đạo diễn của cô đâu? Tôi muốn gặp ông ta!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Hoàng Hiểu Oánh, giờ phút này cô ta đang nhìn anh chăm chăm, anh vừa quay đầu lại, vừa đúng lúc mắt đối mắt, vốn cho rằng cô ta sẽ ngượng ngùng nhưng không ngờ cô lại không có che giấu chút nào, bạo dạn nhìn thẳng vào mắt của anh.

"Đạo diễn không có ở đây, ước chừng chúng ta phải ở chỗ này ngây ngốc một thời gian, anh có hứng thú đóng phim hay không, anh đẹp trai như siêu sao như vậy nếu đi đóng phim nhất định sẽ rất nổi tiếng đấy!"

"Tôi không thích làm diễn viên, tôi có công việc của mình, hiện tại tôi phải nhanh chóng đi ra ngoài!"

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói, nếu như anh muốn đi làm diễn viên đóng phim mà nói, thì ông nội nhất định sẽ nổi óa, nhưng mà anh đối với nghề diễn viên một chút hứng thú cũng không có, anh vẫn thích làm quân nhân nhất!

Hoàng Hiểu Oánh thất vọng nhìn anh, anh vừa tỉnh lại liền muốn rời đi, chẳng lẽ chính là vì vợ con của anh hay sao?

Nghĩ đến cái này, trong lòng của cô ta đặc biệt chua, vợ con của anh đến tột cùng đẹp bao nhiêu, tại sao anh lại một lòng ghi tạc như vậy.

Không phải người ta nói đàn ông sẽ bị phụ nữ xinh đẹp mê hoặc hay sao?

Cũng giống như đạo diễn của cô, ông ta không phải cũng thèm thuồng vẻ đẹp của cô hay sao, nếu như cô gật đầu, thì vai nữ chính sẽ là của cô, chỉ là cô không phải là người như thế, cô muốn tìm người mà mình thật sự thích.

Hiện tại không dễ dàng tìm được một người, nhưng anh ta lại đã có vợ, có con của mình, thật sự là ông trời đang trêu đùa cô đây mà.

"Ông ta không ở đây thì sao cô đóng phim được?"

Mạc Thiên Kinh nhú mày, hiểu rất rõ là cô gái này đang nói dối!

Làm sao có thể diễn mà không cần có đạo diễn ở đây được chứ?

Trừ phi đây không phải là đoàn phim, Mạc Thiên Kinh nhìn Hoàng Hiểu Oánh, rõ ràng là đáng về thanh thuần nhưng tại sao lời nói ra lại làm cho anh thấy hoài nghi như vậy.

"Chúng tôi lúc này tạm thời không có đóng phim, đoán chừng phải một tuần sau ông ta mới trở về, vừa xảy ra chút chuyện, chúng tôi đều ở lại chỗ này để tập luyện!"

Hoàng Hiểu Oánh chỉ vào những diễn viên quần chúng kia nói, lần này vai diễn của cô ta là thị nữ, phí hết tâm tư để leo lên giường của Vương Gia !

"Lâu như vậy sao?"

Mạc Thiên Kinh nhú mày, theo lời của cô ta, vậy chẳng phải muốn nghỉ biện pháp rồi đi thì phải chờ đến bảy ngày sau ông ta trở về sao, như vậy cũng đồng nghĩa với việc anh biến mất mười ngày!

Không được, vậy thì quá lâu, anh không thể để cho bọn họ đợi quá lâu được. Nghĩ đến Sinh Đình, anh cũng rất lo lắng, anh biến mất lâu như vậy, Thượng Quan Quân Triết không tìm được anh thì có phải sẽ cho là anh chết rồi hay không, đến lúc đó Sinh Đình biết được sẽ đau lòng như thế nào!

Nghĩ tới đây, lòng của Mạc Thiên Kinh liền thấy khó chịu. Anh đã đồng ý với Sinh Đình là sẽ trở về, nhưng mà bây giờ lại ở nơi này, ngay cả địa phương nào cũng không biết, còn không biết làm như thế nào để đi ra ngoài nữa!

Chỉ là coi như rất khó, nhưng anh cũng muốn thử, nhưng không biết đạo diễn này có dễ nói chuyện hay không, mặc dù anh là thượng tướng, nhưng hiện tại trên người không có đồng nào, hơn nữa cũng không có gì để chứng minh cả, đi ra ngoài thật rất khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Ái mộ muốn hiến thân!

"Đúng vậy, chúng tôi còn phải ở chỗ này quay phim ba tháng nữa!"

Hoàng Hiểu Oánh nghĩ tới đây, cũng thấy rất vui mừng, nói như vậy là cô ta có thể ở bên cạnh anh ba tháng rồi. Trong vòng ba tháng này cô có dư thời gian để theo đuổi người đàn ông này!

"Ba tháng?"

Mạc Thiên Kinh nghe mà không tin vào tai mình, ba tháng, vậy không phải bắt anh ở chỗ này tận ba tháng nữa sao?

Tại sao lại thế chứ, sao anh có thể ở nơi này ngây ngô lâu như vậy, Mạc Thiên Kinh sắp không tiếp nhận nổi, hoàn toàn không để ý trên mặt của Hoàng Hiểu Oánh ẩn chứa ý cười nhàn nhạt.

Nghĩ đến việc cô có thể cùng anh chung đụng ba tháng thì cô ta thấy rất vui vẻ.

"Đúng vậy, ba tháng, diễn hết cảnh này, chúng ta mới có thể trở về!"

Hoàng Hiểu Oánh hưng phấn mà nói, nhìn Mạc Thiên Kinh, càng nhìn lại càng thấy đẹp trai.

"Từ nơi này đi ra ngoài thì mất bao lâu?" Mạc Thiên Kinh nhìn chung quanh một cái, cảm giác được nơi này giống với một tiểu thôn trang, đoán chừng đi ra ngoài phải mất muốn một khoảng thời gian.

Hoàng Hiểu Oánh nhìn Mạc Thiên Kinh, thấy anh một lòng muốn rời đi như vậy trong lòng thấy không vui. Anh ta không thể dễ dàng rời khỏi nơi này được.

"Nơi này muốn đi bộ thì không có biện pháp nào rời khỏi được, nơi này rất hoang dã phải treo đèo lội suối, nếu muốn đi bộ thì đoán chừng mấy ngày

mấy đêm cũng không ra được!

Cô chặt đứt đường lui của anh, như vậy anh mới không nghĩ đến việc rời đi. Hoàng Hiểu Oánh nhìn Mạc Thiên Kinh, không phải cô nói dối mà thật sự là rất khó để đi ra ngoài.

Nắm thật chặt điện thoại ở trong tay, nếu như để anh ta biết được cô có điện thoại di động mà không đưa cho anh ta mượn, thì sẽ rất tức giận mà không đề ý đến cô nữa?

Nghĩ tới đây, Hoàng Hiểu Oánh lại không nhìn được nhìn Mạc Thiên Kinh một cái, Mạc Thiên Kinh đang nhìn lên không trung, nếu như anh có thể liên lạc với bên ngoài thì có thể rời khỏi chỗ này rồi.

Hoàng Hiểu Oánh nhìn trên mặt anh tràn đầy mong đợi, phân vân hồi lâu, rồi từ trong tay áo lấy điện thoại di động ra đưa cho Mạc Thiên Kinh.

"Cho anh!"

Mạc Thiên Kinh nhìn thứ trên bàn tay kia, sững sờ một hồi, ngay sau đó nhận lấy điện thoại, nhấn xuống mã số quen thuộc nhất, chỉ là. . . . .

"Tại sao không có tín hiệu?"

Ông trời đây không phải là đang đùa anh sao? Mạc Thiên Kinh nhìn trên điện thoại di động, cư nhiên không có một chút tín hiệu nào, tại sao có thể như vậy, nơi này đến tột cùng bao nhiêu núi chứ?

"Không có tín hiệu?"

Hoàng Hiểu Oánh lấy di động qua, nhìn điện thoại di động không có tín hiệu, cô đề xuống kích động trong lòng, ngay cả trời cao cũng giúp cô ta, lần này cô ta khẳng định có thể bắt con tim của anh ta làm tù binh.

"Nếu không có tín hiệu, vậy thì không có biện pháp nào rồi, chỉ có thể đợi chúng tôi quay phim xong mới trở về được thôi!"

Lời của Hoàng Hiểu Oánh nói tựa như tòa án đang định tội vậy, Mạc Thiên Kinh nhìn cô ta một cái, rồi thở dài, tất cả đều là bất đắc dĩ.

Nếu mà như vậy anh cũng không thể làm gì khác hơn là chờ đạo diễn trở lại rồi hăng nói. Hiện tại trên người anh không có đồng nào, coi như có mang thân phận nói ra thì người ta vẫn không nhất định tin tưởng, muốn lái xe của họ đi, đoán chừng chỉ có thể dùng trộm mà thôi!

Coi như trộm được rồi, thì ở nơi anh không hề quen thuộc này làm sao có thể đi ra ngoài được chứ!

Mạc Thiên Kinh nhìn lên trời cao, lần đầu tiên cảm thấy bản thân rất vô dụng.

Từng ngày từng ngày trôi qua, Mạc Thiên Kinh mỗi ngày đều mặc đồ hóa trang như vậy, Hoàng Hiểu Oánh mỗi ngày đều kề cận bên anh, thân mật ôm cánh tay của anh coi mình như bạn gái của anh vậy.

Mạc Thiên Kinh rất không bình tĩnh nói đã mấy lần, nhưng cô ta lại làm như không nghe thấy, hơn nữa mỗi lần đều nhào vào anh như vậy.

"Thiên Kinh, tối nay đến phòng của em đi?"

Đã sáu ngày trôi qua rồi, Hoàng Hiểu Oánh rốt cuộc cũng không nhìn được mở miệng nói, mấy ngày nay, cô ta cứ quấn lấy Mạc Thiên Kinh. Mạc Thiên Kinh lúc đầu có né tránh nhưng mà hiện tại cũng đã không tránh nữa rồi, hơn nữa đối với cô ta coi như không tệ. Cô ta nghĩ, đàn ông và đàn bà một khi đã lên giường, có lẽ sẽ thay đổi được mối quan hệ hiện tại.

Mạc Thiên Kinh nhìn Hoàng Hiểu Oánh nói:

"Tiểu Oánh, tôi đã có vợ, cũng đã có con, cô không cần ôm lấy hi vọng, tôi không thích hợp với anh!"

Mạc Thiên Kinh rất uyển chuyển cự tuyệt ý tốt của cô ta, mấy ngày nay cuối cùng thì anh biết cái gì gọi là đàn bà theo đuổi đàn ông rồi.

Hoàng Hiểu Oánh thể hiện trắng trợn tình yêu với anh, khiến cho anh không né kịp, mỗi ngày đều kề cận bên anh, làm hại khi anh ngủ cũng phải cảnh giác ba phần, rất sợ cô ta chạy đến phòng của anh, trèo lên giường của anh.

Hoàng Hiểu Oánh bất mãn mê đắm môi đỏ mọng, nhìn Mạc Thiên Kinh phá hư phong cảnh, trong lòng rất không vui.

"Thiên Kinh, không phải anh cũng thích em sao? Vì sao phải ở trước mặt của em nói về vợ của anh chứ? Hơn nữa, chúng ta ở chỗ này, còn cô ta ở nhà, có lên giường, cô ta cũng không thể nào biết được, chẳng lẽ anh cũng không có ** sao?"

Cô cũng không tin, cô còi hết ra quỵên rũ anh mà anh lại không có phản ứng!

Mạc Thiên Kinh nhìn Hoàng Hiểu Oánh, lấy tay của cô ta ra, rất nghiêm túc nói.

"Tiểu Oánh, tôi chỉ xem cô là bạn bè, là em gái, cô không nên có bất kỳ hi vọng nào với tôi cả. Tôi đã thể sẽ chung thủy với vợ của mình, cô ấy yêu tôi,

tôi cũng yêu cô ấy, tôi sẽ không phản bội lại tình cảm của chúng tôi đâu!"

Đàn ông mà không có ** đó là giả, nhưng mà anh sẽ không tùy tiện lên giường với người phụ nữ khác ngoại trừ Sinh Đình.

"Đừng nói nữa. . . . . làm gì có mèo nào mà không ăn vụng, Thiên Kinh, đừng đại dốt, chúng ta tối nay cứ hưởng thụ thật tốt đi, em cũng có thể sinh con cho anh mà. . . . ."

"Câm miệng!" Còn không đợi Hoàng Hiểu Oánh nói xong, Mạc Thiên Kinh liền không nhịn được quát lên, cô ta bây giờ nói chuyện thật sự là càng ngày càng quá đáng rồi.

Anh yêu Sinh Đình, yêu hai cục cưng của mình, không muốn phản bội lại bọn họ. Chỉ là bây giờ cô ta lại nói ra lời này để cho anh thật rất thất vọng, không ngờ cô ta lại là một người như vậy.

Hoàng Hiểu Oánh nhìn Mạc Thiên Kinh, anh ta cứ nhiên dấm lớn tiếng quát cô như vậy. Chẳng lẽ cô ta nói sai sao, vợ của anh ta ở xa như vậy, bọn họ bây giờ đều ở chỗ này, bọn họ coi như có... thì cô ta có thể biết sao? Tại sao lại để thân thể mình chịu uất ức cơ chứ.

"Tiểu Oánh, chờ cô tìm được người mình thích rồi sẽ biết tôi vì sao lại không lên giường cùng với cô!"

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, một cô gái tùy tiện như thế, chẳng lẽ không có một chút liêm sỉ nào sao?

Hoàng Hiểu Oánh nhìn Mạc Thiên Kinh, cười lạnh.

"Thiên Kinh, em thích anh, em muốn lên giường với anh, em muốn cùng anh sinh con. . . . ."

Hoàng Hiểu Oánh nói xong liền đem đôi môi của mình dán vào môi của Mạc Thiên Kinh. Mạc Thiên Kinh lấy tay chống đỡ môi của cô ta, lui về phía sau mấy bước nhìn cô ta chằm chằm.

"Tiểu Oánh, cô cần gì phải như vậy chứ? Tôi đã nói rồi, tôi đã kết hôn, hơn nữa tôi rất yêu vợ con của mình!"

Hoàng Hiểu Oánh nhìn Mạc Thiên Kinh, nước mắt thi nhau rơi xuống, rồi hỏn hển chất vấn.

"Mạc Thiên Kinh, anh nói xem, em có chỗ nào không bằng với vợ của anh chứ, tại sao anh lại không chịu cho em một cơ hội chứ!"

Gương mặt của cô cũng được coi là một mỹ nữ, tại sao anh lại không có một chút phản ứng, chẳng lẽ anh không phải là đàn ông sao?

"Hoàng Hiểu Oánh, tôi rất cảm kích cô đã cứu tôi, nhưng mà tôi không thích cô, cô đừng có hy vọng nữa!"

Mạc Thiên Kinh cũng không để ý tới việc cô ta có thể tiếp nhận hay không, xoay người đi ra ngoài cửa, lưu lại Hoàng Hiểu Oánh đang tức giận đến dậm chân.

Mạc Thiên Kinh đi ra cửa chính, đã nhìn thấy nhất một đoàn xe việt dã lái tới chỗ của anh, gương mặt tuấn tú âm trầm hiện lên một tia sáng, liền đi theo phía sau!

Người đàn ông mới xuống xe, Mạc Thiên Kinh liền đi tới, đến khi thấy rõ mặt người đàn ông kia, lập tức lui về phía sau mấy bước, liền tránh ra khỏi đó!

"Sao lại là hần ta chứ?"

Mạc Thiên Kinh ở trong lòng thâm kêu lên, đôi mày bỗng nhiên nhíu chặt lại!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 273: Vô tình gặp được quý nhân!

Mạc Thiên Kinh không thể ngờ được ở nơi này lại gặp được hần ta? Vậy anh có nên đi ra gặp hần hay không đây!

Nghĩ đến tên này? Chân mày của Mạc Thiên Kinh liền nhíu lại? Trước kia lúc đi học, bọn họ vốn là bạn bè tốt nhất của nhau. Thật ra thì anh cũng không cảm thấy như vậy có cái gì không tốt? Cho đi tới xảy ra một chuyện làm cho anh phải tránh xa hần ta.

Còn nhớ rõ lúc đó là khi anh mười tám tuổi. Thời gian đó hần ta đã học đại học. So với anh hần lớn hơn ba tuổi. Hai người vốn là bạn tốt, là anh em tốt? Chỉ là một lần say rượu, anh mới phát hiện, người ‘anh em’ này hóa ra lại là gay? Cứ nhiên thổ lộ với anh!

"Thiên Kinh? Cậu có biết không? Tôi thật sự rất thích cậu? Tôi hiểu rõ chúng ta như vậy là không được bình thường? Nhưng mà tôi thật sự rất thích cậu.

Mỗi ngày đều sẽ muốn ở cùng với cậu. Cậu có thích tôi không? Tôi có thể vì cậu mà làm phẫu thuật chuyển giới!"

Phẫu thuật chuyển giới? Làm hại Mạc Thiên Kinh ngày hôm sau lập tức liền cách hấn ta ra thật xa? Hơn nữa còn có ý chuyển trường.

Một người đàn ông lại thổ lộ với mình? Còn nói vì mình mà muốn chuyển đổi giới tính? Bị thổ lộ như vậy sao không thể sợ hãi chứ? Anh chính là một người đàn ông! Một người đàn ông chân chính.

Chỉ là anh cũng không ngờ được chín năm sau, lại nhìn thấy hấn ở nơi này. Hơn nữa hấn lại là người anh muốn nhờ vả. Anh nghĩ lần này không gặp mặt thì không được rồi.

Nhắm mắt lại, Mạc Thiên Kinh liền đi tới, cố nặn ra một nụ cười chào hỏi:

"Luru Lãng!"

Vốn là đang chuẩn bị đi vào trong nhà Luru Lãng chợt dừng bước? Quay đầu lại nhìn người đàn ông đang gọi mình lại. Lúc nhìn thấy là Mạc Thiên Kinh, cả người đều ngây ngẩn sờ.

"Oh? my-God! Làm sao ở nơi này lại có thể nhìn thấy cậu chứ! Mạc Thiên Kinh!"

Luru Lãng quay đầu lại thét lên chói tai? Trên mặt tất cả đều là râu ria? Xem ra đã có hơi hướng của tuổi trung niên? Nhưng mà giọng nói kia vẫn nữ tính như vậy.

Mạc Thiên Kinh lúng túng cười cười: "Đúng vậy? Là tôi!"

Anh cũng không muốn ở chỗ này gặp hấn ta? Chỉ là anh cũng không có biện pháp nào!

Luru Lãng nhìn Mạc Thiên Kinh, không khỏi cười ra tiếng. Sau đó liền chạy tới, ôm cổ lấy cổ anh vô cùng nhiệt tình.

Cả người Mạc Thiên Kinh liền cứng ngắc, bị hấn ôm mà thấy sợ. Rất may là trên người hấn không có mùi thơm đặc biệt? Lại có chút mùi vị của đàn ông.

Luru Lãng cảm thấy thân thể anh cứng ngắc? Biết anh còn bối vì chuyện thổ lộ năm đó dọa sợ, liền buông ra. Mặt phớt tỉnh nói:

"Mạc Thiên Kinh, cậu không cần phải sợ như vậy? Tôi hiện tại là một người đàn ông chân chính đấy!"

Kể từ sau khi Mạc Thiên Kinh chuyển trường, hấn cũng cảm thấy bản thân có phần vấn đề liền tìm đến bác sĩ tâm lý để trị liệu một thời gian. Sau đó hấn bắt đầu theo đuổi những cô gái xinh đẹp, khi cùng bọn họ lui tới mới từ từ phát hiện thật ra thì bản thân hấn cũng không phải nhất định là loại người như vậy.

Sau đó hấn lại tìm các cô gái để phá trinh, hưởng thụ vui vẻ khi làm đàn ông, cứ như vậy hấn mới dần dần trở nên bình thường!

Chỉ là mỗi lần hồi tưởng tới lời của mình mà làm cho Mạc Thiên Kinh bị dọa sợ đến chuyển trường, điều này làm cho hấn thật rất áy náy!

Mạc Thiên Kinh nhìn hấn, lúng túng cười cười. Không ngờ hấn liếc mắt một cái liền nhìn ra được.

"Như vậy là tốt rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng nói, Luru Lãng nhìn anh, rồi bảo anh vào nhà nói chuyện.

Mạc Thiên Kinh nhìn hấn một cái liền đi theo hấn vào trong nhà.

"Đúng rồi, Làm sao cậu lại xuất hiện ở nơi này? Tôi tới đây để quay phim, cậu không phải cũng tới quay phim đấy chứ!"

"Lúc thực hiện nhiệm vụ xảy ra một chút việc? Thật may là Hoàng Hiểu Oánh đã cứu tôi về đây!"

"Cậu chính là người đàn ông tiểu tụy mà tiểu Oánh cứu được!"

Luru Lãng nhìn Mạc Thiên Kinh? Ngày đó hấn chỉ là nghe bọn họ nói cứu được một người đàn ông ngoại hình không tồi. Nhưng mà trên người anh ta lại vừa hôi vừa bẩn. Hấn cũng không có nhìn lâu, tiểu Oánh có ý muốn cứu người mà hấn cũng không phải là loại người thấy chết mà không cứu cho nên đã đồng ý.

Tuy nhiên lại không thể ngờ được người đàn ông kia lại là Mạc Thiên Kinh!

"Tai nạn. . . . ."

Mạc Thiên Kinh nghe hấn hỏi cũng không biết phải giải thích như thế nào? Lúc đó anh tuyệt đối chính là một người đàn ông vừa hôi vừa bẩn.

Luru Lãng biết mình nhất thời nhanh miệng khiến cho anh lúng túng liền vội vàng nói.

"Đúng rồi? Làm sao cậu lại chạy đến nước Mĩ thế!"

Lưu Lãng nhìn Mạc Thiên Kinh? Mặc dù hắn đã sớm biết Mạc Thiên Kinh là thế hệ sau của quân nhân nhưng chẳng lẽ là trong lúc thi hành nhiệm vụ đã xảy ra chuyện?

"Tôi tới cứu vợ của mình, sau đó lại bị người ta ám toán nên rơi vào cổng thoát nước!"

Mạc Thiên Kinh chỉ kể lại qua loa, Lưu Lãng mở to hai mắt nhìn Mạc Thiên Kinh: "Không phải chứ? Cậu đã cưới vợ rồi sao? Còn có con nữa? Lúc nào thì kết hôn?"

"Vốn là đã sớm định kết hôn? Nhưng mà liên tiếp gặp trở ngại? Trở về sẽ tổ chức hôn lễ! Đến lúc đó nhớ tới uống rượu mừng!"

Lúc Mạc Thiên Kinh nói đến vợ của mình thì trên mặt liền lộ ra nụ cười nhu hòa? Ngay cả ánh mắt cũng dịu dàng đi mấy phần, khiến cho Lưu Lãng thật hâm mộ.

"Xem ra cậu rất yêu vợ và con của mình!"

Nghe được anh nói đã có vợ con, Lưu Lãng mới phát hiện thì ra bản thân đang lưu luyến trong bụi hoa mười năm? Hắn vẫn phiêu phiêu荡荡荡荡 bao nhiêu năm đột nhiên cảm thấy mình cũng nên ổn định rồi.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái nói: "Đúng vậy, tôi với cô ấy đã có hôn ước từ lâu rồi!"

Nhớ tới thời gian mình và Sính Đình quen biết, gương mặt tuấn tú của Mạc Thiên Kinh liền không kìm được mà mỉm cười.

Chỉ là. . . . .

Anh đã mất tích một tuần lễ. Sính Đình không có tin tức của anh khẳng định sẽ rất lo lắng. Cũng không biết Thượng Quan Quân Triết có thể tìm tới nơi này hay không? Nghĩ tới đây, Mạc Thiên Kinh liền đặc biệt khó chịu.

"Lưu Lãng? Anh có thể cho tôi mượn xe hay không? Tôi muốn đi ra ngoài!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Lưu Lãng? Lần này dù gì thì anh cũng muốn đi ra ngoài. Anh không thể để cho Sính Đình lo lắng cho mình như vậy!

Lưu Lãng khò sở nhìn Mạc Thiên Kinh?"Không phải là tôi không muốn cho cậu mượn xe, mà ngay cả khi tôi cho cậu mượn xe thì cậu cũng chưa chắc có năng lực mà đi ra ngoài!"

"Tại sao lại như vậy!"

Mạc Thiên Kinh nhíu mày? Lưu Lãng rất chán chường nhìn Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt nói:

"Từ nơi này đi ra ngoài năm mươi cây số có quân Mỹ canh giữ, không có giấy tờ chứng nhận thì không ra được đâu!"

Lưu Lãng nhìn ra được, trên người Mạc Thiên Kinh hiện tại không có gì cả? Không có giấy tờ chứng minh thì căn bản cũng không có biện pháp đi ra ngoài.

"Điện thoại cũng không gọi được, đi ra ngoài cũng không được? Vậy muốn trở về phải làm thế nào!"

Mạc Thiên Kinh thật sự là sắp tức điên lên rồi? Lưu Lãng nghe anh nói vậy liền nhíu mày nhìn anh:

"Cậu có thể gọi điện thoại báo bình an trước, chờ tôi quay phim xong sẽ cùng cậu đi ra ngoài!"

"Điện thoại không phải không có tín hiệu sao?"

Mạc Thiên Kinh nghi hoặc nhìn Lưu Lãng. Chẳng lẽ Hoàng Hiểu Oánh lừa gạt anh?

"Ai nói không có tín hiệu?"

Lưu Lãng lấy điện thoại đi động ra? Mặc dù tín hiệu không mạnh? Nhưng muốn gọi điện thoại ra ngoài vẫn có thể được!

Mạc Thiên Kinh nhìn điện thoại của Lưu Lãng. Cảm giác bây giờ khó có thể hình dung được, vô cùng kích động bấm số điện thoại của Thượng Quan Quân Triết. Hiện tại biện pháp duy nhất chính là để cho Thượng Quan Quân Triết điều đình với chính phủ Mĩ để phái máy bay tới đây đón anh!

"Sĩ quan Thượng Quan? Đã bấy ngày rồi không có tin tức của thượng tướng Mạc Thiên Kinh rồi, có tiếp tục nữa không? Chúng ta chỉ có thể đặt anh ấy vào diện bị mất tích thôi. . . . ."

"Không được! Mạc Thiên Kinh tuyệt đối sẽ không chết? Đừng quên, lần này là do các người khiến cho Mạc Thiên Kinh phải tới đây. Anh ấy mất tích các người phải phụ trách tìm bằng được anh ấy mới thôi!"

Chương 274: Sính Đình, cô đối mặt với sự thật đi!

Lời của Thượng Quan Quân Triết khiến quan chức chính phủ Mỹ lập tức á khẩu không trả lời được, Mạc Thiên Kinh này không phải là nhân vật đơn giản, anh ta là quan quân cao cấp của chính phủ Trung Quốc. Nếu như bọn họ không tiếp tục tìm kiếm tung tích của anh ta thì chính phủ Trung Quốc nhất định sẽ truy cứu, đến lúc đó bọn họ cũng không biết trả lời ra sao.

Chỉ là bọn họ đã tìm bảy ngày rồi, bảy ngày này ngay cả sợi chân lông của Mạc Thiên Kinh cũng không nhìn thấy, thì phải đi tìm người thế nào?

Nghĩ tới đây, các quan chức của chính phủ nước Mỹ đều thấy rất đau đầu.

"Mặc kệ như thế nào, Mạc Thiên Kinh cũng là vì giúp các ông giải quyết vấn đề về gia tộc Bruce mới xảy ra chuyện, các ông không thể nói không tìm người được cho dù có như thế nào, sống thì phải thấy người, chết phải thấy xác."

Thượng Quan Quân Triết nói chuyện rất thẳng thắn, anh tin tưởng, Mạc Thiên Kinh sẽ không chết, anh ấy nhất định đang ở một chỗ nào đó chờ anh đến cứu

"Nhưng . . . .

"Không nhưng nhị gì hết, tôi chỉ hi vọng các ông có thể làm tròn lời hứa của mình!

Thượng Quan Quân Triết lạnh lùng nói, muốn dùng xong thì liền vứt bỏ hay sao chứ. Nếu không phải ban đầu bởi vì Diệp Duệ và Mạc Thiên Kinh bị người bên này ám sát, suýt chút nữa thì mất mạng thì bọn họ cũng sẽ không tham gia vào vụ án điều tra về gia tộc Bruce. Hiện tại chuyện đã biến thành như vậy, anh làm như thế nào hướng Sính Đình còn có Mạc Thiên Kinh gia gia giao phó

"Được rồi, anh đã kiên quyết như vậy, chúng tôi cũng không thể nói mà không giữ lời. Anh nói xem, muốn tiếp tục tìm kiếm như thế nào, chúng tôi sẽ tìm kiếm theo như thế ấy!

Quan chức Nước Mỹ cũng có chút sợ khí thế của người đàn ông trẻ tuổi này. Bọn họ cũng chưa từng gặp Mạc Thiên Kinh, nhưng từ ngạo khí trên thân người này tản ra thì từ đó có thể thấy được, thượng tướng Mạc Thiên Kinh kia tuyệt đối không phải là đèn đã cạn dầu!

Nếu như đã chết rồi, bọn họ cũng không bị cái gì, còn nếu như chưa chết thì không chừng sẽ tìm đến bọn họ gây phiền toái!

Suy nghĩ một chút, bọn họ vẫn quyết định theo ý của anh ta mà làm.

Tìm người thì dễ nhưng sợ nhất chính là không tìm thấy người!

"Chờ tôi khoanh vùng những vị trí cần tìm kiếm rồi sẽ cho người đưa tới, hiện tại làm phiền các anh mở rộng phạm vi tìm kiếm, cần thiết phải tìm được Mạc Thiên Kinh!"

Thượng Quan Quân Triết lạnh giọng nhìn những tên quan chức của nước Mỹ giao phó mấy tiếng, rồi xoay người rời đi.

"Đội trưởng, tôi đã đem tin tức tìm kiếm thượng tướng Mạc Thiên Kinh thượng tướng công bố ra ngoài, nhưng cũng đã ba ngày rồi, sao không hề có một chút tin tức nào, chẳng lẽ chết ngay cả xương cốt cũng không còn chứ?"

Một sĩ quan của nước Mỹ cau mày hỏi, hiện tại trên các tờ báo lớn cũng đã đăng tin tìm người, nhưng không biết lúc nào mới có thể tìm được người đây.

"Các người cứ theo lời của anh ta mà đi tìm, tìm được hay không tìm được phải dựa vào vận may của thượng tướng Mạc rồi!"

Ở Trung Quốc Đại Lục, tuy Sính Đình đã không đứng ở cửa chờ Mạc Thiên Kinh, nhưng vẫn luôn ở trong phòng, chuyên tâm chăm sóc hai bảo bối, đã bảy ngày rồi không có tin tức, cả người cũng gầy đi rất nhiều, mỗi buổi tối đều không ngủ được, trên căn bản là không có cách nào ngủ yên giấc cả.

Từng ngày từng ngày trôi qua, tin tức của Mạc Thiên Kinh cứ như chìm vào đáy biển, càng ngày càng chìm, một chút tin tức cũng không có.

Thủy Nhi bê cháo gà lên, đứng ở cửa, nhìn Sính Đình đứng ở trong phòng, cũng đã qua bảy ngày rồi, cô thật không tìm được bất kỳ lý do gì để nói dối cô ấy. Vẫn còn tưởng rằng Sính Đình sẽ tìm mình để hỏi rõ ràng, không ngờ cô ấy lại không nói gì, cũng không hỏi, chỉ trốn ở trong phòng cùng với bọn trẻ.

Sau khi gõ cửa, Thủy Nhi đi vào, nhìn Sính Đình đang cho cục cung bú sữa, đôi mắt thì thâm quầng, không cần phải nghĩ cũng biết cô ấy ngủ không được ngon giấc rồi.

"Thủy Nhi, cô đến rồi sao!"

Nhìn thấy Thủy Nhi đi vào, Sính Đình nhàn nhạt nói, động tác trong tay vẫn dịu dàng như vậy, ánh mắt vẫn hiền hòa còn như thế.

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, đem cháo gà đặt lên trên bàn, đi tới trước mặt cô ấy, ôm lấy Hâm Hâm, nhỏ giọng nói:

"Sính Đình, ăn chút cháo gà đi, cô cứ như vậy sẽ không chịu nổi đâu!"

Trừ những lời này, cô thật sự không biết nên nói với cô ấy như thế nào, nhìn cô ấy quật cường, ầm ầm giấu nước mắt vào trong, cố gắng như không có gì để mọi người có thể yên tâm về mình.

Nhưng cô ấy lại không biết làm như vậy sẽ càng khiến cho mọi người thêm đau lòng mà thôi.

"Cám ơn, tôi không đói bụng!"

Sính Đình không nhìn cháo gà lấy một lần, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm vào đứa bé, chỉ cần cục cưng ăn no, cô cũng không thấy đói.

"Nhưng cứ như vậy, cô sẽ không chịu nổi!"

Hôm nay là đầy tháng của bọn trẻ, vốn định làm lễ đầy tháng, nhưng bởi vì hiện tại Sính Đình lại như vậy nên toàn bộ đều hủy bỏ.

"Không sao đâu, tôi không đói bụng!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, cô biết bọn họ đều rất quan tâm đến mình, nhưng cô thật sự không thấy đói chút nào!

Thủy Nhi nhìn Sính Đình như thế, áy náy trong lòng càng thêm sâu.

Lừa gạt cô ấy một lần, hai lần, ba lần nhưng bây giờ đã bảy ngày trôi qua rồi, Mạc Thiên Kinh cũng không có tí tin tức nào, Thượng Quan Quân Triết ở bên kia cũng không hề có tin tức, cô thật không biết nên làm sao nói cho Sính Đình, nhưng cái cô sợ hơn chính là Thượng Quan Quân Triết gọi điện thoại thông báo rằng Mạc Thiên Kinh đã chết.

"Sính Đình!"

Thủy Nhi đang muốn nói, đã nhìn thấy ở cửa có một người đang đứng, Lý Băng đi tới, trên mặt đều là đau lòng.

Sính Đình nhìn Lý Băng, cố gắng nhếch môi cười.

"Lý Băng, cô đã về rồi, qua đây xem xem Hâm Hâm và Mệnh Mông của tôi này, cô có thấy bọn chúng lớn hơn trước kia rất nhiều không?"

Sính Đình chỉ vào khuôn mặt mềm mại nhỏ nhắn của cục cưng, nhìn khuôn mặt giống Mạc Thiên Kinh như đúc, mắt lại thấy chua xót.

Lý Băng không nhịn được muốn rơi nước mắt, đi tới trước mặt của Sính Đình thấy cô ấy gắng gượng cười với mình, vô cùng áy náy nói:

"Sính Đình, cô cứ mắng tôi đi!"

Lý Băng cầm lấy hai tay của Sính Đình, khóc rống lên, bảy ngày này, mỗi tối cô cũng đều nằm mơ thấy những người bị chết kia, bọn họ mỗi một người đều dùng ánh mắt oán hận nhìn cô chăm chăm, khiến cho cô không thể nào ngủ an giấc được.

Sính Đình nhìn cô, lẩm bẩm nói.

"Lý Băng, tôi vì sao phải mắng cô chứ?"

"Sính Đình, là do tôi, nếu như không phải vì tôi, Mạc Thiên Kinh cũng sẽ không đi đến biệt thự của Cody, cũng sẽ không bị bom oanh tạc mà mất tích. Sính Đình, cô đánh tôi đi, mắng tôi đi, cô muốn như thế nào cũng được, tôi van cầu cô không cần hành hạ bản thân mình như vậy!"

Cô ở trong biệt thự của Diệp Duệ, nhìn thấy tờ báo khắp thế giới tìm kiếm Mạc Thiên Kinh, nội tâm áy náy càng thêm sâu.

Cố gắng trấn định hỏi Diệp Duệ tình trạng của Sính Đình, không ngờ lại biết được cô ấy không khóc không náo, mỗi ngày đều trốn ở trong phòng, cô biết, có thể cô ấy cũng đã biết rồi, chỉ là không muốn đối mặt mà thôi.

Sính Đình nhìn Lý Băng, trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào.

"Cô lẩm rồi, Mạc Thiên Kinh không mất tích đâu, anh ấy chưa hoàn thành nhiệm vụ thôi. Anh đã hứa với tôi rồi, nhất định sẽ trở lại tổ chức cho tôi một hôn lễ long trọng, anh ấy đã cầu hôn tôi rồi, cô xem này, đây là nhẫn cầu hôn đấy!"

Sính Đình giờ nhẫn cầu hôn ở ngón giữa lên cho Lý Băng nhìn, nhưng mà trên mặt lại không có một chút vui mừng nào, khổ sở dâng đầy trên nụ cười, làm cho Lý Băng càng thêm khổ sở, càng thêm tự trách." Sính Đình, cô tỉnh táo chút đi, cô đối mặt với sự thật đi, Mạc Thiên Kinh mất tích rồi, anh ấy có thể bị gặp nạn, cô không cần phải như vậy, cứ phát tiết ra ngoài đi!"

Cô tình nguyện để cho Sính Đình biết Mạc Thiên Kinh gặp nạn, cũng không hi vọng cô ấy giống như bây giờ, hiện tại cô ấy như vậy xem ra sống còn khó chịu hơn là chết!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Sính Đình, kiên cường lên!

"Cô nói dối, Mạc Thiên Kinh sao lại gặp nạn được chứ ! Cô nói dối!"

Sính Đình túm lấy tay Lý Băng, bóp thật chặt, trong đôi mắt tất cả đều là ánh nước lấp lánh. Cô không tin, Mạc Thiên Kinh sẽ có chuyện gì, lần trước bị đạn bắn như vậy mà vẫn không chết, vậy thì bom nổ lại càng không thể nào!

Cô không tin, cô sẽ không tin Mạc Thiên Kinh gặp nạn, anh ấy chỉ đang mất tích thôi, hoặc là đang bị thương nên tạm thời không quay về được!

Lý Băng nhìn Sính Đình mắt không chớp như vậy, nước mắt chảy ra càng nhiều hơn.

"Sính Đình, cô cứ đánh tôi, mắng tôi đi, tôi chỉ hi vọng cô không có biểu tình như thế này, Mạc thượng tướng thật sự đã mất tích!"

Thủy Nhi nhìn Lý Băng, cô cũng không biết hiện tại mình nên làm thế nào cho phải, những gì Lý Băng nói toàn bộ đều là sự thật, Mạc Thiên Kinh mất tích, rất có thể đã gặp nạn rồi. Thượng Quan Quân Triết ở bên kia tìm kiếm bảy ngày cũng không có tung tích, đáp án như thế, để cho lòng của bọn họ như kim chìm vào đáy nước, càng thêm sợ hãi.

Sính Đình đẩy Lý Băng ra, đứng ở nơi đó lớn tiếng khóc, nước mắt giống như không kim được cứ thế tuôn rơi trên gương mặt trắng nõn có chút tái nhợt kia.

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, lại nhìn sang Lý Băng, làm như vậy thật sự có thể để cho Sính Đình tỉnh táo lại mà đối mặt với sự thật sao

Mạc Thiên Kinh, vì sao anh lại đối xử với em như vậy, không phải anh đã hứa khi sẽ trở về sẽ cho em một hôn lễ long trọng hay sao?

Tại sao đến bây giờ, đã bảy ngày rồi, vẫn không hề có một chút tin tức nào

Mạc Thiên Kinh, em thật sự vô cùng nhớ anh, chỉ cần anh quay về là tốt rồi!

Nước mắt âm thầm rơi xuống trên khuôn mặt tái nhợt, Hâm Hâm và Hạo Hạo hình như cũng cảm nhận được ba mình bị mất tích, nên cũng lớn tiếng khóc theo.

Sính Đình vẫn không có phản ứng gì chỉ đứng ở nơi đó, ngay người khóc thút thít, Thủy Nhi liền vội vàng đi tới, ôm lấy Hâm Hâm và Hạo Hạo, nhìn bọn trẻ trong ngực mình khóc oa oa, cảm thấy vô cùng khổ sở.

Mạc Thiên Kinh, anh phải nhanh chóng trở lại, Hâm Hâm và Hạo Hạo không thể không có ba được!

Ngọc Kỳ Lân đứng ở cửa phòng, nhìn Sính Đình và hai đứa trẻ khóc đau lòng như vậy, cũng chỉ có thể ở cạnh cửa lau nước mắt mà thôi. Mấy ngày nay, ông giống như lại trở về quãng thời gian vô cùng đau đớn khi bị mất đi đứa con trai duy nhất của mình.

Mạc Từ Khiêm đứng ở bên cạnh ông, nhìn Ngọc Kỳ Lân rơi những giọt nước mắt già nua, mắt cũng không tránh khỏi chua xót. Từ khi biết Mạc Thiên Kinh mất tích cho đến bây giờ, mặc dù cố gắng chống đỡ nhưng nếu nói không khổ sở, không lo lắng đều là giả cả.

Mấy ngày nay, cho dù ông đã phái người đi tìm, nhưng vẫn không tìm được tin tức về Mạc Thiên Kinh giống như nó đã hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này mà không để lại cho ông một chút xui hi vọng nào.

Mạc Thiên Kinh ảo não nhìn điện thoại di động, chuyện gì đang xảy ra, tại sao điện thoại di động đã thông lại không có người nhận.

Lúc nhìn lại thì thật đáng chết điện thoại di động cứ nhiên lại không có tín hiệu.

***!"

Mạc Thiên Kinh không nhịn được thốt ra một câu thô tục, mấy ngày nay anh ở nơi này thật sắp phát điên lên rồi, thật vất vả mới có tín hiệu, gọi đi lại không có ai nghe máy.

Lưu Lăng nhìn Mạc Thiên Kinh, nhận lấy điện thoại di động rồi nhìn vào màn hình, thờ dãi.

"Xem ra, cậu nhất định phải ở chỗ này thêm một thời gian rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Luru Lãng, vò vò tóc, cực kỳ ảo não.

"Luru Lãng, bộ phim này có thể quay nhanh lên một chút hay không!"

Anh thật rất muốn quay về bên Sính Đình, nếu không thì gọi điện thoại cho cô báo bình an cũng được.

Luru Lãng nhìn Mạc Thiên Kinh e ngại nói: "Bộ này được phát sóng liên tục cũng đã sắp xong, đây cũng là phần cuối cùng rồi, quay xong lập tức sẽ kết thúc . . . ."

"Tôi biết rồi, anh mau đi quay đi!"

Lần này Mạc Thiên Kinh thật không thể không thừa nhận, anh thật sự phải ở chỗ này ngây ngốc cả tháng rồi, cũng không biết là tháng sau, Sính Đình có thể hết đau lòng hay không, có nhớ anh hay không, có nghĩ là anh đã chết hay không???

Luru Lãng nhìn Mạc Thiên Kinh, vỗ vỗ bờ vai của anh, thờ dài nói:

"Cậu yên tâm, tôi sẽ quay ngày quay đêm, cố gắng làm xong trong thời gian ngắn nhất!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Luru Lãng, chỉ có thể nói cảm ơn!

Một tháng sau, Thượng Quan Quân Triết vẫn tìm không được Mạc Thiên Kinh, bất luận là manh mối gì cũng không thấy, chính phủ Mi đã hoàn toàn từ bỏ việc tìm kiếm, mà Thượng Quan Quân Triết cũng không có lý do gì để yêu cầu cả.

Trong một tháng này, bọn họ tìm kiếm ngựa không ngừng vó, chỉ tiếc rằng ngay cả một chút đầu mối cũng không có, một tháng trôi qua, Thượng Quan Quân Triết cũng không thể nhờ bọn họ giúp một tay nữa rồi, hơn nữa có yêu cầu hay nhờ vả thì bọn họ cũng sẽ không giúp đỡ đâu.

"Thượng Quan, có tin tức rồi!"

Lão K đầu đầy mồ hôi chạy vào, Thượng Quan Quân Triết lập tức đứng lên vội vàng hỏi:

"Ở nơi nào?"

Lão K thở dốc một hơi liền nói: "Người tôi phái đi đã tìm được Belle, hiện tại hắn ta đang nằm trong bệnh viện, tôi đã tìm được hắn ta, theo lời của bác sĩ thì có lẽ hắn ta sắp tỉnh rồi!"

Bọn họ chỉ chuyên tâm tìm tin tức liên quan đến thượng tướng Mạc, chỉ có anh là chẳng những tìm Mạc Thiên Kinh mà hơn nữa ngay cả Belle người đi cùng với thượng tướng cũng được tìm kiếm, họ đã cố hết sức, nên ông trời đã không phụ người có lòng, rốt cuộc cũng đã tìm được rồi.

Thượng Quan Quân Triết nhìn lão K, lúc này mới sực nhớ tới mình đã bỏ sót một người rất quan trọng, chính là Belle!

"Hắn ta đang nằm viện, chuyện gì đã xảy ra chứ?"

"Theo lời của bác sĩ thì nhân viên cứu hộ ở trên đường đã nhìn thấy Belle bị thương toàn thân, sau khi cứu trở về, ước chừng trị liệu hơn nửa tháng mới cứu được tính mạng của hắn, đoán rằng mấy ngày nữa, hắn sẽ tỉnh!"

"Cả người bị thương?"

Thượng Quan Quân Triết nhíu mày, nói như vậy, Mạc Thiên Kinh cũng rất có thể bị trọng thương rồi?

Nghĩ tới đây, Thượng Quan Quân Triết liền thấy bất an, vội vàng nói với lão K:

"Chúng ta phải đi ngay đến bệnh viện kia, cho người đi thông báo với Khải Dịch là đã có tung tích của Belle rồi."

Thời gian này, Khải Dịch đều sống trong áy náy, bị bệnh không dậy nổi, đoán chừng thời gian sống cũng không còn nhiều lắm, hiện tại Thiếu chủ của Bruce là Ôn Tề.

"Ừ, một lát nữa gọi điện thoại nói một tiếng là được rồi!"

Lão K dẫn Thượng Quan Quân Triết theo lập tức chạy tới phòng bệnh kia, rất hy vọng lần này có thể tìm được vị trí của Mạc Thiên Kinh.

Buổi chiều ngập tràn trong ánh nắng tươi sáng, đã bước vào mùa đông, thời tiết rất ẩm áp làm cho người ta không nhận được nghĩ muốn hưởng thụ thêm một chút ánh nắng hiếm hoi này.

Sính Đình ôm con đi ra khỏi biệt thự, ngồi ở trong vườn phơi nắng, nhìn ánh mặt trời ấm áp đến gần người, đã một tháng lẻ bảy ngày, Mạc Thiên Kinh vẫn không có tin tức, nhưng cô vẫn không hề từ bỏ, cô tin rằng anh sẽ trở lại!

"Ông nội!"

Sính Đình đi tới trước mặt của ông nội mình và ông nội của Mạc Thiên Kinh đưa hai nhóc tí cho hai ông bế. Kể từ sau hôm đó, hai ông lão vẫn ở đây, giúp cô một tay chăm sóc bọn trẻ.

Bọn trẻ bởi vì không có đủ sữa mẹ để bú, nên hầu như đều phải uống sữa bột, khiến Sính Đình càng thấy có lỗi với chúng.

"Sính Đình, thời tiết rất tốt, ra ngoài đi dạo đi!"

Ngọc Kỳ Lân nhìn Sính Đình, vội vàng nói.

Sính Đình liền nhìn lên bầu trời, quả thật, thời tiết như thế này rất thích hợp để đi dạo phố, trước kia cô thích nhất thời tiết như vậy, vô cùng thoải mái.

"Đúng vậy, cũng nên mua cho Hâm Hâm và Hạo Hạo chút quần áo mới rồi, những bộ kia đều chật hết cả rồi!"

Thủy Nhi từ cửa đi tới, nghe Ngọc Kỳ Lân nói vậy liền vội vàng nói chen vào. Thời gian này mỗi ngày cô đều phải đi làm, hôm nay đã hết bận nên tới đây thăm bọn họ.

"Vâng, như vậy cũng tốt, cháu cũng đã rất lâu không có đi ra ngoài rồi!"

Từ khi trở lại đến bây giờ, cô vẫn chưa từng đi ra ngoài, Mạc Thiên Kinh, anh có biết không?

Một tháng lẻ bảy ngày trôi qua rồi, cục cưng của chúng ta cũng đã được hai tháng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 276: Gặp cướp!

"Luru Lãng, sao vẫn không thể đi ra ngoài chứ!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Luru Lãng, đây đã là ngày thứ bảy, Luru Lãng lại còn nói với anh không thể đi ra ngoài, khiến cho anh sắp điên rồi. Trong một tháng này, mỗi ngày anh đều nhớ đến quãng thời gian đã sống cùng với Sính Đình, Hoàng Hiểu Oánh mặc dù vẫn luôn tỏ tình, nhưng anh không hề động lòng.

Anh thừa nhận, Hoàng Hiểu Oánh đối với anh thật tâm nhưng anh không muốn làm chuyện có lỗi với Sính Đình, hơn nữa đối với Hoàng Hiểu Oánh anh cũng không có cảm giác.

Luru Lãng nhìn Mạc Thiên Kinh, thờ dãi.

"Cậu không thể thuận theo Hoàng Hiểu Oánh một lần sao? Không phải chỉ là lên giường thôi sao, xuống giường liền hết chuyện.

Làm hại anh ta hiện tại không tìm được người, cũng không biết nên làm cái gì

Mạc Thiên Kinh tức giận nhìn chằm chằm vào Luru Lãng.

"Tôi đã nói rất nhiều lần rồi, tôi không thích cô ta, cũng không muốn làm chuyện có lỗi với Sính Đình. . . . .

"Mạc Thiên Kinh, cậu cũng là đàn ông, chẳng lẽ lại không muốn sao?

Anh ta thật hoài nghi Mạc Thiên Kinh có phải là một người đàn ông bình thường hay không? Tại sao đối với một cô gái thanh thuần như Hoàng Hiểu Oánh lại không có chút cảm giác nào? Người ta cũng chỉ muốn leo lên giường của cậu ta, mà cậu ta lại cứ nhiên một cước đá xuống giường, làm hại Hoàng Hiểu Oánh tức giận không đến quay phim nữa.

"Luru Lãng, anh và tôi quen nhau lâu như vậy, tôi là tuyền đàn ông như thế nào còn không biết sao? Nếu thích thì cứ mang cô ta lên giường đi! Đừng có tìm tôi!

Mạc Thiên Kinh mất hứng nói, Hoàng Hiểu Oánh này tối ngày hôm qua cởi hết quần áo leo lên giường của anh, làm anh bị dọa sợ đến nỗi đá bay cô ta xuống giường. Hôm nay đã nhìn thấy Luru Lãng đến vấn tội rồi.

Luru Lãng nghi hoặc nhìn Mạc Thiên Kinh, sáng sớm hôm nay, Hoàng Hiểu Oánh khóc lóc nói với anh rằng, Mạc Thiên Kinh làm cho cô ta không xuống giường được, hiện tại cậu ta lại nói không hề động vào cô ta, chuyện gì đang xảy ra chứ?

Người nào đang nói dối đây?

"Cô ấy bị người ta cưỡng bạo!" Luru Lãng lạnh lùng nói, nhưng anh ta vẫn đang thắc mắc, chỉ chậm một bước, không biết người nào đã làm thịt cô ta!

"Không phải là tôi! Tôi tuyệt đối không động vào cô ta, tối hôm qua cô ta tới tìm tôi bị tôi một cước đá ra ngoài rồi!"

Tiếp đến liền đóng cửa, anh tuyệt đối không có động cô ta.

"Nhưng Hoàng Hiểu Oánh xác thực đã bị người ta cưỡng bức, không phải cậu thì còn có người khác, chỉ là, cậu thật rất ác, một cô gái đẹp như vậy mà lại còn từ chối!"

Ấn tượng của Luru Lãng đối với Hoàng Hiểu Oánh cũng không tệ lắm, về ngoài thanh thuần, đáng người có lỗi có lỗi, nói không động lòng đó là giả, đặc biệt là khi đi tới nơi này, việc ăn chút cỏ gần hang cũng là chuyện thường tình.

Chỉ là cô gái kia lại không thích anh chút nào, nếu không anh cũng đã sớm ăn sạch rồi, mà vai nữ chính cũng sẽ thuộc về cô ta .

"Đối với tôi ngoại trừ vợ của mình ra thì những người khác tôi không có chút cảm giác nào!"

Tối hôm qua, chỉ có thể nói, anh bị Hoàng Hiểu Oánh dọa sợ, một cước liền đá bay, mà anh cũng không đi ra ngoài nhìn. Anh thật rất sợ cô ta lại quần lấy mình, nếu để cho người khác nhìn thấy, anh thật không biết giải thích như thế nào với Sính Đình, trong sạch của anh không thể bị phá hủy được!

"Ha ha. . . . . Đã như vậy, thì cậu cứ chờ đến ngày đó đi, tôi sẽ đi khuyên nhủ cô ta!"

Hi vọng cô ta sẽ nhanh chóng quay hết phân đoạn của mình, ở địa phương quý quái này quá lâu anh ta cũng sắp không chịu nổi rồi!

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, những người này anh vô cùng chán ghét, Làng Giải Trí luôn luôn có quy tắc ngầm của nó!

Hoàng Hiểu Oánh làm thế nào cũng không ngờ đến từ sau khi tỉnh lại, lại bị một đàn ông cường tráng đè dưới thân hung hăng đòi hỏi, mà người đàn ông lại là nam chính mà cô ta luôn rất ghét, anh ta cường đại đánh thẳng vào, làm cho cô ta mệt gần chết, tuy vậy nhưng cũng thấy thật sung sướng.

"Anh lại dám cưỡng bạo tôi!"

Hoàng Hiểu Oánh nhìn người đàn ông vẫn còn đè ở trên người mình, tức giận đến cắn răng, nhưng đáng chết là cô ta lại thấy thoải mái vô cùng, trong miệng còn tràn ra âm thanh thật đáng xấu hổ.

Dương Đình nhìn cô gái ở dưới thân, cô ta cùng với những cô gái khác đều giống như nhau cả thôi. Ngày hôm qua anh ta đi ra ngoài một chút, không ngờ lại nhìn thấy cô ta cả người ** nằm trên mặt đất, đương nhiên phải mang về mà hưởng thụ cho thật tốt rồi.

Phải biết rằng ở cái địa phương quý quái này, anh ta đã hơn một tháng không được chạm vào phụ nữ, hơn nữa cô ta cũng không phải là xử nữ, cho nên anh có thể gầy vò không ngừng nghỉ.

"Ha ha, cô tình tôi nguyện, cưỡng bức ở đâu ra, cô vẫn đóng vai thứ không phải sao, không bằng hầu hạ tôi cho tốt về sau cũng có thể nổi danh!"

Phụ nữ không phải vì tiền thì chính là vì danh lợi, giống như cô ta mà nói đều là loại thứ hai, có bao nhiêu thiếu nữ đều muốn lên giường của anh ta, cùng anh ta tạo nên xì căng đan. Sau đó liền nổi danh.

Hoàng Hiểu Oánh cười ha ha, đôi tay ôm lấy cổ của anh ta, sóng mắt đong đưa.

"Anh nói, từ hôm nay trở đi, anh chính là bạn trai của tôi sao. . . . . Uhm. . . . ."

Hoàng Hiểu Oánh lời còn chưa nói hết, liền cảm thấy anh ta lại dùng lực va chạm, khoái cảm mãnh liệt khiến cho cô ta không nhịn được rên rỉ ra tiếng, ôm lấy người của anh ta cùng nhau dây dưa.

Luru Lãng đứng ở ngoài cửa, sửa sang lại một chút cảm xúc, khó trách Mạc Thiên Kinh không thích cô gái này như vậy, thì ra là. . . . .

"Hoàng Hiểu Oánh, Dương Đình, buổi chiều còn có cảnh quay đấy!"

Luru Lãng lạnh giọng mà nói, hai người đang dây dưa trên giường liền sững sốt một hồi, ngay sau đó đồng thanh nói.

"Biết rồi!"

Sính Đình và Thủy Nhi lái xe đi vào siêu thị, mua thật nhiều quần áo cho hai bảo bối nhưng lại không muốn về nhà chút nào.

"Thủy Nhi, chúng ta đi dạo một chút đi!"

Đã lâu cũng không đi ra ngoài hóng mát rồi, nhớ tới Mạc Thiên Kinh, lòng của cô vẫn còn rất đau, mặc dù cô vẫn luôn không muốn tin tưởng anh đã bị mất tích hoặc là gặp nạn, nhưng càng kéo dài, thì cô càng thấy sợ.

Sợ ngày nào đó sẽ nghe được tin Mạc Thiên Kinh gặp nạn truyền đến tai của mình, nhưng cô biết, mình cần phải kiên cường hơn nữa!

"Được thôi!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, cô ấy rất cuộc đã biết ra ngoài đi dạo rồi, có như vậy cô cũng không cần phải lo lắng cho cô ấy nữa. Cô ấy cần phải kiên cường đối mặt với hết thảy mọi chuyện, hơn nữa Mạc Thiên Kinh chỉ đang mất tích mà thôi. . . . .

Hai người lái xe đến bờ biển, nhìn biển xanh mênh mông bát ngát, Sính Đình và Thủy Nhi liền xuống xe. Sính Đình liền chạy đến bờ biển, nhìn sóng biển không ngừng vỗ vào bờ cát, lớn tiếng hô:

"Mạc Thiên Kinh, anh mau quay về đi!"

Thủy Nhi đứng ở sau lưng cô ấy, cũng không quấy rầy, cô biết cô ấy đã nín nhịn thật lâu, tới bờ biển thả lỏng một chút cũng tốt!

Sính Đình mặc áo khoác len, bên dưới mặc một cái quần jean, cả người nhỏ nhắn, mái tóc dài gọn sóng phủ lên bờ vai, bị gió biển thổi tung, liền phát phơ theo gió trông thật mê người.

Thủy Nhi mặc áo khoác sáng màu, từ trên xuống dưới tương đối thời thượng, tóc đã buộc lại, sức sống thanh xuân tỏa ra bốn phía.

"Thượng Quan Quân Triết, anh nhất định phải tìm bằng được Mạc Thiên Kinh!"

Thủy Nhi cũng chạy đến bên cạnh Sính Đình lớn tiếng hô lên, hai người cô một câu tôi một câu gào thét, vừa khóc vừa cười, đem mọi muộn phiền trong lòng toàn bộ phát tiết ra ngoài.

Màn đêm bắt đầu phủ xuống, trời đã vào đông nên thời tiết đã lạnh dần, Sính Đình liền rung mình một cái, chắc là do cô ăn mặc hơi mỏng manh.

"Thủy Nhi, về nhà thôi!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, nhàn nhạt nói.

"Được rồi, hôm nay thật là sáng khoái!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, khóe môi vẽ ra nụ cười tươi tắn.

Hai người tay trong tay chuẩn bị lên xe, lại phát hiện đằng sau xe có mấy thanh niên trẻ tuổi, đều tầm tầm khoảng hai mươi, tóc nhuộm vàng, ăn mặc vô cùng thời thượng, đang đưa ánh mắt như hung thần ác sát nhìn vào bọn họ.

Thủy Nhi và Sính Đình đưa mắt nhìn nhau, hai tay ôm ngực, nhàn nhạt hỏi.

"Các cậu muốn làm gì?"

"Cướp!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 277

"Cướp?"

Thủy Nhi nhìn mấy tên tiểu tử tóc vàng, cười lạnh thành tiếng: "Các cậu xác định muốn cướp sao?"

Sính Đình cũng hỏi theo, xem ra mấy người này thật sự là không có mắt rồi, lại muốn đánh cướp bọn cô, họ phải biết rằng một khi đánh cướp hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Cầm đầu đám tóc vàng đó là một tiểu tử đang vuốt vuốt tóc, bày ra một tư thế tự cho là rất anh tuấn, liếc mắt nhìn bọn cô, hung dữ nói:

"Theo tôi thấy các cô cũng không phải là cái loại người không có tiền, nhìn cô lái xe BMW kia, đoán chừng cũng là phú bà ngàn vạn, nếu như để lại ít tiền làm lộ phí thì mấy anh đây hôm nay sẽ để cho các em trở về với chồng của mình!"

Sính Đình và Thủy Nhi đưa mắt nhìn nhau, lười biếng tựa vào trên xe, miễn cưỡng hỏi:

"Các cậu muốn bao nhiêu, chị đây cái gì cũng không có nhiều, chỉ có tiền là nhiều thôi!"

Đáng về kia vô cùng sang chảnh, làm ra vẻ ta đây nhiều tiền khiến cho người ta không muốn đánh cướp cũng không được.

Mấy tên tóc vàng thấy bọn họ dễ nói chuyện như thế, trên mặt đều lộ ra vui mừng

"Khoảng một trăm vạn đi, mấy người bọn anh cũng dễ chia!

"Không được, một trăm vạn quá ít, tối thiểu cũng phải hai trăm vạn, chúng ta có năm người, mỗi người bốn mươi vạn!

Một người khác không hài lòng sợ vẫn còn ít.

Sính Đình và Thủy Nhi tựa vào trên xe, khinh thường nhìn tên tiểu tử tóc vàng đang muốn đánh cướp, đoán chừng là mấy tên tiểu tử ăn chơi đua đòi trốn học ra đây, không biết tại sao lại đi đến đây ăn cướp chứ?

"Các cậu cứ từ từ thương lượng, thương lượng xong thì nói cho chúng tôi biết, chúng tôi cũng không vội!"

Sính Đình nhìn bọn họ, ‘ tốt bụng ’ nói.

Cứ nhiên lại dám cướp cả cảnh sát, xem ra bọn họ thật sự bị mù mắt rồi, hơn nữa lại còn muốn lấy tiền, hơn nữa còn dùng công phu từ ngoạm nữa chứ. Từ những lời nói và cử chỉ của bọn chúng, không khó nhìn ra, mấy tên này đều mới lần lộn ra ngoài xã hội, muốn có tiền, lại không muốn làm việc mà đi bằng con đường lạc lối như vậy.

Mấy tên côn đồ nhìn thoáng qua bọn cô, còn tưởng rằng hù dọa được bọn cô, vui mừng cùng nhau thương lượng, thỉnh thoảng lại đưa mắt nhìn họ, rất sợ họ chạy trốn.

Sính Đình nhìn đám côn đồ kia, cười nói với Thủy Nhi:

"Thật là không nghĩ đến lại có người dám đến cướp chúng ta!"

Cô ngược lại rất muốn xem bọn chúng sẽ ăn cướp mình như thế nào? Sính Đình nghĩ tới đây liền cảm thấy rất thú vị, từ lúc nhỏ cho tới bây giờ cô cũng chưa từng gặp qua chuyện như vậy. Bởi vì mỗi lần ra ngoài đều được bao bọc kỹ càng chưa bao giờ bình dân giống như bây giờ, chỉ là cô lại không thể ngờ được chỉ mới bình dị một lần mà đã bị đánh cướp.

Thủy Nhi nhìn bọn chúng rồi lắc đầu một cái, nhỏ giọng nói:

"Cũng không biết bọn chúng đã từng đánh nhau hay chưa, tôi đã rất lâu không được hoạt động gân cốt rồi!"

Ngược lại cô lại hi vọng bọn chúng có khả năng đánh đám một chút, nhìn bọn chúng, cả người Thủy Nhi liền thấy hưng phấn, hận không thể trực tiếp khai chiến ngay!

"Các cô đang nói cái gì vậy?!"

Mấy tên tiểu tử tóc vàng bị tiếng nói chuyện của các cô làm cho nổi giận, quay đầu lại, hung thần ác sát nhìn bọn họ chằm chằm, Sính Đình liền nhú nhú mày, cười lạnh hỏi:

"Các cậu đã quyết định xong chưa, muốn mấy triệu?"

"Đúng vậy, nói hay lắm, chúng tôi cũng vì muốn tốt cho các cậu thôi!"

Thủy Nhi bắt chéo chân lại, thật là mệt chết đi, đứng đã lâu như vậy mà còn chưa được hành động

Mấy tên tiểu tử tóc vàng nhìn ra bờ biển, bây giờ đã là hoàng hôn, mặt trời đã lặn, căn bản sẽ không có người ở chỗ này, hoàn cảnh tốt như vậy, lại có hai mỹ nữ, khó tránh khỏi nảy sinh ý nghĩ kỳ quái!

"Năm trăm vạn, cộng thêm hai mỹ nữ các cô nữa !" "

Tên tóc vàng cầm đầu đám đuôi nhìn vào bộ ngực đồ sộ của Thủy Nhi và Sính Đình, mặc dù mặc quần áo mùa đông, nhưng là vẫn không che giấu được xuân sắc bên trong, làm cho người ta nảy sinh suy nghĩ vô hạn.

Thủy Nhi nhú mày một cái, không ngờ mấy tên này lá gan cũng không nhỏ, lại còn muốn bọn họ. . . . .

"Có thể, chỉ là. . . . . Tôi có ý kiến nhỏ nhỏ thế này, mọi người nếu đã muốn chơi, vậy thì chơi tới bến luôn đi, trước tiên làm nóng người đã, trời đang rất lạnh, lại làm ở trên bờ cát, nếu không làm nóng người sẽ rất lạnh đấy!"

Sính Đình nhàn nhạt cười một tiếng, nhìn cậu ta mỉa mai hoặc cười nói.

Mấy tên tiểu tử tóc vàng nghe được lời nói mập mờ của cô thì nhiệt huyết toàn thân lập tức sôi trào, tình tròng vọt lên não, cười to nói:

"Được, nóng người, muốn nóng người sao ? Chỉ là, làm như thế nào để nóng người mới được!"

Mấy tên kia cũng tán thành, nhưng làm như thế nào để nóng người đây?

"Đúng vậy, chuyện này. . . . . Mỹ nữ, các cô nói xem làm như thế nào để nóng người!"

Một người tên nói xong liền định sờ vào đùi của Thủy Nhi, nhưng cô liền linh động trốn sang một bên nhưng trên mặt cười rất tươi.

"Ha ha. . . . . Đừng nóng vội, muốn làm nóng người thì nhất định là mấy cậu phải đuổi theo chúng tôi, tôi ôm chúng tôi, mà tôi cũng sẽ phải phản kháng, như vậy hai bên mới có thể đồng thời nóng lên được!"

"Tuy nhiên, chúng tôi phải xuống tay nặng một chút, các cậu cũng đừng có trách tôi đây."

Sính Đình rất phối hợp với Thủy Nhi, nhỏ giọng nói, mấy tên tiểu tử kia bị họ trêu chọc dục hỏa liền bốc lên, vội vàng gạt đầu.

"Dĩ nhiên có thể, mau bắt đầu đi!"

Bọn chúng có đến năm người đàn ông, mà họ cũng chỉ là hai cô gái, coi như có lợi hại đi chăng nữa cũng không thể đánh được bọn chúng. Ngược lại bọn chúng có năm người đàn ông nhất định sẽ đem bọn họ hành hạ dục tiên dục tử!

Nghĩ tới đây, bọn chúng thật hưng phấn, khó có thể khống chế tâm tình của mình.

"Vây cũng tốt!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, hai người đứng lên, lưng tựa lưng đứng chung một chỗ.

"Sính Đình, hửn không có vấn đề chứ!"

Sính Đình nhếch môi nhàn nhạt cười một tiếng: "Không việc gì, bọn chúng đã muốn, vậy thì chúng ta cũng không nên keo kiệt mà cho bọn chúng!"

Vừa đứng có thể phát tiết nội tâm đau đớn của chính mình, thuận tiện dạy dỗ chúng một chút!

Mấy tên kia không biết bọn họ đang nói cái gì, đồ chơi trong đũng quần đã sớm bôi vì hưng phấn mà cứng rắn vô cùng, hận không thể đè các cô xuống dưới thân, hung hăng giày xéo!

"Mỹ nữ, anh tới đây!"

Một tiểu tử tóc vàng nói xong, liền giơ tay chụp vào trước ngực của Sính Đình. Sính Đình liền cười lạnh, nâng chân lên, đá một cước vào trên mặt của tên kia. Chúng không ngờ sức lực của cô lại lớn như vậy, hơn nữa lại còn ác đến như vậy, mặt lập tức bị sưng vù lên.

"Cô. . . . . Cô tới thật!" đ.đ.đ. đ.đ.đ.

Tên kia mặt bị sưng đỏ, miệng chảy ra máu, tức giận đến cắn răng, không ngờ cô gái này lại ác như vậy.

Sính Đình nhìn hửn, nhàn nhạt nói:

"Không phải tôi đã nói, tôi sẽ đem hết toàn lực phản kích ư, nóng người không!"

Sính Đình nói xong liền tung một cú đấm vào bụng của một tên đang xông tới làm hửn ngồi chồm hỏm trên mặt đất khó sở ôm lấy bụng!

"Mẹ nó, các cô cứ nhiên gài bẫy chúng tôi!"

Tên cầm đầu rốt cuộc đã nhìn ra, hai cô gái này đều là người luyện võ, mới vừa rồi chắc đùa giỡn với bọn chúng!

"Không sai, tôi vốn gài bẫy các người đây, như thế nào?!" Thủy Nhi đứng ở chỗ đó, mắt lạnh nhìn bọn chúng chằm chằm, lạnh giọng chất vấn: "Mấy người các cậu, có sách mà không học, cứ nhiên học người ta đi làm côn đồ, xem chúng tôi hôm nay giáo huấn các cậu như thế nào!"

"Hử, muốn dạy dỗ chúng tôi, xem ra các cô chán sống rồi, các anh em, cầm vũ khí!"

Tên tóc vàng kia lạnh giọng phân phó, mấy tên còn lại lập tức từ trên người lấy ra một thanh đao dài, hung thần ác sát nhìn họ.

Sính Đình và Thủy Nhi nhủ nhủ mảy, không nghĩ tới bây giờ đi ăn cướp còn cầm theo vũ khí, xem ra họ có chút khinh địch!

"Các cậu đây là muốn giết người sao?"

Sính Đình lui về phía sau, dựa vào xe, tình huống như thế cũng không phải là lần đầu tiên gặp phải, cô và Thủy Nhi đối phó bọn chúng vẫn còn dư sức!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 278: Mạc Thiên Kinh có tung tích rồi!

"Giết người!"

Tên tóc vàng nhìn họ, không ngờ bọn chúng đã lấy ra binh khí mà hai cô gái này lại hoàn toàn không sợ, xem ra họ thật không phải nhân vật đơn giản rồi, hôm nay nếu không giết chết, về sau sợ sẽ có phiền toái.

Chỉ là bọn chúng vốn chỉ là muốn kiếm ít tiền tiêu còn việc giết người thì bọn chúng thật sự chưa từng nghĩ đến.

"Các cô không sợ sao?"

Một tên tóc vàng hỏi, nếu như bị mấy người đàn ông cầm đao hướng về phía hắn, có thể hắn đã sớm sợ đến mức chân nhũn ra rồi, không ngờ hai cô gái này một chút sợ hãi cũng không có, vẫn bình thản đứng ở đó.

Sính Đình nhìn bọn họ, cười nhạt nói:

"Sợ! Tôi việc gì phải sợ, trước kia nhìn thấy người khác chĩa súng về phía mình còn không sợ, đao của cậu thì có gì đáng sợ chứ!"

Thật là buồn cười, nếu như Ngọc Sính Đình cô ngay cả mấy tiểu tử này mà cũng không giải quyết được, thì còn làm cảnh sát vũ trang sao được cơ chứ.

Nghĩ tới quãng thời gian ở cùng Mạc Thiên Kinh, trải qua đủ loại sự kiện, lần nào mà không phải dùng súng thật đạn thật, mặc dù cô rất sợ, nhưng cũng không hề lùi bước.

"Đúng vậy, chúng tôi đều nghịch súng đã quen, cái đa này, chúng tôi đều không chơi!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, dí dỏm nói, hình như không sợ làm bọn chúng tức chết.

Mấy tên tóc vàng nhìn bọn họ, đám bọn chúng bị lời nói của họ dọa sợ đến mức luống cuống tay chân.

"Nếu như hiện tại các cậu khoanh tay chịu trói, chúng tôi sẽ tha cho các cậu một lần, nếu không để chúng tôi bắt được thì chỉ có thể tiễn các cậu vào nhà tù mà thôi!"

Thủy Nhi nhìn bọn họ, nhàn nhạt nói.

Thật ra thì cô cũng không muốn làm chuyện như vậy, nếu như bọn chúng buông tay, thì xem ra bọn chúng chưa tính là quá xấu, có thể cho bọn chúng một con đường hối cải để có cơ hội làm người mới.

Nếu như bọn chúng cố ý muốn động thủ, vậy thì cô cũng sẽ không xuống tay lưu tình, sẽ đưa bọn chúng vào ngục giam sau khi dẫn cho chúng một trận tãi..

Đám tóc vàng bị lời nói của cô làm cho thâm tâm hoảng hốt.

"Đại ca, chúng ta. . . . ."

"Sợ cái gì, chỉ có hai cô gái, chúng ta lại có đao, cướp không được sắc, nhưng vẫn phải có tiền!"

"Tiền! Cậu cho rằng mình có bản lĩnh mà cướp tiền ở trên người chúng tôi sao?"

Thủy Nhi lạnh lùng nhìn họ, vẻ mặt vốn ôn hòa, giờ phút này trở nên vô cùng lạnh lùng, khiến bọn chúng瑟瑟, còn không đợi bọn chúng kịp phản ứng, đao trong tay đã bị Sính Đình cướp đi.

"Cô. . . . ."diễnđản❖lê❖quýđôn.

Mấy tên kia không ngờ một cô gái nhìn nhỏ nhắn nhu nhược thế kia mà lại có công phu cao như vậy, nhất thời liền瑟瑟 sờ ngẹn lời.

"Cho các cậu một cơ hội để hối cải, hoặc là bây giờ rời đi, về sau không được làm chuyện hại người như vậy nữa, hoặc là bây giờ tiếp tục đánh, tôi sẽ tiễn các cậu đến nhà giam, để tôi xem nào các cậu đều đã thành niên cả rồi, khi bị bắt cũng có thể định tội được rồi!"

Lời nói lạnh lùng của Sính Đình khiến cho mấy tên kia do dự.

"Đại ca. . . . . Chúng ta buông tay thôi!"

Lần này gặp phải cô gái lợi hại như vậy, rất rõ ràng bọn chúng tuyệt đối không phải là đối thủ của họ, bọn chúng cũng chỉ muốn kiếm ít tiền, căn bản cũng không muốn đánh đánh, giết giết càng không muốn vào nhà tù.

"Đi!"

Tên cầm đầu cũng không phải là loại người không hiểu biết, hắn cũng biết hiện tại đánh không thắng, nhưng vẫn có thể trốn.

"Chờ một chút!"

Sính Đình lạnh lùng gọi bọn chúng lại, làm toàn thân chúng chấn động, vội vàng nói.

"Đại tỷ, chúng tôi sau này sẽ không đi ăn cướp nữa đâu!"

Thủy Nhi nhíu mày, cô già như vậy sao?

"Tên tuổi của các cậu là gì, ở nơi đó, nói cho rõ ràng!"

Mấy người kia liền ngậm ngẫn cả người, cô gái này là ai, cảnh sát sao? Làm gì mà lại ra lệnh rõ ràng như thế?

"Thế nào, có ý kiến?!"

Sính Đình đem dao đặt xuống dưới chân, đá một cước, mấy tên đó vội vàng lác đầu một cái nói: "Chúng tôi viết!"

Sính Đình lấy giấy bút đưa cho bọn chúng, nhìn bọn chúng cúi đầu sợ sệt liền cảnh cáo nói.

"Tốt nhất viết cho rõ ràng, đừng tưởng rằng viết tên giả mà tôi không biết, tôi mà đem đối chiếu, nếu mà không phải thì các cậu cứ chờ mà bị xử lý đi!"

Lời của Sính Đình khiến cho toàn thể đám tiểu tử chấn động, bọn chúng vốn là học sinh, thấy cô nói như vậy lại càng thêm tò mò về thân phận của cô!

"Cô ấy là cảnh sát, tôi là cấp trên của cảnh sát!"

Thủy Nhi nhìn ánh mắt nghi hoặc của chúng, cười lạnh nó

Sau khi chúng nghe xong liền vội vàng cúi đầu viết.

Bọn chúng hôm nay làm sao lại xui xẻo như vậy, cứ nhiên lại đụng phải hai nhân vật hung ác như vậy!

"Các cậu là sinh viên của trường A?"

Sính Đình nhìn ghi chép của chúng, nhíu mày, mấy tên kia liền vội vàng gật đầu.

"Chúng tôi thật sự là sinh viên của trường A!"

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của cô còn tưởng rằng cô không tin, vội vàng lặp lại, Sính Đình nhìn bọn chúng, nhàn nhạt nói.

"Không ngờ các cậu lại là đàn em của tôi!"

"Chị cũng là sinh viên trường A sao, không biết tên của chị là gì?"

Bọn chúng phải hỏi thăm một chút, xem xem nhân vật lợi hại này có bối cảnh như thế nào.

"Ngọc Sính Đình!"

"Chị chính là Ngọc Sính Đình!"

Mấy tên kia nghe thấy tên của cô cảm thấy chút nữa liền rớt xuống đất. Thật không ngờ lại là Ngọc Sính Đình, nhân vật hô mưa gọi gió trong trường của bọn họ, chị ấy chính là hoa khôi trong truyền thuyết, bản lĩnh lại cao, Taekwondo, Judo, ngay cả võ thuật Trung Quốc cái nào cũng đều cực phẩm cả. Một nhân vật lợi hại trong trường học đã được xưng thành 'thần', chỉ cần là sinh viên của trường A thì không có ai không biết đại danh của Ngọc Sính Đình.

Bọn họ thế nào cũng không ngờ được người mà hôm nay mình đánh cướp lại là nhân vật lớn, tên tuổi lẫy lừng lấy Ngọc Sính Đình, trong truyền thuyết!

"Có vấn đề gì sao?"

Ngọc Sính Đình nhìn bọn họ cầm cũng sắp rơi xuống đất, không khỏi nhíu mày, chính cô cũng không biết ở trường mình lại nổi tiếng như vậy, bởi vì khi đó cô không hề quan tâm đến thế giới bên ngoài!

"Không có!"

Mấy tên kia lắc đầu như đánh trống chầu.

"Nếu như không có chuyện gì nữa thì chúng em đi nhé! Đàn chị!"

Mấy tên đó lại nhìn Sính Đình, giọng nói cũng rất là ôn hòa, rất sợ mình bị chị ấy cắt đứt tay chân của mình.

Sính Đình gật đầu nói: "Đi đi!"

Dù thế nào đi nữa thì chúng đã để lại tên tuổi địa chỉ, hơn nữa lại còn là đàn em của cô, ngày nào đó rảnh rồi cô sẽ nói chuyện với hiệu trưởng một chút, để ông tăng cường chú ý giáo dục đối với sinh viên của trường mình.

"Đàn chị, hẹn gặp lại!"

Mấy người đó nói xong, co cẳng chạy, chỉ trong chớp lát đã mất dạng không còn chút bóng dáng nào.

Thủy Nhi nhìn mấy kia chạy đi như tên bắn liền nhàn nhạt cười một tiếng.

"Không ngờ, cô cũng có chút uy tín đấy!"

Sính Đình khở sở cười một tiếng.

"Đều cùng học một trường, hi vọng bọn họ có thể hồi cải để làm người tốt!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, nhìn đã hoàng hôn đã tắt bóng đến chân trời, liền thở dài.

"Hoàng hôn thật đẹp!"

Nhưng không biết Mạc Thiên Kinh ở đó có thể nhìn thấy mặt trời lặn hay không, có biết rằng cô rất nhớ anh hay không?

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, cũng biết cô lại nghĩ tới Mạc Thiên Kinh rồi, cũng khó trách, Mạc Thiên Kinh mất tích lâu như vậy, làm sao có thể không khó chịu, không lo lắng chứ.

"Đừng lo lắng, tôi nghĩ thượng tướng không việc gì đâu, Thượng Quan Quân Triết cũng sẽ không bỏ cuộc đâu!"

Thủy Nhi nhìn lên bầu trời, nói thầm, Thượng Quan Quân Triết, đừng để cho em thất vọng!

"Cũng mong là vậy!"

Sính Đình thở dài, cũng không biết mong đợi của mình có bao nhiêu hi vọng!

Thủy Nhi vừa định mở miệng, điện thoại di động liền vang lên, Thủy Nhi liếc mắt nhìn, thì ra là Thượng Quan Quân Triết, vội vàng ấn nghe!

"Thượng Quan, có phải đã có tin tức của thượng tướng hay không?"

"Đúng vậy, bọn anh đã tìm được Belle, chờ hần tỉnh là có thể biết được vị trí của đại ca rồi!"

Thượng Quan Quân Triết vô cùng kích động nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Belle bị mất trí nhớ!

"Có thật không?"

Thủy Nhi nghe Thượng Quan Quân Triết nói vậy, xúc động đến sắp khóc, hơn một tháng rồi rốt cuộc cũng nghe được tin tức của Mạc Thiên Kinh, sao mà không kích động được cơ chứ!

"Đúng vậy, hiện tại anh đang chạy tới chỗ của tên Bernard, nếu có tin gì anh sẽ lập tức thông báo cho em!"

Thượng Quan Quân Triết cũng rất kích động nói, hiện tại anh hận không thể lập tức bay đến chỗ kia hỏi cho ra lẽ tin tức của Mạc Thiên Kinh, muốn biết đại ca bây giờ còn ở nơi đó hay không.

"Được!"

Thủy Nhi kích động đáp ứng một tiếng, nhưng Thượng Quan Quân Triết đã cúp điện thoại, Thủy Nhi đang muốn mở miệng nói tin tức tốt này cho Sính Đình thì đã nhìn thấy Sính Đình lệ rơi đầy mặt nhào tới, ôm lấy cô lớn tiếng khóc.

"Rốt cuộc anh ấy đã có tin tức!"

Mặc dù tin tức này tương đương với không có gì, nhưng tối thiểu có thể biết được vị trí của Mạc Thiên Kinh rồi, một tháng lẻ bảy ngày chờ đợi, lần này rốt cuộc đã lấy được đáp án.

Sính Đình không nhận được roi lệ, nước mắt như vỡ òa từ hốc mắt tuôn ra xối xả, khiến cho cô muốn ngừng mà không ngừng được.

"Đúng vậy!"

Thủy Nhi vỗ vỗ vào lưng của Sính Đình nước mắt cũng tràn mi rốt cuộc cũng đã có tin tức rồi.

"Chúng ta nhanh đi về nói cho ông nội biết, để cho ông vui lây, còn có cả Lý Băng, Hâm Hâm và Hào Hào nữa!"

Sính Đình vui mừng lau khô nước mắt, giờ phút này thật rất muốn ôm Hâm Hâm và Hào Hào vào lòng, nói cho chúng biết ba của chúng đã có tung tích rồi!

Thủy Nhi gạt đầu rồi cùng với Sính Đình vội vã lên xe, đi về nhà.

Thượng Quan Quân Triết lái xe tới phòng bệnh mà Belle đang nằm, Belle đã tỉnh lại, đang làm các kiểm tra, có mấy bác sĩ đứng ở nơi đó, hí hoáy ghi chép.

Nhìn thấy bọn họ tới, vội vàng ra nghênh đón.

Thượng Quan Quân Triết thấy Belle đã tỉnh, vội vàng hỏi.

"Belle, Mạc Thiên Kinh đâu!"

Belle nhìn Thượng Quan Quân Triết, mặt đầy vẻ nghi hoặc nhìn anh hỏi:

"Anh là ai?"

Thượng Quan Quân Triết bị hấn hỏi vậy, liền sững sốt một trận, lúc đó bác sĩ liền đi tới nói cho anh biết Belle bị mất trí nhớ!

"Làm sao có thể mất trí nhớ chứ, anh nói cho tôi biết, Mạc Thiên Kinh đang ở chỗ nào!"

Thượng Quan Quân Triết liền không khống chế được lay lay cánh tay của Belle, thái độ rất hung dữ, dọa Belle sợ đến xanh mặt, lão K thấy thế liền vội vàng đi tới kéo ra.

"Thượng Quan, đừng như vậy!"

"Anh là ai, tôi thật sự không biết anh, Mạc Thiên Kinh là ai, tôi thật sự không biết!"

Belle thật không biết tại sao anh ta luôn hỏi mình Mạc Thiên Kinh ở chỗ nào, hấn chỉ biết hiện tại hấn rất khó chịu.

"Cảnh sát Thượng Quan, anh ta đã bị mất một phần trí nhớ, anh có thể hỏi một chút xem anh ta bị thương như thế nào, biết đâu anh ta lại có thể nhớ đến!"

Bác sĩ đem hiện trạng của Belle cẩn kẽ nói với Thượng Quan Quân Triết, Belle chỉ mất đi phần trí nhớ mà thôi, hoặc là đối với chuyện nào đó, người nào đó hấn sẽ quên mất, nhưng cũng không phải mất toàn bộ trí nhớ.

Thượng Quan Quân Triết nhìn Belle, kìm nén tức giận xuống đáy lòng, rất ôn hòa hỏi.

"Belle, anh nói cho tôi biết, sao anh lại bị thương?!"

Belle lại nhìn Thượng Quan, lạnh lùng hỏi.

"Anh là ai!"

Thượng Quan Quân Triết đang muốn nổi đóa thì lão K lại kéo anh ra, sau đó liền giải thích:

"Chúng tôi là cảnh sát Trung Quốc, Mạc Thiên Kinh là thượng tướng của chúng tôi, anh ấy và anh cùng nhau mất tích, chúng tôi muốn từ anh biết được tung tích của anh ấy, xin anh phối hợp chút được không!"

"Được!"

Belle vô cùng phối hợp nói.

"Tôi chỉ nhớ mình bị bom nổ nên rơi vào cống thoát nước, chính là ở biệt thự của Cody, nắp của cống thoát nước ở đó bị kênh lên, nên tôi liền rơi vào trong đó, không biết chạm phải thứ gì, mà làm cho cả người đều bị thương, mơ mơ màng màng nghe thấy hình như có người đang gọi mình, sau đó tôi liền bắt được chân của người kia.

Tôi cũng không biết anh ta là ai, mơ hồ biết được anh ta công tôi trên lưng mà rời khỏi chỗ vừa bắn vừa thổi đó, khi tôi tỉnh lại lần nữa liền phát hiện có một người nằm ở bên cạnh mình, nhưng tôi không biết anh ta đã chết hay chưa. Lúc ấy tôi đau muốn chết, tôi gọi anh ta nhưng anh ta lại không để ý tới tôi, cho nên tôi liền bỏ khỏi đó, không biết bỏ bao lâu thì cảm thấy choáng váng, sau đó cũng không biết gì nữa khi tỉnh lại thì đã thấy mình ở chỗ này rồi!"

"Cái người mà đã cứu anh ra khỏi đó chính là Mạc Thiên Kinh?"

Thượng Quan Quân Triết kích động hỏi, theo lời Belle nói, Mạc Thiên Kinh nhất định vẫn chưa chết!

Chỉ là nếu anh ấy chưa chết, tại sao lại không trở lại, chẳng lẽ anh ấy cũng bị trọng thương, nghĩ tới đây, Thượng Quan Quân Triết liền không nhịn được mà trách cứ Belle: "Tại sao anh lại ích kỷ như vậy, dù gì anh ấy cũng cứu anh ra ngoài, làm sao anh lại có thể một mình rời đi như thế chứ!"

Nếu như Mạc Thiên Kinh xảy ra chuyện gì, cả đời này anh cũng sẽ không tha thứ cho hần ta!

Belle nhìn Thượng Quan Quân Triết, lạnh giọng nói:

"Tôi đã gọi rồi, nhưng anh ta lại không hề phản ứng, nên cuối cùng không thể nào cùng ở đó mà ngủ với anh ta được!"

Lúc đó hần cũng vội muốn chết, làm sao còn nghĩ được cái gì nữa chứ.

Thượng Quan Quân Triết bị lời nói kia làm cho tức giận gần chết, muốn đánh hần một trận nhưng lại không thể xuống tay.

"Anh còn nhớ rõ mình ngất xỉu ở đâu không?"

Lão K rất bình tĩnh hỏi.

Belle nhìn anh rồi gật đầu nói: "Tôi nhớ được mình nằm ở một vùng ngoại ô, nơi đó có rất nhiều cây cối, anh có thể hỏi những vị bác sĩ này, bọn họ đã cứu tôi tới đây, đó là một con đường rất hoang vắng."

Hần cũng nhớ rất rõ ràng con đường kia không được tu sửa, khắp nơi đều là đất bụi.

"Chúng tôi ở vùng ngoại ô nhặt được anh ta, tôi có thể dẫn các anh đến đó!"

Cô y tá người Mỹ nhìn Thượng Quan Quân Triết và lão K một cái rất nhiệt tình nói.

Hai chàng trai đều là cực phẩm, so với người ở trên giường hình như còn đẹp trai hơn.

Thượng Quan Quân Triết và lão K đưa mắt nhìn nhau, rồi nhìn nữ y tá người Mỹ háo sắc kia đồng thanh nói: "Quấy rầy rồi!"

"Không vấn đề gì!"

Cô y tá nhiệt tình lôi kéo Thượng Quan Quân Triết và lão K đi ra ngoài cửa, dẫn bọn họ đi tới chỗ đã nhìn thấy Belle, Thượng Quan Quân Triết lái xe theo hướng trước mặt, tìm đến chỗ Belle đã nói nhưng lại không nhìn thấy ai cả, mười dặm chung quanh nơi đó đều không có bóng người.

"Mạc Thiên Kinh sẽ đi chỗ nào chứ?"

Thượng Quan Quân Triết ảo não nện xuống tay lái, chẳng lẽ đầu mối tới đây lại đứt rồi!

Nghĩ thế Thượng Quan Quân Triết càng thêm tức giận.

"Nơi này còn có một thôn du lịch, chỉ là có rất ít người đến, nơi đó giống như thâm sơn cùng cốc vậy, nghe nói có một thị trấn Trung Quốc nhỏ ở bên trong, nhưng mà chúng tôi cũng không thể đến được, bởi vì nơi đó có cảnh sát canh giữ, không thể tùy tiện ra vào!"

Cô y tá dùng tiếng Anh giới thiệu, Thượng Quan Quân Triết nhìn lão K, rồi nói với cô y tá:

"Cô xác định bên trong thật sự có thôn xóm sao?"

Coi như Mạc Thiên Kinh bị thương, anh ấy nhất định sẽ đi ra ngoài, làm sao có thể đi vào đó được?

Thượng Quan Quân Triết và lão K đều cảm thấy khả năng không lớn, hơn nữa còn có cảnh sát canh giữ nên càng thêm không thể nào.

"Lão K, anh lập tức phái người ở nơi đến tìm kiếm ở trong trấn nhỏ kia đi, tôi nghĩ đại ca có thể ở trong thị trấn này!"

Thượng Quan Quân Triết nhìn vào thị trấn nhỏ, đoán chừng phải mất mấy ngày mới có thể điều tra tìm hiểu rõ toàn bộ người ở đó.

"Được, tôi sẽ phái người tới điều tra, có vào trong đó xem không?"

Lão K chỉ vào hướng bên trong nói, anh cũng cảm thấy khả năng rất nhỏ, chỉ là không muốn buông tha mà thôi!

"Trước tiên cứ điều tra trên thị trấn đã, xong rồi lại nói!"

Khả năng cũng không lớn, hơn nữa Mạc Thiên Kinh làm sao có thể qua mặt được những cảnh sát kia mà đi vào bên trong chứ?

"Được!"

Sau khi Lý Băng trở lại biệt thự Diệp Duệ, lập tức liền bị Diệp Duệ ôm vào trong lòng nói: "Băng, em đi đâu vậy, làm anh sợ muốn chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 280: Tôi muốn đi tìm Mạc Thiên Kinh!

Từ sáng sớm tinh mơ thức dậy Diệp Duệ đã không nhìn thấy Lý Băng đâu, anh sợ hãi tìm trong biệt thự mấy lần, vốn còn tưởng rằng cô đã bỏ đi rồi chứ.

Lý Băng bị Diệp Duệ ôm chặt lấy cảm thấy rất ấm áp, từ khi ở Mi trở về Diệp Duệ đối xử với cô rất tốt, mọi việc đều đặt cô ở trong mắt, những lúc cô sợ, hay cô đơn tịch mịch thì anh vẫn luôn ở bên cạnh an ủi.

Ban đêm, khi cô gặp ác mộng liên miên thì anh luôn nắm tay của cô thật chặt, vỗ về cho cô ngủ, nhưng cho tới bây giờ cô vẫn không đáp lại anh, cũng không nói với anh bất kỳ một câu nào.

"Tôi đi mua đồ ăn sáng, tôi đói rồi!"

Lý Băng nhàn nhạt nói, trong tay còn cầm bánh quẩy và bánh bao mới vừa đi ra ngoài mua, nóng hổi, ở trong những ngày mùa đông này lại đặc biệt ấm áp.

Diệp Duệ buông cô ra, nhìn bánh quẩy và bánh bao ở trong tay cô nhú nhú mảy.

"Những đồ này không có dinh dưỡng, em đói bụng sao không gọi anh... anh sẽ nấu cho em!"

Diệp Duệ nhìn ở những đồ không hề có dinh dưỡng kia, sao anh có thể để Lý Băng ăn những thứ đó được, một chút dinh dưỡng cũng không có. Anh từ nhỏ cho tới giờ cũng chưa từng động vào những đồ kia.

Lý Băng thấy được sự coi thường trong ánh mắt của Diệp Duệ, cô biết, Diệp Duệ là con của nhà giàu có, những thứ này đối với anh mà nói chỉ là đồ bỏ đi, giống như là tên ăn xin lúc nào cũng ăn một loại thức ăn khó có thể nuốt xuống được.

Lý Băng không biết Diệp Duệ đối với cô tốt như vậy có phải là bởi vì cảm thấy đối áy náy với đứa bé hay không, nhưng mà cô thật không muốn cùng anh có bất kỳ dính dáng hay dây dưa nào nữa.

Nói thế nào thì giữa anh và cô vĩnh viễn đều không có khả năng, anh là quan lớn, mà cô thì lại là đứa trẻ bị gia tộc vứt bỏ. Một người mà ngay cả chính bản thân mình cũng không muốn thừa nhận mình là con của ai, ở cùng với anh mà nói coi như anh không ngại nhưng người nhà của anh nhất định sẽ phản đối.

"Không cần, tôi ăn quen rồi!"

Lý Băng nhàn nhạt nói, cô vẫn thích hợp ăn những thức ăn rẻ tiền này, không có vấn đề gì cả chỉ cần có thể ăn no là được rồi!

Không để ý đến vẻ mặt kinh ngạc của Diệp Duệ, liền cầm lại bánh tiêu và bánh bao ngồi lên trên ghế sofa ăn ngon lành.

Diệp Duệ cũng đi tới ngồi xuống, nghĩ đến câu cô nói với mình ít đến thương cảm trong lòng rất khó chịu.

"Băng, em không thể tha thứ cho anh sao?"

Cả người của Lý Băng chợt chấn động, nhưng rất nhanh liền điều chỉnh trạng thái của mình, rồi nhàn nhạt nói:

"Có cái gì mà tha thứ với không tha thứ, cũng đã qua hết rồi!"

Tất cả đều đã thành quá khứ, giữa bọn họ còn có thể có cái gì: "Lần này rất cảm ơn anh, đợt lát nữa tôi sẽ đi khỏi đây, cảm ơn anh rất nhiều vì khoảng thời gian vừa qua!"

Lý Băng cắn một miếng bánh tiêu rồi chán thành nói, giữa bọn họ không nên ở cạnh nhau, tốt nhất là nên chia tay.

Cô cũng nên toàn tâm toàn ý vào công tác, thời gian trôi qua, tất cả đều có thể quên hết, giữa bọn họ không có về sau, cũng không có tương lai nào!

"Em thật không cho anh một cơ hội nào sao?"

Nghe được lời của cô..., lòng của Diệp Duệ đau đến rỉ máu, tại sao cô lại muốn như vậy, việc anh làm còn chưa đủ hay sao? Tại sao còn phải như vậy, tại sao không cho anh một cơ hội chứ.

"Cơ hội gì chứ, anh có thể tìm được một người con gái tốt hơn tôi nhiều, mà tôi cũng vậy nên rời khỏi đây rồi!"

Lý Băng ăn xong bánh tiêu, lại cắn mấy miếng bánh bao liền đứng dậy, lời của anh sẽ khiến cho cô sẽ suy nghĩ lung tung, người đàn ông này quá nguy hiểm, so với cô còn đáng sợ hơn, hiện giờ cô chỉ muốn có một cuộc sống bình thường, yên bình.

"Cảm ơn anh!"

Diệp Duệ còn muốn nắm lấy tay của cô, lại phát hiện bản thân ngay cả dùng khí lực tay lên cũng không có, Lý Băng, cô gái này đã bị tổn thương quá nhiều, đứa con của họ cũng bởi vì anh ghen tị mà rời khỏi thế gian này rồi.

Anh còn mặt mũi nào chứ, còn có tư cách gì mà yêu cầu cô ở lại!

Lý Băng quay người đi lên lầu thu dọn đồ đạc của mình, liếc nhìn căn phòng mà cô đã ở hơn một tháng trời, trong căn phòng này chứa đựng sự quan tâm, có hơi thở của anh, chỉ là rất nhanh cô và anh sẽ không hề có quan hệ gì nữa.

Lý Băng liền quay người rời khỏi đó!

Cầm theo một cái túi, bên trong chỉ có một bộ quần áo, xoay người rời khỏi phòng, nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại, không biết vì sao trái tim của cô lại thấy rất khó sở.

Diệp Duệ, chúng ta sẽ không gặp nhau nữa đúng không?

Lý Băng đi xuống lầu, Diệp Duệ ngồi ở trên ghế sofa, trong tay đang kẹp một điếu thuốc, thấy Lý Băng cầm túi đi xuống, rất muốn mở miệng bảo cô ở lại, nhưng lại không có tí dũng khí nào.

Lưu lại làm cái gì chứ? Anh lại không thể cho cô một danh phận, nghĩ tới đây, Diệp Duệ càng nắm chặt tay lại.

"Phòng của anh, tôi đã dọn dẹp rồi, cảm ơn anh khoảng thời gian này đã chăm sóc tôi, bảo trọng!"

Lý Băng không muốn nói gặp lại bởi vì bọn họ còn có thể gặp lại nhau sao?

Thấy còn không bằng không thấy! Lý Băng nói xong cũng không đợi Diệp Duệ trả lời, sải bước rời khỏi biệt thự, đi mà cứ như đang chạy trốn vậy.

Diệp Duệ ngồi ở trên ghế sofa, thấy cô rời đi, khó sở không nói thành lời.

Cô ấy ghét anh như vậy sao? Mà nhanh chóng rời đi như thế!

Nhìn theo bóng dáng nhỏ nhắn dần dần biến mất ở trước mắt của mình, Diệp Duệ đau đớn nhắm mắt lại.

Lý Băng sau khi chạy đi, không nhận được mà rơi nước mắt, cô không biết tại sao mình lại khóc, nhưng thấy Diệp Duệ ngay cả giả vờ cũng không bảo cô ở lại thì trong lòng liền khó chịu giống như bị cái gì đâm vào, đau đớn vô cùng.

Lý Băng, mày nên tỉnh lại rồi, còn muốn sa vào sự dịu dàng của Diệp Duệ sao?

Cô thừa nhận trong khoảng thời gian này, Diệp Duệ đối với cô rất dịu dàng, đối với cô rất tốt, tốt đến mức khiến cho cô động lòng, khiến cho cô có chút đổi động lòng đối với người đàn ông đã từng thương tổn tới mình. Chỉ là hiện tại, anh cũng không có đuổi theo cô, không nói một câu nào, cô nghĩ chắc là anh chỉ đau lòng chuyện đứa nhỏ mà thôi.

"Lý Băng, kiên cường lên, mày có thể làm được mà!"

Lý Băng lau nước mắt ở khóe mắt, lớn tiếng tự nhủ.

Người ở bên đường rồi rảo nhìn cô, thỉnh thoảng còn nghe bọn họ mắng cô là ‘ Bệnh thần kinh ’!

Lý Băng cũng không thèm để ý tới họ, xách túi trở về cái ổ nhỏ của mình.

Sau khi Sính Đình và Thủy Nhi trở lại biệt thự, vẫn luôn đợi điện thoại của Thượng Quan Quân Triết, gọi điện thoại sang nhưng Thượng Quan Quân Triết lại không nhận, vốn bùng lên một tia hi vọng lại từ từ tắt dần rồi.

"Aiz!"

Thủy Nhi nhìn điện thoại ở trong tay, đây là lần than thở thứ một trăm lẻ một rồi, cũng không biết Thượng Quan Quân Triết đang giờ trò quý gì, tại sao lại không điện thoại cho cô, cũng không thèm nghe điện thoại, cũng đã sang ngày thứ ba rồi mà vẫn không có một chút tin tức nào!

Sính Đình đang ôm Hâm Hâm và Hào Hào, trong lòng cô bây giờ vô cùng rõ ràng, cô rất muốn hỏi Thủy Nhi, nhưng nhìn thấy cô ấy than thở vốn đang bùng lên hi vọng liền chìm đến đáy lòng rồi.

Mạc Thiên Kinh, tại sao anh vẫn chưa trở lại, lại còn không có tin tức, chẳng lẽ thật đã xảy ra chuyện sao?

"Sính Đình, cô không cần quá khổ sở, chờ Thượng Quan Quân Triết trở lại tôi nhất định sẽ dạy dỗ một phen, thậm chí cả điện thoại cũng không nhận!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình khó chịu như vậy, trong lòng cũng không dễ chịu gì, không thể làm gì khác hơn là mắng Thượng Quan Quân Triết cho hả giận!

"Thủy Nhi, đừng mắng Thượng Quan Quân Triết, tôi nghĩ chắc là anh ấy đang rất bận!"

Nhưng nhất định là không biết nói với bọn họ như thế nào nên mới không dám gọi điện thoại, cũng không dám nhận điện thoại nữa, Sính Đình đột nhiên cảm thấy rất sợ.

"Thủy Nhi, tôi muốn đến Mĩ để tìm Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình chợt kéo lấy tay của Thủy Nhi, đây là quyết định vừa phát sinh trong đầu, nhưng cô thật không có chút hối hận nào!

Thủy Nhi bị lời của cô làm cho giật mình: "Nếu cô đến Mĩ, thì hai cục cưng phải làm thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 281: Tìm Liễu Nghị Hiên giúp một tay!

"Cục cưng?" Sính Đình nhìn Thủy Nhi, lúc này mới nghĩ Thủy Nhi nói không sai, cô mà đi, thì bọn trẻ phải làm thế nào?

"Đúng vậy, chẳng lẽ cô muốn bỏ Hào Hào và Hâm Hâm ở nhà sao? Bọn chúng vẫn nhỏ như thế, cô nhẫn tâm được sao?" Cai sữa đã rất đáng thương rồi, bây giờ còn muốn bọn chúng xa mẹ, như vậy có phải là quá tàn nhẫn hay không?

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, tim như bị kim châm, cô cũng không muốn, chỉ là Mạc Thiên Kinh vẫn còn ở nơi đó. . . . .

Nghĩ tới Mạc Thiên Kinh đến bây giờ còn không có chút tin tức nào, trong lòng Sính Đình cũng chưa có một phút nào thả lỏng, cô thật rất muốn đến nước Mĩ tìm Mạc Thiên Kinh, không biết Mạc Thiên Kinh đang ở đâu, có bình an hay không!

"Nhưng Mạc Thiên Kinh sống chết còn chưa biết, tôi thật sự vô cùng lo lắng!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, không biết cô ấy có thể hiểu tâm tình của mình bây giờ hay không, nhưng cô thật rất muốn đi tìm Mạc Thiên Kinh, cũng đã hơn một tháng rồi, anh còn không có chút tin tức nào, làm sao mà cô không nóng nảy chứ !

Thủy Nhi biết Sính Đình rất gấp gáp nhưng thật sự không muốn để Sính Đình đến Mĩ, đi thì thế nào chứ, Mạc Thiên Kinh còn không phải không có tin tức hay sao, nếu đi sẽ chỉ làm Thượng Quan Quân Triết có nhiều áp lực hơn mà thôi.

Lại nói bọn trẻ vẫn còn nhỏ như thế, cô ấy thật nhẫn tâm để chúng rời xa mình sao? Không có ba ở bên cạnh đã rất đáng thương, mẹ lại đi nữa thì quá thật là quá đáng thương rồi.

Sính Đình nhìn Hâm Hâm và Hào Hào đang nằm ở trên giường nhìn chăm chăm lên trần nhà, các con của mẹ, nói xem, mẹ có nên đi tìm ba hay không!

Sính Đình thờ dài, cho tới bây giờ cũng chưa từng cảm thấy khó xử như vậy, một bên là Mạc Thiên Kinh, một bên là con của bọn họ.

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, thật hy vọng trời cao đột nhiên cho bọn họ kỳ tích!

Đúng rồi, kỳ tích!

Thủy Nhi lúc này mới nghĩ đến anh trai của mình, Liễu Nghị Hiên, có thể anh ấy sẽ tìm được Mạc Thiên Kinh, nghĩ đến vấn đề này, Thủy Nhi hận không thể lập tức vọt tới bên cạnh anh để nhờ vả.

"Sính Đình, thật xin lỗi, tôi quên mất chuyện Liễu Nghị Hiên có siêu năng lực!"

Có lẽ siêu năng lực có thể giúp bọn họ tìm được vị trí của Mạc Thiên Kinh.

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, kích động cầm tay của cô, hốc mắt lấp lánh ánh nước.

"Thủy Nhi, cô gọi điện thoại hỏi anh trai cô xem có thể giúp tôi một chút hay không!"

Giọng của Sính Đình chứa đầy vẻ cầu khẩn khiến cho Thủy Nhi cảm thấy trước mặt của mình không phải là một nữ cảnh sát hung dữ mấy ngày trước dạy dỗ đám tiểu tử tóc vàng mà là một cô gái chân yếu tay mềm!

"Cô yên tâm đi, Mạc Thiên Kinh cũng là bạn của tôi, tôi sẽ cố gắng hết sức!"

Thủy Nhi đứng dậy cầm túi lên, xem ra chính cô phải đến tìm anh trai để nói cho rõ ràng, Sính Đình liền vội vàng đứng lên theo: "Thủy Nhi, tôi với cô cùng đi!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình một cái, liền gật đầu.

"Cũng được, chỉ là cô không được khóc đâu đấy!"

Sính Đình gật đầu đồng ý, nước mắt lại không cảm được mà rơi xuống!

Thủy Nhi nhìn cô ấy, cũng biết tâm tình của cô ấy giờ khắc này rất kích động, nên liền đi tới bên giường ôm lấy Hâm Hâm và Hào Hào đi ra ngoài cửa.

"Ông nội, hai ông chăm sóc Hâm Hâm và Hào Hào nhé, chúng cháu phải đi ra ngoài một chút!"

Thủy Nhi giao đứa bé cho ông nội, Sính Đình nhờ ông cho Hào Hào và Hâm Hâm uống sữa sau đó liền cùng Thủy Nhi rời đi, Ngọc Kỳ Lân và Mạc Từ Khiêm cũng không kịp hỏi bọn họ đi đâu, đã nhìn thấy bọn họ tựa như một con gió rời khỏi đó!

Thủy Nhi lấy điện thoại ra gọi cho anh trai, lúc này mới nhớ tới, gần một tháng nay cô không gọi cho anh rồi.

"Anh!"

Thủy Nhi gọi, Liễu Nghị Hiên ở bên kia liền nhú mày, cô em gái này, rốt cuộc cũng nhớ tới mà gọi điện thoại cho anh rồi.

"Có chuyện tốt gì đấy, cũng đã một tháng rồi không gọi cho anh, anh còn tưởng rằng em đã quên mất người anh này rồi!"

Liễu Nghị Hiên liền bắt đầu oán trách, Thủy Nhi liền cười gượng hai tiếng, không trả lời.

"Anh, anh đang ở đâu, ngay bây giờ em sẽ đến chỗ anh!"

Liễu Nghị Hiên lật tài liệu trong tay, nhàn nhạt hỏi.

"Ở công ty, có chuyện gì không?"

Nghe thấy cô nói muốn tới công ty tìm mình, Liễu Nghị Hiên có chút giật mình, cô em gái này cho tới bây giờ cũng chưa từng tới tìm anh lần nào, lập tức bỏ tài liệu trong tay, có chút không tập trung.

"Có chuyện muốn anh giúp một tay, hi vọng lát nữa anh sẽ không từ chối!"

Thủy Nhi cười nói, Liễu Nghị Hiên nghe xong liền nhú mày, chuyện này. . . . . Chính là tới tìm anh có mục đích.

Xem ra cô thật sự chính là không có chuyện không lên điện Tam Bảo, anh còn tưởng rằng lương tâm cô cắn rứt muốn tới tìm anh chơi, không ngờ là bởi vì có chuyện cần nhờ vả.

Thờ dài một tiếng, Liễu Nghị Hiên có chút bất đắc dĩ!

"Tới rồi hãy nói! Muốn anh đi đón em không?"

"Không cần đâu, cảm ơn anh!" Thủy Nhi liền cười nói, lần này thật sự có chuyện trọng đại cần nhờ vả anh nên không nói nhiều lời vô ích, mà cô cũng một tháng không có liên lạc đoán chừng thể nào cũng sẽ bị mắng.

Sính Đình nhìn Thủy Nhi nói chuyện với Liễu Nghị Hiên thật sự thấy rất hâm mộ, có một người anh như Liễu Nghị Hiên chắc chắn sẽ rất hạnh phúc!

"Vây cũng được, em đến thì đi thẳng lên tìm anh, lát nữa anh sẽ nói với bọn họ một tiếng!"

Liễu Nghị Hiên dặn dò mấy câu liền cúp điện thoại.

Thủy Nhi nhìn điện thoại bị cắt đứt, lại nhớ tới lúc mình và Liễu Nghị Hiên mới vừa quen nhau, lúc đó anh ấy còn nói thích cô, còn hôn cô nữa, những chuyện này chỉ có thể là bí mật giữa bọn họ, nếu như không có quan hệ huyết thống kia, cũng không có Thượng Quan Quân Triết, có lẽ ở chung với nhau lâu cô cũng sẽ yêu anh ấy!

Lái xe đến công ty của Liễu Nghị Hiên, nhìn tòa nhà cao ba mươi mấy tầng trước mắt, đây cũng là lần đầu tiên cô tới công ty của Liễu gia, đây là công ty mà một tay anh trai cô dựng lên.

Ba công ty kia, anh cô thuê người quản lý, nếu rảnh rỗi thì đến đó xem một chút, làm tổng giám đốc của Liễu thị, tiêu tiêu sái sái, tiền nhiều không đếm hết.

"Chúng ta đi vào thôi!"

Thủy Nhi nhìn tòa cao ốc một cái, nhìn mặt Sính Đình rất lo lắng, liền an ủi nói.

"Đừng lo lắng, anh ấy sẽ có biện pháp."

Thật ra thì cô cũng không biết anh trai có biện pháp nào hay không, chỉ là cô không hy vọng Sính Đình quá lo lắng, quá khổ sở.

"Ừ!" Sính Đình gật đầu rồi cùng cô đi vào công ty, lập tức thì có nhân viên lễ tân cười híp mắt đi tới.

"Xin hỏi cô là Liễu tiểu thư sao?"

Thủy Nhi liền gật đầu xác nhận, nhìn Sính Đình một cái, không ngờ anh trai lại làm tốt như vậy, có nhân viên đợi sẵn ở cửa rồi.

"Tổng giám đốc phân phó tôi ở chỗ này đón các cô, mời hai người trực tiếp đi vào thang máy dành riêng cho tổng giám đốc!"

Nhân viên lễ tân dẫn bọn cô đi tới chỗ thang máy dành riêng cho tổng giám đốc, chờ bọn họ đi vào rồi đưa lên trên.

Thủy Nhi đi theo nhân viên lễ tân trực tiếp đi lên đến khi nhìn thấy phòng làm việc của tổng giám đốc thì lúc này mới mỉm cười.

Anh trai cô cũng phô trương quá lớn rồi!

Thủy Nhi nhàn nhạt cười một tiếng, đi theo sau nhân viên lễ tân vào phòng.

"Tổng giám đốc, Liễu tiểu thư đến rồi!"

"Cô đi ra ngoài đi!"

Đầu của Liễu Nghị Hiên cũng không ngừng lên lạnh giọng nói xong liền khép lại tài liệu trong tay, lúc này mới ngừng đầu nhìn Thủy Nhi.

Hơn một tháng không gặp, cô lại gầy đi nhiều như vậy, mặc dù thời gian này anh không giống trước đây luôn nghĩ về cô nhưng dù sao cũng đã từng động lòng, hiện tại nói không có chút nào quan tâm thì chỉ là giả, dù nói thế nào cô cũng là em gái của anh.

"Ngọc tiểu thư, cô cũng tới sao!"

Khi Liễu Nghị Hiên nhìn thấy Sính Đình thì có chút kinh ngạc, thấy cô gầy hơn trước rất nhiều, hơn nữa trên mặt còn có nước mắt chưa khô, có lẽ chuyện lần này có liên quan đến Mạc Thiên Kinh rồi.

Sính Đình liền gật đầu chào:" Vâng, Liễu tiên sinh chắc chắn sẽ hoan nghênh tôi tới đây chứ!"

P/S: Còn 11 chương nữa là hoàn rồi, tình hình là còn ngoại truyện của Lý Băng và Diệp Duệ, Diêu Tuyết và Liễu Nghị Hiên nhưng mà tương đối dài mấy bọn có hứng thú với hai cặp này không vậy???

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 282: Mạc Thiên Kinh có người khác!

Sính Đình nhàn nhạt cười một tiếng, mặc dù mắt có chút sưng đỏ, nhưng vẫn rất có tinh thần.

"Làm sao lại không chứ! Tôi chỉ đang kinh ngạc thôi, không nói nhảm nữa, nói chuyện hai người cần tới tôi giúp là gì đi!"

Liễu Nghị Hiên nhìn Sính Đình, lại nhìn em gái đang cúi đầu, tìm anh có việc, mà còn e thẹn như vậy, một thời gian không gặp Thủy Nhi có vẻ nữ tính hơn nhiều rồi.

Sính Đình liền gật đầu nói:

"Vâng, tôi muốn anh giúp tôi tìm xem Mạc Thiên Kinh đang ở nơi nào, anh ấy bị mất tích ở Mỹ rồi!"

"Cái gì! Mất tích? Chuyện khi nào, sao Thủy Nhi lại không nói với tôi?"

Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi, đầu Thủy Nhi liền cúi thấp hơn, dùng âm thanh như muỗi vo ve nói:

"Thật xin lỗi, em quên mất!"

Thật là câu trả lời rất đáng đánh đòn, Liễu Nghị Hiên tức giận trừng mắt nhìn Thủy Nhi một cái, đã sớm quên hiện tại tại sao lại nghĩ tới chứ?

"Chuyện đã xảy ra từ một tháng trước, nói chính xác là đã bốn mươi ngày rồi!"

"Anh à, anh dùng siêu năng lực giúp một tay tìm kiếm xem, em biết rõ anh sẽ có biện pháp tìm được vị trí của Mạc Thiên Kinh mà đúng không!"

Thủy Nhi nhỏ giọng nói, len lén nhìn đại ca một cái, lập tức liền cúi đầu, đại ca nhan ánh mắt quá kinh khủng.

Sính Đình nghĩ đến việc Mạc Thiên Kinh mất tích lâu như vậy, trong lòng cứ như bị dao cứa vo cùng khó chịu, Liễu Nghị Hiên vô cùng sùng sốt, ngay sau đó gương mặt tuấn tú không kìm được tức giận.

Nhìn chằm chằm vào Thủy Nhi, tức giận chỉ trích:

"Thủy Nhi, giờ mới nhớ anh có siêu năng lực sao, cũng đã lâu như vậy, tại sao bây giờ mới đến tìm anh chứ!"

"Thật xin lỗi, thời gian này có quá nhiều chuyện xảy ra nên em quên mất, anh à, anh đại nhân đại lượng, tha cho em lần này đi!"

Thủy Nhi đi tới bên cạnh Liễu Nghị Hiên, lắc lắc cánh tay của anh làm nũng, hi vọng anh sẽ tha thứ cho mình.

Liễu Nghị Hiên nhìn Thủy Nhi giống y hệt cô gái nhỏ đang làm nũng, sùng sờ, đành mặt ra: "Được rồi, để anh thử một chút!"

Liễu Nghị Hiên nhìn Sính Đình, anh cũng không biết mình có thể tìm được hay không. Nhưng cũng biết, dùng siêu năng lực để tìm người tốn rất nhiều sức lực, nếu không làm được thân thể còn bị tổn thương nữa, nhưng anh lại không muốn Thủy Nhi thất vọng.

Cho dù anh và cô cả đời này không có khả năng, nhưng cô vẫn là em gái của anh nên hi vọng nhìn thấy cô vui vẻ chứ không phải là nước mắt.

"Cám ơn anh!"

Sính Đình kích động nói, Thủy Nhi lập tức tươi cười, ôm mặt của Liễu Nghị Hiên hôn một cái, vui mừng thiếu điều nhảy lên nữa thôi!

Liễu Nghị Hiên bị hành động của cô làm cho xấu hổ, hướng chỉ ở đây còn có người khác nữa!

"Hai người ở đây chờ nhé, anh thử tìm kiếm xem thế nào!"

Liễu Nghị Hiên nhàn nhạt nói, sai người mang hai cốc cà phê vào, sau đó liền đi vào trong phòng nghỉ.

Sính Đình và Thủy Nhi ngồi ở trên ghế sofa, mắt của Sính Đình vẫn dán chặt vào phòng nghỉ kia, tự hỏi thầm trong lòng rằng anh ta thật sự có thể dùng siêu năng lực tìm được vị trí của Mạc Thiên Kinh sao?

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, cầm tay của cô, an ủi:

"Không cần phải lo lắng, anh ấy sẽ tìm được Mạc Thiên Kinh thôi, siêu năng lực quả thực rất lợi hại, không phải cô cũng đã nhìn thấy qua rồi sao?"

Sính Đình liền gật đầu, cô thật rất may mắn khi quen biết được Thủy Nhi, cũng cảm thấy vui mừng thay cho Mạc Thiên Kinh, có một cấp dưới như Thủy Nhi cũng coi như là phúc phận của anh!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, từ lúc Liễu Nghị Hiên đi vào trong đã nửa giờ rồi mà cửa vẫn chưa mở, Sính Đình đứng ngồi không yên, có chút hoảng hốt, có phải anh ấy đã nhìn thấy chuyện không tốt hay không vì vậy mới không dám đi ra đây nói?

Nghĩ như vậy trong lòng càng thêm bất an, khó có thể ngồi yên được.

"Sính Đình, đừng quá khẩn trương, anh trai dùng siêu năng lực phải cần một chút thời gian để khởi động, chúng ta cứ ngồi chờ đợi đi!"

Cô cũng rất lo lắng, không biết anh trai có thể tìm được Mạc Thiên Kinh hay không!

Lại nửa giờ nữa trôi qua, Thủy Nhi cũng ngồi không yên rồi liền đứng lên, đi tới cửa phòng muốn gõ cửa vào xem một chút nhưng lại không dám.

Tại sao lại lâu như thế chứ, thật sự là nóng lòng muốn chết mà!

Thủy Nhi nhìn thời gian, lại mấy phút nữa trôi qua, cửa vẫn chưa mở ra, đến tột cùng là như thế nào!

"Thủy Nhi, có phải không tìm được vị trí của Mạc Thiên Kinh hay không?"

Sính Đình nhìn cửa phòng nghỉ đang đóng chặt lo lắng hỏi, Thủy Nhi liền lắc đầu nói:

"Tôi cũng không biết, tôi cũng là lần đầu tiên. . . . ."

Thủy Nhi vẫn chưa nói hết, cửa phòng nghỉ liền mở ra, Thủy Nhi và Sính Đình vội vàng xông tới nhìn thấy Liễu Nghị Hiên đầu đầy mồ hôi, mặt mũi đứng ở bên cửa, thoạt nhìn rất là mệt mỏi.

"Anh, anh có khỏe không?"

Thủy Nhi nhìn thấy Liễu Nghị Hiên như vậy, cũng không truy vấn nữa mà vội vàng đỡ anh đi đến bên ghế sofa, cô thật sự không biết khi sử dụng năng lực lại bị như vậy!

"Không việc gì, nghỉ ngơi một chút là ổn thôi!"

Tiếng nói của Liễu Nghị Hiên rất nhỏ, đi tới trên ghế sofa ngồi xuống. Anh phải mất hơn nửa canh giờ mới tìm được vị trí của Mạc Thiên Kinh, nhưng lần này sử dụng năng lực quá lớn, cho nên tiêu hao quá nhiều thể lực, năng lượng cũng tiêu hao đi rất nhiều, phải ở bên trong nghỉ ngơi hơn 10 phút nhưng vẫn không khôi phục lại được như cũ.

Nếu không phải lo bọn họ quá sốt ruột, anh cũng sẽ không muốn để cho Thủy Nhi nhìn thấy dáng vẻ này của mình.

Người không biết còn tưởng rằng có siêu năng lực thật tốt, nhưng thật ra thì, mỗi lần vận dụng siêu năng lực anh đều phải cần nghỉ ngơi thật lâu mới có thể khôi phục thể lực cùng với năng lượng như ban đầu.

Lần trước anh đi cứu Sính Đình và Thủy Nhi, lần này lại sử dụng năng lực lâu như vậy, thân thể có chút không chịu nổi.

"Rất xin lỗi, tôi đã làm anh vất vả rồi!" Sính Đình nhìn dáng vẻ kia của Liễu Nghị Hiên cảm thấy rất đau lòng.

Anh ta và cô không quen thân cho lắm, lần này lại phiền toái đến anh ta như vậy cô thật sự rất áy náy.

Liễu Nghị Hiên nhìn Sính Đình lắc đầu một cái, anh không biết có nên nói cho cô biết tình huống mà mình mới vừa nhìn được hay không? Nếu như cô biết, nhất định sẽ rất đau lòng, nhìn cô lo lắng cho Mạc Thiên Kinh như vậy, nếu như biết được Mạc Thiên Kinh ở bên kia đang cùng với một phụ nữ khác vui đùa rất cao hứng thì cô nhất định sẽ đau lòng muốn chết!

"Anh, anh. . . . . nhìn thấy Mạc Thiên Kinh rồi sao?"

Thủy Nhi nhìn anh của mình, thận trọng hỏi.

Liễu Nghị Hiên nhìn Sính Đình, lại nhìn sang Thủy Nhi, rất nghiêm túc hỏi:

"Hai người muốn nghe nói thật hay nói dối?"

Sính Đình nhìn Liễu Nghị Hiên đáp: "Liễu tiên sinh, lời này của anh là có ý gì?"

Chẳng lẽ là Mạc Thiên Kinh đã xảy ra chuyện?

Liễu Nghị Hiên nhìn thấy ánh mắt bi thương kia của Sính Đình, nói không đau lòng đó là giả, nếu như anh có được một người phụ nữ yêu anh như vậy thì anh sẽ không bao giờ mắt ngang mày dọc với phụ nữ khác. Chỉ là lần này Mạc Thiên Kinh giờ trở quý giá vậy, sao lại có hành động đó với người phụ nữ kia, ngay cả nhà cũng không muốn về!

"Sính Đình, nếu tôi nói thật ra, tôi hi vọng cô sẽ không tức giận, có lẽ ở đây có hiểu lầm gì đó chẳng, nhưng mà tôi cũng không muốn lừa gạt cô!"

Liễu Nghị Hiên rất nghiêm túc nói, Sính Đình liền nhìn anh, lời này của anh là có ý gì?

Hiểu lầm? Hiểu lầm gì chứ?

Mạc Thiên Kinh thì sao, tại sao lại nói là hiểu lầm, một câu kia của Liễu Nghị Hiên khiến cho Sính Đình phải suy nghĩ lan man.

"Liều tiên sinh, mời nói!"

Sính Đình run rẩy gật đầu.

"Anh, có phải Mạc Thiên Kinh đã làm chuyện gì thật có lỗi với Sính Đình hay không?"

Thủy Nhi tự nhiên lại có cảm giác không ổn, nghe anh nói vậy thì chắc Mạc Thiên Kinh không có việc gì rồi, nhưng hình như lại làm chuyện gì đó làm cho Sính Đình phải tức giận, khổ sở.

"Anh tìm thấy Mạc Thiên Kinh trong một ngôi làng vắng vẻ ở bên trong một ngọn núi, anh ta vẫn rất tốt, chỉ là hình như còn ở cùng một người đàn bà khác. . . . ."

"Cái gì! Đàn bà khác!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 283: Mạc Thiên Kinh, anh không phải là đàn ông!

Liều Nghị Hiên nhìn Sính Đình rồi vội vàng kéo em gái lại.

"Thủy Nhi, có lẽ chuyện không phải như vậy, em không được nói lung tung, nếu nói lung tung sẽ hại chết người đấy!"

Liều Nghị Hiên nhìn mặt của Sính Đình xám lại nhưng vẫn cố mỉm cười, không kìm được mà trách mắng Thủy Nhi, sao cô lại gào lên như vậy, không nhìn thấy mặt của Sính Đình đang trắng bệch ra sao?

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, giờ phút này sắc mặt trắng bệch đi, không có chút huyết sắc nào, cô ấy đang cắn chặt cánh môi, nước mắt không ngừng chảy xuống.

Tại sao, tại sao có thể như vậy!

Mạc Thiên Kinh, làm sao anh có thể làm như vậy!

Lần thứ ba, đây là lần thứ ba anh cứ nhiên làm ra chuyện như vậy!

Sính Đình khổ sở nhắm mắt lại, nhớ lại kinh nghiệm của hai lần trước, đau lòng đến không thở được, giọng nói cũng tắc nghẹn lại.

Không, cô phải tin tưởng Mạc Thiên Kinh, lần này không thể giống như hai lần trước nữa, cô phải tin tưởng Mạc Thiên Kinh, chờ anh quay trở về giải thích với cô!

Sính Đình lắc lắc đầu, để cho tư tưởng hỗn loạn của mình bay đi, để cho bản thân có thể thật bình tĩnh!

"Sính Đình, muốn khóc thì cứ khóc đi!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình cắn môi, đôi môi bị cắn đến bật cả máu, nhưng cô ấy lại không chịu khóc ra tiếng, có thể muốn ngậm khổ sở vào trong.

"Sính Đình, có lẽ cái tôi nhìn thấy chỉ là bề nổi mà thôi, sự thật chỉ sợ cũng không phải là như vậy, hoặc là Mạc Thiên Kinh bị mất trí nhớ, hoặc là. . . . ."

"Liều tiên sinh, anh không phải nói nữa, tôi biết rất rõ, tôi biết nên tôi sẽ chờ anh ấy trở về để giải thích cho tôi!"

Nếu như anh thật sự là phản bội lại tình cảm của chính mình, không yêu cô như lời anh đã nói thì cô sẽ rời đi.

Cô sẽ cho anh thêm một cơ hội để giải thích, biết vậy nhưng tâm vẫn thấy rất đau. . . . . Đau đến không thể thở được. . . . .

Liều Nghị Hiên nhìn Sính Đình, không ngờ lần này cô lại không nổi giận, xem ra nữ cảnh sát kiên cường trong tình yêu cũng có lúc mềm yếu như vậy.

Chỉ là dáng vẻ này của cô thật sự lại khiến cho người ta thấy lo lắng, Mạc Thiên Kinh, lần này đến tột cùng anh đã xảy ra chuyện gì chứ.

"Anh, anh có thể xác định vị trí cụ thể không?"

Nếu như có thể tìm được vị trí chính xác thì bọn họ có thể mang Mạc Thiên Kinh trở về.

Liều Nghi Hiền liền lắc đầu: "Không làm được, năng lực của anh có hạn, anh có thể trực tiếp đi đến chỗ của anh ta, nhưng mà lại không thể tìm được vị trí cụ thể!"

Nhưng bây giờ thể lực của anh rất suy yếu, cũng sắp duy trì không nổi nữa rồi.

"Vậy anh mau đi tìm anh ấy trở lại đi!"

Thủy Nhi lôi kéo cánh tay của anh trai nói, Liều Nghi Hiền bị cô lay mạnh đến nỗi sắp ngất xỉu, Thủy Nhi thấy vậy liền giật mình.

"Thật xin lỗi, nhưng anh có thể cân nhắc ngơi một thời gian mới có thể đi được!"

"Liều tiên sinh, tốt nhất anh cứ nghỉ ngơi đi, tôi biết được anh ấy không chết là tốt lắm rồi, về phần anh ấy có trở về hay không thì cứ để anh ấy tự quyết định!"

Sính Đình liền đứng lên cảm kích nhìn Liều Nghi Hiền.

Lần này thật rất cảm ơn anh.

Liều Nghi Hiền nhìn Sính Đình, sắc mặt của cô thật rất yếu ớt, hình như so với anh còn thảm hơn nữa.

"Sính Đình, cô thật không có ý định gọi anh ấy trở về để hỏi rõ ràng sao?"

Thủy Nhi thật không hiểu được, lúc không tìm được Mạc Thiên Kinh thì cô ấy lo lắng không yên, bây giờ tìm được rồi mà lại còn trong tình huống như vậy nữa, tại sao cô ấy lại không có chút lo lắng nào chứ!

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, nhàn nhạt nói.

"Nếu như anh ấy thật sự nghĩ tới mẹ con tôi thì sẽ trở lại để giải thích với tôi, tự anh ấy sẽ trở về, còn nếu như anh ấy không muốn về có gọi đi chăng nữa cũng phí công mà thôi, người đã vô tâm cần gì phải làm vậy!"

Còn không bằng để cho cô tự ảo tưởng, có lẽ Mạc Thiên Kinh chỉ là gặp dịp thì chơi, hoặc là bị mất trí nhớ!

"Sính Đình, cô thật. . . . ."

Thủy Nhi còn muốn nói thêm điều gì liền bị Liều Nghi Hiền kéo lại: "Đừng như vậy, để cho cô ấy tự mình quyết định đi!"

Cô ấy có thể nghĩ như vậy là tốt nhất, như vậy mới có thể đem bi thương giảm xuống giá trị nhỏ nhất.

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, tức giận đến dậm chân.

"Thủy Nhi, Liều tiên sinh, tôi đi về trước đây!"

Cô còn có các con, còn có ông nội. . . . .

Sính Đình mới vừa đứng dậy đi hai bước, trước mặt bỗng nhiên tối sầm, cả người liền ngã xuống. . . . .

"Sính Đình. . . . ."

Thủy Nhi vội vàng đỡ lấy Sính Đình, Liều Nghi Hiền cũng vội vàng tới giúp một tay!

"Anh, gọi điện thoại cho bác sĩ đi!"

Thủy Nhi liền la to, Liều Nghi Hiền vội vàng ôm lấy Sính Đình sử dụng Siêu Năng Lực trực tiếp đi đến bệnh viện!

Mà lúc này tại ngôi nhà cỏ bên trong vườn, Mạc Thiên Kinh không thể chịu nổi mà đẩy Hoàng Hiểu Oánh đang bám dính vào người mình như đĩa ra, hết sức tức giận, anh đã gặp qua nhiều người phụ nữ không biết xấu hổ, nhưng vẫn chưa gặp người nào không biết xấu hổ đến như thế này!

Anh cũng đã nói rõ là không thích cô ta rồi, nhưng không ngờ cô ta vẫn mặt dày liều chết dây dưa, còn muốn cùng anh lên giường nữa. Đã thế lại còn rất trơ trẽn vừa ôm vừa hôn anh, rồi lại cởi quần áo ra để quyến rũ anh, làm cho anh thấy thật phiền!

"Hoàng Hiểu Oánh, nếu mà cô cứ như vậy thì tôi sẽ không khách khí đâu!"

Mạc Thiên Kinh không chút nể nang gỡ tay của Hoàng Hiểu Oánh ra, cô ta cư nhiên to gan đưa tay sờ vào tiểu JJ của anh, thật sự là quá trơ trẽn mà.

Hoàng Hiểu Oánh vẫn không hề ngưng ngừng mà lấy tay mân mê đôi môi đỏ mọng.

"Mạc Thiên Kinh, chỉ cần anh đồng ý lên giường với em một lần này thôi, sau này em sẽ không quên lấy anh nữa!"

"Hoàng Hiểu Oánh, làm sao cô có thể không biết xấu hổ như vậy, cô như vậy là đang quấy rối tình dục đấy!"

Mạc Thiên Kinh thật không ngờ cô ta lại vô liêm sỉ như thế, đến anh cũng còn phải đỏ mặt mà cô ta lại cứ tra ra đó, thậm chí còn làm ra hành động như vậy.

Hoàng Hiểu Oánh mị hoặc cười lên khanh khách.

"Mạc Thiên Kinh, anh bây giờ mới biết tôi quấy rối tình dục anh sao? Nói thật, tôi rất muốn lên giường với anh, chỉ cần một lần thôi là tôi mãn nguyện rồi! Nếu như anh không đáp ứng thì tôi liền bỏ thuốc!"

Chỉ tiếc là nơi này lại không có thuốc, nếu không thì Mạc Thiên Kinh nhất định sẽ rơi vào trong vòng tay của cô, anh tuần tú như vậy, lại nam tính như vậy nhìn cái ** kia, nhất định so với Triệu Đình dũng mãnh hơn nhiều!

Mạc Thiên Kinh bị lời nói của cô ta làm cho tức chết, tại sao trên đời lại có thể có người đàn bà không biết xấu hổ như vậy!

Thật rất muốn đá bay cô ta ra ngoài!

"Hoàng Hiểu Oánh, nếu cô còn ở đây nữa thì tôi thật sự sẽ không khách khí đâu!" Cô ta cư nhiên lại còn thừa cơ nắm tiểu JJ của anh nữa chứ!

"Mạc Thiên Kinh, anh sợ cái gì, anh nhìn xem bây giờ không phải đã có phản ứng rồi sao?"

Hoàng Hiểu Oánh nắm vào chỗ đó của Mạc Thiên Kinh, nơi này vừa cứng rắn lại vừa dài, chỉ mới vuốt ve mà cô ta đã muốn rồi.

Mạc Thiên Kinh vừa tức vừa thẹn, vội vàng hất tay Hoàng Hiểu Oánh ra, nhưng Hoàng Hiểu Oánh lại nắm thật chặt, âm thầm dùng sức làm Mạc Thiên Kinh không nhận được hỗ lên một tiếng.

Dù nói thế nào, cho dù anh có khổng chế đi chăng nữa thì cũng không bằng cô ta, bởi vì giờ phút này cô ta đang cầm mệnh căn của anh, hơn nữa nó lại yếu ớt như vậy.

Hoàng Hiểu Oánh nghe thấy anh rên rỉ, vội vàng thuận thực vuốt ve mấy cái, Mạc Thiên Kinh như sắp phát điên, anh cũng đã lâu không có chạm vào phụ nữ mà bây giờ lại bị trêu đùa như vậy nếu nói không có phản ứng thì chính là giả.

Nhưng cho dù anh có muốn thì anh cũng không thể phản bội lại Sính Đình, nếu như lần này anh thỏa hiệp với cô ta vậy thì anh và Sính Đình cũng coi như xong rồi.

Mạc Thiên Kinh biết rõ tính khí của Sính Đình, nếu như anh và Hoàng Hiểu Oánh có quan hệ, thì cả đời này anh cũng không có cách nào được Sính Đình tha thứ.

Chết thì chết thôi! Mạc Thiên Kinh liền nâng tay phải lên, đánh một quyền vào Hoàng Hiểu Oánh lúc này đang không hề đề phòng.

Hoàng Hiểu Oánh không nghĩ tới Mạc Thiên Kinh không bị mình quyến rũ, mà lại còn đâm một cái vào bụng của cô ta, đau đến mức phải lập tức buông tay ra, ôm bụng ngồi xồm trên mặt đất, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

"Mạc Thiên Kinh, anh không phải là đàn ông!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 284: Rốt cuộc có thể trở về rồi!

Mạc Thiên Kinh nghe cô ta nói vậy..., liền cười lạnh nói:

"Tôi có phải là đàn ông hay không, vấn đề này sau khi có gặp vợ con của tôi rồi hãy nói, tuy nhiên đối với cô tôi thật sự không có hứng thú!"

Bây giờ Mạc Thiên Kinh không hân chán ghét cô ta, chỉ ghét người phụ nữ này mặt quá dày, cư nhiên giữa ban ngày ban mặt dám quyến rũ anh, thật đúng là thói đời bạc bẽo.

Hoàng Hiểu Oánh nghe Mạc Thiên Kinh nói mình như vậy, sắc mặt nhất thời trắng bệch, nhìn anh đầy uất ức.

"Mạc Thiên Kinh, chỉ vì em yêu anh, chỉ muốn anh yêu em mà thôi, việc này quá khó sao? Một chút tình cảm như vậy mà anh không thể cho em sao?"

Nếu như không thích anh, làm sao cô ta phải hạ thấp bản thân mình để đi quyến rũ anh chứ?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô ta, bản thân đã làm chuyện sai trái mà lại còn ra vẻ uất ức như vậy.

Thích anh sao? Yêu anh, chân chính yêu là như vậy sao?

"Hoàng Hiểu Oánh, tôi nghĩ không phải là cô yêu tôi mà chỉ muốn có được cơ thể của tôi mà thôi, chuyện ngày hôm nay tôi sẽ xem như chưa từng xảy ra, dù thế nào thì cô cũng đã cứu tôi một mạng, mặc dù tôi rất cảm kích, nhưng mà sẽ không vì vậy mà phát sinh quan hệ với cô đâu, cô đừng có hy vọng nữa!"

Ở trong lòng anh, chỉ có duy nhất Ngọc Sính Đình, anh không chứa thêm bất kỳ một người phụ nữ nào nữa.

Bởi vì lúc Sính Đình nói yêu anh thì anh đã biết, cả đời này, Mạc Thiên Kinh anh tuyệt đối sẽ không yêu bất cứ một người phụ nữ nào khác!

Cho dù là tâm hay là thân thể, toàn bộ đều dành cho một mình Sính Đình mà thôi!

Hoàng Hiểu Oánh ngã xụi lơ trên đất gào lên: "Tại sao, tại sao anh cứ phải cự tuyệt em như vậy...em có chỗ nào kém hơn người vợ già kia của anh chứ!"

Cô ta thật sự không biết, người phụ nữ kia có chỗ nào tốt, tại sao Mạc Thiên Kinh lại yêu đến như thế, cởi hết quần áo rồi vẫn bị anh đuổi ra ngoài, quyền rũ anh thì anh lại đánh, cô ta thật sự kém cỏi như vậy sao?

Hoàng Hiểu Oánh không cam lòng nhìn Mạc Thiên Kinh, cô ta thề, nhất định phải nhìn gặp bằng được vợ của Mạc Thiên Kinh xem đến tột cùng là thần thánh phương nào, tại sao lại khiến Mạc Thiên Kinh bất chấp tất cả yêu cô ta như vậy, lại còn thủ thân như ngọc vì cô ta nữa chứ!

"Trong lòng tôi chỉ có cô ấy luôn là người phụ nữ đẹp nhất, tốt nhất! Cô không thể nào so với cô ấy được!"

Mạc Thiên Kinh nói xong liền bỏ đi, anh không muốn tiếp tục thảo luận vấn đề này với cô ta, cũng nên bàn với Lưu Lăng chuyện chuẩn bị trở về nước thôi!

Mạc Thiên Kinh mới vừa đi tới cửa liền nghe thấy Lưu Lăng đang gọi điện thoại nên vội vàng xông tới.

"Lưu Lăng, có tin hiệu rồi sao!"

Lưu Lăng nhìn Mạc Thiên Kinh, vội vàng cúp điện thoại trả lời: "Đúng vậy, vừa rồi vừa lấy điện thoại di động ra thấy có tín hiệu nên tôi liền gọi, không ngờ lại có thể gọi được!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Lưu Lăng, vội vàng cầm lấy điện thoại di động của anh ta, ấn mã số mà anh đã thuộc nằm lòng. . . . .

Nhưng một lát sau, Mạc Thiên Kinh liền cúp máy!

Lưu Lăng nhìn anh, buồn bực hỏi.

"Thiên Kinh, sao lại cúp máy, không phải cậu rất nhớ vợ mình sao? Mau gọi điện thoại về báo bình an đi!"

Mạc Thiên Kinh liền lắc đầu đáp: "Trước tiên, tôi sẽ gọi điện thoại tìm người đưa tôi ra ngoài đây!"

Mạc Thiên Kinh không biết tín hiệu này sẽ kéo dài được bao lâu vẫn nên gọi cho Thượng Quan Quân Triết trước, chờ đi ra khỏi đây sẽ gọi điện thoại cho Sính Đình !

Mạc Thiên Kinh nói xong liền ấn số của Thượng Quan Quân Triết. . . . .

Tút. . . . . tut. . . . .

Mạc Thiên Kinh nghe tiếng báo của đường truyền mà cả người đều khản trương đến nỗi không thể hô hấp, thật lo lắng chỉ sợ không gọi được!

Thượng Quan Quân Triết đang phiền não gãi đầu, bọn họ đã tìm khắp cả thị trấn rồi nhưng vẫn không thấy bóng dáng của Mạc Thiên Kinh đâu, thật chẳng lẽ đã xảy ra chuyện!

Không thể nào, theo lời của Belle thì Mạc Thiên Kinh không hề có chuyện gì, chẳng lẽ. . . . . Belle đang nói dối sao?

Thượng Quan Quân Triết đang muốn đến chỗ của tên Bernard hỏi cho rõ ràng, thì điện thoại di động trên bàn liền vang lên!

Thượng Quan Quân Triết liền cầm điện thoại lên, nhìn vào màn hình một cái!

Là một số điện thoại lạ hoắc, hơn nữa lại còn là mã số của Trung Quốc!

Xoa xoa huyệt thái dương đau nhức, Thượng Quan Quân Triết liền ấn nút nghe!

"Alo!"

"Quân Triết, Mạc Thiên Kinh đây!"

Mạc Thiên Kinh lớn tiếng nói, trong giọng nói tràn đầy kích động, đã hơn bốn mươi ngày trôi qua, rốt cuộc anh đã có thể gọi điện thoại ra ngoài báo cho bọn họ biết là anh vẫn còn sống!

Tay của Thượng Quan Quân Triết liền dờ ra, toàn thân đều chấn động, chỉ sợ ta của mình đang xuất hiện ảo giác.

Sao anh lại nghe được giọng nói của Mạc Thiên Kinh cơ chứ, cú điện thoại này do Mạc Thiên Kinh gọi hay sao?

"Thượng Quan Quân Triết, cậu có nghe được tôi nói không, tôi là Mạc Thiên Kinh, nhanh xác định vị trí của tôi qua điện thoại di động xem đang ở đâu mà tôi đây đón tôi! Tôi ở địa phương quý quái này ngây ngô đến sắp điên mất rồi. . . . ."

Mạc Thiên Kinh rất sợ nói không kịp liền nói một hơi.

Tim của Thượng Quan Quân Triết đập liên hồi như đánh trống, Mạc Thiên Kinh vẫn còn sống, tìm được rồi! Tìm được rồi!

"Thượng Quan Quân Triết!"

Mạc Thiên Kinh thấy bên kia nửa ngày không có phản ứng gì, còn tưởng rằng điện thoại lại không có tín hiệu, vội vàng gào to lên.

Thượng Quan Quân Triết liền cười ngây ngô:

"Anh, thật tốt quá, anh không chết!"

Mạc Thiên Kinh nghe được những lời này của cậu ta, không hề cảm động chút nào thiếu tí nữa là muốn dằn cho cậu ta một trận nhừ tử.

"Thượng Quan Quân Triết, tôi vẫn chưa chết đâu, chỗ này tín hiệu rất kém, cậu mau xác định vị trí của tôi đi, tôi không đi ra ngoài được, mau đến đón tôi ra đi!"

Mạc Thiên Kinh vội vàng phân phó, nghe thấy Thượng Quan Quân Triết cười ngây ngô trong ống nghe, anh thật sự cảm thấy rất vui mừng, tối thiểu anh cũng biết, Thượng Quan Quân Triết đã nghe được anh nói, rốt cuộc anh có thể rời khỏi chỗ này rồi!

"Anh, anh chờ một chút!"

Thượng Quan Quân Triết kẹp điện thoại vào tai, mười ngón tay thon dài gõ thật nhanh ở trên bàn phím, sau khi đã xác định vị trí tốt liền quyết đoán nói:

"Anh, anh chờ một chút, em lập tức sẽ tới tìm anh!"

Thượng Quan Quân Triết đè nén kích động trong nội tâm, hận không thể đem tin tức Mạc Thiên Kinh còn sống nói cho toàn thế giới biết, lần này rốt cuộc anh đã tìm được Mạc Thiên Kinh rồi!

Mạc Thiên Kinh nghe Thượng Quan Quân Triết nói vậy rốt cuộc cũng thờ phào nhẹ nhõm!

"Tôi chờ cậu!"

Mạc Thiên Kinh vừa nói xong, liền phát hiện điện thoại di động đã bị ngắt, đáng chết, lại không có tín hiệu rồi!

Rất may là anh đã gọi được cho Thượng Quan Quân Triết, nếu không, thì thật sự không biết làm sao để đi ra ngoài.

Lưu Lăng nhìn Mạc Thiên Kinh nói: "Tôi vốn muốn nói cho cậu biết, ngày mai chúng ta đã có thể trở về nước rồi!"

Không ngờ cậu ta so với anh còn nhanh hơn, Mạc Thiên Kinh nghe Lưu Lăng nói vậy liền muốn phát điên.

Mãi mới chờ đến lúc Thượng Quan Quân Triết tới để đón anh đi ra ngoài, vậy mà Lưu Lăng lại nói ngày mai được trở về nước rồi, lại chờ bọn họ cùng nhau đi về!

"Lưu Lăng, anh biết không? Anh thật rất đáng bị đánh đòn!"

Mạc Thiên Kinh cắn răng nghiêng lợi nói, Lưu Lăng vội vàng cười cầu hòa.

"Mạc thượng tướng, cậu đừng mắng tôi, tốt nhất là nên suy nghĩ làm thế nào để đỡ dành vợ của mình đi, ngoài ra phải xử lý tốt chuyện của Hoàng Diệu Oánh nữa, tối thiểu cô ta vẫn chưa từ bỏ ý định với cậu đâu!"

"Được!"

Mạc Thiên Kinh liền gật đầu đáp, suy nghĩ của anh hiện tại đã bay về Trung Quốc, không biết Sính Đình như thế nào rồi!

Tiếp đó Thượng Quan Quân Triết liền hưng phấn báo cho lão K biết đã tìm được Mạc Thiên Kinh, sau đó lập tức gọi điện thoại cho Thủy Nhi!

"Có chuyện gì?"

Thủy Nhi không còn hơi sức để hỏi! Biếng mắt một tháng trời mới gọi điện thoại cho cô, cô cũng không muốn quan tâm đến anh, hiện tại Sính Đình đang nằm ở trên giường bệnh, đang phải truyền nước, bác sĩ nói, cô ấy trong thời gian ở cữ không chịu kiêng khem, cộng thêm đau buồn bị thương trong thời gian dài, nên thân thể cực kém, phải truyền nước mới được!

"Làm sao thế?"

Thượng Quan Quân Triết cảm giác hình như có gì đó không thích hợp liền nhíu mày hỏi.

"Sính Đình nhập viện rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 285: Sính Đình ngã bệnh!

"Nhập viện?" Thượng Quan Quân Triết bị lời này của Thủy Nhi làm cho giật mình, đã xảy ra chuyện gì, sao Sính Đình lại phải nhập viện chứ.

"Chuyện gì đã xảy ra thế, sao lại phải đến bệnh viện?"

Ánh mắt của Thủy Nhi vẫn đặt ở trên người của Sính Đình, cực kỳ đau lòng trả lời:

"Bác sĩ nói, trong thời gian ở cữ cô ấy đã bị đá kích quá lớn, cộng thêm trong khoảng thời gian này không nghỉ ngơi tốt cho nên liền ngã bệnh rồi!"

U buồn thành bệnh.

"Tại sao có thể như vậy!" Thượng Quan Quân Triết cũng không ngờ Sính Đình bởi vì chuyện này mà ngã bệnh. Nếu đại ca biết được, thật không biết sẽ như thế nào, Sính Đình lần này bị đá kích thật sự quá lớn, thật hi vọng sau này bọn họ sẽ không gặp phải chuyện bất trắc nữa!

"Thượng Quan chừng nào thì anh về, em thật sự sắp duy trì không nổi nữa rồi!"

Mạc Thiên Kinh cũng đã tìm được, Thượng Quan Quân Triết cũng nên trở lại rồi, trong khoảng thời gian này, một mình cô phải chống đỡ mọi việc thật mệt chết đi được.

"Chờ đại ca ra ngoài thì bọn anh lập tức trở về! Thủy Nhi, em phải kiên cường lên!"

Thượng Quan Quân Triết dịu dàng khuyên nhủ, anh cũng biết trong khoảng thời gian này cô cũng chịu không ít khổ cực, nhưng cuộc sống như thế đối với một quân nhân mà nói, cũng coi là chuyện cơm bữa, sẽ thường xuyên sẽ xảy ra.

Thủy Nhi liền thờ dãi đáp: "Em biết rồi, anh cũng thế, đừng nên quá sức!"

Thủy Nhi nói xong liền cúp điện thoại, nhìn Sính Đình như vậy, Thủy Nhi thật cảm giác mình cũng rất mệt mỏi, nhưng bây giờ cô không thể ngã được!

Khi Sính Đình tỉnh lại lần nữa đã là trưa ngày hôm sau, thấy mình nằm ở trong bệnh viện, trên mu bàn tay còn đang truyền nước, liền nhíu mày, huyết thái dương truyền cảm giác đau đớn không thôi.

"Thủy Nhi, sao tôi lại ở chỗ này?"

Sính Đình rất muốn ngồi dậy, cô rất ít khi bị bệnh, lần này tại sao lại ở chỗ này được chứ, có thể là. . . . . Sính Đình cẩn thận suy nghĩ một chút, có thể là do mấy ngày nay cô quá mệt mỏi, cho nên mới phải ngất đi như vậy.

"Cô bị bệnh rồi, đừng có ngồi dậy!"

Thủy Nhi đi tới giữ cô lại, không cho cô ngồi dậy, Sính Đình cũng không lên tiếng nữa, nằm ở chỗ này, không biết vì sao nhịp tim của cô lại đập càng lúc càng nhanh.

Ngày hôm qua cô nhớ mang máng Thượng Quan Quân Triết gọi điện thoại nói, đã tìm được Mạc Thiên Kinh, là mơ hay là thực đây?

"Thủy Nhi, Mạc Thiên Kinh không có chuyện gì đúng không?"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, có chút ngạc nhiên, cô ấy vẫn chưa biết sao? Sao lại còn hỏi như vậy?

"Sính Đình, cô không sao chứ, Mạc Thiên Kinh nhanh quay về thôi, anh ấy đã liên lạc với Thượng Quan Quân Triết đến đón rồi, tôi nghĩ là không phải anh ấy không muốn trở lại mà là không thể đi ra ngoài. Mặc dù tôi không biết tại sao Mạc Thiên Kinh lại không thể đi ra, nhưng mà tôi vẫn tin Mạc Thiên Kinh vẫn luôn thật lòng với cô!"

"Tôi biết, tôi biết rõ là anh ấy yêu tôi!" Cô cũng rất nhớ Mạc Thiên Kinh, mặc kệ lần này xảy ra chuyện gì, nhưng cô sẽ chọn lựa tin tưởng anh!

"Cô có thể nghĩ như vậy là tốt rồi!"

Thủy Nhi chỉ sợ Sính Đình hoài nghi Mạc Thiên Kinh, thật rất sợ chuyện lần trước lại xảy ra lần nữa, tình cảm của bọn họ thật không thể gặp sóng gió nữa.

"Mau ăn một chút gì đi, rồi nghỉ ngơi cho thật tốt, tôi cũng không có nói cho ông nội, sợ bọn họ lại lo lắng, chỉ nói cô có chuyện đang ở nhà của tôi!"

Sính Đình cảm kích nhìn Thủy Nhi: "Cảm ơn cô, Thủy Nhi!"

Cô ấy làm như vậy thật rất tốt, cũng nghĩ rất chu đáo!

Thủy Nhi cũng không nhiều lời nữa, đem cháo gà mà Liễu Nghị Hiền mang tới mức cho Sính Đình ăn..., Sính Đình sau khi ăn xong liền nằm xuống ngủ.

Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên xe của Lưu Lăng, nhìn Lưu Lăng lái với tốc độ sáu mươi thì sắp vội muốn chết!

"Lưu Lăng, anh không thể chạy nhanh một chút sao?"

Chậm như vậy, lúc nào thì mới có thể lên máy bay trở về nước được.

Lưu Lăng nhìn con đường ở trước mặt toàn đất đá gập ghềnh uốn lượn, tốc độ sáu mươi mà Mạc thượng tướng vẫn cho là rất chậm sao? Nếu không phải xe việt dã này thì tối đa anh cũng chỉ lái với tốc độ bốn mươi mà thôi.

"Mạc thượng tướng, tôi đã lái rất nhanh rồi, đường này quá xấu!"

"Anh dừng lại đi để tôi lái thay cho!"

Mạc Thiên Kinh lo lắng nói, đường như vậy nếu chạy với tốc độ rùa bò thì không biết lúc nào mới có thể lên máy bay trở về nước, trở về bên cạnh Sính Đình.

"A!"

Lưu Lăng liền phanh xe lại, đi xuống, Mạc Thiên Kinh lập tức ngồi lên ghế lái, sau đó tăng tốc độ, xe lập tức vọt từ sáu mươi lên bảy mươi rồi tám mươi!

Lưu Lăng vội vàng thắt chặt dây an toàn, thật rất lo lắng nếu đi nhanh như vậy làm đầu của anh ta bị va đập.

Mạc Thiên Kinh thì lại không sợ chút nào, vẫn vững vàng lái xe, gia tăng tốc độ tiến về phía trước.

"Mạc Thiên Kinh, xe của tôi!"

Trước mặt là một vùng nước lớn, Mạc Thiên Kinh lại cứ vọt tới, xe chọt như bay lên, thân kinh của Lưu Lăng căng lên như dây đàn, cậu ta thật sự muốn liều mạng sao!

"Yên tâm, không việc gì đâu!"

Mạc Thiên Kinh lạnh giọng nói, chuyên tâm lái xe, tốc độ không hề giảm, điên cuồng xông ra ngoài.

Lưu Lăng sợ hãi chỉ có thể nắm thật chặt, sớm biết vậy anh ta đã không ngồi cùng xe với Mạc Thiên Kinh, CMN chứ!

Mạc Thiên Kinh lái xe mất ba giờ rốt cuộc cũng đi được ra ngoài, nhìn những tòa nhà cao tầng trước mặt, anh liền không nhịn được muốn xông ra hét lớn một tiếng, vội vàng cầm lấy điện thoại của Lưu Lăng, báo Thượng Quan Quân Triết đi đặt vé, lập tức trở về nước.

Thượng Quan Quân Triết nhận được điện thoại của Mạc Thiên Kinh kinh ngạc không kịp phản ứng, không phải gọi anh đi cứu sao?

Thế nào mới có một đêm mà anh ấy đã ra khỏi đó rồi, còn nói đặt vé trở về nước.

"Anh, bây giờ anh đang ở đâu?"

"Hiện tại đang lái xe ra sân bay, cậu nhớ lập tức đặt vé, nhanh lên một chút, không được chậm trễ!"

Có trời mới biết anh muốn rời khỏi cái địa phương quỷ quái này biết bao nhiêu, muốn trở về bên cạnh Sính Đình bao nhiêu, nghĩ tới khoảng thời gian bị chia cắt này, Mạc Thiên Kinh thật sự như muốn phát điên lên.

Lưu Lăng nhìn Mạc Thiên Kinh, muốn nói gì đó nhưng vẫn không lên tiếng.

Một giờ sau, rốt cuộc ở sân bay Thượng Quan Quân Triết đã nhìn thấy Mạc Thiên Kinh, người đã mất tích bốn mươi mấy ngày qua, trên người anh vẫn còn mặc một bộ quần áo ngủ, cả người gầy đi rất nhiều, mang đến cho người đối diện một cảm giác thật tang thương.

"Anh!"

Thượng Quan Quân Triết đi tới gọi, Mạc Thiên Kinh liền quay đầu lại, vô cùng chấn động khi nhìn thấy Thượng Quan Quân Triết. Trong nháy mắt, còn tưởng mình nhìn lầm rồi, Thượng Quan Quân Triết trước kia tuổi trẻ khí thịnh, bây giờ lại trở nên thành thục hơn trước nhưng là cũng gầy hơn rất nhiều, cảm còn đầy râu ria, trông cũng gần giống như anh.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, tiến lên thật ôm chầm lấy nhau.

"Thượng Quan!"

Mạc Thiên Kinh ôm Thượng Quan Quân Triết, có cảm giác không nói nên lời!

"Anh!"

Thượng Quan Quân Triết đẩy Mạc Thiên Kinh ra, nhìn anh rất nghiêm túc hỏi: "Cái người này những ngày qua đã đi nơi nào, anh có biết em tìm anh thật rất khổ cực hay không!"

Thiếu chút nữa là muốn từ bỏ rồi, nếu không phải vì Sính Đình, anh thật không thể tiếp tục chống đỡ được nữa.

"Aiz, chuyện này nói rất dài dòng, chúng ta trở về từ từ nói, bây giờ trở về nước trước đã, tôi thật sự rất nhớ Sính Đình và các con của mình! Cũng không biết bọn họ trong khoảng thời gian này như thế nào, nhất định rất khổ sở rồi!"

Mạc Thiên Kinh tự lẩm bẩm, Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh, cắn răng lại nghiêm túc nói:

"Anh, Sính Đình phải nhập viện. . . . ."

"Cái gì! Chuyện gì đã xảy ra!"

Mạc Thiên Kinh túm lấy hai cánh tay của Thượng Quan Quân Triết, khẩn trương hỏi.

"Thủy Nhi gọi điện thoại nói cho em biết, Sính Đình ngã bệnh nên phải nhập viện, bây giờ vẫn còn đang ở đó. . . . .Anh, anh đi đâu vậy. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết còn chưa nói hết, Mạc Thiên Kinh đã tiến vào sân bay rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 286: Chúng ta sẽ không chia ly nữa!

Mạc Thiên Kinh thế nào cũng không thể ngờ Sính Đình sẽ bị ngã bệnh, lúc nghe được câu này lòng đau đến mức không thở được, trong đầu tất cả đều là hình ảnh Sính Đình bị ngã đi, tim như bị kim đâm, chỉ nghĩ đến Sính Đình mà thôi.

Mạc Thiên Kinh nhanh chóng đi vào bên trong, nhìn tấm vé trong tay, còn mười lăm phút nữa là khởi hành rồi, nhưng mà tim của anh lại không thể chờ được, đếm từng giây từng phút một.

Sính Đình, thật xin lỗi, anh thật có lỗi với em!

Mạc Thiên Kinh ở trong lòng không ngừng tự nhủ, lần này sau khi trở về nhất định phải thành tâm nói xin lỗi với Sính Đình, cô mới sinh con xong liền xảy ra chuyện như vậy đã để cho cô phải chịu khổ rồi.

Thượng Quan Quân Triết cũng chạy vào, thấy Mạc Thiên Kinh đang nhìn chăm chăm vào cái chuông ở đại sảnh, liền đi tới vỗ lên vai anh.

"Anh, đừng quá lo lắng, Thủy Nhi đang chăm sóc Sính Đình, chỉ cô ấy nghỉ ngơi thật tốt thì sẽ không có chuyện gì, lần này anh trở về, phải chăm sóc cô ấy nhiều vào!"

Mạc Thiên Kinh nhìn thời gian phía trên đang trôi qua từng giây từng phút, quay đầu nhìn Thượng Quan Quân Triết, rất mất mát hỏi:

"Thượng Quan, có phải cậu cũng cảm thấy tôi rất vô dụng hay không, là một thượng tướng, lại có thể để chuyện như vậy xảy ra, ngay cả người phụ nữ của mình cũng không bảo vệ được!"

Anh thật sự rất vô dụng, nếu như anh quyết đoán hơn trong chuyện tình cảm với Sính Đình thì mọi chuyện cũng sẽ không phát triển thành như bây giờ!

Chỉ có điều anh. . . . .

Anh thật sự rất đần, cũng rất đáng chết!

Mạc Thiên Kinh ở trong lòng âm thầm tự mắng mình, nhưng là bất luận anh có mắng thế nào thì cũng không thể bồi thường thiệt thòi cho Sính Đình được.

"Anh, không phải như vậy đâu, không cần quá tự trách!"

Nhìn Mạc Thiên Kinh khó chịu như vậy, tự trách như vậy, trong lòng anh cũng không chịu nổi.

Mạc Thiên Kinh nhìn cậu ta rồi trầm lặng không nói. Nhìn thời gian, còn có hai phút nữa là có thể lên máy bay rồi, rất nhanh thôi sẽ được trở về bên cạnh của Sính Đình mà ôm cô vào lòng.

Thời gian như kéo dài bất tận, Mạc Thiên Kinh thật vất vả mới lên được máy bay, lại cảm thấy mấy tiếng bay này thật rất lâu, nhìn trời xanh mây trắng ngoài cửa sổ, bây giờ đã hơn bốn giờ chiều, còn phải ba tiếng nữa mới có thể về đến nhà!

Mạc Thiên Kinh nhìn Thượng Quan, đột nhiên nói.

"Thượng Quan, cậu gọi điện thoại hỏi Thủy Nhi xem bọn họ đang ở đâu, một lát nữa chúng ta sẽ trực tiếp đến đó!"

Anh không dám gọi vì có chút sợ, nếu như Sính Đình biết anh trở lại sẽ có phản ứng như thế nào, lòng lại càng khẩn trương hơn.

Thượng Quan Quân Triết nhìn Mạc Thiên Kinh, từ tốn nói:

"Ở bệnh viện XX!"

Ba giờ sau, máy bay hạ cánh rất đúng giờ, Mạc Thiên Kinh vừa xuống máy bay liền lập tức đến thẳng bệnh viện, bây giờ đã hơn bảy giờ tối, đi taxi đến bệnh viện, nhanh nhất cũng phải mất nửa giờ.

Lúc Sính Đình tỉnh lại, Thủy Nhi và Liễu Nghị Hiên đều ở trong phòng bệnh. Hôm nay Liễu Nghị Hiên mang tới cho cô một bó hoa tươi và một túi trái cây, còn cố ý mang cả cháo gà đến nữa.

"Sính Đình, thân thể đã khỏe chưa!"

Thủy Nhi ngồi đút cháo gà cho Sính Đình, Sính Đình nhìn cháo gà thơm nức mũi liền cảm kích nhìn bọn họ.

"Thủy Nhi, Liễu tiên sinh, cảm ơn hai người!"

Đối đãi với cô tốt như vậy, để cho cô cảm thấy mình đều không còn cô quạnh nữa!

Liễu Nghị Hiên liền lắc đầu nói: "Đừng khách sáo, sau này cứ gọi tôi Nghị Hiên là được rồi, gọi Liễu tiên sinh không phải quá xa lạ hay sao?"

Liễu Nghị Hiên nhìn Sính Đình, cô gái này thật khiến cho người ta thấy rất cảm mến, chỉ là anh cũng không có cái phúc phận này!

Sính Đình nhìn Liễu Nghị Hiên gật đầu đáp: "Được, Nghị Hiên, cảm ơn anh! Thân thể của anh thế nào rồi, đã đỡ hơn chút nào chưa!"

Cô vẫn còn nhớ rõ Liễu Nghị Hiên vì giúp bọn họ tìm kiếm vị trí của Mạc Thiên Kinh mà phải vận công trong một thời gian quá dài, sắc mặt cũng rất kém!

"Cô thấy tôi không phải đã tốt hơn nhiều rồi sao! Mau ăn cháo gà đi! Để lạnh sẽ không tốt!"

"Đúng vậy, ăn mau lên, đến lúc Mạc Thiên Kinh trở lại cũng sẽ không nhìn thấy bộ dạng bị bệnh này của cô nữa rồi!" Thủy Nhi nhìn Sính Đình nói, mỗi lần nhắc tới Mạc Thiên Kinh thì cô ấy sẽ có thêm động lực để sinh tồn.

"Đúng vậy!"

Sính Đình liền gật đầu đang chuẩn bị cho cháo gà vào trong miệng, liền nghe thấy ở cửa thật ồn ào, tiếp theo đó là một giọng nói vừa quen thuộc lại vừa xa lạ:

"Sính Đình!"

Động tác của Sính Đình liền cứng ngắc, cô không có nghe lầm chứ, sao lại là tiếng của Mạc Thiên Kinh, anh đã trở về rồi sao?

Tiếp đó run rẩy ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy Mạc Thiên Kinh thờ hồn hèn đứng ở cửa, sau đó liền đi tới phía cô.

"Mạc Thiên Kinh!"

Thủy Nhi giật mình che miệng lại, làm sao có thể, Mạc Thiên Kinh làm sao có thể lại xuất hiện ở nơi này chứ!

Sau khi Mạc Thiên Kinh đi vào, chỉ trong chớp lát Thượng Quan Quân Triết liền thờ hồn hèn chạy vào theo, nhìn thấy thể Thủy Nhi liền ngăn cả người.

"Thượng Quan Quân Triết, đây là sự thực sao? Thật sự là anh?"

Thượng Quan Quân Triết nhìn thấy Thủy Nhi, mừng rỡ chạy tới, ôm cổ của cô, rồi hôn lên đó.

"Thủy Nhi, rốt cuộc anh đã trở lại rồi!"

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình ngây ngốc kêu lên, đây là sự thực sao? Cô đang nhìn thấy anh, Mạc Thiên Kinh đi tới, run rẩy đưa bàn tay thô ráp của mình ra, vuốt ve gò má gầy gò của cô, đôi môi vốn đỏ thắm giờ phút này lại trở nên tái nhợt không còn chút máu, cả người xem ra rất suy yếu.

Sính Đình, làm sao em lại trở nên như vậy!

Mạc Thiên Kinh đau lòng vuốt ve mặt của cô, Sính Đình đưa tay lên chạm vào tay của Mạc Thiên Kinh, cảm thụ nhiệt độ từ tay anh truyền đến, nước mắt nhất thời rơi xuống như mưa.

"Sính Đình. . . . . Thật xin lỗi!"

Mạc Thiên Kinh ngồi ở bên giường, áy náy nói.

Sính Đình lắc đầu cầm lấy tay của anh, nước mắt tràn mi: "Không phải lỗi của anh, chỉ cần anh trở về là tốt rồi, anh trở về là tốt rồi!"

Anh trở về là cô đã rất thỏa mãn, biết anh bình an, không có chuyện gì là tốt nhất rồi!

"Nói cho em biết, đây là sự thực sao? Anh thật sự đã về rồi, thật sự đã trở lại bên cạnh em, không phải nằm mơ đúng không?"

Giấc mơ như vậy cô cũng đã mơ rất nhiều lần rồi, mỗi lần tỉnh lại Mạc Thiên Kinh liền biến mất, hiện tại Mạc Thiên Kinh ở đây thật rất chân thật, vô cùng chân thật.

Mạc Thiên Kinh nắm lấy tay của Sính Đình, tay cô cũng gầy gò hơn trước, nhuệ khí trước kia cũng đã không còn nữa rồi thay vào đó là sự nhu hòa và dịu dàng. Trước kia thứ anh hy vọng nhất chính là Sính Đình sẽ trở nên dịu dàng hơn một chút, không nên nóng nảy như vậy, nhưng bây giờ nhìn thấy Sính Đình như thế anh lại tình nguyện để cô vẫn là Sính Đình sôi động hiếu thắng như ngày xưa có vậy thì tối thiểu cô sẽ không gây thành ra như thế này!

Sính Đình của hiện tại làm cho anh rất đau lòng.

"Là anh, thật đúng là anh, anh đã trở về rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt đầy nước mắt của cô, những giọt lệ này tất cả đều là khổ sở, anh biết trong lòng cô nhất định rất đau khổ, vô cùng đau khổ!

"Thật không phải là mơ sao?"

Sính Đình run rẩy hỏi, Mạc Thiên Kinh nắm tay của cô thật chặt, nhìn vào mắt cô mà thâm tình nói: "Sính Đình, đây không phải là mơ, anh đã trở về, anh đã hứa với em sẽ quay trở về, giờ thì anh đã trở về rồi!"

"Mạc Thiên Kinh!"

Sính Đình cũng không kìm chế được nữa liền nhào vào trong ngực của Mạc Thiên Kinh khóc lớn, nước mắt không cầm được liền chảy xuống, mấy ngày nay sợ hãi, uất ức, và ảm đạm đều theo những giọt nước mắt này đi ra khóc cho vui đi tất cả.

Mạc Thiên Kinh ôm cô thật chặt, vùi đầu vào căn cổ của cô, cảm thụ sự tồn tại của người mình yêu nhất.

"Lần này, anh cũng sẽ không bao giờ buông tay! Anh trở lại để tặng cho em một hôn lễ thật hoàn mỹ, thật long trọng, về sau anh sẽ không rời khỏi em nữa, cũng sẽ không bao giờ để chuyện ngày hôm nay xảy ra một lần nữa!"

Mạc Thiên Kinh cam đoan nói, đẩy Sính Đình ra, nhẹ nhàng hôn lên cánh môi tái nhợt nhưng mềm mại của cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 287: Tại sao lại không về được!

Liều Nghị Hiên đứng ở nơi đó, nhìn bọn họ ôm nhau, khô sở cười một tiếng, duy chỉ có anh vẫn còn cô đơn, Diêu Tuyết đã rời khỏi đây, cho đến bây giờ anh vẫn chưa tìm được người nào để yêu đến mức chết đi sống lại, yêu đến khắc cốt ghi tâm cả!

Liều Nghị Hiên liền xoay người lạng lẽ rời đi, anh thật lòng chúc phúc cho bọn họ!

Sính Đình thấy Liều Nghị Hiên muốn rời đi, vội vàng đẩy Mạc Thiên Kinh ra, gọi anh lại”

"Nghị Hiên!"

Liều Nghị Hiên liền quay đầu lại nhìn Sính Đình, không ngờ cô vẫn còn để ý thấy anh rời đi, thật sự là khiến cho anh rất giật mình.

"Cám ơn anh!"

Sính Đình chỉ nói ba chữ đơn giản, Liều Nghị Hiên liền gật đầu tiếp nhận, xoay người rời đi, trong lòng là một mảnh trống rỗng.

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, từ lúc nào mà cô và Liều Nghị Hiên lại thân mật như vậy rồi, cư nhiên lại gọi thân thiết như vậy, thế mà vẫn còn gọi anh là Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh cơ đấy!

"Sính Đình, từ lúc nào mà em và Liều Nghị Hiên lại trở nên thân thiết như vậy?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, Sính Đình nhìn lại anh, nhìn dáng vẻ nghi ngờ của anh thật sự rất buồn cười.

"Anh phải nên cảm ơn anh ấy, nếu như không có anh ấy thì em còn tưởng rằng anh. . . . ."

Sính Đình nói tới chỗ này liền nhớ lại hôm đó Liều Nghị Hiên nói Mạc Thiên Kinh đang ở cùng với một cô gái, mới vừa rồi ôm anh cô liền nhận thấy trên người anh trừ mùi mồ hôi ra, căn bản cũng không hề có mùi của đàn bà con gái, vậy chuyện gì đã xảy ra?

"Đồ ngốc! Anh đã đồng ý với em là sẽ trở về, sao có thể sẽ lừa gạt em được chứ!"

Bất quá anh vẫn rất cảm ơn Liều Nghị Hiên, đã tìm được anh để cho Sính Đình cảm thấy an tâm, đây cũng là một sự giúp đỡ vô cùng lớn rồi.

Sính Đình liền gật đầu, nước mắt lại không nhịn được mà chảy ra:

"Mạc Thiên Kinh, anh biết không? Em thật rất sợ sẽ mất anh, em thật sự sợ sẽ không còn được gặp lại anh nữa!"

"Làm sao có thể chứ! Không phải anh đã trở về rồi sao?"

Mặc dù thời gian có hơi lâu một chút, nhưng mà anh đã thật sự cố gắng hết sức rồi, nhưng lại không có biện pháp trở về, ở nơi đó giống như ở thời cổ đại vậy, không có điện thoại, không có máy vi tính, ngăn cách hoàn toàn với thế giới bên ngoài.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, không nhịn được cất giọng hỏi:

"Mạc Thiên Kinh, lần này anh đi đến chỗ Cody đến tốt cùng đã xảy ra chuyện gì, tại sao lại biến mất lâu như vậy!"

"Đúng vậy, đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, làm sao anh lại đi đến tận chỗ đó? Làm hại em tìm hơn một tháng cũng không thấy chút tin tức nào!"

Thượng Quan Quân Triết nhớ tới chuyện này liền thấy rất buồn bực.

"Hôm đó tôi ở trong nhà của Cody, vốn định cho Belle giải quyết người của hắn ta, nhưng không ngờ Cody lại bày binh bố trận sẵn rồi, căn bản cũng không có biện pháp đi ra ngoài để cứu Lý Băng được. Chúng tôi liền cùng với người của Cody đánh nhau một trận, chúng lại dùng bom oanh tạc, thật may là tôi nấp ở phía sau một tảng đá lớn. Khi bom nổ vừa lúc hất tôi rơi xuống cống thoát nước.

Tuy nhiên cũng phải thật cảm tạ cái cống thoát nước vừa bắn vừa thổi đó, nếu như không có nó thì anh liền chết chắc rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhớ lại ngày hôm đó, thật rất nguy hiểm! Nếu như anh không rơi vào cống thoát nước, nhất định sẽ bị nổ chết, chỉ là những đặc cảnh đi theo anh, bọn họ toàn bộ đều hy sinh cả rồi.

"Hóa ra là như vậy , nói như vậy thì chuyện này căn bản cũng không liên quan đến chuyện của Lý Băng?"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, nhớ tới ánh mắt tự trách hôm đó của Lý Băng , hình như cô đã trách lầm cô ấy rồi.

Mặc dù ngoài mặt cô không trách cô ấy, nhưng trong lòng vẫn trách cứ, mà ngay cả chính bản thân cô ấy cũng không dễ gì vượt qua được!

"Dĩ nhiên không liên quan đến chuyện của Lý Băng, mọi người cũng không biết, lần trước sau khi tôi cứu Lý Băng ra ngoài, cô ấy tựa như nổi điên đi tìm đại ca, nhìn các đặc cảnh chết trên đất, cô ấy liên tục trách khóc lớn, cho tới bây giờ tôi cũng chưa từng nhìn thấy cô ấy như vậy. . . . . Đúng rồi, sao cô ấy không ở chỗ này!"

Thượng Quan Quân Triết nói xong, lúc này mới phát hiện ra, Lý Băng không có ở đây.

"Cô ấy đang ở chỗ của Diệp Duệ, nghe Diệp Duệ nói, sau khi Lý Băng trở về vẫn rất trầm mặc, tôi nào cũng liên tiếp gặp ác mộng, nửa đêm liên tỉnh, bị đá kích rất lớn!"

Thủy Nhi nhàn nhạt nói, trong khoảng thời gian này, cô vì quan tâm đến Sính Đình nên cũng không có thời gian đi đến chỗ Lý Băng, thật may là đã có Diệp Duệ ở chung với cô ấy.

"Thủy Nhi, sao cô lại không nói chuyện này với tôi!"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi, tại sao chuyện như vậy mà cô ấy lại không nói cho cô biết chứ. Cô vẫn cho là Lý Băng chẳng qua cảm thấy có lỗi nên mới không dám tới gặp mình, không ngờ cô ấy lại bị đá kích lớn như vậy, tuyệt khổ sở không kém so với chuyện cô mất đi Mạc Thiên Kinh.

"Thời gian qua cô luôn tiêu cực trầm mặc như vậy, tôi cũng định nói cho cô biết, nhưng cô cũng làm gì có tâm trạng mà để ý tới nữa, cho nên tôi không nói nữa, tôi cũng không muốn tăng thêm gánh nặng cho cô!"

Nhìn bọn họ, người nào cũng đau khổ, khó chịu, cô cũng không dễ chịu gì cho cam.

"Lý Băng thật rất đáng thương, có một gia đình như thế, mang thai bốn tháng lại bị mất, còn phải chịu đựng khổ sở kia nữa, cô ấy thật rất đáng thương!"

Thượng Quan Quân Triết liền nghĩ tới cuộc sống của Lý Băng trong khoảng thời gian này, ngẫm lại liền cảm thấy đau lòng thay cho cô ấy.

"Gọi điện thoại cho cô ấy đi, nói cho cô ấy biết tôi đã bình an trở về rồi!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Thủy Nhi, Thủy Nhi liền lấy điện thoại ra, ấn số của Diệp Duệ.

"Alo!" chất giọng trầm thấp của Diệp Duệ vang lên, kể từ khi Lý Băng rời đi, mặc kệ là ngày hay đêm, anh đều không ngừng bận rộn, hi vọng có thể quên được cô.

Chỉ là mặc kệ anh có làm nhiều như thế nào, ánh mắt bị thương của Lý Băng, khuôn mặt lạnh lùng vẫn luôn ám ảnh trong tâm trí của anh.

"Diệp Duệ, tôi là Thủy Nhi, Lý Băng thế nào rồi! Mạc Thiên Kinh đã trở lại rồi, anh báo cho cô ấy biết giúp tôi nhé, để cho cô ấy an tâm, khi nào rảnh rồi nhớ đến chỗ của Sính Đình chơi!"

"Cô ấy đi rồi!"

Thủy Nhi vừa mới dứt lời liền nghe thấy Diệp Duệ trả lời.

"Đi rồi? Đi đâu, chuyện gì đã xảy ra?"

Thủy Nhi kinh ngạc hỏi liên tiếp, chuyện gì đã xảy ra chứ, Lý Băng đã đi rồi, cô ấy đi đâu được chứ?

"Cô ấy không đi tìm các cô sao?"

Bị Thủy Nhi hỏi vậy, Diệp Duệ mới phát hiện Lý Băng đã đi được hai ngày rồi, nếu không đến chỗ của Thủy Nhi vậy thì cô ấy sẽ đi đâu chứ?

"Không có!" Thủy Nhi liền bị anh làm cho hồ đồ rồi, sau khi Diệp Duệ nghe thấy cô nói vậy liền lập tức cúp điện thoại, cầm chìa khóa xe đi ra khỏi biệt thự.

"Alo . . . .Alo. . . . . Diệp Duệ!"

Thủy Nhi lớn tiếng gọi, đôi phương lại đã sớm cắt đứt liên lạc rồi!

"Chuyện gì đã xảy ra?"

"Tôi cũng không biết, chỉ muốn anh ta nói cho Lý Băng biết Mạc Thiên Kinh đã trở lại, không ngờ anh ta liền nói Lý Băng đã rời đi rồi. Hỏi cô ấy đi đâu, anh ta cũng không nói, nghe thấy tôi nói cô ấy chưa về chỗ của chúng ta thì liền cúp điện thoại. . . . ."

"Nguy rồi, Lý Băng đã rời khỏi nhà của Diệp Duệ, lại không tới chỗ của chúng ta, nhất định là đã bỏ đi rồi!"

Mạc Thiên Kinh liền nhíu mày, trầm trọng phân tích, nha đầu kia, cứ nhiên chuyện gì cũng đều ôm vào trên người mình, mà những chuyện này đều không

phải là lỗi của cô ấy.

"Thủy Nhi, gọi vào điện thoại của Lý Băng xem sao!"

Thượng Quan Quân Triết vội vàng nói, Thủy Nhi lập tức ấn số.

"Thật xin lỗi. . . . ."

"Không gọi được!"

Thủy Nhi nhìn điện thoại di động, vô cùng sốt ruột, sao điện thoại di động lại không gọi được.

Thượng Quan Quân Triết nhìn cô, lấy điện thoại di động của mình ra gọi một cú điện thoại, một lát sau, liền nghe thấy âm thanh quen thuộc.

"Alo!"

"Lý Băng, tôi là Thượng Quan Quân Triết, cô đang ở đâu thế!"

Thượng Quan Quân Triết lo lắng hỏi, số này là số trước kia Lý Băng đã gọi cho anh, không ngờ thật có hiệu quả!

"Tôi đang đi làm, có chuyện gì không? Sao lại lo lắng như vậy!"

Giọng của Lý Băng rất thông thả, nhàn nhạt hỏi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 288: Tôi không sao!

"Cô đi làm ở đâu?" Thủy Nhi kinh ngạc hỏi, hai ngày nay cô đã không đi làm rồi, chỉ giao phó cho trợ thủ, có chuyện gì liền trực tiếp gọi điện thoại hoặc là gửi mail cho cô. Không ngờ Lý Băng đã đi làm lại, khó trách hai ngày nay cô không nhận được điện thoại hoặc mail của bọn họ, thì ra là đã có Lý Băng ở đó.

"Băng, có phải cô đang ôm đồm toàn bộ công việc của tất cả mọi người không đấy!"

Thủy Nhi thận trọng hỏi, cảm thấy giọng nói đầy bình tĩnh của Lý Băng làm cho người ta phải lo lắng.

Lý Băng liền nhún nhún mày, nhìn đồng tài liệu chất như núi trước mắt, xoa xoa ánh mắt cay cay, cô cũng không biết nữa, hai ngày nay mỗi ngày đều xử lý tài liệu, một mõi liền nằm ở trên bàn ngủ một lát, tỉnh lại tiếp tục công việc.

Mặc dù mệt chết đi, nhưng lại thấy rất thoải mái, vì không phải suy nghĩ bất cứ chuyện gì.

"Ừ, không phải Sinh Đình bị ốm sao? Cô giúp tôi chăm sóc cô ấy thì tôi phải giúp cô làm việc chứ, hơn nữa, chỉ là những chuyện linh tinh mà thôi, một mình tôi có thể ứng phó được!"

"Trợ lý Lý, tài liệu này lúc nào thì có thể phê duyệt xong, chín giờ sáng mai tôi phải dùng rồi!"

Một trưởng quan đi tới, nhìn vào đồng tài liệu chất như núi trước mắt cô, nhìn thấy đôi mắt gấu mèo 0.0 của cô vì mãi mê làm việc. Từ khi biết Lý Băng tới nay, anh chưa từng hoài nghi năng lực làm việc của cô ấy chỉ là lần này hình như cô đã quá liều mạng rồi.

Tài liệu kia là phải hai người mới làm xong, hơn nữa nghe nói, cô ấy còn ôm đồm những tài liệu của người khác nữa, nhìn cô quên ăn quên ngủ vì công việc như thế, ngay cả ngủ cũng chỉ ngủ có một lát, thấy vậy anh liền cau mày tự hỏi.

Thật không biết cô liều mạng như vậy để làm gì!

"Trưởng quan, chín giờ sáng mai tôi sẽ giao những thứ này cho anh!"

Lý Băng vội vàng đứng lên, vội vàng cúp điện thoại di động không muốn để bọn họ nghe thấy.

"Tối nay cô lại tính không ngủ sao?"

Nhìn những tài liệu kia, Thu Cẩn liền cau mày, những tài liệu này coi như thức đêm suốt đêm thì cũng rất khó để hoàn thành, hơn nữa hình như mấy ngày nay cô ấy đã không ngủ rồi.

Nếu không phải nghe thủ hạ nói lại, Lý Băng ở chỗ này liều mạng làm việc, thì làm sao anh sẽ tới đây để xem xét, tới đây để đòi tài liệu cơ chứ!

Lý Băng nghiêm túc nhìn Thu Cẩn đáp:

"Trưởng quan yên tâm, tôi sẽ hoàn thành!"

Lý Băng đảm bảo nói, nghe thấy cô quả quyết như vậy..., trong lòng Thu Cẩn liền dâng lên một sự cảm mến khó có thể diễn tả được, liều mạng như vậy, muốn liều chết vì làm việc sao chứ, ngay cả ngủ cũng không muốn ngủ, lại nói nơi này cũng không ép buộc cô phải làm việc như vậy.

Cô hoàn toàn có thể bàn giao công việc trong tay cho người khác chia sẻ, thật không biết thủ hạ của Mạc Thiên Kinh sao lại như thế. Nhưng dù sao Mạc Thiên Kinh cũng là lão đại ở nơi này, anh mặc dù ở dưới trướng của anh ta nhưng khi nhìn thấy cô làm việc như vậy, thật sự là có chút không thể tiếp nhận nổi.

"Cô phải chú ý đến sức khỏe của mình đây, đã ăn cơm chưa?"

Thu Cẩn nhìn đồng hồ, cũng đã hơn tám giờ, nhưng hình như cô không hề rời khỏi chỗ này, thùng rác cũng không có dấu vết của hộp cơm.

Lý Băng lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn đồng hồ, cũng đã hơn tám giờ, khó trách mới vừa rồi bụng lại đói như vậy!

Thu Cẩn liền thở dài, nhanh chóng phân phó: "Mau đi ăn đi, đói bụng thì làm sao làm việc được!"

"Trưởng quan, tôi vẫn chưa đói lắm! Ủng ục ~~~"

Lý Băng nghe thấy tiếng bụng của mình sôi lên, lúng túng đỏ mặt, cái bụng này thật khiến cho cô mất mặt mà, tuy nhiên cô vẫn cúi đầu, không hề có ý đi ra ngoài mua đồ ăn.

Thu Cẩn thấy cô vẫn ngồi yên ở đó, liền thở dài nói: "Thôi, tôi đi mua cho cô vậy!"

Coi như là đang phát thiện tâm đi, cũng không thể để cô đói chết được.

"A! Không cần! Để tôi nay tôi đi. . . . ."

Lý Băng vẫn chưa nói hết đã thấy Thu Cẩn rời khỏi phòng làm việc, điện thoại di động lại vang lên, Lý Băng nhìn vào là Thủy Nhi gọi đến!

"Băng, sao đột nhiên lại cúp ngang vậy, cô có tới đây hay không?"

"Ừm, mới vừa rồi trưởng quan Thu Cẩn tới đây, vừa đi rồi!"

Lý Băng liền trả lời qua loa, cũng không muốn nói nhiều!

"Cô nói là cái người còn lạnh hơn băng kia ấy hả, so với cô chỉ có hơn chứ không có kém, đúng là băng sơn mỹ nam Thu Cẩn?"

Thu Cẩn năm nay hai mươi tám tuổi, dáng dấp anh tuấn tiêu sái, có thể được tính là cực phẩm trong các mỹ nam, chỉ là bề ngoài quá lạnh lùng, ánh mắt sắc bén như dao, chỉ cần anh ta liếc một cái, cũng sẽ có cảm giác như bị áp bức, người đàn ông này được coi như là một băng sơn trong truyền thuyết ở cơ quan của bọn họ, anh ta cứ nhiên lại đến chỗ Lý Băng làm gì chứ!

"Ừ, có thể chỉ là kiểm tra công việc thôi!"

Lý Băng nhàn nhạt nói, giọng nói không có tí gợn sóng nào, Thủy Nhi liền cau mày hỏi:

"Băng, không phải tôi nay vẫn muốn làm thêm giờ đây chứ, có phải còn rất nhiều việc hay không? Sao tôi cảm thấy giọng của cô đầy mệt mỏi như vậy chứ?"

Thủy Nhi không biết cô ấy có mệt mỏi hay không, nhưng vẫn muốn thử hỏi Lý Băng một chút, chẳng lẽ muốn tự gây mê bản thân trong công việc hay sao?

Nghĩ tới khả năng này, cô liền muốn đi qua đó nhìn một chút!

Lý Băng nghe cô hỏi vậy, cẩn thận suy nghĩ một chút, thấy giọng nói của mình vẫn rất bình thường, không có vấn đề gì cả liền đáp: "Không, lát nữa sẽ tan tầm thôi, một lát nữa sẽ trở về ký túc xá ngủ, Thủy Nhi, tôi còn chút tài liệu chưa xử lý, cứ như vậy nhé, lúc nào rảnh tôi sẽ đến tìm mọi người, chăm sóc Sinh Đình cho tốt nhé!"

"Chờ một chút, Băng, tôi quên chưa nói cho cô biết, Mạc Thiên Kinh đã bình an trở về rồi!"

Thủy Nhi vội nói, rất may là Lý Băng chưa cúp điện thoại, nếu không liền uống phí một phen nước bọt rồi!

Lý Băng nghe Thủy Nhi nói vậy, thân thể liền chấn động, ngay sau đó trên mặt liền nở nụ cười.

"Vậy thì tốt quá, anh ấy trở lại là tốt rồi!" Trở lại là tốt rồi! Vì thế mà cô có thể giảm khổ sở đi một chút !

Lý Băng cảm giác mình như trút được gánh nặng, thoải mái hơn rất nhiều, nước mắt thiếu chút nữa liền rơi xuống rồi.

Mạc Thiên Kinh không có chết, vậy thì cô đã có thể đổi mặt với Sính Đình rồi, có thể không cần tự trách bản thân như vậy nữa. Nhưng còn những người đó, bọn họ đã chết thật rồi, không còn cơ hội để trở về nữa!

"Belle cũng không có chuyện gì đâu!"

Thùy Nhi liền bổ sung một câu! Cô có thể đoán được về mặt của Lý Băng hiện giờ, cô cũng biết chuyện này là một gánh nặng ở trong lòng của cô ấy, vô cùng khó chịu, tuy nhiên cô vẫn hi vọng cô ấy có thể thoát ra khỏi cơn ác mộng này.

"Ừ, tôi bận lắm, khi nào rảnh sẽ đi tìm mọi người!"

Lý Băng liền cuống quýt cúp điện thoại, nước mắt lại không kiềm được mà chảy xuống, bản thân cô không biết đã cố gắng chịu đựng bao lâu chỉ biết khi nghe tin Mạc Thiên Kinh trở lại mà Belle cũng không có chuyện gì thì cảm thấy đỡ đau khổ hơn rất nhiều.

Cái này chắc được gọi là quan hệ máu mủ!

Thu Cẩn đứng ở cửa, mày nhíu lại, nhìn cô gái ở bên trong đang nước mắt lưng tròng, không biết nên tiến hay lùi, anh cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng rất muốn quan tâm đến cô, hơn thế lại còn đi mua com cho cô nữa!

Lý Băng hình như cảm nhận được có người đang nhìn mình chăm chú, liền ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy Thu Cẩn đang đứng ở cửa, nên vội vàng lau khô nước mắt, không biết mình khóc vì nguyên nhân đã biết bọn họ được bình an hay vì nguyên nhân mắt của cô giờ phút này thật rất buồn ngủ.

"Trưởng quan!"

Lý Băng liền đứng lên chào, Thu Cẩn đi tới nhìn cô, cũng không nói gì, chỉ lại gần đưa com cho cô.

"Ăn com đi!"

Giọng nói lạnh lùng, không có tí nhiệt độ nào, khác hoàn toàn với vừa rồi.

"Cám ơn!" Lý Băng liền nhận lấy com hộp, sau đó đi lấy tiền trả anh.

"Không biết là mất bao nhiêu tiền để tôi trả cho anh, thật rất cảm ơn trưởng quan, quan tâm đến cấp dưới như vậy!"

"Không cần, đây là tôi mời cô!" Thu Cẩn liền cau mày, nhìn cô đang bối đất lật cò hình như không tìm thấy tiền đâu ?

"Thật xin lỗi, trưởng quan, tôi quên mang ví đi rồi!"

Lý Băng nhìn lại hầu bao chỉ còn hơn mười đồng của mình, liền cúi đầu nói, thật là ngại quá!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 289: Em phải cho anh ăn no đấy!

Thu Cẩn không lên tiếng, ngồi đối diện với cô rất tự nhiên lấy một hộp com mở ra ăn.

Lý Băng nhìn anh, có chút ngạc nhiên, anh ta cũng chưa ăn com sao? Còn tưởng rằng anh quan tâm mua com cho cô, trong lòng còn thấy chút cảm động, không ngờ cũng chỉ là nhân tiện mà thôi, nhưng cho dù chỉ là thuận tiện nhưng vẫn còn hơn là bị đối chết.

Lý Băng cũng không suy nghĩ nhiều nữa, cầm hộp com lên ăn, mở ra liền thấy bên trong có com sườn , còn có cả canh gà nữa, nhìn thoáng qua cũng biết giá trị của nó phải mười mấy đồng, coi như số cô gặp may rồi.

"Trưởng quan. . . . ."

"Im lặng, ăn com!"

Thu Cẩn lạnh lùng cắt đứt lời của cô, Lý Băng nhìn hộp com của anh, cũng giống y như của cô, chỉ là món canh không phải là canh gà, không biết là canh gì nhỉ, cô liền thấy hơi tò mò!

Lý Băng ngậm miệng ăn cơm, tốc độ ăn rất nhanh, bởi vì cô cũng không có thừa thời gian để nói chuyện, đoán chừng một lát nữa thời gian ngủ còn không có. Ăn cơm như hổ đói, không có chút dịu dàng thực nữ nào, khóe môi còn dính cả hạt cơm, sau khi ăn xong liền nhanh chóng đem hộp cơm vứt vào sọt rác, canh cũng ăn hết sạch, không sót tí nào vì canh không nóng nên Lý Băng chỉ húp một hơi là hết rồi!

Ăn uống no say, Lý Băng ngẩng đầu lên mới phát hiện Thu Cẩn đang nhìn mình chăm chăm làm cho cô có chút xấu hổ.

Thu Cẩn cho tới bây giờ cũng chưa nhìn thấy cô gái nào ăn uống giống như cô, ăn cứ như hổ đói vậy, bất quá cũng không giống nhau.

"Cám ơn hộp cơm của anh, tôi ăn xong rồi phải làm việc, trưởng quan cũng về đi thôi, khuya lắm rồi!"

Lý Băng nói xong lại cúi đầu tiếp tục công việc, cô hiện tại thật sự rất bận.

Hơn nữa, Thu Cẩn cũng không phải là cấp trên trực tiếp của cô nên cô cũng không cần phải sợ anh.

Thu Cẩn không ngờ cô cư nhiên lại hạ lệnh đuổi khách, nhìn đôi mắt gấu mèo 0.0 kia của cô, vừa làm việc vừa ngáp dài, không khỏi đau lòng, trong đầu liền ra một quyết định.

Tối nay sẽ làm việc với cô!

Không nhiều lời, Thu Cẩn cầm một tài liệu lên, sau đó mở máy vi tính bên cạnh ra, nhanh chóng đem tài liệu xử lý!

Lý Băng thấy vậy cũng không có phản ứng gì, mắt của cô chỉ nhìn chăm chăm vào máy tính, một khắc cũng không rời, hơn nữa còn vô cùng nghiêm túc, làm xong một cái lại lấy một cái, không hề ngừng nghỉ.

Hai người bận đến hơn bảy giờ sáng, Lý Băng liếc nhìn tài liệu trên bàn đã giải quyết hết, bắt đầu chỉnh lý lại khi ngẩng đầu lên lại phát hiện Thu Cẩn vẫn đang ở đây liền giật cả mình.

"Trưởng quan, anh không đi à!"

Cô còn đang tự hỏi sao hôm nay lại giải quyết nhanh như vậy, không ngờ bên cạnh còn có thêm một người. Thu Cẩn tức giận nhìn cô chăm chăm, thật là quá biệt khuất rồi, anh giúp cô cả một buổi tối đến bây giờ cô mới phát hiện ra.

Thu Cẩn không nói thêm gì nữa, vờn vai cho đỡ mỏi, nhìn mắt của cô đen thui lù như mắt gấu trúc 0.0, lạnh lùng nói:

"Tài liệu đã xử lý xong rồi, cô đi nghỉ ngơi đi!" Thu Cẩn nói xong cũng xoay người rời đi, thuận tiện đem cả tài liệu đi theo!

"Vâng!"

Lý Băng nhìn theo bóng lưng của Thu Cẩn rời đi, rồi lại nhìn mặt bàn trống không, ngáp một cái, đi vào phòng nghỉ, nơi này chính là phòng nghỉ ngơi của Mạc Thiên Kinh nên những lúc anh không có ở đây cô đều mượn để dùng tạm một lát.

Thủy Nhi sau khi cúp điện thoại, nhìn mấy người kia ai cũng nhìn mình chăm chăm, không khỏi nhức đầu!

"Ngày mai tôi muốn đi giúp Lý Băng một tay, Thượng Quan, chúng ta đi về nghỉ, ngày mai sẽ đến chỗ làm, Mạc thượng tướng, tốt nhất anh cũng nên nghỉ ngơi đi, Sính Đình giao lại cho anh!"

Thủy Nhi nói xong liền kéo Thượng Quan Quân Triết rời đi.

"Lý Băng thế nào rồi?"

Sính Đình nhìn Thủy Nhi và Thượng Quan Quân Triết rời đi, ngược lại cứ cảm giác Lý Băng không tốt chút nào cả.

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt lo lắng của Sính Đình, vuốt ve tóc của cô, dịu dàng nói"

"Không có việc gì đâu, cô ấy không sao cả, em mau khỏe lại, anh cũng phải về đơn vị để báo cáo, còn có ông nội nữa, không biết bọn họ xoay xở thế nào!"

Anh cảm thấy thật có lỗi, lần này xảy ra chuyện như vậy không thể trở tay kịp.

Sính Đình liền nhu thuận gật đầu.

"Em cũng biết vậy, bây giờ em đang ở trong bệnh viện, nên không dám gọi điện thoại cho hai ông chỉ sợ họ lại lo lắng. Đúng rồi, Thiên Kinh, anh mau gọi cho hai ông đi báo cho họ biết là anh đã về em nghĩ hai ông nhất định sẽ rất mừng đấy!"

Cô cũng đã hai ngày không nhìn thấy cục cưng rồi, thật rất muốn về với bọn chúng!

Cũng không biết bọn chúng có khóc nháo hay không? Có ngoan hay không!

"Được rồi!"

Mạc Thiên Kinh cầm điện thoại lên, sau đó lại bỏ xuống.

"Sính Đình, ngày mai xuất viện thôi, hiện tại khuya lắm rồi, nếu như anh gọi thì bây giờ hai ông nhất định sẽ chạy tới đây, đến lúc đó nhìn thấy em như thế này, sẽ lại đau lòng mà trách mắng!"

Nếu như anh nói mình đã trở về rồi, hai vị lão gia Ngọc Kỳ Lân và Mạc Từ Khiêm nhất định sẽ muốn anh trở về, nếu không bọn họ cũng sẽ chạy tới đây, đến lúc đó, bọn họ nhìn thấy Sính Đình như vậy, lại phải lo lắng thêm.

Anh không nhẫn tâm nhìn bọn họ đau lòng thêm nữa!

Sính Đình liền gạt đầu rồi rúc vào trong ngực của Mạc Thiên Kinh.

"Vâng, tất cả đều nghe theo anh!"

Mạc Thiên Kinh ôm lấy Sính Đình, đang do dự xem có nên giải thích một chút chuyện của mình và Hoàng Hiểu Oánh hay không, nếu như không nói thẳng ra thì khi Hoàng Hiểu Oánh chạy đến tìm anh thì đến lúc đó cho dù có trăm cái miệng anh cũng không thể bào chữa được.

"Sính Đình!"

"Dạ!"

Sính Đình tựa người vào trong ngực của Mạc Thiên Kinh, hưởng thụ sự tồn tại vô cùng chân thật của anh, lắng nghe nhịp tim anh đang đập, chỉ như vậy thôi đã thấy vô cùng thỏa mãn rồi.

"Em biết không? Hôm đó anh từ trong cổng ngầm đi ra ngoài, mất hết sức lực liền ngất ở ven đường, được một nữ diễn viên tên là Hoàng Hiểu Oánh cứu, cô ấy là người trong đoàn làm phim của một người bạn cũ của anh!"

Mạc Thiên Kinh từ từ kể lại, muốn xem Sính Đình phản ứng như thế nào, nhưng không ngờ cô vẫn im lặng.

"Sính Đình, em có nghe anh nói không?"

Mạc Thiên Kinh cau mày, anh đang kể chuyện mình gặp một người phụ nữ, mà cô lại không có phản ứng?

"Có chứ, em đang chờ anh kể tiếp đây!"

Sính Đình bình tĩnh nói nhưng trong lòng lại thấy thật vui mừng, vì Mạc Thiên Kinh tự nguyện giải thích chuyện này cho cô.

"Cô ấy rất đẹp, mấy lần cũng muốn quyến rũ anh, có một lần cô ấy còn chạy đến phòng của anh cởi hết quần áo. . . . . Sính Đình, anh không hề động vào cô ta mà đã bay cô ta ra ngoài!"

Mạc Thiên Kinh nói tới chỗ này liền vội vàng giải thích, chỉ mong Sính Đình sẽ không tức giận, sẽ tin tưởng vào anh.

"Ác vậy?" Sính Đình đẩy ra Mạc Thiên Kinh ra, ngẩng đầu hỏi: "Cô gái kia chẳng phải rất thảm sao!"

Cởi hết quần áo leo lên giường của anh cư nhiên lại bị anh lạnh lùng đá ra khỏi cửa, thật rất thảm mà.

Mạc Thiên Kinh nghe được cô nói vậy..., liền kinh ngạc nhìn cô chằm chằm.

"Đúng vậy, anh không thể phản bội em được, cả thân thể và trái tim của anh đều thuộc về em, cho nên anh mới làm như vậy. Sau đó đạo diễn Lưu Lăng cũng chính là người bạn học của anh kể lại cô ấy bị một người đàn ông khác cưỡng bạo!"

Nghĩ đến chuyện này, Mạc Thiên Kinh có một chút xiu đau lòng, cũng may cô ta không vì chuyện này mà âm ỉ, do đó anh cũng đoán nhất định cô ta cũng cam tâm tình nguyện chứ nếu không thì làm sao lại trời yên biển lặng như vậy chứ.

Sính Đình kinh ngạc nhìn Mạc Thiên Kinh: "Thật là đáng thương, chỉ là, anh thật không có một chút động lòng, không có tí cảm giác nào sao?"

Cởi hết quần áo lên giường quyến rũ anh cũng đều không có phản ứng, Mạc Thiên Kinh thật quá vĩ đại rồi?

Mạc Thiên Kinh cúi đầu, nhìn Sính Đình.

"Nói không có phản ứng đó là giả, nhưng mà anh thật sự không có chạm vào cô ta! Em cũng biết, anh là một người đàn ông bình thường, chắc chắn sẽ có nhu cầu nhưng anh luôn biết chắc chờ anh trở lại, em nhất định sẽ cho anh ăn no!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, một khoảng thời gian không thấy cô càng trở nên thành thực quyến rũ động lòng người!

Chương 290: Em sẽ đồng ý gả cho anh!

Sính Đình nghe được Mạc Thiên Kinh nói vậy liền ngượng ngùng đỏ mặt, e lệ hỏi: "Sao anh lại biết chắc em sẽ cho anh ăn no chứ?"

Mạc Thiên Kinh cười cười, ở bên tai cô thấp giọng níu non: "Anh vì em thù thân như ngọc lâu như vậy, nếu không cho anh thì em cho người nào chứ!"

Lời nói mập mờ của anh khiến cho mặt của Sính Đình càng hồng hơn, nhớ tới số lần bọn họ hoan ái, quả thật là rất ít, từ khi bọn họ va va chạm chạm đến bây giờ, thật vất vả mới yêu nhau, nhưng làm chuyện kia thì quả thật có hơi ít.

"Mạc Thiên Kinh, anh biết không? Duyên phận đúng là thật kỳ diệu!"

Sính Đình đột nhiên nói vậy làm cho Mạc Thiên Kinh đưa mắt nhìn cô chăm chú, lắng lắng nghe.

"Em luôn nghĩ, nếu như giữa hai chúng ta không có duyên phận thì chắc cũng sẽ không đến được với nhau, nếu chỉ là một cuộc hôn nhân ước định nếu chúng ta vô duyên thì sao có thể ở chung một chỗ được, cho nên mới nói duyên phận là một thứ thật rất kỳ diệu.

Gặp anh, ban đầu em cảm thấy chính là chuyện xui xẻo nhất cuộc đời này. Anh biết không? Lúc anh bị đau bụng, mà trong thời gian đó em còn lại bị anh trêu chọc đến phát điên nữa chứ, em lại còn phải tắm cho anh nữa, chúng ta đã trải qua rất nhiều chuyện, mặc dù thời gian không lâu, nhưng đã khắc sâu vào trong trí nhớ rồi! Khắc vào trong tâm khảm của em, ngày càng thấy cảm phục anh!

Em cũng không biết, tại sao anh lại thích em...tình tình thì nóng nảy, mặc dù anh đã nói từ nhỏ đã nhận định em là vợ chưa cưới của mình, nhưng cho tới khi đó anh cũng chưa từng gặp mặt em, thật không biết một đấng mày râu như anh làm sao có thể bởi vì một cô gái chưa từng gặp mặt thù thân như ngọc được chứ."

Điều này thật rất khó tin, nhưng hiện tại cô đã hoàn toàn tin tưởng Mạc Thiên Kinh rồi cho dù anh có nói gì, cô đều sẽ tin tưởng.

Cũng theo lời của Mạc Thiên Kinh đã nói, anh là một người đàn ông bình thường, một người phụ nữ coi hết quần áo treo lên giường quỳ rũ anh mà anh vẫn không có động đến cô ta, từ hành động này đã nói rõ, anh thật lòng yêu cô.

Người đàn ông như anh từ cổ chí kim, quả thật rất ít!

Mạc Thiên Kinh đưa mắt nhìn Sính Đình, lời như vậy từ trong miệng của cô nói ra, thật khiến cho anh có chút giật mình, lần này sau khi trở về, Sính Đình tin tưởng anh như vậy khiến cho anh thật rất cảm động.

Anh vốn còn sợ Sính Đình không tin mình, muốn uốn lười một phen, chứng minh như thế này, như thế kia!

Quả thật Sính Đình lần này khiến cho anh cảm thấy cô đang từ mèo hoang biến thành Tiểu Bạch Thỏ dịu hiền rồi !

"Cám ơn em, Sính Đình, anh rất cảm động, Sính Đình của anh rốt cuộc đã biến thành tiểu Bạch thỏ ngoan hiền rồi !"

Mạc Thiên Kinh không nhịn được khẽ hôn lên mặt cô một cái.

Sính Đình không hài lòng mân mê môi đỏ mọng: "Sao lại nói em trở thành tiểu Bạch thỏ ngoan hiền chứ, anh phải nhớ, nếu như về sau anh thay lòng đổi dạ thì tiểu Bạch thỏ cũng sẽ biến thành dã thú hung mãnh đấy!"

Cô sẽ đem xé xác anh thành từng mảnh!

Không phải có câu:" Chó vội nhảy tường, thỏ nóng nảy cũng sẽ cắn người hay sao!

Mạc Thiên Kinh thật buồn cười, Sính Đình của anh vẫn đáng yêu như trước kia.

"Anh cười cái gì!"

Sính Đình bị anh cười như thế có chút không tự nhiên, Mạc Thiên Kinh cúi đầu ôm cô vào lòng, dịu dàng nói:

"Sính Đình, hình như anh chưa nói với em rằng anh thật sự rất yêu em!"

Sính Đình nghe câu này mà ngây ngẩn cả người, hình như anh rất ít khi nói yêu cô. Mạc Thiên Kinh nhìn thấy cô sững sờ, liền nhếch môi cười vui vẻ.

"Anh yêu em, nhưng anh cũng đang đói bụng, môi của em thoạt nhìn rất thơm, rất ngon, anh thật là nhớ nó. . . . ."

Mạc Thiên Kinh nói xong, môi mỏng ẩm áp liền bao trùm lên đôi môi của cô, tay nâng đầu của cô lên, nhẹ nhàng ôn nhu hôn lên môi cô, Sính Đình cũng đã lâu không được anh hôn như vậy.

Chỉ cảm thấy một trận tê dại ập đến, cảm giác giống như bị điện giật cuốn lấy toàn thân.

"Bảo bối, thả lỏng nào, anh chỉ muốn hôn em thôi!"

Sính Đình nghe anh nói, thân thể liền buông lỏng, hai tay ôm lấy đầu của anh, để cho Mạc Thiên Kinh càng thêm thuận tiện mà hôn cô, cảm thụ đầu lưỡi của anh chui vào trong miệng của mình, đầy dứa, triển miên. . . . .

Diệp Duệ lái xe tìm một buổi tối, những chỗ trong tài liệu đều đã đi, nhưng vẫn không thấy tung tích của cô, cuối cùng liền lái xe tới đến chỗ cô làm việc. Nhưng thật không ngờ anh lại nhìn thấy cô và một người đàn ông anh tuổi đang dùng cơm với nhau, hình như cô đối với gã kia cũng không tệ lắm.

Diệp Duệ vừa lái xe vừa nhớ tới một màn mà mình vừa chứng kiến, hai người bọn họ làm việc suốt một buổi tối thì anh cũng đứng ở ngoài cửa len lén nhìn một đêm, nhìn thấy cặp mắt thâm quầng kia của cô anh thật rất muốn đi tới ôm cô vào lòng mà an ủi.

Nhưng là anh thật sự không biết mình nên lấy lý do gì để đi vào, nói gì với cô, khi cô nhìn thấy anh sẽ có phản ứng như thế nào.

Anh càng sợ hơn nếu gã kia cũng thích Lý Băng, nhìn cậu ta cũng thấy ưu tú, hơn nữa so với anh còn phải trẻ hơn vài tuổi, đàn ông như vậy, Lý Băng hẳn sẽ rất thích!

Mặc dù người đàn ông kia bề ngoài thoát nhìn rất lạnh lùng, nhưng anh vẫn nhìn ra được cậu ta dành cho Lý Băng chú ý đặc biệt.

Diệp Duệ lái xe đi nhưng tâm tư đều đặt ở trên người của Lý Băng và người đàn ông kia.

Than thở, bần thần, hơn một giờ sau, anh mới trở lại biệt thự, đóng cửa phòng, ngồi hút thuốc!

Mạc Thiên Kinh rất thỏa mãn kết thúc nụ hôn này, anh cũng không tham lam, mặc dù thân thể đã nổi lên phản ứng, rất khó chịu, nhưng mà anh cũng biết Sính Đình hiện tại vẫn còn yếu, cho nên sẽ không tiến tới nữa.

Sính Đình đỏ mặt nhìn Mạc Thiên Kinh, nụ hôn của anh hình như so với trước tốt hơn nhiều, vừa có kỹ thuật lại vừa tiến bộ!

"Sính Đình, chờ em xuất viện, chúng ta liền kết hôn được không?"

Anh thật không muốn chờ đợi thêm nữa, rất muốn cùng cô kết hôn ngay, cho Hâm Hâm và Hạo Hạo một mái nhà hoàn chỉnh.

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, chu môi lên nói:

"Mạc Thiên Kinh, anh đang cầu hôn em sao?"

Mạc Thiên Kinh nhìn lại mình, quần áo trên người vừa bẩn vừa hôi, râu ria cũng không cạo, trông giống như ông già vậy.

Mạc Thiên Kinh cười gượng gạo rồi đáp:

"Ngày mai anh sẽ cầu hôn trước mặt ông nội của em, còn có hai cục cưng của chúng ta nữa, anh muốn bọn họ chứng minh cho anh, Ngọc Sính Đình em là vợ của Mạc Thiên Kinh anh! Em, chỉ có thể thuộc về anh mà thôi!"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, anh nói thật là hay, rốt cuộc đã có thể kết hôn?

Nghĩ đến chuyện này, Sính Đình có chút kích động.

"Mạc Thiên Kinh, nếu như cục cưng đồng ý thì em sẽ lập tức đồng ý!"

"Ha ha. . . . . Sính Đình, em quên rồi sao, ban đầu em đã nói, nếu như mang thai long phượng thì sẽ gả cho anh đấy!"

Mạc Thiên Kinh ha ha cười lên, Sính Đình thể mới biết mình bị hớ rồi, sao cô lại quên mất chuyện này chứ.

"Không tính. . . . ."

"Em mà dám không đồng ý, anh liền hôn em, lên giường với em, để cho em bảy ngày bảy đêm không xuống giường được. Em phải biết, hiện tại anh đang ‘đói bụng’ nghiêm trọng!"

Lời của Mạc Thiên Kinh khiến cho mặt của Sính Đình lúc đỏ lúc trắng, nhớ tới những lần yêu yêu trước đây của bọn họ, thật sự thấy rất lo lắng, cô tuyệt đối tin Mạc Thiên Kinh có thể làm được.

"Cái đó. . . . ."

Sính Đình hăng giọng, có chút ngượng ngừng nói, "Mạc Thiên Kinh, nếu em và anh kết hôn, anh sẽ không “yêu yêu” em lâu như vậy chứ?"

Cô thật rất sợ mấy cuộc yêu lần trước, vẫn thấy rất sợ mặc dù cũng rất thoải mái!

Mạc Thiên Kinh thấy cô thẹn thùng như thế cố nén cười, rất nghiêm túc bảo đảm!

"Yên tâm, anh cũng không phải là cầm thú, nên sẽ không làm cho em không thể xuống giường đâu!"

Nhưng mỗi ngày vẫn phải cùng cô làm một cuộc yêu!

"Vậy thì được, em gả cho anh!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291: Anh nguyện ý làm heo đực!

"Đây là em nói đấy nhé! Chờ anh bố trí xong, lập tức liền cưới em vào cửa!"

Mạc Thiên Kinh dịu dàng cười nói, Sính Đình thẹn thùng liền gật đầu một cái. Bây giờ anh nói lời ngon tiếng ngọt càng ngày càng nhiều, nhưng có điều cô lại rất thích!

Ngày hôm sau, được Mạc Thiên Kinh tỉ mỉ chăm sóc cả đêm, sức khỏe của Sính Đình cũng dần hồi phục nên liền xuất viện về nhà với anh. Ngọc Kỳ Lân và Mạc Từ Khiêm ở nhà chăm sóc hai đứa bé, tuy rất mệt nhưng cũng rất thỏa mãn vì được tự tay chăm sóc cho dòng giống của mình.

Coi như có khổ hơn nữa, mệt mỏi hơn nữa, bọn họ cũng sẽ không nói, đặc biệt là tình huống như bây giờ càng xem hai đứa bé này như bảo bối, hi vọng bọn chúng có thể mang đến phúc khí cho Mạc Thiên Kinh, khiến anh sớm quay trở lại.

Sính Đình và Mạc Thiên Kinh trở lại biệt thự, nghe thấy tiếng thắng xe khiến cho Ngọc Kỳ Lân và Mạc Từ Khiêm đều lấy lại tinh thần, ôm hai đứa chất đi ra ngoài xem một chút.

Mạc Thiên Kinh vừa xuống xe đã nhìn thấy hai ông ôm chất đứng ở cửa, nhìn thấy bọn họ xuất hiện, hốc mắt cũng ửng hồng, Mạc Thiên Kinh vội vàng chạy tới gọi to.

"Ông nội!"

"Thằng bé này, đã trở về rồi?"

Mạc Từ Khiêm kích động nhìn Mạc Thiên Kinh, hai tay nhịn không khỏi run rẩy, Sính Đình đi tới ôm hai cục cưng, để cho bọn họ nói chuyện với nhau.

Mắt của Mạc Thiên Kinh nhất thời cũng nóng lên, nhìn ông nội già đi rất nhiều trong lòng thấy cực kỳ áy náy.

"Ông nội, thật xin lỗi!"

Là anh đã khiến cho ông lo lắng, nhìn khuôn mặt già nua của ông anh thật rất áy náy!

"Thằng bé này, trở lại là tốt rồi! Ông nội có thể nhìn thấy cháu trở lại, đã thỏa mãn lắm rồi!"

Dưới tình huống như thế, Mạc Thiên Kinh cũng còn có thể trở về, người làm ông nội này còn có thể nói gì được nữa, chỉ cảm động không nói nên lời, ông thật sự vui mừng, rất vui mừng.

Mạc Thiên Kinh quý gối bên cạnh ông nội, không nhịn được mà rơi nước mắt.

"Ông nội, lần này, Thiên Kinh đã thua rồi!"

Anh đã phạm lỗi rất lớn, đã quá chủ quan khinh địch, càng không ngờ tới lần này người muốn lấy mạng anh lại là Cody, người mà trước kia Sính Đình rất thích!

Mạc Từ Khiêm vội vàng đỡ anh dậy, trên khuôn mặt già nua chứa đầy thương yêu.

"Thằng bé này, không việc gì cả, lần sau không được phạm sai lầm nữa là tốt rồi, ông biết, cháu cũng phải chịu không ít cực khổ!"

Nhìn vào thân thể gầy gò của Mạc Thiên Kinh, ông thật rất đau lòng, Mạc gia chỉ có một rể, một mầm hiện tại đã có thêm hai đứa bé nữa, đây đều là

nhờ ông trời thương xót cho Mạc gia !

Mạc Thiên Kinh cũng nhìn ông nội, so với trước kia ông cũng không còn khắt khe nữa, trước kia phạm sai lầm, ông đều chỉ trích anh cả. Anh biết, lần này quả thật ông đã bị giật mình kinh sợ rồi, anh rất vô dụng mới khiến cho mọi người lo lắng cho mình như vậy!

"Ông nội, Thiên Kinh đã khiến ông phải lo lắng rồi! Cháu thật có lỗi!"

Mạc Thiên Kinh thật tâm thật ý nói xin lỗi với ông nội của mình, Mạc Tử Khiêm liền gật đầu một cái, nhìn Sính Đình đang bế hai đứa cháu nội chân thành nói.

"Cháu phải nên xin lỗi với Sính Đình, trong khoảng thời gian này, Sính Đình không biết đã rơi bao nhiêu nước mắt vì cháu, cũng bỏ ra rất nhiều công sức vì cháu!"

Nhìn Sính Đình hoạt bát trước kia vì Mạc Thiên Kinh mà mắt không chế, khổ sở, rơi lệ, lão gia hóa như ông làm sao lại không biết chứ, trong lòng của nó yêu cháu của ông đến dường nào!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, Sính Đình cũng không nghĩ đến Mạc Tử Khiêm lại có thể nói những lời này, cũng có chút kinh ngạc nhìn ông, sau đó liền cúi đầu nói:

"Ông nội, cháu yêu Thiên Kinh, lo lắng cho anh ấy cũng chỉ là bình thường thôi!"

"Đúng vậy, ông nội, ông yên tâm, cháu sẽ sớm mang Sính Đình và hai cháu nội của ông về nhà, để cho ông và ông nội Ngọc mỗi ngày đều có thể vui vẻ với hai đứa cháu của mình!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, ánh mắt cũng dịu dàng hơn rất nhiều.

Sính Đình nhìn anh, thẹn thùng cúi đầu, đây coi như là Mạc Thiên Kinh đang cầu hôn cô trước mặt của ông nội sao?

Ngọc Kỳ Lân nhìn Mạc Thiên Kinh, nở nụ cười tươi rói.

"Được, được, tốt! Ta và Mạc lão đầu chỉ thích nhiều cháu, các cháu phải nhanh chóng kết hôn, sinh thêm mấy đứa nữa, bọn trẻ cứ giao cho chúng ta, chúng ta nhất định sẽ rất vui mừng!"

Trông những đứa cháu thật sự là quá dễ dàng, cho ăn cho mặc, thay tã, cũng thật là đơn giản. . . . .

"Oa. . . . . Oa. . . . ."

Hâm Hâm và Hạo Hạo hình như không hài lòng với lời nói của Ngọc Kỳ Lân, liền oa oa khóc lớn, Ngọc Kỳ Lân nhăn mày lại, mùi thối bay đầy vào mũi khiến cho ông không cười nổi nữa.

"Ha ha. . . . . Bảo bối của ta ủa thối rồi !"

Mạc Tử Khiêm cười to nhìn Ngọc Kỳ Lân dờ khóc dờ cười, hình như quên mất, trong tay Sính Đình cũng có tình trạng giống như vậy.

"Ông nội, Hạo Hạo cũng ủa rồi !"

Sính Đình nói xong liền giao đứa trên tay cho Mạc Tử Khiêm, lập tức ông cũng bị cái mùi kia xông vào mũi. Mạc Thiên Kinh nhìn hai ông, không che giấu được nụ cười vui vẻ, đây không phải là đang giày vò hai người bọn họ hay sao?

Nhưng cho dù có như vậy, bọn họ cũng thấy rất vui mừng, sung sướng và hạnh phúc.

"Mạc lão đầu, chúng ta mau thay tã cho chúng thôi, tôi nhìn sắc mặt của Sính Đình vẫn còn không được tốt, đoán chừng thân thể cũng không được khỏe, chúng ta mang chúng lên nhà thôi!"

Từ lúc Sính Đình trở lại Ngọc Kỳ Lân đã chú ý thấy trên mu bàn tay của cô có một cái lỗ nhỏ tương đương với lỗ kim, đó là dấu vết của kim chuyên, ông nghĩ nhất định cả ngày hôm qua cô ở trong bệnh viện rồi!

Mạc Tử Khiêm cũng thấy Sính Đình không khỏe chút nào, dù thế nào đi nữa ông cũng đã quen thay tã rồi, cứ thế mà làm thôi!

"Đi thôi, hai đứa cháu hư này nếu không nghe lời, hai cụ sẽ đánh vào mông các cháu đấy."

Mạc Tử Khiêm vừa bế đứa bé, vừa nói thầm, vừa gọi người đi lên nhà lấy tã sạch xuống, hiện tại đã có nắng nên cục cưng cũng sẽ thoải mái hơn!

Mạc Thiên Kinh ôm vào eo của Sính Đình, nhìn hai ông đang ở một bên thay tã cho cục cưng, khuôn mặt hiện từ vui vẻ, giống như ánh mặt trời ấm áp giờ phút này vậy!

Mạc Tử Khiêm sau khi thay tã xong còn chơi đùa với Hạo Hạo trông ông cười vô cùng vui vẻ.

"Thiên Kinh, nếu quyết định cưới Sính Đình, thì cháu cũng nên chuẩn bị một chút, ngàn vạn lần không được để cho Sính Đình phải uất ức!"

Ai nói hôn nhân đã được sắp đặt từ trước sẽ không hạnh phúc, hiện tại Mạc Thiên Kinh và Sính Đình không phải rất tốt hay sao? Xem ra vẫn rất là ân ái, cũng rất xứng đôi!

"Đúng vậy, Thiên Kinh, cháu cũng không thể uất ức Sính Đình của ta được, nếu không thì cho dù kết hôn ta cũng sẽ không tha thứ cho cậu!"

Mạc Thiên Kinh nhìn hai ông, còn chưa vào cửa, Sính Đình đã chinh phục bọn họ rồi, nhìn ra cuộc sống sau này đoán chừng phải một mình chiến đấu rồi, hi vọng cục cưng của anh cũng sẽ không nhẫn tâm như vậy!

"Có nghe hay không! Đừng có đứng im đó mà không lên tiếng!"

Mạc Tử Khiêm lớn tiếng rống lên, Mạc Thiên Kinh liền vội vàng gật đầu bảo đảm:

"Yên tâm đi, làm sao cháu dám để Sính Đình uất ức được, cháu yêu cô ấy còn không hết nữa rồi!"

Toát mồ hôi! Từ lúc nào mà ông nội anh và Ngọc Kỳ Lân lại thay đổi tính khí như vậy, anh cũng cảm giác tính của Ngọc Kỳ Lân ngược lại cũng ôn nhu không ít. "Nếu đã nói vậy, thì đi chuẩn bị đi, ta và Ngọc lão đầu sẽ xem ngày, mau đi làm đi, con cũng đã lớn như vậy rồi!" Mạc Tử Khiêm nghiêm túc nói, nhìn chất nội trong ngực thật vô cùng thỏa mãn!

"Đúng vậy, sau khi kết hôn, lại tiếp tục cố gắng, sinh thêm bảy tám đứa nữa, để ta và Mạc lão đầu chơi đùa với chúng!"

Ngọc Kỳ Lân nghĩ đến một đám lít nhít củ cải vậy quanh bọn họ, chỉ nghĩ đến thôi đã thấy hạnh phúc rồi!" Ông nội!"

Sính Đình bị lời của ông làm cho rửa mắt mà nhìn: "Cháu cũng không phải heo mẹ!"

Bảy tám đứa, không phải heo mẹ mới sinh nhiều như vậy sao!

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, ghé vào bên tai cô dịu dàng nói: "Anh rất vui lòng làm heo đực!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Chuẩn bị hôn lễ !

Sính Đình nghe Mạc Thiên Kinh nói những lời này thật sắp bị anh làm cho tức chết, nào có ai nguyện ý làm heo đực chứ? Không đúng, anh ấy muốn. . .

Sính Đình hung dữ nhìn chằm chằm Mạc Thiên Kinh, nâng lên nụ cười tà ác.

"Mạc Thiên Kinh, trước khi kết hôn, không cho phép anh động vào em!"

Sắc mặt của Mạc Thiên Kinh lập tức thay đổi, không động vào cô, như vậy sao được chứ!

Không động vào cô, nếu như chuẩn cho hôn lễ phải mất một tháng, hoặc là lâu hơn một chút, vậy thì chẳng phải anh còn phải ăn chay niệm Phật hay sao, không được khai trai sao!

"Sính Đình, đừng nên như vậy, anh chỉ đùa một chút mà thôi."

Mạc Thiên Kinh điềm đạm nghiêm túc mà lại làm nũng, khiến cho hai ông lão bên cạnh cũng nổi hết da gà, tuy nhiên hôn lễ của Mạc Thiên Kinh và Sính Đình phải nhanh chóng tổ chức thôi.

"Sính Đình, ông tính dù sao hai đứa cũng đã sinh con rồi, hơn nữa hai nhà Mạc, Ngọc chúng ta lại có giao tình lâu đời, như vậy đi, ta và ông của cháu đã thương lượng với nhau bao giờ cục cưng được một trăm ngày thì sẽ lấy ngày đó làm ngày tổ chức hôn lễ, các cháu cảm thấy như thế nào!"

Cục cưng được một trăm ngày, cha mẹ lại tổ chức hôn lễ, cái này cũng rất tốt !

"Ông nội, đó không phải chờ đến tận hai tháng hay sao?"

Mạc Thiên Kinh kiên quyết không đồng ý, chỉ hận không thể cưới cô về luôn từ hôm nay, sau đó đề xuống giường mà hung hăng yêu chiều. . . .

Mạc Tử Khiêm nhìn Sính Đình hỏi: "Ý của cháu thế nào?"

Hoàn toàn không thèm để ý đến câu nói kia của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình nhìn anh trong lai thấy lo lắng trong hai tháng này sợ sẽ có những chuyện khác xảy ra, ngẫm nghĩ nên làm sớm một chút thì hay hơn!

Chờ con lớn, cô cũng thành bà mẹ hai con rồi, có tổ chức hôn lễ cũng không có ý nghĩa gì!

"Ông nội. . . . ."

"Ông nội, chúng cháu nghĩ nên làm sớm một chút thì tốt hơn, ông không sợ đến lúc đó cháu lại bị phải đi làm nhiệm vụ sao?"

Làm đến chức vụ thượng tướng này có rất nhiều chuyện cần phải xử lý, đến ngay cả bản thân Mạc Thiên Kinh cũng không biết thời điểm hiện tại căn bản cũng không có nhiều chuyện để làm.

"Sính Đình, ý của cháu thế nào!"

Bị Mạc Thiên Kinh nói như vậy, Mạc Tử Khiêm cũng cảm thấy hình như thời gian có chút lâu!

Ngọc Kỳ Lân cũng đồng ý với Mạc Thiên Kinh, dù sao quân nhân không phải có nhiều thời gian như thế!

"Cứ theo ý của Thiên Kinh đi ạ!" Dù thế nào đi nữa bọn họ cái gì cũng làm rồi, con cũng đã có, chuẩn bị xong, lúc nào thì kết hôn cũng không có quan hệ gì đâu!

"Đã vậy thì, ta và lão Ngọc sẽ phải thương lượng lại, tìm một ngày hoàng đạo khác, các cháu cứ chuẩn bị đi!"

"Vâng!"

Sính Đình gật đầu trả lời, Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, mặt đầy cảm kích.

Vấn câu nói của cô có tác dụng hơn, ông nội hình như rất quan tâm đến cô cháu dâu này, về sau anh cũng phải đối xử với cô thật tốt.

Ngọc Kỳ Lân và Mạc Tử Khiêm cuối cùng cũng đã bàn bạc xong, hôn lễ sẽ được tổ chức vào mừng sáu tháng sau, như vậy cũng chỉ còn có nửa tháng nữa. Mạc Thiên Kinh và Sính Đình sau khi biết được liền bắt đầu bận rộn chuẩn bị cho hôn lễ, nhà riêng của bọn họ chính là căn biệt thự ngày đầu hai bọn họ quen nhau, Mạc Tử Khiêm và Ngọc Kỳ Lân đầu tiên cũng chuyển vào ở cùng nhưng sau này lại không biết vì sao lại ở lại nhà của chính mình, dĩ nhiên bọn trẻ ở cùng cha mẹ của chúng rồi, về phần lý do thì cũng không ai biết.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, rất nhanh đã đến ngày bọn họ kết hôn, Thủy Nhi, Lý Băng và mọi người đều tới, chỉ điều lần này lại tăng thêm một thành viên mới, đó chính là Thu Cẩn!

Anh ta đến cùng với Lý Băng, hình như tình cảm của bọn họ cũng không tệ, Diệp Duệ cũng tới, chỉ là sắc mặt rất kém, cả người hình như cũng gầy đi rất nhiều, chỉ là từ đầu đến cuối đều tươi cười như bình thường!

"Băng, sao trưởng quan Thu Cẩn lại đến cùng với cô vậy!"

Thủy Nhi đứng ở trên hội trường nhìn Thu Cẩn thắc mắc, hôm nay anh ta mặc một bộ âu phục màu đen, dáng người cao lớn rắn rỏi, gương mặt tuấn tú ôn nhu lạ thường, đặc biệt là những lúc nhìn Lý Băng, trong ánh mắt có thêm mấy phần cung chiêu, làm Thủy Nhi thấy thật tò mò không biết hai bọn họ đã phát triển đến giai đoạn gì rồi!

Ở nơi này, người có sắc mặt khó coi nhất chính là Diệp Duệ, từ khi nhìn thấy Lý Băng đi vào anh vẫn luôn chú ý đến cô, chưa bao giờ rời tầm mắt. Nhưng Lý Băng chỉ thản nhiên nhìn anh một cái, ánh mắt bình tĩnh như mặt hồ phẳng lặng không hề gợn sóng.

Diệp Duệ nhìn nét mặt của cô như vậy cảm thấy rất mất mát, rất khổ sở, lại nhìn người đàn ông tuấn dật phi phàm đang theo đuổi Lý Băng, vẫn luôn nhìn cô bằng ánh mắt rất dịu dàng kia, trong lòng liền thấy thật đổ kỵ, vô cùng đổ kỵ.

"Anh ấy và Mạc thượng tướng là bạn bè của nhau, anh ấy nói muốn tới chỗ này, tôi cũng không thể đuổi anh ấy ra ngoài được!"

Lý Băng nhàn nhạt nói, từ đầu đến cuối, trên mặt cũng không có cảm xúc gì đặc biệt, cũng không hay mỉm cười nhưng cũng chỉ là nụ cười gượng ép, làm cho người ta thật thấy khó hiểu.

Hôm nay cô mặc lễ phục màu đỏ dành cho dâu phụ, tóc uốn lên, còn trang điểm nữa, trông thật xinh đẹp mặc dù có chút lạnh lùng nhưng quả thật rất quyến rũ, khiến cho người ta không rời mắt được.

Thủy Nhi cũng làm dâu phụ, mặc lễ phục màu tím, cao quý trang nhã, tóc dài xoắn nhẹ buông thả, trông hoạt bát đáng yêu, lại không mất đi vẻ cao quý, không khác gì một nàng công chúa xinh đẹp cả!

Sính Đình là cô dâu của ngày hôm nay, áo cưới đã được Mạc Thiên Kinh đặt từ nhà thiết kế Jon nổi tiếng của Mỹ, vừa khít người, toàn thân trắng như tuyết không khác gì tiên tử lạc vào chốn phàm trần, thanh tân thoát tục, vừa nhìn vào liền bị hút hồn không rời mắt được.

Mặc dù đã sinh hai cục cưng, nhưng nhìn như thế nào cũng không nhìn ra được cô là bà mẹ hai con, xinh đẹp quyến rũ so với minh tinh trên tivi còn mỹ lệ hơn nhiều.

Hai nhà Mạc Ngọc lần này tổ chức hôn lễ theo nghi thức của hôn lễ quân nhân, cả hội trường toàn bộ đều là các quân nhân ăn mặc thật chỉnh tề, đẹp trai bức người trên mặt của ai cũng đều tươi rói!

Mạc Thiên Kinh mặc vest trắng, tóc cũng đã đặc biệt xử lý qua, cao lớn rần rở, đẹp trai khác thường, tinh thần sáng láng, anh tuấn cao quý như hoàng tử, mà hôn lễ này chính là hôn lễ của hoàng tử và công chúa trong truyện cổ tích vậy.

Hôm nay Thượng Quan Quân Triết cũng rất đẹp trai, một thân âu phục màu đen, vừa khít người, xem ra tinh thần rất sáng láng, chỉ là lại làm cho người ta liên tưởng đến dáng vẻ của một hoa hoa công tử, khi nhìn thấy Thủy Nhi liền như lang sói nhìn thấy tiểu Bạch thỏ vậy.

Diệp Duệ cũng là phù rể, một thân tây trang đen, đẹp trai bức người, chỉ là nụ cười trên mặt quá mức gượng ép, làm cho người ta nhìn vào đều cảm giác không phải xuất phát từ đáy lòng!

Ngọc Kỳ Lân và Mạc Tử Khiêm đều mặc tây trang, mặc dù lớn tuổi, nhưng là hôm nay vô cùng có tinh thần, trong tay ôm Hạo Hạo và Hâm Hâm đều được mặc váy công chúa và âu phục tí hon, vừa nhìn liền nghĩ đến một đôi kim đồng ngọc nữ!

Trên hội trường, quân nhân và khách khứa đã chiếm một nửa, Mạc Thiên Kinh và hai phù rể đang rất bận rộn, còn Sính Đình đang ngồi ở trong phòng hóa trang, tâm trạng vô cùng khẩn trương.

"Sính Đình, hôm nay thật xinh đẹp!"

Thủy Nhi nhìn Sính Đình, trong ánh mắt toát lên vẻ hâm mộ khiến cho Sính Đình hơi đỏ mặt, hai cô dâu phụ đều xinh đẹp rạng ngời cả, liền lên tiếng trêu ghẹo:

"Các cô cũng có kém gì đâu, đợi lát nữa nhớ bắt hoa cô dâu của tôi đấy nhé, người nào nhận được, sẽ là người kết hôn tiếp theo đấy!"

Sính Đình dí dỏm nhìn Lý Băng và Thủy Nhi, thầm nghĩ, coi như bọn họ không động thủ, Thượng Quan Quân Triết và Diệp Duệ cũng sẽ không để yên?

Thượng Quan thì nhất định rồi, chỉ có điều Diệp Duệ thì . . . . . khả năng sẽ không rồi?

Nghĩ đến tình trạng của anh ta và Lý Băng bây giờ Sính Đình thấy rất lo lắng, Diệp Duệ hình như rất thích Lý Băng, nhưng lại không có bất kỳ biểu hiện gì, mà Lý Băng mặc dù có đại soái ca Thu Cẩn bên cạnh nhưng hình như lại không quan tâm cho lắm!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 293: Đại Kết Cục!

Hoa cô dâu? Lý Băng khò sờ cười cười, coi như có muốn kết hôn thì người yêu còn chưa có, vậy cướp hoa cô dâu để làm gì!

"Băng, làm sao cô lại cười khò như vậy!"

Thủy Nhi nhìn thấy Lý Băng cười chua chát, mặc dù biết cô ấy và Diệp Duệ không còn gì nhưng về sau cô ấy sẽ gặp được người mà mình thích thì sao!

Giống như Thu Cẩn đây, xem ra cũng rất tốt! Lại còn đẹp trai, có tiền, có thế, quan trọng nhất là anh ta đối với Lý Băng hình như đặc biệt dịu dàng, cũng không biết có phải hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình hay không.

"Băng, cô và Diệp Duệ đã kết thúc, nên muốn bắt đầu cùng Thu Cẩn sao?" Sính Đình quay đầu lại nhìn Lý Băng, hiện tại giữa ba người bọn họ không có gì mà phải giấu diếm nhau cả.

Lý Băng nhìn bọn họ, nhàn nhạt cười một tiếng.

"Sính Đình, hôm nay là ngày vui của cô, làm sao phải kéo tôi vào làm gì, tôi và Diệp Duệ trước đây đã không có gì, về sau lại càng không, về phần Thu Cẩn, tôi với anh ấy cũng chỉ là bạn bè bình thường mà thôi, các cô không nên suy nghĩ nhiều!"

Mặc kệ là người nào, cô cũng đều với không tới!

"Băng, lời này không thể nói như vậy, dù thế nào, Diệp Duệ cũng là Thị trưởng thành phố, còn Thu Cẩn cũng là Thiếu tướng, cũng đều là đối tượng tốt để lựa chọn, vừa đẹp trai lại vừa có tiền có thế. . . . ."

"Thủy Nhi, đừng nói về tôi nữa, nói một chút về cô và Thượng Quan đi, có phải chuyện tốt cũng sắp đến rồi hay không?!"

Thấy bọn họ cứ nhắm vào mình, Lý Băng vội vàng đá quả bóng sang phía bọn họ!

Thủy Nhi nghe Lý Băng nói những lời này thấy rất tức giận: "Đâu có! Tôi không muốn gả cho Thượng Quan Quân Triết, anh ấy cho đến bây giờ cũng không thêm thổ lộ, cũng chẳng có cầu hôn, tôi không muốn gả cho anh ta!"

Tôi tệ nhất là trong khoảng thời gian này, buổi tối anh lại còn thường không về nhà ngủ, điện thoại cũng rất ít gọi, chỉ có cô gọi cho anh mà thôi. Đã thế anh lại còn nói có chuyện, thật rất hoài nghi, không phải bên ngoài lại có phụ nữ khác đấy chứ!

"Sẽ không đâu, Thượng Quan không phải là người như thế, sau khi anh ấy và cô ở cùng với nhau thì đã thay đổi rất nhiều!"

Lý Băng nhàn nhạt nói, cô còn cảm thấy Thượng Quan Quân Triết còn tốt hơn Diệp Duệ nhiều. . . . .

Nhưng tại sao cô lại đi so sánh Diệp Duệ làm gì chứ, không phải đã nói muốn quên người đàn ông này rồi sao?

Lý Băng ở trong lòng thầm mắng, tại sao cô lại không có tiền đồ như vậy, nghĩ đến anh lòng của cô cũng vẫn còn đau âm ỉ, Lý Băng cố gắng hết sức che giấu đi tâm tình của mình, hôm nay là ngày vui của Sinh Đình, không thể tỏ ra khó chịu, phải vui vẻ lên một chút!

Sinh Đình nhìn Lý Băng, thật sự rất lo lắng cho Lý Băng, trong khoảng thời gian này cô cứ cảm giác cô ấy không được ổn lắm, sắc mặt rất kém, cũng rất ít khi cười.

Cô nghĩ, chắc là cô ấy vẫn còn thích Diệp Duệ, nhưng Diệp Duệ thì sao?

Có thích Lý Băng hay không? Giữa bọn họ đến tận cùng đã xảy ra chuyện gì? Tại sao hai người đều có vẻ mặt như thế, cũng đã qua một thời gian rất dài rồi !

Sinh Đình quyết định, đến buổi tối sẽ hỏi Mạc Thiên Kinh một chút!

"Thật sao, tại sao tôi lại không biết nhỉ!"

Thủy Nhi có chút khẩu thị tâm phi nói, nhưng trên mặt vẫn không giấu nổi nụ cười hạnh phúc.

Lý Băng nhìn cô, thấy thật vui mừng thay cho bọn họ, đã tìm được hạnh phúc của mình, chỉ có cô. . . . .

Đoán chừng cả đời này đều không thể hạnh phúc được nữa!

"Đã đến giờ rồi, chúng ta nhanh đi ra ngoài thôi!"

Ngọc Kỳ Lân đi tới lớn tiếng gọi, khi nhìn thấy cháu gái xinh đẹp của mình không kim được mà rơi nước mắt.

"Ông nội!"

Sinh Đình tiến lên kéo tay ông, Ngọc Kỳ Lân liền cười nói: "Sinh Đình thật xinh đẹp, ông nội thật rất không gả con đi...cuối cùng cũng phải lập gia đình rồi !"

Ngọc Kỳ Lân đã tự nhủ hôm nay ông không thể khóc được, nhưng vẫn không nhịn được mà rom róm nước mắt, thật là mất mặt!

Sinh Đình tiến lên ôm lấy ông nội, nước mắt cũng không nhịn được mà rơi xuống, rất may là khi trang điểm đều sử dụng các loại mỹ phẩm không thấm nước .

"Ông nội, Sinh Đình cũng không nỡ xa ông, nhưng mà chúng ta không ở xa lắm, nếu ông thích thì cứ đến ở cùng với cháu, cháu và ông vẫn sống chung dưới một mái nhà!"

Sinh Đình cũng không nỡ rời xa ông nội, bọn họ ở cùng nhau hai mươi bốn năm, hôm nay gả cho Mạc Thiên Kinh thật sự phải tách ra ở riêng rồi.

Ngọc Kỳ Lân đẩy Sinh Đình ra, lau nước mắt của mình, cũng lau nước mắt cho cháu gái rồi cười nói:

"Không khóc, hôm nay cháu gái bảo bối của ông xinh đẹp như vậy, không thể khóc nhè được, ông cũng đã mong đợi ngày này suốt hai mươi bốn năm qua, Sinh Đình, ông nội giao cháu cho Thiên Kinh, cảm thấy rất yên tâm!"

Sinh Đình gật đầu đáp: "Ông nội, cháu biết rồi!"

Thủy Nhi và Lý Băng đứng ở một bên, nhìn bọn họ, hốc mắt cũng nóng lên, đặc biệt là Lý Băng, thấy chua xót vô cùng, nước mắt không khống chế được mà rơi xuống.

Cô là một đứa cô nhi, không có gì cả, thật vất vả biết được thân thế của mình nhưng ... vì vậy cô thật rất muốn có người thân quan tâm, có người thân yêu thương mình như vậy.

Sinh Đình nhìn Lý Băng, ở bên tai Ngọc Kỳ Lân nhỏ giọng nói mấy câu.

Ngọc Kỳ Lân nhìn Lý Băng, lại nhìn sang Thủy Nhi, nghiêm túc hỏi.

"Thủy Nhi, Lý Băng, các cháu có muốn làm cháu gái của ta không, lão già ta thật sự rất thích các cháu, nhưng các cháu có đồng ý hay không. . . . ."

"Ông nội, ông thật sự muốn nhận chúng cháu làm cháu gái sao?"

Ngọc Kỳ Lân cười lên ha hả: "Đĩ nhiên, các cháu cùng với Sính Đình là chị em tốt của nhau, nên ông cũng chính là ông nội của các cháu, tuy không phải là ruột thịt nhưng các cháu gái của ông đều sẽ được đối xử như nhau. Nhưng không biết các cháu có đồng ý hay không &. . . . ."

"Ông nội!"

Lý Băng và Thủy Nhi đồng thanh gọi, nhào tới trong ngực Ngọc Kỳ Lân lỏng, thật vui mừng đến phát khóc!

Hai người bọn họ đều là cô nhi, mặc dù Thủy Nhi đã tìm được cha mẹ, cha mẹ cô đối với cô cũng rất tốt, nhưng cô cũng muốn có ông nội!

Lý Băng thì lại càng muốn hơn, Ngọc Kỳ Lân nguyện ý nhận cô, không e ngại nên cô cảm thấy thật vui mừng!

"Ha ha, Ngọc Kỳ Lân hôm nay lại có thêm hai cháu gái bảo bối rồi, về sau lão già ta cũng sẽ không sợ tịch mịch nữa!"

Ngọc Kỳ Lân thỏa mãn nở nụ cười, ngoài cửa lại tiếp tục đến thúc giục.

Ngọc Kỳ Lân vội vàng dắt Sính Đình đi ra ngoài cửa.

Hai bên hội trường là hai hàng binh lính mặc quân trang đứng nghiêm, ở giữa được trải thảm đỏ kéo dài từ cửa vào đến chỗ cha xứ, Mạc Thiên Kinh đang đứng ở phía dưới, đầy thâm tình dõi theo cô dâu của mình đang tiến vào thảm đỏ !

Ngọc Kỳ Lân dắt Sính Đình đi ra ngoài, dắt cô đi từng bước một đến chỗ của Mạc Thiên Kinh, Sính Đình cảm hoa cô dâu trong tay , nhìn vào mắt của Mạc Thiên Kinh, trong đôi mắt của bọn họ bây giờ không còn nhìn thấy bất kỳ người nào khác.

Thủy Nhi và Lý Băng đều nở nụ cười ngọt ngào, mới vừa được Ngọc Kỳ Lân thu nhận nên tâm tình của cả hai đang cực kỳ tốt!

Thu Cẩn đứng ở nơi đó, lúc nhìn thấy Lý Băng đi ra, trong mắt tất cả đều là kinh ngạc và nhu tình, thì ra là khi cười cô ấy cũng có thể đẹp như vậy.

Thượng Quan cũng không có tốt hơn bao nhiêu, vừa nhìn thấy Thủy Nhi hận mình không được lập tức biến thành chú rể để rước cô về nhà nhưng hôm nay thì không thể được rồi.

Diệp Duệ thì lại không được tốt như vậy, mặc dù cảm thấy giật về sự xinh đẹp của Lý Băng ngày hôm nay, nhưng thấy cô không để ý đến anh thì lòng thật đau, tuy nhiên vẫn rất thân ái đứng ở nơi đó, nhìn cô không chớp.

Lý Băng cảm nhận được hai đạo ánh mắt nóng bỏng đang chiếu lên người mình liền mạnh mẽ giả vờ trấn định, không để ý đến..

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, trên gương mặt tuấn tú nở nụ cười sáng lạng, Ngọc Kỳ Lân đem Sính Đình tới trước mặt của anh nghiêm túc nói:

"Thiên Kinh, ta giao Sính Đình cho cậu, về sau phải đối xử với cháu ta thật tốt, không được để cho nó thất vọng, có biết không!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, thâm tình bảo đảm: "Ông nội, xin cứ yên tâm, cháu nhất định sẽ luôn yêu thương cô ấy! Cả đời này chỉ yêu một mình cô ấy mà thôi!"

Ngọc Kỳ Lân buông tay ra, Mạc Thiên Kinh liền dắt tay của Sính Đình đi tới trước mặt của cha xứ .

Cha xứ chăm chú nhìn vào bọn họ, nghiêm túc hỏi.

"Mạc Thiên Kinh, con có đồng ý cưới Ngọc Sính Đình làm vợ hay không? Cho dù sinh lão bệnh tử, giàu có hay nghèo khổ, cả đời chỉ yêu cô ấy. . . . ."

"Con đồng ý! "

Còn không đợi cha xứ nói xong, Mạc Thiên Kinh đã lớn tiếng trả lời, cha xứ lúng túng nhìn anh, rồi lại quay sang nhìn cô dâu!

"Ngọc Sính Đình, con có đồng ý lấy Mạc Thiên Kinh làm chồng hay không? Cho dù. . . . ."

"Cha xứ, con đồng ý!"

Sính Đình lớn tiếng trả lời, cũng cắt đứt lời của cha xứ khiến cho ông lúng túng nhìn cô dâu chú rể của ngày hôm nay, cũng quá không nể mặt rồi, vẫn còn chưa có đọc xong câu thề đã trả lời rất khẳng định.

"Cha xứ, con có thể hôn cô dâu chưa?"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình, lấy nhẫn đã sớm chuẩn bị từ trước đeo vào tay cho cô, Sính Đình cũng lấy nhẫn của mình ra đeo cho Mạc Thiên Kì,

mười ngón tay của họ đan lẫn vào nhau, thâm tình ôm hôn.

Cha xứ lại một lần nữa vô cùng xấu hổ, đôi vợ chồng son này. . . . .

"Hay! ! ! !"

Không biết ai hô lên một tiếng làm cho cả hội trường trở nên náo nhiệt dị thường, lập tức có người liến tung những bông hoa nhỏ lên, nhìn đôi vợ chồng mới cưới trước mắt đang thâm tình ôm hôn nhau, trên mặt ai cũng đều thấy rất vui mừng.

Liễu Nghị Hiền đứng ở phía sau hội trường, tham dự hôn lễ của Sính Đình và Mạc Thiên Kinh, nhìn bọn họ hạnh phúc ở cùng nhau, liền nâng lên ý cười nhợt nhạt rồi xoay người rời đi. . . . .

Còn đôi vợ chồng mới cưới kia hôn nhau đến khi không thể hô hấp được lúc đó mới buông nhau ra, trên mặt đều chứa chan nụ cười hạnh phúc.

"Cô dâu nên tung hoa rồi!"

Thượng Quan Quân Triết khản trương nói, mục tiêu của anh hôm nay chính là bắt bằng được hoa cô dâu, để có thể cầu hôn với Thủy Nhi!

Thủy Nhi tức giận trừng mắt liếc anh một cái, lạnh giọng nói:

"Thượng Quan Quân Triết, một đấng mày râu như anh muốn hoa cô dâu để làm gì, hay là muốn tặng cho cô nào?!"

Thượng Quan Quân Triết liền cười ha ha đáp trả: "VẬY em phải mau bắt được đấy...!"

Sính Đình nhìn bọn họ, Mạc Thiên Kinh lại ở bên tai cô thì thầm một câu, Sính Đình liền nhắm hai mắt, dùng sức ném đi. . . . .

"Bắt đi . . . . . bắt đi. . . . ."

Thượng Quan Quân Triết lớn tiếng hô, Thủy Nhi muốn bắt lấy, nhưng không ngờ hoa cô dâu lại thẳng tắp rơi vào tay của Lý Băng làm cô lập tức sững sờ!

Ngay cả Diệp Duệ và Thu Cẩn cũng ngây ngẩn cả người, chỉ là rất nhanh, trên mặt Thu Cẩn liền rạng rỡ lên.

"Tôi . . . . ."

"Chúc mừng cô, lần sau là được uống rượu mừng của cô rồi !"

Sính Đình dí dóm nháy mắt với cô mấy cái, Lý Băng vô tội nhìn bọn họ, chỉ phát hiện hai đạo ánh mắt nóng bỏng luôn theo sát bên người khiến cho cô muốn chạy trốn!

"Thiên Kinh, chúng ta đi thôi!"

Sính Đình nhìn đũa xe hoa đã sớm chuẩn bị xong liền nói với Thiên Kinh, bọn họ chuẩn bị đi hưởng tuần trăng mật!

Mạc Thiên Kinh liền bế Sính Đình lên thẳng đến bên xe hoa trong tiếng chúc phúc của mọi người!

"Lý Băng, cố gắng lên!"

Sính Đình lớn tiếng nói, nói vừa dứt thì người cũng đã ngồi vào bên trong xe, ngay sau đó liền nổ máy chạy đi!

Lý Băng đứng ở chỗ cũ ngơ ngẩn cả người, hoa cô dâu trong tay vô lực rũ xuống.

"Băng, xem ra cô thật có số đào hoa!"

Thủy Nhi hâm mộ nhìn bó hoa cô dâu nói, Lý Băng liền đem bó hoa ném cho Thủy Nhi, lúng túng trả lời:

"Cho cô thì hơn, tôi một mình đơn độc không dùng được!"

"Các vị, tôi muốn tuyên bố một chuyện rất vui với mọi người!"

Ngọc Kỳ Lân ôm Hâm Hâm, tươi cười nói làm cho tất cả mọi người liền ngây ngẩn!

"Hôm nay tôi rất vui mừng vì cháu gái Ngọc Sính Đình mà tôi thương yêu nhất hôm nay đã kết hôn rồi, nhưng là ông trời vẫn thương xót cho ông già là tôi đây, nên liền ban cho tôi thêm hai người cháu gái, chính là Liễu Thủy Nhi và Lý Băng, từ hôm nay trở đi, bọn họ chính là cháu gái của Ngọc Kỳ Lân tôi, ai cũng không thể khi dễ, bọn chúng cũng giống như Sính Đình đều là bảo bối của Ngọc Kỳ Lân tôi!"

Ngọc Kỳ Lân lời vừa mới dứt lời đã nhìn thấy Mạc Từ Khiêm nhìn mình chăm chăm, thờ phỉ phò hỏi.

"Mạc lão đầu, lúc nào thì ông nhận hai nha đầu này!"

Ngọc Kỳ Lâm lập tức phòng bị nhìn ông bạn già hỏi: "Thế nào, ông có ý kiến gì không? Tôi cho ông biết, bọn chúng là cháu gái của tôi, đừng có đánh chủ ý lên người của chúng!"

Những lời này chẳng những gõ chuông báo động cho Mạc Từ Khiêm mà ngay cả mọi người ở đây cũng bị lời này của ông trấn áp.

Lý Băng và Thủy Nhi khéo léo đứng ở bên người của Ngọc Kỳ Lâm, nhìn Mạc Từ Khiêm đang cắn răng nghiền lợi.

Lão già đáng chết lại tìm được hai đứa cháu gái, thế mà ông lại không có gì cả!

Mất liền đưa sang chỗ của Thượng Quan Quân Triết và Diệp Duệ: "Các cậu có muốn nhận ta làm ông nội hay không?"

Thượng Quan Quân Triết và Diệp Duệ liền sững sốt một hồi, nhàn nhạt cười nói: "Cậu còn không được!"

"Ha ha. . . . .lão Ngọc, ta cũng có cháu rồi nhé!"

Mọi người bị bọn họ xoay vần như vậy cũng không biết phải nói gì. . . . .

Mạc Thiên Kinh và Sính Đình lái xe tới đến sân bay, rồi bay thẳng đến biển Ái Tinh, Mạc Thiên Kinh đã đặt một phòng VIP ở đó rồi, nói cho đúng hơn chính là 'phòng dành cho tổng thống', chuẩn bị ở nơi đó cùng nhau trải qua một tháng ngọt ngào nhất !

Sính Đình đã thay áo cưới, mặt mũi dựa vào trước ngực của Mạc Thiên Kinh , mặc dù mặt chết đi, nhưng vẫn thật hạnh phúc!

Mạc Thiên Kinh ôm cô đi vào phòng, dịu dàng hôn lên trán cô, ôn nhu nói.

"Tối nay là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta, anh đã chuẩn bị một phương thức thật đặc biệt để ăn mừng!"

Mạc Thiên Kinh thần bí nhìn Sính Đình, Sính Đình cũng quay sang nhìn anh tò mò hỏi:

"Là cái gì vậy?"

Sao lại thần bí như thế?

"Em cứ đi tắm đi đã, một lát nữa liền dẫn em đi!"

Mạc Thiên Kinh thần bí nói, Sính Đình lại nhìn anh đầy nghi ngờ, tắm?

"Không phải nhanh như vậy liền muốn cùng cô làm làm đấy chứ!"

". . . . ."

Mạc Thiên Kinh cũng cực kỳ im lặng!

Anh lại là hạng người như vậy sao? Nhưng anh đã chuẩn bị một chương trình rất lãng mạn, muốn tạo cho cô sự kinh ngạc lớn, trở thành một người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới !

"Không! Chồng của em không phải là người đàn ông như thế đâu! Mau lên, nếu không một lát nữa sẽ muộn mất!"

Mạc Thiên Kinh vội vàng thúc giục, Sính Đình nhìn anh cuối cùng vẫn đi vào tắm, Mạc Thiên Kinh cũng đi vào một phòng tắm khác vội vàng tắm rửa.

Sính Đình tắm xong liền thay một váy váy dài, thời tiết bây giờ cũng không tính là quá lạnh, bên ngoài khoác một cái áo khoác mỏng là được, cả người xem ra thanh thoát hơn nhiều.

Mạc Thiên Kinh thì mặc âu phục vàng nhạt , Sính Đình còn chưa nói gì đã bị anh lôi kéo đi ra ngoài, hai người tới một căn nhà làm bằng gỗ ở bên bờ biển .

"Đây là. . . . ."

Sính Đình kinh ngạc nhìn hình ảnh trước mắt.

Trong căn phòng mà bọn họ vừa bước vào xung quanh tường toàn bộ đều là hoa hồng, ngay cả ở cái giường lớn ở giữa phòng có một trái tim thật lớn kết bằng hoa hồng, bố trí âm áp lãng mạn, như lạc vào vương quốc cổ tích vậy.

"Như thế nào, thích không?"

Mạc Thiên Kinh khẩn trương nhìn xung quanh, bản thân anh đã phải đi tới nơi này, tự tay trang trí mất rất nhiều công phu mới hai ngày hai đêm mới hoàn thành được!

"Hai ngày đó anh không ở nhà có phải đi tới nơi này hay không?"

Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, cực kỳ cảm động hỏi:

Có hai ngày anh nói với cô là ra ngoài có chút việc, chắc là đi tới nơi này rồi!

Mạc Thiên Kinh gật đầu đáp: "Đúng vậy, có thích không? Anh phải tốn hai ngày hai đêm, tự tay làm đấy, mặc dù lúc đó những bông hoa kia đều là nụ chớm chím, nhưng là không ngờ hôm nay lại nở ra như vậy!"

Mặc dù đã tính kỹ thời gian hoa nở nhưng Mạc Thiên Kinh không ngờ lại đẹp như vậy!

Sính Đình cảm động gật đầu, nhào vào trong ngực của Mạc Thiên Kinh đáp:

"Em thật thích, cảm ơn anh! Ông xã!"

Mạc Thiên Kinh ôm lấy cô thỏa mãn nói:

"Em thích là tốt rồi, vì muốn cho em trải qua một đêm thật lãng mạn, chồng em đã phải làm việc rất cực khổ, có thể không được hoàn mỹ cho lắm, nhưng mà anh đã rất nỗ lực rồi!"

Sính Đình rung rung gật đầu, ôm lấy anh thâm tình nói: "Chỉ cần anh làm em đều thích!"

Cô chưa bao giờ nghĩ tới, Mạc Thiên Kinh lại vì cô tạo nên một buổi tối lãng mạn như vậy! Cô thật sự rất cảm động.

"Nếu nói như vậy, vậy thì em phải bồi bổ cho anh nhiều vào!" Nhu Tình trong mắt của Mạc Thiên Kinh càng nhiều hơn **, chỉ là Sính Đình cũng không sợ hãi, chủ động dâng lên đôi môi đỏ mọng của mình!

Mạc Thiên Kinh cũng có chút giật mình, nhưng lại bị vui mừng lấn áp ngay, ôm lấy hông của cô, hai tay của Sính Đình cũng rất tự nhiên vòng lên cổ anh bắt đầu trúc trắc đáp lại.

"Tối nay, chúng ta chính là vợ chồng. . . . ."

Sính Đình nỉ non thốt lên, Mạc Thiên Kinh liền đáp ứng một tiếng, hôn vàng sâu hơn, thâm tình mà ôn nhu từ từ đi đến bên giường lớn.

Hai người ngã lên trên đệm, cửa không biết đã bị người ta đóng lại từ lúc nào.

Mạc Thiên Kinh cúi đầu nhìn Sính Đình, hơi khàn khàn nói:

"Sính Đình, tối nay em thật sự rất đẹp!"

Sính Đình ôm lấy cổ anh đáp lại: "Ông xã, anh cũng rất đẹp trai!"

"Một lát nữa chồng của em sẽ càng đẹp hơn nữa!"

Mạc Thiên Kinh tà ác cười cười, bàn tay bắt đầu cởi quần áo của cô ra, Sính Đình cũng không ngăn cản, thâm tình chăm chú nhìn anh, bọn họ rốt cuộc đã kết hôn rồi!

"Bà xã, cởi quần áo giúp anh!"

Mạc Thiên Kinh nhìn Sính Đình thâm tình nói, hai tay Sính Đình run run, không lưu lại vụng về bắt đầu cởi nút áo sơ mi của anh, một cái, hai cái, ba cái. . . . .

Không bao lâu sau cũng liền cởi xong làm lộ ra lồng ngực cường tráng, Sính Đình thẹn thùng mặt đỏ bừng lên, yêu như vậy vẫn là lần đầu tiên của bọn họ!

"Quần cũng phải cởi chứ!"

Mạc Thiên Kinh liền đứng lên, ôm cả Sính Đình lên theo khiến cho cô càng thêm ngượng ngùng, Mạc Thiên Kinh kéo tay của cô từng bước từng bước cởi quần dài của anh ra, ...

"Anh. . . . . sao lại không mặc quần lót!"

Sính Đình lập tức quay lưng lại, khuôn mặt nhỏ nhắn càng hồng thêm, không ngờ sau khi cởi quần dài ra, lại nhìn thấy bộ phận đặc trưng của phái nam ngạo nghễ vương cao, khiến cho cô càng thêm xấu hổ.

Mạc Thiên Kinh quay người cô lại, để cô nhìn thẳng vào anh rất hả hê mà nói.

"Chúng ta bây giờ đã là vợ chồng rồi, hơn nữa, tối nay chúng ta cũng sẽ không mặc quần áo, cần gì phải làm điều thừa thãi chứ!"

Sính Đình nghe được câu này, mặt lại càng đỏ, càng trở nên nóng thêm!

Mạc Thiên Kinh để tay lên trên vai của cô làm cho thân thể cô chợt thấy chấn động . . . . .

"Đừng sợ, đã có anh rồi!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, nhẹ nhàng cởi váy của cô ra, trên người chỉ còn độc bộ đồ lót đứng trước mặt của anh. Mạc Thiên Kinh cố gắng đè nén nửa thân dưới đang căng trương, cởi bỏ hết vật che đậy cuối cùng trên người của cô.

Sính Đình xấu hổ mặt càng thêm đỏ, cảm nhận được ánh mắt trắng trợn của Mạc Thiên Kinh ** thật rất khó diễn tả được cảm giác bây giờ của cô như thế nào.

Mạc Thiên Kinh kéo tay của cô đặt lên vật nóng bỏng của mình, Sính Đình vừa chạm vào liền muốn rút về nhưng lại bị anh giữ chặt không thả!

"Về sau, nó chỉ thuộc về em!"

Mạc Thiên Kinh nói xong, ấn người cô xuống giường, dịu dàng hôn lên trên người cô!

Toàn thân Sính Đình liền cứng đờ, kể cả lần đầu tiên cũng không thấy khăn trương như vậy!

"Thả lỏng đi, yêu anh nào!"

Mạc Thiên Kinh dịu dàng nói, Sính Đình cũng rất nghe lời từ từ buông lỏng cơ thể!

Mạc Thiên Kinh cảm nhận được cô đã dần dần thả lỏng liền vắt hai chân của cô quanh hông của mình từ từ ma sát qua lại địa phương thần bí kia.

"Ừm . . . . . Thiên Kinh!"

Đột nhiên bị nóng bỏng cứng rắn của anh chen vào trong cơ thể, Sính Đình không nhịn được kêu thành tiếng, Mạc Thiên Kinh cũng bị tiếng kêu của cô làm cho thật khăn trương, giống như lần đầu ** làm chuyện yêu vậy.

"Cứ giao cho anh, đừng sợ!"

Mạc Thiên Kinh ôm cô thật chặt, ở trong cơ thể cô nhẹ nhàng ngo ngoáy, Sính Đình cảm nhận được anh đang ở trong cơ thể mình luật động, không kiềm được mà run rẩy, cảm giác như thế lần đầu tiên cũng chưa từng trải qua, tại sao hôm nay lại xuất hiện chứ?

"Thiên Kinh. . . . . Thiên Kinh. . . . ."

Sính Đình run rẩy gọi: "Anh ở đây, Sính Đình, đừng sợ, cứ giao hết cho anh!"

Mạc Thiên Kinh thở hổn hển, tăng nhanh tốc độ chuyển động, khiến Sính Đình không nhịn được phải nắm chặt thắt lưng của anh, rất sợ mình sẽ bị rút xuống.

"Sính Đình, anh yêu em!"

Mạc Thiên Kinh thở hổn hển, ở trong cơ thể cô ra vào, Sính Đình cũng ôm anh thật chặt, trong miệng lại tràn ra âm thanh xấu hổ. . . . .

"Ừm . . . . .Ah. . . . ."

Âm thanh mập mờ từ trong miệng của Sính Đình truyền ra, Mạc Thiên Kinh càng đẩy nhanh tốc độ, làm cô bay lên tận chín mây, càng ôm anh chặt hơn . . . . .

Suốt đêm, Mạc Thiên Kinh cũng không ngừng nghỉ, cả đêm yêu cầu đòi hỏi khiến cho Sính Đình cảm nhận được thế nào là dục tiên dục tử, cũng làm cho cô mệt mỏi rồi chìm sâu vào giấc ngủ.

Mạc Thiên Kinh chỉ chợp mắt một lúc liền bật dậy!

Nằm ở trên giường, nghiêng người nhìn Sính Đình vẫn còn đang ngủ say, bây giờ đã một giờ rưỡi chiều, Mạc Thiên Kinh đã sớm gọi bữa trưa, chỉ chờ vợ yêu của mình rời giường thôi!

"Ừm . . . . ."

Sính Đình lật người, lại ngủ tiếp.

Mạc Thiên Kinh vẫn còn đang tùm tùm, nhìn dáng vẻ lúc cô ngủ thật đáng yêu, tựa như tiểu Bạch Thỏ dịu ngoan vậy, anh nhìn mãi mà không biết chán.

Nhớ lại lúc đầu bọn họ gặp nhau cho đến bây giờ, Mạc Thiên Kinh cười không khép được miệng, Sính Đình từ mào hoang đã biến thành tiểu Bạch Thỏ rồi, rốt cuộc anh cũng ôm được mỹ nhân về nhà!

Khi Sính Đình tỉnh lại lần nữa đã là hai giờ chiều, mở mắt ra liền nhìn thấy Mạc Thiên Kinh thâm tình nhìn mình đắm đuối, khẽ mỉm cười, ** nửa người trên của anh đang để trần, đáng vẻ rất tuần tú, rất mê người!

"Chào buổi sáng!"

Sính Đình nhàn nhạt nói, Mạc Thiên Kinh chỉ vào đồng hồ treo tường đáp: "Vợ yêu của anh, đã hai giờ chiều rồi, tối ngày hôm qua chắc là mệt muốn chết rồi! Hôm nay mới dậy trễ như vậy!"

Mạc Thiên Kinh kéo chớp mũi của cô một cái nói, Sính Đình lập tức liền đỏ mặt, nhớ tới chuyện đêm qua, hoan ái không ngừng, chặt chẽ dung hợp, để cho bọn họ cùng bay lên mây xanh, cảm giác như thế thật là tuyệt vời!

"Đây cũng là trách nhiệm của anh!"

Sính Đình không có sợ hãi, ở trước ngực của anh vẽ một vòng tròn, toàn thân của Mạc Thiên Kinh liền chấn động, Sính Đình cười đứng dậy, toàn thân đều là vết hôn hồng hồng, nhưng cô cũng không để ý, mặc quần áo vào rồi ngồi dậy.

Mạc Thiên Kinh cũng đứng dậy theo, mặc quần áo tử tế rồi liền dắt Sính Đình tiếp tục cuộc hành trình.

Bên bờ biển Ái Tinh, Mạc Thiên Kinh nắm tay Sính Đình đứng ở trên bờ, ôm cô vào trong ngực nói: "Sính Đình em có biết không? Biển Ái Tinh này có một truyền thuyết. . . . ."

[Truyền thuyết ở vùng đất Athen có một hòn đảo, mọi người ở trên đảo chung sống với nhau rất hòa thuận, vui vẻ nhưng đôi khi cũng xảy ra chiến tranh với người ở đảo khác. Bọn họ giao hẹn với nhau rằng nếu như bọn họ thắng lợi trở về sẽ treo một lá cờ trắng ở trên thuyền nhưng nếu như thất bại sẽ treo một lá cờ đen có hình đầu lâu xương chéo. Còn những người phụ nữ trên đảo nếu như thấy được cờ trắng sẽ vì các chiến sĩ của mình chuẩn bị bữa tối phong phú để an ủi, động viên, khích lệ bọn họ. Nhưng nếu như bọn họ nhìn thấy lá cờ màu đen kia thì sẽ cùng nhau nhảy xuống biển đi đến thiên quốc tìm kiếm các chiến sĩ thân yêu của mình. Một tuần lễ trôi qua các chiến sĩ rốt cuộc cũng thắng lợi trở về, trong không khí vui sướng không có ai nhớ đến phải thay lá cờ đen bằng lá cờ trắng cả, những người phụ nữ trên đảo thấy được lá cờ đen kia liền hết sức đau lòng vì vậy đã cùng nhau nhảy xuống biển. Còn những người đàn ông khi trở lại phát hiện những người thân yêu của mình đã trầm mình xuống biển mới nhớ tới việc bọn họ không đổi cờ vì vậy các bọn họ cũng liền nhảy xuống biển đi tìm người yêu của mình từ đó về sau này bờ biển này biến thành màu đỏ, trở thành nhân chứng cho tình yêu thiên trường địa cửu, cho nên sau này người ta mới đặt tên cho bờ biển này là biển Ái Tinh một minh chứng cho tình yêu đôi lứa!]

"Anh hi vọng nơi này sẽ chứng giám cho tình yêu của chúng ta! Sính Đình, anh yêu em!"

Mạc Thiên Kinh nhìn về phía biển Ái Tinh Hải lớn tiếng nói, Sính Đình nhìn Mạc Thiên Kinh, đặt tay của anh lên ngực mình, rồi hô lớn: "Mạc Thiên Kinh, em yêu anh!"

Hai người đưa mắt nhìn nhau, thâm tình dựa sát vào nhau, cả đời này, bọn họ sẽ không bao giờ xa nhau nữa!

Hoàn chính văn

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 294: Phiên ngoại Mê tình (1)

Nhìn Sính Đình và Mạc Thiên Kinh kết hôn đầy hạnh phúc, trong mắt Lý Băng cực kỳ hâm mộ, không biết lúc nào cô mới có cơ hội trở thành một tân nương rạng rỡ như vậy, nhưng cô cũng biết, bây giờ còn có rất nhiều chuyện phải làm.

Tuy có Thủy Nhi ở đây nhưng hai cặp mắt nóng bỏng kia lại khiến cho cô cảm thấy hốt hoảng.

“Ông nội, người cháu thấy không thoải mái lắm, nên cháu xin phép về trước ạ!”

Lý Băng nhàn nhạt mở miệng, không muốn nhìn đến chủ nhân của hai đạo ánh mắt kia, cô không biết bọn họ có ý gì, nhưng thật không muốn vướng vào rối rắm, cũng biết rằng, hai người đàn ông này đều là kỳ nhân, còn mình chỉ là một đứa cô nhi, căn bản không xứng với họ.

Ngọc Kỳ Lân nhìn Lý Băng, thấy sắc mặt của cô quả thật rất khó coi, liền vội vàng nói.

“Vậy cháu cứ về trước đi, ông còn phải chiêu đãi khách, để ta bảo Thủy Nhi đưa cháu về! Một mình cháu đi, ông thấy không yên lòng!”

Lời của Ngọc Kỳ Lân khiến Lý Băng rất cảm động, mặc dù chỉ quan tâm trong lời nói, lại cho cô thể nghiệm tình thân trong gia đình, hốc mắt liền nóng

lên.

“Ông... Để cháu đưa cô trở về đi! Dâu phụ rồi đi một, phù rể cũng có thể tránh được!”

Diệp Duệ nhìn Lý Băng, thấy mặt cô tái nhợt đi liền không nhịn được mà mở miệng, quả thật rất muốn quan tâm đến cô.

Thượng Quan nhìn Diệp Duệ, vội vàng nói:

“Đúng vậy, để Diệp Duệ đưa cô về đi, Thủy Nhi còn phải ở lại chào hỏi khách khứa. Ông nội, để cho anh ấy đưa Lý Băng trở về đi thôi!”

Mạc Từ Khiêm nhìn ra ám hiệu của Thượng Quan Quân Triết, mặc dù ông là quân nhân, nhưng cũng không phải là người ngu ngốc, từ lúc vừa mới bắt đầu ông đã phát hiện, ánh mắt của Diệp Duệ vẫn đuổi theo Lý Băng, đứa nhỏ này nhất định là rất thích Lý Băng.

“Đi đi, lão Ngọc, như vậy cũng không tệ, Diệp Duệ là đàn ông, một lát nữa còn chờ cô ấy đi khám bệnh...”

Ngọc Kỳ Lân nhìn Diệp Duệ, dáng dấp tuấn tú lịch sự, hơn nữa lại còn là Thị trưởng thành phố, phong cách làm việc của cậu ta ông đã xem rất nhiều, để cậu ta đưa Băng nhi trở về, ông cũng yên tâm.

“Tiểu tử, không được rình rập cháu gái xinh đẹp của ta, không cho khi dễ nó...”

Ngọc Kỳ Lân trịnh trọng nói, Diệp Duệ gật đầu một cái, muốn mở miệng bảo đảm đã nhìn thấy Thu Cẩn từ bên kia chạy tới đây, trên mặt mang theo nét cười dịu dàng.

“Băng nhi, để tôi đưa cô trở về đi thôi, cô xem cô kia, ngã bệnh như vậy, tôi đã khuyên cô không nên tới mà vẫn còn muốn tới!”

Ánh mắt dịu dàng như nước, giọng nói cung chiêu, làm cho ở mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người, Lý Băng cũng không ngoại lệ, không biết anh ta muốn làm gì!

Cả người Diệp Duệ trở nên cứng ngắc, sắc mặt cực kỳ khó coi, anh ta và Lý Băng đến tốt cùng đã phát triển đến mức nào, tại sao lại thân mật gọi cô là Băng nhi?

“Băng nhi, cậu ta là ai?”

Ngọc Kỳ Lân nhìn chàng trai trước mắt, anh tuấn đẹp trai, cao lớn rắn rỏi, khí vũ bất phàm, so với Diệp Duệ chỉ có hơn chứ không kém, hơn nữa lại vô cùng dịu dàng với Băng nhi, đặc biệt là ánh mắt kia, nhìn một cái liền biết là cậu ta rất yêu Băng nhi, vô cùng sủng ái con bé!

Lý Băng không nghĩ đến Thu Cẩn lại đột nhiên nói ra những lời như vậy, hơn nữa biểu hiện của anh hôm nay thật rất kỳ quái, trước kia nhiều lắm chính là cười yếu ớt, nào có cười dịu dàng đến như thế, làm cho người ta ngây ngất như vậy.

Ở xung quanh đó không biết có bao nhiêu cô gái cũng bị nụ cười cùng giọng nói cung chiêu của Thu Cẩn làm cho nửa chết nửa sống, vừa hâm mộ lại đổ kị nhìn Lý Băng, mỗi một người đều âm thầm tự nhủ, tại sao mình lại không có phúc phận có một người đẹp trai khí khái như vậy thích mình!

“Anh ấy...”

Lý Băng còn chưa kịp nói anh là ai, đã nhìn thấy Thu Cẩn rất dịu dàng tiến lên ôm hông của Lý Băng, tuyên bố với mọi người:

“Ông nội, cháu là bạn trai của Băng nhi, tên là Thu Cẩn! Cháu và Băng nhi gần đây mới yêu nhau, hi vọng ông sẽ thành toàn!”

Lễ phép mà lịch sự giải đáp làm cho mọi người ai nấy đều mắt chữ O mồm chữ A, không ngờ băng sơn mỹ nam Thu Cẩn, Thiếu tướng trong truyền thuyết lại có thể là người đàn ông dịu dàng như nước này.

Lý Băng bị lời giới thiệu của anh làm cho ngẩn ngơ, chuyện gì đang xảy ra, cô và anh từ lúc nào lại trở thành một đôi, lúc nào lại trở thành người yêu của nhau?

Trong lúc nhất thời, đầu óc cũng đình trệ hẳn!

Diệp Duệ nghe được lời kia của Thu Cẩn, cả người cũng ngây dại, mắt nhìn thẳng vào Lý Băng, hi vọng cô sẽ lắc đầu, nhưng qua một lúc lâu, cô cũng không có phản ứng gì, chỉ đứng đó ngẩn người!

Là kinh hãi, hay thật sự là bạn gái của Thu Cẩn?

Cô thật đã thay lòng rồi sao? Nghĩ đến điều này, lòng Diệp Duệ liền rỉ máu, cô cũng có yêu anh đâu, sao có thể nói đến thay lòng ở đây!

Diệp Duệ khổ sở cười một tiếng, Diệp Duệ ơi Diệp Duệ, mày thật quá đàn, cô ấy đã nói yêu mày lúc nào chứ, hiện tại cô đã tìm được một người đàn ông ưu tú như vậy, sao có thể thích mày được chứ!

Nghĩ đến đây, bước chân Diệp Duệ cũng có chút nhẹ nhàng, cả người vô cùng mất mát.

Thủy Nhi và Thượng Quan Quân Triết đưa mắt nhìn nhau, cũng thấy khổ sở thay cho Diệp Duệ.

“Thu Cẩn, đừng làm rộn, để tự em trở về là được rồi!”

Lý Băng vừa nhìn thấy ánh mắt bi thương của Diệp Duệ, trong lòng cũng như bị kim châm đau đớn, vẻ mặt của anh như thể tượng trưng cho điều gì, là chán ghét, hay còn là...

Không muốn suy nghĩ nhiều nữa, Lý Băng liền xoay người rời khỏi hội trường.

Thu Cẩn mặc dù bị lời nói của Lý Băng làm cho hơi xấu hổ, nhưng cô cũng không nói mình không phải là bạn gái của anh, cũng không tính là khó chịu, anh phải cố gắng hết sức, chắc chắn vẫn còn có cơ hội!

Thấy Lý Băng đột nhiên rời đi, Diệp Duệ giương mắt lên nhìn theo, Thượng Quan Quân Triết liền nháy nháy ý bảo anh nên đi theo ra ngoài.

Thu Cẩn lại không đi theo Lý Băng, anh nhìn cô và Diệp Duệ cùng rời đi, trong lòng càng thêm nhiều hơn một tia phức tạp.

Lúc Lý Băng đi ra khỏi hội trường, đã là lúc mặt trời xuống núi, thời tiết thật lạnh, mà cô lại mặc bộ váy của dâu phụ mỏng manh mát mẻ, mới vừa nãy chạy quá nhanh, căn bản cũng không cảm thấy lạnh, trên người lại không có tiền, đi guốc cao năm tấc chân cũng ầm ầm đau!

Cô cũng không biết tại sao mới vừa rồi mình lại không thẳng thừng cự tuyệt Thu Cẩn, không nói với mọi người rằng anh ta không phải là bạn trai của mình, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt kia của Diệp Duệ thì cô lại không thể cho Thu Cẩn đưa mình về!

Thờ dãi, Lý Băng tiếp tục bước đi.

Diệp Duệ lái xe ra, xa xa cũng đã nhìn thấy Lý Băng một mình đi ở trên đường cái, bóng dáng cô đơn như thể làm cho người ta thương tiếc vô hạn.

Sao cô lại không đi xe? Không bắt được xe hay sao?

Diệp Duệ âm thầm hỏi trong lòng cứ nhìn cô đi như vậy, muốn qua đó lại sợ bị cô cự tuyệt, vừa sợ...

Diệp Duệ chưa từng bao giờ thấy khổ sở như vậy, nhìn cô run rẩy mà lòng anh đau như cắt!

Lý Băng đi về phía trước mấy bước, nhìn con đường không thấy đích ở đâu, cô thật sự cứ như vậy trở về sao?

Dừng bước lại, Lý Băng đi tới một bên, ngược mắt nhìn phong cảnh bên hồ, gió thổi lạnh lạnh để cho cô không nhận được liên rùng mình một cái!

Đôi tay chống lên lan can, đầu chột chênh choáng, trước mắt lúc ẩn lúc hiện, để cho cô cảm thấy rất khó chịu...

Diệp Duệ ở trên xe nhìn thấy thân thể cô xiêu vẹo chỉ chực đổ sụp xuống, cũng không để ý gì nữa, vội vàng xuống xe vọt tới...

“Băng nhi!”

Một đôi bàn tay kịp thời giữ chặt ôm lấy chiếc eo mảnh khảnh của cô, Lý Băng mơ mơ màng màng liếc nhìn, tại sao lại là Diệp Duệ!

Cũng thấy thật may người đó là anh!

Lý Băng liếc mắt nhìn, cả người cứ như vậy hôn mê bất tỉnh!

“Băng nhi, em làm sao vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 295: Phiên ngoại Mê tình (2)

Diệp Duệ ôm Lý Băng vội vàng lên xe, tục tiếp lái thẳng đến bệnh viện...

Sau khi đến bệnh viện, Diệp Duệ liền bế Lý Băng vào cho bác sĩ kiểm tra, sau khi khám xong bác sĩ liền cau mày nhìn anh nói, “Sức khỏe của cô ấy không có vấn đề gì lớn cả, chỉ do mệt quá độ, chú ý nghỉ ngơi là tốt rồi!”

Diệp Duệ bị lời này của bác sĩ làm cho ngây ngẩn cả người, mệt quá độ, trong khoảng thời gian này cô đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại phải mệt quá độ, chẳng trách anh lại nhìn thấy mắt cô có quầng thâm, còn gầy đi nhiều như vậy, thì ra là mệt quá độ.

Nhìn cô gái nằm ở trên giường, lần đầu tiên Diệp Duệ cảm thấy bản thân mình thật vô dụng, tại sao anh không thể có năng lực để giữ cô ở trong tay, tại sao anh không thể bảo vệ cô, tại sao anh và cô lại đi đến một bước này!

Run rẩy ngồi ở bên mép giường, nắm những ngón tay xanh xao gầy guộc, cảm thấy thật đau lòng!

“Băng nhi, em nói cho anh biết, anh phải làm sao, em mới có thể tha thứ cho anh, tiếp nhận anh! Anh hiểu rõ, trước kia là anh không đúng, anh không nên đối xử với em như vậy, không nên cưỡng bạo em, càng không nên làm cho đứa con của chúng ta biến mất!

Nhưng em biết không? Khi đó anh thật không có ý muốn giành lấy đứa bé, chỉ bởi vì nhìn thấy em và tên Belle đó ở chung một chỗ, liền vô cùng tức giận, cực kỳ đố kỵ với việc hân ta cầm tay của em, hân ta nói hân ta là bạn trai của em, anh nghe xong liền rất ghen tỵ, cho nên mới xông đến đây em..

Băng nhi, em có biết không?

Có lẽ là từ lúc chúng ta bắt đầu gặp nhau, anh đã yêu em, nhưng anh lại không hề nhận ra, hơn nữa lúc đó anh đã có vợ chưa cưới, ở trong nhà anh, hôn nhân luôn không thể tự quyết định, không thể tùy tiện lấy vợ theo ý muốn của bản thân!

Nhưng sau này, khi phát hiện mình thích em, anh liền quyết định tìm em, muốn cưới em làm vợ, lại không nghĩ rằng lại làm cho con của chúng ta ra đi mãi mãi, cũng đẩy mối quan hệ của chúng ta tới bờ vực tử vong...”

Diệp Duệ thầm thì nói với cô, những lời này thời điểm cô tỉnh, anh đều không dám nói, lúc cô ngủ thiếp đi như thế này mới dám nói ra.

Gia đình của anh căn bản sẽ không cho phép anh cưới một người như Lý Băng, cái bọn họ cần chính là một cuộc hôn nhân đầy lợi ích, liên thông chính trị, dùng cái này cũng cố vị trí của mình.

Trước kia anh cho là cả đời này mình sẽ không yêu bất kỳ một người phụ nữ nào, cho nên cưới ai cũng không quan trọng, nhưng sau này, anh gặp được Lý Băng, anh mới biết, anh muốn kết hôn với cô, có cuộc hôn nhân của riêng mình.

Cuộc hôn nhân của cha mẹ anh cũng là kết thân chính trị, bọn họ ngoài mặt mặc dù rất ân ái, nhưng sau lưng hai người họ lại không hề như vậy, rất thường xuyên cãi nhau, từ nhỏ đến lớn anh vẫn luôn sống trong ngôi nhà đầy tiếng cãi vã.

Khi đó trong lòng anh cũng ngầm nhận định, sau này mình cũng sẽ trải qua cuộc sống như thế, mặc dù rất bất đắc dĩ, nhưng đường công danh sẽ được thăng tiến, coi như bản thân không muốn, thì có thể như thế nào!

Dù muốn, dù không anh nhất định phải qua cuộc sống như thế, nhưng kể từ khi gặp Lý Băng, cô lạnh lùng, cô đề phòng, tất cả đều khiến cho anh thay đổi suy nghĩ của chính mình. Anh sẽ nghĩ tới cô, không nhìn thấy cô, sẽ thấy nhớ, lúc cô rời đi, sẽ tức giận, anh tự ngộ ra những điều đó đại diện cho cái gì, không phải là tình yêu sao.

Anh biết, coi như Lý Băng có tha thứ cho mình, anh còn phải làm rất nhiều chuyện, để trải bằng con đường trước mặt, như vậy mới có thể quang minh chính đại cùng Lý Băng ở chung một chỗ. Thật ra thì anh cũng đã suy nghĩ thấu đáo, nếu như Lý Băng nguyện ý ở bên cạnh anh, anh sẽ đứng ra xử lý hết tất cả mọi chuyện, cho dù có mất đi chức thị trưởng này anh cũng sẽ không hối tiếc.

Nhìn Lý Băng tái nhợt nằm ở trên giường, tay Diệp Duệ càng nắm chặt hơn.

Mười hai giờ khuya, điện thoại Diệp Duệ đột nhiên vang lên, liếc nhìn màn hình, anh rất không bình tĩnh đứng lên, đi tới trước cửa sổ.

“Có chuyện gì?”

Giọng nói rất lạnh, vô cùng lạnh, có vẻ không được kiên nhẫn!

“Diệp Duệ, ngày mai con đến khách sạn ‘Kim Tự’ ăn một bữa cơm cùng với con gái của một nhà tài phiệt, này, đừng có nói không đấy!”

Đối phương chỉ nói một câu liền cúp máy!

Diệp Duệ nhìn điện thoại vừa tắt, mặt tràn đầy bất đắc dĩ, kể từ sau khi vị hôn thê kia gặp chuyện không may, ba mẹ của anh vẫn luôn tìm vị hôn thê khác cho anh, hơn nữa mỗi đều là những người nổi bật!

Anh thực sự không hề thích những cô gái kia, người nào cũng ăn mặc trang điểm xinh đẹp, nước hoa nồng nặc càng khiến anh thêm chán ghét, nhưng cha mẹ đã quyết định, anh lại không thể không đồng ý.

Thở dài, Diệp Duệ ngồi ở mép giường, nhìn Lý Băng, lẩm bẩm hỏi.

“Băng nhi, em nói anh nên làm như thế nào?”

Nhưng Lý Băng căn bản không nghe thấy anh nói, vẫn đang ở trong trạng thái mê man như cũ.

Bác sĩ vừa mới nói, có thể cô sẽ ngủ rất lâu, cho nên chỉ cần ở cùng với cô là tốt rồi!

Ngày hôm sau, hơn tám giờ, Diệp Duệ liền bị tiếng chuông điện thoại đánh thức, nếu không phải sợ ảnh hưởng đến Băng nhi, Diệp Duệ đã sớm cúp điện

thoại rồi.

“Chuyện gì!”

Trong giọng nói rất không bình tĩnh, đầy vẻ chán ghét!

“Làm sao còn chưa tới, con mau tới đây, đưa Linh Linh đi dạo phố!”

Diệp Duệ cau mày, đi dạo phố, sáng sớm tinh mơ đã muốn đi dạo phố, cô gái này chưa hề gặp mặt, liền bị anh trực tiếp phủ nhận!

“Con phải đi làm, không đi được, mẹ tự giải quyết đi!”

Diệp Duệ nói xong liền cúp điện thoại, không cho mẹ mình có cơ hội mở miệng!

Một người phụ nữ, sáng sớm tinh mơ đã bắt anh đưa đi dạo phố, từng tuổi nào rồi chứ, anh không thích phụ nữ như vậy chút nào, đều chỉ là bình hoa, dùng để trang trí!

Diệp Duệ mới xoay người, điện thoại lại vang lên, anh liền đi tới nhà vệ sinh, ấn nút nghe, còn chưa mở lời liền nghe thấy bên kia gầm lên như sấm, “Mặc kệ con đang làm gì, lập tức tới đây cho mẹ, nếu con không muốn bị mất mặt!”

“...”

Lần này đổi lại là Diệp Duệ chưa kịp mở miệng liền bị cúp!

Diệp Duệ rất tức giận nắm chặt điện thoại di động, đi ra khỏi nhà vệ sinh, nhìn Lý Băng vẫn còn đang ngủ, yêu thương đi tới bên giường ngồi xuống.

“Băng nhi, em chờ anh... anh đi xử lý tốt chuyện này, anh muốn chung sống với em, mặc kệ em có đồng ý hay không, anh cũng muốn vì em liều một lần!”

Nhận cuộc điện thoại mới vừa rồi, anh càng thêm khẳng định quyết tâm, vì Băng nhi, anh sẽ ngã bái với cha mẹ của mình!

Dặn dò y tá chăm sóc cho Băng nhi thật tốt, Diệp Duệ liền sửa sang lại chính mình liền rời đi!

Khách sạn ‘Kim Tự’ là khách sạn lớn nhất, cũng là khách sạn sang trọng nhất ở thành phố này, chủ nhân của nó chính là nhà tài phiệt Tiêu Tề, mà Tiêu Linh Linh chính là người kế nghiệp duy nhất của nhà tài phiệt này!

Diệp Duệ đi tới khách sạn, đã nhìn thấy mẹ của mình đang nói chuyện cùng một cô gái ăn mặc cực kỳ yêu mị, hơn nữa còn rất vui vẻ, mẹ anh hôm nay cũng ăn mặc rất mát, tuy bốn mươi năm mươi tuổi nhưng lại chẳng khác gì phụ nữ mới ba mươi bảy, ba mươi tám, đáng vẻ thướt tha thùy mị, cũng được coi là một người đẹp.

“Duệ nhi, sao giờ mới đến!”

Bà Diệp nhìn thấy con trai của mình mặt lạnh đi vào, trong tay không hề mang theo cái gì, rất không vui nhìn anh chằm chằm.

Diệp Duệ không thèm để ý tới ánh mắt kia, lạnh lùng nhìn Tiêu Linh Linh, dáng dấp lẳng lơ, đôi mắt câu hồn đoạt phách, rất là loi, không giống với con gái tiểu thư khuê các, mà giống như với kỹ nữ hơn!

“Diệp tiên sinh sao? Quả nhiên anh rất giống với mẹ mình, thật khí độ tuấn tú, hơn nữa so với trên ti vi thì đẹp trai hơn nhiều!”

Tiêu Linh Linh đưa mắt nhìn Diệp Duệ, có thể nói một người đàn ông như anh chính là bạch mã hoàng tử của rất nhiều các cô gái!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296: Phiên ngoại Mê tình (3)

“Thật sao? Tiểu thư quá lời rồi!”

Diệp Duệ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nhìn Tiêu Linh Linh đáp, phụ nữ như thế này, anh đã gặp quá nhiều, coi như chỉ để làm ấm giường, anh cũng không thích nổi!

Tiêu Linh Linh đi tới trước mặt anh, rất tự nhiên kéo kéo tay của anh, Diệp Duệ nhú nhú mày, theo bản năng lui về phía sau, bỏ tay của cô ta ra, lạnh lùng nói:

“Xin lỗi, hôm nay tôi tới đây không phải để đi ăn cơm dạo phố với cô, mà muốn tìm mẹ tôi có chút việc!”

Diệp Duệ nói xong liền kéo mẹ của mình đi tới một góc.

Tiêu Linh Linh thế nào cũng không ngờ được mình lại bị anh quăng đi như vậy, cô ta còn chưa có bắt đầu sử dụng bản lĩnh của mình, mà anh cứ nhiên lại không thèm đếm xỉa gì đến?

Chẳng lẽ mắt của anh bị mù sao? Cô ta chính là chủ của khách sạn “Kim Tự này”, bản thân đáng giá tiền tỷ, đáng đáp lại xinh đẹp quyến rũ mà anh ta lại không cần?

Tức chết cô ta rồi, thật là mắt mù!

Bà Diệp bị Diệp Duệ kéo sang một bên, còn chưa kịp mở miệng trách mắng, đã nhìn thấy ánh mắt trong trẻo lạnh lùng khác thường của con trai.

“Nếu như mẹ không muốn con cùng cái nhà này cắt đứt mọi quan hệ thì tốt nhất mẹ nên thu hồi dã tâm của mình, con không phải công cụ để mẹ khai thác vinh hoa phú quý, đừng có quá tham lam! Chẳng lẽ tiền con đưa cho mẹ còn chưa đủ nhiều sao?”

Mẹ của Diệp Duệ vốn là tiểu thư nhà giàu, đã quen tiêu tiền như nước rồi, bao nhiêu tiền cũng thấy không đủ, cha anh trước kia cũng là thị trưởng, tiền lương cũng không phải là rất nhiều, nhưng toàn bộ đều cung phụng cho bà, lại còn chưa đủ, vẫn còn muốn kiếm nhiều tiền hơn nữa!

Tiền sao **!

Bà nhìn con trai, cười lạnh nói.

“Một tháng lương của con chỉ có hơn một vạn, còn chưa đủ mua một bộ quần áo...”

“Chỗ này có mười triệu, về sau, đừng tìm bất cứ cô gái nào cho con nữa, nếu như mẹ còn muốn để con gọi mình là mẹ, thì nên cầm số tiền này mà sống qua ngày cho thật tốt!”

Diệp Duệ soạn soạn ký chi phiếu mười triệu đưa cho bà, đối với anh mà nói, mười triệu này không thấm vào đâu cả, trước kia anh đều không nói rằng mình có tiền, nhưng hiện tại lại hận không thể dùng tiền để bịt miệng tất cả.

Bà Diệp nhìn tờ chi phiếu mười triệu con trai vừa đưa mà tròn tròn cả mắt.

“Con... không phải ký chi phiếu đã quen đấy chứ? Mười triệu tệ, sao con lại có số tiền này!”

Con trai bà chỉ là một thị trưởng, một năm tối đa cũng chỉ có khoảng hai mươi mấy vạn, lấy đâu ra mười triệu này chứ.

Diệp Duệ không nhìn mẹ mình, chỉ lạnh giọng nói.

“Có hay không, chính mẹ đi xem một chút liền biết, về sau không được tiếp tục làm những chuyện như vậy nữa, nếu không, mẹ đừng mong lấy được ở chỗ con một xu nào!”

Diệp Duệ lạnh lùng nói xong liền xoay người rời đi!

Để kiếm được số tiền này, anh đã phải vất vả thế nào, từ lúc bắt đầu hiểu chuyện, anh đã phải cố gắng học tập không ngừng nghỉ, rồi tham gia đầu tư vào chứng khoán, cổ phiếu, cơ hồ cái nào có thể kiếm ra tiền anh đều tham gia, nhờ vào thông minh cơ trí của bản thân mà kiếm được không ít tiền.

Lợi nhuận kiếm được cho tới bây giờ anh cũng không nói cho cha mẹ mình biết, vì anh hi vọng bọn họ có thể sống một cuộc sống bình thân, hi vọng họ không vì tiền mà cãi nhau hết ngày này qua ngày khác, nhưng càng lớn anh lại càng thất vọng.

Mẹ anh là một người chỉ muốn tiền, hơn nữa lòng tham càng ngày càng bành trướng, cha vụng trộm nuôi tình nhân bên ngoài, tiền của ông toàn bộ đều mang đi cung phụng cho gái hết, người một nhà nhưng lại chia năm xẻ bảy.

Tựa như lần trước, anh bị thương kích, tính mạng đang ngàn cân treo sợi tóc, hai người họ cũng không thèm hỏi thăm một câu, về đến nhà, lại thấy họ ồn ào tranh cãi.

Anh chán ghét gia đình mình, cũng cực kỳ buồn phiền, tâm hồn cô độc dần trở nên chai sạn, cho nên, phụ nữ, anh không muốn, cũng không dám muốn!

Lý Băng lại là ngoại lệ, anh biết, mình yêu cô, mà cô cũng không giống với những người phụ nữ khác.

“Ha ha, không ngờ con của mẹ thực có bản lĩnh, kiếm được nhiều tiền như vậy! Về sau...”

“Không có về sau, một trăm ngàn này là phí phụng dưỡng vì đã sinh ra con, chính mẹ tự chất vắn lại lương tâm của mình xem, xem mình có làm tròn nghĩa vụ của một người mẹ hay không? Mẹ thật lòng yêu thương con hay sao? Hay là chỉ có tình yêu với kim tiền, đối với vật chất **! Từ hôm nay trở đi, mười triệu này thuộc về mẹ, về sau, đừng mơ tưởng lấy từ con một phân tiền nào, còn nữa, chuyện của con, về sau cũng không cần phải hỏi tới!”

Diệp Duệ lạnh lùng nói, những năm này cha mẹ anh đã tổn thương đến anh như thế nào chứ, mười triệu này cũng coi như là tiền phụng dưỡng tuổi già,

nếu như họ thật lòng hối cải thì có lẽ về sau anh sẽ trở về nhà, nếu như không hối cải, anh cũng phải đành xem như mình không có cha mẹ mà thôi.

Bà Diệp bị con trai nói vậy sắc mặt lúc trắng lúc xanh, nhưng vẫn vênh mặt lên dạy dỗ:

“Những lời này là lời người làm con nên nói hay sao, nếu không phải vì con thì vì ai nữa chứ? Con phải biết, chỉ cần kết hôn với Tiêu Linh Linh, cô ta sẽ mang theo một khối tài sản kết sù tới nhà chúng ta, lúc đó vừa có tiền, mà vị trí của con lại càng thêm vững chắc, có thể thăng quan phát tài, tại sao...”

“Thôi đi! Sau này nếu còn nói những lời như vậy nữa, con sẽ thu hồi toàn bộ tiền lại!”

Diệp Duệ thật sắp phát điên, đây là lần đầu tiên anh nói chuyện với mẹ mình như vậy, bà Diệp bị con trai quát liên ngâm ngắt cả người, trong ấn tượng của bà, từ trước đến bây giờ chưa bao giờ nó xử sự như vậy!

Bà muốn gì được đó, lời của bà chính là thánh chỉ, mà bây giờ...

Thế này nhất định là có nguyên nhân, bà nhất định phải điều tra cho rõ ràng, đến tột cùng là người nào làm cho con trai bảo bối của bà trở nên như vậy, ngay cả người thân cũng không cần!

“Còn nữa, không cần phải đi điều tra, nếu không, tự gánh lấy hậu quả!”

Diệp Duệ cảnh cáo xong liền rời đi, nơi này, một khắc anh cũng không muốn ở lại.

Tiêu Linh Linh vừa đi tới, đã nhìn thấy Diệp Duệ khí thế hung hăng rời đi, tức giận đến dậm chân.

Bà Diệp nhìn Tiêu Linh Linh như vậy, vội vàng an ủi.

“Linh Linh à, thật là thật xin lỗi, thằng nhóc Diệp Duệ này không biết nghe lời gì cả, người làm mẹ như bác đây nó còn không để ý tới, haiz!”

Bà Diệp mặc dù tham tiền, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy con trai xử sự như thế, cũng không muốn làm quá mức, hơn nữa, mười triệu này nếu là thật thì cũng đủ cho bà ta xa hoa cả đời!

“Bác gái, có phải Diệp Duệ đã có người trong lòng rồi hay không, nhất định là như vậy rồi!”. Cô ta thật muốn xem xem, đến tột cùng là kiểu phụ nữ gì, lại để cho anh không thèm để ý tới người ưu tú như cô ta!

Bà Diệp nhìn Tiêu Linh Linh, hung dữ trong ánh mắt của cô ta khiến cho bà thật kinh ngạc, giả bộ hồ đồ mà nói.

“Không biết nữa, bác cũng già rồi, không còn làm được trò trống gì nữa!”

Tiêu Linh Linh nhìn bà Diệp, tuy nói như vậy nhưng nếu muốn điều tra quả thật dễ như trở bàn tay, có điều có muốn hay không lại là chuyện khác!

“Cháu trở về đi thôi!”

Tiêu Linh Linh lấy ra chi phiếu, viết một trăm vạn rồi đưa cho bà Diệp.

“Đây là phí gặp mặt, hi vọng bác gái có thể thuyết phục được anh ấy!”

Tiêu Linh Linh vẫn biết bà cô già này tham tiền nhất. Bà Diệp nhận lấy chi phiếu, chỉ có một trăm vạn, bà còn tưởng rằng sẽ là năm trăm vạn cơ đấy, không ngờ lại hẹp hòi như vậy, nhưng vẫn nhận lấy, nhàn nhạt cười nói.

“Thuyết phục, bác tất nhiên sẽ thuyết phục nó, nhưng bản thân cháu vẫn phải cố gắng đấy!”

Nếu bà không thể động thủ, Linh Linh nhất định sẽ đi điều tra chân tướng, vừa có tiền, vừa có thể xem kịch vui, thật là vẹn cả đôi đường!

Tiêu Linh Linh gật đầu đáp: “Cảm ơn bác gái, Linh Linh nhớ rồi!”.

Mặc kệ là ai, dám giành đàn ông với Tiêu Linh Linh này, nhất định phải trả giá thật lớn!

Mà lúc này Diệp Duệ đang lái xe trở lại bệnh viện, tâm tình đã tốt hơn rất nhiều, mặc dù tổn thất mười triệu, nhưng như vậy cũng đáng giá.

Đi tới cửa bệnh viện, vừa định đi vào, đã nhìn thấy một người ngồi ở trước giường của Lý Băng cười cười nói nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 297: Phiên ngoại Mê tình (4)

Thế nào mà lại là anh ta, Diệp Duệ vốn đã nghĩ kỹ sau khi trở về muốn nói chuyện thật nghiêm túc với Lý Băng, nhưng giờ phút này toàn bộ suy nghĩ trong đầu liền biến mất không thấy tăm hơi, chỉ có thể đứng ở cửa, trơ mắt nhìn cô và Thu Cẩn cười nói vui vẻ.

Tâm, sao lại thấy đau như thế, không ngờ anh đợi lâu như vậy, Lý Băng vẫn không tỉnh lại, mà người đàn ông này vừa tới, cô lại có thể cùng anh ta chuyện trò vui vẻ, Diệp Duệ à, Diệp Duệ, mày thật quá thất bại.

Xoay người, khổ sở rời khỏi đó, chờ anh ta rời đi, chờ đến khi cô ngủ, anh tới thăm cô cũng được!

Lý Băng nhìn trờ đàn ông bên cạnh đang nói liến thoắng, lời nào cũng làm cho cô buồn cười, quả thật là rất có năng khiếu kể chuyện hài.

“Thấy sao, tôi so với người kia giỏi hơn nhiều đấy chứ!”

Thu Cẩn nhìn Lý Băng tươi cười rạng rỡ liền hỏi, tối hôm qua sau khi bọn họ rời đi, anh cũng liền đi theo ở phía sau, thấy Lý Băng té xỉu, đang định chạy đến thì lại nhìn thấy có người còn khăn trương hơn, vội vã xông tới bế cô chạy thẳng đến bệnh viện, anh cũng chạy theo đi qua đó.

Đi tới bệnh viện, hỏi thăm tình trạng của Lý Băng, khi biết được cô không việc gì anh mới rời đi. Sáng sớm hôm nay liền tới đây thăm cô, không ngờ đúng lúc cô vừa tỉnh.

Nhìn thấy cô buồn buồn không vui, anh biết trong lòng cô nhất định là đang nghĩ đến Diệp Duệ, nhưng anh lại thấy không cam tâm, không muốn cho Diệp Duệ có được cô, cũng không thể làm gì khác hơn là lưu lại đây.

Mấy ngày làm việc cùng nhau, tình cảm của anh đối với Lý Băng đã vượt qua tình bạn bè đồng nghiệp, cô là cô gái đặc biệt nhất mà anh từng gặp. Vì vậy anh rất muốn che chở, bảo vệ cô, biến cô thành người phụ nữ của mình, nhưng anh lại phát hiện, cho dù là trong công việc, hay là đang trò chuyện cùng anh, nhưng trái tim của cô đã sớm bay đến chỗ của người đàn ông khác rồi.

Sau khi điều tra, anh mới biết, người đàn ông kia của cô chính là thị trường Diệp Duệ của thành phố này, anh cũng đã nghe thấy nhiều bàn tán về người này, nhưng anh không biết anh ta có yêu Lý Băng hay không, nếu quả thật anh ta thật lòng yêu cô mà nói thì anh sẽ nguyện ý thôi lui.

Dù sao trong tình yêu cứ không phải chiếm được đã là hạnh phúc, có thể nhìn thấy người mình yêu vui vẻ, anh đã rất thỏa mãn rồi. Không phải là anh không muốn tranh thủ, nhưng đã tranh thủ hơn một tháng, từ đầu đến cuối Lý Băng không hề động lòng chút nào, hơn nữa tình cảm với Diệp Duệ cũng mỗi ngày một tăng, không hề giảm đi chút nào.

Lý Băng nghe Thu Cẩn nói thế, sắc mặt có chút khó coi, nói đến cái này, cô liền thấy mờng lung, trước khi té xỉu, hình như người ôm cô là Diệp Duệ, tại sao lúc tỉnh lại thấy Thu Cẩn?

“Cái đó... anh đã cứu tôi, rồi đưa tôi tới bệnh viện sao?”

Lý Băng ân cần hỏi, đưa mắt nhìn Thu Cẩn, rất sợ anh sẽ mất hứng.

Thu Cẩn nhìn cô thờ dãi đáp: “Không phải, tôi cũng rất muốn cứu em, nhưng lại bị người khác tranh mất rồi! Người kia em cũng biết đấy, chính là thị trường đại nhân của chúng ta!”

Thu Cẩn nói xong, đưa mắt nhìn chằm chằm vào cô, thấy ánh mắt cô vẫn điềm nhiên như không, trong lòng lại càng thêm đau khổ.

Trong lòng cô, chắc hẳn vẫn hi vọng người cứu mình chính là Diệp Duệ, mà không phải là anh? Bất kể là anh có làm gì, có cố gắng thế nào, đối với phần tình yêu này, anh thùy chung vẫn là người đến chậm!

“Thật sao? Vậy tại sao lại không ở đây chứ!”

Lý Băng nhàn nhạt hỏi, làm bộ như rất bình tĩnh, rất không quan tâm nhưng cô càng che giấu, lại càng thêm bại lộ.

Thu Cẩn kéo tay của cô sang, rất nghiêm túc hỏi.

“Băng nhi, tôi muốn hỏi em một câu, hi vọng em sẽ cho tôi một đáp án rõ ràng, tôi không hy vọng em sẽ nói dối, vì mỗi lời nói của tôi đối với em đều xuất phát từ thật tâm!”.

Lý Băng nhìn Thu Cẩn, ánh mắt của anh thật thâm tình như thế khiến cho người khác không khỏi chua xót.

“Chuyện gì??”.

Cô thấp thỏm hỏi, không dám nhìn thẳng vào mắt của anh, sợ phải nhìn thấy thứ mình không muốn.

“Em yêu Diệp Duệ đúng không?”

“Tôi...”

Lý Băng rất muốn giải thích, nhưng Thu Cẩn lại nắm chặt tay của cô nghiêm túc nói tiếp: “Thành thật trả lời tôi!”

Nhìn vào mắt của anh, Lý Băng liền gạt đầu thay cho câu trả lời, nhưng vừa nghĩ tới thân phận cao cao tại thượng của Diệp Duệ cùng những chuyện anh đã làm với cô, bọn họ còn có khả năng sao?

Nghĩ tới đây, lòng của Lý Băng càng thêm đau đớn!

Thu Cẩn nhìn cô gạt đầu, mặc dù chuyện này đã nằm trong dự liệu, nhưng tâm vẫn rất đau, nghẹn đến khó chịu.

“Vậy tại sao không cùng anh ta ở chung một chỗ?”.

“Tôi và anh ấy không thể nào đâu, Thu Cẩn, Lý Băng tôi không phải người có xuất thân cao quý, chỉ là một đứa trẻ mồ côi, không có cha mẹ, một người chỉ cần có cơm no áo ấm là được. Tôi không muốn gả cho danh môn Quý tộc gì gì đó, cũng không muốn cùng bọn họ dây dưa, tôi chỉ muốn làm một người bình thường, có công ăn việc làm, cùng người trong lòng ở chung một chỗ!”

Nhưng điều kiện tiên quyết chính là người mình thích phải có thân phận tương đối phù hợp!”

Đàn ông có tiền, có quyền có thế, cô không thể với tới nổi, Diệp Duệ chính là một người như thế cả Thu Cẩn cũng vậy!

Bọn họ chỉ là người khách qua đường trong cuộc đời của cô, cũng không quán lấy anh nữa, như vậy thật quá mệt mỏi.

Thu Cẩn nhìn cô, về mặt khi nói đến Diệp Duệ đầy khổ sở cùng ảm đạm, khiến cho anh có chút tức giận.

“Những điều này đều là nói đến Diệp Duệ và em sao? Anh ta ghét bỏ em là cô nhi???”.

Không ngờ Diệp Duệ lại là người yêu phú phụ bản như vậy!

Lý Băng lập tức lắc đầu, thấy Thu Cẩn tức giận, vội vã giải thích.

“Không phải, là tôi tự nhận thấy như vậy! Tôi cảm thấy thân phận, bối cảnh của mình quá kém, không xứng với một người đàn ông ưu tú như thế!”. Người ta vừa có thân thế, ngoại hình đẹp trai, bối cảnh gia đình lại tốt, đàn ông như vậy, làm sao bắt được tim của anh chứ, sao có thể sống với nhau cả đời chứ.

Hơn nữa, từ trước tới giờ anh cũng chưa từng nói sẽ cưới cô, coi như có cùng nhau lên giường, có con, anh cũng sẽ không có dự định này!

“Vậy em hãy gả cho tôi đi!”.

Thu Cẩn cầm tay của cô, vô cùng nghiêm túc nói.

Lý Băng bị lời này của anh làm cho ngây ngẩn cả người, nhìn về mặt anh cực kỳ nghiêm túc, muốn tránh thoát nhưng lại bị anh giữ lại không có cách nào tránh ra.

“Thu Cẩn, đừng có nói đùa, tôi với anh không! Anh ưu tú như vậy, sẽ tìm được rất nhiều cô gái tốt hơn, thích hợp với anh hơn!”

Cô đã từng làm mẹ, hơn nữa còn trải qua một đoạn tình cảm như thế, thân thể lại không tốt, phụ nữ như vậy, có cái gì đáng để anh yêu chứ.

Có lẽ là do đặc tính chung của đám công tử nhà giàu, cưới vợ cũng bỗng bột theo cảm tính, ngay cả tình cảm là cái gì cũng không biết!

“Tôi không nói đùa đâu, tôi thật sự rất nghiêm túc, thật sự rất thích em, thậm chí là rất yêu, cho tới bây giờ tôi chưa từng thấy hứng thú với bất cứ một cô gái như vậy, em chính là người đầu tiên. Tôi hi vọng em đừng cự tuyệt nhanh như vậy, mặc dù là công tử nhà giàu, nhưng đối với tình cảm này tôi rất thật lòng, hi vọng em có thể tiếp nhận tôi!”

Trước kia anh cũng chưa từng yêu bao giờ, nhưng anh thừa nhận, nếu có nhu cầu chẳng qua sẽ đi tìm phụ nữ để phát tiết, nhưng đó không phải là yêu, anh biết rõ, cảm giác của mình đối với Lý Băng, hi vọng có thể cùng cô đi cả cuộc đời này!

Lý Băng nhìn Thu Cẩn, lời nói của anh chân thành như vậy, có nên đồng ý cho anh cơ hội không?

Nhưng lòng của cô toàn bộ đều bị Diệp Duệ lấp đầy, vẫn có thể tiếp nhận anh được sao?

“Nhưng anh là con cháu Hào Môn, tôi quả thật không xứng với anh!”

Lý Băng vừa mới nói xong, cánh môi mỏng của anh liền áp lên môi của cô như muốn chặn lại không cho cô nói tiếp!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 298: Phiên ngoại Mê tình (5)

Lý Băng trợn to hai mắt, thế nào cũng không ngờ anh lại hôn mình?

Qua một lúc, Thu Cẩn mới buông Lý Băng ra, thấy cô vẫn còn ở sững sờ, lửa giận đã trong lòng đã vơi đi rất nhiều, nghiêm nghị nói:

“Băng nhi, em hãy nhớ, Thu Cẩn tôi không phải loại đàn ông thế lực đó, tôi chỉ muốn tìm một người mình thích, cùng sống bên nhau cả đời, về chuyện tiền bạc, hay quyền thế tôi không hề quan tâm!”

“Nhưng người nhà của anh...”

“Bọn họ không quản được chuyện của tôi, Băng nhi, chỉ cần em nói cho tôi biết, có thể cho tôi một cơ hội hay không, tôi muốn em hãy thử tiếp nhận tôi!!”

Nếu Diệp Duệ là tiểu nhân vụ lợi, vậy thì anh cũng sẽ không cố kỵ mà đi tranh thủ, anh tin tưởng, thời gian sẽ chứng minh tất cả, tình cảm của anh đối với Lý Băng tuyệt đối là chân thật, anh cũng sẽ để làm cho Lý Băng nhìn rõ tấm chân tình này của mình!

Lý Băng cắn môi, ngón tay siết lại thật chặt, cô có nên đồng ý không?

Diệp Duệ, tại sao chúng ta không thể ở chung một chỗ, tại sao chúng ta lại không thể nào!

Anh không đến thăm cô, hay nói cách khác, trong lòng của anh căn bản cũng không có cô! Nghĩ tới đây, lòng của Lý Băng càng thêm đau, nhìn Thu Cẩn, có lẽ người đàn ông này nói rất đúng.

Ở cùng với anh, cô có thể quên đi Diệp Duệ, bắt đầu lại lần nữa.

“Tôi...”

“Băng nhi, cháu bị làm sao vậy, làm sao lại phải vào bệnh viện, hù chết ông nội rồi!”

Ngọc Kỳ Lâm không thèm gõ cửa, cầm theo một cái bình giữ nhiệt đi vào, mặt đầy lo lắng, người không biết còn tưởng đâu ông và Lý Băng là ông cháu ruột cơ đấy!

Sáng sớm hôm nay, vốn ông muốn gọi Lý Băng và Thủy Nhi đến nhà, tặng quà ra mắt cho chúng, không ngờ lại nghe thấy Thủy Nhi nói Lý Băng vừa nhập viện, mà lúc này Liễu gia lại có chuyện, Thủy Nhi cùng Thượng Quan phải lập tức về đó, để cho lão già như ông một mình đến trước.

Lý Băng vội vàng rút tay của mình về, nhìn về mặt lo lắng của Ngọc Kỳ Lâm, vô cùng cảm động, cũng rất đau lòng.

“Ông nội, thật xin lỗi, Băng nhi đã để cho ông phải lo lắng rồi!”

Thu cẩn hít sâu một hơi, đối với sự xuất hiện đột ngột của Ngọc Kỳ Lâm thật có chút tức giận, tối nay anh không thể đến đây được, mà lại đang hỏi hộc đại câu trả lời của Băng nhi, nhưng đến lúc sắp nghe được đáp án thì... Ai!

“Nói gì vậy chứ! Nha đầu ngốc, sức khỏe cháu như thế nào rồi?”

Ngọc Kỳ Lâm đi tới ngồi xuống bên giường, Thu Cẩn bị tính khí như trẻ con của ông làm cho dở khóc dở cười.

Tuy rằng hơi ghen tị, nhưng nội tâm lại không khỏi cảm thấy vui mừng thay Băng nhi, tối thiểu người ông vừa nhận này thật lòng quan tâm đến cô!

“Vâng”. Lý Băng nhẹ nhàng gật đầu, khoe môi nở nụ cười nhàn nhạt, mặc dù rất nhẹ, nhưng cũng nhìn ra được, nụ cười này xuất phát từ nội tâm, hiện tại cô đang rất vui vẻ.

Ngọc Kỳ Lâm mở nắp bình giữ nhiệt ra, thận trọng rót cháo gà mà ông đã nhờ di Vương tỉ mỉ chế biến ra, nghe nói Lý Băng bị suy nhược cơ thể đến phải nằm viện, làm cho ông lo lắng vô cùng.

Đĩ nhiên người gọi điện thoại thông báo tình hình của Lý Băng chính là trưởng quan Thu Cẩn ở trước mắt, nếu như anh biết cuộc điện thoại này sẽ làm cho đáp án mà anh mong chờ bấy lâu biến thành bọt nước mà nói thì anh chắc chắn sẽ không đi gọi điện thông báo đâu!

“Đây là cháo gà mà ông nhờ di Vương nấu cho cháu, phải ăn ngay trong lúc còn nóng...!” Ngọc Kỳ Lâm vừa bung cháo gà, vừa nói với cô.

“Cái đứa nhỏ ngốc này, cho dù công việc có bận rộn đến mấy đi chăng nữa cũng không thể liều mạng như vậy, có biết không? Có biết ông nội nghe thấy cháu té xỉu nằm viện, lo lắng ra sao không? Cháu từ nhỏ đã không có ba mẹ, thật vất vả lớn lên, còn chịu nhiều khổ cực như vậy, so với Sính Đình, ông càng đau lòng hơn!”

“Ông nội...”

Lý Băng không nhịn được nhào vào lòng ngực của Ngọc Kỳ Lân, nước mắt cũng ngăn không nổi nữa, tuôn ra như đê vỡ: “Cháu chỉ là cháu gái nuôi của ông mà thôi, ông đối với Băng nhi tốt như vậy, về sau nếu Băng nhi rời đi, thật sẽ không bỏ được...”

Cho tới bây giờ chưa có một người nào đối tốt với cô như vậy, vừa mang cháo gà đến, còn nói ra những lời quan tâm ân ái khiến cho cô thật sự rất cảm động.

Trước kia cô vẫn luôn thích ngụy trang mình, để bảo vệ bản thân cô luôn luôn tạo một lớp vỏ bọc lạnh lùng vô cảm, nhưng không có người nào biết, trong lòng của cô khát vọng được yêu thương đến cỡ nào!

Ngọc Kỳ Lân nhẹ nhàng vỗ về sau lưng của cô, cười nói:

“Đứa nhỏ ngốc, ai nói cháu sẽ rời khỏi ông chứ, cháu không phải là cháu nuôi của ông mà là cháu gái ruột giống như Sính Đình vậy, vĩnh viễn đều là tâm can bảo bối của ông, dĩ nhiên Thủy Nhi cũng thế!”

So với bọn họ, Lý Băng thật sự rất đáng thương!

Ông vẫn luôn tiếc nuối, mình có quá ít con cháu, không ngờ trời cao còn ban cho ông hai đứa cháu gái biết điều như vậy, có lẽ là ý trời đi, ông muốn bảo vệ bọn chúng thật tốt.

“Mau uống cháo gà đi, để lâu, nguội mất ngon!”

Ngọc Kỳ Lân đẩy Băng nhi ra, bung cháo gà lên, còn đích thân đút cho cô ăn nữa, Lý Băng cười rất vui vẻ, tất cả phiền não liền ném ra sau ót, hưởng thụ tình thân ấm áp chưa bao giờ có.

“À!”

Lý Băng thỏa mãn há miệng, thì ra cảm giác có người thân chính là như vậy! Đúng là thật hạnh phúc!

Thu Cẩn nhìn bọn họ, thấy trên mặt Lý Băng nở nụ cười hạnh phúc thỏa mãn, mà anh chưa từng thấy qua, nếu như có thể mà nói, anh hi vọng cả đời này, mình có thể khiến cho cô cười mãi như vậy.

Sau khi ăn xong, Lý Băng liền lôi kéo Ngọc Kỳ Lân nói chuyện phiếm, hai người họ thật giống như ông cháu ruột vậy, Thu Cẩn ngồi ở một bên, nhìn bọn họ nói chuyện, trên khóe môi vẫn luôn treo nụ cười nhàn nhạt.

“Tên tiểu tử này không tệ, Băng nhi, có phải là bạn trai của cháu hay không?”

Ngọc Kỳ Lân nhìn Thu Cẩn, xem ra rất hài lòng.

Lý Băng ngược ngừng cúi đầu, khẽ nói:

“Ông à, không phải đâu ạ, chúng cháu vẫn là bạn bè bình thường thôi!”

Thu Cẩn nghe cô nói vậy thấy thật vui mừng, cô nói vẫn là, vậy bọn họ có thể sẽ biến thành người yêu không phải sao?

“Ông nội, cháu tên là Thu Cẩn, cháu muốn theo đuổi Băng nhi, không biết ông có thể cho cháu một cơ hội hay không?”.

Ngọc Kỳ Lân cười ha ha nói: “Cái này phải hỏi Băng nhi mới đúng, nếu Băng nhi gật đầu, thì ta mới đồng ý, nhưng cháu gái à, người đàn ông này cũng không tệ lắm, có thể thử lui tới một chút xem sao!”

Nghe lời này của Ngọc Kỳ Lân xong, Lý Băng liền khéo léo gật đầu, mới vừa rồi cô cũng đã nghĩ thử đồng ý lui tới xem sao, hi vọng thật sự có thể quên được Diệp Duyệt!

“Băng nhi, em đồng ý thật sao!”

Thu Cẩn thấy Lý Băng gật đầu, kích động cầm tay của cô, tận lực áp chế xúc động từ trong nội tâm của mình.

“Đúng vậy, nhưng nếu làm bạn trai của tôi, tôi sẽ rất nghiêm khắc đấy!”

Lý Băng rất nghiêm túc vênh mặt lên nói, cực kỳ giống với một công chúa cao cao tại thượng.

Thu Cẩn thâm tình nhìn cô đáp: “Yên tâm đi, mặc kệ em có khảo nghiệm anh như thế nào... anh cũng sẽ khiến cho em hài lòng!”

“Ha ha... Xem ra ông già ta đây, rất nhanh lại có thêm một đứa cháu rể, lại có thêm chất ngoại rồi!”

Lời của Ngọc Kỳ Lân khiến cho Lý Băng xấu hổ cúi đầu, Thu Cẩn thì ngược lại, tâm tình đang tốt vô cùng, nụ cười trên môi chưa bao giờ tắt cả.

Diệp Duệ đứng ngoài cửa, nhìn Lý Băng ở bên trong cười vui mừng như thế, cô đã đồng ý Thu Cẩn, như vậy bọn họ thật đã chấm hết rồi sao?

Lý Băng đang cười cười, mắt bỗng dừng lại liếc ra phía ngoài cửa, liền thấy Diệp Duệ đang đứng ở bên ngoài, nụ cười trên mặt lập tức biến mất, cô kinh ngạc cũng như không hiểu, ánh mắt bi thương, đau đớn kia của anh là vì ai, là bởi vì biết được cô và Thu Cẩn vừa quyết định quen nhau sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Phiên ngoại Mê tình (6)

Thu Cẩn phát hiện Lý Băng có gì đó không thích hợp, dõi theo hướng nhìn của cô liền thấy Diệp Duệ đang đứng ở ngoài cửa, bốn mắt nhìn nhau không chớp, trong mắt của Diệp Duệ toát ra đau đớn cùng bị thương, còn Lý Băng lại tràn đầy nghi ngờ.

Tất nhiên Ngọc Kỳ Lân cũng nhìn thấy, xem Băng nhi phản ứng như thế chẳng lẽ người đó chính là người mà Thủy Nhi đã nhắc tới?

Đứng dậy, đi tới cửa, thấy Diệp Duệ vẫn còn đang nhìn Băng nhi liền nhàn nhạt nói:

“Cậu có lời gì muốn nói với Băng nhi đi vào đây nói cho rõ ràng, đứng ở cửa nhìn vào thì có ích gì!”

Đối với Diệp Duệ, không phải là ông không thích, nhưng lại có loại ý vị không thể nói ra được, ông cũng biết, Băng nhi rất thích cậu ta, nhưng giữa bọn họ không biết đã xảy ra chuyện gì, mà biến thành tình cảnh như bây giờ!

Diệp Duệ lấy lại tinh thần, lúc này mới bình tĩnh đứng ở trước mặt Ngọc Kỳ Lân nói chuyện với ông.

“Thật xin lỗi, ông Ngọc, mới vừa rồi cháu không nghe rõ ông đã nói gì, có thể lặp lại một lần nữa được không ạ?”

Đối với hành vi mất kiểm soát vừa rồi, Diệp Duệ cũng thấy hơi xấu hổ, từ trước tới giờ anh chưa từng lâm vào tình trạng như vậy.

Lý Băng là cô gái đầu tiên anh chân chính động lòng, cũng là người phụ nữ bị anh làm tổn thương sâu nhất!

Đối với cô anh vừa yêu vừa đau lòng, cho nên mới không biết mình nên làm như thế nào, đặc biệt là lúc Lý Băng rời đi, anh lại không hề giữ cô lại. Anh cũng không biết Lý Băng có tình cảm với mình hay không, nếu như anh chỉ có đơn phương thích cô, vậy thì cũng đành đứng nhìn cô thuộc về người khác, chúc cho cô hạnh phúc!

Ngọc Kỳ Lân nhìn Diệp Duệ, cũng nhận rõ thằng bé này thật sự đã yêu Lý Băng sâu đậm, nhưng còn con bé...

“Theo ông ra ngoài này một lát!”

Ngọc Kỳ Lân miễn cưỡng nói, Diệp Duệ nhìn Băng nhi một cái, mới đi theo Ngọc Kỳ Lân ra ngoài.

Lý Băng cũng không hiểu tại sao ông lại bảo anh ra ngoài làm gì, trong lòng thấy thật chua xót, thầm hỏi sao anh lại đứng ở cửa mà lại không đi vào?

“Rất thích anh ta, đúng không?”

Thu Cẩn nhàn nhạt hỏi, hi vọng vốn đang trào dâng mãnh liệt đã giảm đi rất nhiều, cũng không biết có phải bản thân anh quá ích kỷ hay không, thấy hai người họ yêu nhau như vậy còn muốn chen chân vào!

Lý Băng vội vàng quay đầu lại, không dám nhìn Thu Cẩn vì cô biết anh đang tức giận!

“Cho em một chút thời gian được không?”

Cô thật không có biện pháp nào để có thể lập tức quên ngay Diệp Duệ, anh đã ảnh hưởng đến cô quá sâu, sâu đến mức thời khắc nào cũng sẽ nhớ tới, trong đầu đều là bóng dáng của anh, gương mặt của anh, cả ánh mắt bi hương kia nữa.

Thu Cẩn nhìn Lý Băng, tiến lên ôm cô vào lòng.

“Đồ ngốc, anh không hề tức giận, chỉ thấy hơi đổ kị một chút mà thôi, tại sao anh ta có thể lấy được lòng của em, tại sao anh ta có thể dễ dàng trộm đi trái tim của em như vậy, rồi lại không hề biết quý trọng!”

Anh rất hận bản thân mình, tại sao lại không quen biết em trước anh ta, nếu như vậy, có lẽ người em yêu sẽ là anh chẳng... anh tuyệt đối sẽ không làm những chuyện có lỗi với em giống như anh ta, khiến cho em phải đau lòng, phải khổ sở.

Nhìn em khổ sở thành ra như vậy, anh thật sự muốn gánh vác thay cho em, nếu như hai người các em thật lòng yêu nhau thì anh sẽ tình nguyện rút lui để

thành toàn cho hai người!”

Những lời của Thu Cẩn làm cho Lý Băng thật cảm động, người đàn ông này, còn nói rằng nguyện ý tác thành cho cô, anh có biết mình đang nói gì sao?

“Thu Cẩn...”

“Gọi anh là Cẩn!”

Thu Cẩn dịu dàng nói, anh không biết, cô có thể cùng mình đi tới cuối cùng hay không, nhưng anh sẽ vẫn ở bên cạnh cô cho dù cô có yêu hay không yêu anh!

“Cẩn!”

Lý Băng khẽ cất tiếng gọi, Thu Cẩn liền hài lòng gật đầu.

“Em sẽ thử yêu anh một lần xem sao!”

Trừ câu này ra cô thật không biết mình còn có thể nói cái gì!

“Được, anh sẽ chờ em!”

Thu Cẩn chân thành nói, rồi ôm cô càng chặt hơn!

Diệp Duệ và Ngọc Kỳ Lân đi tới sân thượng, anh thật không biết Ngọc Kỳ Lân gọi mình lên đây để làm gì?

Là muốn cảnh cáo mình không được đến tìm Lý Băng, hay là muốn trách cứ anh?

“Cậu yêu Băng nhi sao?”

Ngọc Kỳ Lân nhàn nhạt mở miệng, Diệp Duệ nhìn ông, tuy không hiểu ý tứ của ông lắm, nhưng vẫn gật đầu.

“Vâng, cháu yêu cô ấy!”

Con tim của anh, anh biết rõ, cũng rất chính xác!

“Vậy tại sao lại không cùng con bé ở chung một chỗ!”

Ngọc Kỳ Lân nghe anh trả lời như vậy có chút khiếp sợ, xem ra ông đã đoán không sai, Diệp Duệ yêu Băng nhi, nhưng làm sao chuyện lại biến thành như bây giờ?

Diệp Duệ khổ sở nhìn ra phong cảnh thành phố bên dưới, đứng ở trên sân thượng có thể nhìn thấy rất rõ những tòa nhà cao chọc trời.

“Cháu và cô ấy chỉ là tình một đêm, cô ấy mang thai đứa nhỏ của chúng cháu được bốn tháng, nhưng do cháu không cẩn thận làm cho cô ấy sảy thai!”

Chuyện này, là chuyện anh khó khăn nhất tha thứ cho mình nhất!

Anh với cô chỉ là bạn giường của nhau, mà anh lại hại cô mất đi đứa nhỏ, cô làm sao sẽ tha thứ cho anh được chứ!

Ngọc Kỳ Lân nghe Diệp Duệ kể sự tình có chút bất ngờ, không ngờ chuyện lại là như vậy, thật sự là...

“Vậy sao cậu không cầu xin con bé tha thứ?”

“Cháu đã làm rồi, nhưng cô ấy vẫn không tha thứ!”

Anh đã từng rất nỗ lực để chuộc lỗi, nhưng cô ấy lại không hề tha thứ!

Hiện tại lại dây dưa thế này, không biết sẽ ra sao!

“Vậy cậu cần phải dây dưa như vậy, đi tìm cô gái khác đi! Cậu nghĩ xem cậu không có cốt khí đứng ở cửa, không dám vào, cứ nhìn như vậy thì Băng nhi sẽ trở lại bên cạnh cậu, sẽ tha thứ cho cậu sao?”

Cũng không biết đầu óc cậu ta có vấn đề gì hay không, sao lại ngu ngốc đến như vậy!

Dẫu gì cũng phải đi tranh thủ, ông cũng nhìn ra được Băng nhi rất yêu tiểu tử thối này, nếu như cậu ta không dám đi tranh thủ, Băng nhi cũng sẽ không thêm để ý đến cậu ta nữa, hai người đừng có mà vòn nhau như mèo vòn chuột nữa?

Hơn nữa bây giờ còn có thêm Thu Cẩn, nếu như không cố gắng lên, thì con bé sẽ chạy theo người khác mất!

“Cháu...”

Hiện tại mới đi tranh thủ, giải thích còn hữu dụng không?

Diệp Duệ nhìn Ngọc Kỳ Lân bằng ánh mắt mê man khó nói!

“Tôi nói nhiều như vậy, vì thấy cậu đáng thương, mà con bé Băng nhi kia cũng không phải không có tình cảm với cậu, chính cậu nhìn mà làm đi!”

Thật là, còn phải để ông già như ông dạy cho cậu ta nữa sao, quá vô dụng rồi!

Diệp Duệ nhìn theo bóng lưng Ngọc Kỳ Lân rồi đi, đứng ở trên sân thượng rất nghiêm túc suy tư.

Mà lúc này trong một căn phòng sang trọng ở một tòa nhà khác, có một cô gái đầy khêu gọi với bộ đồ da báo đang ngồi vắt chéo chân trên ghế sofa, trên tay đang kẹp một điếu thuốc, mắt phượng nhìn chăm chăm vào người con gái khác trên màn hình TV, ánh mắt lại cực kỳ lạnh lùng.

“Chính người phụ nữ này quyến rũ Diệp Duệ!”

Tiêu Linh Linh thế nào cũng không ngờ, Diệp Duệ lại có thể coi trọng một người phụ nữ như thế, diện mạo coi như cũng tạm được, tuy nhiên lại không hề có tài sản hay bối cảnh gì đặc biệt, thật không biết, cô ta có gì tốt!

“Đúng vậy, thừa tiểu thư!”

Nam thư ký thân cận đứng ở một bên rất cung kính trả lời, tất cả thư ký của Tiêu Linh Linh đều là đàn ông, hơn nữa đều là các chàng trai anh tuấn, chẳng những có thể bảo vệ an toàn cho cô ta, mà còn có thể làm ấm giường!

“Cô ta bây giờ đang đâu!”

Một người như vậy, bóp chết cô ta còn sợ bản tay nữa là!

“Ở bệnh viện, nhưng mà bây giờ luôn có một người đàn ông tên Thu Cẩn túc trực bên cạnh! Người này là một Thiếu tướng, cũng là công tử con nhà giàu!”

Hộ vệ đem hình của Thu Cẩn đưa cho cô nhìn, sau khi Tiêu Linh Linh xem xong liền tức giận bóp gãy điếu thuốc lá!

“Hừ... Một đứa con gái ba không, lại có nhiều đàn ông tốt coi trọng đến vậy, mấy người mau tiến hành bắt cô ta đến biệt thự tư nhân của tôi, nhưng tạm thời chưa làm gì vội!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 300: Phiên ngoại Mê tình (7)

Màn đêm từ từ phủ xuống, cũng không có ai ý thức được nguy hiểm đang dần dần đến gần, Thu Cẩn kiên trì túc trực bên cạnh Lý Băng, nhưng lại bị Ngọc Kỳ Lân gọi đi, mặc dù không tình nguyện nhưng dù sao cũng là trưởng bối cũng không thể không nghe theo.

Lý Băng không biết ông nội có ý gì, nhưng người cũng đã đi, để lại một mình cô ở đây, mặc dù có hơi tịch mịch, nhưng vẫn có thể tiếp nhận được.

Từ trước tới nay, không phải cô vẫn một thân một mình cô đơn tịch mịch như vậy sao? Coi như có tịch mịch thêm nữa, cũng không là gì cả!

Hơn tám giờ, Lý Băng vẫn không thấy buồn ngủ, liền đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, nhìn cảnh đêm đẹp đẽ bên ngoài.

Nếu như có người ở đây cùng ngắm cảnh đêm với cô thì thật là tốt!

Thờ ải, Lý Băng đang mải mê suy nghĩ nên không hề phát hiện được cửa đã được mở ra, hai cái bóng đen đang đi tới phía sau lưng mình, đợi đến lúc phản ứng kịp lại còn tưởng rằng đó là y tá đến kiểm tra phòng, vừa mới xoay người, liền bị người ta đánh bóp vào gáy!

Bóng đêm vẫn bao phủ dày đặc, Diệp Duệ đứng ở trên sân thượng, cứ hút một điếu lại một điếu, trong đầu không ngừng hiện lên lời nói của Ngọc Kỳ Lân, không biết trong lòng Băng nhi anh xếp thứ mấy, tại sao bọn họ sẽ biến thành như thế này?

Anh có nên giải thích rõ ràng với cô không?

Nghĩ đến điều này, cuối cùng Diệp Duệ vẫn quyết định đi xuống giải thích với cô một chút, coi như là cho bọn họ một cơ hội cuối cùng đi!

Diệp Duệ mới vừa đi đến chân thang đã nhìn thấy hai cái bóng đen lén lút khiêng gì đó vào thang máy, liền vội vàng đi theo.

Hai người kia khiêng Lý Băng vút lên trên xe, sau đó nhanh chóng rời đi, lúc Diệp Duệ đuổi đến cửa thì chiếc xe đã lăn bánh không bao lâu liền biến mất trên đường cái, anh vội vàng gọi 110 để báo cảnh sát, sau đó mới đi lên lầu.

“Băng...”

Đẩy cửa ra, nhìn căn phòng không một bóng người, anh chợt giật thót tim, dự cảm chẳng lành dâng lên, không lẽ người mới vừa bị bắt đi chính là Băng nhỉ?

Nghĩ tới khả năng này, Diệp Duệ vội vàng vọt xuống lầu, lên xe điên cuồng đuổi theo, nội tâm càng lúc càng thấy lo lắng.

Tại sao lại như vậy chứ, Băng nhỉ sao lại bị người ra bắt đi?

Lấy điện thoại di động ra, Diệp Duệ vội vàng gọi cho Thượng Quan Quân Triết!

“Thượng Quan, hình như Lý Băng bị bắt cóc rồi, lúc tôi mới vừa đi vào bệnh viện, đã nhìn thấy hai người lạ mặt đang vác một người nào đó vào thang máy, đến khi quay lại phòng của Băng nhỉ, thì không thấy cô ấy đâu cả, tôi hoài nghi người bị bắt cóc chính là Băng nhỉ!”

Diệp Duệ vừa nhanh chóng tóm tắt lại, vừa gia tăng tốc độ, nhưng vẫn không thấy tung tích của chiếc xe kia đâu nữa, thật sự là gấp chết người!

Thượng Quan Quân Triết không ngờ lại xảy ra chuyện như vậy, liền vội vàng hỏi.

“Anh có nhớ bảng số xe không?”

Chẳng lẽ là do gia tộc Bruce ở Mỹ làm? Bọn họ muốn bắt Lý Băng về sao?

Nghĩ đến người của gia tộc Bruce đều là người thủ đoạn không bình thường, Thượng Quan Quân Triết liền bấm điện thoại hỏi thăm xem sao.

“Không có biển! Mà hiện tại cũng không tìm được chiếc xe kia... a đây rồi...”

Diệp Duệ nói xong liền tăng tốc đuổi theo, cũng không thèm tắt điện thoại, mắt khóa chặt vào chiếc xe màu trắng không biển kia.

Thượng Quan Quân Triết liền cúp máy, sau đó lập tức gọi điện cho Belle.

“Uhm... Ah...”

Lúc này Belle đang vận động kịch liệt, thở hổn hển, đã sắp đến giai đoạn mấu chốt mà người nào lại làm hấn mất hứng như vậy.

“Belle, có phải anh bắt Lý Băng mang đi không?!”

Thượng Quan Quân Triết tức giận lớn tiếng hỏi, Belle lập tức dừng động tác, đứng dậy, đẩy người phụ nữ trên người ra vội vàng hỏi.

“Thượng Quan Quân Triết, cậu nói cái gì, không thấy Lý Băng đâu sao?”

Mặc dù hấn đã quên mất chuyện liên quan đến Cody cùng với trận chiến kia, nhưng với việc Lý Băng là ai, vẫn nhớ rất rõ ràng.

Mấy ngày nay, hấn lại biến thành người đàn ông phong lưu trước kia, tuy rất muốn gọi Lý Băng về nhà, nhưng nghĩ đến việc cô rất chán ghét cái nhà này nên vẫn không lên tiếng.

“Không sai, mới vừa rồi Diệp Duệ nói, không thấy Lý Băng ở bệnh viện!”

“Bệnh viện, Lý Băng xảy ra chuyện gì? Làm sao lại ở bệnh viện, sao lại không thấy đâu, ai dám làm chuyện này, ông đây sẽ giết cả nhà chúng!”

Ngay cả người của gia tộc Bruce cũng dám đụng vào, quả là chán sống rồi!

Thượng Quan Quân Triết nghe Belle nói thế, cũng biết thực lực thật sự của hấn, mặc dù lần trước đã đàn áp gia tộc Bruce, nhưng thể lực của gia tộc này vẫn còn rất lớn.

“Thời gian này Lý Băng mệt nhọc quá độ, cho nên mới bị nhập viện, anh mau ra lệnh cho đàn em ở Trung Quốc và Mỹ tìm kiếm xem sao, giới hắc đạo, anh nắm rõ hơn so với tôi!”

Người có thể bắt cóc Lý Băng, tuyệt đối không phải là người bình thường, Thượng Quan Quân Triết cho rằng chỉ có phần tử hắc đạo mới dám làm chuyện này.

Belle cau mày, vội vàng cầm điện thoại lên, lạnh giọng giao phó, hơn nữa thả ra tin tức, mặc kệ là ở Trung Quốc hay ở Mỹ, nếu ai dám động một sợi tóc của Lý Băng, hấn sẽ diệt luôn người đó!

Sau khi thông báo xong toàn bộ, Belle lập tức trở về biệt thự, đúng lúc gặp được Ôn Tề, liền vội vàng nói, “Cậu mau thông báo cho hắc đạo ở Trung Quốc và Mỹ nhớ chú ý, không được phép xuống tay với Lý Băng, con bé bị người ta bắt đi rồi!”

Belle lo lắng nói, Ôn Tề nghe vậy liền hiểu ý rất nhanh.

Hắn hiện tại có thể trở thành Thiếu chủ của gia tộc Bruce, một mặt vì hắn là người chính trực, một mặt cũng là vì năng lực của hắn nữa.

“Anh yên tâm, mười phút sau, cho nên có người cũng sẽ biết!”

Ôn Tề nói xong, lập tức bắt tay ngay đi làm, Belle nhìn Ôn Tề, trong đám anh chị em đồng như kiến cỏ của gia tộc hắn đây là một người cực kỳ có nhân tính!

Diệp Duệ đuổi theo suốt một đêm, mới phát hiện chiếc xe kia chỉ là ngụy trang, đối phương phát hiện ra anh đuổi theo phía sau, đã sớm đánh tháo rồi. Anh hết sức tức giận liền hung hăng đánh cho tên tài xế một trận.

Khi Lý Băng tỉnh lại lần nữa, đập vào mắt cô là một căn phòng có nội thất cực kỳ sang trọng, vừa nhìn cách bày biện ở đây liền biết đối phương cho dù không giàu cũng quý, hơn nữa còn thuộc loại Đại Phú Hào nữa.

Cô bị người ta bắt cóc sao? Lý Băng rất buồn bực, đến tội cùng là cô đã đắc tội với người nào, mà cư nhiên lại bị bắt cóc, hơn nữa còn bắt cóc đến một nơi sang trọng như vậy!

Cúi đầu nhìn tay chân mình đang bị trói thật chặt, khóe môi không khỏi dâng lên nụ cười lạnh.

Chỉ như vậy, mà muốn trói được cô sao, thật là quá buồn cười!

Đang muốn cười đây trói, thì cửa đã bị mở ra!

Một phụ nữ ăn mặc cực kỳ xinh đẹp gọi cảm đi tới, hai chân bắt chéo nhau ngồi xuống ghế sofa đối diện, trong tay còn kẹp một điều thuốc, xem ra là có mùi vị của người phụ nữ thuộc lão đại Hắc bang.

“Là cô bắt cóc tôi?!” Lý Băng nhìn người phụ nữ trước mắt, không hiểu tại sao cô ta lại bắt cóc mình?

Cô còn tưởng rằng là đàn ông cơ đấy, không ngờ lại là phụ nữ!

“Không sai, là tôi! Cô tên là Lý Băng hả! Đáng đáp ngược lại cũng có vẻ khá xinh đẹp!”

Tiêu Linh Linh cười tà nhìn Lý Băng, nụ cười như vậy cho khiến cho Lý Băng có chút phiền não.

“Vì sao lại trói tôi, hình như tôi không hề đắc tội với cô bao giờ?”

“Cô biết Diệp Duệ đúng không?”

Tiêu Linh Linh nhận nhặt hỏi, Lý Băng sững sốt một chút, chẳng lẽ chuyện này lại có liên quan đến Diệp Duệ?

“Không muốn thì không thừa nhận, tôi biết rõ cô chính là người Diệp Duệ yêu, nhưng tôi không cho phép! Một phụ nữ như cô sao lại dám giành anh ấy với tôi chứ!”

Giọng nói của Tiêu Linh Linh rất lạnh, đi tới trước mặt Lý Băng, hung dữ nhìn chăm chăm rồi dùng sức nắm lấy cằm cô hỏi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 301: Phiên ngoại Mê tình (8)

“Thì ra là cô thích Diệp Duệ?”

Lý Băng thật không ngờ mình và Diệp Duệ tuy không còn ở cùng nhau nữa mà vẫn bị người ta để mắt tới, nhìn người phụ nữ phong thái trác tuyệt trước mắt này dù có ngu đi nữa cũng nhìn ra được cô ta là con cháu hào môn thế gia, nhưng không biết có quan hệ gì với giới hắc đạo hay không nữa!

Nghe kiểu cách nói chuyện phách lối thế kia, nhìn ánh mắt lạnh lùng của cô ta, Lý Băng biết, người này không dễ dàng tha cho cô đâu.

“Không sai! Tao đã nhìn trúng anh ta nhưng lại bị cự tuyệt thẳng thừng!”. Tiêu Linh Linh này đã khi nào phải chịu đối xử như vậy chứ, nhìn gương mặt xinh đẹp lạnh như băng kia, đột nhiên một ý niệm tà ác vội thoáng qua trong đầu cô ta.

Lý Băng cười lạnh, cô nào có trên ai ghẹo ai, nhưng ngược lại cũng có chút ngoài ý muốn, Diệp Duệ sao có thể vì cô mà cự tuyệt một quốc sắc thiên hương như thế?

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, một phụ nữ tâm địa độc ác như rắn rết, ai sẽ thích cơ chứ!

“Tôi không thích Diệp Duệ, anh ta yêu thích tôi đó là chuyện của anh ta, cô nên đi tìm anh ta mới đúng, có sao lại đối phó tôi làm gì!”

Lý Băng không hề sợ hãi, cô rất tin tưởng mình có thể đối phó được cô ta.

Tiêu Linh Linh nhìn về mặt lạnh lùng mà trấn định của cô, châm chọc nói.

“Mày không thích Diệp Duệ, nhưng anh ta lại thích mày, biết chưa? Bởi vì anh ta thích mày cho nên mày đáng chết!”

Đàn ông mà cô ta xem trọng, sao có thể bị phụ nữ khác cướp mất, cho dù cô ta không chiếm được, thì cũng sẽ phá cho hôi!

Lý Băng không ngờ cô ta cư nhiên lại nổi lên sát tâm, xem ra cô ta thật sự rất thích Diệp Duệ, đúng là biến thái, xem ra cô trước hết phải tìm cách thoát thân đã.

“Cô biết tôi là ai không? Có biết thân phận của tôi là gì?”

Lý Băng cười lạnh, quả nhiên Tiêu Linh Linh lập tức cảm thấy rất hứng thú với những lời cô vừa nói.

“Mày là ai, không phải chỉ là một con nhóc thôi sao?”. Nằm ở bệnh viện, lại được đàn ông che chở như trong lòng kính, ngoài lọ lem ra, còn có thể là cái gì!

“Cô đã nghe qua tên tuổi của Mạc Thiên Kinh chưa? Có biết chức vụ thượng tướng cao thế nào không?”

Lý Băng lãnh đạm hỏi, Tiêu Linh Linh nghe được lời những lời kia dần dần nổi lên chút nghi ngờ, cô ta nhìn Lý Băng thấy hơi mờ mịt, đến tột thân phận của con bé này là gì.

Bởi vì được Mạc Thiên Kinh không chế, nên thân phận của bọn họ đều bí mật được bảo hộ, cái chính là vì không để kẻ địch tìm được thân phận chân thật của mình để có thể tùy thời đi làm nội gián mà không bị kẻ địch phát hiện.

“Thượng tướng thì thế nào, không phải mày muốn nói cho tao biết, mày là thượng tướng đấy chứ!”

Chỉ bằng một con nhóc, làm sao có thể!

Lý Băng cũng không để ý đến lời này của cô ta, lại nói tiếp:

“Cô biết gia tộc Bruce ở Mỹ không?”

“Bruce!”

Lúc Tiêu Linh Linh nghe thấy cái tên này, sắc mặt liền thay đổi hẳn, Lý Băng cảm thấy thật may vì cuối cùng cô ta cũng có chút kiêng kỵ với thế lực của gia tộc Bruce, có lẽ lần này cô phải dừng đến thân phận của gia tộc rồi!

“Không sai, chính là gia tộc Bruce có thế lực lớn nhất toàn nước Mỹ, cô biết không? Tôi cũng mang họ Bruce đấy!”

Lý Băng nhàn nhạt nói, Tiêu Linh Linh nhìn cô đột nhiên cười lớn.

“Ha ha... quá buồn cười, chỉ bằng mày, còn muốn dính líu quan hệ với gia tộc Bruce, thật là quá buồn cười rồi!”

Cho là cô ta dễ lừa gạt thế sao? Người nào không biết gia tộc Bruce là một gia tộc có thế lực lớn nhất nước Mỹ, chủ yếu lấy buôn bán súng ống đạn dược làm chủ, phân bộ của bọn họ trải ở mọi nơi trên thế giới, có thể nói, tiền tài và thế lực không ai địch nổi!

Mà con bé trước mắt này, vừa gầy lại vừa nhỏ bé, hơn nữa lại mang ngoại hình của người Trung Quốc, người như vậy lại còn muốn giả mạo làm thành viên của gia tộc Bruce, thật sự là quá buồn cười!

Lý Băng biết cô ta không tin mình lời nói, bắt đầu dùng kĩ thuật cời sợi dây, chỉ cần cời trói, thì những người này thật sự không phải là đối thủ của cô đâu!

“Cô không tin sao? Nhưng sự thực lại đúng là như thế đấy!”

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng hiện tại cô chỉ muốn hù dọa người phụ nữ này một chút, cũng muốn kéo dài thời gian.

“Tao còn lâu mới tin, Lý Băng, hôm nay, mày không thể tránh được bị người của tao cưỡng bạo đâu, ngược lại tao muốn xem xem, sau khi mày bị cưỡng bức Diệp Duệ còn thích mày được nữa hay không! Mày còn mặt mũi ở lại bên cạnh anh ấy, cướp anh ấy đi không!”

Lời này của Tiêu Linh Linh khiến cho Lý Băng phải đưa mắt nhìn năm người đàn ông cường tráng ở sau lưng cô ta, người nào người nấy, ai cũng đều dùng ánh mắt thô bỉ mà nhìn chăm chăm vào cô, như xuyên qua lớp quần áo của cô mà nhìn những thứ mà bọn họ muốn xem.

Lý Băng cố gắng làm cho mình trấn định lại, tiên nhân xấu xí đáng chết, lại muốn hành hạ cô như vậy. Diệp Duệ, Lý Băng tới đến tột cùng đã trêu chọc anh cái gì mà phải gánh chịu những chuyện như vậy, xem ra bọn họ thật không thích hợp!

“Cô có thể nói cho tôi biết, tên cô là gì hay không? Để đến lúc tôi bị những người này ** đến chết, cũng có thể biết được đến tột cùng là người nào hại chết mình!”

Tiêu Linh Linh đứng dậy, nhếch môi quyến rũ cười một tiếng.

“Lý Băng, nhớ kỹ, tao tên là Tiêu Linh Linh, là đời sau của nhà tài phiệt! Mày phải hưởng thụ thật tốt những tên đàn ông mà tao đã cất công chuẩn bị, tuyệt đối sẽ làm cho mày sáng khoái đến chết!”

“Cô...”

Năm tên cao to lực lưỡng nghe được lời kia của Tiêu Linh Linh, liền đi tới chỗ Lý Băng, cô còn chưa cời được sợi dây trên tay, không ngờ cô ta cứ nhiên liền muốn hãm hại, trong lúc nhất thời có chút vội vàng nóng nảy.

Nhìn ánh mắt thô bỉ của mấy tên đại hán đang đi tới, lúc nào cũng có thể sẽ chạm vào người mình, Lý Băng thật sự có chút sợ!

“Tiểu thư!”

Đột nhiên ngoài cửa có một tên vội vã chạy vào, mặt đầy nóng nảy, vội vàng chạy đến bên Tiêu Linh Linh nói thảm mấy câu, ngay sau đó Lý Băng liền nhìn thấy sắc mặt của cô ta đại biến!

“Tất cả chúng mày lui ra!”

Tiêu Linh Linh xoay người, lạnh giọng phân phó, không thèm để ý đến ánh mắt chứa đầy dục hòa của mấy tên đại hán kia.

Lý Băng cũng rất kinh ngạc, thế nào mà cô ta đột nhiên lại bỏ qua cho cô?

“Mày thật sự là người của gia tộc Bruce?”. Làm sao có thể chứ, con bé này chẳng có điểm nào mang khí chất quý tộc cả, làm sao có thể là người của gia tộc Bruce chứ?

Lý Băng nhìn cô ta, mặc dù rất nghi hoặc, nhưng vì có thể thoát khỏi nơi này, vẫn phải gật đầu thừa nhận.

“Không phải tôi đã nói với cô rồi sao? Tôi là người của gia tộc Bruce, thế nào, hiện tại đã tin?”

Chẳng lẽ là Belle đang tìm cô sao? Bây giờ trong đầu cô chỉ có thể nghĩ đến Belle, chỉ có hần mới có bản lĩnh tìm được tung tích của cô trong thời gian ngắn như vậy.

“Tại sao mày không phải là người Mỹ!”

Tiêu Linh Linh có chút không cam tâm, mặc dù rất hận người phụ nữ này, nhưng lại nhớ tới tin tức mới nhất trong giới hắc đạo.

Nếu ai dám động vào một sợi tóc của Lý Băng, gia tộc Bruce sẽ để cho người đó sống không bằng chết, cửa nát nhà tan!

Những lời này so tuyên cáo của tòa án còn kinh khủng hơn gấp một vạn lần, trong giới hắc đạo Trung, Mỹ chỉ cần là lệnh mà gia tộc Bruce phát ra, cơ hồ không có người nào không dám nghe, hơn nữa lần này lại còn là mệnh lệnh khẩn cấp, theo tin tức mới nhận được hai vị Thiếu chủ Bruce đang cùng ngồi máy bay trực thăng bay thẳng đến Trung Quốc.

Nếu như bây giờ cô ta giết người diệt khẩu có thể làm thần không biết quỷ không hay, nhưng nếu cô ta thả người đi, đến lúc đó Thiếu chủ Bruce tìm được nhất định sẽ chết không toàn thây.

Tiêu Linh Linh biết, bây giờ cô ta đã là tên lép vào cung không bắn không được!

Nhìn chăm chăm vào Lý Băng, trong ánh mắt nhiều hơn một phần hung dữ cùng khát máu!

“Giết cô ta đi! Xử lý cho sạch sẽ! Đừng để có nửa điểm sơ hở!”

“Cô còn muốn giết tôi!”

Lý Băng cả kinh, liền nhìn thấy Tiêu Linh Linh lấy súng lục ở bên hông ra!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 302: Phiên ngoại Mê tình (9)

“Không sai, chỉ có giết chết mày rồi, tao mới có thể có con đường sống!”

Tiêu Linh Linh lạnh lùng cười nói, đề xuống cò súng trong tay, thật may là Lý Băng cũng kịp thời mở được sợi dây, dao phẫu thuật giấu ở trong tay áo vèo một cái bay ra ngoài, Tiêu Linh Linh chỉ cảm thấy chỗ cổ tay của mình truyền đến đau đớn, làm cho đường đạn cũng chệch đi.

Sợi dây trên chân Lý Băng cũng được cởi ra, cô đứng dậy, nhìn những tên hộ vệ đang định rút súng ra, vội vàng tung dao phẫu thuật ra lần nữa, rồi nhanh chóng phi người tung một cú đá liên hoàn...

Tiêu Linh Linh nằm mơ cũng không ngờ đến người phụ nữ này lại lợi hại như vậy, cư nhiên lại không hề trúng đạn.

Lý Băng cắt vỡ cổ tay của bọn họ, khiến súng đồng loạt rơi xuống sàn nhà, thấy bọn họ còn muốn xoay người nhặt súng lên, cô liền nhanh chóng quét một cái, tất cả đều bị đá bay, cách xa chỗ của đám người kia mấy bước.

Lý Băng đứng ở trước mặt bọn họ, xoay xoay dao giải phẫu sáng loáng cực kỳ chói mắt.

Tiêu Linh Linh đỡ tay phải, lùi ra sau đứng cùng với năm tên đại hán và ba hộ vệ của mình, Lý Băng nhìn bọn họ, hiện tại đang là lấy một chọi tám, tình huống thật phiến toái!

Mấy tên đại hán kia, không có sức lực công kích, thân hình toàn thịt béo làm cho người ta thấy ghê tởm, nhưng còn mấy hộ vệ đứng sau Tiêu Linh Linh kia thì hình như bản lĩnh lại không tệ.

“Không ngờ mày còn có chút bản lĩnh như vậy!”

Tiêu Linh Linh hung ác nhìn chằm chằm Lý Băng, máu tươi chỗ cổ tay chảy ròng ròng, đau đớn đánh tới, làm cho sắc mặt của cô ta tái đi.

Mấy tên hộ vệ sau lưng cô ta cũng có tình trạng như vậy, tay đều đã bị thương, súng lại bị đá văng, hiện tại chỉ có thể đánh giáp lá cà mà thôi!

Nhưng cho dù có đánh nhau tay đôi thì cô cũng không thể chiếm thượng phong, năm tên đại hán kia đã đủ để cho cô phải cố hết sức, còn thêm ba tên hộ vệ cộng thêm Tiêu Linh Linh nữa, rất có thể cô ta sẽ nhận cơ hội trong lúc cô mãi đánh nhau mà nhặt súng lên bắn cô thì sao!

Lý Băng biết rõ hiện tại rất nguy hiểm, những người này muốn cô chết, tuyệt đối sẽ nghĩ hết biện pháp để đối phó, xem ra hôm nay khó có thể may mắn thoát khỏi đây rồi!

Lý Băng chuyển súng lục ở nơi đó nhanh chóng bỏ hết đạn ra, giấu ở trong túi.

Mặc dù trên người cô đang mặc bộ quần áo bệnh nhân, nhưng giờ phút này cô trông vẫn rất ngầu, Tiêu Linh Linh nhìn cô hành động từng bước một, muốn tiến lên, cũng không dám mạo hiểm, dù sao không phải là dân đánh đấm chuyên nghiệp, cho nên chỉ có thể ra ám hiệu cho hộ vệ sau lưng tiến lên động thủ.

“Các người tốt nhất nên hiểu rõ ràng, nếu như động thủ, thì các người nhất định sẽ phải chết, ngay cả tôi có muốn tha thứ thì gia tộc Bruce cũng sẽ không tha thứ đâu, nếu bây giờ để cho tôi rời khỏi đây, tôi sẽ tha cho mấy người!”

Lý Băng cố gắng cảm hóa bọn họ, mấy hộ vệ kia đưa mắt nhìn nhau, có chút do dự.

“Nhìn cái gì, mau xông lên cho tôi, các người đừng quên, chủ của mấy người à!”

Tiêu Linh Linh thấy bọn họ do dự, tức giận đến dậm chân, đồ ngu xuẩn đáng chết kia, lại có thể là người của gia tộc Bruce, sao cô ta lại không tra ra được những tài liệu này chứ.

“Các người cần phải suy nghĩ kỹ, coi như có đánh nhau, tôi cũng chưa chắc sẽ thua đâu!”

Lý Băng nghiêm nghị nói, cả người tàn sát khí khiến Tiêu Linh Linh hơi giật mình, cô ta có chút hoài nghi, cô gái này đến tột cùng thuộc dạng người gì?

Không phải nói chỉ là một người phụ nữ bình thường, mà bây giờ còn dính líu đến cả gia tộc Bruce, hơn nữa bản lĩnh lại tốt như thế?

“Mau giết chết cô ta, tôi sẽ cho mỗi người một trăm vạn!”

Tiêu Linh Linh cực kỳ tức giận ra lệnh, Lý Băng nhìn bọn họ, bắt đầu rục rịch chộn rộn, tay áo vừa động, thì liêng nhìn thấy trong tay mỗi người đều xuất hiện một con dao găm.

“Lên!”

Ba người đồng thời ra hiệu với nhau bằng ánh mắt, lập tức xông tới tấn công Lý Băng, sử dụng cả tay cả chân, vì đều là hộ vệ chuyên nghiệp nên bản lĩnh rất nhanh nhẹn. Lý Băng nhìn con dao găm sáng loáng kia chỉ có thể né tránh, dù sao đao kiếm cũng không có mắt, không thể để cho bọn họ thương tổn mình được!

Lý Băng bị ba người bọn vây tới cửa, Tiêu Linh Linh nhìn Lý Băng dần dần yếu thế, trên mặt lại khôi phục nụ cười ác độc.

“Tiêu thư, chúng ta làm như vậy, nếu như gia tộc Bruce thật sự trả thù, vậy không phải chúng ta sẽ chết chắc hay sao!”

Một tên đại hán nhìn thấy bản lĩnh của Lý Băng như thế, liền hoảng sợ, giết người này thật không dễ dàng, nếu như không giết chết được cô ta mà lại bị người của Bruce biết, khẳng định đến ngay cả xương của bọn họ cũng sẽ không tìm được!

Tiêu Linh Linh ác độc trừng mắt liếc hắn ta một cái, rồi lạnh lùng quát:

“Đại Bao, mày muốn chết rồi sao? Lại còn muốn nương tay, tao cho mày biết, giết chết nó chúng ta mới có thể sống sót!”

Tiêu Linh Linh ác độc nhìn Lý Băng, nếu như ánh mắt có thể giết người thì khẳng định cô đã bị ả ta giết chết từ lâu rồi.

Lý Băng né tránh đường đao của bọn họ, sau đó vội vàng đánh trả, tung một cú đá liên hoàn làm cho đám người kia ngã rạp hết trên đất, Tiêu Linh Linh không ngờ người đàn bà này lại có thân thủ nhanh như vậy, lập tức đã chuyển bại thành thắng rồi, cực kỳ tức giận đối với đứng phía sau năm tên đại hán nói.

“Mấy người cũng xông đến cho tôi, mặc kệ là dùng chiêu gì, phải giải quyết bằng được con bé kia!”

Không thể để cho con bé kia sống sót, giờ phút này sát khí của Tiêu Linh Linh đã dâng đầy trong mắt, cô ta chỉ biết, chỉ có thể giết chết Lý Băng, mới có thể làm thần không biết quỷ không hay!

Năm đại hán nhận được mệnh lệnh lập tức đi tới, gia nhập vào đoàn người tả xung hữu đột, ba người kia cũng đứng dậy, mặc dù ai cũng đều bị thương, nhưng là lấy một địch tám, Lý Băng vẫn phải cố hết sức.

“Bùm...”

Lý Băng mới vừa đánh ngã một người, không ngờ sau lưng liền bị đá trúng, vừa tiến lên mấy bước, lại bị người phía trước một quyền đánh trúng bụng, cảm giác đau đớn lập tức truyền đến.

Lý Băng nhìn bọn họ, mắt lộ đầy sát ý.

“Là các người buộc tôi đấy!”

Lý Băng nhìn bọn họ nói, ai bảo tất cả đều là đàn ông, mà đã là đàn ông thì có nhược điểm trí mạng!

Nhấc chân tấn công vào chỗ kín của tên đại hán trước mặt, tên đại hán kia lập tức che nửa người dưới, ngồi chồm hồm trên mặt đất, khổ sở kêu rên.

Mấy người khác thấy cô xuống tay ác độc, càng thêm tức giận, cẩn thận đề phòng.

“Hự...”

Tuy vừa đánh trúng được một gã nhưng Lý Băng cũng bị người phía sau đá một cước, trước ngực liền truyền đến cảm giác rất đau đớn.

Vòng quanh còn dư lại sáu người, Lý Băng biết, mấy tên đại hán kia dễ đối phó hơn, liền vung dao giải phẫu trong tay, ngay lập tức giữa bắp đùi một gã đại hán máu tươi chảy ra ròng ròng, bị sợ đến ngất xỉu tại chỗ.

Lý Băng cũng không xuống tay quá nặng, chỉ cắt đến giữa hai chân, nhưng cũng đủ làm tên kia sợ hãi linh hồn rồi!

Hai tên đại hán khác cùng ba hộ vệ bị hành động của cô dọa sợ, lui về phía sau một bước, nhìn cô chằm chằm, càng thêm quyết tâm nhất định phải giết chết cô.

Lý Băng hiện giờ cũng rất mệt mỏi, sức khỏe vốn đã yếu, lại phải tiêu hao thể lực một phen nên đã sắp không gắng gượng được nữa.

Đưa mắt nhìn chằm chằm mấy người kia, Lý Băng nuốt nuốt một ngụm nước bọt, lần nữa cất giọng nói chuyện, “Nếu mấy người đã có ý giết người, thì tôi cũng sẽ không để cho mấy người có cơ hội làm đàn ông nữa!”

Ánh mắt lạnh lẽo, giọng nói lạnh lùng, khiến mấy tên kia theo bản năng kẹp chặt hai chân, rất sợ con dao của cô sẽ cắt đứt bảo bối của mình.

Tiêu Linh Linh không ngờ Lý Băng này lại lợi hại như thế, máu trên tay vẫn chảy không ngừng, cô ta biết mình không có quá nhiều thời gian để giằng co nữa.

Nhìn thấy con dao găm rơi trên mặt đất, Tiêu Linh Linh liền cầm lên nhắm ngay hướng Lý Băng đâm tới!

“Bùm...” Một tiếng súng vang lên, Tiêu Linh Linh lập tức kêu la thảm thiết, ngã xuống trên mặt đất!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 303: Phiên ngoại Mê tình (10)

Lý Băng cũng bị tiếng súng này dọa cho nhảy dựng, còn chưa kịp lấy lại tinh thần, chỉ cảm thấy cánh tay đau nhói, máu tươi liền chảy ra, Lý Băng chợt đá tên đánh lên một cước, mà lúc này Diệp Duệ cũng vội vàng xông tới đỡ cô!

“Em không sao chứ!”

Diệp Duệ cũng không ngờ khi anh tới đây sẽ nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nếu như anh đến muộn hơn chút nữa, thật không biết Lý Băng có thể chống đỡ nổi hay không...

Nghĩ đến điều này, Diệp Duệ rất tức giận, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đám người đang vây quanh bọn họ, toàn thân tràn đầy sát ý, đặc biệt là khi nhìn thấy Tiêu Linh Linh thì lại càng thêm tức giận.

Lý Băng thấy Diệp Duệ quan tâm mình như thế, trong lòng hết sức vui mừng, vì anh đã kịp thời đến cứu mình!

“Diệp Duệ...”

Tiêu Linh Linh tức giận đến cắn răng, tay bị trúng đạn đau nói không ra lời, không ngờ anh nhanh như vậy đã có thể tìm đến được nơi này, xem ra cô ta đã đánh giá bọn họ quá thấp.

Diệp Duệ nhìn Tiêu Linh Linh chằm chằm, rồi lạnh lùng nhìn những tên hộ vệ còn đứng ở nơi đó, cất giọng thông cáo:

“Chẳng lẽ mấy người không được tin tức của nhà Bruce sao? Lại còn dám xuống tay với Băng nhi, Tiêu Linh Linh, các người hãy chờ gia tộc Bruce đuổi giết đi!”

Anh tin rằng, Belle tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho những người này, sau khi lấy được địa chỉ Belle cho, anh lập tức chạy tới nơi này, không ngờ thiếu chút nữa là mất đi Lý Băng rồi, khi đó anh cũng đã nhận định rõ ràng mặc kệ như thế nào, lần này anh sẽ không buông tay!

Tiêu Linh Linh nghe được lời nói kia, mặt xám như tro tàn, gia tộc Bruce...

Chẳng lẽ lần này thật sự phải chết sao?

“Tôi van cầu anh... hãy thả tôi đi, tôi không muốn chết, tôi không muốn chết!”

Tiêu Linh Linh bò đến chân của Diệp Duệ, khóc cầu xin tha thứ, Lý Băng cũng thật không ngờ vì Diệp Duệ mà cô ta lại có thể làm ra chuyện điên cuồng như vậy, chẳng lẽ là cô ta yêu anh sao?

Diệp Duệ nhìn Tiêu Linh Linh, lạnh lùng nói: “Sớm biết như thế, sao lúc trước còn làm, Tiêu Linh Linh, lần này tôi không có cách nào giúp cô được cả. Người cô chọc giận chính là em gái của thiếu chủ Bruce, bọn họ không thể nào tha thứ cho câu đâu!”

Diệp Duệ lạnh lùng vô tình nói ra, giờ đây Tiêu Linh Linh mới biết, Lý Băng chính là công chúa của gia tộc Bruce!

Thật hận, thật không cam lòng, đồ kị từ trong đáy lòng nhanh chóng bốc lên, nhìn chằm chằm vào con dao găm cách chân Diệp Duệ không xa, Tiêu Linh Linh liền nhanh chóng lao đến cầm con dao kia lên đâm tới.

“Cẩn thận!”

Diệp Duệ hô to một tiếng, ôm Lý Băng trở mình một cái, đỡ giúp cô một dao kia, Lý Băng chưa tỉnh hồn nhìn bộ mặt đầy sát ý của Tiêu Linh Linh, liền tung dao nhắm thẳng vào hai chân của cô ta!

“Diệp Duệ... Anh làm sao vậy, đừng làm em sợ!”

Nhìn gương mặt tuấn tú của Diệp Duệ tái nhợt đi, toàn thân vô lực trượt xuống, lần đầu tiên Lý Băng thấy sợ như vậy, sợ anh sẽ rời bỏ mình mà đi.

Nước mắt liền không rơi xuống, từng giọt, từng giọt lăn trên khuôn mặt tái nhợt của cô.

Diệp Duệ nhìn Lý Băng, con dao găm cắm vào xương của anh, đau đến mức không tài nào mở miệng nói chuyện được.

“Băng nhi, thật xin lỗi!”

Diệp Duệ khó khăn thốt ra những lời này, đôi mắt của Lý Băng giờ đã đầm lệ mông lung mà lắc đầu. Ôm phía sau lưng toàn là máu tươi, nhuộm đỏ cả chiếc áo anh đang mặc, nhiễm đỏ tay của cô.

“Đừng nói, đừng nói nữa, Diệp Duệ, em không cho phép anh chết! Không cho phép anh chết!”

Anh không thể chết được!

Tiêu Linh Linh cũng không ngờ đến Diệp Duệ lại đỡ cho Lý Băng một dao kia, chỉ có cô ta mới biết nhất đâm đó sâu đến thế nào.

“Còn sững sờ ở đó làm gì, mau giải quyết bọn họ, nếu không chúng ta cũng sẽ chết!”

Tiêu Linh Linh hiện tại cũng không nghĩ nhiều, chỉ có một con đường đó là giết hai người kia. Vết thương trên tay chân để cho cô ta đau đến không muốn sống, nhưng cũng sẽ không bỏ qua cho Lý Băng!

Mấy hộ vệ vừa định động thủ, đã nhìn thấy ngoài cửa tràn vào một nhóm người, bao kín xung quanh!

“Lý Băng!”. Belle ghen ngào gào lên, tại sao có thể như vậy!

Lý Băng nhìn Belle, lần đầu tiên cô mới cảm nhận được Belle chính là sứ giả mà trời cao phái tới để cứu cô, liền lớn tiếng khóc.

“Anh, cứu anh ấy, mau cứu anh ấy, em không muốn anh ấy chết!”

“Tại sao có thể như vậy!”

Thượng Quan Quân Triết vội vàng chạy tới, nhìn con dao găm cắm sau lưng Diệp Duệ liền vội vàng phái người đưa đi cấp cứu.

Lý Băng muốn đuổi theo, nhưng Belle không cho phép, sợ cô đi sẽ càng lo lắng hơn.

“Anh, hấn không bị làm sao! Không bị làm sao!”

Lý Băng khóc lòi kéo Belle cánh tay, không cảm được nước mắt chảy xuống, cô cái gì cũng không nghĩ, cái gì cũng không muốn, chỉ cần Diệp Duệ không nên gặp chuyện xấu.

Là cô ngu, là cô đần, nếu như mình nói cho Diệp Duệ mình thích hấn, tha thứ hấn, có lẽ cũng sẽ không diễn biến thành đáng về hôm nay!

Là của cô lỗi, đều là sai của cô!

Belle ôm Lý Băng, nhìn cô khóc thành ra như vậy, hấn biết, trong lòng Lý Băng yêu Diệp Duệ, chỉ có thể vỗ phía sau lưng của hấn an ủi.

“Yên tâm đi, hấn lấy đi trái tim em gái yêu quý nhất của anh, anh sẽ không để cho cô ta chết!”

Lý Băng có thể gọi hấn một tiếng anh, đây là hấn cao hứng nhất, nhưng nhìn thấy cô khóc thành ra như vậy, Belle cực kỳ đau lòng.

Ôn Tề đứng ở một bên, không nghĩ tới nhanh như vậy tốc độ tìm được người, lại còn sẽ xảy ra như vậy bị kịch, thấy vậy những người này thật sự là rất đáng chết!

“Băng nhi, người nói muốn xử trí như thế nào những người này!”

Ôn Tề rất dịu dàng hỏi, từ đầu đến cuối, hấn chỉ hơi nhíu mày, nhìn thấy Tiêu Linh Linh tay chân bị phé, hoàn toàn không có một tia trù mến.

Hấn tin tưởng Băng nhi, nếu như không phải là đặc biệt quá đáng, cô ấy sẽ không đem người biến thành như vậy!

Lý Băng nhìn Tiêu Linh Linh, sắc mặt rất lạnh, rất lạnh, lạnh khiến Tiêu Linh Linh càng thêm tin tưởng mình chết chắc!

“Thả cô ấy đi! Cô ấy đã như vậy, về phần tài sản của nhà cô ấy, các người muốn thu hãy thu đi!”

Cô muốn cô ta ném thử một chút làm đau đớn của người nghèo, muốn cô ta biết, có tiền không thể tùy ý khi dễ người!

Tiêu Linh Linh nghe được Lý Băng lời nói, hận đến trắng răng, ác độc nhìn chăm chăm Lý Băng!

“Người phải giết liền giết, ta không muốn người lưu ta sống miệng, các người không cho lấy đi tiền của ta! Không cho!”

Lý Băng nhàn nhạt nhìn cô ta, hiện tại cô cái gì cũng không nghĩ, chỉ muốn biết Diệp Duệ thế nào!

“Nếu như Diệp Duệ không có việc gì, ta có thể để cho người qua không cần đi xin ăn ngày, nếu như hấn... Có chuyện... Người sẽ chờ sống không bằng

chết đi!” Lý Băng nói xong, Belle liền đỡ cô đi ra ngoài.

Lý Băng mới đi ra khỏi cửa, trên cánh tay đau đớn liền cuộn tới, cộng thêm thể lực tiêu hao, cả người liền hôn mê bất tỉnh.

“Băng nhi!”

Diệp Duệ bị đưa vào bệnh viện, lập tức sẽ đưa vào phòng cấp cứu, nhìn phòng giải phẫu sáng lên đèn, Thượng Quan Quân Triết rất là phiền não, vì sự tình gì sẽ biến thành như vậy!

Mấy giờ đã qua, Lý Băng tỉnh, Diệp Duệ phẫu thuật vẫn không có hoàn thành, cũng không biết thế nào.

Tiền Bình cùng Diệp Thiên chạy tới, nhìn thấy đang canh giữ ở cửa Lý Băng đám người, tiền bình nhìn Lý Băng, tiến lên chính là một bàn tay, ác độc đánh vào Lý Băng trên mặt, nhất thời trên mặt liền hiện lên năm rõ ràng dấu năm ngón tay!

“Cái người này cá sao chổi, Duệ nhi làm sao sẽ thích người nữ nhân như vậy, cứ nhiên bị đưa vào bệnh viện, ta cho người biết, Duệ nhi nếu là có cái gì việc không hay xảy ra, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua người!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Phiên ngoại Mê tình (11)

Tiền Bình hung dữ nhìn Lý Băng chăm chăm, nhưng cô không để ý đến đau đớn trên mặt trong đầu chỉ mãi nghĩ đến câu nói kia của bà Diệp, nếu có việc gì không hay xảy ra...

Không, anh không thể có chuyện gì được!

“Ai cho bà đánh người chứ!”

Belle rống giận gầm thét, dọa cho Tiền Bình giật nảy mình, đưa mắt nhìn người đàn ông cao lớn, đẹp trai đang cực kỳ tức giận trước mặt, trong mắt hắn toát ra ánh lạnh để cho bà ta có chút khiếp sợ.

“Tôi... sao tôi lại không thể đánh người chứ!”

Mặc dù rất sợ, nhưng bà Diệp vẫn rất không khách khí mà mạnh miệng, Belle quét mắt nhìn bà ta, rồi lại nhìn năm dấu ngón tay trên mặt Lý Băng, gương mặt tuấn tú tức giận đến vặn vẹo.

Bà già đáng chết, cứ nhiên xuống tay ác độc như vậy, hắn thề sẽ không tha thứ cho hành động này của bà ta đâu!

“Lại dám đánh em gái của tôi, đã biết, con bé là công chúa của nhà Bruce, mà lại còn dám đánh, hôm nay bà nhất định phải chết!”

Dám ra tay đánh em gái hắn, cho dù là mẹ của Diệp Duệ, hắn cũng sẽ không tha thứ.

Tiền Bình nghe thấy lời nói tràn đầy sát khí kia, chân liền mềm nhũn ra, trong những năm gả cho ba của Diệp Duệ, chuyện về gia tộc Bruce bà ta cũng đã nghe qua, hơn nữa hiện tại khắp các nơi đều truyền đến thông điệp của gia tộc Bruce, đó chính là bất luận kẻ nào cũng không được tổn thương Lý Băng.

Mà bà ta vừa rồi do quá tức giận, liền tát cô một cái, xong rồi, xong rồi, lần này bà ta chết chắc rồi!

Hoảng sợ quay ra cầu cứu chồng mình hi vọng Diệp Thiên có thể trợ giúp.

Lý Băng nghe Belle nói vậy, tầm mắt từ phòng mở kéo về, liếc nhìn Tiền Bình, nhàn nhạt nói.

“Anh, thôi đi! Không nên náo loạn nữa!”

“Băng nhi, bà ta đánh em, làm sao em lại...”

Belle rất tức giận nhìn Tiền Bình, nhưng Lý Băng lại cắt đứt lời của hắn.

“Bỏ qua đi, không phải em không có việc gì sao? Hơn nữa chuyện này vốn là lỗi của em, Diệp Duệ vì em nên mới bị thương, mẹ của anh ấy đánh em cũng chỉ do quá lo lắng Diệp Duệ mà thôi! Lòng cha mẹ trong thiên hạ này ai mà chẳng như nhau!”

Lý Băng nói ra câu này khiến cho Tiền Bình và Diệp Thiên rất kinh ngạc, không ngờ cô gái này lại hiểu rõ đạo lý như thế, hơn nữa tâm địa cũng rất thiện lương, nếu như đổi lại là người khác, chắc chắn sẽ không dừng lại ở đây!

Mà bà Diệp đột nhiên lại cảm thấy cô gái này thuận mắt hơn trước nhiều!

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, chỉ là...

Lần này biết tin Diệp Duệ bị thương, bà ta cũng không hẳn lo lắng cho an nguy của con trai mà chỉ lo rằng nếu anh thật sự chết đi, thì đến khi tiêu hết tiền lấy ai chu cấp đây, còn sợ rằng con trai mình sẽ mang hết tiền cho cô gái trước mắt này.

Bây giờ nghe Lý Băng nói như vậy, bà ta cảm thấy mình rất không xứng là một người mẹ, suy nghĩ lại những năm vừa qua, bà ta chưa từng hoàn thành trách nhiệm của một người mẹ, Duệ nhi từ nhỏ đến lớn đều thiếu tình thương của mẹ, thiếu tình thương của cha.

Hai người bọn họ có cuộc hôn nhân không hạnh phúc, Duệ nhi vì thế mà cũng chịu khổ theo, ngấm lại, mỗi lần bọn họ gây gỗ, thằng bé đều yên lặng trở về phòng, mặc kệ bọn họ an bài thế nào cũng chỉ yên lặng tiếp nhận. Nhưng sau khi thằng bé lên làm thị trưởng, mỗi tháng đều sẽ gửi tiền về, bọn họ cũng không bận tâm đi trông nom đứa con trai này nữa!

“Băng nhi, em quá thiện lương!”

Belle nhìn Lý Băng, mặc dù hần vẫn rất tức giận, nhưng Lý Băng đã nói như vậy rồi, cũng không thêm truy cứu nữa, hần thật vất vả mới được Lý Băng tiếp nhận, cũng không muốn bởi vì chuyện này để cho thân tình mới vừa thành lập lại biến mất.

Lý Băng lắc đầu, mắt lại nhìn chăm chăm vào cửa phòng giải phẫu.

Một giờ nữa đã trôi qua, tất cả mọi người đều bình tĩnh lại, Ôn Tề và Thượng Quan Quân Triết cũng tới đây, nhìn thấy cửa phòng mổ còn chưa mở ra, chân mày liền nhíu lại.

Lý Băng siết chặt tay, lâu như vậy mà vẫn chưa được ra ngoài, sẽ không có việc gì đâu chứ!

“Băng nhi, không nên quá lo lắng, sẽ không có chuyện gì đâu!”

Ôn Tề dịu dàng nắm chặt tay Lý Băng, yên lặng khích lệ, Lý Băng quay đầu lại nhìn người anh cùng cha khác mẹ của mình gật đầu đáp:

“Cảm ơn!”

Cửa phòng giải phẫu đột nhiên mở ra, mọi người vội vàng tiến lên nghênh đón!

“Bác sĩ, Diệp Duệ thế nào rồi!”

Đang hỏi, thì lại thấy y tá dìu một người đàn ông đi ra ngoài, người này lại là một bác sĩ.

“Rất xin lỗi, bác sĩ mệt mỏi quá độ nên đã té xỉu, giải phẫu đã tiến hành xong rồi, nhưng miệng vết thương còn chưa được xử lý tốt, cái này có độ khó rất cao, chúng tôi phải đi liên lạc với bác sĩ khác!”

Lý Băng nghe xong, tâm tình vô cùng rối rắm, còn phải đi liên lạc với bác sĩ nữa thì phải chờ đến bao giờ.

“Tôi có thể làm được, các cô chuẩn bị giúp tôi, tôi sẽ đi xử lý vết thương cho anh ấy!”

Lý Băng bật thốt lên, không muốn chậm trễ thêm một giây một phút nào nữa.

“Băng nhi, cơ thể của em chịu nổi sao?”

Belle lo lắng hỏi, Lý Băng nhìn hần gật đầu đáp: “Yên tâm đi, em vẫn có thể làm được!”

Vì Diệp Duệ, không được cũng phải được!

Người y tá kia nhìn Lý Băng, có chút do dự!

“Để cho cô ấy đi đi, so với vị bác sĩ vừa rồi thì cô ấy còn cao tay hơn đấy!”

Thượng Quan Quân Triết nhìn cô y tá nhàn nhạt nói, y thuật của Lý Băng, ở Trung Quốc hay là ở Pháp cũng được xếp vào loại giỏi, chỉ có điều cô rất ít khi hành nghề chữa bệnh.

“Nhưng nếu như xảy ra chuyện...”

“Không có nhưng nhị gì hết, sẽ không xảy ra chuyện gì cả!”

Lý Băng lạnh lùng nói, người liền đi vào phòng giải phẫu, nỗ lực ổn định nhịp tim của mình, hi vọng cô sẽ không khản trương, cứ coi như anh là một trong những bệnh nhân của mình là được!

Tiền Bình và Diệp Thiên nhìn Lý Băng đi vào, trên mặt càng thêm lo lắng, cô ta thật có thể không?

Mạng của con trai họ đang nằm trong tay của cô gái này nhưng người ta thế nào cũng là công chúa của nhà Bruce, làm sao mà dám thất mạng!

Thượng Quan Quân Triết cũng nhìn ra được lo lắng của bọn họ, liền nhàn nhạt giải thích.

“Chuyên ngành của Lý Băng là học y, ở nước Pháp đã từng giải rất nhiều giải thưởng, là một bác sĩ toàn năng, hai bác cứ yên tâm đi!”

Có thể nói Lý Băng là một thiên tài trong giới y học, nhưng cũng không ai biết tại sao thiên chi kiêu nữ ưu tú như vậy lại đi làm thuốc hạ cho Mạc Thiên Kinh.

Tiền Bình và Diệp Thiên nghe Thượng Quan Quân Triết nói vậy, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Lý Băng mặc quần áo dành cho bác sĩ vào, sau khi chuẩn bị xong tất cả, nhìn gương mặt tuần tú trắng như tờ giấy, cổ kim nước mắt, cắn chặt răng, thở ra một hơi thật dài.

“Bắt đầu!”

Dứt lời, tất cả mọi người bắt đầu tiếp tục tiến hành, Lý Băng thuần thục xử lý vết thương, trừ độc, lau, mỗi một động tác đều cực kỳ cẩn thận, dịu dàng, trên trán bắt đầu xuất hiện những giọt mồ hôi lấm tấm, nhưng giờ phút này trong mắt cô chỉ có Diệp Duệ mà thôi.

Vết thương của anh rất sâu, sống lưng bị đâm xuyên qua, không ngờ Tiêu Linh Linh lại dùng sức như thế, nhìn vết thương mở ra máu thịt be bét, Lý Băng hít một hơi thật sâu, nỗ lực không nhìn vào mặt của anh, cố gắng coi anh như những người bình thường khác.

Bởi vì cô sợ khi nhìn thấy gương mặt tuần tú kia, cô sẽ thấy sợ, tay cũng sẽ run rẩy.

Ti mi xử lý hơn một giờ, rốt cuộc miệng vết thương cũng đã xử lý ổn thỏa, nhìn nhịp tim Diệp Duệ từ từ khôi phục tần số, liền thở phào nhẹ nhõm.

“Giải phẫu xong rồi, rất thành công! Bệnh nhân đã thoát khỏi nguy hiểm!”

Một bác sĩ ở bên cạnh cười nhẹ nói, rất bội phục vị nữ bác sĩ này, không ngờ tốc độ cùng hiệu suất làm việc lại nhanh như vậy, cho dù là bác sĩ Tiêu mới vừa đi ra cũng chưa chắc có thể ở trong thời gian ngắn như vậy hoàn thành ca giải phẫu như thế này.

Đèn của phòng giải phẫu vừa tắt đi, Diệp Duệ chuẩn bị được đẩy đi ra ngoài, mà Lý Băng vừa mới nghe được câu nói kia, cả người liền nhũn ra, một lần nữa lún vào hôn mê bất tỉnh...

“Bác sĩ mổ vừa ngắt xi!”

Bên trong truyền đến tiếng kêu của các bác sĩ y tá, Belle vội vàng vọt vào, đã nhìn thấy Băng nhi bị đặt ở trên giường bệnh cùng được đẩy ra ngoài với Diệp Duệ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 305: Phiên ngoại Mê tình (12)

“Băng nhi sao thế?”. Belle xông tới, nhìn thấy Lý Băng nằm ở trên giường bệnh, sắc mặt tái nhợt, không phải đi vào tiến hành giải phẫu sao? Sao lại được đẩy ra ngoài?

“Vị bác sĩ này vừa làm xong giải phẫu liền té xỉu, đoán chừng là do quá mệt mỏi!”

Người ta mất hai giờ để xử lý mà cô chỉ cần mất một giờ liền hoàn thành, đương nhiên là mệt mỏi rồi!

Belle nghe y tá những lời này, liền đau lòng nhìn Băng nhi, vì Diệp Duệ, dù có phải liều mạng cũng tiến vào, xem ra con bé thật sự rất thích Diệp Duệ, nhưng không biết hai người họ có thể ở chung một chỗ hay không.

Thượng Quan Quân Triết nhìn Diệp Duệ hỏi: “Anh ấy không sao chứ!”

Nhìn thế này thì chắc là không sao rồi, mặc dù biết Lý Băng ra tay thì sẽ không có chuyện gì, nhưng vẫn cất lời hỏi.

“Vâng, không sao, chỉ cần nằm viện nghỉ ngơi tốt là được, miệng vết thương được xử lý vô cùng tốt, tay nghề của vị bác sĩ này quả thật rất cao, các anh mau đi làm thủ tục đặt phòng bệnh đi!”

Y tá nói xong, liền bắt đầu đẩy bọn họ đi, Ôn Tề vội vàng sai thuộc hạ đi làm thủ tục, dĩ nhiên, phòng bệnh nhất định phải là sang trọng nhất, tốt nhất ở đây rồi.

Tiền Bình và Diệp Thiên đều nghe được Diệp Duệ không việc gì, thấy y tá tán dương Lý Băng, thật sự có chút áy náy vì hành động của mình mới vừa rồi, khó trách Duệ nhi yêu cô gái này như thế, quả thật là có mặt đáng giá để yêu!

“Chúng tôi đi xem bọn họ thế nào!”

Thượng Quan Quân Triết nhàn nhạt nói xong, người đã chạy tới bên kia, những người khác thấy thế cũng vội vàng đuổi theo.

Khi Diệp Duệ tỉnh lại đã là buổi sáng của ngày hôm sau rồi, Lý Băng vẫn còn chưa tỉnh, bác sĩ nói cô bị mất ngủ nghiêm trọng, cộng thêm mệt mỏi quá độ, bây giờ vẫn phải đang truyền nước.

Thượng Quan Quân Triết ngồi ở bên giường Diệp Duệ, nhìn anh ngẩn ngơ mắt không chớp nhìn Lý Băng chăm chăm, cười cười hỏi:

“Diệp Duệ, anh có tính toán gì không, chờ Lý Băng tỉnh lại, có phải sẽ tỏ tình, hay cầu hôn luôn hay không?!”

Diệp Duệ nhìn Lý Băng bằng ánh mắt rất dịu dàng, anh tỉnh lại, biết Lý Băng là người xử lý vết thương cho mình, liền cảm động sắp khóc, anh thế nào cũng không ngờ Lý Băng sẽ làm phẫu thuật cho mình.

Nghĩ tới đây, vết thương không còn cảm thấy đau đớn nữa, bởi vì khôi phục không tệ, nên lúc này đã có thể ăn chút cháo loãng rồi.

“Mặc kệ như thế nào, lần này tôi cũng sẽ không để cho cô ấy rời khỏi mình... tôi biết, cô ấy cũng yêu mình! Tôi đã từng bỏ lỡ một lần, cho nên lần này tôi sẽ không bao giờ từ bỏ, cũng sẽ không để cho cô ấy phải chịu khổ nữa!”

Anh muốn che chở cho cô để cho cô làm một người phụ nữ hạnh phúc nhất trên cái thế giới này!

Thu Cẩn vừa đi đến cửa phòng bệnh, nghe thấy Diệp Duệ bày tỏ nỗi lòng, liền dừng bước, nhìn Lý Băng nằm ở trên giường bệnh, thầm nghĩ rốt cuộc bản thân mình vẫn không bằng người đàn ông trước mắt này!

Người mà Lý Băng yêu vẫn luôn là Diệp Duệ, mà trong sự vụ vừa rồi anh lại không tới kịp để cứu cô, cho nên anh đã thua triệt để rồi!

Đi vào phòng bệnh, Diệp Duệ và Thượng Quan Quân Triết nhìn thấy anh vào liền lịch sự chào hỏi.

“Thu Cẩn!”

“Tôi tới thăm mọi người, không sao chứ!”

Giọng nói của Thu Cẩn rất bình thản, nhưng ánh mắt nhìn Lý Băng lại rất dịu dàng, làm cho người khác hiểu lầm, anh thật rất yêu cô!

Nhưng sự thật đúng là như vậy không phải sao, anh yêu Lý Băng, hơn nữa còn là rất yêu, rất yêu. Cô gái này, là người con gái đầu tiên trong hai mươi bảy năm qua khiến anh rung động, chưa kịp nói yêu lại bị một người đàn ông khác cướp đi.

“Không việc gì, cảm ơn anh!”

Diệp Duệ rất khách khí đáp, mặc dù anh ta đến đây để theo đuổi Lý Băng, nhưng mà anh tin, người Lý Băng yêu là anh, cũng sẽ nguyện ý ở bên cạnh mình!

Thu Cẩn đem hoa tươi và trái cây để lên bàn, sau khi nhìn bọn họ một cái, rất nghiêm túc nói với Diệp Duệ:

“Ngày mai tôi sẽ phải xuất ngoại, anh phải chăm sóc cho Băng nhi thật tốt, vì lần này anh biểu hiện rất khá, nên tôi nghĩ cô ấy sẽ tiếp nhận lời xin lỗi của anh đấy!”

Thật ra thì vừa nãy anh cũng không có quyết định phải ra khỏi nước, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, lúc này nên rời đi thôi, không nhìn thấy Lý Băng, thì anh cũng sẽ không khổ sở nữa, hi vọng Lý Băng sẽ có một cuộc sống hạnh phúc.

“Anh phải ra khỏi nước mà không muốn nói với Băng nhi một tiếng sao?”

Diệp Duệ hơi giật mình, nói như vậy, là anh ta từ bỏ việc theo đuổi Băng nhi, nếu thật như thế thì anh cũng thấy an tâm không ít. Tuy vậy anh cũng rất đồng tình với anh ta, cũng có tình cảm nhưng người Băng nhi chọn lại là anh.

“Không, tôi không có thời gian, cho dù Băng nhi có biết cũng không có tác dụng gì, hơn nữa cũng không phải đi không trở lại, chỉ là đi công tác mà thôi!”

Có điều thời gian sẽ khá lâu mà thôi!

Thu Cẩn không nói ra, anh chỉ hi vọng Lý Băng sẽ hạnh phúc, về phần mình anh đã hạ quyết tâm sẽ phải quên cô gái này đi, cho dù không thể quên, cũng sẽ cất giấu tận sâu trong đáy lòng.

“Vậy tôi chúc anh lên đường thuận buồm xuôi gió!”.

Diệp Duệ không biết phải nói gì, đối với việc anh ta rộng lượng rời đi, anh rất cảm ơn, như vậy thì cơ hội của anh và Lý Băng liền tăng thêm không ít!

Thu Cận gạt đầu rồi xoay người rời đi, một khắc kia khoe miệng tràn ra một nụ cười khổ, nhưng không có ai nhìn thấy cả!

Đến tận nửa đêm Lý Băng mới tỉnh lại, cô lập tức hỏi tình hình của Diệp Duệ, nhìn thấy anh đang ngủ liền lo âu thấp thỏm. Thật may là Thượng Quan Quân Triết ngủ không say, nói cho cô biết, Diệp Duệ đã tỉnh, không có việc gì cả, lúc này cô mới an tâm đi ngủ tiếp.

Tỉnh lại lần nữa, đã là buổi sang ngày hôm sau, đã bước sang ngày thứ ba kể từ ngày giải phẫu, Diệp Duệ khôi phục rất nhanh, vết thương đã bắt đầu đóng vảy, mặc dù còn phải mất một thời gian nữa mới có thể bình phục hoàn toàn, nhưng được như vậy đã là không tồi rồi!

Lý Băng đã có thể xuống giường, nhìn thấy Diệp Duệ tỉnh, liền tiến lên kiểm tra vết thương của anh, thấy không việc gì, lúc này mới yên tâm.

“Sao rồi, có còn thấy khó chịu chỗ nào hay không?”

Lý Băng phát huy hết phận sự của một người bác sĩ, quan tâm hỏi tới.

Diệp Duệ vuốt ve kiểm tra vết thương trên tay cô, anh nhìn chăm chăm làm cho cô khẩn trương hốt hoảng.

“Băng nhi, em có thể tha thứ cho anh, gả cho anh được không?”

Lý Băng nghe anh hỏi khó, liền nhớ tới lúc bị bắt cóc chính anh đã lao đến cứu cô, anh không có lý do gì mà phải đi cầu hôn cô cả, chỉ có một khả năng duy nhất đó chính là anh yêu cô, nhưng mà điều này? Có khả năng sao?

Diệp Duệ không chiếm được đáp án, có chút nóng nảy.

“Băng nhi, có phải vẫn còn giận anh hay không? Anh biết rõ là anh có lỗi với em, có lỗi với con của chúng ta nhưng anh cam đoan tuyệt đối sẽ không có lần thứ hai!”

Lần sau, anh nhất định sẽ bảo vệ bọn họ, tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ chị bất kỳ tổn thương gì.

Lý Băng thấy Diệp Duệ lo lắng lập tức giải thích, liền ngu ngơ hỏi:

“Diệp Duệ, tại sao anh lại muốn cầu hôn em!”

Nhìn ánh mắt của anh, tim của cô chợt lóe đi một nhịp, đập vô cùng nhanh, rất chờ mong đáp án này, lại có chút sợ...

“Anh yêu em! Anh muốn cưới em, Băng nhi, có thể cho anh thêm một cơ hội không? Anh biết, mình không phải là một chồng lý tưởng, ưu tú, nhưng mà nguyện ý từ bỏ tất cả thói quen xấu vì em, chỉ cần em nói không được, anh lập tức sẽ sửa!”

Diệp Duệ không sợ gì cả chỉ sợ Lý Băng không đồng ý mình mà thôi!

Lý Băng bị lời này của anh mà rung động toàn thân!

Mới vừa rồi Diệp Duệ nói, yêu cô, đây là sự thực sao? Hay là đang nằm mơ?

Nhịp tim Lý Băng lập tức gia tốc, đập vô cùng nhanh, cũng rất sợ hãi!

“Diệp Duệ, anh yêu em thật sao?”

Không phải là đang gạt cô đấy chứ?

Diệp Duệ nhìn Lý Băng, chẳng lẽ lời bày tỏ vô cùng chân thành kia lại không hề có ý nghĩa gì cả sao? Đây chính là lần đầu tiên anh thật lòng nói yêu một người con gái!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 306: Phiên ngoại Mê tình (13)

“Em cảm thấy lời này của anh rất giả dối, giống như là đang lừa gạt người khác sao?”

Anh tự nhận thấy mình đã rất nghiêm túc khi nói những lời này, hơn nữa thật sự anh rất yêu cô, cam tâm tình nguyện ý làm nô lệ của vợ mình rồi! Lý Băng thấy mặt của Diệp Duệ có vẻ buồn bực liền ngượng ngừng đáp:

“Không phải vậy, em chỉ muốn xác nhận một điều, anh thật sự yêu em sao?”

Không phải cô không muốn tin tưởng, nhưng cô thật sợ những điều này tới quá nhanh, sợ anh nói dối để lừa mình!

Nghĩ đến đây, cô liền thấy rất sợ nên muốn hỏi cho rõ ràng.

Diệp Duệ nắm lấy tay của cô, rất nghiêm túc nói:

“Em nhìn ánh mắt của anh xem, người ta nói, đôi mắt không bao giờ nói dối, em nhìn lúc nói chuyện, anh có dấu vết nói dối hay không?”

Lý Băng nhìn vào mắt của Diệp Duệ, ánh mắt của anh rất nghiêm túc, vô cùng nghiêm túc, không có một chút giả dối nào, làm trái tim cô đột nhiên đập rất nhanh.

“Đừng hoài nghi, anh thật lòng yêu em đấy!”

“Uhm!”

Lý Băng ngây ngốc gật đầu, nhìn Diệp Duệ càng ngày càng cúi thấp đầu, nhìn cánh môi của anh cách mình càng ngày càng gần, có chút run rẩy sợ hãi.

Anh muốn hôn cô sao?

Nghĩ tới khả năng này, tim của Lý Băng tâm cũng sắp nhảy ra ngoài, lần anh hùng cứu mỹ nhân này đã tạo cơ hội cho bọn họ có thể trở về bên nhau?

“E hèm...”

Cánh môi của Diệp Duệ mới chạm vào môi cô, thì ngoài cửa liền truyền đến một tiếng ho khan, nghe thấy thế Lý Băng liền vội vàng đẩy anh ra!

“Không ngờ bị thương rồi mà vẫn còn có thể kích tình như vậy!”

Belle và Ôn Tề mỉm cười đi vào phòng bệnh, bọn họ vừa giải quyết xong mọi chuyện đang định tới thăm em gái cùng em rể tương lai của mình, lại không ngờ được chiêm ngưỡng một màn như vậy!

Thật là đủ kích thích!

Lý Băng tức giận nhìn chằm chằm ra cửa nói: “Đi vào mà lại không gõ cửa, đây chính là phong độ thân sĩ của các anh sao!”

Thật là quá mất mặt, hai ông anh này của cô vẫn cứ càn rỡ như vậy, thật là tức chết mà.

Nhìn Diệp Duệ một cái, lại thấy người này đang toét miệng cười rất vui vẻ, thật đúng là không tim, không phổi!

“Bọn anh đã gõ cửa đấy chứ, nhưng hai người lại không có phản ứng gì, hình như là đang tập trung cao độ thì phải!”

Belle vô tội nói, còn Ôn Tề chỉ trầm thấp cười, không nói gì nhiều.

“Băng nhi, coi như bọn họ nhìn thấy thì thế nào, chúng ta cũng sắp trở thành vợ chồng rồi, hôn một cái thì có sao đâu!”. Cho dù có nhìn thấy bọn họ lên giường cũng không có gì quá kinh ngạc cả!

“Đúng vậy, lần sau nếu hai người lên giường cũng có thể nói cho anh biết, anh rất muốn nhìn thử năng lực của Diệp Duệ... ấy... đừng đánh!”. Belle chưa nói xong, đã bị Lý Băng đánh vào đầu một phát, rất không vui lấy ra dao giải phẫu sáng loáng hù dọa hấn.

“Còn dám ăn nói lung tung, em liền thiên anh!”

Belle lập tức che nửa thân dưới, nhìn Diệp Duệ và Ôn Tề đang nhìn mình cười, rất không khách khí nói:

“Sao các cậu có thể thấy chết mà không cứu chứ!”

Ôn Tề nhún nhún vai, cười nhẹ nói.

“Anh không chết được đâu mà lo, hơn nữa Băng nhi cũng sẽ không để anh chết, nhiều nhất chỉ là tiêu diệt vài con côn trùng mà thôi!”

“Đúng vậy, hơn nữa, cái này là do anh tự chuốc lấy, em ủng hộ Băng nhi!”

Diệp Duệ cung chiêu nhìn Lý Băng với ánh mắt cực kỳ dịu dàng, khiến cô xấu hổ mặt đỏ ửng.

“Được rồi, Băng nhi, anh chỉ nói đùa thôi, thu đồ chơi kia lại đi, thật là dọa người mà!”

Lý Băng thu dao lại tức giận nói.

“Lần sau không cho nói những chuyện bậy bạ như vậy nữa, chẳng buồn cười chút nào cả!”

Belle liền vội vàng gạt đầu, nhìn Diệp Duệ cười tươi rói, đúng là đòn đả kích chí mạng.

“Diệp Duệ, cậu để mặc vợ tung hoành như vậy không phải là muốn làm nô lệ của vợ đấy chứ?”

Diệp Duệ dịu dàng nhìn Lý Băng đáp: “Thật ra thì làm nô lệ cho vợ cũng không tồi, chỉ cần cô ấy vui vẻ thì tôi sẽ cam tâm tình nguyện ý mà làm!”

Lý Băng nghe Diệp Duệ nói vậy, mặt càng thêm đỏ, sao anh lại nói như vậy chứ...

“Băng nhi, Diệp Duệ không tệ đâu, cho cậu ta cơ hội đi!”

Ôn Tề nghiêm túc khuyên nhủ, có thể thay Lý Băng đỡ một dao kia, đủ để chứng minh, tình cảm của Diệp Duệ đối với Băng nhi là như thế nào.

“Băng nhi, em đồng ý cho anh một cơ hội sao?”

Diệp Duệ rất hồi hộp nhìn cô hỏi, lòng bàn tay cũng đổ đầy mồ hôi.

Lý Băng nhìn anh, có chút hoảng hốt, không thể làm gì khác hơn là tìm lý do khoải thác:

“Anh không có nhẫn thì cầu hôn thế nào?”.

“Duệ nhi, chiếc nhẫn này cho con, mau cầu hôn đi!”

Lý Băng vừa mới dứt lời, Tiền Bình và Diệp Thiên đi tới cửa nghe được câu này, vội vàng lấy từ trong túi ra chiếc nhẫn bằng ngọc gia truyền ra đưa cho Diệp Duệ.

Diệp Duệ giật mình nhìn mẹ của mình, không hiểu tại sao đột nhiên bà lại tốt bụng như vậy?

“Băng nhi, cho phép bác gọi cháu như vậy nhé... cháu đừng nên xem thường chiếc nhẫn này, mặc dù chỉ là một chiếc nhẫn ngọc không có nhiều giá trị, nhưng đây là chiếc nhẫn gia truyền của nhà họ Diệp, ngọc này cũng là thật, đều được truyền từ đời này sang đời khác. Chúng ta vốn định đưa chiếc nhẫn cho Duệ nhi, nhưng hiện tại Duệ nhi đã lên tiếng cầu hôn, bác nghĩ, nếu như cháu nguyện ý, thì hãy cho Duệ nhi một cơ hội chuộc tội đi!”

Diệp Thiên nhìn Lý Băng nói vô cùng thành khẩn, lần này Diệp Duệ bị thương ông và Tiền Bình coi như cũng tự nhìn lại bản thân, họ thấy rất hối hận, hi vọng sẽ con trai tha thứ, về sau bọn họ sẽ sửa sai, trở thành người cha người mẹ đúng nghĩa.

Diệp Duệ nhìn cha mẹ của mình, hành động của bọn họ khiến cho anh cảm thấy thật kinh ngạc, nhưng cũng cảm thấy thật vui mừng.

“Cám ơn cha mẹ!”

Diệp Duệ thật không biết biểu đạt tâm tình của mình hiện giờ như thế nào, chỉ biết nói hai chữ cảm ơn mà thôi!

Tiền Bình hơi xấu hổ cúi đầu đáp: “Duệ nhi, mẹ thực xin lỗi con, nếu như mẹ không bắt con đi gặp Tiêu Linh Linh, thì chuyện ngày hôm nay cũng sẽ không xảy ra! Mẹ thật xin lỗi con và Lý Băng, mẹ thành thật xin lỗi!”. Tâm lòng rộng lượng của Lý Băng khiến cho bà thấy xấu hổ, bà không ngờ Tiêu Linh Linh cư nhiên lại to gan đến thế, còn muốn giết người nữa, thật là lòng dạ ác độc như rắn rết.

“Anh, hai người xử trí Tiêu Linh Linh như thế nào rồi?”

Nghe Tiền Bình nhắc đến Tiêu Linh Linh, Lý Băng lúc này mới nhớ tới việc này, không biết cô ta hiện tại thế nào!

Ngày đó cô đã nói nếu Diệp Duệ tỉnh lại sẽ cho cô ta cơ hội giữ lại mạng sống, cũng không biết kết quả như thế nào!

Ôn Tề nhìn Belle, hỏi hột nói.

“Cô ta muốn giết em, về mặt pháp luật, cũng đã phạm vào tử tội, nhưng em đã nói không cần phải giết cô ta, nên bọn anh chỉ tịch thu tất cả tài sản của nhà họ Tiêu thôi, nhưng Tiêu Linh Linh bởi vì không tiếp nhận nổi sự thật hai tay và hai chân mình bị tàn phế, cùng với việc biến thành người nghèo kiệt xác, đêm đó liền tự sát chết rooi!”

Cái kết cục này mặc dù có chút tàn nhẫn, nhưng cũng là do Tiêu Linh Linh tự mình gieo gió gặt bão!

Tiền Bình và Diệp Thiên cũng không ngờ đến việc của Tiêu Linh Linh lại làm hại cả Tiêu gia cũng suy sụp theo, càng làm cho bọn họ kinh hãi hơn chính là, chỉ mất một ngày, mà gia tộc Bruce đã khiến cho tập đoàn Tiêu thị sụp đổ, cha của Tiêu Linh Linh cũng bởi vì không chịu nổi đả kích này, bệnh tim đột phát mà chết!

“Tiêu Linh Linh quả thật đáng chết, nhưng nhà của cô ấy không nên bị vạ lây như vậy!”

Chỉ trong một đêm đang từ phú hào lại biến thành bần nông, kết cục như vậy, có mấy ai tiếp nhận nổi chứ!

Ôn Tề và Belle đưa mắt nhìn nhau, càng không dám nói cho cô biết chuyện cha của Tiêu Linh Linh không chịu nổi đả kích, vỡ tim mà chết, chỉ sợ cô càng thêm tự trách.

“Băng nhi, đây là cô ta gieo gió gặt bão, em cũng không cần phải quá khổ sở như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 307: Phiên ngoại Mê tình (14)

Diệp Duệ nắm tay Lý Băng an ủi, không ngờ Tiêu Linh Linh đã chết rồi, mà cô còn vì cô ta mà khổ sở, người con gái này, thật sự quá thiện lương. Trước kia lúc mới gặp cô luôn lạnh lùng khó gần, đáng vẻ vô tình lạnh như băng, ai ngờ bên trong lại có một trái tim ấm áp như vậy!

Lý Băng lắc đầu nói: “Mọi người chết rồi, còn có thể như thế nào chứ, hi vọng sau này sẽ không có chuyện như vậy xảy ra nữa!”

Không phải cô ác độc, mà Tiêu Linh Linh lần này thật sự rất quá đáng, muốn giết người diệt khẩu, phải ác độc thế nào mới có thể làm ra chuyện như thế.

Nghĩ đến điều này, Lý Băng không khỏi bi ai thay Tiêu Linh Linh, con gái nhà hào môn, ngay cả kiến thức cơ bản cũng không biết, xảo trá, cạy mạnh, cuối cùng lại đi tới bước này, hối hận cũng đã muộn.

Diệp Duệ biết những lời kia của Lý Băng là đang nói tới mình, bởi vì anh, cô mới bị Tiêu Linh Linh bắt cóc, mới tạo thành kết cục của ngày hôm nay.

Lực độ nắm tay cô bỗng nhiên tăng lên rất nhiều.

Lý Băng cũng ý thức được điều này, quay đầu lại nhìn ánh mắt nghiêm túc trong trẻo của anh.

“Băng nhi, anh cam đoan với em, sau này sẽ không bao giờ nữa có chuyện như vậy xảy ra nữa, yên tâm đi!”

Đời này anh đã nhận định Lý Băng làm vợ của mình thì sẽ không để cho bất cứ người nào làm tổn thương đến cô nữa.

Lý Băng nhìn Diệp Duệ, mỉm cười, vươn tay đặt ở trước mặt anh, Diệp Duệ có chút mơ hồ hỏi:

“Băng nhi, em...”

“Ngốc thật, mau đeo nhẫn cho con bé đi!”

Tiền Bình một bên nhanh chóng nhắc nhở, Duệ nhi có thể tìm được một người vợ như ý, trời cao cuối cùng cũng cho con trai bà có được hạnh phúc, người làm mẹ cũng cảm thấy thật vui mừng!

Diệp Duệ nhìn Lý Băng một cái, chỉ thấy cô đang nhìn mẹ mình cười ngọt ngào, còn nháy mắt với anh nữa, lúc này mới phản ứng được, vội vàng lồng chiếc nhẫn vào ngón giữa của cô, gương mặt tuần tú liền nở nụ cười thỏa mãn.

“Băng nhi, anh yêu em!”

Diệp Duệ thâm tình bày tỏ, Lý Băng nhìn anh, đột nhiên lại nghĩ đến một người, hồng бет rồi!

“Diệp Duệ, em và anh ở cạnh nhau vậy còn Thu Cần...”

Cô đã đồng ý cho Thu Cần một cơ hội, nhưng hiện tại không có gì cả, vậy nên làm thế nào?

Diệp Duệ cầm lấy tay của cô rồi nhẹ nhàng nói bên tai cô:

“Thu Cần đã xuất ngoại, anh ấy muốn anh chuyển lời với em rằng anh ta muốn nhìn thấy em hạnh phúc, không cho anh khi dễ người, muốn anh phải biết quý trọng và thương yêu em thật nhiều!”

Lúc nói đến từ thương yêu này, trên mặt Lý Băng liền đỏ rần lên, Diệp Duệ liền biết cô lại suy nghĩ lung tung rồi, nhưng không giải thích gì cả mà chỉ cười cười.

“Ái chà, ông à, chúng ta nhanh đi về chọn ngày thôi! Chờ đến khi Duệ nhi xuất viện là có thể chuẩn bị hôn sự rồi!”

Tiền Bình cười nói với Diệp Thiên, nghe thấy vậy Diệp Duệ liền kéo tay Lý Băng trình trọng tuyên bố:

“Băng nhi, anh sẽ không làm em tổn thương thêm một lần nào nữa!”

Lý Băng gật đầu rất thỏa mãn mà nói.

“Nếu anh dám khi dễ em, dám làm chuyện có lỗi với em... thì dao phẫu thuật của em tuyệt đối sẽ không lưu tình đâu!”

Mặc dù cô nói vô cùng hung hỏ, nhưng Diệp Duệ biết, cô sẽ không động thủ! Bởi vì anh cũng sẽ không làm chuyện có lỗi với cô.

Belle và Ôn Tề thấy hai người ngọt ngào như thế, cũng từ từ buông xuống lo lắng, rốt cuộc em gái của bọn họ đã tìm được hạnh phúc thuộc về mình rồi!

“Băng nhi, anh trai chúc phúc cho em! Nếu như cậu ta dám làm loạn, em cứ nói cho anh biết, anh sẽ giúp em thiên cậu ta!”

“Anh à!”

Lý Băng có chút tức giận, người anh trai này không phải là đang cố ý bói móc sao? Belle nhìn dáng vẻ thẹn thùng kia của Lý Băng liền bật cười ra tiếng.

“Ha ha, công chúa nhỏ tức giận rồi, xem ra tôi đã động chạm đến vấn đề trọng yếu có liên quan đến hạnh phúc cả đời của em ấy rồi!”

Lời nói mập mờ này làm cho cả phòng bệnh tràn đầy vui vẻ ngọt ngào, mọi người đều quay sang nhìn bọn họ mà cười lên.

“Anh, lúc em kết hôn, anh mời Khải Dịch đến đây đi!”

Một lát sau, Lý Băng mới yếu ớt nói.

Nói thế nào ông ấy cũng là cha cô, hơn nữa lại hết lòng yêu mẹ của cô, trong khoảng thời gian này biết được ông đã thay đổi hoàn toàn kể từ sau vụ việc của Cody, mọi chuyện đều không quản, tình tâm làm một ông già bình thường như bao người khác, cô nghĩ, muốn tha thứ cho ông!

Belle nhìn Lý Băng, đôi quyết định này của cô có chút kinh ngạc!

Nhưng điều kinh ngạc hơn chính là cô có thể tha thứ cho Khải Dịch, xem ra cha anh có chết cũng sẽ nhắm mắt rồi.

“Băng nhi, em trưởng thành rồi!”

Ôn Tề vẫn dịu dàng như cũ, đưa tay vuốt vuốt mái tóc của em gái, thật là một cô em gái khiến người ta không thể không thương xót.

Lý Băng gật đầu nhìn Belle nói: “Nếu như có thể thì cứ để cho ông vui vẻ vượt qua tuổi già đi, ông ấy cũng không dễ dàng gì!”

Sinh ra trong một gia tộc như vậy, thật mệt chết đi, cả hai người anh trai này nữa, cô rất hi vọng bọn họ sẽ sống thật vui vẻ!

Ôn Tề vỗ vai của cô nói:

“Yên tâm đi, bọn anh cũng sẽ cố hết sức, em phải hạnh phúc đấy!”

Lý Băng gật đầu thắm hứa với lòng, em biết rồi, em sẽ thật hạnh phúc!

Đối với việc trở thành công chúa của gia tộc Bruce cô cứ cho rằng sẽ rất không vui, nhưng cho đến hiện tại diễn biến thành như vậy, cô thấy thật cao hứng!

Thời gian lặng lẽ trôi đi, đảo mắt đã qua hơn một tháng, dưới sự chăm sóc tận tình của Lý Băng, Diệp Duệ khôi phục rất nhanh, ngày cử hành hôn lễ của bọn họ cũng đã được quyết định, chính là mừng tám tháng này!

Buổi sang ngày hôm đó, Lý Băng được đẩy vào phòng hóa trang, Sính Đình cũng đã trở về tới, biết được Lý Băng và Diệp Duệ sắp kết hôn, vui mừng thiếu chút nữa nhảy dựng lên, tính trẻ con vẫn không hề thay đổi chút nào.

Diệp Duệ thì lại càng thêm vui mừng, người duy nhất không vui ở đây chỉ có Thượng Quan Quân Triết. Anh đã theo đuổi lâu như vậy, hơn một tháng qua, thậm chí ngay cả mặt của Thủy Nhi cũng không được nhìn thấy, người của nhà họ Liễu chỉ nói cho anh rằng Thủy Nhi đã đi tu luyện siêu năng lực, hại anh phải tương tư hơn một tháng trời, đến nay vẫn còn mặt ỉm ỉu, bởi vì cô còn chưa xuất hiện!

Hôn lễ được tổ chức rất long trọng, so với hôn lễ của Sính Đình còn lớn hơn, hắc đạo hai nước Trung Mỹ cũng đã được cảnh cáo, ai dám động đến một sợi lông của vợ chồng Lý Băng lập tức sẽ bị gia tộc Bruce nhốt có tận gốc. Hơn nữa còn thông báo trên toàn thế giới, Lý Băng là công chúa của gia tộc Bruce, vì đối với hôn lễ hôm nay, đám kỷ giả cùng truyền thông vô cùng hiếu kỳ đối với cô công chúa của gia tộc Bruce đột nhiên xuất hiện này!

“Diệp Duệ, anh có nguyện ý cưới cô Bruce Băng nhi làm vợ? Cả đời...”

“Tôi nguyện ý!”

Giọng nói của Diệp Duệ vô cùng vang dội, tất cả mọi người bị lời này làm cho cảm động không thôi, chỉ có duy nhất Mục sư là vẫn đang hết sức lúng túng!

“Bruce Băng nhi, cô có nguyện ý gả cho Diệp Duệ tiên sinh, cả đời...”

“Tôi nguyện ý!”

“Em không nói nhiều hơn hay nói ít hơn anh một chữ đâu đấy!”

Băng nhi dí dỏm nháy nháy mắt nói với Diệp Duệ, toàn thân của anh lập tức như bị điện giật trước ánh mắt này của cô, bụng dưới lập tức vọt lên ngọn lửa, dựng lều trong đống quần.

Tiểu yêu tinh quyến rũ người này, tối nay anh muốn cảnh cáo cô thật nghiêm khắc, lần sau không thể tùy ý phóng điện như vậy nữa!

“...”

Mục sư bị hành động này của bọn họ làm cho cực kỳ lúng túng, đây là lần thứ hai ông gặp chuyện như vậy rồi, nếu như còn có lần sau, ông không biết mình có nên làm Mục sư nữa hay không!

“Hôn cô dâu đi! Hôn đi!”

Còn không kịp đợi Mục sư đọc nốt lời tuyên thệ, mọi người phía dưới liền bắt đầu ồn ào, Diệp Duệ nhìn Lý Băng, sau đó kéo cô vào trong ngực, dịu dàng hôn lên môi của cô, từng cánh hoa xinh đẹp đang được tung lên trên người của bọn họ vô cùng huyền ảo...

“Anh yêu em! Băng nhi!”

Diệp Duệ ni non thỏ lộ tâm tình...

“Em cũng yêu anh!”, Băng nhi ôm lấy cổ của Diệp Duệ, hạnh phúc nói, rồi say đắm hôn trả lại anh, đồng thời thuận tay ném hoa cô dâu ra ngoài...

“Xin lỗi, tôi tới muộn!”

Thủy Nhi vội vã chạy tới, đầu vẫn còn đầy mồ hôi, lại bị bó hoa cưới rơi trúng vào người...

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.